הזהר הקדוש

זֹהַר פִּנְחָס

The Holy Zohar

Zohar Pinchas

With English commentary by Zion Nefesh

Based on Zohar Hasulam, and the teachings of Rabbi Yehuda Halevi Ashlag

DailyZohar 2020 edition

** This is the first an unedited edition. Please forgive any mistakes and share your comments by email to zion@dailyzohar.com

Future editions may include additional commentaries published on DailyZohar.com.

Copyright © 2020 DailyZohar.com, Zion Nefesh. All rights reserved.

You may share this file with your friends exactly AS IS. No change is allowed. You may print one copy for personal use and study. Reproduction and distribution beyond personal use of this file or parts of it without written permission is prohibited.

1. (במדבר כ"ה) **וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגוֹ', רִבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר,** (משלי א) **שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ.** (יתרו פ"ה ע"א) **שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ, דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מַאי מוּסַר אָבִיךָ, מוּסַר, דָּא אוֹרַיְיתָא, דְּאִית בָּהּ כַּמָּה תּוֹכָחִין, כַּמָּה עוֹנָשִׁין. כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר,** (משלי ג) **מוּסַר יְיָ בְּנִי אַל תִּמְאָס וְאַל תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ.**

. וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר. פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגוֹ'. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ. שְׁמַע בְּנִי מוּסַר אָבִיךָ – זֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. מַה זֶּה מוּסַר אָבִיךָ? מוּסָר זוֹ הַתּוֹרָה, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ כַּמָּה תוֹכֵחוֹת, כַּמָּה עֲנָשִׁים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם ג) מוּסַר ה' בְּנִי אַל תִּמְאָס וְאַל תָּקֹץ בְּתוֹכַחְתּוֹ.

וְאַל תָּקוּץ בְּתוֹכַזְתּוֹ.

2. **וּבְגִין דְּכָל מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרַיְיתָא בְּהַאי עָלְמָא, זָכֵי דְּיִסְתְּזוּן לֵיהּ כַּמָּה תַּרְעִין לְהַהוּא עָלְמָא, כַּמָּה נְהוֹרִין. בְּשַׁעֲתָא דְּיִנְפּוֹק מֵהַאי עָלְמָא, הֵיא אַקְדִּימַת קַמֵּיהּ, וְאַזְלָא לְכָל נְטוּרֵי תַּרְעִין, מַכְרֶזֶת וְאוֹמֶרֶת,** (ישעיה כו) **פְּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גוֹי צַדִּיק. אַתְקִינוּ כַּרְסְיָין לִפָּלָנְיָא עַבְדָּא דְּמַלְכָּא. דְּלֵית זְדוּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶלָּא מַאן דְּאִשְׁתַּדַּל בְּאוֹרַיְיתָא, כָּל שֶׁכֵּן בַּר נָשׁ דְּמִתְעַר בְּלֵילְיָא לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרַיְיתָא, דְּהָא כָּל צַדִּיקַיָּיא דִּבְגִנְתָּא דְּעֵדֶן, צַיְיתִין לְקַבְלֵיהּ, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִשְׁתְּכַח בֵּינַיְיהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ** (שיר השירים ח) **הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעֵנִי.**

2. וּמִשּׁוּם שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בָּעוֹלָם הַזֶּה זוֹכֶה שֶׁיִּפְתְּחוּ לוֹ כַּמָּה שְׁעָרִים לָעוֹלָם הַהוּא, כַּמָּה אוֹרוֹת – בְּשָׁעָה שֶׁיֵּצֵא מֵהָעוֹלָם הַזֶּה הִיא מַקְדִּימָה לְפָנָיו, וְהוֹלֶכֶת לְכָל שׁוֹמְרֵי הַשְּׁעָרִים, מַכְרִיזָה וְאוֹמֶרֶת: (ישעיה כו) פִּתְחוּ שְׁעָרִים וְיָבֹא גוֹי צַדִּיק! הַתְקִינוּ כִּסְאוֹת לִפְלוֹנִי עֶבֶד הַמֶּלֶךְ! שֶׁאֵין שִׂמְחָה לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא אֶלָּא בְּמִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, כָּל שֶׁכֵּן אָדָם שֶׁמִּתְעוֹרֵר בַּלַּיְלָה לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, שֶׁהֲרֵי כָּל הַצַּדִּיקִים שֶׁבְּגַן עֵדֶן מַקְשִׁיבִים לְקוֹלוֹ, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נִמְצָא בֵּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהָ (שיר השירים ח) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעֵנִי.

Zohar Pinchas begins by quoting the first two verses of the portion of Pinchas. Numbers 25:10,11 "וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵּאמֹר" "And YHVH spoke unto Moses, saying:" " פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי" "Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy." Then without a special explanation, jumps immediately to Proverb 1:8 " שְׁמַע בְּנִי, מוּסַר אָבִיךָ; וְאַל-תִּטֹּשׁ, תּוֹרַת אִמֶּךָ " "Hear, my son, the instruction (discipline, ethics) of your father, and leave not the teaching (laws) of your mother;" The Zohar answers that the instructions of the father, who is God, the Torah and the laws of the mother are the cause and effect in Malchut. We should not leave the Torah even if in Malchut we may suffer the hardship of

the Tikkun. Another question is “What is the connection between Pinchas and following the instructions and teaching of our parents?” The answer is related to the level of connection to the Light. The sin of the Israelites created a disconnection between the source of Light, that is Chokmah (Father) and Binah (Mother). Pinchas restored the severed connection when he killed the people that caused the death effect in the Israelites. The verse from the first chapter of proverb teaches us that following the laws and ethics given to us by God maintains the flow of light to the world. The Zohar continues to say that those who study the Torah in this world earn the merit in the world to come. He brings joy to the Holy One Blessed be He. The merit is greater for those who wake up at night to study the Torah because all the righteous souls in the Garden of Eden and God among them are listening to them. The secret of this is in Song of Songs 8:13 “הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים, חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ–הַשְׁמִיעֵנִי” “O you who dwell in the gardens (Garden of Eden), with companions (Righteous souls) listening for your voice; let me (God) hear it.”

3. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר הַאי קְרָא רָזָא דְּזָכְמְתָא אִית בֵּיהּ. הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי בְּגָלוּתָא עִם יִשְׂרָאֵל, וְאַזְלָא עִמְּהוֹן בְּעַקְתַּיְיהוּ. וְזַבְּרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ, מַשְׁרְיָין עִלָּאִין. כֻּלְּהוּ צַיְּיתִין לְקוֹלֵךְ, לְקוֹל תּוּשְׁבַּחְתֵּךְ בְּגָלוּתָא. הַשְׁמִיעֵנִי, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (שיר השירים ב) הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ. הַשְׁמִיעֵנִי, קָלָא דְּאִינּוּן זַבְּרַיָּיא דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרַיְיתָא דְּהָא לֵית תּוּשְׁבַּחְתָּא קַמָּאי, כְּאִינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרַיְיתָא.

3. רַבִּי שִׁמְעוֹן אָמַר, פָּסוּק זֶה יֵשׁ בּוֹ סוֹד חָכְמָה. הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל שֶׁהִיא בַּגָּלוּת עִם יִשְׂרָאֵל וְהוֹלֶכֶת עִמָּם בְּצָרָתָם. חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ – מַחֲנוֹת עֶלְיוֹנִים כֻּלָּם מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ, לְקוֹל תִּשְׁבַּחְתֵּךְ בַּגָּלוּת. הַשְׁמִיעֵנִי, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ב) הַרְאִינִי אֶת מַרְאַיִךְ הַשְׁמִיעֵנִי אֶת קוֹלֵךְ. הַשְׁמִיעֵנִי קוֹל אוֹתָם הַחֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה, שֶׁהֲרֵי אֵין תִּשְׁבַּחַת לְפָנַי כְּאוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה.

4. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כִּבְיָכוֹל, כָּל אִינּוּן דְּזַכָּאן לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּאוֹרַיְיתָא, וּמִכַּד פָּלִיג לֵילְיָא, וְאַתְיָין בְּמַטְרוֹנִיתָא כַּד נָהִיר יְמָמָא, לְקַבְּלָא אַנְפֵּי מַלְכָּא, אַתְקִיף וְאַזְסִין בִּשְׁכִינְתָּא. וְלָא עוֹד, אֶלָּא דְּשַׁרְיָא בֵּיהּ זוּט שֶׁל חֶסֶד, כְּמָה דְּאוֹקִימְנָא.

4. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כִּבְיָכוֹל, כָּל אוֹתָם שֶׁזַּכָּאִים לְהִשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, וּמִכְּשֶׁנֶּחֱצָה הַלַּיְלָה וּבָאִים עִם הַמַּלְכָּה כְּשֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם לְקַבֵּל פְּנֵי הַמֶּלֶךְ, מִתְחַזֵּק וְיוֹרֵשׁ בַּשְּׁכִינָה. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁשּׁוֹרֶה בּוֹ חוּט שֶׁל חֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ.

5. תָּא וְחַזֵּי, כָּל מַאן דְּזָכֵי לְאִתְתַּקְּפָא בִּשְׁכִינְתָּא, יִסְתְּמַר גַּרְמוֹהִי מֵאִנּוּן מִלִּין דַּאֲזוּדָן לֶקֶבְלָהּ. כְּגוֹן מַאן. אִינּוּן דְּלָא מִשַּׁקְּרֵי בְּאָת קַדִּישָׁא, כְּגוֹן בַּת אֵל נֵכָר. וְכָל מַאן דְּנָטִיר גַּרְמֵיהּ, כִּבְיָכוֹל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲזוּדָא בֵּיהּ, וְנַטְרָא לֵיהּ, וְהִיא אַקְדִּימַת לֵיהּ שְׁלָם. וְכָל שֶׁכֵּן אִי זָכֵי וְקָנֵי לְהַאי.

5. בֹּא וּרְאֵה, כָּל מִי שֶׁזּוֹכֶה לְהִתְחַזֵּק בִּשְׁכִינָה, יִשְׁמֹר עַצְמוֹ מֵאוֹתָם דְּבָרִים שֶׁאֲחוּזִים מוּלָהּ, כְּמוֹ מִי? אוֹתָם שֶׁלֹּא מְשַׁקְּרִים בְּאוֹת הַקָּדוֹשׁ, כְּגוֹן בַּת אֵל נֵכָר. וְכָל מִי שֶׁשּׁוֹמֵר עַצְמוֹ, כִּבְיָכוֹל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל אֲחוּזָה בּוֹ וְשׁוֹמֶרֶת אוֹתוֹ וְהִיא מַקְדִּימָה לוֹ שָׁלוֹם, וְכָל שֶׁכֵּן אִם זוֹכֶה וְקוֹנֶה אֶת זֶה.

6. וְאָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אִתְזַזְיָין יִשְׂרָאֵל לְאִשְׁתַּצָּאָה בְּהַהוּא שַׁעֲתָא, בַּר דְּאַקְדִּים פָּנְזָס לְהַאי עוֹבָדָא, וְשָׁכִיךְ רוּגְזָא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, פָּנְזָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב וְגוֹ'. דָּבָר אַחֵר פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגוֹ'. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בֶּן בֶּן תְּרֵי זְמְנֵי, לְאַשְׁלְמָא אוֹבָדָא (נ"א עובדא) קָא אָתֵי.

6. וְאָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, רְאוּיִים הָיוּ יִשְׂרָאֵל לִהְיוֹת מַשְׁמָדִים בְּאוֹתָהּ שָׁעָה, פְּרָט לָזֶה שֶׁהִקְדִּים פִּנְחָס לַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה וְשִׁכֵּךְ אֶת הָרֹגֶז. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב וְגוֹ'. דָּבָר אַחֵר פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר וְגוֹ' – אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בֶּן בֶּן פַּעֲמַיִם, בָּא לְהַשְׁלִים הָאֲבֵדָה (הַמַּעֲשֶׂה).

This Zohar section teaches us the great value of Torah study and again quotes the verse from Songs 8:13 " הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים, חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ–הַשְׁמִיעֵנִי" "O you who dwell in the gardens (Garden of Eden), with companions (Righteous souls) listening for your voice; let me (God) hear it."

To explain why it is so, I will quote the following words of wisdom from the sages of the Talmud. This paragraph is part of our morning prayers.

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא: כִּבּוּד אָב וָאֵם, וּגְמִילוּת חֲסָדִים, וְהַבָּאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ; וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם.

Translation:

These are things that man enjoys their fruits in this world, while the principal remains for him in the World to Come:

Honoring father and mother, acts of kindness, and bringing peace between a man and his fellow. But the study of Torah is equal to them all.

The obvious question is, how come the study that doesn't interact with other people can be of value that is equal to all of the other great actions.

Most people go out of their ways to help others and feel righteous about it. That is great and we should feel good about ourselves, in a humble way, doing good things for others. To understand the deeper meaning behind the words of the sages, we should examine each of the items on the list.

1. Honoring Father and Mother – This is a basic action and by following it we are the first to benefit from it (mostly for selfish reasons) because it connects us to Chokmah (Father) and Binah (Mother). We enjoy this light in this world and it helps us in the next world.

2. Acts of Kindness – When we help other people we increase the size and light of our vessel. With this kind of actions, we help others and ourselves.

3. Bringing peace between people – This action is on a higher level because we break negativity and separations in order to bring peace between people. It brings the state of a better life for the people and others in their environment.

4. The study of Torah is above all because when we study Torah we reveal the light of Creation in the world and everyone benefits from it. It is not limited to specific people or community; it spreads out to the world.

Rabbi Shimon was in a cave studying Torah and revealing the Zohar for 13 years. This light exists in the world and the more we share it, the more we and the entire world benefit from it.

When we invest time in Zohar study we give to the world and as the sages teach us, we keep the principal forever.

There is no bank in the world that can promise investment benefits in the next world.
The UnityZohar.com website is the ultimate tool to spread the light of the Zohar in the world. The Zohar is shown on the site in a unique method that makes it the best way to reveal light on a global level.
It is very important not to miss any opportunity to act with kindness toward others because it is related to our personal Tikkun process but we should never forget that the ultimate goal of all Israelites is to support the global corrections and draw greater light to the world until the Final Redemption. That is when we can collect the benefits of our spiritual work.

7. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, הַאי בַּר נָשׁ דְּנָטִיל גִּלְגּוּלָא דְּנִשְׁמְתָא, וְלָא זָכֵי דְּיִתְתַּקַּן בֵּיהּ, כְּאִילוּ מְשַׁקֵּר בְּקוּשְׁטָא דְּמַלְכָּא. וַאֲנָא קָרֵינָא עָלֵיהּ הַאי קְרָא (ויקרא ה) אוֹ מָצָא אֲבֵידָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שָׁקֶר. וְכִחֵשׁ בָּהּ, טַב לֵיהּ דְּלָא אִבְּרֵי.

7. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אָדָם זֶה שֶׁנּוֹטֵל גִּלְגּוּל הַנְּשָׁמָה וְלֹא זָכָה לְהִתְתַּקֵּן בּוֹ, כְּאִלּוּ מְשַׁקֵּר בֶּאֱמֶת הַמֶּלֶךְ, וַאֲנִי קוֹרֵא עָלָיו פָּסוּק זֶה, (ויקרא ה) אוֹ מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שָׁקֶר. וְכִחֵשׁ בָּהּ, טוֹב לוֹ שֶׁלֹּא נִבְרָא.

8. תָּנֵינָן צַדִּיק גָּמוּר, אֵינוֹ נִדְחֶה. וְצַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר, נִדְחֶה. מַאן הוּא צַדִּיק גָּמוּר, וּמַאן הוּא צַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר, וְכִי מַאן דְּלָא שְׁלִים בְּמִלּוֹי, צַדִּיק אִקְרֵי. אֶלָּא, צַדִּיק גָּמוּר, יְדִיעַ, דְּהָא לָא נָטִיל גִּלְגּוּלִין עַקִּימִין, וּבְאַזְסַנְתֵּיהּ בָּנֵי בִּנְיָין, וְאַתְקִין שׁוּרִין, וְזָצַב בֵּירִין, וְנָטַע אִילָנִין.

8. שָׁנִינוּ, צַדִּיק גָּמוּר אֵינוֹ נִדְחֶה, וְצַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר נִדְחֶה. מִיהוּ צַדִּיק גָּמוּר וּמִיהוּ צַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר? וְכִי מִי שֶׁלֹּא שָׁלֵם בִּדְבָרָיו נִקְרָא צַדִּיק? אֶלָּא צַדִּיק גָּמוּר, יָדוּעַ שֶׁהֲרֵי לֹא לוֹקֵחַ גִּלְגּוּלִים עֲקַמִּים, וּבִירֻשָּׁתוֹ בּוֹנֶה בִּנְיָן, וּמַתְקִין חוֹמוֹת, וְחוֹצֵב בּוֹרוֹת וְנוֹטֵעַ אִילָנוֹת.

9. צַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר, דְּבָנֵי בִּנְיָין בְּאַזְסַנְתָּא אָזְדָּא, זָסַר בָּהּ בֵּירִין, וְאַעְדָּר, הָא אַתְקִין אַבְנֵי יְסוֹדָא כְּמִלְּקַדְמִין, וְאַעְמַל בָּהּ, וְלָא יָדַע אִי אִשְׁתְּאַר דִּילֵיהּ. מִסִּטְרָא דִּילֵיהּ, טַב וְצַדִּיק אִקְרֵי. וּמִסִּטְרָא דְּהַהוּא אַזְסַנְתָּא, לָאו הָכִי.

9. צַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר בּוֹנֶה בִּנְיָן בִּירֻשָּׁה אַחֶרֶת, חוֹפֵר בָּהּ בּוֹרוֹת וְעוֹדֵר, הֲרֵי הִתְקִין אַבְנֵי יְסוֹד כְּמוֹ מִקֶּדֶם וְעָמֵל בָּהּ, וְלֹא יוֹדֵעַ אִם נִשְׁאָר שֶׁלּוֹ. מִצִּדּוֹ הוּא נִקְרָא טוֹב וְצַדִּיק, וּמִצַּד אוֹתָהּ יְרֻשָּׁה לֹא כָּךְ.

10. לְבַר נָשׁ דְּבָנֵי בִּנְיָין שִׁפִּירָן, יָאָן לְמִזְזֵי, אִסְתָּכַּל בִּיסוֹדָא, וְזָמֵי לֵיהּ שִׁקְיוּעַ עַקִּימָא מִכָּל סִטְרִין. הָא בִּנְיָינָא לָא שְׁלִים, עַד דְּסָתַר לֵיהּ, וְאַתְקִין לֵיהּ כְּמִלְּקַדְמִין. מִסִּטְרָא דְּהַהוּא בִּנְיָינָא דִּילֵיהּ, אִשְׁתְּכַח טַב וְשַׁפִּיר. (דף רי"ג ע"ב) מִסִּטְרָא דְּיִסוֹדָא, בִּישׁ וְעָקִים. וּבְגִין כַּךְ, לָא אִקְרֵי עוֹבָדָא שְׁלִים, לָא אִקְרֵי בִּנְיָינָא שְׁלִים. בְּגִין כָּךְ צַדִּיק

10. לְאָדָם שֶׁבּוֹנֶה בִּנְיָן יָפֶה, נָאֶה לְמַרְאֶה, הִסְתַּכֵּל בַּיְּסוֹד וְרָאָה אוֹתוֹ שׁוֹקֵעַ עָקֹם מִכָּל הַצְּדָדִים. הֲרֵי הַבִּנְיָן לֹא שָׁלֵם עַד שֶׁסּוֹתֵר אוֹתוֹ וּמַתְקִין אוֹתוֹ כְּמִקֶּדֶם. מִצַּד אוֹתוֹ בִּנְיָן שֶׁלּוֹ נִמְצָא טוֹב וְיָפֶה – מִצַּד הַיְּסוֹד רַע וְעָקֹם, וְלָכֵן לֹא נִקְרָא מַעֲשֶׂה שָׁלֵם, לֹא נִקְרָא בִּנְיָן שָׁלֵם. בִּגְלַל כָּךְ נִקְרָא צַדִּיק שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר, וְנִדְחֶה. וְעַל זֶה (חבקוק א) כְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ.

שֶׁאֵינוֹ גָּמוּר אִקְרֵי, וְנִדְרוֹזֶה. וְעַל דָּא (חבקוק א) כְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ.

Rabbi Shimon quotes the following verse and explains that the 'lost' item is part of a person's soul that is connected to his Tikkun process.
Leviticus 5:22
"אוֹ-מָצָא אֲבֵדָה וְכִחֵשׁ בָּהּ, וְנִשְׁבַּע עַל-שָׁקֶר; עַל-אַחַת, מִכֹּל אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה הָאָדָם–לַחֲטֹא בָהֵנָּה"
"or have found that which was lost, and denied it, and swear to a lie; in any of all these that a man does he sinned therein;"
If a person reincarnates to make a correction and doesn't follow it, then it's like lying about the existence of God. It would've been better for him if he was never born.
The Zohar, here, defines two types of righteous people. One is a 'complete' righteous, that comes into reincarnation but in a corrected state. His mission in life is to help and teach others in order to elevate his pure soul to a higher level. The other type is a 'not complete' righteous. It is a person that reincarnated more than once. He may act as a righteous person, but he still has more corrections to complete.
All the actions of the completely righteous are like building new buildings on his property. The one that did not complete his Tikkun builds on a property that he doesn't know if it is going to be his.
In the process of reincarnation, a soul could be formed from one or more soul parts. One could come with a soul that includes parts that are in need of correction. They could be from another person in the family line who passed away before he was born.
A complete righteous has protection from evil people, but the other righteous type should be careful when dealing with wicked and evil people. They are in a vulnerable state and could be consumed by the negative side.
Habakkuk 1:13
" טְהוֹר עֵינַיִם מֵרְאוֹת רָע, וְהַבִּיט אֶל-עָמָל לֹא תוּכָל: לָמָּה תַבִּיט, בּוֹגְדִים–תַּחֲרִישׁ, בְּבַלַּע רָשָׁע צַדִּיק מִמֶּנּוּ"
"Your eyes are too pure to look on evil; you cannot tolerate wrongdoing. Why then do you tolerate the treacherous? Why are you silent while the wicked swallow up those more righteous than themselves?"
During our Tikkun process, we should be careful about what we see with our eyes because we may fall into illusion and do something wrong. Every action should be with a positive purpose and always with the truth. By following this advice of Habakkuk, we can be saved from the negativity that can swallow our light and all that we corrected before.

11. תָּא חֲזֵי, מַאן דִּמְקַנֵּא לִשְׁמָא קַדִּישָׁא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֲפִילוּ לָא יְזֵכִי לַגְּדוּלָה, וְלָא אִתְזְזֵי לָהּ, (ס"א דירית לה) רָווּזוּ לָהּ וְנָטִיל לָהּ. וְדָא יָרִית לָהּ וְעָיֵיל לָהּ. פָּנְזָס לָא אִתְזְזֵי לֵיהּ בְּהַהוּא זִמְנָא, וּבְגִין דְּקִנָּא לִשְׁמָא דְּמָארֵיהּ, רָווּזוּ לְכֹלָּא, וְסָלִיק

11. בֹּא וּרְאֵה, מִי שֶׁמְּקַנֵּא לַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאֲפִלּוּ לֹא יִזְכֶּה לִגְדֻלָּה וְלֹא יִהְיֶה רָאוּי לָהּ, (שֶׁיּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ) יַרְוִיחַ אוֹתָהּ וְיִקַּח אוֹתָהּ. פִּנְחָס לֹא הָיָה רָאוּי לָהּ בְּאוֹתוֹ זְמַן, וּמִשּׁוּם שֶׁקִּנֵּא לְשֵׁם רִבּוֹנוֹ הִרְוִיחַ אֶת הַכֹּל, וְעָלָה לַכֹּל

לְכֹלָּא, וְאִתְּתַקַּן בֵּיהּ כֹּלָּא וְזָכָה לְאִשְׁתַּמּוֹדָעָא בִּכְהוּנָּה עִלָּאָה. מֵהַהִיא שַׁעֲתָא, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, דְּאַשְׁלִים לִתְרֵין דַּרְגִּין, בְּגִין דְּקַנָּא לִשְׁבָא דְּמָארֵיהּ, דְּאִתְּתַקַּן מַה דְּאִתְעַקַּם.

וְהִתְתַּקֵּן בּוֹ הַכֹּל, וְזָכָה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בִּכְהֻנָּה עֶלְיוֹנָה. מֵאוֹתָהּ שָׁעָה – פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, שֶׁהִשְׁלִים לִשְׁתֵּי דְּרָגוֹת מִשּׁוּם שֶׁקִּנֵּא לְשֵׁם רִבּוֹנוֹ, שֶׁתִּקֵּן מַה שֶׁהִתְעַקֵּם.

12. רִבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ וְגוֹ'. סוֹפֵיהּ דִּקְרָא אִית לְאִסְתַּכְּלָא, וּלְבָתַר קְרָא כֹּלָּא, סוֹפֵיהּ דִּקְרָא כְּתִיב, הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ, הַבּוֹטֵחַ בָּךְ מִבְּעֵי לֵיהּ, מַאי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ. אֶלָּא כִּבְיָכוֹל דָּוִד מַבְטַחוּ לֵיהּ, דְּלָא יַעְבַּר לֵיהּ פַּלְגוּת לֵילְיָא בְּשִׁנְתָּא, כְּמָה דִּכְתִיב, (תהלים קיט) זְוַעֲזוּת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. קַמִּתִּי מִבְּעֵי לֵיהּ. אֶלָּא, אָקוּם, וְאֶתְקַשַּׁר בָּךְ לְעָלְמִין.

12. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פו) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ וְגוֹ'. יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל בְּסוֹף הַפָּסוּק, וְאַחַר כָּךְ עַל כָּל הַפָּסוּק. בְּסוֹף הַפָּסוּק כָּתוּב הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ, צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת הַבּוֹטֵחַ בָּךְ! מַה זֶּה הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ? אֶלָּא כִּבְיָכוֹל דָּוִד מַבְטִיחַ לוֹ שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו חֲצוֹת הַלַּיְלָה בְּשֵׁנָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. קַמְתִּי הָיָה לוֹ לִהְיוֹת! אֶלָּא אָקוּם, וְאֶתְקַשֵּׁר בְּךָ לְעוֹלָמִים.

13. שָׁמְרָה נַפְשִׁי, שְׁמוּר מִבְּעֵי לֵיהּ. וְהָא תָּנִינָן דְּלֵית אָת בְּאוֹרַיְיתָא דְּלָא אִית בָּהּ רָזִין עִלָּאִין וְיַקִּירִין. שָׁמְרָה. לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קָאָמַר, שָׁמְרָה לְהַהוּא זוּלְקָא, דְּאִתְאֲזַד בֵּיהּ נֶפֶשׁ. דְּכַד נַפְשָׁא נָפְקָאת מֵהַאי עָלְמָא, אַתְיָא לְמֵירַת עָלְמָא (דאתי). אִי זָכֵי, כַּמָּה זִילִין עִלָּאִין נָפְקִין לָקֳבְלָא, וּלְנַטְרָא לָהּ, וּלְאַעֲלָא לָהּ בְּמַדּוֹרָא דְּדוּכְתָּהָא, וְהַאי הִ' נָטִיל לָהּ, לְאִתְאַזְדָּא עִמָּהּ בְּרֵישׁ יַרְזֵי וְשַׁבַּתֵּי.

13. שָׁמְרָה נַפְשִׁי, שְׁמוֹר הָיָה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת! וַהֲרֵי לָמַדְנוּ שֶׁאֵין אוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁאֵין בָּהּ סוֹדוֹת עֶלְיוֹנִים וְנִכְבָּדִים. שָׁמְרָה – לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא הוּא אָמַר, שָׁמְרָה אֶת אוֹתוֹ חֵלֶק שֶׁנֶּאֱחֶזֶת בּוֹ נֶפֶשׁ. שֶׁכְּשֶׁיּוֹצֵאת הַנֶּפֶשׁ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, בָּאָה לָרֶשֶׁת עוֹלָם (הַבָּא). אִם זוֹכֶה, כַּמָּה חֵילוֹת עֶלְיוֹנִים יוֹצְאִים לְקַבְּלָהּ וְלִשְׁמֹר אוֹתָהּ וּלְהַכְנִיסָהּ לִמְדוֹר מְקוֹמָהּ. וְהַה' הַזֶּה לְקַחְתָּהּ לְהִתְאַחֵד עִמָּהּ בְּרָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשַׁבָּתוֹת.

The Zohar tells us about those who are jealous for the name of God. Pinchas, before his action, was not worthy of the reward he received after he was 'jealous' for God. He merited eternal and supernal priesthood, which means immortality. The word 'jealous' is common for most people but spiritual people know that it is one of the worst traits a person would have. What is the spiritual meaning of 'jealousy'? It is very important to understand that the translation of any word of the Torah limits its meaning and takes away the spiritual value. The most value comes from the consciousness of the reader. This is the reason why I always bring the Hebrew source next to the translation. The Hebrew word for 'jealous' is 'קנא' and the source in the Torah is found in the Ten Commandments. Exodus 20:4 " "כִּי אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵל קַנָּא–פֹקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל-בָּנִים עַל-שִׁלֵּשִׁים וְעַל-רִבֵּעִים, לְשֹׂנְאָי " "for I YHVH thy God am a jealous God, visiting the iniquity of the fathers upon the children unto the third and fourth generation of them that hate (go different

way) Me;" The 'jealousy' of God is related to our iniquities. The true meaning of the word is 'cleansing'. The numerical value of קנא is 151 as the word מקוה, 'Mikveh', that is a ritual pool of water that helps us with spiritual cleansing. Another reference to the meaning of 'cleansing' lies in the portion of Pinchas that we just began to study. " פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְּאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי." "'Pinchas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy.". God's 'jealousy', that is the power of cleansing, removed 24000 people in the process. Pinchas stopped the negativity and the process of cleansing was done by God, so the Israelites were saved. When we cleanse our souls and help others do the same, we implement the effect of jealousy for the name of God. It was given to us as a complete divine system to connect to it with purity, because otherwise, it shows us the judgmental side of it which is, in other words, the Tikkun process. Psalms 86:2 "שָׁמְרָה נַפְשִׁי, כִּי-חָסִיד אָנִי: הוֹשַׁע עַבְדְּךָ, אַתָּה אֱלֹהַי– הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ." "Keep my soul, for I am godly; {N} O Thou my God, save Thy servant that trusteth in Thee." King David asks God to keep his soul level of Nefesh 'נפש' and save it because he trusts Him. The Zohar explains that the regular form of the word to keep, 'שמר', was changed and the letter ה was added to it, to make it שמרה. The ה is the last letter of the YHVH name that represents Malchut and we can use it to protect ourselves from judgments. Pinchas was jealous for the name and his action kept the name away from the negativity of the people that disconnected the ו Vav from the ה H. This event is recorded in the Torah with a split Vav in the portion of Pinchas, in the word שלום 'peace', that also has the meaning of completion. Pinchas, with his jealousy, cleansed the negativity and removed judgment from the Israelites. The Zohar tells us that the souls who don't connect and don't earn the protection of the name, are escorted by evil angels after their death into a harsh cleansing process. In worst cases, those souls may not even be accepted in hell (cleansing system) and stay between the physical and spiritual worlds. They go through endless sufferings and sometimes they find 'refuge' in bodies of negative people or of those who did negative actions.

14. וְאִי לָא זָכֵי, כַּמָּה גַּרְדִּינֵי טְהִירִין אִזְדַּמְּנָן לֶקֶבְלָהּ, וְדָזוּ לָהּ לְבַר. וַוי לְהַהִיא נַפְשָׁא, דְּמִתְגַּלְגְּלָא בְּרֵיקָנַיָּא, כְּאַבְנָא בְּקוּסְפִיתָא. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (שמואל א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אוֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע. וְדָוִד בָּעֵי בָּעוּתֵיהּ קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר, שָׁמְרָה נַפְשִׁי, דְּלָא יִדְזוּן לָהּ לְבַר. וְכַד בָּטֵי (ס"א לקבלך, יפתחון לך) לֶקֶבְלָהּ, יִפְתְּזוּן לָהּ פַּתְזִין, וּתְקַבֵּל לָהּ קָמָךְ. כִּי חָסִיד אָנִי, וְכִי חָסִיד אִקְרֵי. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה,

14. וְאִם לֹא זוֹכֶה, כַּמָּה שׁוֹמְרֵי חֹק בַּעֲלֵי דִינִים מִזְדַּמְּנִים מוּלָהּ וְדוֹחִים אוֹתָהּ הַחוּצָה. אוֹי לְאוֹתָהּ נֶפֶשׁ שֶׁמִּתְגַּלְגֶּלֶת בְּרֵיקָנוּת, כְּמוֹ אֶבֶן בְּכַף הַקֶּלַע. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמואל-א כה) וְאֵת נֶפֶשׁ אֹיְבֶיךָ יְקַלְּעֶנָּה בְּתוֹךְ כַּף הַקָּלַע. וְדָוִד בִּקֵּשׁ בַּקָּשָׁתוֹ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאָמַר שָׁמְרָה נַפְשִׁי, שֶׁלֹּא יִדְחוּ אוֹתָהּ הַחוּצָה. וּכְשֶׁיַּגִּיעַ (לְמוּלְךָ, יִפְתְּחוּ לְךָ) מוּלָהּ, יִפְתְּחוּ לָהּ פְּתָחִים, וּתְקַבֵּל אוֹתָהּ לְפָנֶיךָ. כִּי חָסִיד אָנִי, וְכִי חָסִיד נִקְרָא? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כֵּן,

אִין. דִּכְתִיב, (ישעיה נה) זַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים. בְּגִין כַּךְ שָׁמְרָה נַפְשִׁי, דְּלָא תִשְׁבּוֹק לָהּ לְמֵהַךְ לְבַר.

שֶׁכָּתוּב (ישעיה נה) חַסְדֵי דָוִד הַנֶּאֱמָנִים. בִּגְלַל כָּךְ שָׁמְרָה נַפְשִׁי, שֶׁלֹּא תַעֲזֹב אוֹתָהּ לָלֶכֶת הַחוּצָה.

15. רִבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל בַּר נָשׁ דְּאִית לֵיהּ זִוּוּלָקָא בְּצַדִּיק, יָרִית לְהַאי אֶרֶץ, כְּמָה דִּכְתִיב, (ישעיה ס) וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים וְגוֹ'. וְהַאי צַדִּיק זָסִיד אִקְרֵי. אָמַר דָּוִד בָּתַר דִּבְהַאי אֲתָר אֲזִידְנָא, זָסִיד אָנִי, וּבְגִין כָּךְ שָׁמְרָה נַפְשִׁי, לְאִתְקַשְּׁרָא בָּךְ.

15. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל אָדָם שֶׁיֵּשׁ לוֹ חֵלֶק בְּצַדִּיק, יוֹרֵשׁ אֶרֶץ זוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם ס) וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים וְגוֹ'. וְצַדִּיק זֶה נִקְרָא חָסִיד. אָמַר דָּוִד, אַחַר שֶׁבְּמָקוֹם זֶה נֶאֱחַזְתִּי, חָסִיד אָנִי, וְלָכֵן שָׁמְרָה נַפְשִׁי לְהִתְקַשֵּׁר בְּךָ.

16. רִבִּי זְזֵיָא פָּתַח, (תהלים פא) עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ וְגוֹ'. הָא אוּקְמוּהָ, דְּאוֹלִיף שִׁבְעִין פָּתְקִין, וְלָשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ יַתִּיר. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים פא) שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע. אֲבָל מַאי עֵדוּת. תָּא זְזֵי, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְּתֵיהּ דְּפוֹטִיפַר הֲוַת אֲזִידָא בֵּיהּ לְהַהִיא בּוּלָה, הֲוָה יוֹסֵף עָבִיד גַּרְמֵיהּ כְּמַאן דְּלָא יָדַע לִישָׁנָא דִּילָהּ, וְכֵן בְּכָל יוֹמָא עַד הַהִיא שַׁעֲתָא בַּתְרֵיתָא, דִּכְתִיב (בראשית לט) וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ. מַאי וַתִּתְפְּשֵׂהוּ. אֶלָּא בְּגִין דְּעָבִיד גַּרְמֵיהּ כְּמַאן דְּלָא יָדַע לִישָׁנָא. וְרוּזַז הַקֹּדֶשׁ צָוַוז לְקַבְּלֵיהּ, (משלי ז) לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה. מַאי קָא מַשְׁמַע לָן. אֶלָּא כָּל מַאן דְּנָטִיר גַּרְמֵיהּ מֵהַאי, אִתְקְשַׁר בָּהּ בִּשְׁכִינְתָּא, וְאָזִיד בְּהַהוּא עֵדוּת. וּמַאי הוּא. ה' דְּאִתּוֹסַף בֵּיהּ. דִּכְתִיב, עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ. אוּף הָכָא י' אִתּוֹסַף בְּפָנְוָזָס, עַל דְּקַנֵּי בְּהַאי.

16. רַבִּי זְזֵיָא פָּתַח, (תהלים פא) עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ וְגוֹ'. הֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ שֶׁלָּמַד שִׁבְעִים לָשׁוֹן, וּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ יוֹתֵר. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם) שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע. אֲבָל מַה זּוֹ עֵדוּת? בֹּא וּרְאֵה, בְּשָׁעָה שֶׁאֵשֶׁת פּוֹטִיפַר אָחֲזָה בּוֹ לְאוֹתוֹ הַדָּבָר, עָשָׂה יוֹסֵף עַצְמוֹ כְּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְשׁוֹנָהּ, וְכֵן בְּכָל יוֹם עַד אוֹתָהּ שָׁעָה אַחֲרוֹנָה, שֶׁכָּתוּב (בראשית לט) וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ. מַה זֶּה וַתִּתְפְּשֵׂהוּ? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁעָשָׂה עַצְמוֹ כְּמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ לְשׁוֹנָהּ, וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ צוֹוַחַת כְּנֶגְדּוֹ: (משלי ז) לִשְׁמָרְךָ מֵאִשָּׁה זָרָה מִנָּכְרִיָּה אֲמָרֶיהָ הֶחֱלִיקָה. מַה בָּא לְהַשְׁמִיעֵנוּ? אֶלָּא כָּל מִי שֶׁשּׁוֹמֵר עַצְמוֹ מִזֶּה, מִתְקַשֵּׁר לַשְּׁכִינָה וְאָחוּז בְּאוֹתָהּ עֵדוּת. וּמַהִי? ה' שֶׁנִּתּוֹסְפָה בּוֹ, שֶׁכָּתוּב עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ. גַּם כָּאן הִתּוֹסְפָה י' בִּפְנִינְחָס עַל שֶׁקִּנֵּא בָּזֶה.

Genesis 39:12 “ וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ לֵאמֹר, שִׁכְבָה עִמִּי; וַיַּעֲזֹב בִּגְדוֹ בְּיָדָהּ, וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.” “that she caught him by his garment (also means ‘his betrayal’), saying: ‘Lie with me.’ And he left his garment in her hand, and fled, and got himself out.” When Joseph worked in the house of Potiphar, he was seduced by the wife of Potiphar to have sex with her. He acted as if he didn’t understand her language and avoided her until she caught him, then he ran away from her. Psalms 81:6 “ עֵדוּת, בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ– בְּצֵאתוֹ, עַל-אֶרֶץ מִצְרָיִם; שְׂפַת לֹא-יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע. ” “He appointed it in Joseph (יוסף became יהוֹסֵף. The letter ה was added to his name) for a testimony when He went forth against the land of Egypt. The speech of one that I knew nor did I hear:” Joseph stopped himself from losing his great light by avoiding great temptations from the wife of Potiphar, who was very beautiful and a sexual

goddess. He merited to be the chariot for the Sefirah of Yessod and controlled the sustenance of the world. The world of Malchut is a dark world without connection to the upper Sefirot to draw the light of life and sustenance. The level above us is Yessod, which is inclusive of all the Sefirot above it. On the spiritual levels, we can connect to Yessod with meditation and Zohar's study. On the material level, we do that with Tithing and Tzedaka, which is giving money to support the continuation of Light and life (spiritual channels) in the world. The sexual organs are the aspect of Yessod. We use sex to draw light from the level of Yessod to Malchut, which is the vessel connected to Yessod. The light that comes from this unification of Light (Yessod) and Vessel (Malchut) comes from Binah and gives us great pleasures. Drawing light is relatively easy, but to maintain it we need to overcome the negative side. It uses us as a tool to draw light because it cannot connect to light by itself. When we fail to use the light in a proper way we lose it and the negative side jumps quickly to grab it. The channel of Yessod is the source of life and of all kind of sustenance for the world. Here is where we are all tested. The desire for the self alone creates darkness in a person's life and affects his environment. Improper sexual relations may drain a person's light and bring him to darkness, which is chaos in life. Zimri, the head of a tribe, was having sexual acts with women from the other side. That connection of Yessod from the pure side to the negative side drained the light from the Israelites and they began to die. When Pinchas stopped that, he cleansed the channel and for this God rewarded him with the gift of Immortality.

17. **רִבִּי יֵיסָא פָּתַח, (תהלים קלז) עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. אֶת יְרוּשָׁלִַם מִבָּעֵי לֵיהּ, כְּמָה דִּכְתִיב, (תהלים קלז) אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלִַם ם תִּשְׁכַּח יְמִינִי, מַאי בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. לְבַר נָשׁ דְּהַוָה לֵיהּ הֵיכְלָא יַקִּירָא, יָאָה וְשַׁפִּירָא, אָתוּ לִסְטִין וְאוֹקִידוּ לֵיהּ. צַעֲרָא דְּמַאן הוּא, לָאו דְּמָארֵיהּ דְּהֵיכְלָא. אוּף הָכָא שְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא שַׁרְיָא, צַעֲרָא דְּמַאן הוּא, לָאו דְּצַדִּיק. וְאַזְלָא הָא כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, דִּכְתִיב (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבַד, אָבַד מַמָּשׁ. אוּף הָכָא בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן, בְּזָכְרֵנוּ הַהוּא צַעֲרָא דִּילֵיהּ עַל זִוּוּגָהָא, צַעֲרָא דִּילֵיהּ הוּא.**

17. רַבִּי יֵיסָא פָּתַח, (תהלים קלז) עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן. אֶת יְרוּשָׁלַיִם הָיָה צָרִיךְ לוֹ לִהְיוֹת, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָם תִּשְׁכַּח יְמִינִי! מַה זֶּה בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן? לְאָדָם שֶׁהָיָה לוֹ הֵיכָל נִכְבָּד, נָאֶה וְיָפֶה, בָּאוּ לִסְטִים וְשָׂרְפוּ אוֹתוֹ. צַעֲרוֹ שֶׁל מִי הוּא? לֹא שֶׁל בַּעַל הַהֵיכָל?! גַּם כָּאן הַשְּׁכִינָה שְׁרוּיָה בַּגָּלוּת, צַעַר שֶׁל מִי הוּא? לֹא שֶׁל הַצַּדִּיק?! וְזֶה הוֹלֵךְ כְּפִי שֶׁבֵּאֲרוּהָ, שֶׁכָּתוּב (ישעיה נז) הַצַּדִּיק אָבַד, אָבַד מַמָּשׁ. גַּם כָּאן בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן, בְּזָכְרֵנוּ אֶת אוֹתוֹ צַעַר שֶׁלּוֹ עַל זִוּגָתוֹ, צַעַר שֶׁלּוֹ הוּא.

18. **אָמַר רִבִּי יֵיסָא, מַאן דְּאוֹקִיר שְׁמָא דְּמָארֵיהּ בְּהַאי, וְנָטִיר הַאי, זָכֵה דְּיוֹקִיר לֵיהּ מָארֵיהּ עַל כֹּלָּא. מִנָּלָן. מִיּוֹסֵף. דִּכְתִיב, (בראשית מא) וַיַּרְכֵּב**

18. אָמַר רַבִּי יֵיסָא, מִי שֶׁמּוֹקִיר שֵׁם רִבּוֹנוֹ בָּזֶה וְשׁוֹמֵר זֶה, זוֹכֶה שֶׁיּוֹקִיר אוֹתוֹ רִבּוֹנוֹ עַל הַכֹּל. מִנַּיִן לָנוּ? מִיּוֹסֵף, שֶׁכָּתוּב (בראשית מא) וַיַּרְכֵּב אוֹתוֹ

אוֹתוֹ בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ, וּכְתִיב וְנָתֹן אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם (דף רי"ד ע"א) וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כַּד עָבְרוּ יִשְׂרָאֵל יַת יַמָּא, אַרוֹנָא דְיוֹסֵף עָאל בְּגוֹ בְּקַדְמִיתָא, וְלָא הֲווֹ מַיָּא קַיְימִין עַל קְיוּמַיְיהוּ קַמֵּיהּ, הָדָא הוּא דִכְתִיב, (תהלים קיד) הַיָּם רָאָה וַיָּנוֹס. מַאי וַיָּנוֹס. אֶלָּא רָאָה הַהוּא דִכְתִיב בֵּיהּ (בראשית לט) וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר לוֹ, וְכָתוּב וְנָתוֹן אוֹתוֹ עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרָיִם. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כְּשֶׁעָבְרוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּם, אֲרוֹנוֹ שֶׁל יוֹסֵף נִכְנַס בְּפְנִים בַּהַתְחָלָה, וְלֹא הָיוּ הַמַּיִם עוֹמְדִים עַל עָמְדָם לְפָנָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קיד) הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס. מַה זֶּה וַיָּנֹס? אֶלָּא רָאָה אוֹתוֹ שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית לט) וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה.

19. תָּא חֲזֵי, זָכֵי לִיקָרָא בְּזִוּוּיוֹ וְזָכֵי לִיקָרָא בְּמִיתָתֵיהּ. בְּזִוּוּיוֹ אֲמַאי. בְּגִין הַהוּא זְמַן דְּלָא בָּעָא לְאִתְדַּבְּקָא בָּהּ, דִכְתִיב, (בראשית לט) וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אֵשֶׁת אֲדֹנָיו. וּכְתִיב וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ. בְּגִין כַּךְ זָכָה בְּהַאי עָלְמָא. כֵּיוָן דִכְתִיב וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ, וּכְתִיב וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, זָכֵי לְבָתַר דְּעָאל לְגוֹ פָּרוֹכְתָּא עִלָּאָה, וְהָכִי אִתְזְוַוִּי לֵיהּ, דִידֵיהּ נָטַל בְּהַאי עָלְמָא, וְדִידֵיהּ נָטַל בְּעָלְמָא אַזְרָא.

19. בֹּא וּרְאֵה, זוֹכֶה לְכָבוֹד בְּחַיָּיו וְזוֹכֶה לְכָבוֹד בְּמִיתָתוֹ. בְּחַיָּיו מַדּוּעַ? בְּגִלַּל אוֹתוֹ זְמַן שֶׁלֹּא רָצָה לְהִתְדַּבֵּק בָּהּ, שֶׁכָּתוּב (שם) וַיְמָאֵן וַיֹּאמֶר אֶל אֵשֶׁת אֲדֹנָיו. וְכָתוּב, וְלֹא שָׁמַע אֵלֶיהָ לִשְׁכַּב אֶצְלָהּ לִהְיוֹת עִמָּהּ. בְּגִלַּל זֶה זָכָה בְּזֶה הָעוֹלָם. כֵּיוָן שֶׁכָּתוּב וַתִּתְפְּשֵׂהוּ בְּבִגְדוֹ, וְכָתוּב וַיָּנָס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, זָכָה לְבַסּוֹף שֶׁנִּכְנַס לְתוֹךְ מְחִצָּה עֶלְיוֹנָה, וְכָךְ רָאוּי לוֹ – אֶת שֶׁלּוֹ לָקַח בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאֶת שֶׁלּוֹ לָקַח בָּעוֹלָם הָאַחֵר.

Rabbi Yissa, a student of Rabbi Shimon, says "A person who values and honors the name of his Creator merits to have the honor of God bestowed on him". We find this in Genesis 41:43

"וַיַּרְכֵּב אֹתוֹ, בְּמִרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה אֲשֶׁר-לוֹ, וַיִּקְרְאוּ לְפָנָיו, אַבְרֵךְ; וְנָתוֹן אֹתוֹ, עַל כָּל-אֶרֶץ מִצְרָיִם"

"And he made him ride in the second chariot which he had; and they cried before him: 'Abrech'; and he set him over all the land of Egypt."

We give value and honor to the name of God when we learn to know the system of YHVH and that everything comes from him. Then, we need to have the desire to reveal the light by becoming like God and by acting in all our ways in bringing and sending light to others.

When we open channels for the light to come down into our lives, we should immediately push it forward so it will be revealed. We cannot see any object in this world unless the light is reflected from it. We cannot reveal the Light in our lives unless we push it forward, with the desire to share and make a continuation of it to others.

A pipe with flowing waters can never be thirsty, but if it is closed, the waters draw the energy of end and death.

20. פָּנְחָס זָכֵי בְּהַאי עָלְמָא, וְזָכָה בְּעָלְמָא דְּאָתֵי, וְזָכָה לְקַיְימָא יַתִּיר מִכָּל אִינּוּן דְּנַפְקוּ מִמִּצְרַיִם, וְזָכָה לְכַהֲנָא עִלָּאָה, הוּא וְכָל בְּנוֹי אַבַּתְרֵיהּ. וְאִי

20. פִּנְחָס זָכָה בְּזֶה הָעוֹלָם, וְזָכָה בָּעוֹלָם הַבָּא, וְזָכָה לְהִתְקַיֵּם יוֹתֵר מִכָּל אֵלּוּ שֶׁיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם, וְזָכָה לְכְהֻנָּה גְּדוֹלָה, הוּא וְכָל בָּנָיו אַחֲרָיו. וְאִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא (שֶׁהֲרֵי) זָכָה

תֵּימָא דְּלָא (נ"א דהא) זָכָה לְכַהֲנָא עַד לָא עָבֵד עוֹבָדָא דָא. אִין (ס"א לא). דְּהָא אִינּוּן דְּאַמְרֵי (דלא) דְּזָכָה קוֹדֶם. לָאו הָכִי אֶלָּא בְּמַאי אוֹקִימְנָא תַּזַּזַת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו, דְּמִשְׁמַע דִּבְגִין עוֹבָדָא דָא רַוּוּז כְּהוּנָתָא, מַה דְּלָא הֲוָה קוֹדֶם.

לִכְהֻנָּה עַד שֶׁלֹּא עָשָׂה מַעֲשֶׂה זֶה – נָכוֹן (לא). שֶׁהֲרֵי אוֹתָם שֶׁאוֹמְרִים (שֶׁלֹּא) זָכָה קֹדֶם – לֹא כָּךְ. אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוּ – תַּזַּת אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו, שֶׁמִּשְׁמָע שֶׁבִּגְלַל מַעֲשֶׂה זֶה הִרְוִיחַ הַכְּהֻנָּה, מַה שֶׁלֹּא הָיָה מִקֹּדֶם.

21. תָּא זְזַזִּי, כָּל כֹּהֵן דְּקָטִיל נֶפֶשׁ, פָּסִיל לֵיהּ כְּהוּנָתֵיהּ לְעָלְמִין. דְּהָא וַדַּאי פָּסִיל הַהוּא דַּרְגָּא דִּילֵיהּ לְגַבֵּיהּ. וּפִנְחָס מִן דִּינָא פָּסִיל לְכַהֲנָא הֲוָה, וּבְגִין דְּקַנֵּא לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִצְטְרִיךְ לְיַזְוָגָא לֵיהּ כְּהוּנַת עָלְמִין, לֵיהּ, וְלִבְנוֹי אֲבַתְרֵיהּ, לְדָרֵי דָּרִין. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא זְזַזִּי, רְשִׁים הוּא פִּנְחָס לְעֵילָא, וְרְשִׁים הוּא לְתַתָּא, עַד לָא יִפּוּק לְעָלְמָא דְּהָא עִם אִינּוּן דְּנַפְקוּ מִמִּצְרַיִם אִתְמְנֵי.

21. בֹּא וּרְאֵה, כָּל כֹּהֵן שֶׁהוֹרֵג נֶפֶשׁ, נִפְסְלָה כְּהֻנָּתוֹ לְעוֹלָמִים, שֶׁהֲרֵי וַדַּאי פָּסַל אוֹתָהּ דַּרְגָּה שֶׁלּוֹ אֵלָיו. וּפִנְחָס מֵהַדִּין הָיָה פָּסוּל לִכְהֻנָּה, וּבִגְלַל שֶׁקִּנֵּא לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא, הִצְטָרֵךְ לְיַחֵס לוֹ כְּהֻנַּת עוֹלָמִים, לוֹ וּלְבָנָיו אַחֲרָיו לְדוֹרֵי דּוֹרוֹת. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, בֹּא וּרְאֵה, פִּנְחָס רָשׁוּם הוּא לְמַעְלָה, וְרָשׁוּם הוּא לְמַטָּה, עַד שֶׁלֹּא יֵצֵא לָעוֹלָם, שֶׁהֲרֵי עִם אוֹתָם שֶׁיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם נִמְנָה.

22. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי זֵזָיָא, הֲווֹ אָזְלִי בְּמַדְבְּרָא, אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָא דִּכְתִיב בְּפִנְחָס הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. שָׁלוֹם מִמַּלְאַךְ הַמָּוֶת, דְּלָא שַׁלִּיט בֵּיהּ לְעָלְמִין, וְלָא אִתְדָּן בְּדִינוֹי. וְאִי תֵּימָא דְּלָא מִית. וַדַּאי לָא מִית כִּשְׁאַר בְּנֵי עָלְמָא, וְאוֹרִיךְ יוֹמִין עַל כָּל בְּנֵי דָּרָא, בְּגִין דִּבְהַאי בְּרִית עִלָּאָה אָזִיד, וְכַד אִסְתְּלַק מֵעָלְמָא, בְּתִיאוּבְתָּא עִלָּאָה וּבְדִבּוּקוּתֵיהּ שַׁפִּירָא אִסְתְּלַק מִשְּׁאַר בְּנֵי עָלְמָא.

22. רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי יוֹסֵי וְרַבִּי חִיָּיא הָיוּ הוֹלְכִים בַּמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֶה שֶׁכָּתוּב בִּפִנְחָס הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. שָׁלוֹם מִמַּלְאַךְ הַמָּוֶת שֶׁלֹּא שׁוֹלֵט בּוֹ לְעוֹלָמִים וְלֹא נִדּוֹן בְּדִינָיו. וְאִם תֹּאמַר שֶׁלֹּא מֵת – וַדַּאי לֹא מֵת כִּשְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם, וְהֶאֱרִיךְ יָמִים עַל כָּל בְּנֵי דּוֹרוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהִתְאַחֵז בַּבְּרִית הָעֶלְיוֹנָה הַזּוֹ. וּכְשֶׁהִסְתַּלֵּק מֵהָעוֹלָם, בְּתַאֲוָה עֶלְיוֹנָה וּבִדְבֵקוּת נָאָה הִסְתַּלֵּק מִשְּׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם.

Numbers 25:13

" וְהָיְתָה לּוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו, בְּרִית כְּהֻנַּת עוֹלָם--תַּחַת, אֲשֶׁר קִנֵּא לֵאלֹהָיו, וַיְכַפֵּר, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל "

"and it shall be unto him, and to his seed after him, the covenant of an everlasting priesthood; because he was jealous for his God, and made atonement for the children of Israel.' "

A priest is all about Chessed, which is channeling the light of love, healing, kindness, and mercy.

When Pinchas killed the people that caused the drainage of energy from the Israelites, he disqualified himself from being a priest because of the judgment of the act. But his action also revealed great light when he mends the name that is the spiritual system of YHVH.

Pinchas brought together the H of Malchut and V of Zeir Anpin and that allowed his priesthood to be restored for all generations.

Pinchas' action got him rewarded in this world and the world to come.
The image below shows the name of God as the Holy Ari suggests to us to have in our minds when we meditate to be close to the light with Love and Awe.

23. רִבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (זכריה ג) וַיַּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עוֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ יְיָ וְגוֹ׳. תָּא חֲזֵי, וַוי לְאִינּוּן בְּנֵי נָשָׁא, דְּלָא מִסְתַּכְּלָאן בִּיקָרָא דְּמָארֵיהוֹן, וְכָל יוֹמָא וְיוֹמָא כְּרוֹזָא קָארֵי עָלַיְיהוּ, וְלָא מַשְׁגִּיחִין. אָתָא בַּר נָשׁ לְאִסְתַּכְּלָא בְּפַקּוּדֵי אוֹרַיְיתָא, כַּמָּה סַנֵּיגוֹרִין קַיְימִין לְאַדְכְּרָא עָלֵיהּ לְטָב. אָתָא בַּר נָשׁ וְאַעְבַּר עַל פַּקּוּדֵי אוֹרַיְיתָא, אִינּוּן עוֹבְדִין קַטֵּיגוֹרִין עָלֵיהּ לְבִישׁ, כַּמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כֹּהֵן גָּדוֹל הֲוָה, וְאוֹקְמוּהָ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ. וְהַשָּׂטָן עוֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ. וּמַה בְּהַאי כַּךְ, בִּשְׁאַר בְּנֵי עָלְמָא דְּלָא מִסְתַּכְּלֵי בִּיקָרָא דְּמָארֵיהוֹן, עַל אַזַּת כַּמָּה וְכַמָּה.

23. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (זכריה ג) וַיַּרְאֵנִי אֶת יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל עֹמֵד לִפְנֵי מַלְאַךְ ה׳ וְגוֹ׳. בֹּא וּרְאֵה, אוֹי לְאוֹתָם בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בִּכְבוֹד רִבּוֹנָם, וְכָל יוֹם וָיוֹם הַכָּרוֹז קוֹרֵא עֲלֵיהֶם, וְלֹא מַשְׁגִּיחִים. בָּא אָדָם לְהִסְתַּכֵּל בְּמִצְוֹת הַתּוֹרָה – כַּמָּה סָנֵגוֹרִים עוֹמְדִים לְהַזְכִּירוֹ לְטוֹב. בָּא אָדָם וְעוֹבֵר עַל מִצְוֹת הַתּוֹרָה – אוֹתָם מַעֲשִׂים מְקַטְרְגִים עָלָיו לְרַע לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. יְהוֹשֻׁעַ כֹּהֵן גָּדוֹל הָיָה, וּפֵרְשׁוּהָ, מַה כָּתוּב בּוֹ? וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל יְמִינוֹ לְשִׂטְנוֹ. וּמַה בָּזֶה כָּךְ, בִּשְׁאָר בְּנֵי אָדָם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלִים בִּכְבוֹד רִבּוֹנָם עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה.

24. זָמֵי מַה כְּתִיב, וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבוּשׁ בְּגָדִים צוֹאִים, וְאוֹקְמוּהָ. אֲבָל בְּגָדִים צוֹאִים, וַדַּאי אִינּוּן לְבוּשִׁין דְּאִתְלַבְּשָׁא בֵּיהּ רוּזָא בְּהַהוּא עָלְמָא. זַכָּאָה זוּלְקֵיהּ דְּמַאן דְּלְבוּשׁוֹי מִתְתַּקְּנִין וּשְׁלִמִין בְּהַהוּא עָלְמָא. וְהָא אִתְּמַר, כָּל מַאן דְּבַעְיָין לְאַעֲלָא לְגֵיהִנָּם, אִינּוּן לְבוּשִׁין דְּמִלְבְּשִׁין לֵיהּ, הֵיךְ אִינּוּן. מַה כְּתִיב הָכָא, וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבוּשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעוֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ. מַאן מַלְאָךְ. דָּא מַלְאָךְ דְּמִמָּנָא עַל גֵּיהִנָּם, וּמְמַנָּא עַל מַאן דְּזָמֵי בְּאִינּוּן לְבוּשִׁין. עַד דְּאָתִיב כָּלָא וְאָמַר, הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצּוֹאִים מֵעָלָיו.

24. רְאֵה מַה כָּתוּב, וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֵשׁ בְּגָדִים צוֹאִים, וּפֵרְשׁוּהָ. אֲבָל בְּגָדִים צוֹאִים, וַדַּאי אוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁהָרוּחַ הִתְלַבְּשָׁה בָּהֶם בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל מִי שֶׁלְּבוּשָׁיו מִתְתַּקְּנִים וּשְׁלֵמִים בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר, כָּל מִי שֶׁצְּרִיכִים לְהַכְנִיסוֹ לַגֵּיהִנֹּם, אוֹתָם לְבוּשִׁים שֶׁמַּלְבִּישִׁים אוֹתוֹ אֵיךְ הֵם? מַה כָּתוּב כָּאן? וִיהוֹשֻׁעַ הָיָה לָבֵשׁ בְּגָדִים צוֹאִים וְעֹמֵד לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ. אֵיזֶה מַלְאָךְ? זֶה הַמַּלְאָךְ הַמְמֻנֶּה עַל גֵּיהִנֹּם וּמְמֻנֶּה עַל מִי שֶׁרָאָה בְּאוֹתָם לְבוּשִׁים. עַד שֶׁבָּא קוֹל וְאָמַר: הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים מֵעָלָיו.

25. מֵהָכָא אִית לְאִסְתַּכְּלָא, דְּעוֹבָדִין בִּישִׁין דְּבַר נָשׁ, עַבְדִין לֵיהּ אִינּוּן לְבוּשִׁים צוֹאִים. וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אוֹתְךָ מַחֲלָצוֹת. אַלְבִּישִׁינֵיהּ לְבוּשִׁין אַזְרָנִין מְתַתְּקְנָן, דְּבְהוּ אִסְתָּכַּל בַּר נָשׁ בְּזִיו יְקָרָא דְּמָארֵיהּ.

25. מִכָּאן יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, שֶׁמַּעֲשִׂים רָעִים שֶׁל אָדָם עוֹשִׂים לוֹ בְּגָדִים צוֹאִים. וַיֹּאמֶר אֵלָיו רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ וְהַלְבֵּשׁ אוֹתְךָ מַחֲלָצוֹת. הִלְבִּישׁוּהוּ לְבוּשִׁים אֲחֵרִים מְתֻקָּנִים שֶׁבָּהֶם מִסְתַּכֵּל אָדָם בְּזִיו כְּבוֹד רִבּוֹנוֹ.

Zechariah 3:1 “וַיַּרְאֵנִי, אֶת-יְהוֹשֻׁעַ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, עֹמֵד, לִפְנֵי מַלְאַךְ יְהוָה; וְהַשָּׂטָן עֹמֵד עַל-יְמִינוֹ, לְשִׂטְנוֹ” “And he showed me Joshua the high priest standing before the angel of the LORD, and Satan standing at his right hand to accuse him.”

In his vision and prophecy, Zechariah saw the High Priest standing in front of the angel of God and Satan was on his right side ready to point to his iniquities.

The Zohar teaches us that if the High Priest gets such a ‘treatment’, then what about the rest of the people.

Our actions are evaluated everyday and create positive or negative energy (angels) that support us or go against us.

Zechariah 3:3 “וִיהוֹשֻׁעַ, הָיָה לָבֻשׁ בְּגָדִים צוֹאִים; וְעֹמֵד, לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ.” “Now Joshua was clothed with filthy garments, and stood before the angel”

The ‘filthy’ garments are the ‘attachments’ that we add to our souls with our actions and desires in the physical world.

Zechariah 3:4 “וַיַּעַן וַיֹּאמֶר, אֶל-הָעֹמְדִים לְפָנָיו לֵאמֹר, הָסִירוּ הַבְּגָדִים הַצֹּאִים, מֵעָלָיו; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, רְאֵה הֶעֱבַרְתִּי מֵעָלֶיךָ עֲוֹנֶךָ, וְהַלְבֵּשׁ אֹתְךָ, מַחֲלָצוֹת” “And he answered and spoke unto those that stood before him, saying: ‘Take the filthy garments from off him.’ And unto him, he said: ‘Behold, I cause thine iniquity to pass from thee, and I will clothe thee with robes’.”

When we arrive at the next life, all ‘physical’ attachments should be removed from the soul in a process of cleansing, that is different for each soul, based on the level of desires for the physical existence.

Righteous souls go through this process even if for a short pass that removes any link to the material existence.

After the cleansing process, the soul receives spiritual garments to fit its level that is based on the amount of light it revealed in the world.

26. תָּא חֲזֵי, כְּגַוְונָא דָא פַּנְחָס, דְּלָא אִסְתַּלָּק מֵעָלְמָא, עַד דְּאִתְתְּקָנוּ כַּמֵּיהּ לְבוּשִׁין אַזְרָנִין, דְּרוּחָא אִתְהַנֵּי בְּהוּ, לְעָלְמָא (דף רי"ד ע"ב) דְּאָתֵי. בְּשַׁעֲתָא חֲדָא אִתְפְּשָׁט מֵאִלֵּין. וְאִתְלְבָּשׁ בְּאִלֵּין, לְקַיְּימָא דִּכְתִיב הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. עַד דַּהֲווֹ אָזְלֵי, שִׁמְשָׁא הֲוָה תַּקִּיפָא, וְיָתְבוּ תְּחוֹת צִלָּא דְּחַד טִנָּרָא דְּמַדְבְּרָא. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי צִלָּא חֲדָוָותָא דְּנַפְשָׁא הוּא.

26. בֹּא וּרְאֵה, כְּמוֹ זֶה פִּנְחָס, שֶׁלֹּא הִסְתַּלֵּק מֵהָעוֹלָם עַד שֶׁהִתְקִינוּ לְפָנָיו לְבוּשִׁים אֲחֵרִים שֶׁהָרוּחַ נֶהֱנֵית בָּהֶם לָעוֹלָם הַבָּא. בְּשָׁעָה אַחַת הִתְפַּשֵּׁט מֵאֵלֶּה וְהִתְלַבֵּשׁ בְּאֵלֶּה, לְקַיֵּם אֶת הַכָּתוּב הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, הַשֶּׁמֶשׁ הָיְתָה חֲזָקָה, וְיָשְׁבוּ תַּחַת צֵל שֶׁל סֶלַע אֶחָד שֶׁל הַמִּדְבָּר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי צֵל חֶדְוַת הַנֶּפֶשׁ הוּא.

27. אָמַר רִבִּי זְזָיָא לְרִבִּי אֶלְעָזָר, אִלֵּין יוֹבִין, מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹמָא בַּתְרָאָה דְּזַג, בָּעֵינָא לְמֵיקָם עָלַיְיהוּ. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, הָא אִתְּמַר וְזַבְרַיָּיא אִתְעָרוּ בְּהוּ. אָמַר רִבִּי זְזָיָא, וַדַּאי הָכִי הוּא, אֲבָל אֲנָא שְׁמַעְנָא לְבוּצִינָא קַדִּישָׁא עִלָּאָה מִלָּה בְּהוּ. אָמַר לֵיהּ, אֵימָא הַהוּא מִלָּה. אָמַר לֵיהּ עַד לָא קָאִימְנָא בֵּיהּ. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב דְּזַזְבַרַיָּיא אוֹקְמוּ מִלָּה, וְשַׁפִּיר הוּא, אֲבָל סִדּוּרָא דְּהָנֵי יוֹבֵי, רָזָא דְּזָכְמְתָא הוּא, בֵּין מְזַזְצְדֵי זַקְלָא.

27. אָמַר רִבִּי חִיָּא לְרִבִּי אֶלְעָזָר, יָמִים אֵלּוּ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל חַג בִּרְצוֹנִי לַעֲמֹד עֲלֵיהֶם. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, זֶה נֶאֱמַר, וְהַחֲבֵרִים הִתְעוֹרְרוּ בָּזֶה. אָמַר רִבִּי חִיָּא, וַדַּאי כָּךְ הוּא, אֲבָל אֲנִי שָׁמַעְתִּי מֵהַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה עֶלְיוֹנָה דָּבָר בָּהֶם. אָמַר לוֹ, אֱמֹר אוֹתוֹ דָּבָר. אָמַר לוֹ, עֲדַיִן לֹא עָמַדְתִּי בּוֹ. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, אַף עַל גַּב שֶׁהַחֲבֵרִים בֵּאֲרוּ דָּבָר וְיָפֶה הוּא, אֲבָל סִדּוּר הַיָּמִים הַלָּלוּ הוּא סוֹד חָכְמָה בֵּין קוֹצְרֵי הַשָּׂדֶה.

28. תָּא זְזַי, הָא אִתְּמַר סִדּוּרָא דְּיִזּוּדָא כֻּלָּא בְּזַזַד הֵיךְ הֲוִי. וְהָא אִתְּמַר. פָּתַזּ וְאָמַר, (ישעיה נב) זָשַׁף יְיָ אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ, דָּא דְּרוֹעָא זַזְדָא, דְּבֵיהּ תַּלְיָא יִשּׁוּעָה, דְּבֵיהּ תַּלְיָא נוּקְמָא, דְּבֵיהּ תַּלְיָא פּוּרְקָנָא. וְלָמָּה, לְמֵיקָם לָהּ לְכִנֶּסֶת יִשְׂרָאֵל מֵעַפָּרָא, וּלְקַבְּלָא לָהּ לְגַבֵּיהּ, לְאִזְדַּוְוּגָא כַּזַזְדָא. וְכַד הַאי אִתְעַר לְקַבְּלָהּ, כַּמָּה דְּזִזִילוּ שַׁרְיָא בְּעָלְמָא, עַד דְּיַנָּזּ הַהוּא דְּרוֹעָא תְּזוּזוֹת רֵישָׁהָא לְאִתְזַבְּרָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (שיר השירים ב) שְׂמֹאלוֹ תַּזַּזת לְרֹאשִׁי וְגוֹ׳, וּכְדֵין נַיְיזָא דִּינָא, וּמְכַפֶּר זוּבִין.

28. בֹּא וּרְאֵה, הֲרֵי נֶאֱמַר סִדּוּר שֶׁל יִחוּד הַכֹּל בְּאֶחָד אֵיךְ הָיָה, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נב) חָשַׁף ה׳ אֶת זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ – זוֹ זְרוֹעַ אַחַת שֶׁבָּהּ תְּלוּיָה הַיְשׁוּעָה, שֶׁבָּהּ תְּלוּיָה הַנְּקָמָה, שֶׁבָּהּ תְּלוּיָה הַגְּאֻלָּה. וְלָמָּה? לְהָקִים אֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מֵהֶעָפָר וּלְקַבְּלָהּ אֵלָיו לְהִזְדַּוֵּג כֶּחָד. וּכְשֶׁזֶּה מִתְעוֹרֵר לְקַבְּלָהּ, כַּמָּה פַּחַד שָׁרוּי בָּעוֹלָם, עַד שֶׁיָּנִיחַ אוֹתָהּ זְרוֹעַ תַּחַת רֹאשָׁהּ לְהִתְחַבֵּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ב) שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי וְגוֹ׳. וְאָז נָח הַדִּין וּמְכַפֵּר עַל חֲטָאִים.

The Redemption comes through the left column, as is said in Isaiah 52:10
"חָשַׁף יְהוָה אֶת-זְרוֹעַ קָדְשׁוֹ, לְעֵינֵי כָל-הַגּוֹיִם; וְרָאוּ, כָּל-אַפְסֵי-אָרֶץ, אֵת, יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ"
"YHVH hath made bare His holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the Redemption of our God."
The Zohar reveals that the Holy Arm is the left one, that is the Left Column. The 'revenge' on all negativity will come from the left arm of God. It will be done to elevate the Shechinah to the Light for final and lasting unification, as is described in Song of Songs 2:6
"שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי"
"Let his left hand be under my head and his right-hand embraces me."
Then all impurities will be cleansed from the world and judgments will rest forever.

29. לְבָתַר אָתֵי יְמִינָא לְזַזְבְּקָא, כְּדֵין זֶזְדָוְוּתָא שַׁרְיָא בְּעָלְמָא, וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין. לְבָתַר אִזְדַּוְוּגַת

29. אַחַר כָּךְ בָּאָה הַיָּמִין לְחַבֵּק, וְאָז חֶדְוָה שְׁרוּיָה בָּעוֹלָם וְכָל הַפָּנִים מְאִירוֹת. אַחַר כָּךְ מִזְדַּוֶּגֶת בְּגוּף, וְאָז הַכֹּל נִקְרָא אֶחָד,

בְּגוּפָא, וּכְדֵין כֹּלָּא אִקְרֵי אֶזֶד, בְּלָא פָרוּדָא, כְּדֵין הוּא שְׁלִימוּ דְּכֹלָּא, וְזֶדְוָותָא דְּכֹלָּא, וְאָזֵידוּ וּדַאי, מַה דְּלָא אִשְׁתְּכַח הָכִי בִּשְׁאַר זְמַנֵּי.

בְּלִי פֵּרוּד, וְאָז הוּא שְׁלֵמוּת וְחֶדְוַת הַכֹּל, וַאֲחוּזִים בְּוַדַּאי מַה שֶׁלֹּא נִמְצָא כָּךְ בְּיֶתֶר הַזְּמַנִּים.

30. כְּגַוְונָא דְּהַאי, סִדּוּרָא דְּהָנֵי יוֹמִין, מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹמָא בַּתְרָאָה דְּזַג. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, אִתְעַר דְּרוֹעָא דִּשְׂמָאלָא, לְקַבְּלָא לָהּ לְמַטְרוֹנִיתָא, וּכְדֵין כָּל עָלְמָא בִּדְזִילוּ בְּדִינָא, וּבְעֵי הַהוּא זִמְנָא בְּתִיּוּבְתָּא שְׁלִים, לְאִשְׁתַּכְזָא עָלְמָא קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְבָתַר אֲתִיאַת מַטְרוֹנִיתָא, וּבַעְיָין בְּנֵי הֵיכָלָא בְּתִשְׁעָה לְיַרְזָא, לְמֶעְבַּד זֶדְוָותָא, וּלְמִטְבַּל בְּנַהֲרָא, לְדַכְּאָה גַּרְמַיְיהוּ בְּזוּגָא דְּמַטְרוֹנִיתָא, בְּיוֹמָא אַזְדָּרָא, הוּא זִוּגָא דִּילָהּ לְשַׁוָּאָה שְׁמָאלָא תְּזוּת רֵישָׁהָא, (נ"א רישא דמלכא) כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר שְׁמֹאלוֹ תַּזֵּת לְרֹאשִׁי.

30. כְּמוֹ שֶׁל זֶה, סִדּוּר הַיָּמִים הַלָּלוּ מֵרֹאשׁ הַשָּׁנָה עַד יוֹם הָאַחֲרוֹן שֶׁל חַג. בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתְעוֹרֶרֶת זְרוֹעַ שְׂמֹאל לְקַבֵּל אֶת הַמַּלְכָּה, וְאָז כָּל הָעוֹלָם בְּפַחַד בַּדִּין, וְצָרִיךְ אוֹתוֹ הַזְּמַן בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה שֶׁיִּמָּצֵא הָעוֹלָם לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. אַחַר כָּךְ בָּאָה הַמַּלְכָּה, וּמִתְבַּקְּשִׁים בְּנֵי הַהֵיכָל בַּתְּשִׁעִי לַחֹדֶשׁ לַעֲשׂוֹת חֶדְוָה וְלִטְבֹּל בְּנָהָר, לְטַהֵר עַצְמָם בְּזִוּוּג הַמַּלְכָּה בַּיּוֹם הָאַחֵר, הוּא זִוּוּג שֶׁלָּהּ לָשִׂים שְׂמֹאל תַּחַת רֹאשָׁהּ (רֹאשׁ הַמֶּלֶךְ), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי.

31. וּכְדֵין יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִיתָא עַל חוֹבַיְיהוּ, וּמְכַפְּרָא לְהוּ. דְּהָא אִיהִי עִלָּאָה אַנְהִירַת אַנְפָּהָא לְמַטְרוֹנִיתָא בְּזִוּוּגָהָא, וּמִתְכַּפְּרִין כָּל בְּנֵי הֵיכָלָא. כֵּיוָן דְּשִׂמְאלָא מִקַּבְּלָהּ לָהּ בְּהַאי יוֹמָא, דְּרִישָׁא דְּמַטְרוֹנִיתָא שַׁרְיָיא עַל שְׂמָאלָא.

31. וְאָז יִשְׂרָאֵל בְּתַעֲנִית עַל חֲטָאֵיהֶם, וּמְכַפֶּרֶת לָהֶם. שֶׁהֲרֵי הָאֵם הָעֶלְיוֹנָה מְאִירָה פָּנֶיהָ לַמַּלְכָּה בְּזִוּוּגָהּ, וּמִתְכַּפְּרִים כָּל בְּנֵי הַהֵיכָל, כֵּיוָן שֶׁהַשְּׂמֹאל מְקַבֵּל אוֹתָהּ בַּיּוֹם הַזֶּה, שֶׁרֹאשׁ הַמַּלְכָּה עַל הַשְּׂמֹאל.

From Rosh Hashanah to Yom Kippur we are in the aspect of the left column, that is judgment. We should be on our best behavior to avoid getting trapped in the judgment of the ten days period.
On the day of Yom Kippur, the right and left columns come together to support Malchut. The fasting on that day helps with the cleansing of Malchut, to make her ready to receive the light from the central column.
When the right arm of God comes to embrace the Shechinah, happiness will spread in the world and all faces will shine. After that, Malchut will connect to the Central Column, that is Zeir Anpin, and the right and left columns will be as one.

32. בְּיוֹמָא קַדְמָאָה דְּזַג, יִתְעַר יְמִינָא לְקַבְּלָהּ, בְּגִין לְזַוְּגָהּ וּכְדֵין כָּל זֶדְוָוא וְכָל אַנְפִּין נְהִירִין, וְזֶדְוָותָא דְּמַיִם צְלִילָן, לְנַסְּכָא עַל מַדְבְּזָא. וּבַעְיָין בְּנֵי נָשָׁא לְמֶזֶדֵּי בְּכָל זִינִין דְּזֶדְוָה, דְּהָא יְמִינָא גָּרִים. בְּכָל אַתָּר דְּשָׁאֲרֵי יְמִינָא, זֶדְוָותָא

32. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שֶׁל הֶחָג יִתְעוֹרֵר הַיָּמִין לְקַבְּלָהּ בִּשְׁבִיל לְחַבְּקָהּ, וְאָז כָּל הַחֶדְוָה וְכָל הַפָּנִים מְאִירוֹת, וְחֶדְוַת הַמַּיִם הַצְּלוּלִים לְנַסֵּךְ עַל הַמִּזְבֵּחַ, וּצְרִיכִים בְּנֵי אָדָם לִשְׂמֹחַ בְּכָל מִינֵי חֶדְוָה, שֶׁהֲרֵי הַיָּמִין

אִצְטְרִיךְ בְּכֹלָּא, כְּדֵין זִוְּוָגָא הִיא לְאִשְׁתַּעְשְׁעָא.

גּוֹרֵם. בְּכָל מָקוֹם שֶׁשָּׁרוּי יָמִין, חֶדְוָה צְרִיכָה בַּכֹּל, וְאָז חֶדְוָה הִיא לְהִשְׁתַּעֲשֵׁעַ.

33. לְבָתַר בְּיוֹמָא תְּמִינָאָה, זִוְּוָגָא דְּאוֹרַיְיתָא הוּא, דְּהָא כְּדֵין זִוּוּגָא דְּגוּפָא, הוּא זִוּוּגָא דְּכֹלָּא, לְמֶהֱוֵי כֹּלָּא זַוְּגָא, וְדָא הוּא שְׁלִימוּ דְּכֹלָּא, וְדָא יוֹמָא דְּיִשְׂרָאֵל אִיהוּ וַדַּאי, וְעַדְבָּא דִּידְהוּ בִּלְזוּזַדְיְיהוּ, דְּכֹלִּית בֵּיהּ זוּלְקָא לְאַזְרָא. זַכָּאִין אִינּוּן יִשְׂרָאֵל בְּעָלְמָא דֵּין, וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי, עָלַיְיהוּ כְּתִיב (דברים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ וְגוֹ׳.

33. אַחַר כָּךְ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי חֶדְוַת הַתּוֹרָה הִיא, שֶׁהֲרֵי אָז זִוּוּג הַגּוּף הוּא, זִוּוּג הַכֹּל, לִהְיוֹת הַכֹּל אֶחָד, וְזֶהוּ שְׁלֵמוּת הַכֹּל, וְזֶהוּ יוֹם שֶׁל יִשְׂרָאֵל וַדַּאי וְחֵלֶק שֶׁלָּהֶם לְבַדָּם, שֶׁאֵין בּוֹ חֵלֶק לְאַחֵר. אַשְׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא, עֲלֵיהֶם כָּתוּב (דברים יד) כִּי עַם קָדוֹשׁ אַתָּה לַה׳ אֱלֹהֶיךָ וְגוֹ׳.

34. (במדבר כ"ה) פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ׳. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (איוב ד) זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ. שָׁם שָׁנִינוּ, מִי שֶׁרוֹאֶה קֶשֶׁת בְּגַוְנֶיהָ (מְאִירִים), צָרִיךְ לְבָרֵךְ בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית, מִשּׁוּם שֶׁזֶּהוּ בְּרִית הַקַּיָּם הַקָּדוֹשׁ שֶׁשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָרֶץ כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבֹא עָלֶיהָ מֵי הַמַּבּוּל. מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁמִּתְרַבִּים רְשָׁעִים בָּעוֹלָם, רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַאֲבִיד אוֹתָם, וְאָז זוֹכֵר לָהֶם שְׁבוּעָה זוֹ שֶׁנִּשְׁבַּע לָאָרֶץ, שֶׁכָּתוּב פַּעֲמַיִם לֹא לֹא: (בראשית ח) לֹא אֹסִף לְקַלֵּל, וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת. זוֹהִי הַשְּׁבוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ.

34. פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ׳. רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח, (איוב ד) זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבֵד וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ. שָׁם שָׁנִינוּ, מִי שֶׁרוֹאֶה קֶשֶׁת בְּגַוְנֶיהָ (מְאִירִים), צָרִיךְ לְבָרֵךְ בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית, מִשּׁוּם שֶׁזֶּהוּ בְּרִית הַקַּיָּם הַקָּדוֹשׁ שֶׁשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּאָרֶץ כְּדֵי שֶׁלֹּא יָבֹא עָלֶיהָ מֵי הַמַּבּוּל. מִשּׁוּם שֶׁכְּשֶׁמִּתְרַבִּים רְשָׁעִים בָּעוֹלָם, רוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַאֲבִיד אוֹתָם, וְאָז זוֹכֵר לָהֶם שְׁבוּעָה זוֹ שֶׁנִּשְׁבַּע לָאָרֶץ, שֶׁכָּתוּב פַּעֲמַיִם לֹא לֹא: (בראשית ח) לֹא אֹסִף לְקַלֵּל, וְלֹא אֹסִף עוֹד לְהַכּוֹת. זוֹהִי הַשְּׁבוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נד) אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי מֵעֲבֹר מֵי נֹחַ. (קשור עם הרעיא מהימנא)

When we come to the first day of the holiday of Sukkot, we connect to the Light of Chessed. It comes down through the right column and embraces Malchut. This event brings joy and happiness that are spread throughout the seven days of the holiday. It is also the time that we share this light with all nations of the world. On the eighth day, we have a complete unification of the right and left, to make the central column. This event is called Simchat Torah, meaning the joy of the Torah. We read the last portion of the Torah and immediately go back to the beginning to read the first portion “בראשית”, “In The Beginning”. This is the time when we restart our Tikun process for the following 12 months.

35. רִבִּי יוֹסֵי אָמַר, קֶשֶׁת אָתָא לְאַגָּנָא עַל עָלְמָא. לְמַלְכָּא, דְּכָל זְמִנִּין דִּבְרִיהּ זָזִב לֶקֶבְלֵיהּ, אָתָא מַלְכָּא לְאַלְקָאָה לֵיהּ, אִתְגַּלְיָא עָלֵיהּ מַטְרוֹנִיתָא בִּלְבוּשֵׁי יְקָר דְּמַלְכוּ, מַלְכָּא זָמֵי לָהּ סָלִיק רוּגְזָא דִּבְרִיהּ, וְזַדֵּי בָּהּ, דִּכְתִיב, (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְעַל דָּא, לָא אִתְזְזֵי קֶשֶׁת בְּעָלְמָא, אֶלָּא בִּלְבוּשֵׁי יְקָר דְּמַלְכוּ. וּבְשַׁעֲתָא דְּאִית צַדִּיק בְּעָלְמָא, אִיהוּ בְּרִית, לְמֵיקָם בְּרִית, וְאָגִין עַל עָלְמָא. לָא הֲוֵי צַדִּיק, הָא קֶשֶׁת, לְאִתְזְזָאָה דְּהָא עָלְמָא אִיהוּ קַיְימָא לְאוֹבָדָא, אֶלָּא בְּגִין קֶשֶׁת דָּא. רִבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לְעוֹלָם לָא אִתְלַבַּשׁ קֶשֶׁת דָּא, אֶלָּא בִּלְבוּשָׁא דַּאֲבָהָן קַדְמָאֵי. יָרוֹק וְסוּמָק וְזִיוָּר. יָרוֹקָא, דָּא לְבוּשָׁא דְּאַבְרָהָם, אִצְטְבַּע לְבוּשָׁא (ס"א גוון) דָּא, כַּד נָפַק מִנֵּיהּ יִשְׁמָעֵאל. סוּמָקָא, דָּא גָּוֹן יִצְחָק. דְּאַתְיָא סוּמָקָא וְאִצְטְבַּע, כַּד נָפִיק מִנֵּיהּ עֵשָׂו. וְאִתְמְשַׁךְ הַהוּא סוּמָקָא לְתַתָּא, עַד כְּכָבָא דְּמַאְדִים, דְּאִתְאֲזִיד בֵּיהּ עֵשָׂו. זִזָּוְרָא, דָּא אִיהוּ לְבוּשָׁא טָבָא דְּיַעֲקֹב, דְּהָא לָא אִשְׁתַּנּוּ אַנְפּוֹהִי לְעָלְמִין. רִבִּי אַבָּא אָמַר יָאוּת הוּא, אֲבָל הָכִי אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, זִזָּוְרָא, דָּא אַבְרָהָם. דְּאִתְלְבַּן בְּזִזָּוְרָא דְּנוּרָא. סוּמָקָא, דָּא יִצְחָק וַדָּאי. יָרוֹק, דָּא הוּא יַעֲקֹב, דְּקַיְימָא בֵּין תְּרֵין גַּוּוֹנִין, וּכְתִיב בֵּיהּ בְּיַעֲקֹב, (ישעיה כט) לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ דְּהָא כָּל עַרְסֵיהּ שְׁלִים הֲוָה. וְהָכִי הוּא לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב, לְאִתְזְזָאָה בְּגָוֹן סוּמָק, כְּיִצְחָק דְּנָפַק מִנֵּיהּ עֵשָׂו. וְלָא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ, כְּאַבְרָהָם לְאִתְזְזָאָה בְּגָוֹן זִזָּוְרָא, דְּנָפַק מִנֵּיהּ יִשְׁמָעֵאל. אֶלָּא נָטַל גַּוּוֹנִין, לְאִתְעַטְּרָא בְּהוּ, עַל אֲבָהָן דִּילֵיהּ, (דף רט"ו ע"ב) וּבְאִלֵּין לְבוּשִׁין מִתְלַבְּשַׁת קֶשֶׁת, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְזְזֵי כַּמֵּי מַלְכָּא.

35. רַבִּי יוֹסֵי אָמַר, הַקֶּשֶׁת בָּאָה לְהָגֵן עַל הָעוֹלָם. לְמֶלֶךְ שֶׁכָּל הַפְּעָמִים שֶׁבְּנוֹ חָטָא כְּנֶגְדּוֹ, בָּא הַמֶּלֶךְ לְהַלְקוֹתוֹ – הִתְגַּלְּתָה עָלָיו הַמַּלְכָּה בִּלְבוּשֵׁי כָבוֹד שֶׁל מַלְכוּת. כְּשֶׁהַמֶּלֶךְ רוֹאֶה אוֹתָהּ, מִסְתַּלֵּק הָרֹגֶז שֶׁל בְּנוֹ, וְשָׂמֵחַ בָּהּ, שֶׁכָּתוּב (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם. וְעַל כָּךְ לֹא נִרְאֵית הַקֶּשֶׁת בָּעוֹלָם אֶלָּא בִּלְבוּשֵׁי כָבוֹד שֶׁל מַלְכוּת. וּבְשָׁעָה שֶׁיֵּשׁ צַדִּיק בָּעוֹלָם, הוּא בְּרִית לְהַעֲמִיד בְּרִית וּמָגֵן עַל הָעוֹלָם. אִם אֵין צַדִּיק, הֲרֵי הַקֶּשֶׁת, לְהֵרָאוֹת שֶׁהָעוֹלָם עוֹמֵד לְהֵאָבֵד, אֶלָּא בִּגְלַל קֶשֶׁת זוֹ. לה/ ב רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, לְעוֹלָם לֹא מִתְלַבֶּשֶׁת קֶשֶׁת זוֹ, אֶלָּא בִּלְבוּשׁ הָאָבוֹת הָרִאשׁוֹנִים, יָרֹק אָדֹם וְלָבָן. יָרֹק, זֶה לְבוּשׁ אַבְרָהָם, נִצְבַּע לְבוּשׁ (גָּוֹן) זֶה כְּשֶׁיָּצָא מִמֶּנּוּ יִשְׁמָעֵאל. אָדֹם זֶה הַגָּוֹן שֶׁל יִצְחָק, שֶׁבָּא אָדֹם וְנִצְבַּע כְּשֶׁיָּצָא מִמֶּנּוּ עֵשָׂו, וְנִמְשַׁךְ אוֹתוֹ הָאָדֹם לְמַטָּה עַד כּוֹכָב מַאְדִים, שֶׁנֶּאֱחַז בּוֹ עֵשָׂו. לָבָן זֶהוּ לְבוּשׁ טוֹב שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהֲרֵי לֹא הִשְׁתַּנּוּ פָּנָיו לְעוֹלָמִים. לה/ ג רַבִּי אַבָּא אָמַר, יָפֶה הוּא, אֲבָל כָּךְ אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, לָבָן זֶה אַבְרָהָם, שֶׁהִתְלַבֵּן בְּלֹבֶן הָאֵשׁ. אָדֹם זֶה וַדַּאי יִצְחָק. יָרֹק זֶהוּ יַעֲקֹב, שֶׁעוֹמֵד בֵּין שְׁנֵי גְוָנִים, וְכָתוּב בּוֹ בְּיַעֲקֹב, (ישעיה כט) לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ, שֶׁהֲרֵי כָּל מִטָּתוֹ הָיְתָה שְׁלֵמָה. וְכָךְ הוּא לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב – לְהֵרָאוֹת בְּגָוֹן אָדֹם כִּיצְחָק שֶׁיָּצָא מִמֶּנּוּ עֵשָׂו, וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֶחֱוָרוּ – כְּמוֹ אַבְרָהָם, לְהֵרָאוֹת בְּגָוֹן לָבָן, שֶׁיָּצָא מִמֶּנּוּ יִשְׁמָעֵאל. אֶלָּא לָקַח גְּוָנִים לְהִתְעַטֵּר בָּהֶם עַל הָאָבוֹת שֶׁלּוֹ. וּבַלְּבוּשִׁים הַלָּלוּ מִתְלַבֶּשֶׁת הַקֶּשֶׁת בְּשָׁעָה שֶׁנִּרְאֵית לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. לה/ ד בֹּא וּרְאֵה, סוֹד הַבְּרִית הַקְּדוֹשָׁה הִיא אוֹת יו"ד שֶׁמִּתְעַטֶּרֶת בְּרֹשֶׁם עֶלְיוֹן, וַהֲרֵי (וְזֶה) הוּא שֶׁנִּרְשָׁם בַּבְּרִית תָּמִיד לְעוֹלָמִים, וּמִשּׁוּם שֶׁקִּנֵּא פִּנְחָס עַל הַבְּרִית, נִרְשְׁמָה בִּשְׁמוֹ

תָּא חֲזֵי, רָזָא דִּבְרִית קַדִּישָׁא, הִיא אָת יו"ד, דְּמִתְעַטְּרָא בִּרְשִׁימוּ עִלָּאָה, וְהָא (ס"א ודא) אִיהוּ דְּאִתְרְשִׁים בִּבְרִית תָּדִיר לְעָלְמִין, וּבְגִין דְּכַנֵּי פְּנִוָּזָס עַל בְּרִית, אִתְרְשִׁים בִּשְׁמֵיהּ הָכָא אָת דָּא, פְּנִוָּזָס יו"ד זְעֵירָא, אִיהוּ יו"ד דְּאִיהוּ בְּרִית וַדַּאי, דְּנָפִיק מִגּוֹ יו"ד עִלָּאָה קַדִּישָׁא. וְעַל דָּא, אִיהוּ קָאִים בְּקִיּוּמָא שְׁלִים כַּמֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא, דְּלָא אִתְאַבִּיד מִגּוֹ עָלְמָא. וְהָכִי הוּא נָקִי מֵהַהוּא זוּבָא דִּפְעוֹר, וְלָא אִתְאַבִּיד תָּדִיר מִגּוֹ קַדִּישָׁא דְּעָלְמָא. (ס"א ולא אתאביד מגו עלמא) (איוב ד) וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ, אִלֵּין נָדָב וַאֲבִיהוּא, דְּלָא אִשְׁתְּצִיאוּ מִן הַהוּא עָלְמָא בְּגִינֵיהּ.

הָאוֹת הַזּוֹ כָּאן, פִּינְחָס, יו"ד קְטַנָּה, הִיא יו"ד שֶׁהִיא בְּרִית וַדַּאי, שֶׁיּוֹצֵאת מִתּוֹךְ יו"ד עֶלְיוֹנָה קְדוֹשָׁה. וְלָכֵן הוּא עוֹמֵד בְּקִיּוּם שָׁלֵם לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, שֶׁלֹּא נֶאֱבָד מִתּוֹךְ הָעוֹלָם. וְכָךְ הוּא נָקִי מֵאוֹתוֹ חֵטְא שֶׁל פְּעוֹר, וְלֹא נֶאֱבָד תָּמִיד בְּתוֹךְ קֹדֶשׁ הָעוֹלָם (וְלֹא נֶאֱבָד מִתּוֹךְ הָעוֹלָם). (איוב ד) וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ – אֵלּוּ נָדָב וַאֲבִיהוּא שֶׁלֹּא נִשְׁמְדוּ מֵאוֹתוֹ הָעוֹלָם בִּגְלָלוֹ.

The colors of the rainbow reveal the seven Sefirot in our world of Tikkun. The main colors represent the three columns and the Patriarchs. White – Right – Abraham - Chessed Red – Left – Isaac – Gevurah Green – Center – Jacob – Tiferet The other colors of the rainbow come out of these three, and together there are seven before God, as a testimony to His promise to Noah that he will not destroy the world again. With that testimony, the judgments are canceled and we continue with our Tikkun. The letter י Yod of the יהוה YHVH name has the power of the covenant that is revealed in the word ברית, 'covenant'. The first two letters are בר meaning 'son' and 'that comes out', the Yod is the aspect of Chokmah that comes out from the name to the ת that represents Malchut. The channel for this light is Yessod, יסוד. The first letter is Yod, to represent the source of light. The three following letters mean סוד, 'secret', with the numerical value of 70, to represent the effect of the Yod - from Chokmah to Yessod and the seven Sefirot of the world of Tikkun. The aspect of Yessod in the body is the penis, which channels life force energy. A single drop comes out of it and it is the aspect of Yod and the light that is pushed into the vessel, in order to manifest life in this world. The Zohar teaches us that Nadav and Avihu were not married when they went into the Holy of Holies. They didn't have a proper and mature physical channel to fulfill their desire to draw the light of redemption to the world. Their level of Yessod did not bring children and continuation to the world, so they weren't ready for the great light that came from the Holy of Holies. The light that they drew took away their holy souls, and it was saved for Pinchas to make their final correction, to become part of the Final Redemption.

36. רַעְיָא מְהֵימְנָא אָמַר לֵיהּ רַעְיָא מְהֵימְנָא, שַׁפִּיר קָאֲמַרְתְּ, אֲבָל בְּגִין דְּאִלֵּיהוּ דְּאִיהוּ פְּנִוָּזָס, כַּנֵּי עַל בְּרִית, צָרִיךְ לְזַדְּתָא מִלִּין סַגִּיאִין בֵּיהּ, דְּהַאי

36. אָמַר לוֹ הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, יָפֶה אָמַרְתָּ, אֲבָל מִשּׁוּם שֶׁאֵלֶּיהוּ, שֶׁהוּא פִּנְחָס, קִנֵּא עַל הַבְּרִית, צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים רַבִּים בָּהּ, שֶׁהֲרֵי הַפָּרָשָׁה כְּתוּבָה בַּתּוֹרָה עַל שְׁמוֹ,

פַּרְשְׁתָּא כְּתִיבָא בְּאוֹרַיְיתָא עַל שְׁמֵיהּ, דְּעָלֵיהּ אִתְּמַר (מלכים א יט) קַנֵּא קִנֵּאתִי, תְּרֵי קְנָאוֹת, זַד בְּשַׁדַּ"י דְּלְעֵילָא, וְתִנְיָינָא בְּשַׁדַּ"י דְּלְתַתָּא, וּבְגִין דָּא עָבִיד תְּרֵין שְׁבוּעוֹת (נ"א בתרין לא לא) (ס"א בתרין זמנין) בְּתַרְוַוְיְיהוּ, וּתְרֵין זְמִנִּין לֹא לֹא.

שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (מלכים-א יט) קַנֵּא קִנֵּאתִי, שְׁתֵּי קְנָאוֹת. אַחַת בְּשַׁדַּ"י שֶׁלְּמַעְלָה, וְהַשֵּׁנִית בְּשַׁדַּ"י שֶׁלְּמַטָּה. וְלָכֵן עָשָׂה שְׁתֵּי שְׁבוּעוֹת (בְּשָׁנֵי לֹא לֹא) (בְּפַעֲמַיִם) בִּשְׁתֵּיהֶן, וּפַעֲמַיִם לֹא לֹא.

37. אֲבָל רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מַאן דְּזָמֵי קֻשְׁיָּת בִּגְוָונוֹי נְהִירִין, צָרִיךְ לְבָרְכָא בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית. וּבְגָלוּתָא דְּלָאו אִיהוּ נָהִיר בִּגְוָונוֹי כְּדְקָא יֵאוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְּלִזְמִנִּין נָהִיר וְעֵיר, וְזִמְנִין לָא נָהִיר כְּכֹלָּ, זִמְנִין אִתְזַזִּי בִּשְׁלִימוּ, וְזִמְנִין לָאו. דְּקֻשְׁיָּת קָא רָמִיז גְּוָונוֹי, לְזַכְוָון דְּכֹהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים, כַּד אִינּוּן שַׁפִּירִין, דְּנָהִיר קֻשְׁיָּת בִּגְוָונוֹי דְּאִינּוּן תְּלַת.

37. אֲבָל רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, מִי שֶׁרוֹאֶה קֶשֶׁת בִּגְוָנִים מְאִירִים, צָרִיךְ לְבָרֵךְ בָּרוּךְ זוֹכֵר הַבְּרִית. וּבַגָּלוּת, שֶׁאֵינָהּ מְאִירָה בִּגְוָנֶיהָ כָּרָאוּי, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁלִּפְעָמִים מְאִירָה מְעַט וְלִפְעָמִים לֹא מְאִירָה בִּכְלָל, לִפְעָמִים נִרְאֵית בִּשְׁלֵמוּת וְלִפְעָמִים לֹא. שֶׁקֶשֶׁת רוֹמֶזֶת גְּוָנֶיהָ לִזְכֻיּוֹת הַכֹּהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרְאֵלִים כְּשֶׁהֵם יָפִים, שֶׁהַקֶּשֶׁת מְאִירָה בִּגְוָנֶיהָ שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה.

38. קוּם אַנְתְּ רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי, וְאֵימָא, דְּהָא מִלִּין שַׁפִּירִין קָאַמְרַת בְּזוּבוּרָהּ קַדְמָאָה, דְּקֻשְׁיָּת לָא אַתְיָא אֶלָּא לְאַגָּנָא עַל עָלְמָא. לְמַלְכָּא, דְּבְכָל זִמְנָא דְּבְרֵיהּ זָב, וּמַלְכָּא זַזֵּי לְמַטְרוֹנִיתָא, סָלִיק רוּגְזָא דְּבְרֵיהּ, דְּכְתִיב, (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וְעַל דָּא לָא אִתְזַזִּי קֻשְׁיָּת, אֶלָּא לְאַגָּנָא עַל עָלְמָא. וְלָא אִתְגַּלְיָא, אֶלָּא בִּלְבוּשׁ יְקָר דְּמַלְכוּ, וּבְשַׁעְתָּא דְּאִית צַדִּיק בְּאַרְעָא, אִיהוּ בְּרִית. לְמֵיקָם בְּרִית.

38. קוּם אַתָּה רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי וֶאֱמֹר, שֶׁדְּבָרִים יָפִים אָמַרְתָּ בַּחִבּוּר הָרִאשׁוֹן, שֶׁקֶשֶׁת לֹא בָּאָה אֶלָּא לְהָגֵן עַל הָעוֹלָם. לְמֶלֶךְ, שֶׁבְּכָל זְמַן שֶׁבְּנוֹ חוֹטֵא וְהַמֶּלֶךְ רוֹאֶה אֶת הַמַּלְכָּה, מִסְתַּלֵּק רֹגֶז בְּנוֹ, שֶׁכָּתוּב (בראשית יט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם. וְלָכֵן לֹא נִרְאֵית קֶשֶׁת אֶלָּא לְהָגֵן עַל הָעוֹלָם. וְלֹא נִגְלֵית אֶלָּא בִּלְבוּשׁ נִכְבָּד שֶׁל מַלְכוּת, וּבְשָׁעָה שֶׁיֵּשׁ צַדִּיק בָּאָרֶץ, הוּא הַבְּרִית, לְהַעֲמִיד בְּרִית.

The ‘faithful shepherd’, who is Moses, is stating here that Elijah (the prophet) is Pinchas, and there is a lot of secrets in the Parasha that are on his name. There were about a few hundred years between Pinchas and Elijah. Pinchas, as the Zohar tells us, never died. He also never sinned, and when he left the world as Elijah, it happened with his physical body. He was 100% pure and holy and ascended up with fire, so no negative elements could touch him in the ascension process. It was similar to the way the souls of Nadav and Avihu were taken from them before they were given to Pinchas. In this case, Elijah, who is Pinchas, didn’t lose his body, because God blessed him with Immortality. Because of the way he went up, Elijah can move between the physical and spiritual worlds at will. We read from the Zohar that he came down to teach Rabbi Shimon many times. The soul of Rabbi Shimon was also pure and ascended to heaven surrounded by fire. In several places in the Bible, we see the relation between Elijah and Pinchas. One major aspect is the ‘jealousy’ and fighting the negative

side. Pinchas: Numbers 25:11 “פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי” “Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy.” Elijah: 1 Kings 19:14 “וַיֹּאמֶר קַנֹּא קִנֵּאתִי לַיהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, כִּי-עָזְבוּ בְרִיתְךָ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל–אֶת-מִזְבְּחֹתֶיךָ הָרָסוּ, וְאֶת-נְבִיאֶיךָ הָרְגוּ בָחֶרֶב; וָאִוָּתֵר אֲנִי לְבַדִּי, וְיְבַקְשׁוּ אֶת-נַפְשִׁי לְקַחְתָּהּ” “And he said: ‘I have been very jealous for YHVH, the God of hosts; for the children of Israel have forsaken Thy covenant, thrown down Thine altars, and slain Thy prophets with the sword; and I, even I only, am left; and they seek my life, to take it away.’” Elijah is called מבשר שלום, ‘the announcer of peace’. Pinchas received the covenant of peace, and Elijah is the announcer of the final peace that will come at the Final Redemption. Malachi 3:23 “הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם, אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא–לִפְנֵי, בּוֹא יוֹם יְהוָה, הַגָּדוֹל, וְהַנּוֹרָא” “Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and awesome day of YHVH”. Pinchas corrected the level of Yessod when he killed Zimri and Kozbi. Elijah is a witness in all circumcision ceremonies; that makes the first correction of a male child and removes the foreskin that is the aspect of the negativity attached to the body after the first sin.

39. וְכִי בְּגָלוּתָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְרְזַק מִמַּטְרוֹנִיתָא, וְאֵיךְ מַטְרוֹנִיתָא אִתְלַבְּשַׁת לְבוּשֵׁי מַלְכוּתָא בְּגָלוּתָא (ס"א ל"ג לא) לֹא. אֲבָל בְּגָלוּתָא, לְבוּשָׁהּ דְּקַדְרוּת, וְאִיהוּ אַמְרַת (שיר השירים א) אַל תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שֶׁזֻּרְזֹרֶת. אֶלָּא וַדַּאי הַהוּא קֻשְׁטָא דְּאִתְגַּלְיָיא בְּגָלוּתָא, לָאו אִיהוּ אֶלָּא מִטַּטְרוֹ"ן, דְּאִתְקְרֵי שַׁדַּ"י וְאִיהוּ (בראשית כד) עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ, דְּשַׁלִּיט בְּכָל דִּילֵיהּ (בגלותא), וּבְנוֹי, אִתְקְרִיאוּ עֲבָדִים דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְנֵי מַטְרוֹנִיתָא בָּנִים, וּבְגִין דָּא, אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים.

39. וְכִי בַּגָּלוּת הִתְרַחֵק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵהַמַּלְכָּה? וְאֵיךְ הַמַּלְכָּה הִתְלַבְּשָׁה לְבוּשֵׁי מַלְכוּת בַּגָּלוּת? לֹא. אֲבָל בַּגָּלוּת לְבוּשָׁהּ שֶׁל קַדְרוּת, וְהִיא אוֹמֶרֶת, (שיר השירים א) אַל תִּרְאֵנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת. אֶלָּא וַדַּאי אוֹתָהּ קֶשֶׁת שֶׁנִּגְלֵית בַּגָּלוּת אֵינָהּ אֶלָּא מִטַּטְרוֹ"ן, שֶׁנִּקְרָא שַׁדַּ"י, וְהוּא עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ שֶׁשּׁוֹלֵט בְּכָל אֲשֶׁר לוֹ (בַּגָּלוּת), וּבָנָיו נִקְרָאִים עַבְדֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּבְנֵי הַמַּלְכָּה בָּנִים, וּמִשּׁוּם זֶה אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים.

40. וּבְזִמְנָא דְּאִתְזְרַב בֵּי מִקְדְּשָׁא, אוּקְמוּהָ דַּעֲבָדִים זָקְפוּ רֵאשָׁם, וְנִתְדַּלְדְּלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה. וַדַּאי אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה אִתְקְרִיאוּ, עַל שֵׁם מַטְרוֹנִיתָא, דְּאִתְמַר עָלָהּ (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. אֲבָל אִי אִית לֵיהּ צַדִּיק, דְּזַכְוּוי וְעוֹבָדוֹי לְאַנְהָרָא, בְּהוֹן מַטְרוֹנִיתָא, וּלְמִפְשַׁט מִנָּהּ לְבוּשֵׁי קַדְרוּתָא דִּפְשָׁטִין וּלְקַשְׁטָא לָהּ בִּלְבוּשִׁין דִּגְוּונִין נְהִירִין דְּרָזִין דְּאוֹרַיְיתָא, מַה כְּתִיב בֵּיהּ,

40. וּכְשֶׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, פֵּרְשׁוּהָ שֶׁעֲבָדִים חָפוּ רֹאשָׁם וְנִדַּלְדְּלוּ אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה. וַדַּאי אַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַמַּלְכָּה, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ (משלי לא) רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ עָלִית עַל כֻּלָּנָה. אֲבָל אִם יֵשׁ צַדִּיק שֶׁזְּכֻיּוֹתָיו וּמַעֲשָׂיו לְהָאִיר בָּהֶם אֶת הַמַّלְכָּה, וּלְפִשֵּׁט מִמֶּנָּה לְבוּשֵׁי קַדְרוּת הַפְּשׁוּטִים וּלְקַשֵּׁט אוֹתָהּ בִּלְבוּשִׁים שֶׁל גְּוָנִים מְאִירִים שֶׁל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, מַה כָּתוּב בּוֹ? וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם.

וּרְאִיתִיהָ לִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם. וּרְאִיתִיהָ, בְּרָזִין נְהִירִין דְּאוֹרַיְיתָא, דְּאוֹר רָ"ז אִתְקְרֵי, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ו) כִּי נֵר מִצְוָה תּוֹרָה אוֹר. וּבְאִלֵּין רָזִין אִתְמַר וּרְאִיתִיהָ.

וּרְאִיתִיהָ, בְּסוֹדוֹת מְאִירִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁאוֹ"ר נִקְרָא רָ"ז. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ו) כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר. וּבַסּוֹדוֹת הַלָּלוּ נֶאֱמַר וּרְאִיתִיהָ.

Proverb 31:29
"רַבּוֹת בָּנוֹת, עָשׂוּ חָיִל; וְאַתְּ, עָלִית עַל-כֻּלָּנָה"
"Many daughters have done (worked) valiantly, but thou excellest them all."
Work exists only in the world of Malchut. The Shechinah is the one that 'energizes' all actions in the world of Malchut.
After the destruction of the Holy Temple, the number of people that worked to bring the light lessened. The Shechinah, then, was gloomy.
Song of Songs 1:6 "אַל-תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת"
"Look not upon me, that I am swarthy"
The righteous can bring light and dress the Shechinah with study and by revealing the secrets of the Torah.
The Zohar teaches us that the simple study of the Torah doesn't remove the dark dress. Only the study of secrets (as we do with the Zohar study) can 'decorate' the Shechinah with light and beauty.
Proverb 6:23
"כִּי נֵר מִצְוָה, וְתוֹרָה אוֹר"
"For the commandment is a lamp, and the teaching is light"
Genesis 9:16
"וְהָיְתָה הַקֶּשֶׁת, בֶּעָנָן; וּרְאִיתִיהָ, לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם, בֵּין אֱלֹהִים, וּבֵין כָּל-נֶפֶשׁ חַיָּה בְּכָל-בָּשָׂר אֲשֶׁר עַל-הָאָרֶץ."
"And the bow shall be in the cloud; and I will look upon it, that I may remember the everlasting covenant between God and every living creature of all flesh that is upon the earth."
The Zohar quotes this verse, to teach us that the study of the secrets of the Torah is like the rainbow, and when God sees it He 'remembers' the covenant, to remove judgments from the world.

41. וּבְהַהוּא זְמְנָא סָלִיק מִגֵּיהּ רוּגְזָא דִּבְרִיהּ, (אסתר ז) וְזַמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה, וְיֵימָא לָהּ מַלְכָּא בְּצִלּוֹתָא דַּעֲמִידָה קַמֵּיהּ, (אסתר ה) מַה שְׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֶן לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ. בְּהַהוּא זְמְנָא, שְׁאֵלְתָּא עַל פּוּרְקָנָא דִּילָהּ, וּבְנָהָא עִמֵּיהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (אסתר ז) תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי. אֲבָל קֶשֶׁת דְּאִתְזַוְּיָא בְּעָלְמָא בְּגָלוּתָא, דְּעַבְדָּא אִיהוּ, זְמִנִּין דְּנָפִיק בִּשְׁלִימוּ, כַּד

41. וּבְאוֹתוֹ זְמַן עוֹלֶה מִמֶּנּוּ רֹגֶז בְּנוֹ, (אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה, וְיֹאמַר לָהּ הַמֶּלֶךְ בִּתְפִלַּת הָעֲמִידָה לְפָנָיו, (שם ה) מַה שְׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֶן לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹאֶלֶת עַל גְּאֻלָּתָהּ וּבָנֶיהָ עִמָּהּ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם ז) תִּנָּתֶן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי. אֲבָל קֶשֶׁת שֶׁנִּרְאֵית בָּעוֹלָם בַּגָּלוּת, שֶׁעֶבֶד הוּא, לִפְעָמִים יוֹצֵא בִּשְׁלֵמוּת, כְּשֶׁבָּנָיו מַכְשִׁירִים מַעֲשֵׂיהֶם, וְלִפְעָמִים לֹא נִמְצָא בִּשְׁלֵמוּת, כְּשֶׁבָּנָיו לֹא מַכְשִׁירִים

בְּנוֹי מַכְשִׁירִין עוֹבָדוֹי, וּלְזִמְנִין לָא אִשְׁתְּכַח בִּשְׁלִימוּ, כַּד בְּנוֹי לָא מַכְשִׁירִין עוֹבָדוֹי (כאן חסר).

מַעֲשֵׂיהֶם.וְאִם לֹא בִּגְלַל אוֹת יו״ד שֶׁל שַׁדַּ״י שֶׁקִּנֵּא עָלֶיהָ פִּנְחָס שֶׁהֵגִנָּה עָלָיו מִשִּׁבְטוֹ שֶׁל שִׁמְעוֹן, הָיוּ הוֹרְגִים אוֹתוֹ וּמְאַבְּדִים אוֹתוֹ מִן הָעוֹלָם. וּמִשּׁוּם זֶה, (איוב ד) זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבָד – זֶה פִּנְחָס. וְאֵיפֹה רְשָׁעִים נִכְחָדוּ –

42. וְאִי לָאו בְּגִין אוֹת יו״ד דְּשַׁדַּ״י דְּקַנֵּי עֲלָהּ פִּנְחָס דְּאַגִּין לֵיהּ מִשִּׁבְטָא דְּשִׁמְעוֹן הֲווּ קָטְלִין לֵיהּ וְאוֹבְדִין לֵיהּ מֵעָלְמָא. וּבְגִין דָּא (איוב ד) זְכוֹר נָא מִי הוּא נָקִי אֲבַד דָּא פִּנְחָס וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחַדוּ, אִלֵּין דְּמְכַשְּׁרִין עוֹבָדֵיהוֹן קַמֵּי מַלְכָּא, וּמְקַנְּאִין עַל שְׁמֵיהּ, וּמַקְדִּישִׁין לֵיהּ בָּרַבִּים. הָכִי מְקַדְּשִׁין לֵיהּ לְעֵילָא, בֵּין מְמָנָן דְּשְׁאַר עַמִּין, וְאִשְׁתְּמוֹדְעִין לֵיהּ כָּל מְמָנָא בְּכִנּוּיֵיהּ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל אִשְׁתְּמוֹדְעִין לְעֵילָא כֻּלָּא בְּשֵׁם יְדוֹ״ד, דְּאִיהוּ זַיְיָ כָּל כִּנּוּיִין.

42. אֵלּוּ שֶׁמַּעֲשֵׂיהֶם כְּשֵׁרִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וּמְקַנְּאִים עַל שְׁמוֹ וּמְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בָּרַבִּים, כָּךְ מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ לְמַעְלָה בֵּין מְמֻנֵּי שְׁאָר הָעַמִּים, וְנוֹדָעִים לוֹ כָּל מְמֻנֶּה בְּכִנּוּיוֹ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל נוֹדָעִים לְמַעְלָה הַכֹּל בְּשֵׁם יְהוָ״ה, שֶׁהוּא מְחַיֶּה כָּל הַכִּנּוּיִים.

43. וְכָל שֵׁם וְכִנּוּי סָהִיד עָלֵיהּ, אֵ״ל סָהִיד עָלֵיהּ, דְּאִית לֵיהּ יְכוֹלֶת עַל כָּל אֵל, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (איוב ה) אֲנִי אֶדְרוֹשׁ אֶל אֵל. אֵל, מָארֵי דְּאֵל. אֱלֹהִים סָהִיד עָלֵיהּ, דְּאִיהוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָ״י סָהִיד עָלֵיהּ, דְּאִיהוּ אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. אוּף הָכִי כָּל שֵׁם. דְּכָל (ספירה ומלאך) מַלְאָךְ אִית לְכָל זַרְ שֵׁם יְדִיעַ, לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא לְכָל כַּת בְּהַהוּא שֵׁם דְּמַלְכָּא דִּילֵיהּ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל, אִשְׁתְּמוֹדְעָן לֵיהּ בִּיהו״ה.

43. וְכָל שֵׁם וְכִנּוּי מֵעִיד עָלָיו. אֵ״ל מֵעִיד עָלָיו שֶׁיֵּשׁ לוֹ יְכֹלֶת עַל כָּל אֵל, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אֲנִי אֶדְרֹשׁ אֶל אֵל. אֵל – בַּעַל הָאֵל. אֱלֹהִים מֵעִיד עָלָיו שֶׁהוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים. אֲדֹנָ״י מֵעִיד עָלָיו שֶׁהוּא אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. גַּם כָּךְ כָּל שֵׁם. שֶׁלְּכָל (סְפִירָה וּמַלְאָךְ) מַלְאָךְ יֵשׁ שֵׁם יָדוּעַ, לְהוֹדִיעַ לְכָל כַּת בְּאוֹתוֹ שֵׁם שֶׁל מַלְכּוֹ. אֲבָל יִשְׂרָאֵל נוֹדָעִים לוֹ בִּיהו״ה.

The seventy nations of the world have their own ministers who are spiritual entities that provide them with a connection to the spiritual system and sustenance.

Job 5:8

“אוּלָם–אֲנִי, אֶדְרֹשׁ אֶל-אֵל; וְאֶל-אֱלֹהִים, אָשִׂים דִּבְרָתִי “

“But as for me, I would seek unto God, and unto God would I commit my words;”

The Israelites are different from the other nations because they are connected to YHVH, which is a name that is above all and provides for all ministers of the other nations. The YHVH name controls the entire Creation and allows the Israelites to have a higher spiritual connection and ability to receive unlimited sustenance at all levels, spiritual and physical.

While the other nations have the influence of the 12 constellations, Israelites can go above that and control the outcome of their life and the Tikkun process. Those people who study and become 'jealous' (see previous articles) of the YHVH name, through the study of Zohar, reveal the secrets of the YHVH name. These studies empower them and give them the protection of the name.

44. וְרָזָא דִּמְלָה, בַּר נָשׁ זַוִּד יָכִיל לְמֶהֱוֵי לֵיהּ כַּמָּה סוּסְוָון, אוּף הָכִי כָּל יִשְׂרָאֵל אִינּוּן בְּנוֹי דְּאָדָם, וְכָל בְּרָא צָרִיךְ לְמֶהֱוֵי לֵיהּ לַאֲבוּי כַּסּוּס וְכַזַּמּוֹר לְמָשׁוּי, וּלְמֶהֱוֵי כְּפָיִף תְּזוּתוֹי, וְהַאי אִיהוּ רָזָא (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְיָ. דְּאִיהוּ בְּרָא דְּאָדָם, וְעָבִיד גַּרְמֵיהּ כַּבְּהֵמָה תְּזוּתוֹי.

44. וְסוֹד הַדָּבָר – לְבֶן אָדָם אֶחָד יְכוֹלִים לִהְיוֹת כַּמָּה סוּסִים, גַּם כָּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל הֵם בָּנָיו שֶׁל אָדָם, וְכָל בֵּן צָרִיךְ לִהְיוֹת לוֹ לְאָבִיו כְּסוּס וְכַחֲמוֹר לְמַשָּׁא וְלִהְיוֹת כָּפוּף תַּחְתָּיו, וְזֶהוּ סוֹד (תהלים לו) אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ ה׳. שֶׁהוּא בֵּן שֶׁל אָדָם, וְעוֹשֶׂה עַצְמוֹ כִּבְהֵמָה תַּחְתָּיו.

45. וּבְגִין דָּא אִיהוּ פִּקּוּדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַיְיתָא, לְמֶהֱוֵי אָזוּז מִיַּבֵּם לְאִתְּתֵיהּ דְּאָזוּז, לְמֶעְבַּד בְּרָא לַאֲזוּזוּי, בְּגִין דְּלָא יִתְאֲבִיד מֵהַהוּא עָלְמָא. וְהַאי אִיהוּ כְּגוֹן רָזָא דִּכְלָאִים בְּצִיצִית. דְּאָמְרוּ, מַה שֶׁאָסַרְתִּי לָךְ כָּאן, הֵתַּרְתִּי לָךְ כָּאן. אָסַרְתִּי לָךְ כִּלְאַיִם דְּעָלְמָא, הֵתַּרְתִּי לָךְ כִּלְאַיִם דְּצִיצִית. אָסַרְתִּי לָךְ אֵשֶׁת אָזוּז, הֵתַּרְתִּי לָךְ יְבָמָה. כְּגוֹן מַרְכִּיבִים תַּפּוּזִים אוֹ דְּקָלִים מִן בְּמִינוֹ. וְאָסוּר לְאַרְכָּבָא מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ. וְאִתְּמַר בֵּיהּ (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וּבַיְבָמָה מַרְכִּיבִין מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ, (תיקונים י"ט ע"א ע"ש) בְּגִין דְּלָא לִתְאַבִּיד (להאביד) נֶפֶשׁ הַמֵּת. (דברים כה) וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל.

45. וְלָכֵן זוֹהִי מִצְוַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּתּוֹרָה לִהְיוֹת אָח מְיַבֵּם אֶת אֵשֶׁת אָחִיו לַעֲשׂוֹת בֵּן לְאָחִיו, כְּדֵי שֶׁלֹּא יֹאבַד מֵאוֹתוֹ עוֹלָם. וְזֶהוּ כְּמוֹ סוֹד כִּלְאַיִם בְּצִיצִית. שֶׁאָמְרוּ, מַה שֶׁאָסַרְתִּי לְךָ כָּאן – הֵתַּרְתִּי לְךָ כָּאן. אָסַרְתִּי לְךָ כִּלְאַיִם שֶׁל הָעוֹלָם – הֵתַּרְתִּי לְךָ כִּלְאַיִם שֶׁל צִיצִית. אָסַרְתִּי לְךָ אֵשֶׁת אָח – הֵתַּרְתִּי לְךָ יְבָמָה. כְּגוֹן מַרְכִּיבִים תַּפּוּחִים אוֹ דְּקָלִים מִין בְּמִינוֹ, וְאָסוּר לְהַרְכִּיב מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ. וְנֶאֱמַר בּוֹ (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וּבִיבָמָה מַרְכִּיבִים מִין בְּשֶׁאֵינוֹ מִינוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא תֹאבַד (לְהַאֲבִיד) נֶפֶשׁ הַמֵּת, (שם כה) וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל.

46. וְהַאי אִיהוּ רָזָא דִּגְלְגּוּל. גַּלְגַּל לֵית לֵיהּ תְּנוּעָה בְּלָא אַמַּת הַמַּיִם, אוּף הָכִי, אַמַּת הַמַּיִם רָזָא דְּאָת ו׳, בֵּיהּ אִתְעָבִיד גַּלְגַּל גִּלְגּוּל. וְרָזָא דִּמְלָה, מַה גַּלְגַּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלָא אַמַּת הַמַּיִם, אוּף הָכִי, גַּלְגַּל אִיהוּ י׳, וְלֵית לֵיהּ תְּנוּעָה בְּלָא אַמַּת הַמַּיִם דְּאִיהוּ ו׳. יְבָמָה ה׳. לְהַאי אִיהוּ בִּינָ״ה בֵּי״ן יָ״ה. בְּאוֹת י׳ בָּרָא עָלְמָא דְּאָתֵי, עוֹלָם אָרוֹךְ, דְּאִיהוּ ו׳.

46. וְזֶהוּ סוֹד הַגִּלְגּוּל. לַגַּלְגַּל אֵין תְּנוּעָה בְּלִי אַמַּת הַמַּיִם, גַּם כָּךְ אַמַּת הַמַּיִם סוֹד שֶׁל אוֹת ו׳, בָּהּ נַעֲשָׂה הַגַּלְגַּל גִּלְגּוּל. וְסוֹד הַדָּבָר – מַה גַּלְגַּל אֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלֹא אַמַּת הַמַּיִם – גַּם כָּךְ גַּלְגַּל הוּא י׳ וְאֵין לוֹ תְּנוּעָה בְּלִי אַמַּת מַיִם, שֶׁהִיא ו׳. יְבָמָה ה׳. לָזֶה הוּא בִּינָ״ה בֵּי״ן יָ״ה. בְּאוֹת י׳ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם אָרֹךְ, שֶׁהוּא ו׳.

In the world of Tikkun, the continuation of the soul's correction is important. The son should respect his father in order to connect the line of Tikkun in the family line.

Even though mixing spiritual lines of correction is not allowed in the Torah, there are certain situations where we need to cross lines. One example is in the process called יבום 'Yibum'. When a person dies before having children, his brother needs to marry his brother's widow in order to bring children in the correction line of his brother. If he doesn't do it, the soul of the brother may lose its path of Tikkun.

If the living brother does not want to marry the widow, then he needs to follow a ceremony that releases (חליצה, 'Chalitzah') his brother's soul from this line and to continue in another.

Some of the sages forbid 'Yibum' because it could bring out the physical desire, and that will corrupt the spiritual process that is the purpose of the Yibum and reincarnation.

47. בְּגִין דָּא, מַאן דְּלֵית לֵיהּ בֵּן, לָאו אִיהוּ מִבְּנֵי עָלְמָא דְּאָתֵי, דְּיַמָּא לְקָבְלֵיהּ, וּמְנֵיהּ נָפִיק, מִבֵּינַיְיהוּ (תיקונים ע"ב ע"א) ו', וּמְנֵיהּ מִתְפַּלְגִין כַּמָּה נַזְלֵי, דְּאִינּוּן מְסַבְּבִין עָלְמָא, עַד דְּזַזְרוּ לְיַמָּא דְּנַפְקוּ מִתַּמָּן, וּבְגִין דָּא אָמַר קְרָא, (קהלת א) כָּל הַנְּזָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּזָלִים וְגוֹ'. עַד דְּאָהֲדְרוּ כְּגַוְונָא דְּנַפְקוּ.

47. בִּגְלַל זֶה מִי שֶׁאֵין לוֹ בֵּן אֵינוֹ מִבְּנֵי הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהַיָּם לְמוּלוֹ, וּמִמֶּנּוּ יָצָא, מִבֵּינֵיהֶם ו', וּמִמֶּנּוּ נֶחֱלָקִים כַּמָּה נְחָלִים שֶׁמְּסוֹבְבִים אֶת הָעוֹלָם, עַד שֶׁחוֹזְרִים לַיָּם שֶׁיָּצְאוּ מִשָּׁם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַפָּסוּק (קהלת א) כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא אֶל מְקוֹם שֶׁהַנְּחָלִים וְגוֹ'. עַד שֶׁחוֹזְרִים כְּמוֹ שֶׁיָּצְאוּ.

48. אוּף הָכִי, (קהלת יב) וְהָרוּזַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ. כְּגַוְונָא דְּיָהִיב לָהּ (דף רט"ז ע"א) שְׁלִימָתָא. אִם תָּשׁוּב בְּתִיּוּבְתָּא, דְּאִיהוּ בִּינָ"ה בֵּ"ן יָ"ה, עִלָּאָה. אָת ה' סְלִיקַת בְּאָת י' לְזַמְשִׁין, עֶשֶׂר זְמִנִּין זַמֵּשׁ. הָא אִיהוּ יָ"ם, יָ"ה. בֵּ"ן, נַזַּל דְּנַפָּק מִן יַמָּא, וְאִתְפְּלִיג לְכַמָּה נַזְלִין, כְּגַוְונָא דְּאִילָנָא דְּאִתְפַּשַּׁט לְכַמָּה עַנְפִּין.

48. גַּם כָּךְ – (שם יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ. כְּמוֹ שֶׁנָּתַן אוֹתָהּ שְׁלֵמָה אִם תָּשׁוּב בִּתְשׁוּבָה, שֶׁהִיא בִּינָ"ה, בֵּ"ן יָ"ה, עֶלְיוֹן. אוֹת ה' עוֹלָה בָּאוֹת י' לַחֲמִשִּׁים, עֶשֶׂר פְּעָמִים חָמֵשׁ. הֲרֵי הִיא יָ"ם, יָ"ה. בֵּ"ן, נַחַל שֶׁיּוֹצֵא מֵהַיָּם וְנֶחֱלָק לְכַמָּה נְחָלִים, כְּמוֹ אִילָן שֶׁמִּתְפַּשֵּׁט לְכַמָּה עֲנָפִים.

49. וְאִי לָא זָזַר נִשְׁמְתָא שְׁלִימָתָא, כְּגַוְונָא דְּאִשְׁתְּלַמַּת. אִתְמַר בָּהּ, שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת, אִיהִי וְכָל נִשְׁמָתִין אַזְרָנִין. אוּף הָכִי לָאו אִיהוּ שְׁלִים בְּבֵן, אִי לֵית לֵיהּ בַּת, דְּאִיהוּ עָלְמָא דֵּין, לְמֶהֱוֵי שְׁלִים בְּהַאי עָלְמָא דְּאִתְבְּרֵי בָּהּ', הָדָא

49. וְאִם לֹא חָזְרָה נִשְׁמָה שְׁלֵמָה כְּמוֹ שֶׁהִשְׁתַּלְּמָה, נֶאֱמַר בָּהּ (שם א) שָׁם הֵם שָׁבִים לָלֶכֶת, הִיא וְכָל הַנִּשְׁמוֹת הָאֲחֵרוֹת. גַּם כָּךְ אֵינֶנּוּ שָׁלֵם בְּבֵן אִם אֵין לוֹ בַּת, שֶׁהִיא הָעוֹלָם הַזֶּה, לִהְיוֹת שָׁלֵם בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנִּבְרָא בָּהּ'. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם. (אֶלָּא)

הוּא דִּכְתִיב, (בראשית ב) **אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם.** (אלא)

The letter י, Yod, represents the level of Chokmah and the spiritual world that is in total rest. The Zohar describes it as a static wheel waiting for a linear force to make it move. This is the relation between the Vav, Zeir Anpin that is the son, and the parents Chokmah, Father, and Binah, Mother.
In the world of Malchut, parents need to have children in order to continue the wheels of the souls and continue the Tikkun process until the Final Redemption.
The Sefirah that is formed from the connection between Chokmah and Binah (our spiritual parents) is called Da'at (Knowledge). It is the state of unification that continues the life force down to the lower levels and sustains existence.
Ecclesiastes 1:7
"כָּל-הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל-הַיָּם, וְהַיָּם אֵינֶנּוּ מָלֵא; אֶל-מְקוֹם, שֶׁהַנְּחָלִים הֹלְכִים–שָׁם הֵם שָׁבִים, לָלֶכֶת"
"All the rivers run into the sea, yet the sea is not full; unto the place whither the rivers go, thither they go again."
The Zohar explains that the sea ים, numerically 50, is the aspect of Binah. The rivers are the aspect of Zeir Anpin with its six Sefirot. They go down to nourish Malchut and return to Binah.
It is the same with the soul of a person.
Ecclesiastes 12:7
"וְיָשֹׁב הֶעָפָר עַל-הָאָרֶץ, כְּשֶׁהָיָה; וְהָרוּחַ תָּשׁוּב, אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ."
"And the dust returns to the earth as it was, and the spirit returns unto God who gave it."
The soul goes back to Binah and receives the waters of the rivers (Zeir Anpin, Torah) for cleansing. The soul should be in a better state than it was before because this is the purpose of life and the Tikkun process.

50. **יְהֹ"וִ,** (איוב לג) **הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל פַּעֲמַיִם שָׁלֹשׁ עִם גָּבֶר. וְרִשְׁיעַיָּא דְּאִתְמַר בְּהוֹן,** (קהלת ח) **וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וָבָאוּ, גָּרְמוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ,** (עמוס ב) **עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל. בָּתַר דְּכִלְכְּלוּ גַּרְמַיְיהוּ תְּכַלַּת זְמִנִּין, וְלָא זָכֵי בְּיֹה"וִ, דְּאִתְמַר בֵּיהּ** (קהלת יא) **מְקוֹם שֶׁיִּפּוֹל הָעֵץ שָׁם יְהוּ. עַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, דְּהַיְינוּ ה'. וְאִתְדָּנוּ בַּגֵּיהִנָּם, בְּמַשְׁחִית אַף וְזֵזִימָה.**

50. יְהֹ"וִ, (איוב לג) הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל אֵל פַּעֲמַיִם שָׁלֹשׁ עִם גָּבֶר. וְהָרְשָׁעִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (קהלת ח) וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ, גָּרְמוּ (שמות לב) אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (עמוס ב) עַל שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל. אַחֲרֵי שֶׁקִּלְקְלוּ עַצְמָם שָׁלֹשׁ פְּעָמִים וְלֹא זָכוּ בְּיֹה"וִ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (קהלת יא) מְקוֹם שֶׁיִּפּוֹל הָעֵץ שָׁם יְהוּא. [וְ]עַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, דְּהַיְינוּ ה'. וְנִדּוֹנוּ בַּגֵּיהִנֹּם בְּמַשְׁחִית אַף וְחֵמָה.

51. **וּלְבוּשִׁין דְּתְכֵלֶת אִתְּוָון אִלֵּין, אִשְׁתְּמוֹדְעִין בַּקֶּשֶׁת, דְּאִינּוּן זִיוָּוֹר סוּמָק וְיָרוֹק. מַאן דְּיֵיתֵי**

51. וּלְבוּשִׁים שֶׁל שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת הַלָּלוּ נוֹדָעִים בַּקֶּשֶׁת, שֶׁהֵם לָבָן, אָדֹם וְיָרֹק. מִי שֶׁיָּבֹא בִּזְמַן אֶחָד הוּא לָבָן, בַּשֵּׁנִי אָדֹם,

בִּזְמַנָּא זַדָּא, אִיהוּ זִיוָּר. בְּתִנְיָינָא, סוּמָק. בִּתְלִיתָאָה, יָרוֹק. וּבְגִין דִּבְיַעֲקֹב אִתְכְּלִילוּ אַתְוָון, וְאִשְׁתָּרֵשׁ אִילָנָא וְאִתְנְטַע וְאִתְרַבָּא, וְאִתְעָבִיד אִיבָּא טָבָא, (ישעיה כט) לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יִוָּזֵרוּ, לְמֶהֱוֵי מֶרְכַּבְתֵּיהּ בִּיצֶּר הָרָע, דְּאִיהוּ נָזָשׁ, וְכָל מִינֵי זַיָּה בִּישָׁא. וּבְגִין דָּא, (הושע יב) וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ וַיּוּכָל. וּבְגִין דְּאִתְקְרֵי אָדָם אִילָנָא, אִיהוּ רָזָא דָא, לְאִילָנָא דְּאִתְנְטַע בַּאֲתָר דְּלָא עָבִיד אִיבָּא. מָה עָבֵד. עָקַר לֵיהּ וּנְטָעֵיהּ בַּאֲתָר אַזָּרָא. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מִכָּל מָקוֹם דְּלָא הֲוֵי מוּזְזָקָ לְמֶהֱוֵי עָקָר, עַד דְּאָזִיל לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, וְאִתְנְטַע תַּמָּן בְּאִתְתָא.

בַּשְּׁלִישִׁי יָרֹק. וּמִשּׁוּם שֶׁבְּיַעֲקֹב נִכְלְלוּ הָאוֹתִיּוֹת, וְנִשְׁרַשׁ הָאִילָן וְנִנְטַע וְהִתְגַּדֵּל וְנַעֲשָׂה פְּרִי טוֹב – (ישעיה כט) לֹא עַתָּה יֵבוֹשׁ יַעֲקֹב וְלֹא עַתָּה פָּנָיו יֵחֲוָרוּ, לִהְיוֹת מֶרְכַּבְתּוֹ בַּיֵּצֶר הָרָע, שֶׁהוּא נָחָשׁ וְכָל מִינֵי חַיָּה רָעָה, וּמִשּׁוּם זֶה – (הושע יב) וַיָּשַׂר אֶל מַלְאָךְ וַיּוּכָל. וּמִשּׁוּם שֶׁאָדָם נִקְרָא אִילָן, הוּא סוֹד זֶה לְאִילָן שֶׁנִּנְטַע בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה פְּרִי, מֶה עָשָׂה? עָקַר אוֹתוֹ וּנְטָעוֹ בְּמָקוֹם אַחֵר. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁלֹּא הָיָה מֵחֲזַק לִהְיוֹת עָקָר, עַד שֶׁהָלַךְ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְנִנְטַע שָׁם בְּאִשָּׁה.

The first three letters of the YHVH name, יהו, represent aspects of three levels of Tikkun that a soul goes through. Job understood the Tikkun process and reveals it to us. The wicked must come back for correction. Job 33:29 " הֵן-כָּל- אֵלֶּה, יִפְעַל-אֵל– פַּעֲמַיִם שָׁלוֹשׁ עִם-גָּבֶר" "Lo, all these things doth God work, twice, yea thrice, with a man," Ecclesiastes 8:10 "וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבֻרִים וָבָאוּ," "And so I saw the wicked buried, and they came back" Whatever we don't correct in one lifetime, must be corrected in the next life. The returning soul goes through a harsher cleansing process, in what is commonly called גיהנם, 'Hell'. Amos 2:6 "כֹּה, אָמַר יְהוָה, עַל-שְׁלֹשָׁה פִּשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל-אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ" "Thus saith YHVH: For three transgressions of Israel, yea, for four I won't bring them back" The three letters of the name יהו are found in the colors of the rainbow - white, red and green. The first type of reincarnation is the aspect of 'white', meaning Chessed and easy Tikkun. The second type is 'Red', Gevurah, which comes with judgment and difficult process to achieve correction. The third type is 'Green' for the central column, and it combines the Right and Left aspect of the Tikkun. On the 'Green' level, a person needs to seek balance and become more productive in his actions.

52. אוּף הָכִי צַדִּיק, דְּאִיהוּ מִטַּלְטֵל מֵאַתָּר לְאַתָּר, מִבַּיִת לְבַיִת, כְּאִילוּ יֵתֵי בְּגִלְגּוּלָא זְמִנִּין סַגִּיאִין. וְהַיְינוּ (שמות כ) וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאוֹהֲבָיו, עַד דְּיִזְכֶּה לְעָלְמָא (דאתי) שְׁלִים. אֲבָל לְזַיְיבָיָא, לָא אַיְיתֵי לֵיהּ יַתִּיר מִתְּלַת זְמִנִּין. וְאִי זָזַר בְּתִיּוּבְתָּא, אִתְמַר בֵּיהּ גָּלוּת מְכַפֶּרֶת עָוֹן. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מִכָּל מָקוֹם, צַדִּיקִים שׁוּב אֵינָן זוֹזְרִים לַעֲפָרָם.

52. גַּם כָּךְ צַדִּיק, שֶׁהוּא מִטַּלְטֵל מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, מִבַּיִת לְבַיִת, כְּאִלּוּ יָבֹא בְּגִלְגּוּל פְּעָמִים רַבּוֹת, וְהַיְנוּ (שמות כ) וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי[ו], עַד שֶׁיִּזְכֶּה לְעוֹלָם (הַבָּא) שָׁלֵם. אֲבָל לָרְשָׁעִים לֹא מְבִיאִים יוֹתֵר מִשָּׁלֹשׁ פְּעָמִים. וְאִם חָזַר בִּתְשׁוּבָה, נֶאֱמַר בּוֹ גָּלוּת מְכַפֶּרֶת עָוֹן. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, צַדִּיקִים שׁוּב אֵינָן חוֹזְרִים לַעֲפָרָם.

53. אֶלָּא קָא רָמִיז, (ויקרא יד) וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָח אֶת הַבָּיִת. (איוב לד) וְאָדָם עַל עָפָר יָשׁוּב. (קהלת יב) וְיָשׁוּב הֶעָפָר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה. בְּגִין דְּהוּא מְנוּגָע, וְלֵית בֵּיהּ אֶלָּא אִשָּׁה רָעָה, יֵצֶר הָרָע, דְּאִתְמַר בָּהּ אִשָּׁה רָעָה צָרַעַת לְבַעְלָהּ. מַאי תָּקַנְתֵּיהּ. יְגָרְשֶׁנָּה וְיִתְרַפֵּא. דְּאִיהִי גַּרְמַת (בראשית ג) וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם הָאָדָם, דָּא נִשְׁמְתָא. אֶ"ת, בַּת זוּגוֹ דְּאָדָם. (משלי כז) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ.

53. אֶלָּא רוֹמֵז, (ויקרא יד) וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָח אֶת הַבָּיִת. (איוב לד) וְאָדָם עַל עָפָר יָשׁוּב. (קהלת יב) וְיָשׁוּב הֶעָפָר עַל הָאָרֶץ כְּשֶׁהָיָה. מִשּׁוּם שֶׁהוּא מְנֻגָּע, וְאֵין בּוֹ אֶלָּא אִשָּׁה רָעָה, יֵצֶר הָרָע, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אִשָּׁה רָעָה צָרַעַת לְבַעְלָהּ. מַה תַּקָּנָתוֹ? יְגָרְשֶׁנָּה וְיִתְרַפֵּא, שֶׁהִיא גּוֹרֶמֶת (בראשית כג) וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם. הָאָדָם – זוֹ הַנְּשָׁמָה. אֶ"ת – בַּת זוּג הָאָדָם. (משלי כז) כְּצִפּוֹר נוֹדֶדֶת מִן קִנָּהּ כֵּן אִישׁ נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ.

54. וּבְגִין דָּא, (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת, הַיְינוּ יְבָמָה. וּדְרוֹר קֵן לָהּ, הַיְינוּ גּוֹאֵל, אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרוֹזֶיהָ, בֵּן וּבַת. זַכָּאָה אִיהוּ מַאן דְּעָבַד (לון) קִינָּא, (ויקרא כה) וְגָאַל אֵת מִמְּכַר אָחִיו. דְּאִיהוּ מָכוּר בַּעֲבוּר דְּלָאו דִּילֵיהּ.

54. וּמִשּׁוּם זֶה, (תהלים פד) גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת, הַיְינוּ יְבָמָה. וּדְרוֹר קֵן לָהּ, הַיְינוּ גּוֹאֵל. אֲשֶׁר שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ, בֵּן וּבַת. אַשְׁרֵי מִי שֶׁעוֹשֶׂה (לָהֶם) קֵן, (ויקרא כה) וְגָאַל אֶת מִמְּכַר אָחִיו, שֶׁהוּא מָכוּר בַּעֲבוּר מַה שֶּׁלֹּא שֶׁלּוֹ.

"וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת, וְהֵבִיאוּ אֶל-תּוֹךְ הָאֲבָנִים; וְעָפָר אַחֵר יִקַּח, וְטָח אֶת-הַבָּיִת" Leviticus 14:42 "And they shall take other stones, and put them in place of those stones, and he shall take another soil (mortar), and shall plaster the house." We read in Leviticus:14 that if a priest examines a house and finds impurity (plague, leprosy), then he orders to redo the walls of the house and plaster it again. The Zohar explains that this relates to the laws of Tikkun and reincarnation. If a person did not correct himself, he gets another body with new opportunities to complete the Tikkun of his soul. Proverb 27:8 "כְּצִפּוֹר, נוֹדֶדֶת מִן-קִנָּהּ– כֵּן-אִישׁ, נוֹדֵד מִמְּקוֹמוֹ." "As a bird that wandereth from her nest, so is a man that wandereth from his place." This verse also teaches us that the bird, which is the aspect of the soul, must leave its 'nest' in the comfort of the spiritual level and reincarnate. In different lives, we may find ourselves in different places in the world and in different social status. Each incarnation gives us another opportunity to set our inner GPS (like the natural sense of direction birds have) to the right path in order to reach the destination, which is the completion of the Tikkun and the Final Redemption.

55. וּבְגִין דָּא אָמַר מֹשֶׁה, (דברים ג) וַיִּתְעַבֵּר יְיָ בִּי לְמַעַנְכֶם. הָכָא הוּא סוֹד הָעִבּוּר. רַעְיָא מְהֵימְנָא, שֵׁזִיב שִׁתִּין רִבּוֹא, כַּמָּה זְמִנִּין דְּאָתֵי בְּגִלְגּוּלָא, וּבְגִין דָּא זְכוּת כֻּלְּהוּ תַּלְיָיא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, אִשָּׁה אַחַת יָלְדָה בְּמִצְרַיִם שִׁשִּׁים רִבּוֹא בְּכֶרֶס אֶחָד. וְאַף עַל גַּב

55. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר מֹשֶׁה, (דברים ג) וַיִּתְעַבֵּר ה' בִּי לְמַעַנְכֶם. כָּאן הוּא סוֹד הָעִבּוּר. רוֹעֶה נֶאֱמָן הִשְׁאִיר שִׁשִּׁים רִבּוֹא, כַּמָּה פְּעָמִים שֶׁבָּא בְּגִלְגּוּל, וּמִשּׁוּם זֶה זְכוּת כֻּלָּם תָּלָה בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ חֲכָמִים, אִשָּׁה אַחַת יָלְדָה בְּמִצְרַיִם שִׁשִּׁים רִבּוֹא בְּכֶרֶס אֶחָד. וְאַף עַל גַּב

דְּאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן בְּמִלִּין אַזְדָּרְנִין, שִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה.

שֶׁחֲכָמִים פֵּרְשׁוּהָ בִּדְבָרִים אֲחֵרִים – שִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה.

56. דְּהָכִי אַרְזוּ דְּמָארֵי רָזִין, אַמְרִין מַרְגָּלִית לְתַלְמִידֵיהוֹן, וְלָא אִשְׁתְּמוֹדְעוּן בֵּיהּ בִּרְמִיזָא, אַהְדָּר לוֹן הַהוּא מִלָּה בְּמִלֵּי שְׁזוּקָ, כְּגַוְונָא דְּהַהוּא דְּאָמַר, דְּבֵיצָה אַזַּת, אַפִּילַת שִׁתִּין כְּרָכִין. וְאָתָא בֵּיצָה וְנַפְלַת מִן עוֹפָא דְּהַוָה פָּרַזוּ בַּאֲוִירָא, וּמְזָזָאת אִלֵּין שִׁתִּין כְּרָכִין, וּמָארֵי דְּלֵיצָנוּתָא אָמְרוּ, דְּלָא אָמַר הוּא אֶלָּא דְּבַר נָשׁ כָּתַב שִׁשִּׁים כְּרָכִין, וְאָתָא בֵּיצָה דְּנַפְקַת מִן עוֹפָא וּמְזָזַקַת שִׁתִּין כְּרָכִין דְּכִתִּיבָה. וְזָס וְשָׁלוֹם דְּמָארֵי אוֹרַיְיתָא אַמְרִין מִלִּין דְּשְׁזוּקָ, וּדְבָרִים בְּטֵלִים בְּאוֹרַיְיתָא.

56. שֶׁכֵּן דֶּרֶךְ בַּעֲלֵי הַסּוֹדוֹת: אוֹמְרִים מַרְגָּלִית לְתַלְמִידֵיהֶם, וְלֹא נוֹדְעוּ בוֹ בִּרְמִיזָה, חוֹזֵר לָהֶם אוֹתוֹ דָּבָר בִּדְבַר שְׁחוֹק, כְּמוֹ אוֹתוֹ שֶׁאָמַר, בֵּיצָה אַחַת הִפִּילָה שִׁשִּׁים כְּרַכִּים. וּבָאָה בֵּיצָה וְנָפְלָה מֵעוֹף שֶׁהָיָה פּוֹרֵחַ בָּאֲוִיר וְהִכְּתָה שִׁשִּׁים כְּרַכִּים אֵלּוּ. וּבַעֲלֵי לֵיצָנוּת אָמְרוּ שֶׁלֹּא אָמַר הוּא, רַק שֶׁבֶּן אָדָם כָּתַב שִׁשִּׁים כְּרַכִּים, וּבָאָה בֵּיצָה שֶׁיָּצְאָה מֵעוֹף וּמָחֲקָה שִׁשִּׁים כְּרַכִּים שֶׁל כְּתִיבָה. וְחַס וְשָׁלוֹם שֶׁבַּעֲלֵי הַתּוֹרָה אוֹמְרִים דִּבְרֵי שְׁחוֹק וּדְבָרִים בְּטֵלִים בַּתּוֹרָה.

57. אֶלָּא הָא אוֹקְמוּהָ, (דברים כב) אֶפְרוּזִים, אִלֵּין מָארֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵּיצִים, אִלֵּין מָארֵי מִקְרָא. וּכְגַוְונָא דְּנָפַל מֵהַהוּא נִפּוֹל, דְּאִיהוּ בַּר נַפְלֵי, נְפִילַת בֵּיצָה דְּאִיהוּ אֶתְרוּג שִׁיעוּרָא בְּכַבֵּיצָה. וּבְגִינָהּ אִתְּמַר (עמוס ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֻכַּת דָּוִיד הַנּוֹפָלֶת. וְנָפְלוּ עִמָּהּ (שיר השירים ו) שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, דְּאִינּוּן כְּרִיכִין בָּהּ, כְּגוֹן כֵּיצַד כּוֹרְכִין אֶת שְׁמַע. וְאִינּוּן לָקֶבֶל שִׁשִּׁים מַסֶּכְתּוֹת. וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר, אִלֵּין (תהלים מה) בְּתוּלוֹת אַזְדָּרֵיהָ רֵעוֹתֶיהָ, דְּאִינּוּן הֲלָכוֹת, דְּלֵית לוֹן זוּשְׁבָּן.

57. אֶלָּא כָּךְ פֵּרְשׁוּהָ, (דברים כב) אֶפְרוֹחִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵיצִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִקְרָא. וּכְמוֹ שֶׁנָּפַל מֵאוֹתוֹ אֶפְרוֹחַ, שֶׁהוּא בַּר נַפְלֵי, נְפִילַת בֵּיצָה שֶׁהוּא אֶתְרוֹג שִׁעוּר שֶׁכַּבֵּיצָה, וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר (עמוס ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת. וְנָפְלוּ עִמָּהּ (שיר ו) שִׁשִּׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, שֶׁהֵם כְּרוּכִים בָּהּ, כְּגוֹן כֵּיצַד כּוֹרְכִים אֶת שְׁמַע. וְהֵם כְּנֶגֶד שִׁשִּׁים מַסֶּכְתּוֹת. וַעֲלָמוֹת אֵין מִסְפָּר, אֵלּוּ (תהלים מה) בְּתוּלוֹת אַחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ, שֶׁהֵן הֲלָכוֹת שֶׁאֵין לָהֶן חֶשְׁבּוֹן.

Deuteronomy 3:26
"וַיִּתְעַבֵּר יְהוָה בִּי לְמַעַנְכֶם"
"But YHVH impregnate (made 'Ibbur', עיבור) in me for your sakes"
The 'Ibbur' is a state when additional lights or souls join a person's soul to support him, and the people in his life, in the process of correction.
The word for Ibbur, עיבור, is the secret of 72 ,עב, and 72×3 = 216 (ריו). This represents for us the 72 bridges of the spiritual system, each with three letters for right, left and center.

The Zohar tells us that the secret revealed in the verse above is that Moses had the souls of the 600.000 Israelites in him (אִשָּׁה אַחַת יָלְדָה בְּמִצְרַיִם שִׁשִּׁים רִבּוֹא בְּכֶרֶס אֶחָד).
This special Ibbur of Moses came to be when he went up to receive the Torah on Mount Sinai. He received 1000 lights for the Israelites to connect themselves to the Tree of Life. The Torah is the aspect of Zeir Anpin, and all Israelite souls have their roots in the Torah.
Revealing the secrets of the Torah creates mini 'Ibburs' in our souls and helps us with the Tikkun process.
It is also possible to receive Ibbur during the night sleep if a person prepares himself properly, with meditation and reciting the Shema Israel.

58. וְהַהוּא נִיפּוֹל אִיהוּ בֶּן יָ"ה אִיהוּ בְּתוֹךְ נ' תַּרְעִין דְּבִינָ"ה, דְּהַיְינוּ יָ"ה וְזַמֵּשׁ זְמִנִּין עֶשֶׂר וּ' אִיהוּ נִיפּוֹל, דְּנָפַל בָּתַר הַהִיא דְּאִתְּמַר, (ישעיה יד) אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן שָׁחַר וְאִקְרֵי נִיפּוֹל, וְלֹא נָפַל, וְלֹא נוֹפֵל. בְּגִין דְּבֵיהּ נִיפּוֹל י"ו וְנָזִית בְּהוֹן לְגַבֵּי ה' ה', דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (רות א) וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים כב) שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח זַד מִבַּית רִאשׁוֹן וְתִנְיָינָא מִבַּית שֵׁנִי, לְאַקְמָא לוֹן. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (דף רט"ז ע"ב) (תהלים צו) יִ"שְׁמְחוּ הַ"שָּׁמַיִם וְ"תָגֵל הָ"אָרֶץ.

58. וְאוֹתוֹ אֶפְרוֹחַ הוּא בֶּן יָ"ה, הוּא בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בִינָ"ה, דְּהַיְינוּ יָ"ה חָמֵשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, ו' הוּא נִיפּוֹל, שֶׁנָּפַל אַחַר אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר, (ישעיה יד) אֵיךְ נָפַלְתָּ מִשָּׁמַיִם הֵילֵל בֶּן שָׁחַר. וְנִקְרָא נִיפּוֹל, וְלֹא נָפַל, וְלֹא נוֹפֵל. מִשּׁוּם שֶׁבּוֹ נִיפּוֹל יֵשׁ י"ו, וְיוֹרֵד בָּהֶם לְגַבֵּי ה' ה', שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן (רות א) וַתֵּלַכְנָה שְׁתֵּיהֶן. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים כב) שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח. אֶחָד מִבַּית רִאשׁוֹן, וְהַשֵּׁנִי מִבַּית שֵׁנִי, לַהֲקִימָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים צו) יִ"שְׁמְחוּ הַ"שָּׁמַיִם וְ"תָגֵל הָ"אָרֶץ.

59. תָּא חֲזֵי, הַאי שִׁבְשָׁא אִתְגַּלְיָא בִּיבָמָא, וְאִתְכַּסְיָא בְּלֵילְיָא. וְנָהִיר בְּשִׁתִּין רִבּוֹא כְּכָבְיָא. אוּף הָכִי רַעְיָא מְהֵימְנָא, בָּתַר דְּאִתְכְּנִישׁ מֵעָלְמָא, נָהִיר בְּשִׁתִּין רִבּוֹא נִשְׁמָתִין דְּיִשְׂרָאֵל, אִי דָּרָא כַּדְקָא יָאוּת. וְהַאי אִיהוּ רָזָא דְּגִלְגּוּלָא, דְּאָמַר עָלֵיהּ קֹהֶלֶת, (קהלת א) דּוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא. וְאוֹקְמוּהָ דְּלֵית דּוֹר פָּזוּת מִשִּׁשִּׁים רִבּוֹא. וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. הַהִיא דְּאִתְּמַר בָּהּ, (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדוֹם רַגְלָי, (בראשית כח) וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ.

59. בֹּא וּרְאֵה, הַשֶּׁמֶשׁ הַזֶּה מִתְגַּלֶּה בַּיּוֹם, וּמִתְכַּסֶּה בַּלַּיְלָה, וּמֵאִיר בְּשִׁשִּׁים רִבּוֹא כּוֹכָבִים. גַּם כָּךְ רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, כְּשֶׁהִתְכַּנֵּס מֵהָעוֹלָם, מֵאִיר בְּשִׁשִּׁים רִבּוֹא נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אִם הַדּוֹר כָּרָאוּי. וְזֶה סוֹד הַגִּלְגּוּל שֶׁאָמַר עָלָיו קֹהֶלֶת (קהלת א) דּוֹר הֹלֵךְ וְדוֹר בָּא. וּפֵרְשׁוּהָ שֶׁאֵין דּוֹר פָּחוֹת מִשִּׁשִּׁים רִבּוֹא. וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמֶדֶת – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי, (בראשית כח) וְהָיָה זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ.

60. וְעוֹד רָזָא אַזְדָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, הַדּוֹר שֶׁהוֹלֵךְ הוּא הַדּוֹר שֶׁבָּא, הָלַךְ זוּגֵר בָּא זוּגֵר, הֹלֵךְ סוּמָא בָּא סוּמָא. וְעוֹד אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, דְּעָתִיד הֲוָה מֹשֶׁה

60. וְעוֹד סוֹד אַחֵר בֵּאֲרוּ הַחֲכָמִים, הַדּוֹר שֶׁהוֹלֵךְ הוּא הַדּוֹר שֶׁבָּא. הָלַךְ חִגֵּר בָּא חִגֵּר, הָלַךְ סוּמָא בָּא סוּמָא. וְעוֹד פֵּרְשׁוּהָ חֲכָמִים, שֶׁעָתִיד הָיָה מֹשֶׁה לְקַבֵּל תּוֹרָה

לְקַבְּלָא אוֹרַיְיתָא בְּדָרָא דְּטוֹפָנָא, אֶלָּא בְּגִין דַּהֲווֹ רַשִׁיעַיָּיא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית ו) בְּשַׁגַּ"ם הוּא בָּשָׂר. בְּשַׁגַּ"ם זֶה מֹשֶׁ"ה. וַאֲמַאי קָרֵי לֵיהּ בְּשַׁגַּם. אֶלָּא קְהֶלֶת חִסֵּר ב' מִן בְּשַׁגַּ"ם לְכַסָּאָה מִלָּה. אָמַר (קהלת ח) אָמַרְתִּי שֶׁגַּם זֶה הֶבֶל.

בְּדוֹר הַמַּבּוּל, אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ רְשָׁעִים, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם ו) בְּשַׁגַּ"ם הוּא בָּשָׂר. בְּשַׁגַּ"ם זֶה מֹשֶׁ"ה. וְלָמָּה קָרָא לוֹ בְּשַׁגַּ"ם? אֶלָּא קֹהֶלֶת חִסֵּר ב' מִבְּשַׁגַּ"ם לְכַסּוֹת הַדָּבָר. אָמַר, (קהלת ח) אָמַרְתִּי שֶׁגַּם זֶה הֶבֶל.

The sun, that is the aspect of Zeir Anpin, is revealed during the day. It is concealed during the night and revealed through 600.000 stars. Similarly, the 'Faithful Shepherd', who is Moses, after passing away from this world, was reincarnated and his light shines in the 600.000 roots of the Israelites souls.
The Zohar reveals that Moses was supposed to receive the Torah in the generation of The Flood but because it was wicked he didn't receive it.
In our reincarnations, we have opportunities to reveal great light, but it depends on us to make the right choices. Most people will easily make a list of their missed opportunities to improve their lives in this world. That includes money, health, and relationships. Very few will list missed opportunities to act with kindness or to help others in need.
What we do for ourselves in this life stays here and gets buried with us. ONLY what we do good for others is considered a revelation of light and is attached to our souls.
Even when we study Zohar we should meditate to reveal that light in the world or at least channel it to people in need of support.

61. וְאוֹקְמוּהָ עַל יִתְרוֹ, לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ קֵינִי, שֶׁנִּפְרַד מִקַּיִן. קָם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא וְאָמַר, עַל דָּא כְּתִיב, (בראשית ד) קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְדֹו"ד. דְּזַוְּגָאת לֵיהּ בְּרוּזַז הַקֹּדֶשׁ, דַּעֲתִידִין בְּנוֹי לְמֵיתַב בְּלִשְׁכַּת הַגָּזִית.

61. וּפֵרְשׁוּהָ עַל יִתְרוֹ, לָמָּה נִקְרָא שְׁמוֹ קֵינִי? שֶׁנִּפְרַד מִקַּיִן. קָם מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְאָמַר, עַל זֶה כָּתוּב (בראשית ד) קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָ"ה. שֶׁרָאֲתָה אוֹתוֹ בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁעֲתִידִים בָּנָיו לָשֶׁבֶת בְּלִשְׁכַּת הַגָּזִית.

62. וְאוֹף הָכִי רִבִּי אֶלְעָזָר בֶּן פְּדָת, דְּהֲוָה דְּזִוִּיקָא לֵיהּ שַׁעֲתָא, דְּלָא הֲוָה לֵיהּ אֶלָּא קַב זַרוּבִין מְעֶרֶב שַׁבָּת לְעֶרֶב שַׁבָּת, כְּמוֹ לְרִבִּי זְנִינָא. אֲמַאי הַאי, בָּתַר דַּהֲוַת בַּת קוֹל נַפְקַת וְאוֹמֶרֶת, כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵינוֹ נִיזּוֹן אֶלָּא בִּשְׁבִיל זְנִינָא בְּנִי.

62. וְגַם כָּךְ רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן פְּדָת, שֶׁהָיְתָה דְּחוּקָה לוֹ הַשָּׁעָה, שֶׁלֹּא הָיָה לוֹ אֶלָּא קַב חָרוּבִים מֵעֶרֶב שַׁבָּת לְעֶרֶב שַׁבָּת, כְּמוֹ לְרַבִּי חֲנִינָא. לָמָּה זֶה? לְאַחַר שֶׁיָּצְאָה בַּת קוֹל וְאוֹמֶרֶת: כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ אֵינוֹ נִזּוֹן אֶלָּא בִּשְׁבִיל חֲנִינָא בְּנִי.

63. אֶלָּא אִיהוּ גָּרִים קוֹדֶם, דְּזַוְּגָרַב ק"ב מִן י', דְּאִיהוּ יַב"ק. אוֹף הָכִי לָא הֲוָה לֵיהּ אֶלָּא קַב זַרוּבִין. דְּאָת י' אִיהוּ יִזּוּד, וּמִנַּיְיהוּ אַתְיָא נְבִיעוּ לְאָת ב', דְּאִיהִי בְּרָכָה, וְאִיהִי קֹדֶשׁ, וּמִנַּיְיהוּ

63. אֶלָּא הוּא גָּרַם קֹדֶם שֶׁהֶחֱרִיב קַ"ב מִן י', שֶׁהוּא יַב"ק. גַּם כָּךְ לֹא הָיָה לוֹ אֶלָּא קַב חָרוּבִים, שֶׁאוֹת י' הִיא יִחוּד, וּמִמֶּנָּה בָּאָה נְבִיעָה לָאוֹת ב', שֶׁהִיא בְּרָכָה, וְהִיא קֹדֶשׁ, וּמִמֶּנָּה מִתְקַדֵּשׁ ק, שֶׁהִיא קֹדֶשׁ. וְרַבִּי

אִתְקַדָּשׁ ק׳, דְּאִיהִי קְדוּשַׁיִּה. וְרִבִּי פְּדָת גָּרִים לְמֶהֱוֵי זְרוּבִין דִּילֵיהּ ק״ב, דְּאִינּוּן קְ״דוּשָׁה בְּ״רָכָה, אוּף הָכִי לָא הֲוָה לֵיהּ אֶלָּא קַב זְרוּבִין, אוּף הָכִי אִיּוֹב בֶּן יְבָמָה הֲוָה, וּבְגִין דָּא אִתְעַנָּשׁ, עַל מַה דְּאִירַע לוֹ כְּבָר.

אֶלְעָזָר בֶּן פְּדָת גָּרַם לִהְיוֹת חָרוּבִים שֶׁלּוֹ קַ״ב, שֶׁהֵם קְ״דֻשָּׁה בְּ״רָכָה. גַּם כָּךְ לֹא הָיָה לוֹ אֶלָּא קַב חָרוּבִים. גַּם כָּךְ אִיּוֹב בֶּן יְבָמָה הָיָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶעֱנַשׁ עַל מַה שֶּׁכְּבָר אֵרַע לוֹ.

Rabbi Elazar ben Pedat was a sage whose teaching is quoted in the Talmud. Read more about him in Daily Zohar#771. He was very poor and used to eat a small portion of carobs, “קב חרובים”, during the week. The word for ‘carob’, חרוב, also means ‘dry’.

Why was he like this and what was his Tikkun?

The numerical value of YHVH + ELHYM, יהוה + אלהים is 112, יקב. These names represent Right and Left that we bring together with our spiritual connections.

The initials of יבק are י for יחוד – Unification, ק for קדושה – Kedusha (holiness) and ב for ברכה – Blessing.

The Zohar explains that in his previous life Rabbi Pedat didn’t have a proper spiritual connection, and disconnected the י of Unification from the Kedusha and Blessing. Because of that, he had to become poor and make a correction by eating קב (portion) of dry carobs a week.

As we learn from his life story, he corrected himself and was able to become a great channel of light and miracles.

Rabbi Pedat didn’t stop to complain about why he was poor and lacked the basic necessities in life. He was focused on making spiritual connections and helping others. At one time he even fainted because of hunger and God revealed himself to him. Read the full story in DZ#771.

The lesson of this teaching of the Zohar is that we should never complain about the state we are in, because we brought it on ourselves, in this life or from previous lives.

We should be happy about our life because with His infinite love God helps us to cleanse our vessels from impurities, to complete the Tikkun, and to merit the Final Redemption.

64. וְאִינּוּן דְּלָא יַדְעֵי רָזָא דָא, אַמְרֵי בְּנֵי זַזֵּי וּמְזוֹנֵי לָאו בִּזְכוּתָא תַלְיָא מִלְּתָא, אֶלָּא בְּמַזָּלָא תַלְיָא מִלְּתָא. וְהָא זַזֵּינָא לְאַבְרָהָם דְּזוֹזָא בְּמַזָּלֵיהּ, דְּלָא הֲוָה עָתִיד לְמֶהֱוֵי לֵיהּ בְּרָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַפִּיק לֵיהּ לְבָרָא, כְּדִכְתִיב (בראשית טו) וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפוֹר מֵהַכּוֹכָבִים, וְאָמַר לוֹ הַבֶּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפוֹר

64. וְהֵם שֶׁלֹּא יָדְעוּ סוֹד זֶה, אָמְרוּ, בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת לֹא בִּזְכוּת תָּלוּי הַדָּבָר, אֶלָּא בְּמַזָּל תָּלוּי הַדָּבָר. הֲרֵי רָאִינוּ אֶת אַבְרָהָם שֶׁרָאָה בְּמַזָּלוֹ שֶׁלֹּא הָיָה עָתִיד לִהְיוֹת לוֹ בֵּן, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוֹצִיאוֹ הַחוּצָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם טו) וַיּוֹצֵא אוֹתוֹ הַחוּצָה וַיֹּאמֶר הַבֶּט וְגוֹ׳. וּפֵרְשׁוּהָ שֶׁאָמַר לוֹ: צֵא מֵאִצְטַגְנִינוּת שֶׁלְּךָ, וְהֶעֱלָהוּ לְמַעְלָה מֵהַכּוֹכָבִים, וְאָמַר לוֹ: הַבֶּט נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים. עַד כָּאן דִּבְרֵי רַבּוֹתֵינוּ, וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ אוֹתָם בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר.

הַכּוֹכָבִים. עַד הָכָא מִלִּין דְּרַבָּנָן, וְצָרִיךְ לְפָרְשָׁא לוֹן בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר.

65. תָּא חֲזֵי, כָּל בְּרִיָּין דְּעָלְמָא, קוֹדֶם דְּאִתְיְהִיבַת אוֹרַיְיתָא לְיִשְׂרָאֵל, הֲווֹ תַּלְיָין בְּמַזָּלָא, וַאֲפִילוּ בְּנֵי זַוִּי וּמְזוֹנֵי. אֲבָל בָּתַר דְּאִתְיְהִיבַת אוֹרַיְיתָא לְיִשְׂרָאֵל, אַפִּיק לוֹן מִזִּיוּבָא דְּכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. וְדָא אוֹלִיפָנָא מֵאַבְרָהָם. בְּגִין דַּהֲווֹ עֲתִידִין בְּנוֹי לְקַבְּלָא ה׳ מֵאַבְרָהָם, דְּאִיהִי זַמְשָׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה. דְּאִתְמַר בָּהּ (בראשית ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם, בְּה׳ בְּרָאָם. אָמַר לְאַבְרָהָם, בְּגִין הַאי ה׳ דְּאִתּוֹסַף בִּשְׁמָךְ, הַשָּׁמַיִם תַּזְזִתָּךְ, וְכָל כּוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי דִּנְהִירִין בְּה׳. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאִתְמַר בָּהּ (בראשית מז) הֵ״א לָכֶם זֶרַע, וּזְרַעְתֶּם בְּהֵ״א. (בראשית כא) כִּי בְּיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע.

65. בֹּא וּרְאֵה, כָּל בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם, קֹדֶם שֶׁנִּתְּנָה הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל הָיוּ תְּלוּיִים בְּמַזָּל, וַאֲפִלּוּ בָּנִים חַיִּים וּמְזוֹנוֹת. אֲבָל אַחַר שֶׁנִּתְּנָה תּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, הוֹצִיא אוֹתָם מֵחִיּוּב כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, וְזֶה לָמַדְנוּ מֵאַבְרָהָם, מִשּׁוּם שֶׁהָיוּ בָנָיו עֲתִידִים לְקַבֵּל ה׳ מֵאַבְרָהָם, שֶׁהִיא חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם ב) אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם, בְּה׳ בְּרָאָם. אָמַר לְאַבְרָהָם: בִּגְלַל הַה׳ הַזּוֹ שֶׁנּוֹסְפָה לְשִׁמְךָ, הַשָּׁמַיִם תַּחְתֶּיךָ וְכָל הַכּוֹכָבִים וְהַמַּזָּלוֹת שֶׁמְּאִירִים בַּה׳. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם מז) הֵ״א לָכֶם זֶרַע. וּזְרַעְתֶּם בְּהֵ״א. (שם כא) כִּי בְּיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זָרַע.

66. וּבְגִין דָּא, כָּל הַמִּשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרַיְיתָא, בָּטִיל מִנֵּיהּ זִיוּבָא דְּכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. אִי אוֹלִיף לָהּ כְּדֵי לְקַיְּימָא פִּקּוּדָהָא. וְאִם לָאו, כְּאִלּוּ לָא אִשְׁתַּדַּל בָּהּ, וְלָא בָּטִיל מִנֵּיהּ זִיוּבָא דְּכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. כָּל שֶׁכֵּן עַמֵּי הָאָרֶץ דְּאִינּוּן אִתְמַיְּתָלָן לְבָעֵירָן. דְּאוֹקְמוּהָ עָלַיְיהוּ (דברים כז) אָרוּר שׁוֹכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה, דְּלָא אִתְבַּטְּלוּן מִנְּהוֹן זִיוּבָא דְּכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלֵי.

66. וּמִשּׁוּם זֶה, כָּל הַמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה בִּטֵּל מִמֶּנּוּ חִיּוּב כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, אִם לוֹמֵד אוֹתָהּ כְּדֵי לְקַיֵּם מִצְוֹתֶיהָ. וְאִם לֹא – כְּאִלּוּ לֹא הִשְׁתַּדֵּל בָּהּ, וְלֹא בִּטֵּל מִמֶּנּוּ חִיּוּב כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. כָּל שֶׁכֵּן עַמֵּי הָאָרֶץ שֶׁנִּמְשְׁלוּ לִבְהֵמוֹת, שֶׁבֵּאֲרוּ עֲלֵיהֶם (דברים כז) אָרוּר שֹׁכֵב עִם כָּל בְּהֵמָה, שֶׁלֹּא הִתְבַּטְּלוּ מֵהֶם חִיּוּב שֶׁל כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת.

Genesis 15:5
וַיּוֹצֵא אֹתוֹ הַחוּצָה, וַיֹּאמֶר הַבֶּט-נָא הַשָּׁמַיְמָה וּסְפֹר הַכּוֹכָבִים–אִם-תּוּכַל, לִסְפֹּר אֹתָם; וַיֹּאמֶר לוֹ, כֹּה יִהְיֶה “ זַרְעֶךָ.”
“And He brought him forth abroad, and said: ‘Look now toward heaven, and count the stars if thou be able to count them’; and He said unto him: ‘So shall thy seed be’.”
Genesis 17:5
”וְלֹא-יִקָּרֵא עוֹד אֶת-שִׁמְךָ, אַבְרָם; וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם, כִּי אַב-הֲמוֹן גּוֹיִם נְתַתִּיךָ“
“Neither shall thy name any more be called Abram, but thy name shall be Abraham; for the father of a multitude of nations have I made thee.”

God taught Abraham the system of Tree of Life that is the entire spiritual system. It included the secrets of Zodiac and the energy of the constellations. Later, Abraham wrote the first known book about the system of the Sefirot, Kabbalah, and Astrology. This book is called 'Sefer Yetzirah', meaning 'The Book of Formation'.
Click here to for Sefer Yetzirah text (Free) (Hebrew and English in PDF format)
link to Sefer Yetzirah on Amazon (English) by Arie Kaplan
Before the Torah was given to the Israelites, the entire world was under the control of the Zodiac that dictated the life's path of each living person.
After the Torah was revealed on Mount Sinai, it became the only tool that can give us the power to change our path in life and our destiny.
The Zohar reveals to us that when God added the letter H ה to Abram, to make him Abraham, the additional letter ה was like a new Ibbur / Light that changed his life. The numerical value of the letter is 5 and it refers to the five books of the Torah. They control the 10 Sefirot of the Tree of Life - Keter, Chokmah, Binah, Zeir Anpin (Six Sefirot from Chessed to Yessod) and Malchut.
When we study the Torah and follow the precepts, we reveal and connect to the light that is above the Zodiac, bypassing its influence.

67. (תהלים קג) אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ, וְאִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים לז) נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי. לְבָתַר (איוב לג) יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו. דְּאִילָּנָא דְּאִתְקְצִיצוּ עַנְפִּין עַתִּיקִין דִּילֵיהּ, וְצָמְחוּ כְּמִלְּקַדְמִין בְּשָׁרְשׁוֹי, אָהַדְּרוּ בְּעָלְמָא כְּמִלְּקַדְמִין. מִיתוּ סָבִין, וְאִתְהַדְּרוּ לְהַאי עָלְמָא עוּלִימִין. וְהַיְינוּ רָזָא דְּמִזַּדֵּשׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. דְּמִתִּין אֶלֶף בְּכָל יוֹמָא וּמִתְזַדְּשִׁין אֶלֶף בְּכָל יוֹמָא.

67. אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ (תהלים קג). וְנֶאֱמַר בּוֹ (שם לז) נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי. אַחַר כָּךְ (איוב לג) יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו. שֶׁאִילָן שֶׁנִּקְצְצוּ עֲנָפִים עַתִּיקִים שֶׁלּוֹ וְצָמְחוּ כְּמוֹ מִקֹּדֶם בְּשָׁרָשָׁיו, חָזְרוּ בָעוֹלָם כְּמִקֹּדֶם. מֵתוּ זְקֵנִים, וְחָזְרוּ לָעוֹלָם הַזֶּה עֲלָמִים. וְזֶהוּ סוֹד שֶׁמְּחַדֵּשׁ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁמֵּתִים אֶלֶף בְּכָל יוֹם, וּמִתְחַדְּשִׁים אֶלֶף בְּכָל יוֹם.

68. (תהלים קד) וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ, דָּא יֵינָא דְּאוֹרַיְיתָא. דְּהָכִי סָלִיק יַיִן, כְּזוּשְׁבָּן סו"ד. וּמַה יַּי"ן צָרִיךְ לְמֶהֱוֵי סָתִים וְזָזִתִים, דְּלָא יִתְנַסַּךְ לְעַבּוֹדָה זָרָה. אוּף הָכִי צָרִיךְ לְמֶהֱוֵי סָתִים וְזָזִתִים סוֹד דְּאוֹרַיְיתָא, וְכָל רָזִין דִּילָהּ, וְלָא אִשְׁתַּכְּחָיָין אֶלָּא לִירֵאָיו. וְלָאו לְמַגְנָא עַבְדִּין כַּמָּה פָּקוּדִין בְּיַיִן, וּמְבָרְכִין בֵּיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיַיִן אִית לֵיהּ תְּרֵי גַּוְונִין, זִיזָיר וְסוּמָק, דְּיָנָא וְרַזְזַבִּי, וְהַיְינוּ ב'

68. וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ (תהלים קד) – זֶה יֵין הַתּוֹרָה. שֶׁכָּךְ עוֹלֶה יַיִן, כְּחֶשְׁבּוֹן סו"ד. וּמַה יַּי"ן צָרִיךְ לִהְיוֹת סָתוּם וְחָתוּם שֶׁלֹּא יִתְנַסֵּךְ לַעֲבוֹדָה זָרָה, גַּם כָּךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת סָתוּם וְחָתוּם סוֹד הַתּוֹרָה, וְכָל סוֹדוֹתֶיהָ, וְלֹא מַשִּׂיגִים אוֹתָם, רַק לִירֵאָיו. וְלֹא לְחִנָּם עוֹשִׂים כַּמָּה מִצְוֹת בַּיַּיִן וּמְבָרְכִים בּוֹ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְלַיַּיִן יֵשׁ שְׁנֵי גְוָנִים – לָבָן וְאָדֹם, דִּין וְרַחֲמִים, וְהַיְנוּ ב' תּוֹסֶפֶת בַּיַּיִן. כְּמוֹ שׁוֹשַׁנָּה לְבָנָה וַאֲדֻמָּה. לָבָן מִצַּד יָמִין, אָדֹם מִצַּד שְׂמֹאל.

תּוֹסֶפֶת בַּיִן. כְּגַוְונָא דְּשׁוֹשַׁנָּה זִיוָרָא וְסוּמָקָא. זִזְוָור מִסִּטְרָא דִּימִינָא, סוּמָק מִסִּטְרָא דִּשְׂמָאלָא.

69. וּמַאי לְבַב אֱנוֹשׁ, לֵב הֲוָה לֵיהּ לְמֵימַר. אֶלָּא אִית לֵב מָסוּר לַלֵּב. וְאִינּוּן ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית, ב' מִן בְּרֵאשִׁית, ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, אִיהוּ ל"ב תִּנְיָינָא. דָּא לֵ"ב לֵ"ב (ס"א אינון) שְׁנַיִם סַלְקָא דַּעְתָּךְ, וְזַסַר תְּמַנְיָא לְע"ב, דְּאִיהוּ וַיְכֻלּוּ. אִינּוּן שִׁבְעָה יְמֵי בְּרֵאשִׁית. תְּמִינָאָה מַאי הִיא. ז' יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עִם (בראשית ה) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. זֶה ע"ב, בְּזִוּוּשְׁבָּן בְּיַין.

69. וּמַה זֶּה לְבַב אֱנוֹשׁ? לֵב הָיָה לוֹ לוֹמַר! אֶלָּא שֶׁיֵּשׁ לֵב מָסוּר לְלֵב, וְהֵם ל"ב אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, ב' מִבְּרֵאשִׁית, ל' מִלְּעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ ל"ב שֵׁנִי. זֶה ל"ב ל"ב (הֵם) שְׁנַיִם – ס"ד, חָסֵר שְׁמוֹנֶה לְע"ב, שֶׁהוּא וַיְכֻלּוּ. הֵם שִׁבְעָה יְמֵי בְרֵאשִׁית. שְׁמִינִי מַהוּ? שִׁבְעָה יְמֵי בְרֵאשִׁית עִם (בראשית ה) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם. זֶה ע"ב בְּחֶשְׁבּוֹן בְּיַין.

Psalms 103:15
"אֱנוֹשׁ, כֶּחָצִיר יָמָיו; כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כֵּן יָצִיץ."
"As for man, his days are as like hay; as a flower of the field, so he flourisheth"
Man is like a tree in the way that, when his old branches are cut off, they come again like new. From the same roots, new branches will grow.
Job 33:25
"רֻטַּפַשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר; יָשׁוּב, לִימֵי עֲלוּמָיו"
"His flesh is tenderer than a child's; he returneth to the days of his youth;"
People die old and the soul reincarnates in a newborn.
This is the secret of the blessing that we say every morning " יוצֵר אור ובורֵא חשֶׁך..."
"forms the light and create darkness". With this blessing, we connect to the cycle of Creation and the renewal of life. We also say " וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית"
"...with His kindness He renews, daily and continuously, the act of Creation".
Our world is called the world of 'wheels', even the angels of this world are called 'wheels'. To hold the world in existence, everything must be in constant motion. The basic unit of matter, atom, has an identity because of the electrons orbiting its nucleus. The nucleus itself has deeper levels that connect to the force of Creation. If God would let go of His thought of Creation, the world would cease to exist.
When we wake up in the morning we give thanks to the Creator for returning our souls back to us.
Are you conscious of your breath? Does your heart beat? Who controls them?

70. מַאי לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמָן. אִינּוּן י"ב פָּנִים, ד' דְּאַרְיֵה, ד' דְּשׁוֹר, ד' דְּנֶשֶׁר, (דף רי"ז ע"א) דְּאִינּוּן מִיכָאֵל אַרְיֵה, אַרְבַּע אַנְפִּין דִּילֵיהּ יֶהוָה. אַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוֹר, וְאִיהוּ גַּבְרִיאֵל, וְאִינּוּן יַהוֹה. ד' אַנְפִּין דְּנֶשֶׁר, וְאִיהוּ נוּרִיאֵל, וְאִינּוּן יְהוָה. וְאִינּוּן בְּמָנָן,

70. מַה זֶּה לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמָן? אֵלּוּ שְׁנֵים עָשָׂר פָּנִים – אַרְבָּעָה שֶׁל אַרְיֵה, אַרְבָּעָה שֶׁל שׁוֹר אַרְבָּעָה שֶׁל נֶשֶׁר, שֶׁהֵם: מִיכָאֵל אַרְיֵה, אַרְבַּע פָּנִים שֶׁלּוֹ יֶהוָה. אַרְבַּע פְּנֵי שׁוֹר, וְהוּא גַּבְרִיאֵל, וְהֵם יַהוֹה. אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר, וְהוּא נוּרִיאֵל, וְהֵם יְהוָה.

תְּזוּזוֹת זֶ"ס"ד פַּזַ"ד אֶמֶ"ת, דַּרְגִּין דִּתְכֵלֶת אֲבָהָן. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה. וְסַלְקִין (ס"א נקודין) נְהוֹרִין לְזַשְׁבָּן יַב"ק. וְאִינוּן מֶלֶךְ מַלַךְ יִמְלוֹךְ, יְהוָה אֶהְיֶה אֲדֹנָי. סַךְ הַכֹּל יַב"ק (רבי אבא ורבי יוסי שבע"ב שייך כאן).

וְהֵם מְמַנִּים תַּחַת חֶסֶד פַּחַד אֱמֶת, דַּרְגּוֹת שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת. וּפֵרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה. וְעוֹלִים (נְקוּדִים) הָאוֹרוֹת לְחֶשְׁבּוֹן יַב"ק. וְהֵם מֶלֶךְ מַלַךְ יִמְלוֹךְ, יְהוָה אֶהְיֶה אֲדֹנָי. סַךְ הַכֹּל – יַב"ק.

71. רִבִּי שִׁמְעוֹן הֲוָה יָתִיב וְלָעֵי בְּפָרְשְׁתָא דָא, אָתָא לְקַמֵּיהּ רִבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ, אָמַר לֵיהּ, נָדָב וַאֲבִיהוּא מַאי עֲבִירְתַּיְיהוּ בְּפַנְוָזָס. אִי לָא הֲוָה פַּנְוָזָס בְּעָלְמָא כַּד מִיתוּ, וּבָתַר אָתָא לְעָלְמָא וְאַשְׁלִים דּוּכְתַּיְיהוּ שַׁפִּיר. אֲבָל פַּנְוָזָס בְּעָלְמָא הֲוָה, (ס"א וסגן קאי) וְנִשְׁמָתֵיהּ בֵּיהּ בְּקִיּוּמָא קָאֵי.

71. רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה יוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בְּפָרָשָׁה זוֹ, בָּא לְפָנָיו רַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ. אָמַר לוֹ, נָדָב וַאֲבִיהוּא מָה עוֹשִׂים בְּפִנְחָס? אִם פִּנְחָס לֹא הָיָה בָּעוֹלָם כְּשֶׁמֵּתוּ, וְאַחַר כָּךְ בָּא לָעוֹלָם וְהִשְׁלִים מְקוֹמָם – אָז יָפֶה. אֲבָל פִּנְחָס הָיָה בָּעוֹלָם, (וּסְגָן הָיָה) וְנִשְׁמָתוֹ בּוֹ בְּקִיּוּם עוֹמֶדֶת.

72. אָמַר לֵיהּ בְּרִי, רָזָא עִלָּאָה הָכָא, וְהָכִי הוּא. דִּבְשַׁעֲתָא דְּאִסְתָּלְקוּ מִן עָלְמָא, לָא הֲווּ מִתְטַמְּרָן תְּזוּזוֹת גַּדְפֵּי טִנָּרָא קַדִּישָׁא. מַאי טַעְמָא. בְּגִין דִּכְתִיב, (במדבר ג) וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם, דְּאַזְעִירוּ דִּיוּקְנָא דְּמַלְכָּא, דְּהָא אִינוּן לָא אִתְזָזוּן לְשַׁמּוּשָׁא בִּכְהוּנָּה רַבָּה.

72. אָמַר לוֹ, בְּנִי, סוֹד עֶלְיוֹן כָּאן, וְכָךְ הוּא. שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁהִסְתַּלְּקוּ מִן הָעוֹלָם, לֹא הָיוּ נִסְתָּרִים תַּחַת כַּנְפֵי הַסֶּלַע הַקָּדוֹשׁ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכָּתוּב (במדבר ג) וּבָנִים לֹא הָיוּ לָהֶם. שֶׁהִקְטִינוּ דְּמוּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֲרֵי הֵם לֹא רְאוּיִים לְשַׁמֵּשׁ בִּכְהֻנָּה גְּדוֹלָה.

וּדְמוּת פְּנֵיהֶם, פְּנֵי אָדָם, וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל-הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם, וּפְנֵי-שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאול לְאַרְבַּעְתָּן; וּפְנֵי-נָשֶׁר, לְאַרְבַּעְתָּן" Ezekiel 1:10 "As for the likeness of their faces, they had the face of a man; and they four had the face of a lion on the right side; and they four had the face of an ox on the left side; they four had also the face of an eagle." The four Holy Creatures of the Holy throne has four faces each and the Zohar reveals to us that these 'faces' are the four letters of the YHVH name.

Lion	**Right** Abraham	Michael	יֱהוָה	מֶלֶךְ 90	Present	יְהוָה 26
Ox	**Left** Isaac	Gabriel	יַהוָה	מַלַךְ 90	Past	אֶהְיֶה 21
Eagle	**Center** Jacob	Nuriel	יִהוָה	יִמְלוֹךְ 100	Future	אֲדֹנָי 65
			78	**280**		**112**

112 is for יבק that represents the gate between the lower and upper worlds. יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלַךְ יְהוָה יִמְלוֹךְ The three combinations of the YHVH name in past, present, and future, is numerically 358, which is the same as the word משיח, Mashiach. When Mashiach comes, the three columns will join together as one. We use this

form in our morning prayers to connect to the three columns. יְהוָה מֶלֶךְ יְהוָה מָלָךְ ".יְהוָה מֶלֶךְ, עוֹלָם וָעֶד; אָבְדוּ גוֹיִם, מֵאַרְצוֹ" "YHVH is King forever and ever; the nations are perished out of His land." Psalms 93:1 " יְהוָה מָלָךְ, גֵּאוּת לָבֵשׁ " "YHVH reigneth; He is clothed in majesty " Exodus 15:18 " יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד" "YHVH shall reign forever and ever" Psalms 10:16 The sages prepared our prayers as a tool for us to draw light. All comes from the Torah, Bible, and later they added some sections from the Zohar. The Daily Zohar study method brings the source from the sacred text of the Bible and Zohar in the original words. It is where we can draw the light. The studies that don't bring along the original text are more on the educational level, rather than for the purpose of revealing light. When we read "The LORD" in the Bible we may have awe, but when we see the name יהוה and study it on all aspects, we reveal light. Many languages are beautiful, with great literature and poetry, but for Light, we need the Hebrew letters and the sacred text of the bible.

73. בְּשַׁעֲתָא דִּקְנֵי פִּנְחָס עַל בְּרִית קַדִּישָׁא, וְעָאל בְּגוֹ כַּמָּה אוּכְלוֹסִין, וְסָלִיק לוֹן, לְגַיְיפָין עַל רוּמְזָא, לְעֵינֵיהוֹן דְּכָל יִשְׂרָאֵל. כַּד זָמָא שִׁבְטָא דְּשִׁמְעוֹן בְּכַמָּה אֻכְלוֹסִין דְּאָתוּ לְגַבֵּיהּ, פַּרְזָא נִשְׁמָתֵיהּ מִנֵּיהּ, וּתְרֵין נִשְׁמָתִין דַּהֲווֹ עַרְטִירָאִין בְּלָא דּוּכְתָּא, אִתְקְרִיבוּ בָּהּ, וְאִתְכְּלִילוּ כַּזְזָדָא, וְאִתְהַדְּרַת נִשְׁמָתֵיהּ, כְּלִילָא רוּזָא, דְּאִתְכְּלִיל בִּתְרֵין רוּזִין, וְאִתְתָּקְפוּ בֵּיהּ, כְּדֵין רָוִוז דּוּכְתַיְיהוּ, לְמֵיהֱוֵי כַּהֲנָא (רבא) מַה דְּלָא (אתחזי) מִן קַדְמַת דְּנָא.

73. בְּשָׁעָה שֶׁקִּנֵּא פִּנְחָס עַל הַבְּרִית הַקָּדוֹשׁ וְנִכְנַס בְּתוֹךְ כַּמָּה אוּכְלוֹסִין וְהֵרִימָם עַל הָרִמָּח לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁרָאָה שֵׁבֶט שִׁמְעוֹן, בָּאוּ אֵלָיו בְּכַמָּה אוּכְלוֹסִין. פָּרְחָה מִמֶּנּוּ נִשְׁמָתוֹ, וּשְׁתֵּי נְשָׁמוֹת שֶׁהָיוּ מְעֻרְטָלוֹת בְּלִי מָקוֹם קָרְבוּ אֵלֶיהָ, וְנִכְלְלוּ כְּאַחַת, וְחָזְרָה נִשְׁמָתוֹ כְּלוּלַת רוּחַ, שֶׁנִּכְלְלָה בִּשְׁתֵּי רוּחוֹת, וְהִתְחַזְּקוּ בָהּ, וְאָז הִרְוִיחַ מְקוֹמָם לִהְיוֹת כֹּהֵן (גָּדוֹל), מַה שֶּׁלֹּא (הָיָה רָאוּי) מִקֹּדֶם.

74. וַעֲל דָּא כְּתִיב, (איוב ד) זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבָד, דְּלָא אִתְאֲבִיד בְּהַהִיא שַׁעֲתָא, וְלָא אָבִיד רוּזֵיהּ כַּד פַּרְזָהּ מִנֵּיהּ. וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ. אִלֵּין בְּנֵי אַהֲרֹן, דְּאִתְהַדְּרוּ לְעָלְמָא, מַה דְּאָבַד בְּזַזְיֵיהוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב בֵּיהּ בְּפִנְחָס בֶּן בֶּן, תְּרֵי זְמִנֵּי. פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן.

74. וְלָכֵן כָּתוּב, (איוב ד) זְכָר–נָא מִי הוּא נָקִי אָבָד, שֶׁלֹּא אָבַד בְּאוֹתָהּ שָׁעָה, וְלֹא אָבְדָה רוּחַ כְּשֶׁפָּרְחָה מִמֶּנּוּ. וְאֵיפֹה יְשָׁרִים נִכְחָדוּ – אֵלּוּ בְּנֵי אַהֲרֹן שֶׁחָזְרוּ לָעוֹלָם, מַה שֶּׁאָבַד בְּחַיֵּיהֶם. וְלָכֵן כָּתוּב בּוֹ בְּפִנְחָס בֶּן בֶּן פַּעֲמַיִם, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן.

75. מַה כְּתִיב לְעֵילָא מִפָּרַשְׁתָּא דָא. (במדבר כה) וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַיְיָ נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ. וְכִי עַל דְּקַטְלִין בְּלֵילְיָא, אוֹ עַל דְּקַטְלִין בִּימָמָא בְּיוֹמָא דְּעִיבָא,

75. מַה כָּתוּב לְמַעְלָה מִפָּרָשָׁה זוֹ? (במדבר כה) וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם לַה' נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ. וְכִי עַל שֶׁהָרְגוּ בַּלַּיְלָה, אוֹ עַל שֶׁהָרְגוּ בַּיּוֹם, בְּיוֹם מְעֻנָּן, כָּתוּב נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ? אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁתִּהְיֶה מִיתָתָם בְּגָלוּי כְּמוֹ שֶׁחָטְאוּ בְּגָלוּי.

כְּתִיב נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה, דְּתְהֵא מִיתָתְהוֹן בְּאִתְגַּלְיָיא, כְּמָה דְּזָוְבוּ בְּאִתְגַּלְיָיא.

Proverb 6:22 “בְּהִתְהַלֶּכְךָ, תַּנְחֶה אֹתָךְ– בְּשָׁכְבְּךָ, תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ; וַהֲקִיצוֹתָ, הִיא תְשִׂיחֶךָ.” “When you walk, it shall lead you, when you lie down, it shall watch over you; and when you are awakened, it shall talk with you” This verse, quoted by the Zohar, describes the role of the soul. When we walk in this life, the soul leads us. When we die, she protects us, and when we wake up, meaning at the time of the Resurrection, she will be with us. The Holy One Blessed be He (the Endless Light), dresses the worthy souls with clouds of honor. These cloud garments come out of a special ‘mirror’. Numbers 12:6 “אִם-יִהְיֶה, נְבִיאֲכֶם–יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע, בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר-בּוֹ ” “if there be a prophet among you, I the LORD do make Myself known unto him in a vision (also Mirror, בַּמַּרְאָה), I do speak with him in a dream.” The numerical value of ‘mirror’, בַּמַּרְאָה, is 248. It is the number of the 248 body parts and the number of “You shall do … ” active precepts. The outcome of revealing light through the 248 precepts is our future spiritual garments that are revealed in the aspect of Zeir Anpin. These garments are direct reflections of the Light. The other revelation of light is in a dream state, which is a lower level and the aspect of Malchut. It represents the 365 passive precepts of “You shall not do … ”.

76. אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, לָאו בְּגִין כַּךְ אִתְּמַר. אֶלָּא מֵהָכָא אוֹלִיפְנָא, בְּדַרְגָּא דְּזָוְבוּ בַּר נָשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְהַהוּא אֲתָר אִצְטְרִיךְ לְמֶעְבַּד תִּקְנוּתָא לְנַפְשֵׁיהּ. אִינּוּן זָוְבוּ בִּבְרִית קַדִּישָׁא דְּאִקְרֵי שֶׁמֶשׁ. בְּגִין כַּךְ דִּינָא וְתִקּוּנָא דִּילְהוֹן אִיהוּ כְּנֶגֶד הַשֶּׁמֶשׁ, וְלָאו בַּאֲתָר אַזְרָא. מִכָּאן דְּלָא אִצְטְרִיךְ בַּר נָשׁ לְתַקְנָא נַפְשֵׁיהּ, אֶלָּא בְּהַהוּא אֲתָר דְּזָוְבוּ לְגַבֵּיהּ וּמַאן דְּלָא יַעְבִּיד הָכִי, לֵית לֵיהּ תִּקּוּנָא לְעָלְמִין כַּדְקָא יָאוּת.

76. אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, לֹא בִּגְלַל זֶה נֶאֱמַר, אֶלָּא מִכָּאן לָמַדְנוּ, בְּדַרְגָּה שֶׁחָטָא אָדָם לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא, לְאוֹתוֹ מָקוֹם יֵשׁ לַעֲשׂוֹת תַּקָּנָה לְנַפְשׁוֹ. הֵם חָטְאוּ בִּבְרִית קֹדֶשׁ שֶׁנִּקְרֵאת שֶׁמֶשׁ, בִּגְלַל כָּךְ דִּין וְתִקּוּן שֶׁלָּהֶם הוּא כְּנֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר. מִכָּאן שֶׁלֹּא צָרִיךְ אָדָם לְתַקֵּן נַפְשׁוֹ אֶלָּא בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁחָטָא אֵלָיו, וּמִי שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה כָּךְ, אֵין לוֹ תִּקּוּן לְעוֹלָמִים כָּרָאוּי.

77. רִבִּי זְזֵיָא פָּתַזּ, (תהלים קד) יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע, מַה כְּתִיב לְעֵילָא, וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ וְגוֹ׳. וְכִי מַאי הַאי לְהַאי. אֶלָּא הָכִי אוֹלִיפְנָא, דִּכְתִיב, (תהלים קד) (בראשית י"ח ע"ב) מִצְּמִיחַ זָצִיר לַבְּהֵמָה וְגוֹ׳. וְכִי שְׁבָזָא דִּבְהֵמָה דְּאִית לָהּ זָצִיר אָתָא דָּוִד לְמֵימַר בְּרוּחַ קוּדְשָׁא. אֶלָּא מִצְּמִיחַ זָצִיר, אִלֵּין אִינּוּן שִׁתִּין אֶלֶף רִבּוֹא דְּמַלְאָכִין, שְׁלִיחָן, דְּאִתְבְּרִיאוּ בְּיוֹמָא

77. רַבִּי חִיָּא פָּתַח, (תהלים קד) יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי ה׳ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע. מַה כָּתוּב לְמַעְלָה? וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ וְגוֹ׳. וְכִי מַה זֶּה לָזֶה? אֶלָּא כָּךְ לָמַדְנוּ, שֶׁכָּתוּב מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְגוֹ׳ – וְכִי שֶׁבַח לַבְּהֵמָה שֶׁיֵּשׁ לָהּ חָצִיר, בָּא דָוִד לוֹמַר בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ? אֶלָּא מַצְמִיחַ חָצִיר – אֵלֶּה הֵם שִׁשִּׁים אֶלֶף רִבּוֹא שֶׁל מַלְאָכִים, שְׁלִיחִים, שֶׁנִּבְרְאוּ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי שֶׁל בְּרֵאשִׁית, וְכֻלָּם אֵשׁ לוֹהֶטֶת. אֵלֶּה הֵם חָצִיר. לָמָּה חָצִיר? מִשּׁוּם

תִּנְיָינָא דִּבְרֵאשִׁית, וְכֻלְּהוּ אֶשָּׁא מִלְּהַטָּא. אִלֵּין אִינּוּן זָזִיר. אֲמַאי זָזִיר. בְּגִין דְּצַמְזִזִין כֻּזָּזִיר דָּא בְּעָלְמָא, דְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא אִתְקְצִירוּ הַשְׁתָּא, וּלְבָתַר צַמְזִזִין וּמְהַדְּרִין כְּמִלְּקַדְּמִין.

שֶׁצּוֹמְחִים בְּחָצִיר זֶה בָּעוֹלָם, שֶׁכָּל יוֹם וָיוֹם נִקְצְרוּ כָּעֵת, וְאַחַר כָּךְ צוֹמְחִים וְחוֹזְרִים כְּמִקֹּדֶם.

78. וְעַל דָּא כְּתִיב מַצְמִיחַ זָזִיר לַבְּהֵמָה, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב (משלי יב) יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ, וְתָנֵינָן, אֶלֶף טוּרִין סַלְקִין לָהּ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. וְכָל טוּרָא וְטוּרָא שִׁתִּין רִבּוֹא הֲוִי, וְהִיא אָכְלָה.

78. וְלָכֵן כָּתוּב מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי יב) יוֹדֵעַ צַדִּיק נֶפֶשׁ בְּהֶמְתּוֹ. וְשָׁנִינוּ, אֶלֶף הָרִים מַעֲלִים לָהּ בְּכָל יוֹם וָיוֹם, וּבְכָל הַר וְהַר יֵשׁ שִׁשִּׁים רִבּוֹא, וְהִיא אוֹכֶלֶת.

Every impurity that was put on the soul because of any transgression, needs correction and cleansing. Rabbi Shimon teaches us that the correction should come on the same level and aspect of the original cause. If a person was speaking 'evil' on another person, then the source of the impurity on his soul comes from his mouth. He needs to use his mouth to make the correction. One can not give money to charity and expect the damage of his evil speech to be erased and his soul to be cleansed. The first step is to admit to the people that he was speaking badly about them and find ways to receive their true forgiveness. If the people are not to be reached, then the corrective actions should be in using the mouth positively to help others, motivate and build them up to do good. If a person stole money or cheated others using his business, then he needs to find ways to return money to the people or to the community and help people in need. These principles should be used to correct and cleanse any kind of impurity. Rabbi Shimon says that if the Tikkun is not done in the same aspect, then no proper Tikkun was made. When a person experiences judgments in his life without being aware of the cause, in this lifetime, then it probably comes from a previous life. The type of judgment and hardship could indicate what needs to be corrected. If the cause is still not known or the correction cannot be identified, that person should dwell into the study of the Zohar and give money to reveal light in the world. The Light will then shine on his ways and guide him to proper corrections.

79. וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם, אִלֵּין אִינּוּן נִשְׁמָתְהוֹן דְּצַדִּיקַיָּיא, דְּהַהוּא אָדָם דְּרָכִיב וְשָׁלִיט עַל בְּהֵמָה דָּא אָכִיל, וְאָעִיל לוֹן בְּגַוּיֵיהּ, וּבִזְכוּתֵהוֹן אִתְּזָן כָּל עָלְמָא מֵהַהוּא אָדָם, דִּכְתִיב בֵּיהּ, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם וְגוֹ'. וְעַל דָּא כְּתִיב הָאָדָם, הַהוּא דְּאִשְׁתְּמוֹדַע, בְּגִין לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לְאַפָּקָא מְזוֹנָא לְעָלְמָא מִן הָאָרֶץ קַדִּישָׁא.

79. וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם – אֵלּוּ אוֹתָם נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, שֶׁאוֹתוֹ אָדָם שֶׁרוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל בְּהֵמָה זוֹ אוֹכֵל וּמַכְנִיסָם בְּתוֹכוֹ, וּבִזְכוּתָם נִזּוֹן כָּל הָעוֹלָם מֵאוֹתוֹ אָדָם, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (יחזקאל א) וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם וְגוֹ'. וְעַל זֶה כָּתוּב הָאָדָם, אוֹתוֹ שֶׁנּוֹדָע, כְּדֵי לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא מָזוֹן לָעוֹלָם מֵהָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה.

80. וְיַיִן, דָּא זַמְרָא עַתִּיקָא דְּנָגִיד מִלְּעֵילָא. יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ, אֱנוֹשׁ: דָּא רָזָא דְּהַהוּא נַעַר, (דף רי"ז ע"ב) דְּסָלִיק לְסִיבוּ, וְאִתְהַדָּר כְּמִלְּקַדְּמִין. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים קג) אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו.

80. וְיַיִן – זֶה יַיִן עַתִּיק שֶׁשּׁוֹפֵעַ מִלְּמַעְלָה. יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ – אֱנוֹשׁ זֶה סוֹד שֶׁל אוֹתוֹ נַעַר שֶׁעָלָה לְשִׁיבָה וְחָזַר כְּמִקֶּדֶם. וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים קג) אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו.

81. לְהַצְהִיל פָּנִים: אִלֵּין אִינּוּן פָּנִים, דְּאִקְרוּן אַנְפֵּי רַבְרְבֵי, וְאַנְפֵּי זוּטְרֵי. מִשָּׁמֶן: מִנְּגִידוּ דְּעָלְמָא דְּאָתֵי, מִשַּׁזּוּ וּרְבוּ קַדִּישָׁא עִלָּאָה. וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד, הַהוּא לֶחֶם דְּאַזְּילוּ שִׁזּוּקִים, וְטַזְּנָן מַנָּא לְמֵיכְלָא דְּצַדִּיקַיָּיא סְתָמָא, וּמִתַּמָּן אִתְנְגִיד לְכַמָּה זַיָּילִין, דְּאִקְרוּן לְבַב אֱנוֹשׁ. וְכֹלָּא אָתָא מִנְּגִידוּ עִלָּאָה.

81. לְהַצְהִיל פָּנִים – אֵלּוּ אוֹתָם פָּנִים שֶׁנִּקְרָאִים פָּנִים גְּדוֹלוֹת וּפָנִים קְטַנּוֹת. מִשָּׁמֶן, מִשֶּׁפַע הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁמֶן וּמִשְׂחָה קָדוֹשׁ עֶלְיוֹן. וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד – אוֹתוֹ לֶחֶם שֶׁמַּזִּילִים הַשְּׂחָקִים, וְטוֹחֲנִים מָן לְמַאֲכָל שֶׁל צַדִּיקִים סְתָם, וּמִשָּׁם שׁוֹפֵעַ לְכַמָּה חֲיָלוֹת שֶׁנִּקְרָאִים לְבַב אֱנוֹשׁ, וְהַכֹּל בָּא מִשֶּׁפַע עֶלְיוֹן.

82. יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ, אִלֵּין אִינּוּן אִילָנִין עִלָּאִין פְּנִימָאִין. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע, דְּהָא אִתְעַקָּרוּ וְנָטַע לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מַאי בֵּין עֲצֵי יְיָ, לְאַרְזֵי לְבָנוֹן. עֲצֵי יְיָ, אִלֵּין עֵץ הַזַּיִּים, וְעֵץ הַדַּעַת וְטוֹב וָרָע. אַרְזֵי לְבָנוֹן, אִלֵּין זַמְשִׁין תַּרְעִין, דְּאִקְרוּן זָמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.

82. יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי ה' – אֵלּוּ אוֹתָם עֵצִים עֶלְיוֹנִים פְּנִימִיִּים. אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע, שֶׁהֵרֵי נֶעֱקְרוּ וּנְטָעָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. מַה בֵּין עֲצֵי ה' לְאַרְזֵי לְבָנוֹן? עֲצֵי ה' – אֵלּוּ עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. אַרְזֵי לְבָנוֹן – אֵלּוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁנִּקְרָאִים חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה.

Psalms 104:14

"מַצְמִיחַ חָצִיר, לַבְּהֵמָה, וְעֵשֶׂב, לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם, מִן-הָאָרֶץ"

"Who causeth the grass to spring up for the cattle, and herb for the service of man; to bring forth bread out of the earth."

The Man, 'האדם', is the aspect of Zeir Anpin that is above Malchut, which nourishes from him. The Malchut and the 'service' of man that means the spiritual work, is what 'brings forth bread out of the earth'.

The source of Energy to Malchut comes from Chokmah, and it spreads down through Binah to Zeir Anpin and Malchut.

There is a spiritual rule that says that if something has a name, then it has ten Sefirot. All the Sefirot above Malchut have ten Sefirot each. Since they serve Malchut, they continue the light all the way down. The Sefirot have different levels of desire/curtain to hold the light of Chokmah that passes through them, but only Malchut can stop it from continuing.

When Malchut pushes away the light, it goes up and manifests the level of Malchut in all the Sefirot above it.

When they have Malchut, they come to 'life', and the light they are holding is revealed.

Without the world of Malchut pushing and restricting the Light, the world would be in total darkness.

This is one explanation of the secret in Sefer Yetzirah, “Book of Formation”, when it is said 10 and not nine, ten and not eleven.
Our work is to reveal the light with our actions and study of Torah and Zohar. This work builds the channel to the worlds above and keeps the light flowing to the world.
At the beginning of Zohar Idra Raba, Rabbi Shimon calls his students “workers of the field”.

83. אֲשֶׁר נָטָע. אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנְּנוּ, בְּטוּלִיהוֹן, (רצ"ו) מְקַנְּנָן נִשְׁמָתֵהוֹן דְּצַדִּיקַיָּא, וְכָל זַיְילִין קַדִּישִׁין אִתְּזָנוּ מִנַּהֲמָן. זַסִּידָה, בְּרָתֵיהּ דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ, דְּאִקְרֵי זַסִּיד, וְעָבִיד זֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי עָלְמָא, בְּגִין כָּךְ אִקְרֵי (שמות צ"ה ע"ב) זַסִּידָה. בְּרוּשִׁים בֵּיתָה. בֵּין דְּרוּעֵי עָלְמָא יָתְבָא. (ע"כ רעיא מהימנא)

83. אֲשֶׁר נָטָע. אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנְּנוּ, בְּצִלָּם מְקַנְּנוֹת נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים, וְכָל חֵילוֹת הַקֹּדֶשׁ נִזּוֹנִים מִשָּׁם. חֲסִידָה – בִּתּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ, שֶׁנִּקְרָא חָסִיד, וְעָשָׂה חֶסֶד עִם כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, בִּגְלַל זֶה נִקְרֵאת חֲסִידָה. בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ, בֵּין זְרוֹעוֹת עוֹלָם יוֹשֶׁבֶת. (עד כאן רעיא מהימנא).

84. רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסֵי, קָמוּ לְמִלְּעֵי בְּאוֹרַיְיתָא בְּפַלְגוּת לֵילְיָא, עַד דַּהֲווֹ יַתְבֵי וְלָעָאן בְּאוֹרַיְיתָא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, הָא דְּאָמַר רַבִּי זְזַיְיא אֱנוֹשׁ כֶּזְזִיר יָמָיו שַׁפִּיר קָאָמַר. אֲבָל בְּמַאי אוֹקִימְנָא סוֹפֵיהּ דִּקְרָא, כִּי רוּזַז עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ. אָמַר לֵיהּ הָכִי הוּא וַדַּאי, אֱנוֹשׁ כֶּזְזִיר יָמָיו כְּמָה דְּאָמַר, כְּצִיץ הַשָּׂדֶה הַהוּא שָׂדֶה דְּאִשְׁתְּמוֹדַע. כֵּן יָצִיץ דְּאִתְזַדָּשׁ וְאִתְהַדָּר כְּמִלְּקַדְּמִין. (הכי יציץ וסליק, מאי טעמא בגין)

84. רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי יוֹסֵי קָמוּ לַעֲסֹק בַּתּוֹרָה בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. עַד שֶׁיָּשְׁבוּ וְעָסְקוּ בַּתּוֹרָה אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֶה שֶׁאָמַר רַבִּי חִיָּא (תהלים קג) אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו – יָפֶה אָמַר. אֲבָל בַּמֶּה בֵּאַרְנוּ סוֹף הַפָּסוּק – כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ. אָמַר לוֹ, כָּךְ הוּא בְּוַדַּאי, אֱנוֹשׁ כֶּחָצִיר יָמָיו כְּמוֹ שֶׁאָמַר. כְּצִיץ הַשָּׂדֶה – כְּצִיץ אוֹתוֹ שָׂדֶה הַנּוֹדָע – כֵּן יָצִיץ, שֶׁהִתְחַדֵּשׁ וְחָזַר כְּמִקֹּדֶם. (כָּךְ יָצִיץ וְעוֹלֶה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם)

85. כִּי רוּזַז עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ, דָּא הוּא רוּזָא עִלָּאָה טְמִירָא קַדִּישָׁא גְּנִיזָא מִכֹּלָּא, דְּכָלִיל לֵיהּ בְּגַוֵּיהּ. וּכְדֵין וְאֵינֶנּוּ. וְדָא הוּא רָזָא דַּזְנוּף, דִּכְתִיב בֵּיהּ (בראשית ה) וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, דָּא אֱלֹהִים עִלָּאָה. רוּזַז עִלָּאָה, רוּזַז גְּנִיזָא טְמִירָא. וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ. דְּהָא אִתְכְּלִיל רוּזָא זְעֵירָא, בְּרוּזָא עִלָּאָה. מַה כְּתִיב בַּתְרֵיהּ, וְזֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם וְעָאל לֵיהּ כַּהֲנָא רַבָּא לְגוֹ קֹדֶשׁ קָדָשִׁים. וְנָטִיל לֵיהּ, וְאוֹלִיד לֵיהּ

85. כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ – זֶה רוּחַ עֶלְיוֹן טָמִיר קָדוֹשׁ גָּנוּז מֵהַכֹּל, שֶׁכּוֹלֵל אוֹתוֹ בְּתוֹכוֹ, וְאָז אֵינֶנּוּ. וְזֶהוּ סוֹד שֶׁל חֲנוּךְ, שֶׁכָּתוּב בּוֹ (בראשית ה) וְאֵינֶנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים, זֶה אֱלֹהִים עֶלְיוֹן. רוּחַ עֶלְיוֹנָה, רוּחַ גְּנוּזָה וּטְמִירָה. וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ, שֶׁהֲרֵי נִכְלֶלֶת רוּחַ קְטַנָּה בְּרוּחַ עֶלְיוֹנָה. מַה כָּתוּב אַחֲרָיו? וְחֶסֶד ה' מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. וְנִכְנָס לוֹ כֹּהֵן גָּדוֹל לְתוֹךְ קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים, וְלוֹקְחוֹ וּמוֹלִידוֹ כְּמִקֹּדֶם, וּמִתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר עֲלוּמָיו, וְחוֹזֵר הוּא נַעַר.

כְּמִלְּקַדְּמִין, וְאִתְחַדַּשׁ כְּנֶשֶׁר עוֹלְמִין. וְאִתְהַדָּר אִיהוּ נַעַר.

Psalms 103:15
"אֱנוֹשׁ, כֶּחָצִיר יָמָיו; כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כֵּן יָצִיץ."
"As for man, his days are as grass; as a flower of the field, so he flourisheth."
Psalms 103:16
" כִּי רוּחַ עָבְרָה-בּוֹ וְאֵינֶנּוּ; וְלֹא-יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ."
"For the wind (spirit, soul) passeth in it, and it is gone, and the place thereof knoweth it no more."
The Zohar discusses these verses and brings them as examples to our life cycle. Similar to grass, we come out of the ground, which means coming out of invisible roots. We pop out in the physical world of Malchut as human beings.
The soul, like a wind, passes through the body and in a short time it's gone.
The body is 100% physical, constructed from the matter of this world. The soul is 'forced' into the physical body in the concealed and protected environment. The body grows and is shaped according to the soul that defines it. The soul can work its correction process while in the body, and when it's gone, the body disappears and is forgotten.
Most people wish to grow and spread out like wild grass. They wish to become visible and big, but in a very short time they find out that their lives are about to end. The body gets weaker and that allows the soul to come forward and seek some light to help it pass to the next world. Most people find the Light of the Zohar after experiencing the difficulties of life in the material world, and when they feel the light, they renew the desire for the comfort and temporary things of this world.
We all should focus on the light because it is the best investment for our future. The body is soon to be gone, but the soul can live forever.

86. וּבְזוּבוּרָא קַדְמָאָה אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, שַׁפִּיר אָמְרוּ רִבִּי אַבָּא וְרִבִּי זְזֵיָא וְרִבִּי יוֹסֵי, אֲבָל (תהלים קג) כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ, הָכָא צָרִיךְ לְמִסְתַּחֲזָא מִלִּין, מַאי עָבְרָה בּוֹ. דָּא עֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה. זַד מֵאִינּוּן מִלְּאָכִין רָעִים.

86. וּבְחִבּוּר רִאשׁוֹן אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, יָפֶה אָמְרוּ רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסֵי, אֲבָל (תהלים קג) כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ – כָּאן צָרִיךְ לִפְתֹּחַ בִּדְבָרִים, מַה זֶּה עָבְרָה בּוֹ? זוֹ עֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה, אֶחָד מֵאוֹתָם מַלְאָכִים רָעִים.

87. דִּבְגִין דְּלָא יִשְׁתְּמוֹדְעוּ בֵּיהּ אִינּוּן מָאנֵי זוּבִין, צָרִיךְ לְמֶעְבַּד לֵיהּ שִׁנּוּי מָקוֹם, וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם, וְשִׁנּוּי מַעֲשֶׂה. כְּגַוְונָא דְּאַבְרָהָם, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית יב) לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ, הֲרֵי שִׁנּוּי מָקוֹם. (בראשית יז) וְלֹא יִקָּרֵא עוֹד שִׁמְךָ אַבְרָם, וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם, הֲרֵי שִׁנּוּי הַשֵּׁם. שִׁנּוּי מַעֲשֶׂה

87. שֶׁמִּשּׁוּם שֶׁלֹּא יָדְעוּ בּוֹ אוֹתָם בַּעֲלֵי חֲטָאִים, צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת לוֹ שִׁנּוּי מָקוֹם וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם וְשִׁנּוּי מַעֲשֶׂה, כְּמוֹ אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית יב) לֶךְ לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ – הֲרֵי שִׁנּוּי מָקוֹם. (שם יז) וְלֹא יִקָּרֵא עוֹד אֶת שִׁמְךָ אַבְרָם וְהָיָה שִׁמְךָ אַבְרָהָם – הֲרֵי שִׁנּוּי הַשֵּׁם. שִׁנּוּי מַעֲשֶׂה – שֶׁהִשְׁתַּנָּה מִמַּעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשָׂה בַּתְּחִלָּה

דְּאִשְׁתָּנֵי מֵעוֹבָדִין בִּישִׁין דְּעָבַד בְּקַדְמִיתָא, לְעוֹבָדִין טָבִין. אִיהוּ מִתָּלָא. לְרוּזָז דְּהַהוּא דְּמִית בְּלָא בְּנִין. כְּגַוְונָא דָא עָבֵד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם, כַּד תָּרִיךְ לֵיהּ מֵהַהוּא עָלְבָּא, וְאַיְיתֵי לֵיהּ לְהַאי עָלְבָּא. וְהָא אִתְּמַר לְעֵיל.

לְמַעֲשִׂים טוֹבִים. הוּא מָשָׁל לְרוּחַ שֶׁל אוֹתוֹ שֶׁמֵּת בְּלֹא בָנִים. כְּמוֹ זֶה עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לָאָדָם כְּשֶׁגֵּרַשׁ אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ עוֹלָם, וֶהֱבִיאוֹ לָעוֹלָם הַזֶּה, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר לְמַעְלָה.

88. (איוב יד) מְשַׁנֶּה פָּנָיו וַתְּשַׁלְּחֵהוּ, וּבְגִין דָּא כִּי רוּזָז עָבְרָה בּוֹ, זַרְ מֵאִינּוּן מַלְאֲכִין רָעִים, כַּד זְזֵי לֵיהּ מְשׁוּגָּה, בְּזִמְנָא דְּאִעְרַע (ס"א ביה) עֲבֵיהּ, שָׁאֲלִין לֵיהּ שְׁאַר מַשְׁזִיתִין עָלֵיהּ, דָּא הוּא מָארֵי זוּבָרְ. אִיהוּ עָנֵי לוֹן וְאָמַר, וְאֵינֶנּוּ.

88. מְשַׁנֶּה פָּנָיו וַתְּשַׁלְּחֵהוּ (איוב יד). וּמִשּׁוּם זֶה כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ. אֶחָד מֵאוֹתָם מַלְאָכִים רָעִים, כְּשֶׁרוֹאֶה אוֹתוֹ מְשַׁנֶּה בִּזְמַן שֶׁנִּפְגָּשׁ (בּוֹ) עִמּוֹ, שׁוֹאֲלִים אוֹתוֹ שְׁאָר הַמַּשְׁחִיתִים עָלָיו: זֶהוּ בַּעַל חוֹבְךָ? הוּא עוֹנֶה לָהֶם וְאוֹמֵר: אֵינֶנּוּ.

Psalms 103:16
"כִּי רוּחַ עָבְרָה-בּוֹ וְאֵינֶנּוּ; וְלֹא-יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ."
"For the wind (spirit, soul) passed (עָבְרָה) in it, and it is gone; and the place thereof knoweth it no more."
The Zohar brings another explanation to this verse and says that עברה (passed) is a name of a negative angel, that observes and registers the 'sins' of the person.
Psalms 78:49
"יְשַׁלַּח-בָּם, חֲרוֹן אַפּוֹ–עֶבְרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת, מַלְאֲכֵי רָעִים."
"He sent forth upon them the fierceness of His anger, wrath (עֶבְרָה), and indignation (זַעַם), and trouble (צָרָה), a sending of messengers (Angels) of evil."
The only way to get rid of our negative angels and negative past is to go through a major transformation that involves a change of name, change of place, and change of actions.
Only then we would be 'gone' from that angel's list, and he cannot use our past against us.

89. כַּד אִתְּתָרַךְ מֵאַתְרֵיהּ, וְאִתְנְטָע בְּאַתָּר אַזְרָא, אִתְּמַר בֵּיהּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ. בְּגִין (ויקרא יד) דְּעָפָר אַזֵּר יִקַּח וְטָחַז אֶת הַבַּיִת. וְדָא אִיהוּ רָזָא, וְנָתַץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֵצָיו, אִינּוּן גַּרְמִין וְגִידִין וּבְשָׂרָא דְּהַוָּה זָזַר עַפְרָא. מַה כְּתִיב בֵּיהּ (ישעיה סה) וְנָזַשׁ עָפָר לַחְמוֹ. בְּגִין דְּהַוָּה מְנוּגָע. וּלְבָתַר וְעָפָר אַזֵּר יִקַּח וְטָחַז אֶת הַבָּיִת, וּבָנֵי לֵיהּ גַּרְמִין וְגִידִין. וְאִתְזַדְּשׁ, כְּבַיִת יְשָׁנָה דְּעַבְדִּין לֵיהּ זַדְּשָׁה. וַדַּאי אִיהוּ דְּאִתְזַדְּשׁ.

89. כְּשֶׁמִּתְגָּרֵשׁ מִמְּקוֹמוֹ וְנִנְטָע בְּמָקוֹם אַחֵר, נֶאֱמַר בּוֹ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ, בִּגְלַל (ויקרא יד) שֶׁעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָחַ אֶת הַבָּיִת. וְזֶהוּ סוֹד וְנָתַץ אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת עֵצָיו – אוֹתָם עֲצָמוֹת וְגִידִים וּבָשָׂר שֶׁהָיָה, חָזַר לְעָפָר. מַה כָּתוּב בּוֹ? (ישעיה סה) וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה מְנֻגָּע. וְאַחַר כָּךְ, וְעָפָר אַחֵר יִקַּח וְטָחַ אֶת הַבָּיִת, וּבוֹנֶה לוֹ עֲצָמוֹת וְגִידִים וּמִתְחַדֵּשׁ, כְּמוֹ בַּיִת יָשָׁן שֶׁעוֹשִׂים אוֹתוֹ חָדָשׁ, וַדַּאי שֶׁהוּא מִתְחַדֵּשׁ.

90. וּמַאי דְּאָמַר וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ. עַל רוּזָז, דְּאִתְכְּלִיל רוּזָא זְעֵירָא, בְּרוּזָא עִלָּאָה. הַאי אִיהוּ מִתָּלָא, לְאִילָן דְּלָא עָבִיד אֵיבִין, נַטְלִין עַנְפִּין דִּילֵיהּ, וּמַרְכִּיבִין לֵיהּ בְּעַנְפָא דְּאִילָנָא אַזְזָרָא עִלָּאָה, (דא בדא) דְּעָבִיד פֵּירִין, וְאִתְכְּלִיל דָּא בְּדָא, וְעָבִיד פֵּירִין. בְּהַהוּא זִמְנָא אִתְּמַר בֵּיהּ, וְלָא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ.

90. וּמַה שֶּׁאָמַר וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ – עַל רוּזָז, שֶׁנִּכְלְלָה רוּזָז קְטַנָּה בְּרוּזָז עֶלְיוֹנָה. זֶהוּ מָשָׁל לְאִילָן שֶׁלֹּא עוֹשֶׂה פֵּרוֹת, לוֹקְחִים עֲנָפִים שֶׁלּוֹ וּמַרְכִּיבִים אוֹתוֹ בְּעָנָף שֶׁל עֵץ אַחֵר עֶלְיוֹן (זֶה בָּזֶה) שֶׁעוֹשֶׂה פֵּרוֹת, וְנִכְלָל זֶה בָּזֶה וְעוֹשֶׂה פֵּרוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר בּוֹ, וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ.

91. אוּף הָכִי בַּר נָשׁ דְּיָתִיב בְּקַרְתָּא דְּיַתְבִּין בָּהּ אֲנָשִׁין בִּישִׁין, וְלָא יָכִיל לְקַיְּימָא פָּקוּדִין דְּאוֹרַיְיתָא, וְלָא אַצְלַזּ בְּאוֹרַיְיתָא, עָבִיד שִׁנּוּי מְקוֹם, וְאִתְעַקַּר מִתַּמָּן, וְאִשְׁתְּרֵשׁ בַּאֲתָר דְּדַיְירִין בֵּיהּ גּוּבְרִין טָבִין, מָארֵי תּוֹרָה, מָארֵי פָּקוּדִין, דְּאוֹרַיְיתָא אִקְּרֵי עֵץ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וּבַר נָשׁ הוּא עֵץ, דִּכְתִיב, (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וּפָקוּדִין דְּבָהּ, דַּמְיָין לְאִיבָּא, וּמַה כְּתִיב בֵּיהּ, (דברים כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ מַאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תַּשְׁחִית וְכָרַתָּ. אוֹתוֹ תַּשְׁחִית מֵעָלְמָא דֵּין, וְכָרַתָּ מֵעָלְמָא דְּאָתֵי. וּבְגִין דָּא צָרִיךְ לְאַעְקְרָא (ליה מההוא) מֵהַהוּא אֲתָר, וְיִתְנְטַע בַּאֲתָר אַזְזָרָא בֵּין צַדִּיקַיָּיא.

91. גַּם כָּךְ בֶּן אָדָם שֶׁיּוֹשֵׁב בְּעִיר שֶׁיּוֹשְׁבִים בָּהּ אֲנָשִׁים רָעִים, וְלֹא יָכוֹל לְקַיֵּם מִצְוֹת הַתּוֹרָה וְלֹא מַצְלִיחַ בַּתּוֹרָה – עוֹשֶׂה שִׁנּוּי מָקוֹם וְנֶעֱקָר מִשָּׁם, וְנִשְׁרָשׁ בְּמָקוֹם שֶׁגָּרִים בּוֹ אֲנָשִׁים טוֹבִים, בַּעֲלֵי תּוֹרָה, בַּעֲלֵי מִצְוֹת. שֶׁהַתּוֹרָה נִקְרֵאת עֵץ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְהָאָדָם הוּא עֵץ, שֶׁכָּתוּב (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה. וְהַמִּצְוֹת שֶׁבָּהּ דּוֹמוֹת לִפְרִי. וּמַה כָּתוּב בּוֹ? רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי לֹא עֵץ מַאֲכָל הוּא אוֹתוֹ תַּשְׁחִית וְכָרָתָּ. אוֹתוֹ תַּשְׁחִית – מֵהָעוֹלָם הַזֶּה. וְכָרָתָּ – מֵהָעוֹלָם הַבָּא. וְלָכֵן צָרִיךְ לַעֲקֹר (אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ) מֵאוֹתוֹ מָקוֹם, וְיִנָּטַע בְּמָקוֹם אַחֵר בֵּין צַדִּיקִים.

Psalms 103:16
"כִּי רוּחַ עָבְרָה-בּוֹ וְאֵינֶנּוּ; וְלֹא-יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ."
"For the wind (spirit, soul) passeth in it, and it is gone, and the place thereof know it no more."
The Zohar explains that 'and the place thereof know it no more' is like the action that the priest takes to purify negativity from the house. It is a code that represents our vessel.
Leviticus 14:42 (read Leviticus 14:33-48 for better understanding)
"וְלָקְחוּ אֲבָנִים אֲחֵרוֹת, וְהֵבִיאוּ אֶל-תַּחַת הָאֲבָנִים; וְעָפָר אַחֵר יִקַּח, וְטָח אֶת-הַבָּיִת."
"And they shall take other stones, and put them in the place of those stones, and he shall take another dust (of the earth), and shall plaster the house."
In order to purify a contaminated vessel, the soul needs to leave the house, which is the body that goes back to dust. It is the aspect of returning the body back to the Snake. God 'punished' the Snake with (Genesis 3:14) "וְעָפָר תֹּאכַל כָּל-יְמֵי חַיֶּיךָ", "and dust you shall eat all the days of your life."

The Snake takes the light from us and lets us fall down, so he can feed himself with our 'dust'.
In a new reincarnation, we get a new body. The secret is revealed in the verse above with the words 'He shall take another dust'. That gives the soul a new opportunity to fight the Snake and claim ownership over the body.
When a person achieves righteousness and disconnects from all negative influences, his body never decays in the grave because the Snake has no control over his body.

92. מַה בַּר נָשׁ בְּלָא בְּנִין, אִתְקְרֵי עָקָר, וְאִתְּתֵיהּ עֲקָרָה. אוּף הָכִי אוֹרַיְיתָא בְּלָא פִּקּוּדִין, אִתְקְרִיאַת עֲקָרָה, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ, לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא הָעִיקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. אָתוּ זַבְרַיָּיא וְאִשְׁתְּטָזוּ קַמֵּיהּ, וְאָמְרוּ וַדַּאי כְּעַן אוֹלִיפָנָא זִדּוּשָׁא, אֵיךְ אִתְכְּלִיל רוּזָא בְּרוּזָא, כְּמַאן דְּזָזֵי מִלָּה בְּעֵינָא וְאִתְבְּרִיר לֵיהּ. בְּקַדְמִיתָא הֲוָה לָן קַבָּלָה, וּכְעַן בְּרִירוּ דְּמִלָּה.

92. מָה אָדָם בְּלִי בָנִים נִקְרָא עָקָר וְאִשְׁתּוֹ עֲקָרָה, גַּם כָּךְ תּוֹרָה בְּלִי מִצְוֹות נִקְרֵאת עֲקָרָה. וְלָכֵן פֵּרוּשָׁהּ, לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא עִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. בָּאוּ הַחֲבֵרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ, כָּעֵת לָמַדְנוּ חִדּוּשׁ אֵיךְ נִכְלֶלֶת רוּחַ בְּרוּחַ, כְּמִי שֶׁרָאָה דָּבָר בָּעַיִן וְהֻבְרַר לוֹ. מִקֹּדֶם זֶה הָיָה קַבָּלָה לָנוּ, וְכָעֵת בֵּרוּר הַדָּבָר.

93. וְתוּ אִתְּמַר בְּזוּבּוּרָא קַדְמָאָה, דְּהָא נִיזָקָא לֵיהּ לְסִטְרָא אַזְרָא לְשַׁלְטָאָה עַל זַכָּאָה, יַתִּיר מִכֹּלָּא, וְלָא זָיִישׁ כְּדִין לְכָל עָלְמָא. אַדְּהָכִי, הָא טוֹלָא אִזְדְּמַן לְגַבֵּיהוּ, וְאָמַר לֵיהּ מְאִיּוֹב. דְּזָזָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּדָרָא הֲוֹ מְזוּיָבִין כְּלָיָיה, וְאָתָא שָׁטָן לְקַטְרְגָא, אָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (איוב א) הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמוֹהוּ בְּכָל הָאָרֶץ, לְאִשְׁתְּזָבָא בֵּיהּ דָּרָא. וְאִיהוּ מִתָּלָא לְרַעְיָא דְּאָתָא זְאֵב לְמִטְרַף עָאנֵיהּ, וּלְמֵיבַד לֵיהּ. מַה עָבֵד הַהוּא רַעְיָא דְּהֲוָה זַכִּימָא, יָהִיב לֵיהּ אִמְרָא תַּקִּיפָא וּשְׁמֵנָה וְרַבְּרְבָא מִכֻּלְּהוּ, הַהוּא דַּהֲוֹ מִתְנַהֲגִין אֲבַתְרֵיהּ כֻּלְּהוּ. וּבְרִעוּ לְשַׁלְטָאָה עַל הַהוּא אִמְרָא טָבָא, שָׁכַז (נ"א שבק) לְכֻלְּהוּ. מַה עָבֵד הַהוּא רַעְיָא, בְּשַׁעֲתָא דְּהֲוָה זְאֵב אִשְׁתָּדַל בְּהַהוּא אִמְרָא, בָּרַז רַעְיָא עִם עָאנָא וְשַׁוִּי לוֹן בְּאַתְרֵיהוֹן. וּלְבָתַר תָּב לְאִמְרָא, וְשֵׁזִיב לֵיהּ מִזְּאֵב.

93. וְעוֹד נֶאֱמַר בְּחִבּוּר רִאשׁוֹן, שֶׁהֲרֵי נוֹחַ לוֹ לַסִּטְרָא אַחֲרָא לִשְׁלֹט עַל הַצַּדִּיק יוֹתֵר מֵהַכֹּל, וְלֹא חוֹשֵׁשׁ אָז לְכָל הָעוֹלָם. בֵּין כָּךְ הֲרֵי צֵל הִזְדַּמֵּן לִפְנֵיהֶם, וְאָמַר לוֹ, מִנַּיִן? מֵאִיּוֹב. שֶׁרָאָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהַדּוֹר מְחַיְּבִים כְּלָיָה, וּבָא שָׂטָן לְקַטְרֵג, אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: (איוב ב) הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב כִּי אֵין כָּמוֹהוּ בָּ[בְּכָל הָ]אָרֶץ, לְהַצִּיל אֶת הַדּוֹר. וְהוּא מָשָׁל לְרוֹעֶה שֶׁבָּא הַזְּאֵב לִטְרֹף אֶת צֹאנוֹ וּלְהַאֲבִידוֹ. מֶה עָשָׂה אוֹתוֹ רוֹעֶה שֶׁהָיָה חָכָם? נָתַן לוֹ תַּיִשׁ חָזָק וְשָׁמֵן וְגָדוֹל מִכֻּלָּם, אוֹתוֹ שֶׁכֻּלָּם נוֹהֲגִים אַחֲרָיו, וּבְרָצוֹן לִשְׁלֹט עַל אוֹתוֹ תַּיִשׁ טוֹב, שָׁכַח (הִשְׁאִיר) אֶת כֻּלָּם. מֶה עָשָׂה אוֹתוֹ רוֹעֶה? בְּשָׁעָה שֶׁהַזְּאֵב הָיָה מִתְעַסֵּק עִם אוֹתוֹ תַּיִשׁ, בָּרַח הָרוֹעֶה עִם הַצֹּאן וְשָׂם אוֹתָם בִּמְקוֹמָם, וְאַחַר כָּךְ שָׁב לַתַּיִשׁ וְהִצִּילוֹ מֵהַזְּאֵב.

A man without children is called barren, infertile. It is the same when the Torah is left without the actions of the precepts. The Torah is light that can be revealed when we use it. The precepts are specific actions that reveal different lights and nourish our souls. With these lights, we can cleanse our souls and grow spiritually. The Zohar brings the story of Job and quotes the verse where God 'sends' the Satan against Job. Job 2:3 "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל הַשָּׂטָן, הֲשַׂמְתָּ לִבְּךָ אֶל עַבְדִּי אִיּוֹב– כִּי אֵין כָּמֹהוּ בָּאָרֶץ אִישׁ תָּם וְיָשָׁר יְרֵא אֱלֹהִים, וְסָר מֵרָע; וְעֹדֶנּוּ מַחֲזִיק בְּתֻמָּתוֹ, וַתְּסִיתֵנִי בוֹ לְבַלְּעוֹ חִנָּם" "Then YHVH said to Satan, "Have you considered my servant Job? There is no one on earth like him; he is blameless and upright, a man who fears God and shuns evil. And he still maintains his integrity, though you incited me against him to ruin him without any reason." Job was righteous and was doing all good things but he avoided fighting negativity. He was the adviser to Pharaoh and when Pharaoh wanted to kill the Israelites, Job suggested not killing them but giving them hard work. God gave Job the opportunity to correct himself and elevate to a higher spiritual level. The test came at the time the Israelites were leaving Egypt. God wanted to distract Satan from going against the Israelites so he engaged Satan to be 'busy' trying to make Job fail. Job saved the generation with his process of suffering and fighting the negativity. The Zohar gives an example of a shepherd that saw a big wolf coming to attack his herd. He introduced a big and strong goat to the wolf to keep him busy while he took the herd to a safe place. The lesson is that we can not avoid our Tikun process. We can not do a few good things and ignore other opportunities to fight negativity and grow. Another lesson is that no matter how harsh our Tikkun is and our sufferings in this life are, they all come from the Light with love and care for our soul.

94. הָכִי עָבִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם דָּרָא, יָהִיב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לַצַּדִּיק, בִּרְשׁוּ מִמַּקְטְרְגָא, לְשֵׁזָבָא לְדָרָא בְּגִינֵיהּ. וְאִם הוּא תַּקִּיף כְּיַעֲקֹב, אִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית לב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ, כָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן דְּנָצַח לֵיהּ, עַד דְּאָמַר שַׁלְּחֵנִי. אָמַר טוּלָא טוּלָא, הָכִי הוּא, זַכָּאָה זוּלְקֵיהּ דְּהַהוּא צַדִּיק, דְּאִיהוּ תַּקִּיף לְמִסְבַּל יִסּוּרִין, כָּל שֶׁכֵּן מַאן דְּנָצַח בְּהוֹן לְמַקְטְרְגָא דִּילֵיהּ. דְּאִיהוּ שׁוּלְטָנוּתֵיהּ עַל כָּל דָּרָא, וְאִתְזַשִּׁיב לֵיהּ כְּאִילּוּ הוּא שֵׁזִיב לוֹן, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד לֵיהּ רַעְיָא עָלַיְיהוּ בְּאַתְרֵיהּ, וּבְגִין דָּא זָכָה רַעְיָא מְהֵימְנָא. לְמֶהֱוֵי רוֹעֶה עַל יִשְׂרָאֵל, וְלָא עוֹד אֶלָּא דְּהָכִי אַשְׁלִיט לֵיהּ עָלַיְיהוּ בְּעָלְמָא דְּאָתֵי. בְּגִין דְּשֵׁזִיב לוֹן דְּלָא

94. כָּךְ עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם הַדּוֹר. נָתַן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת הַצַּדִּיק בִּרְשׁוּת הַמְקַטְרֵג לְהַצִּיל אֶת הַדּוֹר בִּגְלָלוֹ. וְאִם הוּא חָזָק כְּיַעֲקֹב, נֶאֱמַר בּוֹ (בראשית לב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ. כָּל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן שֶׁנִּצַּח אוֹתוֹ, עַד שֶׁאָמַר שַׁלְּחֵנִי. אָמַר, צֵל צֵל, כָּךְ הוּא. אַשְׁרֵי חֶלְקוֹ שֶׁל אוֹתוֹ צַדִּיק שֶׁהוּא חָזָק לִסְבֹּל יִסּוּרִים. כָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמְּנַצֵּחַ בָּהֶם אֶת הַמְקַטְרֵג שֶׁלּוֹ, שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עַל כָּל דּוֹר, וְנֶחְשָׁב לוֹ כְּאִלּוּ הוּא הִצִּיל אוֹתָם, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹשֶׂה אוֹתוֹ רוֹעֶה עֲלֵיהֶם בִּמְקוֹמוֹ, וְלָכֵן זָכָה רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן לִהְיוֹת רוֹעֶה עַל יִשְׂרָאֵל. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁכָּךְ מַשְׁלִיטוֹ עֲלֵיהֶם בָּעוֹלָם הַבָּא, מִשּׁוּם שֶׁהִצִּיל אוֹתָם שֶׁלֹּא נֶאֱבְדוּ מִשָּׁם, שֶׁהִנְהִיגָם בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים טוֹבִים.

אִתְאֲבִידוּ מִתַּמָּן, דְּאַנְהִיג לוֹן בְּאוֹרַיְיתָא וּבְעוֹבָדִין טָבִין.

95. אַדְהָכִי הָא רַעְיָא מְהֵימְנָא, אָמַר לוֹן, וַאֲמַאי לָקֵי דְּרוֹעָא יְמִינָא. דְּאוֹרַזּז כָּל מָארֵי אַסְוָותָא דַּאֲקִיזִין בְּקַדְמִיתָא דְּרוֹעָא יְמִינָא, וְהָא דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא אִיהוּ קָרִיב לְלִבָּא, אֲמַאי לָא אֲקִיזִין לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא בָּעֵי לְאַלְקָאָה יַתִּיר, דְּהָא בְּהַאי סַגִּי, וְאִי אִתְיְקַר מַרְעָא עַל שַׁיְיפִין דְּגוּפָא, אָקִיז דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא.

95. בֵּין כָּךְ בָּא רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, אָמַר לָהֶם, וְלָמָּה לוֹקֶה זְרוֹעַ יָמִין? שֶׁדֶּרֶךְ כָּל בַּעֲלֵי הָרְפוּאָה שֶׁמַּקִּיזִים בַּהַתְחָלָה זְרוֹעַ יָמִין, וַהֲרֵי זְרוֹעַ שְׂמֹאל קְרוֹבָה לַלֵּב, וּמַדּוּעַ לֹא מַקִּיזִים אוֹתָהּ? אָמַר לוֹ, מִשּׁוּם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֶה לְהַלְקוֹת יוֹתֵר, שֶׁהֲרֵי בָּזֶה מַסְפִּיק, וְאִם כְּבֵדָה הַמַּחֲלָה עַל אֵיבְרֵי הַגּוּף, מַקִּיז מִזְּרוֹעַ שְׂמֹאל.

In order to save the generation, God let the negative side fight with the most qualified person. Genesis 32:25 “וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב, לְבַדּוֹ; וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר.” “And Jacob was left alone, and there wrestled a man with him until the breaking of the day.” The ‘man’ Jacob wrestles with was the angel of the negative side. He managed to overcome the negativity of Laban, his father in law, then Esau with a big army, and now, before coming back home to settle with his family, God challenges him with the angel of the negative side. The Zohar points to us that not only Jacob fought the negativity and didn’t lose, but he won and took control over it. Genesis 32:27 “וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי, כִּי עָלָה הַשָּׁחַר; וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ, כִּי אִם-בֵּרַכְתָּנִי” “Then the man said, “Let me go, for it is daybreak.” But Jacob replied, “I will not let you go unless you bless me”.” The angel asked to be ‘let go’ but Jacob didn’t let him go before receiving a blessing. Winning this battle merited Jacob to have a new additional name of Israel. He became the father of the future generation that will merit being in the Final Redemption. Rabbi Shimon praises the righteous that is strong to go through the suffering. When he controls negativity it is like he saves the generation. Rabbi Ashlag in the introduction to the study of the Ten Sefirot “הקדמה לתלמוד עשר ספירות” says that we should be happy and accept the state of suffering because it is a testimony that God cares for us and our Tikkun. But at the same time, he says that when we cling to the Torah and reveal light in our life we could skip the process of suffering. If we reveal light and still suffer it means that we have more to correct and or our revealed light goes towards saving the world.

96. אָמַר לֵיהּ, אִי לָא הָווּ תַּרְוַוּיְיהוּ בְּזַזַד זְמְנָא, יָאוּת אֲבָל אִית צַדִּיק הָכָא, וְאִית צַדִּיק הָכָא, לְדָא אִית מַרְעִין וּמַכְתְּשִׁין, וּלְדָא אִית טִיבוּ. אֲמַאי. אִי אִתְיְקַר בֵּיהּ מַרְעָא יַקִּיז לְתַרְוַוּיְיהוּ, דְּאִינּוּן תְּרֵין דְּרוֹעִין, לְמֵיהַב אַסְוָותָא לְכָל שַׁיְיפִין, וְאִי לָא אִתְיְקַר בֵּיהּ מַרְעָא עַל כָּל שַׁיְיפִין, אֲמַאי

96. אָמַר לוֹ, אִם לֹא הָיוּ שְׁנֵיהֶם בִּזְמַן אֶחָד – יָפֶה, אֲבָל כָּאן יֵשׁ צַדִּיק, וְכָאן יֵשׁ צַדִּיק. לָזֶה יֵשׁ חֳלָאִים וּמַכּוֹת, וְלָזֶה יֵשׁ טוֹב. לָמָּה? אִם יִכְבַּד הַחֹלִי – יַקִּיז לִשְׁנֵיהֶם, שֶׁהֵם שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת, לָתֵת רְפוּאָה לְכָל הָאֵיבָרִים. וְאִם לֹא יִכְבַּד בּוֹ הַחֹלִי עַל כָּל הָאֵיבָרִים, לָמָּה מַקִּיז לִזְרוֹעַ יָמִין יוֹתֵר מֵהַשְּׂמֹאל? אֶלָּא (אָמַר לוֹ), אֱמֹר אַתָּה.

אָקִיץ לִדְרוֹעָא יְמִינָא, יַתִּיר מִשְּׁמָאלָא. אֶלָּא (נ"א אמר ליה) אֵיבָא אַנְתְּ.

97. אָמַר לֵיהּ, וַדַּאי גּוּפָא וּתְרֵין דְּרוֹעִין, אִינּוּן לְקֻבֵּל אֲבָהָן. רֵישָׁא, לְקֻבֵּל אָדָם קַדְמָאָה. דְּרוֹעָא יְמִינָא, לְקֻבֵּל אַבְרָהָם. דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא, לְקֻבֵּל יִצְחָק. גּוּפָא, לְקֻבֵּל יַעֲקֹב. וּמִלְּגוֹ לְגוּפָא, כָּבֵד לִימִינָא. טְחוֹל לִשְׂמָאלָא. עֵשָׂו וְיִשְׂמָעֵאל. לְבָא יַעֲקֹב, בְּאֶמְצָעִיתָא. כַּנְפֵי רֵיאָה וְכוּלְיָין, לְקֻבֵּל אַבְרָהָם וְיִצְחָק. רֵיאָה מַיִם. דְּאִינּוּן (ס"א כנפי ריאה שואבין) שׁוֹאֲבִין כָּל מִינֵי מַשְׁקִין. כּוּלְיָין אֶשָּׁא, דְּבָשִׁיל זַרְעָ דְּנָזִית מִמּוֹזָא.

97. אָמַר לוֹ, וַדַּאי גּוּף וּשְׁתֵּי זְרוֹעוֹת הֵם כְּנֶגֶד הָאָבוֹת. רֹאשׁ כְּנֶגֶד אָדָם הָרִאשׁוֹן, זְרוֹעַ יָמִין כְּנֶגֶד אַבְרָהָם, זְרוֹעַ שְׂמֹאל כְּנֶגֶד יִצְחָק, גּוּף כְּנֶגֶד יַעֲקֹב. וּמִתּוֹךְ לַגּוּף – כָּבֵד לְיָמִין, טְחוֹל לִשְׂמֹאל – עֵשָׂו וְיִשְׂמָעֵאל. לֵב יַעֲקֹב, בָּאֶמְצַע. כַּנְפֵי רֵאָה וּכְלָיוֹת כְּנֶגֶד אַבְרָהָם וְיִצְחָק. רֵאָה מַיִם, שֶׁהֵם (כַּנְפֵי רֵאָה שׁוֹאֲבִים) שׁוֹאֲבִים כָּל מִינֵי מַשְׁקִים. כְּלָיוֹת אֵשׁ, שֶׁמְּבַשְּׁלוֹת זֶרַע שֶׁיּוֹרֵד מֵהַמֹּחַ.

98. וּבְגִין דְּאַבְרָהָם אִיהוּ מַיִם, שַׁוִּי זַרְעֵיהּ בְּגָלוּתָא דֶּאֱדוֹם וּבְגִין דָּא כָּבֵד לִימִינָא דְּאַבְרָהָם, וּמָרָה, דְּכָבֵד זֶרֶב דִּילֵיהּ, אִיהִי מָרָה, אִתְּמַר בָּהּ (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה. וְאִי זוּבִין מִתְּרַבִּין בִּבְנוֹי דְּאַבְרָהָם דְּאִינּוּן בְּגָלוּתָא דֶּאֱדוֹם, אִתְיְקַר בֵּיהּ מְרָעָ עָלַיְיהוּ מִסִּטְרָא דְּכָבֵד, דְּרוֹעָא יְמִינָא צָרִיךְ לְאַלְקָאָה לְאָקָזָא דְּמֵיהּ מִנֵּיהּ, דְּמַאן דְּנַטְלִין מִנֵּיהּ מָמוֹנֵיהּ, כְּאִילוּ שְׁפָכוּ דְּמֵיהּ, וְאִשְׁתְּאַר עָנִי, דְּעָנִי זָשׁוּב כַּמֵּת.

98. וּמִשּׁוּם שֶׁאַבְרָהָם הוּא מַיִם, שָׂם זַרְעוֹ בְּגָלוּת אֱדוֹם, וּמִשּׁוּם זֶה כָּבֵד לִימִין אַבְרָהָם. וּמָרָה, שֶׁהַכָּבֵד הוּא חֶרֶב שֶׁלָּהּ, הִיא מָרָה, נֶאֱמַר בָּהּ (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה. וְאִם מִתְרַבִּים הַחֲטָאִים בִּבְנֵי אַבְרָהָם, שֶׁהֵם בְּגָלוּת אֱדוֹם, נִכְבָּד בּוֹ הַחֹלִי עֲלֵיהֶם מִצַּד הַכָּבֵד. זְרוֹעַ יָמִין צָרִיךְ לְהַלְקוֹת, לְהַקִּיז מִמֶּנּוּ דָם. שֶׁמִּי שֶׁלָּקְחוּ מִמֶּנּוּ מָמוֹנוֹ כְּאִלּוּ שָׁפְכוּ דָּמוֹ, וְנִשְׁאַר עָנִי, שֶׁעָנִי חָשׁוּב כַּמֵּת.

The ‘Faithful Shepherd’, who is Moses, came to explain why healers usually bloodlet (making a cut in the body to spill blood) a patient first from the right arm while the left arm is closer to the heart, and it makes more sense to bloodlet from the left.

The practice of bloodletting is probably gone from the world, but it was actually a spiritual operation. The cause of all illnesses is spiritual, and they are registered in the blood that is the vehicle for the life force to sustain the body.

When there is a spiritual corruption in a person’s body, the healer finds the related part of the body. By making an incision and letting the blood spill, it lets the negativity exit the body.

Explanation: The right arm is the aspect of the righteous and one ‘bleeding’ righteous is enough to cure the illness.

When the world is falling into serious conditions, more blood needs to be spilled. The ‘healer’ makes additional incisions on the left. That means that more righteous people suffer to remove the negativity from the world.

The suffering of the righteous is for the process of removing negativity from the world. When we see righteous people suffering around us, it is because our actions are not in the direction of removing negativity from the world but the opposite.

99. וְאִי זוּבִין מִתְרַבִּין מִסִּטְרָא דִּבְנֵי יִצְזָק, דְּאִינּוּן (ס"א בגלותא) בֵּין יִשְׁמָעֵאל, בֵּי מַרְעֵיהּ יִתְיַקַּר מִסִּטְרָא דְּטוּזוּל לִשְׁמָאלָא, וְצָרִיךְ לְאָקָזָא דְּרוּעָא שְׂמָאלָא, וְלָא יַתִּיר.

99. וְאִם הַחֲטָאִים מִתְרַבִּים מִצַּד בְּנֵי יִצְחָק, שֶׁהֵם (בַּגָּלוּת) בֵּין יִשְׁמָעֵאל, בֵּית חָלְיוֹ יִכְבַּד מִצַּד טְחוֹל שֶׁבִּשְׂמֹאל, וְצָרִיךְ לְהַקִּיז זְרוֹעַ שְׂמֹאל, וְלֹא יוֹתֵר.

100. וְאִי זוּבִין מִתְרַבִּין בִּבְנֵי יַעֲקֹב, דְּאִינּוּן אֲזוּדָן לִתְרֵין סִטְרִין, דְּאִינּוּן מְפוּזָרִים בִּבְנֵי עֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל, הָא מַרְעָא אִתְיַקַּר עַל גּוּפָא, וּבָעֵי לְאָקָזָא ב' דְּרוּעִין. וְאִי כֻּלְּהוּ תְּלַת בְּמַרְעִין כַּזְזָדָא. הָא מַרְעָא סָלִיק לְרֵישָׁא, וּבָעֵי לְאָקָזָא וְרִידִין דְּרֵישָׁא, וְאִלֵּין תְּלַת אִתְעָבִידוּ מֶרְכָּבָה לְאָדָם קַדְמָאָה וְלַאֲבָהָן, וּבְהוֹן אִתְתָּקְפוּ לְמִסְבַּל יִסּוּרִין, לְאַגָּנָא עַל דָּרָא לְאַרְבַּע סִטְרֵי דְּעָלְמָא.

100. וְאִם מִתְרַבִּים הַחֲטָאִים בִּבְנֵי יַעֲקֹב, שֶׁהֵם אֲחוּזִים לִשְׁנֵי צְדָדִים, שֶׁהֵם מְפֻזָּרִים בִּבְנֵי עֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל, הֲרֵי הַחֹלִי נִכְבָּד עַל הַגּוּף, וְצָרִיךְ לְהַקִּיז מִשְּׁתֵּי זְרוֹעוֹת. וְאִם כָּל הַשְּׁלֹשָׁה בְּמַחֲלוֹת כְּאֶחָד, הֲרֵי הַחֹלִי עָלָה לָרֹאשׁ, וְצָרִיךְ לְהַקִּיז וְרִידֵי הָרֹאשׁ, וּשְׁלֹשֶׁת אֵלֶּה נַעֲשׂוּ מֶרְכָּבָה לְאָדָם הָרִאשׁוֹן וְלָאָבוֹת, וּבָהֶם הִתְחַזְּקוּ לִסְבֹּל יִסּוּרִים, לְהָגֵן עַל הַדּוֹר לְאַרְבַּעַת צִדְדֵי הָעוֹלָם.

101. וַוי לֵיהּ לְדָרָא, דְּגַרְמִין דִּילְקוּן אֲבָהָן וְאָדָם קַדְמָאָה, וְאִלֵּין צַדִּיקַיָּיא דְּבֵינַיְיהוּ, דְּלֵית אַפָּרְשׁוּתָא בֵּין אִלֵּין צַדִּיקַיָּא, לַאֲבָהָן וְאָדָם, דְּאִינּוּן נִשְׁמָתִין דִּלְהוֹן, וְדוּזָקָא וְצַעֲרָא וּיגוֹנָא דִּלְהוֹן, מָטֵי לַאֲבָהָן וְאָדָם. כְּגַוְונָא דְּיַמָּא, אִלֵּין נַזְזַלִין דְּנָפְקִין מִתַּמָּן, אִי זוּזְרִין עֲכוּרִין וּמְלוּכְלָכִין לְיַמָּא, הָא יַמָּא נָטִיל מִן עֲכִירוּ וְלִכְלוּכָא דִּלְהוֹן. וּבְזִילָא דְּיַמָּא דְּאִיהִי תַּקִּיפָא, לָא סְבִילַת לִכְלוּכָא דִּלְהוֹן, וּזְרִיקַת לֵיהּ לְבַר, וְאִשְׁתְּאָרוּ נַזְזַלִין צְלִילִין וְדַכְיָין מֵהַהוּא לִכְלוּף.

101. אוֹי לָהֶם לַדּוֹר שֶׁגּוֹרְמִים שֶׁיִּלְקוּ הָאָבוֹת וְאָדָם הָרִאשׁוֹן וְאֵלֶּה הַצַּדִּיקִים שֶׁבֵּינֵיהֶם, שֶׁאֵין הַפְרָדָה בֵּין צַדִּיקִים אֵלּוּ לָאָבוֹת וְאָדָם, שֶׁהֵם נִשְׁמוֹת שֶׁלָּהֶם, וְהַדּחַק וְהַצַּעַר וְהַיָּגוֹן שֶׁלָּהֶם מַגִּיעִים לָאָבוֹת וּלְאָדָם. כְּמוֹ שֶׁהַיָּם, נְחָלִים אֵלּוּ שֶׁיּוֹצְאִים מִשָּׁם, אִם חוֹזְרִים עֲכוּרִים וּמְלֻכְלָכִים לַיָּם, הֲרֵי הַיָּם נוֹטֵל מֵעֲכִירוּת וְלִכְלוּךְ שֶׁלָּהֶם. וּבְכֹחַ הַיָּם שֶׁהוּא תַּקִּיף, לֹא סוֹבֵל לִכְלוּךְ שֶׁלָּהֶם וְזוֹרֵק אוֹתוֹ הַחוּצָה, וְנִשְׁאֲרוּ הַנְּחָלִים צְלוּלִים וְזַכִּים מֵאוֹתוֹ לִכְלוּךְ.

When impurities from the aspect of the left column grow, then the spleen is affected and there is a need to spill blood from the left arm.
Impurities from the central column aspect affect the whole body because they hold the right and left columns together. In this case, the bloodletting will be from both arms.
When all three columns are in a state of impurity, then it affects the head and bloodletting should be from the veins of the head.

The Light is the force of life that runs in the veins of our body, but it is also the light of the Creator that gives us the power to act in this world.
When we keep the light we are in purity and then everything is good, but when we use it for negative actions we contaminate the light in our blood. In the global aspect, we corrupt the light in the world and the process of removing negativity. Spilling the blood is to remove the local negativity, but when we corrupt the entire body and system, then a serious action of cleansing takes place.

102. כְּגַוְונָא דְּאִימָא, דְּדָכְיָאת לִכְלוּכִין דִּבְנָהָא זְעִירִין, הָכִי אֲבָהָן מְדַכְּאִין זוּבִין וְלִכְלוּכִין דִּבְנַיְיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, כַּד אִשְׁתְּכָזוּ בְּהוֹן צַדִּיקַיָּיא בְּעוּבָדֵיהוֹן, תַּקִּיפִין לְמִסְבַּל יִסּוּרִין עַל דָּרֵיהוֹן. בְּהַהוּא זְמְנָא לֵית אַפְרָשָׁא בְּהוֹן. אָתוּ כֻּלְּהוּ וּבָרְיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ לֵיהּ סִינַ״י סִינַ״י, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ מַלִּיל בְּפוּמוֹי, מַאן יָכִיל לְקַיְּימָא קַמֵּיהּ בְּכֹלָּא. זַכָּאָה זוּלְקָנָא, דְּזָכֵינָא לְזַרְדְּשָׁא זִבּוּרָא קַדְמָאָה דָּא בָּךְ, לְאַנְהָרָא שְׁכִינְתָּא בְּגָלוּתָא.

102. כְּמוֹ שֶׁאִמָּא מְנַקָּה לִכְלוּכֵי בָנֶיהָ הַקְּטַנִּים, כָּךְ הָאָבוֹת מְטַהֲרִים חֲטָאִים וְלִכְלוּכִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁנִּמְצָאִים בָּהֶם צַדִּיקִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם, חֲזָקִים לִסְבֹּל יִסּוּרִים עַל דּוֹרָם. בְּאוֹתוֹ זְמַן אֵין הַפְרָדָה בָּהֶם. בָּאוּ כֻּלָּם וּבֵרְכוּהוּ, וְאָמְרוּ לוֹ, סִינַי סִינַי, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ מְדַבֶּרֶת בְּפִיו, מִי יָכוֹל לַעֲמֹד לְפָנָיו בַּכֹּל? אַשְׁרֵי חֶלְקֵנוּ שֶׁזָּכִינוּ לְחַדֵּשׁ חִבּוּר רִאשׁוֹן זֶה בְּךָ לְהָאִיר שְׁכִינָה בַּגָּלוּת.

103. אָמַר לוֹן, רַבָּנָן דְּכָל דָּרָא הֲוֵיתוּ בִּזְמַנֵּיהוֹן, כָּל שֶׁכֵּן בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, דְּנָהִיר זָכְכָמָתֵיהּ בְּכָל דָּרִין דַּהֲווֹ אֲבַתְרֵיהּ, אַל תִּתְּנוּ דָּמִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאוֹרַיְיתָא, עַד יֵעָרֶה עָלֵינוּ רוּזַז קֻדְשָׁא (לגבי שכינתיה) דְּהָא לָא אִית רְשׁוּ לְאִשְׁתַּבּוּשָׁא בִּמְטַטְרוֹ״ן שַׂר הַפָּנִים אֶלָּא לָךְ, דְּאַתְוָון דִּילֵיהּ רְמִיזִין בִּשְׁמָךְ.

103. אָמַר לָהֶם, רַבָּנִים שֶׁל כָּל דּוֹר הֱיִיתֶם בִּזְמַנָּם, כָּל שֶׁכֵּן מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁחָכְמָתוֹ מְאִירָה בְּכָל הַדּוֹרוֹת שֶׁהָיוּ אַחֲרָיו, אַל תִּתְּנוּ דָּמִי לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא בַּתּוֹרָה עַד יֵעָרֶה עָלָיו רוּחַ הַקֹּדֶשׁ (אֶל שְׁכִינָתוֹ), שֶׁהֲרֵי אֵין רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בִּמְטַטְרוֹ״ן שַׂר הַפָּנִים רַק לְךָ, שֶׁאוֹתִיּוֹת שֶׁלּוֹ רְמוּזִים בְּשִׁמְךָ.

104. וּכְעַן צָרִיךְ אַסְיָא, לְמִנְדַּע בְּכַמָּה דַּרְגִּין אִסְתַּלַּק דְּפִיקוּ דְּהַהוּא זוּלָה בְּגָלוּתָא דֶּאֱדוֹם, דְּאִתְּמַר עָלֵיהּ (שיר השירים ה) שֶׁזּוּלַת אַהֲבָה אָנִי. דְּהָא כַּמָּה אַסְיָין אִתְכְּנָשׁוּ עָלֵיהּ, לְמִנְדַּע קֵץ דְּמַרְעָא דִילֵיהּ, בְּאִלֵּין דְּפִיקִין, וְלָא הֲוָה זַד מִנַּיְיהוּ דְּאִשְׁתְּמוֹדַע בְּהוֹן, דְּדְפִיקוּ דְּהַהוּא זוּלָה, לָא כָּל אַסְיָא בָּקִי לְאִשְׁתְּמוֹדַע בֵּיהּ, דְּאִית דְּפִיקִין דְּקִשֵּׁר״ק קִשֵּׁ״ק קִר״ק, דְּאָמַר נָבִיא

104. וְכָעֵת צָרִיךְ רוֹפֵא לָדַעַת בְּכַמָּה מַעֲלוֹת עָלָה דֹּפֶק אוֹתוֹ הַחוֹלֶה בְּגָלוּת אֱדוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו שֶׁחוֹלַת אַהֲבָה אָנִי. שֶׁהֲרֵי כַּמָּה רוֹפְאִים הִתְכַּנְּסוּ עָלָיו לָדַעַת סוֹף הַחֹלִי שֶׁלּוֹ בַּדְּפִיקוֹת הַלָּלוּ, וְלֹא הָיָה אֶחָד מֵהֶם שֶׁיּוֹדֵעַ בָּהֶם שֶׁדֹּפֶק אוֹתוֹ חוֹלֶה לֹא כָּל רוֹפֵא בָּקִי לָדַעַת בּוֹ, שֶׁיֵּשׁ דְּפִיקוֹת שֶׁל קשר״ק קש״ק קר״ק, שֶׁהַנָּבִיא אָמַר עֲלֵיהֶם (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ.

עָלַיְיהוּ (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּזִיל תִּזְעַק בַּזְוָבָלֶיהָ.

Righteous people have roots in Right, Left, and Central columns, which are the aspects of Abraham, Isaac, and Jacob. Impurities of the entire body affect the head that is the aspect of Adam, who is the seed of all souls and human life. The Zohar tells us that a generation that suffers from the head, brings greater suffering on the righteous people of that time. When the Holy Temple was active, the work of the priests could cleanse our negativity. After the destruction, the righteous people serve as priests. They draw the light and at the same time, their sufferings and death are like offerings on the Altar that purifies us from accumulated global negativity. The offerings in the Holy Temple were from pure sources in order to become a channel of cleansing light for the world. For that reason, only righteous people can serve that purpose. Like a mother that takes care and cleans her little children, so do the patriarchs, and the righteous people clean and remove our impurities. In our generation, we see a lack of leadership in all nations around the world. Most of all 'heads' of countries were replaced by unstable leaders. In most cases, we find that they have personal agendas and caring for the people is not at the top of their list. This is a sign that our impurities affected the 'head' and major cleansing is due. Rabbi Shimon made the Zohar as a tool that can cleanse and protect us. With it, we can remove impurities from the 'head' and restore the pure Light in the world.

105. וְכֻלְּהוּ עֶשֶׂר שׁוֹפָרוֹת, כְּלִילָן בִּתְכֵלֶת, דְּאִינּוּן סִימַן קש"ר, דְּאִיהוּ תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. וּתְקִיעָה אַזְזִי אֲרִיכוּ דְּגָלוּתָא, שְׁבָרִים קְרִיבוּ דְּגָלוּתָא. תְּרוּעָה בֵּיהּ יֵתֵי פּוּרְקָנָא, דְּאַזְזֵי דּוּזְזַקָא בָּתַר דּוּזְזַקָא, וְלֵית רְוָוזָא בֵּין דָּא לְדָא, דְּוַדַּאי כֵּיוָן דִּשְׁאַר עַמִּין מְעַכְּבִין לוֹן לְיִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, דּוּזְזָקָא דִּלְהוֹן מְקָרֵב לוֹן פּוּרְקָנָא. אוּף הָכִי מְהֵירוּ דִּדְפָיקוּ דָּא בָּתַר דָּא, בֵּיהּ נָפִיק נַפְשָׁא דְּבַר נָשׁ, בָּתַר דְּלֵית רֵיוַזוּ בֵּין דָּא לְדָא.

105. וְכֻלָּם עֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת, כְּלוּלִים בִּשְׁלֹשָׁה, שֶׁהֵם סִימַן קש"ר, שֶׁהוּא תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. וּתְקִיעָה נִרְאֵית אֹרֶךְ הַגָּלוּת, שְׁבָרִים הִתְקָרְבוּת הַגָּלוּת. בִּתְרוּעָה תָּבֹא הַגְּאֻלָּה, שֶׁנִּרְאֶה דּוֹחַק אַחַר דּוֹחַק, וְאֵין רֶוַח בֵּין זֶה לָזֶה, שֶׁוַּדַּאי כֵּיוָן שֶׁשְּׁאָר עַמִּים מְעַכְּבִים אֶת יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת, דָּחֲקָם מְקָרֵב לָהֶם הַגְּאֻלָּה. גַּם כָּךְ מְהִירוּת הַדְּפָק זֶה אַחַר זֶה, בּוֹ יוֹצֵאת נֶפֶשׁ הָאָדָם, אַחַר שֶׁאֵין רֶוַח בֵּין זֶה לָזֶה.

106. קשר"ק קש"ק קר"ק, אִיהוּ דְּשַׁוִּי קש"ר, תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. דְּאִתְעַבָּר בֵּיהּ שֶׁקֶר מִן עָלְמָא, (דף רי"ט ע"ב) דְּבֵיהּ אוֹמָאָה, (שמות יז) מִלְחָמָה לַה' בַּעֲמָלֵק. יִתְעוֹרֵר בָּעוֹלָם שִׁיר פָּשׁוּט, וְכָפוּל, וּמְשֻׁלָּשׁ, וּמְרֻבָּע, שֶׁהוּא עוֹלֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁלּוֹ: י', י"ה, יה"ו, יהו"ה – ע"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן – וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה

106. קשר"ק קש"ק קר"ק, הוּא שֶׁשָּׂם קש"ר, תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה, שֶׁיַּעֲבֹר בּוֹ שֶׁקֶר מִן הָעוֹלָם, שֶׁבּוֹ שְׁבוּעָה – (שמות יז) מִלְחָמָה לַה' בַּעֲמָלֵק. יִתְעוֹרֵר בָּעוֹלָם שִׁיר פָּשׁוּט, וְכָפוּל, וּמְשֻׁלָּשׁ, וּמְרֻבָּע, שֶׁהוּא עוֹלֶה אוֹתִיּוֹת שֶׁלּוֹ: י', י"ה, יה"ו, יהו"ה – ע"ב. בְּאוֹתוֹ זְמַן – וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ וִישָׁרִים יַעֲלוּזוּ וַחֲסִידִים בְּרִנָּה

וַזְסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וּ' תּוֹסֶפֶת, אֶלֶף שְׁתִיתָאָה. קוֹדֶם דִּילֵיהּ עָקַ"ב, זָרַב בֵּי מַקְדְּשָׁא, וּלְבָתַר דִּילֵיהּ, עַד תַּשְׁלוּם רָעָ"ב, יְהֵיהּ עֶרֶב. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות טז) עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי יְיָ הוֹצִיא אֶתְכֶם וְגוֹ'. (בראשית מד) כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנַּעַר וְגוֹ'. (ע"כ רעיא מהימנא)

יָגִילוּ. וּ' תּוֹסֶפֶת – אֶלֶף הַשִּׁשִּׁי. קֹדֶם שֶׁלּוֹ עָקַ"ב, חָרֵב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, וּלְאַחֲרָיו עַד תַּשְׁלוּם רָעָ"ב יִהְיֶה עֶרֶ"ב. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם טז) עֶרֶב וִידַעְתֶּם כִּי ה' הוֹצִיא אֶתְכֶם וְגוֹ'. (בראשית מד) כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת הַנַּעַר וְגוֹ'. (עד כאן רעיא מהימנא).

The heartbeats of a person reveal the health state of the body, and not every healer can understand them. The Zohar says that there are three types of heartbeats that are the aspects of the three different sounds of the Shofar. Tekiah is a continuous blast represented with the letter ק. Shevarim is a sequence of three short blasts represented with the letter ש. Teruah is a sequence of three times Shevarim, meaning nine short blasts and it is represented with the letter ר. The three letters make the word קשר, meaning connection and also the word שקר, meaning lie. שקר represents the material world under the control of the Snake that masks the illusions of this world with lies. A complete set of Shofar blowing has ten sounds, קשרק-קשק-קרק, and with it we remove the negativity and lies, שקר, from the world, to open the gates for the Final Redemption. The light will then be revealed through the name with its 10 letters in the form below:

י
י ה
י ה ו
י ה ו ה

The numerical value is 72, the same as the value of the name יוד-הי-ויו-הי that represents the level of Atzilut (Emanation) that will be revealed in the Final Redemption.

107. עַד דַּהֲווֹ יַתְבִּי, זָמוּ זַד טוּלָא דְּקַיְימָא עָלַיְיהוּ, אַזְלָא וְאַתְיָא, אַזְלָא וְאַתְיָא, בְּגוֹ בֵּיתָא. תַּוְוהוּ. אָמַר רִבִּי אַבָּא, יוֹסֵי בְּנִי, אֵימָא לָךְ מַה דְּהַוָה לִי עִם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא. יוֹמָא זַד הֲוִינָן אַזְלִינָן בְּבִקְעָתָא דְּאוֹנוֹ, וַהֲוִינָן לָעָאן בְּאוֹרַיְיתָא, כָּל הַהוּא (דף רי"ח ע"א) יוֹמָא, וּבְגוֹ תּוּקְפָּא

107. עַד שֶׁיָּשְׁבוּ, רָאוּ צֵל שֶׁעוֹמֵד עֲלֵיהֶם, הוֹלֵךְ וּבָא, הוֹלֵךְ וּבָא בְּתוֹךְ הַבַּיִת. תָּמְהוּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, יוֹסֵי בְּנִי, אֹמַר לְךָ מָה הָיָה לִי עִם הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה. יוֹם אֶחָד הָיִינוּ הוֹלְכִים בְּבִקְעַת אוֹנוֹ, וְהָיִינוּ עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה כָּל אוֹתוֹ יוֹם, וּמִתּוֹךְ חֹזֶק הַשֶּׁמֶשׁ יָשַׁבְנוּ לְיַד סֶלַע אֶחָד בְּתוֹךְ נֶקֶב אֶחָד.

דְּשִׁמְשָׁא אוֹתְבֵנָין גַּבֵּי זַזַד טִינָרָא, בְּגוֹ נוּקְבָא זְזַדָא.

108. אֲמַיְנָא לֵיהּ, מַאי הַאי, דִּבְכָל שַׁעֲתָא דְּזַזַיְבִין אַסְגִּיאוּ בְּעָלְמָא, וְדִינָא שַׁרְיָיא בְּעָלְמָא, זַכָּאִין דְּבְהוֹן לָקָאן עָלַיְיהוּ. דְּהָכִי תָּנִינָן, בְּזוּבָא דְּדָרָא, קַדִּישַׁיָּיא וְצַדִּיקַיָּיא יִתְפְּסוּן. אֲמַאי, אִי בְּגִין דְּאִינּוּן דְּלָא מוֹכִיחִין לְעָלְמָא עַל עוֹבָדַיְיהוּ, כַּמָּה אִינּוּן דְּמוֹכִיחִין, וְלָא מְקַבְּלֵי מִנַּיְיהוּ, וְצַדִּיקַיָּיא אִתְכַּפְּיָין קַמַּיְיהוּ. וְאִי בְּגִין דְּלָא הֲוֵי מַאן דְּיָגִין עַל עָלְמָא, לָא יֵהוֹן מִתִּין, וְלָא יִתְפְּסוּן בְּזוּבַיְיהוּ, דְּהָא זֶזְדָוָוה אִיהוּ לְצַדִּיקַיָּיא בְּאַבּוּדָא דִּלְהוֹן.

108. אָמַרְתִּי לוֹ, מַה זֶּה שֶׁבְּכָל שָׁעָה שֶׁמִּתְרַבִּים הָרְשָׁעִים בָּעוֹלָם וְהַדִּין שָׁרוּי בָּעוֹלָם, צַדִּיקִים שֶׁבָּהֶם לוֹקִים עֲלֵיהֶם?! שֶׁכָּךְ שָׁנִינוּ, בְּחֵטְא הַדּוֹר, קְדוֹשִׁים וְצַדִּיקִים יִתָּפְסוּ. לָמָּה? אִם מִשּׁוּם שֶׁהֵם לֹא מוֹכִיחִים אֶת הָעוֹלָם עַל מַעֲשֵׂיהֶם – כַּמָּה הֵם שֶׁמּוֹכִיחִים וְלֹא מְקַבְּלִים מֵהֶם, וְהַצַּדִּיקִים כְּפוּפִים לִפְנֵיהֶם. וְאִם מִשּׁוּם שֶׁאֵין מִי שֶׁיָּגֵן עַל הָעוֹלָם – לֹא יָמוּתוּ וְלֹא יִתָּפְסוּ בַּחֲטָאֵיהֶם, שֶׁהֲרֵי חֶדְוָה הִיא לַצַּדִּיקִים בְּאֲבוּדָם.

109. אָמַר לֵיהּ, בְּזוּבָה דְּדָרָא וַדַּאי מִתְּפָסִין צַדִּיקַיָּיא, וְהָא אוֹקִימְנָא הָנֵי מִילֵי. אֲבָל בְּשַׁעֲתָא דְּיִתְפָּסוּן צַדִּיקַיָּיא בְּמַרְעִין, אוֹ בְּמַכְתְּשִׁין, בְּגִין לְכַפָּרָא עַל עָלְמָא הֲוֵי, כְּדֵין יִתְכַּפְּרוּן כָּל זוּבֵי דָּרָא, מִזְּנָלָן. מִכָּל שַׁיְיפֵי גּוּפָא, בְּשַׁעֲתָא דְּכָל שַׁיְיפִין בְּעָאקוּ, וּמְרָע סַגֵּי שַׁרְיָיא עָלַיְיהוּ, שַׁיְיפָא זַזְדָא אִצְטְרִיךְ לְאַלְקָאָה, בְּגִין דְּיִתְסוּן כֻּלְּהוּ, וּמַנּוּ. דְּרוֹעָא. דְּרוֹעָא אַלְקֵי וְאַפֵּיקוּ מִינַּיְיהוּ דָּמָא, כְּדֵין הָא אַסְוָותָא לְכָל שַׁיְיפֵי גּוּפָא.

109. אָמַר לוֹ, בְּוַדַּאי בְּחֵטְא הַדּוֹר נִתְפָּסִים הַצַּדִּיקִים, וַהֲרֵי בֵּאַרְנוּ דְּבָרִים אֵלּוּ. אֲבָל בְּשָׁעָה שֶׁנִּתְפָּסִים הַצַּדִּיקִים בֶּחָלָאִים אוֹ בְּמַכּוֹת, זֶה בִּשְׁבִיל לְכַפֵּר עַל הָעוֹלָם, וְאָז יִתְכַּפְּרוּ כָּל חֲטָאֵי הַדּוֹר. מִנַּיִן לָנוּ? מִכָּל אֵיבְרֵי הַגּוּף. בְּשָׁעָה שֶׁכָּל הָאֵיבָרִים בִּמְצוּקָה וְחֹלִי גָּדוֹל שׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם, אֵיבָר אֶחָד צָרִיךְ לִלְקוֹת כְּדֵי שֶׁיִּתְרַפְּאוּ כֻּלָּם. וּמִיהוּ? הַזְּרוֹעַ. הַזְּרוֹעַ לוֹקָה וּמוֹצִיאִים מִמֶּנָּה דָּם, וְאָז הֲרֵי רְפוּאָה לְכָל אֵיבְרֵי הַגּוּף.

The Zohar continues the discussion about the suffering of the righteous people. When judgment is spread in the world because of the increase of evil actions, then the righteous are held responsible for that. One reason is for not speaking out and not teaching the people to follow the righteous path. The righteous still need to suffer and die, so the wicked people can stay alive and have more opportunities to make corrections.

For most people it doesn't make sense but, from the righteous point of view, this is one of the greatest rewards God is giving them.

On the individual levels, we work hard, accepting physical pain and/or mental stress in order to achieve some goal. It could be for better pay at the end of the month. It could be hard work and pinching pennies to save for a new house, car or a dream vacation.

The righteous see the correction of the world as part of their responsibility and adopt it as their Tikkun process. Physical suffering and death are only indications that their work is accepted and have a positive spiritual effect on the

world. Death is the reward and releases from the Tikun process. It is like getting out of a hard labor camp.

When a righteous passes away, this event is called 'Hillulah', meaning 'celebration'. Spiritually it is like a wedding ceremony where his soul comes in unification with the Light. There is nothing that gives the soul greater joy than that.

One of our highest prayers is Shema Israel. The Holy Ari tells us that before we recite the prayer we should meditate to accept on ourselves the four types of death:

סקילה – א – י – Stoning – Chokmah
שריפה – ד – ה – Burning – Binah
הרג – נ – ו – Sword – Zeir Anpin
חנק – י – ה – Choking – Malchut

We also should meditate to fuse our soul as one with Adam, that is the source of all Israelites souls.

110. אוּף הָכִי בְּנֵי עָלְמָא אִינּוּן שַׁיְיפִין דְּא עִם דָּא. בְּשַׁעֲתָא דְּבָעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֵיהַב אַסְוָותָא לְעָלְמָא, אַלְקֵי לְזַד צַדִּיקָא בֵּינַיְיהוּ, בְּמַרְעִין וּבְמַכְתְּשִׁין, וּבְגִינֵיהּ יָהִיב אַסְוָותָא לְכֹלָּא. מְנָלָן. דִּכְתִיב, (ישעיה נג) וְהוּא מְזוֹלָל מִפָּשָׁעֵינוּ מְדוּכָא מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ וְגוֹ׳. וּבַזְבוּרְתוֹ נִרְפָּא לָנוּ. וּבַזְבוּרְתוֹ, אֲקָזוּתָא דְּדָמָא, כְּמַאן דְּאָקִיז דְּרוֹעָא, וּבְהַהוּא זַבּוּרָא נִרְפָּא לָנוּ, אַסְוָותָא הוּא לָנָא לְכָל שַׁיְיפִין דְּגוּפָא.

110. גַּם כָּךְ בְּנֵי הָעוֹלָם הֵם אֵיבָרִים זֶה עִם זֶה. בְּשָׁעָה שֶׁרוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לָתֵת רְפוּאָה לָעוֹלָם, מַלְקֶה צַדִּיק אֶחָד בֵּינֵיהֶם בְּמַחֲלוֹת וּמַכּוֹת, וּבִגְלָלוֹ נוֹתֵן רְפוּאָה לַכֹּל. מִנַּיִן לָנוּ? שֶׁכָּתוּב (ישעיה נג) וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ וְגוֹ׳, וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא לָנוּ. וּבַחֲבֻרָתוֹ – הַקָּזַת דָּם, כְּמוֹ מִי שֶׁמַּקִּיז זְרוֹעַ, וּבְאוֹתָהּ חֲבוּרָה נִרְפָּא לָנוּ, רְפוּאָה הוּא לָנוּ לְכָל אֵיבְרֵי הַגּוּף.

111. וּלְעוֹלָם לָא אַלְקֵי צַדִּיקָא, אֶלָּא לְמֵיהַב אַסְוָותָא לְדָרָא, וּלְכַפָּרָא עָלַיְיהוּ. (ורזא דא צדיק ורע לו) דְּהָא נִיזָוָא לְסִטְרָא אַזְרָא דְּדִינָא שַׁלְטָא (לשלטאה) עַל זַכָּאָה יַתִּיר מִכֹּלָּא, דְּלָא זָזִיישׁ כְּדִין לְכָל עָלְמָא, וְלָא אַשְׁגַּח בֵּהוּ, מִזְּדָוָה דְּשַׁלִּיט עָלֵיהּ. וְהַהוּא זַכָּאָה זָכֵי לְשׁוּלְטָנָא עִלָּאָה, בְּהַאי עָלְמָא, וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי. צַדִּיק (דף רי"ח ע"ב) וְטוֹב לוֹ, דְּלָא זָזִיישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכַפָּרָא עַל עָלְמָא.

111. וּלְעוֹלָם לֹא מַלְקֶה צַדִּיק, אֶלָּא כְּדֵי לָתֵת רְפוּאָה לַדּוֹר וּלְכַפֵּר עֲלֵיהֶם, (וְסוֹד זֶה צַדִּיק וְרַע לוֹ) שֶׁזֶּה נוֹחַ לַצַּד הָאַחֵר שֶׁהַדִּין שׁוֹלֵט (לִשְׁלֹט) עַל הַצַּדִּיק יוֹתֵר מֵהַכֹּל, שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ אָז לְכָל הָעוֹלָם וְלֹא מַשְׁגִּיחַ בָּהֶם מֵהַשִּׂמְחָה שֶׁהוּא שׁוֹלֵט עָלָיו. וְאוֹתוֹ צַדִּיק זוֹכֶה לְשִׁלְטוֹן עֶלְיוֹן בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא. צַדִּיק וְטוֹב לוֹ, שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְכַפֵּר עַל הָעוֹלָם.

112. אֲמַיְנָא לֵיהּ, אִלּוּ לָא הֲווּ בְּזַד זְמְנָא, יָאוּת. אֲבָל אִית צַדִּיק הָכָא, וְאִית צַדִּיק הָכָא, לְדָא אִית

112. אָמַרְתִּי לוֹ, אִלּוּ לֹא הָיוּ בִּזְמַן אֶחָד – יָפֶה. אֲבָל כָּאן יֵשׁ צַדִּיק, וְכָאן יֵשׁ צַדִּיק. לָזֶה יֵשׁ מַחֲלוֹת, וְלָזֶה יֵשׁ אֶת כָּל טוֹב

מַרְעִין וּמַכְתְּשִׁין, וּלְדָא אִית כָּל טִיבוּ דְּעָלְמָא. אָמַר לִי, בְּזַוַּד מִנַּיְיהוּ אוֹ תְּרֵין סַגֵּי, דְּלָא בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַלְקָאָה כֻּלָּא, (ס"א כל דמה) כְּמָה דְּלָא אִצְטְרִיךְ אֶלָּא דְּרוֹעָא זַדָּא, לְאַלְקָאָה וּלְאָקָזָאָה לְמֵיהַב אַסְוָותָא לְכָל שַׁיְיפִין. אוּף הָכָא, בְּזַוַּד צַדִּיקָא סַגֵּי.

הָעוֹלָם. אָמַר לִי, בְּאֶחָד מֵהֶם אוֹ בִּשְׁנַיִם מַסְפִּיק, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא רוֹצֶה לְהַלְקוֹת הַכֹּל, (ס"א כָּל עוֹד) כְּמוֹ שֶׁלֹּא צָרִיךְ אֶלָּא זְרוֹעַ אַחַת לְהַלְקוֹת וּלְהַקִּיז לֶתֶת רְפוּאָה לְכָל הָאֵיבָרִים. גַּם כָּאן, בְּצַדִּיק אֶחָד מַסְפִּיק.

"וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ, מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ; מוּסַר שְׁלוֹמֵנוּ עָלָיו, וּבַחֲבֻרָתוֹ נִרְפָּא-לָנוּ" Isaiah 53:5 "But he (The righteous, Tzaddik) was wounded because of our transgressions, he was crushed because of our iniquities: the chastisement of our welfare was upon him, and with his stripes, we were healed." This verse testifies that by the merit of the righteous we are healed. The Zohar tells us that we all are parts of one body. The healer makes the incision for bloodletting in order to release the negativity and bring healing to the whole body. Similarly, God uses the Tzaddikim (righteous) for the same purpose, to heal the world. Ecclesiastes 8:14 "יֶשׁ-הֶבֶל, אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מַגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים, וְיֵשׁ רְשָׁעִים שֶׁמַּגִּיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצַּדִּיקִים: אָמַרְתִּי, שֶׁגַּם-זֶה הָבֶל." "There is a vanity which is done upon the earth: that there are righteous men, unto whom it happeneth according to the work of the wicked; again, there are wicked men, to whom it happeneth according to the work of the righteous – I said that this also is vanity." The aspect of "Righteous and suffers" is not new and the Zohar explains it to us. Sometimes the suffering or death of one Tzadik is enough to balance the world. Some of them may suffer through their entire lifetime to protect the world from destruction, and the rest of the righteous people are left to continue their work without pain. Pain or gain is not a consideration for them when they are doing the work.

113. וְאִי אִתְּקַף (ס"א אתייקר) בֵּיהּ מְרָע, עַל כָּל שַׁיְיפִין, כְּדֵין אִצְטְרִיךְ תְּרֵין דְּרוֹעִין לְאָקָזָאָה. אוּף הָכִי, אִי אַסְגִּיאוּ זוּבִין יַקִּירִין עַל עָלְמָא, כְּדֵין כָּל זַכָּאִין אַלְקוּן, לְמֵיהַב אַסְוָותָא עַל כָּל דָּרָא. אֲבָל בִּזְמַן דְּלָא אַסְגִּיאוּ כָּל כַּךְ, כְּדֵין זַד זַכָּאָה אַלְקֵי, וּשְׁאַר צַדִּיקַיָּא בִּשְׁלָם, דְּהָא לָא אִצְטְרִיךְ עָלְמָא דְּיִלְקוּן כֻּלְּהוּ. אִתְסִיאוּ עַמָּא. אִתְסִיאוּ צַדִּיקַיָּא. וּלְזִמְנִין דְּכָל יוֹמֵיהוֹן קַיְימִין בְּמַרְעִין, לְאַגָּנָא עַל דָּרָא. מִיתוּ, הָא אַתְסֵי כֻּלָּא, וְאִתְכַּפַּר. לְזִמְנִין דְּזוּבִין אִינּוּן יַקִּירִין יַתִּיר.

113. וְאִם מִתְחַזֶּקֶת (מַכְבִּידָה) הַמַּחֲלָה עַל כָּל הָאֵיבָרִים, אָז צָרִיךְ לְהַקִּיז מִשְּׁתֵּי זְרוֹעוֹת. גַּם כָּךְ, אִם הִתְרַבּוּ הַחֲטָאִים וּכְבֵדִים עַל הָעוֹלָם, אָז כָּל הַצַּדִּיקִים לוֹקִים, לֶתֶת רְפוּאָה עַל כָּל הַדּוֹר. אֲבָל בִּזְמַן שֶׁלֹּא הִתְרַבּוּ כָּל כָּךְ, אָז רַק צַדִּיק אֶחָד לוֹקֶה, וּשְׁאָר הַצַּדִּיקִים בְּשָׁלוֹם, שֶׁהֲרֵי לֹא צָרִיךְ הָעוֹלָם שֶׁכֻּלָּם יִלְקוּ. נִרְפָּא הָעָם – נִרְפְּאוּ הַצַּדִּיקִים. וְלִפְעָמִים שֶׁכָּל יְמֵיהֶם עוֹמְדִים בְּמַחֲלוֹת לְהָגֵן עַל הַדּוֹר. אִם מֵתוּ – הֲרֵי נִרְפָּא הַכֹּל וְנִתְכַּפֵּר, לִפְעָמִים כְּשֶׁהַחֲטָאִים הֵם נִכְבָּדִים יוֹתֵר.

114. קַמְנָא וְאָזַלְנָא. וְתוּקְפָּא דְּשִׁמְשָׁא הֲוָה יַתִּיר, וְדָזִיק לָן בְּאוֹרְזָא. זַמִּינָן אִילָנִין בְּמִדְבְּרָא, וּמַיִין

114. קַמְנוּ וְהָלַכְנוּ, וְחֹזֶק הַשֶּׁמֶשׁ הָיָה יוֹתֵר, וְהַדֶּרֶךְ הָיְתָה דְּחוּקָה לָנוּ. רָאִינוּ

תְּזוּזוֹתַיְיהוּ. יָתִיבְנָא תְּזוּזוֹת זַד טוּלָא דְּאִילָנָא דְּמַדְבְּרָא. שָׁאִילְנָא לֵיהּ, מַאי הַאי דְּכָל עַמִּין דְּעָלְמָא לָא עַבְדִּין נְעִנּוּעָא, אֶלָּא יִשְׂרָאֵל בִּלְזוּזוֹדַיְיהוּ, דְּכַד לָעָאן בְּאוֹרַיְיתָא, מִתְנַעְנְעָן הָכָא וְהָכָא, בְּלָא לְמוּדָא דְּבַר נָשׁ בְּעָלְמָא, וְלָא יַכְלִין לְמֵיקָם בְּקִיּוּמַיְיהוּ.

אִילָנוֹת בַּמִּדְבָּר וּמַיִם תַּחְתֵּיהֶם. יָשַׁבְנוּ תַּחַת צֵל שֶׁל אִילָן אֶחָד שֶׁל הַמִּדְבָּר. שְׁאַלְנוּהוּ, מַה זֶּה שֶׁכָּל עַמֵּי עוֹלָם לֹא עוֹשִׂים נִעְנוּעַ, רַק יִשְׂרָאֵל לְבַדָּם? שֶׁכְּשֶׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה מִתְנַעְנְעִים לְכָאן וּלְכָאן בְּלִי לִמּוּד שֶׁל אָדָם בָּעוֹלָם, וְלֹא יְכוֹלִים לַעֲמֹד בְּעַצְמָם?

If the illness of the body has spread out to all body parts, then the healer lets the blood out of both arms. This means that when evil is growing in the world, then all righteous people suffer to bring healing to the world. When the evil is little, then only one righteous suffers while the rest are in peace. If people repent and become good, then the sufferings stop. Some Tzadikim are in a state of sickness and pain throughout their entire lives in order to protect the generation. They also die if the transgressions of the people increase. We are all connected as parts of one body. The Tzadik is like the heart inside, which feels all aches and ills. He studies the Torah to bring light into the heart and remove some of the pain from the people. The Torah begins with the letter ב and ends with the letter ל. Together is לב, meaning heart, and the numerical value is 32, as the number of times the name ELHYM, אלהים, appears in the story of creation. When we take our Torah and Zohar study into our hearts, we strengthen the entire body (world) and the Tzadikim can improve and protect our lives.

115. אָמַר לִי, אַדְכַּרְתָּן מִלְּתָא עִלָּאָה, וּבְנֵי עָלְמָא לָא יַדְעִין, וְלָא מַשְׁגִּיחִין. יָתִיב שַׁעֲתָא וּבָכָה, אָמַר, וַוי לִבְנֵי נָשָׁא דְּאַזְלִין כִּבְעִירֵי זַזְקָלָא, בְּלָא סוּכְלְתָנוּ. בְּמִלָּה דָּא בִּלְזוּזוֹדוֹי אִשְׁתְּמוֹדְעָן נִשְׁמָתְהוֹן קַדִּישִׁין דְּיִשְׂרָאֵל, בֵּין נִשְׁמָתְהוֹן דְּעַמִּין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. נִשְׁמָתְהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל אִתְגְּזָרוּ, מִגּוֹ בּוּצִינָא קַדִּישָׁא דְּדָלִיק, דִּכְתִיב, (משלי כ) נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם. וְהַאי נֵר בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְאַזַּד (נ"א דאתדליק) (דף רי"ט ע"א) מִגּוֹ אוֹרַיְיתָא דִּלְעֵילָא, לָא שָׁכִיךְ נְהוֹרָא עָלֵיהּ אֲפִילוּ רִגְעָא. וְרָזָא דָּא, (תהלים פג) אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ. כְּגַוְונָא דָּא כְּתִיב, (ישעיה סב) הַמַּזְכִּירִים אֶת יְיָ אַל דֳּמִי לָכֶם, לָא שְׁכִיכוּ לְכוֹן. נְהוֹרָא דְּשַׁרְגָּא כֵּיוָן דְּאִתְאַזַּדָא גּוֹ פָּתִילָה, הַהוּא נְהוֹרָא לָא שָׁכִיךְ

115. אָמַר לִי, הִזְכַּרְתַּנִי דָּבָר עֶלְיוֹן, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים וְלֹא מַשְׁגִּיחִים. יָשַׁב שָׁעָה וּבָכָה. אָמַר, אוֹי לִבְנֵי הָאָדָם שֶׁהוֹלְכִים כִּבְהֵמוֹת הַשָּׂדֶה בְּלִי שֵׂכֶל. בַּדָּבָר הַזֶּה לְבַדּוֹ נוֹדָעוֹת נִשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֵּין נִשְׁמוֹת עַמִּים עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל נִגְזְרוּ מִתּוֹךְ נֵר קָדוֹשׁ שֶׁדּוֹלֵק, שֶׁכָּתוּב (משלי כ) נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם. וְנֵר זֶה, בְּשָׁעָה שֶׁנֶּאֱחָז (שֶׁנִּדְלַק) מִתּוֹךְ תּוֹרָה הָעֶלְיוֹנָה, לֹא שׁוֹכֵךְ הָאוֹר עָלָיו אֲפִלּוּ רֶגַע. וְסוֹד זֶה – (תהלים פז) אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ. כְּמוֹ זֶה כָּתוּב – (ישעיה סב) הַמַּזְכִּירִים אֶת ה' אַל דֳּמִי לָכֶם. אֵין שִׁכּוּךְ לָכֶם. אוֹר הַנֵּר, כֵּיוָן שֶׁנֶּאֱחָז תּוֹךְ הַפִּתִילָה, אוֹתוֹ הָאוֹר לֹא שׁוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים, אֶלָּא מִתְנַעְנֵעַ הָאוֹר לְכָאן וּלְכָאן וְלֹא שׁוֹכֵךְ לְעוֹלָמִים.

לְעָלְמִין, אֶלָּא מִתְנַעְנְעָא נְהוֹרָא לְכָאן וּלְכָאן, וְלָא מִשְׁתְּכִיךְ לְעָלְמִין.

116. כְּגַוְונָא דָא, יִשְׂרָאֵל, דְּנִשְׁמָתַיְיהוּ מִגּוֹ הַהוּא נְהוֹרָא דְּשַׁרְגָּא, כֵּיוָן דְּאָמַר מִלָּה זַדָּא דְּאוֹרַיְיתָא, הָא נְהוֹרָא דָּלִיק, וְלָא יַכְלוּן אִינּוּן לְאִשְׁתַּכְּכָא, וּמִתְנַעְנְעָן לְכָאן וּלְכָאן, וּלְכָל סִטְרִין. כִּנְהוֹרָא דְּשַׁרְגָּא, דְּהָא (משלי כ) נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם כְּתִיב.

116. כְּמוֹ זֶה יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּשְׁמוֹתֵיהֶם מִתּוֹךְ אוֹתוֹ אוֹר הַנֵּר – כֵּיוָן שֶׁאָמַר דָּבָר אֶחָד שֶׁל הַתּוֹרָה, הֲרֵי הָאוֹר דּוֹלֵק, וְלֹא יְכוֹלִים הֵם לִשְׁכּוֹךְ, וּמִתְנַעְנְעִים לְכָאן וּלְכָאן וּלְכָל הַצְּדָדִים כְּאוֹר הַנֵּר, שֶׁהֲרֵי כָּתוּב (משלי כ) נֵר ה׳ נִשְׁמַת אָדָם.

Rabbi Shimon was asked why the Israelites move their body from side to side when they study or connect spiritually.
He sat, cried and said that the question reminds him of a great secret of the upper world.
Rabbi Shimon explains that the Israelites' souls come from the Holy Candle.
Proverb 20:27 "נֵר יְהוָה, נִשְׁמַת אָדָם"
"The spirit of man is the candle of YHVH"
This candle (in Malchut) is lit by the Torah, that is Zeir Anpin and its light never rests.
Isaiah 62:6 "הַמַּזְכִּרִים, אֶת-יְהוָה–אַל-דֳּמִי, לָכֶם."
"for those who remember YHVH, have no rest"
For those who have YHVH in their souls, the light is always with them. Like the light of the candle that flickers constantly after it is lit.
The flame of the candle flickers because it represents acts of constant sharing. The light doesn't rest, and spreads in every direction until it's 'blocked'. Everything in the world of Malchut is in constant motion. The electrons of the atom are 'forced' by an unknown force (to scientists) to circle around the nucleolus in defined orbits. This is the life force that holds and keeps existence in its program.
The other nations are called slaves to the Zodiac and to the program, but the Israelites can choose paths that are beyond the defined program when they connect with the study of Zohar (Torah) to higher lights.

117. וּכְתִיב, (יחזקאל לד) אָדָם אַתֶּם, אַתֶּם קְרוּיִין אָדָם, וְלָא אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. נִשְׁמָתִין דְּעַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, מִדְּעִיכוּ דְּקָשׁ, בְּלָא נְהוֹרָא דְּשָׁרֵי עָלַיְיהוּ. וְעַל דָּא מִשְׁתַּכְּכִין, וְלָא מִתְנַעְנְעָן, דְּהָא לֵית לוֹן אוֹרַיְיתָא, וְלָא דַּלְקִין בָּהּ, וְלָאו נְהוֹרָא שַׁרְיָיא בְּהוֹן, אִינּוּן קַיְימִין כְּעֵצִים בְּגוֹ נוּרָא דְּדָלִיק, בְּלָא נְהוֹרָא דְּשַׁרְיָא עָלַיְיהוּ, וְעַל דָּא מִשְׁתַּכְּכִין בְּלָא נְהוֹרָא כְּלָל. אָמַר רִבִּי

117. וְכָתוּב (יחזקאל לד) אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם קְרוּיִים אָדָם וְלֹא אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. נִשְׁמוֹת עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת מִדְּעִיכַת הַקַּשׁ, בְּלֹא אוֹר שֶׁשּׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם, וְלָכֵן שׁוֹכְכִים וְלֹא מִתְנַעְנְעִים, שֶׁהֲרֵי אֵין לָהֶם תּוֹרָה וְלֹא דּוֹלְקִים בָּהּ, וְאֵין אוֹר שׁוֹרֶה בָּהֶם. הֵם עוֹמְדִים כְּמוֹ עֵצִים בְּתוֹךְ אֵשׁ שֶׁדּוֹלֶקֶת בְּלִי אוֹר שֶׁשּׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם, וְעַל זֶה שׁוֹכְכִים בְּלִי אוֹר כְּלָל. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֶהוּ בֵּרוּר הַדָּבָר! אַשְׁרֵי חֶלְקִי שֶׁזָּכִיתִי לָזֶה לִשְׁמֹעַ אֶת זֶה.

יוֹסֵי, דָּא אִיהוּ בְּרִירוּ דְּמִלָּה, זַכָּאָה זִוּוּלָקִי דְּזָכֵינָא לְהַאי, לְמִשְׁמַע דָּא.

118. קוּם רִבִּי אַבָּא, לְזַדְּשָׁא מִילִּין דְּאוֹרַיְיתָא, דְּאַמְרַת בְּזִוּבּוּרָא קַדְמָאָה. פָּתַח רִבִּי אַבָּא וְאָמַר, (ישעיה מב) שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְגוֹ'. כַּמָּה חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁחֲדָוָה שֶׁלָּהֶם וְתִשְׁבַּחַת שֶׁלָּהֶם אֵינָהּ אֶלָּא (ס"א לשתפא לקודשא בריך הוא ושכינתיה בההוא דהכי וכו') בֵּיהּ. דְּהָכִי תָּנִינָן, כָּל חֶדְוָה דְּיִשְׂרָאֵל דְּלָא מִשְׁתַּתְּפֵי בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ושכינתיה), לָאו אִיהוּ חֶדְוָה. וְזַמִּין אִיהוּ סָמְאֵל וְכָל סִיְּיעָתָא דִּילֵיהּ לְקַטְרְגָא לְהַהוּא חֶדְוָה, (ס"א ואתחזר) וְאִשְׁתְּאַר בְּצַעֲרָא וּבְכִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אִשְׁתְּתַף בְּהַהוּא צַעֲרָא.

118. קוּם רִבִּי אַבָּא לְחַדֵּשׁ דִּבְרֵי תוֹרָה שֶׁאָמַרְתָּ בְּחִבּוּר רִאשׁוֹן. פָּתַח רִבִּי אַבָּא וְאָמַר, (ישעיה מב) שִׁירוּ לַה' שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ וְגוֹ'. כַּמָּה חֲבִיבִים יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁחֲדָוָה שֶׁלָּהֶם וְתִשְׁבַּחַת שֶׁלָּהֶם אֵינָהּ אֶלָּא (לְשַׁתֵּף אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּאוֹתוֹ שֶׁכָּךְ וְכוּ') בּוֹ. שֶׁכָּךְ שָׁנִינוּ, כָּל חֶדְוָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא מְשַׁתְּפִים בָּהּ אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (וּשְׁכִינָתוֹ), אֵינָהּ חֶדְוָה. וְעָתִיד הוּא סָמְאֵל וְכָל סִיעָתוֹ לְקַטְרֵג לְאוֹתָהּ חֶדְוָה, (וְיַחֲזֹר) וְיִשָּׁאֵר בְּצַעַר וּבֶכִי, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא מִשְׁתַּתֵּף בְּאוֹתוֹ הַצַּעַר.

119. אֲבָל מַאן דְּשָׁתִיף קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בְּזֶוְגָדָהּ דִּילֵיהּ, אִם יֵיתֵי מִקַּטְרְגָא לְקַטְרְגָא בְּהַהִיא חֶדְוָה. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ מִשְׁתַּתֵּף בְּהַהוּא צַעֲרָא. מַה כְּתִיב בֵּיהּ (ישעיה סג) בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר. וּבְמָאי. בְּגִין (תהלים צא) דְּעִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה.

119. אֲבָל מִי שֶׁמְּשַׁתֵּף אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּחֶדְוָתוֹ, אִם יָבֹא מְקַטְרֵג לְקַטְרֵג בְּאוֹתָהּ חֶדְוָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ מִשְׁתַּתֵּף בְּאוֹתוֹ צַעַר. מַה כָּתוּב בּוֹ? (שם סג) בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר. וּבַמֶּה? מִשּׁוּם שֶׁעִמּוֹ אָנֹכִי בְּצָרָה.

Isaiah 42:10 "שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ, תְּהִלָּתוֹ מִקְצֵה הָאָרֶץ"
"Sing unto YHVH a new song, and His praise from the end of the earth"
This verse from Isaiah suggests us to sing and give thanks to YHVH because he is inside of us. We should meditate on YHVH when we have moments of joy and happiness. If we don't do so, then the negative side takes the energy of our joy and leaves us with emptiness. The Holy one (YHVH) cannot support us, in this case, because we didn't include him originally. This is not a child's game; it is the system of cause and effect. In this system, we must include the Light with all of our spiritual connections and in every situation, we are in. That will guarantee us the promise expressed in the words of the prophet Isaiah (63:9):
" בְּכָל-צָרָתָם לא (לוֹ) צָר, וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם–בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחֶמְלָתוֹ, הוּא גְאָלָם; וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם, כָּל-יְמֵי עוֹלָם "
"In all their affliction He was afflicted, and the angel of His presence saved them; in His love and in His mercy He redeemed them, and He bore them and carried them all the days of life."

God can be with us in every step of the way if we let him be part of our consciousness.

120. וּמִנָּן, דְּאִית לוֹן לְיִשְׂרָאֵל לְשַׁתְּפָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בְּזִוְּגָא דִּלְהוֹן. (בגין דלאו איהו חדוה, אלא בשותפות דיליה מאלין) דִּכְתִיב, (שם קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. הַהוּא זִוְּגָא דְּיִשְׂרָאֵל לָאו אִיהוּ, אֶלָּא בְּעוֹשָׂיו. בְּעוֹשָׂיו, בְּעוֹשוֹ מִבָּעֵי לֵיהּ. אֶלָּא אִלֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, וְאָבִיו וְאִמּוֹ, דְּאַף עַל גַּב דְּמִיתוּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַעְקַר לוֹן מִגַּן עֵדֶן, וְאַיְתֵי לוֹן עִמֵּיהּ לְהַהוּא זִוְּגָא, לְנַטְלָא זוּלְקָא דְּזִוְּגָא עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (איוב מ) הָעוֹשׂוֹ יַגִּישׁ חַרְבּוֹ.

120. ומִנַּין לָנוּ שֶׁיֵּשׁ לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל לְשַׁתֵּף אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּחִדְוָתָם? (מִשּׁוּם שֶׁאֵינָהּ שִׂמְחָה, אֶלָּא בַּשֻּׁתָּפוּת שֶׁלּוֹ מֵאֵלּוּ) שֶׁכָּתוּב (תהלים קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו. אוֹתָהּ חֶדְוָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵינָהּ, אֶלָּא בְּעֹשָׂיו. בְּעֹשָׂיו?! בְּעוֹשוֹ צָרִיךְ לוֹ לִכְתֹּב! אֶלָּא אֵלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, וְאָבִיו וְאִמּוֹ. שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁמֵּתוּ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עוֹקְרָם מִגַּן עֵדֶן וּמְבִיאָם עִמּוֹ לְאוֹתָהּ חֶדְוָה, לָקַחַת חֵלֶק שֶׁל חֶדְוָה עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (איוב מ) הָעוֹשׂוֹ יַגִּישׁ חַרְבּוֹ.

121. דָּבָר אַחֵר בְּעֹשָׂיו, בְּגִין דְּבַר נָשׁ אִתְעָבִיד בְּשׁוּתָּפוּת, גַּבְרָא וְאִתְּתָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְעַל רָזָא דָא כְּתִיב, (בראשית א) נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּשׁוּתָּפוּ. דְּתָנֵינָן, תְּלַת אוּמָנִין עָבֵד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַפָּקָא מִנְּהוֹן עָלְמָא, וְאִלֵּין אִינּוּן: שְׁמַיָּא, וְאַרְעָא, וּמַיָּא. וְכָל זַד שְׁמֵשׁ זַד יוֹמָא, וְאָהַדְּרוּ כְּמִלְּקַדְמִין.

121. דָּבָר אַחֵר בְּעֹשָׂיו – מִשּׁוּם שֶׁבֶּן אָדָם נַעֲשָׂה בְּשֻּׁתָּפוּת אִישׁ וְאִשָּׁה וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְעַל סוֹד זֶה כָּתוּב (בראשית א) נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּשֻׁתָּפוּת. שֶׁשָּׁנִינוּ, שְׁלֹשָׁה אֻמָּנִים עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהוֹצִיא מֵהֶם עוֹלָם, וְאֵלּוּ הֵם: הַשָּׁמַיִם, וְהָאָרֶץ, וְהַמַּיִם. וְכָל אֶחָד שִׁמֵּשׁ יוֹם אֶחָד, וְחָזְרוּ כְּמִקֹּדֶם.

122. יוֹמָא קַדְמָאָה, אַפִּיק שְׁמַיָּא אוּמָנוּתָא דִּילֵיהּ, דִּכְתִיב (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. יוֹמָא תִּנְיָינָא, אַפִּיקוּ מַיָּא אוּמָנוּתָא לַעֲבִידְתָּא, דִּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וְגוֹ'. אִסְתְּלָקוּ פַּלְגָּא מַיָּא לְעֵילָא, וּפַלְגָּא מַיָּא לְתַתָּא אִשְׁתְּאָרוּ. וְאִלְמָלֵא כַּךְ דַּמַּיָּא אִתְפָּרְשׁוּ, עָלְמָא לָא הֲוָה קָאִים. יוֹמָא תְּלִיתָאָה, עֲבִידַת אַרְעָא וְאַפִּיקַת כְּמָה דְּאִתְפַּקְּדַת, דִּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב, וּכְתִיב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא וְגוֹ'.

122. יוֹם רִאשׁוֹן הוֹצִיאוּ הַשָּׁמַיִם אֻמָּנוּת שֶׁלָּהֶם, שֶׁכָּתוּב (שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר. יוֹם שֵׁנִי הוֹצִיאוּ הַמַּיִם אֻמָּנוּת לְמַעֲשֶׂה, שֶׁכָּתוּב (שם) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וְגוֹ'. עָלוּ חֲצִי מַיִם לְמַעְלָה, וַחֲצִי מַיִם נִשְׁאֲרוּ לְמַטָּה. וְאִלְמָלֵא כָּךְ שֶׁהַמַּיִם נִפְרְדוּ, הָעוֹלָם לֹא הָיָה עוֹמֵד. יוֹם שְׁלִישִׁי עָשְׂתָה הָאָרֶץ וְהוֹצִיאָה כְּמוֹ שֶׁצִּוְּתָה, שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב, וְכָתוּב וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא וְגוֹ'.

Psalms 149:2 "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו" "Let Israel rejoice in his Makers" The Zohar teaches us that the 'makers' are our links to the spiritual source, which are

YHVH and the Shechina. The father (Chokmah) and mother (Binah) as well as the parents that gave us birth are also part of the joy and happiness in our lives. Connecting the male and female on all levels creates a flow of energy that brings us happiness. The first word, "יִשְׂמַח", of the verse above, means 'happy' (in future tense). The letters spell "משיח", "Mashiach", and reveals the secret of true happiness because it is the state when the Light will join the vessel for continuous flow of light to the world. When we connect with happiness to the source of light, that gives or channels for us the life force, we actually connect to the light of Mashiach. Even if life seems like lying on a bed of nails pricking and bleeding out our bodies, we should be happy. It is part of our 'work' to achieve the final goal, that is living in the time of Mashiach. It is a period of thousand years of enjoying the pleasures of the world of Malchut without the process of earning. The bed of nails will be gone forever. The Zohar is the aspect of the spiritual father, and studying it is the vessel that draws this joyful (= great light) connection. Each time we 'dig' into a Torah verse and study its secrets, we reveal light. It brings us one step closer to our goal. Each Torah verse or Zohar paragraph that we study 'polishes' (=work, earning process) the 'diamond' (light of Torah and Zohar) and reveals greater light in our lives.

123. עַד הָכָא כָּל אוּמָנָא מֵאִלֵּין תְּלָתָא, אַפִּיק אוּמָנוּתָא דִּילֵיהּ, וְעַבְדוּ מַה דְּאִתְפָּקְדוּ. אִשְׁתָּאֲרוּ תְּלַת יוֹבִלִין אַזְדָּרְנִין. יוֹמָא ד׳, אִתְפָּקַד אוּמָנָא קַדְמָאָה לְמֶעְבַּד אוּמָנָא דִּילֵיהּ, דִּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת וְגוֹ׳, וְהַיְינוּ שָׁמַיִם. בְּיוֹמָא זַמְשָׁאָה, אַפִּיקוּ מַיָּיא דְּאִיהוּ אוּמָנָא אָזְדָּרָא, דִּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם וְגוֹ׳. בְּיוֹמָא שְׁתִיתָאָה, עַבְדַת אַרְעָא אוּמָנוּתָא דִּילָהּ, דִּכְתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹ׳.

123. עַד כָּאן כָּל אֻמָּנוּת מִשְׁלֹשָׁה אֵלֶּה הוֹצִיא אֻמָּנוּתוֹ, וְעָשׂוּ מַה שֶׁהִצְטַוּוּ. נִשְׁאֲרוּ שְׁלֹשָׁה יָמִים אַחֲרוֹנִים. יוֹם רְבִיעִי הִצְטַוָּה אֻמָּן רִאשׁוֹן לַעֲשׂוֹת אֻמָּנוּתוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת וְגוֹ׳, וְהַיְנוּ שָׁמַיִם. בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי הוֹצִיאוּ הַמַּיִם, שֶׁהוּא אֻמָּנוּת אַחֶרֶת, שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם וְגוֹ׳. בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי עָשְׂתָה הָאָרֶץ אֻמָּנוּתָהּ, שֶׁכָּתוּב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹ׳.

124. כֵּיוָן דִּתְלַת אוּמָנִין אִכְּלִין אַשְׁלִימוּ עוֹבָדַיְיהוּ. אָמַר לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוּמָנוּתָא זַדָּא אִית לִי לְמֶעְבַּד, וְאִיהוּ אָדָם. אִתְזַבָּרוּ כַּזַּדָּא, וַאֲנָא עִמְּכוֹן, נַעֲשֶׂה אָדָם, גּוּפָא דִּלְכוֹן, וַאֲנָא אֶהֱא שׁוּתְּפוּ עִמְּכוֹן, וְנַעֲשֶׂה אָדָם. כְּמָה דִּבְקַדְמֵיתָא הֲוָה בְּשׁוּתְּפוּ, הָכִי נָמִי לְבָתַר. אַבָּא, דְּבֵיהּ עָבִיד עֲבִידְתָּא דִּשְׁמַיָּא, וְעָבִידְתָּא דְּמַיָּיא. וְאִתְּתָא, דְּאִיהִי אוּמָנָא תְּלִיתָאָה, כְּגַוְונָא דְּאַרְעָא. וְקוּדְשָׁא

124. כֵּיוָן שֶׁשְּׁלֹשֶׁת הָאֻמָּנִים הָאֵלֶּה הִשְׁלִימוּ מַעֲשֵׂיהֶם, אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אֻמָּנוּת אַחַת יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת, וְהוּא אָדָם. הִתְחַבְּרוּ כְּאֶחָד, וַאֲנִי עִמָּכֶם, נַעֲשֶׂה אָדָם. גּוּף שֶׁלָּכֶם, וַאֲנִי אֶהְיֶה שֻׁתָּף עִמָּכֶם וְנַעֲשֶׂה אָדָם. כְּמוֹ שֶׁבַּתְּחִלָּה הָיָה בְּשֻׁתָּפוּת, גַּם אַחַר כָּךְ כֵּן. אַבָּא – שֶׁבּוֹ עוֹשֶׂה מַעֲשֵׂה הַשָּׁמַיִם וּמַעֲשֵׂה הַמַּיִם, וְהָאִשָּׁה – שֶׁהִיא אֻמָּן שְׁלִישִׁי כְּמוֹ הָאָרֶץ, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהִשְׁתַּתֵּף יַחַד אִתָּם. וְעַל סוֹד זֶה כָּתוּב בְּעֹשָׂיו.

בְּרִיךְ הוּא דְּאִשְׁתְּתַף בַּהֲדַיְיהוּ. וְעַל רָזָא דָּא כְּתִיב בְּעוֹשָׂיו.

125. וְאַף עַל גַּב דְּאַבָּא וְאִמָּא אִתְפָּרְשׁוּ מֵהַאי עָלְמָא, זֻוְגָא בְּכָל שׁוּתָּפוּתָא הֲוִי. דְּתָנִינָן, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ (דף ר"כ ע"א) שָׁתִיף לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְזֻוְגָוָה דִּילֵיהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָתֵי לְגַנְּתָא דְּעֵדֶן, וְאַעְקַר מִתַּמָּן (ס"א דאודע תמן) לְאָבוּהִי וְאִמֵּיהּ, דְּאִינּוּן שׁוּתָּפִין בַּהֲדֵיהּ, וְאַיְיתֵי לוֹן עִמֵּיהּ לְהַהוּא זֻוְגָוָה, וְכֻלְּהוּ זְמִינִין תַּמָּן, וּבְנֵי נָשָׁא לָא יַדְעִין. אֲבָל בְּעָקוּ דְּבַר נָשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זַמִּין לְגַבֵּיהּ בִּלְזוּדוּי, וְלָא אוֹדַע לַאֲבוּהִי וּלְאִמֵּיהּ, הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים יח) בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְיָ וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וְגוֹ'.

125. וְאַף עַל גַּב שֶׁאַבָּא וְאִמָּא נִפְרְדוּ מֵהָעוֹלָם הַזֶּה, יֵשׁ חֶדְוָה בְּכָל שֻׁתָּפוּת. שֶׁשָּׁנִינוּ, בְּשָׁעָה שֶׁהָאָדָם מְשַׁתֵּף אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בַּחֶדְוָה שֶׁלּוֹ, בָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְגַן עֵדֶן וְעוֹקֵר מִשָּׁם אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ, שֶׁהֵם שֻׁתָּפִים אִתּוֹ, וּמֵבִיא אוֹתָם עִמּוֹ לְאוֹתָהּ חֶדְוָה, וְכֻלָּם מְזֻמָּנִים שָׁם, וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים. אֲבָל בְּצָרַת הָאָדָם, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְזֻמָּן אֵלָיו לְבַדּוֹ, וְלֹא מוֹדִיעַ לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים יח) בַּצַּר לִי אֶקְרָא ה' וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ וְגוֹ'.

Psalms 149:2 "יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו" "Let Israel rejoice in his Makers" The Zohar reveals to us that the 'Makers' are God, Chokmah and Binah. After creating the heavens and earth, they came together to create man. Genesis 1:26 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ" "And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness" The verse is in the plural form and God's 'partners' were Chokmah as the Father and Binah as the Mother. They are the head and parents and the executives of God's plan for the creation of all the worlds below. The Endless Light cannot be directly involved in the details of creation that includes limitations, order, rules, definitions, etc. Everything the Endless 'touches' becomes part of the Endless, so, in order to create the worlds, God created the system of the Tree of Life and the Ten Sefirot as a module for everything created. Keter is the 'root' and is the connection between the Endless, and Chokmah that is called Father, and Binah is called Mother. They receive the creative power, and when they come together as one they manifest the light of the Endless with the new creation in the worlds below. Our joy and happiness come from the connection to our Father and Mother, which brings us Light from the Endless.

126. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּשְׁכִינְתִּי אֲנָא שׁוּתָּפוּתָא דְּנִשְׁמְתָא, וַאֲבוּי וְאִמֵּיהּ שׁוּתָּפוּתָא דְּגוּפָא, דַּאֲבוּי מַזְרִיעַ לוּבָן, דְּעַיְינִין, וּדְגַרְמִין, וְגִידִין, וּמוּזָא. וְאִתְתָּא שְׁזוּר דְּעַיְינִין, וְשַׁעֲרָא, וּבְשָׂרָא, וּמִשְׁכָּא. וְאוּף הָכִי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. וְכָל זַיְילִין דִּלְהוֹן, אִשְׁתְּתָפוּ בִּיצִירָתֵיהּ. מַלְאָכִין, מִנְּהוֹן יֵצֶר הַטּוֹב וְיֵצֶר הָרָע לְמֶהֱוֵי מִצְוָיֵר

126. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֲנִי וּשְׁכִינָתִי שֻׁתָּפוּת הַנְּשָׁמָה, וְאָבִיו וְאִמּוֹ שֻׁתָּפוּת הַגּוּף. שֶׁאָבִיו מַזְרִיעַ לֹבֶן שֶׁל הָעֵינַיִם וְשֶׁל הָעֲצָמוֹת וְשֶׁל הַגִּידִים וְהַמֹּחַ, וְהָאִשָּׁה שָׁחֹר שֶׁבָּעֵינַיִם וְשֵׂעָר וּבָשָׂר וְעוֹר. וְגַם כָּךְ שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְכָל חֵילֵיהֶם הִשְׁתַּתְּפוּ בִּיצִירָתוֹ: מַלְאָכִים, מֵהֶם יֵצֶר הַטּוֹב וְיֵצֶר הָרָע לִהְיוֹת מְצֻיָּר מִשְּׁנֵיהֶם. שֶׁמֶשׁ וּלְבָנָה

מִדַּתְרַוַיְיהוּ. שִׁבְשָׁא וְסִיהֲרָא, לְאַנְהָרָא לֵיהּ בִּימָמָא וְלֵילְיָא. זַיְיוָן וּבְעִירָן וְעוֹפָין וְנוּנִין, לְאִתְפַּרְנָסָא מִנְּהוֹן. כָּל אִילָנִין וְזַרְעִין דְּאַרְעָא, לְאִתְפַּרְנָסָא מִנְּהוֹן.

לְהָאִיר לוֹ בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה. חַיּוֹת וּבְהֵמוֹת וְעוֹפוֹת וְדָגִים לְהִתְפַּרְנֵס מֵהֶם, וְכָל עֵצִים וְזַרְעֵי הָאָרֶץ לְהִתְפַּרְנֵס מֵהֶם.

127. מַה עָבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַעְקַר לַאֲבוּי וּלְאִמֵּיהּ מִגִּנְתָּא דְּעֵדֶן, וְאַיְיתֵי לְהוּ עִמֵּיהּ, לְמֶהֱוֵי עִמֵּיהּ בְּזִוְּדָוָה דִּבְנוֹי, וְלֵית זִוְּדָוָה כְּזִוְּדָוָה דְּפוּרְקָנָא, דִּכְתִיב בָּהּ, (דברי הימים א טז) יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וַיֹּאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ. (דברי הימים א טז) אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ. (ע"כ רעיא מהימנא)

127. מֶה עָשָׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא? עָקַר אֶת אָבִיו וְאִמּוֹ מִגַּן עֵדֶן וֶהֱבִיאָם עִמּוֹ, לִהְיוֹת עִמּוֹ בְּחֶדְוַת בְּנוֹ, וְאֵין חֶדְוָה כְּחֶדְוַת הַגְּאֻלָּה, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (דברי הימים-א טז) יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם ה' מָלָךְ. אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי ה' כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ. (עד כאן רעיא מהימנא).

The entire creation was done for the purpose of man. He was created on the last day of Creation. God needed two partners, a father, and a mother, to give the man shape. God brings the soul, that is the force of life. The father brings the aspect of the white, right column, with the white seeds that reflect the white area of the eyes, bones, sinews, and brain. The mother's part in creating man is in the aspect of the left column, the black that is in the eyes, hair, flesh, and skin. They are elements of the outer parts of the vessel. The heavens and earth were also partners in the creation of man, and they embedded the good and the evil inclination. Because the man was the last to be created, all previous creations were involved. That made the man above all of them because having a connection to every element of creation gives man the ability to control it. 1 Chronicles 16:31 "יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתָגֵל הָאָרֶץ" "Let the heavens be glad, and let the earth rejoice" And in verse 33 "אָז יְרַנְּנוּ, עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְהוָה–כִּי-בָא, לִשְׁפּוֹט אֶת-הָאָרֶץ." "Then shall the trees of the wood sing for joy, before YHVH, for He is come to judge (an aspect of central column) the earth." The Zohar reveals that at the time of the Redemption, God will bring the father and mother to rejoice with us. This means that we will be able to connect to all elements of creation, including the concealed roots.

128. אַהְדָּר הַהוּא טוּלָא דְּמִלְּקַדְמִין, וְאַזְלָא גּוֹ בֵּיתָא, כְּמוֹ דְּיוּקְנָא דְּבַר נָשׁ. נָפַל עַל אַנְפּוֹי רִבִּי אַבָּא. אָמַר רִבִּי יוֹסֵי, אַדְכַּרְנָא דְּבְהַאי אַתְרָא זַמִּינָא לֵיהּ לְרִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, יוֹמָא חַד הֲוָה קָאִים בְּהַאי דּוּכְתָּא, וַהֲוָה אָמַר הָכִי, (במדבר כ"ב) פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, בְּאוֹת י' זְעֵירָא.

128. חָזַר אוֹתוֹ צֵל שֶׁל קֶדֶם וְהָלַךְ לְתוֹךְ הַבַּיִת כְּמוֹ דְּמוּת אָדָם. נָפַל עַל פָּנָיו רַבִּי אַבָּא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, נִזְכַּרְתִּי שֶׁבְּמָקוֹם זֶה רָאִיתִי אֶת רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, יוֹם אֶחָד הָיָה עוֹמֵד בְּמָקוֹם זֶה וְהָיָה אוֹמֵר כָּךְ: פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, בְּאוֹת י' קְטַנָּה.

129. בְּגִין דְּתְרֵין אַלְפִין בֵּיתִין רְשִׁימִין, אַלְפָא בֵּיתָא דְּאַתְוָון רַבְרְבָן, וְאַלְפָא בֵּיתָא דְּאַתְוָון זְעֵירָן. אַתְוָון רַבְרְבָן, אִינּוּן בְּעָלְמָא דְּאָתֵי. וְאַתְוָון זְעֵירָן, אִינּוּן בְּעָלְמָא תַּתָּאָה. י׳ זְעֵירָא, בְּרִית קַיְּימָא קַדִּישָׁא. כֵּיוָן דְּקַנֵּי פָּנְחָס עַל בְּרִית דָּא, אִתּוֹסַף בֵּיהּ י׳ זְעֵירָא, רָזָא דִּבְרִית דָּא.

129. מִשּׁוּם שֶׁשְּׁנֵי א״ב רְשׁוּמִים – אַלְפָא בֵּיתָא שֶׁל אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת, וְאַלְפָא בֵּיתָא שֶׁל אוֹתִיּוֹת קְטַנּוֹת. אוֹתִיּוֹת גְּדוֹלוֹת הֵן בָּעוֹלָם הַבָּא, וְאוֹתִיּוֹת קְטַנּוֹת הֵן בָּעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן. י׳ קְטַנָּה, אוֹת בְּרִית הַקָּדוֹשׁ. כֵּיוָן שֶׁפִּנְחָס קִנֵּא עַל בְּרִית זוֹ, נִתּוֹסְפָה לוֹ י׳ קְטַנָּה, סוֹד בְּרִית זוֹ.

130. בְּהַהוּא שַׁעֲתָא, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָה אַעְבִּיד עִם מֹשֶׁה, בְּרִית דָּא מִמֹּשֶׁה הֲוִי, וְכַלָּה דִּילֵיהּ הֲוִי. גְּנַאי הוּא לְמֵיהַב לֵיהּ לְאַזְדָּא, בְּלָא דַּעְתָּא וּרְעוּתָא דְּמֹשֶׁה, לָאו יָאוּת הוּא. שָׁאֲרֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה, פָּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן. אָמַר לֵיהּ מֹשֶׁה, רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַהוּ. אָמַר לֵיהּ, אַנְתְּ הוּא דְּמַסְרַת נַפְשָׁךְ עַל יִשְׂרָאֵל דְּלָא יִשְׁתֵּצוּן מִן עָלְמָא בְּכַמָּה זִמְנִין, וְאִיהוּ הֵשִׁיב אֶת זַמְתִּי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ׳. אָמַר מֹשֶׁה מַה אַתְּ בָּעֵי מִנִּי, הָא כֹּלָּא דִּידָךְ.

130. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מָה אֶעֱשֶׂה עִם מֹשֶׁה? בְּרִית זוֹ מִמֹּשֶׁה הָיְתָה, וְכַלָּתוֹ הָיְתָה, גְּנַאי הוּא לָתֵת אוֹתָהּ לְאַחֵר בְּלִי דַּעַת וּרְצוֹן מֹשֶׁה. לֹא נָאֶה זֶה. הִתְחִיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְאָמַר לְמֹשֶׁה: מֹשֶׁה, פִּנְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן. אָמַר לוֹ מֹשֶׁה: רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, מַהוּ? אָמַר לוֹ, אַתָּה הוּא שֶׁמָּסַרְתָּ נַפְשְׁךָ עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא יֹאבְדוּ מִן הָעוֹלָם בְּכַמָּה פְּעָמִים, וְהוּא הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְגוֹ׳. אָמַר מֹשֶׁה: מָה אַתָּה רוֹצֶה מִמֶּנִּי? הֲרֵי הַכֹּל שֶׁלְּךָ!

In this Zohar section, we read that in addition to the regular set of the Hebrew letters there are two more sets. One set is in large letters and it relates to the level of Binah and the world to come. The other set is of small letters and is related to the level of Malchut. God added a small י Yod to Pinchas' name as a testimony to the covenant between them.

The Zohar explains that God considered Moses to have the covenant with the Shechina, and before he gave it to Pinchas, He came to Moses with respect telling him "Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest,". Moses noticed the irregular approach and asked God the meaning of it. God explained that it is so because he, Moses, sacrificed himself for the people many times before he is considered for that 'reward'. Moses replied "What do you want from me? Everything is yours anyway. If you want to give the Malchut to Pinchas, then who would tell you what to do."

131. אָמַר לֵיהּ, הָא כֹּלָּא דִּידָךְ הִיא, אֵימָא לֵיהּ דְּתִשְׁרֵי בְּגַוֵּיהּ. אָמַר מֹשֶׁה, הָא בְּלִבָּא שְׁלִים תְּהֵא לְגַבֵּיהּ. אָמַר לֵיהּ אֵימָא אַנְתְּ בְּפוּמָךְ, וְאָרִים קָלָךְ, דְּאַנְתְּ מָסַר לֵיהּ בִּרְעוּתָא, בְּלִבָּא שְׁלִים. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, לָכֵן אֱמוֹר, אַתְּ אֵימָא בִּרְעוּתָא, הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. מֹשֶׁה

131. אָמַר לוֹ: הֲרֵי הַכֹּל שֶׁלְּךָ הִיא, אֱמֹר לוֹ שֶׁתִּשְׁרֶה בְּתוֹכוֹ. אָמַר מֹשֶׁה: הֲרֵי בְּלֵב שָׁלֵם תִּהְיֶה אֵלָיו. אָמַר לוֹ: אֱמֹר אַתָּה בְּפִיךָ וְהָרֵם קוֹלְךָ, שֶׁאַתָּה מָסַרְתָּ אוֹתָהּ בְּרָצוֹן וּבְלֵב שָׁלֵם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב לָכֵן אֱמֹר. אַתָּה אֱמֹר בְּרָצוֹן: הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. שֶׁאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הָיָה לוֹ

הֲוָה אָמַר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ וְגוֹ׳, דְּאִילּוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הֲוָה לֵיהּ לְמֵימַר לָכֵן אֱמוֹר לוֹ הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם, אֲבָל לָא כְּתִיב אֶלָּא לָכֵן אֱמוֹר. וְאִי תֵּימָא, דְּאִתְעַבְּרַת מִן מֹשֶׁה. לָא. אֶלָּא כְּבוּצִינָא דָא דְּאַדְלִיקוּ מִינָּהּ, דָּא יָהִיב וְאַהֲנֵי, וְדָא לָא אִתְגָּרַע מִנָּהּ.

לוֹמַר: לָכֵן אֱמֹר לוֹ הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם. אֲבָל לֹא כָּתוּב אֶלָּא לָכֵן אֱמֹר. וְאִם תֹּאמַר שֶׁהָעֻבְּרָה מִמֹּשֶׁה – לֹא. אֶלָּא כְּנֵר זֶה שֶׁמַּדְלִיקִים מִמֶּנּוּ – זֶה נוֹתֵן וּמְהַנֶּה, וְזֶה לֹא נִגְרָע מִמֶּנּוּ.

132. אָתָא הַהוּא טוּלָּא, וְיָתִיב, וְנָשִׁיק לֵיהּ. שָׁמְעוּ זַד כָּלָא דְּהֲוָה אָמַר, פָּנוּן אֲתָר, פָּנוּן אֲתָר לְרִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, דְּאִיהוּ גַּבַּיְיכוּ. דְּתָנֵינָן, דְּכָל אֲתָר דְּצַדִּיקָא אִתְזַדְּשׁ בֵּיהּ מִלֵּי דְּאוֹרַיְיתָא, כַּד אִיהוּ בְּהַהוּא עָלְמָא, פָּקִיד לְהַהוּא אֲתָר, וְאָתֵי לֵיהּ לְגַבֵּיהּ. וְכָל שֶׁכֵּן כַּד שָׁרָאן בְּגַוּוּיהּ צַדִּיקַיָּיא אָזְדָרְנִין. לְזָדְתָּא בְּהַהוּא אֲתָר, דְּאַמְרִין מִלֵּי דְּאוֹרַיְיתָא. כְּגַוְונָא דָא דְּהֲוָה אָתֵי רִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר לְמִפְקַד לְאַתְרֵיהּ, וְאַשְׁכַּחוּז אִלֵּין צַדִּיקַיָּיא מְזַדְּתִין מִלֵּין דְּאוֹרַיְיתָא, וְאִתְזַדְּשׁ כְּמִלְּקַדְמִין, הַהוּא מִלָּה דְּרִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר קַמֵּיהּ.

132. בָּא אוֹתוֹ הַצֵּל, וְיָשַׁב, וּנְשָׁקוֹ. שָׁמְעוּ קוֹל אֶחָד שֶׁהָיָה אוֹמֵר: פַּנּוּ מָקוֹם, פַּנּוּ מָקוֹם לְרַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, שֶׁהוּא אִתְּכֶם. שֶׁשָּׁנִינוּ, שֶׁכָּל מָקוֹם שֶׁצַּדִּיק חִדֵּשׁ בּוֹ דִּבְרֵי תוֹרָה, כְּשֶׁהוּא בְּאוֹתוֹ הָעוֹלָם פּוֹקֵד אֶת אוֹתוֹ מָקוֹם וּבָא אֵלָיו, וְכָל שֶׁכֵּן כְּשֶׁשְּׁרוּיִים בּוֹ צַדִּיקִים אֲחֵרִים לְחַדֵּשׁ בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁאוֹמְרִים דִּבְרֵי תוֹרָה, כְּמוֹ זֶה שֶׁהָיָה בָּא רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר לִפְקֹד אֶת מְקוֹמוֹ וּמָצָא צַדִּיקִים אֵלּוּ מְחַדְּשִׁים דִּבְרֵי תוֹרָה, וְהִתְחַדֵּשׁ כְּמִקֹּדֶם אוֹתוֹ דָּבָר שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר לְפָנָיו.

133. אָמַר רִבִּי אַבָּא, יָאוּת מִלָּה דְּרִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, דְּהָא לָא כְּתִיב לָכֵן הִנְנִי נוֹתֵן, אֶלָּא לָכֵן אֱמוֹר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ. וְכִי מִלָּה דָא הֲוָה גְּנִיזָא מֵזַסִּידָא דָא תְּזוּת יְדָךְ, וְלָא הֲוִית אָמַר. זַכָּאָה זוּלְקָנָא, דְּזָכֵינָא לְמֶהֱוֵי בְּסִיעְתָּא דְּטוּלָּא קַדִּישָׁא הָכָא.

133. אָמַר רִבִּי אַבָּא, נָאֶה הַדָּבָר שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, שֶׁהֲרֵי לֹא כָּתוּב לָכֵן הִנְנִי נוֹתֵן, אֶלָּא לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ. וְכִי דָּבָר זֶה הָיָה גָּנוּז מֵחָסִיד זֶה תַּחַת יָדְךָ וְלֹא הָיִיתָ אוֹמֵר?! אַשְׁרֵי חֶלְקֵנוּ שֶׁזָּכִינוּ לִהְיוֹת בַּסִּיּוּעַ שֶׁל הַצֵּל הַקָּדוֹשׁ כָּאן.

God replied to Moses telling him that he already has the Shechina with him, and only he (Moses) can give it to Pinchas. The code to this conversation is revealed in the verse (Numbers 25:12) "לָכֵן, אֱמֹר: הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי, שָׁלוֹם" "Wherefore say: Behold, I give unto him My covenant of peace" God gave Moses the ability to bestow on Pinchas the connection to the Shechina that gave Pinchas immortality. The keyword is when Moses was told to say "I give unto him". It doesn't say "God gives Pinchas…". Moses himself gave Pinchas the connection to the covenant and the Shechina. The Zohar explains that we should not think for a moment that Moses lost something by giving Pinchas the covenant. It is like a candle that shares its light and never loses from itself. This is a great lesson about sharing the light. Like Moses, we should always have in

mind that everything is from the Light. Even if we have a light that we earned previously with hard work. God can always take it from us for his own reason, meaning our Tikkun process. The next lesson is that we can never lose earned light by sharing it with others. If we are asked to do something good and accept it, then if another person comes to share the action, we will lose nothing in letting him share the effort. When we accept work with the whole heart, we create a vessel and the light comes and fulfills it. The first action lights the candle, and when we share it with others we just add greater light to ourselves. Sharing the Zohar study is very important for the soul. Each time we share it we should know that not only one person is affected, but also the entire line of light is originated in you. When this person shares with another and another, it can continue for many levels far in distance and in time. I am not suggesting knocking on doors like Jehovah's Witness used to do but you can simply share links on Facebook, Twitter or just forward emails, speak to people, etc. There are many people joining the Daily Zohar study following a link that someone shared on Facebook. Even if you don't see or know the people who followed your link, you enjoy the light he got connected to. This is not self-promotion for the Daily Zohar. Whatever enlightens you, share with others. All the wise and enlightening quotes from wise people are nice and you can share them, but the ONLY true connection to the Zohar has the power to remove darkness from the world.

134. אוף הוא פָּתַח וְאָמַר, מִשְּׁמֵיהּ דְּרִבִּי פִּנְחָס (קהלת ט) כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה וְגוֹ׳, כַּמָּה יָאוּת לֵיהּ לְבַר נָשׁ בְּעוֹד דְּבוּצִינָא דָּלִיק וְשַׁרְיָא עַל רֵישֵׁיהּ, לְאִשְׁתַּדְּלָא וּלְמֶעְבַּד רְעוּתָא דְּמָארֵיהּ. בְּגִין דְּהַהוּא נְהוֹרָא דְּבוּצִינָא, אִיהִי כ״וַז דְּשַׁרְיָא עָלֵיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר יד) יִגְדַּל נָא כֹּוַז יְיָ. כֹּוַז יְיָ, דָּא הוּא כֹּוַז, דְּשַׁרְיָא עַל רֵישֵׁיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּיא, וְכֹל אִינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בִּרְעוּתָא דְּמָארֵיהוֹן. וְעַל דָּא תָּנֵינָן, כָּל הָעוֹנֶה אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כֹּוַזוֹ. (דא איהו כחו)

134. גַּם הוּא פָּתַח וְאָמַר מִשְּׁמוֹ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס, (קהלת ט) כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ עֲשֵׂה וְגוֹ׳ – כַּמָּה נָאֶה לוֹ לָאָדָם בְּעוֹד שֶׁהַנֵּר דּוֹלֵק וְשָׁרוּי עַל רֹאשׁוֹ לְהִשְׁתַּדֵּל וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן רִבּוֹנוֹ, מִשּׁוּם שֶׁאוֹתוֹ הַנֵּר הוּא כ״חַ שֶׁשָּׁרוּי עָלָיו, וְלָכֵן כָּתוּב (במדבר יד) יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְיָ. כֹּחַ יְיָ, זֶהוּ כֹּחַ שֶׁשּׁוֹרֶה עַל רֹאשׁ הַצַּדִּיקִים וְכָל אוֹתָם שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בִּרְצוֹן רִבּוֹנָם. וְעַל זֶה שָׁנִינוּ, כָּל הָעוֹנֶה אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כֹּחוֹ. (זֶהוּ כֹּחוֹ)

135. וְדַאי אִצְטְרִיךְ לְאִתְעָרָא כָּל שַׁיְיפוּי בְּזֵוִילָא תַּקִּיף בְּגִין דִּבְאִתְעָרוּתָא תַּקִּיף דְּאִתְתַּקַּף, אִתְעַר הַהוּא כֹּוַז קַדִּישָׁא עִלָּאָה, וְאִסְתַּלָּק גּוֹ קוּדְשָׁא וְאִתְבַּר זֵוִילָא וְתוּקְפָּא דְּסִטְרָא אַזְרָא. וְעַל

135. וַדַּאי צָרִיךְ לְעוֹרֵר כָּל אֵיבָרָיו בְּכֹחַ חָזָק, מִשּׁוּם שֶׁבְּהִתְעוֹרְרוּת חֲזָקָה שֶׁהִתְחַזֵּק, הִתְעוֹרֵר אוֹתוֹ כֹּחַ קָדוֹשׁ עֶלְיוֹן וְעָלָה לְתוֹךְ הַקֹּדֶשׁ, וְנִשְׁבַּר כֹּחַ וְחֹזֶק הַצַּד הָאַחֵר. וְלָכֵן בְּכֹחֲךָ, שֶׁצָּרִיךְ לַעֲשׂוֹת רְצוֹן רִבּוֹנְךָ.

דָּא (דף ר"כ ע"ב) בְּכוֹזֵךְ, אִצְטְרִיךְ לְמֶעְבַּד רְעוּתָא דְּמָארֶךָ.

136. כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְגוֹ', בְּגִין דִּבְהַהוּא כּוֹזַ אִית מַעֲשֶׂה, אִשְׁתַּדְּלוּתָא לְאִשְׁתַּדְּלָא בְּהַאי עָלְמָא דְּאִקְרֵי מַעֲשֵׂה, עָלְמָא דְּעוֹבָדָא, לְמִשְׁלָם סוֹפָא דְּמַזְזַשָּׁבָה. וְחֶשְׁבּוֹן, דָּא הוּא עָלְמָא, דְּתַלְיָא בְּדִבּוּרָא, דְּהָא חֶשְׁבּוֹן בְּדִבּוּרָא תַּלְיָא. וְעַל דָּא, כָּל גִּימַטְרִיאוֹת, וּתְקוּפִין, וְעִבּוּרִין דְּעָלְמָא, בְּסִיהֲרָא הֲווֹ. וְדַעַת, דָּא אִיהוּ רָזָא דְּשִׁית סִטְרִין, דְּתַלְיָין בְּמַזְזַשָּׁבָה, וְאִקְרוּן עָלְמָא דְּהַהוּא מַזְזַשָּׁבָה. וְחָכְמָה, דְּכֹלָּא תַּלְיָא מִנֵּיהּ.

136. כִּי אֵין מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וְגוֹ', מִשּׁוּם שֶׁבְּאוֹתוֹ כֹּחַ יֵשׁ מַעֲשֵׂה הִשְׁתַּדְּלוּת לְהִשְׁתַּדֵּל בָּעוֹלָם הַזֶּה שֶׁנִּקְרָא מַעֲשֶׂה, עוֹלַם הַמַּעֲשֶׂה, לְהַשְׁלִים סוֹף הַמַּחֲשָׁבָה. וְחֶשְׁבּוֹן – זֶהוּ עוֹלָם שֶׁתָּלוּי בַּדִּבּוּר, שֶׁהֲרֵי הַחֶשְׁבּוֹן בַּדִּבּוּר תָּלוּי. וְלָכֵן כָּל הַגִּימַטְרִיָּאוֹת וּתְקוּפוֹת הָעִבּוּרִים שֶׁל הָעוֹלָם הֵם בַּלְּבָנָה. וְדַעַת – זֶהוּ סוֹד שִׁשָּׁה צְדָדִים שֶׁתְּלוּיִים בַּמַּחֲשָׁבָה, וְנִקְרָאִים עוֹלָם שֶׁל אוֹתָהּ מַחֲשָׁבָה. וְחָכְמָה – שֶׁהַכֹּל תָּלוּי מִמֶּנָּה.

Ecclesiastes 9:10
"כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ, לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ–עֲשֵׂה"
"Whatsoever thy hand attaineth to do by your might, that do"
Rabbi Shimon quotes a teaching of Rabbi Pinchas, his father in law, and says that we should do all that we can to 'please' the Creator when the light of the candle is lit above our heads. That light is the force of the Shechina that joins the Tzadikkim when they study and follow the ways of YHVH.
The Zohar here references that a person that answers the third Amen of the Kadish, with all his might, removes a judgment of 70 years from himself.
In the third Amen, we say more than the word 'Amen'. We add the 7 words with 28 letters that follow the Amen. "יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא מְבָרַךְ, לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמַיָּא", 'Amen Yehe Shemeh Rabbah …'.
These 7 words represent the Seven Sefirot, and the 28 letters have the numerical value of 'כח', 'might, power, force'.
What is Kadish?
The Kadish is an Aramaic text that connects us to the upper three Sefirot and draws light to the seven sefirot below. It is used during the prayers to connect us between spiritual worlds. That high level of Light that we draw cleans all the lower levels.
The condition for enjoying a removal of judgment is the use of our 'might', which is the true and pure consciousness of a person, together with the 28 letters. Some people scream the words, but the Zohar explains here that it is about focusing the consciousness to draw this light down to the world.
The Kadish can be recited ONLY when there are at least ten men (male = channel, ten Sefirot) that make the connection to the Tree of Life.

137. וְכָל אִלֵּין כְּלִילָן בְּהַהוּא כּוֹזַ, מַה דְּלָאו הָכִי בְּסִטְרָא דִּשְׁאוֹל, דַּרְגָּא דְּגֵיהִנָּם. דְּהָא כָּל בַּר נָשׁ

137. וְכָל אֵלּוּ כְּלוּלִים בְּאוֹתוֹ כֹּחַ, מַה שֶּׁאֵין כֵּן בְּצַד הַשְּׁאוֹל, דַּרְגַּת הַגֵּיהִנֹּם. שֶׁהֲרֵי כָּל אָדָם שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדֵּל בְּכ"ח זֶה

דְּלָא אִשְׁתַּדַּל בְּהַאי כ״וַז, בְּהַאי עָלְמָא, לְאַעְלָאָה בֵּיהּ, בְּמַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וָדַעַת וְחָכְמָה, סוֹפֵיהּ לְאַעְלָאָה בַּשְׁאוֹל, דְּלֵית בֵּיהּ מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וָדַעַת וְחָכְמָה. דְּהָא סִטְרָא אָחֳרָא, אַרְזוּ שְׁאוֹל אִיהִי, דִּכְתִיב, (משלי ז) דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ. מַאן דְּאִתְרַפֵּי מֵהַאי כ״וַז קַדִּישָׁא, אַתְקַף בֵּיהּ סִטְרָא אַחֲרָא, דִּשְׁאוֹל בֵּיתָהּ.

בָּעוֹלָם הַזֶּה לְהִכָּנֵס בּוֹ בְּמַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וָדַעַת וְחָכְמָה, סוֹפוֹ לְהִכָּנֵס בַּשְׁאוֹל, שֶׁאֵין בּוֹ מַעֲשֶׂה וְחֶשְׁבּוֹן וָדַעַת וְחָכְמָה. שֶׁהֲרֵי הַצַּד הָאַחֵר הוּא דֶּרֶךְ שְׁאוֹל, שֶׁכָּתוּב (משלי ז) דַּרְכֵי שְׁאוֹל בֵּיתָהּ. מִי שֶׁיִּתְרַפֶּה מִכ״ח הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה, מִתְחַזֵּק בּוֹ צַד הָאַחֵר, שֶׁשְּׁאוֹל בֵּיתָהּ.

138. אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה, וְכִי כָּל בְּנֵי עָלְמָא אָזְלִי לִשְׁאוֹל. אִין. אֲבָל סַלְקִין מִיַּד, דִּכְתִיב, (שמואל א ב) מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל. בַּר אִינּוּן זַיְיבִין, דְּלָא הִרְהֲרוּ תְּשׁוּבָה לְעָלְמִין, דְּנַזְוְתִין וְלָא סַלְקִין. וַאֲפִילוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִים נַזְוְתִין תַּמָּן. אֲמַאי נַזְוְתִין. בְּגִין דְּנַטְלִין כַּמָּה זַיְיבִין מִתַּמָּן, וְסַלְקִין לוֹן לְעֵילָא. (ותמן עבדין לון להרהר בתשובה) וּמַאן אִינּוּן. אִינּוּן דְּהִרְהֲרוּ בִּתְשׁוּבָה בְּהַאי עָלְמָא, וְלָא יָכִילוּ, וְאִסְתְּלָקוּ מִן עָלְמָא. וְצַדִּיקַיָּיא נַזְוְתִין בְּגִינֵיהוֹן דְּזַיְיבִין גּוֹ שְׁאוֹל, וְנַטְלִין לוֹן, וְסַלְקִין לוֹן מִן תַּמָּן.

138. אֲשֶׁר אַתָּה הוֹלֵךְ שָׁמָּה. וְכִי כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם הוֹלְכִים לַשְׁאוֹל? כֵּן, אֲבָל עוֹלִים מִיָּד, שֶׁכָּתוּב (שמואל-א ב) מוֹרִיד שְׁאוֹל וַיָּעַל. פְּרָט לְאוֹתָם רְשָׁעִים שֶׁלֹּא הִרְהֲרוּ תְּשׁוּבָה לְעוֹלָמִים, שֶׁיּוֹרְדִים וְלֹא עוֹלִים. וַאֲפִלּוּ צַדִּיקִים גְּמוּרִים יוֹרְדִים לְשָׁם. לָמָּה יוֹרְדִים? מִשּׁוּם שֶׁלּוֹקְחִים כַּמָּה רְשָׁעִים מִשָּׁם, וּמַעֲלִים אוֹתָם לְמַעְלָה. (וְשָׁם גּוֹרְמִים לָהֶם לְהַרְהֵר בִּתְשׁוּבָה) וּמִי הֵם? אוֹתָם שֶׁהִרְהֲרוּ תְּשׁוּבָה בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלֹא יָכְלוּ, וְהִסְתַּלְּקוּ מֵהָעוֹלָם. וְצַדִּיקִים יוֹרְדִים בִּגְלַל הָרְשָׁעִים לְתוֹךְ הַשְּׁאוֹל, וְלוֹקְחִים אוֹתָם, וּמַעֲלִים אוֹתָם מִשָּׁם.

139. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כְּתִיב (קהלת ז) אַזֹּת לְאַזֹּת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן. חֶשְׁבּוֹן דְּגִימַטְרִיָּיאוֹת דְּקַיְּימָן בְּסִיהֲרָא, בְּאָן דַּרְגָּא דִּילָהּ אִינּוּן. לָא אָתִיב לֵיהּ. אָמַר, שְׁמַעְנָא, וְלָא אִדְכַּרְנָא מִלָּה. קָם הַהוּא טוּלָא, וּבָטַשׁ בְּעֵינוֹי דְּרַבִּי אַבָּא, נָפַל עַל אַנְפּוֹי מִגּוֹ דְּזִילוּ. עַד דְּהֲוָה נָפַל עַל אַנְפּוֹי, נָפַל קְרָא בְּפוּמֵיהּ, דִּכְתִיב, (שיר השירים ז) עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים. וְאִלֵּין עַיְינִין דִּילָהּ, פַּרְפָּרָאוֹת לְגוֹ זָכְמָה עִלָּאָה, דְּאִתְמַשְׁכָא מִלְּעֵילָא, וּמִגּוֹ חֶשְׁבּוֹן וּתְקוּפִין וְעִבּוּרִין אִתְמַלְיָין, וְאִתְעָבִידוּ בְּרֵיכוֹת, דְּנַפְקוּ מִיָּמִין, לְכָל סִטְרִין, (נ"א אינון עיינין) עַד דְּאִתְפָּקְדָן לְכָל זוּשְׁבָּן וְעִבּוּרִין דְּסִיהֲרָא בְּלִבַּד (ס"א דלבר), וְכוֹכָבִין וּמַזָּלֵי

139. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, כָּתוּב (קהלת ז) אַחַת לְאַחַת לִמְצֹא חֶשְׁבּוֹן. חֶשְׁבּוֹן שֶׁל גִּימַטְרִיָּאוֹת שֶׁעוֹמְדִים בַּלְּבָנָה, בְּאֵיזוֹ דַרְגָּה שֶׁלָּהּ הֵם? לֹא הֵשִׁיב לוֹ. אָמַר, שָׁמַעְתִּי וְלֹא נִזְכַּרְתִּי בַּדָּבָר. קָם אוֹתוֹ הַצֵּל וְהִכָּה בְּעֵינָיו שֶׁל רַבִּי אַבָּא. נָפַל עַל פָּנָיו מִתּוֹךְ פַּחַד. עַד שֶׁהָיָה נוֹפֵל עַל פָּנָיו, נָפַל פָּסוּק בְּפִיו, שֶׁכָּתוּב (שיר השירים ז) עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים. וְאֵלּוּ הָעֵינַיִם שֶׁלָּהּ: פַּרְפְּרָאוֹת לְתוֹךְ חָכְמָה עֶלְיוֹנָה שֶׁנִּמְשֶׁכָה מִלְּמַעְלָה, וּמִתּוֹךְ חֶשְׁבּוֹן וּתְקוּפוֹת וְעִבּוּרִים מִתְמַלְּאִים, וְנַעֲשׂוּ בְּרֵכוֹת, שֶׁיָּצְאוּ מֵימָיו לְכָל הַצְּדָדִים, (אוֹתָן עֵינַיִם) עַד שֶׁנִּפְקְדוּ לְכָל חֶשְׁבּוֹן וְעִבּוּרֵי הַלְּבָנָה בִּלְבַד (שֶׁבַּחוּץ) וְכוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת לַעֲשׂוֹת חֶשְׁבּוֹן, וְזֶהוּ שַׁעַר בַּת רַבִּים, זוֹהִי הַלְּבָנָה שֶׁבַּחוּץ.

לְמֶעְבַּד זְשִׁבּוֹן, וְדָא אִיהוּ עַל שַׁעַר בַּת רַבִּים, דָא אִיהִי סִיהֲרָא דִּלְבַר.

The Zohar teaches us a great lesson. The 'might' that we use in our consciousness includes the force of the action below. By awakening the force from above, we gain the ability to break the Klipot on the way down. With that power, we have the freedom to manifest all that follows the will of the Creator. Ecclesiastes 9:10 "כֹּל אֲשֶׁר תִּמְצָא יָדְךָ, לַעֲשׂוֹת בְּכֹחֲךָ–עֲשֵׂה" "Whatsoever thy hand attaineth to do by your might, that do" Our world is the world of Action and every action begins with a thought that gives it 'life'. From the levels of Chokmah and Binah, we draw the power to manifest. The act of creation in the physical world must first exist in the level of Chokmah that is our thought levels. This is the source of power that makes things manifested in the world. The Zohar continues the explanation and tells us that the power of the thought-forms all the little details to be manifested with the actions. The words we use connect with their numerical value to the upper forces that originated them and draw the light for them. Everything is calculated at the thought level. The thought is מחשבה Calculate, Calculator, Computer is מחשב Everything in the physical world is based on a precise calculation made at the level of Chokmah. Psalms 104:24 "מָה-רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְהוָה– כֻּלָּם, בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ; מָלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנֶךָ." "How manifold are Thy works, YHVH! In wisdom hast Thou made them all; the earth is full of Thy creatures." People that don't think about their actions fall to the depth of negativity, and when they die they go to the lowest levels of hell. Only righteous people can pull them up some levels if during their life they had some thoughts of connection to the Light that they didn't follow through. Before every action, we should spend time to connect with our thoughts and consciousness to the Creator of all things and draw the power of manifestation.

140. אָמַר רִבִּי אַבָּא לְרִבִּי יוֹסֵי, הַהוּא מַרְגְּלָא קַדִּישָׁא דְּהַוָה תְּזוּזוֹת יְדָךְ, מִגּוֹ סִיעָתָא דְּזַוְסִידָא קַדִּישָׁא דְּאִיהוּ גַּבָּן, כַּמָּה שַׁפִּיר אִיהוּ, וְאָהֲדַרְנָא בֵּיהּ. דְּהָא וַדַּאי לָא אִצְטְרִיךְ לְאַפָּקָא אִתְּתָא, לְמִשְׁרֵי בַּאֲתָר אַזְרָא, עַד דְּבַעְלָהּ יַפְקֵד לָהּ וְיָהִיב לָהּ רְשׁוּ לְמֵהַךְ. וְאוֹדְעִין לְבַעְלָהּ בְּקַדְמִיתָא, וּמְפַיְּסִין לֵיהּ, דְּהוּא יַפְקֵד לָהּ, וְיָהִיב לָהּ רְשׁוּ לְמֵהַךְ לְהַהוּא אֲתָר. כַּךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פָּיֵס לְמֹשֶׁה, וְעַד דְּיָהַב לֵיהּ רְשׁוּ, וְאָמַר לֵיהּ אֵיבָא אַנְתְּ, הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם, לְמִשְׁרֵי בְּגַוּוֵיהּ, וְעַד דְּיָהַב לָהּ רְשׁוּ לְמֵהַךְ תַּמָּן, לָא אַזְלַת.

140. אָמַר רַבִּי אַבָּא לְרַבִּי יוֹסִי, אוֹתָהּ מַרְגְּלִית קְדוֹשָׁה שֶׁהָיְתָה תַּחַת יָדְךָ, מִתּוֹךְ סִיעַ שֶׁל הֶחָסִיד הַקָּדוֹשׁ שֶׁהוּא אֶצְלֵנוּ, כַּמָּה יָפָה הוּא, וְחָזַרְנוּ בוֹ. שֶׁהֲרֵי וַדַּאי לֹא צָרִיךְ לְהוֹצִיא אִשָּׁה לְהַשְׁרוֹת בְּמָקוֹם אַחֵר, עַד שֶׁבַּעְלָהּ יְצַוֶּה וְיִתֵּן לָהּ רְשׁוּת לָלֶכֶת, וּמוֹדִיעִים לְבַעְלָהּ בַּהַתְחָלָה, וּמְפַיְּסִים אוֹתוֹ שֶׁהוּא יְצַוֶּה אוֹתָהּ וְיִתֵּן לָהּ רְשׁוּת לָלֶכֶת לְאוֹתוֹ מָקוֹם. כָּךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא פִּיֵּס אֶת מֹשֶׁה, וְעַד שֶׁנָּתַן לוֹ רְשׁוּת וְאָמַר לוֹ: אֵמֹר אַתָּה, הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִית שָׁלוֹם, לִשְׁרוֹת בְּתוֹכוֹ. וְעַד שֶׁנָּתַן לָהּ רְשׁוּת לָלֶכֶת לְשָׁם, לֹא הָלְכָה.

141. מִנָּלָן. מִצַּדִּיקוֹ שֶׁל עוֹלָם, דְּיָהִיב לָהּ רְשׁוּ, לְמִשְׁרֵי גּוֹ צַדִּיקֵי בְּהַאי עָלְמָא. וְיָתְבָא עִמְּהוֹן, כְּכַלָּה גּוֹ קְשׁוּטָהָא. וְצַדִּיקָא דְּעָלְמָא זָמֵי, וְזַדֵּי בְּהַאי. אֲבָל בֵּין דְּרוֹעֵי דְּבַעְלָהּ שְׁכִיבַת, וְאִתְהַדְּרַת לְמֶהֱוֵי בַּהֲדֵיהוּ, וְתָבַת לְבַעְלָהּ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (אסתר ב) בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה. בָּעֶרֶב הִיא בָאָה, לְגַבֵּי בַּעְלָהּ. וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה, לְגַבֵּי צַדִּיקַיָּיא דְּעָלְמָא. וְכֹלָּא בִּרְשׁוּתָא דְּבַעְלָהּ. (הדא הוא דכתיב, (תהלים לז) וצדיק חונן ונותן).

141. מִנַּיִן לָנוּ? מִצַּדִּיקוֹ שֶׁל עוֹלָם, שֶׁנָּתַן לָהּ רְשׁוּת לִשְׁרוֹת בְּתוֹךְ צַדִּיקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה. וְיָשְׁבָה עִמָּם כְּמוֹ כַלָּה בְּתוֹךְ הַקִּשּׁוּטִים שֶׁלָּהּ. וְצַדִּיק הָעוֹלָם רוֹאֶה וְשָׂמֵחַ בָּזֶה. אֲבָל בֵּין זְרוֹעוֹת בַּעְלָהּ שׁוֹכֶבֶת, וְחוֹזֶרֶת לִהְיוֹת אִתָּם, וְשָׁבָה לְבַעְלָהּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (אסתר ב) בָּעֶרֶב הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה. בָּעֶרֶב הִיא בָאָה לְבַעְלָהּ, וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה לְצַדִּיקֵי הָעוֹלָם, וְהַכֹּל בִּרְשׁוּת בַּעְלָהּ. (זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים לז) וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן).

142. וּמֹשֶׁה כָּךְ אָמַר, הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי, כְּמָה דְּצַדִּיק דְּלֵעֵילָא נוֹתֵן, אוּף אֲנָא הִנְנִי נוֹתֵן, מַתָּנָה לְמֶהֱדָר מַתָּנָה אִיהִי. וּבְגִין בְּרִית דָּא, רָוִוזוּ כְּהוּנָה עִלָּאָה. וְאִי לָא תְּהֵא בַּהֲדֵיהּ, לָא אִתְקְשַׁר פְּנִינָה בְּדַרְגָּא דְּכְהוּנָה עִלָּאָה, דְּהָא בְּרִית דַּבְקָא אִיהוּ תָּדִיר בִּימִינָא עִלָּאָה. וּבִמִינָא עִלָּאָה דָּא, זַמִּין לְמִבְנֵי בֵּי מַקְדְּשָׁא, דְּאִיהוּ בְּרִית.

142. וּמֹשֶׁה כָּךְ אָמַר, הִנְנִי נוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי. כְּמוֹ שֶׁצַּדִּיק שֶׁלְּמַעְלָה נוֹתֵן, גַּם אֲנִי הִנְנִי נוֹתֵן, מַתָּנָה לְהַחֲזִיר מַתָּנָה הִיא, וּבִשְׁבִיל בְּרִית זוֹ הִרְוִיחַ כְּהֻנָּה עֶלְיוֹנָה. וְאִם לֹא תִהְיֶה אִתּוֹ, לֹא יִתְקַשֵּׁר פִּנְחָס בְּדַרְגַּת כְּהֻנָּה עֶלְיוֹנָה, שֶׁהֲרֵי בְּרִית דְּבֵקָה תָּמִיד בְּיָמִין עֶלְיוֹן. וְיָמִין עֶלְיוֹן זֶה עָתִיד לִבְנוֹת בֵּית מִקְדָּשׁ, שֶׁהוּא בְּרִית.

Esther 2:14 "בָּעֶרֶב הִיא בָאָה, וּבַבֹּקֶר הִיא שָׁבָה" "In the evening she went, and on the morrow, she returned" The Holy system gives us the opportunity to connect to the Shechina. She is the female aspect of the Light, and when we connect to her we draw light from the upper levels. The Zohar describes the Shechina as a bride, a precious stone whose husband allows her to leave him for the day to be among the righteous people and shine her light. In the evening she goes back to her husband, rests between his arms that represent the Right and Left columns. At midnight the Shechina is in unification with the Light and by morning she is filled with Chassadim to bring down to the world. Moses had the Shechina with him all the time because he could go between the upper and lower levels. For that reason, God asked Moses to give Pinchas permission to connect to the Shechina. Psalms 37:21 "וְצַדִּיק, חוֹנֵן וְנוֹתֵן" "the righteous dealt graciously, and gives." With that gift of connection to the Shechina at all times, Pinchas was able to have the 'supernal priesthood', meaning, connection to the light at the levels that are above the seven Sefirot. As we explained in previous DZ, Pinchas became immortal and later transformed to become Elijah the prophet who has the ability to move between the spiritual and physical worlds. Rabbi Shimon reveals the secrets of the Torah in the Zohar and gives us the gift of connection to higher spiritual levels. The Zohar gives support to the Shechina in this world and it represents the righteous people that can hardly be found for

the Shechina to connect and support. With the Zohar study, we reveal light in the world like Rabbi Shimon and draw the Shechina to us. Each section is a treasure of higher secrets of the Spiritual System and when the Zohar reveals it, and by studying it, we pull a string of light to the world.

143. אָמַר רִבִּי אַבָּא, אִדְכַּרְנָא מִלָּה זְדָא, דְּשַׁמַּעְנָא מִבּוּצִינָא קַדִּישָׁא, דְּשָׁמַע מִשְּׁמֵיהּ דְּרִבִּי אֱלִיעֶזֶר. יוֹמָא חַד, אָתָא לְקַמֵּיהּ זַד זַכִּים גּוֹי, אָמַר לֵיהּ סָבָא סָבָא, תְּלַת בַּעְיָין (דף רכ"א ע"א) בָּעֵינָא לְמִתְבַּע מִנָּךְ. זַד, דְּאַתּוּן אַמְרִין דְּיִתְבְּנֵי לְכוּ בֵּי מַקְדְּשָׁא אָזֵזָרָא, וְהָא לָא הֲווּ לְמִבְנֵי אֶלָּא תְּרֵי זְמִנִּין, בַּיִת רִאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי, בַּיִת שְׁלִישִׁי (ובית רביעי) לָא תִּשְׁכַּח בְּאוֹרַיְיתָא, וְהָא מַה דְּהַוָּה לֵיהּ לְמִבְנֵי, כְּבַר אִתְבְּנוּן, וּלְעוֹלָם לֵית בֵּיהּ יַתִּיר, דְּהָא תְּרֵי בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל קָרָא לוֹן קְרָא. וּכְתִיב, (חגי ב) גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן.

143. אָמַר רַבִּי אַבָּא, נִזְכַּרְתִּי בְּדָבָר אֶחָד שֶׁשָּׁמַעְתִּי מֵהַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁשָּׁמַע מִשְּׁמוֹ שֶׁל רַבִּי אֱלִיעֶזֶר. יוֹם אֶחָד בָּא לְפָנָיו גּוֹי אֶחָד וְאָמַר לוֹ: זָקֵן זָקֵן, שָׁלֹשׁ בְּעָיוֹת אֲנִי רוֹצֶה לִתְבֹּעַ מִמְּךָ. אַחַת, שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים שֶׁיִּבָּנֶה לָכֶם בֵּית מִקְדָּשׁ אַחֵר, וַהֲרֵי לֹא הָיוּ לְהִבָּנוֹת אֶלָּא רַק פְּעָמַיִם – בַּיִת רִאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי. בַּיִת שְׁלִישִׁי (וּבַיִת רְבִיעִי) לֹא תִּמְצָא בַּתּוֹרָה, וַהֲרֵי מַה שֶּׁהָיָה לוֹ לְהִבָּנוֹת כְּבָר נִבְנוּ, וּלְעוֹלָם אֵין בּוֹ יוֹתֵר, שֶׁהֲרֵי שְׁנֵי בָּתֵּי יִשְׂרָאֵל קָרָא לָהֶם הַפָּסוּק, וְכָתוּב (חגי ב) גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן מִן הָרִאשׁוֹן.

144. וְתוּ, דְּאַתּוּן אַמְרִין, דְּאַתּוּן קְרֵבִין לְמַלְכָּא עִלָּאָה, יַתִּיר מִכָּל שְׁאַר עַמִּין, מַאן דְּמִתְקְרִיב לְמַלְכָּא, אִיהוּ זַדֵּי (יתיר) תָּדִיר, בְּלָא צַעֲרָא, בְּלָא דְּזוּזִילוּ, וּבְלָא דְּזוּזִיקוּ. וְהָא אַתּוּן בְּצַעֲרָא וּבְדַזְזָקָא וּבִיגּוֹנָא תָּדִיר, יַתִּיר מִכָּל בְּנֵי עָלְמָא. וַאֲנָן לָא אִתְקְרִיב לָן צַעֲרָא וְדַזְזָקָא וְיִגּוֹנָא כְּלָל. אֲנָן קְרִיבִין לְמַלְכָּא עִלָּאָה, וְאַתּוּן רְזוּזִיקִין מִנֵּיהּ, וְעַל דָּא אִית לְכוּ צַעֲרָא וְדַזְזָקָא אֲבָלָא וְיִגּוֹנָא, מַה דְּלָא אִית לָן.

144. וְעוֹד, שֶׁאַתֶּם אוֹמְרִים שֶׁאַתֶּם קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל שְׁאָר הָעַמִּים. מִי שֶׁקָּרוֹב לַמֶּלֶךְ הוּא שָׂמֵחַ (יוֹתֵר) תָּמִיד, בְּלִי צַעַר, בְּלִי פַּחַד, בְּלִי דַּחַק, וַהֲרֵי אַתֶּם בְּצַעַר וּבְדַחַק וּבְיָגוֹן תָּמִיד יוֹתֵר מִכָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְלָנוּ לֹא הִתְקָרֵב צַעַר וְדַחַק וְיָגוֹן כְּלָל. אָנוּ קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן, וְאַתֶּם רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ, וְלָכֵן יֵשׁ לָכֶם צַעַר וְדַחַק, אֲבָל וְיָגוֹן, מַה שֶּׁאֵין לָנוּ.

145. וְתוּ, דְּאַתּוּן לָא אָכְלֵי נְבֵלָה וּטְרֵפָה, בְּגִין דִּתְהֲווּן בְּרִיאִין, וְגוּפָא דִּלְכוֹן לִהֱוֵי בִּבְרִיאוּתָא. אֲנָן אָכְלֵינָן כָּל מַה דְּבָעֵינָן, וַאֲנָן תַּקִּיפִין בְּזוּזִילָא בִּבְרִיאוּתָא, וְכָל שַׁיְיפוּן דִּילָן בְּקִיּוּמַיְיהוּ. וְאַתּוּן דְּלָא אַכְלִין, זַכְלִשִׁין כֻּלְּכוּ בְּמַרְעִין בִּישִׁין, וּבְתִבְּירוּ יַתִּיר מִכָּל שְׁאַר עַמִּין. עַמָּא דְּסָנֵי לְכוֹן אֱלָהֵכוֹן בְּכֹלָּא. סָבָא סָבָא, לָא תֵּימָא לִי מִדִּי,

145. וְעוֹד, שֶׁאַתֶּם לֹא אוֹכְלִים נְבֵלוֹת וּטְרֵפוֹת כְּדֵי שֶׁתִּהְיוּ בְּרִיאִים וְגוּפְכֶם יִהְיֶה בִּבְרִיאוּת. אָנוּ אוֹכְלִים כָּל מַה שֶּׁרוֹצִים, וְאָנוּ חֲזָקִים בְּכֹחַ בִּבְרִיאוּת, וְכָל אֵיבָרֵינוּ בְּעָמְדָם. וְאַתֶּם שֶׁלֹּא אוֹכְלִים, חַלָּשִׁים כֻּלְּכֶם בַּחֳלָאִים רָעִים וּבְשֶׁבֶר יוֹתֵר מִכָּל שְׁאָר הָעַמִּים. עַם שֶׁשּׁוֹנֵא אֶתְכֶם אֱלֹהֵיכֶם בַּכֹּל. זָקֵן זָקֵן, אַל תֹּאמַר לִי דָּבָר, שֶׁלֹּא אֶשְׁמַע אוֹתְךָ וְלֹא אֶקַּבֵּל מִמְּךָ. הֵרִים רַבִּי

דְּלָא אַשְׁמְעִינָךְ, וְלָא אֲקַבֵּל מִנָּךְ. זָקִיף עֵינוֹי רִבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְאַשְׁגַּח בֵּיהּ, וְאִתְעָבִיד תִּלָא דְּגַרְמֵי. אֱלִיעֶזֶר עֵינָיו וְהִשְׁגִּיחַ בּוֹ, וְנַעֲשָׂה גַּל שֶׁל עֲצָמוֹת.

The Zohar brings a story about Rabbi Elazar, the son of Rabbi Shimon. A wise gentile came to him and said: “You say that a new Temple will be built for you but there is mention of only two Temples in the Bible. There is no third Temple in the Bible as it says in Haggai 2:9" “ גָּדוֹל יִהְיֶה כְּבוֹד הַבַּיִת הַזֶּה הָאַחֲרוֹן, מִן-הָרִאשׁוֹן–אָמַר, יְהוָה צְבָאוֹת; וּבַמָּקוֹם הַזֶּה אֶתֵּן שָׁלוֹם, נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת.” “The glory of this latter house shall be greater than that of the former, saith YHVH of hosts; and in this place will I give peace, saith YHVH of hosts.” Second question: “You claim to be closer to the ‘King’, YHVH, more than all the other nations of the world. That should put you in a state of happiness, worry and trouble-free but the fact is that you are always in sorrow with pain and suffering more than any other nation in the world. We are happy and blessed so we are the ones closer to the ‘King’ and you are far from him. That is why you have all that sufferings." Third question: “You don’t eat every animal but the one that is pure and slaughtered properly, so you can have a healthy body. We eat anything we like without restriction. We are strong and healthy and all of our body parts exist in good conditions. You are all weak; suffer from all kinds of diseases more than all other nations. God hates you in all aspects. You are an old man and I don’t want to hear from you or accept any answer from you.” The ‘wise’ gentile finished his words. Rabbi Elazar just looked at him and the gentile turned into a pile of bones. Many people, on their path of life, struggle with these questions and identify with the gentile’s questions. The only thing that he was deadly wrong was the dependency on the physical aspect of life as a reward from God. Rabbi Elazar respected his wish and didn’t say a word, but he did give the answer. His look ‘vaporized’ the physical existence out of that person. Without any physical force, he controlled physicality. I don’t need to repeat many lessons we discussed here on the Daily Zohar about the true purpose of this life. We all should work on purifying our soul and be ready for the next world when we will be able to control matter with our mind. All material and physical things are only used to serve the soul in becoming pure, better and bigger. And for those who are still looking for the answers here, they are: The Third Temple will not be built by us in the lower world but will come down from heavens. It is part of the promised Final Redemption. We suffer to nullify the desire of the body for itself and to have a greater awareness of the spiritual connection. Food represents spiritual energies. We do not eat whatever ‘corrupts’ the stability of our soul. Did you ask yourself why Rabbi Elazar didn’t or couldn’t vaporize the gentile’s bones?

146. כֵּיוָן דְּנָזַח רוּגְזֵיהּ, אַהְדָּר רֵישֵׁיהּ וּבָכָה, וְאָמַר, (תהלים ח) יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. כַּמָּה תַּקִּיף זֵילָא דִּשְׁמָא קַדִּישָׁא, תַּקִּיפָא בְּכָל אַרְעָא, וְכַמָּה זַבִּיבִין מִלֵּי דְּאוֹרַיְיתָא, דְּלֵית לָךְ מִלָּה זְעֵירָא דְּלָא תִשְׁכַּח לָהּ בְּאוֹרַיְיתָא, וְלֵית

146. כֵּיוָן שֶׁנָּח רָגְזוֹ, הֶחֱזִיר רֹאשׁוֹ וּבָכָה, וְאָמַר, (תהלים ח) ה׳ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ. כַּמָּה חָזָק כֹּחַ הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, חָזָק בְּכָל הָאָרֶץ, וְכַמָּה חֲבִיבִים דִּבְרֵי הַתּוֹרָה, שֶׁאֵין לְךָ דָּבָר קָטָן שֶׁלֹּא תִמְצָא בַּתּוֹרָה, וְאֵין לְךָ דָּבָר קָטָן שֶׁבָּא בַּתּוֹרָה

מִלָּה זְעֵירָא דְּאַתְיָא בְּאוֹרַיְיתָא, דְּלָא נַפְקַת מִפּוּמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. מִלִּין אִלֵּין דְּשָׁאַל הַהוּא רְשָׁע, אֲנָא שָׁאֵלְנָא יוֹמָא זַד לְאֵלִיָּהוּ, וְאָמַר דְּהָא בְּמִתִּיבְתָּא דְּרַקִּיעָא, אִתְסְדָּרוּ קַמֵּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָכִי הוּא.

שֶׁלֹּא יָצָא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. דְּבָרִים אֵלּוּ שֶׁשָּׁאַל אוֹתוֹ רָשָׁע, אֲנִי שָׁאַלְתִּי יוֹם אֶחָד אֶת אֵלִיָּהוּ, וְאָמַר שֶׁהֲרֵי בִּישִׁיבַת הָרָקִיעַ הִסְתַּדְּרוּ לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְכָךְ זֶה:

147. דְּכַד נַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֶעְבַּד לוֹן בְּאַרְעָא, כְּמַלְאָכִין קַדִּישִׁין לְעֵילָא, וּבָעָא לְמִבְנֵי לוֹן בֵּיתָא קַדִּישָׁא, וּלְנַזְזְתָּא לֵיהּ מִגּוֹ שְׁמֵי רְקִיעִין, וּלְנַטְעָא לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, נְצִיבָא קַדִּישָׁא, כְּגַוְונָא דְּדִיוּקְנָא דִּלְעֵילָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות טו) תְּכִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ. בְּאָן אֲתָר בְּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ. בְּהַהוּא דְּפָעַלְתָּ אַנְתְּ יְיָ, וְלָא אַזְזָרָא. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ, דָּא בַּיִת רִאשׁוֹן. מִקְדָּשׁ יְיָ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ, דָּא בַּיִת שֵׁנִי. וְתַרְוַוְיְיהוּ, אוּמָנוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִינּוּן.

147. שֶׁכְּשֶׁיָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַעֲשׂוֹתָם בָּאָרֶץ כְּמַלְאָכִים קְדוֹשִׁים שֶׁל מַעְלָה, וְרָצָה לִבְנוֹת לָהֶם בַּיִת קָדוֹשׁ וּלְהוֹרִידוֹ מִתּוֹךְ שְׁמֵי הָרְקִיעִים וְלִנְטֹעַ אֶת יִשְׂרָאֵל, נְצִיב קָדוֹשׁ, כְּמוֹ הַדְּמוּת שֶׁלְּמַעְלָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות טו) תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ. בְּאֵיזֶה מָקוֹם. בְּמָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ ה׳. בְּאוֹתוֹ שֶׁפָּעַלְתָּ אַתָּה ה׳, וְלֹא אַחֵר. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ ה׳ – זֶה בַּיִת רִאשׁוֹן. מִקְדָּשׁ ה׳ כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ – זֶה בַּיִת שֵׁנִי. וּשְׁנֵיהֶם אֻמָּנוּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הֵם.

148. וּמִדְּאַרְגִּיזוּ קַמֵּיהּ בְּמַדְבְּרָא, מִיתוּ, וְאַכְנָס לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִבְנֵיהוּ בְּאַרְעָא. (אוליפו עובדיהון) וּבֵיתָא אִתְבְּנֵי עַל יְדָא דְּבַר נָשׁ, וּבְגִין כַּךְ לָא אִתְקְיָים. וּשְׁלֹמֹה הֲוָה יָדַע, דִּבְגִין דְּהַאי עוֹבָדָא דְּבַר נָשׁ לָא יִתְקָיֵים, וְעַל דָּא אָמַר, (תהלים קכז) אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בוֹ, דְּהָא לֵית לֵיהּ בֵּיהּ קִיּוּמָא. בְּיוֹמוֹי דְּעֶזְרָא, גָּרַם זַזְטָאָה, וְאִצְטְרִכוּן אִינּוּן לְמִבְנֵי, וְלָא הֲוָה בֵּיהּ קִיּוּמָא. וְעַד כְּעַן, בִּבְנְיָינָא קַדְמָאָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא הֲוָה בְּעָלְמָא, וּלְזִמְנָא דְּאָתֵי כְּתִיב, (תהלים קמז) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַ ם יְיָ, אִיהוּ וְלָא אָזְזָרָא. וּבִבְנְיָינָא דָּא אֲנָן מְזַכָּאן, וְלָא בִּבְנְיָינָא דְּבַר נָשׁ, דְּלֵית בֵּיהּ קִיּוּמָא כְּלַל.

148. וּמִשֶּׁהִרְגִּיזוּ לְפָנָיו בַּמִּדְבָּר – מֵתוּ, וְהִכְנִיס הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת בְּנֵיהֶם לָאָרֶץ, (לָמְדוּ מַעֲשֵׂיהֶם) וְהַבַּיִת נִבְנָה עַל יְדֵי אָדָם, וְלָכֵן לֹא עָמַד. וּשְׁלֹמֹה הָיָה יוֹדֵעַ שֶׁמִּשּׁוּם שֶׁמַּעֲשֶׂה זֶה שֶׁל אָדָם לֹא יַעֲמֹד, וְעַל זֶה אָמַר, (תהלים קכז) אִם ה׳ לֹא יִבְנֶה בַּיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בוֹ, שֶׁהֲרֵי אֵין לוֹ בוֹ עֲמִידָה. בִּימֵי עֶזְרָא גָּרַם הַחֵטְא, וְהִצְטָרְכוּ הֵם לִבְנוֹת, וְלֹא הָיְתָה בוֹ עֲמִידָה. וְעַד עַכְשָׁו בְּבִנְיַן הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא הָיָה בָּעוֹלָם, וְלֶעָתִיד לָבוֹא כָּתוּב (שם קמז) בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם ה׳. הוּא וְלֹא אַחֵר. וּלְבִנְיָן זֶה אָנוּ מְחַכִּים, וְלֹא בִּנְיַן אָדָם, שֶׁאֵין לוֹ עֲמִידָה כְּלָל.

"Why Rabbi Elazar didn't or couldn't vaporize the gentile's bones?" We should first know that Rabbi Elazar didn't have the intention to vaporize the wicked gentile. He was looking at the person to see if there is any light in this person.

Because his eyes were on a high level they canceled the existence of the wicked person. Rabbi Shimon and Rabbi Elazar had a very high spiritual state after they got out of the cave, after 12 years of study. Their physical body was in a very poor state but their conscious and spiritual level was very high. When they saw people dealing with the simple work of life, they caused fires until a voice from heavens ordered them to go back to the cave, for another year, to balance their energy. Bones are at the level of Chokmah and represent the essence of life given to us by the Creator. They are formed from the white of the sperm that is created as a result of a consciousness that connects Chokmah (Father) and Binah (Mother). Rabbi Elazar turned his head from the bones and cried, reciting a verse from Psalms 8:2 "יְהוָה אֲדֹנֵינוּ– מָה-אַדִּיר שִׁמְךָ, בְּכָל-הָאָרֶץ" "YHVH, our Lord, how glorious is your name in all the earth" and continued, "How powerful is the Holy name ruling the entire earth. How much love is in the Torah and there is nothing in the Torah that didn't come from the mouth of the Holy One Blessed be He". Rabbi Elazar said that one day he asked Elijah about the issues brought by the wicked man, and he said that they were discussed before the Holy One and here are the answers: When the Israelites left Egypt, God's plan was to bring them to the Holy Land, build for them a Holy Temple and make them Holy people. The testimony is in the verse from the Song of the Sea (the portion of Beshalach) Exodus 15:17 "תְּבִאֵמוֹ, וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ– מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ, יְהוָה מִקְדָּשׁ, אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ" "You will bring them in and plant them on your own mountain–the place, YHVH, reserved for your own dwelling, the sanctuary, YHVH, that your hands have established." Because of the sin of the Golden Calf, they brought mortality on themselves and had to die in the wilderness; only their children could enter the Holy Land. The Holy Temple was built by man (King Solomon) and not by God. Because of that, the Holy Temple could not stay forever. Psalms 127:1 "אִם-יְהוָה, לֹא-יִבְנֶה בַיִת– שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ" "Unless YHVH builds the house, its builders labor in vain" But in the future, God will build the Holy Temple in Jerusalem and will bring together all Israelites. This is the third Holy Temple that we are all waiting for. Psalms 147:2 "בּוֹנֵה יְרוּשָׁלִַם יְהוָה; נִדְּחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס" "YHVH builds up Jerusalem; he gathers the exiles of Israel." There are groups of people that try to collect money for the building of the Third Temple. As we study here, it will not happen on the physical level. All they need is to study the Zohar to get to the truth. The Third also represents the Central Column and connection to Zeir Anpin, which is above the physical world.

149. בַּיִת רִאשׁוֹן, וּבַיִת שֵׁנִי, יָזִית לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּזְדָא מִלְּעֵילָא. בַּיִת רִאשׁוֹן בְּאִתְכַּסְיָא, וּבַיִת שֵׁנִי בְּאִתְגַּלְיָא. הַהוּא בַּיִת לְהֵוֵי בְּאִתְגַּלְיָא, דְּאִתְקְרֵי בַּיִת שֵׁנִי, דְּיִתְזְוַוֵּי לְכָל עָלְמָא אוּמָנוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. זֶדְוָה שְׁלִים, וּרְעוּתָא דִּלְבָּא בְּכָל קְיוּמָא.

149. בַּיִת רִאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי יוֹרִיד אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּאֶחָד מִלְּמַעְלָה. בַּיִת רִאשׁוֹן בְּכִסּוּי, וּבַיִת שֵׁנִי בְּגִלּוּי. אוֹתוֹ בַּיִת יִהְיֶה בְּגִלּוּי, שֶׁנִּקְרָא בַּיִת שֵׁנִי, שֶׁיֵּרָאֶה לְכָל הָעוֹלָם אֻמָּנוּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, חֶדְוָה שְׁלֵמָה וּרְצוֹן הַלֵּב בְּכָל עֲמִידָה.

150. הַהוּא בַּיִת רִאשׁוֹן בְּאִתְכַּסְיָא, אִסְתְּלַק לְעֵילָא, עַל גַּבּוֹי דְּהַהוּא דְּאִתְגַּלְיָא. וְכָל עָלְמָא יֶזְמוּן, עֲנָנֵי יְקָר דְּסָזְרָן עַל גַּבֵּי דְּהַהוּא דְּאִתְגַּלְיָא, וּבְגוֹ דְּאִינּוּן עֲנָנִין, הֲוֵי בַּיִת רִאשׁוֹן, בְּעוֹבָדָא טְמִירָא, דְּסָלִיק עַד רוּם יְקַר שְׁמַיָּא, וּבְנְיָינָא דָא אֲנָן מְזַכְּאן.

150. אוֹתוֹ בַּיִת רִאשׁוֹן בְּכִסּוּי עָלָה לְמַעְלָה, עַל גַּב אוֹתוֹ שֶׁבְּגִלּוּי. וְכָל הָעוֹלָם יִרְאוּ עַנְנֵי כָבוֹד שֶׁסּוֹבְבִים עַל גַּב אוֹתוֹ שֶׁבְּגִלּוּי. וּבְתוֹךְ אוֹתָם עֲנָנִים יִהְיֶה בַּיִת רִאשׁוֹן בְּמַעֲשֶׂה טָמִיר שֶׁעוֹלֶה עַד רוּם כְּבוֹד הַשָּׁמַיִם, וּלְבִנְיָן זֶה אָנוּ מְחַכִּים.

151. וְעַד כְּעַן, לָא הֲוָה בְּעָלְמָא, דְּאַפִּילוּ קַרְתָּא דִּירוּשָׁלַם לָא לִיהֲוֵי אוּמְנוּתָא דְּדַר נָשׁ, דְּהָא כְּתִיב, (זכריה ב) וְאֲנִי אֶהְיֶה לָהּ נְאֻם יְיָ זוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְגוֹ׳. אִי לְקַרְתָּא כְּתִיב הָכִי, כָּל שֶׁכֵּן בֵּיתָא, דְּאִיהוּ דִּיוּרָא דִּילֵיהּ. וְעוֹבָדָא דָא, הֲוֵי אִתְזְוַוֵּי לְמֶהֱוֵי בְּרֵישָׁא, כַּד נַפְקוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְאִסְתְּלַק עַד לְסוֹף יוֹמִין, בְּפוּרְקָנָא (דף רכ"א ע"ב) בַּתְרָאָה.

151. וְעַד עַכְשָׁו לֹא הָיָה בָּעוֹלָם, שֶׁאֲפִלּוּ עִיר שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם לֹא תִהְיֶה אֻמָּנוּת אָדָם, שֶׁהֲרֵי כָּתוּב (זכריה ב) וַאֲנִי אֶהְיֶה לָהּ נְאֻם ה׳ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וְגוֹ׳. אִם לְעִיר כָּתוּב כָּךְ – כָּל שֶׁכֵּן הַבַּיִת, שֶׁהוּא דִּיּוּר שֶׁלּוֹ. וּמַעֲשֶׂה זֶה הֲרֵי רָאוּי לִהְיוֹת בָּרֹאשׁ כְּשֶׁיָּצְאוּ יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם, וְהִסְתַּלֵּק עַד לְסוֹף הַיָּמִים בַּגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה.

The Zohar reveals that the First Holy Temple, that God planned for us, did not come to the world. The third Temple that we are waiting for will have two levels. The spiritual concealed level is Binah and the second level is Malchut. It will express the ‘craftsmanship’ of God, which is the expression of Binah in Malchut.

The entire world will rejoice and all hearts will be filled from its existence.

Zecharia 2:9 “וַאֲנִי אֶהְיֶה-לָּהּ נְאֻם-יְהוָה, חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב; וּלְכָבוֹד, אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ.”

“For I, saith YHVH, will be unto her a wall of fire round about, and I will be the glory in the midst of her”

The verse refers to the city of Jerusalem that is the connection of the Light to Malchut.

The house of God that was planned to be the first and last one will be revealed, in effect, in the Final Redemption.

152. שְׁאֵלְתָּא אַזְדָּא, דְּוַדַּאי אֲנָן קְרֵבִין לְמַלְכָּא עִלָּאָה, יַתִּיר מִכָּל שְׁאַר עַמִּין. וַדַּאי הָכִי הוּא, דְּיִשְׂרָאֵל עֲבַד לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִבָּא דְּכָל עָלְמָא. וְהָכִי אִינּוּן יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׁאַר עַמִּין, כְּלִבָּא בֵּין שַׁיְיפִין, כְּמָה דְּשַׁיְיפִין לָא יַכְלֵי לְמֵיקָם בְּעָלְמָא אֲפִילּוּ רִגְעָא זְדָא בְּלָא לִבָּא, הָכִי עַמִּין כֻּלְּהוּ, לָא יַכְלִין לְמֵיקָם בְּעָלְמָא, בְּלָא יִשְׂרָאֵל. וְאוּף הָכִי יְרוּשָׁלַם בְּגוֹ שְׁאַר אַרְעָאן, כְּלִבָּא בְּגוֹ

152. שְׁאֵלָה אַחֶרֶת, שֶׁוַּדַּאי אָנוּ קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן יוֹתֵר מִכָּל שְׁאָר הָעַמִּים – וַדַּאי כָּךְ זֶה, שֶׁיִּשְׂרָאֵל עָשָׂה אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֵב כָּל הָעוֹלָם. וְכָךְ הֵם יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׁאָר הָעַמִּים, כְּמוֹ לֵב בֵּין הָאֵיבָרִים. כְּמוֹ שֶׁהָאֵיבָרִים לֹא יְכוֹלִים לַעֲמֹד בָּעוֹלָם אֲפִלּוּ רֶגַע אֶחָד בְּלִי לֵב, כָּךְ הָעַמִּים כֻּלָּם לֹא יְכוֹלִים לַעֲמֹד בָּעוֹלָם בְּלִי יִשְׂרָאֵל. וְכָךְ גַּם יְרוּשָׁלַיִם בְּתוֹךְ שְׁאָר הָאֲרָצוֹת כְּמוֹ לֵב

שַׁיְיפָין. וְעַל דָּא אִיהִי בְּאֶמְצָעִיתָא דִּכוּלֵּי עָלְמָא. כְּלִבָּא גּוֹ שַׁיְיפָין.

בְּתוֹךְ הָאֵיבָרִים, וְעַל כָּךְ הִיא בְּאֶמְצַע כָּל הָעוֹלָם, כְּמוֹ לֵב בְּתוֹךְ הָאֵיבָרִים.

153. וְיִשְׂרָאֵל מִתְנַהֲגִים בְּתוֹךְ שְׁאָר הָעַמִּים כְּמוֹ הַלֵּב בְּתוֹךְ הָאֵיבָרִים. הַלֵּב הוּא רַךְ וְחַלָּשׁ, וְהוּא קִיּוּם כָּל הָאֵיבָרִים. לֹא יוֹדֵעַ מִצַּעַר וְצָרָה וְיָגוֹן כְּלָל, רַק הַלֵּב, שֶׁבּוֹ הַקִּיּוּם, שֶׁבּוֹ הַשֵּׂכֶל. שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא הִתְקָרֵב בָּהֶם כְּלָל, שֶׁהֲרֵי אֵין בָּהֶם קִיּוּם וְלֹא יוֹדְעִים דָּבָר. כָּל שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא חָכְמָה וְשֵׂכֶל, שֶׁשָּׁרוּי בַּמֹּחַ, אֶלָּא רַק הַלֵּב. וּשְׁאָר הָאֵיבָרִים רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ וְלֹא יוֹדְעִים כְּלָל. כָּךְ יִשְׂרָאֵל קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וּשְׁאָר הָעַמִּים רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ.

153. וְיִשְׂרָאֵל מִתְנַהֲגִים בְּתוֹךְ שְׁאָר הָעַמִּים כְּמוֹ הַלֵּב בְּתוֹךְ הָאֵיבָרִים. הַלֵּב הוּא רַךְ וְחַלָּשׁ, וְהוּא קִיּוּם כָּל הָאֵיבָרִים. לֹא יוֹדֵעַ מִצַּעַר וְצָרָה וְיָגוֹן כְּלָל, רַק הַלֵּב, שֶׁבּוֹ הַקִּיּוּם, שֶׁבּוֹ הַשֵּׂכֶל. שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא הִתְקָרֵב בָּהֶם כְּלָל, שֶׁהֲרֵי אֵין בָּהֶם קִיּוּם וְלֹא יוֹדְעִים דָּבָר. כָּל שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא חָכְמָה וְשֵׂכֶל, שֶׁשָּׁרוּי בַּמֹּחַ, אֶלָּא רַק הַלֵּב. וּשְׁאָר הָאֵיבָרִים רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ וְלֹא יוֹדְעִים כְּלָל. כָּךְ יִשְׂרָאֵל קְרוֹבִים לַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ, וּשְׁאָר הָעַמִּים רְחוֹקִים מִמֶּנּוּ.

154. שְׁאֵלָה אַחֶרֶת, שֶׁיִּשְׂרָאֵל לֹא אוֹכְלִים נְבֵלוֹת וּטְרֵפוֹת וְטִנּוּף וְלִכְלוּךְ וּשְׁקָצִים וּרְמָשִׂים כִּשְׁאָר הָעַמִּים – כָּךְ הוּא, שֶׁהֲרֵי הַלֵּב הוּא רַךְ וְחַלָּשׁ, וּמֶלֶךְ וַעֲמִידַת כָּל שְׁאָר הָאֵיבָרִים. לֹא לוֹקֵחַ לִמְזוֹנוֹ, רַק בְּרוּר וְצַחוּת כָּל הַדָּם, וּמְזוֹנוֹ נָקִי וּבָרוּר, וְהוּא רַךְ וְחַלָּשׁ מֵהַכֹּל, וּשְׁאָר הַפְּסֹלֶת מַנִּיחַ לְכָל הָאֵיבָרִים, וְכָל שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא מַשְׁגִּיחִים בָּזֶה, אֶלָּא כָּל פְּסֹלֶת וְרַע שֶׁל הַכֹּל לוֹקְחִים, וְהֵם בְּחֹזֶק כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לָהֶם.

154. שְׁאֵלָה אַחֶרֶת, שֶׁיִּשְׂרָאֵל לֹא אוֹכְלִים נְבֵלוֹת וּטְרֵפוֹת וְטִנּוּף וְלִכְלוּךְ וּשְׁקָצִים וּרְמָשִׂים כִּשְׁאָר הָעַמִּים – כָּךְ הוּא, שֶׁהֲרֵי הַלֵּב הוּא רַךְ וְחַלָּשׁ, וּמֶלֶךְ וַעֲמִידַת כָּל שְׁאָר הָאֵיבָרִים. לֹא לוֹקֵחַ לִמְזוֹנוֹ, רַק בְּרוּר וְצַחוּת כָּל הַדָּם, וּמְזוֹנוֹ נָקִי וּבָרוּר, וְהוּא רַךְ וְחַלָּשׁ מֵהַכֹּל, וּשְׁאָר הַפְּסֹלֶת מַנִּיחַ לְכָל הָאֵיבָרִים, וְכָל שְׁאָר הָאֵיבָרִים לֹא מַשְׁגִּיחִים בָּזֶה, אֶלָּא כָּל פְּסֹלֶת וְרַע שֶׁל הַכֹּל לוֹקְחִים, וְהֵם בְּחֹזֶק כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לָהֶם.

Another question of the gentile was about the closeness to God and about receiving his beneficence. The Israelites were selected by God to be the heart of all nations. The heart is at the center of the body and not even one body part can exist without its function. Similarly, the nations of the world cannot exist without the spiritual support of the Israelites. Jerusalem is the heart of the world and is the middle point of Creation (and the Big Bang). The heart is the sensitive part of the body, and it feels the pain and suffering of the entire body. It is responsible for sending the energy of health to all body parts in need. Because of that, the heart is fed only from the pure blood that is processed from the food. The other body parts may and can receive from all kinds of foods because it's not important or significant for them. Their level of purity doesn't require special food energy. They receive their strength as fit for the individual body part. The energy pulse that the Israelites send to all nations starts on Yom Kippur and ends on the last day of Sukkot. The process was easy when we had

the Holy Temple and the High priest to do the work for all of us, but now we have to make the connections by ourselves. We use the sacred text as an alternative to the work in the Holy Temple. Our spiritual connections benefit the whole world, beginning with our close environment.

155. וְעַל דָּא בְּכָל שְׁאַר שַׁיְיפִין אִית אֲבַעְבוּעִין, שְׁאֵת אוֹ סַפַּחַת, סְגִירוּ דְּצָרַעַת. לְלִבָּא, לָאו מִכָּל הָנֵי כְּלוּם, אֶלָּא אִיהוּ נָקִי בְּרִירָא מִכֹּלָּא, לֵית בֵּיהּ מוּמָא כְּלָל. כַּךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נָטִיל לֵיהּ לְיִשְׂרָאֵל דְּאִיהוּ נָקִי וּבְרִירוּ דְּלֵית בֵּיהּ מוּמָא עַל דָּא כְּתִיב, (שיר השירים ד) כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ. אָתָא רִבִּי יוֹסֵי, נָשִׁיק יְדוֹי, אָמַר, אִילוּ לָא אֲתֵינָא לְעָלְמָא, אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא, דַּיֵּי.

155. וְעַל זֶה בְּכָל שְׁאָר הָאֵיבָרִים יֵשׁ אֲבַעְבוּעוֹת, שְׁאֵת אוֹ סַפַּחַת, סְגִירוּת הַצָּרַעַת. לַלֵּב אֵין כְּלוּם מִכָּל אֵלֶּה, אֶלָּא הוּא נָקִי וּבָרוּר מֵהַכֹּל, אֵין בּוֹ מוּם כְּלָל. כָּךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לָקַח אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא נָקִי וּבָרוּר שֶׁאֵין בּוֹ מוּם, וְעָלָיו כָּתוּב (שיר השירים ד) כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ. בָּא רַבִּי יוֹסֵי, נָשַׁק יָדוֹ וְאָמַר, אִלּוּ לֹא בָּאתִי לָעוֹלָם רַק כְּדֵי לִשְׁמֹעַ אֶת זֶה – דַּי לִי.

156. (במדבר כ"ב) וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה וְגוֹ'. אָמַר רִבִּי יִצְחָק, הַאי קְרָא הָכִי הֲוָה לֵיהּ לְמִכְתַּב, וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִכָּה פִּנְחָס, וְלֹא הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה, לָא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּאַרְזוּ סָתִים.

156. וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל הַמֻּכֶּה וְגוֹ'. אָמַר רַבִּי יִצְחָק, פָּסוּק זֶה הָיָה צָרִיךְ לְהִכָּתֵב: וְשֵׁם אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִכָּה פִּנְחָס, וְלֹא הַמֻּכֶּה אֲשֶׁר הֻכָּה. לֹא נֶאֱמַר אֶלָּא בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר.

157. אֶלָּא הָכִי אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר (נ"א (רצ"ה ע"ב) רבי שמעון), כֵּיוָן דְּסַלְקֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְפִנְחָס לְכַהֲנָא רַבָּא, לָא בָּעָא לְאַדְכָּרָא לֵיהּ לְפִנְחָס בְּקַטְלָנוּתָא דְּבַר נָשׁ. דְּהָא לָא אִתְזַזֵּי לְכַהֲנָא רַבָּא. עַד לָא סַלְקֵיהּ לְכַהֲנָא רַבָּא, אַדְכַּר לֵיהּ, וְאָמַר וַיַּרְא פִּנְחָס וַיִּקָּחוּ רֹמַח וְגוֹ', וַיִּדְקוֹר אֶת שְׁנֵיהֶם וְגוֹ'. כֵּיוָן דְּסַלְקֵיהּ לְכַהֲנָא רַבָּא לָא אַדְכַּר שְׁמֵיהּ בְּקַטְלָנוּתָא, דְּלָא אִתְזַזֵּי לֵיהּ, וְזָס עָלֵיהּ יְקָרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכַהֲנָא רַבָּא לָא אִתְזַזֵּי לְאַדְכָּרָא בְּקַטְלָנוּתָא. וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה, אוּף הָכִי.

157. אֶלָּא כָּךְ אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (רַבִּי שִׁמְעוֹן), כֵּיוָן שֶׁהֶעֱלָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת פִּנְחָס לִכְהֻנָּה גְּדוֹלָה, לֹא רָצָה לְהַזְכִּיר לְפִנְחָס אֶת הֶרֶג הָאָדָם, שֶׁהֲרֵי לֹא רָאוּי לְכֹהֵן גָּדוֹל. טֶרֶם הֶעֱלָהוּ לִכְהֻנָּה גְּדוֹלָה הִזְכִּיר לוֹ, וְאָמַר, וַיַּרְא פִּינְחָס [וְגוֹ'] וַיִּקַּח רֹמַח וְגוֹ', וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם וְגוֹ'. כֵּיוָן שֶׁהֶעֱלָהוּ לִכְהֻנָּה גְּדוֹלָה, לֹא הִזְכִּיר שְׁמוֹ בַּהֶרֶג, שֶׁלֹּא רָאוּי לוֹ, וְחָס עָלָיו כְּבוֹד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל לֹא רָאוּי לְהַזְכִּיר בְּהֶרֶג. וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה, גַּם כָּךְ.

"וַיַּרְא, פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר, בֶּן-אַהֲרֹן, הַכֹּהֵן; וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ" Numbers 25:7
"And when Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, saw it, he rose up from the midst of the congregation, and took a spear in his hand."
The name of Pinchas was mentioned as the one who saw the negativity and ran to correct it.
God gave him eternal priesthood and, from that point, the Torah doesn't mention his name in relation to the killing.

Numbers 25:8 “ וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם ” “and thrust both of them through”
Numbers 25:15
“ וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה הַמִּדְיָנִית ” “And the name of the Midianitish woman that was slain”
The Zohar tells us that God honored Pinchas by not mentioning his name as the one who made the killing. The act of killing automatically took away the priesthood from him but came back with the reincarnations of the souls of Nadav and Avihu together with his soul. In addition, God promised him eternal priesthood.
Respecting others is a spiritual connection. We can’t see or understand the true motives and actions of others. Everyone in this world has a part in the system and in completing the Tikkun of the world. We should respect everyone for doing little services for us. Practice saying “Thank you” and “I appreciate…” to bring light to every positive situation.

158. רִבִּי שִׁמְעוֹן הֲוָה אָזִיל מִקַּפּוּטְקִיָּא לְלוּד, וּרְבִּי יְהוּדָה אָזִיל עִמֵּיהּ, עַד דַּהֲווֹ אָזְלֵי פָּגַע בְּהוּ רִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, וּתְרֵין גּוּבְרִין טוֹעֲנִין אֲבַתְרֵיהּ. שָׁכִיךְ זְמָרֵיהּ דְּרִבִּי פִּנְחָס. טָעֵינוּ לֵיהּ, וְלָא אָזִיל. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, שְׁבִיקוּ לֵיהּ, דְּהָא רֵיזָא דְּאַנְפִּין זַדְתִּין קָא אָרֵיז, אוֹ נִסָּא אִתְעֲבִיד לָן הַשְׁתָּא. עַד דְּאִינּוּן תַּמָּן, נָפַק רִבִּי שִׁמְעוֹן מִבָּתַר זַד טְנָרָא. נָטַל זְמָרָא וְאָזִיל, אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, וְלָא אֲמָרִית לְכוּ, דְּהָא רֵיזָא דְּאַנְפִּין זַדְתִּין קָא אָרֵיז.

158. רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ מִקַּפּוּטְקִיָּא לְלוּד, וְרַבִּי יְהוּדָה הָלַךְ עִמּוֹ. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, פָּגַע בָּהֶם רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר, וּשְׁנֵי אֲנָשִׁים מְחַמְּרִים אַחֲרָיו. עָמַד חֲמוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס. טָעֲנוּ אוֹתוֹ, וְלֹא הָלַךְ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, הַשְּׁאִירוּ אוֹתוֹ, שֶׁהֲרֵי רֵיחַ שֶׁל פָּנִים חֲדָשׁוֹת הֵרִיחַ, אוֹ שֶׁנֵּס יֵעָשֶׂה לָנוּ כָּאן. עַד שֶׁהֵם שָׁם, יָצָא רַבִּי שִׁמְעוֹן מֵאַחֲרֵי סֶלַע אֶחָד, נָטַל חֲמוֹר וְהָלַךְ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וְלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם שֶׁהֲרֵי רֵיחַ שֶׁל פָּנִים חֲדָשׁוֹת הֵרִיחַ?!

159. נָזַת וְגָפַף לֵיהּ רִבִּי פִּנְחָס, וּבָכָה, אָמַר לֵיהּ, זְמִינָא בְּזֻזְלְמִי, דְּאַתְיָא שְׁכִינְתָּא לְגַבִּי, וְיָהֲבַת לִי גְּבִזְבִּזָּן רַבְּרְבָן, וְזַדִּינָא בָּהּ. הַשְׁתָּא כְּמָה דַּזְמִינָא. אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, מִקָּל פַּרְסֵי דַּזְמָרָךְ, יְדַעְנָא דְּאַנְתְּ הוּא. הַשְׁתָּא זְדָרָה שְׁלִים. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, נַתִּיב בְּדוּכְּ זַד, דְּמִלֵּי דְּאוֹרַיְיתָא אִצְטְרִיכְ צָזוּתָא. אַשְׁכָּזוּ עֵינָא דְּמַיָּא, וְאִילָנָא, יָתְבוּ.

159. יָרַד וְגִפֵּף אוֹתוֹ רַבִּי פִּנְחָס וּבָכָה. אָמַר לוֹ, רָאִיתִי בַּחֲלוֹמִי שֶׁבָּאָה שְׁכִינָה אֵלַי וְנָתְנָה לִי אוֹצָרוֹת גְּדוֹלִים, וְשָׂמַחְתִּי בָּהּ. וְעַכְשָׁו כְּפִי שֶׁרָאִיתִי. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מִקּוֹל פַּרְסוֹת חֲמוֹרְךָ יָדַעְתִּי שֶׁזֶּה אַתָּה. כָּעֵת חִדְּדָה שְׁלֵמָה. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, נֵשֵׁב בְּמָקוֹם אֶחָד, שֶׁדִּבְרֵי הַתּוֹרָה צְרִיכִים צַחוּת. מָצְאוּ מַעְיַן מַיִם וְעֵץ, וְיָשְׁבוּ.

160. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, מִסְתַּכֵּל הֲוִינָא דְּהָא לִתְוַזַּיִת הַמֵּתִים, בְּאָרְזָא אָזְזָרָא יַעְבִּיד לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמַה דְּהֲוָה הַשְׁתָּא כַּדְמָאָה, לִיהֲוֵי כְּדֵין בַּתְרָאָה. מִזְּנָלָן. מֵאִינּוּן עֲצָמוֹת, הַנְהוּ גַּרְמִין דְּאַזְזָא לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵי יְחֶזְקֵאל, דִּכְתִיב, (יחזקאל לז) וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל

160. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, מִסְתַּכֵּל הָיִיתִי שֶׁזֶּה לִתְחִיַּת הַמֵּתִים בְּדֶרֶךְ אַחֵר יַעֲשֶׂה לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמַה שֶּׁהָיָה בְּעֵת רִאשׁוֹן, יִהְיֶה אָז אַחֲרוֹן. מִנַּיִן לָנוּ? מֵאוֹתָן עֲצָמוֹת, אוֹתָן עֲצָמוֹת שֶׁהֶחֱיָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי יְחֶזְקֵאל, שֶׁכָּתוּב (יחזקאל לז) וַתִּקְרְבוּ הָעֲצָמוֹת עֶצֶם

עַצְמוֹ בְּקַדְמִיתָא, וּלְבָתַר כְּתִיב (דף רכ"ב ע"א) וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וְגוֹ׳. וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם. דְּהָא מַה דְּאַפְשִׁיט בְּקַדְמִיתָא, לְיֵהוֵי בַּתְרָאָה. בְּקַדְמִיתָא (אפשיט מרוחא, ולבתר) עוֹר, וּלְבָתַר בָּשָׂר, בְּקַדְמִיתָא אַפְשִׁיט מֵרוּחָא, וּלְבָתַר עוֹר, וּלְבָתַר בָּשָׂר, וּלְבָתַר עֲצָמוֹת.

אֶל עַצְמוֹ – בַּהַתְחָלָה, וְאַחַר כָּךְ כָּתוּב, וְרָאִיתִי וְהִנֵּה עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלָה וְגוֹ׳. וַיִּקְרַם עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְּמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם – שֶׁהֲרֵי מַה שֶּׁהִפְשִׁיט בַּתְּחִלָּה, יִהְיֶה אַחֲרוֹן. בַּתְּחִלָּה (הִפְשִׁיט מֵרוּחַ, וְאַחַר כָּךְ) עוֹר, וְאַחַר כָּךְ בָּשָׂר. בַּתְּחִלָּה הִפְשִׁיט מֵרוּחַ, וְאַחַר כָּךְ עוֹר, וְאַחַר כָּךְ בָּשָׂר, וְאַחַר כָּךְ עֲצָמוֹת.

Rabbi Shimon and Rabbi Pinchas, his father in law, met each other on the road and sat to study Torah.
Ezekiel 37:7 "וַתִּקְרְבוּ הָעֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל עַצְמוֹ"
"and the bones came together, bone to its bone."
Rabbi Pinchas said he understood that what disappears first after death will be last to revive. He quoted the verse above and said that as in the prophecy, the bones will first come together, then the sinews, followed by flesh and skin.
This process teaches us that God will initially rebuild the physical body starting with the bones that hold the memory of the soul. When they join together they will gather all parts of the soul.

161. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בְּדָא אַקְשָׁן קַדְמָאֵי, אֲבָל גַּרְמִין אִלֵּין דְּאַזְזָיָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נְסִין וְאָתִין מִשַּׁנְיָין, עֲבַד בְּהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. תָּא חֲזֵי מַה כְּתִיב, (איוב י) זְכָר נָא כִּי כַּחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי וְאֶל עָפָר תְּשִׁיבֵנִי. מַה כְּתִיב בַּתְרֵיהּ, הֲלֹא כֶּחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי, עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּסוֹכְכֵנִי. זַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְבָתַר דְּיִתְבְּלֵי בַּר נָשׁ בְּעַפְרָא, וּמָטֵי זְמָנָא דִּתְחַיַּית הַמֵּתִים, דְּהַהוּא גַּרְמָא דְּיִשְׁתְּאַר. לְמֶעְבַּד לֵיהּ כְּעִסָּה דָא, וְכַגְּבִינָה דְּזָלְבָ, וּגְבִיעַ כְּזָלְבָ, דְּהוּא גְּבִיעוּ נָקִי מִצּוּחְצָצוּ בְּצָזוּתָא הַהוּא גַּרְמָא. כַּד יִתְעָרַב הַהוּא גַּרְמָא וְיִתְמְזֵי כְּזָלְבָא, וּלְבָתַר יַקְפָּיא לֵיהּ, וְיִתְצַיַּיר בְּצִיּוּרָא כַּגְּבִינָה בִּקְפִיאוּתָא, וּלְבָתַר יִתְמְשַׁךְ עָלֵיהּ עוֹר וּבָשָׂר וַעֲצָמוֹת וְגִידִים.

161. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בָּזֶה הִתְקַשּׁוּ הָאַחֲרוֹנִים, אֲבָל עֲצָמוֹת אֵלֶּה שֶׁהֶחֱיָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, נִסִּים וְאוֹתוֹת מְשֻׁנִּים עָשָׂה בָּהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. בֹּא וּרְאֵה מַה כָּתוּב, (איוב י) זְכָר נָא כִּי כַּחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי וְאֶל עָפָר תְּשִׁיבֵנִי. מַה כָּתוּב אַחֲרָיו? הֲלֹא כֶּחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים תְּשֹׂכְּכֵנִי. עָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְאַחַר שֶׁיִּבְלֶה הָאָדָם בֶּעָפָר וְיַגִּיעַ זְמַן שֶׁל תְּחִיַּת הַמֵּתִים, שֶׁאוֹתָהּ עֶצֶם שֶׁתִּשָּׁאֵר, לַעֲשׂוֹת אוֹתָהּ כְּמוֹ עִסָּה זוֹ, וּכְמוֹ גְּבִינָה שֶׁל חָלָב וּגְבִיעַת הֶחָלָב, שֶׁאוֹתָהּ גְּבִיעָה נְקִיָּה וּמְצֻחְצַחַת בְּצַחוּת אוֹתָהּ עֶצֶם. תִּתְעָרֵב אוֹתָהּ הָעֶצֶם וְתִתְמַחֶה כְּמוֹ חָלָב, וְאַחַר כָּךְ יַקְפִּיא אוֹתָהּ, וְתִתְצַיֵּר בְּצִיּוּר כְּמוֹ גְּבִינָה בְּקִפָּאוֹן, וְאַחַר כָּךְ יִמָּשֵׁךְ עָלֶיהָ עוֹר וּבָשָׂר וַעֲצָמוֹת וְגִידִים.

162. הָדָא הוּא דִּכְתִיב הֲלֹא כֶּחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. הִתַּכְתָּנִי לָא כְּתִיב, אֶלָּא תַּתִּיכֵנִי. הִקְפִּיתָנִי לָא כְּתִיב, אֶלָּא תַּקְפִּיאֵנִי.

162. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב הֲלֹא כֶּחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. הִתַּכְתָּנִי לֹא כָּתוּב, אֶלָּא תַּתִּיכֵנִי. הִקְפִּיתָנִי לֹא כָּתוּב, אֶלָּא תַּקְפִּיאֵנִי. הִלְבַּשְׁתָּנִי לֹא כָּתוּב, אֶלָּא

הִלְבַּשְׁתָּנִי לָא כְּתִיב, אֶלָּא תַּלְבִּישֵׁנִי. סוֹכַכְתָּנִי לָא כְּתִיב, אֶלָּא תְּסוֹכְכֵנִי. כֻּלְּהוּ לְבָתַר זְמְנָא מַשְׁמַע.

תַּלְבִּישֵׁנִי. סוֹכַכְתַּנִי לֹא כָתוּב, אֶלָּא תְּסוֹכְכֵנִי. כֻּלָּם מַשְׁמָע שֶׁלְּאַחַר זְמַן.

Rabbi Shimon tells us that the sages before him had difficulties understanding the process that the bones will go through. He explains that God will make a lot of different miracles on the bones.

Job 10:9 “ זְכָר-נָא, כִּי-כַחֹמֶר עֲשִׂיתָנִי; וְאֶל-עָפָר תְּשִׁיבֵנִי” 10 “הֲלֹא כֶחָלָב, תַּתִּיכֵנִי; וְכַגְּבִנָּה, תַּקְפִּיאֵנִי” 11.” “עוֹר וּבָשָׂר, תַּלְבִּישֵׁנִי; וּבַעֲצָמוֹת וְגִידִים, תְּשֹׂכְּכֵנִי

Job 10:9 “Remember, I beseech Thee, that Thou hast fashioned me as clay; and wilt Thou bring me into dust again?” Job revealed great secrets of the Resurrection and describes the process for us. Initially, we were made into a material form that is recycled into the ground and decomposed into the basic elements in nature.

:10 “Hast Thou not poured me out as milk, and curdled me like cheese?”

:11 “Thou hast clothed me with skin and flesh, and knit me together with bones and sinews.”

The verses that follow tell us that the bone (the Luz's bone), left from the original body, will be melted by God into a mush that will bring out fine liquid like milk that will spread and draw the ‘blueprint’ of the body. Bones, sinews, flesh, and skin.

163. וּלְבָתַר מַה כְּתִיב, זַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי, דָּא רוּחָא דְּזַיִּין. (ס"א ואי תימא) עָשִׂיתָ עִמָּדִי כְּתִיב, וְלָא כְּתִיב תַּעֲשֶׂה. אֶלָּא הָכִי אָמַר, זַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי. בְּהַהוּא עָלְמָא שָׁדִית בִּי רוּחָא דְּזַיִּים, אֲבָל וּפְקוּדָתְךָ, דְּמַטְרוֹנִיתָא דְּמַלְכָּא, שָׁמְרָה רוּחִי, אִיהִי נַטְרַת לְרוּחִי, בְּהַהוּא עָלְמָא. מַאי וּפְקוּדָתְךָ, דְּאַתְּ זַמִּין לְפַקְדָא לָהּ בְּקַדְמִיתָא.

163. וְאַחַר כָּךְ מַה כָּתוּב? חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי – זוֹ רוּחַ הַחַיִּים. (וְאִם תֹּאמַר), הֲרֵי כָּתוּב עָשִׂיתָ עִמָּדִי, וְלֹא כָתוּב תַּעֲשֶׂה! אֶלָּא כָּךְ אָמַר, חַיִּים וָחֶסֶד עָשִׂיתָ עִמָּדִי. בְּאוֹתוֹ עוֹלָם זָרַקְתָּ בִּי רוּחַ חַיִּים, אֲבָל וּפְקֻדָּתְךָ – שֶׁמַּלְכַּת הַמֶּלֶךְ – שָׁמְרָה רוּחִי, הִיא שָׁמְרָה אֶת רוּחִי בְּאוֹתוֹ עוֹלָם. מַה זֶּה וּפְקֻדָּתְךָ? שֶׁאַתָּה עָתִיד לִפְקֹד אוֹתָהּ בַּתְּחִלָּה.

164. (שמרה רוחי) וְרָזָא דְּמִלָּה דָּא, כָּל נַפְשִׁין דְּצַדִּיקַיָּא, גְּנִיזִין וּטְמִירִין תְּזוּזוֹת כַּרְסְיָא דְּמַלְכָּא, וְאִיהִי נַטְרָא לוֹן, לְאָתְבָא לוֹן לְדוּכְתַיְיהוּ, הַדָּא הוּא דִּכְתִיב וּפְקוּדָתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי. מַאי וּפְקוּדָתְךָ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (תהלים קט) פָּקוּדָתוֹ יִקַּח אַחֵר. פָּקוּדָתְךָ, דָּא מַטְרוֹנִיתָא דְּמַלְכָּא, דְּכָל רוּחִין אִינּוּן פָּקְדוֹנִין בִּידָהָא, הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים לא) בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי וְגוֹ', וְאִיהִי נַטְרָא לוֹן, בְּגִין דָּא שָׁמְרָה רוּחִי, וְאִיהִי נַטְרַת לָהּ.

164. (שָׁמְרָה רוּחִי) וְסוֹד דָּבָר זֶה – כָּל נַפְשׁוֹת הַצַּדִּיקִים גְּנוּזוֹת וּטְמִירוֹת תַּחַת כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ, וְהִיא שׁוֹמֶרֶת אוֹתָם לַהֲשִׁיבָן לִמְקוֹמוֹתֵיהֶן. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וּפְקֻדָּתְךָ שָׁמְרָה רוּחִי. מַה זֶּה וּפְקֻדָּתְךָ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קט) פְּקֻדָּתוֹ יִקַּח אַחֵר. פְּקֻדָּתְךָ – זוֹהִי מַלְכַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁכָּל הָרוּחוֹת הֵם פִּקְדוֹנוֹת בְּיָדֶיהָ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם לא) בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי וְגוֹ', וְהִיא שׁוֹמֶרֶת אוֹתָם, בִּגְלַל זֶה שָׁמְרָה רוּחִי, וְהִיא שׁוֹמֶרֶת אוֹתָהּ.

165. **כְּגַוְונָא דָא אָמַר דָּוִד,** (תהלים פו) **שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. שָׁמְרָה: דָּא מַטְרוֹנִיתָא דְּמַלְכָּא. דְּאִיהִי נַטְרָא נַפְשִׁי, בְּגִין כִּי חָסִיד אֲנִי. וּבְכָל אֲתָר דִּכְתִיב סְתָם, דָּא מַטְרוֹנִיתָא. כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר,** (שמות כד) **וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה. (שמות טו) וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ.**

165. כְּמוֹ זֶה אָמַר דָּוִד, (שם פו) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. שָׁמְרָה – זוֹ מַלְכַּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא שָׁמְרָה נַפְשִׁי, בִּגְלַל כִּי חָסִיד אָנִי. וּבְכָל מָקוֹם שֶׁכָּתוּב סְתָם – זוֹ הַמַּלְכָּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּקְרָא אֶל מֹשֶׁה, (שמות טו) וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע בְּקוֹל ה׳ אֱלֹהֶיךָ.

Psalms 109:8 "יִהְיוּ-יָמָיו מְעַטִּים; פְּקֻדָּתוֹ, יִקַּח אַחֵר" "Let his days be few; let another take his charge (פְּקֻדָּתוֹ)." The above verse teaches us that a wicked person, that didn't reveal much light in his life, will not come back again and whatever good he had will go to another. The keyword is פְּקֻדָּתוֹ with the root of פקד. This word has a very deep meaning that is related to a spiritual process of bringing light to something. The process of injecting life into a barren woman is called פקידת עקרה, loosely translated as 'visiting on a barren'. Joseph prophesied that God will redeem the Israelites from Egypt, and he had sworn them to take his bones with them on the way to the Holy Land. Exodus 13:19 " וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עַצְמוֹת יוֹסֵף, עִמּוֹ: כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם, וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם" "And Moses took the bones of Joseph with him; for he had straitly sworn the children of Israel, saying: 'God will surely remember (פָּקֹד יִפְקֹד) you, and ye shall carry up my bones away hence with you." The bones, as we previously learned, carry the highest level of a person's energy. The Zohar reveals to us that the righteous souls are held for protection under the Holy Throne. Every night before going to sleep we close the meditation with the following verse Psalms 31:6 " בְּיָדְךָ, אַפְקִיד רוּחִי: פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה–אֵל אֱמֶת " "Into your hand I commit (אַפְקִיד, פקד) my soul; you have redeemed me, YHVH, God of truth (אֵל אֱמֶת)". The last two words connect us to Chessed and the central column. With this verse we release the souls to the spiritual levels, to be supported and protected until they return in the morning in a better state. When we leave this world, the soul goes through a cleansing process and if the entire Tikkun process is finished, then the soul is saved and protected in the higher levels until the Final Redemption and the Resurrection when it will return to this world. At the beginning of the morning blessings, we say: " אֱלֹהַי, הַנְּשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה–אַתָּה בְרָאתָהּ, וְאַתָּה יְצַרְתָּהּ, וְאַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי, וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי, וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי, וְאַתָּה עָתִיד לְהַחְזִירָהּ לִי לָעָתִיד לָבוֹא; וְכָל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי, מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ ה׳ אֱלֹהַי, רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים; בָּרוּךְ אַתָּה ה׳, הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים." "God, the soul that you gave me, is pure – you created it, and you have formed it, and you blew it into me, and you guard it inside of me, and in the future, you will take it from me, and you will return it to me in the future to come, and as long as the soul is within me, I thank you my God YHVH, Master of all actions; Blessed are You, Who restores souls to dead bodies." The daily process of the soul, leaving the body and coming back to life in the morning, is a cycle of work and rest. At the end of the 'night', which is the life of working on the Tikkun, we will 'wake up' to a new life that is beyond our dreams.

166. בָּכָה רִבִּי פִּנְחָס, וְאָמַר, וְלָאו אֲמָרִית לָךְ דְּשִׁכִינְתָּא יָהֲבַת לִי נְבוּזְבָּזָן וּמַתְּנָן, זַכָּאָה זוּלְקִי דְּזָכֵינָא לְמֵזוּמֵי לָךְ, וְשָׁמַעְנָא דָּא. אָמַר לֵיהּ, בְּהַהוּא זְמָנָא, תִּינָּזוּ הַהוּא גַּרְמָא, שְׁאַר גַּרְמִין דְּיִשְׁתַּכְזוּן מַה יִתְעַבִּיד מִנְּהוֹן. אָמַר לֵיהּ, כֻּלְּהוּ יִתְכְּלִילוּ בְּהַהוּא גְּבִיעוּ דְּהַאי גַּרְמָא, וְיִתְכְּלִילוּ בַּהֲדֵיהּ, וְיִתְעַבִּיד כֹּלָּא עֹשֶׂה זְזַדָּא, וְתַמָּן יִתְצַיֵּיר צִיּוּרָא, כְּמָה דְּאִתְּמַר. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה נח) וְעַצְמוֹתֶיךָ יַזְלִיץ. מַאי יַזְלִיץ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (הושע ה) זָלַץ מֵהֶם. כֻּלְּהוּ יִתְעַבְּרוּן מִקִּיּוּמַיְיהוּ, וְיִתְכְּלִילוּ בְּהַאי גַּרְמָא, לְמֶהֱוֵי עֹשֶׂה זְזַדָּא. וּכְדֵין (ישעיה נח) וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם וְגוֹ'. (אמר רעיא מהימנא)

166. בָּכָה רַבִּי פִּנְחָס וְאָמַר, וְלֹא אָמַרְתִּי לְךָ שֶׁהַשְּׁכִינָה נָתְנָה לִי אוֹצָרוֹת וּמַתָּנוֹת?! אַשְׁרֵי חֶלְקִי שֶׁזָּכִיתִי לִרְאוֹתְךָ וְשָׁמַעְתִּי אֶת זֶה. אָמַר לוֹ, בְּאוֹתוֹ זְמַן מֵילָא אוֹתָהּ עֶצֶם, מַה יַּעֲשֶׂה מִשְּׁאָר הָעֲצָמוֹת שֶׁיִּמָּצְאוּ? אָמַר לוֹ, כֻּלָּן יִכָּלְלוּ בְּאוֹתָהּ נְבִיעָה שֶׁל עֶצֶם זוֹ, וְיִכָּלְלוּ יַחַד אִתָּהּ, וְהַכֹּל יַעֲשֶׂה עִסָּה אַחַת, וְשָׁם יִצְטַיֵּר צִיּוּר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נח) וְעַצְמוֹתֶיךָ יַחֲלִיץ. מַה זֶּה יַחֲלִיץ? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (הושע ה) חָלַץ מֵהֶם. כֻּלָּם יָעָבְרוּ מִקִּיּוּמָם וְיִכָּלְלוּ בָּעֶצֶם הַזֹּאת לִהְיוֹת עִסָּה אַחַת, וְאָז (ישעיה שם) וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם וְגוֹ'. (אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן)

After listening to the secrets revealed to him by Rabbi Shimon, Rabbi Pinchas cried and said that he had a dream that the Shechina is giving him gifts. This study from Rabbi Shimon was the fulfillment of his dream. He gave thanks and appreciation for being blessed with the study.

Rabbi Pinchas raised a question on what will happen with the other bones and received the answer that all bones will be included in the Luz's bone.

Isaiah 58:11

"וְנָחֲךָ יְהוָה, תָּמִיד, וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ, וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ; וְהָיִיתָ, כְּגַן רָוֶה, וּכְמוֹצָא מַיִם, אֲשֶׁר לֹא-יְכַזְּבוּ מֵימָיו."

"And YHVH will guide you continually, and satisfy your soul in drought, and make the release of your bones; and you shalt be like a watered garden, and like a spring of water, whose waters never dry out."

This verse he quoted, reveals that the bones will be released from a source (not specified in the verse) that Rabbi Shimon identifies as the Luz's bone. The description of the process is like one cell, with the DNA code, develops to become a whole being. The Resurrection will reshape and recreate the person at his perfect state. The verse describes the recreation as a watered garden (lacks nothing) and as a spring of water that never dries out.

167. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, וַוי לוֹן לִבְנֵי נָשָׁא, דְּאִינּוּן אֲטִימִין לִבָּא, סְתִימִין עַיְינִין, דְּלָא יַדְעִין דְּכַד אָתֵי לֵילְיָא, תַּרְעִין דְּגֵיהִנָּם אִתְפַּתְּחוּ, דְּאִיהִי בָּרָה. וּעְשָׂנִין דִּילָהּ דְּמִתְפַּשְׁטִין, סַלְקִין עַד מוֹזָא. וְכַמָּה זַיְילִין דְּיֵצֶר הָרָע, מִתְפַּשְׁטִין בְּכָל אֵבָרִין דְּגוּפָא.

167. אָמַר רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, אוֹי לָהֶם לִבְנֵי אָדָם שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב, סְתוּמֵי עֵינַיִם, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים שֶׁכְּשֶׁבָּא הַלַּיְלָה שַׁעֲרֵי הַגֵּיהִנֹּם נִפְתָּחִים, שֶׁהִיא מָרָה. וַעֲשָׁנִים שֶׁלָּהּ שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים עוֹלִים עַד לַמּוֹז. וְכַמָּה חֵילוֹת יֵצֶר הָרָע מִתְפַּשְׁטִים בְּכָל אֵיבְרֵי הַגּוּף, וְשַׁעֲרֵי גַּן עֵדֶן, שֶׁהוּא עֵינֵי הַלֵּב, נִסְתָּמִים

וְתַרְעִין דְּגַן עֵדֶן, דְּאִיהוּ עַיְינִין דְּלִבָּא, מִסְתַּתְּמִין וְלָא מִתְפַּתְּחִין. דְּכָל נְהוֹרִין דְּעַיְינִין, מִלִּבָּא נָפְקִין.

וְלֹא נִפְתָּחִים. שֶׁכָּל אוֹרוֹת הָעֵינַיִם יוֹצְאִים מֵהַלֵּב.

168. וְתַרְעִין דְּלִבָּא, אִינּוּן עַיְינִין מִסְתַּתְּמִין, בְּגִין דְּלָא מִסְתַּכְּלִין בְּאִלֵּין מַזִּיקִין, דְּאִינּוּן לִילִית. וְלָא שַׁלְטִין בִּנְהוֹרִין דְּלִבָּא, דְּאִינּוּן מַלְאָכִים דְּמִתְפַּשְׁטִין בְּכָל אֵבָרִים, כְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא לְכָל סִטְרָא. בְּהַהוּא זִמְנָא אִינּוּן כֻּלְּהוּ נְהוֹרִין סְתִימִין בְּלִבָּא, וּמִתְכַּנְּשִׁין לְגַבֵּיהּ, (ישעיה סא) כְּיוֹנִים אֶל אֲרֻבּוֹתֵיהֶם. כְּנֹחַ וְאִתְּתֵיהּ, וְכָל מִין וּמִין, דְּעָאלוּ עִמֵּיהּ בַּתֵּיבָה.

168. וְשַׁעֲרֵי הַלֵּב, אוֹתָם עֵינַיִם נִסְתָּמוֹת, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא מִסְתַּכְּלוֹת בַּמַּזִּיקִים הַלָּלוּ, שֶׁהֵם לִילִית, וְלֹא שׁוֹלְטִים בְּאוֹרוֹת הַלֵּב, שֶׁהֵם מַלְאָכִים שֶׁמִּתְפַּשְּׁטִים בְּכָל הָאֵיבָרִים כְּעַנְפֵי הָעֵץ לְכָל צַד. בְּאוֹתוֹ זְמַן הֵם כֻּלָּם אוֹרוֹת נִסְתָּרִים בַּלֵּב, וּמִתְכַּנְּסִים אֵלָיו כְּמוֹ יוֹנִים לַאֲרֻבּוֹתֵיהֶם, כְּמוֹ נֹחַ וְאִשְׁתּוֹ וְכָל מִין וּמִין שֶׁנִּכְנְסוּ עִמּוֹ לַתֵּבָה.

169. וּמַזִּיקִין דְּמִתְגַּבְּרִין עַל כָּל אֵבָרִים דְּגוּפָא, כְּמֵי טוּפָנָא דְּגָבְרוּ עָלֵיהּ ט״ו אָמָה, בְּגִין דְּזָוֵב בְּי״ה, וְאִסְתַּלָּק י״ה מִן גּוּפָא, וְאִשְׁתְּאַר אִלֵּם, בְּלָא רְאִיָּה וּשְׁמִיעָה וְרֵיזָא וְדִבּוּר. וְרָזָא דְּמִלָּה, (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה (החשיתי מטוב וכאבי נעכר), דּוּמִי״ה: דּו״ם י״ה. כְּהַהוּא זִמְנָא, זְמַמֵּשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה, גָּבְרוּ מַזִּיקִין עַל גּוּפָא. וְאִינּוּן כְּכִסְלָא לְעוּגְיָא. (דף רכ"ב ע"ב) .

169. וּמַזִּיקִים שֶׁמִּתְגַּבְּרִים עַל כָּל אֵיבְרֵי הַגּוּף, כְּמוֹ מֵי הַמַּבּוּל שֶׁגָּבְרוּ עָלָיו ט״ו אַמָּה, מִשּׁוּם שֶׁחָטָא בְּי״ה, וְהִסְתַּלֵּק י״ה מֵהַגּוּף וְנִשְׁאַר אִלֵּ״ם, בְּלִי רְאִיָּה וּשְׁמִיעָה וְרֵיחַ וְדִבּוּר. וְסוֹד הַדָּבָר – (תהלים לט) נֶאֱלַמְתִּי דּוּמִיָּה (הֶחֱשֵׁיתִי מִטּוֹב וּכְאֵבִי נֶעְכָּר). דּוּמִי״ה – דּו״ם י״ה. כְּאוֹתוֹ זְמַן, חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה גָּבְרוּ הַמַּזִּיקִים עַל הַגּוּף, וְהֵם כְּמוֹ תֶּלֶם לַעֲרוּגָה.

Moses, the ‘Faithful Shepherd’, teaches us that when the night comes the gates to ‘Gehinam’, which is the domain of negativity, are open. When we sleep we experience a death aspect, that allows negative forces to spread in all body parts. The eyes are the gates to ‘Gan Eden’, Garden of Eden. It is where the pure soul rests at night. The eyes are closed to disconnect from the negative side that could go through them and could control the heart, that is linked to the light of the eyes. The Zohar explains this situation as in the time of the flood when Noah closed the Ark to disconnect from the negativity that was spreading outside. When we go to sleep, the bile in the body releases the energy of judgments. Like smoke, it spreads into the whole body and goes up to the brain. The lights of the heart are the secret of the name אלהים, ELHYM. In the time of the Flood is said (Genesis 7:20), “Fifteen cubits upward did the waters prevail; and the mountains were covered”. The Zohar teaches that 15 is related to the numerical value of YH יה, which represents the upper three Sefirot. When the negativity rises it disconnects us from the YH, and at night the lights of the heart, that have the name אלהים, disconnect from the name and we are left with אלם, that means ‘mute’. When a person experiences an inability to speak, it means that the negativity controls his body and his soul is farther from the Light. Some people, before going to sleep, experience a state of vision with closed eyes. The

positive visions are of beautiful and pleasant scenes. The soul is in a good state and could get 'stuck' for a while traveling inside the vision. The negative aspect is when negativity manages to control the person's eyes and stays there. The visions could be very disturbing and one should get out of bed, wash his hands and face several times, then recite the Ana B'Koach in bed repeatedly until he gets rid of it. It is always better to train the body to relax before going to sleep. Deep and long breathing (deep meditation breathing), Ana B'Koach and Shema prayer.

170. וּכְגַוְונָא דְּנַזַּז, שָׁלַז אֶת הַיּוֹנָה בִּשְׁלִיזוּתֵיהּ. אוּף הָכִי שָׁלַז נִשְׁמְתָא בְּאָדָם. רוּזֵיהּ בִּשְׁלִיזוּתֵיהּ. וּבְגִין דָּא צָרִיךְ בַּר נָשׁ לְפַקְדָּא לָהּ בְּמַטְרוֹנִיתָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב (תהלים לא) בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּזִי. וְאִם הִיא אֲסִירָא בְּזוּבוּי דְּגוּפָא, בִּידָא דְּזַיְילִין דְּיֵצֶר הָרָע, מַה כְּתִיב, בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּזִי פָּדִיתָ אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת.

170. וכמו שֶׁנּוֹחַ שָׁלַח אֶת הַיּוֹנָה בִּשְׁלִיחוּתוֹ, גַּם כָּךְ שָׁלַח נִשְׁמָה בָּאָדָם, רוּחוֹ בִּשְׁלִיחוּתוֹ, וְלָכֵן צָרִיךְ אָדָם לְהַפְקִיד אוֹתָהּ בַּמַּלְכָּה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים לא) בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי. וְאִם הִיא אֲסוּרָה בַּחֲטָאֵי הַגּוּף וּבִידֵי חֵילוֹת יֵצֶר הָרָע, מַה כָּתוּב? בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי ה' אֵל אֱמֶת.

171. וְעוֹד בִּזְמַנָּא דְּאִיהִי זַיְיבָת, מַה כְּתִיב בְּרוּזֵיהּ, (משלי יא) יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה רָע. דְּאָזִיל מִיָּד לְיָד, בְּמַשְׁרְיָין דְּיֵצֶר הָרָע, דְּשַׁרְיָין עָלֵיהּ בְּזוּבִין דִּילֵיהּ, וְזַרְקִין לֵיהּ מֵאַתָּר לְאַתָּר. וְהַאי אִיהוּ דְּאַזְזִי גַּרְמֵיהּ בְּמִדִּינָה אַזְזָרֵת, אוֹ בְּמַלְכוּ אַזְזָרָא, וּלְזִמְנִין בָּאַשְׁפָּה, כְּפוּם זוּבוּי. וְאִי אִיהוּ זַכָּאָה, כָּל מַשְׁרְיָין דְּיֵצֶר טוֹב כֻּלְּהוּ, (יחזקאל א) וּפָנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, לְקַבְּלָה רוּזֵיהּ, וְסַלְקִין לֵיהּ לְעֵילָא, לַאֲתָר דְּזִיזָין דְּכַרְסְיָא, וְתַמָּן זְזֵי, כַּמָּה חֲזִיזוֹנוֹת, דְּמְיוֹנוֹת, וּמַרְאוֹת דְּנְבוּאָה. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, דְּזַלּוֹם אֶזֶד מִשִּׁשִּׁים בַּנְּבוּאָה.

171. וְעוֹד, בִּזְמַן שֶׁהִיא חַיֶּבֶת, מַה כָּתוּב בְּרוּחוֹ? (משלי יא) יָד לְיָד לֹא יִנָּקֶה רָע. שֶׁהוֹלֵךְ מִיָּד לְיָד בְּמַחֲנוֹת הַיֵּצֶר הָרָע שֶׁשּׁוֹרִים עָלָיו בַּחֲטָאָיו, וְזוֹרְקִים אוֹתוֹ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. וְזֶהוּ שֶׁמַּרְאֶה עַצְמוֹ בְּמְדִינָה אַחֶרֶת אוֹ בְּמַלְכוּת אַחֶרֶת, וְלִפְעָמִים בָּאַשְׁפָּה, כְּפִי עֲוֹנוֹתָיו. וְאִם הוּא צַדִּיק, כָּל מַחֲנוֹת הַיֵּצֶר הַטּוֹב כֻּלָּם, וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לְקַבֵּל רוּחַ, וּמַעֲלִים אוֹתוֹ לְמַעֲלוֹת, לִמְקוֹם חַיּוֹת הַכִּסֵּא, וְשָׁם רוֹאֶה כַּמָּה חֲזִיזוֹנוֹת, דְּמְיוֹנוֹת וּמַרְאוֹת נְבוּאָה. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁחֲלוֹם אֶחָד מִשִּׁשִּׁים שֶׁל נְבוּאָה.

172. וְעוֹד (תהלים פו) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי, אַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ בַּגְּמָרָא וְלָא חָסִיד אֲנִי שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרָח וּמַעֲרָב יְשֵׁנִים עַד ד' שָׁעוֹת וַאֲנִי (תהלים קי"ט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. וְלָא עוֹד אֶלָּא שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרָח וּמַעֲרָב וכו' וַאֲנִי יָדַי מְלוּכְלָכוֹת בְּדָם שַׁפִּיר וְשִׁלְיָא כְּדֵי לְטַהֵר לְטַהֵר

172. וְעוֹד, (תהלים פו) שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי – אַף עַל גַּב שֶׁפֵּרְשׁוּהָ בַּגְּמָרָא, וְלֹא חָסִיד אָנִי, שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרָח וּמַעֲרָב יְשֵׁנִים עַד אַרְבַּע שָׁעוֹת, וַאֲנִי (שם קיט) חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁכָּל מַלְכֵי מִזְרָח וּמַעֲרָב וְכוּ', וַאֲנִי יָדַי מְלֻכְלָכוֹת בְּדָם שָׁפִיר וְשִׁלְיָה כְּדֵי לְטַהֵר אִשָּׁה לְבַעְלָהּ. מִיָּד נִזְדַּמְּנָה לוֹ

אִשָּׁה לְבַעְלָהּ. מִיָּד אִזְדַּמֵּן לֵיהּ צְפַרְדֵּעַ וְאָמַר לֵיהּ לָמָּה אַתְּ מִשְׁתַּבְּזֵזוֹת גַּרְמָךְ לְמֵימָר זְוָזוֹת לֵילָה אֲקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ וַאֲנָא כָּל לֵילְיָא לָא שָׁכִיבְנָא לְשַׁבְּזָא לֵיהּ וּלְנָגְנָא קַמֵּיהּ. אֲמַר דָּוִד וַוי לְמִמְנָא דְּהַהוּא צְפַרְדֵּעַ דְּלָא יָדַע מַאי דְּאָנָא אֲמֵינָא דְּלָא אֲמֵינָא כִּי זָסִיד אֲנִי. אֶלָּא בְּגִין דְּאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן. וְלֹא עָם הָאָרֶץ זָסִיד. דְּאוֹרַיְיתָא אִתְיְהִיבַת מִיבִּינָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ זֶסֶד. וּבְגִין דָּא, מַאן דְּאִתְעַסַּק בְּאוֹרַיְיתָא, אִתְקְרֵי זָסִיד. בְּגִין דָּא, אֲמֵינָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, שָׁמְרָה נַפְשִׁי, וְלָא תְּדוּן לָהּ כְּעוּבְדֵי אִלֵּין עַמֵּי הָאֲרָצוֹת, דְּאִתְּמַר בְּהוּ וְלֹא עָם הָאָרֶץ זָסִיד. וְאִי תֵּימָא, כַּמָּה עַמֵּי הָאֲרָצוֹת אִינּוּן דְּעָבְדוּ זֶסֶד. אֶלָּא הָכִי אוּקְמוּהָ, אֵי זֶהוּ זָסִיד, זֶה הַמִּתְזַוֵּסֵד עִם קוֹנוֹ. כְּגוֹן דָּוִד דְּהֲוָה מְזַוֵּבֵר. וּמַאי הֲוָה מְזַוֵּבֵר, אוֹרַיְיתָא דְּלֵילְיָא הֲוָה מְזַוֵּבֵר עִם קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין דָּא, שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי זָסִיד אָנִי.

צְפַרְדֵּעַ אַחַת וְאָמְרָה לוֹ, לָמָּה אַתָּה מִשְׁתַּבֵּחַ עַצְמְךָ לוֹמַר חֲצוֹת לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ? וַאֲנִי כָּל לַיְלָה לֹא יְשֵׁנָה לְשַׁבֵּחַ לוֹ וּלְנַגֵּן לְפָנָיו! אָמַר דָּוִד, אוֹי לַמְּמֻנֶּה שֶׁל אוֹתָהּ צְפַרְדֵּעַ שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ מַה שֶּׁאֲנִי אוֹמֵר, שֶׁלֹּא אָמַרְתִּי כִּי חָסִיד אָנִי. אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, וְלֹא עַם הָאָרֶץ הָאָרֶץ חָסִיד, שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה מִימִין הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא חֶסֶד. וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁמִּתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה נִקְרָא חָסִיד. בִּגְלַל זֶה אָמַרְתִּי לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁמְרָה נַפְשִׁי, וְלֹא תָּדוּן אוֹתָהּ כְּמַעֲשֵׂה אֵלּוּ עַמֵּי הָאֲרָצוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם וְלֹא עַם הָאָרֶץ חָסִיד. וְאִם תֹּאמַר, כַּמָּה עַמֵּי הָאֲרָצוֹת הֵם שֶׁעָשׂוּ חֶסֶד – אֶלָּא כָּךְ פֵּרְשׁוּהוּ: אֵיזֶהוּ חָסִיד? זֶה הַמִּתְחַסֵּד עִם קוֹנוֹ. כְּמוֹ דָּוִד שֶׁהָיָה מְחַבֵּר. וּמָה הָיָה מְחַבֵּר? תּוֹרָה שֶׁל לְמַעְלָה הָיָה מְחַבֵּר עִם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם זֶה, שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי.

Psalms 31:6 “בְּיָדְךָ, אַפְקִיד רוּחִי: פָּדִיתָ אוֹתִי יְהוָה–אֵל אֱמֶת.” “Into Thy hand I commit my spirit; Thou hast redeemed me, YHVH, Thou God of truth.” When we go to sleep we recite the above verse. The soul is taken to different places according to its spiritual state. If a person has impurities, he is controlled by the negative side and they throw him from one place to another. It comes in dreams as traveling to different places in different countries with different experiences. A person can see himself in garbage dumps and that means that he needs to cleanse himself. Dreams of elevation and beautiful places, homes, hotels, palaces represent the good spiritual state. Rooms in a dream, in most cases, represent the purity of the vessel. If it is big and nice, with positive actions, then it is a good message for the person. Psalms 86:2 “שָׁמְרָה נַפְשִׁי, כִּי-חָסִיד אָנִי” “Keep my soul, for I am godly (Chassid);” With this verse, we ask for protection because we are studying the Torah and drawing light connecting upper and lower. Our spiritual connection, especially Zohar's study, gives us protection during the night and the soul is ‘charged’ with greater spiritual support. Good and peaceful sleep is very important to sustain life and spiritual balance. A perfect body rest can never exist without good sleep. Zohar reading/scanning, Ana B'koach, and Shema Israel are the minimum preparations before going to sleep. Avoid working at night unless you have slept between sundown and midnight, which is the better part of the sleep. King David used to wake up just before midnight to make spiritual connections because of the night energy shifts after midnight to

Chessed. If one wakes up at night, before the first light, it is highly recommended to wash hands, do the morning blessings and read Zohar while meditating for other people.

173. וְכַד בַּר נָשׁ מִית, מַה כְּתִיב בָּהּ בְּהַאי נֶפֶשׁ (משלי ו) בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אוֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמוֹר עָלֶיךָ, וַהֲקִיצוֹתָ לִתְחִיַּית הַמֵּתִים, הִיא תִּשְׁיֵזֵךְ. דָּא לִתְחִיַּית הַמֵּתִים שַׁפִּיר, דְּיוֹקִים לֵיהּ לְבַר נָשׁ, אֲבָל לְאַגְּרָא לְנִשְׁמְתָא בְּעָלְמָא דְּאָתֵי, מַאי הֲוִי.

173. וּכְשֶׁאָדָם מֵת, מַה כָּתוּב בַּנֶּפֶשׁ הַזּוֹ? (משלי ו) בְּהִתְהַלֶּכְךָ תַּנְחֶה אֹתָךְ בְּשָׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ, וַהֲקִיצוֹתָ – לִתְחִיַּת הַמֵּתִים – הִיא תְּשִׁיחֶךָ. זֶה לִתְחִיַּת הַמֵּתִים יָפֶה, שֶׁיַּעֲמִיד אֶת הָאָדָם, אֲבָל לִשְׂכַּר הַנִּשְׁמָה בָּעוֹלָם הַבָּא מַה יִּהְיֶה?

174. אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַלְבִּישׁ לָהּ כְּקַדְמֵיתָא בַּעֲנָנֵי כָבוֹד. כְּקַדְמֵיתָא תֵּיעוֹל בְּמַרְאָה, דְּאִיהוּ כְּגַוְונָא דְּגוּפָא, כָּלִיל בְּרמ"ז אֵיבָרִים. אוּף הָכִי תֵּיעוֹל בַּמַּרְאָה, כָּלִיל בְּמָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה פִּקּוּדִין וּבְרמ"ז. נְהִירִין דְּמִתְפָּרְשָׁן מֵהַהוּא מַרְאָה. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (במדבר יב) וַיֹּאמֶר אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם יְיָ בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע. וּבִלְבוּשִׁין דַּעֲנָנֵי כָבוֹד (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, דָּא אַסְפַּקְלַרְיָאָה הַמְּאִירָה. (במדבר יב) בַּחֲלוֹם אֶדַּבֶּר בּוֹ, דָּא אַסְפַּקְלַרְיָאָה דְּלָא נַהֲרָא. כָּלִיל מִשְׁס"ה נְהִירִין, כְּזִוְשְׁבַּן יְשֵׁנָה. וְהַיְינוּ (שיר השירים ה) אֲנִי יְשֵׁנָה. זֵד בְּעָלְמָא דֵּין. וְזֵד בְּעָלְמָא דְּאָתֵי. וְאִינּוּן בְּעוּבְדֵי יְדוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

174. אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַלְבִּישׁ אוֹתָהּ כְּמוֹ בַּתְּחִלָּה בְּעַנְנֵי כָבוֹד. כְּמוֹ בַּתְּחִלָּה תִּכָּנֵס בְּמַרְאָה, שֶׁהוּא כְּמוֹ הַגּוּף, כְּלוּלָה בְּרמ"ח אֵיבָרִים. גַּם כָּךְ תִּכָּנֵס בַּמַּרְאָה כְּלוּלָה בְּמָאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹות, וּבְמָאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אוֹרוֹת שֶׁנִּפְרָדִים מֵאוֹתָהּ מַרְאָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (במדבר יב) וַיֹּאמֶר אִם יִהְיֶה נְבִיאֲכֶם ה' בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע. וּבִלְבוּשֵׁי עַנְנֵי כָבוֹד – (בראשית ט) וּרְאִיתִיהָ לִזְכֹּר בְּרִית עוֹלָם, זוֹ אַסְפַּקְלַרְיָה הַמְּאִירָה. (במדבר יב) בַּחֲלוֹם אֶדַּבֶּר בּוֹ – זוֹ אַסְפַּקְלַרְיָה שֶׁאֵינָהּ מְאִירָה, כְּלוּלָה מִשְּׁלֹשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וַחֲמִשָּׁה אוֹרוֹת, כְּחֶשְׁבּוֹן יְשֵׁנָה, וְהַיְינוּ (שיר השירים ה) אֲנִי יְשֵׁנָה. אֶחָד בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאֶחָד בָּעוֹלָם הַבָּא. וְהֵם בְּמַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא.

175. וְרָזָא דִּלְהוֹן, (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעוֹלָם. י"ה עִם שְׁמִי, שָׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים. ו"ה עִם זִכְרִי, מָאתַיִם וּשְׁמֹנֶה וְאַרְבָּעִים. וְכָרוּזִין נַזְחִתִין וְסַלְקִין קַמֵּיהּ, הָבוּ יְקָר (ס"א לדיוקנא) לִיקָרָא דְּמַלְכָּא.

175. וְסוֹד שֶׁלָּהֶם – (שמות ג) זֶה שְׁמִי לְעֹלָם. י"ה עִם שְׁמִי – שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁשִּׁים. ו"ה עִם זִכְרִי – מָאתַיִם וּשְׁמֹנֶה וְאַרְבָּעִים. וְכָרוּזִים יוֹרְדִים וְעוֹלִים לְפָנָיו: תְּנוּ כָבוֹד (לִדְמוּת) לִכְבוֹד הַמֶּלֶךְ.

176. וְהַיְינוּ (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. וְהוּא דְּעָבַד לֵיהּ בִּתְרִין דְּיוּקְנִין, בִּתְרֵין גַּנִּים (נ"א פנים) דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ (שיר השירים ה) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים אִיהוּ עִילַּת

176. וְהַיְינוּ (בראשית א) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ. וְהוּא שֶׁעָשָׂה אוֹתוֹ בִּשְׁתֵּי דְּמֵיּוֹת, בִּשְׁנֵי גַּנִּים (פָּנִים), שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (שיר השירים ה) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים. הִיא עִלַּת עַל הַכֹּל,

עַל כֹּלָּא דְּאִתְּמַר עָלָהּ (דברים ד) כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה. וְעַל שְׁאָר דְּיוּקְנִין כְּתִיב, תְּמוּנַת כָּל וְגוֹ'. (במדבר יב) וּתְמוּנַת יְיָ יַבִּיט. וְתַרְיָ"ג מַלְאָכִין סַלְקִין לָהּ לְנִשְׁמְתָא. בְּאִלֵּין דְּיוּקְנִין, כֻּלְּהוּ וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, לְקַיֵּים קְרָא דִּכְתִיב בְּהוֹן (שמות יט) וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִיא אֶתְכֶם אֵלָי.

שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ (דברים ד) כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה. וְעַל שְׁאָר הַדְּמֵיּוֹת כָּתוּב, תְּמוּנַת כָּל וְגוֹ'. (במדבר יב) וּתְמוּנַת ה' יַבִּיט. וְתַרְיָ"ג מַלְאָכִים מַעֲלִים אֶת הַנְּשָׁמָה בִּדְמֵיּוֹת אֵלּוּ, כֻּלָּם וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת, לְקַיֵּם אֶת הַפָּסוּק שֶׁכָּתוּב בָּהֶם (שמות יט) וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי.

177. כְּגַוְונָא דְּנַפְקוּ מִמִּצְרַיִם, וְאַזְלוּ בַּעֲנָנֵי כָּבוֹד, וּבְכָל הַהוּא יְקָר, כְּהַהוּא גַּוְונָא תְּהֵא מַפְקָנוּתָא דְּנִשְׁמְתָא, מִגּוֹפָא דְּטָפָה סְרוּזָה, לְמֵיזַל לִתְרֵין גַּנִּים, דְּאִתְבְּרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא דִּלְהוֹן בְּשֵׁם יְיָ. וּבְגִינֵיהּ אִתְּמַר, (תהלים צו) יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. בְּהַהוּא זִמְנָא יִתְקַיֵּים בְּבַר נָשׁ (ישעיה ל) וְלֹא יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ, (ישעיה ו) בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו, אֶלָּא וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ. וּמִסִּטְרָא דְּאִלֵּין מַרְאוֹת, זָכָה מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, רַבָּן שֶׁל נְבִיאִים וַזְקָמִים. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, אַנְתְּ הוּא דְּזָכִית בְּזַזָּיִךְ, לְמָה דְּיִזְכּוּן צַדִּיקַיָּא בָּתַר זַזֵּיהוֹן, זַכָּאָה זוּלְקָךְ.

177. כְּמוֹ שֶׁיָּצְאוּ מִמִּצְרַיִם וְהָלְכוּ בְּעַנְנֵי כָבוֹד, וּבְכָל אוֹתוֹ כָּבוֹד כְּמוֹ זֶה תִּהְיֶה יְצִיאַת הַנְּשָׁמָה מִגּוּף שֶׁל טִפָּה סְרוּחָה לָלֶכֶת לִשְׁנֵי גַּנִּים, שֶׁנִּבְרְאוּ שָׁמַיִם וָאָרֶץ שֶׁלָּהֶם בְּשֵׁם ה', וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר (תהלים צו) יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ. בְּאוֹתוֹ זְמַן יִתְקַיֵּם בָּאָדָם (ישעיה ל) וְלֹא יִכָּנֵף עוֹד מוֹרֶיךָ, לְגַבֶּיךָ, (שם ו) בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָּנָיו, אֶלָּא – וְהָיוּ עֵינֶיךָ רֹאוֹת אֶת מוֹרֶיךָ. וּמִצַּד הַמַּרְאוֹת הַלָּלוּ זָכָה מֹשֶׁה רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, רַבָּן שֶׁל נְבִיאִים וַחֲכָמִים. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אַתָּה הוּא שֶׁזָּכִיתָ בְּחַיֶּיךָ לְמַה שֶׁיִּזְכּוּ צַדִּיקִים אַחַר חַיֵּיהֶם, אַשְׁרֵי חֶלְקְךָ!

God created us in two ‘images’: Genesis 1:27 “וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם.” “And God created man in His own image (first image), in the image (Second Image) of God created He him; male and female created He them.” These two ‘images’ represent the 613 precepts. 248 that are “You shall do …” connect us with the upper light to draw it down. 365 precepts of “you shall not do …”, protect the light we earned from getting lost. All of our positive actions create angels that help us ascend to upper levels. These angels are in the secret of the next verse, from Exodus 19:4: “וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל-כַּנְפֵי נְשָׁרִים, וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי.” “and how I bore you on eagles’ wings and brought you unto Myself.” The Israelites left Egypt surrounded by the seven ‘clouds of honor’. They represent the Chassadim of the lower seven Sefirot. With the clouds of honor, God dresses the soul and reveals himself to it through Zeir Anpin. This is the aspect of the ‘mirror’. The Light of God can not be seen directly, so it is reflected, like from a mirror. The Sefirot are vessels for the light of the Endless that is channeled through the Sefira of Chokmah. The ‘image’, revelation of God, is in the heavens and earth. Psalms 96:11 “יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם, וְתָגֵל הָאָרֶץ” “Let the heavens be glad, and let the earth rejoice (וְתָגֵל);” The initials of the four words are YHVH יהוה. The Hebrew word for rejoice is וְתָגֵל and its root is about revelation. When

the light of the heavens (Chokmah and Binah) is revealed in the lower seven (Chessed to Malchut), then we can see the 'image' / 'mirror' of God. Numbers 8:12 "וּתְמֻנַת יְהוָה, יַבִּיט " "and he will see the Image of (YHVH) God" A revelation of light is a joyous event and that is exactly the purpose of our Daily Zohar study.

178. דְּבָר אַחֵר, שְׁמִרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי, אֲמַאי. כְּדֵי שֶׁאֶתְחַסֵּד עִם אֲנִ"י. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ אֲנִ"י וָהִ"ו. וַוי לֵיהּ לְמַאן דְּאַפְרִישׁ (דף רכ"ג ע"א) אֲנִי מִן הוּא. דְּאִתְּמַר (תהלים ק) הוּא עֲשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. דְּכֹלָּא זַד בְּלָא פָרוּדָא. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (דברים לב) רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי מְחַצֵּתִי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל. אֲנִי יְדוָ"ד, אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְדָא אֲנִי מִן אֲדֹנָ"י. יְדוָד עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא.

178. דָּבָר אַחֵר, שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי – לָמָּה? כְּדֵי שֶׁאֶתְחַסֵּד עִם אֲנִי"י, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֲנִי"י וָהִ"ו. אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁמַּפְרִיד אֲנִי מֵהוּא, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים ק) הוּא עָשָׂנוּ וְלֹא אֲנַחְנוּ. שֶׁהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פֵרוּד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים לב) רְאוּ עַתָּה כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא [וְגוֹ'], אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל. אֲנִי יְהוָ"ה, אֲנִי הוּא וְלֹא אַחֵר. וְזֶה אֲנִי מִן אֲדֹנָ"י. ה' – עַמּוּד הָאֶמְצָעִי.

179. וּבְגִין דְּיִדוָ"ד אִיהוּ לִימִינָא דְּאִיהִי חֶסֶד, אָמַר, שָׁמְרָה נַפְשִׁי דְּאֶתְחַסַּד בָּךְ עִם אֲנִי, וְאִיהוּ אֲדֹנָ"י לַגְּבוּרָה. וּבְתִפְאֶרֶת, אִתְחַבְּרָן תְּרֵין שְׁמָהָן יאהדונה"י. וְרָזָא דְּמִלָּה בְּחֶסֶד וּבְגְבוּרָה, (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה וּבְתִפְאֶרֶת, דְּאִתְקְרֵי (שמות טו) יְדוָ"ד אִישׁ מִלְחָמָה, מַה כְּתִיב (יחזקאל א) שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ, תַּרְתֵּין שְׁמָהָן מִתְחַבְּרָן בֵּיהּ כַּחֲדָא. וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֶת גְּוִיּוֹתֵיהֶנָּה. תִּפְאֶרֶת אִתְקְרֵי גּוּף, (דניאל י) וּגְוִיָּתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ יאהדוה"ה.

179. וּמִשּׁוּם שֶׁיְּהוָ"ה הוּא לְיָמִין, שֶׁהוּא חֶסֶד, אָמַר, שָׁמְרָה נַפְשִׁי שֶׁאֶתְחַסֵּד בְּךָ עִם אֲנִי"י, וְהוּא אֲדֹנָ"י לִגְבוּרָה. וּבְתִפְאֶרֶת מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי שֵׁמוֹת – יאהדונה"י. וְסוֹד הַדָּבָר בְּחֶסֶד וּבִגְבוּרָה (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמַעְלָה. וּבְתִפְאֶרֶת שֶׁנִּקְרָא (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה, מַה כָּתוּב? (יחזקאל א) שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ, שְׁנֵי שֵׁמוֹת מִתְחַבְּרִים בּוֹ כְּאֶחָד. וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת אֵת גְּוִיּוֹתֵיהֶנָּה. תִּפְאֶרֶת נִקְרָא גּוּף, (דניאל י) וּגְוִיָּתוֹ כְּתַרְשִׁישׁ, יאהדוה"ה.

180. (תהלים פו) הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי שַׁבְּזוֹ נָפֶשׁ עַבְדֶּךָ תְּנָה עֹזְךָ לְעַבְדֶּךָ. תְּלַת זְמִנִּין אִתְעָבִיד דָּוִד עֶבֶד בִּתְהִלָּה דָּא, לְקֻבֵּל ג' זְמִנִּין, דְּאוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּבָעֵי בַּר נָשׁ לְמֶהֱוֵי עַבְדָּא בִּצְלוֹתָא. בְּבִרְכָאן קַדְמָאִין, כְּעֶבֶד דְּמִסַּדֵּר שְׁבָחוֹי קַמֵּי רַבֵּיהּ. בְּאֶמְצָעִיּוֹת, כְּעַבְדָּא דְּבָעֵי פְּרָס מֵרַבֵּיהּ. בַּאֲחֲרוֹנוֹת, כְּעֶבֶד דְּמוֹדֶה קֳדָם רַבֵּיהּ, בַּפְּרָס דְּקַבִּיל מִינֵּיהּ, וְאָזִיל לֵיהּ.

180. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי. שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ. תְּנָה עֹזְךָ לְעַבְדֶּךָ (תהלים פו). שָׁלֹשׁ פְּעָמִים נַעֲשָׂה דָוִד עֶבֶד בַּתְּהִלָּה הַזֹּאת, כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁהֶעֱמִידוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לִהְיוֹת עֶבֶד בַּתְּפִלָּה: בַּבְּרָכוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת, כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמְּסַדֵּר שִׁבְחוֹ לִפְנֵי רַבּוֹ. בָּאֶמְצָעִיּוֹת, כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמְּבַקֵּשׁ פְּרָס מֵרַבּוֹ. וּבָאַחֲרוֹנוֹת, כְּמוֹ עֶבֶד שֶׁמּוֹדֶה לִפְנֵי רַבּוֹ בַּפְּרָס שֶׁקִּבֵּל מִמֶּנּוּ וְהוֹלֵךְ לוֹ.

Psalms 86:2 "שָׁמְרָה נַפְשִׁי, כִּי-חָסִיד אָנִי" "Keep my soul, for I am (אָנִי) godly (Chassid);" The Zohar refers to this verse again, to teach us the relation between the protection of the soul, Chessed, and the word אָנִי (I am). The connection is with the name of God in the level of Malchut, ADNY, אדני. Normally the name reflects the judgment aspect of Malchut, דינא. When the letter ד is taken out with the connection to YHVH, that is Chessed. We unite right (Chessed) and left (Gevurah) to form the central column and balance. When they come together we form the combined name of יאהדונהי. This is the secret of saying the name ADNY (Adonay) when reading the name YHVH יהוה. Having the YHVH name in front of our eyes and in our consciousness, when saying the name as ADNY, draws Chessed to our lives. When we say Amen אמן we create the same effect of drawing the light of Chessed to Gevurah and remove judgments. The letters אני form one of the 72 names. It is placed in Position 37 that is the middle of the chart of the 72 names. The last letter of the name before it (position 36) is ד. Together they form the name אדני but the separated ד gives it balance. אני represents the 'trunk' of the Tree of Life.

181. וּתְכֵלֶת זְמִנִּין דְּבָעֵי לְמֶעְבַּד עֶבֶד, מִסִּטְרָא דְּעֲבוֹדָה. דְּאוֹקְמוּהָ מָאנֵי מַתְנִיתִין, דְּכֵלִית עֲבוֹדָה אֶלָּא תְּפִלָּה. וּתְכֵלֶת אֲבָהָן, אִתְקְרִיאוּ עֲבָדִים מִסִּטְרָהָא, עַל שֵׁם שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי עֲבוֹדַת יְיָ. וְאוֹף הָכִי מִשֶּׁה עֶבֶד יְיָ. וּבְגִין דָּא, (ויקרא כה) כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֲבָל לְגַבֵּי אַזְרָחִין, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם, מִסִּטְרָא דְּמַלְכוּת. וְאִיהִי אֲמַאי אִתְקְרִיאַת עֲבוֹדָה. כְּאוֹרַזּ דְּאִתְתָּא לְמִיפְּלַזּ לְבַעְלָהּ, וְאוֹרַזּ בְּגִין, לְמִפְּלַזּ לַאֲבוּהוֹן.

181. וְשָׁלֹשׁ פְּעָמִים שֶׁעֶבֶד צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת מִצַּד הָעֲבוֹדָה, שֶׁפֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁאֵין עֲבוֹדָה אֶלָּא תְּפִלָּה, וּשְׁלֹשָׁה אָבוֹת נִקְרְאוּ עֲבָדִים מִצִּדָּהּ, עַל שֵׁם הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא עֲבוֹדַת ה׳. וְגַם כָּךְ מֹשֶׁה עֶבֶד ה׳. וְלָכֵן (ויקרא כה) כִּי לִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים. אֲבָל לְגַבֵּי אַחֵרִים – כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים הֵם, מִצַּד הַמַּלְכוּת. וְהִיא לָמָּה נִקְרֵאת עֲבוֹדָה? כְּדֶרֶךְ אִשָּׁה לַעֲבֹד לְבַעְלָהּ, וְדֶרֶךְ בָּנִים לַעֲבֹד אֶת אֲבִיהֶם.

182. וְדָוִד, אִתְעָבִיד עָנִי, וְזָסִיד, וְעֶבֶד. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים פו) תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה אֲדֹנָי אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ. אִתְעָבִיד עָנִי לְתַרְעָא דְּמַלְכָּא, דְּאִתְמַר בָּהּ, (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּחוּ. אֲדֹנָ״י הֵיכַ״ל, אִתְעָבִיד עָנִי לְתַרְעָא דְּהֵיכְלָא דְּמַלְכָּא. וּמַה כְּתִיב. הַטֵּה אֲדֹנָי אָזְנְךָ עֲנֵנִי וְדָא שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה. דְּאִיהוּ אֹזֶן לְקַבְּלָא צְלוֹתִין וּלְמִשְׁמַע לוֹן. כְּדִכְתִיב, (תהלים כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ.

182. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב, (תהלים פו) תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה אֲדֹנָי אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי. שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי. הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ. נַעֲשָׂה עָנִי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח. אֲדֹנָ״י הֵיכָ״ל, נַעֲשָׂה עָנִי לְשַׁעַר הַמֶּלֶךְ. וּמַה כָּתוּב? הַטֵּה אֲדֹנָי אָזְנְךָ עֲנֵנִי, וְזוֹהִי שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה, שֶׁהִיא אֹזֶן לְקַבֵּל תְּפִלּוֹת וְלִשְׁמֹעַ אוֹתָן, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת עָנִי וְלֹא הִסְתִּיר פָּנָיו מִמֶּנּוּ וּבְשַׁוְּעוֹ אֵלָיו שָׁמֵעַ.

183. דְּאִיהוּ אִתְעָבִיד עָנִי וְדָל, בִּסְטָרָא דְּאָת ד׳ בִּן אֶזְוָד, לְמִשְׁאַל מִן א״ז, דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. לְקַיְּימָא בֵּיהּ, (תהלים קטז) דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, דְּלָא יְמוּת מָשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם. וְשָׁאִיל מִמֵּנּוּ בְּאוֹתוֹ הַשַּׁעַר בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים, לְקַיְּימָם בְּהוּ (שמואל ב כב) וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ.

183. שֶׁהוּא נַעֲשָׂה עָנִי וָדַל מִצַּד אוֹת ד׳ מִן אֶחָד, לִשְׁאֹל מִן א״ח, שֶׁהוּא עַמּוּד הָאֶמְצָעִי, לְקַיֵּם בּוֹ (שם קטז) דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ, שֶׁלֹּא יָמוּת מָשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם. וְשָׁאַל מִמֶּנּוּ בְּאוֹתוֹ הַשַּׁעַר בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל הָעֲנִיִּים, לְקַיֵּם בָּהֶם (שמואל-ב כב) וְאֶת עַם עָנִי תּוֹשִׁיעַ.

Malchut is the tenth Sefira and this name literally means ‘Kingdom’. Exodus 19:6 “וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ” “and ye shall be unto Me a kingdom of priests, and a holy nation” Even though Malchut doesn’t have light of its own, we are considered sons of ‘Kings’ and a kingdom of priests. Leviticus 25:55 “כִּי-לִי בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, עֲבָדִים–עֲבָדַי הֵם, אֲשֶׁר-הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: אֲנִי, יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם” “For unto Me the children of Israel are slaves; they are My slaves whom I brought forth out of the land of Egypt: I am YHVH your God.” This verse seems to contradict with the previous one, but there are secrets concealed in both. The word for slave,עבד, is also the root word for all aspects of work. The word for work in Hebrew is עבודה, and we see the root עבד, slave, and וה VH, that represents Zeir Anpin and Malchut in the name of God, YHVH. Our work is to unify Zeir Anpin and Malchut in all of our actions. When we do the ‘slave’ work we receive the light and, in Malchut, we become sons of the King. Our connections and actions allow us entry to the ‘palace’ of the King, receiving from his treasures that are pure Light. Psalms 86:1 “תְּפִלָּה, לְדָוִד: הַטֵּה-יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי– כִּי-עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי.” “A Prayer of David. Incline Thine ear, YHVH, and answer me; for I am poor and needy.” The Zohar brings again the verse from Psalms 86:2 that we studied before: “שָׁמְרָה נַפְשִׁי, כִּי-חָסִיד אָנִי: הוֹשַׁע עַבְדְּךָ, אַתָּה אֱלֹהַי– הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ. ” “Keep my soul, for I am (אָנִי) godly (Chassid); O my God, save your slave (עבד) that his trust is in you. ” King David is the Aspect of Malchut and as a king, he knew how to lower himself as a slave and poor in order to receive the Light. In Malchut, we have to come to the King as an empty vessel and great desire, in order to be able to receive his treasures. Psalms 86:1 “תְּפִלָּה, לְדָוִד: הַטֵּה-יְהוָה אָזְנְךָ עֲנֵנִי– כִּי-עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי.” “A Prayer of David. Incline Thine ear, YHVH, and answer me; for I am poor and needy.” Only then we can expect to be redeemed. 2 Samuel 22:28 “ וְאֶת-עַם עָנִי, תּוֹשִׁיעַ; וְעֵינֶיךָ עַל-רָמִים, תַּשְׁפִּיל” “You will save the afflicted (poor) people, but your eyes are on the haughty, that you may bring them down”

184. וּלְבָתַר שָׁאִיל בְּגִין כַּהֲנַיָּיא, דְּיַזְוְוּר עֲבוֹדָה לְמִקּוֹמָהּ, וְאִתְעָבִיד עֶבֶד. וּלְבָתַר דְּיָהִיב לוֹן אוֹרַיְיתָא בִּסְטָרָא דְּזֶוֶסֶד, לְמֶעְבַּד גְּמוּל עִם דָּלֵי״ת מִן אוֹרַיְיתָא, וּבְגִין דָּא אִתְעָבִיד זָסִיד. כַּד מָטָא לְגַ׳ סְפִירָאן עִלָּאִין, פָּתַח וְאָמַר (תהלים קלא) יְיָ

184. וְאַחַר כָּךְ שָׁאַל בִּשְׁבִיל הַכֹּהֲנִים, שֶׁתַּחֲזֹר עֲבוֹדָה לִמְקוֹמָהּ, וְנַעֲשָׂה עֶבֶד. לְאַחַר שֶׁנִּתַּן לָהֶם תּוֹרָה מִצַּד הַחֶסֶד, לַעֲשׂוֹת גְּמוּל עִם דָּלֶ״ת מֵהַתּוֹרָה, וְלָכֵן נַעֲשָׂה חָסִיד. כָּךְ הִגִּיעַ לְשָׁלֹשׁ סְפִירוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת. פָּתַח וְאָמַר, (שם קלא) ה׳ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי.

לֹא גָּבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי.

185. שְׁלֹמֹה אָמַר, הָא בִּינָה אִיהִי דְּמוֹשֶׁה, אֶשְׁאַל בְּזָכְמָה עִלָּאָה, דְּאִיהִי לְעֵיל מִדַּרְגֵּיהּ. מַה כְּתִיב, (קהלת ז) אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי. וְהָא כְּתִיב (מלכים א ה) וַיְיָ נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה. חָכְמָה זְעֵירָא. וּבָעָא לְסַלְקָא מִתַּתָּא לְעֵילָא, דְּאִתְרְחִיקַת מִנֵּיהּ. בְּגִין דְּאַפִּילוּ לַבִּינָה לֵית בַּר נָשׁ בְּעָלְמָא דְּיָכִיל לְסַלְקָא, בַּר מִמּוֹשֶׁה, כָּל שֶׁכֵּן לְעֵילָא מִנֵּיהּ, דְּאִיהוּ חָכְמָה עִלָּאָה, מִסִּטְרָא דִּילֵהּ חָכָם עָדִיף מִנָּבִיא. וְאַף עַל גַּב דְּאוּקְמוּהָ בְּאַרְזוּ דְּרָשָׁא, עַל פָּרָה אֲדוּמָה. שִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה.

185. שְׁלֹמֹה אָמַר, הֲרֵי בִּינָה הִיא שֶׁל מֹשֶׁה, אֶשְׁאַל בְּחָכְמָה עֶלְיוֹנָה, שֶׁהִיא מֵעַל דַּרְגָּתוֹ. מַה כָּתוּב? (קהלת ז) אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי. וַהֲרֵי כָּתוּב (מלכים-א ה) וַה׳ נָתַן חָכְמָה לִשְׁלֹמֹה! חָכְמָה קְטַנָּה. וְרָצָה לְהַעֲלוֹתָהּ מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה שֶׁהִתְרַחֲקָה מִמֶּנּוּ, מִשּׁוּם שֶׁאֲפִלּוּ לַבִּינָה אֵין אָדָם בָּעוֹלָם יָכוֹל לַעֲלוֹת פְּרָט לְמֹשֶׁה, כָּל שֶׁכֵּן לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, שֶׁהִיא חָכְמָה עֶלְיוֹנָה, שֶׁמִּצִּדָּהּ חָכָם עָדִיף מִנָּבִיא. וְאַף עַל גַּב שֶׁפֵּרְשׁוּהָ בְּדֶרֶךְ דְּרָשׁ עַל פָּרָה אֲדֻמָּה, שִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה.

186. רִבִּי אֶלְעָזָר, קוּם לְזַדְּשָׁא מִלִּין קַמֵּי שְׁכִינְתָּא, דִּי תְּהֵא עֵזֶר לְאָבִיךָ, דְּשִׁמְעָא גָּרִים, עֵזֶר אֶל, אֵל מִימִינָא, עֵזֶר מִשְּׂמָאלָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית ב) אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. בְּמַאי. בְּזֶרַע שַׁפִּיר, דְּאִיהוּ הֶפֶךְ עֵזֶר. וְיָקוּם רִבִּי יוֹסֵי עֹמֶק, דְּאִיהוּ כַּרְסְיָיא שְׁלִימְתָּא לְמָארֵיהּ, דְּהָכִי סְלִיק יוֹסֵי, לְוֶשְׁבּוֹן הַכֵּסֵ״א, אֱלֹהִים בְּוֶשְׁבָּן.

186. רַבִּי אֶלְעָזָר, קוּם לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים לִפְנֵי הַשְּׁכִינָה, שֶׁתִּהְיֶה עֵזֶר לְאָבִיךָ, שֶׁהַשֵּׁם גּוֹרֵם – עֵזֶר אֵל. אֵל מִיָּמִין, עֵזֶר מִשְּׂמֹאל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשת ב) אֶעֱשֶׂה לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ. בַּמֶּה? בְּזֶרַע יָפֶה, שֶׁהוּא הֵפֶךְ עֵזֶר. וְיָקוּם רַבִּי יוֹסֵי עֹמֶק, שֶׁהוּא כִּסֵּא שָׁלֵם לְרִבּוֹנוֹ, שֶׁכָּךְ עוֹלֶה יוֹסֵי לְחֶשְׁבּוֹן כִּסֵּ״א, אֱלֹהִים בְּחֶשְׁבּוֹן.

Psalms 131:1 “יְהוָה, לֹא-גָבַהּ לִבִּי– וְלֹא-רָמוּ עֵינַי; וְלֹא-הִלַּכְתִּי, בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי.” “YHVH, my heart is not haughty, nor my eyes lofty; neither do I exercise myself in things too great, or in things too wonderful for me.” King David was very humble in all his ways, especially when connecting to the Light. He did everything with humility. He was able to unite the right and the left columns and draw great light to Malchut. Because of that, he merited to be the aspect of Malchut in this world. Malchut doesn’t have a light of its own, like the Sefirot above it, but Malchut can reveal the light of ALL the Sefirot. (Relate to the secret of 10 and not 9, 10 and not 11 from the book of Formation “ עשר ספירות בלימה עשר ולא תשע עשר ולא אחת עשר”). Keter is the single connection point of the Endless and the Sefira of Chokmah that is ‘coupled’ with Binah to generate the flow of light to this world. Their unification forms the Sefira of Da’at that channels the light to the lower seven Sefirot. The light that ‘arrives’ at the level of Malchut includes the light of all upper Sefirot. King Solomon was able to feel the presence of the Light of Chokmah in Malchut, and he tried to reach the source of it at the Chokmah level. Ecclesiastes 7:23 “כָּל-זֶה, נִסִּיתִי בַחָכְמָה; אָמַרְתִּי אֶחְכָּמָה, וְהִיא רְחוֹקָה מִמֶּנִּי”

"All this have I tried by wisdom (Chokmah); I said: 'I will get wisdom'; but it was far from me." Moses was able to connect to Binah, and King Solomon wanted Chokmah that is above Binah but he couldn't reach it. The Zohar tells us that, except Moses, no one in this world can reach the level of Binah. The Zohar is a product of Rabbi Shimon and his students, and all ten were spiritual giants that connected and studied from Moses and Elijah (Pinchas). They opened the gates of Binah and Chokmah to us, and even if we can not reach Binah we can definitely benefit from being close to it with the Zohar.

187. וְיֵקוּם עֲמִיהּ רִבִּי יְהוּדָה, דְּבֵיהּ הוֹ"ד, וּבֵיהּ יָ"ה, וּבֵיהּ יְדוֹד ד', ד' זֵזִין. (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, כֻּלְּהוּ, לְקַבְּלָא לֵיהּ. וּמִנֵּיהּ דָּוִד, דְּהוֹדָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דַּרְגָּא בְּהוֹדָאוֹת דְּאִיהוּ מִצַּד הוֹד. וְיֵקוּם עֲמִיהּ רִבִּי אֶלְעָאי, בְּגִימַטְרִיָּא יַב"ק, בָּקִי בְּהִלְכָתָא.

187. וְיָקוּם עִמּוֹ רַבִּי יְהוּדָה, שֶׁבּוֹ הוֹ"ד, וּבוֹ יָ"ה, וּבוֹ יְהוָ"ה ד', אַרְבַּע חַיּוֹת. וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת, כֻּלָּם לְקַבֵּל אוֹתוֹ. וּמִמֶּנּוּ דָּוִד, שֶׁהוֹדָה לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא, דַּרְגָּה בְּהוֹדָאוֹת, שֶׁהוּא מִצַּד הוֹד. וְיָקוּם עִמּוֹ רַבִּי אֶלְעָאי, בְּגִימַטְרִיָּא יַב"ק, בָּקִי בַּהֲלָכָה.

188. וְיֵקוּם עֲמִיהּ רִבִּי יוּדָאי, דְּזוּשְׁבָּנֵיהּ אֵ"ל. כְּגוֹן מִיכָאֵל, מַלְאָכִין רְשִׁימִין בְּאֵל. כְּגוֹן (בראשית לא) יֵשׁ לְאֵל יָדִי. וְרָזָא דְּאֵל, א' דְּמוּת אָדָם. ל' תְּלַת זֵזִין, דְּאִינּוּן ד' אַנְפִּין לְכָל זַד, דְּרִמִּיזִין (ס"א בה) בְּהּ' בְּזוּשְׁבָּן ל' תְּלַת יוּדִין, (נ"א עולים ל'). וְאִינּוּן בְּרָאשֵׁי תְּלַת אַזְכָּרוֹת, דְּאִינּוּן יָ"ְ מָלֵךְ, יָ"ְ מָלַךְ, יָ"ְ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. וְיֵקוּם רִבִּי אַבָּא עִמְּהוֹן, דְּאִיהוּ זוּשְׁבָּנֵיהּ ד', ד' זֵזִין. (דף רכ"ג ע"ב) .

188. וְיָקוּם עִמּוֹ רַבִּי יוּדַאי, שֶׁחֶשְׁבּוֹנוֹ אֵ"ל. כְּמוֹ מִיכָאֵל, מַלְאָכִים רְשׁוּמִים בְּאֵל, כְּמוֹ (שם לא) יֵשׁ לְאֵל יָדִי. וְסוֹד שֶׁל אֵל – א' דְּמוּת אָדָם, ל' שָׁלֹשׁ חַיּוֹת, שֶׁהֵם אַרְבַּע פָּנִים לְכָל אֶחָד, שֶׁרְמוּזִים (בָּהּ) בְּה' בְּחֶשְׁבּוֹן ל', שָׁלֹשׁ יוֹדִי"ן (עולות ל'). וְהֵם בְּרָאשֵׁי שָׁלֹשׁ אַזְכָּרוֹת, שֶׁהֵם ה' מָלֵךְ, ה' מָלַךְ, ה' יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. וְיָקוּם עִמָּם רַבִּי אַבָּא, שֶׁהוּא חֶשְׁבּוֹנוֹ ד', אַרְבַּע חַיּוֹת.

189. רִבִּי שִׁמְעוֹן אִיהוּ כְּאִילָנָא, וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ וְזַבְרוּי, דְּאִינּוּן זַמִּשָׁה דְּאַדְכַּרְנָא, כַּעֲנָפִין דְּאִילָנָא רַבְּרְבִין דְּרַמְיָין לִדְרוּעִין וְשׁוֹקִין.

189. רַבִּי שִׁמְעוֹן הוּא כְּאִילָן, וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנוֹ וַחֲבֵרָיו, שֶׁהֵם הַחֲמִשָּׁה שֶׁהִזְכַּרְנוּ, כַּעֲנָפִים גְּדוֹלִים שֶׁל הָאִילָן שֶׁדּוֹמִים לִזְרוֹעוֹת וְשׁוֹקַיִם.

190. קוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְיִתְזַדְּשׁוּן מִלִּין מִפּוּמָךְ, בְּהַאי קְרָא דְּמִלְּקַדְּמִין. לַמְנַצֵּחַ, תַּמָּן נָצַח, נִגּוּן צַח. וּבֵיהּ אִתְקְרֵי יְדוֹד מָארֵי נָצְחָן קְרָבִין, לְגַבֵּי אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת דְּעָלְמָא, וְרַזְמִין וְדִינָא לְיִשְׂרָאֵל. וְרָזָא דְּמִלָּה, (משלי יא) וּבַאֲבוֹד רְשָׁעִים רִנָּה. מ"ל שִׁבְעִים שֵׁמוֹת אִית לֵיהּ, וְעִם נָצַח וְהוֹד ע"ב, בְּחֶשְׁבּוֹן חֵס"ד, וְסוֹד הַדָּבָר – (תהלים טז) נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נָצַח.

190. קוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּ דְּבָרִים מִפִּיךָ בְּפָסוּק זֶה שֶׁמִּקֶּדֶם. לַמְנַצֵּחַ – שֶׁם נֵצַח, נִגּוּן צַח. וּבוֹ נִקְרָא ה' בַּעַל נִצְחוֹן קְרָבוֹת לְאֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, וְרַחֲמִים וְדִין לְיִשְׂרָאֵל. וְסוֹד הַדָּבָר – (משלי יא) וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה. מ"ל – שִׁבְעִים שֵׁמוֹת יֵשׁ לוֹ, וְעִם נֵצַח וְהוֹד ע"ב, בְּחֶשְׁבּוֹן חֶס"ד, וְסוֹד הַדָּבָר – (תהלים טז) נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֵצַח.

Ra'ya Meheimna, who is Moses, tells Rabbi Elazar to reveal Torah secrets, to be a 'helper' for his father, Rabbi Shimon. He explains that the name Elazar אלעזר has two parts; אל, that is a name of God that represents Chessed and Right column. The other part,עזר, means 'help', and also has the letters זרע that means 'seed'. Seed is left column and without unification with the right, it can't grow and spread.
Moses adds that Elazar, אלעזר, has both right and left and it transforms the 'help', עזר, to seed, זרע, that continues everything.
Moses also calls on Rabbi Yosei, יוסי, and says that his name is numerically 86 as the name אלהים, ELHYM, and same as הכסא, 'the Throne'. Rabbi Yehudah, יהודה, has the letters of Hod הוד and YHVH, יהוה, and the letter ד that implies the 4 Holy Creatures of the Holy Throne.
Rabbi Elai, אלעאי, Rabbi Yodai, יודאי, and Rabbi Aba, אבא, all have special names that represent different forces of the Tree of Life.
Rabbi Shimon and Rabbi Elazar are the aspects of the central column, and the others are like the main branches of the Tree.

191. הוֹד, בֵּיהּ (דברי הימים א טז) הוֹדוּ לַיְיָ. צַדִּיק, בֵּיהּ (תהלים לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ. וּבֵיהּ (ירמיה לא) רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה. תִּפְאֶרֶת, בֵּיהּ הַלְּלוּ אֵל. הַלְּלוּיָהּ, הַלְּלוּ יָהּ. דְּתַמָּן יְדוֹ"ד. בְּנִגּוּן וּבְזֶמֶר, חֶסֶד וּגְבוּרָה. בְּשִׁיר וּבִּבְרָכָה, חָכְמָה וּבִינָה. בְּאַשְׁרֵי, כֶּתֶר. בִּתְהִלָּה, מַלְכוּת.

191. הוֹד – בּוֹ הוֹדוּ לַה׳. צַדִּיק – בּוֹ (תהלים לג) רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּה׳, וּבוֹ (ירמיה לא) רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה. תִּפְאֶרֶת – בּוֹ (תהלים קנ) הַלְּלוּ אֵל. הַלְּלוּיָהּ, הַלְּלוּ יָהּ, שֶׁשָּׁם יְהוָ"ה. בְּנִגּוּן וּבְזֶמֶר – חֶסֶד וּגְבוּרָה. בְּשִׁיר וּבִּבְרָכָה – חָכְמָה וּבִינָה. בְּאַשְׁרֵי – כֶּתֶר. בִּתְהִלָּה – מַלְכוּת.

192. מִזְמוֹר, בֵּיהּ ר"ז, וּבֵיהּ מו"ם. מִסִּטְרָא דְּזֶמֶר דְּאוֹרַיְיתָא וְזֶמֶר דְּצְלוֹתָא. זֶמֶר מִסִّטְרָא אַזְרָא, אִיהִי מו"ם ז"ר. זְמִרָא בְּבֵיתָא, זַרְבָּא בְּבֵיתָא. נָדָה שִׁפְחָה בַּת עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת זוֹנָה. וְדָא אַתְוָן מִזְמוֹ"ר. נִגּוּ"ן, תַּמָּן גַּ"ן. הָכִי שְׁפִירוּ דְּנִגּוּנָא, בֵּיהּ הַכֹּל. כְּגוֹן (שמות יב) לֵיל שִׁמּוּרִים הוּא לַיְיָ לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. אַשְׁרֵי דְּבֵיהּ שָׁרֵי עָלְמָא מִשַּׁבְּזִזִין, (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. בִּבְרָכָה, (תהלים לד) אֲבָרְכָה אֶת ה׳ בְּכָל עֵת. בַּתְּהִלָּה, תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.

192. מִזְמוֹר – בּוֹ ר"ז וּבוֹ מו"ם. מִצַּד הַזֶּמֶר שֶׁל תּוֹרָה וְזֶמֶר שֶׁל תְּפִלָּה. זֶמֶר מִצַּד אַחֵר הוּא מו"ם ז"ר. זֶמֶר בַּבַּיִת – חֶרֶב בַּבַּיִת. נָדָה שִׁפְחָה בַּת עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת זוֹנָה. וְזֶה אוֹתִיּוֹת מִזְמוֹ"ר. נִגּוּ"ן – שָׁם גַּ"ן. כָּךְ יְפֵי הַנִּגּוּן, בּוֹ הַלֵּל, כְּמוֹ (שמות יב) לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַה׳ לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם. אַשְׁרֵי שֶׁבּוֹ שָׁרוּי הָעוֹלָם מְשַׁבְּחִים. (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ. בִּבְרָכָה – (שם לד) אֲבָרְכָה אֶת ה׳ בְּכָל עֵת. בִּתְהִלָּה – תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי.

193. (תהלים ס) עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת, דָּא הוֹד. דְּאִיהוּ שׁוּשַׁן, סוּמָקָא שַׁלִּיט עַל זִוָּוֹר, דְּנָצָח שַׁלִּיט אִיהוּ זִוָּוֹר עַל סוּמָקָא. מַאי עֵדוּת. דָּא צַדִּיק. אִיהוּ בְּרִית, דְּאִיהוּ אָזִיד לִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַדָּא הוּא

193. עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת (שם ס) – זֶה הוֹד, שֶׁהוּא שׁוּשַׁן, אָדֹם שׁוֹלֵט עַל לָבָן, שֶׁהַנֵּצַח שׁוֹלֵט הוּא לָבָן עַל אָדֹם. מַה זֶּה עֵדוּת? זֶה צַדִּיק. הוּא בְּרִית, שֶׁהוּא אוֹחֵז אֶת הַשָּׁמַיִם

דִּכְתִיב, (דברים ד) הֲעֵידוֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. מַאי מִכְּתָם. מָ"ך תָ"ם בָּךְ, אִיהוּ צַדִּיק. תָּם, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דַּרְגָּא דְּיַעֲקֹב. אִישׁ תָּם. גּוּף וּבְרִית זַשְׁבֵּינָן זַד. לְלַמֵּד, וֶזֶסֶד וּגְבוּרָה, דְּמִתַּמָּן אוֹרַיְיתָא אִתְיְהִיבַת, לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד.

וְאֶת הָאָרֶץ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים ד) הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ. מַה זֶּה מִכְּתָם? מָ"ך תָ"ם. מָךְ הוּא צַדִּיק, תָּם עַמּוּד הָאֶמְצָעִי, דַּרְגַּת יַעֲקֹב, (בראשית כה) אִישׁ תָּם. גּוּף וּבְרִית נֶחְשָׁבִים לְאֶחָד. לְלַמֵּד – חֶסֶד וּגְבוּרָה, שֶׁמִּשָּׁם נִתְּנָה תּוֹרָה לִלְמֹד וּלְלַמֵּד.

Psalms were written with the secret of “ten kinds of music” that correspond to the ten Sefirot. In Tikun thirteen of Tikunei Zohar, we learn the relation between the Sefirot and the ten kinds of music that King David used to channel Light to the world. אַשְׁרֵי – Keter שִׁיר – Chokmah בְּרָכָה – Binah מִזְמוֹר – Chessed נִגּוּן – Gevurah הַלְלוּיָה – Tiferet נְצוּחַ – Netzach הוֹדוּ – Hod רַנְּנוּ – Yessod תְּהִלָּה – We learn it in this part of Zohar because it isn’t mentioned in Tikun 13. In another place, it also refers to תפלה, ‘prayer’. The significance of these Psalms lies in their connection to the power of Creation. We know that God created the world with Ten Sayings of “And God said let there be … ”. It is the secret of the formation of the Ten Sefirot from the Endless. The Ten Commandments also correspond to the Ten Sefirot. Rabbi Nachman of Breslov revealed to us a special selection of ten Psalms that help us correct impurities of the soul. It is called התיקון הכללי, “Tikkun HaKlali”. The Psalms chapters that make this are 16, 32, 41, 42, 59, 77, 90, 105, 137, and 150. It should be read in this order. The Tikkun Haklali can be read and downloaded using the following link. tikun-haklali (PDF) Psalms are from the aspect of Malchut and we can reveal its light during daylight time. The connection can be done after midnight because this is when the light of the day begins to be build-up, but it is better to do it after the first light of the morning and before sundown. There are no time-related issues or potential loss of light when reading Psalms in translations into other languages.

194. אָמַר לֵיהּ שַׁפִּיר קָאַמְרִת, אֲבָל (תהלים יב) לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית, דְּלָא תָּזוּז נָצָח מִן הוֹד, דְּאִיהִי סְפִירָה זז', אָמַר לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, אִי הָכִי, בִּינָה דַּרְגָּא דִּילָךְ, וַאֲמַאי אוֹקְמוּהָ וְנִתָּן הַהוֹד לְמֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כז) וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו.

194. אָמַר לוֹ, יָפֶה אָמַרְתָּ, אֲבָל (תהלים יב) לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית, שֶׁלֹּא תָזוּז נֵצַח מֵהוֹד, שֶׁהִיא סְפִירָה שְׁמִינִית, אָמַר לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אִם כָּךְ, בִּינָה דַּרְגָּתְךָ, וְלָמָּה פֵּרְשׁוּהָ וְנִתַּן הַהוֹד לְמֹשֶׁה, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר כז) וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ עָלָיו?

195. אָמַר לֵיהּ, שַׁפִּיר קָא שָׁאֵלְתָּ. ה' סַלְקָא בְּאָת י', זַמֵּשׁ זְמִנִּין עֶשֶׂר, לְזַמְּשִׁין תַּרְעִין דְּבִינָה, וְאִתְפַּשְׁטוּתָא דִּלְהוֹן מֵזֶסֶד עַד הוֹד, הֵן זַמֵּשׁ עַשְׂרָה בְּכָל סְפִירָה, אִינּוּן זַמְּשִׁין. וּבְגִין דָּא, מִבִּינָה עַד הוֹד, כֹּלָּא אִתְפַּשְׁטוּתָא זַדָּא. לְבָתַר

195. אָמַר לוֹ, יָפֶה שָׁאַלְתָּ. ה' עוֹלָה בְּאוֹת י', חָמֵשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר, לַחֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בִינָה. וְהִתְפַּשְּׁטוּתָם מֵחֶסֶד וְעַד הוֹד הֵן חָמֵשׁ, עֶשֶׂר בְּכָל סְפִירָה, הֵם חֲמִשִּׁים. וּמִשּׁוּם זֶה מִבִּינָה עַד הוֹד, הַכֹּל הִתְפַּשְּׁטוּת אַחַת. אַחַר כָּךְ בָּא צַדִּיק, וְלָקַח כָּל

אָתָא צַדִּיק, וְנָטִיל כָּל זַמְּשִׁין תַּרְעִין בִּלְזוּדוּי, לְמֶהֱוֵי שָׁקִיל לְכָל זַמֵּשׁ, וְאִתְקְרֵי כָּל, דְּנָטִיל כָּל זַמְּשִׁין תַּרְעִין. וְאוֹף הָכִי כַּלָּה, נְטִילַת לְהוּ כֻּלְּהוּ. אָמַר, כְּעַן וַדַּאי אִתְיַשָּׁב מִלָּה עַל בּוּרְיֵיהּ.

הַחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים לְבַדּוֹ, לִהְיוֹת שָׁקוּל לְכָל הֶחָמֵשׁ, וְנִקְרָא כֹּל, שֶׁנּוֹטֵל כָּל חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים. וְגַם כָּךְ כַּלָּה לָקְחָה אֶת כֻּלָּם. אָמַר, כְּעֵת הִתְיַשֵּׁב דָּבָר זֶה עַל בֵּרְיוֹ.

196. וְעוֹד לַמְנַצֵּחַז, תַּמָּן מ״ל עִם נֶצַּזז. וְדָא מ״ל מִן זַשְׁמַ״ל. מִן זז״ש, הוֹד וְנֶצַּזז, אִינּוּן לָקֶבֵיל תְּרֵין שִׁפְוָון. וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאוּ שִׁפְוָון, זַיְיָן אֶשָּׁא מִמַּלְכָּא. וּבַזַּגִּיגָה עַד הֵיכָן מַעֲשֶׂה מֶרְכָּבָה, וְאוֹקְמוּהָ מִן וָאֵרָא עַד זַשְׁמַל. דְּמִסְטְרָא דִּגְבוּרָה אִתְקְרִיאוּ זַיְיָן אֶשָּׁא. וְנָהָר דְּנָפִיק מִזַּיְיָן דִּלְהוֹן, יְסוֹד. כֻּלְּהוּ תְּלַת אִינּוּן מֶרְכָּבָה לְתִפְאֶרֶת, אָדָם.

196. וְעוֹד לַמְנַצֵּחַ – שָׁם מ״ל עִם נֶצַּח. וְזֶה מ״ל מֵחַשְׁמַ״ל. מִן ח״ש – הוֹד וְנֶצַּח, הֵם כְּנֶגֶד שְׁתֵּי הַשְּׁפָתַיִם. וְלָכֵן נִקְרְאוּ שְׁפָתַיִם, חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת. וּבַחֲגִיגָה, עַד הֵיכָן מַעֲשֶׂה מֶרְכָּבָה? וּפֵרְשׁוּהָ מִן וָאֵרָא, עַד חַשְׁמַל. שֶׁמִּצַּד הַגְּבוּרָה נִקְרְאוּ חַיּוֹת אֵשׁ. וְנָהָר שֶׁיּוֹצֵא מֵהַזַּעַה שֶׁלָּהֶם – יְסוֹד. כָּל שְׁלֹשֶׁת אֵלֶּה מֶרְכָּבָה לְתִפְאֶרֶת, אָדָם.

Psalms 12:1
"לַמְנַצֵּחַ עַל-הַשְּׁמִינִית, מִזְמוֹר לְדָוִד"
"For the Leader; on the Sheminith (Eighth). A Psalm of David."
Rabbi Shimon and Moses discuss the ten kinds of music from Psalms and explain that the first word in the verse above, לַמְנַצֵּחַ, is the aspect of Netzach. Rabbi Shimon explains that 'on the eighth' refers to the strong connection of Netzach and Hod that is the eighth Sefira.
He continues and says that Moses is Binah, but why does Numbers 27:20 says that Moses is Hod?
"וְנָתַתָּה מֵהוֹדְךָ, עָלָיו"
"And you shall put of your honor (Hod הוֹדְךָ) upon him"
Moses answers and explains that the H ה of the name, that is numerically 5, is multiplied by the Y י of the name, because Hod is the fifth of the Lower seven Sefirot that goes up through the 5 Sefirot. Each of them has ten inner Sefirot. Together they reveal the 50 gates of Binah and that is how Hod is connected to Binah.
This is also why the word כל, numerically 50, refers to Yessod that connects the 50 gates from Malchut to Binah. Malchut is also called the 'Bride', כלה. As we see in the Hebrew word for Bride, כלה is constructed from the 50 - כל and the ה of Malchut. Yessod (= 50=כל) connects to the five Sefirot above and reveals Zeir Anpin, that is male. Malchut is the female, and when Yessod reaches Binah through the 50 gates, it brings light through Yessod to Malchut and transforms her into a state of 'Bride', כלה.
In a proper wedding ceremony, the bride surrounds the groom seven times to connect to all levels up to Binah. Then come seven blessings, and later the groom MUST channel the high energy, that is from the level of Ruach to his bride.
For similar reasons Friday night, that is the seventh day, is also preferred for unification between man and his wife.

Moses was considered the husband of the Shechina because he always channeled the light from Binah to Malchut. He brought down the Torah, that is the aspect of Zeir Anpin, to allow all people in Malchut to connect to it.

197. מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, דָּא מַלְכוּת. וּבִתְלַת אִלֵּין, אִיהוּ זָכְמָה וּבִינָה וָדַעַת. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּאֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה בְּיָחִיד, אֶלָּא אִם כֵּן הוּא חָכָם וּמֵבִין מִדַּעְתּוֹ.

197. מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה זוֹ מַלְכוּת. וּבִשְׁלֹשֶׁת אֵלּוּ, הוּא חָכְמָה וּבִינָה וָדַעַת. וְלָכֵן פֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה שֶׁאֵין דּוֹרְשִׁים בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה בְּיָחִיד, אֶלָּא אִם כֵּן הוּא חָכָם וּמֵבִין מִדַּעְתּוֹ.

198. וְאִית מֶרְכָּבָה לְתַתָּא מִזְּעֵיר אַנְפִּין, דְּאִיהוּ מִטַּ"טְרוֹן. אָדָם הַקָּטָן. דְּבַמֶּרְכָּבָה דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ פַּרְדֵּס, רִדְיָפֵי מַיָּא דְּאוֹרַיְיתָא, דְּנָפִיק מִגּוֹ פַּרְדֵּס דִּילֵיהּ, לְתִתְלַת מֵאַרְבַּע, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ, אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לַפַּרְדֵּס. וְהָא אִתְּמַר.

198. וְיֵשׁ מֶרְכָּבָה לְמַטָּה מִזְּעֵיר אַנְפִּין, שֶׁהוּא מִטַּטְרוֹ"ן, אָדָם הַקָּטָן. שֶׁבְּמֶרְכַּבְתּוֹ, שֶׁהִיא פַּרְדֵּס, זוֹרְמִים בִּמְהִירוּת מַיִם שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁיּוֹצְאִים מִתּוֹךְ פַּרְדֵּס שֶׁלּוֹ לְשָׁלֹשׁ מֵאַרְבַּע, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם אַרְבָּעָה נִכְנְסוּ לַפַּרְדֵּס, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר.

199. דְּאִיהוּ צִפָּרָא דְּזָזָא רַבָּה בַּר בַּר זַנָּה, לְכֵיף יַמָּא דְּאוֹרַיְיתָא, דְּיַמָּא מָטֵי עַד קוֹרְסוּלוֹי. וְרֵישֵׁיהּ מָטֵי עַד צֵית שְׁמַיָּא, וְלָא אַכְשִׁילוּ תְּלַת בֵּיהּ, מִשּׁוּם דְּנָפְשֵׁי מַיָּא דִּילֵיהּ, אֶלָּא מִשּׁוּם דִּרְדִּיפֵי מַיָּא וְאוּקְמוּהָ.

199. שֶׁהוּא צִפּוֹר שֶׁרָאָה רַבָּה בַּר בַּר חַנָּה לְחוֹף יָם הַתּוֹרָה, שֶׁהַיָּם הִגִּיעַ עַד קַרְסֻלָּיו, וְרֹאשׁוֹ הִגִּיעַ עַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם, וְלֹא נִכְשְׁלוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה מִשּׁוּם שֶׁהַמַּיִם שֶׁלּוֹ רַבִּים, אֶלָּא מִשּׁוּם זְרִמַת הַמַּיִם, וּפֵרְשׁוּהָ.

200. אבג כָּלִיל לוֹן דְּסַלְקִין לְשִׁית, לָקֶבֶל אַתְוָון מִטַּטְרוֹ"ן. רְבִיעָאָה ד', (מלכים א יט) קוֹל דְּמָמָה דַקָּה, דְּתַמָּן אָתֵי מַלְכָּא. וְאִיהוּ אָדָם לָשֶׁבֶת עַל הַכִּסֵּא.

200. אבג כּוֹלֵל אוֹתָם שֶׁעוֹלִים לְשֵׁשׁ, כְּנֶגֶד אוֹתִיּוֹת מִטַּטְרוֹ"ן. רְבִיעִי ד', (מלכים-א יט) קוֹל דְּמָמָה דַקָּה, שֶׁשָּׁם בָּא הַמֶּלֶךְ, וְהוּא אָדָם לָשֶׁבֶת עַל הַכִּסֵּא.

Merkavah, מרכבה, is an important word in Kabbalah. Literally means chariot, but there are many deep meanings to it. The root of the word is רכב, which means vehicle, and its numeric value is 222. It is also the root for רוכב, 'rider', one who is carried by the vehicle. Notice the letter ו Vav that represents Zeir Anpin in that word. Also, מרכב means chassis, mount, chariot. It is all about the flow and transfer of light from the upper to the lower levels. When Kabbalah says Abraham is the chariot for Chessed, then we know that his vessel is used to carry the light of Chessed from the upper to the lower. With his consciousness and actions, Abraham created affinity with the light of Chessed and that enabled him to channel down that light. It is like tuning the radio to a specific channel. If the device is accurately tuned to the same frequency, it would connect and deliver what that channel broadcasts. That little device becomes part of the network that channels and delivers the same thing as the source. Others can be tuned into that channel or that end device, sharing the same thing. When we are 'tuned' to the Zohar, we 'broadcast' its light and affect our environment. It

is like you hear a piece of background music that makes you feel good. You may not know, see, or identify the source, but the effect is real. On the spiritual level, the light of the Zohar affects people and the world's existence even without people being aware of it. Staying closer to the Zohar and studying it affect the world beyond our grasp. The fine-tuning to the Zohar happens when we see the text in front of us. Reading and listening take it to a better tuning. It is the source and the 'broadcasting' antenna. The Daily Zohar uses the best methods to broadcast the light of the Zohar and all of you can help in becoming a Merkavah for the Zohar. Unfortunately, very few places use a true Zohar study and satisfy themselves with the moral and personal aspect that is good on a personal level, but not in the spreading of the Zohar. Become a Merkavah for the Zohar and add more riders to benefit from this light.

201. אי"י, מַיִם עֶלְיוֹנִים, וּמַיִם תַּזְוִתּוֹנִים. דְּלֵית בֵּינַיְיהוּ אֶלָּא כִּמְלֹא נִימָא, דְּאִיהוּ ו', נָטוּי בֵּינַיְיהוּ, בָּרְקִיעַ דְּאִיהוּ מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמַיִם, דְּיִהֵא הַבְדָּלָה בֵּין נוּקְבָא לִדְכוּרָא. בְּגִין דָּא (בראשית א) וִיהִי מַבְדִּיל וְרָזָא דְּמִלָּה, יאהדונה"י. מַיִם עֶלְיוֹנִים זְכָרִים י' עִלָּאָה, מַיִם תַּזְוִתּוֹנִים נְקֵבוֹת, י' תַּתָּאָה. שִׁית אַתְוָון בֵּינַיְיהוּ, כְּזוּשְׁבָּן ו', דָּא מְטַטְרוֹן, דְּאִיהוּ בֵּין א.

201. א י"י – מַיִם עֶלְיוֹנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים, שֶׁאֵין בֵּינֵיהֶם אֶלָּא כִּמְלֹא נִימָה, שֶׁהוּא ו' נָטוּי בֵּינֵיהֶם בָּרָקִיעַ שֶׁהוּא מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם, שֶׁתְּהֵא הַבְדָּלָה בֵּין נְקֵבָה לְזָכָר. לָכֵן, (בראשית א) וִיהִי מַבְדִּיל. וְסוֹד הַדָּבָר – יאהדונה"י. מַיִם עֶלְיוֹנִים זְכָרִים – י' עֶלְיוֹנָה. מַיִם תַּחְתּוֹנִים נְקֵבוֹת – י' תַּחְתּוֹנָה. שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת בֵּינֵיהֶם, כְּחֶשְׁבּוֹן ו', זֶה מְטַטְרוֹן, שֶׁהוּא בֵּין א.

202. וְעוֹד, יוֹד נְקֻדָּה. ו' גַּלְגַּל. וְלֵית תְּנוּעָה בְּגַלְגַּל בְּשִׁית סִטְרִין כְּזוּשְׁבָּן ו', אֶלָּא בְּהַהִיא נְקֻדָּה. וְהַהוּא נְקֻדָּה אִיהוּ יִזּוּדָא דְּכֹלָּא, וְאַסְהִידַת עַל הַהוּא יָזִיד, דְּלֵית לֵיהּ שֵׁנִי, דְּאוֹקְמוּהָ עָלֵיהּ רַבָּנָן, שֶׁצָּרִיךְ לְיַיְחֲדוֹ כְּדֵי שֶׁתַּמְלִיכֵהוּ עַל (דף רכ"ד ע"א) הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל ד' רוּחוֹת עָלְמָא. ב', שָׁמַיִם וָאָרֶץ. ג', עַמּוּדָא סָבִיל לוֹן. ד', אַרְבַּע זִיוָן. ה' כַּרְסְיָיא. ו', שִׁית דַּרְגִּין לְכַרְסְיָיא. וְעוֹד, א ב ג ד ה ו ז זז ט: אָדָם. י' יִיחוּד דִּילֵיהּ, מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה דְּאָדָם. תֵּשַׁע, אִיהוּ לְקָבֵל תֵּשַׁע אַתְוָון. וְכָאן אִינּוּן יִשְׂרָאֵל, דְּיַדְעִין רָזָא דְּמָארֵיהוֹן.

202. וְעוֹד, יוֹד נְקֻדָּה. ו' גַּלְגַּל. וְאֵין תְּנוּעָה בַּגַּלְגַּל בְּשִׁשָּׁה צְדָדִים כְּחֶשְׁבּוֹן ו', אֶלָּא בְּאוֹתָהּ נְקֻדָּה. וְאוֹתָהּ נְקֻדָּה הִיא יִחוּד הַכֹּל, וּמְעִידָה עַל אוֹתוֹ יָחִיד שֶׁאֵין לוֹ שֵׁנִי, שֶׁפֵּרְשׁוּ עָלֶיהָ רַבּוֹתֵינוּ שֶׁצָּרִיךְ לְיַחֵד אוֹתָהּ כְּדֵי שֶׁתַּמְלִיכֵהוּ עַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ, וְעַל אַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם. ב' – שָׁמַיִם וָאָרֶץ. ג' – עַמּוּד שֶׁסּוֹבֵל אוֹתָם. ד' – אַרְבַּע חַיּוֹת. ה'– הַכִּסֵּא. ו' – שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא. וְעוֹד, א ב ג ד ה ו ז ח ט – אָדָם. י' יִחוּד שֶׁלּוֹ, מַלְכוּת, עֲשִׂירִי שֶׁל אָדָם. תֵּשַׁע הוּא כְּנֶגֶד תֵּשַׁע אוֹתִיּוֹת. אַשְׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שֶׁיּוֹדְעִים סוֹד רִבּוֹנָם.

203. דְּבָר אַחֵר צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי – רַבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּקָרְבָּן יֵשׁ עָשָׁן, וְיֵשׁ רֵיחַ, וְיֵשׁ רֵיחַ נִיחוֹחַ. עָשָׁן הוּא מִצַּד הַדִּין,

203. דָּבָר אַחֵר צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחוֹחִי. רִבִּי יְהוּדָה אָמַר, בְּקָרְבָּנָא אִית עָשָׁן, וְאִית רֵיחַ, וְאִית

רֵיזַ גִּיזוּזַ, עָשָׁן אִיהוּ מִסִּטְרָא דְּדִינָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים כט) **כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף יְיָ.** (תהלים יח) **עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל. רֵיחַ גִּיחוֹחִי, רַחֲמִים.** (שיר השירים ז) **וְרֵיחַ אַפֶּךָ כַּתַּפּוּחִים.**

זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים כט) כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף ה׳. (תהלים יח) עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל. רֵיחַ גִּיחוֹחִי, רַחֲמִים. (שיר השירים ז) וְרֵיחַ אַפֶּךָ כַּתַּפּוּחִים.

The Zohar teaches us that the first three letters of the Hebrew Alef-Bet, אבג with a numeric value of 6 is the chariot for archangel Metatron whose name מטטרון has six letters. The fourth letter, ד represents Malchut that is silent דממה.
The letter א Alef is the aspect of upper and lower waters (Lights) represented by the two Yods that are part of the letter.

The Vav, numerically 6, represents the creative process, Zeir Anpin. It is also the secret of the force that drives all movements in the physical world.
The Lower Yod, numerically 10, is the aspect of Malchut that is the tenth Sefirah where upper Yod of Chokmah is revealed through the process in Malchut.
Metatron is the force that supports the connection of upper and lower to keep the world in existence with constant movement in the 'world of wheels' that is Malchut.
Malchut is called the world of wheels because everything in existence is in constant motion of energies shifting and transforming from one state to another. All atoms are fields of energy that are driven by an unknown force to science but we know it is the system of YHVH that powers up the entire existence. Metatron has a numerical value of 314, the same as שדי the name that we put on the Mezuzah to protect our homes.
π = 3.14159265358979323846264338327 95 (and more…)
is Pi and is the unique and most enigmatic number in mathematics that represents the ratio of the circumference to the diameter.
Mathematicians cannot tell why Pi is an irrational number even when using the most sophisticated computers. The more they calculate it, the greater and deeper the secret. In 2011 they calculated in 90 days 5 trillions (*) of digits after the decimal point and as before these numbers NEVER repeat because the secret of the circle has its root in the Endless.

For us it is simple. Pi represents the force of the Endless for us, which is revealed through the 22 Hebrew letters. The Yod represents the 10 Sefirot that restricts the Endless force into a line that is the process of Zeir Anpin (the letter Vav) to nourish the 10th Sefirah, which is Malchut. It is the seventh Sefira of the lower seven. When we divide 22 by 7 (from the Endless to the Seventh) we get the closest number to Pi. It represents the force that moves the world of 'wheels'.
(*) Source: http://www.numberworld.org/misc_runs/pi-5t/details.html
From the Movie Pi. Jump to a point after the first minute.
httpv://youtu.be/wFhHoN6HNS0?t=1m8s

204. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, וְהָא תַּרְוַיְיהוּ עָשָׁן וְרִיזַז, אִינּוּן בְּאַף, וּקְרָאִין סַהֲדִין. זַד, עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ. וְתִנְיָינָא, וְרִיזַז אַפֶּךָ כַּתַּפּוּזִים. וַאֲמַאי אִתְקְרֵי זַד עָשָׁן דִּינָא וְתִנְיָינָא רַזְזַמִּי. אֶלָּא, בְּזוֹטָמָא אִית תְּרֵין זַכּוּנִין, וְאִתְּמַר בִּשְׁמָאלָא, עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, מַאי עָלָה. אֶלָּא מִלְּבָא דְּאִיהוּ בִּשְׁמָאלָא, לְקָבֵל גְּבוּר. מִימִינָא נָזִית רוּזָא לְגַבֵּיהּ, לְקַרְרָא לֵיהּ, וּלְשַׁכְּכָא רוּגְזֵיהּ, מִסִּטְרָא דְּוֶסֶד, דְּתַמָּן מוֹזָא. זְכְמָה לִימִינָא, הָרוּצָה לְהַזְכִּים יַדְרִים. בִּינָה בְּלִבָּא, כְּלַפֵּי שְׁמָאלָא, הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יַצְפִּין. וּבְגִין דָּא עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, מִן בִּינָה לְגַבֵּי זְכְמָה, דְּאִיהִי לִימִינָא, וּמְקַבֵּל לֵיהּ בְּזִוְדְוָה, בְּנִגּוּנָא דְּלֵיוָאֵי.

204. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַהֲרֵי שְׁנֵיהֶם – עָשָׁן וְרִיחַ – הֵם בָּאַף, וְהַפְּסוּקִים מְעִידִים. אֶחָד, עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ. וְהַשֵּׁנִי, וְרִיחַ אַפֶּךָ כַּתַּפּוּחִים. וְלָמָּה נִקְרָא אֶחָד עָשָׁן דִּין, וְהַשֵּׁנִי רַחֲמִים? אֶלָּא, בַּחֹטֶם יֵשׁ שְׁנֵי חַלּוֹנוֹת, וְנֶאֱמַר בַּשְּׁמֹאל, עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ. מָה עָלָה? אֶלָּא מֵהַלֵּב שֶׁהוּא בִּשְׂמֹאל, כְּנֶגֶד גְּבוּר. מִיָּמִין יוֹרֶדֶת אֵלָיו רוּחַ לְקָרְרוֹ וּלְשַׁכֵּךְ רָגְזוֹ, מִצַּד הַחֶסֶד, שֶׁשָּׁם הַמֹּחַ. חָכְמָה לְיָמִין – הָרוֹצָה לְהַחְכִּים יַדְרִים. בִּינָה בַּלֵּב, כְּלַפֵּי שְׂמֹאל – הָרוֹצָה לְהַעֲשִׁיר יַצְפִּין. וְלָכֵן עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ, מִבִּינָה לְחָכְמָה, שֶׁהִיא לְיָמִין, וּמְקַבְּלוֹ בְּחֶדְוָה, בְּנִגּוּן הַלְוִיִּם.

205. וְהַאי עָשָׁן לָא סָלִיק, אֶלָּא עַל יְדֵי אֵשׁ, דְּאַדְלִיק בְּעֵצִים, דְּאִינּוּן אֵבָרִים מַלְיָין פָּקוּדִין, עֲצֵי עוֹלָה. מָאנֵי תּוֹרָה, אוֹרַיְיתָא דְּאִיהִי אַדְלִיקָת בְּהוֹן, אֵשׁ בְּתוּקְפָא דִּגְבוּרָה, וְעָלָה עָשָׁן בְּהוֹן. בַּבִּינָה עָשָׁן הַמַּעֲרָכָה.

205. וְעָשָׁן זֶה לֹא עוֹלֶה, אֶלָּא עַל יְדֵי אֵשׁ שֶׁדּוֹלֵק בָּעֵצִים, שֶׁהֵם אֵיבָרִים מְלֵאִים מִצְוֹות, עֲצֵי עוֹלָה. בַּעֲלֵי תּוֹרָה, תּוֹרָה שֶׁהִיא נִדְלֶקֶת בָּהֶם, אֵשׁ בְּחֹזֶק הַגְּבוּרָה, וְעָלָה עָשָׁן בָּהֶם. בַּבִּינָה עָשָׁן הַמַּעֲרָכָה.

206. וּמִדְּסִלִּיקַת לְאַף, אִתְקְרֵי קְטֹרֶת, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים לג) יָשִׂימוּ קְטֹרָה בְּאַפֶּךָ. וְלֵית דְּבָטִיל מוֹתָנָא בְּעָלְמָא, כְּקְטֹרֶת, דְּאִיהוּ קְשׁוּרָא דְּדִינָא בְּרַזְזַמִּי, עִם רִיזַז נִיזוּזוּז בְּאַף. תַּרְגּוּם דְּקֶשֶׁר קְטִירוּ. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה, זַכָּאָה זוּלְקָנָא דְּרַוּוּזְנָא מִלִּין סְתִימִין בְּאִתְגַּלְיָיא. עוֹד אָמַר

206. וּמִשֶּׁעוֹלֶה לָאַף, נִקְרָא קְטֹרֶת, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים לג) יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ. וְאֵין הַמְבַטֵּל מָוֶת בָּעוֹלָם כְּמוֹ קְטֹרֶת, שֶׁהִיא קְשׁוּר הַדִּין בְּרַחֲמִים עִם רֵיחַ נִיחוֹחַ בָּאַף. תַּרְגּוּם שֶׁל קֶשֶׁר – קְטִירוּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אַשְׁרֵי חֶלְקֵנוּ שֶׁהִרְוַחְנוּ דְּבָרִים נִסְתָּרִים בַּגָּלוּי. עוֹד אָמַר מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁאַחַר הַתְּפִלָּה, שֶׁהִיא כְּמוֹ קָרְבָּן, מִי

בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, דְּבָתַר דְּצִלּוֹתָא אִיהִי כְּקָרְבְּנָא, מַאן דְּיֵיתֵי פְּטוּם הַקְּטֹרֶת, בָּתַר תְּהִלָּה לְדָוִד, בְּטִיל מוֹתָנָא מִבֵּיתָא.

שֶׁיֹּאמַר פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת אַחַר תְּהִלָּה לְדָוִד, מְבַטֵּל מָוֶת מִן הַבַּיִת.

207. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, כְּעַן בָּעֵי לְמִנְדַּע, אֵיךְ אַתְקִינוּ צְלוֹתִין לְקָבֵל קָרְבְּנִין. אֶלָּא תְּלַת צְלוֹתִין, לְקָבֵל אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר, דָּא צְלוֹתָא דְּשַׁחֲרִית, דְּאִתְּמַר בָּהּ, (בראשית יט) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי יְיָ. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, דְּלֵית עֲמִידָה אֶלָּא צְלוֹתָא. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם, לְקָבֵל צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, דְּתַקִּין לָהּ יְצְחָק. הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב. וְלֵית שִׂיחָה, אֶלָּא צְלוֹתָא. צְלוֹתָא דְּעַרְבִית, לְקָבֵל אֱמוּרִין וּפְדָרִין דְּמִתְאַכְּלִין כָּל הַלַּיְלָה. הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ. וְלֵית פְּגִיעָה, אֶלָּא צְלוֹתָא.

207. אָמַר רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, כְּעַת צָרִיךְ לָדַעַת אֵיךְ הִתְקִינוּ תְּפִלּוֹת כְּנֶגֶד קָרְבָּנוֹת. אֶלָּא שָׁלֹשׁ תְּפִלּוֹת, כְּנֶגֶד אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר – זוֹ תְּפִלַּת שַׁחֲרִית, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (בראשית יט) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי ה'. וּפֵרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, שֶׁאֵין עֲמִידָה אֶלָּא תְּפִלָּה. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם – כְּנֶגֶד תְּפִלַּת מִנְחָה שֶׁתִּקֵּן אוֹתָהּ יִצְחָק. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב, וְאֵין שִׂיחָה אֶלָּא תְּפִלָּה. תְּפִלַּת עַרְבִית כְּנֶגֶד אֵמוּרִים וּפְדָרִים שֶׁמִּתְאַכְּלִים כָּל הַלַּיְלָה, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וְאֵין פְּגִיעָה אֶלָּא תְּפִלָּה.

208. אַדְהָכִי דַּאֲנָן בַּאֲתָר דָּא, אֲמַאי כְּתִיב וַיִּקָּחוּ מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשׁוֹתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא, וְכִי לָא הֲווֹ לֵיהּ כָּרִים וּכְסָתוֹת לְמִשְׁכַּב. אֶלָּא הוֹאִיל וְאָתָא זְוָתָן לְגַבֵּי כַּלָּה, אַף עַל גַּב דְּלָא הֲוָה אָרְזוּי לְמִשְׁכַּב אֶלָּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְאִיהִי יְהִיבַת לֵיהּ אֲבָנִים לְמִשְׁכַּב, יְקַבֵּל כֹּלָּא בִּרְעוּתָא דְּלִבָּא, וְהָא אִתְּמַר. וְאוֹף הָכִי אִתְּמַר בְּזִוְבּוּרָא קַדְמָאָה. מַהוּ דִּכְתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן תִּיב. וְאִימָא קְרָא, (ע"כ רעיא מהימנא) (ככתוב דף רכ"ה ע"ב אלא פגיעה בר"מ שם)

208. בֵּין כָּךְ שֶׁאָנוּ בְּמָקוֹם זֶה, לָמָּה כָּתוּב וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא? וְכִי לֹא הָיוּ לוֹ כָּרִים וּכְסָתוֹת לִשְׁכַּב? אֶלָּא הוֹאִיל וּבָא חָתָן לַכַּלָּה, אַף עַל פִּי שֶׁלֹּא הָיָה דַּרְכּוֹ לִשְׁכַּב אֶלָּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְהִיא נָתְנָה לוֹ אֲבָנִים לִשְׁכַּב – יְקַבֵּל הַכֹּל בִּרְצוֹן הַלֵּב, וְהֲרֵי נִתְבָּאֵר. וְגַם כָּךְ נֶאֱמַר בַּחִבּוּר הָרִאשׁוֹן. מַהוּ שֶׁכָּתוּב (שם לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם? אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, שֵׁב וְאֱמֹר הַפָּסוּק. (עד כאן רעיא מהימנא).

Exodus 29:39 "אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר; וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם" "The one lamb you shall offer in the morning, and the other lamb you shall offer at dusk" The Zohar teaches us that the daily prayers replace the process of the offerings and sacrifices, that used to be done by the priests in the Holy Temple. The Holy Temple in Jerusalem was a device that together with the work of the priests,

kept the flow of light to the world and removed judgments. After its destruction, we were left with priests but no device to use. The sages prepared for us three daily prayers to replace the connection done in the Holy Temple for the entire nation and the whole world. The Morning Prayer connects us to the right column of Chessed, a channel that was established by Abraham. Genesis 19:27 " וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם, בַּבֹּקֶר: אֶל-הַמָּקוֹם–אֲשֶׁר-עָמַד שָׁם, אֶת-פְּנֵי יְהוָה" "And Abraham got up early in the morning to the place where he had stood before YHVH." The afternoon prayer connects us to Isaac and the left column. This is the prayer that together with the Morning Prayer, removes judgments from our lives. Genesis 24:63 " וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה, לִפְנוֹת עָרֶב" "And Isaac went out to meditate in the field at the eventide" The evening prayer is the point of balance in the energy of the day and we go to sleep after, to prepare for the next day. Genesis 28:11 " וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשָּׁמֶשׁ, וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם, וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו; וַיִּשְׁכַּב, בַּמָּקוֹם הַהוּא" "And he (Jacob) lighted upon the place, and tarried there all night because the sun was set; and he took one of the stones of the place, and put it under his head, and lay down in that place to sleep." "Coming to the place" is explained by the Zohar as a point of prayer. We learned before that the place that Jacob stopped to pray and sleep is the place of the Holy Temple. In that place, he had the famous dream of the angels going up and down the ladder. The tendency of people across all religions is to feel 'saved', stating that they believe in God and behave as good people following the 10 commandments, tithing and keeping the laws of the land. I am sorry to upset some of you but this is only the basics system to keep oneself from falling into negativity. If we want to better our souls and life on earth we MUST make spiritual connections on scheduled times. The ideal connection, as the sages recommended, is to prepare for meditation for one hour, then pray, meditate for one hour and stay in the meditation state for another hour before dealing with any mundane issue. Obviously, it is almost impossible to achieve this nowadays, but we can do the best we can. It is not just about ourselves but for the entire world around us. This is the process of building LIFE. Going to the other direction is building DEATH. How do you think the people that died today spent their lives? Did they build themselves to the moment of death with the most expensive coffin and Italian marble as a tombstone? Or did they build something great spiritually that is part of their soul and that no one can take away from them? When you study, meditate to cleanse your soul and share the light revealed from the study with all people in the world. The study is higher than actions because actions are limited to a place, people, for a specific period of time. Revealing light affects the entire world as it removes judgment from it.

209. **אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, מִסְתָּכֵל הֲוִינָא, שְׁמִירָה בַּלֵּב אִיהוּ וַדַּאי,** (דחמא בלב) (ס"א ולב דוגמא דלב עילאה) **וְעַל דָּא שָׁמוֹר בַּלֵּב, וְלָאו בַּאֲתָר אַזְדָּרָא. זְכִירָה בַּזָּכָר, בְּמוֹזָא, דְּרָכִיב וְשָׁלִיט עַל הַלֵּב. וְלֵית זְכִירָה אֶלָּא בְּמוֹזָא. וְעַל דָּא זָכוֹר לְזָכָר**

209. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, הָיִיתִי מִסְתַּכֵּל, הַשְּׁמִירָה הִיא וַדַּאי בַּלֵּב, (שָׁרָאָה בַלֵּב) (וְהַלֵּב דֵּגְמַת הַלֵּב הָעֶלְיוֹן) וְלָכֵן שָׁמוֹר בַּלֵּב וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר. זְכִירָה בְּזָכָר, בַּמֹּחַ, שֶׁרוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל הַלֵּב. וְאֵין זְכִירָה אֶלָּא בַּמֹּחַ. וְעַל זֶה זָכוֹר לְזָכָר, וְשָׁמוֹר לִנְקֵבָה. הַמֹּחַ שֶׁהוּא זָכָר, רוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל הַלֵּב.

וְשָׁמוֹר לִנְקֵבָה. מוֹזָא דְּאִיהוּ דְּכוּרָא, רָכִיב וְשָׁלִיט עַל הַלֵּב. לֵב שַׁלִּיט וְרָכִיב עַל הַכָּבֵד. כָּבֵד סָמָאֵל וְנָזָשׁ דָּא בְּדָא, וְאִיהוּ זַוַּד. (ס"א ואינון דכר ונוקבא) (דף רכ"ד ע"ב) יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְכָבֵד. וְעַל דָּא בְּקוּרְבָּנָא, יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד, דָּא נָזָשׁ. כָּבֵד מֵיכְלָא דְּדְכוּרָא, רָזָא דְּסָמָאֵ"ל.

הַלֵּב שׁוֹלֵט וְרוֹכֵב עַל הַכָּבֵד. הַכָּבֵד, סָמָאֵל וְנָחָשׁ זֶה בְּזֶה, וְהוּא אֶחָד. (וְהֵם זָכָר וּנְקֵבָה) יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד וְכָבֵד. וְלָכֵן בַּקָּרְבָּן, יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד זֶה נָחָשׁ. כָּבֵד מַאֲכַל זָכָר, סוֹד שֶׁל סָמָאֵ"ל.

210. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, וַדַּאי כָּךְ הוּא, וְאָוּת הוּא. וּבְרִירָא דְּמִלָּה, וְרָזָא וְסִתְרִין דְּקָרְבָּן, הָכִי הוּא. כָּבֵד נָטִיל בְּקַדְמִיתָא, הוּא וְיוֹתֶרֶת דִּילֵיהּ, (ס"א ולבתר יותרת דיליה) סָמָאֵל וּבַת זוּגוֹ. (ס"א ולבתר כל וכו' דאינון חיילין) וְכָל אִינּוּן עַרְקִין דְּכַבְדָּא. זַיְילִין וּמַשְׁרְיָין דִּלְהוֹן. וּנְטִילוּ דִּלְהוֹן, דְּאַכְלִין וְזַלְבִין שַׁמְנִינוּ דְּקָרְבָּנָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות כט) וְאֶת הַזֶּלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם. וּכְדֵין קָרִיב כֻּלָּא לְגַבֵּי לֵב.

210. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, וַדַּאי כָּךְ זֶה, וְיָפֶה הוּא. וּבֵרוּר הַדָּבָר וְסוֹד וְנִסְתָּרוֹת הַקָּרְבָּן כָּךְ הוּא. כָּבֵד לוֹקֵחַ בַּהַתְחָלָה, הוּא וְהַיּוֹתֶרֶת שֶׁלּוֹ, (וְאַחַר כָּךְ הַיּוֹתֶרֶת שֶׁלּוֹ) סָמָאֵל וּבַת זוּגוֹ. (וְאַחַר כָּךְ כָּל וְכוּ' שֶׁאוֹתָם חֵילוֹת) וְכָל אוֹתָם עוֹרְקֵי הַכָּבֵד חֵילוֹת וּמַחֲנוֹת שֶׁלָּהֶם, וְלוֹקְחִים אֶת שֶׁלָּהֶם, שֶׁאוֹכְלִים חֵלָבִים וְשַׁמְנוּנֵי הַקָּרְבָּן. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְאֶת הַחֵלֶב אֲשֶׁר עֲלֵיהֶם. וְאָז נִקְרָב הַכֹּל לַלֵּב.

The Ten Commandments appear twice in the Torah. First time in Exodus 20 and the second in Deuteronomy 5.
Between the two, the commandments related to Shabbat have a little word change.
Exodus 20:7
"זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ."
"Remember the sabbath day, to keep it holy."
Deuteronomy 5:11
"שָׁמוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ, יְהוָה אֱלֹהֶיךָ"
"Observe the sabbath day, to keep it holy, as the LORD thy God commanded thee."
The first one tells us to 'remember' the Shabbat and the second asks us to 'observe' (keep) the Shabbat.
Rabbi Pinchas ben Yair tells us that זָכוֹר, 'remember', is the aspect of male (זכר). It comes from the brain and Zeir Anpin to control; 'observe', שָׁמוֹר, is the heart and the aspect of female, Malchut.
The heart is the element of fire in the body and it 'burns' the 'offering' to remove judgment from the physical level. This is the reason why, when the heart stops, the body is left completely to judgment and is consumed by the other side.
Rabbi Shimon gives thanks to Rabbi Pinchas, his father in law, and adds that this is the secret of the sacrifices. The negative side connects to the liver and other inner parts of the body. The high priests used to remove them from the animal and then place them on the altar separately.

The flesh of the sacrifice is 'enjoyed' by the other side and with that judgments are sweetened. The consciousness of the person who brought the offering, together with the meditation of the priest, creates unification between Zeir Anpin and Malchut and connects to the Holy side.
We learn that the sacrifices were first made to feed the other side and to make room for the unification that draws the light to Malchut. From the aspect of the body, we feed the other side almost on a constant basis. What we need to do is to separate them from time to time in order to be able to draw pure light that benefits our body and soul. Pure consciousness and fasting increase the 'fire' in the body and consumes the other side. It clears the way for better spiritual connections.
The ultimate 'burning' of negativity is straight fasting for 72 hours (three full days). I do not recommend that without proper preparation and consultation and approval of a physician. Some righteous people do that to cleanse their body from all negativity while making themselves better and greater channels for the light.
We are just before Purim and we read in the scroll of Esther (4:16) that she asked her people to fast, for three days and nights, to remove the negativity that Haman was about to bring on them.
To achieve good results and control over negativity in your body and consciousness use the following guidelines that cover the four elements:
Earth – Feed your body only at scheduled times with food that is as close as possible to its natural state (less processed).
Water – Drink pure water, cleanse the body inside and outside. Immerse in a Mikveh periodically.
Fire – Breathe and do exercise to enrich the blood system and strengthen the heart.
Air (Spirit) – Pray, meditate and study on scheduled times, to bring body and soul into complete balance.

211. וְלֵב לָא נָטִיל מִכּלָא. אֶלָּא וּדוּי דְּאִתְעָבִיד בֵּיהּ, וְסָלִיק בְּהַהוּא תְּנָנָא וּצְלוֹתָא דְּאִתְעָבִיד עָלֵיהּ דְּקָרְבְּנָא. לֵב קָרִיב לְגַבֵּי מוֹזָא, רְעוּתָא דְּיוּזוּדָא דְּכַהֲנָא בֵּיהּ, וְזֻדְוָותָא דְּלֵיוָאֵי. מוֹזָא דָּא, נְהוֹרָא דְּאַתְיָא מִמוֹזָא עִלָּאָה. מוֹזָא קָרִיב לְגַבֵּיהּ טָמִיר מִכּלָא, דְּלָא אִתְיְדַע כְּלַל. (ס"א לגביה, מכלל דלא אתפרע כלל) וְכֹלָּא אִתְקְשַׁר דָּא בְּדָא. וּמוֹזָא קָרִיב נַזַּת רוּזַז דְּכֹלָּא.

211. וְהַלֵּב לֹא לוֹקֵחַ מֵהַכֹּל, אֶלָּא וִדּוּי שֶׁנַּעֲשָׂה בּוֹ וְעוֹלֶה בְּאוֹתוֹ עָשָׁן וּתְפִלָּה שֶׁנַּעֲשָׂה עָלָיו הַקָּרְבָּן. הַלֵּב מַקְרִיב לַמֹּחַ, רָצוֹן שֶׁל הַיִּחוּד שֶׁהַכֹּהֵן בּוֹ וְחֶדְוַת הַלְוִיִּם. הַמֹּחַ הַזֶּה אוֹר שֶׁבָּא מִמֹּחַ עֶלְיוֹן. הַמֹּחַ מַקְרִיב לַטָּמִיר מֵהַכֹּל, שֶׁלֹּא נוֹדָע כְּלָל, (אֵלָיו, מִכְּלָל שֶׁלֹּא נִפְרָע כְּלָל) וְהַכֹּל נִקְשָׁר זֶה בָּזֶה, וְהַמֹּחַ מַקְרִיב נַחַת רוּחַ שֶׁל הַכֹּל.

212. עַרְקִין דְּכַבְדָּא, אִלֵּין אִישִׁים, וְכָל אִינּוּן זַיְילֵיהוֹן. כָּבֵד, כְּמָה דְּאִתְּמַר. יוֹתֶרֶת נְקֵבָה, נוּקְבָא דִּילֵיהּ. אֲמַאי יוֹתֶרֶת. דְּלָא אִתְזַבְּרַת

212. עוֹרְקֵי הַכָּבֵד, אֵלּוּ אִשִּׁים וְכָל אוֹתָם חֵילוֹתֵיהֶם. כָּבֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. יוֹתֶרֶת נְקֵבָה, נְקֵבָה שֶׁלּוֹ. לָמָּה יוֹתֶרֶת? שֶׁלֹּא

בִּדְכוּרָא אֶלָּא כַּד אַשְׁאֲרַת לָהּ שַׁעֲתָא, לְבָתַר דְּעַבְדַּת נְאוּפָהָא, וְשַׁבְקָא לֵיהּ. תּוּ, יוֹתֶרֶת נְקֵבָה, דְּכַד בַּעְיָא לְאִתְזַבְּרָא בְּבַר נָשׁ, אִתְעָבִידַת לְגַבֵּיהּ שִׁיּוּרִין, דְּלָא אִתְזַשְׁבַת כְּלַל. לְבָתַר אִיהִי אִתְקָרְבַת זְעֵיר זְעֵיר לְגַבֵּיהּ, עַד דְּאִתְעַבִּידָא לֵיהּ זִבּוּרָא זַדָּא. וּמֵאִלֵּין עַרְקִין דְּכַבְדָּא, מִתְפַּשְׁטָן אָזְדָּן זְעִירִין, לְכַמָּה זַיְינִין, וְכֹלָּא נַטְלִין אֵמוּרִין וּפְדָרִין. וְכֻלְּהוּ כְּלִילָן בַּכָּבֵד.

מִתְחַבֶּרֶת בְּזָכָר, אֶלָּא רַק כְּשֶׁנִּשְׁאֶרֶת לָהּ שָׁעָה לְאַחַר שֶׁעָשְׂתָה נְאוּפֶיהָ וְעָזְבָה אוֹתוֹ. עוֹד יוֹתֶרֶת נְקֵבָה – שֶׁכְּשֶׁרוֹצָה לְהִתְחַבֵּר בְּאָדָם, נַעֲשֵׂית אֵלָיו שִׁירִים, שֶׁלֹּא נֶחְשֶׁבֶת כְּלָל. לְאַחַר מִכֵּן מִתְקָרֶבֶת לְאַט לְאַט אֵלָיו, עַד שֶׁנַּעֲשֵׂית אֵלָיו חִבּוּר אֶחָד. וּמֵעוֹרְקֵי הַכָּבֵד הַלָּלוּ מִתְפַּשְׁטִים אֲחֵרִים קְטַנִּים לְכַמָּה מִינִים, וְהַכֹּל לוֹקְחִים אֵמוּרִים וּפְדָרִים, וְכֻלָּם כְּלוּלִים בַּכָּבֵד.

The heart doesn't take from all the sacrifices, meaning the physical elements of the body. The work of the heart with confession and repentance is elevated with the prayer like the smoke of the burnt sacrifice. The brain that is the aspect of Chokmah, Father, and Binah, Mother, like the priest, receives that smoke and continues it to the concealed and unknown brain that is Keter. That opens the channel of light and the system is balanced.

The small left lobe of the liver is considered as the female of the liver. She leaves the male for her infidelity and even though she looks insignificant, she could start negativity that spreads through the arteries.

I invite here professionals of the medical field to discuss the function of the left lobe of the liver. From this Zohar, we can understand that negativity starts in this part. It may be a better practice to check this part first, to detect issues with the blood system.

Another learning from this Zohar is that big negativity could start from small and insignificant actions. Sooner or later they spread and affect the entire body and soul. Restrict on little things as you do with big ones.

213. לֵב דְּאִיהוּ עַקָּרָא בִּקְדוּשָׁה, נָטִיל וּמַקְרִיב לְמוֹזָא כְּמָה דְּאִתְּמַר. לֵב שַׁרְיָא עַל תְּרֵין כּוּלְיָין, וְאִינּוּן תְּרֵין כְּרוּבִין. יָהֲבִין עִיטָא. וְאִינּוּן רְזִיקִין קְרִיבִין, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וְכֻלְּהוּ נַטְלִין וְאָכְלִין כָּל זַד כַּדְקָא יָאוּת, עַד דְּאִתְקְשַׁר כֹּלָּא כַּזְדָּא.

213. הַלֵּב שֶׁהוּא עִקָּר בִּקְדֻשָּׁה, לוֹקֵחַ וּמַקְרִיב לַמִּזְבֵּחַ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. הַלֵּב שָׁרוּי עַל שְׁתֵּי כְּלָיוֹת, וְהֵם שְׁנֵי כְּרוּבִים, נוֹתְנִים עֵצָה, וְהֵם רְחוֹקִים קְרוֹבִים, יָמִין וּשְׂמֹאל, וְכֻלָּם נוֹטְלִים וְאוֹכְלִים כָּל אֶחָד כָּרָאוּי, עַד שֶׁהַכֹּל נִקְשָׁר כְּאֶחָד.

214. (תהלים נא) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה, דָּא מִתְקָרִיב לַלֵּב, רוּחַ נִשְׁבָּרָה, וּדוּי וּצְלוֹתָא. דְּהָא וַדַּאי (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל (דף רכ"ה ע"א) הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ. וְכָבֵד מַקְרִיב לֵיהּ לְגַבֵּיהּ לֵב, דְּאִיהוּ סַנִּיגּוֹרָא עָלֵיהּ, וְכֹלָּא קְשׁוּרָא כַּזְדָּא בְּקוּרְבָּנָא.

214. זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה. זֶה נִקְרָב לַלֵּב, רוּחַ נִשְׁבָּרָה, וּדוּי וּתְפִלָּה. שֶׁהֲרֵי וַדַּאי (קהלת יב) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ. וְהַכָּבֵד מַקְרִיב אוֹתוֹ לְגַבֵּי הַלֵּב, שֶׁהוּא סָנֵגוֹר עָלָיו, וְהַכֹּל קִשּׁוּר אֶחָד בַּקָּרְבָּן.

215. מִן כָּבֵד, נָפְקִין כָּל מַרְעִין, וְכָל מַכְתְּשִׁין, לְכָל שַׁיְיפֵי גּוּפָא, וּבֵיהּ שַׁרְיָין. לֵב, אִיהוּ זָכִיךְ מִכֹּלָא. מִנֵּיהּ נָפְקִין כָּל טַב, וְכָל בְּרִיאוּתָא דְּשַׁיְיפִין כֻּלְּהוּ, וְכָל תּוּקְפָּא, וְכָל זֻרְוָה, וְכָל שְׁלִימוּ דְּאִצְטְרִיךְ לְכָל שַׁיְיפִין.

215. מֵהַכָּבֵד יוֹצְאִים כָּל הַחֳלָאִים וְכָל הַמַּכּוֹת לְכָל אֵיבְרֵי הַגּוּף, וּבוֹ שְׁרוּיִים. הַלֵּב הוּא זַךְ מֵהַכֹּל, וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא כָּל טוּב, וְכָל בְּרִיאוּת הָאֵיבָרִים כֻּלָּם, וְכָל חֹזֶק, וְכָל חֲדָוָה, וְכָל הַשְּׁלֵמוּת שֶׁצְּרִיכִים לְכָל הָאֵיבָרִים.

The Liver and its arteries connect to the impure side but the heart is the ‘anchor’ of holiness in the body. The kidneys are like Cherubs for the right and left and serve the heart that ties it all together as one. The liver is the center of negativity in the body. It benefits from the sacrifices of the person because it gives it a connection to the higher level of the left column. When the heart is ‘broken’, meaning that it removed its ego and connected to the light with confession and repentance, the Liver transforms itself to support the person so it won’t lose its unification with the left column. Psalms 51:19 “ זִבְחֵי אֱלֹהִים, רוּחַ נִשְׁבָּרָה: לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה– אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֶה” “The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and a contrite heart, O God, Thou wilt not despise.” This verse teaches us that the highest and purest level of sacrifice is a broken vessel because God will not reject it. Ecclesiastes 12:7 “ וְיָשֹׁב הֶעָפָר עַל-הָאָרֶץ, כְּשֶׁהָיָה; וְהָרוּחַ תָּשׁוּב, אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נְתָנָהּ.” “And the dust returneth to the earth as it was, and the spirit returneth unto God who gave it” We are built from body and soul. The body is part of and has ‘borrowed’ its physical form from the materials of this world. The soul is part of God and it goes back when the body and soul are separated. The Zohar teaches us to focus on the condition of our soul because it is the purpose of our existence. We should improve and correct the soul rather than focus on the material and the TEMPORARY state of life. As I wrote in a previous study, some people build a successful path solely on the material level that ends with their death. They have a golden coffin (maybe) and expensive Italian marble for a tombstone. These people get ‘locked’ out of the Final Redemption because their soul is not ready or capable of great light. Having the gift of richness in this world is just a great opportunity to do greater positive things, like creating channels of sustenance for many people, of more charity and of more support to the channels of Light. Poor people that have no desire to do more for their souls are similar to a selfish rich person. We must do our best to purify and expand the soul. More important readings on this subject: http://dailyzohar.com/daily-zohar-1026-2/ http://dailyzohar.com/daily-zohar-1027/

216. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, לֵית קָרְבְּנִין, אֶלָּא לְרַזָּקָא סִטְרִין מִסְּאֲבִין, וּלְקָרְבָא דַּרְגִּין קַדִּישִׁין. וְאִתְּמַר בְּזִבּוּרָא קַדְמָאָה, דִּלְהוֹן, (ערקין דכבדא, אלין אישים וכל אינון חיילין ואתמר) עַרְקִין דְּכַבְדָּא אִית מִנְּהוֹן רַבְּרְבִין, אִית מִנְּהוֹן רַבְּרְבִין וּזְעִירִין,

216. אָמַר רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, אֵין קָרְבָּנוֹת אֶלָּא לְהַרְחִיק צְדָדִים טְמֵאִים וּלְקָרֵב דַּרְגּוֹת קְדוֹשׁוֹת. וְנֶאֱמַר בַּחִבּוּר הָרִאשׁוֹן שֶׁלָּהֶם: (עוֹרְקֵי הַכָּבֵד אֵלּוּ אִשִּׁים וְכָל אוֹתָם חֵילוֹת, וְנִתְבָּאֵר) עוֹרְקֵי הַכָּבֵד, יֵשׁ מֵהֶם גְּדוֹלִים, יֵשׁ מֵהֶם גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים,

וּמִתְפַּשְׁטִין מִנְּהוֹן לְכַמָּה סִטְרִין. וְאִלֵּין נַטְלִין אֵבָרִין וְאֵמוּרִין וּפְדָרִין דְּמִתְאַכְּלִין כָּל הַלַּיְלָה, דְּהָא קָרְבָּן כֻּלָּא לַיְיָ.

וּמִתְפַּשְׁטִים מֵהֶם לְכַמָּה צְדָדִים. וְאֵלּוּ לוֹקְחִים אֵיבָרִים וְאֵמוּרִים וּפְדָרִים שֶׁמִּתְאַכְּלִים כָּל הַלַּיְלָה, שֶׁהֲרֵי קָרְבָּן כֻּלּוֹ לַה׳.

217. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, רַעְיָא מְהֵימְנָא, וַהֲלָא אַמְרַת לְעֵיל דְּקָרְבְּנִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאו אִינּוּן אֶלָּא לְקָרְבָא י׳ בְּה׳ ו׳ בְּה׳. אֶלָּא, אַף עַל גַּב דְּכָל קָרְבְּנִין צְרִיכִין לְקָרֵב קַמֵּיהּ, אִיהוּ פָּלִיג לְכָל מַשְׁרְיָין, מַאֲכָלִין דְּקָרְבְּנִין, לְכָל זַוד כַּדְקָא זְזֵי לֵיהּ, לְשִׁכְלִיִּים, מְזוֹנֵי דְאוֹרַיְיתָא, וּמִשְׁתְּיָיא דְּיֵינָא וּמַיָּא דְאוֹרַיְיתָא. לְטִבְעִיִּים, דְּאִינּוּן שֵׁדִים דְּאִינּוּן כִּבְנֵי אָדָם, יָהִיב לוֹן אִלֵּין מַאֲכָלִין טִבְעִיִּים, דְּנָזִית אֶשָּׁא דִּלְהוֹן, לְמֵיכַל לוֹן.

217. אָמַר מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הֲלֹא אָמַרְתָּ לְעֵיל שֶׁקָּרְבָּנוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֵינָם אֶלָּא לְקָרֵב י׳ לְה׳, ו׳ לְה׳. אֶלָּא שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁכָּל הַקָּרְבָּנוֹת יֵשׁ לְהַקְרִיב לְפָנָיו, הוּא מְחַלֵּק לְכָל הַמַּחֲנוֹת מַאֲכְלֵי הַקָּרְבָּנוֹת, לְכָל אֶחָד כָּרָאוּי לוֹ. לַשִּׂכְלִיִּים מְזוֹנוֹת הַתּוֹרָה, וּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן וּמַיִם שֶׁל הַתּוֹרָה. לַטִּבְעִיִּים, שֶׁהֵם שֵׁדִים, שֶׁהֵם כִּבְנֵי אָדָם, נוֹתֵן לָהֶם מַאֲכָלִים טִבְעִיִּים אֵלּוּ, שֶׁיּוֹרֵד אֵשׁ שֶׁלָּהֶם לֶאֱכֹל אוֹתָם.

218. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ רַבָּנָן, אִי זָכוּ, הֲוָה נָזִית כְּמוֹ אַרְיֵה דְּאֶשָּׁא לְמֵיכַל קָרְבְּנִין. וְאִי לָא, הֲוָה נָזִית תַּמָּן כְּמִין כַּלְבָּא דְּאֶשָּׁא. וְאוֹף הָכִי כַּד מִית בַּר נָשׁ, אִי זָכֵי, נָזִית בִּדְמוּת אַרְיֵה, לְקַבְּלָא נַפְשֵׁיהּ. וְאִי לָאו בִּדְמוּת כֶּלֶב, דְּאָמַר דָּוִד עָלֵיהּ, (תהלים כב) הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי.

218. כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, אִם זָכוּ – הָיָה יוֹרֵד כְּאַרְיֵה שֶׁל אֵשׁ לֶאֱכֹל הַקָּרְבָּנוֹת, וְאִם לֹא – הָיָה יוֹרֵד שָׁם כְּמִין כֶּלֶב שֶׁל אֵשׁ. וְגַם כָּךְ כְּשֶׁמֵּת אָדָם, אִם זוֹכֶה – יוֹרֵד בִּדְמוּת אַרְיֵה לְקַבֵּל אֶת הַנֶּפֶשׁ, וְאִם לֹא – כִּדְמוּת כֶּלֶב, שֶׁאָמַר עָלָיו דָּוִד, (תהלים כב) הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי.

The ‘Faithful Shepherd’, Moses, explains that the process of sacrifices was created for the purpose of pushing away impurities and to bring us closer to Holy levels. The large and small arteries spread the fire in the body to ‘burn’ the negativity. The ‘Holy Candle’, who is Rabbi Shimon, replies to Moses telling him that, as he said before, the purpose of the sacrifices is to connect the levels of the YHVH name, Y with the H and V to H. Now even though the sacrifices are brought before God, the benefits are spread to all levels. The wise that is from the Holy side receive ‘food’ of the Torah, which is light of the Central Column. Other entities of the impure side receive from what the fire consumes on the altar. There are demons that have a human shape (spiritual) and they receive from the energy of the Left column, that is separated from the central column. The sages tell us that when the fire from heavens came down to burn the sacrifices on the altar in the Holy Temple, it had special shapes. If the Israelites merited it, their sacrifices were accepted and the shape of the fire was that of a lion, that represents the Right column and Chessed. If they didn’t have the merit, the fire came in the shape of a dog, that represents the impure side. King David said that in Psalms 22:21 “הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי; מִיַּד-כֶּלֶב, יְחִידָתִי” “Deliver my soul from the sword; mine only one from the power of the dog.”

219. וּבְגִין לְשֵׁיזָבָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא גּוּפֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל מִנְּהוֹן וְנַפְשֵׁהוֹן. מָנֵי, לְקָרֵב קָרְבְּנִין דִּבְעִירָן וְגוּפָן בְּאַתְרֵיהוּ, לְקַיֵּים (משלי כה) אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם. אֲבָל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא נָטִיל אֶלָּא רְעוּתָא דְּלִבָּא, וּתְבִירוּ דִּילִיהּ (דאיהו ישראל). הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים נא) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. כְּגַוְונָא דִּכְלֵי זֶרֶס, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן נִשְׁבָּרוּ נִטְהָרוּ.

219. וּכְדֵי לְהַצִּיל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶת גּוּפֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מֵהֶם וְאֶת נַפְשׁוֹתָם, מִנָּה לְהַקְרִיב קָרְבָּנוֹת שֶׁל בְּהֵמוֹת וְגוּפִים בִּמְקוֹמָם, לְקַיֵּם (משלי כה) אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם. אֲבָל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא לוֹקֵחַ כִּי אִם אֶת רְצוֹן הַלֵּב וְשִׁבְרוֹנוֹ (שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל). זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים נא) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה. כְּמוֹ כְּלֵי חֶרֶס שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם נִשְׁבְּרוּ נִטְהָרוּ.

220. כַּהֲנָא מוֹזָא. לֵוִי לִבָּא. גּוּפָא יִשְׂרָאֵל. וְאִתְּמַר בְּהוֹן, כַּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם, וּלְוִיִּם בְּדוּכְנָם, וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְאִי כְּבֵד בָּעֵי לְקָרְבָּא לְגַבֵּי דִּלִבָּא, וְזֵלְבֵּיהּ דְּאִינּוּן מִסְאַבִּין, אִיהוּ לָא נָטִיל. אֶלָּא שַׁמְנוּנוֹ דְּזֵלֶב טָהוֹר. כְּגַוְונָא דְּאִית בְּגוּפָא, זֵלֶב טָהוֹר וְזֵלֶב טָמֵא, דָּם צָלִיל בְּלָא פְּסוֹלֶת, וְדָם עָכוּר בַּפְּסוֹלֶת. וְעַרְקִין דְּלִבָּא, זַיְילִין קַדִּישִׁין. וְעַרְקִין דְּכָבֵד, זַיְילִין מִסְאַבִּין. אוּף הָכִי אִינּוּן מַשְׁרְיָין דְּיֵצֶר הָרָע, וּמַשְׁרְיָין דְּיֵצֶר הַטּוֹב, אִלֵּין מִמָּנָן עַל עַרְקִין דְּלִבָּא, וְאִלֵּין מִמָּנָן עַל עַרְקִין דְּכַבְדָּא. אוּף הָכִי תְּרֵי אוּמֵי, יִשְׂרָאֵל, וְאוּמִין דְּעָלְמָא עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת.

220. כֹּהֵן מֹחַ. לֵוִי לֵב. יִשְׂרָאֵל גּוּף. וְנֶאֱמַר בָּהֶם, כֹּהֲנִים בַּעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם בְּדוּכָנָם וְיִשְׂרָאֵל בְּמַעֲמָדָם. וְאִם צָרִיךְ לְהַקְרִיב כָּבֵד לַלֵּב, חֶלְבּוֹ שֶׁל אוֹתָם טְמֵאִים, הוּא לֹא לוֹקֵחַ. אֶלָּא שַׁמְנוּנוֹ שֶׁל חֵלֶב טָהוֹר. כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בַּגּוּף חֵלֶב טָהוֹר וְחֵלֶב טָמֵא, דָּם צָלוּל בְּלִי פְּסֹלֶת וְדָם עָכוּר בִּפְסֹלֶת. וְעוֹרְקֵי הַלֵּב חֲיָלוֹת קְדוֹשִׁים, וְעוֹרְקֵי הַכָּבֵד חֲיָלוֹת טְמֵאִים. גַּם כָּךְ הֵם מַחֲנוֹת הַיֵּצֶר הָרָע וּמַחֲנוֹת הַיֵּצֶר הַטּוֹב. אֵלּוּ מְמֻנִּים עַל עוֹרְקֵי הַלֵּב, וְאֵלּוּ מְמֻנִּים עַל עוֹרְקֵי הַכָּבֵד. גַּם כָּךְ שְׁתֵּי אֻמּוֹת, יִשְׂרָאֵל וְאֻמּוֹת הָעוֹלָם עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת.

The Zohar reveals to us that the Endless, Blessed be He, gave us the opportunity to do the sacrifices in order to save our body and soul.

In Proverbs 25:21 we read the following verse that teaches us to feed the negative side, so it will leave us alone.

"אִם-רָעֵב שֹׂנַאֲךָ, הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם; וְאִם-צָמֵא, הַשְׁקֵהוּ מָיִם"

"If thine enemy be hungry, give him bread to eat, and if he is thirsty, give him water to drink"

This teaches us that the sacrifices were not intended for God but for us. God would see the consciousness of the people bringing the sacrifices and rewards them accordingly. A broken heart and a pure consciousness are welcomed by God, as we read in the following verse.

Psalms 51:19

"זִבְחֵי אֱלֹהִים, רוּחַ נִשְׁבָּרָה:

לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה– אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֶה"

"The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and a contrite heart, O God, Thou wilt not despise."
The negative side will seek to hurt you unless you reveal light for them. Having a meal is like bringing an offering to the holy temple. Prepare yourself to connect to the spiritual energy of the food, make a blessing and after that cut a little piece of bread, place it on the ground, then throw it to the garbage.
When women make challah for Shabbat, they need to remove the hold of negativity from it by giving a little piece to the other side. A piece of the dough is separated and burnt. This process is called הפרשת חלה, HAFRASHAT CHALLAH, and it has great significance in drawing and revealing the light of Shabbat.

221. אָמַר לֵיהּ רַעְיָא מְהֵימְנָא, שַׁפִּיר קָא אַמְרַת בְּכֹלָּא, אֲבָל אֲפִילוּ יִשְׂרָאֵל לָאו כֻּלְּהוּ שָׁוִין, דְּאִית בְּהוֹן בְּנֵי מַלְכוּת, מִסִּטְרָא דְּמַלְכוּת קַדִּישָׁא, כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, וּמִכָּל הֲוָיָין וְכִנּוּיִין. וְאִית מִנְּהוֹן עַבְדִין, מִסִּטְרָא דְּעֶבֶד, דְּאִיהוּ (בראשית כד) עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ. וְאִית מִנְּהוֹן כִּבְעִירָן, וְאִתְּמַר בְּהוֹן, (יחזקאל לד) וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם. וְאִינּוּן דְּדַמְיָין לְעָנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָנֵי לְקָרְבָּא בְּעִירָן בְּאַתְרֵיהוּ, לְכַפָּרָא עָלַיְיהוּ. וְאִינּוּן דְּדַמְיָין לְמַלְאָכִין, קָרְבְּנִין דִּלְהוֹן אִינּוּן עוֹבָדִין טָבִין, דִּמְמָנָן עָלַיְיהוּ מַלְאָכִים, דִּמְקָרִיבִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּאַתְרֵיהוּ.

221. אָמַר לוֹ רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, יָפֶה אָמַרְתָּ בַּכֹּל, אֲבָל אֲפִלּוּ יִשְׂרָאֵל לֹא כֻּלָּם שָׁוִים, שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם בְּנֵי מַלְכוּת מִצַּד מַלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה, כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת וּמִכָּל הֲוָיוֹת וְכִנּוּיִים. וְיֵשׁ מֵהֶם עֲבָדִים מִצַּד שֶׁל עֶבֶד, שֶׁהוּא (בראשית כד) עַבְדּוֹ זְקַן בֵּיתוֹ. וְיֵשׁ מֵהֶם כַּבְּהֵמוֹת, וְנֶאֱמַר בָּהֶם (יחזקאל לד) וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם. וְאוֹתָם שֶׁדּוֹמִים לְצֹאן, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה לְהַקְרִיב בְּהֵמוֹת בִּמְקוֹמָם לְכַפֵּר עֲלֵיהֶם. וְאוֹתָם שֶׁדּוֹמִים לְמַלְאָכִים, קָרְבָּנוֹת שֶׁלָּהֶם הֵם מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁמְּמֻנִּים עֲלֵיהֶם מַלְאָכִים שֶׁמַּקְרִיבִים לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא בִּמְקוֹמָם.

222. וְאִינּוּן דַּהֲווֹ בְּנִין לַיְדוָד, הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם. בְּזוּבִין דִּלְהוֹן מִתְּפָרְדֵי אַתְוָון, וְתִקּוּנָא (ס"א דלהון הוא אורייתא), הוּא דְּלֶהֱוֵי אוֹרַיְיתָא דְּאִיהוּ שֵׁם יְדוָד, לְקָרְבָא אַתְוָון, י' בְּה', ו' בְּה', בְּקָרְבְּנָא דִּלְהוֹן.

222. וְאוֹתָם שֶׁהָיוּ בָּנִים לַה', זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים י) בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, בַּחֲטָאֵיהֶם מִתְּפָרְדוֹת הָאוֹתִיּוֹת, וְהַתִּקּוּן (שֶׁלָּהֶם הוּא הַתּוֹרָה) הוּא שֶׁתִּהְיֶה תּוֹרָה, שֶׁהוּא שֵׁם יְהוֹ"ה, לְקָרֵב אֶת הָאוֹתִיּוֹת, י' בְּה', ו' בְּה', בְּקָרְבְּנוֹתֵיהֶם.

223. הֲרֵי בְּכָל קָרְבְּנִין, בֵּין דִּבְעִירֵי, בֵּין דְּמַלְאָכִין דִּמְמָנָן עַל פִּקּוּדִין, בֵּין בְּמַלְכוּתָא, בֵּין בִּשְׁמֵיהּ. כֹּלָּא צָרִיךְ לְקָרְבָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (דאורייתא דיליה) בְּאַתְוָון קַדִּישִׁין. וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע זִיוָון דְּמַלְאָכִים. וְאִיהוּ רָכִיב בְּאַרְבַּע יְסוֹדִין, דְּמִנְּהוֹן

223. הֲרֵי בְּכָל הַקָּרְבָּנוֹת – בֵּין שֶׁל בְּהֵמוֹת, בֵּין שֶׁל מַלְאָכִים שֶׁמְּמֻנִּים עַל מִצְוֹות, בֵּין בְּמַלְכוּת, בֵּין בִּשְׁמוֹ – הַכֹּל צָרִיךְ לְהַקְרִיב לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא (שֶׁתּוֹרָתוֹ) בְּאוֹתִיּוֹת קְדוֹשׁוֹת, וְהוּא רוֹכֵב בְּאַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַמַּלְאָכִים, וְהוּא

אִתְּבְּרִיאוּ אַרְבַּע זִזִּין טִבְעִיִּים. וְאִיהוּ הוּא דִּמְקָרֵב מַיָּא בְּאֶשָּׁא, וְרוּזָא בְּעַפְרָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (איוב כה) עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. וְאוֹף הָכִי הוּא מְקָרֵב מִיכָאֵל דְּאִיהוּ מַיִם שִׁכְלִיִּים, עִם גַּבְרִיאֵל. דְּהוּא אֵשׁ שִׁכְלִי. וְאִיהוּ מְקָרֵב אוּרִיאֵל, דְּאִיהוּ אַוִּיר. דְּהַיְינוּ רוּזָז שִׁכְלִי. עִם רְפָאֵל, דְּאִיהוּ אֵפֶר, דְּהַיְינוּ עָפָר שִׁכְלִית. דְּמִיָּד דְּאִסְתַּלָּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִבֵּינַיְיהוּ, לֵית בְּהוֹן זִזִּילָא.

רוֹכֵב בְּאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת, שֶׁמֵּהֶם נִבְרְאוּ אַרְבַּע חַיּוֹת טִבְעִיּוֹת. וְהוּא הוּא שֶׁמְּקָרֵב מַיִם לְאֵשׁ, וְרוּחַ לְעָפָר. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (איוב כה) עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו. וְגַם כָּךְ הוּא מְקָרֵב אֶת מִיכָאֵל, שֶׁהוּא מַיִם שִׁכְלִיִּים, עִם גַּבְרִיאֵל, שֶׁהוּא אֵשׁ שִׁכְלִי. וְהוּא מְקָרֵב אֶת אוּרִיאֵל, שֶׁהוּא אֲוִיר, שֶׁהַיְנוּ רוּחַ שִׁכְלִי, עִם רְפָאֵל, שֶׁהוּא אֵפֶר, שֶׁהַיְנוּ עָפָר שִׁכְלִית. שֶׁמִּיָּד שֶׁמִּסְתַּלֵּק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִבֵּינֵיהֶם, אֵין בָּהֶם כֹּחַ.

Kohen, the Priest, is the right column and the aspect of the brain, Levite is left column and the aspect of the heart. Israel is the central column and the aspect of the body. The liver brings sacrifices to the heart that rejects the impure fat of the sacrifices. The Zohar reveals to us that there is pure and impure fat in the body. The heart accepts the pure kind and rejects the impure. There are pure arteries and impure arteries. Similarly, there are armies of the good side that ‘supervise’ the arteries of the heart and there are armies of the negative side that ‘supervise’ the arteries of the Liver. The Zohar continues and distinguishes between the Israelites and the other nations that are controlled by the 12 constellations. The Israelites have the ability to disconnect from the impure side while the other nations abide by their planned process. The body has internal wars between the good and the negative side. The mind, heart and the entire body are responsible for keeping the body and soul in balance. Impure consciousness and physical desires without involving the Light result in a negative outcome. It can turn the good fat to impure fat and damage the heart and the arteries. The act of restriction is not just about behavior toward people and the environment but it should be applied when using physical energy. Food can turn positive or negative in the body depending on the way we consume it. It is better to have a scheduled time for eating to keep the body in order. Proper blessings to draw light and transform physical energy into spiritual are very important. We should also remember that highly processed food has the consciousness of the manufacturer that desires to take from you more than he can give. The machines that process the food ‘suck’ the natural energy of the food and leave us with ‘waste’ that is rarely beneficial for us. Keeping Kosher, especially with meat, and separating dairy and meat meal times and utensils will greatly help to balance the energies in the body.

224. וְאִי תֵּימָא, הָא כְּתִיב בְּכָל קָרְבְּנִין לֵיהוֹן"ד, וְאֵיךְ אָמַרְנָא דְּאִית פָּרוּדָא בְּאַתְוָון. אֶלָּא הַאי אִתְּמַר, בְּדַרְגִּין דְּאִתְּבְּרִיאוּ וְאִתְקְרִיאוּ בִּשְׁמֵיהּ. וְלָא דְּאִינּוּן אִיהוּ מַמָּשׁ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו

224. וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי כָּתוּב בְּכָל הַקָּרְבָּנוֹת לֵיהוֹן"ד, וְאֵיךְ אָמַרְנוּ שֶׁיֵּשׁ פֵּרוּד בָּאוֹתִיּוֹת? אֶלָּא זֶה נֶאֱמַר בַּדְּרָגוֹת שֶׁנִּבְרְאוּ וְנִקְרְאוּ בִּשְׁמוֹ, וְלֹא שֶׁהֵם הוּא מַמָּשׁ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף

אַף עֲשִׂיתִיו. דְּאִית אַתְוָון דַּיְדְוָ"ד בַּאֲצִילוּת, דְּלֵית בְּהוֹן פְּרוּדָא וְהַפְסָקָה, דְּאִינּוּן כְּמַבּוּעִין לְגַבֵּייהוּ, דְּאַשְׁקְיָין לְאִילָנִין. וּבְגִין אִלֵּין דְּאִתְבְּרִיאוּ, אִדְּבְיָין י' לְרֵישָׁא, ו' לְגוּפָא, ה' ה' לְעֵשֶׂר אֶצְבְּעָן.

עֲשִׂיתִיו. שֶׁיֵּשׁ אוֹתִיּוֹת שֶׁל יְהוָ"ה בָּאֲצִילוּת, שֶׁאֵין בָּהֶן פֵּרוּד וְהַפְסָקָה, שֶׁהֵן כְּמוֹ מַבּוּעִין אֲלֵיהֶם שֶׁמַּשְׁקִים אֶת הָאִילָנוֹת. וּמִשּׁוּם אֵלֶּה שֶׁנִּבְרְאוּ מִתְּדַמִּים י' לְרֹאשׁ, ו' לַגּוּף, ה' ה' לְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת.

225. אֲבָל עֲלוֹת הָעֲלוֹת עַל כֹּלָּא, דְּאִתְּקְרֵי יְדְוָ"ד, אִתְּמַר בֵּיהּ, (ישעיה מ) וְאֶל מִי תְּדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ. (ישעיה מ) וְאֶל מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמָה דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שָׁנִיתִי. לָא מְטֵי בֵּיהּ זוּבִין לְאַפְרָשָׁא אַתְוָוי, י' מֵה', ו' מֵה', דְּלֵית בֵּיהּ פְּרוּדָא. וְעָלֵיהּ אִתְּמַר, (תהלים ה) לֹא יְגוּרְךָ רָע. אִיהוּ שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא, וְלֵית מַאן דְּשָׁלִיט בֵּיהּ. אִיהוּ תָּפֵיס בְּכֹלָּא, וְלֵית מַאן דְּתָפֵיס בֵּיהּ. וְאִיהוּ לָא אִתְּקְרֵי יְדְוָ"ד, וּבְכָל שְׁמָהָן, אֶלָּא בְּאִתְפַּשְׁטוּת נְהוֹרֵיהּ עָלַיְיהוּ. וְכַד אִסְתְּלִיק מִנַּיְיהוּ, לֵית לֵיהּ מִגַּרְמֵיהּ שֵׁם כְּלָל מִנְּהוֹן. (קהלת ז) עָמוֹק עָמוֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ.

225. אֲבָל עֲלַת הָעֲלוֹת עַל הַכֹּל, שֶׁנִּקְרָא יְהוָ"ה, נֶאֱמַר בּוֹ (שם מ) וְאֶל מִי תְּדַמְּיוּנִי וְאֶשְׁוֶה יֹאמַר קָדוֹשׁ. (שם) וְאֶל מִי תְּדַמְּיוּן אֵל וּמָה דְּמוּת תַּעַרְכוּ לוֹ. (מלאכי ג) אֲנִי ה' לֹא שָׁנִיתִי. לָא מַגִּיעַ אֵלָיו חֲטָאִים לְהַפְרִיד אוֹתִיּוֹתָיו – י' מֵה', ו' מֵה'. שֶׁאֵין בָּהֶם פֵּרוּד. וְעָלָיו נֶאֱמַר (תהלים ה) לֹא יְגֻרְךָ רָע. הוּא שׁוֹלֵט עַל הַכֹּל, וְאֵין מִי שֶׁשּׁוֹלֵט בּוֹ. הוּא תּוֹפֵס אֶת הַכֹּל, וְאֵין מִי שֶׁתּוֹפֵס בּוֹ. וְהוּא לֹא נִקְרָא יְהוָ"ה, וּבְכָל הַשֵּׁמוֹת, אֶלָּא בְּהִתְפַּשְּׁטוּת אוֹרוֹ עֲלֵיהֶם. וּכְשֶׁמִּסְתַּלֵּק מֵהֶם, אֵין לוֹ מֵעַצְמוֹ שֵׁם כְּלָל מֵהֶם. עָמֹק עָמֹק מִי יִמְצָאֶנּוּ.

226. לֵית נְהוֹרָא יָכִיל לְאִסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, דְּלָא אִתְזַשְׁכַּת. אֲפִילּוּ כֶּתֶר עֶלְיוֹן, דְּאִיהוּ נְהוֹרֵיהּ תַּקִּיף עַל כָּל דַּרְגִּין, וְעַל כָּל זִילֵי שְׁמַיָּא, עִלָּאִין וְתַתָּאִין, אִתְּמַר עָלֵיהּ, (תהלים יח) יָשֵׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ. וְעַל חָכְמָה וּבִינָה, (תהלים צז) עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. כָּל שֶׁכֵּן שְׁאָר סְפִירָאן. כָּל שֶׁכֵּן זִיוָן. כָּל שֶׁכֵּן יְסוֹדִין, דְּאִינּוּן מֵתִים. אִיהוּ סוֹבֵב עַל כָּל עָלְמִין, וְלֵית סוֹבֵב לוֹן לְכָל סִטְרָא, עֵילָא וְתַתָּא, וּלְאַרְבַּע סִטְרִין, בַּר מִנֵּיהּ. וְלֵית מַאן דְּנָפִיק מֵרְשׁוּתֵיהּ לְבַר. אִיהוּ מְמַלֵּא כָּל עָלְמִין. וְלֵית (ס"א אלהא וכו' לון בר מיניה) אוֹזֵרָא מְמַלֵּא לוֹן.

226. אֵין אוֹר יָכוֹל לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ, שֶׁלֹּא נֶחְשַׁךְ. אֲפִלּוּ כֶּתֶר עֶלְיוֹן, שֶׁאוֹרוֹ חָזָק עַל כָּל הַדְּרָגוֹת וְעַל כָּל חֵילוֹת הַשָּׁמַיִם, עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, נֶאֱמַר עָלָיו (שם יח) יָשֵׁת חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ. וְעַל חָכְמָה וּבִינָה – (שם צג) עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו. כָּל שֶׁכֵּן שְׁאָר הַסְּפִירוֹת, כָּל שֶׁכֵּן הַחַיּוֹת, כָּל שֶׁכֵּן יְסוֹדוֹת, שֶׁהֵם מֵתִים. הוּא סוֹבֵב עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין סוֹבֵב אוֹתָם לְכָל צַד, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה וּלְאַרְבָּעָה צְדָדִים, פְּרָט לוֹ. וְאֵין מִי שֶׁיּוֹצֵא מֵרְשׁוּתוֹ הַחוּצָה. הוּא מְמַלֵּא כָּל הָעוֹלָמוֹת, וְאֵין (אֱלוֹהַּ וְכוּ' לָהֶם חוּץ מִמֶּנּוּ) אַחֵר שֶׁמְּמַלֵּא אוֹתָם.

Moses continues his discussion with Rabbi Shimon and explains that when the sins grow, the letters of the YHVH name get separated. To correct that, we use the Torah that is the complete name of YHVH. With that, we bring the letters closer to each other. It is the aspect of sacrifices and it helps us correct our sins and impurities.

Meditations and the actions of the precepts create angels that come closer to the Light and open channels like actual sacrifices. They connect the upper levels represented by the letters יה, YH, with the lower levels represented by the letters וה, VH.

These methods connect the Light to different vessels that bring it down to the world. This light is revealed through the elements of nature (fire, water, air, and earth) and the angels Michael, Gabriel, Uriel, and Raphael. Without our actions to draw the light, these great forces lose their power and we are left without protection.

He (Moses) makes it clear for us that the Light is one and has no separation. The only separation is what we experience when our vessel lacks the Light.

Isaiah 43:7

"כֹּל הַנִּקְרָא בִשְׁמִי, וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו: יְצַרְתִּיו, אַף-עֲשִׂיתִיו"

"Every one that is called by My name (Atziluth, emanation), and whom I have created (Briah, Creation) for My glory, I have formed (Yetzirah, Formation) him, yea, I have made (Asiah, Action) him."

The Endless Light created the four worlds and all that they include within them to reveal the name YHVH. The YHVH itself is a vessel for the Endless Light that doesn't change and we can never form an image of him. The second commandment instructs us to avoid making an image of God.

Isaiah 40:25

"וְאֶל-מִי תְּדַמְּיוּנִי, וְאֶשְׁוֶה–יֹאמַר, קָדוֹשׁ"

"To whom then will ye liken Me, that I should be equal? saith the Holy One."

Malachi 3:6

"כִּי אֲנִי יְהוָה, לֹא שָׁנִיתִי; וְאַתֶּם בְּנֵי-יַעֲקֹב, לֹא כְלִיתֶם"

"For I YHVH change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed."

As vessels, it is our responsibility to maintain the connection to the Light with the spiritual tools we have. Without them, we disconnect from the Torah and the name of YHVH, that is our key to the Endless Light. The verse from Malachi reveals to us that we, the sons of Jacob, the Israelites, can live forever when we are one with YHVH.

227. אִיהוּ מְזַוְּגָא לוֹן וְלֵית עָלֵיהּ אֶלָּהָא אַזְדָּרָא, לְמֵיהַב לֵיהּ זַיִּין. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (נחמיה ט) וְאַתָּה מְזַוֵּג אֶת כּוּלָּם. וּבְגִינֵיהּ אָמַר דָּנִיאֵל, (דניאל ד) וְכָל דְּאָרֵי אַרְעָא כְּלָא זַוְשִׁיבִין וּכְמִצְבְּיֵיהּ עָבִיד בְּזִוֵּיל שְׁמַיָּא. אִיהוּ מְקַשֵּׁר וּמְיַחֵד זִינָא לְזִינֵיהּ, עֵילָא וְתַתָּא. וְלֵית קוּרְבָּא לְהוּ בְּדֵ' יְסוֹדִין, אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כַּד אִיהוּ בֵּינַיְיהוּ.

227. הוּא מְחַיֶּה אוֹתָם, וְאֵין אֱלוֹהַּ אַחֵר עָלָיו לָתֵת לוֹ חַיִּים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (נחמיה ט) וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם. וּבִגְלָלוֹ אָמַר דָּנִיאֵל, (דניאל ד) וְכָל דַּיָּרֵי הָאָרֶץ כְּאֵינָם חֲשׁוּבִים, וְכִרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בְּחֵיל הַשָּׁמַיִם. הוּא מְקַשֵּׁר וּמְיַחֵד מִין לְמִינוֹ, לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְאֵין קִרְבָה לָהֶם בְּאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת, רַק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כְּשֶׁהוּא בֵּינֵיהֶם.

228. מִיַּד דְּזָבוּ, אִלֵּין דְּאִתְקְרִיאוּ בָּנִים אַתֶּם לַיְדוָד אֱלֹהֵיכֶם, אִסְתְּלַק מִן אַתְוָון, אִשְׁתְּאָרוּ

228. מִיָּד שֶׁחָטְאוּ, אֵלּוּ שֶׁנִּקְרְאוּ בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם, הִסְתַּלֵּק מִן הָאוֹתִיּוֹת, וְנִשְׁאֲרוּ בְּפֵרוּד. וּמַה תִּקּוּנוֹ? לְקָרֵב אוֹתִיּוֹת

בְּפָרוּדָא. וּמַאי תִּקּוּנֵיהּ, לְקָרְבָא אַתְוָון בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, י׳ בְּה׳, ו׳ בְּה׳. אוּף הָכִי אִינּוּן עַבְדִין דִּילֵיהּ, מִסִּטְרָא דְזוּזִין. בְּזוּזִין דִּלְהוֹן גָּרְמוּ לֵיהּ, לְאִסְתַּלְקָא מִנְּהוֹן. מַאי תַּקָּנְתָּא דִּלְהוֹן. לְזַוְּזָתָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָלַיְיהוּ, לְקָרְבָא לוֹן. אוּף הָכִי אִינּוּן דַּהֲווּ מֵאַרְבַּע יְסוֹדִין, דְּאִינּוּן עָאנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּגָרְמוּ לְסַלְקָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִינַּיְיהוּ. מַאי תַּקָּנָה. לְקָרְבָא לוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

בַּקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא – י׳ בְּה׳, ו׳ בְּה׳. גַּם כָּךְ הֵם עֲבָדִים שֶׁלּוֹ מִצַּד הַחַיּוֹת, בַּחֲטָאֵיהֶם גָּרְמוּ לוֹ לְהִסְתַּלֵּק מֵהֶם. מַה תַּקָּנָתָם? לְהוֹרִיד אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם לְקָרֵב אוֹתָם. גַּם כָּךְ אֵלּוּ שֶׁהָיוּ מֵאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת, שֶׁהֵם צֹאנוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁגָּרְמוּ לְסַלֵּק אֶת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵהֶם, מָה הַתַּקָּנָה? לְקָרְבָם לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא.

229. וּבְגִין דָּא בְּכֻלְּהוּ מָנֵי, קָרְבָּן לַיְדוָד, אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. אוּף אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶזֶוד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. וּכְתִיב (ולקחת) (ויקרא ה) שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה, כָּל זִינָא אָזִיל לְזִינֵיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקָרֵב כֹּלָּא בַּאֲתָר דָּא, אִיהוּ עִלַּת עַל כֹּלָּא, דְּלֵית אֱלָהָא בַּר מִנֵּיהּ. וְלֵית מַאן דְּיָכִיל לְקָרְבָא זִילִין, בַּר מִנֵּיהּ.

229. וְלָכֵן בְּכֻלָּם צִוָּה: קָרְבָּן לַה׳, אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. גַּם, אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַּבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. וְכָתוּב (וְלָקַחְתָּ) שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה. כָּל מִין הוֹלֵךְ לְמִינוֹ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְקָרֵב הַכֹּל בְּמָקוֹם זֶה, הוּא עִלַּת הַכֹּל, שֶׁאֵין אֱלוֹהַּ פְּרָט לוֹ, וְאֵין מִי שֶׁיָּכוֹל לְקָרֵב חֲיָלוֹת פְּרָט לוֹ.

אַתָּה-הוּא יְהוָה, לְבַדֶּךָ–את (אַתָּה) עָשִׂיתָ אֶת-הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צְבָאָם הָאָרֶץ Nehemiah 9:6 “וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת-כֻּלָּם; וּצְבָא הַשָּׁמַיִם, לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים.” “Thou art YHVH, even Thou alone; Thou hast made heaven, the heaven of heavens, with all their host, the earth and all things that are thereon, the seas and all that is in them, and Thou preservest (מְחַיֶּה) them all; and the host of heaven worshippeth Thee.” Everything in this universe that we can define or give a name to is a vessel that is part of the Endless Light. We may see countless forms of existence but they are all part of the Endless Light. The word מְחַיֶּה in the verse above means ‘give life’. It has a numerical value of 63 that represents Binah, the Sefira that provides life force to the world. This word is constructed from חי meaning life and מה numerically 45 for Zeir Anpin that channels life force from Binah to the world. It is also numerically אדם, Adam, who was given the first life energy and we are all part of him. 45 also represents the name יוד-הא-ואו-הא that is the name of Zeir Anpin. Daniel 4:32 “וְכָל-דארי (דָּיְרֵי) אַרְעָא, כְּלָה חֲשִׁיבִין, וּכְמִצְבְּיֵהּ עָבֵד בְּחֵיל שְׁמַיָּא, ודארי (וְדָיְרֵי) אַרְעָא; וְלָא אִיתַי דִּי-יְמַחֵא בִידֵהּ, וְיֵאמַר לֵהּ מָה עֲבַדְתְּ.” “And all the inhabitants of the earth are reputed as nothing, and He doeth according to His will in the host of heaven, and among the inhabitants of the earth; and none can stay His hand, or say unto Him: What doest Thou?” As created beings, in a created world with so many limitations, we do not have control over the plan of Creation. We can not see our Creator because we are on a different level of

existence than Him. We can only learn about Him from studying His creation. The system of YHVH, that is the Tree of Life, is our roots and support system. We must follow its rules to benefit from this life. The sacrifices and most of the precepts in the Torah are specified as “do it for YHVH". The true meaning of it is that all the rules and commandments are for the sole purpose of connecting ourselves to the life force of the Tree of Life. Everything is channeled from the Endless through the YHVH name, to give us ways to better our souls and bodies.

230. אֲבָל זֵילִין דְּאוּמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, אִינּוּן מִסִּטְרָא דְּפֻרוּדָא. וַוי לְמַאן דְּגָרִים בְּזוּבוֹי, לְאַעֲלָא אַתְוָון וְזֵינָון וִיסוֹדִין. דְּמִיָּד אִסְתַּלָּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל. וְיֵיעָלוּן אוּמִין עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת בֵּינַיְיהוּ. לֵית לוֹן קְרִיבוּת בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלֵית קוֹרְבָּנִין בְּזוּוּצָה לְאָרֶץ. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן, הַדָּר בְּזוּוּצָה לְאָרֶץ דּוֹמֶה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֱלוֹהַּ. בְּהַהוּא זְמָנָא דְּאָמַר מִלִּין אִלֵּין, נַזְוִתוּ כָּל אַתְוָון קַדִּישִׁין, וְזֵינָון קַדִּישִׁין, וְד' יְסוֹדִין, לְגַבֵּיהּ, וּבָרִיכוּ לֵיהּ וְאָמְרוּ, עַל יְדָךְ רַעְיָא מְהֵימְנָא, נָזוּת עֲלָן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִתְקָרְבִין זִינָא (דף רכ"ה ע"ב) לְזִינֵיהּ, בְּרִיךְ אַנְתְּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּאַרְבַּע יְסוֹדִין. כְּעַן אִתְבְּרִיר כֹּלָּא עַל בּוּרְיֵיהּ. (ע"כ רעיא מהימנא) (ובחבורא קדמאה קיבה רל"ד ע"ב)

230. אֲבָל חֵילוֹת אֻמּוֹת עוֹבְדֵי עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, הֵם מִצַּד הַפֵּרוּד. אוֹי לְמִי שֶׁגּוֹרֵם בַּחֲטָאָיו לְהַעֲלוֹת אוֹתִיּוֹת וְחַיּוֹת וִיסוֹדוֹת, שֶׁמִּיָּד מִסְתַּלֵּק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִיִּשְׂרָאֵל, וְיִכָּנְסוּ בֵּינֵיהֶם אֻמּוֹת עוֹבְדֵי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, שֶׁאֵין לָהֶם קִרְבָּה לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ– הוּא, שֶׁאֵין קָרְבָּנוֹת בְּחוּץ לָאָרֶץ. וְלָכֵן פֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, הַדָּר בְּחוּצָה לָאָרֶץ דּוֹמֶה כְּמִי שֶׁאֵין לוֹ אֱלוֹהַּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁאָמַר דְּבָרִים הַלָּלוּ, יָרְדוּ כָּל הָאוֹתִיּוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת וְחַיּוֹת קְדוֹשׁוֹת וְאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת אֵלָיו, וּבֵרְכוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ: עַל יָדְךָ, רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, יָרַד עָלֵינוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וּמִתְקָרְבִים מִין לְמִינוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה לַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא בְּאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת. כָּעֵת הִתְבָּרֵר הַכֹּל עַל בֵּרְיוֹ. (עד כאן רעיא מהימנא).

231. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לא) בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה. בְּטַח בַּיְיָ, כַּדְקָא יָאוּת. וַעֲשֵׂה טוֹב, תִּקּוּנָא דִּבְרִית קַדִּישָׁא. דִּתְהֵא מִתַּקֵּן לֵיהּ, וְנָטִיר לֵיהּ כַּדְקָא יָאוּת. וְאִי תַּעֲבִיד דָּא, אַנְתְּ תְּהֵא הָכָא בְּאַרְעָא, וְיִתְּנָן מִנָּךְ, וְיִתְפַּרְנַס מִנָּךְ, הַהִיא אֱמוּנָה דִּלְעֵילָא.

231. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים לז) בְּטַח בַּה' וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה אֱמוּנָה. בְּטַח בַּה', כָּרָאוּי. וַעֲשֵׂה טוֹב, תִּקּוּן שֶׁל בְּרִית הַקֹּדֶשׁ, שֶׁתְּתַקֵּן אוֹתָהּ וְתִשְׁמֹר אוֹתָהּ כָּרָאוּי. וְאִם תַּעֲשֶׂה אֶת זֶה, אַתָּה תִּהְיֶה כָּאן בָּאָרֶץ, וְאוֹתָהּ הָאֱמוּנָה שֶׁלְּמַעְלָה תִּזּוֹן מִמְּךָ וְתִתְפַּרְנֵס מִמְּךָ.

Deuteronomy 14:10 “בָּנִים אַתֶּם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:” “You are sons to YHVH your God” The Israelites are considered as sons of YHVH because they are directly connected to Him, to His name and to the Tree of Life. The other nations of the world are slaves to the 12 constellations and represent the aspect of separation. They cannot make sacrifices because they do not have the ability to connect to YHVH. Israelites that sin create disconnection from the name and bring chaos to the world but if they follow the system, they connect to the letters of the name

and all that they represent, bringing balance and light to the world. When Moses revealed this teaching in front of Rabbi Shimon, the Hebrew letters, the Holy Creatures, and the four elements blessed him and stated that because of him the Holy One, which is the Endless Light, filled them with His force. Why was Moses 'visited' by such great light for this teaching (started a few DZs ago)? Studying the spiritual system of the Torah is a spiritual connection. When Moses revealed the different secrets of the Torah verses, he made a connection to the root power of the letters and all that connect them to the YHVH name. Because of that the letters of the Torah became revealed with Light that comes from their roots, which is the Holy One, who is the Endless Light. I hope that you don't think of this as ego, but the system of study of Daily Zohar is the most effective and closest to the system of the Zohar. We bring the Zohar with the source text in Aramaic, to connect directly to Rabbi Shimon and his son, to Moses and Elijah, and all the other righteous students cited in the Zohar. We bring the Torah verses, that are mentioned in the Zohar, to connect to the root of the Light the Zohar reveals. We bring the Hebrew translation on the Aramaic text to add another dimension of revelation through the Hebrew letters, and we bring the reading of the original text to echo the light in our ears and the world around us. Our system of study affects many people positively and I can testify from my own experience. Some Kabbalah organizations do great things and teach the basics to many students, but some are not focused enough on the deep study of the Zohar. If you are associated with a Kabbalah organization, encourage the teachers to make study groups with open Zohar books. Listening to lectures filled with stories and moral aspects of Zohar teaching is good, but not good enough to reveal the light of the Zohar. The Daily Zohar is open to all and anyone who wishes can copy and republish any of my work in any form or media they like. There is no need to ask for permission. Encourage your friends to subscribe to the Daily Zohar study and be part of the growing group of many thousands that are on the distribution list for the last four years. We have many subscribers from around the world that don't understand English but they come to the site just to scan and listen to the Zohar text. Many wake up to the sound of the Daily Zohar and many go to sleep with it. Many listen to the Zohar on http://ZoharVoice.com and few calls to the old phone system that is not updated but have the reading of the Idra Zuta. (Phone (641) 715-3800 access code 60238, option 2 for Idra Zuta) Set a goal to subscribe 2 people a month to the Daily Zohar and remember that we DO NOT take you away from your organization, but wish to add to the revelation of the Zohar in the world that is so much in need of it.

232. **וְתוּ,** (ס"א מתקן ליה ונטיר ליה. שכן ארץ ארץ קדישא עילאה ארץ החיים דההיא ארץ תשרי בההוא טוב. ורעה אמונה ההיא אמונה דלעילא יתזן ויתפרנס מניה על ידך. ואי תעביד דא) **תִּתְעַנַּג עַל יְיָ וְיִתֵּן לְךָ מִשְׁאֲלוֹת לִבֶּךָ. כָּל דָּא אִתְתְּקָנַת בְּתִקּוּנָא דִּבְרִית. כֵּיוָן דְּאִתַּתְקָנַת בְּרִית,**

232. וְעוֹד, ((מְתַקֵּן אוֹתוֹ וְשׁוֹמֵר עָלָיו. שְׁכָן אֶרֶץ – אֶרֶץ קְדוֹשָׁה עֶלְיוֹנָה, אֶרֶץ הַחַיִּים, שֶׁהָאֶרֶץ הַהִיא תִּשְׁרֶה בַּטּוֹב הַהוּא. וּרְעֵה אֱמוּנָה – אוֹתָהּ הָאֱמוּנָה שֶׁלְּמַעְלָה תִּהְיֶה נִזּוֹנִית וּמִתְפַּרְנֶסֶת מִמֶּנּוּ עַל יָדֶךָ. וְאִם תַּעֲשֶׂה זֶה) תִּתְעַנַּג עַל ה' וְיִתֶּן לְךָ

אִתְּקַן כֹּלָּא. פִּנְחָס בְּגִין דְּקָנֵי עַל בְּרִית דָּא, זָכָה לְכֹלָּא. וְלָא עוֹד אֶלָּא דְּאָגִין עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבֵיהּ אִתְקַיֵּים וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ. דְּהָא סָלִיק וְאִתְקְשַׁר לְעֵילָּא, (ואנהיר) בְּאוֹר קַדְמָאָה דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְגָנִיז לֵיהּ. בְּהַהוּא אוֹר דְּאִתְהַנֵּי אַבְרָהָם מִנֵּיהּ, וְאַהֲרֹן כַּהֲנָא אִתְקְשַׁר בֵּיהּ.

מִשְׁאֶלֶת לִבֶּךָ – כָּל זֶה מִתְתַּקֵּן בְּתִקּוּן הַבְּרִית. כֵּיוָן שֶׁהִתַּקְּנָה הַבְּרִית, הִתְתַּקֵּן הַכֹּל. פִּנְחָס, מִשּׁוּם שֶׁקִּנֵּא עַל בְּרִית זוֹ, זָכָה לַכֹּל. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁהֵגֵן עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וּבוֹ הִתְקַיֵּם וְהִתְעַנַּג עַל ה׳. שֶׁהֵרֵי עָלָה וְהִתְקַשֵּׁר לְמַעְלָה (וְהֵאִיר) בָּאוֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְגָנַז אוֹתוֹ. בְּאוֹתוֹ אוֹר שֶׁנֶּהֱנָה מִמֶּנּוּ אַבְרָהָם, וְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן נִקְשַׁר בּוֹ.

233. לְבָתַר דְּאִסְתַּלָּק לְכַהֲנָא רַבָּא, לָא אַדְכַּר לֵיהּ קַטְלָנוּתָא דִּזְמִרִי, וְלָא יָאוּת בְּגִין דְּלָא יִתְאַזַּד כְּלַל בְּעַנְפּוֹי דְּסִטְרָא אַזְרָא, וְלָא אִתְזְזֵי לְאַדְכְּרָא עָלֵיהּ. דְּכָל מַאן דְּקָטִיל, עַנְפִּין דְּסִטְרָא אָזְרָא אִית בֵּיהּ. וּפִנְחָס הָא מִתְאֲזִיד בִּימִינָא, וְלֵית לֵיהּ זוּלָּק בְּסִטְרָא אָזְרָא כְּלָל, וְעַל דָּא לָא אַדְכַּר הָכָא. מַה דְּאִתְזְזֵי שְׁבָזָא, אִיהוּ גְּנַאי לֵיהּ, וּגְזִזִיתוּ מִדַּרְגָּא עִלָּאָה דְּאִתְאֲזִיד בֵּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב הַמּוּכָּה אֲשֶׁר הוּכָּה סְתָם, וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמּוּכָּה, וְלָא אַדְכַּר עַל יְדָא דְּמַאן.

233. אַחַר שֶׁעָלָה לִכְהֻנָּה גְּדוֹלָה, לֹא הִזְכִּיר לוֹ הֶרֶג זִמְרִי, וְלֹא רָאוּי, בִּשְׁבִיל שֶׁלֹּא יֹאחַז כְּלָל בַּעֲנָפָיו שֶׁל הַצַּד הָאַחֵר, וְלֹא רָאוּי לְהַזְכִּיר עָלָיו. שֶׁכָּל מִי שֶׁהוֹרֵג, עֲנָפִים שֶׁל צַד הָאַחֵר יֵשׁ בּוֹ. וּפִנְחָס הֲרֵי נֶאֱחַז בַּיָּמִין, וְאֵין לוֹ חֵלֶק בַּצַּד הָאַחֵר כְּלָל, וְלָכֵן לֹא נִזְכַּר כָּאן. מַה שֶּׁנִּרְאֶה שֶׁבַח – גְּנַאי הוּא לוֹ, וּנְחִיתוּת מִמַּעְלָה עֶלְיוֹנָה שֶׁנֶּאֱחַז בָּהּ. וְלָכֵן כָּתוּב הַמֻּכָּה אֲשֶׁר הֻכָּה סְתָם, וְשֵׁם הָאִשָּׁה הַמֻּכָּה, וְלֹא נִזְכַּר עַל יְדֵי מִי.

Psalms 37:3 “בְּטַח בַּיהוָה, וַעֲשֵׂה-טוֹב; שְׁכָן-אֶרֶץ, וּרְעֵה אֱמוּנָה.” “Trust in YHVH, and do good; dwell in the land, and cherish faithfulness.” When we trust YHVH, meaning having certainty in the system, we can merit dwelling in the land that is Malchut and cherish faithfulness that is the aspect of connection to Malchut and Binah. The outcome is a pleasure that comes with the connection to YHVH and the flow of light that fulfills our desires that have an affinity with the purpose of Creation and our own lives. Psalms 37:4 “ וְהִתְעַנַּג עַל-יְהוָה; וְיִתֶּן-לְךָ, מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ.” “So shalt thou delight thyself in YHVH, and He shall give thee the petitions of thy heart.” The Zohar brings the example of Pinchas, who had full trust in YHVH. He did the right thing and without thinking about himself he killed and stopped a great cause of negativity. For that, he was rewarded with the eternal priesthood. After the act of killing his name was not mentioned in relation to the killing, like he was never connected to the negative aspect of the act that saved so many.

234. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, זָכָאָה דָּרָא דְּשַׁמְעִין מִילָּךְ בְּאוֹרַיְיתָא, וְזָכָאָה זוּלְקִי דְּזָכֵינָא לְכַךְ. אָמַר רִבִּי שִׁמְעוֹן, זָכָאָה דָּרָא, דְּאַנְתְּ וַזְסִידוּתָךְ אִשְׁתְּכַזּוּ בְּגַוּוֹיהּ. עַד דַּהֲווֹ יַתְבִּין וּמְפַיְּסִין דָּא לְדָא, אָתָא

234. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁשּׁוֹמְעִים דִּבְרֵי הַתּוֹרָה שֶׁלְּךָ, וְאַשְׁרֵי חֶלְקִי שֶׁזָּכִיתִי לְכָךְ. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁאַתָּה וַחֲסִידוּת שֶׁלְּךָ נִמְצָא בְּתוֹכוֹ. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים וּמְפַיְּסִים זֶה אֶת

רִבִּי אֶלְעָזָר בְּרֵיהּ דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן, וְאַשְׁכַּחוּ לוֹן תַּמָּן. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, וַדַּאי דִּכְתִיב, (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. אָמַר לֵיהּ רִבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר בְּרִי, תִּיב בְּרִי, וְאֵימָא קְרָא. יָתִיב רִבִּי אֶלְעָזָר.

זֶה, בָּא רִבִּי אֶלְעָזָר בֶּן רִבִּי שִׁמְעוֹן וּמָצָא אוֹתָם שָׁם. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, וַדַּאי שֶׁכָּתוּב (בראשית לב) וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. אָמַר לוֹ רִבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר בְּנִי, שֵׁב בְּנִי וֶאֱמֹר הַפָּסוּק. יָשַׁב רִבִּי אֶלְעָזָר.

235. פָּתַח וְאָמַר, (בראשית לב) וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. מַאי וַיִּפְגְּעוּ בוֹ. אֶלָּא אִית פְּגִיעָה לְטָב. וְאִית פְּגִיעָה לְבִישׁ. וְאִית פְּגִיעָה לִצְלוֹתָא. אֶלָּא בְּשַׁעֲתָא דְּהָוָה אָזִיל לְזָרָן, מַה כְּתִיב. (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, צְלוֹתָא דְּעַרְבִית הֲוָה דְּצַלֵּי בְּהַהוּא מָקוֹם. כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר, (שמות לג) הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי. וּצְלוֹתָא דְּעַרְבִית בְּהַהוּא אֲתָר אִתְזְוַוֵּי.

235. פָּתַח וְאָמַר, (שם) וְיַעֲקֹב הָלַךְ לְדַרְכּוֹ וַיִּפְגְּעוּ בוֹ מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. מַה זֶּה וַיִּפְגְּעוּ בוֹ? אֶלָּא יֵשׁ פְּגִיעָה לְטוֹב וְיֵשׁ פְּגִיעָה לְרַע וְיֵשׁ פְּגִיעָה לִתְפִלָּה. אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ לְחָרָן מַה כָּתוּב? (שם כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם. תְּפִלַּת עַרְבִית הָיָה מִתְפַּלֵּל בְּאוֹתוֹ מָקוֹם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות לג) הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי. וּתְפִלַּת עַרְבִית בְּאוֹתוֹ מָקוֹם נִרְאֲתָה.

236. תּוּ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, מִכֹּלֵי פָּיוּסִין אִיהוּ. דְּאָתָא שִׁמְשָׁא קַדִּישָׁא לְגַבֵּי סִיהֲרָא, בַּעְלָה לְגַבֵּי אִתְּתָא. מִכָּאן דְּלָא יָאוּת לְבַעַל לְמֵיתֵי לְגַבֵּי אִתְּתָא, אִי לָא הֲוֵי בְּמִכֹּלֵי פָּיוּסִין לְפַיְּסָא לָהּ. דִּכְתִיב וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, וּלְבָתַר וַיָּלֶן שָׁם. כַּד הֲוָה אָתֵי יַעֲקֹב מִזָּרָן, מַה כְּתִיב, וַיִּפְגְּעוּ בוֹ, שַׁדְרַת הִיא לְפַיְּסָא לֵיהּ, לְמֵיתֵי לְגַבָּהּ.

236. עוֹד וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם – דִּבְרֵי פִּיּוּסִים הֵם. שֶׁבָּא הַשֶּׁמֶשׁ הַקָּדוֹשׁ אֶל הַלְּבָנָה, בַּעְלָה אֶל אִשְׁתּוֹ. מִכָּאן שֶׁלֹּא רָאוּי לַבַּעַל לָבוֹא לָאִשָּׁה אִם לֹא הָיָה בְּדִבְרֵי פִּיּוּסִים לְפַיְּסָהּ, שֶׁכָּתוּב וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, וְאַחַר כָּךְ וַיָּלֶן שָׁם. כְּשֶׁהָיָה בָּא יַעֲקֹב מֵחָרָן, מַה כָּתוּב? וַיִּפְגְּעוּ בוֹ. שָׁלְחָה הִיא לְפַיֵּס אוֹתוֹ לָבוֹא אֵלֶיהָ.

Genesis 32:2, 3 "וַיַּעֲקֹב, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ; וַיִּפְגְּעוּ-בוֹ, מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים." "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה; וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, מַחֲנָיִם." "And Jacob went on his way, and the angels of God met (hit פגע) him." "And Jacob said when he saw them: 'This is God's camp.' And he called the name of that place Mahanaim." The word 'met' in the verse above has the Hebrew root of 'פגע', meaning 'hit'. Like in English, it can be used as 'He hit the place' meaning 'he arrived at the place' or use 'hit' in its negative aspect. Genesis 28:11 "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ" "And he reached the place, and tarried there all night because the sun was set" This verse explains that 'Jacob arrived at the place', that describes a connection of Zeir Anpin and Malchut. Jacob stopped for the evening prayer to 'please' Malchut to accept his connection. Malchut is female and the aspect of the left column. Zeir Anpin is male and the aspect of the right column. The husband brings back the light of Chassadim to Malchut with the actual unification. The Zohar tells us that it is not good for a husband to come to his wife unless he pleases her, so she'll be happy to accept his connection. During the process of Creation, Malchut had the light of all the Sefirot above her before pushing the light

forward. Malchut created a restriction and became an empty vessel with a desire for the light. The restriction is the natural state of Malchut. It should be transformed to desire to receive, letting the Light 'penetrate' through the curtains of Malchut, planting seeds of Light for continuation. To benefit from this union, the man should please his wife so she'll be receptive to him when he transfers the light. Proper unification is 'fruitful' in all aspects of life and it creates a balance between the two and greater flow of light in their lives. Women with children are not easily 'pleased' because they already experienced and fulfilled the continuation of Light in the world. Nevertheless, the Light that flows between the couple is important for all aspects of life.

237. **וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם. מַאי כַּאֲשֶׁר רָאָם. אִלֵּין מַלְאָכִין דְּיוֹם, וּמַלְאָכִין דְּלֵילָה הֲווֹ, וְאִתְכְּסִיאוּ מִנֵּיהּ, וּלְבָתַר אִתְגַּלְיָין לֵיהּ. וְעַל דָּא כַּאֲשֶׁר רָאָם, כְּתִיב מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. מֵהָכָא דַּהֲווֹ אִלֵּין דִּימָמָא, וְאִלֵּין דְּלֵילְיָא. אִינּוּן דְּלֵילְיָא כְּתִיב בְּהוּ, (דף רכ"ו ע"א) מַחֲנֵה אֱלֹהִים, וְאִינּוּן דִּימָמָא, כְּתִיב בְּהוּ, זֶה. וְעַל דָּא וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם. תְּרֵין מַשְׁרְיָין. וְהַשְׁתָּא מַשְׁרְיָין קַדִּישִׁין זְמִינָא הָכָא. זַכָּאָה אָרְחוֹי דְּאִתְיָא הָכָא.** (דף רכ"ו ע"א)

237. וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם. מַהוּ כַּאֲשֶׁר רָאָם? אֵלּוּ מַלְאֲכֵי הַיּוֹם. וּמַלְאֲכֵי הַלַּיְלָה הָיוּ, וְנִתְכַּסּוּ מִמֶּנּוּ, וְאַחַר כָּךְ נִתְגַּלּוּ לוֹ. וְלָכֵן כַּאֲשֶׁר רָאָם, כָּתוּב מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. מִכָּאן שֶׁהָיוּ אֵלּוּ שֶׁל הַיּוֹם, וְאֵלּוּ שֶׁל הַלַּיְלָה. בְּאֵלּוּ שֶׁל הַלַּיְלָה כָּתוּב מַחֲנֵה אֱלֹהִים, וּבְאֵלּוּ שֶׁל הַיּוֹם כָּתוּב בָּהֶם זֶה. וְלָכֵן וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם, שְׁתֵּי מַחֲנוֹת. וְעַכְשָׁו מַחֲנוֹת קְדוֹשִׁים רָאִיתִי כָּאן. אַשְׁרֵי הַדֶּרֶךְ שֶׁבָּאתִי לְכָאן.

238. **רְעֵיא מְהֵימְנָא אֶלָּא פְּגִיעָה אִיהִי פְּיוּסָא, דְּכַד יִיתֵי זָוְגָן לְגַבֵּי כַּלָּה, לֵית אַרְזוּ לְזָוְגָן לְיִזְדַּוָּגָא בְּכַלָּה, אֶלָּא בְּפְיוּסָא. וּלְבָתַר יַעְבֵּד עִמָּהּ לִינָה. וְהַיְינוּ** (ד"א וילן שם) **כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ.**

238. אֶלָּא פְּגִיעָה הִיא פִּיּוּס. שֶׁכְּשֶׁיָּבֹא הֶחָתָן לַכַּלָּה, אֵין דֶּרֶךְ לֶחָתָן לְהִתְיַחֵד עִם הַכַּלָּה אֶלָּא בְּפִיּוּס, וְאַחַר כָּךְ יַעֲשֶׂה עִמָּהּ לִינָה. וְהַיְנוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ.

239. **אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, אִי הָכִי מַאי נִיהוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ דְּהָא אַרְזוּ דְּרָשָׁא אוּקְמוּהָ, לְשׁוֹן כְּבִיָּיה, וְהַיְינוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ. אֶלָּא מֵהָכָא אוֹלִיפְנָא, מַאן דְּמִיַּיחֵד בְּאִתְּתֵיהּ, צָרִיךְ בְּלֵילְיָא לְמִכְבֵּי שְׁרָגָא, וּבִימָמָא לָאו אַרְזוּ דְּרַבָּנָן לְשַׁמֵּשׁ מִטָּתָן, אֶלָּא בַּלַּיְלָה, אַרְזוּ צִנְעָא. וּבְגִין דָּא, מָתַי אִתְעָבִיד לִינָה. כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִתְפְּנֵי שִׁמְשָׁא מֵעָלְמָא.**

239. אָמַר רוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, אִם כָּךְ, מַהוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהֲרֵי דֶּרֶךְ דְּרָשׁ פֵּרוּשׁוֹ לְשׁוֹן כִּבּוּי, וְהַיְנוּ כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ? אֶלָּא מִכָּאן לָמַדְנוּ, מִי שֶׁמִּתְיַחֵד עִם אִשְׁתּוֹ צָרִיךְ בַּלַּיְלָה לְכַבּוֹת אֶת הַנֵּר, וּבַיּוֹם אֵין דֶּרֶךְ רַבּוֹתֵינוּ לְשַׁמֵּשׁ מִטָּתָם, רַק בַּלַּיְלָה, דֶּרֶךְ צִנְעָה. וְלָכֵן מָתַי נַעֲשָׂה לִינָה? כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהִתְפַּנָּה הַשֶּׁמֶשׁ מֵהָעוֹלָם.

Genesis 32:3 "וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה; וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, מַחֲנָיִם." "And Jacob said when he saw them: 'This is God's camp (מַחֲנֵה).' And he called the name of that place Mahanaim (two camps, מַחֲנָיִם)." The Zohar explains this verse and says, 'when he saw them' is when Jacob saw the angels of the day and 'this

is God's camp' is when he saw the angels of the night. 'God's camp' 'מחנה אלהים' is for Malchut and 'This is' 'זה' for Zeir Anpin. Jacob saw both Holy camps of angels at the same place and he called the place 'מַחֲנָיִם', literally meaning 'two camps'. The unification of left and right revealed the light that allowed Jacob to see the angels of day and night. Genesis 28:11 "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ" "And he reached the place, and tarried there all night because the sun was set" Rabbi Shimon continues his explanation on 'hit' (see the previous study of DZ 1154). Here he says that 'hit' is the aspect of when the groom comes to his bride. He prepares her with words that make her desire unification with him. After the unification, they need to sleep together under the same roof. The 'Faithful Shepherd', Moses, adds that 'because the sun was set' (from the verse above) tells us that the light of the sun was turned off, and from this, we learn that unification of man and woman should be at night and in total darkness.

240. וּבְגִין דָּא, אוּף הָכִי דְּצָרִיךְ לְאִתְכַּסְיָיא מִן שִׁמְשָׁא, וְהָכִי צָרִיךְ לְאִתְכַּסְיָיא מֵאִלֵּין מַלְאֲכִין, דְּאִינּוּן מִיצָּר הַטּוֹב מִיּמִינָא, בְּכַמָּה מַשְׁרְיָין. וּמִיצָּר הָרָע, דְּאָזִיל לִשְׂמָאלָא בְּכַמָּה מַשְׁרְיָין. וּבְגִין דָּא, בָּתַר דְּאָתָא צַפְּרָא, אָמַר כַּאֲשֶׁר רָאָם. וּמִסִּטְרָא דְּיַעֲקֹב דְּהַוָה אִישׁ תָּם, לָא הֲוָה עִמֵּיהּ אֶלָּא זַיְילִין דְּמַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא. וּבְגִין דָּא וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם. אִינּוּן מַלְאֲכִין דְּיָמָא כְּתִיב. כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. וְכַד אָתוּ מַלְאָכִים דְּלֵילְיָא, דְּאִתְכְּנָשׁוּ בַּהֲדֵיהּ, לְנַטְרָא לֵיהּ אָמַר וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם.

240. וְלָכֵן גַּם כֵּן צָרִיךְ לְהִתְכַּסּוֹת מֵהַשֶּׁמֶשׁ, וְכָךְ צָרִיךְ לְהִתְכַּסּוֹת מֵאֵלּוּ הַמַּלְאָכִים, שֶׁהֵם מִיֵּצֶר הַטּוֹב מִיָּמִין בְּכַמָּה מַחֲנוֹת, וּמִיֵּצֶר הָרָע שֶׁהוֹלֵךְ לִשְׂמֹאל בְּכַמָּה מַחֲנוֹת. וְלָכֵן אַחַר שֶׁבָּא הַבֹּקֶר אָמַר כַּאֲשֶׁר רָאָם. וּמִצַּד יַעֲקֹב שֶׁהָיָה אִישׁ תָּם, לֹא הָיָה עִמּוֹ, רַק חֵילוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה, וְלָכֵן וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם. אוֹתָם מַלְאֲכֵי הַיּוֹם כָּתוּב, כַּאֲשֶׁר רָאָם מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה. וּכְשֶׁבָּאוּ מַלְאֲכֵי הַלַּיְלָה, שֶׁהִתְכַּנְּסוּ אִתּוֹ לִשְׁמֹר אוֹתוֹ, אָמַר וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא מַחֲנָיִם.

241. בְּגִין דְּצִלּוֹתָא אִיהִי כֻּלָּהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שיר השירים ד) אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי וְגוֹ'. אִתְקְרֵי הָכָא אִתִּי. וּבְאוֹרַיְיתָא דִּבְכִתָּב אִתְּמַר עָלָהּ, (שמות לג) הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי. וּבְגִין דְּאִיהִי אִתְקְרִיאַת מָקוֹם בְּעָלְמָא דֵּין, אִתְּמַר בָּהּ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם.

241. מִשּׁוּם שֶׁהַתְּפִלָּה הִיא כֻּלָּהּ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שיר השירים ד) אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה אִתִּי וְגוֹ'. נִקְרָא כָּאן "אִתִּי", וּבַתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב נֶאֱמַר עָלֶיהָ, (שמות לג) הִנֵּה מָקוֹם אִתִּי. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא נִקְרֵאָה מָקוֹם בָּעוֹלָם הַזֶּה, נֶאֱמַר בָּהּ וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם.

242. וּבְגִין דָּא אִיהִי אַמְרַת, (ירמיה ט) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים. דַּהֲוַת רְשׁוּ בִּפְנֵי עַצְמָהּ, וְלָאו עִם אִינּוּן דְּכַבְעִין לָהּ זוּבָהּ עִמְּהוֹן, בְּלָא זָתָן דִּילָהּ. וּבְכָל שַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ מִצַּלֵּי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַקְדִּים וְנָטַר לֵיהּ. וְרָזָא דְּמִלָּה, (בראשית

242. וְלָכֵן הִיא אָמְרָה, (ירמיה ט) מִי יִתְּנֵנִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֹרְחִים. שֶׁהָיְתָה רְשׁוּת בִּפְנֵי עַצְמָהּ, וְלֹא עִם אוֹתָם שֶׁקּוֹבְעִים אוֹתָהּ חוֹבָה עִמָּם, בְּלִי הֶחָתָן שֶׁלָּהּ. וּבְכָל שָׁעָה שֶׁאָדָם מִתְפַּלֵּל, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַקְדִּים וְשׁוֹמֵר אוֹתוֹ. וְסוֹד הַדָּבָר – (בראשית

כד) **וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ. וְלֵית אִישׁ, אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הֲדָא הוּא דִכְתִיב,** (שמות טו) **יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה.** (בראשית כד) **וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּכְלֹה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יוֹצֵאת, כְּגוֹן** (זכריה ט) **וְיָצָא כַּבָּרָק חִצּוֹ.**

כד) וְהָאִישׁ מִשְׁתָּאֵה לָהּ. וְאֵין אִישׁ אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות טו) ה' אִישׁ מִלְחָמָה. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּכְלֹה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת, כְּמוֹ (זכריה ט) וְיָצָא כַּבָּרָק חִצּוֹ.

Genesis 32:3
"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה; וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, מַחֲנָיִם. "
"And Jacob said when he saw them: 'This is God's camp (מַחֲנֵה).' And he called the name of that place Mahanaim (Camps, מַחֲנָיִם)."
Jacob is the aspect of the central column and because he was pure in all of his actions, he was able to unify the right and the left to control and draw light.
He was able to see the angels that came to protect him when he arrived at the place of the Holy Temple.
The Zohar explains that Jacob's prayer made a higher connection that brought the angels to protect him.
The Kabbalists teach us that these Torah verses give us protection, especially after prayer.
Print this box and keep it in your purse or wallet to have additional protection wherever you go.
(This is not a magic pill. It works for people who are already spiritually connected, like those who study the Zohar, especially on a daily basis and maintain the flow of light in their lives)

Feel free to print copies and share them with your family and friends.
Translation:
"וַיַּעֲקֹב, הָלַךְ לְדַרְכּוֹ; וַיִּפְגְּעוּ-בוֹ, מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים. "
"And Jacob went on his way, and the angels of God met him. "
"וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב כַּאֲשֶׁר רָאָם, מַחֲנֵה אֱלֹהִים זֶה; וַיִּקְרָא שֵׁם-הַמָּקוֹם הַהוּא, מַחֲנָיִם. "
"And Jacob said when he saw them: 'This is God's camp.' And he called the name of that place Mahanaim."
לִישׁוּעָתְךָ, קִוִּיתִי יְהוָה

I wait for your salvation, YHVH
הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָךְ, לְפָנֶיךָ, לִשְׁמָרְךָ, בַּדָּרֶךְ; וְלַהֲבִיאֲךָ, אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר הֲכִנֹתִי
See, I am sending an angel before you to protect you on your journey and lead you safely to the place I have prepared for you

243. וְאִי תֵּימְרוּן, דְּהָא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן, לְעַשָּׂרָה קַדְמָא שְׁכִינְתָּא וְאַתְיָא, לְאֶזְוָד עַד דְּיִתִיב. לְעַשָּׂרָה דְּהִיא י׳ קַדְמָה ה׳. לְאֶזְוָד דְּאִיהוּ ו׳, עַד דְּיִתִיב, לָא אַתְיָא לְגַבֵּיהּ ה׳ תִּנְיָינָא. וְרָזָא דְּמִלָּה, דְּבַאֲתָר דְּלֵית תַּמָּן י״ה, לָא אַתְיָא תַּמָּן ה׳. וּמַאן דְּבָעֵי לְיַזְדָּא אַתְוָון, צָרִיךְ בִּתְזוּנָה וּבְתַזְנוּנֵי. וּבְגִין דָּא, (דברים ג) וָאֶתְחַנַּן אֶל יְיָ, בַּאֲדָנָ״י לִשְׁכִּ יִנָּתָא בְּתַזְנוּנִים. וּלְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּרַזְמֵי, עַד הָכָא.

243. וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהֲרֵי פֵּרְשׁוּהָ רַבּוֹתֵינוּ, לַעֲשָׂרָה מַקְדִּימָה הַשְּׁכִינָה וּבָאָה, לְאֶחָד עַד שֶׁיּוֹשֵׁב. לַעֲשָׂרָה שֶׁהִיא י׳ קָדְמָה ה׳. לְאֶחָד שֶׁהוּא ו׳, עַד שֶׁיּוֹשֵׁב לֹא בָּאָה אֵלָיו ה׳ שֵׁנִית. וְסוֹד הַדָּבָר – שֶׁבְּמָקוֹם שֶׁאֵין שָׁם י״ה, לֹא בָּאָה שָׁם ה׳. וּמִי שֶׁרוֹצֶה לְיַחֵד אוֹתִיּוֹת, צָרִיךְ בִּתְחִנָּה וּבְתַחֲנוּנִים. וְלָכֵן (דברים ג) וָאֶתְחַנַּן אֶל ה׳, בַּאדֹנָ״י לַשְּׁכִינָה בְּתַחֲנוּנִים, וְלַקָּדוֹשׁ–בָּרוּךְ–הוּא בְּרַחֲמִים. עַד כָּאן.

244. אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. דְּאִיהוּ רָזָא דְּכַבְשֵׁי דְּרַזְמָנָא, דְּאוּקְמוּהָ עָלַיְיהוּ רַבָּנָן, גַּבֵּי כַּבְשֵׁי דְּרַזְמָנָא לָמָּה לָךְ. אֶלָּא מִכֹּלִּין דְּיִהוֹן תְּזוּזוֹת כִּבְשׁוּנֵי דְּעָלְמָא, יְהוֹן מְכוּסִין תְּזוּזוֹת לְבוּשָׁךְ. מַה לְּבוּשׁ אִיהוּ מְכַסֶּה עַל גּוּפָא, אוּף הָכִי צָרִיךְ לְכַסָּאָה רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא. כָּל שֶׁכֵּן רָזִין דְּקָרְבְּנִין, דְּאִינּוּן כְּגַוְונָא דְּקָרִיבוּ דְּאִתְּתָא לְגַבֵּי בַּעְלָהּ.

244. אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. שֶׁהוּא סוֹד שֶׁל סִתְרֵי הָרַחֲמָן, שֶׁבֵּאֲרוּ עֲלֵיהֶם רַבּוֹתֵינוּ, גַּבֵּי סִתְרֵי הָרַחֲמָן לָמָּה לָךְ? אֶלָּא דְּבָרִים שֶׁיִּהְיוּ תַּחַת סִתְרֵי הָעוֹלָם, יִהְיוּ מְכֻסִּים תַּחַת לְבוּשְׁךָ. מַה לְּבוּשׁ מְכַסֶּה עַל הַגּוּף, גַּם כָּךְ צָרִיךְ לְכַסּוֹת סוֹדוֹת הַתּוֹרָה. כָּל שֶׁכֵּן סוֹדוֹת הַקָּרְבָּנוֹת, שֶׁהֵם כְּמוֹ קִרְבַת אִשָּׁה לְבַעְלָהּ.

245. וּמַה קְרִיבוּ דְּתַרְוַוּיְיהוּ צָרִיךְ בְּאִתְכַּסְיָא. אוּף הָכִי צָרִיךְ קָרְבָּן לְכַסָּאָה לוֹן, מִבְּנֵי עֲרָיָין רַשִׁיעַיָּיא זַצּוּפִין, דְּלֵית לוֹן בּשֶׁת פָּנִים וְלָא עֲנָוָה. וְכַמָּה מִינֵי מַמְזֵרִין אִינּוּן, בְּנֵי עֲרָיוֹת, בְּנֵי נִדָּה, דְּנָד ה׳ מִנָּה, וְאִשְׁתְּכַח בְּאַתְרָהּ. שִׁפְחָה בַּת אֵל נֵכָר זוֹנָה. וְהַאי אִיהוּ רָזָא, (משלי ל) תַּחַת שָׁלֹשׁ רָגְזָה אָרֶץ וְגוֹ׳, תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבָל כִּי יִשְׂבַּע לָחֶם וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִירָתָהּ. דְּנָד ה׳ מֵאַתְרָאָה, דְּאִיהִי מַטְרוֹנִיתָא, יֵצֶר הַטּוֹב. וְעָאלָא בְּאַתְרָהָא שִׁפְחָה יֵצֶר הָרָע.

245. וּמַה קִּרְבָּתָם צְרִיכָה בִּמְכֻסֶּה, גַּם כָּךְ צָרִיךְ קָרְבָּן לְכַסּוֹת אוֹתָם מִבְּנֵי עֲרָיוֹת רְשָׁעִים חֲצוּפִים, שֶׁעַיִן לָהֶם לֹא בּשֶׁת פָּנִים וְלֹא עֲנָוָה. וְכַמָּה מִינֵי מַמְזֵרִים הֵם: בְּנֵי עֲרָיוֹת, בְּנֵי נִדָּה, שֶׁנִּדָּה ה׳ מִמֶּנָּה וְנִמְצֵאת בִּמְקוֹמָהּ, שִׁפְחָה בַּת אֵל נֵכָר זוֹנָה. וְזֶהוּ סוֹד (משלי ל) תַּחַת שָׁלוֹשׁ רָגְזָה אֶרֶץ וְגוֹ׳, תַּחַת עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ וְנָבָל כִּי יִשְׂבַּע לָחֶם וְשִׁפְחָה כִּי תִירַשׁ גְּבִרְתָּהּ. שֶׁנִּדָּה ה׳ מִמְּקוֹמָהּ, שֶׁהִיא הַמַּלְכָּה, יֵצֶר הַטּוֹב, וְנִכְנְסָה בִּמְקוֹמָהּ שִׁפְחָה, יֵצֶר הָרָע.

י – Chokmah, the Light
ה – Binah, the upper Shechina
ו – Zeir Anpin, man
ה – Malchut, lower Shechina
When ten men come together for prayer and spiritual connection, the Shechina comes to support them. It is because when 10 men, the aspect of Vav, connect to the Yod, numerically 10, the H of Binah is already ahead of them.
One man cannot connect to the Shechina until he 'begs' the lower Shechina, the lower H of the name, to come up and support him.
She will come if V, man, is already connected to the Y and H above because without light she cannot move or reveal herself.
The connection to the upper level is a process of asking for mercy while 'raising' the Shechina we need to beg. The Zohar quotes Deuteronomy 3:23 as an example.
"וָאֶתְחַנַּן, אֶל-יְהוָה, בָּעֵת הַהִוא, לֵאמֹר"
"And I begged YHVH at that time, saying:"
When the Shechina sees the Light coming down to Zeir Anpin she rises and makes the unification with the upper level, making Zeir Anpin a central column and a channel for the light.
Lamb, כבש (that was used for sacrifices), is a word that means 'to vanquish', and here it means to vanquish judgment and reveal mercy.
Sacrifice in Hebrew, קרבן, comes from the root word קרב that means 'closeness'. The sacrifice revealed mercy and created closeness between the Light and the Shechina. The Zohar adds that man and women should come together in closeness, humility, and without judgment.

246. **וְרָזָא דִּמְלָה, כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת, הַיְינוּ דָּם טָמֵא דְּנִדָּה. וּמַה הָתָם וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים. אוּף הָכִי שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדָּתָהּ.** (ולית מצורע וכו' עד לה' אלהיכם נדפס בפרשת צו דף ל"ג ע"ב) **זַכָּאִין אִינּוּן אֲבָרִים דְּמִתְקַדְּשֵׁי בְּשָׁעַת תַּשְׁמִישׁ, דְּאִינּוּן עֲצֵי הָעוֹלָה, דְּאַזְזִידָן בְּהוֹן אֶשִּׁין קַדִּישִׁין, שֵׁם יְדוֹד דְּאָזְזִיד בְּאֶשִּׁין דִּלְהוֹן. וּבְגִין דָּא** (ישעיה כד) **בָּאוּרִים כַּבְּדוּ יְיָ עַל כֵּן כִּבְשֵׁי דְּרַזְזָמְנָא, הַיְינוּ אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶזֶד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם.**

246. וְסוֹד הַדָּבָר – (ויקרא יד) כְּנֶגַע נִרְאָה לִי בַּבָּיִת, הַיְינוּ דָּם טָמֵא שֶׁל נִדָּה. וּמַה שָּׁם (שם יג) וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים – אַף כָּךְ (שם טו) שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדָּתָהּ. אַשְׁרֵי אוֹתָם אֵיבָרִים שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים בִּשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ, שֶׁהֵם עֲצֵי הָעוֹלָה שֶׁאוֹחֲזִים בָּהֶם אִשִּׁים קְדוֹשׁוֹת, שֵׁם יְהוָ"ה שֶׁאָחוּז בָּאִשִּׁים שֶׁלָּהֶם, וְלָכֵן (ישעיה כד) בָּאוּרִים כַּבְּדוּ ה'. עַל זֶה נִסְתְּרוֹת ה', הַיְינוּ אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם.

247. **שְׁלִימוּת דִּכְרָא, וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת. זַכָּאָה אִיהוּ מַאן דְּאַנְגִּיד מִמּוֹזֵיהּ, טִפָּה סֹלֶת נְקִיָּה בְּלָא פְּסוֹלֶת. וְאִיהִי רְמִיזָא בְּאָת י' מִן אֲדֹנָ"י, כְּלִילָא בְּעֶשֶׂר סְפִירָאן. דְּאִיהִי כְּלוּלָה בְּשֵׁמֶן כָּתִית**

247. שְׁלֵמוּת הַכָּתוּב – וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת. אַשְׁרֵי מִי שֶׁמַּשְׁפִּיעַ מִמֹּחוֹ טִפָּה סֹלֶת נְקִיָּה בְּלִי פְּסֹלֶת. וְהִיא רְמוּזָה בָּאוֹת י' שֶׁל אֲדֹנָ"י, כְּלוּלָה בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, שֶׁהִיא

רְבִיעִית הַהִין. וְאִיהִי בְּלוּלָה, בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּתַּלְמוּד, בְּקַבָּלָה. (כאן שייך מה שכתוב בדף רמ"ד ע"א אמר רעיא מהימנא ועשירית האיפה)

בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית רְבִיעִית הַהִין. וְהִיא בְּלוּלָה בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּתַּלְמוּד, בַּקַּבָּלָה.

248. יְזֻזְקִאל כַּד זָמָא שְׁכִינְתָּא מִגּוֹ קְלִיפִּין, זָזָא עַמָּהּ עֶשֶׂר סְפִירָאן. בְּלָא פָּרוּדָא כְּכֹלָּ. וְאִלֵּין אִינּוּן מוּזָא, מִלְּגוֹ, כֻּלְּהוּ זָזָא לוֹן מִגּוֹ גְּהַר כְּבָר דִּלְתַתָּא, אִיהִי (תהלים סח) רֶכֶב אֱלֹהִים רִבּוֹתַיִם, כָּל רִבּוֹא עֶשֶׂר אַלְפַיִן, רִבּוֹתַיִם כ' אֶלֶף, אַפִּיק תְּרֵי שֶׁאֵינָן, אִשְׁתָּאֲרוּ תְּמִנֵּי סָר, בְּזוּשְׁבָּן זז"י עָלְמִין. דְּכָלִיל עֶשֶׂר סְפִירָאן, דְּאִתְלַבַּשׁ בְּטֵ"ט מִן מִטַּטְרוֹן. טֵ"ט מִן טִטָּפֹת, וְאִתְּמַר בֵּיהּ (דברים ו) וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. מַאן עַיְנִין. אִלֵּין לְעֵילָא, דְּאִתְּמַר בְּהוּ (יחזקאל א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים. מַאן מַרְאוֹת. אִלֵּין אִינּוּן עֲשָׂרָה מַרְאוֹת דְּמִטַּטְרוֹן, דְּזָזָא כִּשְׁרָגָא בְּגוֹ עֲשִׁישִׁיתָא. תְּשַׁע בְּאִתְגַּלְיָא, וְזַד סָתִים.

248. כְּשֶׁרָאָה יְחֶזְקֵאל אֶת הַשְּׁכִינָה מִתּוֹךְ הַקְּלִפּוֹת, רָאָה עִמָּהּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִי פֵּרוּד כְּלָל, וְאֵלֶּה הֵם מוֹחַ, מִבִּפְנִים, אֶת כֻּלָּם רָאָה מִתּוֹךְ נְהַר כְּבָר שֶׁלְּמַטָּה, הִיא (תהלים סח) רֶכֶב אֱלֹהִים רִבּוֹתַיִם. כָּל רִבּוֹא עֲשָׂרָה אֲלָפִים, רִבּוֹתַיִם עֶשְׂרִים אֶלֶף. תּוֹצִיא שְׁנַיִם שֶׁאֵינָם, נִשְׁאֲרוּ שְׁמוֹנָה עָשָׂר, בְּחֶשְׁבּוֹן שְׁמוֹנָה עָשָׂר עוֹלָמוֹת, שֶׁכּוֹלְלִים עֶשֶׂר סְפִירוֹת שֶׁהִתְלַבֵּשׁ טֵ"ט מִמְּטַטְרוֹן. טֵ"ט מִטִּטָּפֹת, וְנֶאֱמַר בּוֹ (דברים ו) וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. מִי הָעֵינַיִם? אֵלּוּ לְמַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן (יחזקאל א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וָאֶרְאֶה מַרְאוֹת אֱלֹהִים. אֵילּוּ מַרְאוֹת? אֵלּוּ עֲשָׂרָה מַרְאוֹת שֶׁל מְטַטְרוֹן שֶׁנִּרְאָה כְּמוֹ נֵר בַּעֲשָׁשִׁית, תְּשִׁעָה בְּגָלוּי וְאֶחָד בְּנִסְתָּר.

The Torah teaches us when men and women can have pure unification.
Leviticus 15:19
"וְאִשָּׁה כִּי-תִהְיֶה זָבָה, דָּם יִהְיֶה זֹבָהּ בִּבְשָׂרָהּ–שִׁבְעַת יָמִים תִּהְיֶה בְנִדָּתָהּ, וְכָל-הַנֹּגֵעַ בָּהּ יִטְמָא עַד-הָעָרֶב"
"When a woman has a discharge, and the discharge in her body is blood, she shall be in her menstrual impurity for seven days, and whoever touches her shall be unclean until the evening"
Leviticus 15:28
"וְאִם-טָהֲרָה, מִזּוֹבָהּ–וְסָפְרָה לָּהּ שִׁבְעַת יָמִים, וְאַחַר תִּטְהָר."
"When she becomes clean from her discharge, she shall count off for herself seven days; and afterward she will be clean"
The Zohar reveals to us that there is Holiness at the time a couple comes together when they are pure on the physical and spiritual level.
The woman's menstrual cycle begins with the aspect of death when the egg in the ovary dies. It represents the judgment that came to women after the first sin. The bleeding is a process that the soul pushes away the death out of the body to make room for a re-birth.
During that period, most women go through a difficult emotional state that is caused by the death process in her body. A man should not touch his wife or any woman that is in such a state, because it transfers the aspect of judgment.
The process of judgment takes about a week until the woman is clean, meaning that the discharge stopped and the process of setting up a new egg in the ovary

began again. There should be a count of 7 clean days before the husband can come to his wife.
The first reason is that the seven days create a 'ladder' through the seven Sefirot and connect to the eighth, that is Binah. On that day the woman is ready with a new and strong egg and the man with the light can join to create life. Going through seven days also guarantees that the woman will have a Shabbat to cleanse her spiritually and elevate her vessel to Binah.
Doing a Mikveh before the unification purifies her body and soul to make a Holy connection.
This process is one of the precepts and following it reveals a great light in a couple's life. No matter what level of spirituality you have, keeping these restrictions benefit you and the family a great deal of light.

249. מַרְאָה זְדָא דְּאִיהוּ זִזּוּ קַדְמָאָה מֵאִלּוּ עֲשָׂרָה, דָּא אִיהוּ דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (יחזקאל א) וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. וְאַף עַל גַּב דְּאִתְּפְרַשׁ לְעֵילָּא, צָרִיךְ לְזָזְדָּתָא עָלֵיהּ מִכֹּלִּין דְּזִזְדּוּשִׁין.

249. מַרְאָה אֶחָד, שֶׁהוּא מַרְאָה רִאשׁוֹן מֵאֵלּוּ הָעֲשָׂרָה, זֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ, וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. וְאַף עַל גַּב שֶׁנִּפְרַד לְמַעְלָה, צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ עָלָיו חִדּוּשִׁים.

250. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְמַשְׁרְיָין דִּלְעֵילָּא, מַאן דְּמִצְּלִי, בֵּין יְהֵא גְּבוּר, בֵּין יְהֵא זָקָם, בֵּין יְהֵא עָשִׁיר. בְּזַכְוָון גְּבוּר. זָקָם בַּתּוֹרָה. וְעָשִׁיר בַּמִּצְוֹת. לָא יִיעוּל בְּהֵיכְלָא דָא צְלוֹתֵיהּ, עַד דְּתִזְזוּן בֵּיהּ סִימָנִין אִלֵּין, דְּיָהֲבוּ גַּרְמֵיהּ בֵּיהּ תִּקּוּנִין דִּילִי. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָאנֵי מַתְנִיתִין, אִם הָרַב דּוֹמֶה לְמַלְאַךְ יְיָ צְבָאוֹת תּוֹרָה יְבַקְּשׁוּ מִפִּיהוּ. לְמַאן דְּיֵהֵא רָשִׁים בְּאִלֵּין סִימָנִין בִּלְבוּשֵׁיהּ, תְּקַבְּלוּן צְלוֹתֵיהּ. סִימָנָא זִזְדָא דְּיֵהֵא רָשִׁים בִּצְלוֹתֵיהּ, בִּתְכֵלֶת, בְּכַנְפֵי מִצְוָה צִיצִית. דְּאִיהוּ דָּמֵי לָרָקִיעַ, דְּאִיהוּ מִטַּטְרוֹן. דְּיוּקְנָא דִּילֵיהּ, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית.

250. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַמַּחֲנוֹת שֶׁלְּמַעְלָה: מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל, בֵּין שֶׁיִּהְיֶה גִּבּוֹר, בֵּין שֶׁיִּהְיֶה חָכָם, בֵּין שֶׁיִּהְיֶה עָשִׁיר; בִּזְכֻיּוֹת גִּבּוֹר, חָכָם בַּתּוֹרָה, וְעָשִׁיר בְּמִצְוֹות – לֹא תִכָּנֵס תְּפִלָּתוֹ בְּהֵיכָל זֶה עַד שֶׁיֵּרָאוּ בוֹ סִימָנִים אֵלּוּ, שֶׁנָּתַן עַצְמוֹ בּוֹ תִּקּוּנִים שֶׁלִּי. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם הָרַב דּוֹמֶה לְמַלְאַךְ ה׳ צְבָאוֹת, תּוֹרָה יְבַקְּשׁוּ מִפִּיהוּ. לְמִי שֶׁיִּהְיֶה רָשׁוּם בַּסִּימָנִים הַלָּלוּ בִּלְבוּשׁוֹ, תִּקַּבְּלוּ תְּפִלָּתוֹ. סִימָן אֶחָד שֶׁיִּהְיֶה רָשׁוּם בִּתְפִלָּתוֹ, בִּתְכֵלֶת בְּכַנְפֵי מִצְוָה צִיצִית, שֶׁהוּא דּוֹמֶה לָרָקִיעַ, שֶׁהוּא מִטַּטְרוֹן. דְּמוּתוֹ תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית.

251. וּבְגִין דָּא, שִׁיעוּר הַצִּיצִית אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, טַלִּית שֶׁהַקָּטָן מִתְכַּסֶּה בָּהּ רֹאשׁוֹ וְרוּבּוֹ. וְהַאי אִיהוּ דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (ישעיה יא) וְנַעַר קָטֹן נוֹהֵג בָּם. וְהַאי אִיהוּ נוֹהֵג בְּד׳ זִיוָון, דְּאִינּוּן ד׳, וְאִיהוּ כָּלִיל (מלכים א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, דְּאִינּוּן ו׳.

251. וּמִשּׁוּם זֶה שִׁעוּר הַצִּיצִית פֵּרְשׁוּהוּ רַבּוֹתֵינוּ, טַלִּית שֶׁהַקָּטָן מִתְכַּסֶּה בָּהּ רֹאשׁוֹ וְרֻבּוֹ. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ישעיה יא) וְנַעַר קָטֹן נֹהֵג בָּם. וְזֶהוּ נוֹהֵג בְּאַרְבַּע חַיּוֹת, שֶׁהֵם אַרְבַּע, וְהוּא כּוֹלֵל (מלכים-א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, שֶׁהֵם ו׳. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא כָּלוּל עֶשֶׂר, מִתְלַבְּשִׁים בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת,

וּבְגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל עֶשֶׂר, מִתְלַבְּשִׁין בֵּיהּ עֶשֶׂר סְפִירָאן, י׳. וּבֵיהּ הֲוָה אִתְחַזֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּשְׁכִינְתֵּיהּ, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, לְנְבִיאֵי. וּמִסִּטְרָא דִּשְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי עֲשִׂירָאָה, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית, אִיהוּ תְּכֵלֶת דְּכָל גַּוְונִין.

י׳. וּבוֹ נִרְאֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּשְׁכִינָתוֹ, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת – לַנְּבִיאִים. וּמִצַּד הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית, הִיא תְּכֵלֶת שֶׁל כָּל הַגְּוָנִים.

וּמִמַּעַל, לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁם, כְּמַרְאֵה אֶבֶן-סַפִּיר, דְּמוּת כִּסֵּא; וְעַל, דְּמוּת הַכִּסֵּא, דְּמוּת " Ezekiel 1:26 כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו, מִלְּמָעְלָה" "And above the firmament that was over their heads was the likeness of a throne, as the appearance of a sapphire stone; and upon the likeness of the throne was a likeness as the appearance of a man upon it above." In his vision of the upper realms, Ezekiel saw the Ten Sefirot. Zeir Anpin was revealed to him as the upper nine Sefirot together with Malchut in complete unification. The unification through the level of Yessod reveals 18 worlds (Sefirot) because Yessod is the ninth Sefira and the unification reveals the returning light of the nine Sefirot. This revelation of direct and returning light creates Life. The 18 Sefirot is the secret behind the word 'חי', (pronounced Chai) 'Life', that is numerically 18. Many people wear a pendant with the two letters but for most of them, it is just a word that means life. The 18 is also the secret of the two letters טט in the name of the Archangel Metatron, 'מטטרון', that connects our prayers from the lower to the upper worlds. Also the secret of the head Tefilin, 'טטפת', that is mentioned in the prayer of the Shema Israel and connects our prayers to the 'gate of prayer' keeper, Metatron. The Zohar reveals to us that the prayers that are received above require three elements - merits, wisdom, and richness. Merits are gained with restriction and control of the desire for the self alone and through sharing. Wisdom is for the study of the Torah. For us, the Zohar is the highest level of Torah study that connects us to wisdom, 'Chokmah'. Richness comes from accumulating a lot of good actions through precepts and spiritual connections. The Zohar says that we should ask people that have all three attributes to pray for us because their prayers are answered.

252. דְּאִיהִי תַּכְלִית דִּי׳ סְפִירָאן. וּבֵיהּ (שמות לט) וַתֵּכֶל כָּל עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד. וְאִיהִי לָשׁוֹן כַּלָּה. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (במדבר ז) וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, כַּלַּת כְּתִיב, וְאִיהוּ תְּכֵלֶת דִּשְׁרָגָא, דְּאָכִיל תְּרָבִין וְעֹלָוִין.

252. שֶׁהִיא תַּכְלִית שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּבוֹ (שמות לט) וַתֵּכֶל כָּל עֲבֹדַת [מִשְׁכַּן] אֹהֶל מוֹעֵד, וְהִיא לְשׁוֹן כַּלָּה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (במדבר ז) וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן. וּפֵרְשׁוּהָ רַבָּנָן, כַּלַּת כָּתוּב, וְהִיא תְּכֵלֶת הַנֵּר, שֶׁאוֹכֶלֶת חֲלָבִים וְעוֹלוֹת.

253. וְעָלָיו אָמַר יְחֶזְקֵאל (יחזקאל א) דְּמוּת כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. סְגֻלַּת הָאֶבֶן הַזֹּו, שֶׁמִּי שֶׁיּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ לֹא שׁוֹלֶטֶת בּוֹ אֵשׁ הַגֵּיהִנֹּם. אֵין אֵשׁ שֶׁמְּקַלְקֶלֶת אוֹתָהּ וְלֹא

253. וְעָלָיו אָמַר יְחֶזְקֵאל, דְּמוּת כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. סְגֻלַּת הָאֶבֶן הַזֹּו, שֶׁמִּי שֶׁיּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ לֹא שׁוֹלֶטֶת בּוֹ אֵשׁ הַגֵּיהִנֹּם. אֵין אֵשׁ שֶׁמְּקַלְקֶלֶת אוֹתָהּ וְלֹא

עָלֵיהּ. לֵית נוּרָא בְּעָלְמָא מְקַלְקֵל לָהּ, וְלָא כָּל מִינֵי מַתְּכוֹת. כָּל שֶׁכֵּן מַיָּא, דְּלָא מַזִּיקוּ לָהּ. מַאן דְּיָרִית לָהּ, אִתְקַיֵּים בֵּיהּ (ישעיה מג) כִּי תַעֲבוֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וְגוֹ'. וְכָל עִלָּאִין וְתַתָּאִין דְּסִטְרָא אַזְרָא דַּזְרָזִלִין מִנַּיְיהוּ. תְּכֵלֶת דְּיַמָּא בְּגִינֵיהּ אִתְּמַר, כִּי תַעֲבוֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי. דְּבִסְגוּלָהּ דָּא, (שמות טו) סוּס וְרוֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם, דָּא מְמָנָא דְּמִצְרַיִם.

כָּל מִינֵי מַתְּכוֹת, כָּל שֶׁכֵּן שֶׁהַמַּיִם לֹא מַזִּיקִים אוֹתָהּ. מִי שֶׁיּוֹרֵשׁ אוֹתָהּ, מִתְקַיֵּים בּוֹ (ישעיה מג) כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי וְגוֹ'. וְכָל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים שֶׁל צַד הָאַחֵר פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ. תְּכֵלֶת הַיָּם, בִּשְׁבִילָהּ נֶאֱמַר כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אִתְּךָ אָנִי. שֶׁבִּסְגֻלָּה זוֹ (שמות טו) סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם, זֶה מְמֻנֶּה שֶׁל מִצְרַיִם.

254. מִגָּוֵן דָּא, דַּזְרָזִלִין עִלָּאִין וְתַתָּאִין. מַשְׁרְיָין דְּיַמָּא דַּזְרָזִלִין מִנַּיְיהוּ. וּמַשְׁרְיָין דִּרְקִיעָא דְּאִיהוּ תְּכֵלֶת, מִנַּיְיהוּ דַּזְרָזִלִין. מַשְׁרְיָין דִּתְכֵלֶת (ס"א ומשריין דרקיעין ומשריין) דְּנוּרָא דְּגֵיהִנָּם דַּזְרָזִלִין מִנַּיְיהוּ.

254. מִגָּוֵן זֶה פּוֹחֲדִים עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. מַחֲנוֹת הַיָּם פּוֹחֲדִים מִמֶּנּוּ. וּמַחֲנוֹת הָרָקִיעַ, שֶׁהוּא תְּכֵלֶת, מִמֶּנּוּ פּוֹחֲדִים. מַחֲנוֹת הַתְּכֵלֶת (וּמַחֲנוֹת הָרָקִיעִים וּמַחֲנוֹת) שֶׁאֵשֵׁי הַגֵּיהִנֹּם פּוֹחֲדִים מִמֶּנָּה.

Exodus 39:32
"וַתֵּכֶל–כָּל-עֲבֹדַת, מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד"
"Thus was finished (תֵּכֶל) all the work of the tabernacle"
Numbers 7:1
"וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת-הַמִּשְׁכָּן"
"And it came to pass (כַּלּוֹת) on the day that Moses had made an end of setting up the tabernacle"
We learn from "The Book of Formation" that the Hebrew letters are called 'stones' because they are the building blocks of the world of Malchut that we live in.
The Zohar teaches us about the 'purpose' of the Tabernacle with the interpretation of the words וַתֵּכֶל and כַּלּוֹת. They have the same letters and the root is כלת, which is also the root for the word 'תכלית', that means purpose, an object of a mission and intention.
The word for Malchut is מלכות and we can easily see the same root. The color of Malchut is תכלת, which is the sky blue color. Even if you fly high above the earth the sky will still be blue. The reason is that this is the color of light when it passes through air and water that gives us the elements of life in this world. Basically, if we see terrestrial planets with the color of sky blue then we can be almost certain that there is life on them.
The Zohar also reveals that the Tabernacle was the תכלית, purpose, of revealing the Ten Sefirot. God, אלהים, created the world with 10 sayings and the revelation of the light is in the Tabernacle. תכלית is numerically 860, which is the same as 10 times 86 (אלהים).
What a beautiful revelation of the Zohar.

255. וְהַאי תְּכֵלֶת (דף רכ"ז ע"א) אִיהוּ דִּין. דִּינָא אֲדֹנָ"י. דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא וּתְרֵין גַּוְונִין רְשִׁימִין

255. וּתְכֵלֶת זוֹ הִיא דִּין, דִּינָא – אֲדֹנָ"י. דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא, וּשְׁנֵי גְוָנִים רְשׁוּמִים בַּטַּלִּית, אֶחָד לָבָן וְאֶחָד תְּכֵלֶת. וְעַל שְׁנֵי

בְּטַלִּית, זַד זִזָּוֹר, וְזַד תְּכֵלֶת. וְעַל תְּרֵין גַּוְונִין אִלֵּין אִתְּמַר, (שמות כד) וְתַזַּת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר. לִבְנַת, לוּבֶן דְּסַפִּיר. דְּאִיהוּ כָּלִיל בִּתְרֵין גַּוְונִין, רַזְזַמֵּי וְדִינָא, זִזָּוֹר וְאוּכָם. אוּכְמוּ דִּתְכֵלֶת. וְעַל תְּרֵין גַּוְונִין, רְמִיזוּ רַבָּנָן, מֵאֵימָתַי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית, מִשֶּׁיַּכִּיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן. לְמֶהֱוֵי בְּרַתָּא דְּמַלְכָּא, קְרִיאַת שְׁמַע, יִזּוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּלִיל מִתְּרֵין גַּוְונִין אִלֵּין, דְּאִינּוּן יְדָו"ד אֲדָנָ"י, רַזְזַמֵּי וְדִינָא. כְּגַוְונָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּלִיל ב' גַּוְונִין, יְהוָ"ה אֲדָנָ"י לְמֶהֱוֵי רַזְזַמֵּי וְדִינָא, כִּסֵּא דִּין וְכִסֵּא רַזְזַמִּים. (מטטרון)

גְּוָנִים אֵלּוּ נֶאֱמַר, (שמות כד) וְתַחַת רַגְלָיו כְּמַעֲשֵׂה לִבְנַת הַסַּפִּיר. לִבְנַת – לוּבֶן הַסַּפִּיר, שֶׁהוּא כָּלוּל בִּשְׁנֵי גְוָנִים, רַחֲמִים וְדִין, לָבָן וְשָׁחֹר. שְׁחֹר הַתְּכֵלֶת. וְעַל שְׁנֵי גְוָנִים רָמְזוּ רַבּוֹתֵינוּ, מֵאֵימָתַי קוֹרְאִים אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית? מִשֶּׁיַּכִּיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן. לִהְיוֹת בַּת הַמֶּלֶךְ, קְרִיאַת שְׁמַע, יִחוּד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כָּלוּל מִשְּׁנֵי גְוָנִים אֵלּוּ, שֶׁהֵם יְהוָ"ה אֲדָנָ"י, רַחֲמִים וְדִין. כְּמוֹ שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כּוֹלֵל שְׁנֵי גְוָנִים – יְהוָ"ה אֲדָנָ"י, לִהְיוֹת רַחֲמִים וְדִין, כִּסֵּא דִין וְכִסֵּא רַחֲמִים. (מְטַטְרוֹן).

256. (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. מַאי דְּמוּת כִּסֵּא. אֶלָּא לָקֶבֶל כֵּרְסְיָיא, דְּאִית לֵיהּ ע"ב גְּשָׁרִים. דְּיִהֵא בַּר נָשׁ רָשִׁים בְּע"ב קְשָׁרִים, וְזִוּוּלִיָּין דְּצִיצִית, לָקֶבֶל ע"ב גְּשָׁרִים דְּכֵרְסְיָיא. דְּאִינּוּן וז"י קְשָׁרִים, וְזִוּוּלִיָּין לְכָל סִטְרָא. דְּכֵרְסְיָיא דְּאִיהוּ ה', לְכָל סִטְרָא בְּד' זִיוָן דְּכֵרְסְיָיא, דְּאִינּוּן ד'.

256. כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא. מַה זֶּה דְּמוּת כִּסֵּא? אֶלָּא כְּנֶגֶד הַכִּסֵּא, שֶׁיֵּשׁ לוֹ שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם גְּשָׁרִים. שֶׁיִּהְיֶה אָדָם רָשׁוּם בְּשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם קְשָׁרִים, וְחֲלִיּוֹת הַצִּיצִית, כְּנֶגֶד שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם גְּשָׁרִים שֶׁל הַכִּסֵּא, שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר קְשָׁרִים, וְחֲלִיּוֹת לְכָל צַד. שֶׁהַכִּסֵּא שֶׁהוּא ה', לְכָל צַד בְּאַרְבַּע חַיּוֹת הַכִּסֵּא, שֶׁהֵם ד'.

257. וְשִׁית דַּרְגִּין דְּכֵרְסְיָיא, דְּאִינּוּן ו', וְדָא מִטַּטְרוֹן, אִיהוּ כָּלִיל ד' זִיוָן. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה יא) וְנֵצֶר קָטֹן נוֹהֵג בָּם. וְאִינּוּן מִיכָאֵל גַּבְרִיאֵל נוּרִיאֵל רְפָאֵל. מִטַּטְרוֹן (מלכים א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, דְּסַלְקִין שִׁית מְאָה, צִיצִית בִּתְרֵין יוּדִי"ן. וְאִי זָסֵר יוֹד, הָא זִירְק בְּאַתְרֵיהּ, הָכִי סַלְקָא. בְּכָל סִטְרָא בְּד' כַּנְפֵי, צִיצִית וּתְכֵלֶת עֲשַׂר זִלְיָין דְּצִיצִית, אִינּוּן תרי"ג.

257. וְשֵׁשׁ מַעֲלוֹת הַכִּסֵּא, שֶׁהֵם ו', וְזֶה מִטַּטְרוֹן, הוּא כּוֹלֵל אַרְבַּע חַיּוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה יא) וְנֵצֶר קָטֹן נוֹהֵג בָּם, וְהֵם: מִיכָאֵל, גַּבְרִיאֵל, נוּרִיאֵל, רְפָאֵל. מִטַּטְרוֹן, (מלכים-א י) שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, שֶׁעוֹלִים שֵׁשׁ מֵאוֹת, צִיצִית בִּשְׁתֵּי יוֹדִי"ן. וְאִם חָסֵר יוֹ"ד, הֲרֵי חִירֵק בִּמְקוֹמָהּ, כָּךְ עוֹלֶה. בְּכָל צַד בְּאַרְבַּע כְּנָפוֹת, צִיצִית וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת הַצִּיצִית – הֵם תרי"ג.

The color תְּכֵלֶת, sky blue, represents judgment that is the aspect of Malchut. The name of YHVH in Malchut is expressed with the name of Judgment, אדני, ADNY (pronounced Adonai). This name begins with the letter א that represents the source of the Light, and the YHVH name that is the aspect of Mercy. The, א, Alef, is constructed from יוי, Yod, Vav, and Yod, numerically 26 as the YHVH name. The other three letters, דני, form the word דין that literally means 'Judgment'.

The world of Malchut is where Mercy and Judgment meet, and the archangel Metatron ‘governs’ that aspect. The Holy Throne that connects the upper and lower levels using Metatron, has 72 bridges. They are represented in the Talit, which is the prayer shawl men use during their prayers. The Talit has 72 knots on 4 sides with 18 knots each. The Talit is a powerful tool and men wear a smaller version under their shirts to have the constant connection and protection of the Light. The technology of preparing it is very complex and the Holy Ari dedicated 6 chapters in the book "The Fruit of the Tree of Life” for the explanation of the meditation of preparing the Tzizit, which are the strings that are knotted on the four corners of the Talit, that is also called ‘wings’. Just a few notes on the 4 strings doubled as 8 with one long string server as ‘Shamash’ (server, same name as the special candle of Channukah that light the others). The Shamash binds all the connections and knots into one unit. There are four (YHVH) sets of wrapping (7,8,11,13) the Shamash around the other 7 strings. 7+8 11 + (יה=15) (=26 as the numerical value of YHVH, also twice אהבה, Love) + 13 (=39 for the upper level of יהו spelled out as יוד-הא-ואו, also טל, ‘dew’ of the light of the Resurrection). The Zohar also connects the Talit to the wings of the four Holy Creatures of the Holy Throne and the 613 precepts. The entire Talit, טלית, brings the aspect of the surrounding light of Binah to Zeir Anpin. The numerical value of טלית (with the Kolel) is 450 and equals 10 times the name of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא (שם מה). The Talit should cover at least from the head to a third of the chest (third of Tiferet). Because of that, they are the aspect of the vessel, as so, women are not required to wear a Tallit. Men, do you wear your wings?

258. וְעוֹד. שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא, בְּרָזָא דָא וָא"ו, סָלִיק לְזַשְׁבָּן י"ג, דְּאִתְרְמִיז בִּתְלַת תֵּיבִין, וַיִּסַּע וַיָּבֹא וַיֵּט. דְּאִינּוּן וָהוּ אֲנִי וָהוּ. זָמֵשׁ קְשָׁרִין, ה' לְכָל סִטְרָא. א' טָלִית זַד לְכֻלְּהוּ. וּבְאָת ה' אִשְׁתְּכִלִים זז"י. דְּאִינּוּן ט"ט. לְמֶהֱוֵי זַיָּה לְכָל סִטְרָא. כְּלִיל ד' זַיּוֹת. וּלְכָל זַיָּה, אַרְבַּע אַנְפִּין, וְאַרְבַּע גַּדְפִּין, אִינּוּן ל"ב אַנְפִּין וְגַדְפִּין. וְאִינּוּן תַּלְיָין מֵזַיָּה דְּאִיהוּ אָדָם.

258. וְעוֹד שֵׁשׁ מַעֲלוֹת לַכִּסֵּא – בְּסוֹד זֶה וָא"ו, עוֹלֶה לְחֶשְׁבּוֹן י"ג, שֶׁנִּרְמָז בְּשָׁלֹשׁ תֵּבוֹת (שמות יד) וַיִּסַּע, וַיָּבֹא, וַיֵּט. שֶׁהֵם וָהוּ אֲנִי וָהוּ. חֲמִשָּׁה קְשָׁרִים, ה' לְכָל צַד. א' טַלִּית אַחַת לְכֻלָּם. וּבָאוֹת ה' נִשְׁלָם ח"י, שֶׁהֵם טֵ"ט, לִהְיוֹת חַיָּה לְכָל צַד, כּוֹלֵל אַרְבַּע חַיּוֹת. וּלְכָל חַיָּה אַרְבַּע פָּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם, הֵם ל"ב פָּנִים וּכְנָפַיִם, וְהֵם תְּלוּיִים מֵחַיָּה שֶׁהוּא אָדָם.

259. וְאִינּוּן ל"ב, כְּזוּזִשְׁבַּן יו"ד הֵ"א הֵ"א. שְׁלִימוּ דִּלְהוֹן, וָא"ו. תְּלֵיסַר זוּזִלְיָין בְּכָל ד' כַּנְפֵי, וְהַוָּא"ו מִתְיַיחֵד עִם כָּל אַרְבַּע זַיּוֹת, וְאַשְׁלִים לְעֵילָא, אַשְׁלִים לְתַתָּא. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא אִיהוּ מִטַּטְרוֹן, לְאַשְׁלָמָא לְעֵילָא, כְּגַוְונָא דְּתִפְאֶרֶת, שְׁמֵיהּ כְּשֵׁם רַבִּיהּ. בְּצַלְמוֹ כִּדְמוּתוֹ אִתְבְּרֵי. דְּאִיהוּ כָּלִיל כָּל דַּרְגִּין, מֵעֵילָא לְתַתָּא, וּמִתַּתָּא

259. וְהֵם ל"ב, כְּחֶשְׁבּוֹן יו"ד הֵ"א הֵ"א. שְׁלֵמוּת שֶׁלָּהֶם וָא"ו. שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת בְּכָל אַרְבַּע הַכְּנָפַיִם. וְהַוָּא"ו מִתְיַחֵד עִם כָּל אַרְבַּע חַיּוֹת, וּמַשְׁלִים לְמַעְלָה, מַשְׁלִים לְמַטָּה. עַמּוּד הָאֶמְצָעִי הוּא מְטַטְרוֹן, לְהַשְׁלִים לְמַעְלָה, כְּמוֹ הַתִּפְאֶרֶת. שְׁמוֹ כְּשֵׁם רַבּוֹ. בְּצַלְמוֹ כִּדְמוּתוֹ נִבְרָא. שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל הַדְּרָגוֹת, מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וּמִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, וְאָחוּז הוּא בָּאֶמְצַע. זֶהוּ

לְעֵילָא. וְאִיהוּ אָזִיד בְּאֶמְצָעִיתָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות כו) וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִיחַ מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה.

שֶׁכָּתוּב (שמות כו) וְהַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִבְּרִחַ מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה.

260. וְאִיהוּ כְּלִיל ד׳ אַנְפִּין, וְאַרְבַּע גַּדְפִּין דְּכָל זַיָּה וְזַיָּה דִּלְעֵילָא, דְּאִינּוּן, יְאַדְּדוּנָהִי. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה. בְּכָל זַיָּה אַרְבַּע אַנְפִּין, וְאַרְבַּע גַּדְפִּין, כְּגַוְונָא דָּא. א״ז בְּאַרְיֵה. א״ז בְּשׁוֹר. א״ז בַּנֶּשֶׁר. א״ז בָּאָדָם. דְּאִינּוּן כ״ב אַנְפִּין וְגַדְפִּין, בְּזוּשְׁבָּן א״ז ד׳ זְמִנִּין.

260. וְהוּא כּוֹלֵל אַרְבַּע פָּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְכָל חַיָּה וְחַיָּה שֶׁלְּמַעְלָה, שֶׁהֵם יְאַהֲדוּנָהִי. אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה. בְּכָל חַיָּה אַרְבַּע פָּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם כְּמוֹ זֶה. א״ז בָּאַרְיֵה. א״ז בַּשּׁוֹר. א״ז בַּנֶּשֶׁר. א״ז בָּאָדָם. שֶׁהֵם ל״ב פָּנִים וּכְנָפַיִם, בְּחֶשְׁבּוֹן א״ז אַרְבַּע פְּעָמִים.

The Holy Throne has six rings in the secret of the letter ו, Vav, numerically 6, and its spelled form is ואו, with the numerical value of 13. It represents the complete ‘height’ of the Tree of Life. The Vav, ואו, is the initials of וְהוּ אֲנִי וְהוּ that come from the 72 names, the first והו, the middle, אני, and the first of the third set (position 49 in the 72 names chart). והו represents the beginning and the aspect of ‘head’ and ‘leader’. The four Holy Creatures have 4 faces (sides) and four wings that give them control in all directions. Together they are 32, represented in the 32 strings on the Talit. 32 is the numerical value of יו״ד הֵ״א יוד-הא-ואו-הא, and with the ואו they complete the name YHVH of Zeir Anpin הֵ״א, forming a connection to the Central Column that leads us on the higher level, to Metatron, who is the receiver of all prayers. 32 is also the sum of the first ב and last ל letter of the Torah, which is the aspect of Zeir Anpin. The two letters construct the word לב which means heart. The heart is in the center of our body and drives the force of life between the ‘wings’ of the lungs that protect him. Put your heart in your prayers and with every breath, you manifest light energy in yourself and the world around.

261. וְאִינּוּן ד׳ אַנְפִּין: יְדוֹ״ד. אַרְבַּע גַּדְפִּין: אֲדֹנָי. לְקֶבֶל ד׳ בִּגְדֵי זָהָב, וְאַרְבַּע בִּגְדֵי לָבָן, דִּלְבִישׁ כַּהֲנָא לְכַפָּרָא עַל יִשְׂרָאֵל. לְקֶבֶל, (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּחוּ. וּצְלוֹתָא. דִּתְפִלָּה יְדוֹ״ד, בַּזְזַתִּימָה זז״י בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא. וְתִמְנֵי סָרֵי זְמִנִּין יְדוֹ״ד, אִית בְּהוֹן ע״ב אַתְוָון, בְּזוּשְׁבָּן וַיְכֻלּוּ, דִּכְלִילָן בְּצַדִּיק זז״י עָלְמִין.

261. וְהֵם אַרְבַּע פָּנִים: יְהוָ״ה. אַרְבַּע כְּנָפַיִם: אֲדֹנָי. כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בִּגְדֵי זָהָב וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן שֶׁלּוֹבֵשׁ הַכֹּהֵן לְכַפֵּר עַל יִשְׂרָאֵל, כְּנֶגֶד (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח. וּתְפִלָּה, שֶׁל תְּפִלָּה יְהוָ״ה, בַּחֲתִימָה י״ח בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה. וּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה פְּעָמִים יְהוָ״ה, יֵשׁ בָּהֶם ע״ב אוֹתִיּוֹת, בְּחֶשְׁבּוֹן (בראשית ב) וַיְכֻלּוּ, שֶׁכְּלוּלִים בְּצַדִּיק חַ״י הָעוֹלָמִים.

262. וּבְאַרְבַּע חַיּוֹת, יְדוֹ״ד אֲדֹנָי. תִּמְנֵי לְכָל סִטְרָא, אִינּוּן כ״ב אַתְוָון, וי״ג אַתְוָון, דְּאִשְׁתְּכָזוּ מִן וָה״ו אֲנִי

262. וּבְאַרְבַּע חַיּוֹת, יְהוָ״ה אֲדֹנָי. שְׁמוֹנֶה לְכָל צַד – הֵם ל״ב אוֹתִיּוֹת, וי״ג אוֹתִיּוֹת שֶׁנִּמְצְאוּ מִן וָה״ו אֲנִי וָה״ו. הֲרֵי שְׁלֹשָׁה עָשָׂר שֶׁכְּלוּלִים לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, בָּהֶם

וה"ו, הָא תְּלַת עֲשַׂר, דִּכְלִילָן עֵילָא וְתַתָּא. בְּהוֹן אִשְׁתְּכִלִים אָדָם, דְּאִיהוּ מ"ה, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא.

הִשְׁתַּלֵּם אָדָם, שֶׁהוּא מ"ה, עַמּוּד הָאֶמְצָעִי.

263. לְעֵילָא בְּאִילָנָא דְּזַיִּי, לִית, קְלִיפִּין. (אסתר ד) כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק. לְתַתָּא אִית קְלִיפִּין בִּמְטַטְרוֹן, דְּאִיהוּ בְּדִיוּקְנָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. דִּבְזִמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר מִמַּלְכוּתֵיהּ, אִתְכַּסֵּי בְּגַרְפִּין וְאַנְפִּין דְּעֶבֶד דִּילֵיהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמואל ב כב) וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף.

263. לְמַעְלָה בְּעֵץ הַחַיִּים אֵין קְלִפּוֹת, (אסתר ד) כִּי אֵין לָבֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ שָׂק. לְמַטָּה יֵשׁ קְלִפּוֹת בִּמְטַטְרוֹן, שֶׁהוּא בִּדְמוּת הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. שֶׁבִּזְמַן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִחוּץ לְמַלְכוּתוֹ, מִתְכַּסֶּה בְּכַנְפֵי וּפְנֵי הָעֶבֶד שֶׁלּוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמואל-ב כב) וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעָף.

264. וְאִינּוּן קְלִיפִּין דְּסָזְרִין לְד' זִיוָן דִּמְטַטְרוֹן, אִינּוּן: תֹּהוּ, (מלכים א יט) וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לֹא בָרוּחַ יְיָ. בֹּהֹ"וּ, וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ יְיָ, הָא תְּרֵין קְלִיפִּין, יָרוֹק וְזִזָּוִר, דִּקְלִיפִּין דֶּאֱגוֹזָא, זַד תֹּהוּ, כַּו יָרוֹק, תְּנַיְיָנָא בֹּהוּ, אֲבָנִין מְפוּלְמִין, קְלִיפָּא תַּקִּיפָא, כְּאַבְנָא מְפוּלְמָא. לְקֶבֶל תְּרֵין קְלִיפִּין אִלֵּין, מוּץ וְתֶבֶן דְּזוּטָה.

264. וְאוֹתָן קְלִפּוֹת שֶׁסּוֹבְבוֹת לְאַרְבַּע חַיּוֹת מְטַטְרוֹן הֵן: תֹּהוּ – (מלכים-א יט) וְהִנֵּה רוּחַ גְּדוֹלָה וְחָזָק מְפָרֵק הָרִים וּמְשַׁבֵּר סְלָעִים לֹא בָרוּחַ ה'. בֹּהֹ"וּ – וְאַחַר הָרוּחַ רַעַשׁ לֹא בָרַעַשׁ ה'. הֲרֵי שְׁתֵּי קְלִפּוֹת, יָרֹק וְלָבָן. שֶׁקְּלִפּוֹת הָאֱגוֹז – אֶחָד תֹּהוּ, קַו יָרֹק. שֵׁנִי בֹּהוּ, אֲבָנִים מְפֻלָּמוֹת, קְלִפָּה חֲזָקָה כְּאֶבֶן מְפֻלֶּמֶת. כְּנֶגֶד שְׁתֵּי קְלִפּוֹת אֵלּוּ, מוּץ וְתֶבֶן שֶׁל חִטָּה.

When the High Priest wore 8 garments on Yom Kippur: four garments of gold for the name ADNY, אדני, that is the aspect of Malchut and four garments of white color for the YHVH name. The four gold garments were used when processing the sacrifices and the white when he went into the Holy of Holies. With the connection of the upper and lower names, the High Priest could draw the light to cleanse all Israelites. Our silent prayer (in standing position), before the end of the prayer, is like going into the Holy of Holies. It connects us to the world of Emanation, Atziluth, that is the 'fountain' of light that comes from the Endless. The 18 blessings have the YHVH name in each of them and their 72 letters give us a high connection. They are the bridges of the light to the world. When we are 'climbing' the higher levels we 'shed' the Klipot until we reach the level of Metatron, which is the 'guardian' of the gates to the upper three Sefirot. He pushes away any Klipot that comes closer to him, and if our prayers are pure, then he carries them inside and delivers Light in return. Every word and letter in our prayers is a tool in building ladders to the upper world. The consciousness that 'propels' them to the higher level determines if they are accepted or pushed away by the 'guardian'.

265. קְלִיפָּא תְּלִיתָאָה, דִּקִיקָא. לְקֶבֶל סוּבִּין דְּזוּטָה, דְּהָכָא אִיהוּ מִתְדַּבַּק בָּזוּטָה, וְלָא יָכִיל

265. קְלִפָּה שְׁלִישִׁית, דַּקִּיקָה – כְּנֶגֶד סִבִּין שֶׁל חִטָּה, שֶׁכָּאן הוּא נִדְבָּק בַּחִטָּה

לְאִתְפָּרְשָׁא מִתַּמָּן, עַד דְּטָזְזַנִּין לֵיהּ בְּרֵיזַיָּיא, דְּאִינּוּן לָקֶבֶל טוּזְזַנּוּת דְּפוּמָא דְּבַר נָשׁ, דְּצָרִיךְ לְמִטְזַן בְּהוֹן מִלִּין דְּאוֹרַיְיתָא, עַד דְּיִהוֹן כְּקֶמַחּ סֹלֶת נְקִיָּה, וּבְנָפָה דְּאִיהִי שָׁפָה, אִתְבְּרִיר פְּסוֹלֶת דְּאִיהִי סוּבִּין (דאורייתא) עַד דְּיִשְׁתְּכַח הַלָּכָה סֹלֶת נְקִיָּה. בְּהַהוּא זִמְנָא, נָטִיל לָהּ לִבָּא וּמוֹזָא, "וְכָל אֲבָרִין דְּגוּפָא דְּאִתְפַּשַּׁט בְּהוֹן נִשְׁמְתָא, וְאִתְפַּרְנְסַת בָּהּ נִשְׁמְתָא, כְּגַוְונָא דְּגוּפָא אִתְפַּרְנְסַת בְּמִלִּין דְּעָלְמָא, (קהלת ז) דְּזֶה לְעוּמַת זֶה עָשָׂה אֱלֹהִים, נָהֲמָא דְּגוּפָא, וְנָהֲמָא דְּאוֹרַיְיתָא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ט) לְכוּ לַזְּמוּ בְּלַזְמִי.

וְלֹא יָכוֹל לְהִפָּרֵד מִשָּׁם עַד שֶׁטּוֹחֲנִים אוֹתוֹ בְּרֵחַיִם, שֶׁהֵן כְּנֶגֶד טוֹחֲנוֹת הַפֶּה שֶׁל הָאִישׁ, שֶׁצָּרִיךְ לִטְחֹן בָּהֶן דִּבְרֵי תּוֹרָה עַד שֶׁיִּהְיוּ כְּמוֹ קֶמַח סֹלֶת נְקִיָּה. וּבְנָפָה, שֶׁהִיא הַשָּׁפָה, מִתְבָּרֶרֶת הַפְּסֹלֶת, שֶׁהוּא סֹבִּין (שֶׁל הַתּוֹרָה), עַד שֶׁתִּמָּצֵא הֲלָכָה סֹלֶת נְקִיָּה. בְּאוֹתוֹ זְמַן נוֹטֵל אוֹתָהּ הַלֵּב וְהַמֹּחַ, וְכָל אֵיבְרֵי הַגּוּף שֶׁהַנִּשְׁמָה מִתְפַּשֶּׁטֶת בָּהֶם, וְהַנִּשְׁמָה מִתְפַּרְנֶסֶת מִמֶּנָּה כְּמוֹ שֶׁהַגּוּף מִתְפַּרְנֵס מִדִּבְרֵי הָעוֹלָם. שֶׁזֶּה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה אֱלֹהִים – לֶחֶם הַגּוּף, וְלֶחֶם הַתּוֹרָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי.

266. וְהַאי קְלִיפָּא, אִיהוּ כִּקְלִיפָּא דְּמִתְדַּבְּקָא בְּמוּזָא דֶאֱגוֹזָא, וּבְזִמְנָא דֶאֱגוֹזָא אִיהִי רְכִיכָא, אִתְפָּרַשׁ הַהִיא קְלִיפָּא מִמּוּזָא דֶאֱגוֹזָא, בְּלָא קוּשְׁיָא. וּבְזִמְנָא דֶאֱגוֹזָא אִיהִי (דף רכ"ז ע"ב) יְבֵשָׁה, קָשֶׁה לְבַר נָשׁ לְאַעְבְּרָא לֵיהּ מִתַּמָּן, כִּי עֲדַיִין הַקּוּשְׁיָא בְּמִקּוֹמָהּ עוֹמֶדֶת. וּבְגִין דָּא מָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבַר נָשׁ, לְאָהַדְּרָא בְּתִיּוּבְתָּא בְּבַזְזִרוּתֵיהּ, קוֹדֶם דְּיַזְקִין בֵּיהּ יֵצֶר הָרָע. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ויקרא יט) מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם, קוֹדֶם שֵׂיבָה דִּילָךְ. וְהַאי קְלִיפָּה אִיהִי אֵשׁ, וְאִתְמַר בָּהּ וְאַזַּר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָּאֵשׁ יְיָ. רְבִיעָאָה, תְּהוֹם. זְלָלָ דֶאֱגוֹזָא, בֵּיהּ קוֹל דְּמָמָה דַקָּה, תַּמָּן קָא אָתֵי מַלְכָּא, (יחזקאל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַזַּשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.

266. וּקְלִיפָּה זוֹ הִיא כְּמוֹ קְלִיפָּה שֶׁנִּדְבֶּקֶת לְמֹחַ הָאֱגוֹז, וּכְשֶׁהָאֱגוֹז רַךְ, נִפְרֶדֶת אוֹתָהּ קְלִיפָּה מִמֹּחַ הָאֱגוֹז בְּלִי קֹשִׁי. וּכְשֶׁהָאֱגוֹז יָבֵשׁ, קָשֶׁה לָאָדָם לְהַעֲבִירָהּ מִשָּׁם, כִּי עֲדַיִן הַקַּשְׁיָא בִּמְקוֹמָהּ עוֹמֶדֶת. וְלָכֵן צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לָאָדָם לַחֲזֹר בִּתְשׁוּבָה בְּבַחֲרוּתוֹ, לִפְנֵי שֶׁיַּזִּיקִין בּוֹ יֵצֶר הָרָע. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ויקרא יט) מִפְּנֵי שֵׂיבָה תָּקוּם, קֹדֶם שֵׂיבָה שֶׁלְּךָ. וּקְלִיפָּה זוֹ הִיא אֵשׁ, וְנֶאֱמַר בָּהּ, וְאַזַּר הָרַעַשׁ אֵשׁ לֹא בָאֵשׁ ה׳. רְבִיעִית – תְּהוֹם, חֲלַל הָאֱגוֹז, קוֹל דְּמָמָה דַּקָּה, שָׁם בָּא הַמֶּלֶךְ, (יחזקאל א) וּמִתּוֹכָהּ כְּעֵין הַחַשְׁמַל מִתּוֹךְ הָאֵשׁ.

There are three Klipot that surround the Holy Throne and the four Holy Creatures. The first two are תהו ובהו. They are mentioned in Genesis 1:2 as "unformed תהו and void ובהו". They are green and white and the aspect of chaff and straw of the wheat. The third Klipa is finer and the aspect of the bran of the wheat. It clings to the wheat and in order to separate it, we need to grind it in a mill. The molar teeth are our personal mill to break the klipa. When we chew well the words of the Torah, we separate the negativity that comes into the body. The result is the pure spiritual food that sustains our soul. So it is the same as the sustenance of the body. We need to chew our food well and break it in our

mouth before allowing it to enter the body. This will transform it into pure food and the body will benefit from that. Proverb 9:5 "לְכוּ, לַחֲמוּ בְלַחְמִי; וּשְׁתוּ, בְּיַיִן מָסָכְתִּי" "'Come, eat (לַחֲמוּ = fight) of my bread, and drink of the wine which I have mingled" Psalms 23:5 "תַּעֲרֹךְ לְפָנַי, שֻׁלְחָן– נֶגֶד צֹרְרָי; דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי, כּוֹסִי רְוָיָה." "You prepare a feast for me in the presence of my enemies. You honor me by anointing my head with oil. My cup overflows with blessings." It is important for our physical and spiritual health to read/scan Zohar before and/or after eating. Even a short paragraph is good to transform and elevate the food. Biting and swallowing food is wrong in many ways. The food that travels down to the stomach should be broken into a state that doesn't look like before it entered the mouth. It is not a simple task, but the more and better we chew, the better we break the negative aspect of the Klipa in the food. When we elevate the sparks of light from the food we connect to its blessing. Eating without consciousness is just feeding the body with calories and fat to sustain the flesh, with possible spiritual contamination. With this Zohar teaching, we can see and treat food in a new and better way. Following the Kosher laws of the Torah is a first step in distancing ourselves from the major spiritual negativity that's in the food. The next step is to eat with proper consciousness and to chew the food longer than we usually do.

267. וְאִינּוּן קְלִיפִּין, אִינּוּן רְשִׁימִין בְּד׳ אֵבָרִים דְּגוּפָא. בְּרֵיאָה, תַּמָּן לֵיזָא, דְּמִינָהּ אִשְׁתְּכָזוּ סִרְכוֹת דְּרֵיאָה, (משלי ה) רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמוֹכוּ. וְתַמָּן רוּזַז זָזָק מִפָּרֵק, דְּדָפִיק בְּכַנְפֵי רֵיאָה דְּבַר נָשׁ, וְהַאי אִיהוּ רוּזָא דְּאַסְעִיר גּוּפֵיהּ דְּבַר נָשׁ, מַה דְּכָפַף לֵיהּ אֵלֵיהוּ תְּזוּתוּי, וְסָלִיק לְעֵילָא בֵּיהּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (מלכים ב ב) וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמַיְמָה. וְהַאי דָּפִיק עַל רֵיאָה, דְּשׁוֹתָה כָּל מַשְׁקִין. וּבְהוֹן, (בראשית א) וְרוּזַז אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם, הַאי אִיהוּ קְלִיפָּה לְרוּזָא דְּקוּדְשָׁא. לִשְׁמָאלָא, רוּזַז סְעָרָה, עָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (קהלת י) לֵב זְקָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ.

267. וְאוֹתָן קְלִפּוֹת רְשׁוּמוֹת בְּאַרְבָּעָה אֵיבָרִים שֶׁל הַגּוּף. בְּרֵאָה, שָׁם לֵחָה, שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצְאוֹת סִרְחוֹת הָרֵאָה, (משלי ה) רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת שְׁאוֹל צְעָדֶיהָ יִתְמֹכוּ. וְשָׁם רוּחַ חָזָק מְפָרֵק, שֶׁדּוֹפֵק בְּכַנְפֵי הָרֵאָה שֶׁל הָאָדָם, וְזֶהוּ רוּחַ שֶׁמַּסְעִיר אֶת גּוּף הָאָדָם, מַה שֶּׁכּוֹפֵף לוֹ אֵלִיָּהוּ תַּחְתָּיו וְעוֹלֶה בּוֹ לְמַעְלָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מלכים-ב ב) וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמַיְמָה [הַשָּׁמָיִם]. וְזֶהוּ דּוֹפֵק עַל הָרֵאָה, שֶׁשּׁוֹתָה כָּל מַשְׁקִים, וּבָהֶם (בראשית א) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם, זוֹהִי קְלִפָּה לְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ. לִשְׂמֹאל, רוּחַ סְעָרָה, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (קהלת י) לֵב חָכָם לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לִשְׂמֹאלוֹ.

268. דָּוִד אַעְבָּר לֵיהּ מִלִּבּוֹי, וְקָטִיל לֵיהּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים קט) וְלִבִּי זָוַכַל בְּקִרְבִּי וּבְגִין דָּא זָכָה, לְנִשָּׁבָא רוּזַז צְפוֹנִית, בְּכִנּוֹר דִּילֵיהּ. וְאִתְּמַר בֵּיהּ, (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר יְיָ מִאַרְבַּע רוּזוֹזוֹת בֹּאִי הָרוּזַז, וַהֲוָה מְנַגֵּן בֵּיהּ בַּכִּנּוֹר, בְּד׳ מִינֵי

268. דָּוִד הֶעֱבִיר מִלִּבּוֹ וְהָרַג אוֹתוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קט) וְלִבִּי חָלָל בְּקִרְבִּי, וְלָכֵן זָכָה לְנִשּׁוּב רוּחַ צְפוֹנִית בְּכִנּוֹרוֹ, וְנֶאֱמַר בּוֹ (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר ה׳ מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ, וְהָיָה מְנַגֵּן בּוֹ בַּכִּנּוֹר בְּאַרְבָּעָה מִינֵי נִגּוּנִים: בְּשִׁיר פָּשׁוּט, שֶׁהוּא

גְּוּנִין, בְּשִׂיר פָּשׁוּט, דְּאִיהוּ י׳. וּבְשִׂיר כָּפוּל, דְּאִיהוּ י״ד. וּבְשִׂיר מְשׁוּלָּשׁ, דְּאִיהוּ יד״ו. וּבְשִׂיר מְרוּבָּע, דְּאִיהוּ יְדוָ״ד. הָא אִינּוּן עֶשֶׂר אַתְוָון. דְּעַבַּד דָּוִד לְכֻלְּהוּ, י׳ מִינֵי תְּלִים. וְסַלְקִין לְע״ב אַנְפִּין, כְּזוּשְׁבָּן י׳ אַתְוָון אִלֵּין.

י׳. וּבְשִׂיר כָּפוּל, שֶׁהוּא י״ד. וּבְשִׂיר מְשֻׁלָּשׁ, שֶׁהוּא יה״ו. וּבְשִׂיר מְרֻבָּע, שֶׁהוּא יְהוָ״ה. הֲרֵי הֵן עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁעָשָׂה דָּוִד כְּנֶגְדָּן עֲשָׂרָה מִינֵי תְּלִים, וְעוֹלִים לְע״ב פָּנִים, כְּחֶשְׁבּוֹן עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ.

269. וּמָתַי סְלִיקוּ בְּע״ב מִינֵי נְגוּנָא. כַּד אִתְעֲבָר שׁוּלְטָנוּתָא דְּעָוֹן מַשְׁזִית אַף וְזֵימָה. דִּבְהוֹן דָּפִיק רוּזָז סְעָרָה. בְּאַרְבַּע סִטְרִין, דְּסַלְקִין לִי׳ כִּתְרִין לְע״ב אוּמִין, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי יא) וּבַאֲבוֹד רְשָׁעִים רִנָּה.

269. וּמָתַי עָלוּ בְע״ב מִינֵי נִגּוּן? כְּשֶׁעָבַר שִׁלְטוֹן עָוֹן מַשְׁחִית אַף וְחֵמָה, שֶׁבָּהֶם דּוֹפֶקֶת רוּחַ סְעָרָה בְּאַרְבָּעָה צְדָדִים שֶׁעוֹלִים לַעֲשָׂרָה כְּתָרִים לְע״ב אֻמּוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי יא) וּבַאֲבֹד רְשָׁעִים רִנָּה.

Four Klipot are registered in different body parts. They are mentioned in the vision of Ezekiel with the names: A Stormy Wind, A Great Cloud, A Flaring Fire, and A Great Brightness. Rabbi Ashlag, in “the Ladder” commentary, explains that these Klipot were created during the formation of the Tree of Life, the ten Sefirot, and the 4 worlds. With the process of Tzimtzum, restriction, the Light distanced Himself from the space that was assigned to create our universe and the spiritual worlds. The first tzimtzum created lack of Light and the first ‘Klipa’ was created. Each time a lack of light is identified, a curtain and a klipa exist. The Ten Sefirot are vessels for the light of the Creator. In order to give them different ‘identities’ (names), the Endless created a process of evolving state, of lack and fulfillment, that formed the Tree of Life. Most of you may have learned that the Sefirot are light but it is not completely accurate. They have a name, so they are vessels. Each of them has a different type of vessel, therefore they reveal the light that they contain differently. The Sefira of Chessed is a vessel and the light that is revealed there is called Light of Chassadim.

270. דְּמִיכָאֵ״ל גַּבְרִיאֵ״ל נוּרִיאֵ״ל רְפָאֵ״ל, שַׁלְטִין עַל ד׳ סִטְרִין (ס"א יסודין) טָבִין דְּבַר נָשׁ, דְּאִינּוּן מַיָּא וְאֶשָּׁא וְרוּזָא וְעַפְרָא, וְכָל זַד אִית לֵיהּ ד׳ אַנְפִּין. עָוֹן מַשְׁזִית אַף וְזֵימָה, תַּלְיָין (ס"א שלטין) עַל מָרָה לְבָנָה, דְּרִיאָה דְּעָבִיד סִרְכָא. וּבְמָרָה סוּמָקָא דְּכָבֵד, דְּאִתְאַדָּם בְּמַאֲדִים. וּבְמָרָה יְרוֹקָא דַּאֲזִידָא בְּכַבְדָא, דְּאִיהוּ זַרְבָּא דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת, דְּאִתְּמַר בָּהּ (משלי ה) וְאַזְרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה חַדָּה כְּזֶרֶב פִּיּוֹת. וּבְמָרָה שְׁזוֹרָה, לִילִית, שַׁבְּתַי, שׁוּלְטָנוּתָא בַּטְזוֹל, דְּאִיהוּ עֲצִיבוּ,

270. שֶׁמִּיכָאֵ״ל גַּבְרִיאֵ״ל נוּרִיאֵ״ל רְפָאֵ״ל שׁוֹלְטִים עַל אַרְבַּעַת הַצְּדָדִים (הַיְסוֹדוֹת) הַטּוֹבִים שֶׁל הָאָדָם, שֶׁהֵם מַיִם וְאֵשׁ וְרוּחַ וְעָפָר, וּלְכָל אֶחָד יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע פָּנִים: עָוֹן מַשְׁחִית אַף וְחֵמָה, תְּלוּיִים (שׁוֹלְטִים) עַל מָרָה לְבָנָה, שֶׁרֵאָה עוֹשָׂה סִרְכָה. וּבַמָּרָה הָאָדֹם שֶׁל הַכָּבֵד שֶׁהִתְאַדֵּם בְּמַאֲדִים. וּבְמָרָה יֵרָקָה שֶׁאֲחוּזָה בַּכָּבֵד, שֶׁהוּא חֶרֶב מַלְאַךְ הַמָּוֶת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה חַדָּה כְּחֶרֶב פִּיּוֹת. וּבְמָרָה שְׁחֹרָה, לִילִית, שַׁבְּתַי, שִׁלְטוֹן בַּטְחוֹל, שֶׁהוּא עַצְבוּת,

שְׁאוֹל תַּחְתִּית, עֲנִיּוּתָא וַזְעֲזוּכָא בִּכְיָה וְהֶסְפֵּדָא וְרַעֲבוֹן.

שְׁאוֹל תַּחְתִּית, עֲנִיּוּת וְחֹשֶׁךְ, בְּכִיָּה וְהֶסְפֵּד וּרְעָבוֹן.

271. מִיַּד דְּמִתְעָבְרִין אִלֵּין קְלִיפָּין מִבַּר נָשׁ, שַׁלְטָא עָלֵיהּ אִילָנָא דְזַיִי, בְּע"ב אַנְפִּין, דְּאִינּוּן י' יָ"ד יְ"ו יְדֹו"ד, דְּאִשְׁתְּכָזוּ עֲשָׂרָה תַּלְיָין מֵאַרְבַּע רוּזוֹת, דְּאִינּוּן יְדֹוָד, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, כֹּה אָמַר יְדֹוָד מֵאַרְבַּע רוּזוֹת בֹּאִי הָרוּזַ, דָּא הוּא רוּזוֹ דְּמָשִׁיזַ. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּזַ יְיָ, כַּד אִיהוּ מְנַשֵּׁב בְּאוֹזֶן יְמִינָא דְלִבָּא, דְּתַמָּן זָכְמָה מִסְטָרָא דְזֶסֶד, דְּבֵיהּ הָרוּצָה לְהַזְכִּים יַדְרִים בְּזָכְמָה. וְזֶסֶ"ד נָשַׁב בַּבִּינָה, דְּבַזָכְמָה י'. בַּבִּינָה ה'. בְּתִפְאֶרֶת ו'. בַּמַלְכוּת ה'. יְדֹוָד דְּפִיק בְּכֻלְּהוּ אַרְבַּע. דְּסַלְקִין לְעֶשֶׂר. ולע"ב מַזְעֲזָבָה דְּלִבָּא.

271. מִיָּד כְּשֶׁעוֹבְרוֹת קְלִפּוֹת אֵלּוּ מֵהָאָדָם, שׁוֹלֵט עָלָיו עֵץ הַחַיִּים בְּע"ב פָּנִים, שֶׁהֵם י' י"ה יה"ו יְהֹו"ה, שֶׁנִּמְצְאוּ עֲשָׂרָה תְּלוּיִים מֵאַרְבַּע רוּחוֹת, שֶׁהֵם יְהֹוָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ. זֶהוּ רוּחוֹ שֶׁל מָשִׁיחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (ישעיה יא) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ ה', כְּשֶׁהוּא מְנַשֵּׁב בְּאֹזֶן יָמִין שֶׁל הַלֵּב, שֶׁשָּׁם חָכְמָה מִצַּד הַחֶסֶד, שֶׁבּוֹ הָרוֹצֶה לְהַחְכִּים יַדְרִים בְּחָכְמָה. וְחֶסֶ"ד נוֹשֵׁב בְּבִינָה. שֶׁבְּחָכְמָה י', בְּבִינָה ה', בְּתִפְאֶרֶת ו', בְּמַלְכוּת ה'. יְהֹוָה דּוֹפֵק בְּכָל הָאַרְבָּעָה, שֶׁעוֹלִים לַעֲשָׂרָה, וּלְע"ב מַחֲשֶׁבֶת הַלֵּב.

272. דָּא יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, יְמִינָא אִיהוּ מַיִם. וְאִיהוּ יַד הַגְּדוֹלָה. מִשְׁמָאלָא אֵשׁ. וְאִיהִי יַד הַזְעֲזָקָה. בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, יָ"ד רָמָה. דְּאִיהִי רוּזָא דְּקֻדְשָׁא. וְכֹלָּא בֵּן י"ד.

272. זֶה יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. יָמִין הוּא מַיִם, וְהוּא יַד הַגְּדוֹלָה. מִשְּׂמֹאל אֵשׁ, וְהִיא יַד הַחֲזָקָה. בָּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי יָ"ד רָמָה, שֶׁהִיא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ. וְהַכֹּל בֵּן י"ד.

Michael, Gabriel, Nuriel, and Raphael are the four angels that control the positive aspect of the four elements in man. They are Fire, Air (spirit), Water and Earth. Each of the elements has four faces: עָוֹן מַשְׁחִית אַף וְחֵמָה, Sin, Destruction, Anger, and Rage. מרה, 'Bile', is part of the digestive system. The literal meaning of the word in Hebrew is 'Bitterness'. The bile supports the breakdown and transformation of solid food into a fluid in the body and allows it to absorb the nutrition of the food. The Zohar describes four aspects of negativity using the word מרה, 'Bitterness', bile, to teach us the spiritual process that occurs in the body when we are under the control of the Klipot and the four negative attributes. מָרָה לְבָנָה – 'White Bitterness' affects the lungs and creates holes or damage on the surface of the lungs. It is the aspect of the Klipah of 'Stormy Wind' and 'Great brightness' (Klipat Nogah). The Stormy Wind is the aspect of all negative, and the Great Brightness has two opposite sides of Negative and Positive. וּבַמָּרָה הָאֲדֹם – 'Red Bitterness' controls the liver with the Klipah of 'Flaring Fire' and 'Destructive'. וּבְמָרָה יְרֻקָּה – 'Green Bitterness' controls the liver by holding to it, and brings the aspect of 'Stormy Wind', 'Anger', and the 'Sword of the Angel of Death'. וּבְמָרָה שְׁחֹרָה – 'Black Bitterness' is the worst one and controls the Spleen. It brings melancholy, sadness, poorness, darkness, depression, crying for loss, and hunger. The four negative attributes of Sin, Destructive, Anger and Rage affect our body and soul. Zohar Pinchas has a lot

of secrets related to health and this one is very significant to study and to apply in our daily lives. Sin – Avoiding actions that are not on the positive spiritual path as the Zohar teaches us from the Torah. Destructive – Avoid any action, including speaking, that is not in the process of supporting and building others. Anger – Stay positive and avoid situations that could upset you. Rage – Definitely never be reactive or lose control. These negativities 'melt down' the health (Light) that one has in his body. They transform good body parts into negative, and 'Black Bitterness'. The Zohar also tells us that when we push away these Klipot, we get the control of the Tree of Life with the 72 'faces' that come from arranging the name YHVH in the form: י,יה,יהו,יהוה, the 10 letters have the numerical value of 72. This Zohar teaching is a great motivator for all of us to stay on a positive spiritual path because it benefits our bodies as much as it allows the souls to elevate higher. Bookmark or print this Zohar section as it helps in getting out of 'Black Bitterness'.

273. (יחזקאל א) כִּי רוּזַז הַזַּזָּה בָּאוֹפַנִּים אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּזַז לָלֶכֶת יֵלֵכוּ. בֵּיהּ מִתְנַהֲגִים מַיָּא וְאֶשָּׁא. דְּאָזִיד בְּתַרְוַיְיהוּ, וְדָפִיק בְּעַרְקִין דְּמוּזָא, דְּאִיהוּ מַיִם. וּבְעַרְקִין דְּלִבָּא, דְּאִיהוּ אֵשׁ. וְרוּזַז בְּכַנְפֵי רֵיאָה.

273. כִּי רוּחַ הַחַיָּה בָּאוֹפַנִּים. אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ (יחזקאל א). בּוֹ מִתְנַהֲגִים מַיִם וְאֵשׁ. שֶׁאוֹחֵז בִּשְׁנֵיהֶם, וְדוֹפֵק בְּעוֹרְקֵי הַמּוֹחַ, שֶׁהוּא מַיִם. וּבְעוֹרְקֵי הַלֵּב, שֶׁהוּא אֵשׁ. וְרוּחַ בְּכַנְפֵי רֵאָה.

274. בְּכָל אֵבָר וְאֵבָר דְּגוּפָא, אִשְׁתְּכַזּוּ גַּלְגַּלֵּי יַמָּא דְּאוֹרַיְיתָא, וְגַלְגַּלֵּי רְקִיעָא, דְּאִינּוּן אֶשָּׁא. כֻּלְּהוּ סַלְקִין וְנַזְוִתִין בֵּיהּ. וְאִיהוּ אַתְרֵיהּ בֵּין רְקִיעָא וַיַּמָּא, מָאנָא דִּילֵיהּ אַרְעָא, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.

274. בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁל הַגּוּף נִמְצָאִים גַּלְגַּלֵּי יָם הַתּוֹרָה וְגַלְגַּלֵּי הָרָקִיעַ, שֶׁהֵם אֵשׁ. כֻּלָּם עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ, וְהוּא מְקוֹמוֹ בֵּין רָקִיעַ וְיָם. כְּלִי שֶׁלּוֹ אֶרֶץ, שֶׁהִיא שְׁכִינָה.

275. וּכְגַוְונָא דְּעוֹפָין, פָּתִיזוּ גַּדְפַּיְיהוּ, לְקַבְּלָא רוּזָא לְפַרְזָא בֵּיהּ. הָכִי כָּל אֵבָרִים דְּגוּפָא, פָּתִיזָן בְּכַמָּה מִקּוֹרִין, בְּכַמָּה פָּרְקִין, בְּכַמָּה עַרְקִין, בְּכַמָּה אִדָּרִין דְּלִבָּא, אִדָּרִין דְּמוּזָא, לְקַבְּלָא לֵיהּ. דְּאִי לָאו דְּנָשִׁיב בְּבָתִּין דְּלִבָּא, הֲוָה נוּרָא דְּלִבָּא, אוֹקִיד כָּל גּוּפָא. וְכַמָּה סוּלְמִין, וְאִדָּרִין, דְּעַרְקִין דְּקָנֶה דְּלִבָּא, וְקָנֶה דְּרֵיאָה, כֻּלְּהוּ מִתַּתְקְנִין לְגַבֵּיהּ.

275. וּכְמוֹ עוֹפוֹת, פּוֹתְחִים כַּנְפֵיהֶם לְקַבֵּל רוּחַ לִפְרֹחַ בּוֹ – כָּךְ כָּל הָאֵיבָרִים אֵיבְרֵי הַגּוּף פְּתוּחִים בְּכַמָּה מְקוֹרוֹת, בְּכַמָּה פְּרָקִים, בְּכַמָּה עוֹרְקִים, בְּכַמָּה חַדְרֵי הַלֵּב, חַדְרֵי הַמּוֹחַ, לְקַבֵּל אוֹתוֹ. שֶׁאִם לֹא יִנְשֹׁב בְּבָתֵּי הַלֵּב, הָיָה אֵשׁ הַלֵּב שׂוֹרֵף כָּל הַגּוּף. וְכַמָּה סֻלָּמוֹת וַחֲדָרִים שֶׁל עוֹרְקֵי קְנֵה הַלֵּב וּקְנֵה הָרֵאָה, כֻּלָּם מִתְתַּקְּנִים אֵלָיו.

276. כַּד סָלִיק דְּבוּרָא, עַל כַּנְפֵי דְּרֵיאָה, אִתְעָבִיד קוֹל. בְּהַהוּא זִמְנָא (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל. (תהלים כט) קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם. מִסִּטְרָא דְּמַיָּא, דְּאִיהוּ מוּזָא, דְּתַמָּן סָלִיק בְּכַנְפֵי רֵיאָה.

276. כְּשֶׁעוֹלֶה הַדִּבּוּר עַל כַּנְפֵי הָרֵאָה, נַעֲשֶׂה קוֹל. בְּאוֹתוֹ זְמַן, (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל. (תהלים כט) קוֹל ה׳ עַל הַמָּיִם – מִצַּד הַמַּיִם, שֶׁהוּא מוֹחַ, שֶׁשָּׁם עוֹלֶה בְּכַנְפֵי רֵאָה. קוֹל ה׳ חֹצֵב

קוֹל יְיָ זוּעֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, מִסִּטְרָא דִּלְבָא, כַּד נָפִיק מִפּוּמָא, אִתְקְרֵי דִּבּוּר. לַהֲבוֹת אֵשׁ – מִצַּד הַלֵּב, כְּשֶׁיּוֹצֵא מֵהַפֶּה, נִקְרָא דִּבּוּר.

עַל אֲשֶׁר יִהְיֶה-שָּׁם הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ, שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת; וְהָאוֹפַנִּים, יִנָּשְׂאוּ לְעֻמָּתָם, כִּי " Ezekiel 1:22 רוּחַ הַחַיָּה, בָּאוֹפַנִּים" "Wherever the spirit wanted to go, they went, and the wheels rose along with them, for the spirit of the living creatures was in the wheels." The Zohar reveals to us a great secret from this verse. Every part of the body is under the energy influence of the four elements of nature (Fire, Air [spirit, Ruach], Water and Earth). The spirit (Ruach) leads all the others from their origin that is the lungs. It is the aspect of the Central Column and it controls the water, which is the Right column and Chessed. The direction of water is downward from heavens to the earth. The Left column, Gevurah, is represented by the Fire element and its direction is upward from earth to heavens. The Ruach, that is the central column, has the earth as a vessel that draws the right, Chessed, and 'pushes away' the left, which is Gevurah. All body parts are open to the control of the Ruach that comes from the lungs and channels the Light to all cells of the body. The heart, that is the center of the Fire element in the body, could not exist without the 'wings' of the lungs that 'hover' over to 'cool' it down and give it balance. Without the work of the lungs, the heart could 'burn' the entire body with the judgment that comes from the fire of the heart. The 'wheels' in the verse are the energy patterns in the physical world that are driven by the spiritual force, that is Ruach. Everything in this world is in control by the 'wheels' that are controlled by the Ruach. In simple words, we need to breathe Light into our lungs, so it will spread all over the body and balance it. With every breath we take, we should meditate to connect to the Light. It would be a great benefit if we can set times in a proper environment to exercise our breathing with meditation. When we recite the Ana B'Koach or any prayer or meditation, we should have this teaching in our mind to gain better control over the body. Obviously, we should not forget the purpose of sharing the aspect of the meditation and prayers while we are taking the light in.

277. וְלָקָבֵל תְּרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה, דְּפַתְּחִין גַּדְפִּין לְקַבְּלָא לֵיהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְּמָעְלָה. הָכִי שִׁפְוָון נַטְלִין לֵיהּ לְדִיבּוּר, וּפַרְזִין לֵיהּ לְעֵילָא.

277. וּכְנֶגֶד שְׁתֵּי כַנְפֵי רֵאָה שֶׁפּוֹתְחוֹת כְּנָפַיִם לְקַבְּלוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמָעְלָה – כָּךְ שְׁפָתַיִם לוֹקְחוֹת הַדִּבּוּר וּמַפְרִיחוֹת אוֹתוֹ לְמַעְלָה.

278. וּכְגַוְונָא דְּאִינּוּן זַמְשָׁה כַּנְפֵי (ס"א ענפי) רֵיאָה, כֻּלְּהוּ פָּתִיזָן בְּלָא סִרְכָא, לְקַבְּלָא הַאי קוֹל, הָכִי נָמֵי צְרִיכִין לְמֶהֱוֵי זַמְשָׁא תִּקּוּנִין דְּפוּמָא, כֻּלְּהוּ פָּתִיזָן בְּלָא סִירְכָא, בְּזַמְשָׁ תִּקּוּנִין דְּאִינּוּן: (דף רכ"ח ע"א) אוזהע בַּגָּרוֹן. בומף בְּשִׁפְוָון. גיכך בַּזַּיִךְ. דטלנת בְּלִישָׁנָא. וסשרץ בַּשִּׁינַּיִם.

278. וּכְמוֹ שֶׁאוֹתָן חָמֵשׁ כַּנְפֵי (עַנְפֵי) רֵאָה, כֻּלָּן פְּתוּחוֹת בְּלֹא סִרְכָה לְקַבֵּל קוֹל זֶה – כָּךְ גַּם צְרִיכִים לִהְיוֹת חֲמִשָּׁה תִּקּוּנֵי הַפֶּה, כֻּלָּם פְּתוּחִים בְּלִי סִרְכָה בַּחֲמִשָּׁה תִּקּוּנִים, שֶׁהֵם: אחה"ע בַּגָּרוֹן. בומ"ף בַּשְּׂפָתַיִם. גיכ"ק בַּחֵךְ. דטלנ"ת בַּלָּשׁוֹן. וסשר"ץ בַּשִּׁנַּיִם.

279. וְדִבּוּר דִּיהֵא בְּהוֹן, בְּלָא סִרְכָּא וְעֹכּוּבָא כְּלַל. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת. דָּא צְלוֹתָא, דְּאִיהוּ דִּבּוּר. וּבְגִינֵיהּ אִתְּמַר, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁמְּקוּבָּל. וְאִי אִית סִרְכָּא וְנָפְקָא בְּעֹכּוּבָא, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁמְּטוֹרָף. בְּגִין (ס"א כגון) סִרְכָּא בְּרֵיאָה דְּאִיהִי טְרֵפָה.

279. וְדִבּוּר שֶׁיִּהְיֶה בָּהֶם בְּלִי סִרְכָּה וְעִכּוּב כְּלָל, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת, זוֹ תְּפִלָּה, שֶׁהוּא דִּבּוּר, וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר, אִם שְׁגוּרָה תְּפִלָּתִי בְּפִי, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁמְּקֻבָּל. וְאִם יֵשׁ סִרְכָּה וְיוֹצֵא בְּעִכּוּב, יוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁמְּטֹרָף, בִּגְלַל (כְּגוֹן) סִרְכָּה בְּרֵאָה שֶׁהִיא טְרֵפָה.

280. וְקוֹל דָּא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, דְּבֵיהּ (יחזקאל א) וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם. וְדָא יְדוֹ"ד דְּאִיהוּ קוֹל, כַּד נָפִיק לְקַבְּלָא שְׁכִינְתָּא בְּצְלוֹתָא בַּזַּזְשָׁאי, דְּאִיהוּ דִּבּוּר, דְּבֵיהּ אֲדנָ"י שְׂפָתַי תִּפְתָּזוּ, כָּל אֵבָרִין פְּתִיזָן כֻּלְּהוּ גַּדְפַּיְיהוּ, בְּרמ"ז תֵּיבִין, דְּאִינּוּן בְּד' פָּרְשִׁיָּין דִּקְרִיאַת שְׁמַע, דִּבְהוֹן נָזִית קָלָא.

280. וְקוֹל זֶה שָׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֶׁבּוֹ (יחזקאל א) וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם. וְזֶה יְהוָ"ה שֶׁהוּא קוֹל, כְּשֶׁיּוֹצֵא לְקַבֵּל שְׁכִינָה בִּתְפִלָּה בַּחֲשַׁאי, שֶׁהוּא דִּבּוּר, שֶׁבּוֹ אֲדנָ"י שְׂפָתַי תִּפְתָּח, כָּל הָאֵיבָרִים פּוֹתְחִים כֻּלָּם אֶת כַּנְפֵיהֶם בְּרמ"ח תֵּבוֹת, שֶׁהֵם בְּאַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁבָּהֶן יוֹרֵד הַקּוֹל.

Before we speak, the sound, קול, is formed in the lungs that have 5 lobes, 3 on the right lung and 2 on the left lung. Psalms 29:3 " קוֹל יְהוָה, עַל-הַמָּיִם: אֵל-הַכָּבוֹד הִרְעִים; יְהוָה, עַל-מַיִם רַבִּים" "The voice of YHVH is upon the waters; the God of glory thundereth, even YHVH upon many waters." Water is the foundation of the lungs and the voice of YHVH rise from there. The YHVH name represents the 5 worlds of Adam Kadmon (Keter, Endless, the tip of the Yod), Atziluth (Chokmah, י, Yod), Beriah (Binah, ה, Heh), Yetzirah (Zeir Anpin, ו, Vav) and Asiah (Malchut, ה, Heh). The 5 lobes of the lungs vibrate (thunder) and produce the sound. The Zohar tells us that when the 5 aspects of sound come out they should have 5 'Tikunim' (foundations) in the mouth. The Hebrew letters have 5 groups of sound. אחהע– Sound out from the throat. בומף – Sound out from the lips גיכק – Sound out from the top of the mouth דטלנת – Sound out from the tongue זסשרץ – Sound out from the teeth Ezekiel 1:24 "וָאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל-שַׁדַּי" "And when they went, I heard the noise of their wings like the noise of great waters, like the voice of the Almighty" The Holy Ari teaches us that we should meditate on each group of letters in order to be a channel of the Light when we speak because every word creates an angel that supports us if the word is positive, or hurt us if it is negative. Negative speech is 'prey', טרפה, for the other side that feeds on it and uses it against us. Most of you already know the great negativity of evil speech. This teaching should give you more support to control and restrict your words. Reading the sacred text produces Light force, that vibrates like thunder in the world. For that reason, the Daily Zohar provides the reading of the text so people can play it around the world and reveal the light of the Zohar in their lives and in their environment. We provide a transliteration tool here: http://dailyzohar.com/hebtrans.php where you can copy any Hebrew text (Vowelized) and make it 'readable'. We have the ENTIRE Zohar

transliterated on http://unityzohar.com/uzread.php?tr=en&tri= . We began developing a site for learning to read Hebrew (http://Hebrew.DailyZohar.com) and many people are waiting for us to learn Hebrew. Unfortunately, the little donations that come in are not enough to complete the tasks. All DZ projects are FREE and I thank the few that support us and share the merit of spreading the Light.

281. וְכַד נָזִית, כַּמָּה צִפָּרִין מִצַּפְצְפִין לְגַבֵּיהּ, בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּן, כֻּלְּהוּ עַל אֵבָרִין דְּגוּפָא, דְּאִינּוּן עַנְפֵי אִילָנָא. וּבְכָל גַּרְפִּין דְּכָל אֵבֶר, דְּתַמָּן דִּיוּרָא דְּצִפּוֹרָא, דְּאִיהִי אֲדֹנָ״י, בְּכָל עַנְפָא וְעַנְפָא, אִשְׁתְּכַח פָּתִיזָא לְגַבֵּי דְּבַעְלָהּ. אֲדֹנָ״י שְׂפָתַי תִּפְתָּח, אִיהוּ פָּתִיזָא לְגַבֵּיהּ, בְּצִלּוֹתָא דַּעֲמִידָה. לֵית אֵבֶר מִרְמ״ז אֵבָרִים דִּשְׁכִינְתָּא, דְּלָאו אִיהִי פָּתִיזָא לְקַבְּלָא לֵיהּ. וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאַת שִׁיזַת מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. אִיהוּ צִפְצוּף עוֹפוֹת, דְּאִינּוּן נִשְׁמָתִין דְּשַׁרְיָין בָּאֵבָרִים. אִיהִי שִׁיזַת דְּקָלִים, דְּאִינּוּן עַנְפִין דְּאִילָנָא.

281. וּכְשֶׁיּוֹרֵד, כַּמָּה צִפֳּרִים מְצַפְּצְפוֹת לוֹ בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּן, כֻּלָּם עַל אֵיבְרֵי הַגּוּף, שֶׁהֵם עַנְפֵי הָאִילָן. וּבְכָל כַּנְפֵי כָּל אֵיבָר, שֶׁשָּׁם דִּיּוּר הַצִּפּוֹר, שֶׁהִיא אֲדֹנָ״י, בְּכָל עָנָף וְעָנָף נִמְצָאָה פְּתוּחָה לְבַעְלָהּ. אֲדֹנָ״י שְׂפָתַי תִּפְתָּח, הוּא פָּתַח אֵלָיו בִּתְפִלַּת הָעֲמִידָה – אֵין אֵיבָר מִמָּאתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבְרֵי הַשְּׁכִינָה שֶׁלֹּא פָּתוּחַ לְקַבְּלוֹ, וְלָכֵן נִקְרֵאת שִׁיחַת מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. הוּא צִפְצוּף עוֹפוֹת, שֶׁהֵם נְשָׁמוֹת שֶׁשּׁוֹרוֹת בָּאֵיבָרִים. הִיא שִׁיחַת דְּקָלִים, שֶׁהֵם עַנְפֵי הָאִילָן.

282. וּבְהַהוּא זִמְנָא, דְּנָזִית יְדוֹ״ד לְגַבֵּי אֲדֹנָ״י בְּכָל אֵבֶר, אִתְּמַר בֵּהּ, (יחזקאל א) בְּעָמְדָם תִּרַפֶּינָה כַּנְפֵיהֶם. וְהַאי רָזָא דְּזַזְשְׁמַל. זַזִּיוֹת אֵשׁ, עִתִּים זָזְשׁוֹת, וְעִתִּים מְמַלְּלוֹת. וְאָמְרוּ מָאֲרֵי מַתְנִיתִין, בְּמַתְנִיתָא תָּנָא, כְּשֶׁהַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זָזְשׁוֹת, וּכְשֶׁאֵין הַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מְמַלְּלוֹת. בְּהַהוּא זִמְנָא דְּמִתְיַיְחֲדִין קוֹל וְדִבּוּר כַּחֲדָא, דְּאִינּוּן יְאַהְדוֹנָהִי, זָזְשׁוֹת. אֲבָל בְּזִמְנָא דְּפָנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, יְדוֹ״ד מִן אֲדֹנָ״י בְּפֵרוּדָא, אִיהוּ אִשְׁתְּכַח בְּאַרְבַּע אַנְפֵי זַיִן, כֻּלְּהוּ פָּתִיזָן, לְקַבְּלֵיהּ מְמַלְּלוֹת, לְמִשְׁאַל מְזוֹנָא, בְּגִין (דניאל ד) דְּמָזוֹן לְכֹלָּא בֵּיהּ. אֲדֹנָ״י אִשְׁתְּכַח בְּכַנְפֵי הַזַּזִּיוֹת, כֻּלְּהוּ פָּתִיזָן לְגַבֵּי זַיִן.

282. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן שֶׁיּוֹרֵד יְהוֹ״ה אֶל אֲדֹנָ״י בְּכָל אֵיבָר, נֶאֱמַר בָּהֶם, בְּעָמְדָם תִּרַפֶּינָה כַּנְפֵיהֶם. וְזֶה סוֹד הַחַשְׁמַ״ל, חַיּוֹת אֵשׁ, עִתִּים חָשׁוֹת, וְעִתִּים מְמַלְּלוֹת. וְאָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּמַתְנִיתָא לָמַדְנוּ, כְּשֶׁהַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – הֵן חָשׁוֹת. וּכְשֶׁאֵין הַדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – הֵן מְמַלְּלוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְיַחֲדִים קוֹל וְדִבּוּר כְּאֶחָד, שֶׁהֵם יְאַהְדוֹנָהִי – חָשׁוֹת. אֲבָל בִּזְמַן שֶׁפְּנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, יְהוֹ״ה מֵאֲדֹנָ״י בְּפֵרוּד – הוּא נִמְצָא בְּאַרְבַּע פְּנֵי הַחַיּוֹת, כֻּלָּם פְּתוּחִים, לְעַמָּתָן מְמַלְּלוֹת לִשְׁאֹל מָזוֹן מִשּׁוּם שֶׁמָּזוֹן לַכֹּל בּוֹ. אֲדֹנָ״י נִמְצָא בְּכַנְפֵי הַחַיּוֹת, כֻּלָּם פְּתוּחִים לַחַיּוֹת.

The Zohar reveals to us that the ‘voice’, קול, of the prayer, is the aspect of שמע, Shema, literally meaning ‘Listen’, from the Shema Israel prayer. The first six words of this prayer create a unification of Zeir Anpin and Malchut. The sound

that comes from the 'wings', that is the light of the words, comes out to receive the Shechina. The 248 words of the prayer represent the aspect of 248 body parts. The "Sulam", which is the commentary of Rabbi Ashlag on the Zohar, teaches us that Zeir Anpin has 248 lights of Chassadim. They are revealed through the prayer of the Shema as vessels for the Right column. The 'voice' that is the aspect of יהוה, YHVH, comes down and is revealed in the name אדני, ADNY. The angels that carry these lights form are the aspect of fire, חשות, that feel the force of Light and rush down to all body parts. When the sound stops the angels speak, ממללות, meaning they activate the force of each of the 248 lights in their corresponding body parts. Ezekiel 1:14 " וְהַחַיּוֹת, רָצוֹא וָשׁוֹב, כְּמַרְאֵה, הַבָּזָק" "And the living creatures ran and returned as the appearance of a flash of lightning." The first two letters of each of the states of the angels חשות and ממללות form the word חשמל, meaning electricity. We see and learn that the connection of the Light, Zeir Anpin, Male energy, with the Shechinah, Malchut, female aspect, ground, earth, creates a cycle of energy that flows to the world. The principle and the aspect of חשמל, Electricity, is in every spiritual connection. The Holy Temples served as the 'power outlet' of the energy to the world. The strings of the Tzitzit that we study a few DZs back are the aspect of 'wires' of light. The Tefilin that we place on our head and arm are also like the positive and negative polls of electricity/Light. Our souls are 'wired' from the material body, which is the female aspect and vessels, to the spiritual system, that is male aspect and light. חשמל, 'Electricity', is the power that we get when we properly connect upper and lower levels with our prayers and studies. The prayer of Shema Israel has four sections with the aspect of the YHVH, and when we recite it we form a vessel that activates its power and 'energizes' our lives. Learn to recite the Shema using this video that I prepared for everyone http://dailyzohar.com/shema-israel/

283. שׁוֹאֲגִין בְּקוֹל דְּאִיהוּ יְדוֹ"ד, כֻּלְּהוּ בִּימִינָא. אוֹפַנִּים מְצַפְּצְפָן בְּרִבּוּר, דְּאִיהוּ אֲדֹנָ"י בִּשְׂמֹאלָא. בִּשְׂרָפִים מִתְזַזְּבְּרִים קוֹל וְדִבּוּר בְּאֶמְצָעִיתָא. יְאֲהַדְּוָנָהִי. בְּהוֹן (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה ו) וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. וְאִתְּמַר בְּהוֹן, (קהלת י) וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר. וּשְׂרָפִים שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד. מִסִּטְרָא דְּאַת ו', דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, כָּלִיל יְמִינָא וּשְׂמֹאלָא. וְאִיהוּ כָּלִיל שִׁית תֵּיבִין, (ישעיה ו) בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף סִימָן.

283. שׁוֹאֲגִים בְּקוֹל, שֶׁהוּא יְהוָ"ה, כֻּלָּם בִּימִין. אוֹפַנִּים מְצַפְּצְפִים בְּדִבּוּר, שֶׁהוּא אֲדֹנָ"י, בִּשְׂמֹאל. בִּשְׂרָפִים מִתְחַבְּרִים קוֹל וְדִבּוּר בָּאֶמְצַע. יְאֲהַדְּוָנָהִי. בָּהֶם (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה ו) וַיָּעָף אֵלַי אֶחָד מִן הַשְּׂרָפִים. וְנֶאֱמַר בָּהֶם, (קהלת י) וְעוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דָּבָר. וּשְׂרָפִים – שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד (ישעיה ו), מִצַּד הָאוֹת ו', שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, כּוֹלֵל יָמִין וּשְׂמֹאל. וְהוּא כּוֹלֵל שֵׁשׁ תֵּבוֹת – בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף סִימָן.

284. תִּקּוּנָא תְּנַיְינָא, (יחזקאל א) וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. רְשִׁימוּ דְּסֵפֶר תּוֹרָה, וְאִיהוּ (ישעיה מד) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת.

284. תִּקּוּן שֵׁנִי – וְעַל דְּמוּת הַכִּסֵּא דְּמוּת כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. רֹשֶׁם שֶׁל סֵפֶר תּוֹרָה, וְהוּא (שם מד) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם לָשֶׁבֶת בָּיִת.

285. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַרְבִית וְשַׁחֲרִית, כְּאִילּוּ מְקַיֵּים (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. דְּטַלִּית לְבָנָה, אִיהוּ לִימִינָא מִסִּטְרָא דְּזֶסֶד. וְאִתְּמַר, אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. (ישעיה טז) וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא. זֶסֶד סָלִיק ע"ב זוּלְיִין וְקִשְׁרִין דְּטַלִּית.

285. וּפֵרְשׁוּהָ רַבָּנָן, כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע עַרְבִית וְשַׁחֲרִית כְּאִלּוּ מְקַיֵּים (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. שֶׁטַּלִּית לְבָנָה הִיא לְיָמִין, מִצַּד חֶסֶד, וְנֶאֱמַר אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. (ישעיה טז) וְהוּכַן בַּחֶסֶד כִּסֵּא. חֶסֶד עוֹלֶה ע"ב חֲלִיּוֹת וְקִשְׁרֵי הַטַּלִּית.

The 'voice' that is the pure Light of יהוה, YHVH, comes from the right column. The 'wheels' that are the angels, called 'Ophanim', produce the speech from the 'Voice' in the aspect of אדני, ADNY, and they are Left column. Seraphim, שרפים, are angels from a higher level and they join the right and left columns. Isaiah 6:2 "שְׂרָפִים עֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ כְּנָפַיִם שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד: בִּשְׁתַּיִם יְכַסֶּה פָנָיו, וּבִשְׁתַּיִם יְכַסֶּה רַגְלָיו– וּבִשְׁתַּיִם יְעוֹפֵף." "Above Him stood the seraphim; each one had six wings: with twain he covered his face and with twain he covered his feet, and with twain, he did fly." The 'wings' of the angels are the Sefirot of Zeir Anpin that the angels, which are messengers of the Light, are 'dressed' with on the way to Malchut. Ecclesiastes 10:20 "כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת-הַקּוֹל, וּבַעַל הכנפים (כְּנָפַיִם) יַגִּיד דָּבָר" "for a bird of the air (Heavens) shall carry the voice, and that which hath (owner of) wings shall tell the matter." The word for bird is עוף, numerically 156 which is 26 (YHVH) times 6. It is the aspect of the Light, Zeir Anpin, that is the six Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yessod. The Sulam teaches us that the heavens are the aspect of the Archangel Metatron when the Light of YHVH appears and the 'owner' of 'wings' is also Metatron when his armies of angels carry the light to Malchut. The use of the word בעל, 'Owner', implies a process of acquiring the energy before manifesting, which is the aspect of 'tell the matter'.

286. וְאִית טַלִּית מִסִּטְרָא דְּמִטַּטְרוֹ"ן, דְּאִיהוּ טֵ"ט, כְּלִיל זו"י, בֵּין קִשְׁרִין וְזוּלְיִין לְכָל סִטְרָא. ה' קִשְׁרִין לָקֶבֶל ה' זוּמְשֵׁי תּוֹרָה. וּתְלֵיסָר זוּלְיִין, לָקֶבֶל תְּלֵיסַר מִכִּילָן דְּרַזְמֵי דְּאוֹרַיְיתָא. דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, בי"ג מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת.

286. וְיֵשׁ טַלִּית מִצַּד מִטַּטְרוֹ"ן, שֶׁהוּא טֵ"ט, כּוֹלֵל ח"י, בֵּין קִשְׁרִים וְחֲלִיּוֹת לְכָל צַד. חֲמִשָּׁה קִשְׁרִים כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה. וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת כְּנֶגֶד שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן, בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרָשֶׁת.

287. וּבְגִינָהּ אִתְּמַר, כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. בְּדִיוּקְנָא דְּתִפְאֶרֶת, דְּאִיהוּ תִּפְאֶרֶת אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. וְאִתְקְרֵי בִּשְׁמֵיהּ, יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו. וּלְעֵילָא כְּמַרְאֵה אָדָם, דָּא שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי כְּזִזְיוּ דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, בְּד' אַנְפִּין, וּבְעֶשֶׂר סְפִירָאן, דְּאִינּוּן אָדָם. וְאַרְבַּע אַנְפִּין דְּאָדָם, אַרְבַּע אַתְוָון. וְאִינּוּן י"ד אַתְוָון, וּבְהוֹן (הושע יב) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה.

287. וּבְגִלְלָהּ נֶאֱמַר, כְּמַרְאֵה אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. בְּצוּרַת הַתִּפְאֶרֶת, שֶׁהוּא תִּפְאֶרֶת אָדָם עָלָיו מִלְּמַעְלָה. וְנִקְרָא בִּשְׁמוֹ, יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. (ישעיה מג) כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו יְצַרְתִּיו אַף עֲשִׂיתִיו. וּלְמַעְלָה כְּמַרְאֵה אָדָם – זוֹ שְׁכִינָה, שֶׁהִיא כְּמַרְאֶה שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי בְּאַרְבָּעָה פָּנִים וּבְעֶשֶׂר סְפִירוֹת, שֶׁהֵם אָדָם. וְאַרְבָּעָה פָּנִים שֶׁל אָדָם – אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת. וְהֵם י"ד אוֹתִיּוֹת, וּבָהֶן (הושע יב) וּבְיַד הַנְּבִיאִים אֲדַמֶּה.

Isaiah 43:7 "כֹּל הַנִּקְרָא בִּשְׁמִי, וְלִכְבוֹדִי בְּרָאתִיו: יְצַרְתִּיו, אַף-עֲשִׂיתִיו" "Every one that is called by My name, and whom I have created (World of Creation, Beriah) for My glory (Emanation, Atziluth), I have formed (Formation, Yetzirah) him, yea, I have made (Action, Asiah) him." This verse teaches us that every created thing is under the control of the name of God, that is YHVH. The Talit (Prayer Shawl) has four corners for the four letters of the YHVH name, 32 strings for the 32 paths of wisdom that the Torah reveals. There are different sets of knots and links on the Talit that represent different aspects of the revealed Light in the world. There are 5 knots that represent the five books of the Torah and the five worlds of Adam Kadmon, Emanation, Creation, Formation and Action. 13 links for the 13 attributes of Mercy that come from the level of Arich Anpin to Malchut. Man, אדם, (numerically 45, equal to the spelled name of יוד-הא-ואו-הא), was also created to reveal the name of YHVH with four sides (Sides, faces, elements, dimensions, etc.) and 10 Sefirot. Together we have the sum of 14 as in יד, 'hand', which is the hand of God. Hosea 12:11 "וּבְיַד הַנְּבִיאִים, אֲדַמֶּה" "in the (יד) HAND of the prophets, I will bring similarities (like an image)" The last word, אדמה, includes the word אדם in it. The prophets are the ones that are closer to reveal the essence of Light in every aspect of life. With the help of Zohar studies, we can also see the hand of God everywhere.

288. וְעוֹד אִתְקְרֵי זַ"י, מִסִּטְרָא דְּצַדִּיק, וּבֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ אִתְקְרֵי אָז אָדָם, דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, טַ"ל, וּשְׁכִינְתֵּיהּ ה'. וּבְה' אִיהוּ אָדָם. בְּגִין דְּטַ"ל הָכִי סָלִיק בְּזִזוּשְׁבַּן יו"ד הֵ"א וָא"ו. וְהַאי אִיהוּ מוֹרִיד הַטַּ"ל, לְגַבֵּי הֵ"א. קֶשֶׁר דְּטַלִּית, זַ"י עָלְמִין, דְּקָשִׁיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בְּכָל סִטְרִין, בְּאַרְבַּע כַּנְפוֹת דְּטַלִּית.

288. וְעוֹד נִקְרָא חַ"י מִצַּד שֶׁל צַדִּיק, וּבוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ נִקְרָא אָז אָדָם, שֶׁהוּא הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, טַ"ל, וְהַשְּׁכִינָה ה'. וּבְה' הוּא אָדָם, מִשּׁוּם שֶׁטַּ"ל כָּךְ עוֹלֶה בְּחֶשְׁבּוֹן – יו"ד הֵ"א וָא"ו. וְזֶהוּ מוֹרִיד הַטַּ"ל, לְגַבֵּי אוֹת הֵ"א. קֶשֶׁר הַטַּלִּית – חַ"י הָעוֹלָמִים, שֶׁקּוֹשֵׁר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ בְּכָל הַצְּדָדִים בְּאַרְבַּע כַּנְפוֹת הַטַּלִּית.

Rabbi Pinchas, Rabbi Chiah, and Rabbi Yitzchak continued on their way and while they were walking, the Great Eagle, הנשר הגדול, came and surrounded their heads and hovered above. Rabbi Pinchas said that it is certainly a time of goodwill and the gates of mercy opened for the sick people where they were, and it's time for their healing. Even though they became sick because of a Tikun process, the appearance of the Eagle marks a time of Mercy.
Deuteronomy 32: 11, "כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזָלָיו יְרַחֵף; {ס} יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ, יִשָּׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ."
"As an eagle that stirreth up her nest, hovereth over her young, spreadeth abroad her wings, taketh them, beareth them on her pinions"
It was morning time and Rabbi Pinchas quotes this verse that describes the mercy of God. Like the Eagle spreads his wings over his small ones protecting them, so does God, to protect us.
Psalms 5:4
"יְהוָה–בֹּקֶר, תִּשְׁמַע קוֹלִי; בֹּקֶר אֶעֱרָךְ-לְךָ, וַאֲצַפֶּה."
"YHVH, in the morning shalt Thou hear my voice; in the morning will I order my prayer unto Thee, and will look forward."
When the morning breaks, the Light of Chassadim is revealed in the world by the merit of Abraham.
After midnight the light begins its process of building up. It is the best time to start a Zohar study and meditate to send healing to others. Synching our mediation and prayers with the flow of energy of the day will maximize on drawing light and manifesting it. Some communities start the morning prayers late on Shabbat, and maybe this is convenient to most people, but we lose most of the available light of Chassadim. I suggest making the initial morning connection early at home, especially the 18-morning blessings, Patach Eliyahu, Shema Yisrael and some Zohar that is related to the weekly portion or Tikunei Zohar.
The Great Eagle is the aspect of the central column that we can connect to with our prayers. It came to the sages of the Zohar after they revealed the morning light with their study and connection. It can also come to us when we do the same.

289. תְּפִלִּין מִשְּׂמֹאלָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה סב) נִשְׁבַּע יְיָ בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ. בִּימִינוֹ, זוֹ תּוֹרָה. וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ, אֵלּוּ תְּפִלִּין. יְהוָ"ה בְּד' פָּרְשִׁיָּין. אֲדֹנָ"י הֵיכָלָא לְד' אַתְוָון, בְּד' בָּתֵּי דִּתְפִלִּין. קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין דְּיַד, דָּא צַדִּיק זַ"י עָלְמִין, דְּאִיהוּ קִשּׁוּרָא דְּתַרְוַוּיְהוּ. בִּזְרוֹעַ שְׂמֹאלָא. קֶשֶׁר דְּרֵישָׁא, דָּא עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאָזִיד בֵּיהּ יְדוָ"ד אֱהֵי"ה לְעֵילָא, דְּאִינּוּן (כת"ר) זָכְרָ"ה וּבִינָ"ה.

289. תְּפִלִּין מִשְּׂמֹאלוֹ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה סב) נִשְׁבַּע ה' בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ. בִּימִינוֹ – זוֹ תּוֹרָה. וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ – אֵלּוּ תְּפִלִּין. יְהוָ"ה בְּאַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת. אֲדֹנָ"י – הֵיכָל לְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת בְּאַרְבָּעָה בָּתֵּי הַתְּפִלִּין. קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד זֶה צַדִּיק חַ"י הָעוֹלָמִים, שֶׁהוּא קֶשֶׁר שֶׁל שְׁנֵיהֶם, בִּזְרוֹעַ שְׂמֹאל. קֶשֶׁר שֶׁל רֹאשׁ זֶה הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי שֶׁאָחוּז בּוֹ יְהוָ"ה אֱהֵי"ה לְמַעְלָה, שֶׁהֵם (כְּתָ"ר) חָכְמָ"ה וּבִינָ"ה.

290. קְרִיאַת שְׁמַע דְּאִיהוּ יִזּוּדָא בְּאֶמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ אָזִיד בֵּין צִיצִית וּתְפִלִּין, דְּכֻלְּהוּ פָּרְשִׁיָּין דְּצִיצִית וּתְפִלִּין, אִינּוּן כְּלִילָן בְּיִזּוּדָא דִּקְרִיאַת שְׁמַע. וּמִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ טַלִּית וּתְפִלִּין, דְּאִתְמַר בְּהוּ, (שמות יג) וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפוֹת בֵּין עֵינֶיךָ. (במדבר טו) וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית.

290. קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁהִיא הַיִּחוּד בָּאֶמְצַע, וְהִיא אֲחוּזָה בֵּין צִיצִית וּתְפִלִּין, שֶׁכָּל הַפָּרָשִׁיּוֹת שֶׁל צִיצִית וּתְפִלִּין הֵן כְּלוּלוֹת בַּיִּחוּד שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע. וּמִצַּד שֶׁל עַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא טַלִּית וּתְפִלִּין, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶן (שמות יג) וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ. (במדבר טו) וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת.

Isaiah 62:8
נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ, וּבִזְרֹעַ עֻזּוֹ: אִם-אֶתֵּן אֶת-דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל, לְאֹיְבַיִךְ, וְאִם-יִשְׁתּוּ בְנֵי-נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ, אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ"
"YHVH has sworn by His right and by His mighty arm: "I will not again give your grain to be food for your enemies, and foreigners shall not drink your wine for which you have labored;"
The Zohar explains that 'His right' is the Torah and 'His mighty arm' is the Tefilin. There are four scrolls with sections from the Torah and they represent the יהוה, YHVH name. They go into the four chambers of the Tefilin that represent אדני, ADNY. That gives us the aspect of light and vessel.
The Tefilin of the head uses one strap that surrounds the head, makes a knot at the base of the head and goes down in front of the body to bring down the upper levels of Chokmah, which includes Keter and Binah (יהוה, YHVH and אהיה, EHYH) down with the aspect of the Central column.
The Tefilin is mentioned in Exodus 13:16 "וְהָיָה לְאוֹת עַל-יָדְכָה, וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ", "It shall be as a mark on your hand or frontlets between your eyes"
And the Talit is mentioned in Numbers 15:28, "דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל-כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם, לְדֹרֹתָם; וְנָתְנוּ עַל-צִיצִת הַכָּנָף, פְּתִיל תְּכֵלֶת", "Speak to the people of Israel, and tell them to make tassels (Tzizit) on the corners of their garments throughout their generations, and to put a cord of blue on the tassel of each corner"
These verses include in them the Tefilin and the reading of the Shema prayer that creates the unification in the central column.
The first verse above is a promise of God to bring an end to the other side that takes away the fruit of our work.
With our Zohar study and spiritual connection, we unite Right and Left, Light and Vessel, and become part of the system. That work earns us the merit to be included in God's promise at the Final Redemption.

291. (דף רכ"ח ע"ב) שׁ׳ שֶׁל תְּפִילִין, הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. (דברים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְיָ נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ. וְאוֹקְמוּהָ מַאי שֵׁם יְדוֹ"ד. אֵלּוּ תְּפִלִּין שֶׁבָּרֹאשׁ. שׁ׳ שֶׁל תְּפִלִּין. תְּרֵין שִׁינִין

291. ש׳ שֶׁל תְּפִלִּין, הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. (דברים כח) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה׳ נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ. וּבֵאֲרוּהוּ – מַהוּ שֵׁם ה׳? אֵלּוּ תְּפִלִּין שֶׁבָּרֹאשׁ. ש׳ שֶׁל תְּפִלִּין. שְׁתֵּי שִׁינִין – שֵׁשׁ מֵאוֹת. שֵׁשׁ

שִׁית מְאָה. שִׁית דַּרְגִּין. וְשֶׁבַע עַנְפִּין דִּתְרֵין שִׁינִין, הָא תְּלַת עֲשַׂר, וְכֹלָּא תְּרֵי״ג. וְלֵית פָּקוּדָא דְּלָאו אִיהִי שְׁקִילָא לְכָל אוֹרַיְיתָא.

מִדְּרֵגוֹת וְשִׁבְעָה עֲנָפִים שֶׁל שְׁתֵּי שִׁינִים – הֲרֵי שְׁלֹשָׁה עָשָׂר, וְהַכֹּל תְּרֵי״ג. וְאֵין מִצְוָה שֶׁאֵינָהּ שְׁקוּלָה לְכָל הַתּוֹרָה.

292. כְּגַוְונָא דָא, כָּל מִצְוָה אִיהִי יְהוָ״ה. י״ה עִם שְׁמִ״י שֵׁס״ה. ו״ה עִם זִכְרִי רמ״ז. וּבְגִין דָּא כָּל מִצְוָה אִיהִי שְׁקִילָא לְתְרֵי״ג. וְהָא אוּקְמוּהָ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כְּלִיל תְּרֵי״ג, מִסִּטְרָא דְּצִיצִית. וְתְרֵי״ג מִסִּטְרָא דִּתְפִלִּין אִיהוּ בְּכָל אֲתָר.

292. כְּגוֹן זֶה, כָּל מִצְוָה הִיא יְהוָ״ה. י״ה עִם שְׁמִ״י – שֵׁס״ה. ו״ה עִם זִכְרִי – רמ״ח. וּמִשּׁוּם זֶה כָּל מִצְוָה הִיא שְׁקוּלָה לְתְרֵי״ג. וְהֲרֵי פֵּרוּשׁוֹהוּ, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל – כָּלוּל תְּרֵי״ג מִצַּד שֶׁל צִיצִית. וְתְרֵי״ג מִצַּד שֶׁל תְּפִלִּין הוּא בְּכָל מָקוֹם.

293. וְהָיוּ לְטוֹטָפוֹת, טוֹטָפֹת: טֹט, זז״י עָלְמִין, צַדִּיק, לְקָבְלֵיהּ מְטַטְרוֹן. פַּת, תִּפְאֶרֶת. מְטַטְרוֹן סוּס דְּתִפְאֶרֶת, דְּבֵיהּ כָּל סְפָיְרָאן מִתְלַבְּשִׁין. וְהָכִי אִיהוּ כְּגוֹנָא לְנִשְׁמְתָא. וְכַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִסְתַּלָּק מִנַּיְיהוּ, אִשְׁתְּאַר אִלֵּם, לֵית לֵיהּ קוֹל וְלָא דִּבּוּר. אִשְׁתְּכַח, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ אִיהוּ קוֹל וְדִבּוּר. דְּכָל מַלְאָךְ וּמַלְאָךְ. וּבְכָל קָלָא וְדִבּוּר דְּאוֹרַיְיתָא, וּבְכָל קָלָא דְּצְלוֹתָא. וּבְכָל פָּקוּדָא וּפָקוּדָא. בְּכָל אֲתָר שׁוּלְטָנוּתֵיהּ בְּעִלָּאִין וְתַתָּאִין, אִיהוּ זַיִּים דְּכֹלָּא, אִיהוּ סָבִיל כֹּלָּא.

293. וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת: טֹט – ט״ט, חַ״י עוֹלָמִים, צַדִּיק, כְּנֶגְדּוֹ שֶׁל מְטַטְרוֹן. פַּ״ת, תִּפְאֶרֶת. מְטַטְרוֹן סוּס שֶׁל תִּפְאֶרֶת, שֶׁבּוֹ כָּל הַסְּפִירוֹת מִתְלַבְּשׁוֹת. וְכָךְ הוּא כְּגוּף לַנְּשָׁמָה. וְכַאֲשֶׁר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִסְתַּלֵּק מִמֶּנּוּ, נִשְׁאָר אִלֵּם, אֵין לוֹ קוֹל וְלֹא דִּבּוּר. נִמְצָא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְהַשְּׁכִינָה הֵם קוֹל וְדִבּוּר שֶׁל כָּל מַלְאָךְ וּמַלְאָךְ, וּבְכָל קוֹל וְדִבּוּר שֶׁל תּוֹרָה, וּבְכָל קוֹל שֶׁל תְּפִלָּה וּבְכָל מִצְוָה וּמִצְוָה. בְּכָל מָקוֹם שִׁלְטָנוֹ בָּעֶלְיוֹנִים וּבַתַּחְתּוֹנִים, הוּא חַיִּים שֶׁל הַכֹּל וְהוּא סוֹבֵל הַכֹּל.

Deuteronomy 28:10

"וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ; וְיָרְאוּ, מִמֶּךָּ."

"And all the peoples of the earth shall see that the name of YHVH is called upon you; and they shall be afraid of you. "

The Zohar tells us that the 'name of YHVH upon you' is the Tefilin of the head. It has four chambers for the YHVH name with four sections from the Torah. On the outer two sides, there are two-letter Shin ש, on one side it has three heads and on the other, the Shin has four heads.

The two letters ש ש numerically 600 represents the six levels of Zeir Anpin, Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yessod.

The ש on the right has three ‘heads’ and the one on the left has four ‘heads’. Together they are seven and with the represented six Sefirot we have thirteen. Together with the value of the two ש, we get 613 as the number of all precepts in the Torah.
This is one of the reasons why a child can not wear Tefilin before he is 13 years old.
The Zohar adds that every precept is considered as the entire Torah and refers to the secret from the verse in Exodus 3:15
“זֶה-שְׁמִי לְעֹלָם, וְזֶה זִכְרִי לְדֹר דֹּר “
“this is My name (שְׁמִי) for ever, and this is My memorial (זִכְרִי) unto all generations.”
Every Precept is a connection of upper and lower levels. יה YH and וה VH. יה with שְׁמִי = 365 as the number of precepts of “you shall not do…” and וה with זִכְרִי is 248 as the number of proactive precepts of “Do…”. Together equal to 613.
In addition, the word for precept is מצוה. The VH וה represents the lower level and our work in this world. It touches the מצ numerically 130 as 10 times אהבה ‘love’. When the מצ is replaced with the letters from the opposite direction (אתב"ש) it makes the letters יה and when we add them to the וה we have the full name יהוה YHVH.
When we follow the precepts of the Torah with love, we make a true connection to YHVH. The outcome is, as it said in the verse above, “and they shall be afraid of you.”

294. וְלֵית אֲדֹנָי בְּלָא יְדוֹד, כְּגַוְונָא דְּלֵית דִּבּוּר בְּלָא קוֹל. וְלֵית קוֹל בְּלָא דִּבּוּר. וְהַאי אִיהוּ קְשׁוֹט, בְּעָלְמָא דַּאֲצִילוּת. אֲבָל בְּעָלְמָא דְּפָרוּדָא, אִית קוֹל בְּלָא דִּבּוּר. קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שַׁדַּי, אָזִיד בֵּיהּ עֵילָא וְתַתָּא. וְדָא צַדִּיק זַי עָלְמִין, אָזִיד (ס"א ביה) בֵּין קוֹל וְדִבּוּר.

294. וְאֵין אֲדֹנָי בְּלֹא יְהוָה, כְּמוֹ שֶׁאֵין דִּבּוּר בְּלֹא קוֹל. וְאֵין קוֹל בְּלֹא דִּבּוּר. וְזֶהוּ אֱמֶת בְּעוֹלַם הָאֲצִילוּת. אֲבָל בְּעוֹלַם הַפֵּרוּד יֵשׁ קוֹל בְּלֹא דִּבּוּר. קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שַׁדַּי, אָחוּז בּוֹ הָעֶלְיוֹן וְהַתַּחְתּוֹן. וְזֶה צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, אָחוּז (בּוֹ) בֵּין קוֹל וְדִבּוּר.

295. אַדְּהָכִי, הָא רַעְיָא מְהֵימְנָא אִזְדְּמַן לְגַבֵּי סָבָא, וְאָמַר סָבָא סָבָא, תְּפִלִּין וְצִיצִית וּפָרָשַׁת מְזוּזָה, אִינּוּן ג׳ פָּקוּדִין, כְּלִילָן בִּקְרִיאַת שְׁמַע. וְקְרִיאַת שְׁמַע פָּקוּדָא רְבִיעָאָה. וְצִיצִית אַדְכַּר ג׳ זְמִנִּין. וּבַתְּפִלִּין אַדְכַּר בְּהוּ תְּרֵין זְמִנִּין אוֹת. וּבַצִּיצִית ז׳ שֶׁל תִּזְכְּרוּ דְּצָרִיךְ לְהַתִּיז בָּה. וּבְמְזוּזָה, שַׁדַּי מִלְּבַר, יְדוֹ"ד מִלְּגוֹ.

295. בְּתוֹךְ כָּךְ הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן נִזְדַּמֵּן אֵצֶל הַזָּקֵן וְאָמַר, זָקֵן זָקֵן, תְּפִלִּין וְצִיצִית וּפָרָשַׁת מְזוּזָה הֵן שָׁלֹשׁ מִצְוֹת כְּלוּלוֹת בַּקְּרִיאַת שְׁמַע, וּקְרִיאַת שְׁמַע הִיא מִצְוָה רְבִיעִית. וְצִיצִית מֻזְכֶּרֶת שָׁלֹשׁ פְּעָמִים. וּבַתְּפִלִּין נִזְכֶּרֶת בָּהֶן שְׁתֵּי פְּעָמִים אוֹת. וּבַצִּיצִית, הָאוֹת ז׳ שֶׁל תִּזְכְּרוּ שֶׁצָּרִיךְ לְהַתִּיז בָּהּ. וּבַמְּזוּזָה, שַׁדַּ״י מִבַּחוּץ, יְהוָה מִבִּפְנִים.

296. וּפָרָשִׁיָּין סְתִימִין וּפְתִיזָן אֲמַאי. וְשִׁיעוּר אָרְכָּהּ דְּצִיצִית וְרוּחָבָהּ, דְּתָקִינוּ אֹרֶךְ כָּל הַצִּיצִית תְּרֵין

296. וּפָרָשִׁיוֹת סְתוּמוֹת וּפְתוּחוֹת מַדּוּעַ? וְשִׁעוּר אָרְכָּהּ שֶׁל צִיצִית וְרָחְבָּהּ, שֶׁתִּקְנוּ

עֲשַׂר אֶצְבְּעָן בְּגוּדָל. מִצְוַת תְּכֵלֶת, שְׁלִישׁ גְּדִיל, וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עָנָף. וּבֵין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר כִּמְלֹא גּוּדָל. וְכָל זוּלְיָא וְזוּלְיָא תִּהְיֶה מְשׁוּלֶשֶׁת. וְהָכִי תְּפִלִּין אֲמַאי בְּמוּזָא. וְלָקֶבֶל לִבָּא. וְשִׁיעוּר רְצוּעָתְהוֹן אֲמַאי אִינּוּן עַד לִבָּא לִשְׁמָאלָא. וְעַד טַבּוּרָא לִימִינָא. וּרְצוּעָא דְיַד עַד דְּיִכְרוֹךְ וְיִשַּׁלֵּשׁ תְּלַת זִמְנִין בְּאֶצְבַּע צְרָדָא.

אֹרֶךְ כָּל הַצִּיצִית שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה אֶצְבָּעוֹת בְּגוּדָל. מִצְוַת תְּכֵלֶת שְׁלִישׁ גְּדִיל, וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עָנָף, וּבֵין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר כִּמְלֹא גּוּדָל. וְכָל חֵלְיָה וְחֵלְיָה תִּהְיֶה מְשֻׁלֶּשֶׁת. וְכָךְ תְּפִלִּין מַדּוּעַ בַּמּוֹחַ? וּכְנֶגֶד הַלֵּב, וְשִׁעוּר הָרְצוּעוֹת, מַדּוּעַ הֵן עַד הַלֵּב לִשְׂמֹאל וְעַד הַטַּבּוּר לְיָמִין? וּרְצוּעָה שֶׁל יָד עַד שֶׁיִּכְרֹךְ, וְיִשַּׁלֵּשׁ שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בָּאֶצְבַּע הָאֲרֻכָּה?

Deuteronomy 6:8 “וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת, עַל-יָדֶךָ; וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת, בֵּין עֵינֶיךָ.” “And thou shalt bind them for a sign upon thy hand, and they shall be for frontlets (לְטוֹטָפֹת) between your eyes.” The Tefilin should be above the forehead, between the eyes. The Zohar reveals that the טט from לְטוֹטָפֹת is the aspect of Metatron who extends the central column from the top three Sefirot. The head Tefilin with the strap creates a circle around the borderline of the hair. The strap meets at the back of the neck and comes down to the front of the body to form a connection to the central column. Metatron is numerically 314 as in Pi (3.14), which relates to the circle and holds secrets of the endless. (Pi has an endless number of digits after the decimal point). Here, the Zohar reveals the direct connection between Metatron, the circle and the Endless. Metatron serves as a body for the light of the creator to continue the light to the lower levels. When the Light is not with Metatron then he is ‘mute’, meaning unable to transfer light. The Zohar refers to the Light as sound and speech is the manifestation. The connection between the Light and the Shechina has the same aspect of sound and speech. God is the life force of everything, he carries the entire existence and without Him, there is no manifestation or any form of life/existence. In the world of Atzilut (Emanation) there is no separation between Zeir Anpin and Malchut. (Each world has its own 10 Sefirot) The name אדני, ADNY, cannot exist without the name יהוה, YHVH. We see this relationship in our prayers and when we read the Torah. When we see the name יהוה, YHVH, we do not pronounce the letters but the name אדני, ADONAI. This teaches us that the eye connection is very important but is muted until we make an action to manifest it.

297. אֶלָּא, וַדַּאי בֶּגֶד זָשׁוּב לָאו אִיהוּ, אֶלָּא שָׁלֹשׁ עַל שָׁלֹשׁ לְכָל סִטְרָא. אִינּוּן תְּרֵיסָר, לָקֶבֶל ד׳ בִּגְדֵי לָבָן, וד׳ בִּגְדֵי זָהָב, וד׳ בִּגְדֵי דְכֹהֵן הֶדְיוֹט. וּמִסִּטְרָא דְּבִרְכַּת כֹּהֵן הֶדְיוֹט קָא רָמִיז, אַל תְּהִי בִּרְכַּת הֶדְיוֹט קַלָּה בְּעֵינֶיךָ. שְׁלִישׁ גְּדִיל, וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עָנָף, דְּאִיהוּ תְּכֵלֶת.

297. אֶלָּא וַדַּאי בֶּגֶד חָשׁוּב אֵין הוּא, אֶלָּא שָׁלֹשׁ עַל שָׁלֹשׁ לְכָל צַד. וְהֵם שְׁנֵים עָשָׂר, כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי זָהָב וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי כֹּהֵן הֶדְיוֹט. וּמִצַּד שֶׁל בִּרְכַּת כֹּהֵן הֶדְיוֹט הוּא רוֹמֵז: אַל תְּהִי בִּרְכַּת הֶדְיוֹט קַלָּה בְּעֵינֶיךָ. שְׁלִישׁ גְּדִיל וּשְׁנֵי שְׁלִישֵׁי עָנָף, שֶׁהוּא תְּכֵלֶת.

298. וְכָל זוּלְיָא מְשׁוּלֶשֶׁת, כָּל מְשׁוּלָּשׁ מִסִּטְרָא דִּקְדוּשָׁה. הֲדָא הוּא דִכְתִיב קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ.

298. וְכָל חֵלְיָה מְשֻׁלֶּשֶׁת, כָּל מְשֻׁלָּשׁ מִצַּד הַקְּדֻשָּׁה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ.

וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה, בְּגִין (שמות יד) דְּוִשְׁלִישִׁים עַל כֻּלּוֹ. דְּצִיצִית מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ תְּלִיתָאָה לַאֲבָהָן, וְכָל דָּבָר מְשׁוּלָּשׁ, וה״ו יל״י, כָּל תֵּיבָה מְשׁוּלֶּשֶׁת מִסִּטְרוֹי. זוּלְיָא כְּלִילָא מִתְּכֵלֶת כְּרִיכוֹת מְשֻׁלָּשִׁין, דָּא שְׁכִינְתָּא. קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְאִיהִי מְשׁוּלֶּשֶׁת בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, כְּלִיל תְּכֵלֶת עַנְפֵי אֲבָהָן, דְּאִינּוּן ש׳ מִן שַׁבָּת, שְׁכִינְתָּא בַּת יְחִידָה. (ס"א מליא מן) זוּלְיָא, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית.

וְיִשְׂרָאֵל שְׁלִישִׁיָּה, מִשּׁוּם (שמות יד) שֶׁוִּשְׁלִשׁ עַל כֻּלּוֹ. שֶׁצִּיצִית מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא שְׁלִישִׁי לָאָבוֹת, וְכָל דָּבָר מְשֻׁלָּשׁ, וה״ו יל״י, כָּל תֵּבָה מְשֻׁלֶּשֶׁת מִצִּדּוֹ. חֵלְיָה כְּלוּלָה מִשְּׁלֹשׁ כְּרִיכוֹת מְשֻׁלָּשׁוֹת, זוֹ הַשְּׁכִינָה. קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְהִיא מְשֻׁלֶּשֶׁת בָּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, כָּלוּל מִשְּׁלֹשָׁה עַנְפֵי הָאָבוֹת, שֶׁהֵם אוֹת ש׳ מִשַּׁבָּת, שְׁכִינָה בַּת יְחִידָה. (מְלֵאָה מִן) חֵלְיָה, תְּכֵלֶת שֶׁבַּצִּיצִית.

299. זָכָאָה גּוּפָא, דְּהָכִי אִיהוּ רָשִׁים, בִּשְׁכִינְתָּא וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עַל כַּנְפֵי דְּמִצְוָה. רָשִׁים בִּרְצוּעָא דְּאִיהוּ תְּפִלָּה דְּיָד, בִּתְכֵלֶת כְּרִיכוֹת בְּאֶצְבַּע צְרָדָא. דְּאִיהִי כְּגַוְונָא דְּזוּלְיָא, כְּרִיכָא בִּתְכֵלֶת כְּרִיכוֹת בְּאֶצְבָּעָא. רָשִׁים בְּקֶשֶׁר דִּתְפִלִּין, כָּלִיל בִּתְרֵין קְשָׁרִין, סַלְקִין זַמּוּשָׁה עֲשַׂר מְשֻׁלָּשִׁין, תְּרֵין בְּקִשְׁרָא זַד.

299. אַשְׁרֵי הַגּוּף שֶׁכָּךְ הוּא רָשׁוּם בַּשְּׁכִינָה וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל כַּנְפֵי הַמִּצְוָה. רָשׁוּם בִּרְצוּעָה שֶׁהִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד בְּשָׁלֹשׁ כְּרִיכוֹת בָּאֶצְבַּע הָאֲרֻכָּה, שֶׁהִיא כְּדֶגֶמֶת הַחֵלְיָה, כְּרוּכָה בְּשָׁלֹשׁ כְּרִיכוֹת בָּאֶצְבַּע. רָשׁוּם בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, כָּלוּל בִּשְׁנֵי קְשָׁרִים, עוֹלִים חֲמִשָּׁה עָשָׂר מְשֻׁלָּשִׁים, שְׁנַיִם בְּקֶשֶׁר אֶחָד.

The width and length of the Tzizit should be equal to twelve fingers in size. The links on the Tzizit are made in triples.
The left strap of the head Tefilin should reach the heart and the right one should reach the navel line.
The strap of the hand should reach the middle finger of the hand and make three wraps on it.
The Zohar is not a book of Halachot (detailed guide on how to do the precepts). The Zohar always points to the spiritual level and the related energy of the physical action. Every specific requirement has reasons with roots in the spiritual system. The use of all the tools is to give us bridges to make a connection and draw the light from the upper levels.
The aspect of three is very important as it connects us to the three columns of the Tree of Life. The Tzizit includes the aspect of three and twelve in it and the Zohar relates it to the 12 garments used by the priests. The High Priest used four garments of Gold and four garments of white. With the four garments of a simple priest, we have twelve.
Each of them had a special purpose and the Tzizit connects us to them.
When the Holy Temple was active and transmitted light to the world, we didn't have to use tools or special connections. Now, that all of that is gone, we need to connect with tools and actions. Each time we open the Zohar and study from it we connect to the spiritual energy that the Zohar discusses. It doesn't matter if we understand it or not; the Hebrew letters, words and subject do the works

for us. With the commentary and explanation, we increase our vessels and are able to receive more.
Every day in our prayers, we include the description of the process of sacrifices that were made in the Holy Temple. On Holidays we bring out a second Torah scroll to read about the sacrifices. The reason is that this was and is a great tool for us to open the channels of light to the world.
In addition to the Torah reading on Shabbat, the Zohar is the most powerful tool we have in our time because it connects us to all spiritual levels. Zohar reading/scanning on Shabbat is 10,000 times the value of reading/scanning on regular days.

300. שְׁלֹשָׁה עֲשַׂר זוּזִלִּין, אִית בְּהוֹן תְּשִׁעָה וּשְׁלֹשִׁים כְּרִיכָן, כְּזוּשְׁבָּן טַ"ל. וּשְׁלֹשָׁה עֲשַׂר זֵזֵלִּין, כְּזוּשְׁבָּן אֶזֶד. סַלְקִין בֵּ"ן. וְהַאי אִיהוּ בֶּן י"ה. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא.

300. שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת יֵשׁ בָּהֶן תֵּשַׁע וּשְׁלֹשִׁים כְּרִיכוֹת כְּחֶשְׁבּוֹן טַ"ל, וּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת כְּחֶשְׁבּוֹן אֶחָד – עוֹלִים בֵּ"ן. וְזֶהוּ בֶּן י"ה, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי.

301. כָּל קֶשֶׁר בְּדִיוּקְנָא דְּכַף יְמִינָא, כָּל זוּזִלְיָא בְּדִיוּקְנָא דְּאֶצְבַּע, דְּאִית בֵּיהּ תְּלַת פָּרְקִין, לָקֳבֵל תְּלַת כְּרִיכוֹת. וְהָכִי בְּכָל אֶצְבַּע תְּלַת פָּרְקִין, לְבַר מִגּוּדָל. דְּאִיהוּ שִׁיעוּר בֵּין קֶשֶׁר לְקֶשֶׁר דְּצִיצִית, כְּמִלָּא גּוּדָל. אִיהִי מִדָּה דְּזוּטָמָא. וּמִדָּה דְּעַיִן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וְאִיהוּ מִדָּה בֵּין עַיִן לְעַיִן. וּמִדָּה דְּאֹזֶן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וּמִדָּה דְּכָל שָׂפָה וְשָׂפָה. וּמִדָּה דְּלִישָׁנָא. (שמות כו) מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת.

301. כָּל קֶשֶׁר בַּצּוּרָה שֶׁל כַּף יָמִין, כָּל חֲלִיָּה בַּצּוּרָה שֶׁל אֶצְבַּע, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ כְּרִיכוֹת. וְכָךְ בְּכָל אֶצְבַּע שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים, חוּץ מִגּוּדָל, שֶׁהוּא שִׁעוּר בֵּין קֶשֶׁר לַקֶּשֶׁר שֶׁל הַצִּיצִית כִּמְלֹא גּוּדָל. הִיא מִדַּת הַחֹטֶם, וּמִדָּה שֶׁל עֵין יָמִין וּשְׂמֹאל, וְהִיא מִדָּה בֵּין עַיִן לְעַיִן, וּמִדָּה שֶׁל אֹזֶן יָמִין וּשְׂמֹאל, וּמִדָּה שֶׁל כָּל שָׂפָה וְשָׂפָה, וּמִדַּת הַלָּשׁוֹן. (שמות כו) מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת.

302. אַמָּה שִׁיעוּר דְּגוּפָא, לְאַרְבַּע סִטְרִין וְעֵילָא וְתַתָּא. דְּאִינּוּן שִׁית אַמּוֹת. וּבְכָל אַמָּה וְאַמָּה שְׁלֹשָׁה פָּרְקִין, וז"י פָּרְקִין בְּשִׁית אַמִּין. וְאִינּוּן רָזָא דוז"י נְעָנוּעִין דְּלוּלָב. לְשִׁית סִטְרִין. תְּלַת נְעָנוּעִין לְכָל סִטְרָא. וְעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (שיר השירים ז) זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר. וְדָא שִׁיעוּר קוֹמָה, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל בִּשְׁכִינְתָּא, אִיהוּ וז"י אַרְבַּע זְמָנִין, דְּאִינּוּן אַרְבַּע סַלְקִין שִׁבְעִים וּשְׁנַיִם.

302. הָאַמָּה הִיא שִׁעוּר הַגּוּף, לְאַרְבָּעָה צְדָדִים וּמַעְלָה וּמַטָּה, שֶׁהֵם שֵׁשׁ אַמּוֹת. וּבְכָל אַמָּה וְאַמָּה שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים. ח"י פְּרָקִים בְּשֵׁשׁ אַמּוֹת. וְהֵם סוֹד שֶׁל ח"י נְעָנוּעִים שֶׁל הַלּוּלָב לְשִׁשָּׁה צְדָדִים, שְׁלֹשָׁה נְעָנוּעִים לְכָל צַד, וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שיר השירים ז) זֹאת קוֹמָתֵךְ דָּמְתָה לְתָמָר. וְזֶה שִׁעוּר קוֹמָה, מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל בַּשְּׁכִינָה, הוּא ח"י אַרְבַּע פְּעָמִים, שֶׁאֵלּוּ הָאַרְבַּע עוֹלִים לְשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם.

The Tzizit has 13 triple links that equal to 39 wraps. These are significant numbers that reveal a spiritual connection. The 13 is the numerical value of אחד, ‘One’, and אהבה, ‘Love’. טל, numerically 39, means ‘Dew’, as in the upper name of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו. Adding 13 to 39 we get 52, that represents the

name of the world of Action, עשיה, with 9 letters, יוד-הה-וו-הה. Everything together connects the Tzizit to the central column.
The Zohar tells us that every knot on the Tzizit is like a right hand that is all Chassadim.
The aspect of three in the Tzizit connects us to everything that is Holy. Four fingers of the hand have 3 parts/bone segments each. The thumb has only two bones but the measurement of the Tzizit is done with the thumb. The reason for that is that the thumb is the aspect of Keter and the head.
The measurements that use body elements have strong spiritual significance. אמה, 'cubit', is a measure of the body to six directions, four sides plus up and down. Each cubit has three parts and together they make 18. This is the secret of the Lulav shaking, that we do during the holiday of Sukkot. The Lulav is a palm branch plus three species that connect us to the Ten Sefirot, to draw the inner Light of Chassadim. 3 shakings to each direction equal 18 and we do that four times while reciting the Hallel, to bring the count to 72 times. It connects us to the root of the three columns of the Tree of Life.

303. וְרָזָא דְּזִזִּיוָן, קוֹמָה דִּלְהוֹן (דף רכ"ט ע"א) (יחזקאל א) וְגַבֵּיהֶם וְגוֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבּוֹתָם וְגוֹ׳, וְגַבֵּיהֶם, אַרְבַּע זִזִּיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא תַּתָּאָה. וְגוֹבַהּ לָהֶם, ד׳ זִזִּיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא מִצִּיעָתָא. וְגַבּוֹתָם, אַרְבַּע זִזִּיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא תְּלִיתָאָה. וְכֻלְּהוּ י"ב. וְאִינּוּן מְלֵאוֹת עֵינַיִם, כְּגַוְונָא דָּא סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן, יְדוֹד יְדוֹד יְדוֹד.

303. וְסוֹד שֶׁל הַחַיּוֹת, הַקּוֹמָה שֶׁלָּהֶן – (יחזקאל א) וְגַבֵּיהֶן וְגוֹבַהּ לָהֶם וְיִרְאָה לָהֶם וְגַבּוֹתָם וְגוֹ׳. וְגַבֵּיהֶן – אַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה. וְגוֹבַהּ לָהֶם – אַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הָאֶמְצָעִית. וְגַבּוֹתָם – אַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הַשְּׁלִישִׁית. וְכֻלָּן שְׁתִּים עֶשְׂרֵה. וְהֵן מְלֵאוֹת עֵינַיִם. כְּדֵגְמָא זוֹ (ראה ציור למעלה) סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן – יְהוָה יְהוָה יְהוָה.

304. וּמָאנֵי דְּקוֹמָה רְשִׁימִין בְּהוֹן בְּצִלּוֹתָא, בְּאָן אֲתָר. אֶלָּא כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ. וְכָל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בַּשֵּׁם. זְקִיפוֹת אַרְבָּעָה. וּכְרִיעוֹת ד׳. הָא הָכָא קָא רָמִיז בְּאִלֵּין זְקִיפוֹת וּכְרִיעוֹת, מוֹלִיךְ וּמֵבִיא לְמִי שֶׁד׳ רוּחוֹת הָעוֹלָם שֶׁלּוֹ, מַעֲלֶה וּמוֹרִיד לְמִי שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שֶׁלּוֹ. וְאִינּוּן שִׁית סִטְרִין, שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְד׳ רוּחוֹת. לְקָבֵל תְּלַת בִּרְכָאן קַדְמָאִין, וּתְלַת בַּתְרָאִין, בְּעוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו ד׳, כְּרִיעָה וּזְקִיפָא לִשְׂמָאלָא, וּכְרִיעָה וּזְקִיפָא לִימִינָא. וְהַאי אִיהוּ נוֹתֵן שָׁלוֹם לִשְׂמֹאלוֹ וִימִינוֹ, לִשְׂמֹאל רַבּוֹ, וְלִימִין רַבּוֹ.

304. וּבַעֲלֵי הַקּוֹמָה רְשׁוּמִים בָּהֶם בַּתְּפִלָּה בְּאֵיזֶה מָקוֹם. אֶלָּא כָּל הַכּוֹרֵעַ – כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף – זוֹקֵף בַּשֵּׁם. זְקִיפוֹת אַרְבַּע וּכְרִיכוֹת אַרְבַּע. הֲרֵי כָּאן רוֹמֵז בְּאֵלּוּ הַזְּקִיפוֹת וְהַכְּרִיעוֹת, מוֹלִיךְ וּמֵבִיא לְמִי שֶׁאַרְבַּע רוּחוֹת הָעוֹלָם שֶׁלּוֹ, מַעֲלֶה וּמוֹרִיד לְמִי שֶׁהַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שֶׁלּוֹ. וְאֵלּוּ הֵם שִׁשָּׁה צְדָדִים – שָׁמַיִם וָאָרֶץ וְאַרְבַּע רוּחוֹת. כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רִאשׁוֹנוֹת וְשָׁלֹשׁ אַחֲרוֹנוֹת. בְּעֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו – אַרְבַּע, כְּרִיעָה וּזְקִיפָה לִשְׂמֹאל, וּכְרִיעָה וּזְקִיפָה לְיָמִין. וְזֶה הוּא נוֹתֵן שָׁלוֹם לִשְׂמֹאלוֹ וִימִינוֹ. לִשְׂמֹאל רַבּוֹ, וְלִימִין רַבּוֹ.

305. הָא אִינּוּן תְּרֵיסָר, בֵּין (כריכות) (כריעות) וּכְרִיעוֹת וּזְקִיפוֹת. וּבְהוֹן ע״ב עַיְינִין. ו׳ כְּרִיעוֹת בְּהוֹן זז״י נְעָנוּעִין, ג׳ בְּכָל פַּעַם, רֹאשׁ וְגוּף וְזָנָב, דְּצָרִיךְ לִמְכְרַע. בְּזז״י זזוּלְיָין סַלְקִין ע״ב. בְּאִלֵּין ע״ב עַיְינִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, נַהֲרִין ע״ב נַדְפִּין דִּשְׁכִינְתָּא, וְקָמַת עָלַיְיהוּ, וְאִתְקְרִיאַת עֲמִידָה. דִּבְקַדְמֵיתָא נְפִילָה אִיהִי, וְצָרִיךְ לְאַקְמָא לָהּ בְּשֵׁם יְדוֹד, בְּזַז״י עָלְמִין, וּבְאַרְבַּע זְקִיפוֹת בְּשִׁית בִּרְכָאן, דְּאִיהוּ תִּפְאֶרֶת, כְּלִיל תְּלַת בִּרְכָאן קַדְמָאִין, וּתְלַת בִּרְכָאן בַּתְרָאִין.

305. הֲרֵי הֵן שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה בֵּין (כְּרִיכוֹת) (כְּרִיעוֹת) וּכְרִיעוֹת וּזְקִיפוֹת, וּבָהֶן ע״ב עֵינַיִם. שֵׁשׁ כְּרִיעוֹת בָּהֶן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר נִעְנוּעִים, שָׁלֹשׁ בְּכָל פַּעַם, רֹאשׁ וְגוּף וְזָנָב, שֶׁצָּרִיךְ לִכְרֹעַ בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת שֶׁעוֹלוֹת שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם. בְּאֵלּוּ הַשִּׁבְעִים וּשְׁתַּיִם עֵינַיִם שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְאִירִים שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה, וְעוֹמֶדֶת עֲלֵיהֶם, וְנִקְרֵאת עֲמִידָה. שֶׁבַּתְּחִלָּה הָיְתָה נְפִילָה, וְצָרִיךְ לְזָקְפָהּ בְּשֵׁם יְהוָה, בְּחַ״י עוֹלָמוֹת, וּבְאַרְבַּע זְקִיפוֹת בְּשֵׁשׁ בְּרָכוֹת, שֶׁהוּא תִּפְאֶרֶת, כָּלוּל בְּשָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רִאשׁוֹנוֹת וְשָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת.

During the silent prayer we have four special places where we squat in the word ברוך,'Baruch', bow in 'Ata' אתה, and go back to the upright position in the word YHVH יהוה. These three steps are repeated four times to a total of twelve steps.
At the end of the silent prayer, we have in עושה שלום six steps when we turn to the left and right.
The Zohar reveals to us that when we bow, we move the 18 links of the spine and we should meditate to connect to Yessod which is called חי, 'chai', numerically 18.
The aspect of six is related to the four directions plus Up and Down or Heaven and Earth.
The Holy Ari gives us a meditation of connecting the upper and lower names with each of the first four bows.
The first one connects the Y from YHVH and the A from ADNY, the second H+D, the third VN and the fourth connects HY. The silent prayer gives us the higher connection of YHVH יהוה and ADNY אדני
The following image is a representation of the four-letter name יהוה name on a higher level. I bring it here without the required long explanation so we can benefit from looking at it. It connects us to the 72 bridges from the upper to the lower level. There are 24 'eyes' in this form of the name and three 'connectors' on each. All connectors together sum up to 72.

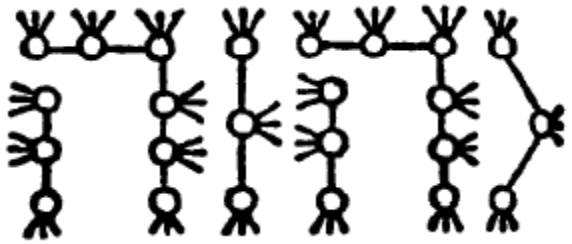

306. וּלְמִכְרַע בְּזַ״י עָלְמִין, וְהַאי אִיהוּ ו״ו ו׳. כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם יְהוָה. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא וְצַדִּיק ו״ו ו׳. עִלָּאָה בִּינָה בֵּן י״ה וְאִינּוּן רְמִיזִין בְּוַיְסַע וַיָּבֹא וַיֵּט ו׳ עִלָּאָה. בֵּן י״ה אָזִיד בִּזְקִיפָה וּכְרִיעָה, וְכֻלְּהוּ סַלְקִין זַ״ז בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא.

306. וְלִכְרֹעַ בְּחַ״י עוֹלָמוֹת, וְזֶהוּ ו׳ ו׳ ו׳. כָּל הַכּוֹרֵעַ – כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף – זוֹקֵף בְּשֵׁם יְהוָה. הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי וְצַדִּיק ו״ו. ו׳ עֶלְיוֹנָה בִּינָה, בֵּן יָ״ה, וְאֵלּוּ רְמוּזִים בְּוַ״יִּסַּע וַ״יָּבֹא וַ״יֵּט. ו׳ עֶלְיוֹנָה בֵּן יָ״ה אָחוּז בִּזְקִיפָה וּכְרִיעָה, וְכֻלָּם עוֹלִים ח״י בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה.

307. ד׳ כְּרִיעוֹת בַּאֲדָנָי, ד׳ זְקִיפוֹת בַּיְדוָ״ד, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. וּשְׁכִינְתָּא זַי עָלְמִין, קָשִׁיר לוֹן, וְדָא יְאַהֲדוֹנָה״י, אָמֵן, בְּכָל בִּרְכָתָא מִזַּ״ז בִּרְכָאן, זַ״ז זְמִנִּין יְדוָ״ד אִינּוּן ע״ב עַיְינִין, דְּנָהֲרִין בְּע״ב גַּדְפִּין, דְּאִינּוּן זַ״ז זְמִנִּין אֲדָנָי.

307. אַרְבַּע כְּרִיעוֹת בְּשֵׁם אֲדָנָי, אַרְבַּע זְקִיפוֹת בְּשֵׁם יְהוָה, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי וְהַשְּׁכִינָה – חַ״י הָעוֹלָמִים, קוֹשֵׁר אוֹתָם, וְזֶה יְאַהֲדוֹנָה״י, אָמֵן. בְּכָל בְּרָכָה מֵחַ״י בְּרָכוֹת, חַ״י פְּעָמִים יְהוָה שֶׁהֵם ע״ב עֵינַיִם שֶׁמְּאִירִים בְּע״ב כְּנָפַיִם, שֶׁהֵם חַ״י פְּעָמִים אֲדָנָי.

308. וְרָזָא דְּמִלָּה, וְגַבֵּיהֶן, וְגוֹבַהּ לָהֶם, וְגַבּוֹתָם. וְגַבֵּיהֶן: גַּדְפִּין. וְגוֹבַהּ לָהֶם: אַנְפִּין. וְגַבּוֹתָם: דְּאִינּוּן עָלַיְיהוּ. מְלֵאוֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן, כֻּלְּהוּ מְרוּבָּעוֹת. וְכֹלָּא קְשׁוֹט, ע׳ עַנְפִּין (נ״א אנפין) לְאוֹרַיְיתָא. גַּדְפִּין, אֲדָנָי. אַנְפִּין, יְהוָה. עַיְינִין, אֶהְיֶה. וְסַלְקִין יַב״ק בְּזוּשְׁבָּן, אֲדָנָי, בְּמַעֲשֶׂה. יְדוָ״ד, בְּדִבּוּר. אֶהְיֶה, בְּמַחֲשָׁבָה.

308. וְסוֹד הַדָּבָר – וְגַבֵּיהֶן, וְגוֹבַהּ לָהֶם, וְגַבּוֹתָם. וְגַבֵּיהֶן – כְּנָפַיִם. וְגוֹבַהּ לָהֶם – פָּנִים. וְגַבּוֹתָם – שֶׁהֵם עֲלֵיהֶם. מְלֵאוֹת עֵינַיִם סָבִיב לְאַרְבַּעְתָּן – כֻּלָּם מְרֻבָּעוֹת. וְהַכֹּל אֱמֶת. שִׁבְעִים עֲנָפִים (פָּנִים) לַתּוֹרָה. כְּנָפַיִם – אֲדָנָי. פָּנִים – יְהוָה. עֵינַיִם – אֶהְיֶה. וְעוֹלִים יב״ק בְּחֶשְׁבּוֹן, אֲדָנָי, בְּמַעֲשֶׂה. יְהוָה בְּדִבּוּר. אֶהְיֶה בְּמַחֲשָׁבָה.

309. בְּכָל עַיִן וְעַיִן, שִׁיעוּר גּוּדָל. וְדָא ו׳ בֵּינוֹנִי. וּב׳ פָּרְקִין בְּגוּדָל, אִינּוּן י׳ י׳. לָקָבֵל זוֹטָמָא ו׳. לָקָבֵל ב׳ נֻקְבֵי זוֹטָמָא, י׳ י׳. וְסַלְקִין יוֹד הֵא. וְדָא וַיִּיצֶר. שִׁיעוּר דְּכָל מִדָּה וּמִדָּה, יוֹד הֵא, בְּכָל אֲתָר שֶׁלְּטָנוּתֵיהּ, בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר. כָּל אֵבֶר, כְּגוֹן (דברים לב) יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ.

309. בְּכָל עַיִן וְעַיִן שִׁעוּר גּוּדָל. וְזֶה אוֹת ו׳ בֵּינוֹנִית. וּשְׁנֵי פְּרָקִים בַּגּוּדָל הֵם י׳ י׳. כְּנֶגֶד הַחֹטֶם אוֹת ו׳. כְּנֶגֶד שְׁנֵי נְקָבִים שֶׁל הַחֹטֶם שְׁתֵּי י׳ י׳, וְעוֹלוֹת יוֹד הֵא. וְזֶה וַיִּיצֶר. שִׁעוּר שֶׁל כָּל מִדָּה וּמִדָּה – יוֹד הֵא, בְּכָל מָקוֹם שְׁלִיטָתוֹ, בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר. כָּל אֵבֶר, כְּגוֹן (דברים לב) יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ.

When we do the four special bows we squat in the word ברוך, ’Baruch’, bow in the word ‘Ata’ אתה, and back to the upright position in the word YHVHיהוה.

The Zohar teaches us that it connects us to 18 worlds that come from the three letters Vav ווו that begins the three verses that construct the 72 names. They can be found in Exodus 14:19,20,21
The squats are the connection to the ADNY אדני, going back to an upright position is the connection to the YHVH name and the in the middle is the Shechina that connects them all as יאהדונהי YAHDVNHY. This is the sequence of amen that connects the 18 blessings of the silent prayer.
The Zohar reveals that the bowings and the unifications are in the secret of the verse from Ezekiel 1:18
"וְגַבֵּיהֶן--וּגֹבַהּ לָהֶם, וְיִרְאָה לָהֶם; וְגַבֹּתָם, מְלֵאֹת עֵינַיִם סָבִיב--לְאַרְבַּעְתָּן "
"As for their wings, they were high and with awe; and the four had their wings full of eyes round about."
The 'wings' is the aspect of Malchut אדני ADNY, the height is for Zeir Anpin, יהוה YHVH and the eyes is for Binah AHYH אהיה. The 72 'eyes' are included in Zeir Anpin because it forms the central column and holds everything together.
The name ADNY controls the actions, YHVH, the speech and AHYH the thoughts. The three together connect us to יבק, which is the secret gate to the upper levels. The numerical value is 112 as the sum of three names אהיה+יהוה+אדני.
The Zohar teaches us the spiritual technology and our merit is that by reading this text and studying it we connect to the spiritual levels mentioned in this article.

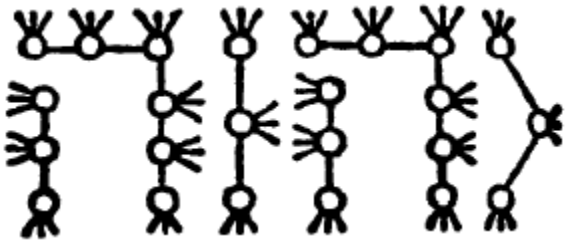

310. לֵית אֵבֶר בְּכָל מֶרְכַּבְתּוֹ, דְּלָאו אִיהוּ כָּל אֵבֶר בְּדִיוּקְנֵיהּ. וּבְכָל אֲתָר אִשְׁתְּכַח, (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְּמָעְלָה. לְקָבֵל פָּרְשִׁיָּין פְּתִיחָן דִּתְפִלִּין. לְקָבֵל תּוֹרָה. וְכַד לְתַתָּא, אִינּוּן סְתִימִין פָּרְשִׁיָּין, לְקָבֵל יְאַהֲדוֹנָהִי עָלַיְיהוּ. בְּאַנְפּוֹי וְגַרְפּוֹי.

310. אֵין אֵבֶר בְּכָל מֶרְכַּבְתּוֹ שֶׁאֵין הוּא כָּל אֵבֶר בְּצוּרָתוֹ. וּבְכָל מָקוֹם נִמְצָא. (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמָעְלָה. כְּנֶגֶד הַפָּרָשִׁיּוֹת הַפְּתוּחוֹת שֶׁל הַתְּפִלִּין. כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה. וְכַאֲשֶׁר הֵן לְמַטָּה הֵן סְתוּמוֹת הַפָּרָשִׁיּוֹת, כְּנֶגֶד יְאַהֲדוֹנָהִי עֲלֵיהֶם, בְּפָנָיו וּבִכְנָפָיו.

311. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָשִׁים בְּיִשְׂרָאֵל לְקַבְּלַיְיהוּ, בְּצְלוֹתָא לְמֶהֱוֵי זְוַגִּים בַּהֲדַיְיהוּ, לְמִכְרַע בְּכָל גּוּפַיְיהוּ, בְּתִמְנֵי סְרֵי בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא, לְאַמְלְכָא עָלַיְיהוּ אָמֵן, וְאִיהוּ יְאַהֲדוֹנָהִי,

311. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רָשַׁם בְּיִשְׂרָאֵל כְּנֶגְדָּם בַּתְּפִלָּה לִהְיוֹת חֲבֵרִים עִמָּהֶם, לִכְרֹעַ בְּכָל גּוּפָם, בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, לְהַמְלִיךְ עֲלֵיהֶם אָמֵן, וְהוּא יְאַהֲדוֹנָהִי, בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר שֶׁלָּהֶם. וְאָמַר

בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר דִּלְהוֹן, וְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַאן דְּלָא הֲוֵי רָשִׁים קָדָמַיְיכוּ, לְמֶהֱוֵי כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְזוֹקֵף בַּיְהוָה, בְּקוֹמָה דְּגוּפָא, לָא יֵיעוֹל צְלוֹתֵיהּ בְּהֵיכְלָא דִּילִי, דְּאִיהוּ אֲדֹנָי. לָא תְּקַבְּלוּן מִלִּין דִּילֵיהּ, עַל גַּדְפַּיְיכוּ וְאַנְפַּיְיכוּ, דְּכָל מַאן דְּמִצַּלֵּי בַּאֲדֹנָי, וּמְצָרֵף לַיְהוָה אַנְפִּין (ס"א ענפין) דְּמַלְאָכִין, וּפָנֶיהָם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת לְעֵילָא, (ס"א לנטלא) יְאֲהַדְוָנָה"י, בְּמִלִּין דְּצְלוֹתָא דְּנָפְקִין מִפּוּמוֹי דְּבַר נָשׁ.

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה רָשׁוּם לִפְנֵיכֶם לִהְיוֹת כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ וְזוֹקֵף בַּיְהוָה בְּקוֹמַת הַגּוּף, לֹא תִּכָּנֵס תְּפִלָּתוֹ בַּהֵיכָל שֶׁלִּי, שֶׁהוּא אֲדֹנָי. לֹא תְּקַבְּלוּ דְּבוּרִים שֶׁלּוֹ עַל כַּנְפֵיכֶם וּפְנֵיכֶם. שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בַּאדֹנָי, וּמְצָרֵף לַיְהוָה פָּנִים (עֲנָפִים) שֶׁל הַמַּלְאָכִים, וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת לְמַעְלָה, (לְטֹל) יְאֲהַדְוָנָהִי, בְּדִבְרֵי הַתְּפִלָּה שֶׁיּוֹצְאִים מִפִּיו שֶׁל הָאָדָם.

312. וְגָדוֹל הָעוֹנָה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֵךְ. דִּלְגַבֵּי אֲדֹנָי יְהוָה בְּצְלוֹתָא, וּפָנֶיהָם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת. לְקָבֵל יְהוָה בְּאַנְפִּין, אֲדֹנָי בְּגַדְפִּין, (שמות כה) כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה. אֲבָל כַּד זָזַר שְׁלִיחַ צִבּוּר צְלוֹתָא, וְעוֹנֶה אָמֵן, אִיהוּ בַּמַּזְוְזָבֶרֶת הַשֵּׁנִית, מִתְזַוְּגִין תְּרֵין שְׁמָהָן בַּמַּזְוְזָבֶרֶת הַשֵּׁנִית. בְּקַדְמִיתָא, (שמות כו) מַקְבִּילוֹת הַלּוּלָאוֹת אַחַת אֶל אֶחָת בַּקְּרָשִׁים, דְּאִינּוּן קֶשֶׁר אֶצְבְּעָאן. אֲבָל בְּאָמֵן, (שמות כו) וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד, דְּבֵיהּ זוּוְגָא אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ.

312. וְגָדוֹל הָעוֹנֶה אָמֵן יוֹתֵר מִן הַמְּבָרֵךְ. שֶׁלְּגַבֵּי אֲדֹנָי יְהוָה בַּתְּפִלָּה נֶאֱמַר וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת. כְּנֶגֶד יְהוָה בַּפָּנִים, אֲדֹנָי בַּכְּנָפַיִם, (שמות כה) כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה. אֲבָל כַּאֲשֶׁר חוֹזֵר שְׁלִיחַ צִבּוּר הַתְּפִלָּה וְעוֹנֶה אָמֵן, הוּא בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית, מִתְחַבְּרִים שְׁנֵי שֵׁמוֹת בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית. בַּתְּחִלָּה – (שמות לו) מַקְבִּילוֹת הַלֻּלָאוֹת אַחַת אֶל אֶחָת וְגוֹ' בַּקְּרָסִים, שֶׁהֵם קִשְׁרֵי הָאֶצְבָּעוֹת. אֲבָל בְּאָמֵן – (שם כו) וְהָיָה הַמִּשְׁכָּן אֶחָד, שֶׁבּוֹ חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ.

Ezekiel 1:11

"וּפְנֵיהֶם, וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמָעְלָה: לְאִישׁ, שְׁתַּיִם חֹבְרוֹת אִישׁ, וּשְׁתַּיִם מְכַסּוֹת, אֵת גְּוִיֹּתֵיהֶנָּה."

"Thus were their faces; and their wings were stretched upward; two wings of every one were joined one to another, and two covered their bodies."

The Zohar teaches us that every spiritual aspect has a head and a body. Head is the upper three Sefirot of Keter, Chokmah and Binah (or Chokmah Binah and Da'at during the actual connection). The body is the lower seven Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yessod and Malchut.

The Tefilin, with the concealed Torah sections inside, help us with the unification of upper and lower, specifically the two names יאהדונהי in unification. יאהדונהי sequence is known as the אמן Amen sequence and it has the same numerical value of the two names, 91.

The silent prayer has 18 blessings that bring 'life' to the unification of the names, יאהדונהי, each time we say Amen.

Only when we do the bowing and answer Amen to all blessings, our prayers can pass the upper gates. The Zohar tells us that the four Holy Creatures have instructions from the Holy one Bless be He (Endless Light) to open their 'wings' to carry the prayers only if the person made the proper unification of the names.

The Zohar reveals to us that a person that answers Amen to a blessing has greater merit than the one who actually says the blessing. The reason for that is, when the blessing is recited it has only the name YHVH in it. When answering Amen, 91 to a blessing we activate the aspect of the unification of two names, YHVH and ADNY, יאהדונהי. It is even more important when the Amen is said during the repetition of the Silent prayer.
Next time you are praying with your congregation, forget the chat and take the opportunity to use this important tool that will place your prayers on the 'wings' of angels. Encourage your friends to do the same to elevate the connection of the entire congregation.
Print the following images and attach it to your prayer books.

This meditation connects all levels
before and after prayer or meditations.
Scan from top to bottom, right to left

איאהדיונהי

ה	י	ה	א
ה	ו	ה	י
י	נ	ד	א

For Amen of blessings

יאהדונהי

For Amen of Kaddish

אידהנויה

313. תִּקּוּנָא תְּלִיתָאָה סֵדֶר דִּבּוּרָא (ס"א חדר דדבורא) דְּצְלוֹתָא, דְּבֵיהּ זִיוָן אֶשָּׁא בְּמַלְכָּן. וְהַאי הִיא (יחזקאל א) וָאֵרֶא כְּעֵין זַשְׁמַל כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב. הַאי אִיהוּ רָזָא דְּזַשְׁמַל. דְּאִינּוּן זִיוָן אֶשָּׁא, עִתִּים זָשׁוֹת עִתִּים בְּמַלְכוּת. וְאִינּוּן דְּזָשׁוֹת לְסֵפֶר תּוֹרָה, בְּזִמְנָא דְּדִבּוּר נָפִיק בִּפְי הַקּוֹרֵא, אִיהוּ זָשִׁיב לְגַבֵּיהוּ, כְּאִלּוּ מְקַבְּלִים אוֹרַיְיתָא בְּטוּרָא דְּסִינַי. וּבְזִמְנָא דְּאָמַר אִיהוּ אָנֹכִי, לָא אִשְׁתְּמַע כָּלָא, וְלָא דִּבּוּרָא אַזְדָּרָא דְּזִיוָן, אֶלָּא דִּילֵיהּ.

313. הַתִּקּוּן הַשְּׁלִישִׁי סֵדֶר הַדִּבּוּר (הֶדֶר שֶׁל הַדִּבּוּר) שֶׁל הַתְּפִלָּה, שֶׁבּוֹ חַיּוֹת אֵשׁ מְמַלְּלוֹת. וְזֶהוּ (יחזקאל א) וָאֵרֶא כְּעֵין חַשְׁמַל כְּמַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ סָבִיב. זֶהוּ סוֹד הַחַשְׁמַל, שֶׁהֵן חַיּוֹת אֵשׁ, עִתִּים שׁוֹתְקוֹת עִתִּים מְדַבְּרוֹת. וְהֵן שׁוֹתְקוֹת לַסֵּפֶר תּוֹרָה בִּזְמַן שֶׁדִּבּוּר יוֹצֵא מִפִּי הַקּוֹרֵא. הוּא נֶחְשָׁב לָהֶן כְּאִלּוּ מְקַבְּלִים הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי. וּבִזְמַן שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָנֹכִי – לֹא נִשְׁמַע קוֹל וְלֹא דִּבּוּר אַחֵר שֶׁל הַחַיּוֹת אֶלָּא שֶׁלּוֹ.

314. כְּגַוְונָא דָא, כַּד דִּבּוּרָא דָא נָפִיק מִפּוּמֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, זִיוִין אֵשׁ זְשׁוּת. וּבְזִמְנָא דְּשָׁתִיק זִיוִין אֵשׁ מִמַּלְכוּת. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות כ) וְכָל הָעָם רֹאִים (דף רכ"ט ע"ב) אֶת הַקּוֹלוֹת, קָלִין דְּזִיוִין, דַּהֲווֹ שָׁאֲגִין. וְאֶת הַלַּפִּידִים, דַּהֲווֹ נָפְקִין בְּדִבּוּר דְּזִיוִין, בְּכַמָּה מִינֵי נְגוּן קֶדֶם מַלְכָּא. וְאִלֵּין דְּאִינּוּן דְּזָשׁוּת לְסֵפֶר תּוֹרָה, אִינּוּן בְּדִיוּקְנַיְיהוּ דְּזִיוִין. וּמָנֵי לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַעֲלָא לוֹן, בְּזִוְדָּר דְּמַרְאֶה אֵשׁ בֵּית לָהּ.

314. כְּגוֹן זֶה, כַּאֲשֶׁר דִּבּוּר זֶה יוֹצֵא מִפִּיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, חַיּוֹת אֵשׁ שׁוֹתְקוֹת. וּבִזְמַן שֶׁשּׁוֹתֵק – חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות כ) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, קוֹלוֹת שֶׁל הַחַיּוֹת שֶׁהָיוּ שׁוֹאֲגוֹת. וְאֶת הַלַּפִּידִים – שֶׁהָיוּ יוֹצְאִים בַּדִּבּוּר שֶׁל הַחַיּוֹת בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּנִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וְאֵלּוּ שֶׁהֵן שׁוֹתְקוֹת לַסֵּפֶר תּוֹרָה, הֵן בַּצּוּרָה שֶׁל הַחַיּוֹת. וּמְמַנֶּה לָהֶן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַעֲלוֹת אוֹתָן בְּחֶדֶר שֶׁל מַרְאֵה אֵשׁ בֵּית לָהּ.

Ezekiel 1:27 "וָאֵרֶא כְּעֵין חַשְׁמַל, כְּמַרְאֵה-אֵשׁ בֵּית-לָהּ סָבִיב" "And I saw as the color of electrum, as the appearance of fire round about enclosing it" The words of the prayer are in the secret of חשמל, 'electricity', and the aspect of people when they listen to the Torah reading. The people, like angels, rush to listen to the Holy words as if they were on Mount Sinai receiving the Torah from God. The Zohar reveals to us that when God uttered the first commandment, on Mount Sinai, there was no other sound but his. For that reason, Zohar says that when the Torah is read the people should be silent. In that silence, people are surrounded by the protection that isolates them from judgments and negativity that come to 'suck' their energy. Exodus 20:14 " וְכָל-הָעָם רֹאִים אֶת-הַקּוֹלֹת וְאֶת-הַלַּפִּידִם, וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר" "And all the people see the thunderings and the lightnings and the voice of the horn (Shofar)" The people saw the voices and the lightenings because seeing is on the level of Chokmah. The 'voices' is the energy of the light that comes from Chokmah before it manifests through speech. The message of the Zohar is simple. When we listen to the Torah we should be in total silence because the Light source is from a dimension that is beyond this world. In the silence, we should expect to 'see' (connect through Chokmah) the Light of the Torah in our soul. Try to influence the leaders of your congregation to implement total silence rule during the entire Torah reading. If the reader reads accurately with proper and pure consciousness then it would be an out of this world experience, meaning the connection to Chokmah that transforms into Chassadim.

315. וְעוֹד אִינּוּן דְּזָשׁוּת (ס"א ועוד אינון דנפיק מנייהו דבורא בצלותא דביה חיון אשא ממלל ואינון דחשות) בְּצָלוֹתָא בוז"י בִּרְכָאן, יִיעֲלוּן בְּזִוְדָּר דְּמַרְאֶה דָא. וְעוֹד אִינּוּן דְּזָשׁוּת לַהֲלָכָה, דְּאִתְּמַר בָּהּ, אַגְּרָא דְּשַׁמַּעְתְּתָא סְבָרָא, יִיעֲלוּן בְּזִוְדָּר דְּאִיהוּ הֵיכָל דְּמַרְאֶה דָא, דְּאוֹרַיְיתָא, עָלָהּ

315. וְעוֹד, שֶׁאֵלּוּ שֶׁשּׁוֹתְקוֹת (וְעוֹד אֵלּוּ שֶׁיּוֹצֵא מֵהֶם דִּבּוּר בַּתְּפִלָּה שֶׁבּוֹ חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת וְהֵן שׁוֹתְקוֹת) בַּתְּפִלָּה בְּח"י בְּרָכוֹת, יִכָּנְסוּ בְּחֶדֶר שֶׁל מַרְאֶה זֶה. וְעוֹד, אֵלּוּ שֶׁשּׁוֹתְקִים לַהֲלָכָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ שְׂכַר הַשְּׁמוּעָה הֲבָנָה, יִכָּנְסוּ בְּחֶדֶר שֶׁהוּא הֵיכָל שֶׁל מַרְאֶה זֶה, שֶׁהַתּוֹרָה, עָלֶיהָ

אִתְּמַר (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְיָ וּכְפַטִּישׁ יְפוֹצֵץ סָלַע. וְדָא סֶלַע דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (במדבר כ) וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו. אִלֵּין דְּמִשְׁתַּדְּלִין בָּהּ לִשְׁמָהּ, נָפִיק לוֹן מַיָּא דְּאוֹרַיְיתָא מִתִּיקָן, וְאִתְּמַר בְּהוֹן, (במדבר כ) וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם. וְאִלֵּין דְּלָא מִשְׁתַּדְּלִין בָּהּ לִשְׁמָהּ, נָפִיק לוֹן מַיִם מְרִירִין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (שמות א) וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה: דָּא קוּשְׁיָא. בְּזוּזוּמָר: דָּא קַל וָחוֹמֶר. וּבִלְבֵנִים: בְּלִבּוּן הֲלָכָה.

נֶאֱמַר (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם ה׳ וּכְפַטִּישׁ יְפוֹצֵץ סָלַע. וְזֶה הַסֶּלַע שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (במדבר כ) וְדִבַּרְתֶּם אֶל הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם וְנָתַן מֵימָיו. אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בָּהּ לִשְׁמָהּ, יוֹצֵא לָהֶם מַיִם שֶׁל הַתּוֹרָה מְתוּקִים, וְנֶאֱמַר בָּהֶם (שם) וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם. וְאֵלּוּ שֶׁלֹּא מִשְׁתַּדְּלִים בָּהּ לִשְׁמָהּ, יוֹצֵא לָהֶם מַיִם מָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (שמות א) וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה – זֶה קַשְׁיָה. בְּחֹמֶר – זֶה קַל וָחֹמֶר. וּבִלְבֵנִים – בְּלִבּוּן הֲלָכָה.

316. תִּקּוּנָא רְבִיעָאָה וַזַּמִּשָׁאָה, (יחזקאל א) מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה. דִּבְהוֹן שׁוֹקֵי הַזַּיּוֹת כְּנֶגֶד כֻּלָּן, וּבִסְפִירָן נֶצַּוז וְהוֹד. מִטַּטְרוֹן אוֹת בְּצָבָא דִּילֵיהּ, וְאִיהוּ דִּיוּקְנָא דְּצַדִּיק. דְּצַדִּיק אוֹת בְּצָבָא דִּלְעֵילָא, וּמִטַּטְרוֹן אִיהוּ אוֹת בְּצָבָא דִּלְתַתָּא. מִטַּטְרוֹן שַׁדַּי בֵּיהּ, (יחזקאל א) וְהַזַּיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק.

316. תִּקּוּן רְבִיעִי וַחֲמִישִׁי – (יחזקאל א) מִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמָעְלָה וּמִמַּרְאֵה מָתְנָיו וּלְמַטָּה. שֶׁבָּהֶם שׁוֹקֵי הַחַיּוֹת כְּנֶגֶד כֻּלָּם, וּבִסְפִירוֹת נֵצַח וְהוֹד. מְטַטְרוֹן הוּא אוֹת בַּצָּבָא שֶׁלּוֹ, וְהוּא צוּרַת הַצַּדִּיק. שֶׁהַצַּדִּיק הוּא אוֹת בַּצָּבָא שֶׁל מַעְלָה, וּמְטַטְרוֹן הוּא אוֹת בַּצָּבָא שֶׁל מַטָּה. מְטַטְרוֹן שַׁדַּי בּוֹ נֶאֱמַר, (שם) וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב כְּמַרְאֵה הַבָּזָק.

317. וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, דְּרַגְלִין דְּמַזִּיקִין כֻּלְּהוּ עֲקָלָתוֹן. וְרַגְלֵיהֶן, וְרַגְלִין דְּזַיָּין, קַדִּישִׁין, אִתְּמַר בְּהוֹן וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, מִצַּד זַיָּה דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל כָּלִיל תְּלַת זַיָּין, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה.

317. וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה – שֶׁרַגְלֵיהֶם שֶׁל הַמַּזִּיקִים כֻּלָּם עֲקַלָּתוֹן. וְרַגְלֵיהֶם – וְהָרַגְלַיִם שֶׁל חַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, נֶאֱמַר בָּהֶן וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, מִצַּד חַיָּה שֶׁהִיא יִשְׂרָאֵל, יִשְׂרָאֵל כָּלוּל בְּשָׁלֹשׁ חַיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה.

Jeremiah 23:29

"הֲלוֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ, נְאֻם-יְהוָה; וּכְפַטִּישׁ, יְפֹצֵץ סָלַע."

" Is not My word like as a fire? Said YHVH; and like a hammer that breaketh the rock in pieces? "

'My Word' is the aspect of the Torah and the sacred words that have the power of manifestation in the material world. The Zohar references this part to the command God gave Moses to speak to the rock to bring water to the people.

Numbers 20:8

" קַח אֶת-הַמַּטֶּה, וְהַקְהֵל אֶת-הָעֵדָה אַתָּה וְאַהֲרֹן אָחִיךָ, וְדִבַּרְתֶּם אֶל-הַסֶּלַע לְעֵינֵיהֶם, וְנָתַן מֵימָיו; וְהוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם מִן-הַסֶּלַע, וְהִשְׁקִיתָ אֶת-הָעֵדָה וְאֶת-בְּעִירָם."

"Take the rod, and assemble the congregation, thou, and Aaron thy brother, and speak ye unto the rock before their eyes, that it give forth its water, and thou

shalt bring forth to them water out of the rock; so thou shalt give the congregation and their cattle drink."

The Zohar tells us that people who deal with the Torah for its purpose of revealing light, merit 'pure water' in their lives. Those who don't, get the bitter aspect of life.

Exodus 1:14

"וַיְמָרְרוּ אֶת-חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה, בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים, וּבְכָל-עֲבֹדָה, בַּשָּׂדֶה"

"And they made their lives bitter with hard service, in the mortar and in brick, and in all manner of service in the field"

The Israelites in Egypt experienced a disconnection from the Light, and it made their lives 'bitter' in all aspects of the material life.

The lesson is that when we follow the Torah, listen to it and study it, we are nourished from the 'pure' water.

The Zohar words are the aspect of the pure water that comes from the Torah. Without the Zohar, the Torah is like a rock for us and we cannot get anything from it. When we open the scroll on Shabbat and listen to the words, we connect to the pure water. With every Zohar paragraph that we listen to and study, we dig a well of light that benefits us and the world. Our best plan is to keep digging.

318. (יחזקאל א) וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, מִסִּטְרָא דְּזַיְיָה דְּאִיהוּ שׁוֹר. וְנוֹצְצִים כְּעֵין נְחוּשֶׁת קָלָל, מִסִּטְרָא דְּנָחָשׁ בָּרִיחַ דְּיַמָּא. דְּאִיהוּ סָלִיק לְגַבֵּיהּ בְּיַבֶּשְׁתָּא. רָצוֹא, מִסִּטְרָא דְּנוּרִיאֵל, דְּסָלִיק רָצוֹא. וָשׁוֹב, מִסִּטְרָא דְּשַׁדַּי. דְּהָכִי סָלִיק בְּזוּשְׁבָּן. וְאִיהוּ סָלִיק מִטַּטְרוֹן.

318. וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל (שם) – מִצַּד הַחַיָּה שֶׁהִיא שׁוֹר. וְנֹצְצִים כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל – מִצַּד הַנָּחָשׁ בָּרִיחַ שֶׁל הַיָּם, שֶׁהוּא עוֹלֶה אֵצֶל זֶה שֶׁבַּיַּבֶּשָׁה. רָצוֹא – מִצַּדּוֹ שֶׁל נוּרִיאֵל שֶׁעוֹלֶה גִּימַטְרִיָּא רָצוֹ"א. וָשׁוֹב – מִצַּד שֵׁם שַׁדַּ"י, שֶׁכָּךְ עוֹלֶה בְּחֶשְׁבּוֹן. וְהוּא עוֹלֶה מִטַּטְרוֹן.

319. וְכַד הֲווּ יִשְׂרָאֵל שַׁמְעִין קָלָא מִמִּזְרָח, הֲווּ רָצִין תַּמָּן. וְלִמַּעֲרַב הָכִי, וְכֵן לַדָּרוֹם וְלַצָּפוֹן. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, אִלֵּין דְּרַהֲטִין לִצְלוֹתָא דְּמִצְוָה, וְרַהֲטִין לְפָרְקָא בְּשַׁבְּתָא, וְרַהֲטִין לְמֶעְבַּד רְעוּתָא דִּילִי, וְתַיְיבִין בְּתִיּוּבְתָּא. קַבִּילוּ לוֹן בְּהֵיכְלָא דְּהַאי מַרְאָה, דְּבְאִלֵּין סִימָנִין, אִינּוּן זַבְּרִים בַּהֲדַיְיכוּ, אִינּוּן דְּרָצִין וְשָׁבִין בְּאוֹרַיְיתָא, בְּדִבּוּרָא דְּהַלָּכָה, אִינּוּן רְשִׁימִין בַּהֲדַיְיכוּ, וְאָעִילוּ לוֹן בְּהַאי הֵיכְלָא.

319. וְכַאֲשֶׁר הָיוּ יִשְׂרָאֵל שׁוֹמְעִים קוֹל מִמִּזְרָח, הָיוּ רָצִים שָׁם. וְלַמַּעֲרָב כָּךְ, וְכֵן לַדָּרוֹם וְלַצָּפוֹן. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת: אֵלּוּ שֶׁרָצִים לִתְפִלָּה שֶׁל מִצְוָה, וְרָצִים לִדְרָשָׁה בְּשַׁבָּת, וְרָצִים לַעֲשׂוֹת רָצוֹן שֶׁלִּי וְשָׁבִים בִּתְשׁוּבָה – קַבְּלוּ אוֹתָם בַּהֵיכָל שֶׁל זֶה הַמַּרְאָה, שֶׁבְּאֵלּוּ הַסִּימָנִים הֵם חֲבֵרִים אִתְּכֶם. אֵלּוּ שֶׁרָצִים וְשָׁבִים בַּתּוֹרָה, בְּדִבּוּר שֶׁל הֲלָכָה, הֵם רְשׁוּמִים אִתְּכֶם, וְתַכְנִיסוּ אוֹתָם בַּהֵיכָל הַזֶּה.

320. הָכִי כַּד מִצַּלִּין יִשְׂרָאֵל, מִיכָאֵ"ל טָאס עָלְבָּא בְּטִיסָא זְדָא. וְגַבְרִיאֵ"ל טָאס בִּתְרֵין טָאסִין. וְכַד נָפִיק דִּבּוּרָא מִיִּשְׂרָאֵל, בַּהֲלָכָה, בִּצְלוֹתָא, וּבְכָל

320. כָּךְ כַּאֲשֶׁר מִתְפַּלְּלִים יִשְׂרָאֵל, מִיכָאֵ"ל עָף הָעוֹלָם בְּמָעוּף אֶחָד. וְגַבְרִיאֵ"ל עָף בִּשְׁתֵּי עֲפִיפוֹת. וְכַאֲשֶׁר יוֹצֵא דִּבּוּר מִיִּשְׂרָאֵל בַּהֲלָכָה, בִּתְפִלָּה וּבְכָל

פְּקוּדָא דִּשְׁכִינְתָּא תַּמָּן. אִינּוּן רָצִין לְגַבָּהּ, וְשָׁבִין בָּהּ בִּשְׁלִיזוּת מָאֵרֵיהוֹן. וּבְכָל אֲתָר דְּשַׁמְעִין קָלָא דְּאוֹרַיְיתָא, דְּתַמָּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִינּוּן רָצִין לְגַבֵּי הַהוּא קָלָא, וְתַיְיבִין בָּהּ בִּשְׁלִיזוּתָא דְּמָאֵרֵיהוֹן. דִּבְכָל קָלָא דְּשֵׁם יְדוֹ"ד לֵית תַּמָּן, בְּדִבּוּרָא דְּלֵית תַּמָּן אֲדֹנָי, לָא רָצִין וְשָׁבִין תַּמָּן. וּבְגִין דָּא, וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, (הושע יד) כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְדוֹ"ד, בַּאֲתָר דַּיְדוֹ"ד תַּמָּן, אִיהוּ דֶּרֶךְ יְשָׁרָה. וְאִי לֵית תַּמָּן יְדוֹ"ד, לָאו אִיהוּ דֶּרֶךְ יְשָׁרָה.

מִצְוָה שֶׁהַשְּׁכִינָה שָׁם – הֵם רָצִים אֶצְלָהּ וְשָׁבִים בָּהּ בִּשְׁלִיחוּת קוֹנָם. וּבְכָל מָקוֹם שֶׁשּׁוֹמְעִים קוֹל הַתּוֹרָה, שֶׁשָּׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הֵם רָצִים אֵצֶל הַקּוֹל הַהוּא, וְשָׁבִים בָּהּ בִּשְׁלִיחוּת קוֹנָם. שֶׁבְּכָל קוֹל שֶׁשֵּׁם יְהוֹ"ה אֵינוֹ שָׁם, וּבְדִבּוּר שֶׁאֵין שָׁם אֲדֹנָי, לֹא רָצִים וְשָׁבִים שָׁם. וּמִשּׁוּם זֶה, וְרַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, (הושע יד) כִּי יְשָׁרִים דַּרְכֵי ה'. בְּמָקוֹם שֶׁשֵּׁם יְהוֹ"ה שָׁם, הִיא דֶּרֶךְ יְשָׁרָה. וְאִם אֵין שָׁם יְהוֹ"ה, אֵין הִיא דֶּרֶךְ יְשָׁרָה.

Ezekiel 1:7 "וְרַגְלֵיהֶם, רֶגֶל יְשָׁרָה; וְכַף רַגְלֵיהֶם, כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, וְנֹצְצִים, כְּעֵין נְחֹשֶׁת קָלָל." "And their feet were straight feet, and the sole of their feet was like the sole of a calf's foot, and they sparkled like the color of burnished brass." The calf is the aspect of the left column and the red color of the brass is the aspect of the negative side that is drawn to the left. The straight feet represent the aspect of the central column and the work of the Israelites to connect the right and left columns. In the description of Ezekiel of the Holy Creatures, he sees them running and return. Ezekiel 1:4 "וְהַחַיּוֹת, רָצוֹא וָשׁוֹב, כְּמַרְאֵה, הַבָּזָק." "And the living creatures ran and returned as the appearance of a flash of lightning." 'Ran and returned' is the aspect of moving the light force (Electricity, חשמל) between the different dimensions. When Israelites 'run' to connect to the Torah, pray with the congregation, listen to the teachings of the Torah with the desire to come closer to the Light, they are allowed to come into the inner and holy chambers, and the angels Michael, Gabriel and Nuriel 'return' to support them and the Shechina in Malchut. That makes a closed circuit and the light force flows to the world. Hosea 14:10 "מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה, נָבוֹן וְיֵדָעֵם: כִּי-יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה, וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם, וּפֹשְׁעִים, יִכָּשְׁלוּ בָם" "Whoso is wise (Chokmah), let him understand (Binah) these things, whoso is prudent, let him know them. For the ways of YHVH are straight, and the just (righteous people) do walk in them, but transgressors do stumble therein."

321. וְעוֹד רַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה, אָמְרוּ מָאֵרֵי מַתְנִיתִין, דְּמַאן דְּמִצְלֵי, בָּעֵי לְתַקְנָא רַגְלוֹי בִּצְלוֹתֵיהּ, כְּמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת. כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, לְמֶהֱוֵי רָשִׁים בַּהֲדֵיהוּ. וּבְגִין דָּא, אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ לְכַוֵּן אֶת רַגְלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל. וּבְגִין דָּא, אוֹמֵר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִלֵּין דְּאִינּוּן רְשִׁימִין בִּצְלוֹתַיְיהוּ הָכִי, לְכַוֵּן רַגְלוֹי

321. וְעוֹד רַגְלֵיהֶם רֶגֶל יְשָׁרָה – אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁמִּי שֶׁמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ לְתַקֵּן רַגְלָיו בִּתְפִלָּתוֹ כְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת. כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל, לִהְיוֹת רָשׁוּם עִמָּהֶם. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, הַמִּתְפַּלֵּל צָרִיךְ לְכַוֵּן אֶת רַגְלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל. וְאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אֵלּוּ שֶׁהֵם רְשׁוּמִים בַּתְּפִלָּה כָּךְ, לְכַוֵּן רַגְלָיו כְּמוֹתְכֶם

כְּוָונַיְיכוּ, אַפְּתְּזוּזוּ לוֹן תַּרְעֵי הֵיכָלָא, לְאַעֲלָא בְּמַרְאָה דָּא.

– פִּתְחוּ לוֹ שַׁעֲרֵי הַהֵיכָל לְהִכָּנֵס בְּמַרְאָה זוֹ.

322. תִּקּוּנָא שִׁתִּיתָאָה, (יחזקאל א) רָאִיתִי כְּמַרְאֵה אֵשׁ, הָכָא רְאִיָּיה מַמָּשׁ. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַאן דְּיֵיעוּל בְּזִוּוּ דָּא, וִיהֵא בְּצִלּוֹתֵיהּ לְבֵיהּ לְעֵילָא, לְשֵׁם יְדו"ד, וְעֵינוֹי לְתַתָּא בִּשְׁמָא דַּאֲדֹנָ"י, תֵּיעֵלוּן בְּהֵיכָלָא דָּא, כְּגַוְונָא דְּמַלְאָכִין, וְגַבֵּיהֶן לְעֵילָא, וְיִרְאָה לָהֶם לְתַתָּא, לָקָבֵל שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי יִרְאַת יְדו"ד.

322. תִּקּוּן שִׁשִּׁי – (יחזקאל א) רָאִיתִי כְּמַרְאֵה אֵשׁ. כָּאן רְאִיָּה מַמָּשׁ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מִי שֶׁיִּכָּנֵס בְּמַרְאֶה זֶה, וִיהִיֶה בִּתְפִלָּתוֹ לִבּוֹ לְמַעְלָה לְשֵׁם יְהוָ"ה, וְעֵינָיו לְמַטָּה בַּשֵּׁם שֶׁל אֲדֹנָ"י, תַּכְנִיסוּהוּ בַּהֵיכָל הַזֶּה כְּמוֹ הַמַּלְאָכִים, וְגַבֵּיהֶן – לְמַעְלָה, וְיִרְאָה לָהֶם – לְמַטָּה, כְּנֶגֶד הַשְּׁכִינָה שֶׁהִיא יִרְאַת יְהוָ"ה.

323. וּבְרִאָיָה וּשְׁמִיעָה וְרֵיזָא וְדִבּוּר, שַׁרְיָא יְדו"ד. בַּעֲשַׂיָּיה, בְּמִשּׁוּשׁ, שְׁמוּשׁ, הִלּוּךְ, שַׁרְיָא אֲדֹנָי. וְדָא רְאִיָּה, דְּאוֹר וְנֵר (ס"א דאורייתא), דְּאִתְּמַר בָּהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אוֹר. רֵיזָא דְּקָרְבְּנוֹת, דְּאִינּוּן צְלוֹתִין, דִּבּוּר בְּאוֹרַיְיתָא, דִּבּוּר בְּצִלּוֹתָא. וַעֲשַׂיָּיה דְּמִצְוָה, וְשְׁמוּשׁ דִּילָהּ, וּמִשּׁוּשׁ דִּילָהּ, וְהִלּוּךְ דִּילָהּ. וּרְאִיָּה וּשְׁמִיעָה, דְּלֵית תַּמָּן אוֹרַיְיתָא וּמִצְוָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ לָא שַׁרְיָא תַּמָּן. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שַׁרְיָא בִּרְאִיָּה, וְכֵן שְׁכִינְתֵּיהּ, דְּאוֹרַיְיתָא וְתוֹרָה אוֹר, שְׁכִינְתֵּיהּ רְאִיָּה דִּילֵיהּ יְדוֹד (במדבר יב) בְּמַרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע, (קודשא בריך הוא במראה אליו אתודע שכינתיה).

323. וּבִרְאִיָּה וּשְׁמִיעָה וְרֵיחַ וְדִבּוּר שׁוֹרֶה שֵׁם יְהוָ"ה. בַּעֲשִׂיָּה, בְּמִשּׁוּשׁ, שְׁמוּשׁ, הִלּוּךְ, שׁוֹרֶה שֵׁם אֲדֹנָי. וְזוֹ רְאִיָּה שֶׁל אוֹר וְנֵר (שֶׁל הַתּוֹרָה), שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אוֹר. רֵיחַ הַקָּרְבָּנוֹת, שֶׁהֵם תְּפִלּוֹת, דִּבּוּר – בַּתּוֹרָה, דִּבּוּר בִּתְפִלָּה. וַעֲשִׂיָּה שֶׁל מִצְוָה, וְשְׁמוּשׁ שֶׁלָּהּ, וּמִשּׁוּשׁ שֶׁלָּהּ, וְהִלּוּךְ שֶׁלָּהּ. וּרְאִיָּה וּשְׁמִיעָה שֶׁאֵין שָׁם תּוֹרָה וּמִצְוָה, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ אֵינָהּ שׁוֹרֶה שָׁם. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹרֶה בִּרְאִיָּה, וְכֵן הַשְּׁכִינָה, שֶׁהַתּוֹרָה – וְתוֹרָה אוֹר, וְהַשְּׁכִינָה הִיא רְאִיָּה שֶׁלּוֹ, (במדבר יב) ה' בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע (הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא - בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע - שְׁכִינָתוֹ).

Ezekiel 1:27
"רָאִיתִי כְּמַרְאֵה-אֵשׁ"
"… I saw as it were the appearance of fire …"
The YHVH name is in the
Y – Chokmah – Eyes – Seeing – Light of Torah
H – Binah – Ears – Hearing – Torah
V – Zeir Anpin – Nose – Smelling – Our prayers, that is the aspect of the scent that comes out of the sacrifices.
H – Malchut – Mouth – Speaking – Prayers
Actions touches, sexual actions, and walking are the aspect of God's name in Malchut, ADNY. On the physical/material levels we are disconnected from the light but we can reveal it when the actions relate and follow the Torah guidance.
Numbers 12:6
"וַיֹּאמֶר, שִׁמְעוּ-נָא דְבָרָי; אִם-יִהְיֶה, נְבִיאֲכֶם–יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע, בַּחֲלוֹם אֲדַבֶּר-בּוֹ"

"And He said: Hear now My words: if there be a prophet among you, I YHVH do make Myself known unto him in a vision, I do speak with him in a dream."
The Zohar teaches us that the Endless Light can reveal itself through visions and dreams, which is a state beyond matter but to merit that we need to have a pure connection with the Shechina.
Rabbi Shimon wrote the Zohar to support the Shechina in the times before the Final Redemption because he saw that we will be in darkness and far from the Light.
We are the lucky ones who had the merit to come closer to the Zohar and study it.

324. בְּמַזָּלְשָׁבָה מִכֹּלְגוֹ בִּינָה, בֵּן יָה. יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַזָּלְשָׁבָה. הִרְהוּר חָכְמָה, לְזַכִּיבָא בִּרְמִיזָא. חָכְמָה עָלָה בְּמַזָּלְשָׁבָה דְּאִיהוּ בִּינָה, מַזָּלְשָׁבָה וְהִרְהוּר כֹּלָא זַד. חָכְמָה לָא אִשְׁתְּמוֹדַע אֶלָּא בְּבִינָה, וּבִינָה בַּלֵּב. וּבְגִין דָּא, מַזָּלְשָׁבָה בַּלֵּב, הִרְהוּר בַּלֵּב.

324. בַּמַּחֲשָׁבָה מִבִּפְנִים בִּינָה – בֵּן י"ה. יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה. הִרְהוּר חָכְמָה, לֶחָכָם בְּרֶמֶז. חָכְמָה עָלָה בְּמַחֲשָׁבָה, שֶׁהוּא בִּינָה. מַחֲשָׁבָה וְהִרְהוּר הַכֹּל אֶחָד. הַחָכְמָה לֹא נוֹדַעַת אֶלָּא בְּבִינָה, וְהַבִּינָה בַּלֵּב. וּמִשּׁוּם זֶה הַמַּחֲשָׁבָה בַּלֵּב, הַהִרְהוּר בַּלֵּב.

325. וְכֵן אוֹרַיְיתָא סֵפֶר תּוֹרָה. מִצְוָה (דף ר"ל ע"א) לִשְׁמוֹעַ. וְכֵן בְּזוֹטָמָא, רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיְהוָ"ה. שְׁכִינְתָּא אִיהִי קָרְבָּן דִּילֵיהּ, עוֹלָה דִּילֵיהּ, וּצְלוֹתָא אִיהִי כְּקָרְבָּן, וּכְרֵיחַ נִיחוֹחַ סְלִיקַת לְגַבֵּיהּ, וְאִתְקְרִיבַת לְגַבֵּיהּ בִּצְלוֹתָא, וְהָכִי בְּדִבּוּר, (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם יְדוָ"ד. ה' שְׁכִינְתָּא, דִּבּוּר דִּילֵיהּ.

325. וְכֵן הַתּוֹרָה – סֵפֶר תּוֹרָה, מִצְוָה לִשְׁמֹעַ. וְכֵן בַּחֹטֶם, רֵיחַ נִיחוֹחַ לַה'. הַשְּׁכִינָה הִיא קָרְבָּן שֶׁלּוֹ, עוֹלָה שֶׁלּוֹ, וְהַתְּפִלָּה הִיא כְּמוֹ קָרְבָּן, וְעוֹלָה כְּרֵיחַ נִיחוֹחַ אֶצְלוֹ וּמִתְקָרֶבֶת אֶצְלוֹ בִּתְפִלָּה. וְכֵן בְּדִבּוּר – (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כָּאֵשׁ נְאֻם ה'. אוֹת ה' – שְׁכִינָה, דִּבּוּר שֶׁלּוֹ.

326. כְּגַוְונָא דִּשְׁכִינְתָּא, אִיהִי מַרְאָה דִּילֵיהּ, שְׁמִיעָה דִּילֵיהּ, רֵיחַ נִיחוֹחַ דִּילֵיהּ, דִּבּוּר דִּילֵיהּ, בְּרֵישָׁא. הָכִי אִיהוּ בְּיָדִין, עֲשִׂיַּית מִצְוָה דִּילֵיהּ, בְּגוּפָא כְּרִיעָא דִּילֵיהּ. בִּצְלוֹתָא זְקִיפָא דִּילֵיהּ, בִּצְלוֹתָא עֲמִידָה דִּילֵיהּ, (דאיהי מזליה) דְּאִיהוּ דְּכַיְיבָא כַּמִּיהּ בְּכָל אֲתָר, וּכְרָעַת לְגַבֵּיהּ, וְאִתְנַפְּלַת לְרַגְלוֹי בִּנְפִילַת אַפַּיִם, לְמִשְׁאַל מִנֵּיהּ רַחֲמִים עַל בְּנָהָא, אִיהִי עֲנָוָה לְגַבֵּיהּ, וְאִית לָהּ בִּשֶּׁת פָּנִים מִינֵּיהּ.

326. כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁכִינָה הִיא מַרְאָה שֶׁלּוֹ, שְׁמִיעָה שֶׁלּוֹ, רֵיחַ נִיחוֹחַ שֶׁלּוֹ, דִּבּוּר שֶׁלּוֹ, בָּרֹאשׁ – כָּךְ הוּא בַּיָּדַיִם עֲשִׂיַּת מִצְוָה שֶׁלּוֹ, בַּגּוּף כְּרִיעָה שֶׁלּוֹ. בַּתְּפִלָּה זְקִיפָה שֶׁלּוֹ, בַּתְּפִלָּה עֲמִידָה שֶׁלּוֹ (שֶׁהִיא מַזָּל שֶׁלּוֹ), שֶׁהִיא שֶׁעוֹמֶדֶת לְפָנָיו בְּכָל מָקוֹם וְכוֹרַעַת לְגַבָּיו וְנוֹפֶלֶת לְרַגְלָיו בִּנְפִילַת אַפַּיִם לִשְׁאֹל מִמֶּנּוּ רַחֲמִים עַל בָּנֶיהָ. הִיא עֲנָוָה לְגַבָּיו, וְיֵשׁ לָהּ בֹּשֶׁת פָּנִים מִמֶּנּוּ.

Y – Chokmah, right brain, original formation of thoughts, הרהור.
H – Binah, left brain, thought process, מחשבה.

There can't be a thought process without a thought. Chokmah and Binah are a pair that come together to bring light to the world.
Like the two parts of the brain that may look like separate parts but they function as one.
The result of the work of Chokmah and Binah is revealed in the heart, which is the aspect of Zeir Anpin that receives the thought process. The heart itself has left and right sides and activates the continuation of the Light in the lower levels.
When we listen to the Torah, we make a connection to the heart, Zeir Anpin, ו, V, of the name. The reading and the words of the prayers are our alternatives to the sacrifices that were offered in the Holy Temple. Like the scent of the offerings on the altar, the words of the Torah and prayers ascend together with the Shechina to make unification.
Jeremiah 23:29
"הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ, נְאֻם-יְהוָה; וּכְפַטִּישׁ, יְפֹצֵץ סָלַע"
"Is not my word like fire?, said YHVH; and like a hammer that breaks the rock in pieces?"
The words are the aspect of the ה, H, of the name and like fire, they ascend up with the Shechina to draw the light of mercy for us.

327. וְלָא כְּשִׁפְוָזָה בִּישָׁא, לִילִית, וְזַצּוּפָה בְּלָא עֲנָוָה, לֵית לָהּ בִּשָּׁת פָּנִים, אִיבָּא דְּעֵרֶב רַב, וּבְגִין דָּא אָמַר שְׁלֹמֹה, אֵשֶׁת זַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה. דְּשִׁכִינְתָּא אִיהִי מַטְרוֹנִיתָא, שִׁפְוָזָה דִּילָהּ לִילִית, לֵית לָהּ עֲנָוָה, וְלָא בִּשָּׁת אַנְפִּין מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְהָכִי בְּנָהָא עֵרֶב רַב, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָתִיד לְאַעְבְּרָא לָהּ וְלִבְנָהָא מֵעָלְמָא, דְּמַמְזֵרִים אִינּוּן מִבְּנֵי ט' מִדּוֹת, אסנ"ת משגזז"ת, (ר"ת אנוס"ה, שנוא"ה, נידוי, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובת) מַמְזֵרֵי דְּרַבָּנָן.

327. וְלֹא כִּמוֹ שִׁפְחָה רָעָה, לִילִית, חֲצוּפָה בְּלִי עֲנָוָה, אֵין לָהּ בּשֶׁת פָּנִים, אִמָּם שֶׁל הָעֵרֶב רַב, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר שְׁלֹמֹה, (משלי יב) אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה. שֶׁהַשְּׁכִינָה הִיא מַלְכָּה. הַשִּׁפְחָה שֶׁלָּהּ לִילִית, אֵין לָהּ עֲנָוָה וְלֹא בּשֶׁת פָּנִים מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְכָךְ בְּנֶיהָ עֵרֶב רַב. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָתִיד לְהַעֲבִיר אוֹתָהּ וְאֶת בְּנֶיהָ מֵהָעוֹלָם, שֶׁמַּמְזֵרִים הֵם מִבְּנֵי ט' מִדּוֹת – אסנ"ת משגח"ת (רָאשֵׁי תֵבוֹת: אֲנוּסָ"ה, שְׁנוּאָ"ה, נִדּוּי, תְּמוּרָה, מוֹרֶדֶת, שְׁכוֹרָה, גְּרוּשַׁת הַלֵּב, חֲצוּפָה, תַּעֲרֹבֶת), מַמְזֵרִים מִדְּרַבָּנָן.

328. וְכֵן שְׁכִינָה אִיהִי שְׁמוּשׁ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יִזּוּד דִּילֵיהּ בְּצַדִּיק זַי עָלְמִין. וְאִיהִי הֲלִיכָה דִּילֵיהּ, (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ, לְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יוֹצֵאת, רְהִיטַת לְגַבֵּיהּ, לְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ. בִּרְאִיָּה, בִּשְׁמִיעָה, בְּרֵיזָא, בְּדִבּוּר,

328. וְכֵן שְׁכִינָה הִיא שִׁמּוּשׁ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הַיִּחוּד שֶׁלּוֹ עַל יְדֵי הַצַּדִּיק חַי הָעוֹלָמִים. וְהִיא הַהֲלִיכָה שֶׁלּוֹ, (תהלים פה) צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ, לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת, רָצָה לִקְרָאתוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. בִּרְאִיָּה, בִּשְׁמִיעָה, בְּרֵיחַ, בְּדִבּוּר, בַּעֲשִׂיָּה, בְּגוּף, בְּשִׁמּוּשׁ, בְּהִלּוּךְ,

בַּעֲשִׂיָּה, בְּגוּפָא, בְּשִׁמּוּשׁ, בְּהִלּוּךְ, בְּכָל אֵבֶר, אִיהִי מְצַוָּה לְשַׁמְּשָׁא לֵיהּ, וּלְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ.

בְּכָל אֵבֶר הִיא מְצַוָּה לְשַׁמֵּשׁ אוֹתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ.

329. וּבְנָהָא, הָכִי אִינּוּן בְּדִיוּקְנָהָא, בְּנֵי עֲנָוָה, בְּנֵי בֹּשֶׁת אַנְפִּין, כֻּלְּהוּ כְּמִדּוֹת דִּילָהּ. וּבְגִין דָּא מָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה, (שמות יח) וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי זַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע. אַנְשֵׁי זַיִל, מִסִּטְרָא דִּימִינָא דְּאַבְרָהָם, דְּתַמָּן רְאִיָּיה דְּאוֹרַיְיתָא, (דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. יִרְאֵי אֱלֹהִים, מִסִּטְרָא דְּיִצְחָק, דְּתַמָּן שְׁמִיעָה, דְּאָמַר חֲבַקּוּק נְבִיאָה (חבקוק ג) יְיָ שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי. אַנְשֵׁי אֱמֶת, מִסִּטְרָא דְּיַעֲקֹב, דְּתַמָּן רֵיזָן נִיזּוּזָן לֵידָוָד, בְּזוּזוֹטָמָא. שׂוֹנְאֵי בָצַע, מִסִּטְרָא דְּדִבּוּר, סַמְכָא רְבִיעָאָה, דְּאָדָם הָרִאשׁוֹן, דְּאִתְזַוַּג בַּאֲבָהָן. תְּלַת זַיְנָן אִינּוּן, אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, בִּרְאִיָּיה שְׁמִיעָה רֵיזָא, אָדָם בְּדִבּוּר.

329. וּבָנֶיהָ, כָּךְ הֵם בְּצוּרָתָהּ; בְּנֵי עֲנָוָה, בְּנֵי בֹּשֶׁת פָּנִים. כֻּלָּם כְּמוֹ הַמִּדּוֹת שֶׁלָּהּ. וּמִשּׁוּם זֶה צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמֹשֶׁה, (שמות יח) וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע. אַנְשֵׁי חַיִל – מִצַּד יָמִין שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁשָּׁם רְאִיָּה שֶׁל הַתּוֹרָה, (דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ. יִרְאֵי אֱלֹהִים – מִצַּד שֶׁל יִצְחָק, שֶׁשָּׁם שְׁמִיעָה, שֶׁאָמַר חֲבַקּוּק הַנָּבִיא, (חבקוק ג) ה׳ שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי. אַנְשֵׁי אֱמֶת – מִצַּד שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁשָּׁם רֵיחַ נִיחֹחַ לַה׳, בַּחֹטֶם. שֹׂנְאֵי בָצַע – מִצַּד שֶׁל הַדִּבּוּר, רֶגֶל רְבִיעִית שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁהִתְחַבֵּר בָּאָבוֹת. שָׁלֹשׁ חַיּוֹת הֵן: אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, בִּרְאִיָּה שְׁמִיעָה רֵיחַ. אָדָם – בְּדִבּוּר.

Proverb 12:4 "אֵשֶׁת-חַיִל, עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ; וּכְרָקָב בְּעַצְמוֹתָיו מְבִישָׁה" "A virtuous woman is a crown to her husband, but she that doeth shamefully is as rottenness in his bones." There are two female aspects of Malchut. On one side we have the pure and holy Shechina and on the other side, we have the shameless, evil and immoral Lili-th. The children that come from the later one are Erev Rav, Mixed Multitude that doesn't connect to holiness. In the future, God will remove her children from the world because of their negative attributes. The Shechina unifies with the Light through the righteous people that are the aspect of Yessod. And their children are the Israelites with positive attributes. For this reason, God instructed Moses to select only the good ones from the nation of Israel to lead the people. Exodus 18:21 "וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל-הָעָם אַנְשֵׁי-חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים, אַנְשֵׁי אֱמֶת–שֹׂנְאֵי בָצַע; וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם, שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת, שָׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת" "Moreover you shall see out of all the people able men (Seeing, Right column, Abraham, Chessed), such that fear God (Hearing, Left column, Isaac, Gevurah), men of truth (Scent, nose, Central column, Jacob, Tiferet) hating unjust gain (Speech, Malchut, Adam); and place such over them, to be rulers of thousands, rulers of hundreds, rulers of fifties, and rulers of tens." The four aspects of the name and senses are also in the four Holy Creatures of the Holy Throne Y – Seeing – Lion H – Hearing – Ox V – Smelling – Eagle H – Speech – Man The proper unification of Light and vessel rewards us with great light. If we connect with purity, we unify the Shechina and the Light. We then merit the manifestation of the light of Chassadim and Mercy in our lives. It could be in righteous children or positive

outcomes of our actions. We should not judge everything on the scale of money and material gain. In most cases, we benefit from the removal of judgments that we carry from previous lives before enjoying comfort in this life. This actually could cause distance from the Light because, if our vessel is full and happy, we forget that the Light is the provider and a continuous connection must be there to keep the flow coming. Connection with impurity brings the negative aspects of Lili-th that brings chaos into our actions and undesirable outcomes.

330. וְשַׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים, מִסִּטְרָא דְּאָת א׳. וְשָׂרֵי מֵאוֹת, מִסִּטְרָא דְּאָת ד׳, ד׳ מֵאוֹת שָׁנָה דְּאִשְׁתַּעְבִּידוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. (בדלות דאורייתא) שָׂרֵי חֲמִשִּׁים נ׳. וְשָׂרֵי עֲשָׂרוֹת י׳.

330. וְשַׁמְתָּ עֲלֵיהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים – מִצַּד הָאוֹת א׳. וְשָׂרֵי מֵאוֹת – מִצַּד הָאוֹת ד׳, אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁנִּשְׁתַּעְבְּדוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם (בַּעֲנִיּוּת שֶׁל תּוֹרָה). שָׂרֵי חֲמִשִּׁים – אוֹת נ׳. וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת – אוֹת י׳.

331. יִשְׂרָאֵל בְּאִינּוּן מִדּוֹת אִשְׁתְּמוֹדְעוּן, דְּאִינּוּן בְּנוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ. לְמֶהֱוֵי בְּהוֹן אַנְשֵׁי זַיִל, כְּגוֹן אֵשֶׁת זַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ, מָארֵי דְּזֶסֶד. יִרְאֵי אֱלֹהִים. אַנְשֵׁי אֱמֶת, וְלָא אַנְשֵׁי שֶׁקֶר, דִּבְנֵי (צפניה ג) יִשְׂרָאֵל לָא יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלָא יְדַבְּרוּ כָזָב וְלָא יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית. וְשׂוֹנְאֵי בָצַע, כְּבַר נָשׁ שָׁמֵזַז בִּזְלִזְלִקוֹ. וְלָא כְּעֵרֶב רַב בְּנוֹי דְּשִׁפְוָזָה בִּישָׁא, דְּאִינּוּן כְּזוּזְיָא דְּכָל אַרְעָא קֶדְמֵיהּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה סה) וְנָזַשׁ עָפָר לַזֹּמוֹ, וְדָזוּזִיל לְמִשְׁבַּע מֵעַפְרָא, דְּדָזוּזִיל דְּתָזוּזַסַר לֵיהּ. וְהָכִי מָארֵי בָצַע. דְּלָא שְׂבֵעִין מִכָּל מָמוֹן דְּעָלְמָא.

331. יִשְׂרָאֵל בְּאֵלּוּ הַמִּדּוֹת נִכָּרִים, שֶׁהֵם בָּנִים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ לִהְיוֹת בָּהֶם אַנְשֵׁי חַיִל, כְּגוֹן אֵשֶׁת חַיִל עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ, בַּעֲלֵי חֶסֶד. יִרְאֵי אֱלֹהִים. אַנְשֵׁי אֱמֶת, וְלֹא אַנְשֵׁי שֶׁקֶר, שֶׁבְּנֵי (צפניה ג) יִשְׂרָאֵל לֹא יַעֲשׂוּ עַוְלָה וְלֹא יְדַבְּרוּ כָזָב וְלֹא יִמָּצֵא בְּפִיהֶם לְשׁוֹן תַּרְמִית. וְשֹׂנְאֵי בָצַע – כְּאָדָם הַשָּׁמֵחַ בְּחֶלְקוֹ. וְלֹא כְּעֵרֶב רַב בְּנֵי הַשִּׁפְחָה הָרָעָה, שֶׁהֵם כְּנָחָשׁ שֶׁכָּל הָאָרֶץ לְפָנָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה סה) וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ, וּמִפַּחַד לִשְׂבֹּעַ מֵהֶעָפָר, שֶׁמִּפַּחַד שֶׁיֶּחְסַר לוֹ. וְכָךְ בַּעֲלֵי בֶצַע, שֶׁלֹּא שְׂבֵעִים מִכָּל מָמוֹן שֶׁבָּעוֹלָם.

332. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא הָעִיקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ סָתִים בְּסִתְרֵי הַתּוֹרָה, בְּמַאי אִשְׁתְּמוֹדַע. בַּמִּצְוֹת, דְּאִיהִי שְׁכִינְתֵּיהּ, דְּאִיהִי דִּיוּקְנֵיהּ. כְּגַוְונָא דְּאִיהוּ עָנָו, שְׁכִינְתֵּיהּ עַנְוָה. אִיהוּ זָסִיד, וְאִיהִי זַסִּידָה. אִיהוּ גְּבוֹר, וְאִיהִי גְּבֶרֶת עַל כָּל אוּמִין דְּעָלְמָא. אִיהוּ אֱמֶת, וְאִיהִי אֱמוּנָה. אִיהוּ נָבִיא, וְאִיהִי נְבִיאָה. אִיהוּ צַדִּיק וְאִיהִי צַדֶּקֶת. אִיהוּ מֶלֶךְ, וְאִיהִי מַלְכוּת. אִיהוּ חָכָם, וְאִיהִי חָכְמָה. אִיהוּ מֵבִין, וְאִיהִי

332. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, לֹא הַמִּדְרָשׁ הוּא הָעִקָּר אֶלָּא הַמַּעֲשֶׂה. מִשּׁוּם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא סָתוּם בְּסִתְרֵי הַתּוֹרָה, בַּמֶּה מִתְגַּלֶּה? בַּמִּצְוֹת, שֶׁהִיא שְׁכִינָה, שֶׁהִיא צוּרָתוֹ. כְּמוֹ שֶׁהוּא עָנָו – שְׁכִינָתוֹ עַנְוָה. הוּא חָסִיד – וְהִיא חֲסִידָה. הוּא גִּבּוֹר – וְהִיא גְּבֶרֶת עַל כָּל אֻמּוֹת הָעוֹלָם. שֶׁהוּא אֱמֶת – וְהִיא אֱמוּנָה. הוּא נָבִיא – וְהִיא נְבִיאָה. הוּא צַדִּיק – וְהִיא צַדֶּקֶת. הוּא מֶלֶךְ – וְהִיא מַלְכוּת. הוּא חָכָם – וְהִיא חָכְמָה. הוּא מֵבִין – וְהִיא הַתְּבוּנָה שֶׁלּוֹ. הוּא כֶּתֶר – וְהִיא עֲטָרָה

תְּבוּנָה דִּילֵיהּ. אִיהוּ כֶּתֶר, וְאִיהִי עֲטָרָה דִּילֵיהּ, עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן, כָּל מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ אַל יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. כִּדְיוּקְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ תּוֹכוֹ וּשְׁכִינְתָּא בָּרוֹ, אִיהוּ תּוֹכוֹ מִלְּגוֹ, וְאִיהִי בָּרוֹ מִלְּבַר. וְלָא אִשְׁתְּנִיאַת אִיהִי דִּלְבַר, מֵהַהוּא דִּלְגוֹ, לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא דְּהִיא אֲצִילוּתֵיהּ, וְלֵית אַפָּרְשׁוּתָא תַּמָּן כְּלָל, (שמות כה) דְּמִבַּית וּמִזּוּץ תְּצַפֻּנוּ.

שֶׁלּוֹ, עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, כָּל מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ אַל יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. כִּדְמוּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא תּוֹכוֹ, וְהַשְּׁכִינָה הִיא בָּרוֹ. הוּא תּוֹכוֹ מִבִּפְנִים – וְהִיא בָּרוֹ מִבַּחוּץ. וְלֹא מִשְׁתַּנִּית הִיא שֶׁבַּחוּץ מֵאוֹתוֹ שֶׁבִּפְנִים לִהְיוֹת יָדוּעַ שֶׁהִיא אֲצִילוּתוֹ, וְאֵין פֵּרוּד שָׁם כְּלָל, (שמות כה) שֶׁמִּבַּית וּמִחוּץ תְּצַפֻּנוּ.

וְאַתָּה תֶחֱזֶה מִכָּל-הָעָם אַנְשֵׁי-חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים, אַנְשֵׁי אֱמֶת–שֹׂנְאֵי בָצַע; וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם, " Exodus 18:21 "שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת, שָׂרֵי חֲמִשִּׁים, וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת" "Moreover you shall see out of all the people able men (Seeing, Right column, Abraham, Chessed), such that fear God (Hearing, Left column, Isaac, Gevurah), men of truth (Scent, nose, Central column, Jacob, Tiferet) hating unjust gain (Speech, Malchut, Adam); and place such over them, to be rulers of thousands (א), rulers of hundreds (ד), rulers of fifties (נ), and rulers of tens (י)." The souls of the Israelites come from the pure side and have good qualities. They have the use of the name of YHVH as it is expressed in Malchut, אדני, ADNY. The Zohar reveals to us that the name אדני, ADNY, is concealed in the above verse and that instructs Moses to select only the good people from the entire nation. א – Rulers of thousands is the aspect of letter Alef, א, whose name means 'thousand' ד – Numerically 4 represents the four hundred years of slavery in Egypt before the first redemption נ – Numerically 50 for rulers of fifties י – Numerically 10 for rulers of tens A good Israelite is one whose actions and consciousness are the same. A spiritual connection is not just about participating in service but also about having the right consciousness. The Zohar quotes the sages that said: "A man whose inner is not like his outer should not come to study spirituality". Are you qualified?

333. וּבְגִין דְּאִיהוּ יְדוָ"ד, סָתִים מִלְּגָיוֹ, לָא אִתְקְרֵי אֶלָּא בִּשְׁכִינְתֵּיהּ, אֲדֹנָ"י. וּבְגִין דָּא אָמְרוּ רַבָּנָן, לֹא כְּשֶׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בָּעוֹלָם הַזֶּה, נִכְתָּב אֲנִי בַּיְדוָ"ד, וְנִקְרָא אֲנִי בַּאֲדֹנָ"י. אֲבָל בָּעוֹלָם הַבָּא, נִכְתָּב בַּיְדוָ"ד, וְנִקְרָא בַּיְדוָ"ד. לִמְהֵוֵי רַזְזַמֵּי מִכָּל סִטְרָא וּבְגִין דָּא מָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, מַאן דְּלָא יְהֵא תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ, בְּכָל אִבְּרִין פְּנִימָאִין וְזִזְצוֹנִין, לָא יִיעוֹל בְּהֵיכְלָא דָּא. וּבְגִין דָּא אָמַר קְרָא, (דברים לב) הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ. (דברים יח) תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ.

333. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא יְהוָה, סָתוּם מִבִּפְנִים, וְלֹא נִקְרָא אֶלָּא בִּשְׁכִינָתוֹ, אֲדֹנָי. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ חֲכָמִים, לֹא כְשֶׁאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא. בָּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב אֲנִי בַּיהוָ"ה, וְנִקְרָא אֲנִי בַּאדֹנָ"י. אֲבָל בָּעוֹלָם הַבָּא נִכְתָּב בַּיהוָ"ה, וְנִקְרָא בַּיהוָ"ה, לִהְיוֹת רַחֲמִים מִכָּל צַד. וּמִשּׁוּם זֶה צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת: מִי שֶׁלֹּא יִהְיֶה תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ בְּכָל אֵיבָרִים פְּנִימִיִּים וְחִיצוֹנִיִּים – לֹא יִכָּנֵס בְּהֵיכָל זֶה. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַפָּסוּק, (דברים לב) הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ. (דברים יח) תָּמִים תִּהְיֶה עִם ה' אֱלֹהֶיךָ.

334. תִּקּוּנָא שְׁבִיעָאָה, (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם. אָמְרוּ רַבָּנָן, מִן (יחזקאל א) וָאֵרֶא עַד כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת הֵן הֵן מַעֲשֵׂה הַמֶּרְכָּבָה. וְאָמְרוּ חֲכָמִים, כְּשֶׁהָיָה רִבִּי עֲקִיבָא דּוֹרֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, יָרְדָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם, וְסִבְּבָה הָאִילָנוֹת. וְהָיוּ מִתְקַבְּצִין מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת כִּבְמִזְמוּטֵי (דף ר"ל ע"ב) זָתָן וְכַלָּה. בְּגִין דְּלֵית יִזּוּדָא וְקִשּׁוּרָא וּמֶרְכָּבָה, לְשֵׁם יְדוֹ"ד בַּאדֹנָ"י, אֶלָּא בְּצַדִּיק. דְּאִיהוּ קֶשֶׁת, דְּאִיהִי (ד"א דביה) מֶרְכַּבְתָּא שְׁלִימְתָּא דִּלְעֵילָא, יְאֲהַדְּרוּנָה"י.

334. הַתִּקּוּן הַשְּׁבִיעִי – (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם. אָמְרוּ חֲכָמִים, מִן וָאֵרֶא עַד כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת, הֵן הֵן מַעֲשֵׂה הַמֶּרְכָּבָה. וְאָמְרוּ חֲכָמִים, כְּשֶׁהָיָה רַבִּי עֲקִיבָא דּוֹרֵשׁ בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, יָרְדָה אֵשׁ מִן הַשָּׁמַיִם וְסִבְּבָה הָאִילָנוֹת, וְהָיוּ מִתְקַבְּצִים מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת כִּבְשִׂמְחַת חָתָן וְכַלָּה, בִּגְלַל שֶׁאֵין יִחוּד וְקִשּׁוּר וּמֶרְכָּבָה לְשֵׁם יְהוֹ"ה בַּאדֹנָ"י אֶלָּא עַל יְדֵי הַצַּדִּיק. שֶׁהוּא קֶשֶׁת, שֶׁהִיא (שָׁבוֹ) מֶרְכָּבָה שְׁלֵמָה שֶׁלְּמַעְלָה – יְאַהַדְּוָנָה"י.

335. שְׁכִינָתָא אִיהִי מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְאוֹקְמוּהָ, אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בִּשְׁנַיִם. בְּגִין דְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא, אִינּוּן פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה בְּכַנְפֵי זֵיוָן, יְדוֹ"ד לִימִינָא, אֲדֹנָ"י לִשְׂמָאלָא. זָתָן לִימִינָא, כַּלָּה לִשְׂמָאלָא. כַּד אַתְיָין לָהּ לַזּוּוּגָהּ, בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּנָא, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְאַתְעָרָא לוֹן לְתַתָּא, בְּשִׁירוֹת וְתַשְׁבָּחוֹת, בְּכָל מִינֵי נִגּוּנָא בִּצְלוֹתָא, הָא קָא אַתְיָין לַזּוּוּגָהּ.

335. שְׁכִינָה הִיא מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וּבֵאֲרוּהוּ, אֵין דּוֹרְשִׁין בְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית בִּשְׁנַיִם. מִשּׁוּם שֶׁעַנְפֵי הָאִילָן הֵם פְּרוּדִים מִלְּמַעְלָה בְּכַנְפֵי הַחַיּוֹת – יְהוֹ"ה לְיָמִין, אֲדֹנָ"י לִשְׂמֹאל. חָתָן לְיָמִין, כַּלָּה לִשְׂמֹאל. כַּאֲשֶׁר מְבִיאִים אוֹתָהּ לַחֻפָּה, בְּכַמָּה מִינֵי נִגּוּנִים צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְעוֹרֵר אוֹתָם לְמַטָּה, בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת, בְּכָל מִינֵי נִגּוּן, בִּתְפִלָּה הִנֵּה הֵם בָּאִים לַחֻפָּה.

The Endless light nourishes all the worlds through the יהוה, YHVH, name. Because the source of light is concealed, we can not make a direct connection to it and are not allowed to say his name, יהוה, YHVH. Instead, we use the name אדני, ADNY, that represents the Shechina and the revelation of the light in the lower level.

In the world to come, meaning after the Final Redemption, the Light of YHVH will be revealed and we will be able to use the name.

The Zohar tells us that in order to benefit from the light of the Final Redemption we should have the name in mind and heart so we could have immediate affinity when it is revealed.

Deuteronomy 32:4

"הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ"

"The Creator's work in perfect (complete, whole)"

Deuteronomy 18:13

"תָּמִים תִּהְיֶה, עִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ"

"You shall be wholehearted with YHVH your God."

There are no 'fakeness' or shortcuts when coming to connect to the name. If we are not wholehearted, then we are 'bounced' back down. Even if one tattoo the name of God on his skin, it is only 'skin deep' and cannot pass the 'heart' test.

336. וּצְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמִיהַב קְדוּשִׁין לַכַּלָּה. מֵזְזַתְנָא, בְּקִשּׁוּרָא דִּתְפִלָּה דְּיָד, לְמֶהֱוֵי קְשִׁירָא לֵיהּ, וּלְעַטְרָא לוֹן בִּתְפִילִין דְּרֵישָׁא, דְּאִיהוּ פְּאֵר, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (יחזקאל כד) פָּאֵרְךָ זְבוּשׁ עָלֶיךָ. וּתְלַת כְּרִיכִין דִּרְצוּעָה, לָקֳבֵל ג׳ קְדוּשׁוֹת, דְּאִינוּן קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, (רצועה) קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְצָרִיךְ לְבָרְכָא לוֹן בְּשֶׁבַע בִּרְכָאן, דְּאִינוּן שֶׁבַע בִּרְכוֹת דִּקְרִיאַת שְׁמַע, בַּשַּׁחַר שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ. וּבָעֶרֶב שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ.

336. וּצְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לָתֵת קִדּוּשִׁין לַכַּלָּה מֵהֶחָתָן בִּקְשִׁירַת תְּפִלָּה שֶׁל יָד, לִהְיוֹתָהּ קְשׁוּרָה לוֹ, וּלְעַטֵּר אוֹתָם בִּתְפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, שֶׁהִיא פְּאֵר. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל כד) פְּאֵרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ. וְשָׁלֹשׁ כְּרִיכוֹת שֶׁל רְצוּעָה כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת, שֶׁהֵן קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, (רְצוּעָה) קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְצָרִיךְ לְבָרֵךְ אוֹתָן בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת, שֶׁהֵן שֶׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע – בַּשַּׁחַר שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבָעֶרֶב שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ.

337. וְכַלָּה בְּזוּוָּגָהּ, דְּאִיהִי בְּדִיוּקְנָא דְּכַנְפֵי מִצְוָה, בְּצִיצִיּוֹת מִזְּהָבוֹת, וּתְכֵלֶת וְלָבָן, כִּסֵּא דִּין וְכִסֵּא רַחֲמִים, כָּלִיל דָּא בְּדָא. וְכַמָּה קְשָׁרִים וְחֵלְיָין, סַזְרָנֵיהּ. בְּכַמָּה מַרְגְּלָאן וַאֲבָנִין יַקִּירִין, מַלְיָין סְגוּלוֹת, סַזְרִין לְגַבֵּיהּ, כְּדִיוּקְנָא דְּזָגִין וְרִמּוֹנִין, דִּלְבוּשֵׁי מַלְכָא וּמַטְרוֹנִיתָא, דְּאִינוּן ד׳ בִּגְדֵי לָבָן, וד׳ בִּגְדֵי זָהָב, מִסִּטְרָא דִּתְרֵין שְׁמָהָן, יְדוֹ״ד אֲדֹנָ״י, כִּשְׁמוֹ כֵּן כִּסְאוֹ, כֵּן זוּוָּגָתוֹ, כֵּן לְבוּשׁוֹ. רָשִׁים שְׁמֵיהּ בְּכֻלָּא, כַּד בָּעֵי לְאַעֲלָא בְּהֵיכָלֵיהּ, לְמֶהֱוֵי תַּמָּן זָוְתָן בְּכַלָּתֵיהּ, בְּזוז״י בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא, דְּאִיהִי (נ"א בהיכלא ליחדא תמן בצלותא בח"י ברכאן דצדיק דאיהו) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת.

337. וְכַלָּה בְּחֻפָּה, שֶׁהִיא בְּצוּרַת כַּנְפֵי מִצְוָה, בְּצִיצִיּוֹת מֵזְּהָבוֹת, וּתְכֵלֶת וְלָבָן, כִּסֵּא דִּין וְכִסֵּא רַחֲמִים, כָּלוּל זֶה בָּזֶה. וְכַמָּה קְשָׁרִים וְחֵלְיוֹת סְבִיבָהּ, בְּכַמָּה מַרְגָּלִיּוֹת וַאֲבָנִים יְקָרוֹת מְלֵאוֹת סְגֻלּוֹת, סוֹבְבִים אֶצְלוֹ כִּדְמוּת פַּעֲמוֹנִים וְרִמּוֹנִים שֶׁל לְבוּשֵׁי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה, שֶׁהֵם אַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי זָהָב, מִצַּד שֶׁל שְׁנֵי שֵׁמוֹת – יְהוָ״ה אֲדֹנָ״י. כִּשְׁמוֹ כֵּן כִּסְאוֹ, כֵּן חֻפָּתוֹ, כֵּן לְבוּשׁוֹ. רָשׁוּם שְׁמוֹ בַּכֹּל כַּאֲשֶׁר רוֹצֶה לַעֲלוֹת בַּהֵיכָל לִהְיוֹת שָׁם חָתָן בְּכַלָּתוֹ בְּח״י בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה, שֶׁהִיא (בַּהֵיכָל לְהִתְיַחֵד שָׁם בִּתְפִלָּה בְּח"י בְּרָכוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק שֶׁהוּא) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת.

Ezekiel 24:17 “פְּאֵרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ” “Your glory is dressed upon you” To draw the light to Malchut, we need to connect the Shechina as the aspect of ADNY, אדני, with the upper levels יהוה, YHVH. The unification of the hand Tefilin with the head Tefilin is done with the prayer of the Shema Yisrael. Three wraps of the strap on the middle finger are for the three words Kadosh, Kadosh, Kadosh of the Kedusha that we recite together in the standing prayer. Then, seven wraps on the arm that connects the lower seven Sefirot and the seven blessings that come with the Shema. In the morning prayer, we have two blessings before the Shema and one after. In the evening, we have two before and two after the Shema. The wedding ceremony is called Kidushin and it comes from the word Kedusha, holiness. During this process, the bride, that is the aspect of Malchut, surrounds the groom, Zeir Anpin, seven times, ‘wrapping’ and binding the seven Sefirot as one. The Chuppah, which is the Talit that is held above them,

represents the YHVH with the four Tzizits in the corners. The Seven blessings under the Chupah 'link' the YHVH with ADNY and the groom is elevated to Zeir Anpin. He now enjoys a higher level and the light aspect of Ruach. Serving and making the bride and groom happy is a spiritual connection with great benefits. Additional explanation about the verse above. The verse in Ezekiel 27:17 has a lot of deeper meaning. The Glory is the aspect of the revelation of Light, and in the DZ reference, it is the act of wearing the Tefilin on the head to make a connection to the upper level. The general meaning from the verse is that we need to 'dress' ourselves with the tools of light in order to connect to the light. Like if we are invited to visit the king, we will be dressed in the best clothes we have or even order custom clothing to fit the event. Our clothes represent our respect to the King and in return, He will treat us with similar respect. When we come to meet with God with our requests and prayers, we should wear clothing of Light. The Tefilin has Torah scrolls inside of them. Our prayers use sacred verses from the Torah and the Bible. We use them to come closer to a level that gives us a bridge to upper levels with the ability to draw light. The Zohar is a great tool that uses the sacred text of the Torah and Bible and provides a greater channel to draw the light.

338. אֵין דּוֹרְשִׁין בַּמֶּרְכָּבָה בְּיָחִיד, בְּגִין דְּהַדּוֹרֵשׁ לְיָחִיד, עִמֵּיהּ הָא אִינּוּן שְׁנַיִם בַּדְּרָשָׁא. וְלָא צָרִיךְ תַּמָּן לְמִשְׁמַע קָלָא בְּצִלּוֹתֵיהּ. אֶלָּא (שמואל א א) רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ, וּבְהַאי רָזָא (במדבר ג) וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת. וְהָכִי בַּאֲצִילוּת (ד"א בצלותא) כָּל זַד מְצַלֵּי בַּזְוַשַׁאי, דְּלָא אִשְׁתְּמַע צְלוֹתֵיהּ לְגַבֵּי זַבְרִיהּ. כְּגוֹן מַאן דְּדָרִישׁ לְזַבְרִיהּ, וַיַּשְׁתִּיק דִּבּוּר לְגַבֵּיהּ, לָא צָרִיךְ לְמֶעְבַּד אֶלָּא דִּבּוּר בַּזְוַשַׁאי, דְּלָא יִשְׁמַע זַבְרִיהּ. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, כָּל הַמַּשְׁמִיעַ קוֹלוֹ בִּתְפִלָּתוֹ, ה"ז מִקְטַנֵּי אֲמָנָה.

338. אין דורשין במרכבה ביחיד, משום שהדורש – יחיד עמו, והרי הם שנים בדרשה. ולא צריך להשמיע קול בתפלתו, אלא (שמואל-א א) רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע. ובסוד זה (במדבר ג) והזר הקרב יומת. וכך באצילות (בתפלה) כל אחד מתפלל בחשאי, שלא תשמע תפלתו לגבי חברו. כמו מי שדורש לחברו, וישתיק הדבור לחברו, לא צריך לעשות כך אלא לדבר בחשאי, שלא ישמע חברו. ומשום זה פרשוהו חכמים, כל המשמיע קולו בתפלתו הרי זה מקטני אמנה.

339. וּבְגִין כָּךְ זִיוָון אֶשָּׁא לְעֵילָא, בְּמַלְכָּן כְּעַנְפִּין דְּאִילָנָא, דַּהֲווּ מִתְקַבְּצִין תַּמָּן, בְּמִזְמוּטֵי זִזָּתָן וְכַלָּה. בְּאָן אֲתָר. בְּקְרִיאַת שְׁמַע, דְּתַמָּן וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם. דְּאִינּוּן ס"ד לְד' גַּדְפִּין, ד' זְמִנִּין ס"ד, סַלְקִין רנ"ו. וְהַאי אִיהוּ, (ירמיה לא) רָנּוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה. אֵימָתַי. לְבָתַר דְּנָטִיל נוּקְבָא מִשְׂנְאוֹי, וְיוֹקִיד טַעֲוָון דִּלְהוֹן, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי

339. ומשום זה חיות אש למעלה, מדברות כענפי האילן, שהיו מתקבצות שם כמו בשמחת חתן וכלה. באיזה מקום? בקריאת שמע, שם ואשמע את קול כנפיהם, שהם ס"ד לארבע כנפים, ארבע פעמים ס"ד עולים רנ"ו. וזהו (ירמיה לא) רנו ליעקב שמחה. מתי? לאחר שנוטל נקמה משונאיו וישרף האלילים שלהם. זהו שכתוב (משלי יא) ובאבד

יא) וּבַאֲבוֹד רְשָׁעִים רִנָּה. אִיהוּ הַנֵּר (ס"א מ' שנין) לְאַשְׁלְמָא ע"ב ע"ב, ע"ב. וְתַלְיָין ס"ד.

רְשָׁעִים רִנָּה. שֶׁהוּא הַנֵּר (מ' שָׁנִים) לְהַשְׁלִים ע"ב ע"ב ע"ב. וּתְלוּיִים ס"ד.

340. וְתַלְיָין ס"ד, מִן תְּמַנְיָא א"ז. וְהָכִי ס"ד מִתְּמַנְיָא א"ז לְד' סִטְרִין, רנ"ו. וְכַד מָטֵי לכל"ב, דְּאִינּוּן א"ז א"ז א"ז א"ז, דְּאִינּוּן זז' זז' זז' זז', אִתְזַבָּר י' לְכָל סְטָר, לְמֶהֱוֵי זז"י יְהוָ"ה, בְּזז"י בִּרְכָאן דְּצְלוֹתָא, דְּאִית בְּהוֹן זז"י זְמִנִּין יְדוָ"ד, דְּסַלְקִין ע"ב. בְּהַהוּא זְמְנָא דְּמִתְזַבְּרָא יְהוָ"ה בַּאֲדָנָ"י בְּזַז"י עָלְמִין יְאֲהַדּוֹנָהִי, מִיַּד זַיְין דְּאֵשׁ זְשׁוֹת. מַה כְּתִיב בְּהוֹן. (יחזקאל א) בְּעָמְדָם תִּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶם, בְּעָמְדָם יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא (נ"א בצלותא), תִּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶם, דְּלָא יִשְׁתְּמוֹדְעוּן עַד הַהִיא שַׁעֲתָא.

340. וּתְלוּיִים ס"ד מִשְּׁמוֹנֶה א"ז. וְכָךְ ס"ד מִשְּׁמוֹנֶה א"ז לְאַרְבָּעָה צְדָדִים – רנ"ו. וְכַאֲשֶׁר מַגִּיעַ לְל"ב, שֶׁהֵם א"ז א"ז א"ז א"ז, שֶׁהֵם ח' ח' ח' ח', מִתְחַבֶּרֶת אוֹת י' לְכָל צַד, לִהְיוֹת ח"י יְהוָ"ה, בְּח"י בְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה שֶׁיֵּשׁ בָּהֶן ח"י פְּעָמִים יְהוָ"ה, שֶׁעוֹלִים ע"ב. בַּזְּמַן הַהוּא שֶׁמִּתְחַבֵּר יְהוָ"ה בַּאדנָ"י עַל יְדֵי חַ"י הָעוֹלָמִים יְאֲהַדּוֹנָהִי, מִיַּד חַיּוֹת שֶׁל אֵשׁ שׁוֹתְקוֹת. מַה כָּתוּב בָּהֶן? (יחזקאל א) בְּעָמְדָם תִּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן. בַּעֲמִידָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת (בַּתְּפִלָּה), תִּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִוָּדְעוּ עַד הַשָּׁעָה הַהִיא.

וְחַנָּה, הִיא מְדַבֶּרֶת עַל-לִבָּהּ–רַק שְׂפָתֶיהָ נָּעוֹת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ; וַיַּחְשְׁבֶהָ עֵלִי, לְשִׁכּוֹרָה" 1 Samuel 1:13 "Now Hannah, she spoke in her heart; only her lips moved, but her voice could not be heard; therefore, Eli thought she had been drunken." This verse from Samuel tells about Hannah who couldn't have children and went to the Holy Tabernacle in Shiloh to pray before God. Eli the priest saw her moving her lips without a sound and thought she was drunk. The Zohar brings this verse to teach us a great lesson about spiritual connection. From that, the secret of the next verse is revealed. Numbers 3:10 "וְאֶת-אַהֲרֹן וְאֶת-בָּנָיו תִּפְקֹד, וְשָׁמְרוּ אֶת-כְּהֻנָּתָם; וְהַזָּר הַקָּרֵב, יוּמָת." "And thou shalt appoint Aaron and his sons, that they may keep their priesthood; and the stranger that draweth nigh shall be put to death." Why does the Torah say that only Aaron and the priests could serve in the Holy and the 'strangers' will be put to death? The explanation is pretty simple. To make a connection on a higher level we need to have an affinity with that level. If someone is 'foreign' to the level or the process, he can not make a connection. Our prayers are constructed in a way that takes us into a spiritual elevation process through the spiritual worlds of Action (עשיה, Asiah), Formation (יצירה, Yetzirah) and Creation (בריאה, Beriah) in order to reach the world of Emanation (אצילות, Atziluth) with the silent prayer (Amida), where we can submit our prayers for supernal evaluation and consideration. Hannah knew that by uttering words, she would lower her connection to the world of Malchut (Asiah) that is far from Atziluth. The movement of the lips without a sound creates the energy that goes from the heart and the mind to the spiritual level of Atziluth. The Zohar tells us that if during his silent prayer (Amida), the person utters the words with sound loud enough that the person next to him could hear, then he has little faith. Jeremiah 17:10 "אֲנִי יְהוָה חֹקֵר לֵב, בֹּחֵן כְּלָיוֹת: וְלָתֵת לְאִישׁ כִּדְרָכָו, כִּפְרִי מַעֲלָלָיו." "I YHVH search the heart, I try the reins, even to give every man according to

his ways, according to the fruit of his doings." The energy that keeps the soul and body together is an extension of God. When we disconnect from the physical side of our existence, we can come closer to God with our heart and mind. During the standing prayer, we should avoid any connection with the physical world. No sound, no looking at other people, not even checking the time on our watch. Time is the aspect of Malchut, which means falling down from Atziluth. If one gets easily distracted by movements or sounds around him, then he should train himself to ignore that or use earplugs to have an uninterrupted connection when his soul is visiting the world of Atziluth. If one makes the effort to pray, he should do it properly because God doesn't use a security camera or a webcam to 'spy' on him. God is inside us and the level of connection is determined by how far we disconnect from our body and selfish desires. Faking our prayers may impress flesh and blood, but not God. Ezekiel 1:24 "וָאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל-שַׁדַּי, בְּלֶכְתָּם–קוֹל הֲמֻלָּה, כְּקוֹל מַחֲנֶה; בְּעָמְדָם, תְּרַפֶּינָה כַנְפֵיהֶן" "And when they went, I heard the noise of their wings like the noise of great waters, like the voice of the Almighty, a noise of tumult like the noise of a host; when they stood, they let down their wings." The Zohar explains that the angels stop when we are in the silent standing prayer so they can feel (חשות) us. See DZ 1169 http://dailyzohar.com/daily-zohar-1169/ have an affinity with the Zohar we need to follow its teaching. Most organizations and Kabbalah teachers, especially outside Israel, take this part of the Zohar teaching very lightly. Most people would love to have a 'discounted' spiritual connection but the truth is that if we don't follow the spiritual technology that the Zohar reveals to us from the Torah, then we do not have the affinity required to draw the light. Women may not need to do all the prayers that a man does but they should do their best to connect. If you just go for Shabbat services, put 100% effort to maximize the prayers especially Shema Yisrael, Amida, listening to the Torah and Mussaf. Even if you pay your rabbi or teacher tons of money to pray for you, the silent prayer is yours alone. Your heart and mind should have the affinity needed to carry your prayers for health, wealth and fruitful relationships.

341. **וְהַאי אִיהוּ רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת. דְּאִינּוּן כַּנְפֵי הַזַּיּוֹת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ. מַה דַּהֲוִי זַשְׁמַל, זֵיוָן אֶשָּׁא מִמַּלְכָּן, אִינּוּן זָשׁוֹת. וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ צְלוֹתָא בַּזַּשַׁאי, וְהָכִי מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה בַּזַּשַׁאי, לְמַלְּלָא תַּמָּן בַּזַּשַׁאי, בֵּינוֹ לְבֵין עַצְמוֹ. ג' צְלוֹתִין תַּקִּינוּ, וּבְכֻלְּהוּ זז"י יְהוָ"ה, דְּאִינּוּן ע"ב אַתְוָון, בְּכָל צְלוֹתָא, בְּתַמְנֵי סְרֵי בִּרְכָאן, דְּאִינּוּן רי"ו, וּכְלִילָן בְּזֶ"סֶד, בְּע"ב, עִם ל"ב נְתִיבוֹת, וְהַיְינוּ ר"ן וְזַסְרִין ב'. דִּכְלִילָן בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא.**

341. וְזֶה הוּא רַק שְׂפָתֶיהָ נָעוֹת. שֶׁהֵן כַּנְפֵי הַחַיּוֹת, וְקוֹלָהּ לֹא יִשָּׁמֵעַ. וּמַה שֶׁהָיָה חַשְׁמַל, חַיּוֹת אֵשׁ מְדַבְּרוֹת, הֵן עַתָּה שׁוֹתְקוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְּנוּ תְּפִלָּה בְּלַחַשׁ, וְכֵן מַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה בְּלַחַשׁ, לְדַבֵּר שָׁם בְּלַחַשׁ בֵּינוֹ לְבֵין עַצְמוֹ. שָׁלֹשׁ תְּפִלּוֹת תִּקְּנוּ, וּבְכֻלָּן ח"י יְהוָ"ה, שֶׁהֵן ע"ב אוֹתִיּוֹת, בְּכָל תְּפִלָּה בִּשְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת, שֶׁהֵן רי"ו, וּכְלוּלוֹת בְּחֶסֶד, בְּע"ב, וְעִם ל"ב נְתִיבוֹת, וַהֲרֵי הֵן ר"ן חָסֵר שְׁתַּיִם שֶׁכְּלוּלוֹת בָּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי.

342. דְּמִקָּרְבְּנָא אִשְׁתְּמַע צְלוֹתָא, צְלוֹתָא מִקָּרְבְּנָא. כְּגַוְונָא דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם. הָכִי בַּכְּרוּבִים, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו. כְּגַוְונָא דְּכֻבָּשׁ סַלְקִין וְנַזְחִתִין בֵּיהּ קָרְבְּנִין וְעֹלָוִן. הָכִי בִּצְלוֹתָא, מַלְאָכִין סַלְקִין תְּרֵי וְנַזְחִתֵי תְּרֵי. וּכְגַוְונָא דְּסִינַי, דְּבֵיהּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן סַלְקִין וְנַזְחִתִין, סַלְקִין תְּרֵין וְנַזְחִתִין ב׳. וּבְפַקּוּדָא דָּא, אִתְּרְמִיזוּ כָּל פִּקּוּדִין דְּאוֹרַיְיתָא.

342. וּמֵהַקָּרְבָּנוֹת נִשְׁמָע עַל הַתְּפִלָּה, וּמֵהַתְּפִלָּה – לַקָּרְבָּן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, (יחזקאל א) וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם. כָּךְ בַּכְּרוּבִים, (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו. כְּמוֹ הַכֶּבֶשׁ שֶׁעוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ קָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת – כָּךְ בַּתְּפִלָּה, מַלְאָכִים עוֹלִים שְׁנַיִם וְיוֹרְדִים שְׁנַיִם. וּכְמוֹ סִינַי, שֶׁבּוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עוֹלִים וְיוֹרְדִים, עוֹלִים שְׁנַיִם וְיוֹרְדִים שְׁנַיִם. וּבְמִצְוָה זוֹ נִרְמְזוּ כָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה.

The standing silent prayer (Amida) has 18 blessings. Each blessing has the YHVH name, and when we add all the letters of the name, we get 72 (18×4). The three prayers of morning, afternoon and night make it 216 (72×3), that is the number of letters in the 72 names and the numerical value for חסד, Chessed. When we add 32 for the 32 paths of wisdom that come from Chokmah, we get 248 that represents a complete body and the central column. Ezekiel 1:24 "וָאֶשְׁמַע אֶת-קוֹל כַּנְפֵיהֶם כְּקוֹל מַיִם רַבִּים כְּקוֹל-שַׁדַּי, בְּלֶכְתָּם" "And when they went, I heard the noise of their wings like the noise of great waters, like the voice of the Almighty" The Sulam (the commentary on the Zohar by Rabbi Ashlag) reveals that קול, 'voice', is the aspect of יהוה, YHVH, and דבור, 'speech', is the aspect of אדני, ADNY. This tells about the movement between upper and lower levels during the prayer. Numbers 7:89 " וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל-אֹהֶל מוֹעֵד, לְדַבֵּר אִתּוֹ, וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל-אֲרֹן הָעֵדֻת, מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים; וַיְדַבֵּר, אֵלָיו." "And when Moses went into the tent of meeting that He might speak with him, then he heard the Voice speaking unto him from above the ark-cover that was upon the ark of the testimony, from between the two cherubim; and He spoke unto him." The voice that is a revelation of the light force is silent and is the aspect of Chassadim of Zeir Anpin that is drawn down. The speech is the aspect of the light of Chokmah that we 'return' with the words of the prayer and elevate up. The Zohar tells us that the prayer is a precept that connects to all precepts of the Torah because 248 (explained above) is for the 248 precepts of "You shall do …" and the aspect of Chessed whereas, 365 precepts of "You Shall not do …" is the aspect of the light of Chokmah that we 'push' back. The three daily prayers connect us in the morning to Chessed, in the afternoon to Gevurah and at night to Tiferet. These spiritual connections will bring balance, and affect positive change in our lives. Morning connection takes about 30 minutes or less, with shortcuts. The afternoon and night take 10 minutes each. Not a lot of time from our busy day and with great benefits to the soul.

343. וְהָכִי כַּד הֲוָה פָּתַח רִבִּי עֲקִיבָא בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, פּוּמֵיהּ הֲוָה סִינַי, וְקַלֵּיהּ הֲוָה סֻלָּם, דְּבֵיהּ

343. וְכָךְ כַּאֲשֶׁר הָיָה פּוֹתֵחַ רַבִּי עֲקִיבָא בְּמַעֲשֵׂה מֶרְכָּבָה, פִּיו הָיָה סִינַי, וְקוֹלוֹ הָיָה סֻלָּם, שֶׁבּוֹ מַלְאָכִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים. בְּכָל

מַלְאֲכִין סַלְקִין וְנַזְוִתִין. בְּכָל דִּבּוּר וְדִבּוּר דִּילֵיהּ, הֲוָה רָכִיב עָלֵיהּ מַלְאָךְ מְטַטְרוֹ"ן. אִיהוּ רָכֵב לִשְׁכִינְתָּא, דִּכְלִילָא בֵּיהּ סְפִירָן עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א מִלְּגוֹ. דִּשְׁכִינְתָּא כְּלִילָא מִי' סְפִירָן, דִּלְבַר. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, רָכֵב וּמֶרְכָּבָה. (עלות העלות) עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, רָכֵב לְעִלַּת הָעִלּוֹת. וּשְׁכִינְתֵּיהּ, רָכֵב לְעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. וְעִלַּת הָעִלּוֹת אִיהוּ דְּמִיַּחֵד לְכֹלָּא, וּמְסַדֵּר לְכֹלָּא, וְנָהִיר בְּכֹלָּא. נְהוֹרֵיהּ אַעְבָּר בְּנִשְׁמְתָּא וְגוּפָא וּלְבוּשָׁא. וְלֵית בֵּיהּ שִׁנּוּי וְשׁוּתָּפוּ וְזִוּוּשְׁבָּן וּתְמוּנָה וְדִמְיוֹן מִכָּל מֶרְכַּבְתָּא, וּמַרְאֶה וְדִמְיוֹן דְּאִתְזַוְּיָא בְּעֵין הַשֶּׂכֶל. דַּרְגִּין עִלָּאִין וְתַתָּאִין, אִינּוּן רָכֵב וּמֶרְכַּבְתָּא לְגַבֵּיהּ, וְעָלֵיהּ לֵית מַאן דְּרָכִיב.

דִּבּוּר וְדִבּוּר שֶׁלּוֹ הָיָה רוֹכֵב עָלָיו מַלְאָךְ מְטַטְרוֹ"ן. הוּא רֶכֶב לַשְׁכִינָה שֶׁכְּלוּלָה בּוֹ סְפִירוֹת, עַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא שֵׁם יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א מִבִּפְנִים. וְהַשְּׁכִינָה שֶׁכְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, מִבַּחוּץ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ הֵם רֶכֶב וּמֶרְכָּבָה. (עִלּוֹת הָעִלּוֹת) הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי הוּא רֶכֶב לְעִלַּת הָעִלּוֹת. וְהַשְּׁכִינָה הִיא רֶכֶב לָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. וְעִלַּת הָעִלּוֹת הוּא הַמְיַחֵד לַכֹּל, וּמְסַדֵּר לַכֹּל, וּמֵאִיר בַּכֹּל. אוֹרוֹ עוֹבֵר בַּנְּשָׁמָה וּבַגּוּף וּבַלְּבוּשׁ, וְאֵין בּוֹ שִׁנּוּי וְשֻׁתָּפוּת וְחֶשְׁבּוֹן וּתְמוּנָה וְדִמְיוֹן מִכָּל הַמֶּרְכָּבוֹת וּמַרְאֶה וְדִמְיוֹן שֶׁנִּרְאֶה בְּעֵין הַשֵּׂכֶל. מַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת וְתַחְתּוֹנוֹת הֵן רֶכֶב וּמֶרְכָּבָה אֶצְלוֹ, וְעָלָיו אֵין מִי שֶׁרוֹכֵב.

344. קֶשֶׁת, סִימַן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. וְאִינּוּן סִימַן מֶרְכָּבָה דַּאֲבָהָן. תְּקִיעָה, דְּאַבְרָהָם. שְׁבָרִים, דְּיִצְחָק. תְּרוּעָה, דְּיַעֲקֹב. דְּאִתְמַר בֵּיהּ (במדבר כג) וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וְג' גַּוְונִין אִתְזַוְּיָן בֵּיהּ, זִוָּוּר סוּמָק וְיָרוֹק. וּמִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה, אִתְקְרֵי (דף רל"א ע"א) (שמואל א ב) קֶשֶׁת גִּבּוֹרִים זַהִּים. וּמִסִּטְרָא דִּימִינָא, (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בֶּעָנָן בְּיוֹם הַגָּשֶׁם. כַּד אִתְזַוְּיָן בְּיוֹם הַגָּשֶׁם, אַזְוִזֵי רַזְמֵי. וְכַד אִתְזַוְּיָן בְּלָא מִטְרָא, אַזְוִזֵי דִּינָא. מְעוֹרָב בֵּין מִטְרָא וְשִׁבּוּשָׁא, אַזְוִזֵי דִּינָא וְרַזְמֵי כָּלִיל. וְהַאי אִיהוּ ש' מִן שַׁדַּי, תְּלַת עַנְפֵי אֲבָהָן, דְּאִינּוּן יְדוֹ"ד אֱלֹהֵי"נוּ יְדוֹ"ד, תְּלַת שְׁמָהָן לְקֶבֶל תְּלַת עַנְפֵי אֲבָהָן. וּבְהוֹן י"ד אַתְוָון, בְּזִוּוּשְׁבָּן ד"י מִן שַׁדַּי. וּלְבוּשׁ דְּשַׁדַּי, מִטַּטְרוֹן, דְּהָכִי סָלִיק בְּזִוּוּשְׁבָּן שַׁדַּי. (ע"כ רעיא מהימנא) (ובחבורא קדמאה תמן תנינן דחזי קשת רי"ד ע"ב אמר רעיא מהימנא שפיר קאמר שם רט"ו ע"א).

344. קֶשֶׁת – סִימַן תְּקִיעָה שְׁבָרִים תְּרוּעָה. וְהֵם סִימַן הַמֶּרְכָּבָה שֶׁל הָאָבוֹת. תְּקִיעָה – שֶׁל אַבְרָהָם. שְׁבָרִים – שֶׁל יִצְחָק. תְּרוּעָה – שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (במדבר כג) וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וּשְׁלֹשָׁה צְבָעִים נִרְאִים בּוֹ, לָבָן אָדֹם וְיָרֹק. וּמִצַּד הַגְּבוּרָה נִקְרָא (שמואל-א ב) קֶשֶׁת גִּבּוֹרִים חַתִּים. וּמִצַּד הַיָּמִין – (יחזקאל א) כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּעָנָן בְּיוֹם הַגָּשֶׁם. כַּאֲשֶׁר נִרְאֶה בְּיוֹם הַגָּשֶׁם – מַרְאֵה רַחֲמִים. וְכַאֲשֶׁר נִרְאֶה בְּלִי מָטָר – מַרְאֵה דִּין. וְכַאֲשֶׁר מְעֹרָב בֵּין גֶּשֶׁם וְשֶׁמֶשׁ – מַרְאֵה דִּין וְרַחֲמִים כְּלוּלִים. וְזוֹהִי אוֹת ש' מִשַּׁדַּי, שְׁלֹשָׁה עַנְפֵי הָאָבוֹת, שֶׁהֵם יְהוֹ"ה אֱלֹהֵינ"ו יְהוֹ"ה. שְׁלֹשָׁה שֵׁמוֹת כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה עַנְפֵי הָאָבוֹת, וּבָהֶם י"ד אוֹתִיּוֹת, בְּחֶשְׁבּוֹן אוֹתִיּוֹת ד"י מִשַּׁדַּי. וּמַלְבּוּשׁ שֵׁם שַׁדַּי הוּא מִטַּטְרוֹן, שֶׁכָּךְ עוֹלֶה בְּחֶשְׁבּוֹן שַׁדַּי. (ע"כ רעיא מהימנא).

The Zohar tells us that when Rabbi Akiva began teaching the secrets of the upper worlds, his mouth became the aspect of Mount Sinai and his voice became a ladder for angels to go up and down. Every utterance from his mouth became a chariot to the archangel Metatron and connected the Holy One Bless be He and the Shechina through the central column. The Endless light, that is called in the Zohar עלת העלות, 'cause of all causes', brings the light of the central column, and the Shechina is the conduit for it to the lower world. The Endless Light is the one that unifies everything. The soul, body, and garments are all a part of him. The Zohar emphasizes here that this light has no aspect of change or differences, parts, count, shape or image. The Endless is one and unique. It is the energy field that holds the entire existence. The space between the elements of the atom is the aspect of the YHVH system, which is the Tree of Life, and the force that keeps it in order is the Endless Light. Without the Endless Light, there would be no 'program' and no YHVH. Remember that even though atoms are mostly empty space they are not really empty, because this space, a field of electrical energy, is related and controls the elements of the atom. The Endless Light force cannot be detected, but it is what makes everything happen on the basic level of nature. Because of that fact we know that there is no such thing as physical contact but fields of energy that attract or repel each other. When you put your pencil on the paper they actually don't touch each other, but they have a predefined 'agreement' that allows atoms from the pencil to be transferred to the paper. Waters allow us to split them and pass through, but not the wall. If we can 'talk' to the air it could carry us too far distances. The kabbalists that could make a distance jump that is called 'קפיצת הדרך', form and merge in a cloud that surrounds them before they make the actual jump. Another example of the interaction of energy fields in nature is the chameleon's ability to change its colors to the exact match of his surroundings. Faster than a color copier the chameleon 'sensors' communicate with the surface and receive the correct color code. The chameleon, as we learned, doesn't 'suck' the colors from the object, because it doesn't have any contact with it. The true state of contact is 'hovering' the outcome of the communication between them. There are 90 natural elements in the periodic table, plus others that are man-made. If we add the 22 Hebrew letters to the number of elements as scientists should, we get 112. It is the secret of יבק, numerically 112 as the sum of the three names of God, יהוה+אדני+אהיה. The Hebrew letters 'broadcast' energy fields, patterns, that are able to communicate with everything around us without limitation. The energy that drives the letters and their sound is pure consciousness. Scientists are looking for the secret of Creation using The Large Hadron Collider (LHC) in CERN, Switzerland. They use this tool to find the origin of the atom but they forget to look at what is 'under their nose' (where the mouth is) for the answer. One of the four(!) detectors of the LHA is called ALEPH, the same as the name of the first Hebrew letter, א. I am not sure if the name was chosen because of the Hebrew letter but on their website, they explain that ALEPH stands for Apparatus for LEP PHysics at CERN. The Zohar describes the power of Rabbi Akiva, who was the teacher of Rabbi Shimon, to teach us the power of the

Hebrew letters. When he connected the letters to words, discussing the spiritual worlds, he could make connections and control the light that comes from the Endless. Rabbi Akiva, as well as Rabbi Shimon, could change the behavior of nature by the command of his mouth. The prayers and the Zohar connect us to levels beyond the forces of nature. Even though we are far from the levels of Rabbi Akiva and Rabbi Shimon, we can benefit from following their teachings. With that, we are able to reveal higher levels of light and purify our souls to give us greater control over our Tikkun process and our lives in general. In physics terminology, the sacred Hebrew words have the power to control the fields of energy in our body and the environment. It helps in removing the negativity that is the 'noise' that brings chaos into our lives. About Rabbi Akiva, Rabbi Akiva was one of the greatest Israelite souls ever. His father was a convert from the line of Sisera that was one of the enemies of the Israelites after they came to their promised land. Read more on Sisera in Judges 4 (http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt0704.htm). He started his spiritual path after the age of forty and became a beacon of light to his and future generations. He was the main teacher of Rabbi Shimon, the author of the Zohar. You can read more here: http://en.wikipedia.org/wiki/Akiva_ben_Joseph

345. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מַאן דְּפָתַזוּ פָּתְזָא יֵיבָא. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, תְּנֵינָן, כָּל מַאן דְּאָמַר תְּהִלָּה לְדָוִד בְּכָל יוֹם תְּלַת זְמִנִּין, אִיהוּ בַּר עָלְמָא דְּאָתֵי. וְהָא אִתְּמַר טַעֲמָא. אִי בְּגִין פַּרְנָסָה וּמְזוֹנָא דְּכָל עָלְמִין, תְּרֵין זְמִנִּין אִינּוּן בְּכָל יוֹמָא בְּצַפְרָא וּבְמַנְיָא, דִּכְתִיב, (שמות טו) בְּתֵת יְיָ לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר וגו׳, אֲמַאי תְּלַת זְמִנִּין בְּכָל יוֹמָא. אֶלָּא תְּרֵין לִמְזוֹנָא דִּבְנֵי אִינָשֵׁי וּדְכָל עָלְמָא. וְזַד לְמֵיהַב תּוּקְפָּא לְהַהוּא אֲתָר דִּפְתִיזוּ יְדוֹי.

345. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, מִי שֶׁפּוֹתֵחַ פֶּתַח יֹאמַר. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, שָׁנִינוּ, כָּל מִי שֶׁאוֹמֵר תְּהִלָּה לְדָוִד בְּכָל יוֹם שָׁלֹשׁ פְּעָמִים, הוּא בֶּן הָעוֹלָם הַבָּא. וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר הַטַּעַם. אִם בִּגְלַל פַּרְנָסָה וּמָזוֹן שֶׁל כָּל הָעוֹלָמוֹת – פַּעֲמַיִם הֵם בְּכָל יוֹם, בַּבֹּקֶר וּבָעֶרֶב, שֶׁכָּתוּב (שמות טז) בְּתֵת ה׳ לָכֶם בָּעֶרֶב בָּשָׂר וגו׳. לָמָּה שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּכָל יוֹם? אֶלָּא שְׁנַיִם לִמְזוֹן בְּנֵי אָדָם וְשֶׁל כָּל הָעוֹלָם, וְאֶחָד לָתֵת חֹזֶק לְאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁיָּדָיו פְּתוּחוֹת.

346. וּתְרֵין מְזוֹנִין אִלֵּין מִשַּׁנְיָין דָּא מִן דָּא, וְכֻלְּהוּ תְּלַת מְזוֹנֵי כְּתִיבֵי הָכָא, (תהלים קמה) וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ, דָּא מְזוֹנָא דַּעֲתִירֵי, דְּיָהִיב מֵיכְלָא סַגִּי בְּעִתּוֹ, הָא זַד. תְּרֵין, דִּכְתִיב וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל זַי רָצוֹן, דָּא מְזוֹנָא דִּמְסִכְּנֵי, דְּאִינּוּן שְׂבֵעִין מֵרָצוֹן, וְלָא מִגּוֹ מֵיכְלָא סַגִּי. תְּלַת דִּכְתִיב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, דָּא תּוּקְפָּא לְהַהוּא אֲתָר, וּבִפְתִיזוּ דִּידוֹי, נַפְקָא רָצוֹן וְשַׂבְעָא לְכֹלָּא.

346. וּשְׁנֵי מְזוֹנוֹת אֵלּוּ מְשֻׁנִּים זֶה מִזֶּה, וְכֻלָּם שְׁלֹשָׁה מְזוֹנוֹת כְּתוּבִים כָּאן: (תהלים קמה) וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ – זֶה מְזוֹן הָעֲשִׁירִים, שֶׁנּוֹתֵן אֹכֶל רַב בְּעִתּוֹ. הֲרֵי אֶחָד. שְׁנַיִם – שֶׁכָּתוּב וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן, זֶה מְזוֹן הָעֲנִיִּים, שֶׁהֵם שְׂבֵעִים מֵרָצוֹן וְלֹא מִתּוֹךְ אֹכֶל רַב. שְׁלֹשָׁה – שֶׁכָּתוּב פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ, זֶהוּ חֹזֶק לְאוֹתוֹ מָקוֹם, וּבִפְתִיחַת יָדָיו יוֹצֵא רָצוֹן וְשָׂבָע לַכֹּל.

347. **תּוּ הָכִי אוֹלִיפְנָא, דְּלָא אִיהוּ אֶלָּא תְּרֵי זְמְנֵי, בְּגִין מְזוֹנָא וּפַרְנָסָה בְּכָל יוֹמָא. דְּאִלֵּין זִיוּבָא עַל בַּר נָשׁ. וְאִי אָמַר יַתִּיר, לָאו בְּגִין זִוּבָהּ אִיהוּ, אֶלָּא בְּגִין שְׁבָזָא גּוֹ תּוּשְׁבְּחָן דִּזְמִירוֹת דְּדָוִד מַלְכָּא.** (ס"א דנפיק ידוי דקודשא בריך הוא ובריך לשבעה מרצון ועל דא לאו חיובא הוא אלא תרי זמני ביומא ושבחא איהו לקודשא בריך הוא לתת לו זמירות דדוד מלכא) **מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּפַרְנָסָה לָא זְזֵי לְמִשְׁאַל אֶלָּא בָּתַר צְלוֹתָא וּפַרְנָסָה דְּמָארֵיהּ. מַלְכָּא יֵיכוּל בְּקַדְמִיתָא וּלְבָתַר יֵיכְלוּן עַבְדּוֹי.**

347. עוֹד כָּךְ לָמַדְנוּ, שֶׁאֵינוֹ אֶלָּא פַּעֲמַיִם בִּשְׁבִיל מָזוֹן וּפַרְנָסָה בְּכָל יוֹם, שֶׁאֵלּוּ חִיּוּב עַל הָאָדָם. וְאִם אָמַר יוֹתֵר, לֹא בִּגְלַל חוֹבָה הוּא, אֶלָּא בִּשְׁבִיל שֶׁבַח תּוֹךְ תִּשְׁבָּחוֹת שֶׁל זְמִירוֹת דָּוִד הַמֶּלֶךְ. (שֶׁיּוֹצֵא יָדָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ וּשְׁבֵעִים מֵרָצוֹן, וְעַל זֶה אֵין חִיּוּב הוּא אֶלָּא פַּעֲמַיִם בְּיוֹם, וְשֶׁבַח הוּא לַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הוּא לָתֵת לוֹ זְמִירוֹת שֶׁל דָּוִד הַמֶּלֶךְ) מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁפַּרְנָסָה לֹא רָאוּי לִשְׁאֹל, רַק לְאַחַר הַתְּפִלָּה וּפַרְנָסַת רִבּוֹנוֹ. הַמֶּלֶךְ יֹאכַל בַּתְּחִלָּה, וְאַחַר כָּךְ יֹאכְלוּ עֲבָדָיו.

Psalms 145:16
"פּוֹתֵחַ אֶת-יָדֶךָ; וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל-חַי רָצוֹן."
"Thou openest Thy hand, and satisfiest every living thing with favour."
Rabbi Shimon said that those who recite Psalms 145 three times a day merits the world to come.
This Psalm appears twice in the morning Prayer and once in the afternoon prayer. Twice for drawing sustenance and nourishments to the world and once more to amplify the channel that opens his hands.
The hands are the aspect of the right and left column. They are in lack of light because the right column doesn't have the upper three Sefirot. The left column comes from Chokmah where the light is concealed and can be revealed only with Chassadim. When the hands open (acts of sharing) then the central column is formed to unify the right and the left and draw down the light of sustenance.
The channel for sustenance opens when we give from what we have. Charity, Tithing, and Tzedaka. We can not ask God to provide for our sustenance if we don't try ourselves to open the channels and share what we have. This is the principle of affinity that brings light into our lives. For some people, it is very hard to give but they should make the effort by giving small amounts and gradually increase to 10% and more.
Psalms 145:16
" עֵינֵי-כֹל, אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ; וְאַתָּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אָכְלָם בְּעִתּוֹ."
"he eyes of all wait for Thee, and Thou givest them their food in due season."
The key to drawing sustenance is explained in the following verse.
Psalms 145:18
" קָרוֹב יְהוָה, לְכָל-קֹרְאָיו-- לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בֶאֱמֶת."
"YHVH is close unto all them that call upon Him, to all that call upon Him in truth."
Only when a person prays with the truth that is also the aspect of the central column, he merits the sustenance he deserves.
Links to sustenance related 'tools'

Parashat Haman: https://dailyzohar.com/parashat-haman-%d7%a4%d7%a8%d7%a9%d7%aa-%d7%94%d7%9e%d7%9f/
Zohar for sustenance: https://dailyzohar.com/wp-content/uploads/2009/11/Miketz.pdf

348. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲזוּתִי כַלָּה אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם זַלְבִּי, לְבָתַר אִכְלוּ רֵעִים. אָכַלְתִּי יַעְרִי, דָּא צְלוֹתָא דִּמְיוּשָׁב. עִם דִּבְשִׁי דָּא קְרִיאַת שְׁמַע. אָכַלְתִּי יַעְרִי דָּא צְלוֹתָא דִּמְיוּשָׁב, הַהוּא יַעַר (דף רכ"ו ע"ב) לְבָנוֹן, יוֹצֵר אוֹר (ס"א משרתים) וְהָאוֹפַנִּים וְזַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ, (כולם קדושים) כָּל הָנֵי אִקְרוּן יַעַר אִילָנִין וּנְצִיבִין דְּבֵיהּ. עִם דִּבְשִׁי דָּא קְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִיהוּ מְתִיקוּ דְּכֹלָּא, בְּכַמָּה צוּפִין וּמְתִיקִין.

348. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב, (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה [וְגוֹ'] אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי, אַחַר כָּךְ אִכְלוּ רֵעִים. אָכַלְתִּי יַעְרִי – זוֹ תְּפִלַּת מִיּשֶׁב. עִם דִּבְשִׁי – זוֹ קְרִיאַת שְׁמַע. אָכַלְתִּי יַעְרִי – זוֹ תְּפִלַּת מִיּשֶׁב, אוֹתוֹ יַעַר לְבָנוֹן, יוֹצֵר אוֹר (מְשָׁרְתִים) וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת הַקֹּדֶשׁ (כֻּלָּם קְדוֹשִׁים), כָּל אֵלֶּה נִקְרָאִים יַעַר עֵצִים וְנִצָּבִים שֶׁבּוֹ. עִם דִּבְשִׁי – זוֹ קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהִיא מְתִיקוּת הַכֹּל, בְּכַמָּה צוּפִים וּמְתוּקִים.

349. שָׁתִיתִי יֵינִי, דָּא צְלוֹתָא, דִּמְעוּמָּד, מִטִּיבוּ (ס"א משיכו) דְּיֵינָא עִלָּאָה דְּאִתְנְטַר. וְדָא בְּשָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רִאשׁוֹנוֹת. עִם זַלְבִּי, אִלֵּין אִינּוּן שָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת אַזְרוֹנוֹת, וְאִתְכְּלִילָן אִלֵּין בְּאִלֵּין. עַד כְּעַן מֵיכְלָא דְּמַלְכָּא. לְבָתַר דְּאָכַל מַלְכָּא, אִכְלוּ רֵעִים לְעֵילָּא, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים לְתַתָּא.

349. שָׁתִיתִי יֵינִי – זוֹ תְּפִלַּת מֵעֹמֶד, מֵהַטּוּב (מְשִׁיכָה) שֶׁל יַיִן עֶלְיוֹן הַמְשֻׁמָּר, וְזֶה בְּשָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת רִאשׁוֹנוֹת. עִם חֲלָבִי – אֵלֶּה אוֹתָן שָׁלֹשׁ בְּרָכוֹת אַחֲרוֹנוֹת, וּכְלוּלִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ. עַד כָּאן מַאֲכַל הַמֶּלֶךְ. לְאַחַר שֶׁאָכַל הַמֶּלֶךְ – אִכְלוּ רֵעִים לְמַעְלָה, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים לְמַטָּה.

350. וְעַל דָּא לֵית זִיוּבָא דִּמְזוֹנָא אֶלָּא לְבָתַר צְלוֹתָא. בִּצְלוֹתָא דִּמְנָזָה (בערב) קוֹדֶם צְלוֹתָא מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּעַד לָא אִשְׁתְּכַזוּ דִּינָא קַשְׁיָא, בְּעוֹד דְּאַנְפִּין דְּמַלְכָּא נְהִירִין, יֵיבָא תְּהִלָּה לְדָוִד, בְּהַאי סִדּוּרָא דִּמְזוֹנָא. דִּלְבָתַר דְּדִינָא שַׁרְיָא וְתָלֵי עַל עָלְמָא, לָאו שַׁעְתָּא אִיהוּ. אָתָא רִבִּי פִּנְחָס וּנְשָׁקֵיהּ.

350. וְלָכֵן אֵין חִיּוּב שֶׁל מָזוֹן אֶלָּא לְאַחַר הַתְּפִלָּה. בִּתְפִלַּת מִנְחָה (בָּעֶרֶב) לִפְנֵי הַתְּפִלָּה. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁעַד שֶׁלֹּא נִמְצָא דִּין קָשֶׁה בָּעוֹלָם, בְּעוֹד שֶׁפְּנֵי הַמֶּלֶךְ מְאִירוֹת, יֵאָמַר תְּהִלָּה לְדָוִד בְּסִדּוּר זֶה שֶׁל הַמָּזוֹן. שֶׁלְּאַחַר שֶׁהַדִּין שָׁרוּי וְתָלוּי עַל הָעוֹלָם, זוֹ אֵינָהּ הַשָּׁעָה. בָּא רַבִּי פִּנְחָס וּנְשָׁקוֹ.

Song of Songs 5:1 "בָּאתִי לְגַנִּי, אֲחֹתִי כַלָּה–אָרִיתִי מוֹרִי עִם-בָּשְׂמִי, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם-דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי; אִכְלוּ רֵעִים, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים." "I come into my garden, my sister, my bride; I have gathered my myrrh with my spice; I have eaten my honeycomb with my honey; I have drunk my wine with my milk. Eat, O friends; drink, yea, drink abundantly, O beloved." 'Coming to the Garden' is the aspect of prayer that connects us to the beneficence of God, that is the aspect of the fruit of the garden. The Zohar explains that 'I have eaten my honeycomb' is the aspect of

prayer parts that take us to the world of Creation, B'riah, up until the prayer of the Shema. 'with my honey' is the aspect of the Shema Yisrael. 'I have drunk my wine' is the aspect of the silent prayer (Amida) that draws from the supernal wine, which represents the essence of the Light. It comes with the first three blessings of the Amida. 'with my milk' is the aspect of the last blessings of the Amida that brings the Light from Chokmah together with Chassadim. 'drink abundantly, O beloved' is the last step that releases the light to the lower level. What did we learn here? For most people, nothing much. Even for Hebrew readers the connection between the literal meaning of the verse and the Zohar's explanation doesn't make sense. Yet, it is important to know that even when we don't understand or 'get it', the actual study connects us to the light that Rabbi Shimon revealed at the time he discussed the verse from Song of Songs with his students. The book Song of Songs is 'loaded' with secrets of the upper worlds and it is a beneficial habit to read its 8 (Binah) chapters before Kabbalat Shabbat, which is the process of receiving the Light of Shabbat on Friday night. Scanning time is probably a few short minutes. It can be done from one hour after midday Friday and before Kabbalat Shabbat. It will intensify one's connection to Binah, the Shechina that is in the process of ascending to Zeir Anpin. That process is completed and 'locked' at the end of the 'Lecha Dodi' song in the words בואי כלה, 'Boee Kalah', "Come, my Bride', that unites the Light and the vessel in Binah. Click here to download Song of Songs (PDF)

351. אָמַר רִבִּי יְהוּדָה, לֵימָא לָן מוֹר, (ס"א מאלין) מִלִּין מְעַלְיָתָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה. פָּתַח רִבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר (מלכים ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל אֲתָר דִּכְתִיב וַיְהִי, אִיהוּ צַעַר, וַיְהִי בִּימֵי צַעַר. וַדַּאי, וַיְהִי הַיּוֹם, יוֹמָא דְּאִית בֵּיהּ צַעַר, וְדָא הוּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹמָא דְּאִית בֵּיהּ דִּינָא קַשְׁיָא עַל עָלְמָא. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנֶם, יוֹמָא דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הֲוָה. וּבְכָל אֲתָר וַיְהִי הַיּוֹם, דָּא רֵאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, יוֹם רֵאשׁ הַשָּׁנָה הֲוָה.

351. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, יֹאמַר לָנוּ הָרַב, (מֵאֵלּוּ) דְּבָרִים עֶלְיוֹנִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. פָּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, (מלכים-ב ד) וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל מָקוֹם שֶׁכָּתוּב וַיְהִי – הוּא צַעַר. וַיְהִי בִּימֵי – צַעַר וַדַּאי. וַיְהִי הַיּוֹם – יוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ צַעַר, וְזֶהוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם שֶׁיֵּשׁ בּוֹ דִּין קָשֶׁה עַל הָעוֹלָם. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֹר אֱלִישָׁע אֶל שׁוּנֶם – יוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה. וּבְכָל מָקוֹם וַיְהִי הַיּוֹם – זֶה רֹאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א) וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים – יוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה.

352. בְּכָל זִמְנָא דְּרִין יוֹמִין אִינּוּן, מַאי טַעֲמָא. בְּגִין, דְּלֵהֲוֵי יִצְזָקְ כָּלִיל דִּינָא וְרַזְזַמֵּי, תְּרֵין יוֹמִין וְלָא זַד. דְּאִלְמָלֵא יִשְׁתְּכַזּ יִזְזִידָאי, יַזְזַרִיב עָלְמָא. וְעַל דָּא כְּתִיב תְּרֵין זְמִנִּין, וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

352. בְּכָל פַּעַם שְׁנֵי יָמִים הֵם. מָה הַטַּעַם? כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה יִצְחָק כָּלוּל מִדִּין וְרַחֲמִים, שְׁנֵי יָמִים וְלֹא אֶחָד. שֶׁאִם יִמָּצֵא יְחִידִי, יַחֲרִיב הָעוֹלָם. וְעַל זֶה כָּתוּב שְׁתֵּי פְּעָמִים וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

353. וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, אִלֵּין בֵּית דִּין רַבְּרְבָא. בְּנֵי הָאֱלֹהִים וַדַּאי, בְּנוֹי דְּמַלְכָּא קְרִיבִין לְגַבֵּיהּ.

353. וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים – אֵלּוּ בֵּית דִּין הַגָּדוֹל. בְּנֵי הָאֱלֹהִים – וַדַּאי בָּנָיו שֶׁל

וְאִינּוּן שִׁבְעִין מִמָּנָן, דְּסָזְרִין תְּדִירָא לְמַלְכָּא. וְאִינּוּן זַתְכִין דִּינָא עַל עָלְמָא. לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ, וְכִי עַל יְיָ קַיְימֵי. אֶלָּא, בְּשַׁעֲתָא דְּאִלֵּין קַיְימֵי עַל דִּינָא, דִּינָא קַדְמָאָה דְּכֹלָּא בֵּיהּ, מַאן הוּא. דְּלָא יוּקִיר לִשְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּדְלָא יוּקִיר לְאוֹרַיְיתָא וּלְעַבְדּוֹי. אוּף הָכִי, מַאן הוּא דְּלָא זָזִיישׁ עַל יְקָרָא דִשְׁמָא קַדִּישָׁא, דְּלָא יִתְזַלֵּל בְּאַרְעָא. מַאן הוּא דְּלָא זָזִיישׁ לִיקָרֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַאן הוּא דְּלָא שַׁוִּי יְקָר לִשְׁמָא דָא. וַיָּבֹא גַּם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם, גַּם, לְרַבּוֹת הַהִיא נוּקְבָא דִּילֵיהּ. אוּף הָכִי לְהִתְיַצֵּב עַל יְיָ, דְּאִיהוּ זָזִיישׁ נָמֵי לִיקָרָא דִשְׁמָא דָא.

הַמֶּלֶךְ קְרֵבִים אֵלָיו. וְהֵם שִׁבְעִים מְמֻנִּים שֶׁסּוֹבְבִים תָּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהֵם חוֹתְכִים דִּין עַל הָעוֹלָם. לְהִתְיַצֵּב עַל ה׳, וְכִי מֵעַל ה׳ עוֹמְדִים? אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁאֵלּוּ עוֹמְדִים בְּדִין, דִּין הָרִאשׁוֹן שֶׁהַכֹּל בּוֹ מַהוּ? מִי שֶׁלֹּא מְכַבֵּד לְשֵׁם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְשֶׁלֹּא מְכַבֵּד לַתּוֹרָה וְלַעֲבָדָיו. אַף כָּךְ – מִי הוּא שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ עַל כְּבוֹדוֹ שֶׁל הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁלֹּא יִתְחַלֵּל בָּאָרֶץ. מִי הוּא שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ לִכְבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִי הוּא שֶׁלֹּא נוֹתֵן כָּבוֹד לְשֵׁם זֶה. וַיָּבוֹא גַם הַשָּׂטָן בְּתוֹכָם, גַּם – לְרַבּוֹת אוֹתָהּ הַנְּקֵבָה שֶׁלּוֹ. אַף כָּךְ לְהִתְיַצֵּב עַל ה׳, שֶׁהוּא חוֹשֵׁשׁ גַּם לִכְבוֹדוֹ שֶׁל שֵׁם זֶה.

Job 1:6 “וַיְהִי הַיּוֹם–וַיָּבֹאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה; וַיָּבוֹא גַם הַשָּׂטָן, בְּתוֹכָם.” “Now it fell upon a day, that the sons of God came to present themselves before YHVH, and Satan came also among them.” The Zohar explains that “וַיְהִי הַיּוֹם”, ”fell upon a day” implies to the day of Rosh HaShanah, that is a day of judgment. ‘Sons of God’ refers to the sons of the King, who are the Israelites. The 70 ministers of all nations are also with God, to make their judgment on the world. The first type of judgment comes upon those who do not honor the name of God, meaning do not follow the study of the Torah or its servants. The Zohar continues to explain that the name of God is honored by those who support the Shechina and keep their actions in holiness. The Satan that also cares for the honor of the name, comes with his female, Lili-th to prosecute those who don’t. To avoid judgment, we simply need to follow the system as the Zohar teaches us and stays connected to the Tree of Life that is the YHVH name. Then we can be true to the name ‘Sons of God’ as is said in Deuteronomy 14:1 - “ בָּנִים אַתֶּם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם”, “You are the children of YHVH your God”.

354. הָכָא אַפְלִיגוּ עַמּוּדִין קַדְמָאִין דְּעָלְמָא. זַד אָמַר, אִיּוֹב מִזְּסִידֵי אוּמּוֹת הָעוֹלָם הֲוָה. וְזַד אָמַר, מִזְּסִידֵי יִשְׂרָאֵל הֲוָה. וְאַלְקִי, לְכַפָּרָא עַל עָלְמָא. דְּהָא יוֹמָא זַד אַשְׁכְּזֵיהּ רַב הַמְנוּנָא לְאֵלִיָּהוּ. אָמַר לֵיהּ, וַדַּאי תָּנֵינָן דְּאִית צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. אָמַר, צַדִּיק, כָּל שֶׁמְּמוּעָטִין לוֹ זוּבוֹתָיו נוֹתְנִין לוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה זוּבוֹ, וְעַל כֵּן צַדִּיק וְרַע לוֹ. וְכָל שֶׁמְּרוּבִּין עֲוֹנוֹתָיו, וּמְמוּעָטִין זְכִיּוֹתָיו, נוֹתְנִין לוֹ שְׂכָרוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. אָמַר

354. כָּאן נֶחְלְקוּ עַמּוּדֵי עוֹלָם הָרִאשׁוֹנִים. אֶחָד אָמַר, אִיּוֹב מֵחֲסִידֵי אֻמּוֹת הָעוֹלָם הָיָה. וְאֶחָד אָמַר, מֵחֲסִידֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה. וְלָקָה לְכַפֵּר עַל הָעוֹלָם. שֶׁהֲרֵי יוֹם אֶחָד מְצָאוֹ רַב הַמְנוּנָא לְאֵלִיָּהוּ. אָמַר לוֹ, וַדַּאי לָמַדְנוּ שֶׁיֵּשׁ צַדִּיק וְרַע לוֹ, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. אָמַר, צַדִּיק – כָּל שֶׁמְּמֻעָטִין לוֹ חוֹבוֹתָיו, נוֹתְנִים לוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה חוֹבוֹ, וְעַל כֵּן צַדִּיק וְרַע לוֹ. וְכָל שֶׁמְּרֻבִּים עֲוֹנוֹתָיו וּמְמֻעָטִים זְכֻיּוֹתָיו, נוֹתְנִים לוֹ שְׂכָרוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה – רָשָׁע וְטוֹב לוֹ. אָמַר לוֹ, דִּינָיו שֶׁל רִבּוֹן

לֵיהּ, דִּינוֹי דְּמָארֵי עָלְמָא עֲתִיקִין (ס"א עמיקין) אֲבָל בְּשַׁעְתָּא דְּבָעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְכַפָּרָא זוּבִין דְּעָלְמָא, אַלְקֵי בְּדִרוּעָא דִּלְהוֹן, וְאָסֵי לְכוּלְהוּ. מִתַּל לְאַסְיָיא, דְּאַלְקֵי לְדִרוּעָא, לְשֵׁיזָבָא לְכָל שַׁיְיפִין. כְּמָה דִּכְתִיב, (ישעיה נג) וְהוּא מְזוֹלָל מִפָּשְׁעֵינוּ וְגוֹ'. (רי"ח)

הָעוֹלָם עֲתִיקִים (עֲמֻקִים), אֲבָל בְּשָׁעָה שֶׁרוֹצֶה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְכַפֵּר חוֹבוֹת שֶׁל הָעוֹלָם, מַלְקֶה בִּזְרוֹעַ שֶׁלָּהֶם וּמְרַפֵּא לְכֻלָּם. מָשָׁל לְרוֹפֵא שֶׁהִלְקָה לִזְרוֹעַ לְהַצִּיל כָּל הָאֵיבָרִים, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נג) וְהוּא מְחֹלָל מִפְּשָׁעֵנוּ וְגוֹ'.

355. כְּמָה דְּאִתְּמַר, בְּהַהוּא יוֹמָא שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, דְּכַיְיבִין שִׁבְעִין קַתֶּדְרָאִין לְמֵידָן דִּינָא לְעָלְמָא, כְּמָה אִינּוּן מָארֵי תְּרִיסִין, כַּטֵּיגּוֹרִין, דְּכַיְיבֵי לְעֵילָא. אִלֵּין מַיְיבוּינִין לְזָכוּ וְאִלֵּין מַשְׁמְאִלִין לְזוּבָא, לְאַדְכְּרָא זוּבִין דְּעָלְמָא, זוּבִין דְּכָל זַד וְזַד. וְעַל דָּא אִצְטְרִיךְ לְבַר נָשׁ, לְפָרְשָׁא זוּבוֹי, כָּל זַד וְזַד כְּמָה דְּאִיהוּ, בְּגִין דְּמַאן דְּמְפָרֵשׁ זָכְאוֹי, לָא אִתְמְסַר דִּינֵיהּ, אֶלָּא בִּידָא דְּמַלְכָּא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּלְזוּדוֹי. וּמַאן דְּדָאִין לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ לְטָב. וְעַל דָּא בָּעָא דָּוִד מַלְכָּא, (ואמר) (תהלים מג) שָׁפְטֵנִי אֱלֹקִים, אַנְתְּ, וְלָא אַזְרָא. וְכֵן שְׁלֹמֹה אָמַר, (מלכים א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ, הוּא, וְלָא אַחֵר. וְכָל בֵּית דִּין בְּדִילִין מִמֶּנּוּ.

355. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּאוֹתוֹ יוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה, שֶׁעוֹמְדִים שִׁבְעִים כִּסְאוֹת לָדוּן דִּין הָעוֹלָם, כַּמָּה הֵם בַּעֲלֵי מָגִנִּים, קָטֵגוֹרִים, שֶׁעוֹמְדִים לְמַעְלָה. אֵלּוּ מַיְמִינִים לִזְכוּת, וְאֵלּוּ מַשְׁמְאִלִים לְחוֹבָה לְהַזְכִּיר חוֹבוֹת הָעוֹלָם, חוֹבוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וְעַל זֶה צָרִיךְ הָאָדָם לְפָרֵשׁ חוֹבוֹתָיו, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שֶׁהוּא. מִשּׁוּם שֶׁמִּי שֶׁמְּפָרֵשׁ חֶטְאוֹ, לֹא נִמְסָר דִּינוֹ אֶלָּא בִּידֵי הַמֶּלֶךְ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּלְבַדּוֹ. וּמִי שֶׁדָּן אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא – הוּא לְטוֹב. וְעַל זֶה בִּקֵּשׁ דָּוִד הַמֶּלֶךְ (וְאָמַר), (תהלים מג) שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים. אַתָּה, וְלֹא אַחֵר. וְכֵן שְׁלֹמֹה אָמַר, (מלכים-א ח) לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ. הוּא, וְלֹא אַחֵר. וְכָל בֵּית דִּין מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ.

Psalms 43:1 "שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים, וְרִיבָה רִיבִי– מִגּוֹי לֹא-חָסִיד" "Be Thou my judge, O God, and plead my cause against an ungodly nation;" Job went through a complete Tikkun process in his lifetime. The Zohar brings his story as an example and an explanation of the spiritual correction system. The most confusing aspect is that we see wicked people living good lives (materially) and righteous people with great sufferings. The Zohar explains that the righteous that has very little impurities receives the Tikkun in this world in order to prepare and cleanse him from the world to come. The wicked may have a few good actions and they are rewarded in this temporary world. The physical pain and the feeling of lack are just methods to cleanse the soul from impure attachments. Purity is a disconnection from the dependency on the material world. There are many rich and righteous people that may have a lot of money, but in their consciousness, they know that it is a tool in their hands to do good for others. They conduct their business affairs with honesty and with a win-win aspect to all sides in all of their deals. Some righteous people suffer beyond their personal cleansing for the sake of the global Tikkun. God gives them the opportunity to 'invest' more

of their life, to help the world around them. The whole creation is one and is governed by one spiritual system. Every element in it is part of one body, one whole. When one has a major headache his entire body suffers, when the head is treated and the pain is gone the whole body is back in shape. That is why God moves the pain of the world to the righteous ones that are the 'head' of the people. They can handle the pain and work on the remedy with their spiritual connections. Job was an advisor to Pharaoh and had a great family and everything else. He lost everything, but after all the sufferings, he was born again and got a new and better life than what he had before. We may go through sufferings but we should know that our soul will reap the reward, in our current body or the next one. The work and sufferings in this world are just a TEMPORARY discomfort for the soul. We should never see the suffering of a good person as a 'punishment' or correction for something wrong that he may have done. Never judge others, because when we do so we first bring judgment on ourselves. Like in the Psalms' verse above, we want to be judged by God because he knows everything and his judgment is always done with mercy.

356. וְעַל דָּא אִצְטְרִיךְ לוֹן לְפָרְשָׁא זוּבִין דְּכָל שַׁיְיפָא וְשַׁיְיפָא, וְכָל מַה דְּעָבִיד בִּפָרָט. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים לב) זַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְגוֹ'. לְבָתַר וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן זַטָּאתִי סֶלָה. בְּמָנָלָן. בְּמֹשֶׁה, דִּכְתִיב (שמות לב) אָנָּא זָטָא הָעָם הַזֶּה וְגוֹ'. בְּיִשְׂרָאֵל כְּתִיב, (שמואל א יב) זָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת יְיָ, דְּאִי תֵּימָא הַאי בְּיָחִיד, אֲבָל בְּצִבּוּר לָא. הָא כְּתִיב קְרָא דָא. וְאִי תֵּימָא הָא בְּצִבּוּר, אֲבָל שְׁלִיזָא דִלְהוֹן לָא, הָא כְּתִיב (שמות לב) וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְיָ וְגוֹ'. וּכְתִיב (שמות לב) וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם וְגוֹ'. מַאי טַעְמָא. מַאן דִּמְפָרֵשׁ זוּבֵיהּ, בֵּי דִינָא בְּדֵילִין מִינֵּיהּ, בְּגִין דְּבַר נָשׁ קָרִיב לְגַרְמֵיהּ, וְלָא אִתְדָּן עַל פּוּמֵיהּ.

356. וְעַל זֶה צָרִיךְ לָנוּ לְפָרֵט הָעֲבֵרוֹת שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר, וְכָל מַה שֶׁעוֹשֶׂה בִּפְרָט. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים לב) חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ וְגוֹ'. וּלְבַסּוֹף – וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה. מִנַּיִן לָנוּ? מִמֹּשֶׁה, שֶׁכָּתוּב (שמות לב) אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה וְגוֹ'. בְּיִשְׂרָאֵל כָּתוּב, (שמואל-א יב) חָטָאנוּ כִּי עָזַבְנוּ אֶת ה'. שֶׁאִם תֹּאמַר זֶה בְּיָחִיד, אֲבָל בְּצִבּוּר לֹא – הֲרֵי כָּתוּב פָּסוּק זֶה. וְאִם תֹּאמַר זֶה בְּצִבּוּר, אֲבָל שָׁלִיחַ שֶׁלָּהֶם לֹא – הֲרֵי כָּתוּב (שמות לב) וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל ה' וְגוֹ'. וְכָתוּב (שם) וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם וְגוֹ'. מָה הַטַּעַם? מִי שֶׁמְּפָרֵשׁ חוֹבוֹתָיו, בֵּית דִּין מִתְרַחֲקִים מִמֶּנּוּ, מִשּׁוּם שֶׁבֶּן אָדָם קָרוֹב לְעַצְמוֹ וְלֹא נִדּוֹן עַל פִּיו.

357. וְתוּ, לָא שַׁבִּיק לִמְקַטְרְגָא לְאוֹלְפָא עָלֵיהּ זוּבָא מוּמָא. דְּבַר נָשׁ יַקִּירִים (דף רל"א ע"ב) וְיֵיבָא, וְלָא יָהִיב דּוּכְתָּא לְאַזְדָּרָא לְמֵימַר. כְּדֵין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזַיֵּל לֵיהּ, הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי כח) וּמוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם.

357. וְעוֹד, לֹא עוֹזֵב לַמְקַטְרֵג לְלַמֵּד עָלָיו חוֹב וּמוּם. שֶׁבֶּן אָדָם יַקִּירִים וְיֹאמַר, וְלֹא יִתֵּן מָקוֹם לְאַחֵר לוֹמַר, וְאָז הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מוֹחֵל לוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי כח) וּמוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם.

358. בְּיוֹמֵי דְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, מִתַּקְּנִין בֵּי דִינָא כּוּרְסְיָיא לְמַלְכָּא, לְמֵידָן כָּל עָלְמָא. וְיִשְׂרָאֵל

358. בִּימֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִתַּקְּנִים בֵּית דִּין כִּסֵּא לַמֶּלֶךְ לָדוּן אֶת כָּל הָעוֹלָם, וְיִשְׂרָאֵל

עָאלִין בְּקַדְמִיתָא בְּדִינָא קַמֵּיהּ, דְּלִיפּוּשׁ רַזְזַמֵּי. (ס"א קמיה דליפוש רוגזא) תְּנָן וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ, יוֹם בְּיוֹמוֹ מַאי הוּא. אֶלָּא הָנֵי תְּרֵי יוֹבִין דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה. אֲמַאי תְּרֵי יוֹבִין. בְּגִין דְּאִינּוּן תְּרֵי בֵּי דִינָא, דְּמִתְזַבְּרָן כַּזְזָדָא. דִּינָא עִלָּאָה, דְּאִיהוּ קַשְׁיָא, בְּדִינָא תַּתָּאָה, דְּאִיהוּ רַפְיָא, וְתַרְוַיְיהוּ מִשְׁתַּכְּזֵי.

נִכְנָסִים בָּרִאשׁוֹנָה בַּדִּין לְפָנָיו, שֶׁיִּרְבּוּ הָרַחֲמִים. (לִפְנֵי שֶׁיִּרְבֶּה הָרֹגֶז). לָמַדְנוּ, וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ. יוֹם בְּיוֹמוֹ מַה הוּא? אֶלָּא אֵלּוּ שְׁנֵי יָמִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה. מַדּוּעַ שְׁנֵי יָמִים? מִשּׁוּם שֶׁהֵם שְׁנֵי בָּתֵּי דִין שֶׁמִּתְחַבְּרִים כְּאֶחָד. דִּין עֶלְיוֹן, שֶׁהוּא קָשֶׁה, בְּדִין תַּחְתּוֹן, שֶׁהוּא רָפֶה, וּשְׁנֵיהֶם נִמְצָאִים.

חַטָּאתִי אוֹדִיעֲךָ, וַעֲוֹנִי לֹא-כִסִּיתִי– אָמַרְתִּי, אוֹדֶה עֲלֵי פְשָׁעַי לַיהוָה; וְאַתָּה נָשָׂאתָ עֲוֹן חַטָּאתִי סֶלָה." Psalms 32:5 "I acknowledged my sin unto Thee, and mine iniquity have I not hid; I said: 'I will make confession concerning my transgressions unto YHVH–and Thou, Thou forgavest the iniquity of my sin. Selah" 1 Samuel 12:10 "חָטָאנוּ, כִּי עָזַבְנוּ אֶת-יְהוָה," "We have sinned because we have forsaken YHVH" Exodus 32:31 "וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל-יְהוָה, וַיֹּאמַר: אָנָּא, חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם, אֱלֹהֵי זָהָב." "And Moses returned unto YHVH, and said: 'Oh, this people have sinned a great sin, and have made them a god of gold" The Zohar brings these quotes to teach us that our best way to get an easy 'punishment' is to confess our 'sins'. Proverb 28:13 "מְכַסֶּה פְשָׁעָיו, לֹא יַצְלִיחַ; וּמוֹדֶה וְעֹזֵב יְרֻחָם." "He that covereth his transgressions shall not prosper; but whoso confesseth and forsaketh them shall obtain mercy." We (our souls) cannot hide our transgressions because the Judge is already part of us. If we confess, then the Judge is merciful and we can get away with little or no impact on our Tikkun process. If we try to hide the issue, then the 'prosecutor' presents the case before the Judge and he must set the 'punishment', correction, accordingly.

359. וְעַל דָּא לָא יַדְעֵי הָנֵי בַּבְלָאֵי, רָזָא דִּיבָבָא וִילָלוּתָא, וְלָא יַדְעֵי דְּתַרְוַיְיהוּ אִצְטְרִיכוּ, יְלָלוּתָא דְּאִיהוּ דִינָא תַּקִּיפָא. תְּלַת תְּבִירִין דְּאִיהוּ דִינָא רַפְיָא, גְּנוּזֵי גָּנֵז רַפְיָא. אִינּוּן לָא יַדְעֵי, וְעַבְדִין תַּרְוַיְיהוּ. וַאֲנָן יַדְעִינָן, וְעַבְדִינָן תַּרְוַיְיהוּ. (ס"א ועל דא רזא דיבבא וילולה ותרווייהו אצטריכו, הני בבלאי, אינון לא ידעי, ועבדין תרווייהו.) וְכֹלָּא נָפְקִין לְאַרְזוּ קְשׁוֹט.

359. וְעַל זֶה לֹא יוֹדְעִים אֵלּוּ הַבַּבְלִים סוֹד שֶׁל הַיְבָבָה וְהַיְלָלָה, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁשְּׁנֵיהֶם צְרִיכִים, יְלָלָה שֶׁהוּא דִין תַּקִּיף. שְׁלֹשָׁה שְׁבָרִים שֶׁהוּא דִין רָפֶה, גְּנִיחוֹת שֶׁגּוֹנֵחַ בְּרִפְיוֹן. הֵם לֹא יוֹדְעִים, וְעוֹשִׂים שְׁנֵיהֶם. וְאָנוּ יוֹדְעִים וְעוֹשִׂים שְׁנֵיהֶם. (וְעַל זֶה סוֹד הַיְבָבָה וְהַיְלָלָה, וּשְׁנֵיהֶם צְרִיכִים. אֵלּוּ הַבַּבְלִים אֵינָם יוֹדְעִים, וְעוֹשִׂים שְׁנֵיהֶם.) וְהַכֹּל יוֹצֵא לְדֶרֶךְ אֱמֶת.

360. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פא) תִּקְעוּ בַזְזָדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. תִּקְעוּ בַזְזָדָשׁ שׁוֹפָר, מַאי בַזְזָדָשׁ. דָּא בֵּי דִינָא רַפְיָא, דְּאִקְרֵי זְזָדָשׁ. בַּכֶּסֶה: (כס דעלמא עילאה, כ"ס ה' דא פחד יצחק דאיהו כס למלכא עילאה, תו בכסה) דָּא דִינָא קַשְׁיָא, פַּזַּד יִצְזָק.

360. פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פא) תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ. תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר, מַהוּ בַחֹדֶשׁ? זֶה בֵּית דִין רָפֶה, שֶׁנִּקְרָא חֹדֶשׁ. בַּכֶּסֶה – (כִּסֵּא שֶׁל הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן, כִּסֵּא שֶׁל אוֹת ה', זֶה פַּחַד יִצְחָק שֶׁהוּא כִּסֵּא לַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן. עוֹד בַּכֶּסֶה) זֶה דִין קָשֶׁה, פַּחַד יִצְחָק. דִּין שֶׁמִּתְכַּסֶּה תָּמִיד,

דִּינָא דְּאִתְכַּסְיָיא תָּדִיר, דְּלָאו אִיהוּ דִּינָא בְּאִתְגַּלְיָיא. כִּי זוֹק, דָּא דִּינָא רַפְיָא. וּמִשְׁפָּט, (דא דינא קשיא) דָּא דִּינָא בְּרַזְמֵי. וְתַרְוַוּיְיהוּ אִינּוּן כַּזְדָא. בְּגִין כָּךְ תְּרֵין יוֹמִין, וְתַרְוַוּיְיהוּ בְּרָזָא זַדָּא.

שֶׁאֵין הוּא דִּין בְּגִלּוּי. כִּי חֹק – זֶה דִּין רָפֶה. וּמִשְׁפָּט – זֶה דִּין (קָשֶׁה). וּשְׁנֵיהֶם הֵם כְּאֶחָד. בִּגְלַל זֶה שְׁנֵי יָמִים, וּשְׁנֵיהֶם בְּסוֹד אֶחָד.

361. (תהלים פט) אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה וְגוֹ', לָא כְּתִיב שֹׁמְעֵי, אוֹ תּוֹקְעֵי תְרוּעָה, אֶלָּא יוֹדְעֵי תְרוּעָה. בְּגִין (ס"א כגון) זַכִּיבִין דְּדַיְירִין בַּאֲוִירָא דְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, אִינּוּן יִדְעֵי תְרוּעָה. רָזָא דִּתְרוּעָה, כְּמָה דִּכְתִיב, (תהלים ב) תְּרוֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל. מַאן עַמָּא כִּישְׂרָאֵל, דְּיַדְעִין רָזִין עִלָּאִין דְּמָארֵיהוֹן, לְמֵיעַל קַמֵּיהּ, וּלְאִתְקְשָׁרָא בֵּיהּ. וְכָל אִינּוּן דְּיַדְעֵי רָזָא דִּתְרוּעָה, יִתְקָרְבוּן לְמֵיהַךְ בְּאוֹר פָּנָיו דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְדָא אוֹר קַדְמָאָה דְּגָנֵיז קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְצַדִּיקַיָּיא. וְעַל דָּא אִצְטְרִיךְ לְמִנְדַּע לָהּ.

361. אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה וְגוֹ' (תהלים פט). לֹא כָּתוּב שֹׁמְעֵי, אוֹ תּוֹקְעֵי תְרוּעָה, אֶלָּא יֹדְעֵי תְרוּעָה. בִּגְלַל (כְּגוֹן) הַחֲכָמִים שֶׁדָּרִים בָּאֲוִיר שֶׁל הָאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, אֵלּוּ יֹדְעֵי תְרוּעָה. סוֹד שֶׁל הַתְּרוּעָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (תהלים ב) תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט בַּרְזֶל. מִי עַם כְּיִשְׂרָאֵל שֶׁיּוֹדְעִים סוֹדוֹת עֶלְיוֹנִים שֶׁל רִבּוֹנָם, לַעֲלוֹת לְפָנָיו וּלְהִתְקַשֵּׁר בּוֹ. וְכָל אֵלּוּ שֶׁיּוֹדְעִים סוֹד הַתְּרוּעָה, יִתְקָרְבוּ לָלֶכֶת בְּאוֹר פָּנָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְזֶה הָאוֹר הָרִאשׁוֹן שֶׁגָּנַז הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לַצַּדִּיקִים. וְעַל זֶה צָרִיךְ לָדַעַת אוֹתָהּ.

1 Kings 8:59

וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה, אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְהוָה, קְרֹבִים אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יוֹמָם וָלָיְלָה: לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ, " וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל–דְּבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ"

"And may these words of mine, which I have prayed before YHVH, be near to YHVH our God day and night, that he will judge his servant and judge his people of Israel according to the day in its day"

The Zohar reveals that 'day in its day' refers to the two days of Rosh Hashanah. The first day is the aspect of the upper three Sefirot and it deals with harsh judgment. The second day is the aspect of Zeir Anpin (Lower Six) and it deals with soft judgment.

All souls come before the judge to be evaluated by the higher court. According to the level of impurities of the soul, the court plans its tikkun process for the coming year.

In the prayers of Rosh HaShanah, we confess our sins, which are all the actions that caused impurities on our soul. The confessions are listed according to the order of the Hebrew letters for a few reasons. One reason is to list all impurities related to all levels of the soul. The second reason is to make the confession in public and be responsible for each other. The list may contain confession on sins that we never did but we come as one to be judged and have the power to influence the court to bring more mercy to our correction process. We also conceal the individual sins when we confess to all.

The heart should be with pure consciousness to remove the impurities in the coming year so the court will consider.

The Israelites souls come first before YHVH, their judge. With the tool of the Shofar, we are able to influence the judgment and bring mercy instead. The works of Rosh HaShanah is part of the responsibility of all Israelites in bringing the light of mercy to the world and cleanse it from impurities.
On Yom Kippur, that is ten days later, we receive the Light and the correction plan for the New Year. On Sukkot, that is only 4 days later but lasts for seven days, we begin to share, the light we received, with all nations of the world.
The level of chaos in the world is directly related to the spiritual work of the Israelites. From looking at the world around us we realize that most Israelites still need to be corrected and enlarge their spiritual vessel in order to channel more light to the world.
The people that study Zohar are doing great but in addition, they should encourage others (gently) to come closer to the light and share it.

362. כְּתִיב (ויקרא ט) הַיּוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד. וּכְתִיב (ויקרא ג) וְאֶת הַיּוֹתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. (בתר דעבידת ניאופא, אסתליק עליה.) יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד, דָּא אֵשֶׁת זְנוּנִים, דְּאַזְלָא וְנָפְקָא מִן הַכָּבֵד, לְאַסְטָאָה בְּנֵי עָלְמָא, וּלְאַסְטָנָא עָלַיְיהוּ. וְשַׁבְקַת לִדְכוּרָא, לְמֶעְבַּד זְנוּנִים. וּבְגִין דָּא הַיּוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד, יוֹתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. בָּתַר דְּעַבְדַת נִיאוּפָא, אִסְתַּלְקַת עָלֵיהּ. מֵצַוּז אִשָּׁה זוֹנָה. אִתְגַּבְּרַת עַל בַּעְלָהּ דְּאִיהוּ כָּבֵד, בְּכַעַס דְּמָרָה, אֵשֶׁת מְדָנִים, וְכַעַס, דְּשַׁלְטָא אִיהִי עַל דְּכוּרָא דִּילָהּ. מֵצַוּז אִשָּׁה זוֹנָה שַׁלְטָא עַל הַכָּבֵד, אֵשֶׁת מְדָנִים וְכַעַס.

362. כָּתוּב (ויקרא ט) הַיֹּתֶרֶת מִן הַכָּבֵד. וְכָתוּב (שם ג) וְאֶת הַיֹּתֶרֶת עַל הַכָּבֵד. (אַחַר שֶׁעָשְׂתָה נָאוּף, עוֹלָה עָלָיו.) יֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד – זוֹ אֵשֶׁת זְנוּנִים שֶׁהוֹלֶכֶת וְיוֹצֵאת מִן הַכָּבֵד לְהַחֲטִיא בְּנֵי הָעוֹלָם וּלְקַטְרֵג עֲלֵיהֶם, וְעוֹזֶבֶת אֶת הַזָּכָר לַעֲשׂוֹת זְנוּנִים, וּמִשּׁוּם זֶה הַיֹּתֶרֶת, שֶׁנִּפְרֶדֶת מִן הַכָּבֵד. יֹתֶרֶת עַל הַכָּבֵד – אַחַר שֶׁעָשְׂתָה נָאוּף, עוֹלָה עָלָיו. מֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה. מִתְגַּבֶּרֶת עַל בַּעְלָהּ, שֶׁהוּא כָּבֵד, בְּכַעַס שֶׁל הַמָּרָה. אֵשֶׁת מְדָנִים וְכַעַס, שֶׁשּׁוֹלֶטֶת עַל הַזָּכָר שֶׁלָּהּ. מֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה שׁוֹלֶטֶת עַל הַכָּבֵד, אֵשֶׁת מְדָנִים וְכַעַס.

363. יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד, מִן הַכָּבֵד נָפְקָא לְאַבְאָשָׁא לְכָל עָלְמָא, וּלְמֶעְבַּד נִיאוּפִין עִם כֹּלָּא. לְבָתַר אִיהִי סַלְקָא לְגַבֵּי דְּכוּרָא, מֵצַוּז אִשָּׁה זוֹנָה, בְּעַזּוּתָא דְּאַנְפִּין, וּכְדֵין אִיהִי עַל הַכָּבֵד. וְעוֹד, יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד אִתְקְרִיאַת מִסִּטְרָא אַזְרָא, בָּתַר דְּנַפְקַת לְנַאֲפָא עִם כֹּלָּא, יְהִיבַת שִׁיּוּרִין לְבַעְלָהּ, וְהַאי אִיהִי יוֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד.

363. יֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד – מִן הַכָּבֵד יוֹצֵאת לְהַבְאִישׁ לְכָל הָעוֹלָם וְלַעֲשׂוֹת נִאוּפִים עִם הַכֹּל. לְבַסּוֹף הִיא עוֹלָה לְגַבֵּי הַזָּכָר, מֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה, בְּעַזּוּת שֶׁל פָּנִים, וְאָז הִיא עַל הַכָּבֵד. וְעוֹד, יֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד נִקְרֵאת מֵהַצַּד הָאַחֵר. אַחַר שֶׁיּוֹצֵאת לְנָאֵף עִם כֹּלָם, נוֹתֶנֶת שִׁיּוּרִים לְבַעְלָהּ, וְזוֹהִי יֹתֶרֶת מִן הַכָּבֵד.

364. מִגּוֹ כָּבֵד, וְיוֹתֶרֶת דִּילָהּ, נַפְקַת מָרָה, וְאִיהִי זַרְבָּא דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת, דְּנַפְקוּ מִנָּהּ טִפִּין מִרִירָן לְכַטְלָא בְּנֵי נָשָׁא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי

364. מִתּוֹךְ הַכָּבֵד וְהַיּוֹתֶרֶת שֶׁלָּהּ יוֹצֵאת מָרָה, וְהִיא חֶרֶב שֶׁל מַלְאַךְ הַמָּוֶת, שֶׁיּוֹצְאוֹת מִמֶּנָּה טִפּוֹת מָרוֹת לַהֲרֹג לִבְנֵי אָדָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה

ה) וְאַזְרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה. וְאִיהִי תַּלְיָא בַּכָּבֵד, כָּל מַרְעִין וּמוֹתָא בֵּיהּ תַּלְיָין. וְהַהוּא יוֹמָא דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה (משטנא) מְשַׁטְּטָא בְּעָלְמָא, לְמִכְנַשׁ כָּל זוּבֵי עָלְמָא וּכְדֵין כָּל אֵבָרִין דְּאִינּוּן יִשְׂרָאֵל, אִינּוּן בְּעָאקוּ, דְּאִינּוּן אֵבָרֵי דְּמַטְרוֹנִיתָא, (משלי כ) נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם, שְׁכִינְתָּא קַדִּישָׁא. וּכְדֵין כָּל יִשְׂרָאֵל בְּעָאקוּ, וְנַטְלֵי שׁוֹפָר לְאַתְעָרָא בֵּיהּ הַהוּא תְּקִיעָה וּשְׁבָרִים וּתְרוּעָה.

כַּלַּעֲנָה. וְהִיא תְּלוּיָה בַּכָּבֵד, וְכָל הֶחָלָאִים וְהַמִּיתוֹת תְּלוּיוֹת בּוֹ. וְאוֹתוֹ יוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה (הַמַּשְׁטִין) מְשׁוֹטֵט בָּעוֹלָם לֶאֱסֹף אֶת כָּל חוֹבוֹת הָעוֹלָם, וְאָז כָּל הָאֵיבָרִים, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, הֵם בְּצָרָה, שֶׁהֵם אֵיבָרִים שֶׁל הַמַּלְכָּה, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי כ) נֵר ה' נִשְׁמַת אָדָם. הַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה. וְאָז כָּל יִשְׂרָאֵל בְּצָרָה, וְלוֹקְחִים שׁוֹפָר לְעוֹרֵר בּוֹ אוֹתָהּ תְּקִיעָה וּשְׁבָרִים וּתְרוּעָה.

The smaller lobe of the liver brings the negativity to the body and soul. It is the aspect of the female of the negative side, Lili-th. She comes out to create confusion in the male and drives him into negative actions mostly related to sex and anger. She controls the liver that is the aspect of her husband, Sam-ael, who is the minister of all negativity. Her strength comes from her ability to inflict male and female aspects of judgments. From the liver and the lobe of the liver, that is Sam-ael and Lili-th, comes out the bile that is the aspect of the sword of the angel of death. Proverb 5:4 (read the entire chapter for immunity from the following negativity) "וְאַחֲרִיתָהּ, מָרָה כַּלַּעֲנָה; חַדָּה, כְּחֶרֶב פִּיּוֹת." "But her end is bitter as wormwood, sharp as a two-edged sword." The word 'bitter' in the verse above is מרה in Hebrew as the word for 'bile'. On the day of Rosh Hashanah, the Klipah that is called 'מרה', bile, spreads around the world to collect all sins to present to the court for the judgment process. That brings the danger of losing the connection to the Shechina for the Israelites. The tool to weaken the influence of the Klipah at the court is to use the Shofar with sets of blowings that break the Klipah and soften the judgments.

365. רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, וּדְאִי בָּתַר דְּאֵבָרִים וְעַרְקִין דְּלִבָּא, דְּדַמְיָין לְיִשְׂרָאֵל, אִינּוּן בְּעָאקוּ. צְרִיכִין לְאַתְעָרָא בְּקָנֶה, דְּאִיהוּ שׁוֹפָר. וְדָא קָנֶה דְּרִיאָה. בָּתַר דְּכִנְפֵי רֵיאָה לָא יַכְלִין לְשַׁכְּכָא (דף רל"ב ע"א) רוּגְזָא דְּמָרָה דְּאִתְגַּבְּרַת עַל עַרְקִין דְּלִבָּא, וְעַל כָּל עַרְקִין דְּאֵבָרִים דְּגוּפָא. הַהוּא רוּזָא דְּנָשִׁיב בְּהוֹן, סָלִיק בְּקָנֶה, דְּאִיהוּ שׁוֹפָר, עָלְמָא דְּאָתֵי. דְּהָכִי אוֹקְמוּהָ, וְשֵׁט, דּוּמָה לְעָלְמָא דֵּין, דְּבֵיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. קָנֶה, דּוּמָה לְעָלְמָא דְּאָתֵי, דְּלֵית בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה.

365. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַדַּאי אַחַר שֶׁהָאֵיבָרִים וְהָעוֹרְקִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁדּוֹמִים לְיִשְׂרָאֵל, הֵם בְּצָרָה. צְרִיכִים לְעוֹרְרָם בְּקָנֶה, שֶׁהוּא שׁוֹפָר. וְזֶה קָנֶה שֶׁל רֵאָה. אַחַר שֶׁכַּנְפֵי רֵאָה לֹא יְכוֹלוֹת לְהַשְׁקִיט רֹגֶז הַמָּרָה שֶׁמִּתְגַּבֶּרֶת עַל עוֹרְקֵי הַלֵּב, וְעַל כָּל הָעוֹרְקִים שֶׁל הָאֵיבָרִים שֶׁל הַגּוּף. אוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁנּוֹשֶׁבֶת בָּהֶם עוֹלָה בְּקָנֶה, שֶׁהוּא שׁוֹפָר, עוֹלָם הַבָּא. שֶׁכָּךְ פֵּרְשׁוּהוּ, וַשֵּׁט דּוּמָה לָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁבּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. קָנֶה דּוּמָה לָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה.

366. וּלְבָתַר דְּשָׁטִ ו׳ מִן וְשָׁט, בְּרִבּוּי אֲכִילָה דְּגֻזָּל אִתְאֲרַךְ וְאִתְעָבִיד שָׁטָן. וּמַאן גָּרִים דָּא. (במדבר יא) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ, שָׁטוּתָא דִּלְהוֹן דְּאִתְעָרְבוּ בְּעֵרֶב רַב שַׁטְיָין, דְּתַאֲוָה דִּלְהוֹן אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה דְּגֻזָּל וְזָזְמָס, (תהלים יב) דְּשׁוֹד עֲנִיִּים וְאֶנְקַת אֶבְיוֹנִים. בְּגִין כְּפוּפָה שַׁטְיָין, דְּאַכְּלִין בְּלָא טְזִזִינָה. מַה כְּתִיב בְּהוּ, (במדבר יא) הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף יְיָ זָרָה בָעָם. אִתְפַּשַּׁט ו׳ דְּשָׁטוּ, אִיהוּ דְּרוּזִזִיהּ כָּפוּף, וְאִיהוּ נ׳. וְדָא גָּרַם דְּאִתְפַּשַּׁט שָׁטָן בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, וְאִתְגְּבַּר עַל כָּל אֵבָרִין וְעַרְקִין בְּשׂ״ה לֹא תַעֲשֶׂה. כְּזוּשְׁבָּן הַשָּׁטָ״ן זָסֵר זַד, דָּא יוֹם הַכִּפּוּרִים, דְּלֵית בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה.

366. וְאַחַר שֶׁשָּׁט אוֹת ו׳ מִן וֵשֶׁט, בְּרִבּוּי אֲכִילָה שֶׁל גָּזֵל, נִתְאָרֵךְ וְנַעֲשֶׂה שָׂטָן. וּמִי גָּרַם אֶת זֶה? שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יא) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ. הַשְּׁטוּת שֶׁלָּהֶם שֶׁנִּתְעָרְבוּ בְּעֵרֶב רַב הַשּׁוֹטִים, שֶׁהַתַּאֲוָה שֶׁלָּהֶם הִיא אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה שֶׁל גָּזֵל וְחָמָס שֶׁל (תהלים יב) שֹׁד עֲנִיִּים וְאֶנְקַת אֶבְיוֹנִים. בְּאוֹת נו״ן כְּפוּפָה, הַשּׁוֹטִים, שֶׁאוֹכְלִים וּבְלִי לִטְחֹן. מַה כָּתוּב בָּהֶם? (במדבר יא) הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם טֶרֶם יִכָּרֵת וְאַף ה׳ חָרָה בָעָם. נִתְפַּשְּׁטָה אוֹת ו׳ שֶׁל שָׁטוּ, אוֹתוֹ שֶׁרוּחוֹ כָּפוּף, וְהוּא אוֹת נ׳. וְזֶה גָּרַם שֶׁהִתְפַּשֵּׁט הַשָּׂטָן בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, וּמִתְגַּבֵּר עַל כָּל אֵיבָרִים וְעוֹרְקִים בְּשֶׁלֹּשׁ מֵאוֹת שִׁשִּׁים וְחָמֵשׁ מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. כְּחֶשְׁבּוֹן הַשָּׂטָ״ן חָסֵר אֶחָד, זֶה יוֹם הַכִּפּוּרִים, שֶׁאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה.

The ‘Faithful Shepherd’, who is Moses, teaches us that the body parts and the arteries of the heart are the aspects of the Israelites. When they are in trouble, meaning a state of judgment, they should awaken the sound in the windpipe (trachea) that is the secret of the Shofar. The bile that represents the judgment brought by the Klipah, raises the anger in the body. The lungs try to ‘cool’ it with the light of Chassadim that blows inside of them but fail to do so because the bile takes over the arteries that run through the body. The Light of Chassadim in the lungs goes upward in the windpipe and makes a connection to Binah. The esophagus, ושט, is the food pipe and the aspect of the lower world because it handles materials. The windpipe doesn’t come in contact with food and it is on a higher level. The food goes down the esophagus,ושט, and stretches the letter Vav, ו, down to make it final Nun, ן, then the letters ושט become שטן, ‘Satan’. Numbers 11:33 “הַבָּשָׂר, עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם–טֶרֶם, יִכָּרֵת; וְאַף יְהוָה, חָרָה בָעָם” “While the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the anger of YHVH was kindled against the people” The people complained to God about the Manna and asked for meat. God sent them the quails, which they picked during the day, night and day. They swallowed the meat before it was processed between their teeth and because of that, as explained above, they drew the negative aspect of the food. The quails came from the sea and the people picked them from the ground. The manna came from the heavens and they could only pick whatever they could eat and process with the power of their thoughts. The physicality of food includes the aspect of death in it. When we eat in moderation and chew the food properly before letting it go down, then it is a positive connection to the energy of the food. The more we chew the food, the more Light of Chassadim we draw into the food that we consume. On Yom Kippur, we do not eat and we have a complete disconnection from Satan. Fasting allows us to connect and draw

the Light of Binah without interruptions. 'The Satan', השטן, has a numerical value of 364 that is less one from the number of days in the year. This is the day of Yom Kippur.

367. וְאִיהוּ כְּגַוְונָא דְּקָנֶה, וְאִיהוּ ו׳ בֵּן י״ה, מִן בִּינָה. וּבְגִינֵיהּ אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, הָרוֹאֶה קָנֶה בַּזְּלוֹם, זוֹכֶה לַחָכְמָה. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (משלי ד) קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה. דְּלֵית קָנֶה דְּאִיהוּ פָּזוּת מִתַּרְוַוּיְיהוּ, דְּאִינּוּן י׳ חָכְמָה, ה׳ בִּינָה. וּבְגִין דָּא, צָרִיךְ לְאִתְעָרָא בַּשּׁוֹפָר, דְּאִיהוּ קָנֶה, עָלְמָא דְּאָתֵי, עוֹלָם אָרוֹךְ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, דְּמִשְׁתַּכְּזֵי מִינֵּיהּ י״ג מִכִּילִין דְּרַחֲמֵי, כְּזוּשְׁבָּן וָא״ו, א׳ אֶרֶךְ, ו׳ ו׳ אַפַּיִם.

367. וְהוּא כְּדֶגֶמֶת הַקָּנֶה, וְהוּא אוֹת ו׳ בֵּן י״ה מִבִּינָה. וְלָכֵן בֵּאֲרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הָרוֹאֶה קָנֶה בַּחֲלוֹם זוֹכֶה לְחָכְמָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ד) קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה. שֶׁאֵין קָנֶה שֶׁהוּא פָּחוֹת מִשְּׁנֵיהֶם, שֶׁהֵם י׳ חָכְמָה, ה׳ בִּינָה. וּמִשּׁוּם זֶה צָרִיךְ לְעוֹרֵר בַּשּׁוֹפָר, שֶׁהוּא קָנֶה, עוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם אָרֹךְ, אֶרֶךְ אַפַּיִם, שֶׁנִּמְצָאִים מִמֶּנּוּ שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים, כְּחֶשְׁבּוֹן וָא״ו. אוֹת א׳ – אֶרֶךְ, שְׁתֵּי וָוִי״ם – אַפַּיִם.

368. וְאִמָּא עִלָּאָה אִיהִי תְּקִיעָה, מִסִּטְרָא דְּאַבְרָהָם. שְׁבָרִים, מִסִּטְרָא דְּיִצְחָק. תְּרוּעָה, מִסִּטְרָא דְּיַעֲקֹב. שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, קֶשֶׁר דְּכֻלְּהוּ. דְּהַיְינוּ: ק׳ תְּקִיעָה. ש׳ שְׁבָרִים. ר׳ תְּרוּעָה. וְכֻלְּהוּ מְשַׁלְּשִׁין לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּא, הֲדָא הוּא דִכְתִיב, קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. דְּלֵית כָּלָא יָכִיל לְנָפְקָא לְבַר, אֶלָּא מִן הַפֶּה. אוּף הָכִי, לֵית לְאַפְרָשָׁא שְׁכִינְתָּא מִן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים כט) קוֹל יְיָ זוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. וּשְׁכִינְתָּא תְּפַלַּת כָּל פֶּה. וְאִינּוּן סִימָנִין, קשר״ק קש״ק קר״ק. (עד כאן).

368. וְאִמָּא עֶלְיוֹנָה הִיא תְּקִיעָה, מִצִּדּוֹ שֶׁל אַבְרָהָם. שְׁבָרִים מִצִּדּוֹ שֶׁל יִצְחָק. תְּרוּעָה מִצִּדּוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. שְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה קֶשֶׁר שֶׁל כֻּלָּם. כְּלוֹמַר, אוֹת ק׳ – תְּקִיעָה. אוֹת ש׳ – שְׁבָרִים. אוֹת ר׳ – תְּרוּעָה. וְכֻלָּם מְשַׁלְּשִׁים לְגַבֵּי הַשְּׁכִינָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. שֶׁאֵין קוֹל יָכוֹל לָצֵאת הַחוּצָה אֶלָּא מִן הַפֶּה. אַף כָּךְ אֵין לְהַפְרִיד הַשְּׁכִינָה מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נֶאֱמַר בּוֹ, (תהלים כט) קוֹל ה׳ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. וְהַשְּׁכִינָה – תְּפִלַּת כָּל פֶּה. וְאֵלּוּ סִימָנִים: קשר״ק, קש״ק, קר״ק. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן. (עד כאן).

369. נַטְלִין שׁוֹפָר, לְאִתְעָרָא בֵּיהּ, תְּרוּעָה וּתְקִיעָה, דְּיָנָא קַשְׁיָא בְּרַחֲמֵי, וּשְׁבָרִים דְּיָנָא קַשְׁיָא בְּלָא רַחֲמֵי (ס"א דינא רפיא ברחמי) וּכְדֵין הָכִי יִתְעָרוּ לְעֵילָא לְאִתְעָרְבָא דָא בְּדָא.

369. לוֹקְחִים שׁוֹפָר לְעוֹרֵר בּוֹ תְּרוּעָה וּתְקִיעָה, דִּין קָשֶׁה בְּרַחֲמִים, וּשְׁבָרִים – דִּין קָשֶׁה בְּלִי רַחֲמִים (דִּין רָפֶה בְּרַחֲמִים), וְאָז כָּךְ יְעוֹרְרוּ לְמַעְלָה לְהִתְעָרֵב זֶה בָּזֶה.

The Zohar reveals to us that Yom Kippur is the aspect of the letter Vav, ו, that connects us to Binah like the windpipe, קנה, of the lungs with the sounds and the sacred words of the prayers.
With the Shofar, we extend our reach to the higher levels and are able to connect to the thirteen attributes of Mercy of God. 13 is the numerical value of the spelled form of the letter Vav, ואו. The letter Alef, א, in the middle is the secret of ארך, 'long', and the two Vavs, וו, is for אפים.

ארך אפים means 'long patience' and is the first attribute of God as it comes from the level of Keter. אפים, means double אף, nose, that channels the upper light to the world through the two nostrils. They are the aspect of two Vavs separated by the inner wall of the nose.
Psalms 29:7 "קוֹל-יְהוָה חֹצֵב; לַהֲבוֹת אֵשׁ"
"The voice of YHVH heweth out flames of fire"
The voice, קול, is the energy that is embedded in sacred words. They are set to fire in the heart, fueled with the consciousness, and raise the heat that is generated in the lungs. The heart is positioned between the 'wings' of the lungs for this reason. It then makes the lungs vibrate and the words turn to speech that can come out only from the mouth. The process of transforming the words into speech is like hewing them from the inside.
The Shechina is revealed through the words of the prayer, and when she ascends for unification with the Light she connects Malchut to Binah for us.
Another point to think about is the power of the words to manifest all four elements of nature. The FIRE, which is the heat generated by the heart and comes out with the AIR from the lungs condensed into WATER, and the minerals in it are of the EARTH element.

370. רעיא מהימנא ובזוהרא קדמאה, אמר רעיא מהימנא, בהאי אתבסם שטן, וקמיט נו"ן מן ושט, מה דהוה שטן לפנים, תב לאזורא, ואתהדר ושט, כדבקדמיתא. בגין דהקול קול יעקב. ישראל לית זיליהון באכילה ושתיה, כשאר עמין, דירתין עלמא דין, דזיליהון באכילה ושתיה. אלא זיליהון בקול דא, דאיהו עלמא דאתי, עולם ארוך, דאתברי באת יו"ד, ובגין דקול שופר מגיה נפיק, אמרו רבנן אין פוזזתין מעשרה שופרות. ובאות י' ודאי, אתעביד עולם ארוך, דאיהו ו' עלמא דאתי ובאת ה', ברא עלמא דין, דאיהי ה' זעירא, דבה אכילה ושתיה דאורייתא.

370. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, בָּזֶה מִתְמַתֵּק הַשָּׁטָן וּמִתְקַצֶּרֶת אוֹת נו"ן מִן וֵשֶׁט. מַה שֶּׁהָיָה שָׁטָן מִקֶּדֶם, שָׁב לַאֲחוֹרָיו, וְחָזַר לִהְיוֹת וֵשֶׁט כְּבָרִאשׁוֹנָה. מִשּׁוּם שֶׁהַקֹּל קוֹל יַעֲקֹב. יִשְׂרָאֵל שֶׁאֵין כֹּחָם בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה כִּשְׁאָר הָאֻמּוֹת, שֶׁיּוֹרְשִׁים עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁכֹּחָם בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה. אֶלָּא כֹּחָם בְּקוֹל זֶה, שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא, עוֹלָם אָרֹךְ, שֶׁנִּבְרָא בָּאוֹת יו"ד. וּמִשּׁוּם שֶׁקּוֹל שׁוֹפָר מִמֶּנּוּ יוֹצֵא, אָמְרוּ חֲכָמִים, אֵין פּוֹחֲתִין מֵעֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת. וּבְאוֹת י' וַדַּאי נַעֲשָׂה עוֹלָם אָרֹךְ, שֶׁהוּא אוֹת ו', עוֹלָם הַבָּא. וּבָאוֹת ה' בָּרָא עוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהִיא אוֹת ה' קְטַנָּה, שֶׁבָּהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה שֶׁל הַתּוֹרָה.

371. ועוד סוד אחר, אחר שנגזרה גזרה בשתי אותיות, שהם שתי ה' ה', שני בתי דינים – מי יכול לבטל גזרה של שניהם? י' ו', שאות הי"א היא אמא עליונה. י' – אב. ומה כתוב? (במדבר ל) כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש, שהיא אות ה', אישה יקימנו ואישה יפרנו. ומשום זה

371. וְעוֹד סוֹד אַחֵר, אַחַר שֶׁנִּגְזְרָה גְּזֵרָה בִּשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם שְׁתֵּי ה' ה', שְׁנֵי בָּתֵּי דִינִים – מִי יָכוֹל לְבַטֵּל גְּזֵרָה שֶׁל שְׁנֵיהֶם? י' ו', שֶׁאוֹת הֵי"א הִיא אִמָּא עֶלְיוֹנָה. י' – אָב. וּמַה כָּתוּב? (במדבר ל) כָּל נֵדֶר וְכָל שְׁבֻעַת אִסָּר לְעַנּוֹת נָפֶשׁ, שֶׁהִיא אוֹת ה', אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ. וּמִשּׁוּם זֶה

371. ועוד רזא אחרא, בתר דאתגזר גזרה בתרין אתוון, דאינון ה' ה', תרין בתי דינין, מאן יכיל לבטלא גזרה דתרוייהו. י"ו. דאת הי"א איבא עלאה. י' אב. ומה כתיב, (במדבר ל) כל נדר וכל שבועת אסר לענות נפש, דאיהי ה', אישה יקימנו

וְאִישָׁהּ יְפֵרֵנוּ. וּבְגִין דָּא, צָרִיךְ לְאַתְעָרָא קָלָא דְּאִיהוּ ו׳, בַּעֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת, דְּאִינּוּן י׳. וְעִקָּרָא דִּלְהוֹן בִּנְשִׁימָה אַחַת, כָּל סִימָן וְסִימָן, בַּפֶּה, דְּאִיהִי י׳ מֵעֲשָׂרָה.

צָרִיךְ לְעוֹרֵר הַקּוֹל, שֶׁהוּא אוֹת ו׳, בַּעֲשָׂרָה שׁוֹפָרוֹת, שֶׁהֵם אוֹת י׳. וְהָעִקָּר שֶׁלָּהֶם בִּנְשִׁימָה אַחַת, כָּל סִימָן וְסִימָן, בַּפֶּה, שֶׁהִיא אוֹת י׳ – מֵעֲשָׂרָה.

372. מִיַּד דְּשָׁמְעוּ מִלִּין רַבִּי שִׁמְעוֹן וְכָל זַבְרַיָּיא, אָמְרוּ, בְּרִיךְ אֱלָהָא דְּזָכִינָא לְמִשְׁמַע מִלִּין, מֵהַהוּא דְּאִתְקְרֵי רַבָּן שֶׁל גְּבִיאִים, רַבָּן דַּזְזַכְמִים, רַבָּן דְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ מְדַבֵּר עַל פּוּמוֹי, וְכָתַב עַל יְדוֹי רָזִין אִלֵּין, דְּלָא אִשְׁתְּמָעוּ כְּוָתַיְיהוּ מִמַּתָּן תּוֹרָה, וְעַד כְּעַן.

372. מִיַּד שֶׁשָּׁמְעוּ דְּבָרִים אֵלּוּ רַבִּי שִׁמְעוֹן וְכָל הַחֲבֵרִים, אָמְרוּ, בָּרוּךְ ה׳ שֶׁזָּכִינוּ לִשְׁמֹעַ דְּבָרִים אֵלּוּ מֵאוֹתוֹ שֶׁנִּקְרָא רַבָּם שֶׁל נְבִיאִים, רַבָּם שֶׁל חֲכָמִים, רַבָּם שֶׁל מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ מְדַבֵּר עַל פִּיו, וְכָתַב עַל יָדָיו סוֹדוֹת אֵלּוּ שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ כְּמוֹתָם מִמַּתַּן תּוֹרָה וְעַד כָּאן.

There are three types of Shofar blowing: ק – Tekiah, תקיעה, that is one continuous blast. ש – Shevarim, שברים, that is three short blasts. ר – Teruah, תרועה, that is nine short blasts without a gap between them. The letters, that represent each type of blowing, form the word קשר which means ‘a connection’, which is exactly the purpose and the outcome of the use of the Shofar. With it, we connect to Binah and break the hold of Satan upon us on the judgment day of Rosh Hashanah. On the spiritual level, Rosh Hashanah is considered as one day of 48 hours with two court sessions of harsh and soft judgments. With the special process of Shofar blowing, the letter ן from the word Satan, שטן, gets shorter and becomes ו, as in ושט, esophagus (see DZ 1198). We have ten sets of Shofar blowings, on Rosh Hashanah, to break Satan at all levels. Moses reveals these secrets to Rabbi Shimon and to us, quoting the verse from Numbers 30:14 “כָּל-נֵדֶר וְכָל-שְׁבֻעַת אִסָּר, לְעַנֹּת נָפֶשׁ–אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ, וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ” “Every vow, and every binding oath to afflict the soul, her husband may let it stand, or her husband may make it void” “Every vow and every binding oath to afflict the soul, her (H of the name that represents Binah) husband (Y of the name, numerically 10) may let it stand (because it is on the level of Binah), or her (Lower H of the name, Malchut) husband may make it void (to cancel the judgments of the lower levels)”. The Y and V are male aspects of the name and they channel Light to the two HH that are the female aspects of the name. The Light that comes from the Y (Chokmah) adds and empowers Binah when it is awakened by the Shofar. The V is the aspect of Zeir Anpin and the voice of the Shofar that comes out from inside us and ascends up with the three types of Shofar blowings, to make a connection that brings light to our vessels and ‘blinds’ the negativity away and so they can’t see our impurities the Klipah tries to present in the supernal court. Proverb 10:12 “שִׂנְאָה, תְּעוֹרֵר מְדָנִים; וְעַל כָּל-פְּשָׁעִים, תְּכַסֶּה אַהֲבָה.” “Hatred stirreth up strife, but love covereth all transgressions.” Love is the aspect of sharing Light and when we channel it through us we cover and wipe out our ‘crimes’. That’s how it works on Rosh Hashanah and it can work for us with every action of the day. So don’t

wait for Rosh Hashanah to fight Satan with the Shofar. Clean your act today and every day with the love to share with everyone in your life. If you can't love them, avoid them, because as the verse tells us, hate will only get you in trouble.

373. אָמַר לֵיהּ, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, אַשְׁלִים מִכּוּלֵּי דְּרָזִין דְּזִבּוּרָא קַדְמָאָה, לְפָרְשָׁא לוֹן, דְּהָא כָּל מָארֵי מְתִיבְתָּאן דִּלְעֵילָא, וּמָארֵי מְתִיבְתָּאן דִּלְתַתָּא, כֻּלְּהוּ מְזוּמָנִין לְמִשְׁמַע מִלִּין אִלֵּין מִפּוּמָךְ, וּפֵירוּשִׁין דִּילָךְ. דְּהָא זֻזְדָּוָה וּפוּרְקָנָא, יִתְעַר בְּהוֹן לְעֵילָא וְתַתָּא. אַל תִּתְּנוּ דָּמִי, לֹא אַנְתְּ, וְכָל סִיעָתָא דִּילָךְ. (ע"כ רעיא מהימנא).

373. אָמַר לוֹ, מְנוֹרָה קְדוֹשָׁה, הַשְּׁלֵם דִּבְרֵי הַסּוֹדוֹת שֶׁל הַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן לְפָרֵשׁ אוֹתָם, שֶׁהֲרֵי כָּל בַּעֲלֵי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁל מַעְלָה, וּבַעֲלֵי הַיְשִׁיבוֹת שֶׁל מַטָּה, כֻּלָּם מְזֻמָּנִים לִשְׁמֹעַ דְּבָרִים אֵלּוּ מִפִּיךָ וּפֵרוּשִׁים שֶׁלְּךָ, שֶׁהֲרֵי שִׂמְחָה וּפִדְיוֹן יִתְעוֹרֵר בָּהֶם לְמַעְלָה וּמַטָּה. אַל תִּתְּנוּ דָּמִי לוֹ, אַתָּה וְכָל הַחֲבוּרָה שֶׁלְּךָ. עוֹד נֶאֱמַר בַּחִבּוּר הַקַּדְמוֹן. (ע"כ רעיא מהימנא).

374. בִּתְרוּעָה וּתְקִיעָה וּשְׁבָרִים, אִתְבְּסַם כֹּלָּא דָא בְּדָא. וְכָל מַה דְּהַהוּא כְּבֵד נָקִיט, אַקְרִיב לְגַבֵּי לֵב, דְּאִיהוּ מַלְכָּא, לְזַיְנָא (לדינא). וְהַהוּא לֵב, לָאו אוֹרְזִיהּ, וְלָאו תִּיאוּבְתֵּיהּ, בַּעֲכִירוּ דְּעוֹבָדִין דְּעַמֵּיהּ. אֶלָּא נָקִיט כָּל בְּרִירוּ, וְכָל צָזוּתָא, (דף רל"ב ע"ב) וְכָל זַכְיָין, וְכָל עוֹבָדִין טָבִין. וְכָל הַהוּא עָכִירוּ וְטִנּוּפִין וְלִכְלוּכָא דְּאִינּוּן עוֹבָדִין בִּישִׁין, (ס"א ליתא) (זריק לון לשאר עמין עובדי כוכבים ומזלות ההוא כבד) אֲנָזוּ לְכָבֵד. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (בראשית כז) עֵשָׂו אִישׁ שָׂעִיר. וְכָל עַרְקִין דִּילֵיהּ, דְּאִינּוּן שְׁאַר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם. מַאי עֲוֹנוֹתָם. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (בראשית כה) וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם. וְזוּבִין דְּעַמּוּדָא (ס"א דעמיה) דְּאִינּוּן עַרְקִין וְדַפְקִין דִּלְבָא.

374. בִּתְרוּעָה וּתְקִיעָה וּשְׁבָרִים נִמְתָּק הַכֹּל זֶה בָּזֶה. וְכָל מַה שֶּׁאוֹתוֹ כָּבֵד לוֹקֵחַ – מַקְרִיב אֶל הַלֵּב, שֶׁהוּא מֶלֶךְ, לָזוּן (לָדוּן). וְאוֹתוֹ הַלֵּב אֵין דַּרְכּוֹ וְאֵין חִשְׁקוֹ בַּמַּעֲשִׂים הָעֲכוּרִים שֶׁל עַמּוֹ, אֶלָּא לוֹקֵחַ כָּל הַמְּבֹרָר וְכָל הַצַּח וְכָל הַזְּכִיּוֹת וְכָל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים. וְכָל אוֹתָהּ הָעֲכִירוּת וְהַטִּנּוּף וְהַלִּכְלוּךְ, שֶׁהֵם מַעֲשִׂים רָעִים, (אין) (זוֹרֵק אוֹתָם לִשְׁאָר עַמִּים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת אוֹתוֹ כָּבֵד) מַשְׁאִיר לַכָּבֵד, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית כז) עֵשָׂו [אָחִי] אִישׁ שָׂעִר. וְכָל הָעוֹרְקִים שֶׁלּוֹ, שֶׁהֵם שְׁאָר אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם. מַהוּ עֲוֹנֹתָם? עֲוֹנוֹת תָּם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית כה) וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם. וְהַחוֹבוֹת שֶׁל הָעַמּוּד (שֶׁל עַמּוֹ) שֶׁהֵם עוֹרְקִים וּדְפָקִים שֶׁל הַלֵּב.

Rabbi Shimon asked Moses to continue his explanation and reveal the secret he started before. He points to Moses that all the head teachers of the schools in the heavens and of the schools below are invited to listen.

All of them are ready and with joy to listen and study from the mouth of Moses. Rabbi Shimon continues to say that the joy and happiness that this study brings will awaken the light of Redemption above and below.

How and why did Rabbi Shimon ask Moses to reveal more secrets?

The words of Rabbi Shimon have the power to create vessels and channels of Light. The 'Faithful Shepherd', Moses, never revealed secrets to Rabbi Shimon

unless Rabbi Shimon started ‘digging’ the subject. In this case, Rabbi Shimon ‘invites’ Moses to reveal more by giving him good reasons to continue. Mentioning the heads of the upper and lower levels created channels of light from upper to lower levels. Specifying their desire for joy and light of redemption creates vessels that the light must fill and Moses is happy to channel.

We should learn to create a vessel for the light by having the desire to learn and by asking questions. True desire is like a magnet and Light will come to fulfill it.

We should also know not to ‘push’ our spiritual wisdom on others. If they don’t have the vessel for it, then they won't ‘get’ it. We may ask them questions to awaken their desire to know and bring their own questions. We then give them answers (=Light) ONLY to the questions (=vessels) that they raise. Everyone has his own pace or capabilities to understand spiritual subjects. Some look for answers to many questions at the same time. To help them in the process, we provide answers but pause to ask them questions to know if they are capable of handling more light.

If one has been starving for a week we cannot push a week's worth of food into his mouth at once. We should give him the food in small bites allowing him to expand his vessel in the process. Pushing a lot too fast would cause him to reject the good and throw up.

375. וּבְגִין דָּא, שִׂזְזִין וְצָרַעַת וְסַפַּחַת, לְכָל אִינּוּן אֵבָרִין, מִכָּבֵד אִשְׁתְּכָזוּ, מֵאִילֵּין לִכְלוּכִין דְּאִשְׁתָּאֲרוּ בֵּיהּ. מִלְּבָא אָתֵי כָּל בְּרִיאוּתָא, לְכָל אֵבָרִין. דְּהָכִי הוּא, כֵּיוָן דְּלִבָּא נָטִיל כָּל זְכִיכוּ וּבְרִירָא וְצָזוּתָא. כָּבֵד נָטִיל כָּל מַה דְּאִשְׁתְּכַזוּ וְאִשְׁתְּאַר מִן לִכְלוּכָא וְטִנּוּפָא. וְזָרִיק לְכָל שְׁאַר שַׁיְיפִין, דְּאִינּוּן שְׁאַר עַמִּין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת אַזְדָּרְנִין, בַּעַל כָּרְזַיְיהוּ. וּמִפְּסוֹלוֹת דְּפְסוֹלֶת דְּכָבֵד, נָטַל טִזּוּל, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת. (משלי ג) מְאֵרַת יְיָ בְּבֵית רָשָׁע.

375. וּמִשּׁוּם זֶה, שְׁחִין וְצָרַעַת וְסַפַּחַת שֶׁבְּכָל אוֹתָם אֵיבָרִים, מוֹצָאָם מֵהַכָּבֵד, מֵאוֹתָם לִכְלוּכִים שֶׁנִּשְׁאֲרוּ בּוֹ. וּמֵהַלֵּב בָּאָה כָּל הַבְּרִיאוּת לְכָל הָאֵיבָרִים. שֶׁכָּךְ הוּא, כֵּיוָן שֶׁהַלֵּב נוֹטֵל כָּל הַזַּךְ וְהַמְּבֹרָר וְהַצַּח. הַכָּבֵד נוֹטֵל כָּל מַה שֶׁנִּמְצָא וְנִשְׁאָר מֵהַלִּכְלוּךְ וְהַטִּנּוּפֶת, וְזוֹרֵק לְכָל שְׁאָר הָאֵיבָרִים, שֶׁהֵם שְׁאָר אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת אַחֵרִים, בְּעַל כָּרְחָם. וּמִפְּסֹלֶת שֶׁל פְּסֹלֶת הַכָּבֵד נוֹטֵל הַטִּחוֹל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת. (משלי ג) מְאֵרַת ה׳ בְּבֵית רָשָׁע.

376. רְעִיָא מְהֵימְנָא עוֹד אָמַר בְּזִוְּבוּרָא קַדְמָאָה, אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, וְהָא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן עָלֵיהּ, טִזּוּל שׁוּזְזַק. וְאִיהוּ (קהלת ז) שְׁזוּזוֹק הַכְּסִיל. וּבְגִין דָּא, אוּקְמוּהָ רַבָּנָן דְּמַתְנִיתִין, אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁהַשָּׁעָה מְשַׁחֶקֶת לוֹ. וְקֹהֶלֶת אָמַר (קהלת ז) טוֹב כַּעַס מִשְּׁחוֹק. טוֹב כַּעַס דְּכָבֵד, דְּאִיהִי מָרָה, רְצוּעָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, רְצוּעָה לְאַלְקָאָה בָּהּ

376. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַהֲרֵי בֵּאֲרוּ חֲכָמִים עַל זֶה, טִחוֹל שׁוֹחֵק. וְזֶהוּ (קהלת ז) שְׁחוֹק הַכְּסִיל. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה, אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁהַשָּׁעָה מְשַׁחֶקֶת לוֹ. וְקֹהֶלֶת אָמַר, (שם) טוֹב כַּעַס מִשְּׁחוֹק. טוֹב כַּעַס שֶׁל הַכָּבֵד, שֶׁהִיא מָרָה, רְצוּעָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, רְצוּעָה לְהַלְקוֹת בָּהּ הַצַּדִּיקִים בָּעוֹלָם הַזֶּה בְּחֳלָאִים רָעִים, בִּנְגָעִים, מִשְּׁחוֹק שֶׁשּׂוֹחֵק לָהֶם בַּטִּחוֹל,

צַדִּיקַיָּיא בְּעָלְמָא דֵּין בְּמַרְעִין בִּישִׁין, בְּמַכְתְּשִׁין, מִשְּׁזוּקָא דְּשָׁזִיק לוֹן בַּטְזוּזוֹל, בְּלִכְלוּכָא דְּהַאי עָלְמָא, דְּשׁוּזֵיק לוֹן שַׁעֲתָא בְּעוּתְרָא. וְעוֹד, אֶרֶס דְּטְזוּזוֹל אִיהוּ זְוִיל עָפָר, וְאִיהוּ תַּקִּיף יַתִּיר מֵאֶרֶס דְּמָרָה.

בַּלִּכְלוּךְ שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁשּׁוֹחֶקֶת לָהֶם הַשָּׁעָה בְּעֹשֶׁר. וְעוֹד, אֶרֶס הַטְּחוֹל שֶׁהוּא הַזּוֹחֵל בֶּעָפָר, וְהוּא חָזָק יוֹתֵר מֵאֶרֶס הַמָּרָה.

377. וּבְגִין דְּעֵרֶב רַב אִינּוּן שְׁאוֹר שֶׁבָּעִיסָה, וְאִינּוּן אוּמִין דְּעָלְמָא דַּמְיָין לְמוּץ, יַתִּיר מְעַכְּבִין בְּגָלוּתָא עֵרֶב רַב לְיִשְׂרָאֵל, מֵאוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ רַבָּנָן, מִי מְעַכֵּב. שְׁאוֹר שֶׁבָּעִיסָה מְעַכֵּב. דְּאִינּוּן דְּבִקִין בְּיִשְׂרָאֵל, כַּשְּׁאוֹר בַּעִיסָה. אֲבָל אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, לָאו אִינּוּן אֶלָּא (תהלים א) כַּמּוֹץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ.

377. וּמִשּׁוּם שֶׁעֵרֶב רַב הֵם שְׁאוֹר שֶׁבָּעִסָּה, וְאֵלּוּ אֻמּוֹת הָעוֹלָם דּוֹמִים לְמֹץ, יוֹתֵר מְעַכְּבִים בַּגָּלוּת הָעֵרֶב רַב אֶת יִשְׂרָאֵל מֵאֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים, מִי מְעַכֵּב? שְׁאוֹר שֶׁבָּעִסָּה מְעַכֵּב. שֶׁהֵם דְּבֵקִים בְּיִשְׂרָאֵל כִּשְׁאוֹר בָּעִסָּה. אֲבָל אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת אֵינָם כֵּן, אֶלָּא (תהלים א) כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ.

With the three types of Shofar blowing, we sweeten the judgments. We learned in the Zohar that the liver holds and processes the negativity of the body. When negativity is sweetened, it goes to feed the heart that is considered the king of the body. It takes only what was purified.

The heart, that is the aspect of Zeir Anpin, accepts only our positive actions. All the negativity stays with the liver, that is the aspect of Sam-el, who is the minister of the negative side.

The major illnesses of the body come from the liver because of the negativity that went through it. The heart delivers health to the entire body because it takes only what is pure from the liver.

The anger is an attribute of the liver, expressed in the bile. Laughter and good times are attributes of the spleen.

Ecclesiastes 7:3 “טוֹב כַּעַס, מִשְּׂחוֹק: כִּי-בְרֹעַ פָּנִים, יִיטַב לֵב.”

“Vexation is better than laughter; for by the sadness of the countenance, the heart may be gladdened.”

The Zohar explains that God is using anger as a strap to whip the righteous with illnesses and pain. It is better than laughter and a good time that comes from the aspect of the spleen, that is controlled by Lili-th, who is the female partner of Sam-el. This energy is used to give the people rewards for their low-level positive actions in this world. They enjoy a temporary comfort in their lives, but as like the nature of Lili-th, it is deceiving, because no rewards are left for the world to come.

God ‘pushes’ the correction process of the righteous people to cleanse and then to a higher level, so they can enjoy greater ability to connect to the light of the Final Redemption.

In the temporary world trapped by the illusion, many people do a few good things and expect an endless reward from God. If one feels that his life is good

and without challenges, then he needs to be worried about his spiritual work. Until Mashiach comes, EVERYTHING good is temporary and should be served as a tool to better the soul.

378. וְעוֹד (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו, כַּד רְעוּתֵיהּ לְמֶעְבַּד קוּרְצָיָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהוּ נָשָׂא כָּל זוּבִין דְּיִכִּיל לְמִסְבַּל לוֹן, עַד דְּאִתְעֲבִיד כְּבֵד, (תהלים לח) כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ, זוּבִין עַל גַּדְפּוֹי. מֶה עָבִיד, סָלִיק לְטוּרָא עִלָּאָה, כַּזְמָרָא כַּד אִיהוּ בָּעֵי לְסַלְקָא לְטוּר גָּבוֹהַּ, כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבַּד עָלֶיהָ. כַּד אִיהוּ לְעֵילָא, וּבָעֵי לְסַלְקָא לְפֵי מִעוּט דְּאִשְׁתְּאַר לֵיהּ, אִתְיַקַּר עָלֵיהּ מָטוּלָא, וְנָפֵיל, וְאַפֵּיל גַּרְמֵיהּ לְתַתָּא, וּבְכֹבֶד מַשָּׂא דְּאִתְתַּקַּף עָלֵיהּ, אִתְעֲבִידוּ כָּל אֲבָרִין דִּילֵיהּ פֻּסְקוֹת, דְּלָא אִשְׁתְּאַר אֵבֶר שְׁלִים. אוּף הָכָא אִירָע לְסָמְאֵל וְנָזָשׁ, כְּבֵד וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד, יֵצֶר הָרָע וּבַת זוּגֵיהּ זוֹנָה. מִתַּמָּן כָּל בַּת אֵל נֵכָר זוֹנָה. (ע"כ רעיא מהימנא) (ובחבורא קדמאה אמר ר' פנחס רכ"ד ע"א שייך רל"א ע"ב)

378. וְעוֹד, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו, כַּאֲשֶׁר רְצוֹנוֹ לַעֲשׂוֹת קִטְרוּג לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִם יִשְׂרָאֵל, וְהוּא נוֹשֵׂא כָּל הַחוֹבוֹת שֶׁיָּכוֹל לָשֵׂאת אוֹתָם עַד שֶׁנַּעֲשֶׂה כָּבֵד, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים לח) כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנּוּ, חוֹבוֹת עַל כְּנָפָיו. מָה עוֹשֶׂה? עוֹלֶה לְהַר עֶלְיוֹן, כַּחֲמוֹר כַּאֲשֶׁר הוּא רוֹצֶה לַעֲלוֹת לְהַר גָּבוֹהַּ, כְּמַשָּׂא כָּבֵד יִכְבַּד עָלָיו. כַּאֲשֶׁר הוּא לְמַעְלָה וְרוֹצֶה לַעֲלוֹת עוֹד לְפִי הַמְּעַט שֶׁנִּשְׁאָר לוֹ, כָּבֵד עָלָיו מַשָּׂאוֹ, וְנוֹפֵל, וּמַפִּיל עַצְמוֹ לְמַטָּה. וּבְכֹבֶד הַמַּשָּׂא שֶׁהֵכְבַּד עָלָיו, נַעֲשׂוּ כָּל הָאֵיבָרִים שֶׁלּוֹ חֲתִיכוֹת, שֶׁלֹּא נִשְׁאָר אֵיבָר שָׁלֵם. גַּם כָּךְ נַעֲשָׂה לְסָמְאֵל וְנָחָשׁ, הַכָּבֵד וְיוֹתֶרֶת הַכָּבֵד, יֵצֶר הָרָע וּבַת זוּגוֹ זוֹנָה. מִשָּׁם כָּל בַּת אֵל נֵכָר זוֹנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

379. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אוֹרְזָא דָא הֲוָה מִתַּקְּנָא לִי, לְמִשְׁמַע מִלִּין אִלֵּין מֵעַתִּיק יוֹמִין, זַכָּאָה עָלְמָא דְּאַנְתְּ שָׁאֲרֵי בְּגַוֵּיהּ. וַוי לְעָלְמָא, דְּיִשְׁתַּאֲרוּן יַתְמִין, וְלָא יַדְעִין מִלֵּי דְּאוֹרַיְיתָא כַּדְקָא יָאוּת. וַדַּאי הָכִי הוּא, דְּכָבֵד נָטִיל כֹּלָּא טַב וּבִישׁ. וְאַף עַל גַּב דְּמִשַּׁטְּטָא וְלָקִיט כָּל זוּבֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, הָכִי נָמִי זַכְיָין דִּלְהוֹן לָקִיט, בְּגִין לְקַיְּימָא קוּרְצֵיהּ. וְכֹלָּא הַאי וְהַאי מַקְרִיב לְגַבֵּי לֵב. וְאוֹרְזוֹי דְּלֵב, לָא נָטִיל אֶלָּא זְכִיכוּ וּבְרִירוּ וְצַזּוּתָא דְּכֹלָּא, כְּמָה דְּאַמְרַת. וּשְׁאַר טִנּוּפָא וְלִכְלוּכָא, אַהְדַּר לְכָבֵד, וְנָטִיל כֹּלָּא בְּעַל כָּרְזֵיהּ, דִּכְתִיב וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו וְגוֹ'. מִלָּה דָא אַהֲדַרְנָא, בְּגִין דִּיתְבְּסַם לְפוּמִי כְּמִתְקָא דְּדוּבְשָׁא, זַכָּאָה זוּלְקִי דְּזָכִינָא לְהַאי, לְמִזְמֵי דָא בְּעֵינַי.

379. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, דֶּרֶךְ זוֹ הָיְתָה מִתְקֶנֶת לִי לִשְׁמֹעַ דְּבָרִים אֵלּוּ מֵעַתִּיק הַיָּמִים, אַשְׁרֵי הָעוֹלָם שֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּתוֹכוֹ. אוֹי לָעוֹלָם שֶׁיִּשָּׁאֲרוּ יְתוֹמִים וְלֹא יוֹדְעִים דִּבְרֵי תוֹרָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. וַדַּאי כָּךְ הוּא, שֶׁהַכָּבֵד נוֹטֵל הַכֹּל – טוֹב וָרָע. וְאַף עַל גַּב שֶׁמְּשׁוֹטֵט וְאוֹסֵף כָּל חוֹבוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל – כָּךְ גַּם זְכֻיּוֹתֵיהֶם אוֹסֵף כְּדֵי לְהַעֲמִיד קִטְרוּגוֹ. וְהַכֹּל, זֶה וָזֶה מַקְרִיב לְגַבֵּי הַלֵּב. וְדֶרֶךְ הַלֵּב שֶׁלֹּא נוֹטֵל אֶלָּא הַזַּךְ וְהַמְבֹאָר וְהַצַּח שֶׁל הַלֵּב, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ. וּשְׁאָר הַטִּנּוּפֶת וְהַלִּכְלוּךְ מַחֲזִיר לַכָּבֵד, וְלוֹקֵחַ הַכֹּל בְּעַל כָּרְחוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו וְגוֹ'. דָּבָר זֶה חָזַרְתִּי כְּדֵי שֶׁיִּתְמַתֵּק לְפִי כִּמְתִיקוּת הַדְּבַשׁ. אַשְׁרֵי חֶלְקִי שֶׁזָּכִיתִי לָזֶה, לִרְאוֹת זֶה בְּעֵינַי.

Leviticus 16:22 "וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנֹתָם, אֶל-אֶרֶץ גְּזֵרָה; וְשִׁלַּח אֶת-הַשָּׂעִיר, בַּמִּדְבָּר" "And the goat shall bear upon him all their iniquities unto a land which is cut off, and he shall let go the goat in the wilderness" The lower level of the soul that is called Nefesh, is responsible to keep the body alive in this world. It circulates in the body and when it stops moving, life stops and the soul is separated from the body. On Yom Kippur the high priest in the Holy Temple used to take two goats, one to open channel of light and cleansing and the second one became a scapegoat. The priest channeled all the negativity and impurities of the people to this goat and sent it away to the desert. The Zohar explains that the burden of all transgressions of the people made the goat heavy, which in Hebrew is כבד. It is the same word for liver. Our consciousness and actions change the soul and it affects the blood. The heart accepts only pure energy, and the liver absorbs the negative energies that took hold in the blood because of our actions. Sam-el, the angel of the negative side, takes the list of all of our sins to the upper court on Yom Kippur, but as he goes higher, he becomes heavier and falls like the scapegoat and breaks into pieces. On Yom Kippur, we connect to this event to separate ourselves from the negativity we brought on ourselves and become pure to receive the Light for the coming year. On the physical level, we should know that every thought and action affects our souls and at the same time the blood. Anger and lies leave DNA marks in the blood and we must deal with it before it becomes a serious health issue. The DNA is a code that is carried with the soul through several lifetimes. The family line is connected by a line of the shared correction process. If someone carries a 'condition' in his genes, then it is inherited by the Tikun process of the family.

380. אוף הוּא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קלא) יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְגוֹ׳, הַאי קְרָא אָמַר דָּוִד, בְּשַׁעְתָּא דְּהֲוָה אָזִיל עַל כֵּיף נַהְרָא, (והוה אמר) רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּלוּם הֲוָה בַּר נָשׁ בְּעָלְמָא, דְּאוֹדֵי וּמְשַׁבַּח לְמָארֵיהּ כְּוָותִי. אִזְדַּמְּנַת לֵיהּ צְפַרְדֵּעַ, אָמַר לֵיהּ, דָּוִד, לֹא תִתְגָּאֶה, דַּאֲנָא עֲבִדִית יַתִּיר מִנָּךְ, דְּמָסְרִית גּוּפָאי עַל מֵימְרָא דְּמָארִי, דִּכְתִיב (שמות ז) וְשָׁרַץ הַיְאוֹר צְפַרְדְּעִים, וְהָא אוּקְמוּהָ. וְתוּ דַּאֲנָא מְשַׁבַּח וּמְזַמֵּר לֵילְיָא וְיוֹמָא, בְּלָא שְׁכִיכוּ. בְּהַהִיא שַׁעְתָּא אָמַר דָּוִד, יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי. יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי. (כאן חסר)

380. אַף הוּא פָּתַח וְאָמַר, (תהלים קלא) ה׳ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְגוֹ׳. פָּסוּק זֶה אָמַר דָּוִד בְּשָׁעָה שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ עַל שְׂפַת הַנָּהָר, (וְהָיָה אוֹמֵר) רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם, כְּלוּם הָיָה בֶּן אָדָם שֶׁהוֹדָה וְשִׁבַּח לַאֲדוֹנוֹ כָּמוֹנִי?! הִזְדַּמְּנָה לוֹ צְפַרְדֵּעַ, אָמְרָה לוֹ: דָּוִד, לֹא תִתְגָּאֶה, שֶׁאֲנִי עָשִׂיתִי יוֹתֵר מִמְּךָ, שֶׁמָּסַרְתִּי גּוּפִי עַל דְּבַר קוֹנִי, שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ז) וְשָׁרַץ הַיְאוֹר צְפַרְדְּעִים, וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהוּ. וְעוֹד, שֶׁאֲנִי מְשַׁבֵּחַת וּמְזַמֶּרֶת לַיְלָה וְיוֹם בְּלִי הַפְסָקָה. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אָמַר דָּוִד, ה׳ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי. ה׳ לֹא גָבַהּ לִבִּי.

381. דָּא הוּא קָרְבָּנָא, דִּבְכָל יוֹמָא, וּבְכָל זְמַן וּזְמַן, לְגַבֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. דְּאִתְכְּלִילַת כְּנֶסֶת

381. זֶהוּ קָרְבָּן שֶׁבְּכָל יוֹם וּבְכָל זְמַן וּזְמַן אֵצֶל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁנִּכְלֶלֶת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בּוֹ בֵּין כָּל שְׁאָר חֵילוֹתֶיהָ, וְכָל

יִשְׂרָאֵל בֵּיהּ, בֵּין כָּל שְׁאַר אֲכְלוּסִין, וְכָל אִילֵּין פּוּלְחָנִין, אַפִּיקוּ לָהּ מִבֵּין גּוּבִין, וּמִבֵּין (דף רל"ג ע"א) שְׁאַר עַמִּין. כַּךְ יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן דְּאִינּוּן אֲטִיבֵי לִבָּא, וְלָא פַּתְזִין בְּתִיּוּבְתָּא, לָא סַלְקִין רֵיזָא, וְלָא אַפִּיק לוֹן מִגּוֹ גּוּבִין. אֲבָל כַּד פַּתְזִין בְּתִיּוּבְתָּא, מִיַּד סַלְקִין רֵיזָא, וְיַפִּיק לוֹן מִבֵּין גּוּבִין, וְיִתְהַנֵּי בְּהוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דִּכְתִיב, (שיר השירים ה) פָּתְחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי. דְּכָל זְמַן דְּשׁוֹשַׁנָּה אֲטִיבָא, לֵית לָהּ רֵיזָא, וְלָא סָלִיקָא מִבֵּין גּוּבִין, וְדִיּוּרָהָא בֵּינַיְיהוּ, כְּמָה דְּאִתְּמַר. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שָׁדַר לָן לְמֵהַךְ אוֹרְזָא דָּא, אֶלָּא לְאוֹלִיף מִלִּין אִלֵּין.

אוֹתָן הָעֲבוֹדוֹת מוֹצִיאִים אוֹתָהּ מִבֵּין הַקּוֹצִים וּמִבֵּין שְׁאָר הָאֻמּוֹת. כָּךְ יִשְׂרָאֵל, כָּל זְמַן שֶׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב וְלֹא פּוֹתְחִים בִּתְשׁוּבָה, לֹא מַעֲלִים רֵיחַ וְלֹא מוֹצִיא אוֹתָם מִבֵּין הַקּוֹצִים. אֲבָל כַּאֲשֶׁר פּוֹתְחִים בִּתְשׁוּבָה, מִיָּד מַעֲלִים רֵיחַ, וְיוֹצִיא אוֹתָם מִבֵּין הַקּוֹצִים, וְתֵהָנֶה בָהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי. שֶׁכָּל זְמַן שֶׁהַשּׁוֹשַׁנָּה אֲטוּמָה, אֵין לָהּ רֵיחַ וְלֹא עוֹלָה מִבֵּין הַקּוֹצִים, וְדִירָתָהּ בֵּינֵיהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא שָׁלַח אוֹתָנוּ לָלֶכֶת דֶּרֶךְ זוֹ אֶלָּא לִלְמֹד דְּבָרִים אֵלּוּ.

382. עַד דַּהֲווֹ יָתְבֵי, אָתָא נִשְׁרָא, וּמָאִיךְ, וְנָטִיל זַד שׁוֹשַׁנָּה מִבֵּינַיְיהוּ, וְאַזְלַת. אָמְרוּ, מִכָּאן וּלְהָלְאָה, נְהַךְ לְאוֹרְזִין. קָמוּ וְאָזְלוּ. עַד הָכָא אוֹרְזָא דְּרִבִּי פָּנְחָס, וְרַבִּי שִׁמְעוֹן אָזַל לֵיהּ, אִיהוּ וְרִבִּי אֶלְעָזָר, וּשְׁאַר זַבְרַיָּיא, וְרִבִּי פָּנְחָס וּשְׁאַר זַבְרַיָּיא.

382. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, בָּא נֶשֶׁר וְיָרַד, וְנָטַל שׁוֹשַׁנָּה אַחַת מִבֵּינֵיהֶם וְהָלַךְ. אָמְרוּ, מִכָּאן וָהָלְאָה נֵלֵךְ לְדַרְכֵּנוּ. קָמוּ וְהָלְכוּ. עַד כָּאן דַּרְכּוֹ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס, וְרַבִּי שִׁמְעוֹן הָלַךְ לוֹ, הוּא וְרַבִּי אֶלְעָזָר וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים, וְרַבִּי פִּנְחָס וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים.

King David was walking on a riverbank saying 'Master of the world, was there a man that praised and gave thanks to you like me?'
While saying that, a frog appeared in front of him and said 'David, don't be proud, I did more than you because I gave all myself when God said (Exodus 7:28) "וְשָׁרַץ הַיְאֹר, צְפַרְדְּעִים" "And the river shall swarm with frogs" (from the second plague on Egypt) and in addition, I praise God day and night without a break.
Then King David said Psalms 131:1
"יְהוָה, לֹא-גָבַהּ לִבִּי-- וְלֹא-רָמוּ עֵינָי;
וְלֹא-הִלַּכְתִּי, בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי. "
"YHVH, my heart is not haughty, nor mine eyes lofty; neither do I exercise myself in things too great or in things too wonderful for me."
In the world of Malchut, even King David, the symbol of humility that always put himself below God and others was tested for his pride. God sent him the frog to remind him to be humble. King David immediately corrected himself and added Psalms 131.
Pride is an expression of the desire for the self. It creates individuality while in the eyes of God we are not so. It doesn't matter if we are proud of our positive actions, meditation for others, giving donations and Tzedakah. Everything in this world is just a tool in our hands to better our souls by doing for others.

King Davis sums it up in six words in 1 Chronicle 29:14 “כִּי-מִמְּךָ הַכֹּל, וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ.” “for all things come of you, and of your own hand we give to you.”
Get it? Get it!

383. פָּתַח וְאָמַר רַבִּי פִּנְחָס עַל זֶה, (תהלים ס) לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד, מַאי לְלַמֵּד. לְאוֹלְפָא לִבְנֵי עָלְמָא זָכְמְתָא. וְהָא אוֹקְמוּהָ, שׁוּשַׁן עֵדוּת, אִלֵּין סַנְהֶדְרֵי גְּדוֹלָה. דִּכְתִיב בָּהּ, (שיר השירים ז) סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים. מִכְתָּם לְדָוִד סִימָנָא דְּאַזְזִיאוּ לֵיהּ לְדָוִד, כַּד שָׁדַר לְיוֹאָב לַאֲרַם נַהֲרַיִם וּלְאֲרַם צוֹבָא, לְאַגָּזָא בְּהוּ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, דָּא אִיהוּ שׁוּשַׁן עֵדוּת דְּכַיְּימָא הָכָא, הָא כְּכָבַיָּא בִּשְׁמַיָּא, שְׁכִינְתָּא עֲלָן, וְדַרְגִּין עִלָּאִין בַּהֲדָהּ, וְסַיְּיעָתָא קַדִּישָׁא לְתוּשְׁבַּחְתָּא, דָּא אִיהוּ שׁוּשָׁן בְּשְׁלִימוּ כְּדְקָא יָאוֹת. קָמוּ וְאָזְלוּ. אִלֵּין הָכָא וְאִלֵּין הָכָא. אָזַל לֵיהּ רַבִּי פִּנְחָס, וּבַת בִּכְפַר עַקִּימִין, וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חִזְיָא בַּהֲדֵיהּ.

383. פָּתַח וְאָמַר רַבִּי פִּנְחָס עַל זֶה, (תהלים ס) לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד. מַהוּ לְלַמֵּד? לְלַמֵּד לִבְנֵי הָעוֹלָם חָכְמָה. וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהוּ, שׁוּשַׁן עֵדוּת – אֵלּוּ סַנְהֶדְרִין גְּדוֹלָה, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (שיר השירים ז) סוּגָה בַּשּׁוֹשַׁנִּים. מִכְתָּם לְדָוִד – סִימָן שֶׁהֵרְאוּ לוֹ, לְדָוִד, כַּאֲשֶׁר שָׁלַח לְיוֹאָב לַאֲרַם נַהֲרַיִם וְלַאֲרַם צוֹבָה לְהִלָּחֵם בָּהֶם. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, זֶהוּ שׁוּשַׁן עֵדוּת שֶׁקַּיָּם כָּאן. הֲרֵי הַכּוֹכָבִים בַּשָּׁמַיִם, שְׁכִינָה עָלֵינוּ, וּמַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת עִמָּהּ, וְעֶזְרָה קְדוֹשָׁה לְשֶׁבַח. זֶהוּ שׁוּשָׁן בִּשְׁלֵמוּת כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. קָמוּ וְהָלְכוּ אֵלּוּ לְכָאן וְאֵלּוּ לְכָאן. הָלַךְ לוֹ רַבִּי פִּנְחָס וְלָן בִּכְפַר עַקִּימִין, וְרַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי חִיָּא עִמּוֹ.

384. עַד דְּאַקְדִּימוּ לְמֵיזָל, יָתְבוּ וּמְזַזְכוּ לִנְהוֹרָא דְּצַפְרָא, זָקִיף עֵינוֹי רַבִּי חִזְיָא, וְזָמָא אִלֵּין כּוֹכְבַיָּיא דְּשַׁרְבִּיטָא, דְּקָא מְרַהֲטָן וְאָזְלָן. אָמַר, וַדַּאי בְּכַמָּה זְמִנִּין שָׁאַלְנָא עַל אִלֵּין כּוֹכְבַיָּיא.

384. עַד שֶׁהִקְדִּימוּ לָלֶכֶת, יָשְׁבוּ וְחִכּוּ לְאוֹר הַבֹּקֶר. זָקַף עֵינָיו רַבִּי חִיָּא וְרָאָה אֵלּוּ כּוֹכָבִים שֶׁל שַׁרְבִּיט שֶׁרָצִים וְהוֹלְכִים. אָמַר, וַדַּאי בְּכַמָּה פְּעָמִים שָׁאַלְתִּי עַל אֵלּוּ הַכּוֹכָבִים.

385. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אִלֵּין כּוֹכְבַיָּיא דְּשַׁרְבִּיטָא יְדִיעָן בְּסוּכְלְתָּנוּ דְּזַבְרַיָּיא, דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּרָא כָּל אִינּוּן כּוֹכְבֵי רְקִיעָא, רַבְרְבִין וּזְעִירִין. וְכֻלְּהוּ אוֹדָן וּמְשַׁבְּחָן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (דכתיב, (תהלים קמז) מונה מספר לכוכבים) וְכַד מָטָא זְמַנַּיְיהוּ לְשַׁבְּחָא, קָרָא לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּשְׁמָא, דִּכְתִיב, (ישעיה מ) לְכוּלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. וּכְדֵין רַהֲטֵי, וְאוֹשִׁיטוּ שַׁרְבִּיטָא דְּנְהוֹרָא, לְמֵהַךְ לְשַׁבְּחָא לְמָארֵיהוֹן, בְּהַהוּא אֲתָר דְּאִתְפָּקְדָן. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה מ) שְׂאוּ

385. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, אֵלּוּ הַכּוֹכָבִים שֶׁל שַׁרְבִּיט יְדוּעִים בַּהֲבָנָה שֶׁל הַחֲבֵרִים, שֶׁהֲרֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא אֶת כָּל אוֹתָם כּוֹכְבֵי הָרָקִיעַ, גְּדוֹלִים וּקְטַנִּים, וְכֻלָּם מוֹדִים וּמְשַׁבְּחִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (שֶׁכָּתוּב (תהלים קמז) מוֹנֶה מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים). וְכַאֲשֶׁר מַגִּיעַ זְמַנָּם לְשַׁבֵּחַ, קוֹרֵא לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּשֵׁם, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. וְאָז רָצִים וּמוֹשִׁיטִים שַׁרְבִּיט שֶׁל אוֹר לָלֶכֶת לְשַׁבֵּחַ לְקוֹנָם, בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁנִּצְטַוּוּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם) שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי

מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה. וְגוֹ'. אַדְּהָכִי אָתָא נְהוֹרָא, קָמוּ וְאַזְּלוּ.

בָּרָא אֵלֶּה וְגוֹ'. תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ עָלָה הָאוֹר. קָמוּ וְהָלְכוּ.

Rabbi Pinchas, Rabbi Chiah, and Rabbi Yitzchak were waiting for the morning light after their night study. Rabbi Chiyah looked up to the sky and saw a comet, which is a star moving in the sky with a trail of light behind it. He asked for the meaning of this phenomenon and Rabbi Pinchas answered that the Holy one created all of them, small and big. When they are called by name, they run with a wand of light to praise their Creator. Psalms 147:4 " מוֹנֶה מִסְפָּר, לַכּוֹכָבִים; לְכֻלָּם, שֵׁמוֹת יִקְרָא." "He assigns number to the stars; He gives them all their names." This Zohar study reveals to us that we are all part of one system that is created and recreated every second. From our point of view, it looks like God created the world and left it for us to do our part, but the scientific fact is that the whole universe is a pattern of energies, that is held by the thought of the Creator. If he changes his 'mind', everything will cease to exist in an instant. Rabbi Pinchas, who was the father in law of Rabbi Shimon and the two students, acknowledged the presence of God in everything by quoting Isaiah 40:26 "שְׂאוּ-מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי-בָרָא אֵלֶּה, הַמּוֹצִיא בְמִסְפָּר צְבָאָם; לְכֻלָּם, בְּשֵׁם יִקְרָא, מֵרֹב אוֹנִים וְאַמִּיץ כֹּחַ, אִישׁ לֹא נֶעְדָּר." "Lift up your eyes on high, and see: who has created these? He that brings out their host by number, He calls them all by name; by the greatness of His might, and for that He is strong in power, not one is missing." The aspect of counting and numbers is the process of limiting the Light of the Creator into something of a lower level that we can experience in our senses and be able to connect to it on some level. Giving names is the assigning of purpose and a mission to a specific part of the whole. With the name, it can fulfill its purpose. If you know a little Hebrew, then you can see the relation between the name, שם, and the 'action' words, משימה (mission), לישם (to apply), נשמה (soul). "He calls them all by names", we may not grasp it but as the Zohar teaches us, EVERYTHING around us has a meaning and a purpose. 'He is strong in power, not one is missing'. EVERYTHING!

386. עַד דַּהֲווֹ אָזְלִי, אָתָא נְשְׁרָא רַבְּרְבָא, אַסְזַר עַל רֵישַׁיְיהוּ, וְקַיְיִמָא עָלַיְיהוּ. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, וַדַּאי עִידָן רְעוּתָא הוּא הַשְׁתָּא, בָּהּ שַׁעֲתָא, אִתְפְּתָחוּ תַּרְעֵי דְּרַרְזֵמֵי, לְכָל אִינּוּן בֵּי מַרְעֵי, וְהוּא זְמְנָא לְאַסְוָותָא לוֹן. וְאַף עַל גַּב דְּאִינּוּן אֲסִירִין לְמַלְכָּא (ס"א דמלכא). דְּהָא נְשְׁרָא דָּא סִימָנָא דְּרַרְזֵמֵי אִיהוּ.

386. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, בָּא הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל, הִקִּיף עַל רָאשֵׁיהֶם וְעָמַד עֲלֵיהֶם. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וַדַּאי זְמַן רָצוֹן הוּא עַתָּה. אוֹתָהּ שָׁעָה נִפְתְּחוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים לְכָל אוֹתָם שֶׁבְּבֵית חָלָיִם, וְהוּא זְמַן לָרְפוּאָה שֶׁלָּהֶם. וְאַף עַל גַּב שֶׁהֵם אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֲרֵי נֶשֶׁר זֶה סִימָן שֶׁל רַחֲמִים הוּא.

387. פָּתַח וְאָמַר, (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף וְגוֹ'. לֵיכָּא בְּעָלְמָא מַאן דְּאִיהוּ בְּרַרְזֵמֵי עַל בְּנוֹי כְּנִשְׁרָא, וְהָא אוּקְמוּהָ דִּכְתִיב, (משלי

387. פָּתַח וְאָמַר, (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף וְגוֹ'. אֵין בָּעוֹלָם מִי שֶׁהוּא בַּעַל רַחֲמִים עַל בָּנָיו כְּנֶשֶׁר, וְהֲרֵי פֵּרְשׁוּ הַפָּסוּק שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ל) וְיֹאכְלוּהָ

ל) וְיַאכְלוּהָ בְּנֵי נֶשֶׁר, דְּאִיהוּ רַזְזַמְנָא עַל בְּנוֹי. וּמִגּוֹ דְּהַשְׁתָּא עִידָן דְּרַזְזַמֵּי, אָתָא נִשְׁרָא דָא וְאַסְזַר עֲלָנָא. בְּשַׁעֲתָא דָא אִיהוּ רַזְזַמֵּי, לְכָל אִינּוּן בֵּי מַרְעֵי. וְדָא אִיהוּ דִּכְתִיב, (תהלים ה) יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי. וְדָא בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם, וְאִתְעָרוּתָא דִּילֵיהּ.

בְּנֵי נֶשֶׁר, שֶׁהוּא מְרַחֵם עַל בָּנָיו. וּמִתּוֹךְ שֶׁעַתָּה זְמַן שֶׁל רַחֲמִים, בָּא נֶשֶׁר זֶה וְסוֹבֵב עָלֵינוּ. בְּשָׁעָה זוֹ הִיא רַחֲמִים לְכָל אוֹתָם שֶׁבְּבֵית חָלָיִם. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים ה) ה׳ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי. וְזֶה בֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם וְהִתְעוֹרְרוּת שֶׁלּוֹ.

388. אַדְּהָכִי, אַסְזַר נִשְׁרָא וְאַעְבַּר לְקָמַיְיהוּ. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, נִשְׁרָא נִשְׁרָא, מָה אַנְתְּ לְגַבָּן, אִי בִּשְׁלִיחוּתָא דְּמָרָךְ אָתִית, הָא אֲנָן הָכָא. אִי בְּגִין מִלָּה (ס"א סימנא) אַזְרָא אָתִיתָא, הָא אֲנָן הָכָא זְמִינִין. אִתְרָם נִשְׁרָא לְעֵילָא, וְאִתְכַּסִּי מִנַּיְיהוּ, וְאִינּוּן יָתְבוּ.

388. תּוֹךְ כְּדֵי כָּךְ סָבַב הַנֶּשֶׁר וְעָבַר לִפְנֵיהֶם. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, נֶשֶׁר נֶשֶׁר, מָה אַתָּה אֶצְלֵנוּ? אִם בִּשְׁלִיחוּת קוֹנְךָ בָּאתָ – הֲרֵי אָנוּ כָּאן. אִם בִּגְלַל דָּבָר (סִימָן) אַחֵר בָּאתָ – הֲרֵי אָנוּ כָּאן מְזֻמָּנִים לִשְׁמֹעַ. הִתְרוֹמֵם הַנֶּשֶׁר לְמַעְלָה וְנִתְכַּסָּה מֵהֶם, וְהֵם יָשְׁבוּ.

389. אָמַר רִבִּי זִזָיָא, הָא דִּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא זוּטַרְתִּי (ס"א תיוהא) הוּא, דְּתָנֵינָן, נִשְׁרָא רַבְרְבָא הֲוָה אָתֵי לְגַבֵּיהּ שְׁלֹמֹה מַלְכָּא בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וַהֲוָה שְׁלֹמֹה מַלְכָּא רָכִיב עַל גַּרְפָּהָא, וְאוֹבִיל לֵיהּ ד׳ מְאָה פַּרְסֵי בְּשַׁעֲתָא זַדָּא. לְאָן אוֹבִיל לֵיהּ לְתַרְמוֹ"ד בַּמִּדְבָּר בֶּהָרִים. אֲתָר כַּד אִיהוּ, לְגַבֵּי טוּרֵי דְּזִזְשׁוֹכָא, דְּאִקְרֵי (מלכים א ט) תַּרְמוֹד בַּמִּדְבָּר וְלָאו אִיהוּ אֲתָר דְּתַרְמוֹדָאֵי, אֶלָּא תַּרְמוֹד דְּאִיהוּ בַּמִּדְבָּר בֶּהָרִים, וְתַמָּן מִתְכַּנְּשֵׁי כָּל רוּזִזִין וְסִטְרִין אַזְרָנִין. וְהַהוּא נִשְׁרָא הֲוָה טָאס לְתַמָּן, בְּשַׁעֲתָא זַדָּא.

389. אָמַר רַבִּי חִיָּא, זֶה שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ קָטָן (תָּמוּהַּ) הוּא, שֶׁלָּמַדְנוּ, הַנֶּשֶׁר הַגָּדוֹל הָיָה בָּא אֵצֶל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ בְּכָל יוֹם וָיוֹם, וְהָיָה שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ רוֹכֵב עַל כְּנָפָיו, וּמוֹבִיל אוֹתוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת פַּרְסָאוֹת בְּשָׁעָה אַחַת. לְאָן הוֹבִיל אוֹתוֹ? לְתַרְמוֹד בַּמִּדְבָּר בֶּהָרִים. מָקוֹם אֶחָד יֵשׁ אֵצֶל הָרֵי הַחֹשֶׁךְ שֶׁנִּקְרָא תַּרְמוֹד בַּמִּדְבָּר, וְאֵין הוּא מָקוֹם שֶׁל אַנְשֵׁי תַּרְמוֹד, אֶלָּא תַּרְמוֹד שֶׁהוּא בַּמִּדְבָּר בֶּהָרִים, וְשָׁם מִתְאַסְּפִים כָּל הָרוּחוֹת וְהַצְּדָדִים הָאֲחֵרִים. וְאוֹתוֹ נֶשֶׁר הָיָה טָס לְשָׁם בְּשָׁעָה אַחַת.

390. כֵּיוָן דְּקָאִים עַל הַהוּא דּוּכְתָּא, אַגְּבַהּ נִשְׁרָא, וּשְׁלֹמֹה כָּתַב פֶּתֶקָא, וְאַרְמֵי תַּמָּן, וְאִשְׁתְּזִיב מֵאִינּוּן רוּזִזִין. וְנִשְׁרָא הֲוָה מִסְתָּכֵל גּוֹ זִזְשׁוֹכָא דְּטוּרִין, לַאֲתָר דְּתַמָּן עֻזָּא וְעַזָּאֵל, דְּאִינּוּן תַּמָּן אֲסִירִין בְּשַׁלְשְׁלָאֵי דְּפַרְזְלָא, נְעִיצָן גּוֹ תְּהוֹמֵי. וְלֵית יָכִילוּ (ס"א רשו) לְבַר נָשׁ בְּעָלְמָא (דף רל"ג ע"ב) לְמֵיעַל תַּמָּן, וַאֲפִילוּ עוֹפֵי שְׁמַיָּא, בַּר בִּלְעָם.

390. כֵּיוָן שֶׁהָיָה עוֹמֵד עַל הַמָּקוֹם הַהוּא, הִגְבִּיהַּ הַנֶּשֶׁר, וּשְׁלֹמֹה כָּתַב פֶּתֶק וְהִשְׁלִיכוֹ לְשָׁם, וְנִצּוֹל מֵאֵלּוּ הָרוּחוֹת. וְהַנֶּשֶׁר הָיָה מִסְתַּכֵּל תּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ שֶׁל הֶהָרִים לַמָּקוֹם שֶׁשָּׁם נִמְצָאִים עֻזָּא וַעֲזָאֵל, שֶׁהֵם שָׁם אֲסוּרִים בְּשַׁלְשְׁלָאוֹת שֶׁל בַּרְזֶל קְבוּעוֹת תּוֹךְ הַתְּהוֹם, וְאֵין יְכֹלֶת (רְשׁוּת) לְאָדָם בָּעוֹלָם לְהִכָּנֵס לְשָׁם, וַאֲפִלּוּ עוֹפוֹת הַשָּׁמַיִם, חוּץ מִבִּלְעָם.

Rabbi Chiya reveals to us an interesting story about a great eagle that used to come to king Solomon every day. The Eagle took him to a distant place where

all the impure spirit and the forces of the other side gathered together. King Solomon, on the eagle's wings, traveled a distance of four hundred 'parsec' in one hour.
When they arrived at the place, the king used to drop a note with some writings that protected him from the negative forces. In that place were locked the angels Azah and Azael, that went against the creation of man and for that God cast them away from the heavens. They were locked in iron chains, in the abyss of darkness of the other side. The Zohar tells us that no one could enter that place, even the birds of the sky, except Balaam.
What is the meaning of this story?

391. וְכֵיוָן דְּנִשְׁרָא מִסְתָּכַל גּוֹ וְזַשׁוֹכָא רַבְּרְבָא, מָאִיךְ לְתַתָּא, וְנָטִיל לֵיהּ לִשְׁלֹמֹה מַלְכָּא תְּזוּת גַּדְפָּהָא שְׁמָאלָא, וּמְכַסְיָיא לֵיהּ. וַקַּיְימָא עַל אִלֵּין שַׁלְשְׁלָאֵי, וְאַזְלָא וּמְקָרְבָא לְגַבֵּיהוּ, וּשְׁלֹמֹה כְּדֵין אַפִּיק עִזְקָא, (שורטיגא) דְּזָקִיק עָלֵיהּ שְׁמָא קַדִּישָׁא, וְשַׁוִּי בְּפוּמָא דְּנִשְׁרָא. וּמִיַּד, אִינּוּן הֲווֹ אַמְרֵי, כָּל מַה דְּבָעֵי שְׁלֹמֹה מַלְכָּא, וּמִתַּמָּן הֲוָה יָדַע שְׁלֹמֹה זָכְמְתָא (עילאה). הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (מלכים א ט) וַיִּבֶן וְגוֹ' אֶת תַּדְמוֹר בַּמִּדְבָּר בָּאָרֶץ. וְכִי בִּנְיָנִים הָיָה עוֹשֶׂה בָּאָרֶץ? אֶלָּא מַהוּ וַיִּבֶן. אִסְתְּכַל בְּסָכְלְתָּנוּ, וְיָדַע לְהַהוּא דּוּכְתָּא, לְמִנְדַּע בֵּיהּ זָכְמְתָא. (עילאה כמה דאת אמר (נחמיה ח) ויבינו במקרא).

391. וְכֵיוָן שֶׁהַנֶּשֶׁר מִסְתַּכֵּל תּוֹךְ הַחֹשֶׁךְ הַגָּדוֹל, יוֹרֵד לְמַטָּה וְלוֹקֵחַ אֶת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ תַּחַת כְּנַף הַשְּׂמָאלִי, וּמְכַסֶּה אוֹתוֹ, וְעוֹמֵד עַל אֵלּוּ הַשַּׁלְשְׁלָאוֹת, וְהוֹלֵךְ וּמִתְקָרֵב אֲלֵיהֶם, וּשְׁלֹמֹה אָז מוֹצִיא טַבַּעַת (שׁוּרְטִיגָא) שֶׁחָקוּק עָלֶיהָ שֵׁם קָדוֹשׁ, וְשָׂם בְּפִי הַנֶּשֶׁר, וּמִיָּד הֵם הָיוּ אוֹמְרִים כָּל מַה שֶּׁרוֹצֶה שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, וּמִשָּׁם הָיָה יוֹדֵעַ שְׁלֹמֹה חָכְמָה עֶלְיוֹנָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מלכים-א ט) וַיִּבֶן וְגוֹ' אֶת תַּדְמֹר [תַּדְמוֹר] בָּאָרֶץ. וְכִי בִּנְיָנִים הָיָה עוֹשֶׂה בָּאָרֶץ? אֶלָּא מַהוּ וַיִּבֶן? הִסְתַּכֵּל בִּשְׂכְלוֹ וְיָדַע לְאוֹתוֹ מָקוֹם לָדַעַת בּוֹ חָכְמָה (עֶלְיוֹנָה. כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (נחמיה ח) וַיָּבִינוּ בַּמִּקְרָא).

392. עַד דַּהֲווֹ יַתְבִּי, הָא נִשְׁרָא אַתְיָא לְגַבֵּיהוּ, וְשׁוּשַׁנָּה זַרְדָא בְּפוּמֵהּ, וְשַׁדֵּי קַמַּיְיהוּ, וְאַזְלַת לָהּ, זָמוּ וְזַדּוּ. אָמַר רִבִּי פִּנְחָס, וְלָאו אֲמִינָא לְכוּ, דְּנִשְׁרָא דָא בִּשְׁלִיחוּתָא דְּמָארֵהּ, אַזְלָא וְאַתְיָא. שׁוּשַׁנָּה דָא, אִיהִי שׁוּשַׁן עֵדוּת דְּקָאֲמִינָא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁדַר לֵיהּ לְגַבָּן.

392. עַד שֶׁהָיוּ יוֹשְׁבִים, אוֹתוֹ נֶשֶׁר חָזַר אֲלֵיהֶם וְשׁוֹשַׁנָּה אַחַת בְּפִיו, וְהִשְׁלִיךְ לִפְנֵיהֶם וְהָלַךְ לוֹ. רָאוּ וְשָׂמְחוּ. אָמַר רַבִּי פִּנְחָס, וְלֹא אָמַרְתִּי לָכֶם שֶׁנֶּשֶׁר זֶה בִּשְׁלִיחוּת שֶׁל קוֹנוֹ הוֹלֵךְ וּבָא? שׁוֹשַׁנָּה זוֹ הִיא שׁוּשַׁן עֵדוּת שֶׁאָמַרְתִּי, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שָׁלַח אוֹתָהּ אֶצְלֵנוּ.

393. פָּתַח כְּמִקֶּדֶם וְאָמַר, (תהלים ס) לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד. וְכִי שׁוּשַׁן עֵדוּת מֵעִיד? אֶלָּא שׁוּשָׁן זֶה הִיא עֵדוּת לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, וְהִיא עֵדוּת לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עֵדוּת לַיִּחוּד הָעֶלְיוֹן, וְזֶהוּ בִּגְלַל שֶׁשּׁוֹשַׁנָּה

393. פָּתַח כְּמִקֶּדֶם וְאָמַר, (תהלים ס) לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד לְלַמֵּד. וְכִי שׁוּשַׁן עֵדוּת מֵעִיד? אֶלָּא שׁוּשָׁן זֶה הִיא עֵדוּת לְמַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית, וְהִיא עֵדוּת לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, עֵדוּת לַיִּחוּד הָעֶלְיוֹן, וְזֶהוּ בִּגְלַל שֶׁשּׁוֹשַׁנָּה

אִיהוּ. בְּגִין דְּשׁוֹשַׁנָּה דָּא אִית בָּהּ תְּלִיסַר עָלִין, וְכֻלְּהוּ קַיְּימִין בְּעִקָּרָא זִדָּא, וְאִית בָּהּ זִמּוּשׁ עָלִין לְבַר תַּקִּיפִין, דְּזַפָּיִן לְדָא שׁוֹשַׁנָּה וְאַגִּינוּ עָלָהּ.

זוֹ יֵשׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים, וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּשֹׁרֶשׁ אֶחָד, וְיֵשׁ בָּהּ חֲמִשָּׁה עָלִים מִבַּחוּץ חֲזָקִים שֶׁמְּחַפִּים לְשׁוֹשַׁנָּה זוֹ וּמְגִנִּים עָלֶיהָ.

When the eagle arrived at the great darkness, he descended with King Solomon under his left wing. Then he stood on the chains that held Azah and Azael at their place. Solomon took a ring with a holy name and placed it in the eagle's mouth. At that moment the chained angels revealed to King Salomon everything he desired to know about the secrets of the spiritual system. In Zohar Mishpatim we read the deeper explanation that was revealed, in the Zohar, by the 'Elder'. In the English Zohar Mishpatim, Vol 10, you can read it beginning with paragraph 340. Unfortunately, the English translation in most cases doesn't bring the entire commentary of Rabbi Ashlag as it exists in the original Hebrew Zohar. King Solomon was getting up early in the morning every day, to make unifications and draw the light of Chokhma. He did it when it was still dark because Chokhmah controls the night. King Solomon unified the three columns while facing the East that is the Central Column. Then he saw a vision that was the action of drawing Chokmah through the aspect of eyesight (ראיה). Then he turned to the south that is the right column, and to the north that is left column and the source of Chokmah. The Eagle is the aspect of the central column that is the highway to the upper levels. The Tree of Life 'height' is measured as 500 'parsec', פרסה, a word that when we rearrange the letters can be read as ספירה, Sefirah. The 400 'parsec' that the Eagle took from Solomon was the ascending process to the level of Chokmah. Chokhmah is considered as darkness because it is the source of light that cannot be revealed without the light of Chassadim. It is similar to the aspect of the rays of the sun traveling in space. Their energy is immense; but only when we have a vessel that is a form of restriction and limitation, Chokhmah can be revealed. "וַיִּבֶן שְׁלֹמֹה אֶת-גֶּזֶר, וְאֶת-בֵּית חֹרֹן תַּחְתּוֹן" "וְאֶת-בַּעֲלָת וְאֶת-תמר (תַּדְמֹר) בַּמִּדְבָּר, בָּאָרֶץ" "And Solomon built Gezer, and Beth-Horon the nether" "and Baalath, and Tadmor in the wilderness, in the land," The Zohar tells us that when the bible says 'built', meaning the act of building, בניה, it is the expression of understanding. This word also spells 'Binah', בינה, that means 'understanding'. Solomon was actually looking inside his mind to understand the wisdom. The Great Eagle is the aspect of Binah, that connects to Chokhmah, to carry its light to Malchut. The Wings are Right and Left of Binah and are also called Pillar of Fire (left) and Pillar of Cloud (right) that connect to Malchut. King Solomon used a holy name when he was in the ascending process through the central column. He was 'riding' with Binah to the level of Chokmah that is darkness as explained above. The name he used, was a shield to protect his soul from falling to the other side. It is similar to the protection of the atmosphere and the ozone layer do from direct contact with the deadly rays of the sun. The two angels Azah and Azael represent a bridge that binds Chokhmah on the upper level and the Chokmah on the lower level. The level of connection to Chokamh/wisdom of King Solomon brought peace on earth for many years. When we connect to the wisdom of the Zohar, we draw similar

energy to our lives and the world around us. For most people, it doesn't look like much but the fact is that there could've been great terror and chaos in the world without the Zohar.

394. וְכֹלָּא בְּרָזָא דִּזְוָכְמְתָא הוּא, תְּלִיסַר עָלִין, אִלֵּין תְּלִיסַר מְכִילָן דְּרַזְוַמֵּי, דְּיָרְתָא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּעֵילָא, וְכֻלְּהוּ אֲזִידָן בְּעִקָּרָא זַדָּא, (ד"א דאינון י"ג תיקונין דדיקנא תתאה דאריך אנפין, דאינון י"ג תיקונין עלאין דזעיר אנפין) וְאִיהוּ בְּרִית זַדָּא וְדוּגְמָא דִּבְרִית (ס"א יחודא) יְסוֹדָא דְּכֹלָּא. זַמְשֵׁי תַּקִּיפִין דְּסַזְרָן עָלֵיהּ, אִלֵּין זַמְשִׁין תַּרְעִין, זַמְשֵׁי מְאָה שְׁנִין (דיסודא, יסודא (נ"א בבי מקדשא) ברית קדישא) דְּאִילְנָא דְּזַזֵּי, אַזְלָא בְּהוּ.

394. וְהַכֹּל בְּסוֹד הַחָכְמָה הוּא. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הָרַחֲמִים שֶׁיּוֹרֶשֶׁת כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מִלְּמַעְלָה, וְכֻלָּם אֲחוּזִים בְּשֹׁרֶשׁ אֶחָד. (שֶׁהֵם י"ג תִּקּוּנִים שֶׁל הַזָּקָן הַתַּחְתּוֹן שֶׁל אֲרִיךְ אַנְפִּין, שֶׁהֵם י"ג תִּקּוּנִים עֶלְיוֹנִים שֶׁל זְעֵיר אַנְפִּין) וְהוּא בְּרִית אַחַת וְדֻגְמַת בְּרִית הַיְסוֹד (הַיִּחוּד) שֶׁל הַכֹּל. חֲמִשָּׁה חֲזָקִים שֶׁסּוֹבְבִים עָלֶיהָ אֵלּוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים, חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה (שֶׁל הַיְסוֹד, יְסוֹד (בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ) בְּרִית קֹדֶשׁ) שֶׁעֵץ הַחַיִּים הוֹלֵךְ בָּהֶם.

395. סַהֲדוּתָא לְעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית. כָּל עוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית, כֻּלְּהוּ (ס"א חמש מאה שנין דיסודא ברית קדישא כלהו עובדא דבראשית תייבין וכו') תַּיְבִין יְדִיעָן בְּסוּכְלְתָנוּ, וְקַיְּימָא בְּזוּזוּשְׁבָנָא אֱלֹהִים דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. אַזְוֵזֵי לְעֵילָא, וְאַזְוֵזֵי לְתַתָּא. אַזְוֵזֵי לְעֵילָא, בְּרָזָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי. וְאַזְוֵזֵי לְתַתָּא, בְּרָזָא דִּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

395. עֵדוּת לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. כָּל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, כֻּלָּם (חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה שֶׁל הַיְסוֹד בְּרִית קֹדֶשׁ, כֻּלָּם מַעֲשֶׂה שֶׁל בְּרֵאשִׁית יוֹשְׁבִים וְכוּ') תֵּבוֹת יְדוּעוֹת בַּהֲבָנָה, וְעוֹמְדִים בְּחֶשְׁבּוֹן, וְשֵׁם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, מַרְאֶה לְמַעְלָה וּמַרְאֶה לְמַטָּה. מַרְאֶה לְמַעְלָה בְּסוֹד שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, וּמַרְאֶה לְמַטָּה בְּסוֹד שֶׁל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל.

396. שׁוֹשַׁנָּה סַהֲדוּתָא לְעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית, דְּקַיְּימָא בְּכָל הָנֵי סִימָנִין, דִּכְתִיב (ס"א דא) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, דָּא שׁוֹשַׁנָּה. תְּלִיסַר עָלִין, (נ"א אינון) תְּלִיסַר תֵּיבִין עַד אֱלֹהִים תִּנְיָינָא. וְאִינּוּן: אֵת, הַשָּׁמַיִם, וְאֵת, הָאָרֶץ, וְהָאָרֶץ, הָיְתָה, תֹהוּ, וָבֹהוּ, וְוֹשֶׁךְ, עַל, פְּנֵי, תְהוֹם, וְרוּחַ. הָא תְּלִיסַר עָלִין דְּשׁוֹשַׁנָּה. זַמְשֵׁי תַּקִּיפִין דְּסַזְרָן לְאִלֵּין, אִינּוּן: מְרַחֶפֶת, עַל, פְּנֵי, הַמָּיִם, וַיֹּאמֶר. הָא זַמְשֵׁי אַזְרָנִין. לְבָתַר יְהִי אוֹר, הָא עִיקָּרָא וְשָׁרְשָׁא דְּשׁוֹשַׁנָּה דִּכֹלָּא וַאֲזִידָן בָּהּ.

396. שׁוֹשַׁנָּה – עֵדוּת לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, שֶׁעוֹמֶדֶת בְּכָל אֵלּוּ הַסִּימָנִים, שֶׁכָּתוּב (זֶה) בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. זוֹ שׁוֹשַׁנָּה. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים (הֵם) שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תֵּבוֹת עַד שֵׁם אֱלֹהִים הַשֵּׁנִי. וְאֵלּוּ הֵם: א – אֵת, ב – הַשָּׁמַיִם, ג – וְאֵת, ד – הָאָרֶץ, ה – וְהָאָרֶץ, ו – הָיְתָה, ז – תֹהוּ, ח – וָבֹהוּ, ט – וְחֹשֶׁךְ, י – עַל, יא – פְּנֵי, יב – תְּהוֹם, יג – וְרוּחַ. הֲרֵי שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים שֶׁל הַשּׁוֹשַׁנָּה. חֲמִשָּׁה חֲזָקִים שֶׁסּוֹבְבִים לְאֵלּוּ הֵם: א – מְרַחֶפֶת, ב – עַל, ג – פְּנֵי, ד – הַמָּיִם, ה – וַיֹּאמֶר. הֲרֵי חֲמִשָּׁה אֲחֵרִים. אַחַר כָּךְ נֶאֱמַר יְהִי אוֹר, הֲרֵי עִקָּר וְשֹׁרֶשׁ שֶׁל הַשּׁוֹשַׁנָּה שֶׁהַכֹּל אָחוּז בָּהּ.

While the students were studying, an eagle came to them with a lily, dropped it in front of them and left. They were in joy and Rabbi Pinchas said that this was a testimony to the Creation of the worlds.

This lily has five leaves on the outside and thirteen on the inside. They all have one and the same root, which is Yessod of Zeir Anpin, that channels the thirteen attributes of Mercy to Malchut.

The five base leaves of the lily are the aspect of the fifty gates of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod of Binah. Each of them includes 10 Sefirot and that brings the count of the Sefirot to five hundred. Each Sefira is also called a 'year', שנה. This is the reason why the height of the Tree of Life is said to have a height of 500 years.

The Zohar reveals to us that the entire Creation is held by the 13 attributes of God's mercy and the five Sefirot - Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod. These five define the essence of the vessel and in the large picture, the entire creation.

The first three words of the Torah (Genesis 1:1) are "בְּרֵאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים", "In the beginning God created." The following 13 words are the aspect of the 13 attributes:

"אֵת הַשָּׁמַיִם, וְאֵת הָאָרֶץ. וְהָאָרֶץ, הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ, וְחֹשֶׁךְ, עַל-פְּנֵי תְהוֹם; וְרוּחַ" (the 13 words).

The English translation is insignificant in this study and is given here for verse reference only.

"the heaven and the earth. Now the earth was unformed and void, and darkness was upon the face of the deep; and the spirit …"

We skip the word "אֱלֹהִים", 'God', because it is the Creator. The next five words until the next "אֱלֹהִים" are the aspect of the five Sefirot explained above.

"מְרַחֶפֶת עַל-פְּנֵי הַמָּיִם וַיֹּאמֶר"

"hovered over the face of the waters"

We, again, skip the word "אֱלֹהִים" and we see "יְהִי אוֹר", "Let there be Light", that is the root of the 'lily', and all levels come from it.

397. סַהֲדוּתָא לְיִזּוּדָא. זַמִּישׁ עָלִין תַּקִּיפִין, שָׁרְשָׁא וְיִזּוּדָא, דְּאִזְדַּן בֵּיהּ תְּלֵיסַר עָלִין אִלֵּין. (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ, הָא זַמִּישׁ עָלִין דְּשׁוּשַׁנָּה. אֶחָד, דָּא הִיא עִיקָּרָא וְשָׁרְשָׁא דְּכֻלְּהוּ אִזְדַּן בֵּיהּ. רָזָא (ס"א סהדותא ליחודא. חמש תיבין שמע ישראל יי אלהינו יי, אינון חמש עלין תקיפין דשושנה. שרשא ויסודא אחידן ביה דא הוא אחד, ואיהו עיקרא ושרשא דכלהו אחידן ביה. תליסר עלין אלין רזא) דִּתְלֵיסַר בְּזוּשְׁבָּנָא, גּוּשְׁפַּנְקָא דְּמַלְכָּא.

397. עֵדוּת לַיִּחוּד. חֲמִשָּׁה עָלִים חֲזָקִים, הַשֹּׁרֶשׁ וְהַיִּחוּד שֶׁאֲחוּזִים בּוֹ שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים אֵלּוּ. (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' – הֲרֵי חֲמִשָּׁה עָלִים שֶׁל הַשּׁוֹשַׁנָּה. אֶחָד – זֶהוּ הָעִקָּר וְהַשֹּׁרֶשׁ שֶׁהַכֹּל אָחוּז בּוֹ. סוֹד (עֵדוּת לַיִּחוּד. חָמֵשׁ תֵּבוֹת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד, אֵלּוּ חֲמִשָּׁה עָלִים חֲזָקִים שֶׁל הַשּׁוֹשַׁנָּה. שֹׁרֶשׁ וְיסוֹד אֲחוּזִים בּוֹ. זֶהוּ אֶחָד. וְהוּא עִקָּר וְשֹׁרֶשׁ שֶׁהַכֹּל אֲחוּזִים בּוֹ. שְׁלֹשָׁה עָשָׂר עָלִים אֵלּוּ סוֹד) שֶׁל שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה בְּחֶשְׁבּוֹן, חוֹתַם הַמֶּלֶךְ.

398. תָּא וְחַזֵּי, כְּגַוְונָא (שיר השירים ב) דְּשׁוּשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים, הָכִי אִינּוּן יִשְׂרָאֵל בֵּין עַמִּין עוֹבְדֵי

398. בֹּא וּרְאֵה, כְּדֶגֶמֶת הַשּׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים, (שיר השירים ב) כָּךְ הֵם יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַמִּים עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, וְכָךְ

כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. וְהָכִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, בֵּין שְׁאַר אֻכְלוּסִין רַבְרְבָן בְּמָנָן. כָּל זְמַן דְּשׁוֹשַׁנָּה קַיְימָא אֲטִימָא, דְּלָא פָּתִיזָא, לֵית בָּהּ רֵיזָא, וְלָא סַלְקִין לָהּ, וְלָא מַפְקִין לָהּ מִגּוֹ גּוּבִין, בְּשַׁעֲתָא דְּשׁוֹשַׁנָּה פָּתִיזָא, סַלְקָא רֵיזָא, כְּדֵין אַפִּיקוּ לָהּ מִגּוֹ גּוּבִין. וְיִתְהַנֵּי בְּהוּ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ה) פָּתְחוּ לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שַׁדְרָה לָן אֶלָּא לְמֵיהַךְ לְאוֹרְזָן.

כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל בֵּין שְׁאָר הֲמוֹנֵי הַשָּׂרִים הַמְמֻנִּים. כָּל זְמַן שֶׁהַשּׁוֹשַׁנָּה עוֹמֶדֶת סְגוּרָה וְאֵינָהּ פְּתוּחָה, אֵין בָּהּ רֵיחַ, וְלֹא מַעֲלִים אוֹתָהּ וְלֹא מוֹצִיאִים אוֹתָהּ מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים. אֲבָל בְּשָׁעָה שֶׁהַשּׁוֹשַׁנָּה פְּתוּחָה, מַעֲלָה רֵיחַ, וְאָז מוֹצִיאִים אוֹתָהּ מִתּוֹךְ הַקּוֹצִים, וְנֶהֱנֵית מֵהֶם כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא שָׁלַח אוֹתָהּ לָנוּ אֶלָּא לָלֶכֶת לְדַרְכֵּנוּ.

399. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר לַאֲבוּהִי, הָא שְׁמַעְנָא אִלֵּין שַׁיְיפִין אֲטִימִין, בְּרָזָא דְּקָרְבְּנִין. שַׁיְיפִין אַזְדָּרְנִין, רָזָא דִּלְהוֹן מַאי. אָמַר לֵיהּ רִבִּי (דף רל"ד ע"א) שִׁמְעוֹן לְרִבִּי אֶלְעָזָר, אֶלְעָזָר בְּרִי, כָּל שְׁאַר שַׁיְיפִין דִּלְגוֹ, רָזָא עִלָּאָה אִיהוּ.

399. וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְאָבִיו, הֲרֵי שָׁמַעְתִּי עַל אֵלּוּ הָאֵיבָרִים הָאֲטוּמִים בְּסוֹד הַקָּרְבָּנוֹת. אֵיבָרִים אֲחֵרִים, הַסּוֹד שֶׁלָּהֶם מַהוּ? אָמַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן לְרַבִּי אֶלְעָזָר, אֶלְעָזָר בְּנִי, כָּל שְׁאָר אֵיבָרִים שֶׁמִּבִּפְנִים, סוֹד עֶלְיוֹן הוּא.

The five supporting leaves of the Lily hold the inner thirteen into one root. The Zohar tells us that the first five words of the Shema Yisrael, “שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה”, “Hear, O Israel: YHVH is our God, YHVH” is the aspect of the five leaves and the five sefirot as we studied earlier. The sixth word, “אֶחָד”, "is One”, is the root. Numerically 13 and it is the secret of the ‘ring’ of the King. Rabbi Ashlag in his commentary explains that the five sefirot are a testimony to the supernal unification of Zeir Anpin and Malchut. The five sefirot are the aspect of the vessel and the 13 attributes are the essence of the Light that fills the vessel. Shema Yisrael, “שְׁמַע יִשְׂרָאֵל”, is Netzach and Hod, “יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה”, is Chessed, Gevurah and Tiferet. “One”, “אֶחָד”, is the aspect of the unification of Malchut and Zeir Anpin. Their unification reveals the 13 attributes of Mercy and that is why the numerical value of “One”, “אחד”, is 13. Malchut is called the “Ring of the King” Ring, טבעת, has the root טבע, meaning ‘Nature’ also the process of ‘sinking’ in a shape into something else. A coin is called ‘מטבע’ that means a form is shaped onto the metal unit by an external force to give it a specific shape and ‘value’. The numerical value of the word “הטבע”, ”The Nature”, is equal to אלהים, ‘God’. Another aspect of ring, טבעת, is a circular element that is the aspect of the Endless. The entire universe (Malchut) is operated in a circular aspect motion, energy, beginning with the atoms and ends with galaxies in the universe. The King has a crown that is also circular above the head. The word for crown, in Hebrew, is כתר, ‘Keter’, that means 'encirclement'. The light of the Endless is in the circle encircling the entire creation. Keter is also the aspect of every beginning where the energy, force, defines it is born and included within it. A simple example: the thought of writing a book or build a house or a city or a chocolate muffin is the aspect of Keter of everything that follows it in the process of manifestation. “One” is described as ‘the ring’ that is the force

that activates and holds the unification of Malchut and Zeir Anpin with the Light of the Endless that is the 'King', Keter of Creation. Song of Songs 5:2 " אֲנִי יְשֵׁנָה, וְלִבִּי עֵר; קוֹל דּוֹדִי דוֹפֵק, פִּתְחִי-לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַּמָּתִי–שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא-טָל" I sleep, but my heart waketh; Hark! my beloved knocketh: 'Open to me, my sister, my love, my dove, my undefiled; for my head is filled with dew" We are in a sleep state but our hearts are awake. we are able to hear the Creator 'knocking' on our doors expecting us to open up our vessel (the five outer leaves of the Lily). When we do open up, the Light will connect us to the 13 attributes. טל, 'dew' of the verse above has the numerical value of the spelled YHV letters יוד-הא-ואו. It is the force that will come down to Malchut and awaken the 'dead' in the process of the Resurrection. When the Israelites in Malchut connect to the left column then they are in darkness but when they connect to the right column they create the central column and reveal the Light. Song of Songs 2:2 " כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים" As a lily among thorns" The Israelites are like a Lily among the thorns that is the aspect of the other nations of the world. As long as the Lily is closed and its scent is not yet revealed, it is left alone. The Zohar is like the 'Dew' that awakens the 'lilies' that are scattered among the 'thorns'. When the Lily opens up and reveals its beauty, the scent is spread out and it is picked out of the thorns. With the power of the Zohar Israelites could open up their soul and hearts to the light. The 'scent' is spread up for the Light to connect us to him with the 13 attributes of Mercy. If you are reading this then your 'lily' is probably open to a certain degree. There are more lilies out there waiting for us to share the 'dew' (Zohar) and resurrect their souls. The world will smell different. The sages tell us that when Mashiach comes the air will be filled with a special scent. Share your Zohar studies with your friends by email, Facebook, tweet, 'Like','+1′ or any of sharing that you think about.

400. תָּא חֲזֵי, לִבָּא הָא אִתְּמַר, אֲבָל לֵב דָּא אִיהוּ נוּרָא דְּדָלִיק, וְאִלְמָלֵא דְּזַמִּין לְגַבֵּיהּ מַלְכָּא עִלָּאָה כַּנְפֵי רֵיאָה, דְּאַתְיָין לְקַמֵּיהּ רוּזָא, מֵרוּזָא דְּנָשִׁיב מִגּוֹ בּוּסְמִין עִלָּאִין, הֲוָה אוֹקִיד לְעָלְמָא בְּרִגְעָא חֲדָא.

400. בֹּא וּרְאֵה, הַלֵּב הֲרֵי נֶאֱמַר, אֲבָל לֵב זֶה הוּא אֵשׁ שֶׁשּׂוֹרֵף, וְאִם לֹא שֶׁהִזְמִין אֵלָיו הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן אֶת כַּנְפֵי הָרֵאָה, שֶׁמְּבִיאִים לְפָנָיו הָרוּחַ מֵרוּחַ שֶׁנּוֹשֶׁבֶת מִתּוֹךְ בְּשָׂמִים עֶלְיוֹנִים, הָיָה שׂוֹרֵף אֶת הָעוֹלָם בְּרֶגַע אֶחָד.

401. פָּתַח וְאָמַר, (בראשית יט) וַיְיָ הִמְטִיר עַל סְדוֹם וְעַל עֲמוֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ, אֲמַאי אוֹקִיד לוֹן. בְּגִין דְּכַנְפֵי רֵיאָה לָא נְשִׁיבוּ בְּהַהִיא שַׁעְתָּא. וְסִתְרָא דְּכַנְפֵי רֵיאָה, דָּא (תהלים סח) כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֵינוֹן רְפָאֵל, וְצַדְקִיאֵל. וְעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (תהלים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, לְנַשֵּׁבָא תְּדִיר כַּנְפֵי מַלְכָּא (ס"א לבא).

401. פָּתַח וְאָמַר, (בראשית יט) וַה׳ הִמְטִיר עַל סְדֹם וְעַל עֲמֹרָה גָּפְרִית וָאֵשׁ. מַדּוּעַ שָׂרַף אוֹתָם? מִשּׁוּם שֶׁכַּנְפֵי רֵאָה לֹא נָשְׁבוּ בְּאוֹתָהּ שָׁעָה. וְהַסּוֹד שֶׁל כַּנְפֵי הָרֵאָה, זֶה שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים סח) כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף. וְאֵלּוּ הֵם רְפָאֵל וְצַדְקִיאֵל. וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (תהלים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, לְנַשֵּׁב תָּמִיד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ (הַלֵּב).

Rabbi Elazar tells his father, Rabbi Shimon, that he heard the explanation on the external organs of the body and asked him to reveal the secrets of the internal organs. Rabbi Shimon replied and said that the internal organs carry secrets of the higher levels and he begins the explanation. The heart is a fire that burns everything, and if God didn't make lungs to cool it with the air (winds) that blows in them, the world would have been consumed in one moment. Genesis 19:24 "וַיהוָה, הִמְטִיר עַל-סְדֹם וְעַל-עֲמֹרָה–גָּפְרִית וָאֵשׁ: מֵאֵת יְהוָה, מִן-הַשָּׁמָיִם." "Then YHVH caused to rain upon Sodom and upon Gomorrah brimstone and fire from YHVH out of heaven," The Zohar asks why did God burn these cities and answers that because the wings of the lungs did not blow air on that time. The heart is controlled by the left of Binah. The lungs are the aspect of the right column, Chessed and without Chassadim Psalms 68:14 "כַּנְפֵי יוֹנָה, נֶחְפָּה בַכֶּסֶף;", "the wings of the dove are covered with silver" Psalms 104:4 " עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת; מְשָׁרְתָיו, אֵשׁ לֹהֵט." "Who makes winds his messengers (Angels), the flaming fire, his ministers." The wings = the lungs; the dove is the aspect of the soul that receives the life force through the air that blows in the lungs; covered with silver is the secret of the angels Raphael, רפאל, and Tzadkiel, צדקיאל, that bring the light of Chassadim with healing and salvation through the right column (Silver). The light from the left column is direct light, and our soul is not able to hold onto it on the level of Malchut. It is considered darkness as we explained in DZ 1209. We must have protection in the form of Light of Chassadim that comes by forming a proper vessel. The light of Chokmah is similar to a drug overdose. It can bring great pleasure, but the body cannot handle it and the soul leaves the body. Our lungs and breathing process provides the necessary restriction of receiving and returning, to be able to absorb and sustain life at the physical level. This Zohar section begins the "Internal Organs" article. It describes the light that is connected to the different inner organs. Studying it with pure consciousness connect our organs to the light that the Zohar reveals and influence purification of the body from negativity. Pinchas – The entire article of Internal Organs for reading and scanning (PDF)

402. **רעֵיא מהימנא ובְּזִזְבּוּרָא קַדְמָאָה, אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, כָּל מַה דְּאַמְרַת שַׁפִּיר, אֲבָל מוֹזְגָא אִיהוּ מַיִם, לֵב אִיהוּ אֵשׁ, וְתַרְוַיְיהוּ אִיהוּ רַוְזַמֵּי וְדִינָא, דָּא כִּסֵּא רַוְזַמֵּי, וְדָא כִּסֵּא דִּינָא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֶלֶךְ, עוֹמֵד מִכִּסֵּא דִּין, דְּאִיהוּ לֵב. וְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַוְזַמִּים, דְּאִיהוּ מוֹזְגָא.**

402. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כָּל מַה שֶׁאָמַרְתָּ – נָכוֹן, אֲבָל הַמּוֹחַ הוּא מַיִם, וְהַלֵּב הוּא אֵשׁ, וּשְׁנֵיהֶם הֵם רַחֲמִים וְדִין. זֶה כִּסֵּא רַחֲמִים, וְזֶה כִּסֵּא דִּין. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ, עוֹמֵד מִכִּסֵּא דִּין, שֶׁהוּא הַלֵּב, וְיוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים, שֶׁהוּא הַמּוֹחַ.

403. **וְכַד זוּבִין מִתְרַבִּין עַל אֲבָרִים, וְעַל עַרְקִין דְּלִבָּא, דְּאִיהוּ כֶּרְסְיָיא דְּדִינָא. אִתְּמַר בְּלִבָּא,** (אסתר ז) **וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּזַּעְמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה**

403. וְכַאֲשֶׁר הַחוֹבוֹת מִתְרַבִּים עַל הָאֵיבָרִים וְעַל הָעוֹרְקִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהוּא כִּסֵּא שֶׁל דִּין, נֶאֱמַר בַּלֵּב, (אסתר ז) וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן, שֶׁהוּא

הַיַּיִן, דְּאִיהוּ יַיְנָא דְּאוֹרַיְיתָא. וּבְזִמְנָא דְּכַנְפֵי רֵיאָה נָשְׁבִין עַל לִבָּא, (יחזקאל א) וָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם (אסתר ז) וַזַּעַם הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה. דִּתְרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה, (שמות כח) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, דָּא כַּפּוֹרְתָּא דְּלִבָּא.

יֵינָה שֶׁל תּוֹרָה. וּבִזְמַן שֶׁכַּנְפֵי רֵאָה נוֹשְׁבוֹת עַל הַלֵּב, נֶאֱמַר (אסתר ז) וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה. שֶׁעַל שְׁתֵּי כַּנְפֵי רֵאָה נֶאֱמַר, (שמות כה) וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, זוֹ הַכַּפֹּרֶת שֶׁל הַלֵּב.

404. וּבְמַאי וַזַּעַם הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה. בְּגִין דְּוָאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל, דָּא קוֹל תּוֹרָה, קוֹל דִּקְרִיאַת שְׁמַע. וַיְדַבֵּר אֵלָיו, בִּצְלוֹתָא דְּפוּמָא, דְּאִיהוּ (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּחוּ וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.

404. וּבַמָּה חֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה? בִּגְלַל (שֶׁוָּאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כַּנְפֵיהֶם) (במדבר ז) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל – זֶה קוֹל הַתּוֹרָה, קוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע. וַיְדַבֵּר אֵלָיו – בִּתְפִלּוֹת הַפֶּה, שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ.

405. וְהַהוּא רוּזָא דְּנָשִׁיב בְּכַנְפֵי רֵיאָה, אִיהוּ אַפִּיק כֻּלָּא בְּקִנָּה, דְּאִיהוּ קִנָּה זְכוּתָא קִנֵּה בִינָה. וְאִתְּמַר בָּהּ, (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר יְיָ מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ. דְּאִינּוּן אַרְבַּע אַתְוָון יְדֹו"ד, וְהַאי אִיהוּ רוּזָא דְּדָפִיק בְּכָל עֲרִקִין דְּלִבָּא, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, (יחזקאל א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ.

405. וְאוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁנּוֹשֶׁבֶת בְּכַנְפֵי הָרֵאָה, הִיא מוֹצִיאָה קוֹל בְּקָנֶה, שֶׁהוּא קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה. וְנֶאֱמַר בָּהּ, (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר ה' מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ. שֶׁהֵן אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָ"ה, וְזוֹהִי רוּחַ שֶׁדּוֹפֶקֶת בְּכָל עוֹרְקֵי הַלֵּב, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (יחזקאל א) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלֵכוּ.

The 'Faithful Shepherd', Moses, calls Rabbi Shimon 'Holy Light' and praises him for his previous teaching. He adds that the brain is water, that is Chassadim and the aspect of Chokmah of the right. The heart is fire that is judgment and the secret of Chokmah of the left column of Binah. Together they bring mercy and judgment. The brain is the throne of Mercy and the heart is a throne of judgment. The Holy one Bless be He, is a king that stands on a throne of judgment that is the heart and sits on the throne of Mercy, that is the brain.

Esther 7:7

"וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ, מִמִּשְׁתֵּה הַיָּיִן"

"And the king arose in his wrath from the banquet of wine"

Our involvement with different kinds of negativity builds up impurities in the body and the King that usually sits in his throne in peace, raises with anger. It is an automatic effect that is caused by our negativity. The wine in the verse above is the aspect of the Torah. When the wings of the lungs blow, the anger is calmed.

Esther 7:10 "וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ, שָׁכָכָה"

"Then the king's anger subsided "

When the negativity is removed or sweetened with Chassadim, the aspect of judgment disappears and the King is back into peace. The words 'subsided' שָׁכָכָה

has the numerical value of 345, same as the name מהש for healing. Kabbalistic gematria brings the spelled name מהש as equal to the word חיים,'Life'. (For those who understand it, Hebrew explanation below)
To remove illnesses and judgments from our soul and body, we need to draw the light of Chassadim that will balance the blood and maintain the healthy soul in a healthy body.
The deep study of the Torah that we do through the Zohar helps us in achieve the necessary balance in our lives. Some souls have stings of judgments connected to them from previous lives. The continuous prayers and meditations, especially of the Shema Yisrael prayer will transform the judgment to positivity sooner or later.
Shema Yisrael page
Deeper explanation on the מהש Mem he Shin letters.

מהש שם זה מע"ב שמות, והוא יצא מפסוק מעלי שומרי החומות [שיה"ש ה ז], וכחו לסלק המות, וטוב לכוין בו בעת המגפה או חולה המתפלל, והוא בגימטריא **קפ"ד וקס"א** ובמילואו עולה מות כזה, **מֶ**ם **הַ**אַ **שִׁי**ן וניקודו עולה ע"ב, (נ"ל אב"א שניקודו כמקורו כזה מֶם הַאַ שִׁין והנחים כתנועתן) [דבאופן כזה הניקוד עולה ע"ב]. וצריך להמשיך לו אלף מתיקון ואמת שנפש אריך אנפין מהפך לו מות לאמת, נ"א מתיקון ואמת שבפני אריך אנפין להפך ממות לואמת, נ"א **מֶ**ם **הַ**א **שִׁי**ן וניקודו יוצא מפסוק מֵעָלַי שׁוֹמְרֵי החומות ויכוין בשם **גֹּ**ף ובגימטריא מ"ו ל"ז י"ט כ"ו עם ד' כוללים [ועם כללות הכולל דאז מספרם כמספר גֹּף] (שהם מילויי הויה מ"ו מילוי ע"ב ל"ז מילוי ס"ג י"ט מילוי מ"ה כ"ו מילוי ב"ן), וזה בא מחמת שנסתלקו ההויות ונשארו במילויים לבדם, וע"ל זה השם באות נ' סי' י"א י"ב וי"ג (ונ"ל אב"א בדרך פשט ששם **מהש** במילואו גימטריא **תקי"ח** עם ג' אותיות דפשוט וז' דמילוי והכולל ושמנה נקודות והכולל שלהם הכל עולה **תקל"ח**, בגימטריא **חיים** במילאו כזה חי"ת יו"ד יו"ד מ"ם וזהו מהפך מות לואמת כנלע"ד.) [ועיין עוד לעיל אות ו' סי' קע"ה סע' א' שוא"ו ואל"ף הם ענין אחד]. וכן בזה השם הרג משה למצרי שכן ארז"ל במה הרגו שהפך שמו , וזה השם הוא להריגה ובו היה נהפך המטה לנחש והא סוד להט החרב המתהפכת והוא סוד מה' ש' הוא סוד מה שחו והוא יוד הא ואו הא, הוא שהיה כתוב במטה ובו עשה עשר מכות במצרים, ספר המלכות.

406. **אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וַדַּאי רַעְיָא בְּזֹהֲרָא, דַּרְגָּא דִּילָךְ אִיהִי, דְּבֵיהּ וַזְמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה.** (תהלים קמד) **אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָ"ה, בְּגִימַטְרִיָּא מֹשֶׁה. אָמַר לֵיהּ, בְּרִיךְ אַנְתְּ בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, בּוּצִינָא דְּדָלִיק כַּבֵּי מַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא. נֵר יְיָ, אִיהִי נִשְׁמָתָהּ דִּילָךְ.**

406. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וַדַּאי רוֹעֶה נֶאֱמָן, מַדְרֵגָה שֶׁלְּךָ הִיא, שֶׁבָּהּ נֶאֱמַר וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכְבָה. (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָ"ה, בְּגִימַטְרִיָּא מֹשֶׁה. אָמַר לוֹ, בָּרוּךְ אַתָּה הַמָּאוֹר הַקָּדוֹשׁ, נֵר שֶׁדּוֹלֵק לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. נֵר ה' – הִיא נִשְׁמָה שֶׁלְּךָ.

407. אָמַר לֵיהּ, הָא אַמְרַת מוֹזָא וְלִבָּא וְכַנְפֵי רֵיאָה, תְּרֵי כּוּלְיָין מַאי נִיהוּ. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, הָא אוֹקִימְנָא בְּכַנְפֵי רֵיאָה, עוֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, כּוּלְיָין מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט. וְאִינּוּן תְּרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה, וּתְרֵין כּוּלְיָין, לְקֶבֶל ד׳ זִיוָן דְּכַרְסְיָיא. כַּרְסְיָיא, אִיהוּ לִבָּא בְּאֶמְצָעִיתָא.

407. אָמַר לוֹ, הֲרֵי אָמַרְתָּ מֹחַ וְלֵב וְכַנְפֵי רֵאָה, שְׁתֵּי כְלָיוֹת מָהֵן? אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הֲרֵי בֵּאַרְנוּ בְּכַנְפֵי רֵאָה אֶת הַפָּסוּק עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת. וְהַכְּלָיוֹת – מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט. וְהֵן שְׁתֵּי כַנְפֵי רֵאָה וּשְׁתֵּי כְלָיוֹת, כְּנֶגֶד אַרְבַּע חַיּוֹת שֶׁל הַכִּסֵּא. הַכִּסֵּא הוּא הַלֵּב בָּאֶמְצַע.

408. וְכֵן מוֹזָא, אִית לֵיהּ אַרְבַּע זִיוָן, דְּאִיהוּ כַּרְסְיָיא דְּרַזְמֵי. וּמַאי נִיהוּ. רְאִיָּיה שְׁמִיעָה רֵיזָא דְּבוּר. רְאִיָּיה: אַרְיֵה. שְׁמִיעָה: שׁוֹר. רֵיזָא: נְשָׁרָא. וְד׳ אַנְפִּין וְד׳ כַּנְפִּין לְכָל זַד. דְּבוּר: אָדָם אִיהוּ. אָזִיד עֵילָא וְתַתָּא, דְּרוֹעִין דְּבְהוֹן וְיָדֵינוּ פָּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. גּוּף אַרְיֵה, וְשׁוֹקִים, (יחזקאל א) וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל. וְעַל גּוּפָא אִתְּמַר, (בראשית מא) מֶרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה. מִשְׁנָה כְּתִיב, לִישָׁנָא דְּמַתְנִיתִין. (ע"כ רעיא מהימנא).

408. וְכֵן הַמֹּחַ יֵשׁ לוֹ אַרְבַּע חַיּוֹת, שֶׁהוּא כִּסֵּא שֶׁל רַחֲמִים. וּמָהֵן? רְאִיָּה שְׁמִיעָה רֵיחַ דִּבּוּר. רְאִיָּה – אַרְיֵה. שְׁמִיעָה – שׁוֹר. רֵיחַ – נֶשֶׁר. וְאַרְבַּע פָּנִים וְאַרְבַּע כְּנָפַיִם לְכָל אֶחָד. דִּבּוּר – הוּא אָדָם. אָחוּז לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, זְרוֹעוֹת, שֶׁבָּהֶן נֶאֱמַר וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם. גּוּף – אַרְיֵה, וְשׁוֹקִים, עֲלֵיהֶן נֶאֱמַר (יחזקאל א) וְכַף רַגְלֵיהֶם כְּכַף רֶגֶל עֵגֶל. וְעַל הַגּוּף נֶאֱמַר (בראשית א) מֶרְכֶּבֶת הַמִּשְׁנֶה. מִשְׁנָה כָּתוּב, לְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה. וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן. (ע"כ רעיא מהימנא).

Rabbi Shimon tells Moses that his level corrects all the worlds because it says in Psalms 144:15

"אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁכָּכָה לוֹ: אַשְׁרֵי הָעָם, שֶׁיְּהוָה אֱלֹהָיו"

"Happy is the people that is in such a case (Moses=שֶׁכָּכָה). Yea, happy is the people whose God is YHVH"

שֶׁכָּכָה has the numerical value 345 as Moses, משה. King David concealed Moses's name because it is about the spiritual level of Da'at, that Moses represents. We are the happy people that have the ability to connect to Da'at. It is the Sefirah that is formed when Chokhmah and Binah are connected together. It allows the light to continue to the lower levels. That is the purpose of Moses from the beginning and through the end, which is the revelation of Mashiach.

Moses replied to Rabbi Shimon, telling him that he, Rabbi Shimon, is a holy candle lit in front of the King and Queen and his soul is the candle of YHVH.

This word exchange is not flattery but a calculated spiritual connection. Rabbi Shimon connected to Moses, that is Da'at, and Moses validated that connection by positioning him in front of the King, that is Zeir Anpin, and the Queen, that is the Shechina in the lower level.

Moses on the upper level connects Chokhmah and Binah (Y and H of the name) and Rabbi Shimon on the lower level connects Zeir Anpin and Malchut (V and H of the name).

Both of them give us a complete connection to the Tree of Life that we can achieve through the Zohar study.

The Zohar adds that the brain is a throne of mercy and it has four ‘creatures’, like the Holy Creatures of the Holy Throne.
They are revealed in the head.
Y – Lion – Chokhmah – Eyes – Seeing
H – Ox – Binah – Ears – Hearing
V – Eagle – Zeir Anpin – Nose – Smell
H – Man – Malchut – Mouth – Speech
These are the most important tools for making high spiritual connections. With proper consciousness in the brain, we activate the Light of Mercy as an envelope to carry the prayer to a place where it can be heard and answered.

409. טְזוּזוֹל, פָּתַח בּוּצִינָא קַדִּישָׁא וְאָמַר, (קהלת ד) וָאֶרְאֶה אֶת כָּל הָעֲשׁוּקִים שֶׁנַּעֲשׂוּ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשׁוּקִים. מַאן אִינּוּן עֲשׁוּקִים. אִלֵּין יַנּוּקִין דְּאִינּוּן בְּתוּקְפָּא דְּאִמְּהוֹן. דְּסַלְקִין מֵעָלְמָא, עַל יְדֵי מַלְאָךְ הַמָּוֶת. וְכִי מַלְאָךְ הַמָּוֶת קָטִיל לוֹן, דְּאִיהוּ עוֹשֵׁק. אֶלָּא הָדַר וְאָמַר, וּמִיַּד עוֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. דָּא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. וְדָא הוּא מְאֹרֹת זָסֵר וָאוֹ, וְדָא לִילִית, דְּאִיהִי מִמָּנָא דְּהַהוּא עוֹשֵׁק.

409. טְחוֹל, פָּתַח הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְאָמַר, (קהלת ד) וָאֶרְאֶה אֶת כָּל הָעֲשֻׁקִים [שֶׁנַּעֲשׂוּ] אֲשֶׁר נַעֲשִׂים תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים. מִי אֵלּוּ הָעֲשׁוּקִים? אֵלּוּ תִּינוֹקוֹת שֶׁהֵם בְּחֵיק אִמּוֹתָם, שֶׁמִּסְתַּלְּקִים מֵהָעוֹלָם עַל יְדֵי מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְכִי מַלְאַךְ הַמָּוֶת הוֹרֵג אוֹתָם שֶׁהוּא עוֹשֵׁק? אֶלָּא חָזַר וְאָמַר, וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם. מִי הוּא אוֹתוֹ כֹּחַ? זֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית א) יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם. וְזֶהוּ מְאֹרֹת חָסֵר וָא״ו, וְזוֹ לִילִית, שֶׁהִיא מְמֻנָּה עַל אוֹתוֹ הָעוֹשֵׁק.

410. וְאִיהִי אִקְרֵי טְזוּזוֹל, וְאִיהִי אַזְלַת (משפטים קי"ד) וְזַיְיכָא בְּיַנּוּקִי, וּבָתַר עָבְדַת בְּהוּ רוּגְזָא וְדִמְעָה, לְמִבְכֵּי עָלַיְיהוּ. טְזוּזוֹל לִזְיָנָא דְּכָבֵד אַזְלָא. דָּא אִבְרֵי בַּשֵּׁנִי, וְדָא בָּרְבִיעִי בְּעוּבָדָא דְּבְרֵאשִׁית. וּבְגִין דָּא, לֵית סִימָנָא טָבָא בַּשֵּׁנִי וּבָרְבִיעִי. כָּבֵד מוֹתָא דְּרַבְרְבֵי, טְזוּזוֹל מוֹתָא דְּזוּטְרֵי.

410. וְהִיא נִקְרֵאת טְחוֹל, וְהִיא הוֹלֶכֶת וּמְצַחֶקֶת בַּתִּינוֹקוֹת, וְאַחַר כָּךְ עוֹשָׂה בָּהֶם רֹגֶז וּדְמָעוֹת, לִבְכּוֹת עֲלֵיהֶם. הַטְּחוֹל הוֹלֵךְ אַחַר הַכָּבֵד, שֶׁהוּא מִינוֹ. זֶה נִבְרָא בַּשֵּׁנִי, וְזֶה בָּרְבִיעִי בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. וּמִשּׁוּם זֶה אֵין סִימָן טוֹב בַּשֵּׁנִי וּבָרְבִיעִי. כָּבֵד – מִיתָה שֶׁל הַגְּדוֹלִים, טְחוֹל – מִיתָה שֶׁל הַקְּטַנִּים.

Ecclesiastes 4:1 “וְשַׁבְתִּי אֲנִי, וְאֶרְאֶה אֶת-כָּל-הָעֲשֻׁקִים, אֲשֶׁר נַעֲשִׂים, תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ; וְהִנֵּה דִּמְעַת הָעֲשֻׁקִים, וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם, וּמִיַּד עֹשְׁקֵיהֶם כֹּחַ, וְאֵין לָהֶם מְנַחֵם.” “But I returned and considered all the oppressions that are done under the sun; and behold the tears of such as were oppressed, and they had no comforter, and on the side of their oppressors there was power, but they had no comforter.” The Zohar explains that the ‘oppressors’ is the angel of death, Sama-el and his wife, Lili-th. The oppressed are the children that are still dependent on their mothers. The one that is responsible for taking the life of the children is Lili-th, that is the aspect of the spleen. She attracts the kids with laughter and then kills them. She brings anger and tears when the parents cry over their death and have no comfort.

Sama-el is the aspect of the liver and the one that brings death to the adults. The power the oppressors have comes from the second day of Creation when the separation between the two systems of upper and lower waters took place. The Liver and the angel of death were also created on that day. Genesis 1:14 "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, לְהַבְדִּיל, בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה; וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים, וּלְיָמִים וְשָׁנִים." "And God said: 'Let there be lights in the firmament of the heaven to divide the day from the night, and let them be for signs, and for seasons, and for days and years;" On the fourth day, there was a second separation between the greater light sources. The word 'lights' is 'מְאֹרֹת' in Hebrew, and it is missing the letter ו, Vav, after the Alef. That gives the word a second meaning that means 'curses'. The two lights created were of equal value, but one of them questioned the Creator for the reason of making two of the same. God took away the light from it and lowered it to the bottom level, which is Malchut. From that action came out the Klipah that is called Lili-th. The sun is the aspect of יהו, YHV, the Light, and the moon is the aspect of ה, H, Malchut. The Zohar tells us that there is no good sign in starting things on Monday and Wednesday. We should avoid all aspects of separation in all of our actions every day of the week because it immediately invites the Klipah that kills everything at the beginning.

411. רעיא מהימנא ובזזבורא קדמאה, אמר רעיא מהימנא, ודאי הכי הוא, דכבד איהו דרגא דעשו. עשו הוא אדום. הוא כניש כל דמין, בין צלולין, בין עכורין. ולא אבזזין בין טב לביש. לא עביד אפרשותא בינייהו. לבא איהו ישראל, דאבזזין בין טב לביש, בין דם טמא לדם טהור, ולא נטיל אלא ברירו ונקיו דההוא דמא, כבורר אוכל מגו פסולת.

411. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַדַּאי כָּךְ הוּא, שֶׁהַכָּבֵד הוּא מַדְרֵגָה שֶׁל עֵשָׂו. עֵשָׂו הוּא אֱדוֹם. הוּא כּוֹנֵס אֶת כָּל הַדָּמִים, בֵּין הַצְּלוּלִים בֵּין הָעֲכוּרִים. וְלֹא מַבְחִין בֵּין טוֹב לְרַע. לֹא עוֹשֶׂה הַבְדָּלָה בֵּינֵיהֶם. הַלֵּב הוּא יִשְׂרָאֵל, שֶׁמַּבְדִּיל בֵּין טוֹב לְרַע, בֵּין דָּם טָמֵא לְדָם טָהוֹר, וְלֹא לוֹקֵחַ אֶלָּא הַמְּבֹרָר וְהַנָּקִי שֶׁל אוֹתוֹ דָּם, כְּבוֹרֵר אֹכֶל מִתּוֹךְ פְּסֹלֶת.

412. ולבתר דנטיל לבא, דאיהו יעקב, ברירותא דדמים, דאיהו לעילא. ואשתאר כבד דאיהו (דף רל"ד ע"ב) עשו בפסולת. איהו כעיס עליה במרה, דאיהי גיהנם, דאתבריאת ביומא תניינא, מותא דרברבי, ואיהי נוקבא בישא, אש זרה, עבודה קשה, עבודה זרה קרינן לה.

412. וְאַחַר שֶׁנּוֹטֵל הַלֵּב, שֶׁהוּא יַעֲקֹב, הַמְּבֹרָר שֶׁבַּדָּמִים, שֶׁהוּא לְמַעְלָה, וְנִשְׁאָר כָּבֵד, שֶׁהוּא עֵשָׂו, עִם הַפְּסֹלֶת – הוּא כּוֹעֵס עָלָיו בַּמָּרָה, שֶׁהִיא גֵּיהִנָּם, שֶׁנִּבְרְאָה בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי, מִיתַת הַגְּדוֹלִים, וְהִיא נְקֵבָה הָרָעָה, אֵשׁ זָרָה, עֲבוֹדָה קָשָׁה, עֲבוֹדָה זָרָה קוֹרְאִים לָהּ.

413. ובגין דמינה אתער כעס לכבד, אוקמוה רבנן במתניתין, כל הכועס כאילו עובד עבודה זרה. ולא עוד, אלא דלית שריפה וזמימות בכל מרעין דאברין דגופא, אלא במרה. דאיהי

413. וּמִשּׁוּם שֶׁמִּמֶּנָּה מִתְעוֹרֵר כַּעַס לַכָּבֵד, פֵּרְשׁוּהָ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַכּוֹעֵס כְּאִלּוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁאֵין שְׂרֵפָה וַחֲמִימוּת בְּכָל הַמַּחֲלוֹת שֶׁל אֵבְרֵי הַגּוּף אֶלָּא מִמָּרָה. שֶׁהִיא מַדְלִיקָה

אַדְלִיקָת בְּשַׁלְהוּבִין עַל עֲרִקִין דְּכָבֵד, וּבָעֵי לְאוֹקְדָא כָּל גּוּפָא. וְאִיהוּ כְּגַוְונָא דְיַמָּא, כַּד אִיהוּ כָּעִיס, דְּגַלֵּי יַמָּא סַלְקִין עַד רְקִיעָא, וּבָעוּ לְנָפְקָא מִגְּבוּלַיְיהוּ, לְתַבְרָא (ס"א לחרבא) עָלְמָא. אִי לָאו שְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי לַזוּלָה כְּזוּלָ דְּאַסְוָר לְיַמָּא, דְּלָא נַפְקַת מִמֵּימָהָא, אוּף הָכִי שְׁכִינְתָּא אַסְוָרַת לְגוּפָא, וְסָמִיךְ לֵיהּ, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (תהלים מא) יְיָ יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

בְּשַׁלְהָבוֹת עַל הָעוֹרְקִים שֶׁל הַכָּבֵד וְרוֹצֶה לִשְׂרֹף אֶת כָּל הַגּוּף. וְהִיא כְּדֶגֶמֶת הַיָּם כַּאֲשֶׁר הוּא כּוֹעֵס, שֶׁגַּלֵּי הַיָּם עוֹלִים עַד לָרָקִיעַ וְרוֹצִים לָצֵאת מִגְּבוּלָם לְשַׁבֵּר (לְהַחֲרִיב) הָעוֹלָם. אִם לֹא הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא לַחוֹלָה כַּחוֹל הַמַּקִּיף אֶת הַיָּם שֶׁלֹּא יוֹצֵא מִשְּׁפָתוֹ – אַף כָּךְ הַשְּׁכִינָה סוֹבֶבֶת לַגּוּף וְסוֹמֶכֶת אוֹתוֹ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים מא) ה' יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי.

The Faithful Shepherd teaches us here that the Liver is the level of Esau, as it said (Genesis 36:1) "וְאֵלֶּה תֹּלְדוֹת עֵשָׂו, הוּא אֱדוֹם" "Now these are the generations of Esau – the same is Edom." Edom comes from the root of 'red' color as the blood, 'דם'. Red represents desire and the left column. The liver gathers the entire blood and doesn't distinguish between pure and impure blood. The heart is the aspect of Israel (Jacob) that separates between good and bad, pure and impure blood. He takes only the pure blood, using a process that let it keep the pure parts. The heart is at a higher place in the body and the liver is at a lower. The liver, that is left with the impure blood, raises anger in the bile. That anger is the aspect of the hell that was created on the second day. The Sages teach us that people with anger are considered as idol worshipers. The negativity in the blood causes the bile to set fires in the blood, and through the arteries, it wishes to burn the entire body. The Zohar gives an example of the sea that raises big waves at the time of anger and wishes to go over the land and to make destruction. Only the Shechina surrounds the body, like the sand at the seashores that breaks the waves from coming up. Psalms 41:4 "יְהוָה–יִסְעָדֶנּוּ, עַל-עֶרֶשׂ דְּוָי" "YHVH support him upon the bed of illness" The liver is our life partner and we should be in good relationship with it. It is affected by our actions. On the spiritual level, our negative actions create an effect on the soul level of Nefesh, which is the energy circulating in the blood and brings life to the body. On the physical level, bad food, including processed food with negative consciousness or lack of 'life' energy, also puts a load on the liver that wants to clean the body in order to sustain it and stay 'alive' for a longer time. When the liver is 'fed up', meaning reaching a critical level of negativity, it activates its partner, the bile, to ignite fires in the body to cleanse the impurity. The Zohar describes it as 'hell' because the fire in hell is just a process with the purpose of cleansing the soul before letting it ascend to a higher level. The fire 'burns' consume the energies of the body, forcing it into a renewal process. Spiritual connections add to the personal protection field that is around our body; it is called 'Tzelem', צלם, with same numerical value as עץ, 'Tree', that is the connection to the Tree of Life. Build your personal shield with spiritual connection, pure and natural food, and avoid states of anger.

414. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, הַמְּבַקֵּר אֶת הַזּוֹלֶה, לָא לֵיתִיב לְמֵרַאֲשׁוֹתָיו, מִשּׁוּם דִּשְׁכִינְתָּא עַל רֵישֵׁיהּ. וְלָא לְרַגְלוֹי דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת לְרַגְלוֹי. הַאי לָאו לְכָל בַּר נָשׁ, אֶלָּא לַבֵּינוֹנִי. אֲבָל לַצַּדִּיק גָּמוּר, יְיָ יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי, עַל רֵישֵׁיהּ. וּשְׁכִינְתָּא אַסְזַר גּוּפֵיהּ, עַד רַגְלוֹי. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר בְּיַעֲקֹב, (בראשית מט) וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה, וְדָא שְׁכִינְתָּא דְּאִתְּמַר בָּהּ, (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי. לְרָשָׁע גָּמוּר, מַלְאָךְ הַמָּוֶת אַסְזַר לֵיהּ בְּכָל סִטְרָא. וְדָא יֵצֶר הָרָע, דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת אַסְזַר לֵיהּ בְּכָל סִטְרָא, זַרְבָּא דִּילֵיהּ, דְּפָנָיו מוֹרִיקוֹת, בְּטִפָּה זַדָּא מֵאִינּוּן ג' טִפּוֹת, דְּזָרִיק בֵּיהּ. הַדָּא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה. כָּבֵד דָּא דְּכוּרָא. יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד נוּקְבָא. (עד כאן).

414. ומִשּׁוּם זֶה בְּאֶרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הַמְּבַקֵּר אֶת הַחוֹלֶה לֹא יֵשֵׁב לִמְרַאֲשׁוֹתָיו, מִשּׁוּם שֶׁשְּׁכִינָה עַל רֹאשׁוֹ. וְלֹא לִמַּרְגְּלוֹתָיו, כְּיָן שֶׁמַּלְאַךְ הַמָּוֶת לִמַּרְגְּלוֹתָיו. וְזֶה לֹא לְכָל בֶּן אָדָם, אֶלָּא לְבֵינוֹנִי. אֲבָל לְצַדִּיק גָּמוּר – ה' יִסְעָדֶנּוּ עַל עֶרֶשׂ דְּוָי, עַל רֹאשׁוֹ. וְהַשְּׁכִינָה מַקִּיפָה אֶת גּוּפוֹ עַד רַגְלָיו. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּיַעֲקֹב, (בראשית מט) וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל הַמִּטָּה, וְזוֹ הַשְּׁכִינָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי. וּלְרָשָׁע גָּמוּר, מַלְאַךְ הַמָּוֶת מַקִּיף אוֹתוֹ בְּכָל צְדָדָיו. וְזֶה יֵצֶר הָרָע, שֶׁמַּלְאַךְ הַמָּוֶת מַקִּיף אוֹתוֹ בְּכָל צְדָדָיו, חֶרֶב שֶׁלּוֹ, שֶׁפָּנָיו מוֹרִיקוֹת בְּטִפָּה אַחַת מֵאוֹתָן שָׁלֹשׁ טִפּוֹת שֶׁזּוֹרֵק בּוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ה) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כַּלַּעֲנָה. הַכָּבֵד זֶה הַזָּכָר. יוֹתֶרֶת הַכָּבֵד – נְקֵבָה. (עד כאן).

415. קִיבָה, אִיהוּ דַּרְגָּא זַדּ מִשִּׁתִּין דְּמוֹתָא. וְדָא אִתְקְרֵי תַּרְדֵּמָה. עֲסִטִירָאָה (נ"א עסירטא), דַּרְגָּא שִׁתִּיתָאָה דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת. וּמִגּוֹ דְּאָתֵי מֵרָזִיק, אִיהוּ מִסִּטְרָא דְּמוֹתָא. וְלָאו מוֹתָא. רַבְּוָא, זַדּ מִשִּׁתִּין דְּמוֹתָא.

415. הַקֵּבָה הִיא דַּרְגָּה אַחַת מִשִּׁשִּׁים מִמִּיתָה, וְזֶה נִקְרָא תַּרְדֵּמָה. מַלְאָךְ עַסְטִירְאָה (עַסִירְטָא), דַּרְגָּה שִׁשִּׁית שֶׁל מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וּמִתּוֹךְ שֶׁבָּא מֵרָחוֹק, הוּא מִצַּד הַמָּוֶת, וְלֹא מָוֶת מַמָּשׁ. וְנִרְמָז – אֶחָד מִשִּׁשִּׁים מִמִּיתָה.

Psalms 41:4 "יְהוָה–יִסְעָדֶנּוּ, עַל-עֶרֶשׂ דְּוָי" "YHVH support him upon the bed of illness" The sages tell us that a person who visits the sick in his bed should not sit by his legs, because the Shechina is by the head and the angel of death is by the feet. If a person is righteous, then YHVH is by his head and the Shechina surrounds his body up to the feet. For Jacob, it was said Genesis 49:33 "וַיְכַל יַעֲקֹב לְצַוֹּת אֶת-בָּנָיו, וַיֶּאֱסֹף רַגְלָיו אֶל-הַמִּטָּה; וַיִּגְוַע, וַיֵּאָסֶף אֶל-עַמָּיו" "And when Jacob made an end of charging his sons, he gathered up his feet into the bed, and expired, and was gathered unto his people." The bed is the aspect of the Shechina and when Jacob finished giving the blessings to his children, he raised his feet to the bed that is the aspect of the Shechina and his soul ascended to its place above. Impure people have the angel of death surrounding their body from all directions with his sword, waiting for the exact moment to separate the soul from the body. Proverb 5:4 "וְאַחֲרִיתָהּ, מָרָה כַּלַּעֲנָה; חַדָּה, כְּחֶרֶב פִּיּוֹת" "But her end is bitter as wormwood, sharp as a two-edged sword." Jacob was the first to be sick in the Torah. The Sages told us that Jacob asked God to give him the opportunity to bless his sons before leaving the world. We know that the passing

day of a righteous person is when his energy and the light from all of his spiritual work are fully revealed. Jacob knew that the entire future of the correction process depended on the blessings of the twelve sons. Before Jacob changed the system, death was a sudden event. When the time of death came, a person would sneeze and his soul would leave the body. This is the reason why people bless each other for health when they hear a sneeze. Don't get upset with Jacob, because he did what's best for us. Sickness is an aspect of Mercy that allows us time to correct the soul before it leaves this world. Many people suffer greatly before they die and that is their opportunity to repent and/or pay the last payments on the correction process.

416. רַעְיָא מְהֵימְנָא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, בָּתַר דְּגוּפָא אִיהוּ מֵאִילָנָא דְטוֹב וָרָע, לֵית אֵבֶר בְּגוּפָא, דְּלָא אִית בֵּיהּ יֵצֶר הָרָע וְיֵצֶר טוֹב, לַבֵּינוֹנִיִּים. וְלַצַּדִּיקִים גְּמוּרִים, תְּרֵין יְצִירוֹת, דְּדִכַּר וְנוּקְבָא, תַּרְוַיְיהוּ טוֹבִים. כְּגַוְונָא דְזָזְתָן וְכַלָּה. לָרְשָׁעִים גְּמוּרִים, תְּרֵין יְצִירוֹת בִּישִׁין, דְּכַר וְנוּקְבָא, בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר, מִסִּטְרָא דְּסָמָאֵל וְנָזָשׁ.

416. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, מֵאַחַר שֶׁהַגּוּף הוּא מֵעֵץ שֶׁל טוֹב וָרָע, אֵין אֵיבָר בַּגּוּף שֶׁאֵין בּוֹ יֵצֶר הָרָע וְיֵצֶר הַטּוֹב לַבֵּינוֹנִים. וּלְצַדִּיקִים גְּמוּרִים שְׁתֵּי יְצִירוֹת, שֶׁל זָכָר וּנְקֵבָה, וּשְׁנֵיהֶם טוֹבִים, כְּדֶגְמַת חָתָן וְכַלָּה. וְלִרְשָׁעִים גְּמוּרִים שְׁתֵּי יְצִירוֹת רָעוֹת, זָכָר וּנְקֵבָה, בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר, מִצַּד שֶׁל סָמָאֵ״ל וְנָחָשׁ.

417. וּבְגִין דָּא מִסִּטְרָא דְאִילָנָא דְטוֹב וָרָע, קַיְּמָה אִית בָּהּ תְּרֵין דַּרְגִּין. דְּהָכִי אוּקְמוּהָ רַבָּנָן, קַיְּמָה יָשֵׁן. וְאִית שֵׁינָה, אַזַּת מִשְּׁתִּין בְּמוֹתָא. וְשֵׁינָה, אַזַּת מִשְּׁתִּין בַּנְּבוּאָה. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן מָארֵי מְתִיבְתָּא, (זכריה י) הַזְּלוּמוֹת שָׁוְא יְדַבֵּרוּ, וְהָכְתִיב (במדבר יב) בַּזְּלוּם אֲדַבֵּר בּוֹ. לָא קַשְׁיָא, כָּאן עַל יְדֵי שֵׁד. כָּאן עַל יְדֵי מַלְאָךְ. זְלוּם עַל יְדֵי מַלְאָךְ, זַד מִשְּׁתִּין בַּנְּבוּאָה. זְלוּם עַל יְדֵי שֵׁד, אִיהוּ שָׁוְא, מִסִּטְרָא דְמוֹתָא. וְאִיהוּ תֶּבֶן, דְּהָכִי אוּקְמוּהָ, כְּשֵׁם שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְבַר בְּלֹא תֶּבֶן, כַּךְ אִי אֶפְשָׁר לַזְּלוּם בְּלֹא דְּבָרִים בְּטֵלִים.

417. וּמִשּׁוּם זֶה מִצַּד שֶׁל עֵץ טוֹב וָרָע, הִיא הַקֵּבָה שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שְׁתֵּי דְּרָגוֹת. שֶׁכָּךְ בֵּאֲרוּהוּ חֲכָמִים, קֵבָה – יָשֵׁן. וְיֵשׁ שֵׁנָה אַחַת מִשְּׁשִׁים בְּמִיתָה. וְשֵׁנָה, אַחַת מִשְּׁשִׁים בַּנְּבוּאָה. וּמִשּׁוּם זֶה פֵּרְשׁוּהוּ חֲכָמִים בַּעֲלֵי הַיְשִׁיבָה, כָּתוּב (זכריה י) וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ, וַהֲרֵי כָּתוּב (במדבר יב) בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר בּוֹ? לֹא קָשֶׁה. כָּאן עַל יְדֵי שֵׁד – כָּאן עַל יְדֵי מַלְאָךְ. חֲלוֹם עַל יְדֵי מַלְאָךְ – אֶחָד מִשְּׁשִׁים בַּנְּבוּאָה. חֲלוֹם עַל יְדֵי שֵׁד הוּא שָׁוְא, מִצַּד שֶׁל הַמָּוֶת. וְהוּא תֶּבֶן. שֶׁכָּךְ בֵּאֲרוּהוּ, כְּשֵׁם שֶׁאִי אֶפְשָׁר לְבַר בְּלֹא תֶּבֶן, כָּךְ אִי אֶפְשָׁר לַחֲלוֹם בְּלֹא דְּבָרִים בְּטֵלִים.

418. אִצְטוּבְּמְכָא דָּא קַרְקְבָן נִקְלָף. וְאוּקְמוּהָ רַבָּנָן, קוּרְקְבָן טוֹזֵן, דְּאִיהוּ נָטִיל כֹּלָּא, וְשׁוֹזֵק, וּמְשַׁדֵּר לְכָל אֵבָרִין. אִי אֵבָרִין בְּלָא זוּבִין, כְּגַוְונָא דְּאוּקְמוּהָ רַבָּנָן, דְּאִית מִלִּין דְּמִעַכְּבִין יַת קָרְבָּנָא, דְּלָא נָזִית לְקַבְּלָא לֵיהּ, הַהוּא דְּשָׁדַר קוּדְשָׁא

418. הָאִצְטוּמְכָה זֶה קַרְקְבָן נִקְלָף. וּבֵאֲרוּ חֲכָמִים, קַרְקְבָן טוֹחֵן, שֶׁהוּא לוֹקֵחַ הַכֹּל וְשׁוֹחֵק, וְשׁוֹלֵחַ לְכָל הָאֵיבָרִים. אִם הָאֵיבָרִים בְּלִי עֲוֹנוֹת, כְּגוֹן מַה שֶׁאָמְרוּ חֲכָמִים, שֶׁיֵּשׁ דְּבָרִים הַמְעַכְּבִים אֶת הַקָּרְבָּן, שֶׁלֹּא יוֹרֵד לְקַבֵּל אוֹתוֹ הַהוּא

בְּרִיךְ הוּא לְקַבְּלָא דּוֹרוֹנָא דִּילֵיהּ. דְּאִית דִּמְקַבֵּל לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדֵי אַרְיֵה, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּן. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רָכִיב עָלֵיהּ, וְנָזִית בֵּיהּ, לְקַבְּלָא הַהוּא דּוֹרוֹנָא.

שֶׁשָּׁלַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְקַבֵּל הַמַּתָּנָה שֶׁלּוֹ. שֶׁיֵּשׁ שֶׁמְּקַבֵּל אוֹתוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל יְדֵי אַרְיֵה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּן. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא רוֹכֵב עָלָיו, וְיוֹרֵד בּוֹ לְקַבֵּל אוֹתוֹ דּוֹרוֹן.

The Faithfull Shepherd reveals that the body is the aspect of the Tree (Tselem צלם= Tree עץ) that is good and bad. Every part of the body of most people includes the same aspects. The righteous have the aspects of male and female, bride and groom, because of their actions and prayers that unify the light and the vessel. Wicked people have the male and female from the negative side that is Sama-el and the Snake in every part of their body. The stomach has the aspect of good and bad and is related to sleep. It has 1/60 of death and could also have 1/60 of prophecy. Zechariah 10:2 " כִּי הַתְּרָפִים דִּבְּרוּ-אָוֶן, וְהַקּוֹסְמִים חָזוּ שֶׁקֶר, וַחֲלֹמוֹת הַשָּׁוְא יְדַבֵּרוּ, הֶבֶל יְנַחֲמוּן; עַל-כֵּן נָסְעוּ כְמוֹ-צֹאן, יַעֲנוּ כִּי-אֵין רֹעֶה." "For the teraphim have spoken vanity, and the diviners have seen a lie, and the dreams speak falsely, they comfort in vain; therefore they go their way like sheep, they are afflicted, because there is no shepherd." False messages are 'pushed' into our dreams by demons. They will show false visions when there is no 'shepherd', which means following the guidance of the Torah, YHVH. Deuteronomy 32:12 "יְהוָה, בָּדָד יַנְחֶנּוּ; וְאֵין עִמּוֹ, אֵל נֵכָר" "YHVH alone did lead him, and there was no strange god with Him." Numbers 12:6 "וַיֹּאמֶר, שִׁמְעוּ-נָא דְבָרָי; אִם-יִהְיֶה, נְבִיאֲכֶם–יְהוָה בַּמַּרְאָה אֵלָיו אֶתְוַדָּע, בַּחֲלוֹם אֲדַבֵּר-בּוֹ" "And He said: 'Hear now My words: if there be a prophet among you, I YHVH do make Myself known unto him in a vision, I do speak with him in a dream." When we follow the Light, dreams can come to us with prophetic messages delivered by angels. To have dreams from the positive side, with true messages, one should relax his body and soul. Relax the body with yoga-like meditations, then make a confession, which is personal accounting of the day activity, but without blaming others or raising anger in the body. We should forgive and forget like if that night we are to pass away from the world, being ready to face the supreme judgment. Do Ana B'Koach and Shema Israel and the soul is ready for a nice trip on the spiritual level. Going early to bed will result in good sleep, not just because the body has more time to rest but because the soul has more time to 'recharge' in the upper levels. If the soul stays in the lower level, then it can be touched and affected by demons and other entities that 'suck' the light force from the body.

419. וְאִית דּוֹרוֹנָא דִּמְקַבֵּל לֵיהּ עַל יְדֵי שׁוֹר, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (יחזקאל א) וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעְתָּן. וְאִית דּוֹרוֹנָא, דִּמְקַבֵּל עַל יְדֵי דְּנָשָׁר, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (יחזקאל א) וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן. דְּאִינּוּן שְׁתֵּי תּוֹרִים, אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה. וְאִית דּוֹרוֹנָא,

419. וְיֵשׁ דּוֹרוֹן שֶׁמְּקַבֵּל אוֹתוֹ עַל יְדֵי שׁוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שם) וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְּׂמֹאל לְאַרְבַּעְתָּן. וְיֵשׁ דּוֹרוֹן שֶׁמְּקַבֵּל עַל יְדֵי נָשֶׁר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שם) וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעְתָּן. שֶׁהֵם שְׁתֵּי תּוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה. וְיֵשׁ דּוֹרוֹן שֶׁמְּקַבֵּל אוֹתוֹ עַל יְדֵי אָדָם

דִּמְקַבֵּל לֵיהּ עַל יְדֵי דְּאָדָם דִּכְתִיב בֵּיהּ, (ויקרא א) אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיְיָ. בְּדִיוּקְנָא דְּהַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ. (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. יְדוֹ"ד נָזִית עָלַיְיהוּ, לְקַבְּלָא דּוּרוֹנָא.

שֶׁכָּתוּב בּוֹ (ויקרא א) אָדָם כִּי יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַה'. בַּדְּמוּת שֶׁל זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. שֵׁם יְהוֹ"ה יוֹרֵד עֲלֵיהֶם לְקַבֵּל הַקָּרְבָּן.

420. וְאִית זִיוָן טִבְעִיּוֹת, מִמָּנָּן עַל גּוּפִין, דְּאִינּוּן מֵאַרְבַּע יְסוֹדִין, וְאִינּוּן דַּכְיָין. וְלָקְבְּלֵיהוּ אַרְבַּע זִיוָן דּוֹרְסִין, מִסְּאֲבִין, (נ"א מלאכין ממנן) עַל ד' מְרִירָן, דְּאִינּוּן: מָרָה זִזְוִרָא, מָרָה סוּמְקָא, מָרָה יְרוֹקָא, מָרָה אוּכְמָא.

420. וְיֵשׁ חַיּוֹת טִבְעִיּוֹת מְמֻנּוֹת עַל הַגּוּפִים, שֶׁהֵם מֵאַרְבָּעָה יְסוֹדוֹת, וְהֵן טְהוֹרוֹת. וּלְעֻמָּתָן יֵשׁ אַרְבַּע חַיּוֹת דּוֹרְסוֹת, טְמֵאוֹת, (מַלְאָכִים מְמֻנִּים) עַל אַרְבַּע מָרוֹת, שֶׁהֵן: מָרָה לְבָנָה, מָרָה אֲדֻמָּה, מָרָה יְרֻקָּה, מָרָה שְׁחֹרָה.

421. וְאִית זִיוָן שִׂכְלִיּוֹת, דְּסָזְוַרִין לְכַרְסְיָא. וְאִית לְעֵילָא מִנַּיְיהוּ, וּגְבוֹהִים עֲלֵיהֶם, וְאִינּוּן זִיוָן אֱלָהִיּוּת, מִסִּטְרָא דִּקְדוּשָׁה. וְאִית זִיוָן דְּסִטְרָא אָזְוָרָא. וְאִתְקְרִיאוּ אֱלֹהִים אֲזֵרִים. וְאֱלָהִיּוּת דְּקוּדְשָׁא, אֱלֹהִים זַיִּים. וְאִלֵּין אֱלָהִיּוּת דִּקְדוּשָׁה, אִתְקְרִיאוּ אֱלֹהֵי הָאֱלָהִיּוּת, וְעֹלֵת עַל כֹּלָּא, אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְכָל זִינָא אָזִיל לְזִינֵיהּ. וּבְגִין דְּאִית אֱלֹהִים אֲזֵרִים, אָמַר עָלַיְיהוּ, (שמות כב) זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַיְיָ"ד לְבַדּוֹ. בְּגִין דְּלָא יִתְעָרֵב אֱלֹהִים זַיִּים עִם אֱלֹהִים אֲזֵרִים. (ס"א ובחבורא קדמאה) (עד כאן)

421. וְיֵשׁ חַיּוֹת שִׂכְלִיּוֹת שֶׁסּוֹבְבוֹת הַכִּסֵּא. וְיֵשׁ לְמַעְלָה מֵהֶן וּגְבוֹהוֹת עֲלֵיהֶן, וְהֵן חַיּוֹת אֱלָהִיּוּת, מִצַּד הַקְּדֻשָּׁה. וְיֵשׁ חַיּוֹת מֵהַצַּד הָאַחֵר, וְנִקְרָאוֹת אֱלֹהִים אֲחֵרִים. וְהַחַיּוֹת הָאֱלָהִיּוּת מִצַּד הַקְּדֻשָּׁה נִקְרָאוֹת אֱלֹהִים חַיִּים. וְאֵלּוּ הָאֱלָהִיּוּת שֶׁל הַקְּדֻשָּׁה נִקְרָאוֹת אֱלֹהֵי הָאֱלָהִיּוּת, וְעֹלֵת עַל הַכֹּל, אֵל אָדוֹן עַל כָּל הַמַּעֲשִׂים. וְכָל מִין הוֹלֵךְ לְמִינוֹ. וּמִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, אָמַר עֲלֵיהֶם, (שמות כב) זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים יָחֳרָם בִּלְתִּי לַה' לְבַדּוֹ. כְּדֵי שֶׁלֹּא יִתְעָרֵב אֱלֹהִים חַיִּים עִם אֱלֹהִים אֲחֵרִים. (וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן). (עד כאן).

The stomach grinds the food and sends it to all body parts. The Zohar reveals that the nutrition of the food is like the sacrifices on the altar. If it is worthy, God sends the Lion and 'ride' on it to accept the sacrifice. The nutrition of the body should be bounded with a spiritual connection. The food itself appears as physical but it conforms to spiritual rules. Our meditation and blessings over the food create radiation that affects it and balance its energy. It is not just about the nutrition facts but the balance of the energy that enters our body and integrates with its system. Eating too much of a good thing can kill a person. Food allergies are another explanation to conflict of energies between the body and food elements. The food we consume is formed from the four elements of nature. They correspond to the name YHVH and the angels that govern them are from the pure side. Against them, there are four impure angels that bring destruction to the world. They control the Bile that is responsible for all illnesses and diseases in the body. It has four aspects - White, Red, Green, and Black. (read DZ#) Exodus 22:19 "זֹבֵחַ לָאֱלֹהִים, יָחֳרָם–בִּלְתִּי לַיהוָה, לְבַדּוֹ." "He that sacrifices unto the gods (others) shall be utterly destroyed, EXCEPT to YHVH alone." The

food on our table is a form of offerings, sacrifices, and requires a spiritual connection. It should be only through the YHVH name because He is the only One that brings purity and balanced energy to us. The desire for the self, meaning swallowing food and negative consciousness, is considered other gods. They disconnect us from the true energy of the food and provide only short term satisfaction, which is limited to a temporary state of the physical body. We want to connect the energy of the food to our soul. When we transform the food with blessings it is like we brought offerings to the Altar and the four Holy Creatures, and the four pure angels. The other type of offering is disconnection that draws the four angels of destruction. The connection between sacrifices and food can be found in 1 Samuel 9:13 "כִּי-הוּא יְבָרֵךְ הַזֶּבַח, אַחֲרֵי-כֵן יֹאכְלוּ הַקְּרֻאִים" "The people will not begin eating until he comes, because he must bless the sacrifice; afterward, those who are invited will eat." All blessings, including food blessings, begin with "בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם ..." "Blessed are You, YHVH our God, King of the World ...". With that, we connect to the root of all energies and 'charge' our actions and food with the balanced energy of the Tree of Life. If you don't know any blessings, just add a simple meditation with the awareness that everything is energy and ask the food to be with Light and balance to sustain your body and soul. Do not bless non-kosher food because its energy is not balanced with the Israelite soul and the blessings will go to waste, that is where the other side waits for our mistakes to grab that light.

422. (דף רל"ה ע"א) אִצְטוֹמְכָא דָא, נָטִיל וְשָׁזִיק, וּמְשַׁדַּר לְכָל סִטְרִין דִּלְתַתָּא, וּמְגַיֵּיהּ אִתְזָנוּ תַּתָּאֵי. מֵאִינּוּן שְׁתִין שְׁמָרִים לְתַתָּא, כָּל אִינּוּן רוּזִין וְסִטְרִין אַזְדָּרְנִין דְּאִתְזָנוּ בְּלֵילְיָא, מֵאִינּוּן אֵבָרִים וּפְדָרִים. וּשְׁאַר נַטְלִין כָּל שַׁיְיפִין, וְנָטִיל כֹּלָּא כְּבֵד, וְקָרִיב לַלֵּב, כַּמָּה דְּאִתְּמַר. וְדָא אִיהוּ דִּכְתִיב, (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין. וְעַל דָּא אִתְזְזֵי עַל מַדְבְּזָא, כְּגַוְונָא דְּאַרְיֵה אָכִיל קָרְבְּנִין. מִכָּאן וּלְהָלְאָה כָּל שְׁאַר שַׁיְיפִין, בְּרָזָא דְּגוּפָא כְּגַוְונָא דִּלְעֵילָא.

422. אִצְטוֹמְכָה זוֹ לוֹקַחַת וְשׁוֹחֶקֶת, וְשׁוֹלַחַת לְכָל הַצְּדָדִים שֶׁל מַטָּה, וּמִמֶּנָּה נִזּוֹנִים הַתַּחְתּוֹנִים. וּמֵאֵלּוּ שׁוֹתִים הַשְּׁמָרִים לְמַטָּה כָּל אוֹתָן רוּחוֹת וּצְדָדִים אֲחֵרִים שֶׁנִּזּוֹנִים בַּלַּיְלָה מֵאוֹתָם אֵיבָרִים וּפְדָרִים. וְהַשְּׁאָר נוֹטְלִים כָּל הָאֵיבָרִים, וְנוֹטֵל הַכֹּל הַכָּבֵד, וּמַקְרִיב לַלֵּב, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לְעֵיל. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל א) וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין. וְעַל זֶה מִתְרָאֶה עַל הַמִּזְבֵּחַ דֶּגֶמֶת אַרְיֵה שֶׁאוֹכֵל קָרְבָּנוֹת. מִכָּאן וּלְהָלְאָה כָּל שְׁאָר הָאֵיבָרִים בְּסוֹד שֶׁל הַגּוּף כְּדֶגְמָא שֶׁל מַעְלָה.

423. רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וַדַּאי אִצְטוֹמְכָא בְּקַדְמִיתָא נָטִיל כֹּלָּא, עַד שִׁית שַׁעְתִּין, וְאוֹפֶה. קַרְקְבָן, אִיהוּ אוֹפֶה. וְרֵיאָה, אִיהִי מַשְׁקֶה. לִבָּא מַלְכָּא. וְאִינּוּן תְּרֵין, אִינּוּן וַדַּאי אוֹפֶה וּמַשְׁקֶה, לְמֵיהַב לְמַלְכָּא, מִשְׁתָּרוּ דְּכָל מַאֲכָלִין וּמַשְׁקִין, רֵישָׁא דְּכֻלְּהוּ,

423. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, מָאוֹר הַקָּדוֹשׁ, וַדַּאי אִצְטוֹמְכָה בָּרִאשׁוֹנָה לוֹקַחַת הַכֹּל עַד שֵׁשׁ שָׁעוֹת, וְאוֹפֶה. קַרְקְבָן הוּא אוֹפֶה. וְהָרֵאָה הִיא מַשְׁקֶה. הַלֵּב הוּא הַמֶּלֶךְ. וְאֵלּוּ הַשְּׁנַיִם הֵם וַדַּאי אוֹפֶה וּמַשְׁקֶה לָתֵת לַמֶּלֶךְ מֵהַטּוּב שֶׁל כָּל מַאֲכָלִים וּמַשְׁקִים, מֵהָרֹאשׁ שֶׁל כֻּלָּם, מֵהַמִּבְחָר שֶׁל כֻּלָּם, וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי

מִבְּזַזַר לְכֻלְּהוּ. וְהַיְינוּ דִּכְתִיב, (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם זַלְבִּי. לְבָתַר, אִכְלוּ רֵעִים, שְׁאַר אֲבָרִים, דְּאִינּוּן זַוִּילִין וּמַשְׁרְיָין דְּמַלְכָּא, דְּפָלִיג לוֹן מְזוֹנָא, עַל יְדֵי שַׂר הָאוֹפִים. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים, עַל יְדֵי שַׂר הַמַּשְׁקִים.

עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי. אַחַר כָּךְ נֶאֱמַר אִכְלוּ רֵעִים, שֶׁהֵם שְׁאָר הָאֵיבָרִים, שֶׁהֵם חֲיָלוֹת וּמַחֲנוֹת הַמֶּלֶךְ, שֶׁמְּחַלֵּק לָהֶם מָזוֹן עַל יְדֵי שַׂר הָאוֹפִים. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים, עַל יְדֵי שַׂר הַמַּשְׁקִים.

The stomach is described by the Zohar as a ‘baker’ that processes the food and ‘broadcasts’ its energy to the entire body. The lungs are the aspect of the ‘butler’ that delivers the drinks to the entire body. The lungs keep the vitality of the blood that is the fluid delivered to every cell of the body. Song of Songs 5:1 “ אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם-דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי; אִכְלוּ רֵעִים, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים” “I have eaten my honeycomb and my honey; I have drunk my wine and my milk. Friends Eat, friends, and drink; drink your fill of love.” The heart is the king and is served with the best of everything by the baker and the butler. After that, all the others can have their share. Everything we eat and do affects our hearts. He is the king of the body and without him functioning at his best the body, that is his kingdom, will break down and disappear. Serve your king with your best and he will sustain you for a long time. On airplanes, we are shown a short safety video that instructs us on how to use the breathing masks. In case of emergency and change of air pressure, we should place the oxygen mask on ourselves first, before taking care of the children. We should be strong and in control to be able to help the little ones so close to our hearts.

424. וְכָבֵד אִיהוּ לִימִינָא דְּבַר נָשׁ. וּבְגִין דָּא, וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּן לִימִינָא דְּמַלְכָּא, דְּאִיהוּ לִבָּא. טְזוּזוֹל, לִשְׂמָאלָא. אִלֵּין אִינּוּן מִסִּטְרָא אַזְוָרָא, וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְׂמֹאל. מַשְׁקֶה זַמְרָא מָזוּג בְּמַיָּא לְמַלְכָּא. וְאַרְיֵה אָכִיל, דָּא כְּבֵד, כְּנִישׁ מְזוֹנָא קַמֵּי מַלְכָּא, דְּאִיהוּ לִבָּא.

424. וְהַכָּבֵד הוּא לִימִין הַבֶּן אָדָם. וּמִשּׁוּם זֶה, וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעְתָּם, לִימִין הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא הַלֵּב. הַטְחוֹל לִשְׂמֹאל. אֵלּוּ הֵם מֵהַצַּד הָאַחֵר, וּפְנֵי שׁוֹר מֵהַשְׂמֹאל. מַשְׁקֶה יַיִן מָזוּג בְּמַיִם לַמֶּלֶךְ. וְאַרְיֵה אוֹכֵל, זֶה כָּבֵד, שֶׁאוֹסֵף מָזוֹן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא הַלֵּב.

425. וְאִית לְאַקְשׁוּיֵי עַל הַאי. אִי כָּבֵד אִיהוּ עֵשָׂו, אֵיךְ הוּא מִתַּקֵּן מְזוֹנָא לְלִבָּא. אֶלָּא וַדַּאי לִבָּא אִיהוּ כְּגַוְונָא דְּיִצְחָק. כָּבֵד עֵשָׂו, דְּאִיהוּ הַצַּד צַיִד. וְיֵיבָא לֵיהּ, (בראשית יז) יָקוּם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ. אִלֵּין אִינּוּן צְלוֹתִין, דְּאַזְלִין וּמִתְתַּרְכִין מֵעֲנִיִּים, וְיִצְחָק בְּצַעַר וּבִיגוֹנָא, דְּלָא יַכְלִין לְכַוְונָא לְצְלוֹתָא. וּבְגִין דָּא לָא אָמַר וְיֹאכַל מִצֵּידִי, אֶלָּא וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ. (שמות ד) בְּנִי בְּכוֹרִי יִשְׂרָאֵל.

425. וְיֵשׁ לְהַקְשׁוֹת עַל זֶה: אִם כָּבֵד הוּא עֵשָׂו, אֵיךְ הוּא מִתַּקֵּן מָזוֹן לַלֵּב? אֶלָּא וַדַּאי הַלֵּב הוּא כְּדַגְמָתוֹ שֶׁל יִצְחָק. כָּבֵד – עֵשָׂו, שֶׁהוּא הַצַּד צַיִד. וְיֹאמַר לוֹ, (בראשית יז) יָקוּם אָבִי וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ. אֵלּוּ הֵן הַתְּפִלּוֹת שֶׁהוֹלְכוֹת וּמִתְרַחֲקוֹת מֵעֲנִיִּים, וְיִצְחָק בְּצַעַר וּבְיָגוֹן, שֶׁלֹּא יְכוֹלִים לְכַוֵּן לַתְּפִלָּה. וּמִשּׁוּם זֶה לֹא אָמַר וְיֹאכַל מִצֵּידִי, אֶלָּא וְיֹאכַל מִצֵּיד בְּנוֹ, (שמות ד) בְּנִי בְּכוֹרִי

כְּגַוְונָא דָּא, לֵית לוֹן לְיִשְׂרָאֵל מְזוֹנָא בְּגָלוּתָא, אֶלָּא עַל יְדֵי אוּמִין דְּעָלְמָא.

יִשְׂרָאֵל. כְּמוֹ זֶה אֵין לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל מָזוֹן בַּגָּלוּת אֶלָּא עַל יְדֵי אֻמּוֹת הָעוֹלָם.

426. אֲבָל כַּד אִינּוּן בְּאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל, מְזוֹנֵיהוֹן עַל יְדֵי שְׁכִינְתָּא. וְיֵהוֹן תְּרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה מַשְׁקִין אוּמָה, שַׂר הַמַּשְׁקִים. וּתְרֵין כּוּלְיָין הָאוֹפִים, דְּמְבַשְּׁלִין הַזֶּרַע דְּנָזִית מִן מוֹזָא, וּמְבַשְּׁלִין מַיָּא דְּמִקַּבְּלִין מִכַּנְפֵי רֵיאָה. וּלְבָתַר דְּיֵיכוּל מַלְכָּא, דְּאִיהוּ לִבָּא, אִתְמַר בִּתְרֵין כֻּלְיָין דִּילֵיהּ, אִכְלוּ רֵעִים. וְלִתְרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה, שְׁתוּ וְשַׂכְּרוּ דּוֹדִים.

426. אֲבָל כַּאֲשֶׁר הֵם בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, מְזוֹנוֹתָם עַל יְדֵי הַשְּׁכִינָה. וְיִהְיוּ שְׁתֵּי כַּנְפֵי הָרֵאָה מַשְׁקוֹת אֻמָּה, שַׂר הַמַּשְׁקִים. וּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת – הָאוֹפִים, שֶׁמְּבַשְּׁלוֹת הַזֶּרַע הַיּוֹרֵד מִן הַמּוֹחַ, וּמְבַשְּׁלוֹת מַיִם שֶׁמְּקַבְּלוֹת מִכַּנְפֵי הָרֵאָה. וּלְבַסּוֹף שֶׁיֹּאכַל הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא הַלֵּב, נֶאֱמַר בִּשְׁתֵּי הַכְּלָיוֹת שֶׁלּוֹ אִכְלוּ רֵעִים. וְלִשְׁתֵּי כַּנְפֵי הָרֵאָה – שְׁתוּ וְשַׂכְּרוּ דּוֹדִים.

Exodus 4:22 “כֹּה אָמַר יְהוָה, בְּנִי בְכֹרִי יִשְׂרָאֵל.” “Thus saith YHVH: Israel is My son, My first-born.” The Zohar raises a question and says that if the Liver is Sama-el, and the other side with Lili-th, then how come they gather the food nutrition and serve it to the heart? The explanation the Zohar brings is that the heart is like Isaac, which is left column, and the liver is Esau, that does the hunting to get the blessings as is said in Genesis 27:31. “ וַיַּעַשׂ גַּם-הוּא מַטְעַמִּים, וַיָּבֵא לְאָבִיו; וַיֹּאמֶר לְאָבִיו, יָקֻם אָבִי וְיֹאכַל מִצַּיִד בְּנוֹ–בַּעֲבֻר, תְּבָרֲכַנִּי נַפְשֶׁךָ.” “And he also made savoury food, and brought it unto his father; and he said unto his father: ‘Let my father arise, and eat of his son’s venison, that thy soul may bless me’.” The blessings come from the ‘son’ who is Israel, Jacob, that received the blessings of the father. The Zohar teaches us that there is a parallel between food consumption and the processing it and spiritual connections. Our prayers have the desire and hope to receive nourishment in our lives in this world. That is the aspect of food for the body. The liver depends on the heart for its existence and that is why it must serve the heart that spreads the energy throughout the body. We have a dependency on life and like the liver, we need the Light in our lives to continue on living and working. It requires us to work and pray with pure consciousness and pure heart.

427. דְּלִבָּא אִיהוּ כִּסֵּא דִּין, אַרְבַּע זִזִּין שְׁלִיזָן דִּילֵיהּ. תְּרֵין כַּנְפֵי רֵיאָה, וּתְרֵין כֻּלְיָין, דְּכַנְפֵי רֵיאָה וּפָנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְּמַעְלָה, לְקַבֵּל עָלַיְיהוּ מַלְכָּא, דְּאִיהוּ (ישעיה יא) רוּזַז זָכְמָה וּבִינָה רוּזַז עֵצָה וּגְבוּרָה רוּזַז דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ. דְּיָתִיב עַל כֻּרְסְיָא, דְּאִיהוּ לִבָּא, דְּכָל אִינּוּן דְּפִקִּין מִתְנַהֲגִין אֲבַתְרֵיהּ, כְּזַזְיָלִין בָּתַר מַלְכֵיהוֹן.

427. הַלֵּב הוּא כִּסֵּא דִּין, אַרְבַּע חַיּוֹת שְׁלוּחִים שֶׁלּוֹ. שְׁתֵּי כַּנְפֵי רֵאָה וּשְׁתֵּי כְּלָיוֹת. שֶׁעַל כַּנְפֵי רֵאָה נֶאֱמַר וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמַעְלָה, לְקַבֵּל עֲלֵיהֶם אֶת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא (ישעיה יא) רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת ה׳. שֶׁיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא, שֶׁהוּא הַלֵּב, שֶׁכָּל אוֹתָם דְּפָקִים מִתְנַהֲגִים אַחֲרָיו כְּחַיָּלִים אַחַר מַלְכָּם.

428. וְרוּזָא דְּנָשִׁיב מִכַּנְפֵי רֵיאָה, נָשִׁיב עַל תְּרֵי נוּקְבֵּי זוֹטָמָא. וְאִיהוּ קָרִיר וּצְנִינָא מִשְּׂמֹאלָא. וְזָם מִימִינָא. וּמִסִּטְרָא דְּמוּזָא דְּאִיהוּ כֵּרְסְיָיא דְּרַזְמֵי, אִיהוּ רוּזָא קָר לִימִינָא, דְּזֶסֶד. וְזָם מִשְּׂמֹאלָא דִּגְבוּרָה, דְּתַמָּן לִבָּא. וּמוּזָא מָזִיג בֵּיהּ, בְּאֶמְצָעִיתָא דְּתַרְוַיְיהוּ. אוּף הָכִי לִבָּא מָזִיג, מִקּוֹר וָזוֹם. וּמוּזָא אוּף הָכִי, דְּמִקַּבְּלִין דִּין מִדִּין.

428. וְהָרוּחַ שֶׁנּוֹשֶׁבֶת מִכַּנְפֵי הָרֵאָה, נוֹשֶׁבֶת עַל שְׁנֵי נִקְבֵי הַחֹטֶם, וְהִיא קְרִירָה וְצוֹנֶנֶת מֵהַשְּׂמֹאל, וְחַמָּה מִיָּמִין. וּמִצַּד הַמּוֹחַ, שֶׁהוּא כִּסֵּא שֶׁל רַחֲמִים, הִיא רוּחַ קָרָה לִימִין הַחֶסֶד, וְחַמָּה מִשְּׂמֹאל הַגְּבוּרָה, שֶׁשָּׁם הַלֵּב וְהַמּוֹחַ מָזוּג בּוֹ, בָּאֶמְצַע שֶׁל שְׁנֵיהֶם. אַף כָּךְ הַלֵּב מְמֻזָּג מִקֹּר וָחֹם. וְהַמּוֹחַ גַּם כָּךְ, שֶׁמְּקַבְּלִים זֶה מִזֶּה.

429. וּשְׁמָרִים דְּכֹלָּא, נָטִיל טִוּזוּל, וּמַשִּׁרְיָין דִּילֵיהּ, דְּאִינּוּן עֲבָדִים וּשְׁפָוזוּת, דְּאָמַר עָלַיְיהוּ שְׁלֹמֹה, (קהלת ב) קָנִיתִי לִי עֲבָדִים וּשְׁפָוזוֹת. תְּרֵין כּוּלְיָין אִתְקְרִיאוּ אִשִּׁים, עַל שֵׁם אִשִּׁים דִּלְעֵילָא, דְּאִתְּמַר בְּהוּ (דברים יח) אִשֵּׁי יְיָ וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן.

429. וְאֶת הַשְּׁמָרִים שֶׁל הַכֹּל נוֹטֵל הַטְּחוֹל וְהַמַּחֲנוֹת שֶׁלּוֹ, שֶׁהֵם עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת, שֶׁאָמַר עֲלֵיהֶם שְׁלֹמֹה, (קהלת ב) קָנִיתִי לִי עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת. שְׁתֵּי כְּלָיוֹת נִקְרָאוֹת אִשִּׁים, עַל שֵׁם אִשִּׁים שֶׁל מַעְלָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (דברים יח) אִשֵּׁי ה׳ וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן.

The heart represents a throne of judgment in the body. Its messengers are the two wings of the lungs and the two kidneys. We need to bring balance into it so the king can sit on his throne with mercy. Isaiah 11:2 “וְנָחָה עָלָיו, רוּחַ יְהוָה–רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת, וְיִרְאַת יְהוָה.” “And the spirit of YHVH shall rest upon him, the spirit of wisdom (Chokhmah) and understanding (Binah), the spirit of counsel and might (right and left), the spirit of knowledge (Da’at) and of the fear (=Awe) of YHVH (the revelation of the Light).” This verse from Isaiah’s prophecy describes the ultimate balance that the Mashiach will bring with him to the world. When right (Chokhmah) and left (Binah) come together they create a connection that is called ‘Knowledge’ (two sides of the brain) and the Light is channeled down to Zeir Anpin, and the Light is revealed. That is possible because of the unification of the upper two. The three upper levels of Chokmah, Binah and Da’at provide the force of the heart. They come into us with each breath, that cools the heart and gives it the necessary pulse to push the blood and energize the body. For those who read previous DZs: the atom with its three major elements has a similar aspect that ‘blows’ a breath of life to keep the atom ‘alive’. The inner force is Chokhmah, Binah and Da’at. Scientists won’t get it until they add the Hebrew letters to the Periodic Table. It will happen when Mashiach comes. The air that blows into the wings through the two nostrils of the nose represents the Light of Zeir Anpin and provides the cooling aspect. It gives the important balance that is shared between the heart and the brain. The two kidneys should also be in balance, otherwise, they fail and bring the entire body down with them. A proper meditation and breathing technique is important to balance the body on the physical and spiritual levels. It will be discussed further in the next DZ, but here we should learn that the entire body should be treated as one unit to have complete balance. Everything affects everything else. We can not eat too much of good quality food. We can not

swallow a normal portion of food. There are a balanced method and a process for every action. There are no shortcuts. That is why refined food is bad for us. If it is digested too fast in the body, like white flour products, fine sugar, etc, then it goes against the natural process of 'earning' the energy.

430. וּבַקָּנֶה שִׁית עִזְקָאן, דְּעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (תהלים כט) הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. דְּבְהוֹן סָלִיק קָלָא, דְּאִתְפְּלִיג לְוֹ קָלִין דִּשְׁכִינְתָּא. וּשְׁבִיעָאָה סָלִיק לְפוּמָא, דְּאִיהוּ כַּרְסְיָיא. וְשִׁית עִזְקָאן דְּקָנֶה, אִינּוּן כְּגַוְונָא דְּשִׁית דַּרְגִּין דְּכַרְסְיָיא דְּמַלְכָּא. וְקָנֶה אִיהוּ סֻלָּם, דְּבֵיהּ (בראשית כח) מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ, דְּאִינּוּן הֲבָלִים סַלְקִין בֵּיהּ מַלְכָּא (נ"א מלבא), וְרוּזִין דַּאֲוִירָא (חורין נפקין) נַזְוִתִין בֵּיהּ בְּלִבָּא, לְקַרְרָא זַמִּימוּתָא, דְּלָא לוֹקִיד גּוּפָא.

430. וּבַקָּנֶה יֵשׁ שֵׁשׁ טַבְּעוֹת, שֶׁעֲלֵיהֶן נֶאֱמַר (תהלים כט) הָבוּ לַה' בְּנֵי אֵלִים. שֶׁבָּהֶן עוֹלֶה הַקּוֹל שֶׁנֶּחֱלָק לְשִׁשָּׁה קוֹלוֹת שֶׁל הַשְּׁכִינָה. וְהַשְּׁבִיעִי עוֹלֶה לַפֶּה, שֶׁהוּא כִּסֵּא. וְשֵׁשׁ טַבָּעוֹת שֶׁל קָנֶה, שֶׁהֵם כְּדֶגֶמֶת שֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת שֶׁל כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ. וְקָנֶה הוּא סֻלָּם, שֶׁבּוֹ נֶאֱמַר (בראשית כח) מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, שֶׁאוֹתָם הַבָּלִים עוֹלִים בּוֹ הַמֶּלֶךְ (מֵהַלֵּב), וְהָרוּחוֹת שֶׁבָּאֲוִיר (חוֹרִים יוֹצְאִים) יוֹרְדוֹת בּוֹ בַּלֵּב לְקָרֵר חֲמִימוּתוֹ, שֶׁלֹּא יִשְׂרֹף הַגּוּף.

431. וְכַד רוּזָא נַזְוִית, נַזְוִית בְּכַמָּה רוּזִין, כְּמַלְכָּא עִם זַוִּילֵיהּ. וְכַנְפֵי רֵיאָה מְקַבְּלִין לְרוּזָא, דְּאִיהוּ מַלְכָּא עָלַיְיהוּ, כְּמָה דַּאֲמִינָא. (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרוּדוֹת, (שמות כה) וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה.

431. וְכַאֲשֶׁר הָרוּחַ יוֹרֶדֶת, יוֹרֶדֶת בְּכַמָּה רוּחוֹת, כְּמֶלֶךְ עִם חֵילוֹתָיו. וְכַנְפֵי הָרֵאָה מְקַבְּלוֹת לָרוּחַ, שֶׁהוּא מֶלֶךְ עֲלֵיהֶן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (יחזקאל א) וּפְנֵיהֶם וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת, (שמות כה) וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה.

432. אִי זַכָּאִין אֲבָרִין דְּבַר נָשׁ בְּפִקּוּדִין דַּעֲשֵׂה דְּמַלְכָּא עִלָּאָה דְּאִיהוּ רוּזָא הַקֹּדֶשׁ, נַזְוִית בְּסֻלָּם, דְּאִיהוּ גָּרוֹן, בְּכַמָּה רוּזִין קַדִּישִׁין, דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת וְסַלְקִין לְקַבֵּל אִלֵּין הֲבָלִים דְּלִבָּא, דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ, מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט. וְעָלַיְיהוּ אִתְּמַר (תהלים כט) קוֹל יְדוָ"ד זוֹצֵב (דף רל"ה ע"ב) לַהֲבוֹת אֵשׁ. בְּגִין דְּלִבָּא אֲדֹנָי, דְּמִנֵּיהּ סַלְקִין לַהֲבוֹת אֵשׁ בְּפוּמָא דְּאִיהוּ יְדוָ"ד, דְּנַזְוִתִין עִמֵּיהּ כַּמָּה רוּזִין דְּקִדּוּשָׁה, מֵאַרְבַּע אַתְוָון יְהוָה. דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר יְדוָ"ד מֵאַרְבַּע רוּזוֹת בֹּאִי הָרוּזַ.

432. אִם זַכָּאִים הָאֵיבָרִים שֶׁל הָאָדָם בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן, שֶׁהוּא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, יוֹרֵד בְּסֻלָּם, שֶׁהוּא הַגָּרוֹן, בְּכַמָּה רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶן (תהלים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, וְעוֹלִים לְעֻמַּת אֵלּוּ הַהֲבָלִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט. וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (תהלים כט) קוֹל יְהוָ"ה חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ. מִשּׁוּם שֶׁהַלֵּב – אֲדֹנָי, שֶׁמִּמֶּנּוּ עוֹלִים לַהֲבוֹת אֵשׁ בַּפֶּה, שֶׁהוּא יְהוָ"ה, שֶׁיּוֹרְדוֹת עִמּוֹ כַּמָּה רוּחוֹת שֶׁל קְדֻשָּׁה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָה, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶן (יחזקאל לז) כֹּה אָמַר יְהוָ"ה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בֹּאִי הָרוּחַ.

There are six rings in the windpipe of the lungs and they represent the process and Zeir Anpin. They correspond to the six voices that are referred in Psalms 29 that we sing at the end of the sixth day, Friday evening, with the receiving of the Shabbat that is the Queen, the Shechina, Malchut.
The mouth is the seventh level from which the sound comes up and out. The six 'rings' are the process (Zeir Anpin) the lungs go through, connecting to the light that is coming from the five lobes. The windpipe serves as Yessod and channels everything out of the mouth that is the aspect of Malchut. That completes the process of manifesting the energy of the sound into action.
The windpipe is explained by the Zohar as the ladder that is used by the angels to connect upper and lower.
Genesis 28:7 (from Jacobs dream) "וַיַּחֲלֹם, וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, וְרֹאשׁוֹ, מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה; וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ."
"And he dreamed, and behold a ladder set up on the earth, and the top of it reached to heaven, and behold the angels of God ascending and descending on it."
The main windpipe (trachea) branches to 22 pipes (bronchi) that continue to branch up to 17 million branches. The 22 is the aspect of the 22 Hebrew letters coming out of the five lobes, and in the mouth, they have grouped again into 5, that reveal their energy levels. (See DZ 1168 http://dailyzohar.com/daily-zohar-1168/)
17 is numerically טוב, meaning 'good' as in Genesis 1:4, "וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת-הָאוֹר, כִּי-טוֹב" "And God saw the light, that it was good;"
The Light is good and that is the ongoing process in the lungs, in order to serve the 'King' that is the heart between the wings of the lungs.
Ezekiel 1:11
"וּפְנֵיהֶם, וְכַנְפֵיהֶם פְּרֻדוֹת מִלְּמָעְלָה"
"Thus were their faces, and their wings were spread from above"
Exodus 25:20
"וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת"
"And the cherubim shall spread out their wings on high, screening the ark-cover with their wings, with their faces one to another;"
The lungs are where YHVH 'communicates' the energy of life with us. When breathing stops, the heart also stops, followed by the brain and the soul leaves the body.
Every breath is a gift of light and life that comes from YHVH, and a proper consciousness is important to maximize the receiving of energy, and to keep a healthy body and soul.
I suggest researching good breathing techniques that could work for you and follow it in a place where there is no spiritual or physical pollution.

433. קָנֶ"ה, אִיהוּ קְנֵה זָוְכְמָה קְנֵה בִינָה, דְּאִינּוּן לִבּוּינָא דְּוֶזֶסֶד, וְלִשְׁמָאלָא דִּגְבוּרָה. תִּפְאֶרֶת, סֻלָּם בְּאֶמְצָעִיתָא, בְּגוּפָא כְּלִיל תְּרֵין דְּרוֹעִין, וְגוּף

433. קָנֶ"ה – הוּא קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה. שֶׁהֵם לִימִין הַחֶסֶד, וְלִשְׂמֹאל הַגְּבוּרָה. תִּפְאֶרֶת, סֻלָּם בָּאֶמְצַע, בַּגּוּף, כָּלוּל מִשְּׁתֵי

וּבְרִית, וּתְרֵין (סטרין) שׁוֹקִין. לְקַבֵּל שִׁית עִזְקָאן דְּקָנֶה.

זְרוֹעוֹת וְגוּף וּבְרִית וּשְׁתֵּי (צְדָדִים) שׁוֹקַיִם, כְּנֶגֶד שֵׁשׁ הַטַּבָּעוֹת שֶׁל הַקָּנֶה.

434. וְכַד נָזְזִית יְדוֹ"ד לְלִבָּא, לְגַבֵּי אֲדֹנָ"י, מִתְזַוְּגִין דִּינָא בְּרַוְזָמֵי בְּלִבָּא. דְּאִיהוּ יְאַהדֹוָנָהי. וְכַד סָלִיק אֲדֹנָי לְפוּמָא, דַּאֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, לְקַבְּלָא יְהוָה בְּפוּמָא, לְאִתְזַוְּגָא תַּמָּן תְּרֵין שְׁמָהָן בְּזִוּגָא זְוָגָא, יְאַדהֹוָנָדִי, כְּגַוְונָא דְּמִתְזַוְּגָן בְּלִבָּא. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָאנֵי מַתְנִיתִין, מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ אַל יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, אִי לֵית לוֹן פּוּמָא וְלִבָּא שָׁוִין. (עד כאן).

434. וְכַאֲשֶׁר יוֹרֵד יְהוָ"ה לַלֵּב לְגַבֵּי אֲדֹנָ"י, מִתְחַבְּרִים הַדִּין בְּרַחֲמִים בַּלֵּב, שֶׁהוּא יְאַהדֹוָנָהי. וְכַאֲשֶׁר עוֹלֶה שֵׁם אֲדֹנָי לַפֶּה, שֶׁנֶּאֱמַר אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח, לְקַבֵּל שֵׁם יְהוָה בַּפֶּה, וּלְהִתְחַבֵּר שָׁם שְׁנֵי שֵׁמוֹת בְּחִבּוּר אֶחָד – יְאַהדֹוָנָהי, כְּמוֹ שֶׁמִּתְחַבְּרִים בַּלֵּב. וּמִשּׁוּם זֶה בֵּאֲרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ אַל יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ, אִם אֵין לָהֶם פֶּה וְלֵב שָׁוִים. (עד כאן).

435. קָנֶה שִׁית עִזְקָאן בְּקָנֶה, מִתְזַוְּגָן כַּזְזָדָא, וְאִינּוּן אִקְרוּן בְּנֵי אֵלִים, מַפְּקֵי רוּזָא לְנַשְׁבָּא עַל עָלְמָא. וְאַתְיָין מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה. וְכַד אִינּוּן מִתְזַוְּגָן כַּזְזָדָא, אִינּוּן כְּגַוְונָא דְּשׁוֹפָר. וְאִלֵּין אִקְרוּ שׁוֹפָר, שׁוֹפָר שֶׁל אַיִל שֶׁל יִצְחָק. אֵלִים בְּנֵי בָשָׁן, הָבוּ לַיְ בְּנֵי אֵלִים. אֵלִים דְּיִצְחָק, וּמַפְּקִין רוּזָא וְקָלָא. וְהַהוּא קָלָא נָפִיק, וְאִעְרַע בְּעָבֵי מִטְרָא, וְאִשְׁתְּמַע לְבַרְיָיתָא לְבַר. וְעַל דָּא כְּתִיב, (איוב כו) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנָן. דְּוִדָאי מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה קָא אַתְיָין. וּבְגִין דָּא (ס"א ומה אמר ההוא קלא, קול יי על המים אל הכבוד וגו') אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים. אֵל הַכָּבוֹד רוֹעֵם לָא כְּתִיב, אֶלָּא אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים, עַל יְדָא דִּבְנֵי אֵלִים. וְלֵית מַאן דְּיָדַע בִּשְׁבָזָא דְּהַאי קָלָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב מִי יִתְבּוֹנָן.

435. קָנֶה – שֵׁשׁ טַבָּעוֹת בַּקָּנֶה שֶׁמִּתְחַבְּרוֹת כְּאַחַת, וְהֵן נִקְרָאוֹת בְּנֵי אֵלִים. מוֹצִיאוֹת רוּחַ לְנַשֵּׁב עַל הָעוֹלָם, וּבָאוֹת מִצַּד הַגְּבוּרָה. וְכַאֲשֶׁר הֵן מִתְחַבְּרוֹת כְּאַחַת, הֵן כְּדֶגֶמֶת הַשּׁוֹפָר. וְאֵלּוּ נִקְרָאִים שׁוֹפָר, שׁוֹפָר שֶׁל אַיִל יִצְחָק. אֵלִים – בְּנֵי בָשָׁן, הָבוּ לַה' בְּנֵי אֵלִים. אֵלִים שֶׁל יִצְחָק. וּמוֹצִיאוֹת רוּחַ וְקוֹל. וְאוֹתוֹ קוֹל יוֹצֵא וּפוֹגֵעַ בְּעַנְנֵי גֶשֶׁם, וְנִשְׁמָע לַבְּרִיּוֹת שֶׁבַּחוּץ. וְעַל זֶה נֶאֱמַר, (איוב כו) וְרַעַם גְּבוּרוֹתָיו מִי יִתְבּוֹנָן. שֶׁוַּדַּאי מִצַּד הַגְּבוּרָה הֵם בָּאִים. וּמִשּׁוּם זֶה (וּמָה אוֹמֵר הַקּוֹל הַהוּא? קוֹל ה' עַל הַמַּיִם אֵל הַכָּבוֹד וְגוֹ') אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים ה' עַל מַיִם רַבִּים. אֵל הַכָּבוֹד רוֹעֵם לֹא כָתוּב, אֶלָּא אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים, עַל יְדֵיהֶם שֶׁל בְּנֵי אֵלִים. וְאֵין מִי שֶׁמַּכִּיר בַּשֶּׁבַח שֶׁל הַקּוֹל הַזֶּה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב מִי יִתְבּוֹנָן.

The Light, YHVH, comes down the windpipe and connects with ADNY, that is the aspect of the judgment of the heart. Together they become יְאַהדֹוָנָהי and this brings the aspect of life and Mercy. When the mouth utters the name ADNY and the heart feels and expresses the YHVH, then the Light of Mercy is revealed. The sages tell us that a person whose mouth and heart are not equal should not enter the place of study. We can now understand the deeper meaning of that saying. It is an important requirement to have the YHVH in our hearts before uttering a blessing or coming with a prayer to YHVH. Saying ADNY without

proper connection in the heart will carry only judgment because the name אדני, ADNY, itself includes the word דין, 'judgment', that represents the world of Malchut. It is better not to bless or pray if one is not ready with his heart. We can not just knock on God's door like a beggar and ask for charity or favor. If the heart is closed, then the doors to the spiritual levels are also closed. The gates of tears are open for those with a pure heart, not with a bucket full of them. The Kabbalists prepare themselves for an hour before they pray and stay in meditation an hour after that. The Zohar describes the people that come to pray and ask for the fulfillment of the desire for the self, as dogs that bark for a bite of food. The next time you enter a synagogue or prepare yourself for meditation, open your heart before you open your mouth. Even the most wonderful voice cannot break through seven heavens if the heart is shut.

436. רעיא מהימנא ובזבורא קדמאה, פתוז רעיא מהימנא ואמר, ווי לון לבני נשא, דאינון אטימין לבא, סתימין עיינין, דלא ידעין אברים דגופיהון על מה אינון מתתקנין, דהא קודשא בריך הוא (נ"א קנ"ה) תלת זילין כליכן ביה, זד הבל, דאיהו להב אש, דנפיק מן לבא ואתפלג לז' הבלים, דאמר קהלת. תניינא, אויר דעאל לגביה מלבר. תליתאה, מים דכנפי ריאה, דאינון דבוקים בקנה. ומתלת אלין אתעביד קול, מים ורוח ואש, ומתפלג כל זד לז', ואינון ז' להבים, ז' אוירות, ז' נזלים.

436. פתח הרועה הנאמן ואמר, אוי להם לבני אדם, שהם אטומי לב, סתומי עינים, שלא יודעים אברי הגוף שלהם על מה הם מתקנים, שהרי הקדוש ברוך הוא (הקנ"ה), שלשה חילות כלולים בו: אחד – הבל, שהוא להב אש, שיוצא מן הלב ונחלק לשבעה הבלים שאמר קהלת. שני – אויר שנכנס בתוכו מבחוץ. שלישי – מים של כנפי ראה, שהם דבוקים בקנה. ומשלשת אלו נעשה קול – מים ורוח ואש. ומתחלק כל אחד לשבעה, והם שבע להבות, שבעה אוירים, שבעה נחלים.

437. וכד אערעו להבים דלבא, בעבי מטרא, דאינון כנפי ריאה, ארזו קנה דריאה. האי איהו ורעם גבורתיו מי יתבונן. דביה לב מבין בבינה, דאיהי בלבא לשמאלא, גבורה. וזעד ליבינא, מים דכנפי ריאה. ותמן זכמה מוזא, ומגיה, (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון. דאיהו לבונא דמוזא, נזלים על קנה דריאה. בתר דאסתלקו ענגים דבינה לגבי מוזא.

437. וכאשר פוגעות להבות הלב בענני גשם, שהם כנפי ראה, דרך קנה הראה – זהו שנאמר ורעם גבורתיו מי יתבונן. שבה הלב מבין בבינה, שהיא בלב לשמאלו, גבורה. וחסד לימין, מים של כנפי ראה. ושם חכמה, המוח, וממנו (שיר השירים ד) מעין גנים באר מים חיים ונזלים מן לבנון, שהוא לבן המוח, נוזלים על הקנה של הראה, אחר שעלו ענני הבינה לגבי המוח.

The Faithful Shepherd tells us that woe to the people who have closed eyes and hearts and don't know the spiritual connection of their body parts. He explains that קנה, the windpipe of the lungs, is the aspect of the Holy One blessed be He. It delivers the life force to the body from the light of Chokhmah. It consists of

three forces. One is the הבל, vapor, that is the flame of fire that comes out of the heart and is divided into seven 'vapors'. The second force is the air that comes in from the outside. The third force is the waters in the 'wings' of the lungs. They are all connected in the windpipe, and from the water, air, and fire the sound comes out and splits into seven flames, seven air streams. The flames from the heart that rise up through the windpipe meet with the rain clouds that are the wings of the lungs. Job 26:14 "וְרַעַם גְּבוּרֹתָו, מִי יִתְבּוֹנָן" "But the thunder of His mighty deeds who can understand (Binah)?" Binah literally means 'understanding', and the heart that is on the left side receives the aspect of 'understanding' from Binah. The thunder that occurs in the clouds produces the rainwater that comes from the moisture generated by the Chokhmah that comes from the brain. Song of Songs 4:15 "מַעְיַן גַּנִּים, בְּאֵר מַיִם חַיִּים; וְנֹזְלִים, מִן-לְבָנוֹן" "Thou art is a fountain of gardens, a well of living waters, and flowing streams from Lebanon." לְבָנוֹן, Lebanon, comes from the root word לבן, 'white', and the Zohar explains that the waters come from the white of the brain. It flows down the קנה, windpipe, with the energy of life as described in the verse with the words 'well of living waters'. This Zohar adds to the importance of conscious breathing as a tool for adding life energy to the body. It connects the upper Sefirot of Chokhmah and Binah to form the Sefira of Da'at that is the gate that lets the flow of light down to Zeir Anpin. The lungs manifest this light with the sound uttered from the mouth. A similar aspect is when a man and a woman join for the purpose of making a child. The proper consciousness connects Chokhmah and Binah, and the outcome is Da'at that lets the flow of life force from the brain waters (sperms) through the pipe, which is Yessod of Zeir Anpin, to the vessel, that is Malchut.

438. וְרָזָא דְּמִלָּה (שיר השירים ג) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן. וְדָא עָשָׁן הַמַּעֲרָכָה, דְּסָלִיק מִן לִבָּא לְמוֹזָא. דְּכָל רוּזִין דְּעָלְמָא, לָא זָזִין לֵיהּ מֵאַתְרֵיהּ. זָכְמָה: כוז מ"ה: כוֹזַ: בְּלִבָּא. מָה: בְּמוֹזָא. קָנֶה: תִּפְאֶרֶת, כְּלִיל ו' סְפִירָאָן. ו' דַּרְגִּין אִינּוּן לְכַרְסְיָיא, דְּאִיהִי אִימָּא. לְנַזְוָתָא זָכְמָה לְגַבָּהּ, מִן מוֹזָא לְלִבָּא, דְּבָהּ לֵב מֵבִין. וּבְגִין דָּא, (משלי ד) קְנֵה זָכְמָה קְנֵה בִינָה. בֵּיהּ אַבָּא נָזִית. בֵּיהּ אַבָּא סָלִיק. וְהַאי אִיהוּ סֻלָּם דְּבֵיהּ (ס"א עולים ויורדים בו) עוֹלִים תְּרֵי, וְיוֹרְדִים תְּרֵי. (ע"כ רעיא מהימנא).

438. וְסוֹד הַדָּבָר – (שם ג) מִי זֹאת עֹלָה מִן הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עָשָׁן. וְזֶה עָשָׁן הַמַּעֲרָכָה שֶׁעוֹלֶה מִן הַלֵּב לַמֹּחַ, שֶׁכָּל הָרוּחוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לֹא מְזִיזוֹת אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ. חָכְמָה – כ"ז מ"ה. כֹּ"חַ – בַּלֵּב. מָ"ה – בַּמֹּחַ. קָנֶה – תִּפְאֶרֶת, כָּלוּל שֵׁשׁ סְפִירוֹת. שֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת הֵן לַכִּסֵּא, שֶׁהִיא אִמָּא. שֶׁתֵּרֵד הַחָכְמָה אֶצְלָהּ מִן הַמֹּחַ לַלֵּב, שֶׁבָּהּ הַלֵּב מֵבִין. וּמִשּׁוּם זֶה, (משלי ד) קְנֵה חָכְמָה קְנֵה בִינָה. בּוֹ אַבָּא יוֹרֵד, בּוֹ אַבָּא עוֹלֶה. וְזֶהוּ סֻלָּם שֶׁבּוֹ (עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ) עֹלִים – שְׁנַיִם, וְיֹרְדִים – שְׁנַיִם. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן. (ע"כ)

439. וְשֵׁט דְּבָלַע מֵיכְלָא, וּמִתַּמָּן עָאל לְכֻלְּהוּ שַׁיְיפִין, דְּאִיהִי (ס"א דא איהו רזא) בְּדַרְגָּא דְּאִשִּׁים. אִשִּׁים אִינּוּן קְרֵבִין מִיַּד, וּבַלְעֵי וְנַטְלֵי כְּלִיל (ס"א

439. וֵשֵׁט – שֶׁבָּלַע מַאֲכָל, וּמִשָּׁם נִכְנָס לְכָל הָאֵיבָרִים, שֶׁהִיא (זֶה הוּא סוֹד) בְּמַדְרֵגָה שֶׁל אִשִּׁים. אִשִּׁים הֵם קְרֵבִים

כלא) מִגּוֹ אֶשָּׁא עִלָּאָה, דְּכָלִיל לָאִשִּׁים. וְרָזָא דָא, (דברים יח) אִשֵּׁי יְיָ וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן. אִלֵּין אַכְלִין וּבַלְעִין, וּשְׁאָר לָא אַכְלִין הָכִי.

מִיָּד, וּבוֹלְעִים וְנוֹטְלִים כָּלִיל (הַכֹּל) מִתּוֹךְ הָאֵשׁ הָעֶלְיוֹנָה, שֶׁכָּלִיל לָאִשִּׁים. וְסוֹד זֶה – (דברים יח) אִשֵּׁי ה׳ וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן. אֵלּוּ אוֹכְלִים וּבוֹלְעִים, וְהַשְּׁאָר לֹא אוֹכְלִים כָּךְ.

440. וְכָל בְּנֵי עָלְמָא (ס"א לבר) לְבַד, לָא יַדְעִין אֵיךְ אַכְלִין, וְלָאו רָזָא דִלְהוֹן, אֶלָּא דַּרְגִּין דִּלְגוֹ אִינּוּן יַדְעִין, וְנַטְלִין מִנַּיְיהוּ. וְשֵׁט לֵית לֵיהּ בְּדִיקָה מִבַּזּוּזוּץ, דְּלָא יַדְעֵי, אֶלָּא מִבִּפְנִים יַדְעֵי וְנַטְלֵי עַד דְּעָאל לְבֵי טוּזְנָא, וְאִשְׁתְּזִיק וְאִתְבְּשַׁל. וְנָטִיל כֹּלָּא כָּבֵד כְּמָה דְּאִתְּמַר. מֵאִלֵּין אֶשִּׁים נַפְקֵי דַּרְגִּין, דְּאַקְדְּמֵי וְנַטְלֵי מִכָּבֵד בְּקַדְמִיתָא, (ומאן אינון, אלין) הַטּוּזְנוֹת, אַכְלֵי קָרְבְּנִין וְטַזְנֵי. וְעַל דָּא מִדְּאִתְזְרַב בֵּי מִקְדְּשָׁא כְּתִיב, (קהלת יב) וּבָטְלוּ הַטּוֹחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ. אִלֵּין טַזְנִין בְּקַדְמִיתָא.

440. וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם (שֶׁבַּחוּץ) לְבַד, לֹא יוֹדְעִים אֵיךְ אוֹכְלִים וְלֹא הַסּוֹד שֶׁלָּהֶם, אֶלָּא מַדְרֵגוֹת שֶׁבִּפְנִים הֵם יוֹדְעִים, וְלוֹקְחִים מֵהֶם. וֵשֶׁט אֵין לוֹ בְּדִיקָה מִבַּחוּץ, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים, אֶלָּא מִבִּפְנִים יוֹדְעִים וְנוֹטְלִים עַד שֶׁנִּכְנָסִים לְבֵית הַטְּחִינָה, וְנִשְׁחָק וּמִתְבַּשֵּׁל. וְלוֹקֵחַ הַכֹּל הַכָּבֵד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר. מֵאֵלּוּ הָאִשִּׁים יוֹצְאוֹת מַדְרֵגוֹת שֶׁמַּקְדִּימוֹת וְנוֹטְלוֹת מֵהַכָּבֵד בָּרִאשׁוֹנָה (וּמֵהֵן? אֵלּוּ) הַטּוֹחֲנוֹת, שֶׁאוֹכְלִים הַקָּרְבָּנוֹת וְטוֹחֲנִים אוֹתָם. וְעַל זֶה מִשֶּׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כָּתוּב, (קהלת יב) וּבָטְלוּ הַטּוֹחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ. אֵלּוּ הַטּוֹחֲנוֹת בַּתְּחִלָּה.

Song of Songs 3:6
"מִי זֹאת, עֹלָה מִן-הַמִּדְבָּר, כְּתִימְרוֹת, עָשָׁן"
"Who is this that cometh up out of the wilderness like pillars of smoke,"
In front of the Holy Temple was a pillar of smoke that was one of the visible miracles in the Holy Temple. The Zohar tells us that not even all the winds of the world could move it. The smoke was ascending straight up not being affected by the wind.
Proverb 4:5
"קְנֵה חָכְמָה, קְנֵה בִינָה"
"Get (קְנֵה) wisdom, get (קְנֵה) understanding"
The word קְנֵה (get, buy) also has the meaning of 'pipe, cane, reed, hollow stalk'.
Proverb 4:7
"רֵאשִׁית חָכְמָה, קְנֵה חָכְמָה; וּבְכָל-קִנְיָנְךָ, קְנֵה בִינָה"
"The beginning of wisdom is: Get (קְנֵה) wisdom, and with all your properties get (קְנֵה) understanding."
קְנֵה, 'pipe', represents a channel of light, and spiritually connects Chokhmah and Binah to the lower levels.
The windpipe of the lungs, as well as the esophagus, is of type קְנֵה. They are two conduits to the energy of life. The pipe of the lungs is on a higher level with the air it takes in. It is above the diaphragm and the esophagus connects to the stomach that processes solid food and is located below the diaphragm.
We should learn to properly use our 'pipes' in all aspects. Breathing with consciousness and eating using the process of blessing the food, chewing and

breaking it down before letting it go down to the stomach for final process and release to the body.
The smoke in the Holy Temple was stable because it was held by a stronger spiritual connection. The Zohar brought this example to teach us that we could achieve the same if we are following the proper ways. The heart (Binah) will ignite the fire and produce the 'smoke' (=energy) that will ascend to the brain (Chokhmah) and create a stable pipe, קָנֶה, of energy in the body.

441. כֵּיוָן דְּאִתְטַחְזָנָן, אִינּוּן דְּשַׁלְטֵי עָלַיְיהוּ, בַּלְעֵי וְנַטְלֵי, וְאִקְרוּן וְשֵׁ"ט. אֲמַאי. אֶלָּא וְשֵׁ"ט, דְּיוּקְנָא דְּוָא"ו, (דף רל"ו ע"א) אִיהוּ וְשֵׁ"ט כְּפוּף. וּלְבָתַר, שֵׁ"ט לְמֵיכַל מִשְׁתְּיָא, זַמְרָא וּמַיָּא. דִּכְתִיב, (במדבר יא) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ. מֵיכְלָא לְמֵיכַל, מִשְׁתְּיָא זַמְרָא וּמַיָּא, נְסוּכָא דְּיַיִן, וְנְסוּכָא דְּמַיִם.

441. כֵּיוָן שֶׁנִּטְחָן, הֵם שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם, בּוֹלְעִים וְנוֹטְלִים, וְנִקְרָאִים וַשֵׁ"ט. מַדּוּעַ? אֶלָּא וַשֵׁ"ט, צוּרָה שֶׁל אוֹת וָא"ו, הוּא וַשֵׁ"ט כָּפוּף. וּלְאַחַר מִכֵּן מְשׁוֹטֵט לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת יַיִן וּמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר יא) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ. אֹכֶל לֶאֱכֹל, וּשְׁתִיָּה שֶׁל יַיִן וּמַיִם, נִסּוּךְ הַיַּיִן וְנִסּוּךְ הַמַּיִם.

442. בְּהַאי וְשֵׁ"ט עָאל וְאִשְׁתְּאִיב בָּרִיאָה, אִלֵּין שְׂרָפִים, (ס"א שייפין) בְּשַׁלְהוֹבִיתָא דִלְהוֹן נַטְלֵי מִשְׁתְּיָא, וְאִקְרוּן רֵיאָה, בְּזִוּבוּרָא זְדָא, וְאִשְׁתְּאִיב כֻּלָּא בְּהוֹן. וְכָל אִלֵּין, נַטְלִין כָּל זַד וְזַד, כַּדְקָא זְזֵי לֵיהּ. וּמִדְּזָרַב בֵּי מַקְדְּשָׁא, (קהלת יב) וּבָטְלוּ הַטּוֹחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ כֻּלְּהוּ. דְּאַזְעִירוּ דְּיוּקְנַיְיהוּ וּמְזוֹנַיְיהוּ, וְלֵית יוֹמָא דְּלֵית בֵּיהּ מְאָרָה, אָרִים קָלֵיהּ רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, וַוי יְרוּשָׁלַם קַרְתָּא קַדִּישָׁא, וַוי לְעַמָּא, דְּכָל טָבָאן אִלֵּין אַבְדִין, רַבְרְבָן גִּיבָּרִין מִמָּנָּן אַזְעִירוּ דְּיוּקְנַיְיהוּ, עַל דָּא בָּכוּ זַבְרַיָּיא. אָמְרוּ, וַוי רַבִּי, כַּד תִּסְתָּלַק מִן עָלְמָא, מַאן יְגַלֶּה רָזִין סְתִימִין עֲמִיקִין כְּאִלֵּין, דְּלָא אִשְׁתְּמָעוּ מִן יוֹמָא דְּשִׁלְמֹה מַלְכָּא, וְעַד הַשְׁתָּא. זַכָּאָה דָּרָא דְּשַׁמְעִין מִלִּין אִלֵּין, וְזַכָּאָה דָּרָא דְּאַנְתְּ בְּגַוּוּיהּ, וַוי לְדָרָא דְּיִשְׁתַּאֲרוּן יַתְמִין מִנָּךְ.

442. בָּזֶה הַוֵּשֵׁ"ט נִכְנָס, וְנִשְׁאָב בְּרִאָה עַל יְדֵי אֵלּוּ הַשְּׂרָפִים (הָאֵיבָרִים), בַּשַּׁלְהֶבֶת שֶׁלָּהֶם לוֹקְחִים הַמַּשְׁקֶה, וְנִקְרָאִים רֵאָה בְּחִבּוּר אֶחָד, וְנִשְׁאָב הַכֹּל בָּהֶם. וְכָל אֵלּוּ לוֹקְחִים כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לָהֶם. וּמִשֶּׁחָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נֶאֱמַר, (קהלת יב) וּבָטְלוּ הַטּוֹחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ, כֻּלָּם. שֶׁהִמְעִיטוּ דְּמוּתָם וּמְזוֹנָם, וְאֵין יוֹם שֶׁאֵין בּוֹ קְלָלָה. הֵרִים קוֹלוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, אוֹי יְרוּשָׁלַיִם עִיר קְדוֹשָׁה! אוֹי לָעָם שֶׁכָּל טוֹבוֹת אֵלּוּ אָבְדוּ! שָׂרִים גִּבּוֹרִים מִמֶּנּוּ הִקְטִינוּ דְּמוּתָם. עַל זֶה בּוֹכִים הַחֲבֵרִים. אָמְרוּ, אוֹי רַבִּי! כַּאֲשֶׁר תִּסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם, מִי יְגַלֶּה סוֹדוֹת סְתוּמִים עֲמֻקִים כָּאֵלּוּ, שֶׁלֹּא נִשְׁמְעוּ מִיָּמָיו שֶׁל שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וְעַד עַתָּה? אַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁשּׁוֹמְעִים מִלִּים אֵלּוּ, וְאַשְׁרֵי הַדּוֹר שֶׁאַתָּה בְּתוֹכוֹ! אוֹי לַדּוֹר שֶׁיִּשָּׁאֲרוּ יְתוֹמִים מִמְּךָ!

The consumed food is ground in the mouth, continues to the stomach, and is distributed through the blood to sustain the entire body. Ecclesiastes 12:3 " בַּיּוֹם, שֶׁיָּזֵעוּ שֹׁמְרֵי הַבַּיִת, וְהִתְעַוְּתוּ, אַנְשֵׁי הֶחָיִל; וּבָטְלוּ הַטֹּחֲנוֹת כִּי מִעֵטוּ, וְחָשְׁכוּ הָרֹאוֹת בָּאֲרֻבּוֹת" "In the day when the keepers of the house (Holy Temple and Priests) shall tremble, and the strong men (channels of light, Ministers) shall bow (become small) themselves, and the grinders (the process of receiving the Light) cease because they are few, and those that look out (looking for the light) shall be darkened in

the windows (eye sockets)," This verse from the last chapter of Ecclesiastes is said by King Solomon. It talks about the destruction of the Holy Temple and the disconnection from the channels of sustenance. Without the Holy Temple, the grinders could not grind the food because they were left with very little to process. The Zohar shows a parallel between the consumption of food that benefits the entire body and the light that used to be spread out from the Holy Temple, in Jerusalem, to sustain the whole world. Rabbi Shimon raised his voice and said "Woe to the Holy City of Jerusalem and woe to the people that lost all the beneficence."; "Great and mighty ministers shrunk their image and channel of sustenance"; "There is no day (since the destruction) without a curse". Jerusalem is the heart of the entire world. It is the middle point of the Big Bang and the sole connection of the Light to the world. Since the destruction, all channels of sustenance are reduced to a minimum and the Light is dimmed in the world. The students of Rabbi Shimon cried to him: "What will happen when you leave the world? Who will reveal these great secrets that were not heard since the days of King Solomon?"; "Blessed is the generation that hears these words. Blessed is the generation that you are in! Woe to the generation that will be left orphan of you." The secrets that Rabbi Shimon revealed are now available to our generation and to those who study the Zohar. It is a tool made by Rabbi Shimon and it is available to us now, giving us the ability to spread light all over the world. The Internet helps us spread farther and wider. The light of the Creator can now reach everywhere. Every secret we study from the Zohar is a well of light and is the aspect of 'grinding' the food and distributing it. We positively affect our environment and the world. The darkest places in the world are those without the Zohar or without Israelite souls to channel the Light. The Israelites were spread all over the world to compensate for the loss of light since the destruction of the Holy Temple. Keep grinding and bringing more people to study the secrets of the Zohar because it will benefit us all.

443. **רעיא מהימנא ובזוהרא קדמאה פתח רעיא מהימנא ואמר, והא כתיב, ושפתותיו שבו כמרזבי רקיע. ושבע רקיעין אינון: וילון. רקיע. שזקים. זבול. מעון. מכון. ערבות. שחקים. דבהון ריזין דטוזנים מן לצדיקים לעתיד לבא. ואינון אקרון שזקים, על שם** (שמות ל) **ושחקת ממנה הדק, ואינון נצוז והוד, עליהו אתמר** (ישעיה מה) **ושחקים יזלו צדק, שהיא שכינתא תתאה.**

443. פתח הרועה הנאמן ואמר, והרי כתוב ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע. ושבעה רקיעים הם: וילון, רקיע. שחקים, זבול. מעון. מכון. ערבות. שחקים. שבהם רחים שטוחנים מן לצדיקים לעתיד לבא. ואלו נקראים שחקים, על שם (שמות ל) ושחקת ממנה הדק. ואלו נצח והוד, עליהם נאמר (ישעיה מה) ושחקים יזלו צדק, שהיא שכינה תחתונה.

444. **וילון, דביה מכניס ערבית ומוציא שחרית. רקיע, איהו יסוד. דביה נהרין שבשא וסהרא,**

444. וילון, שבו מכניס ערבית ומוציא שחרית. רקיע הוא יסוד, שבו מאירים השמש והירח, שהוא העמוד האמצעי

דְּאִיהוּ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא וּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית א) וַיִּתֵּן אוֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. וְצַדִּיק אוֹת, בֵּין נֶצַח וְהוֹד. וְעֵדוּת, בֵּין תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת.

וּשְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית א) וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ. וְצַדִּיק הוּא אוֹת בֵּין נֵצַח וְהוֹד, וְעֵדוּת בֵּין תִּפְאֶרֶת וּמַלְכוּת.

445. נֶצַח וְהוֹד תְּרֵין פַּלְגֵי גּוּפָא אִינּוּן, כְּגַוְונָא דִּתְרֵין תְּאוֹמִים. וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאוּ שְׁחָקִים. תַּרְוַוייהוּ כַּזְוָדָא ו״ו אִינּוּן, מִן וְשֵׁט, מִסִּטְרָא דִּשְׂמָאלָא. וְאִינּוּן תְּרֵין טוֹוְזַנּוֹת, מִסִּטְרָא דִּימִינָא.

445. נֵצַח וְהוֹד – שְׁנֵי חֲצָאֵי גּוּף הֵם, כְּדַגְמַת שְׁנֵי תְּאוֹמִים. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאִים שְׁחָקִים. שְׁנֵיהֶם כְּאֶחָד אוֹת וָ״ו הֵם, מִן וֵשֶׁט, מִצַּד הַשְּׂמֹאל. וְהֵם שְׁתֵּי הַטּוֹחֲנוֹת, מִצַּד הַיָּמִין.

446. (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. עַצְמוֹת צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, מַדְרֵגָה שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְעַלַיְיהוּ נֶאֱמַר, אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. וְאֵין לֶחֶם אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ט) לְכוּ לַחֲמִי בְלַחְמִי. וְהֵם אֶשְׁכּוֹלוֹת שֶׁל הַצַּדִּיק. וְצַדִּיק עֵץ פְּרִי. וּבְגִלְלוֹ נֶאֱמַר (במדבר יג) וַיִּשָּׂאוּהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם. וּמַדּוּעַ בַּמּוֹט? בִּגְלַל שֶׁלֹּא הָיָה שָׁם צַדִּיק.

446. (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף עִמּוֹ. עַצְמוֹת צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, מִבְּחִינַת יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְעָלָיו אָמַר, אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. וְלֶחֶם אֶלָּא תּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי. וְאִינּוּן: אַשְׁכְּלוֹת דְּצַדִּיק. וְצַדִּיק, עֵץ פָּרִי. וּבְגִינֵיהּ אִתְּמַר, (במדבר יג) וַיִּשָּׂאוּהוּ בַמּוֹט בִּשְׁנָיִם. וַאֲמַאי בַמּוֹט. בְּגִין דְּלָא הֲוָה תַּמָּן צַדִּיק.

The Faithfull Shepherd said, “וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ” “And our lips full with praise like the expanse of the heavens” It is from the Shabbat prayer and it refers to the seven heavens. 1. וילון – Curtain – (Vilon) – Malchut 2. רָקִיעַ – Sky – (Rakia) – Yessod 3. שְׁחָקִים – Heavens – (Shechakim). Same root as ‘grind’. - Netzach and Hod. 4. זְבוּל – Dwelling (there is no literal translation but the closest meaning I used here comes from Genesis 30:20 and 1 Kings 8:13) – (Zevul) 5. מָעוֹן – Home – (Ma’on) – Gevurah 6. מָכוֹן – Institute – (Machon) – Chessed 7. עֲרָבוֹת – Plains – (Aravot) – Da’at (equal to Keter, Chokmah and Binah together) (Please do not try to make sense of the translation of the names) The seven heavens are seven spiritual levels that separate us from the lower level of Malchut to the level of Da’at. The tool that can break through all heavens is our lips when we use the sacred words of the Torah and Zohar. This section is a continuation of the study of the energies that are formed in the body through the lungs, heart, liver (purity of the blood) and brain (consciousness). They are all a preparation to give our words the propelling power, to ascend our prayers to the upper level and draw light to us and the entire world. It’s a long process to purify our body and soul to be able to make a proper connection, but every step in the upward direction (of the soul) well deserves a great light.

447. וּבְגִינֵיהוּ אִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק, דְּאִיהוּ עֵץ, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (במדבר יג) הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אַיִן. אַעְקְרוּ עֵץ

447. וּבִגְלָלָם נֶאֱמַר בּוֹ, (תהלים נה) לֹא יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק, שֶׁהוּא עֵץ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (במדבר יג) הֲיֵשׁ בָּהּ עֵץ אִם אָיִן.

דְּאִיהוּ צַדִּיק, אִלֵּין דְּאַפִּיקוּ שׁוּם בִּישׁ עַל אַרְעָא, וְגָרְמוּ, וַיִּשָּׁאוּהוּ בַּמּוֹט בִּשְׁנָיִם, ו׳ ו׳.

עָקְרוּ עֵץ שֶׁהוּא צַדִּיק, אֵלּוּ שֶׁהוֹצִיאוּ שֵׁם רַע עַל הָאָרֶץ, וְגָרְמוּ לְמַה שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשָּׂאֻהוּ בַּמּוֹט בִּשְׁנָיִם, ו׳ ו׳.

448. עָלַיְיהוּ אִתְּמַר, סָזְזָטָה עֲנָבִים. צַדִּיק יְסוֹד, בֵּיהּ סוֹד, דְּאִיהוּ יַיִן הַמְשׁוּמָּר בַּעֲנָבָיו מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית. דְּאִינּוּן ו׳ דַּרְגִּין דְּאָת ו׳. וְאִינּוּן שְׂרָפִים, ו׳ ו׳, (ישעיה ו) שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד. מִשְׁמָאלָא. וְאִינּוּן אַפִּיקוּ מַיִם מִימִינָא. וְצָזְזִין בְּשַׁלְהוֹבִיתָא דִּלְהוֹן מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה, וְשׁוֹאֲבִין מִסִּטְרָא דְּחֶסֶד.

448. וְעַל הַמְרַגְּלִים נֶאֱמַר, סָחֲטָה עֲנָבִים. צַדִּיק שֶׁהוּא יְסוֹד, בּוֹ סוֹד, שֶׁהוּא יַיִן הַמְשֻׁמָּר בַּעֲנָבָיו מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית. שֶׁהֵם שֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת שֶׁל הָאוֹת ו׳. וְהֵם שְׂרָפִים, אוֹתִיּוֹת ו׳ ו׳, שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה ו) שֵׁשׁ כְּנָפַיִם לְאֶחָד. מֵהַשְּׂמֹאל. וְאֵלּוּ הַמּוֹצִיאִים מַיִם – מֵהַיָּמִין. וּצְמֵאִים בַּשַּׁלְהֶבֶת שֶׁלָּהֶם מִצַּד הַגְּבוּרָה וְשׁוֹאֲבִים מִצַּד הַחֶסֶד.

449. וְעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (תהלים קד) עוֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּנַשְׁבִּין עַל לִבָּא, דְּאִיהוּ דַּרְגָּא עֲשִׂירָאָה בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא, דְּאִיהוּ בֵּינַיְיהוּ. וְאִיהוּ ו׳, אוֹת בְּצָבָא דִּילֵיהּ, כְּלִיל ו׳ פָּרְקִין דְּתֵרִין שׁוֹקִין, דִּכְתִיב בֵּהּ (שיר השירים ה) שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְדָא צַדִּיק אוֹת בְּרִית.

449. וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר, (תהלים קד) עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת, מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁנּוֹשְׁבִים עַל הַלֵּב, שֶׁהוּא מַדְרֵגָה עֲשִׂירִית בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שֶׁהוּא בֵּינֵיהֶם. וְהוּא אוֹת ו׳, אוֹת בַּצָּבָא שֶׁלּוֹ, כָּלוּל ו׳ פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי שׁוֹקַיִם, שֶׁכָּתוּב בָּהֶן (שיר השירים ה) שׁוֹקָיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ, וְזֶה צַדִּיק אוֹת בְּרִית.

450. ו׳ עִלָּאָה, תִּפְאֶרֶת. בֵּין שִׁית פָּרְקִין דִּתְרֵין דְּרוֹעִין. וּבְגִין דָּא, ו׳ ו׳, גּוּף וּבְרִית זַשְׁבִּינָן זַד. וְאִינּוּן (שמות כה) פּוֹרְשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, לְקַבֵּל ו׳ עִלָּאָה עָלַיְיהוּ. וּמִסִּטְרֵיהּ, אִתְקְרִיאוּ נְבִיאֵי הָאֱמֶת. סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל בְּרִית, דְּאִיהוּ ו׳ תִּנְיָינָא, (משלי י) וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. וּבְגִין דָּא, נָצוּז וְהוֹד, טוֹוְזָנִים מָן לְצַדִּיקַיָּיא, דְּאִינּוּן מִסִּטְרָא דְּצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, דְּאִיהוּ בֵּינַיְיהוּ. וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאוּ טוֹוְזָנוֹת.

450. ו׳ עֶלְיוֹנָה – תִּפְאֶרֶת. בֵּין שִׁשָּׁה פְּרָקִים שֶׁל שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה ו׳ ו׳, גּוּף וּבְרִית שֶׁנֶּחְשָׁבִים כְּאֶחָד. וְהֵם (שמות כה) פּוֹרְשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, כְּנֶגֶד ו׳ עֶלְיוֹנָה שֶׁעֲלֵיהֶם. וּמִצַּדָּהּ נִקְרָאִים נְבִיאֵי אֱמֶת. סוֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַבְּרִית, שֶׁהִיא אוֹת ו׳ שְׁנִיָּה, (משלי י) וְצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. וּמִשּׁוּם זֶה נֵצַח וְהוֹד טוֹחֲנִים מָן לַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִצַּד שֶׁל צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם, שֶׁהוּא בֵּינֵיהֶם. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאִים טוֹחֲנוֹת.

Exodus 13:19 “וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת-עַצְמוֹת יוֹסֵף, עִמּוֹ: כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר, פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם, וְהַעֲלִיתֶם אֶת-עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם” “And Moses took the bones of Joseph with him; for he had straitly sworn the children of Israel, saying: ‘God will surely remember you, and ye shall carry up my bones away hence with you’.” Joseph is the aspect of the Sefira of Yessod and the letter Vav, ו, of the name that connects Malchut to Zeir Anpin. The word ‘bones’, עצמות, has the root and the meaning of ‘might’, ‘power’. Joseph wanted the Israelites to carry his energy and

ability to connect to Malchut with them to the Promised Land that is the aspect of Malchut. He was brought to the Holy Land and was buried in the city of Shechem, between two mountains. Moses sent spies (Numbers 13) to tour the land that God has given to them and check if there is a tree or not. Moses didn't need the information because, if God is giving it, then obviously it is connected to the Tree. The spies that were the heads of the tribes went into the land in order to make a connection to the Tree of Life for the entire nation. They came back carrying the fruit of the land held by two of them. That was a bad sign because it represented the separation between Netzach and Hod and without connection to Yessod. The evil speech that they used broke their connection to the land and God had to implement a correction plan. Since the heads of the tribes represented the entire nation, the correction had to be applied to all of them. They had to die in the wilderness in a process of 40 years before the new generation could come back to the Promised Land. The secrets the Zohar reveals here are related to the importance of unifying the left and right columns into one through Yessod. This is the act of righteousness that Joseph could connect us to the Tree of Life. The spies failed for selfish reasons and we all suffered. That sin was as critical as the sin of the Golden Calf. If the Israelites resisted the negative side and waited for Moses, then they could have connected us to the Torah of the Tree of Life and not the broken Torah that carried the correction process. If the spies made the connection, then it would have made the Land as the center of the world with a continuous connection to the Tree of Life. In our life of the Tikkun process, we always have a choice to make. It could be coming closer to the Tree of Life or disconnecting from it. One choice connects us to Life and the other one to Death. As we are getting closer to the Mashiach time (and it could happen faster than we can imagine) we have to make the right choices.

451. **וּמִסִּטְרָא דְּיוֹשֵׁט,** (במדבר יא) **שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ, אִינּוּן לְקוּטוֹת דְּפִסְקוֹת דְּמַתְנִיתָא. וְטָחֲנוּ בָּרֵיחַיִם, מֵהָכָא, מַאן דְּאַפִּיק מִלִּין דְּאוֹרַיְיתָא, צָרִיךְ לְמִטְחַן לוֹן בְּשִׁנַּיִם, וּלְאַפָּקָא מִלִּין שְׁלִימִין, וְאִינּוּן מִלִּין אִתְקְרִיאוּ שְׁלָמִים. וְאוֹזְרָנִין, דְּאִינּוּן שַׁטְיָין, דְּאַכְלִין מִלִּין בְּהַלְעָטָה, וְלָא טוֹחֲנִין לוֹן בְּטוֹחֲנוֹת דְּלְהוֹן וּבְשִׁנֵּיהוֹן, מַה כְּתִיב בְּהוּ,** (במדבר יא) **הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם וְאַף יְיָ זָרָה בָעָם, דְּאִינּוּן, מִגּוֹזְעָא דְּמַאן דְּאָמַר** (בראשית כה) **הַלְעִיטֵנִי נָא. וְנֶצַח וְהוֹד אִתְקְרִיאוּ כְּרוּבִים.**

451. וּמִצַּד שֶׁל הַיּוֹשֶׁט נֶאֱמַר, (במדבר יא) שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ, אוֹתָם הַמְלַקְּטִים פִּסְקִים שֶׁל הַמִּשְׁנָה. וְטָחֲנוּ בָּרֵחַיִם – מִכָּאן, מִי שֶׁמּוֹצִיא דִּבּוּרִים שֶׁל תּוֹרָה, צָרִיךְ לְטָחֲנָם בַּשִּׁנַּיִם וּלְהוֹצִיא דִּבּוּרִים שְׁלֵמִים, וְאֵלּוּ הַדִּבּוּרִים נִקְרָאִים שְׁלָמִים. וַאֲחֵרִים, אוֹתָם שֶׁהֵם שׁוֹטִים, שֶׁאוֹכְלִים דִּבּוּרִים בְּהַלְעָטָה וְלֹא טוֹחֲנִים אוֹתָם בַּטּוֹחֲנוֹת שֶׁלָּהֶם וּבַשִּׁנַּיִם, מַה כָּתוּב בָּהֶם? (שם) הַבָּשָׂר עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם [וְגו'] וְאַף ה' חָרָה בָעָם. שֶׁהֵם מִשֹּׁרֶשׁ שֶׁל מִי שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו (בראשית כה) הַלְעִיטֵנִי נָא. וְנֵצַח וְהוֹד נִקְרָאִים כְּרוּבִים.

452. **וּתְמַנְיָא אִינּוּן: חָכְמָה, בִּינָה, גְּדוּלָה, גְּבוּרָה, תִּפְאֶרֶת, מַלְכוּת, נֶצַח, הוֹד, צַדִּיק, עֲטָרָה עַל**

452. וּשְׁמוֹנָה הֵם: חָכְמָה, בִּינָה, גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, תִּפְאֶרֶת, מַלְכוּת, נֵצַח, הוֹד. צַדִּיק עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ, שֶׁהוּא אֵין לוֹ זוּג. וּמָה

רֵישֵׁיהּ. דְּאִיהוּ לֵית לֵיהּ זוּג. וּמַאי עֲטָרָה דִּילֵיהּ. כֶּתֶר עֶלְיוֹן. וּבְגִינֵיהּ (דף רל"ו ע"ב) אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה אֶלָּא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם. וְהַיְינוּ דְּאוֹקְמוּהָ, אָמְרָה שַׁבָּת קַמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְכֻלְּהוּ יוֹמֵי נָתַתָּ בֶּן זוּג וְלִי לֹא נָתַתָּ בֶּן זוּג. (ע"כ רעיא מהימנא) (רעיא מהימנא רי"ג ע"א)

הָעֲטָרָה שֶׁלּוֹ? כֶּתֶר עֶלְיוֹן. וּבִגְלָלוֹ פֵּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה, אֶלָּא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם. וְזֶהוּ שֶׁבֵּאֲרוּ, אָמְרָה שַׁבָּת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְכָל הַיָּמִים נָתַתָּ בֶּן זוּג וְלִי לֹא נָתַתָּ בֶּן זוּג. (ע"כ רעיא מהימנא).

453. פָּתַזּ רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. ע' רַבְּרְבָא, ד' אוּף הָכִי. וְסִימָנָא דָא עֵד. הַיְינוּ דִּכְתִיב, (שמואל א יב) עֵד יְיָ בָּכֶם. אִשְׁתַּאֲרוּן אַתְוָון ש"מ, מ' פְּתוּזָה. מַאי טַעְמָא לָא סְתִימָא, בְּגִין דְּם' סְתִימָא, מַלְכָּא (ס"א עלמא) עִלָּאָה. מ' פָּתִיזָא, מַלְכָּא (ס"א עלמא) תַּתָּאָה. אַתְוָון אַזְדָּרְנִין, אִשְׁתָּאֲרוּ א"זז, (משלי כה) כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דָּבָר כְּתִיב.

453. פָּתַח רַבִּי שִׁמְעוֹן וְאָמַר, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהֵינוּ ה' אֶחָד. אוֹת ע' גְּדוֹלָה, וְאוֹת ד' גַּם כֵּן. וְסִימָן זֶה – עֵד. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמואל-א יב) עֵד ה' בָּכֶם. נִשְׁאֲרוּ אוֹתִיּוֹת ש"מ. מ' פְּתוּחָה. מָה הַטַּעַם לֹא סְתוּמָה? מִשּׁוּם שֵׁם' סְתוּמָה הִיא מֶלֶךְ (עוֹלָם) עֶלְיוֹן. מ' פְּתוּחָה הִיא מֶלֶךְ (עוֹלָם) תַּחְתּוֹן. אוֹתִיּוֹת אֲחֵרוֹת נִשְׁאֲרוּ א' ח', עֲלֵיהֶן כָּתוּב (משלי כה) כְּבוֹד אֱלֹהִים הַסְתֵּר דָּבָר.

Numbers 11:8 “שָׁטוּ הָעָם וְלָקְטוּ וְטָחֲנוּ בָרֵחַיִם, אוֹ דָכוּ בַּמְּדֹכָה, וּבִשְּׁלוּ בַּפָּרוּר, וְעָשׂוּ אֹתוֹ עֻגּוֹת; וְהָיָה טַעְמוֹ, כְּטַעַם לְשַׁד הַשָּׁמֶן.” “The people went about, and gathered it, and ground it in mills, or beat it in mortars, and seethed it in pots, and made cakes of it, and the taste of it was as the taste of a cake baked with oil.” This verse describes the people’s actions when they were dealing with the Manna. The word שָׁטוּ, ‘went about’, has the same letters as ושט, Esophagus, and the aspect of the letter Vav. The people gathered the Manna and ground it in different methods before consuming it. The Zohar says that the ground Manna is the aspect of the study and the uttering of the words of the Torah. We should not swallow words or skip them, in order to keep the energy flowing properly. Numbers 11:33 “הַבָּשָׂר, עוֹדֶנּוּ בֵּין שִׁנֵּיהֶם–טֶרֶם, יִכָּרֵת; וְאַף יְהוָה, חָרָה בָעָם, וַיַּךְ יְהוָה בָּעָם, מַכָּה רַבָּה מְאֹד.” “While the flesh was yet between their teeth, ere it was chewed, the anger of YHVH was kindled against the people, and YHVH smote the people with a very great plague.” The Israelites lowered themselves when they asked meat instead of the Manna. The Manna was pure energy coming down from the spiritual levels and manifested in the physical level with endless potential to satisfy every taste. The flesh they ate was of a dead animal. It gave a strong connection to the physical level, but at the same time, with the improper consumption, judgment and death were manifested. We discussed in previous DZ (http://dailyzohar.com/daily-zohar-1199/) the importance of proper chewing of the food in order to reveal its inner energy. The teaching of this section is to use our mouth and tongue to express every word of our prayers to connect to the energy that comes from it. Praying quickly and without understanding the words is not a proper prayer, and if it

comes together with no or improper consciousness, then the outcome of the prayer could be the opposite of what we wish to achieve. Evil speech and all kinds of negativity that come out of our mouth are other aspects of connection to death. It is very hard to correct evil speech, but Proverb 15:4 gives us the right direction: "מַרְפֵּא לָשׁוֹן, עֵץ חַיִּים; וְסֶלֶף בָּהּ, שֶׁבֶר בְּרוּחַ." "A healing tongue is a tree of life, but perverseness therein is a wound to the spirit." The Torah, through the study of its higher levels, found in the Zohar, is our connection to the Tree of Life and the only thing that can help us correct and remove all impurities.

454. אַשְׁכַּחְנָא בְּסִפְרָא דְּרַב הַמְנוּנָא סָבָא, כָּל מַאן דְּמְיַיחֵד יִחוּדָא דָא בְּכָל יוֹמָא, זֶדְרָוָה זְמִינָא לֵיהּ מִלְּעֵילָא, מֵרָזָא דְּאַתְוָון אִלֵּין, ש"מ מֵהַאי סִטְרָא. א"ז, מֵהַאי סִטְרָא. וּמְצָרֵף אַתְוָון, לְמַפְרֵעַ (שדי) שַׁרֵי, וּבְמֵישָׁר (חיים) סִיֵּים. וְסִימָן אֶשְׁמַז. דִּכְתִיב, (תהלים קד) אָנֹכִי אֶשְׁמַז בַּיְיָ. מַמָּשׁ. דָּא יִחוּדָא קַדִּישָׁא. וְשַׁפִּיר אִיהוּ. וְהָכִי הוּא בְּסִפְרָא דְּזַנּוּחַ, דְּאָמַר כִּי הַאי גַּוְונָא, דְּמַאן דְּמְיַיחֵד יִחוּדָא דָא בְּכָל יוֹמָא, זֶדְרָוָה זְמִינָא לֵיהּ מִלְּעֵילָא.

454. מָצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל רַב הַמְנוּנָא סָבָא, כָּל מִי שֶׁמְּיַחֵד יִחוּד זֶה בְּכָל יוֹם, שִׁמְחָה מְזֻמֶּנֶת לוֹ מִלְּמַעְלָה מִסּוֹד אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ – ש"מ מִצַּד זֶה, א"ח מִצַּד זֶה. וּמְצָרֵף הָאוֹתִיּוֹת – לְמַפְרֵעַ (שַׁדַּי) מַתְחִיל, וּבְיָשָׁר (חַיִּים) מְסַיֵּם. וְסִימָנָם: אֶשְׁמַ"ח, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) אָנֹכִי אֶשְׁמַח בַּה'. מַמָּשׁ. זֶה יִחוּד הַקָּדוֹשׁ. וְיָפֶה הוּא. וְכָךְ הוּא בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוֹךְ, שֶׁאָמַר כְּמוֹ זֶה, שֶׁמִּי שֶׁמְּיַחֵד יִחוּד זֶה בְּכָל יוֹם, שִׁמְחָה מְזֻמֶּנֶת לוֹ מִלְּמַעְלָה.

455. תּוּ אִית בֵּיהּ ש"מ, דְּאִתְכְּלִיל מִן ע' רַבְּרְבָא. אִלֵּין שִׁבְעִין שְׁמָהָן בְּרָזָא דַּאֲבָהָן קַדִּישִׁין, וְדָא הוּא שְׁמַע: שֵׁם ע'. יִשְׂרָאֵל, יְיָ, אֱלֹהֵינוּ, יְיָ, אִלֵּין אַרְבַּע בָּתֵּי דִּתְפִלִּין, דְּאָזִיד לוֹן א"ז. הַהוּא דְּאָמַר (שיר השירים ה) פְּתִחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי. ד': דָּא קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, דְּהִיא אֲזִידַת בְּהוּ. רָזָא לְזַכִּימִין אִתְמְסַר, דְּלָא לְגַלָּאָה. שָׁתִיק רִבִּי שִׁמְעוֹן. בָּכָה וְזַיֵּיף, אָמַר, אֵימָא, דְּהָא וַדַּאי רַעֲוָא אִשְׁתְּכַח, וְלֵית כְּדָרָא דָּא עַד דְּיֵיתֵי מַלְכָּא מְשִׁיחָא, דִּיהֵא רְשׁוּ לוֹן לְגַלָּאָה.

455. עוֹד יֵשׁ בּוֹ אוֹתִיּוֹת ש"מ, שֶׁנִּכְלָל מִן ע' גְּדוֹלָה. אֵלּוּ שִׁבְעִים שֵׁמוֹת בְּסוֹד הָאָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים, וְזֶהוּ שְׁמַע – שֵׁם ע'. יִשְׂרָאֵל, ה', אֱלֹהֵינוּ, ה' – אֵלּוּ אַרְבָּעָה בָּתֵּי הַתְּפִלִּין שֶׁמְּאַחֵד אוֹתָם א"ח. אוֹתוֹ שֶׁאָמַר (שיר השירים ה) פִּתְחִי לִי אֲחוֹתִי רַעְיָתִי. אוֹת ד' – זֶה קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין, שֶׁהִיא אֲחוּזָה בָּהֶם. סוֹד לַחֲכָמִים נֶאֱמַר, שֶׁלֹּא לְגַלּוֹת. שָׁתַק רַבִּי שִׁמְעוֹן. בָּכָה וְחִיֵּךְ. אָמַר, אֹמַר, שֶׁהֲרֵי וַדַּאי עֵת רָצוֹן נִמְצָא, וְאֵין כְּדוֹר זֶה עַד שֶׁיָּבוֹא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ, שֶׁיִּהְיֶה לָהֶם רְשׁוּת לְגַלּוֹת.

456. תְּרֵין רְצוּעִין נָפְקִין, מִסִּטְרָא דָּא וּמִסִּטְרָא דָּא, רָזָא דִּתְרֵין יַרְכִין דִּלְתַתָּא דְּהַאי א"ז, דִּנְבִיאֵי קְשׁוֹט אֲזִידָן בְּהוּ. דְּהָא מִלְּעֵילָא נָפְקִין תְּרֵין רְצוּעִין, רָזָא דִּתְרֵין דְּרוֹעִין, מִימִינָא וּמִשְּׂמָאלָא, וְדָכֵ"ת אִתְאֲזִידַת בְּהוּ. לְבָתַר נַזְקָא, וְאִתְפַּשְׁטוּ

456. שְׁתֵּי רְצוּעוֹת יוֹצְאוֹת מִצַּד זֶה וּמִצַּד זֶה, סוֹד שֶׁל שְׁתֵּי יְרֵכַיִם שֶׁלְּמַטָּה שֶׁל זֶה הָא"ח, שֶׁנְּבִיאֵי הָאֱמֶת אֲחוּזִים בּוֹ. שֶׁהֲרֵי מִלְּמַעְלָה יוֹצְאִים שְׁתֵּי רְצוּעוֹת, סוֹד שֶׁל שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת, מִיָּמִין וּמִשְּׂמֹאל. וְאוֹת דָּל"ת אֲחוּזָה בָּהֶן. לְבַסּוֹף יוֹרֶדֶת, וְנִתְפַּשְׁטוּ שְׁתֵּי

יַרְכִּין לְתַתָּא. כֵּיוָן דְּהִיא אִתְאַזְדַּת לְעֵילָא כַּדְקָא יָאוּת, נַזְוָתָא לְתַתָּא, לְאִתְאַזְדָּא בְּאַכְלוּסָהָא. וְכַד אִיהִי אִתְאַזְדָּת, אַזְדָּא בִּשְׁפוּלֵי יַרְכִּין, וּרְשִׁימוּ דְּיוּד בְּרִית קַדִּישָׁא עָלָהּ מִלְּעֵילָא, כְּדֵין אִיהִי אִתְאַזְדָּת בְּיִחוּדָא זַד.

הַיְרֵכַיִם לְמַטָּה. כֵּיוָן שֶׁהִיא אֲחוּזָה לְמַעְלָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, יוֹרֶדֶת לְמַטָּה לְהִתְאַחֵד עִם עַמָּהּ. וְכַאֲשֶׁר הִיא מִתְאַחֶדֶת, נֶאֱחֶזֶת בְּסוֹף הַיְרֵכַיִם, וְסִימָן שֶׁל אוֹת יו"ד בְּרִית קֹדֶשׁ עָלֶיהָ מִלְּמַעְלָה. אָז הִיא אֲחוּזָה בְּיִחוּד אֶחָד.

Psalms 104:34
" אָנֹכִי, אֶשְׂמַח בַּיהוָה"
"as for me, I will rejoice in YHVH"
Deuteronomy 6:4

שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

"Hear, O Israel: YHVH our God, YHVH is one."
Rabbi Shimon teaches us a secret unification (Yichud) from this verse;

שְׁמַע, יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

We take the first two letters of the first word and the first two of the last word and bring them together.

שְׁמַ אֶחָ

Then we move the Alef to the beginning

אֶ שְׁמַ חָ

The new word means "I will rejoice"
Then we add the two large letters ע and ד for the complete unification, that means "I will rejoice forever"

אֶשְׁמַחָ עַד

The root of the word rejoice is שמח, 'happy' and that is the same root as משיח, Mashiach.
Rabbi Shimon cried and laughed saying that in the generation of Mashiach this secret can be revealed.
There are deeper secrets here that connect us to the secrets of the Tefilin and the upper three Sefirot. Just by visualizing the process, we 'shift' the energies of the letters to form the unification that draws the light into our lives. It should be with tears of joy as Rabbi Shimon expressed himself. The tears represent the desire to connect to the level of Chokmah and the joy is to fill the heart with the light and spread it to the entire body as we studied in previous Daily Zohars.

457. יו"ד דָּא אִיהִי רָזָא דִּבְרִית, (ועל דא) כָּל מַאן דְּנָטַר בְּרִית דָּא, אִיהוּ אִשְׁתְּזִיב לְעֵילָא, וְאִשְׁתְּזִיב לְתַתָּא. (מנא לן) פִּנְחָס, בְּגִין דְּאִיהוּ קַנֵּי עַל בְּרִית דָּא, אִשְׁתְּזִיב מִן דִּינָא עִלָּאָה, וּמִן דִּינָא דִּלְתַתָּא, וּבְגִין כָּךְ אִתְרְשִׁם יו"ד דָּא בְּגַוּויהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְגוֹ'.

457. יו"ד זֶהוּ סוֹד הַבְּרִית, (וְעַל זֶה) כָּל מִי שֶׁשּׁוֹמֵר בְּרִית זוֹ, הוּא נִשְׁמָר לְמַעְלָה, וְנִשְׁמָר לְמַטָּה. (מִנַּיִן לָנוּ?) מִפִּנְחָס, מִשּׁוּם שֶׁהוּא קִנֵּא עַל בְּרִית זוֹ, נִצּוֹל מִן הַדִּין הָעֶלְיוֹן וּמִן הַדִּין שֶׁלְּמַטָּה, וּמִשּׁוּם זֶה נִרְשְׁמָה אוֹת יו"ד זוֹ בְּתוֹכוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְגוֹ'.

458. יו"ד דָּא, אִצְטְרִיךְ דְּלָא יִתְעַדֵּי כְּלָל מִגּוֹ תְּפִלָּה דְּיַד, דְּלָא יַעְבִּיד פָּרוּדָא. וְכָל זִוְּגָא דִּילָהּ, בְּהַאי י'. אִיהוּ יו"ד דָּא בִּדְכוּרָא אִיהִי, וְלָא בְּנוּקְבָא, אִיהוּ צַדִּיק, וְאִיהִי צֶדֶק. וּבְגִין כַּךְ, אִתְקְרִיבַת בַּהֲדָהּ, וּמַאן דְּרָזִיק לֵיהּ מֵאַתָּר דָּא, רָזִיק הוּא מֵעִדּוּנָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי.

458. יו"ד זוֹ צָרִיךְ שֶׁלֹּא תֵּעָדֵר כְּלָל מִתּוֹךְ תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שֶׁלֹּא תַּעֲשֶׂה פֵּרוּד. וְכָל שִׁמְחָה שֶׁלָּהּ הִיא בְּזוֹ הָאוֹת יו"ד. יו"ד זוֹ הִיא בְּזָכָר, וְלֹא בִּנְקֵבָה. הוּא צַדִּיק, וְהִיא צֶדֶק. וּמִשּׁוּם זֶה מִתְקָרֶבֶת אֶצְלָהּ, וּמִי שֶׁמַּרְחִיק אוֹתוֹ מִמָּקוֹם זֶה, רָחוֹק הוּא מֵהָעֹנֶג שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא.

459. בִּדְכוּרָא אִיהוּ צַדִּיק, וְאִיהִי צֶדֶק בְּלָא יו"ד. אִיהוּ אִישׁ. וְאִיהִי אִשָּׁה, בְּלָא יו"ד. וּבְגִין כָּךְ זִוְּגָהּ (נ"א תיובתא) דִּילָהּ, לְאִתְקָרְבָא בָּהּ, וּלְאִתְעַדְּנָא בַּהֲדָהּ. מַאן דְּרָזִיק עִדּוּנָא דָּא, יְרַזְּקוּן לֵיהּ מֵעִדּוּנָא דִּלְעֵילָא. וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמואל א ב) כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וְגוֹ'.

459. בְּזָכָר הוּא צַדִּיק, וְהִיא צֶדֶק בְּלִי אוֹת יו"ד. הוּא אִישׁ, וְהִיא אִשָּׁה, בְּלִי יו"ד. וּמִשּׁוּם זֶה שִׁמְחָה (תְּשׁוּבָה) שֶׁלָּהּ לְהִתְקָרֵב אֵלֶיהָ וּלְהִתְעַנֵּג עִמָּהּ. מִי שֶׁמַּרְחִיק עֹנֶג זֶה, יַרְחִיקוּ אוֹתוֹ מֵעֹנֶג שֶׁל מַעְלָה. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שמואל-א ב) כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וְגוֹ'.

460. תָּא חֲזֵי, פִּנְחָס קָאִים קָמֵי דִּינָא תַּקִּיפָא דְּיִצְחָק, וְסָתִים פַּרְצָה, בְּגִין כַּךְ אַשְׁלִים לְגַבֵּי פִּנְחָס רָזָא דְּיִצְחָק. קָם קָמֵי פַּרְצָה דִּכְתִיב, (תהלים קו) וַיַּעֲמוֹד פִּנְחָס וַיְפַלֵּל. קָם בְּפַרְצָה קָמֵי דִּינָא דְּיִצְחָק, בְּגִין לְאַגָּנָא עָלַיְיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל. (ס"א פנחס קאים קמי דינא תקיפא דיצחק לאגנא עלייהו דישראל. דכתיב, (תהלים קו) ויעמוד פנחס ויפלל. מאי ויעמוד, דקם בפרצה קמי דינא דיצחק, בגין כך אשלים לגבי פנחס רזא דיצחק.) וְעַל דָּא כְּלִיל דָּא בְּדָא בְּזוּוּשְׁבָּנָא.

460. בֹּא וּרְאֵה, פִּנְחָס עָמַד בִּפְנֵי דִּין תַּקִּיף שֶׁל יִצְחָק, וְסָתַם פִּרְצָה, בִּגְלַל זֶה הִשְׁלִים לְגַבֵּי פִּנְחָס סוֹד שֶׁל יִצְחָק. עָמַד בִּפְנֵי פִּרְצָה, שֶׁכָּתוּב (תהלים קו) וַיַּעֲמֹד פִּנְחָס וַיְפַלֵּל. עָמַד בְּפִרְצָה לִפְנֵי דִּין שֶׁל יִצְחָק כְּדֵי לְהָגֵן עַל יִשְׂרָאֵל. (פִּנְחָס עָמַד בִּפְנֵי דִּין הַתַּקִּיף שֶׁל יִצְחָק לְהָגֵן עֲלֵיהֶם עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּתוּב (תהלים קו) וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל. מַהוּ וַיַּעֲמֹד? שֶׁעָמַד בַּפֶּרֶץ בִּפְנֵי דִּין שֶׁל יִצְחָק, בִּגְלַל זֶה הִשְׁלִים לְפִנְחָס סוֹד שֶׁל יִצְחָק). וְעַל זֶה כָּלוּל זֶה בָּזֶה בְּחֶשְׁבּוֹן.

The letter י, Yod, is the secret of the covenant. It represents Keter and Chokhmah whose essence is channeled down through the Sefira of Yessod. Pinchas protected the covenant by killing the people that corrupted the connection of the Israelites to Yessod and drained energy. He stopped that loss of light that killed 24000 people. For his heroic and righteous act, he received the letter Yod added to his name פינחס and gained immortality. (Read

http://dailyzohar.com/between-heaven-and-earth-revealing-the-secrets-of-pinchas/) Male righteous is צדיק and female is צדק, which is lacking the Yod. Man is Zeir Anpin and has the channel of Yessod, the woman is Malchut and as a vessel, she receives the Light that is the aspect of the letter Yod channeled through the man. When a man comes to his wife for unification he should meditate on channeling the Yod to the woman and she needs to meditate on accepting it. Pure thoughts activate the process that draws the Yod down through the spine to the testicles where it is boiled and manifested to matter that is transferred into the vessel. Proper unification draws an abundance of pleasure to the world and manifests the light in a couple's life and the world around them. A person with the Light inside affects the world around him on the subconscious level. Positive people feel better around them and it helps them change just by the physical proximity to a righteous person.

461. וְאִי תֵּימָא, הָא זוּשְׁבָּנָא לָא תַּלְיָיא אֶלָּא בְּעַיְינִין דִּילָהּ, וְהָכָא זוּשְׁבָּנָא לְעֵילָא בְּיִצְזָק. אֶלָּא וַדַּאי הָכִי הוּא, בְּגִין דְּיִצְזָק תַּלְיָא וְאִשְׁתַּבּוּשָׁא (ס"א ואתמשך) בְּהַהוּא אֲתָר דְּאִינּוּן עַיְינִין, דְּתַמָּן דַּיְינִין דִּינִין דְּכָל עָלְמָא, דְּהָא עַיְינִין דִּילָהּ, אִינּוּן שִׁבְעִין קַתְדְּרָאִין, אֲתָר דְּדִינִין דְּעָלְמָא, וְאִקְרוּן סַנְהֶדְרִין. וְעַל דָּא כֻּלָּא זַד, בְּגִין דְּיִצְזָק וְאִינּוּן כַּזְדָּא אַזְלִין, וְכֻלָּא שַׁפִּיר.

461. וְאִם תֹּאמַר, חֶשְׁבּוֹן זֶה לֹא תָלוּי אֶלָּא בְּעֵינַיִם שֶׁלָּהּ, וְכָאן הַחֶשְׁבּוֹן לְמַעְלָה בְּיִצְחָק – אֶלָּא וַדַּאי כָּךְ הוּא, מִשּׁוּם שֶׁיִּצְחָק תָּלוּי וּמִשְׁתַּמֵּשׁ (וְנִמְשָׁךְ) בְּאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁהֵם עֵינַיִם, שֶׁשָּׁם דָּנִים דִּינִים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, שֶׁהֲרֵי הָעֵינַיִם שֶׁלָּהּ הֵם שִׁבְעִים כִּסְאוֹת, מְקוֹם דִּינֵי הָעוֹלָם, וְנִקְרָאִים סַנְהֶדְרִין. וְעַל כֵּן הַכֹּל אֶחָד, מִשּׁוּם שֶׁיִּצְחָק וְאֵלּוּ הוֹלְכִים כְּאֶחָד, וְהַכֹּל יָפֶה.

462. פִּנְחָס דָּא יִצְזָק, וְקָם פִּנְזָס וְדָאִין דִּינָא, וּמִתְלַבֵּשׁ בִּגְבוּרָה תַּקִּיפָא דְּאִיהוּ שְׁמָאלָא. וּבְגִין כָּךְ זָכָה לִימִינָא. הָכָא אִתְכְּלִיל שְׁמָאלָא בִּימִינָא. הֵשִׁיב אֶת זַמָּתִי, מַאי הֵשִׁיב אֶת זַמָּתִי. אֶלָּא אִלֵּין אִינּוּן ג' מְמוּנִים דְּגֵיהִנָּם: מַשְׁחִית, אַף, וְחֵמָה. (ד"א חד על שפיכות דמים, חד על גילוי עריות, וחד על עבודה זרה.) בְּגִין דְּזַמָּא הַהוּא זַמָּה, דְּהַוָּה פָּשִׁיט וְאִתְמְשַׁךְ מִסִּטְרָא דְּיִצְזָק, מָה עָבַד, אִתְלְבַשׁ אִיהוּ בְּיִצְזָק, וְאָזִיד בְּהַהוּא זַימָה, כְּמַאן (דף רל"ז ע"א) דְּאָזִיד בְּזַבְרֵיהּ, וְאָתִיב לֵיהּ לַאֲזוֹרָא.

462. פִּנְחָס זֶה יִצְחָק, וְעָמַד פִּנְחָס וְדָן דִּין, וּמִתְלַבֵּשׁ בִּגְבוּרָה חֲזָקָה, שֶׁהוּא שְׂמֹאל. וּמִשּׁוּם זֶה זָכָה לְיָמִין. כָּאן נִכְלָל שְׂמֹאל בְּיָמִין. הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי, מַהוּ הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי? אֶלָּא אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשָׁה מְמֻנִּים שֶׁל הַגֵּיהִנָּם: מַשְׁחִית, אַף, וְחֵמָה. (אֶחָד עַל שְׁפִיכוּת דָּמִים, אֶחָד עַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת, וְאֶחָד עַל עֲבוֹדָה זָרָה). מִשּׁוּם שֶׁרָאָה אוֹתוֹ חֵמָה שֶׁהָיָה מִתְפַּשֵּׁט וְנִמְשָׁךְ מִצִּדּוֹ שֶׁל יִצְחָק, מָה עָשָׂה? הִתְלַבֵּשׁ הוּא בְּיִצְחָק, וְאָחַז בְּאוֹתָהּ חֵמָה כְּמִי שֶׁאוֹחֵז בַּחֲבֵרוֹ וְהֵשִׁיב אוֹתוֹ לַאֲחוֹרָיו.

463. וּכְדֵין דָּן דִּינָא, וְעָבִיד דִּינָא. דָּן דִּינָא, דְּכָל בּוּעֵל אֲרַמִּית קַנָּאִין פּוּגְעִין בּוֹ. וְעָבִיד דִּינָא, דְּכְתִיב וַיִּדְקוֹר אֶת שְׁנֵיהֶם. וְעַל דָּא כְּתִיב הָכָא,

463. וְאָז דָּן דִּין, וְעָשָׂה דִּין. דָּן דִּין – שֶׁכָּל בּוֹעֵל אֲרַמִּית קַנָּאִים פּוֹגְעִים בּוֹ. וְעָשָׂה דִּין – שֶׁכָּתוּב וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם. וְעַל זֶה כָּתוּב

הֵשִׁיב אֶת זַעֲמָתִי. וּכְתִיב הָתָם, (איכה ב) הֵשִׁיב אָזוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב, מַה לְּהַכָּן לַאֲזוֹרָא, הָכִי נָמֵי לַאֲזוֹרָא. וְעַל דָּא יו"ד דְּפִינְחָס הָכָא, יו"ד דְּיִצְחָק. וְכֹלָּא הוּא מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, דְּכַד זָעֲמָא הַהוּא זַעֲמָה, זָעֲמָא לֵיהּ דְּהַוָּה נָזִית עַל רִישֵׁיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל.

כָּאן, הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי. וְכָתוּב שָׁם (איכה ב) הֵשִׁיב אָחוֹר יְמִינוֹ מִפְּנֵי אוֹיֵב. מַה שָּׁם לַאֲחוֹרָיו, כָּךְ גַּם כָּאן לַאֲחוֹרָיו. וְעַל זֶה אוֹת יו"ד שֶׁל פִּינְחָס כָּאן, יו"ד שֶׁל יִצְחָק. וְהַכֹּל הוּא מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁכַּאֲשֶׁר רָאָה אוֹתוֹ חֵמָה, רָאָה אוֹתוֹ שֶׁהָיָה יוֹרֵד עַל רָאשֵׁיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

The Zohar reveals that when Pinchas rose to stop the negativity, he faced the judgment of the left column, which is the aspect of Isaac. When the letter Yod was added to his name, פינחס became equal to יצחק, Isaac. Both names have the same numerical value of 208. With that balance, he could stop the plague that spread among the Israelites. Numbers 25:11 "פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי." "Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy." "The wrath of God" is the aspect of the judgment that is expressed out when there is a disconnection between the right and left columns. The Zohar says that there are three appointees that bring the death on the people and their names are משחית, 'Destroyer', אף, 'Anger', and חימה, 'Rage'. Pinchas saw them spreading out from the root of the Left column so with his action he pushed them back. That is the deeper meaning of "has turned my wrath away" from the verse above. The Zohar adds that Pinchas didn't remove the negativity but pushed it back. Only Mashiach will remove the negativity from the world and introduce a new and pure spiritual system. Until then we need to work hard to push the negativity away from us.

464. מַאי זָעֲמָא. זָעֲמָא מ', אָת דָּא דְּהַוָּה טָאס בִּרְקִיעָא, וְדָא הוּא סִימָנָא דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת, דְּבַעְיָא לְאִתְבָּנָאָה בְּאָת וָא"ו וְאָת ת'. מָה עֲבַד פִּנְחָס. דְּהַוָּה מִתְלַבַּשׁ בְּיִצְחָק, כְּדֵין נָטִיל הַהוּא אָת מ', וְזָטַף לֵיהּ, וְזִבֵּר לֵיהּ בַּהֲדֵיהּ. כֵּיוָן דְּזָעֲמָא מַלְאָךְ הַמָּוֶת, דְּפִנְחָס זָטַף לֵיהּ לְהַהוּא מ' בַּהֲדֵיהּ, מִיַּד תָּב לַאֲזוֹרָא.

464. מָה רָאָה? רָאָה אוֹת מ', אוֹת זוֹ שֶׁהָיְתָה טָסָה בָּרָקִיעַ, וְזֶהוּ סִימָן שֶׁל מַלְאַךְ הַמָּוֶת שֶׁרוֹצֶה לְהִבָּנוֹת בָּאוֹת וָא"ו וְאוֹת ת'. מָה עָשָׂה פִּנְחָס? שֶׁהָיָה מִתְלַבֵּשׁ בְּיִצְחָק, אָז נָטַל מ' הַהִיא, וְחָטַף אוֹתוֹ, וְחִבֵּר אוֹתָהּ עִמּוֹ. כֵּיוָן שֶׁרָאָה מַלְאַךְ הַמָּוֶת שֶׁפִּנְחָס חָטַף לוֹ אוֹת מ' הַהִיא עִמּוֹ, מִיָּד שָׁב לַאֲחוֹרָיו.

Deuteronomy 18:1 "אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ, יֹאכֵלוּן" "They will eat what has been sacrificed to YHVH. These sacrifices will be what they receive" The 'Gifts' are the sacrifices that we elevate to the 'King'. The Light that they reveal is served back to us according to our personal vessel and merits. The Zohar tells us that everyone connected to us spiritually benefits from this light. There are different spiritual entities that get sustenance from our Light, like pure angels and demons that serve them. The Zohar explains that there are positive demons because God

created the good and the bad in parallel. Pure light gives power to our spiritual forces and impurities increase their damaging effect. Everything we do affects ourselves, the people around us and our environment. With the study of the Zohar, we elevate the 'gift' and draw the light that supports our spiritual and physical existence.

465. מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּכַד קָנֵי בְּלִבֵּיהּ פִּינְחָס, אִתְלְבַּשׁ בְּיִצְחָק, וְאִסְתַּלָּק לְמֶהֱוֵי בְּזוּשְׁבָּנָא ר"וז, וְהָכִי סָלִיק שְׁמֵיהּ ר"וז, וְהָכִי סָלִיק יִצְחָק. כֵּיוָן דְּזָמָא לְאָת מ' טָאס בִּרְקִיעָא, זָטַף לֵיהּ, וְזִבֵּר לֵיהּ בַּהֲדֵיהּ וְאִתְעָבִיד מִיַּד רמ"וז, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ.

465. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁכַּאֲשֶׁר קִנֵּא פִּנְחָס בְּלִבּוֹ, הִתְלַבֵּשׁ בְּיִצְחָק, וְהִתְעַלָּה לִהְיוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן מָאתַיִם וּשְׁמוֹנֶה, וְכָךְ עוֹלֶה שְׁמוֹ בְּמָאתַיִם וּשְׁמוֹנֶה, וְכָךְ עוֹלֶה יִצְחָק. כֵּיוָן שֶׁרָאָה לָאוֹת מ' עָפָה בָּרָקִיעַ, חָטַף אוֹתָהּ וְחִבֵּר אוֹתָהּ עִמּוֹ, וְנַעֲשָׂה מִיָּד מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ.

466. בְּגִין דְּאוֹת מ' הֲוָה סִימָנָא קַדְמָאָה לְאָדָם הָרִאשׁוֹן, לְמִבְנֵי מָוֶת עַל עָלְמָא, בְּגִין דְּאָת דָּא הֲוָה טָאס עַל רֵישֵׁיהּ דְּאָדָם, בְּשַׁעֲתָא דִּכְתִיב, (בראשית ג) וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ, מ' פִּרְיוֹ. וַהֲוָה מְזַוְּגָא ו"ת, בְּזִמְנָא דִּכְתִיב, (הקדמת בראשית י"ב ע"ב) וַתֹּאכַל, וַתִּתֵּן, וַתִּפָּקַחְנָה. כְּדֵין אִתְבְּנֵי מָוֶת עַל עָלְמָא.

466. מִשּׁוּם שֶׁאוֹת מ' הָיְתָה סִימָן רִאשׁוֹן לְאָדָם הָרִאשׁוֹן לִבְנוֹת מָוֶת עַל הָעוֹלָם, מִשּׁוּם שֶׁאוֹת זוֹ הָיְתָה טָסָה עַל רֹאשׁוֹ שֶׁל אָדָם, בְּשָׁעָה שֶׁכָּתוּב (בראשית ג) וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ, מ' פִּרְיוֹ. וְהָיוּ מְחַכּוֹת אוֹתִיּוֹת ו"ת בִּזְמַן שֶׁכָּתוּב וַתֹּאכַל, וַתִּתֵּן, וַתִּפָּקַחְנָה. אָז נִבְנָה מָוֶת עַל הָעוֹלָם.

Pinchas saw the letter מ, Mem, flying and forming in the sky. That was the mark of the angel of death that wanted to connect it with the letters ו Vav and ת Taf. The three letters מות spells 'death'. Pinchas, who previously connected the right and the left column, grabbed the letter מ Mem and bonded with it. The angel of death saw it and turned back from his plan.

The Zohar explains the deeper meaning and reveals that when Pinchas connected with the Left, his name received the numerical value of 208 and Isaac (left column). The added מ Mem with its numerical value of 40 brought the total to 248. That is what's written in Numbers 25:7

"וַיַּרְא, פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר, בֶּן-אַהֲרֹן, הַכֹּהֵן; וַיָּקָם מִתּוֹךְ הָעֵדָה, וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ"

"And when Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, saw it (the negativity and the letter Mem forming for the angel of death), he rose up from the midst of the congregation, and took (the letter Mem) a spear (רמח) in his hand."

The 'Spear', רמח, has the numerical value of 248. With this power, Pinchas could break the negative side and stop death.

The Zohar reveals another secret about the aspect of death. The root of it is in the first sin when Eve ate from the 'forbidden fruit' and gave to Adam.

Genesis 3:6

"וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ, וַתֹּאכַל; וַתִּתֵּן גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ, וַיֹּאכַל."

"she took of the fruit thereof, and did eat; and she gave also unto her husband with her, and he did eat."

Obviously the translation has very little value and without Hebrew, we can never reveal the deeper secrets.

וַתִּקַּח מִפִּרְיוֹ, וַתֹּאכַל; וַתִּתֵּן
גַּם-לְאִישָׁהּ עִמָּהּ, וַיֹּאכַל.

As we see here, the first box (from right to left) shows the letter מ Mem of the word מות, 'Death' that was waiting for the negative action of Eve connecting her to death and that is what happened in the following word. The third part is the connection of Adam to death. At that moment death was created in the world.

Our connection to the fruit of the Tree of Life that is the Zohar can save us from death, temporarily but with global unity and more people connecting to the Zohar, we can open the path for Mashiach to come down and remove death from the world.

Feed yourself and friends with the fruits of the Tree of Life because all other ways lead to death.

467. פְּנִחָס הֲוָה זְמֵי לֵיהּ הַשְׁתָּא הַהוּא אָת מ׳, טָאִיס עַל רֵישֵׁיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל. וְהֵיאַךְ זְמָא לֵיהּ. זְמָא דְּיוּקְנָא דְּמ׳ פְּתוּזָה, מַלְיָא דְּמָא. כֵּיוָן דְּזְמָא לֵיהּ, אָמַר הָא וַדַּאי סִימָנָא דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת, מִיַּד זְטַף לָהּ, אַדְכַּר עָלָהּ שְׁמָא מְפָרַשׁ, וְנָזִית לְהַאי אָת לְגַבֵּיהּ. וּמַה דְּהֲוָה ר״זז, אִתְצְרִיף רמ״זז. כְּדֵין וַיִּקַּח רַמַזז בְּיָדוֹ. וְעַל דָּא כְּתִיב מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי, דְּקַנֵּי לִשְׁמָא קַדִּישָׁא, דַּהֲווֹ מְזַדְּרִין לֵיהּ בִּרְשׁוּ אַזְרָא. בְּתוֹכָם, מַאי בְּתוֹכָם. בְּגִין דְּהֲוָה אָזֵל וְעָאל בְּגוֹ כַּמָּה אוּכְלוֹסִין, כַּמָּה רַבְרְבָן, וּמָסַר גַּרְמֵיהּ לְמוֹתָא בֵּינַיְיהוּ. אֲבָל בְּתוֹכָם, בְּתוֹךְ מ׳, בְּתוֹךְ מ׳ הֲוָה הַהוּא קִנְאָה דְּקַנֵּי.

467. פִּנְחָס הָיָה נִרְאֶה לוֹ עַכְשָׁו אוֹתָהּ אוֹת מ׳, עָף עַל רָאשֵׁיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל. וְאֵיךְ רָאָה אוֹתוֹ? רָאָה צוּרַת אוֹת מ׳ פְּתוּחָה, מְלֵאָה דָּם. כֵּיוָן שֶׁרָאָה אוֹתוֹ, אָמַר: זֶה וַדַּאי סִימָן שֶׁל מַלְאַךְ הַמָּוֶת. מִיָּד חָטַף אוֹתָהּ, הִזְכִּיר עָלֶיהָ שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, וְהוֹרִיד לְאוֹתָהּ הָאוֹת אֶצְלוֹ. וּמַה שֶּׁהָיָה בְּגִימַטְרִיָּא מָאתַיִם וּשְׁמוֹנֶה, הִצְטָרֵף לִהְיוֹת מָאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה. וְאָז נֶאֱמַר וַיִּקַּח רֹמַח בְּיָדוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב, מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי. שֶׁקִּנֵּא לַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, שֶׁהָיוּ מְחַבְּרִים לוֹ בִּרְשׁוּת אַחֶרֶת. בְּתוֹכָם, מַהוּ בְּתוֹכָם? מִשּׁוּם שֶׁהָיָה הוֹלֵךְ וּבָא בְּתוֹךְ כַּמָּה הֲמוֹנִים וְכַמָּה חֲשׁוּבִים, וּמָסַר עַצְמוֹ לְמִיתָה בֵּינֵיהֶם. אֲבָל בְּתוֹכָם, בְּתוֹךְ מ׳, בְּתוֹךְ מ׳ הָיָה אוֹתָהּ קִנְאָה שֶׁקִּנֵּא.

468. מַאי טַעְמָא מ׳. בְּגִין דְּאִיהִי סִימָנָא דְּמָוֶת, אִיהִי סִימָנָא דְּמ׳ מַלְקִיּוֹת. אִיהִי סִימָנָא דְּד׳ מִיתוֹת

468. מַה טַעַם אוֹת מ׳? מִשּׁוּם שֶׁהִיא סִימָן שֶׁל מָוֶת, הִיא סִימָן שֶׁל מ׳ מַלְקִיּוֹת. הִיא סִימָן שֶׁל ד׳ מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִשָּׁם עָלָה

בֵּית דִּין. וּמִתַּמָּן סָלִיק וְנָזִית, נָזִית וְסָלִיק, סָלִיק לְמ׳, וְנָזִית לְד׳. נָזִית מִד׳, אִינּוּן ד׳ רוּזִין, דְּמִתְפָּרְשָׁן מִגּוֹ דְּכַר וְנוּקְבָא מִמְּסָאֲבוּתָא, וּבְגִינַיְיהוּ ד׳ מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִתַּמָּן סַלְקִין לְמ׳. וְהַיְינוּ מ׳ סִימָנָא וּמָאנִין דְּמַלְאָךְ הַמָּוֶת. וְדָא נָטִיל פַּנְחָס, וְקָם בְּתוֹךְ מ׳, וְעַל דָּא וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי.

וְיָרַד, וְיָרַד וְעָלָה. עָלָה לְמ׳, וְיָרַד לְד׳. יָרַד מִד׳, שֶׁהֵם ד׳ רוּחוֹת שֶׁנִּפְרָדוֹת מִתּוֹךְ זָכָר וּנְקֵבָה מֵהַטֻּמְאָה, וּבִגְלָלָן ד׳ מִיתוֹת בֵּית דִּין. וּמִשָּׁם עוֹלִים לְמ׳. כְּלוֹמַר, מ׳ סִימָנִים וְכֵלִים שֶׁל מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְזֶה לָקַח פִּנְחָס וְעָמַד בְּתוֹךְ מ׳, וְעַל זֶה נֶאֱמַר וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי.

Numbers 25:11 “פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי” “Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy.” The Zohar brings additional revelations related to the ‘jealousy’ of Pinchas. The letter מ, Mem, is the aspect of the male of the other side and the letter ת, Taf, is the aspect of the female of the other side (Sitra Achra). The letter ו, Vav, from the word for death, מות, is the aspect of Yessod that connects the male and the female of the other side and brings death on the living. Before Pinchas intervened, the Israelites were in sexual relationships with the daughters of Moab. That action connected the Vav, which is Yessod of the pure side, with Malchut of the other side. The light and energy of the Israelites started draining to the other side. God asked Moses to remove the people that were involved with the negativity so (Numbers 25:4) “the fierce anger of YHVH may turn away from Israel.” God’s anger, קנאה, is a cleansing process as we explained in previous studies. It removes the negativity from existence. Moses began the cleansing process when Zimri, the head of the tribe of Shimon, and Cozbi, the daughter of the head of the Midianite, engaged and escalated the negativity to a higher level. That action required a higher level of response. The letter Mem in the sky was getting filled with impure blood and Pinchas had to jump and grab it before the angel of death. The verse above says that Pinchas was jealous ‘among them’, ‘בְּתוֹכָם’. The Hebrew meaning is - ‘in their midst’ בתוכ the letter ם Mem. Mem is the 13th letter of the Alef-Bet and represents the balance and the connection to YHVH as it is constructed from the letters Kaf, כ, and ו, Vav that numerically equal to 26 as the YHVH. Pinchas was ready to die and he went among the people to save them. In the full story, he did die and was resurrected immediately with the souls of his uncles, Nadav, and Avihu who also gave their lives for a higher purpose. The first lesson that I want to bring here is that God’s anger is an effect to a cause of negativity from the lower levels. Its purpose is of cleansing it and we should not complain about ‘Why God is mean to me…’. The second lesson is that we can stop God’s anger with positive actions. In the world of correction, we benefit from the element of time. It is the aspect of mercy that gives us time to correct before the ‘anger’ comes into our lives.

469. וְכִי הֵאֵיךְ הֵשִׁיב פִּנְחָס זִמָּתֵיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהָכְתִיב וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה וְגוֹ׳, אִי לָא מִית זַד מִנַּיְיהוּ, הֲוָה אֲמִינָא הֵשִׁיב אֶת זִמָּתִי, אֲבָל כֵּיוָן דְּכָל הָנֵי מִיתוּ, מַאי טַעְמָא הֵשִׁיב אֶת זִמָּתִי וְלָא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא וַדַּאי בְּרִירָא דְּמִלָּה, וַוי לֵיהּ לְבַר נָשׁ דְּפָגִים זַרְעֵיהּ, וַוי לֵיהּ לְמַאן דְּלָא נָטִיר זַרְעֵיהּ כַּדְקָא יָאוּת, וְזַס וְשָׁלוֹם דְּאַפִּילוּ זַד מִיִּשְׂרָאֵל מִית, אֶלָּא שִׁבְטָא דְּשִׁמְעוֹן, כַּד אָתֵי אִינּוּן עֵרֶב רַב, אִתְעָרְבוּ בְּנָשִׁין דְּשִׁבְטָא דְּשִׁמְעוֹן, בָּתַר דְּאִתְגְּיָירוּ, וְאוֹלִידוּ בְּנִין, מִנְּהוֹן מִיתוּ בַּעֵגֶל, וּמִנְּהוֹן מִיתוּ בְּמוֹתָנָא, וְאַזְדָּרְנִין מִיתוּ הָכָא, אִינּוּן דְּאִשְׁתָּאֲרוּ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה, אֲשֶׁר מֵתוּ לָא כְּתִיב, אֶלָּא הַמֵּתִים, מֵתִים דְּמֵעִיקָּרָא הֲווּ.

469. וְכִי אֵיךְ הֵשִׁיב פִּנְחָס אֶת חֲמָתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וַהֲרֵי כָּתוּב וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה וְגוֹ׳? אִם לֹא מֵת אֶחָד מֵהֶם, הָיִיתִי אוֹמֵר הֵשִׁיב חֲמָתִי, אֲבָל כֵּיוָן שֶׁכָּל אֵלּוּ מֵתוּ, מָה הַטַּעַם הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל? אֶלָּא וַדַּאי בֵּרוּר הַדָּבָר: אוֹי לוֹ לְבֶן אָדָם שֶׁפּוֹגֵם זַרְעוֹ! אוֹי לוֹ לְמִי שֶׁלֹּא שׁוֹמֵר זַרְעוֹ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ! חַס וְשָׁלוֹם שֶׁאֲפִלּוּ אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל מֵת, אֶלָּא שֵׁבֶט שִׁמְעוֹן, כַּאֲשֶׁר בָּאוּ אוֹתָם עֵרֶב רַב, הִתְעָרְבוּ בַּנָּשִׁים שֶׁל שֵׁבֶט שִׁמְעוֹן לְאַחַר שֶׁהִתְגַּיְּרוּ, וְהוֹלִידוּ בָנִים – מֵהֶם מֵתוּ בָּעֵגֶל, וּמֵהֶם מֵתוּ בַּמַּגֵּפָה, וַאֲחֵרִים מֵתוּ כָּאן, אֵלּוּ שֶׁנִּשְׁאֲרוּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה. אֲשֶׁר מֵתוּ לֹא כָתוּב, אֶלָּא הַמֵּתִים, מֵתִים שֶׁכְּבָר הָיוּ.

470. וּבְגִין דְּאִסְתָּמְרוּ יִשְׂרָאֵל, וְכָל אִינּוּן זַרְעָא קַדִּישָׁא, אִתְמְנוּן כֻּלְּהוּ, בְּגִין דְּלָא זָסֵר אֲפִילּוּ זַד מִנַּיְיהוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִכְּלָל דְּאַזְדָּרְנִין כֻּלּוּ. וְכֵן הֵשִׁיב אֶת זִמָּתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב, אֲבָל מֵעַל אַזְדָּרְנִין דַּהֲווּ עֵרֶב רַב, לָא הֵשִׁיב. וְעַל דָּא רָשִׁים קְרָא וְאָמַר, מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּבְגִין דָּא אִתְמְנוּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמִלְּכַדְּמִין, וְזִוְּגֵר לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בַּהֲדֵיהּ. כְּגַוְונָא דָא בְּעוּבְדָא דְּעֵגֶל, דִּכְתִיב, (שמות לב) וַיִּפֹּל מִן הָעָם וְגוֹ׳. כָּל אִינּוּן מֵעֵרֶב רַב הֲווּ. וּלְאַזְזָאָה דְּלָא הֲווּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַה כְּתִיב לְבָתַר, (שמות לה) וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

470. וּמִשּׁוּם שֶׁנִּשְׁמְרוּ יִשְׂרָאֵל וְכָל אוֹתָם זֶרַע קָדוֹשׁ, נִמְנוּ כֻּלָּם, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא חָסַר אֲפִלּוּ אֶחָד מֵהֶם. וְעַל זֶה כָּתוּב וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִכְּלָל שֶׁאַחֵרִים כֻּלּוּ. וְכֵן מַה שֶּׁנֶּאֱמַר הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵשִׁיב, אֲבָל מֵעַל אֲחֵרִים שֶׁהָיוּ עֵרֶב רַב לֹא הֵשִׁיב. וְעַל זֶה כָּתַב הַפָּסוּק וְאָמַר מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה נִמְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּמִקְדָּם, וְחִבֵּר אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עִמּוֹ. כְּדֻגְמַת זֶה בְּמַעֲשֵׂה הָעֵגֶל, שֶׁכָּתוּב (שמות לב) וַיִּפֹּל מִן הָעָם וְגוֹ׳. כָּל אֵלּוּ מֵעֵרֶב רַב הָיוּ. וּלְהַרְאוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מַה כָּתוּב אַחַר כָּךְ? (שמות לה) וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Numbers 25:8 “וַיָּבֹא אַחַר אִישׁ-יִשְׂרָאֵל אֶל-הַקֻּבָּה, וַיִּדְקֹר אֶת-שְׁנֵיהֶם–אֵת אִישׁ יִשְׂרָאֵל, וְאֶת-הָאִשָּׁה אֶל-קֶבָתָהּ; וַתֵּעָצַר, הַמַּגֵּפָה, מֵעַל, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.” “And he went after the man of Israel into the chamber, and thrust both of them through the man of Israel, and the woman through her belly and the plague was stayed from the children of Israel.” Numbers 25:9 “וַיִּהְיוּ, הַמֵّתִים בַּמַּגֵּפָה–אַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים, אֶלֶף” “And the dead in the plague, twenty and four thousand.” (I modified the corrupted English translation to

match the real meaning. Zion) The Zohar raises the question of why the plague was stopped and then there were twenty-four thousand dead. The explanation that follows is very clear when the Zohar points to the words ”and the plague stayed from the children of Israel“. There were many Erev Rav (mixed multitude) that came out of Egypt with the Israelites. They followed the miracles that happened to the Israelites and wanted to enjoy that connection. They came with selfish reasons and this is a state of death because selfishness stops the light from continuing. The Zohar explains that death spread among the Erev Rav and those who got mixed with them in marriage. Their consciousness was weak and selfish and already in a state of death as verse 9, above, says it. The previous verse clearly says that the plague stopped from getting to the Children of Israel. The simple lesson is that it is impossible to connect to the Light with selfish reasons. That would only make us more receptive to aspects of negativity.

471. (דף רל"ז ע"ב) (שמות לה) **קְזוּז מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה. תָּא חֲזֵי, בְּקַדְמִיתָא כְּתִיב,** (שמות כה) **מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ. כֹּלָּא בִּכְלָל. כֵּיוָן דְּאִינּוּן עֵרֶב רַב עָבְדוּ דָּא, וּמִיתוּ מִנַּיְיהוּ אִינּוּן דְּמִיתוּ, בָּעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאִתְפַּיְיסָא בַּהֲדַיְיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, אָמַר לוֹן, אִתְזַוְּגוּ כֻּלְּכוּ לִסְטַר זַד, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב,** (שמות לה) **וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בִּלְזוּזַדַיְיהוּ, אָמַר לוֹן, בָּנַי, בְּכוֹן אֲנָא בָּעֵי לְמִשְׁרֵי, עִמְּכוֹן תְּהֵא דִּיוּרָא דִּילִי. וְעַל דָּא,** (שמות כה) **קְזוּז מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה, מֵאִתְּכֶם, וְלָא מֵאַזְרָא, לָא בָּעֵינָא דִּתְהֵא שִׁתּוּפָא לְאַזְרָנִין בַּהֲדִי, וְלָא בַּהֲדַיְיכוּ, וּבְגִין כָּךְ כֻּלְּהוּ אִשְׁתְּצִיאוּ. אוּף הָכָא הָא אִינּוּן מֵאִינּוּן גִּזְעָא בִּישָׁא הֲווֹ, וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים. הַמֵּתִים, וַדַּאי מֵתִים, וְלָא מִיִּשְׂרָאֵל. וּבְגִין כָּךְ מָנָּה לוֹן, דִּכְתִיב שְׁאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָרִימוּ רֵישַׁיְיהוּ.**

471. קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה (שמות לה). בֹּא וּרְאֵה, בָּרִאשׁוֹנָה כָּתוּב (שמות כה) מֵאֵת כָּל אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ. הַכֹּל בִּכְלָל. כֵּיוָן שֶׁאֵלּוּ הָעֵרֶב רַב עָשׂוּ זֹאת וּמֵתוּ מֵהֶם אוֹתָם שֶׁמֵּתוּ, רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהִתְפַּיֵּס עִמָּהֶם עִם יִשְׂרָאֵל. אָמַר לָהֶם: הִתְחַבְּרוּ כֻּלְּכֶם לְצַד אֶחָד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות לה) וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל – לְבַדָּם. אָמַר לָהֶם: בָּנַי, בָּכֶם אֲנִי רוֹצֶה לִשְׁכֹּן, עִמָּכֶם תִּהְיֶה הַדִּירָה שֶׁלִּי. וְעַל זֶה, (שם כה) קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה. מֵאִתְּכֶם, וְלֹא מֵאֲחֵרִים. לֹא רוֹצֶה שֶׁתִּהְיֶה שֻׁתָּפוּת לַאֲחֵרִים עִמִּי, וְלֹא עִמָּכֶם, וּמִשּׁוּם זֶה כֻּלָּם נִכְרְתוּ. אַף כָּאן הֲרֵי הֵם מֵאֵלּוּ שֹׁרֶשׁ הָרָע הָיוּ, וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים. הַמֵּתִים – וַדַּאי מֵתִים, וְלֹא מִיִּשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם זֶה מָנָה אוֹתָם, שֶׁנֶּאֱמַר שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הָרִימוּ רָאשֵׁיהֶם.

472. **אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, כַּמָּה יָאוּת הוּא, אִי לָא אַשְׁכַּחְזְנָא פָּלוּגְתָּא עַל דָּא. אָמַר לֵיהּ בְּרִי אִיבָּא. אָמַר לֵיהּ וְהָא כְּתִיב** (במדבר כה) **וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר, וְתָנֵינָן דְּאִתְזַוְּגוּ יִשְׂרָאֵל בַּהֲדֵיהּ, כִּצְבִיעוּתָא דָּא דְּאִתְזַוְּגוּ בְּבַר נָשׁ בִּקְשׁוּטוֹי, הָכִי אִתְזַוְּגוּ יִשְׂרָאֵל בְּבַעַל פְּעוֹר.**

472. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, כַּמָּה נָכוֹן הוּא, אִם לֹא מָצָאתִי חוֹלְקִים עַל זֶה. אָמַר לוֹ, בְּנִי אֱמֹר. אָמַר לוֹ, וַהֲרֵי כָּתוּב (במדבר כה) וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר, וְלָמַדְנוּ שֶׁהִתְחַבְּרוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. כְּצָמִיד זֶה שֶׁמִּתְחַבֵּר בָּאָדָם בִּקְשׁוּטָיו, כָּךְ הִתְחַבְּרוּ יִשְׂרָאֵל בְּבַעַל פְּעוֹר. אָמַר לוֹ, אֶלְעָזָר, כָּךְ

אָמַר לֵיהּ אֶלְעָזָר, הָכִי הוּא, וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר, אֶלָּא אֲנָא לָא אֲמָרִית דְּאִתְדָּכוּ יִשְׂרָאֵל מֵהַהוּא זוּבָהּ, אֶלָּא דְּאִתְדָּכוּ מִמּוֹתָא, דְּלָא שַׁרְיָא עָלַיְהוּ מוֹתָא.

הוּא – וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר. אֶלָּא אֲנִי לֹא אָמַרְתִּי שֶׁנִּטְהֲרוּ יִשְׂרָאֵל מֵאוֹתוֹ חוֹב, אֶלָּא שֶׁנִּטְהֲרוּ מִמָּוֶת, שֶׁלֹּא שָׁרָה עֲלֵיהֶם מָוֶת.

Numbers 25:3 "וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיִּחַר-אַף יְהוָה, בְּיִשְׂרָאֵל" "And Israel joined himself unto the Baal of Peor, and the anger of YHVH was kindled against Israel." Rabbi Elazar quotes this verse and says that in addition to the Erev Rav the Israelites were also part of the cause of negativity that started the plague. Rabbi Shimon answered that they were saved from the angel of death and the plague but they were not purified from the actual negativity. The Zohar teaches us that when the Torah mentions 'the people' or 'the nation' it refers to the Erev Rav. The Israelites are referred to as 'the Children of Israel' or 'Israel'. In the verse below the Israelites who participated in the sin are called 'ראשי העם' 'the Chiefs of the people', a form that lowered them to the level of the Erev Rav. The word ראשי, 'chiefs/heads', has 4 letters of the word Israel, missing the letter ל, Lamed, that goes above the line and reaches a higher level. The numerical value of its elements (Kaf and Vav) is 26, as YHVH. Pinchas saved them from the automatic judgment so they can be 'judged' and be cleansed properly. This gave them a better way to correct their sin in the next incarnations. The people that sinned were hung in front of all the people so that experience helped in the cleansing and correction of the other people. We read that in Numbers 25:4 "וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה, קַח אֶת-כָּל-רָאשֵׁי הָעָם, וְהוֹקַע אוֹתָם לַיהוָה, נֶגֶד הַשָּׁמֶשׁ; וְיָשֹׁב חֲרוֹן אַף-יְהוָה, מִיִּשְׂרָאֵל" "And YHVH said unto Moses: 'Take all the chiefs of the people, and hang them up unto YHVH in face of the sun, that the fierce anger of YHVH may turn away from Israel'." After the sin of the Golden Calf, Moses gathered the Israelites to give them the opportunity to separate themselves from the Erev Rav. Exodus 35:1 "וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה, אֶת-כָּל-עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל" "And Moses assembled all the congregation of the children of Israel" Their opportunity to correct was by giving from what they had at their own free will to the work of the Holy Tabernacle. When they connected their energy with the Holy, it helped them cleanse themselves. Exodus 25:2 "דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִקְּחוּ-לִי תְּרוּמָה: מֵאֵת כָּל-אִישׁ אֲשֶׁר יִדְּבֶנּוּ לִבּוֹ, תִּקְּחוּ אֶת-תְּרוּמָתִי" "Speak unto the children of Israel, that they take for Me an offering; of every man whose heart maketh him willing ye shall take My offering" The lessons from this Zohar is that even if a righteous person positively influences the spiritual level of the people around him, they are still responsible for their actions. Another lesson is that making an effort in any way you can to support the spreading of light in the world is a positive connection that helps with spiritual cleansing and elevation.

473. אָמַר לֵיהּ וְהָא כְּתִיב, (במדבר כה) קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם. אָמַר לֵיהּ רָאשֵׁי הָעָם וַדַּאי, וְלָא רָאשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִן הָעָם אִית לָן

473. אָמַר לוֹ, וְהֲרֵי כָּתוּב (במדבר כה) קַח אֶת כָּל רָאשֵׁי הָעָם וְהוֹקַע אוֹתָם. אָמַר לוֹ, רָאשֵׁי הָעָם וַדַּאי, וְלֹא רָאשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִן הָעָם יֵשׁ לָנוּ לִלְמֹד. כָּתוּב כָּאן הָעָם,

לְמֵילַף, כְּתִיב הָכָא הָעָם, וּכְתִיב הָתָם (שמות לב) וַיַּרְא הָעָם. (שמות לב) וַיִּקָּהֵל הָעָם. (שמות לב) וַיִּפֹּל מִן הָעָם. אֲבָל תָּא חֲזֵי, וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר, וְלָא פַּלְחוּ לֵיהּ, אֲבָל מִן סִיפֵיהּ דִּקְרָא אוֹכְחוּ, דִּכְתִיב וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ, וְלָא כְּתִיב וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּחֲווּ יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא הָעָם, כֵּיוָן דִּכְתִיב וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל, מַאי וַיֹּאכַל הָעָם. אֶלָּא הַהוּא זַרְעָא בִּישָׁא, הֲוָו חוֹבָה דְּיִשְׂרָאֵל. (דף רל"ח ע"א)

וְכָתוּב שָׁם (שמות לב) וַיַּרְא הָעָם. (שם) וַיִּקָּהֵל הָעָם. (שם) וַיִּפֹּל מִן הָעָם. אֲבָל בֹּא וּרְאֵה, וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר, וְלֹא עָבְדוּ לוֹ. אֲבָל מִסּוֹף הַפָּסוּק מוּכָח, שֶׁכָּתוּב וַיֹּאכַל הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ, וְלֹא כָתוּב וַיֹּאכַל וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל. אֶלָּא הָעָם, כֵּיוָן שֶׁכָּתוּב וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל, מַהוּ וַיֹּאכַל הָעָם? אֶלָּא אוֹתוֹ זֶרַע רַע הָיוּ חוֹבָה לְיִשְׂרָאֵל.

474. מַהוּ דִּכְתִיב, (במדבר כה) וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר. תָּא חֲזֵי, וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל בְּבַעַל פְּעוֹר לָא כְּתִיב, אֶלָּא לְבַעַל פְּעוֹר. קְשׁוּטִין וְתוּקְפָּא יָהֲבוּ לְבַעַל פְּעוֹר, בְּלָא דַּעְתָּא, בְּגִין דְּפוּלְחָנָא דִּפְעוֹר הוּא, לְמִפְרַע גַּרְמֵיהּ, וּלְאַפָּקָא קַמֵּיהּ צוֹאָה רוּתַחַת. וְהַהוּא עֵיבִידְתָּא אַהֲנֵי לֵיהּ, וְאִתְתָּקַף מִנֵּיהּ. וְיִשְׂרָאֵל כֵּיוָן דְּזָמוּ דָּא, זַשִּׁיבָא דְּזִלְזוּלָא דִּילֵיהּ אִיהוּ, וְקִלְקוּלָא דִּילֵיהּ, דְּהָא בְּעֲבוֹדָה זָרָה כְּתִיב, (ישעיה ל) צֵא תֹאמַר לוֹ. וְאִינּוּן בְּגִין זִלְזוּלָא דַּעֲבוֹדָה זָרָה, פָּרְעוּ גַּרְמֵיהוּ בְּלָא יְדִיעָה, וְעַל הָנֵי כִּפֶּר פָּנְוָס, וּבְטֵל מוֹתָנָא, דִּכְתִיב וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. (ומה כתיב)

474. מַהוּ שֶׁכָּתוּב (במדבר כה) וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל לְבַעַל פְּעוֹר? בֹּא וּרְאֵה, וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל בְּבַעַל פְּעוֹר לֹא כָתוּב, אֶלָּא לְבַעַל פְּעוֹר. קִשּׁוּטִים וְתֹקֶף נָתְנוּ לְבַעַל פְּעוֹר בְּלִי דַעַת, מִשּׁוּם שֶׁעֲבוֹדַת פְּעוֹר הוּא לִפְרֹעַ עַצְמוֹ וּלְהוֹצִיא לְפָנָיו צוֹאָה רוֹתַחַת. וְאוֹתָהּ עֲבוֹדָה מוֹעִילָה לוֹ וּמִתְחַזֵּק מִמֶּנָּה. וְיִשְׂרָאֵל, כֵּיוָן שֶׁרָאוּ זֹאת, חָשְׁבוּ שֶׁזֶּה זִלְזוּל שֶׁלָּהּ הוּא וְקִלְקוּל שֶׁלָּהּ, שֶׁהֲרֵי בַּעֲבוֹדָה זָרָה כָּתוּב, (ישעיה ל) צֵא תֹאמַר לוֹ. וְהֵם בִּגְלַל הַזִּלְזוּל שֶׁל הָעֲבוֹדָה זָרָה פָּרְעוּ עַצְמָם בְּלִי יְדִיעָה, וְעַל זֶה כִּפֵּר פִּנְחָס וּבִטֵּל הַמַּגֵּפָה, שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

Numbers 25:1
"וַיֵּשֶׁב יִשְׂרָאֵל, בַּשִּׁטִּים; וַיָּחֶל הָעָם, לִזְנוֹת אֶל-בְּנוֹת מוֹאָב"
"And Israel abode in Shittim and the people (Erev Rav) began to commit harlotry with the daughters of Moab."
Numbers 25:2
"וַתִּקְרֶאן לָעָם, לְזִבְחֵי אֱלֹהֵיהֶן; וַיֹּאכַל הָעָם, וַיִּשְׁתַּחֲווּ לֵאלֹהֵיהֶן."
"And they called the people unto the sacrifices of their gods, and the people (Erev Rav) did eat, and bowed down to their gods"
Numbers 25:3
"וַיִּצָּמֶד יִשְׂרָאֵל, לְבַעַל פְּעוֹר; וַיִּחַר-אַף יְהוָה, בְּיִשְׂרָאֵל"
"And Israel came closer to the Baal Peor, and the anger of the LORD was kindled against Israel"
The Erev Rav was the first to get tempted from the sex offered by the daughters of Moab. We read in verse 2, above, that they immediately followed them and

submitted to their god, Baal Peor, that was one of the lowest forms of idol worship. The Erev Rav brought offerings and bowed to him.
The Israelites that sinned with the women came close to Baal Peor but they didn't make a deeper connection to it. Because of that, Pinchas could save them.
The physical and material pleasures are the first cause of spiritual distraction. Serious lack or excessive desires for the material takes a person away from the connection to the Light.
When we are in control of our desires we have a better chance for spiritual growth.
It is easy for a woman to control a man through sex, and a couple that respects each other should schedule times to reduce or eliminate relationship imbalance.
Food can be a great spiritual connection but when it is not controlled, the thoughts of a person get focused on the next meal rather than the next positive thing to do.
The sages taught us "איזה הוא גיבור הכובש את יצרו", "Who is a hero – who that conquers his desires".

475. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, הֵשִׁיב אֶת זַמָּתִי, מַאי הֵשִׁיב אֶת זַמָּתִי. אֶלָּא ג' מְמוּנִים דְּגֵיהִנָּם, זַד עַל שְׁפִיכוּת דָּמִים, וְזַד עַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת, וְזַד עַל עֲבוֹדָה זָרָה. וְאִינּוּן: מַשְׁחִית, אַף, וְזֵימָה. הוּא (חמא דהוה) (ס"א חימה דהוה) טָאס בְּעָלְמָא. אָמַר הֵשִׁיב אֶת זַמָּתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלָא אָמַר מֵעַל הָעָם, דְּאִינּוּן עֵרֶב רַב, דְּאִתְמַר וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ, דְּהָכִי אוֹקִימְנָא וְשָׁאִילוּ לְבוּצִינָא קַדִּישָׁא. (ע"כ).

475. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי. מַהוּ הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי? אֶלָּא שְׁלֹשָׁה מְמֻנִּים שֶׁל הַגֵּיהִנָּם: אֶחָד עַל שְׁפִיכוּת דָּמִים, וְאֶחָד עַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת, וְאֶחָד עַל עֲבוֹדָה זָרָה. וְהֵם: מַשְׁחִית, אַף, וְחֵמָה. הוּא (רָאָה שֶׁיהו"ה) (חֵמָה שֶׁהָיָה) עָף בָּעוֹלָם. אָמַר הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אָמַר מֵעַל הָעָם, שֶׁהֵם עֵרֶב רַב, שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אַלְפֵי אִישׁ, שֶׁכָּךְ בֵּאַרְנוּ וְשָׁאֲלוּ לַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה (עד כאן).

476. רַעְיָא מְהֵימְנָא וּמַה כְּתִיב, קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיְיָ, וְלָא מֵעֵרֶב רַב, דְּלָא אִתְקְרִיאוּ קְהִלָּה וְזִבּוּר, עַד דְּאִתְעֲבָר מִנְּהוֹן עֵרֶב רַב, כִּבְיָכוֹל בְּזִמְנָא דְּמִתְעָרְבִין בֵּינַיְיהוּ, כְּאִילוּ לָא הֲווּ גּוֹי אֶחָד. וּבְגִין דָּא קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה, וְלָא מִשֻּׁתָּפוּ אַחֲרָא, דְּלָא בָּעֵינָא לְשַׁתְּפָא אַחֲרָנִין בֵּינַי וּבֵינַיְיכוּ.

476. וּמַה כָּתוּב? קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַה', וְלֹא מֵעֵרֶב רַב. שֶׁלֹּא נִקְרָאִים קְהִלָּה וְחִבּוּר עַד שֶׁעָבַר מֵהֶם עֵרֶב רַב. כִּבְיָכוֹל בִּזְמַן שֶׁמִּתְעָרְבִים בֵּינֵיהֶם, כְּאִלּוּ לֹא הָיוּ גּוֹי אֶחָד. וּמִשּׁוּם זֶה קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה, וְלֹא מִשֻּׁתָּפוּת אַחֶרֶת, שֶׁאֵינִי רוֹצֶה לְשַׁתֵּף אֲחֵרִים בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם.

477. וְלָא עוֹד, אֶלָּא כַּד עֵרֶב רַב מְעוֹרְבִין אִינּוּן בְּיִשְׂרָאֵל, מַה כְּתִיב (איכה א) הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ.

477. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כַּאֲשֶׁר עֵרֶב רַב הֵם מְעֹרָבִים בְּיִשְׂרָאֵל, מַה כָּתוּב? (איכה א) הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ. וְיִשְׂרָאֵל, אַחַר

וְיִשְׂרָאֵל בָּתַר דְּמִתְעַבְּרֵי מִנַּיְיהוּ אִלֵּין מַה כְּתִיב, שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלָא עוֹד, אֶלָּא דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֲנָא בָּעֵי לְדַיְירָא עִמְּכוֹן. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות כה) **וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם.**

שֶׁעוֹבְרִים מֵהֶם אֵלּוּ, מַה כָּתוּב? שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֲנִי רוֹצֶה לָדוּר עִמָּכֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות כה) וְעָשׂוּ לִי מִקְדָּשׁ וְשָׁכַנְתִּי בְּתוֹכָם.

Numbers 25:11

"פִּינְחָס בֶּן-אֶלְעָזָר בֶּן-אַהֲרֹן הַכֹּהֵן, הֵשִׁיב אֶת-חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקַנְאוֹ אֶת-קִנְאָתִי, בְּתוֹכָם; וְלֹא-כִלִּיתִי אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, בְּקִנְאָתִי"

"Phinehas, the son of Eleazar, the son of Aaron the priest, hath turned My wrath away from the children of Israel, in that he was very jealous for My sake among them so that I consumed not the children of Israel in My jealousy."

The faithful Shepherd asks, "What is the meaning of 'returned my wrath'?" and explains that there are three appointees on hell. They are אַף וְחֵמָה, מַשְׁחִית, 'Destroyer, Anger, and Rage'. One is appointed on the sins of bloodshed, one on Incest and one on Idol worshiping. 'חֵמָה', 'Rage', 'Wrath', was flying in the world at the time of the sin of the people. Pinchas's actions protected the Israelites but not the Erev Rav, as we explained in the previous DZ they were busy with their desires and totally disconnected from the spiritual system.

Exodus 35:5

"קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה, לַיהוָה, כֹּל נְדִיב לִבּוֹ, יְבִיאֶהָ אֵת תְּרוּמַת יְהוָה: זָהָב וָכֶסֶף, וּנְחֹשֶׁת"

"Take ye from among you (Israelites) an offering unto YHVH, whosoever is of a willing heart, let him bring it to YHVH offering of gold, and silver, and brass"

Moses delivered a message from God asking the Israelites, and only the Israelites, to bring donation offerings for the building of the Tabernacle. The request was for Gold, that is the aspect of the Left Column, Silver, that is the aspect of the Right Column, and Brass, that is the aspect of the Central column. The three columns bring the balance necessary for a complete connection between the lower and upper levels.

It was not a mandatory request but only from the people who were generous in their heart. God didn't want corrupted energies to be used for the Holy Tabernacle because it would corrupt the channels of Light that he intended to bring out through it.

The Daily Zohar doesn't ask people directly to make a donation for the same reason. The idea is to have a pure channel supported by people who appreciate it and with a good willing heart. That is why the Daily Zohar and Unity Zohar impact is deep and reaches thousands of people daily around the world.

It is important to understand this principle in every aspect of life. We should use pure and best 'ingredient' in everything we do. Pure consciousness and desire to help and connect to the Light is a key ingredient. Simple and pure consciousness has stronger energy that lasts for a long time.

The western wall of the Holy Temple will never be destroyed because of three reasons: the first reason is that it was built by the poor people with a pure heart and desire to contribute their energy to the building of the Holy. The rich people

built the inner and 'holier' parts that were destroyed first. The second reason is that the western wall is the aspect of Yessod and without Yessod the Light cannot come to the world. Yessod is the aspect of a righteous person that connects upper and lower. The third reason is that the Shechina is at the west to be able to connect to Yessod and unify with the Light through our spiritual connection. That is why we turn to the west when doing Kabbalat Shabbat, receiving of the Shabbat.

478. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כַּד בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּגָלוּתָא, עָלַיְיהוּ אִתְּמַר מִי מְעַכֵּב שְׁאוֹר שֶׁבַּעִסָּה, וְהָא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, בְּזִמְנָא דְּעֵרֶב רַב אִינּוּן רָאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל, כִּבְיָכוֹל כְּאִילּוּ (ס"א עברין שולטני דקודשא בריך הוא), עַבְדִּין שׁוּלְטָנוּ בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְיִיעָלוּן בְּמִשְׁפָּטֵי כַּכְבַיָּא וּמַזָּלֵי. וּבְגִין דָּא צַוְוּזִין וְאַמְרִין, (ישעיה כו) יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ אֲדוֹנִים זוּלָתֶךָ.

478. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא כַּאֲשֶׁר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בַּגָּלוּת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר, מִי מְעַכֵּב? שְׁאוֹר שֶׁבַּעִסָּה. וְהֲרֵי בֵּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בִּזְמַן שֶׁעֵרֶב רַב הֵם רָאשִׁים עַל יִשְׂרָאֵל, כִּבְיָכוֹל כְּאִלּוּ (מַעֲבִירִים שִׁלְטוֹן שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא) עוֹשִׂים שִׁלְטוֹן בְּהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְנִכְנָסִים בְּמִשְׁפְּטֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה צוֹעֲקִים וְאוֹמְרִים, (ישעיה כו) ה' אֱלֹהֵינוּ בְּעָלוּנוּ אֲדוֹנִים זוּלָתֶךָ.

479. דָּבָר אַחֵר, פִּינְחָס וְכוּ'. קוּם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וְאַפְתַּזּוּ מִלֵּי קַמֵּי שְׁכִינְתָּא. קָם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וְאָמַר, בְּזִבּוּרָהּ קַדְמָאָה אִתְּמַר הָכִי. תָּא חֲזֵי, פִּינְחָס קָאִים קַמֵּי דִּינָא תַּקִּיפָא דִּיצְחָק, וְקָם קָמֵי פָּרְצָה, דִּכְתִיב, (תהלים קו) וַיַּעֲמוֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצֵר הַמַּגֵּפָה, בְּגִין לְאַגָּנָא עָלַיְיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין דָּא כְּלִיל דָּא וְדָא בְּזוּשְׁבָּנָא, פִּינְחָס כְּמִנְיַן יִצְחָק, וְהָכָא צָרִיךְ לְזַדְּתָא מִלִּין.

479. דָּבָר אַחֵר, פִּינְחָס וְכוּ'. קוּם הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּפְתַח בִּדְבָרִים לִפְנֵי הַשְּׁכִינָה. קָם הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְאָמַר, בַּחִבּוּר הַקַּדְמוֹן נֶאֱמַר כָּךְ. בֹּא וּרְאֵה, פִּינְחָס עָמַד לִפְנֵי הַדִּין הַתַּקִּיף שֶׁל יִצְחָק, וְעָמַד לִפְנֵי פִּרְצָה, שֶׁכָּתוּב (תהלים קו) וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצֵר הַמַּגֵּפָה, כְּדֵי לְהָגֵן עֲלֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם זֶה כְּלוּלִים זֶה וָזֶה בְּחֶשְׁבּוֹן, פִּינְחָס כְּחֶשְׁבּוֹן יִצְחָק, וְכָאן צָרִיךְ לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים.

480. פָּתַזּוּ וְאָמַר, אֵלִיָּהוּ רְזִזִימָא דְּמַלְכָּא עִלָּאָה, זָזָא מֵ"ם מִן מָוֶת טָאס בַּאֲוִירָא, זְטַף לָהּ, וְשָׁתַף לָהּ עִם ר"זז, דְּאִיהוּ יִצְחָק, וְאִיהוּ בְּזוּשְׁבָּן פִּינְחָס, וְאִשְׁתְּכִלִים בָּהּ רמ"זז. לְבָתַר זָזָא ו' מִן מָו"ת טָס בִּרְקִיעָא, וְזָטַף לֵיהּ, וְשַׁוִּי לֵיהּ בְּרָמָ"זז, וְאִשְׁתְּכִלִים רוֹמַ"זז. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, וַיִּקַּח רוֹמַזּוּ בְּיָדוֹ.

480. פָּתַח וְאָמַר, אֵלִיָּהוּ אֲהוּבוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן רָאָה מ' מִן מָוֶת, עָף בָּאֲוִיר, חָטַף אוֹתָהּ וְשִׁתֵּף אוֹתָהּ עִם ר"ח, שֶׁהוּא יִצְחָק, וְהוּא בְּחֶשְׁבּוֹן פִּינְחָס, וְנִשְׁלַם עַל יָדָהּ לְרמ"ח. אַחַר כָּךְ רָאָה אוֹת ו' מִן מָו"ת, עָף בָּרָקִיעַ וְחָטַף אוֹתָהּ, וְשָׂם אוֹתָהּ בְּרַמַ"ח, וְנִשְׁלַם לְרוֹמַ"ח. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּקַּח רוֹמַח בְּיָדוֹ.

The Erev Rav is the cause of all wrongs in the world. Their souls are a mix of Good and Bad and it gives them the power to draw light but for selfish reasons. Their greed and desire to control drives them to be powerful politicians, bankers, and heads of all kinds of organizations including religious organizations where they can also bend the soul of the people to serve their own agenda. The Zohar

in Naso#104 reveals that at the time before Mashiach, the Erev Rav will be rich, living in peace and without sorrow. They are greedy, judges that take bribe and leaders of the people, as it said in Lamentations 1:5 "הָיוּ צָרֶיהָ לְרֹאשׁ אֹיְבֶיהָ שָׁלוּ" "Her adversaries have become the head, her enemies are at ease;" Isaiah 26:13 "יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּעָלוּנוּ אֲדֹנִים זוּלָתֶךָ; לְבַד-בְּךָ, נַזְכִּיר שְׁמֶךָ" "YHVH our God, other lords besides you have had dominion over us; but by You only do we make mention of your name" This verse tells about a situation when the good people are dominated by others, like the negative side as the Erev Rav, and are influenced by the other side. Negativity is temporary in this world as God promised to remove the evil spirit from the Earth. God offers us the cure, the way to be saved from the negative people that seek a TEMPORARY state of life with no future. Exodus 25:8 "וְעָשׂוּ לִי, מִקְדָּשׁ; וְשָׁכַנְתִּי, בְּתוֹכָם" "And let them make Me a sanctuary, that I may dwell in them." When we build a vessel for the Light, He will come and dwell inside of us. This is the ONLY option for those who wish to achieve immortality in this life or merit the resurrection. Having a Holy Sanctuary inside of us is a ticket to the Final Redemption and a bright future full of Light.

481. וְאִיהוּ, בְּמָה יָכִיל לְזַטּוֹף תְּרֵין אַתְוָון אִלֵּין. בִּתְרֵין רוּזִין דְּאִשְׁתְּמָרוּ (ס"א דאתטמרן) לְעֵילָא, דְּאִשְׁתְּתָפוּ בְּפַנְוָוסָ. פְּנֵ"י וָ"ס. בִּתְרֵין פָּנִים אִלֵּין, וָ"ס עַל יִשְׂרָאֵל דְּלָא אִתְאַבִּידוּ, בְּוַיְלָא דְּתַרְוַוּיְיהוּ, וַיִּדְקוֹר אֶת שְׁנֵיהֶם, בִּתְרֵין אַתְוָון מ"ו. וְהַיְינוּ בְּקָנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם.

481. וְהוּא, בַּמָּה יָכוֹל לַחֲטֹף שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת אֵלּוּ? בִּשְׁתֵּי רוּחוֹת שֶׁנִּשְׁמְרוּ (שֶׁהִסְתַּתְּרוּ) לְמַעְלָה, שֶׁהִשְׁתַּתְּפוּ בִּפְנִינָחָס. פְּנֵי"י חָ"ס. בִּשְׁנֵי פָּנִים אֵלּוּ חָס עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁלֹּא נֶאֱבְדוּ, בַּכֹּחַ שֶׁל שְׁנֵיהֶם, וַיִּדְקֹר אֶת שְׁנֵיהֶם, בִּשְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת – מ"ו. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם.

482. וַאֲמַאי אִשְׁתְּתַף בְּיִצְחָק. בְּגִין דְּיִצְחָק מָסַר גַּרְמֵיהּ לְמִיתָה. וּבְגִין דָּא אִשְׁתְּתַף לֵיהּ לְיִצְחָק, לְמֶהֱוֵי לֵיהּ עֵזֶר. דְּמִסְטְרָא דִּתְרֵין עִיזְלֵי דְּאַיָּלְתָּא, אִשְׁתַּתְּפֵי בֵּיהּ אַבְרָהָם וְיַעֲקֹב, דְּאַבְרָהָם דַּרְגֵּיהּ וָ"סָ דְּאִשְׁתְּתַף בְּוַ"ס דְּפַנְוָוסָ. יַעֲקֹב אִיהוּ פְּנֵ"י אֵ"ל (ס"א יעקב איהו פנ"י דפנחס) דְּפַנְוָוסָ בְּגִין דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (בראשית לב) כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנִיאֵל, (ס"א שם המקום פנ"י) פְּנֵ"י אֵ"ל. בְּגִין דְּכַד עָלְמָא אִיהוּ בְּדוּוְזָקָא, וְאִית צַדִּיק בְּעָלְמָא מִקַּנֵּי עַל בְּרִית, אֲבָהָן אִשְׁתְּתָפוּ בֵּיהּ, וּבְגִינַיְיהוּ אָמַר מֹשֶׁה בְּדוּוְזָקָא דְּיִשְׂרָאֵל, (שמות לב) זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וּבִתְלַת אַתְוָון יה"ו מִן אֵלִיָּהוּ, זָכָה לֵיהּ מִן הַנָּבִיא, וְדָא אִיהוּ אֵלִיָּהוּ, ה'

482. וּמַדּוּעַ הִשְׁתַּתֵּף בְּיִצְחָק? מִשּׁוּם שֶׁיִּצְחָק מָסַר עַצְמוֹ לְמִיתָה, וּמִשּׁוּם זֶה שִׁתֵּף אֶת יִצְחָק לִהְיוֹת לוֹ לְעֵזֶר. שֶׁמִּצַּד שֶׁל שְׁנֵי עָפְרֵי הָאַיָּלִים הִשְׁתַּתְּפוּ בּוֹ אַבְרָהָם וְיַעֲקֹב, שֶׁאַבְרָהָם שֶׁדַּרְגָּתוֹ חֶסֶד הִשְׁתַּתֵּף בְּח"ס שֶׁל פִּנְחָ"ס. וְיַעֲקֹב שֶׁהוּא פְּנֵי"י אֵ"ל (יַעֲקֹב הוּא פְּנֵי"י שֶׁל פִּינְחָס). שֶׁפִּנְחָס, מִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית לב) כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל (שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנֵי"י), פְּנֵי"י אֵ"ל. וּמִשּׁוּם שֶׁכַּאֲשֶׁר הָעוֹלָם הוּא בְּצַעַר וְיֵשׁ צַדִּיק בָּעוֹלָם הַמְקַנֵּא עַל הַבְּרִית, הָאָבוֹת מִשְׁתַּתְּפִים עִמּוֹ, וּבִגְלָלָם אָמַר מֹשֶׁה בְּצַעֲרָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, (שמות לב) זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וּבִשְׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת יה"ו מֵאֵלִיָּהוּ זָכָה לָאוֹת ה' מִן הַנָּבִיא, וְזֶהוּ אֵלִיָּהוּ, ה'

נָבִיא, (ס"א ודא רזא אל יהו נביא) **וְאִשְׁתְּלִים בֵּיהּ יְדוָ"ד.**

נָבִיא (וְזֶה סוֹד אֵל יהוה נָבִיא), וְנִשְׁלָם בּוֹ יְהוָ"ה.

483. **י' דְּזָכָה פָּנְחָס בֵּיהּ, בְּגִין דְּכַנֵּי עַל בְּרִית, זָכָה לִבְרִית. וּתְרֵין יוֹדִין אִינּוּן, יוֹד עִלָּאָה מִן יְדוָ"ד, דְּכָרַת בָּהּ לְאַבְרָהָם, בֵּין י' אֶצְבְּעוֹת דְּיָדִין. יוֹ"ד וְעֵירָא אִיהִי מִן אֲדֹנָי, דְּכָרַת בָּהּ בֵּין י' אֶצְבְּעָאן דְּרַגְלִין וְאִיהִי אָת קַדִּישָׁא, דְּמִתְעַטְּרָא בִּרְשִׁימוּ עִלָּאָה.**

483. אוֹת י' שֶׁזָּכָה בָּהּ פִּנְחָס מִשּׁוּם שֶׁקִּנֵּא עַל הַבְּרִית – זָכָה לִבְרִית. וּשְׁתֵּי יוֹדִי"ן הֵן, י' עֶלְיוֹנָה מִן יְהוָ"ה, שֶׁכָּרַת בָּהּ לְאַבְרָהָם בֵּין עֶשֶׂר אֶצְבְּעוֹת יָדָיו. יוֹ"ד קְטַנָּה הִיא מִן אֲדֹנָי, שֶׁכָּרַת בָּהּ בֵּין עֶשֶׂר אֶצְבְּעוֹת רַגְלָיו, וְהִיא אוֹת קְדוֹשָׁה שֶׁמִּתְעַטֶּרֶת בָּרֹשֶׁם הָעֶלְיוֹן.

The Zohar tells us that when the world is in pain and a righteous person rises to correct it, the patriarchs come to support him. Pinchas, פינחס, came to the level of Isaac, יצחק, numerically 208 as the letters רח. He grabbed the letter מ, Mem, before the angel of death can reach it as we explained in the previous study. Then he took the letter Vav ו, to create רומח, 'spear', that killed the source of negativity and removed death from the Israelites. Abraham connected to Pinchas through the letters חס of his name because Abraham is Chessed, חסד, and חס means mercy that is the attribute of Chessed. Jacob connected through the first three letters, פני, of Pinchas's name. The Zohar points to the source of this connection in Genesis 32:31 "וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם, פְּנִיאֵל: כִּי-רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל-פָּנִים, וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי" "And Jacob called the name of the place Peniel (פְּנִי): 'for I have seen God face to face, and my life is preserved." It was the point that Jacob had a fight and was saved from death. After the sin of the Golden Calf, God asked Moses to allow him to woe the people from the Earth and restart with him a new nation. Moses didn't think about himself nor put himself on a higher level, God put him there. He just connected to Abraham, Isaac, and Jacob for support to mitigate the judgment. Exodus 32:!3 "זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ, וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם, אַרְבֶּה אֶת-זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם; וְכָל-הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי, אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם, וְנָחֲלוּ, לְעֹלָם." "Remember Abraham, Isaac, and Israel, Thy servants, to whom Thou didst swear by Thine own self, and saidst unto them: I will multiply your seed as the stars of heaven, and all this land that I have spoken of will I give unto your seed, and they shall inherit it forever." Immediately after, we read (Exodus 32:14) "וַיִּנָּחֶם, יְהוָה, עַל-הָרָעָה, אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ" "And YHVH repented of the evil which He said He would do unto His people." All our major prayers connect us first to the three patriarchs that built the channels to the three columns of the Tree of Life. Lessons: God is on our hearts and listens to every word we think or say but in order to make things happen, we need the proper use of the tools and the connection to the Tree of Life. Pinchas used the power of the Hebrew letters to energize his tools and stop the negativity. For his brave actions, he received the support of the patriarchs. Moses' request was answered because he was humble and asked mercy for the people. God's promise to make him a great nation did not change his mind. He wanted to follow the Tikkun to its end without any selfish agenda or desire to take 'shortcuts'.

484. וְדָא אִתְרַשִּׁים תָּמִיד לְעָלְמִין, אִיהִי אוֹת דְּשַׁבָּת, אוֹת דִּתְפִלִּין, אוֹת דְּיוֹמִין טָבִין, אוֹת דְּשַׁדַּי דְּרָשִׁים (דברים ו) עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ. לְמֶהֱוֵי בָּהּ רְשִׁימִין יִשְׂרָאֵל בִּרְצוּעַיְיהוּ, בִּבְרִית דִּלְהוֹן, דְּאִינוּן בְּנוֹי דְּמַטְרוֹנִיתָא, בְּנוֹי דְּהֵיכָלָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא, וּבְאוֹרַיְיתָא, אִינוּן רְשִׁימִין בְּאָת י׳ עִלָּאָה, דְּאִינוּן בְּנֵי מַלְכָּא עִלָּאָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ. וְהָא אִתְּמַר (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

484. וְזֶה רָשׁוּם תָּמִיד לְעוֹלָמִים, וְהִיא אוֹת הַשַּׁבָּת, אוֹת הַתְּפִלִּין, אוֹת שֶׁל יָמִים טוֹבִים, אוֹת שֵׁם שַׁדַּי שֶׁרָשׁוּם (דברים יא) עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ, לִהְיוֹת בָּהּ רְשׁוּמִים יִשְׂרָאֵל בָּרְצוּעוֹת, בַּבְּרִית שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם בְּנֵי הַמַּלְכָּה, בְּנֵי הַהֵיכָל שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ. וּבַתּוֹרָה הֵם רְשׁוּמִים בְּאוֹת י׳ עֶלְיוֹנָה שֶׁהֵם בְּנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן, כְּמוֹ שֶׁבֵּאֲרוּהוּ. וְכֵן נֶאֱמַר (דברים יא) בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם.

485. וְאוֹת יוֹד דְּשַׁדַּי, אִיהוּ זוּזִלְיָא דְּשַׁלְשֶׁלֶת, עַל קוּדְלָא דְּשֵׁד יִצֶר הָרָע, דְּלָא לִנְזִיק לֵיהּ לְבַר נָשׁ. דְּעָלֵיהּ אָמַר דָּוִד, (תהלים כב) הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי. אִיהוּ נָחָשׁ, אִיהוּ כֶּלֶב, אִיהוּ אַרְיֵה. דְּעָלֵיהּ אָמַר דָּוִד, יֶאֱרוֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְּסֻכָּה. וְהַנָּבִיא קָרָא לֵיהּ דּוֹב, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (איכה ג) דֹּב אוֹרֵב הוּא לִי אֲרִי בְּמִסְתָּרִים. (תהלים מט) נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת, נִמְשַׁל לְכָל זֵיזָן מִסְאַבָּן, דְּאִינוּן דּוֹרְסִין, אִתְמְתִיל לְכָל בַּר נָשׁ, כְּפוּם זוּבוֹי, וְהָא אִתְּמַר.

485. וְאוֹת י׳ שֶׁל שַׁדַּי הִיא חֲלִיָּה שֶׁל שַׁלְשֶׁלֶת עַל צַוָּארוֹ שֶׁל שֵׁד יֵצֶר הָרָע שֶׁלֹּא יַזִּיק לוֹ לְבֶן אָדָם. שֶׁעָלָיו אָמַר דָּוִד, (תהלים כב) הַצִּילָה מֵחֶרֶב נַפְשִׁי מִיַּד כֶּלֶב יְחִידָתִי. הוּא נָחָשׁ, הוּא כֶּלֶב, הוּא אַרְיֵה. שֶׁעָלָיו אָמַר דָּוִד, (שם י) יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְּסֻכָּה. וְהַנָּבִיא קָרָא לוֹ דֹּב. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (איכה ג) דֹּב אֹרֵב הוּא לִי אֲרִי בְּמִסְתָּרִים. (תהלים מט) נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת. נִמְשָׁל לְכָל חַיּוֹת טְמֵאוֹת, שֶׁהֵן דּוֹרְסוֹת. נִמְשָׁל לְכָל אָדָם כְּפִי חוֹבוֹתָיו, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר.

486. וְהַאי אִיהוּ כֶּלֶב וְנָחָשׁ וַזְמוֹר נוֹעֵר, דְּמַרְכִּיבִין עָלֵיהּ נַפְשָׁא. וּמִיַּד דְּאִשְׁתְּמוֹדַע הַהוּא דְּרָכִיב עָלֵיהּ דְּאִיהוּ זַזְיָיבָא, עָלֵיהּ כְּתִיב, (בראשית מט) וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר. וְרָזָא דְּמִלָּה, (דברים כב) כִּי יִפּוֹל הַנּוֹפֵל מִמֶּנּוּ. וּבְגִין דָּא אָמַר אִיּוֹב, (איוב יב) לֹא נוֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם. וְצַדִּיק דְּרָכִיב עָלֵיהּ, קָשִׁיר לֵיהּ בִּקְשִׁירוּ דִּרְצוּעִין דִּתְפִלִּין. אוֹת תְּפִלִּין דְּאִיהוּ אוֹת יוֹד. דְּשַׁדַּי, זוּזִלְיָא עַל קְדָלֵיהּ. שׁ׳ דִּתְפִלִּין, שַׁלְשֶׁלֶת עַל קְדָלֵיהּ.

486. וְזֶהוּ כֶּלֶב וְנָחָשׁ וַזְמוֹר נוֹעֵר, שֶׁמַּרְכִּיבִים עָלָיו נֶפֶשׁ. וּמִיָּד שֶׁנּוֹדָע זֶה שֶׁרוֹכֵב עָלָיו שֶׁהוּא הַחוֹטֵא, עָלָיו כָּתוּב (בראשית מט) וַיִּפֹּל רֹכְבוֹ אָחוֹר. וְסוֹד הַדָּבָר – (דברים כב) כִּי יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר אִיּוֹב, (אביו יב) לֹא נֹפֵל אָנֹכִי מִכֶּם. וְצַדִּיק שֶׁרוֹכֵב עָלָיו, קוֹשֵׁר אוֹתוֹ בִּקְשִׁירָה שֶׁל רְצוּעוֹת הַתְּפִלִּין. אוֹת תְּפִלִּין שֶׁהִיא אוֹת יו״ד שֶׁל שַׁדַּי, טַבַּעַת עַל צַוָּארוֹ. ש׳ שֶׁל הַתְּפִלִּין הִיא שַׁלְשֶׁלֶת עַל צַוָּארוֹ.

The small letter י, Yod, that was added to Pinchas's name, is the sign of the covenant. All spiritual levels must include it in order to connect to the light of the Endless.
Deuteronomy 14:1

"בָּנִים אַתֶּם, לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם:"
"Ye are the sons of the LORD your God"
The Israelites are sons of YHVH because they have the covenant with God. With that, they connect to the letter Yod that gives them protection from the negative side.
Deuteronomy 22:8
"כִּי תִבְנֶה בַּיִת חָדָשׁ, וְעָשִׂיתָ מַעֲקֶה לְגַגֶּךָ; וְלֹא-תָשִׂים דָּמִים בְּבֵיתֶךָ, כִּי-יִפֹּל הַנֹּפֵל מִמֶּנּוּ"
"When you build a new house, you shall make a parapet for your roof, that you may not bring the guilt of blood upon your house if anyone should fall from it.
The last part should be translated to "if the fallen falls from it".
The verse above teaches us that even if a negative event was planned to happen in our environment we can still protect ourselves and prevent that event from happening in the place we live.
The 'fallen' refers to a person that already has the judgment on himself and it is only a matter of time before the judgment takes place. Our responsibility as sons of God is to provide protection in our environment.
Time is the aspect of Mercy and it gives us the opportunity to correct and mitigate or remove judgment from our environment.
Ezekiel 18:32
"כִּי לֹא אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הַמֵּת, נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה: וְהָשִׁיבוּ, וְחִיוּ."
"For I have no pleasure in the death of the dead", declares YHVH GOD. Therefore, repent and live."
In the Ezekiel prophecy, the message from God is very clear. Even the harsh judgment of death can be removed from a person if he follows the righteous path.
On a deeper level, we should understand that on the level of Malchut we are all considered as dead. Life is the continuous state of connection to the Light. The upper three Sefirot are true life and the lower seven create the aspect of time and temporary state of life. Connecting to the upper three completes our connection to the Tree of Life with the Ten sefirot, represented in this world by the letter Yod that has the numerical value of 10.

487. **וּבֵיהּ רָכִיב אֵלִיָּהוּ, וְסָלִיק לִשְׁמַיָּא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב,** (מלכים ב ב) **וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם. וּבֵיהּ** (איוב לח) **וַיַּעַן יְדוָ"ד אֶת אִיּוֹב מִן הַסְּעָרָה. וּבְגִין דָּא, אוֹקְמוּהָ רַבָּנָן דְּמִתְנִיתָא עָלֵיהּ, אֵיזֶהוּ גִּבּוֹר הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. וְאִית לְמַאן דְּמִתְהַדָּר לֵיהּ זְמוֹר, דְּלָאו אִיהוּ מִצְטַעֵר רוֹכְבוֹ. וְאִלֵּין אִינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּקָל וָחֹמֶר. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר בְּאַבְרָהָם,** (בראשית כב) **וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ. וּבְגִינֵיהּ אִתְּמַר עַל בָּשִׁיזָז,** (זכריה ט) **עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר.**

487. וּבוֹ רָכַב אֵלִיָּהוּ וְעָלָה הַשָּׁמַיְמָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מלכים-ב ב) וַיַּעַל אֵלִיָּהוּ בַּסְּעָרָה הַשָּׁמָיִם. וּבוֹ (איוב לח) וַיַּעַן יְהוָ"ה אֶת אִיּוֹב מִן הַסְּעָרָה. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֲרוּהוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה עָלָיו, אֵיזֶהוּ גִּבּוֹר? הַכּוֹבֵשׁ אֶת יִצְרוֹ. וְיֵשׁ מִי שֶׁנֶּהְפַּךְ לוֹ לַחֲמוֹר, שֶׁאֵינוֹ מִצְטַעֵר רוֹכְבוֹ. וְאֵלּוּ הֵם הַמִּשְׁתַּדְּלִים בְּקַל וָחֹמֶר. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּאַבְרָהָם, (בראשית כב) וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ. וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר עַל הַמָּשִׁיחַ, (זכריה ט) עָנִי וְרֹכֵב עַל חֲמוֹר.

488. וּבְגִין דָּא י׳ מִן שַׁדַּ״י, דְּאִיהוּ זוּלְיָיא דְּשַׁלְשֶׁלֶת, מִינָּהּ (ס"א מפחדין) מְפַזְּרִים כָּל שֵׁדִין וּמַזִּיקִין, וּמִיַּד דְּזַזְיָין לֵיהּ בַּמְזוּזוֹת דְּתַרְעִין, בַּרְזִזִין, דְּבָהּ אִתְּמַר, (תהלים קמט) לֶאְסוֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִיקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל. כָּל שֶׁכֵּן כַּד זַזְיָין לָהּ בְּאוֹת תְּפִלִּין עַל דְּרוֹעִין, וּרְשִׁימִין בָּהּ בְּאוֹת בְּרִית בִּבְשָׂרֵיהוֹן, (במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת, לֵית זָר, אֶלָּא יֵצֶר הָרָע, דְּדַמְיָא לְכָל זַיְזִין וְעוֹפִין דּוֹרְסִין.

488. וּמִשּׁוּם זֶה י׳ מִן שַׁדַּ״י, שֶׁהִיא חֵלְיָה שֶׁל הַשַּׁלְשֶׁלֶת, מִמֶּנָּה (מְפַחֲדִים) מְפַזְּרִים כָּל שֵׁדִים וּמַזִּיקִים, וּמִיָּד שֶׁרוֹאִים אוֹתוֹ בַּמְזוּזוֹת שֶׁל הַפְּתָחִים, בּוֹרְחִים, שֶׁבָּהּ נֶאֱמַר (תהלים קמט) לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל. כָּל שֶׁכֵּן כַּאֲשֶׁר רוֹאִים אוֹתוֹ בְּאוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁעַל הַזְּרוֹעַ, וּרְשׁוּמִים בָּהּ בְּאוֹת בְּרִית בִּבְשָׂרָם, (במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת. אֵין זָר אֶלָּא יֵצֶר הָרָע, שֶׁדּוֹמֶה לְכָל חַיּוֹת וְעוֹפוֹת דּוֹרְסִים.

489. וּבְגִין דָּא, (איוב ד) זְכוֹר נָא מִי הוּא נָקִי אָבָד, דָּא פַּנְחָס, דְּקַנֵּי עַל בְּרִית, וְאִתְרְשִׁים בֵּיהּ, דְּאִיהוּ בְּרָא דְּמַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא. קַנֵּי בְּמַזְחֲשָׁבָה, וְזָכֵי לְאָת י׳ מִן יְהוָ״ה. וְקַנֵּי בְּעוֹבָדוֹי, וְזָכָה לְאוֹת י׳ מִן אֲדֹנָ״י. וְהַאי אִיהוּ זְכִמָּה בָּרֹאשׁ. וְזָכְמָה בַּסּוֹף. וּבְגִין דְּאָדָם קַדְמָאָה הֲוָה רָשׁוּם בְּתַרְוַיְיהוּ, אוֹקְמוּהָ עָלֵיהּ רַבָּנָן, דְּאִיהוּ רֹאשׁוֹן לַמַּחֲשָׁבָה, אַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה. אַדְהָכִי דְּאָמַר מִלִּין אִלֵּין אִתְכַּסִּי מִנַּיְיהוּ. אָמַר (דף רל"ח ע"ב) רַבִּי אֶלְעָזָר, (לחברוי) זַכָּאָה זוּלְקָנָא, דְּזָכֵינָא לְמִשְׁמַע מִלִּין מִבְּנֵי עָלְמָא דְּאָתֵי.

489. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר, (איוב ד) זְכָר נָא מִי הוּא נָקִי אָבָד – זֶה פִּנְחָס שֶׁקִּנֵּא עַל הַבְּרִית, וְנִרְשַׁם בּוֹ שֶׁהוּא בְּנָם שֶׁל הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה. קִנֵּא בְּמַחֲשָׁבָה, וְזָכָה לָאוֹת י׳ מִן יְהוָ״ה. וְקִנֵּא בְּמַעֲשָׂיו, וְזָכָה לָאוֹת י׳ מִן אֲדֹנָ״י. וְזוֹהִי חָכְמָה בָּרֹאשׁ, וְחָכְמָה בַּסּוֹף. וּמִשּׁוּם שֶׁאָדָם הָרִאשׁוֹן הָיָה רָשׁוּם בִּשְׁנֵיהֶם, בֵּאֲרוּהוּ חֲכָמִים שֶׁהוּא רִאשׁוֹן לַמַּחֲשָׁבָה וְאַחֲרוֹן לְמַעֲשֶׂה. תּוֹךְ כְּדֵי שֶׁאָמַר דְּבָרִים אֵלּוּ, נִכְסָה מֵהֶם. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר (לַחֲבֵרָיו), אַשְׁרֵי חֶלְקֵנוּ שֶׁזָּכִינוּ לִשְׁמֹעַ דְּבָרִים מִבְּנֵי הָעוֹלָם הָעֶלְיוֹן.

2 Kings 2:11 “וַיַּעַל, אֵלִיָּהוּ, בַּסְּעָרָה, הַשָּׁמָיִם.” “and Elijah went up by a whirlwind into heaven” Elijah, who is Pinchas, ascended up to heaven by the power of the letter י, Yod. Pinchas earned the Yod of יהוה, YHVH with his elevated consciousness and also earned the י, Yod, of אדני, ADNY, with his action on the physical level, which is Malchut. Elijah was not dead when he ascended to heaven. He has a strong connection to the upper name YHVH and the lower name ADNY. It gives him the ability to move between spiritual and physical dimensions. The Zohar quotes the sages saying “Who is a hero? The one that conquers his desire.”. The desire is the evil inclination that always pulls us toward the material existence and physical pleasures. Elijah/Pinchas could control the negative side and made it as a vehicle to ride on. Since he was no longer bound by the forces of gravity to matter, he could move between worlds. The aspect of the matter is referenced by the Zohar as חמור, ‘Donkey’. It has the same letters as חומר, ‘Matter’. Genesis 22:3 “וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-חֲמֹרוֹ” “And Abraham rose early in the morning, and saddled his ass (male donkey)” When Abraham was instructed to take Isaac for the binding, he rose in the morning, which is the

aspect of Chessed and ‘saddled his donkey’, which means that he rose above matter. It was a pure spiritual connection for him. Zechariah 9:9 “גִּילִי מְאֹד בַּת-צִיּוֹן, הָרִיעִי בַּת יְרוּשָׁלִַם, הִנֵּה מַלְכֵּךְ יָבוֹא לָךְ, צַדִּיק וְנוֹשָׁע הוּא; עָנִי וְרֹכֵב עַל-חֲמוֹר, וְעַל-עַיִר בֶּן-אֲתֹנוֹת.” “Rejoice greatly, O daughter of Zion! Shout aloud, O daughter of Jerusalem! Behold, your king is coming to you; righteous and having salvation is he, humble and mounted on a donkey, on a colt, the foal of a donkey.” This verse from Zechariah’s prophecy describes the coming of Mashiach. He is a humble (poor) king because he has nothing of his own. He is just a pure channel bringing light to the world. His purity gives him the ability to ‘ride’, meaning having control over all levels and aspects of the matter. Some of you may have a question about Balaam that the Torah mentions in (Numbers 22:21) “ וַיָּקָם בִּלְעָם בַּבֹּקֶר, וַיַּחֲבֹשׁ אֶת-אֲתֹנוֹ”, “And Balaam rose up in the morning, and saddled his ass (female donkey)”. It is true that Balaam had control over matter but only at the level of Malchut, which is physical only. Later in the story, we read that his donkey stopped when she saw the angel of God on the path. Our soul was bounded with a physical body from birth. We need to grow out of it by controlling all the desires of the body. When we share without personal agenda or expecting rewards, we are going out of ourselves. It is an aspect of controlling matter. When we connect spiritually and meditate for others, it’s another aspect of controlling matter or ‘riding’ the ‘Donkey’. UnityZohar.com is a tool to ride the donkey. Reading/scanning Zohar text on UnityZohar.com connects us to the consciousness level that is above matter. It is the aspect of global unity because it’s free and not a part of a specific organization. There is no material gain from using it (not directly) and the light revealed is global. The Light of the Zohar that is revealed with a consciousness of global Unity is the aspect of the Yod of YHVH that gives us full control over the matter.

490. וּבְזִבּוּרָא קַדְמָאָה. לָכֵן אֱמוֹר, בְּאוֹמָאָה עֲלָךְ, אִם הוּא בִּרְעוּתָךְ, וְאִי לָאו, אִיבָּא. רִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר. הַהוּא טוּלָא בְּטַשׁ בְּעֵינוֹי דְּרִבִּי אַבָּא, וְכִי לָא הֲוָה יָדַע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִי הֲוָה בִּרְעוּתֵיהּ, אִם לָאו. אָמַר לֵיהּ, אִם לֵיהּ גָּלוּי, מִי גָּלוּי לְאַזְרִיגֵי, וּבְגִין דָּא לָכֵן אֱמוֹר.

490. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן. לָכֵן אֱמֹר. בִּשְׁבוּעָה עָלֶיךָ, אִם הוּא בִּרְצוֹנְךָ וְאִם לֹא – אֱמֹר רַבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר. אוֹתוֹ הַצֵּל הִכָּה בְּעֵינָיו שֶׁל רַבִּי אַבָּא. וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אִם הָיָה בִּרְצוֹנוֹ אִם לָאו? אָמַר לוֹ, אִם לוֹ גָּלוּי – הַאִם גָּלוּי לַאֲחֵרִים? וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר לָכֵן אֱמֹר.

491. וְתוּ אִתְּמַר בְּזִבּוּרָא קַדְמָאָה, (תהלים ס) מִכְתָּם לְדָוִד, סִימָנָא דְּאַזְזִיאוּ לֵיהּ לְדָוִד, כַּד שָׁדַר לְיוֹאָב לַאֲרַם נַהֲרַיִם וּלְאֲרַם צוֹבָה לְאַגָּזָא בְּהוּ קְרָבָא. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, שׁוּשַׁן עֵדוּת: דָּא סַהֲדוּתָא דִּשְׁכִינְתָּא, דְּאִיהוּ שׁוּשַׁן עֵדוּת. דְּאִיהִי סַהֲדוּתָא דְּקַיְּימָא עָלָן, וְסָהִידַת עָלָן קַמֵּי מַלְכָּא, וְדַרְגִּין עִלָּאִין קַדִּישִׁין בַּהֲדָהּ, וְסַיְּיעָתָא

491. וְעוֹד נֶאֱמַר בַּחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, (תהלים ס) מִכְתָּם לְדָוִד – סִימָן שֶׁהֵרְאוּ לוֹ לְדָוִד כַּאֲשֶׁר שָׁלַח לְיוֹאָב לַאֲרַם נַהֲרַיִם וְלַאֲרַם צוֹבָה לַעֲשׂוֹת בָּהֶם קְרָב. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, שׁוּשַׁן עֵדוּת – זוֹ עֵדוּת שֶׁל הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא שׁוּשַׁן עֵדוּת. שֶׁהִיא עֵדוּת שֶׁעוֹמֶדֶת עָלֵינוּ וּמְעִידָה עָלֵינוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וּמַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת קְדוֹשׁוֹת עִמָּהּ, וְסִיּוּעַ

קָדִישָׁא לְתוּשְׁבַּזְתָּא. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, שׁוּשַׁן עֵדוּת דְּאִינּוּן סָהֲדִין עַל יִשְׂרָאֵל, דְּאִינּוּן אֵבָרִים, וְאִיהִי נִשְׁמְתָא עָלַיְיהוּ. אִיהוּ סַיְיעְתָּא דִּשְׁמַיָּא. דְּאִתְּמַר בָּהּ, (מלכים א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. אִיהִי סַיְיעְתָּא קַדִּישְׁתָּא, (ומנה תלייא) דְּאִתְּמַר עָלָהּ תַּנְיָא דִּמְסַיְיעַ לָךְ.

קָדוֹשׁ לְשֶׁבַח. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, שׁוּשַׁן עֵדוּת – שֶׁהֵם מְעִידִים עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם אֵיבָרִים, וְהִיא נְשָׁמָה עֲלֵיהֶם, וְהִיא סִיּוּעַ מִשָּׁמַיִם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (מלכים-א ח) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם. הִיא סִיּוּעַ קָדוֹשׁ (וּמִמֶּנָּה תָּלוּי), שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ, תַּנְיָא הַמְסַיַּעַת לָךְ.

492. (במדבר כד) אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ. אֵיתָ"ן: תַּנְיָ"א. תַּמָּן קִנָּא דְּנִשְׁרָא עִלָּאָה, וְאִיהִי שְׁכִינְתָּא. וְעָלָהּ אִתְּמַר, (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, דְּאִינּוּן שׁוּנֵי הֲלָכוֹת וּמִשְׁנָיוֹת. וְכָל דִּבּוּר וְדִבּוּר דְּנָפִיק מִפּוּמוֹי דְּהַהוּא תַּנְיָ"א, דְּאַפִּיק בֵּין לִשְׁמָא דִּידְוָד, בֵּין בְּאוֹרַיְיתָא, בֵּין בְּצִלּוֹתָא, בֵּין בִּבְרָכָה, בֵּין בְּכָל פָּקוּדָא וּפָקוּדָא, מַה כְּתִיב בֵּיהּ. יְפָרוּשׁ כְּנָפָיו, הַהוּא נִשְׁרָא דְּהוּא דִּבּוּר, דְּבֵיהּ יְהוָ"ה.

492. אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ (במדבר כד). אֵיתָ"ן – תַּנְיָ"א. שָׁם הַקֵּן שֶׁל הַנֶּשֶׁר הָעֶלְיוֹן, וְהִיא הַשְּׁכִינָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר (דברים לב) כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף, שֶׁהֵם שׁוּנֵי הֲלָכוֹת וּמִשְׁנָיוֹת. וְכָל דִּבּוּר וְדִבּוּר שֶׁיּוֹצֵא מִפִּיו שֶׁל זֶה הַתַּנְיָ"א, שֶׁמּוֹצִיא אוֹתוֹ לְשֵׁם הַשֵּׁם – בֵּין בְּתוֹרָה, בֵּין בִּתְפִלָּה, בֵּין בִּבְרָכָה, בֵּין בְּכָל מִצְוָה וּמִצְוָה – מַה כָּתוּב בּוֹ? יְפָרֹשׂ כְּנָפָיו, אוֹתוֹ הַנֶּשֶׁר, שֶׁהוּא דִּבּוּר שֶׁבּוֹ יְהוָ"ה.

Numbers 25:12 "לָכֵן, אֱמֹר: הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת-בְּרִיתִי, שָׁלוֹם"
"Wherefore say: Behold, I give unto him My covenant of peace"
In DZ 1117 http://dailyzohar.com/daily-zohar-1117/ we explained that God gave Moses the power to deliver the 'covenant' of peace to Pinchas.
The Zohar in this section wonders, "Didn't God know exactly if Moses will give Pinchas the covenant or not?" and rabbi Ashlag explains that it was known to God but not to the people. God's gift to Pinchas should be known to all people. That is why God told Moses to deliver the message.
The lesson for us is to understand that even though God can do everything, he uses us to be his messengers because changes in this world happen through actions. Moses was required to deliver the message using words of power given to him by God.
We are also messengers of the Light. We can be channels of good or the opposite. God needs to trust us with his powers, so, the better we use the gifts he bestowed on us, the better we stand. Share your talents, income, heart, love, meditation and become a trusted channel.

493. יְקָזְזוּהוּ יִשָּׁאֲהוּ עַל אֶבְרָתוֹ, מַאי עַל אֶבְרָתוֹ. עַל הַהוּא אֵבֶר דְּבַר נָשׁ, (ס"א על ההוא נשרא) דְּבֵיהּ מִצְוָה יְדוָ"ד, אִתְקְרֵי אֵבֶר דִּשְׁכִינְתָּא. וּבְגִין דָּא יִשָּׁאֲהוּ עַל אֶבְרָתוֹ. יִשָּׁאֲהוּ: כְּגוֹן (במדבר ו) יִשָּׂא יְדוָ"ד פָּנָיו אֵלֶיךָ.

493. יְקָחֲהוּ יִשָּׂאֲהוּ עַל אֶבְרָתוֹ. מַהוּ עַל אֶבְרָתוֹ? עַל אוֹתוֹ אֵיבָר שֶׁל בֶּן הָאָדָם (שֶׁל אוֹתוֹ נָשֶׁר) שֶׁבּוֹ מִצְוָה יְהוָ"ה, וְנִקְרָא אֵיבָר שֶׁל הַשְּׁכִינָה. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר יִשָּׂאֲהוּ עַל אֶבְרָתוֹ. יִשָּׂאֲהוּ, כְּמוֹ (במדבר ו) יִשָּׂא יְהוָ"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ.

494. וּמַאי וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ. אֶלָּא אָמַר דָּוִד עָלֶיהָ, (שמואל ב כב) יְיָ סַלְעִי וּמְצוּדָתִי. אוּף הָכִי תָּנָא, דְּאִיהוּ בֵּיהּ הֲלָכָה תַּקִּיפָא כַּסֶּלַע, דְּלֵית פַּטִּישׁ יָכִיל לְפַצְצָא יָתָהּ בְּכָל קוּשְׁיָין דְּעָלְמָא. בְּהַאי אִיהוּ מְקַנְּנָא נִשְׁרָא, וְכָל תַּנָּאִים אִתְקְרִיאוּ קִנִּים דִּילָהּ. וּבְגִין דָּא, (דברים כב) כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ, בְּאַרְזוּ מִקְרֶה, זְמִנָּא זְוַדָּא כְּאוּשְׁפִּיזָא וְאַכְסְנַאי, דְּאוֹזְדְּמַן לְפוּם שַׁעֲתָא בְּבֵי אוּשְׁפִּיזֵיהּ.

494. ומהו שֶׁכָּתוּב וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ? אֶלָּא אָמַר דָּוִד עָלָיו, (שמואל-ב כב) ה׳ סַלְעִי וּמְצָדָתִי. כָּךְ גַּם הַשּׁוֹנָה הֲלָכָה שֶׁבּוֹ הֲלָכָה תַּקִּיפָה כַּסֶּלַע, שֶׁאֵין פַּטִּישׁ יָכוֹל לְפוֹצֵץ אוֹתָהּ בְּכָל קֻשְׁיוֹת שֶׁבָּעוֹלָם. בָּזֶה הוּא מְקַנֵּן הַנֶּשֶׁר, וְכָל הַתַּנָּאִים נִקְרָאִים קִנִּים שֶׁלָּהּ. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר, (דברים כב) כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ, בְּדֶרֶךְ מִקְרֶה, פַּעַם אַחַת, כְּאוֹרֵחַ וְאַכְסְנַאי שֶׁמִּזְדַּמֵּן לְפִי שָׁעָה לְבֵית מְלוֹנוֹ.

495. וְאִית דְּאִינּוּן בְּמַתְנִיתָא דִּלְהוֹן דִּירָה לִשְׁכִינְתָּא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹ׳, לְדוֹרוֹתָם, לְדֹרֹתָם וָזֵסֶר, לָשׁוֹן דִּירָה. וְאִית מָאנֵי מִשְׁנָה דְּתוֹרָתָם אוּמָנוּתָם, דְּלָא זָזַת שְׁכִינְתָּא מִנְּהוֹן כָּל יוֹמֵיהוֹן. אֲבָל אִלֵּין, כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ, בְּהוֹן שְׁכִינְתָּא בְּאַרְזוּ מִקְרֶה, זְמִנִּין שַׁרְיָיא עָלַיְיהוּ וְאִשְׁתְּכָזַת עִמְּהוֹן, וְזְמִנִּין לָא אִשְׁתְּכַזַת עִמְּהוֹן.

495. וְיֵשׁ שֶׁהֵם בִּלְמוּד שֶׁלָּהֶם נַעֲשִׂים דִּירָה לַשְׁכִינָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹ׳, לְדֹרֹתָם. לְדֹרֹתָם חָסֵר, לְשׁוֹן דִּירָה. וְיֵשׁ בַּעֲלֵי מִשְׁנָה שֶׁתּוֹרָתָם אֻמָּנוּתָם, שֶׁלֹּא זָזָה הַשְּׁכִינָה מֵהֶם כָּל יְמֵיהֶם. אֲבָל עַל אֵלּוּ נֶאֱמַר, כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ. בָּהֶם הַשְּׁכִינָה נִמְצֵאת בְּדֶרֶךְ מִקְרֶה. פְּעָמִים שֶׁשּׁוֹרָה עֲלֵיהֶם וְנִמְצֵאת עִמָּהֶם, וּפְעָמִים לֹא נִמְצֵאת עִמָּהֶם.

Deuteronomy 32:11 “כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ, עַל-גּוֹזָלָיו יְרַחֵף; יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ, יִשָּׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ” “Like an eagle that stirs up its nest, that flutters over its young, spreading out its wings, catching them, bearing them on its pinions (אֶבְרָתוֹ)” The Eagle is the aspect of the Shechinah that protects us. The word אֶבְרָתוֹ is translated as ‘pinions’. It has the root word אבר, which means a body part. The Zohar explains that our study of the Torah is the protection of the Shechina to our body parts and gives us strength. The verse below from the prophecy of Balaam, who came to curse the Israelites but ended up blessing them, reveals the power and protection that the Israelites had in the wilderness. Numbers 24:5 “ מַה-טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ, יַעֲקֹב; מִשְׁכְּנֹתֶיךָ, יִשְׂרָאֵל.” “How goodly are thy tents, O Jacob, thy dwellings, O Israel!” This verse appears in the Torah scroll at the top of the column. The word מה has numerical value 45 as the YHVH name, representing Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא. The dwellings of the Israelites were protected because they had the protection of the Shechina and were arranged in a special form around the Holy Tabernacle. Numbers 24:25 “וַיֹּאמַר: אֵיתָן, מוֹשָׁבֶךָ, וְשִׂים בַּסֶּלַע, קִנֶּךָ” “and said: Though firm be thy dwelling-place, and though thy nest be set in the rock;” King David appreciated the protection he received from the Shechina, and in his song he said (2 Samuel 22:2) “וַיֹּאמַר: יְהוָה סַלְעִי וּמְצָדָתִי, וּמְפַלְטִי-לִי.” “and he said: YHVH is my rock, and my fortress, and my deliverer;” The Shechina is the aspect of the letter H, ה, of the יהוה, YHVH name. We do not bless her directly because she will not reveal herself or support us unless we do the work of connecting her with the

Light. She (H) is always there for us but we must do the work (V) so she can be elevated and connected to the upper levels (YH), to allow the light to flow down to us. The Zohar tells us that the light comes to the body parts that we use to make good actions, precepts. If we meditate for the success of others, we are blessed with that energy. If we share our talent, we get better at it. If we reach out with our hands to support others, we get the light that supports our work and whatever we share. That is the promised reward of "יִשָּׂאֵהוּ עַל-אֶבְרָתוֹ", "bearing them on its pinions (אֶבְרָתוֹ)". The Zohar adds that the first three letters יִשָּׂא of יִשָּׂאֵהוּ, 'bearing (carrying) them' connect to the blessing of the Priests (Kohanim). From Numbers 6:26, "יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם", "YHVH lift up His countenance upon you, and give you peace".

496. וְרָזָא דְּמִלָּה, זִמְנִין דְּאִשְׁתְּכָזַת עִמְּהוֹן, לָא תִקָּזוּ הָאֵם. וְזִמְנִין דְּלָא אִשְׁתְּכָזַת עִמְּהוֹן, שַׁלְּזוּ תְּשַׁלְּזוּ אֶת הָאֵם. אֶפְרוּזִים אִלֵּין מָאנֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵּיצִים, מָאנֵי מִקְרָא בְּאִלֵּין דְּלָא קָבְעִין לְמוּדַיְיהוּ, שַׁלְּזוּ תְּשַׁלְּזוּ אֶת הָאֵם. אֲבָל בְּאִלֵּין דְּקָבְעִין לְמוּדַיְיהוּ, לָא תִקָּזוּ הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְאִית מָאנֵי הֲלָכוֹת, דְּדַמְיָין לְכַכְבַיָּא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דניאל יב) וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. לָאו כַּכּוֹכָבִים, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (נחמיה ט) וְכָל צְבָאָם יִבּוֹל. אֶלָּא כְּאִינּוּן כַּכְבַיָּא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי, דְּאִינּוּן לְעוֹלָם וָעֶד קַיְּימֵי תָּדִיר.

496. וְסוֹד הַדָּבָר – פְּעָמִים שֶׁנִּמְצֵאת עִמָּהֶם, נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם לֹא תִקַּח הָאֵם. וּפְעָמִים שֶׁלֹּא נִמְצֵאת עִמָּהֶם – שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. אֶפְרוֹחִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵיצִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִקְרָא. וּבְאֵלּוּ שֶׁלֹּא קוֹבְעִים אֶת לִמּוּדָם – שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. אֲבָל בְּאֵלּוּ שֶׁקּוֹבְעִים לִמּוּדָם – לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים. וְיֵשׁ בַּעֲלֵי הֲלָכוֹת שֶׁדּוֹמִים לַכּוֹכָבִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דניאל יב) וּמַצְדִּיקֵי הָרַבִּים כַּכּוֹכָבִים לְעוֹלָם וָעֶד. לֹא כַּכּוֹכָבִים שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (ישעיה לד) וְכָל צְבָאָם יִבּוֹל, אֶלָּא כְּאוֹתָם כּוֹכָבִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהֵם לְעוֹלָם וָעֶד קַיָּמִים תָּדִיר.

497. (בראשית א) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, בָּתַר דְּאַשְׁלִימוּ לַעֲבִידָתַיְיהוּ כָּל אוּמָן וְאוּמָן, אָמַר לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אוּמָנוּתָא זַדָּא אִית לִי לְמֶעְבַּד, דִּיהֵא שׁוּתָּפָא דְּכֻלָּנָא. אִתְזַבָּרוּ כֻּלְּכוּ כַּזְדָא, לְמֶעְבַּד בֵּיהּ כָּל אֶזְוָד וְאֶזְוָד מֵזִוּוּלָקָא דִּילֵיהּ, וַאֲנָא אֶשְׁתְּתַף עִמְּכוֹן, לְמֵיהַב לֵיהּ מֵזִוּוּלָקָא דִּילִי. וְהַיְינוּ נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ. וְאוֹקְמוּהָ רַבָּנָן, דְּלֵית אָדָם אֶלָּא יִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (יחזקאל לד) וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם אָדָם, וְלָא עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. וּבְגִין דָּא (תהלים קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו.

497. וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם (בראשית א). אַחַר שֶׁהִשְׁלִימוּ אֶת עֲבוֹדָתָם כָּל אֻמָּן וְאֻמָּן, אָמַר לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מַעֲשֵׂה אֻמָּנוּת אֶחָד יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת שֶׁיִּהְיֶה שֻׁתָּף לְכֻלָּנוּ. הִתְחַבְּרוּ כֻּלְּכֶם כְּאֶחָד לַעֲשׂוֹת בּוֹ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵחֶלְקוֹ, וַאֲנִי אֶשְׁתַּתֵּף עִמָּהֶם לָתֵת לוֹ מֵחֶלְקִי. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ. וּבְאֲרוּהוּ חֲכָמִים, שֶׁאֵין אָדָם אֶלָּא יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יחזקאל לד) וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם. אַתֶּם אָדָם, וְלֹא עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים מַזָּלוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה (תהלים קמט) יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו.

After God completed the creation of all the physical and spiritual realms, he wanted to create man.
Genesis 1:26
"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ"
"And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness"
God wanted to create the man, Adam, to give him control over the spiritual and physical levels. For that, he needed to gather the forces from all levels and that is why the verse is in the plural form saying 'Let us make …'
Previously God made things happen just by uttering a command, but for the creation of man, he was 'personally' involved. The man was the last to be created but having the Light of God within him placed him at the top of the entire creation. He has the ability to speak and to make changes in the world around him.
The Zohar says that Adam has the pure soul and he is the root of all Israelites souls. Psalms 149:2 tells the Israelites to be happy with our 'makers' (plural) because we have the Light with us.
"יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו"
"Let Israel rejoice in his Makers"
We are under the 'personal' care of God and He treats us as a shepherd caring for his flock:
Ezekiel 34:31
"וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי, אָדָם אַתֶּם: אֲנִי, אֱלֹהֵיכֶם–נְאֻם, אֲדֹנָי יְהוִה."
"And ye My sheep, the sheep of My pasture, are men, and I am your God, saith the Lord GOD"
Ezekiel 34:12
"כְּבַקֶּרֶת רֹעֶה עֶדְרוֹ בְּיוֹם-הֱיוֹתוֹ בְתוֹךְ-צֹאנוֹ, נִפְרָשׂוֹת–כֵּן, אֲבַקֵּר אֶת-צֹאנִי; וְהִצַּלְתִּי אֶתְהֶם, מִכָּל-הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר נָפֹצוּ שָׁם, בְּיוֹם עָנָן, וַעֲרָפֶל"
"As a shepherd seeks out his flock when he is among his sheep that have been scattered, so will I seek out my sheep, and I will rescue them from all places where they have been scattered on a day of clouds and thick darkness."
Ezekiel 34:13
"וְהוֹצֵאתִים מִן-הָעַמִּים, וְקִבַּצְתִּים מִן-הָאֲרָצוֹת, וַהֲבִיאוֹתִים, אֶל-אַדְמָתָם; וּרְעִיתִים, אֶל-הָרֵי יִשְׂרָאֵל, בָּאֲפִיקִים, וּבְכֹל מוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ"
"And I will bring them out from the peoples and gather them from the countries and will bring them into their own land. And I will feed them on the mountains of Israel, by the ravines, and in all the inhabited places of the country."
Reading these verses teaches us how merciful God is. He made us and gave us the freedom to 'roam' the world, lost among many nations and faiths.
We are at the time of fulfilling this prophecy. The spreading of the Zohar knowledge around the world awakens the souls of the Israelites from all nations and they are coming back 'home'.
Please read the entire Ezekiel 34 and let yourself feel like a little lost sheep. Even if we live in a marble and gold castle, our soul is still lost until we see the Light and feel His love.

Like lost sheep, we need to look for other weak and lost ones and save them from falling prey to the evil forces around. The shepherd is coming and we should follow Him home to safety.
Because the Daily Zohar activity is only on the Internet we have subscribers from places in the world that don't have a nearby Kabbalah Center or gathering of Bnei Baruch and others. It is amazing to see how some people search the Internet seeking spiritual knowledge and when they see/read the Zohar their soul gets awakened and they don't let go.
The gathering of Israelites from the nations of the world started in 1948. In 2018 the process will reach its 70th years and that's significant.

498. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וַדַּאי הַהוּא תָּנָא דְּאִתְטְמַר בְּסֶלַע דְּזִוְוִיָּא אָמַר דָּא, דִּכְתִיב בֵּיהּ אִיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ. דִּתְלַת אֲבָהָן נִקְרָאוּ אִיתָנִים, וּרְבִיעָאָה אִיתָן מוֹשָׁבֶךָ. דְּבֵיהּ מִתְיַשְּׁבָא הֲלָכָה, דְּאִתְמַר בָּהּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. דְּאִיהוּ אִתְפַּשַּׁט עַל שִׁתִּין רִבּוֹא דְּיִשְׂרָאֵל, וְנָהִיר לוֹן בְּאוֹרַיְיתָא, כְּשִׁבְשָׁא (לסיהרא) דְּאִתְכַּסֵּי בְּלֵילְיָא, וְנָהִיר לְכָל כּוֹכָבַיָּא וּמַזָּלֵי. וְלֵית לֵילְיָא אֶלָּא גָּלוּתָא, וְאִיהִי (ישעיה כא) שׁוֹמֵר מַה מִּלַּיְלָה שׁוֹמֵר מַה מִּלַּיל. וְאִתְגַּלְיָא בִּיּוֹמָא, דְּאִתְמַר (בראשית מד) הַבֹּקֶר אוֹר, בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (שמות טז) וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד יְיָ. (רות ג) זַי יְיָ שְׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר.

498. אָמַר הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וַדַּאי אוֹתוֹ תַּנָּא שֶׁנֶּעְלַם בַּסֶּלַע שֶׁל הַנָּחָשׁ אָמַר זֹאת, שֶׁכָּתוּב בּוֹ אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ וְשִׂים בַּסֶּלַע קִנֶּךָ. שֶׁשְּׁלֹשָׁה אָבוֹת נִקְרָאוּ אֵיתָנִים, וְהָרְבִיעִי – אֵיתָן מוֹשָׁבֶךָ. שֶׁבּוֹ מִתְיַשֶּׁבֶת הַהֲלָכָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ הֲלָכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי. שֶׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט עַל שִׁשִּׁים רִבּוֹא שֶׁל יִשְׂרָאֵל וּמֵאִיר לָהֶם בַּתּוֹרָה כַּשֶּׁמֶשׁ (לַיָּרֵחַ) שֶׁמִּתְכַּסֶּה בַּלַּיְלָה וּמֵאִיר לְכָל כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. וְאֵין לַיְלָה אֶלָּא גָּלוּת, וְהִיא (ישעיה כא) שֹׁמֵר מַה מִּלַּיְלָה שֹׁמֵר מַה מִּלַּיל. וּמִתְגַּלֶּה בַּיּוֹם, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית מד) הַבֹּקֶר אוֹר. הַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שמות טז) וּבֹקֶר וּרְאִיתֶם אֶת כְּבוֹד ה'. (רות ג) חַי ה' שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר.

499. אַדְּהָכִי, הָא רַעְיָא מְהֵימְנָא נָפִיק מֵהַהוּא סֶלַע, וְאָמַר, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, מַה מוֹעִיל לִי לְאִתְטַמְּרָא מִקַּמָּךְ, דְּהָא לָא שְׁבַקְנָא אֲתָר דְּלָא עָאלִית לְאִתְטַמְּרָא מִנָּךְ, וְלָא אַשְׁכַּחְנָא, אִי הָכִי לֵית לִי לְאִתְכַּסְיָיא מִנָּךְ.

499. בְּתוֹךְ כָּךְ אוֹתוֹ הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן יָצָא מֵאוֹתוֹ סֶלַע וְאָמַר, הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, מַה מּוֹעִיל לִי לְהִסְתַּתֵּר מִפָּנֶיךָ, שֶׁהֲרֵי לֹא הִשְׁאַרְתִּי מָקוֹם שֶׁלֹּא נִכְנַסְתִּי לְהִסְתַּתֵּר מִמְּךָ וְלֹא מָצָאתִי. אִם כֵּן, אֵין לִי לְהִתְכַּסּוֹת מִמְּךָ.

500. אָמַר לֵיהּ בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, בָּתַר דְּאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ, מַאי נִיהוּ דְּאָמַר לְבָתַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. אָמַר לֵיהּ, מַה דְּאוֹקְמוּהָ עַל דָּא מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּמִנְּהוֹן הֲווֹ אַמְרִין יִבְרֵא, וּמִנְּהוֹן אַמְרִין לָא יִבְרֵא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּרָא לֵיהּ, דִּכְתִיב וַיִּבְרָא

500. אָמַר לוֹ הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, לְאַחַר שֶׁאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ, מַהוּ שֶׁאָמַר לְבַסּוֹף, וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ? אָמַר לוֹ, מַה שֶּׁבֵּאֲרוּ עַל זֶה בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁמֵּהֶם אָמְרוּ יִבְרָא, וּמֵהֶם אָמְרוּ לֹא יִבְרָא – הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא אוֹתוֹ, שֶׁכָּתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ.

אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. אָמַר לֵיהּ, אִי הָכִי (דף רל"ט ע"א) אִיהוּ, לָא יָהִיב זוּוּלָקָא בֵּיהּ זַוְד מִנַּיְיהוּ, וְלָא אִתְעֲבִיד בְּדִיוּקְנָא דִלְהוֹן, אֶלָּא בְּאִיקוּנִין דְּמַלְכָּא בְּצַלְמוֹ כִּדְמוּתוֹ, דְּאִיהוּ צֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ. אָמַר הָכִי אִשְׁתְּמוֹדַע.

אָמַר לוֹ, אִם כֵּן הוּא, לֹא נָתַן חֵלֶק בּוֹ אַף אֶחָד מֵהֶם, וְלֹא נַעֲשָׂה בַּצּוּרָה שֶׁלָּהֶם, אֶלָּא בְּצוּרַת הַמֶּלֶךְ, בְּצַלְמוֹ כִּדְמוּתוֹ, שֶׁהוּא צֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ. אָמַר, כָּךְ מַשְׁמָע מֵהַכָּתוּב.

The Torah in Genesis 1:26 tells us, “And God said: ‘Let us make man in our image, after our likeness” that was in the plural form; then we read in 1:27, “וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ: זָכָר וּנְקֵבָה, בָּרָא אֹתָם”, “And God created man in his own image, in the image of God he created him; male and female he created them”

The question the sages asked was why did God ask the angels to participate in the creation of man and then he created him by himself?

The secret is revealed in the word ‘צלם’, ‘image’. The numerical value is 160 as the word for ‘Tree’, עץ, that is something created from a seed and grows following a certain system. This is the Tree of Life that represents the system of Creation. Man is a tiny duplication of that system.

Deuteronomy 20:19 “כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה”, ”for man is the tree of the field”.

The Field is the aspect of Malchut and man is a reflection of the entire system on the lower level.

The Endless, which is a force that we can not grasp or discuss, released a force through a tiny point (seed), called Keter. The force itself is called Chokhmah and it included another force with a ‘desire’ to continue the light further. This force is called Binah. They came out as one and that is the aspect of “male and female he created them”.

There are many aspects to the story of the creation of Man. One important aspect is that it describes the creation of the Tree of Life.

We reveal many of these secrets in the 1069 lessons of Tikunei Zohar on this site.

501. אָמַר זַס וְשָׁלוֹם. אֶלָּא אֲנָא אֲמֵינָא לָךְ, דְּאִתְבְּרֵי בְּכֹלָא, וְאַשְׁלְטֵיהּ עַל כֹּלָא. וְאִי הֲוָה יָהִיב כָּל זַוְד בֵּיהּ זוּוּלָקֵיהּ, בְּזִמְנֵיהּ דְּהֲוָה כַּעְסֵיהּ עָלֵיהּ, כָּל זַוְד, הֲוָה נָטִיל זוּוּלָקֵיהּ מִנֵּיהּ, (ישעיה ב) כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא.

501. אָמַר, חַס וְשָׁלוֹם! אֶלָּא אֲנִי אָמַרְתִּי לְךָ, שֶׁנִּבְרָא בַּכֹּל וְהִשְׁלִיטוֹ עַל הַכֹּל. וְאִם הָיָה נוֹתֵן כָּל אֶחָד בּוֹ חֶלְקוֹ בִּזְמַן שֶׁהָיָה כּוֹעֵס עָלָיו, כָּל אֶחָד הָיָה נוֹטֵל חֶלְקוֹ מִמֶּנּוּ, (ישעיה ב) כִּי בַמֶּה נֶחְשָׁב הוּא.

502. אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בָּרָא לֵיהּ (כל חד וחד) בְּדִיוּקְנֵיהּ, דָּא מַלְכוּת קַדִּישָׁא, דְּאִיהִי תְּמוּנַת כֹּל. דְּבָהּ אִסְתָּכַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבָרָא עָלְמָא, וְכָל בְּרִיָּין דְּבָרָא בְּעָלְמָא, וְכָלַל בָּהּ עִלָּאִין וְתַתָּאִין, בְּלָא פָּרוּדָא כְּלָל, וְכָלַל בָּהּ עֶשֶׂר

502. אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָא אוֹתוֹ (כָּל אֶחָד וְאֶחָד) בְּצוּרָתוֹ, זוֹ הַמַּלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא תְּמוּנַת כֹּל, שֶׁבָּהּ הִסְתַּכֵּל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּבָרָא אֶת הָעוֹלָם וְכָל הַבְּרִיּוֹת שֶׁבָּרָא בָּעוֹלָם, וְכָלַל בָּהּ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים בְּלִי פֵּרוּד כְּלָל, וְכָלַל בָּהּ עֶשֶׂר

סְפִירָן, וְכָל שְׁמָהָן וְכִנּוּיִין וְהַוָיָין. וְעִלַּת עַל כֹּלָּא, דְּאִיהוּ אֲדוֹן עַל כֹּלָּא, וְלֵית אֱלָהָא בַּר מִנֵּיהּ, וְלָא יִשְׁתְּכַח בְּעָלְמִין וְתַתָּאִין פָּזוּת מִינָּהּ. בְּגִין דְּאִיהִי קֶשֶׁר דְּכֻלְּהוּ, שְׁלִימוּ דְּכֻלְּהוּ, לְקַיְּימָא בֵּיהּ (תהלים קג) וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. וּבְגִין דְּלָא אִשְׁתְּכַח עִלַּת עַל כֹּלָּא בְּעָלְמִין וְתַתָּאִין פָּזוּת מִנָּהּ, אַפִּילוּ בְּזַזַד מִנַּיְיהוּ, אִתְקְרִיאַת אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל. וּמִסִּטְרָא דְּעִלַּת עַל כֹּלָּא, אִתְּמַר בָּהּ, (דברים ד) כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה, אֲבָל מִסִּטְרָא דִּשְׁאַר בְּרִיָּין. אִתְּמַר בָּהּ, (במדבר יב) וּתְמוּנַת יְיָ יַבִּיט.

סְפִירוֹת וְכָל שֵׁמוֹת וְכִנּוּיִים וַהֲוָיוֹת. וְהָעֶלְיוֹן עַל הַכֹּל, שֶׁהוּא אָדוֹן עַל הַכֹּל, וְאֵין אֱלוֹהַּ חוּץ מִמֶּנּוּ, וְאֵין נִמְצָא בְּעֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים פָּחוֹת מִמֶּנּוּ. מִשּׁוּם שֶׁהוּא קֶשֶׁר שֶׁל כֻּלָּם, שְׁלֵמוּת שֶׁל כֻּלָּם, לְקַיֵּם בּוֹ (תהלים קג) וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה. וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא נִמְצָא עֶלְיוֹן עַל הַכֹּל בָּעֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים פָּחוֹת מִמֶּנּוּ, אֲפִלּוּ בְּאֶחָד מֵהֶם, נִקְרֵאת אֱמוּנַת יִשְׂרָאֵל. וּמִצִּדּוֹ שֶׁל הָעֶלְיוֹן עַל הַכֹּל נֶאֱמַר בָּהּ (דברים ד) כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה. אֲבָל מִצַּד שֶׁל שְׁאָר הַבְּרִיּוֹת נֶאֱמַר בָּהּ (במדבר יב) וּתְמוּנַת ה׳ יַבִּיט.

The Zohar explains that God did not use the angles to be part of man's energy because some of them objected to the creation of man. Since man was given the freedom to choose, it comes with the risk of choosing wrong. The angles didn't want to be part of this. God knew that they would take their part away from the man when he would sin and God didn't want that to happen.

The man was created to go through 'tests' with more options to fail. That would lead him to the correction process and to earn the final planned rewards.

Psalms 103:19

"יְהוָה–בַּשָּׁמַיִם, הֵכִין כִּסְאוֹ; וּמַלְכוּתוֹ, בַּכֹּל מָשָׁלָה"

"and His kingdom ruleth over all"

God's plans are made in the upper levels but everything is reflected in the lower levels.

Numbers 12:8 "פֶּה אֶל-פֶּה אֲדַבֶּר-בּוֹ, וּמַרְאֶה וְלֹא בְחִידֹת, וּתְמֻנַת יְהוָה, יַבִּיט"

"With him, I speak mouth to mouth, clearly, and not in riddles, and he can see the image of YHVH"

The image of YHVH is what God created in Malchut. The system of the Tree of Life can be seen in everything created in Malchut. The righteous people can see that because everything follows the rules established at the time of Creation.

Deuteronomy 4:15

"וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד, לְנַפְשֹׁתֵיכֶם: כִּי לֹא רְאִיתֶם, כָּל-תְּמוּנָה, בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב, מִתּוֹךְ הָאֵשׁ"

"So watch your souls carefully, since you did not see any image on the day YHVH spoke to you at Horeb from the midst of the fire"

In the last teachings and prophecy Moses gave the people before he was taken away by God, he warned them to watch their souls carefully because they were not able to understand the revelation of God.

We learn from this Zohar that the study of the spiritual system opens our souls to the 'Image' of God. It is the system of the Tree of Life that we are lucky to study and receive protection for our souls.

503. אָתָא בּוּצִינָא קַדִּישָׁא וּשְׁאַר זִבְרַיָּיא, וְאִשְׁתְּטָזוּ קַמֵּיהּ, וְאָמְרוּ, וַדַּאי כְּעַן לֵית מַאן

503. בָּא הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים, וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו וְאָמְרוּ, וַדַּאי

דְּיָכִיל לְמֵיטַל מִנֵּיהּ זוּלְקֵיהּ, דְּלָא יָהִיב בֵּיהּ זוּלְקָא זַד בְּעָלְמָא, אֶלָּא בּוֹרֵא עָלְמִין, עִלַּת עַל כֹּלָּא, וּבֵיהּ תַּלְיָא עָנְשֵׁיהּ, אוֹ אַגְרֵיהּ, וְלָא בְּמַלְאָךְ וְשָׂרָף, וְלָא בְּשׁוּם בְּרִיָּה דְּעָלְמָא. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן דְּמַתְנִיתִין, הַמְשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם וְדָבָר אַחֵר, נֶעֱקָר מִן הָעוֹלָם. מִיַּד דְּשָׁמַע מִלִּין אִלֵּין דְּאָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בּוּצִינָא קַדִּישָׁא זַדָּא רַעְיָא מְהֵימְנָא. (ס"א דאמר רעיא מהימנא בוצינא קדישא חדא) וְכָל זַבְרַיָּיא בָּרִיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ, רַעְיָא מְהֵימְנָא, אִי לָא הֲוָה אָתֵי בַּר נָשׁ בְּעָלְמָא אֶלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דַּיָּי.

עַתָּה אֵין מִי שֶׁיָּכוֹל לָקַחַת מִמֶּנּוּ חֶלְקוֹ, שֶׁלֹּא נָתַן בּוֹ חֶלְקוֹ אֶחָד בָּעוֹלָם אֶלָּא בּוֹרֵא הָעוֹלָם, עֶלְיוֹן עַל הַכֹּל, וּבוֹ תָּלוּי עָנְשׁוֹ אוֹ שְׂכָרוֹ, וְלֹא בְּמַלְאָךְ וְשָׂרָף וְלֹא בְּשׁוּם בְּרִיָּה בָּעוֹלָם. וּמִשּׁוּם זֶה בֵּאֲרוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה, הַמְשַׁתֵּף שֵׁם שָׁמַיִם וְדָבָר אַחֵר, נֶעֱקָר מִן הָעוֹלָם. מִיָּד שֶׁשָּׁמַע דְּבָרִים אֵלּוּ שֶׁאָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שָׂמַח הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן. (שֶׁאָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, שָׂמַח הַמְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה) וְכָל הַחֲבֵרִים בֵּרְכוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ, רוֹעֶה נֶאֱמָן, אִם לֹא הָיָה בָּא אָדָם בָּעוֹלָם אֶלָּא לִשְׁמֹעַ זֶה – דַּי.

504. זָכָאָה אִיהוּ, מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּגָלוּתָא בַּתְרָאָה, לְמִנְדַּע לִשְׁכִינְתָּא, לְאוֹקִיר לָהּ בְּכָל פָּקוּדִין, וּלְמִסְבַּל בְּגִינָהּ כַּמָּה דּוּחֲקִין. כְּמָה דְּאִתְּמַר, אַגְרָא דְּכַלָּה דּוּחֲקָא. (בראשית כח) וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא, אִם יֵשׁ כ"ב אוֹתִיּוֹת דְּאוֹרַיְיתָא, אִיהִי שְׁכִיבַת עִמֵּיהּ.

504. אַשְׁרָיו מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה לָדַעַת הַשְּׁכִינָה, לְכַבֵּד אוֹתָהּ בְּכָל הַמִּצְוֹות וְלִסְבֹּל בִּגְלָלָהּ כַּמָּה צָרוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, הַשָּׂכָר עֲבוּר שִׁמְחַת חָתָן וְכַלָּה הוּא הַדּוֹחַק. וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא (בראשית כח) – אִם יֵשׁ כ"ב אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, הַשְּׁכִינָה שׁוֹכֶבֶת עִמּוֹ.

505. מַאן י"שׁ. זָכְמָה מֵאַין. דִּבְאַתָּר דִּשְׁכִינְתָּא עִלָּאָה תַּמָּן, זָכְמָה תַּמָּן. וּבְגִינָהּ אִתְּמַר, (משלי ח) לְהַנְחִיל אוֹהֲבַי יֵשׁ. וְהַיְינוּ (שמות כ) וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאוֹהֲבָי. מִסִּטְרָא דְּאַהֲבַת חֶסֶד. וְיֵשׁ דְּאִיהִי זָכְמָה לִימִינָא, דְּהָכִי אוּקְמוּהָ הָרוֹצֶה לְהַזְכִּים יְדֵרִים. וּבְגִין דָּא, לְהַנְחִיל אוֹהֲבַי יֵשׁ.

505. מַהוּ יֵ"שׁ? חָכְמָה מֵאַיִן. שֶׁבְּמָקוֹם שֶׁהַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה שָׁם, חָכְמָה שָׁם. וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר, (משלי ח) לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ. וְזֶהוּ (שמות כ) וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי – מִצַּד שֶׁל אַהֲבַת חֶסֶד. וְיֵשׁ – שֶׁהִיא חָכְמָה – לִימִין. שֶׁכָּךְ בֵּאֲרוּהוּ, הָרוֹצֶה לְהַחְכִּים – יַדְרִים. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ.

Rabbi Shimon tells us that since man has a part of the Creator, no one in the world can take it away from him except the Creator Himself. Man is responsible for his actions and the correction process. If he connects to the impure and negative side he removes himself from the connection to the Tree of Life that is the part of God inside him. The Zohar reveals to us that the merit of benefiting from the Final redemption is for those who are ready to accept the pain and suffering they experience for soul cleansing on their correction process. Genesis 28:11 "וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם, כִּי-בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם, וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו; וַיִּשְׁכַּב, בַּמָּקוֹם הַהוּא" "And he came to a certain place and stayed there that night because the sun had set. Taking one of the stones of the place, he put it under his head and lay down in that place to sleep." After Jacob ran away from his brother Esau, who

wanted to kill him, he found ‘the place’ which is where the Holy Temple (‘the place’) was going to be built later. The verse tells us that he was connected to the words of the Torah. It is represented by the words ‘מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם’, ‘the stones of the place’. His consciousness was always with the Torah and because of that, he found the 22 channels of light that were connected to that place. It is revealed in the word “וַיִּשְׁכַּב” that means יש כב, ‘there are 22’. ‘לפום צערא אגרא’, ‘according to pain, the reward’. The sages taught us that our reward is according to the pain we go through. Proverb 8:21 “לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ; וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא” “Bestowing a rich inheritance (יֵשׁ) on those who love me and making their treasuries full.” The Zohar reveals that the word יֵשׁ, ’substance’, ’in existence’, is the aspect of Chokhmah. It can be revealed only with the light of Chassadim that is revealed with our love and connection to YHVH. As we are getting closer to the Final Redemption we see an increase of chaos in the world. Many good people, including righteous ones, are suffering serious pain in their lives. Some suffer in their relationships with the spouse or the children; some suffer from health issues; some from lack of sustenance or income and some even from unexplained depression. This situation will increase in the near future. The signs are visible and some people that can see the ‘Image’ of God in Malchut (see previous DZ) understand why. We should remember that all the difficulties that we experience are God’s tests to evaluate our faith in Him, our vessel and the ability to hold the great light that will follow. Some people have or will have great success in different areas of their lives. The test is in how and if they use their fortune in helping others.

506. תָּא חֲזֵי בְּרָזִין סְתִימִין, בְּמִדּוֹת דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הַהִיא מִדָּה דְּמִשְׁתַּדְּלִין בָּהּ, וְדַכְּרִין בָּהּ, עָלָהּ אִתְּמַר, בַּמִּדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ. וְשִׁבְעִין אַנְפִּין לְאוֹרַיְיתָא, וְהַאי אִיהוּ (שמות כ) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי, תַּזְכִּיר אֶת שְׁמִי מִבָּעֵי לֵיהּ. אֶלָּא בְּהַהִיא מִדָּה דְּאַזְכִּיר אֶת שְׁמִי, בְּהַהִיא מִדָּה אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ. (ע"כ רע"מ).

506. בֹּא וּרְאֵה, בְּסוֹדוֹת הַסְּתוּמִים, בַּמִּדּוֹת שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אוֹתָהּ מִדָּה שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בָּהּ וְזוֹכְרִים אוֹתָהּ, עָלֶיהָ נֶאֱמַר, בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִים לוֹ. וְשִׁבְעִים פָּנִים לַתּוֹרָה, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (שם) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי. תַּזְכִּיר אֶת שְׁמִי צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֶלָּא בְּאוֹתָהּ מִדָּה שֶׁאַזְכִּיר אֶת שְׁמִי, בְּאוֹתָהּ מִדָּה אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ. (ע"כ רעיא מהימנא).

507. (במדבר כ"ו) עַל פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט. רִבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר, (קהלת ג) יָדַעְתִּי כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְגוֹ'. שְׁלֹמֹה מַלְכָּא, דְּזָכְמָתֵיהּ יַתִּיר עַל כָּל בְּנֵי עָלְמָא, לָא יְדַעְנָא כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים

507. עַל פִּי הַגּוֹרָל תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ בֵּין רַב לִמְעָט (במדבר כו). רַבִּי יְהוּדָה פָּתַח וְאָמַר (קהלת ג) יָדַעְתִּי כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ וְגוֹ'. שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ, שֶׁחָכְמָתוֹ יְתֵרָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, לֹא יָדַעְנוּ כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא

הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם, וְאִיהוּ אָמַר יָדַעְתִּי, מַה דְּלָא יָדַע בַּר נָשׁ אַזְדָּרָא.

יִהְיֶה לְעוֹלָם, וְהוּא אָמַר יָדַעְתִּי, מַה שֶׁלֹּא יָדַע בֶּן אָדָם אַחֵר?!

508. אֶלָּא וַדַּאי שְׁלֹמֹה מַלְכָּא וְזִכְמָתֵיהּ סַלְקָא עַל כָּל בְּנֵי עָלְמָא, וּמַה דְּאִיהוּ יָדַע לָא יָדְעֵי כָּל שְׁאַר בְּנֵי עָלְמָא. תָּא חֲזֵי, שְׁאַר אוּמָנֵי דְּעָלְמָא, כַּד אִיהוּ עָבִיד עֲבִידְתָּא, אַשְׁגַּח בֵּיהּ, וְאִסְתָּכַל זְמִנָּא וּתְרֵין זְמִנִּין וְעָבִיד לֵיהּ, וּלְבָתַר אוֹסִיף עָלֵיהּ, אוֹ גָּרַע מִנֵּיהּ. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאו הָכִי, אַפִּיק עֲבִידְתָּא לַאֲמִתּוֹ מִתּהוּ, דְּלֵית בָּהּ מַמָּשׁוּת כְּלָל, וְאִיהוּ מַמָּשׁ אִתְתַּקַּן כַּדְקָא יָאוּת, וְלָא אִצְטְרִיךְ לְאוֹסָפָא וּלְאַגְרָעָא מִנֵּיהּ. בְּגִין כַּךְ כְּתִיב, (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד.

508. אֶלָּא וַדַּאי שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ חָכְמָתוֹ עוֹלָה עַל כָּל בְּנֵי הָעוֹלָם, וּמַה שֶׁהוּא יָדַע, לֹא יוֹדְעִים כָּל שְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם. בֹּא וּרְאֵה, שְׁאָר בַּעֲלֵי אֻמָּנוּת שֶׁבָּעוֹלָם, כַּאֲשֶׁר הוּא עוֹשֶׂה מַעֲשֶׂה, מַשְׁגִּיחַ בּוֹ וּמִסְתַּכֵּל פַּעַם וּשְׁתֵּי פְּעָמִים וְעוֹשֶׂה אוֹתוֹ, וּלְבַסּוֹף מוֹסִיף עָלָיו אוֹ גּוֹרֵעַ מִמֶּנּוּ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לֹא כָּךְ – מוֹצִיא מַעֲשֶׂה לַאֲמִתּוֹ מִתּהוּ, שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁוּת כְּלָל, וְהוּא מַמָּשׁ נִתְקָן כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, וְלֹא צָרִיךְ לְהוֹסִיף וְלִגְרֹעַ מִמֶּנּוּ. בִּגְלַל זֶה כָּתוּב, (בראשית א) וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד.

The Zohar here quotes a famous quote of the sages: “A person is measured with the same measuring tool that he uses” and explains that the measurements are the attributes of God that we study through the 70 aspects of the Torah. The seven Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, Yessod, and Malchut represent the process of life that the soul goes through in the Tikkun process. Each Sefira includes 10 Sefirot and this is the secret of the 70 ‘faces’, levels, aspects of the Torah. The Torah is the ultimate guide, helping us achieve complete correction. For this reason, 70 years is considered as a complete lifetime. Exodus 20:20 “בְּכָל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת-שְׁמִי, אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ” “in every place where I cause My name to be mentioned, I will come unto you and bless you.” This verse comes from the same chapter of the Ten Commandments. God gave us the tools and all we need to do now is to use it. The ‘Faithfull Shepherd’, Moses, explains this verse and says that God mentions His name in the Torah as a measurement for us to make a connection and receive His blessings. When we ‘measure’ the Torah, meaning studying the different aspects of it, we earn that measure. The Zohar connects us to ‘measurements’ that are deep and closer to YHVH and the spiritual system, that can never be achieved with the simple study of the Torah. The Daily Zohar is strict in bringing the sacred text from the Zohar and Torah to you for that important reason. The commentary in English is just a tool to appreciate what we see in front of our eyes and listen with our ears.

509. תּוּ כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים, לְתִקּוּנָא דְּעָלְמָא, וַדַּאי הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם. רִבִּי יִצְחָק אָמַר, אִי הָכִי מַהוּ וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו. אֶלָּא

509. וְעוֹד, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים, לְתִקּוּן הָעוֹלָם, וַדַּאי הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם. רַבִּי יִצְחָק אָמַר, אִם כֵּן, מַהוּ שֶׁנֶּאֱמַר וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו? אֶלָּא זֶה הַפָּסוּק כָּךְ

הַאי קְרָא הָכִי אוֹלִיפְנָא, וְהוּא רָזָא עִלָּאָה בֵּין זַבְרָנָא, הַאי קְרָא הָכִי מִבָּעֵי לֵיהּ, כִּי כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם, מַהוּ כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה, וְהָא כְּתִיב מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה, וְאַתְּ אַמְרַת כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה.

לָמַדְנוּ, וְהוּא סוֹד עֶלְיוֹן בֵּין חֲבֵרֵינוּ. פָּסוּק זֶה כָּךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת: כִּי כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם. מַהוּ כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה? וַהֲרֵי כָּתוּב, מַה שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה, וְאַתָּה אָמַרְתָּ כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה?!

510. אֶלָּא מִקְרָא אַזְזָרָא אִשְׁתְּמוֹעַ, כְּתִיב (ישעיה סד) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה לוֹ. יַעֲשֶׂה, עָשִׂיתָ מִבָּעֵי לֵיהּ. לִמְזַזְכֵּה לוֹ, לְךָ מִבָּעֵי לֵיהּ. אֶלָּא אֵתָר עִלָּאָה הוּא, דְּנָגִיד וְנָפִיק וְאַדְלִיק בּוֹצִינִין כֻּלְּהוּ לְכָל עִיבָּר, וְאִקְרֵי עוֹלָם הַבָּא. וּמִנֵּיהּ נָפִיק זַד אִילָנָא, (דף רל"ט ע"ב) לְאִתְשַׁקְיָא וּלְאִתְתַּקְנָא. וְהַאי אִילָנָא עִלָּאָה וַיַּקִּירָא הוּא עַל כָּל שְׁאַר אִילָנִין, וְהָא אוּקְמוּהָ. וְהַהוּא עוֹלָם הַבָּא דְּנָגִיד וְנָפִיק, אַתְקִין לֵיהּ לְהַאי אִילָנָא תָּדִיר, אַשְׁקֵי לֵיהּ, וּמְתַקֵּן לֵיהּ בַּעֲבִידְתֵּיהּ, מְעַטֵּר לֵיהּ בְּעִטְרִין, לָא פָּסִיק מִבּוּעֵי מִנֵּיהּ לְעָלַם לְעָלְמֵי עָלְמִין.

510. אֶלָּא מִפָּסוּק אַחֵר נִשְׁמָע. כָּתוּב (ישעיה סד) עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה לוֹ. יַעֲשֶׂה?! עָשִׂיתָ צָרִיךְ לִהְיוֹת! לִמְחַכֵּה לוֹ?! לְךָ צָרִיךְ לִהְיוֹת! אֶלָּא מָקוֹם עֶלְיוֹן הוּא, שֶׁנִּמְשָׁךְ וְיוֹצֵא וּמַדְלִיק נֵרוֹת כֻּלָּם לְכָל כִּוּוּן, וְנִקְרָא עוֹלָם הַבָּא. וּמִמֶּנּוּ יוֹצֵא אִילָן אֶחָד לְהַשְׁקוֹתוֹ וּלְתַקְּנוֹ. וְזֶה הָאִילָן עֶלְיוֹן וּמְכֻבָּד הוּא עַל כָּל שְׁאָר הָאִילָנוֹת, וּכְבָר בֵּאֲרוּהוּ. וְאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא שֶׁנִּמְשָׁךְ וְיוֹצֵא, מְתַקֵּן לוֹ לְזֶה הָאִילָן תָּמִיד, מַשְׁקֶה אוֹתוֹ וּמְתַקֵּן אוֹתוֹ בְּמַעֲשָׂיו, מְעַטֵּר אוֹתוֹ בַּעֲטָרוֹת, וְלֹא מַפְסִיק מְקוֹרוֹ לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים.

Ecclesiastes 3:14 "יָדַעְתִּי, כִּי כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם–עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף, וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ; וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה, שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו" "I perceived that whatever God does will make (יַעֲשֶׂה) will be forever; nothing can be added to it, nor anything can be taken from it. God has done it so that people fear before Him." The Zohar discusses the deep secrets of this verse and says that the reference to 'will make' is about the Tikkun of the world that lasts forever. The other side and all negativity will be removed from the world because they have a temporary state and can't live forever. Ecclesiastes 3:15 "מַה-שֶּׁהָיָה כְּבָר הוּא, וַאֲשֶׁר לִהְיוֹת כְּבָר הָיָה; וְהָאֱלֹהִים, יְבַקֵּשׁ אֶת-נִרְדָּף" "That which is already has been; that which is to be, already has been; and God seeks what has been driven away." The Zohar asks why in verse 14 it says 'God will make' in future form and in the next verse it says that everything was already created. The explanation comes from the verse in Isaiah 64:3 "וּמֵעוֹלָם לֹא-שָׁמְעוּ, לֹא הֶאֱזִינוּ; עַיִן לֹא-רָאָתָה, אֱלֹהִים זוּלָתְךָ–יַעֲשֶׂה, לִמְחַכֵּה-לוֹ" "For from days of old they have not heard or perceived by the ear, nor has the eye seen God besides You, Who acts (יַעֲשֶׂה) for the one who waits for Him." For those who wait for Him, God will deliver light from the level of Binah that is called 'the world to come'. From Binah comes out a strong and nourished Tree that is Zeir Anpin. Binah nourishes it continuously forever. We learned that the future is the world to come, which is a continuous connection to the level of Binah. We are like trees at the lower level and to merit the nourishment of Binah we need to 'wait' for it.

It is not a static wait but a process of preparing and expanding our vessels. The Zohar is the tool that connects us to Binah and the world to come. That is why Moses, the Faithful Shepherd, promised that by the merit of the Zohar the Israelites will go out of exile with mercy. Many people wait for Mashiach to come and solve all their problems. The true 'wait' is much harder as we explained above but the rewards are 'sky-high'.

511. בְּהַהוּא אִילָנָא תַּלְיָא מְהֵימְנוּתָא, בֵּיהּ שַׁרְיָא מִכָּל שְׁאַר אִילָנִין, קְיוּמָא דְּכֹלָּא בֵּיהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם. וַדַּאי הוּא הָיָה הוּא הוֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה. עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף, וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרוֹעַ. וְעַל דָּא בְּאוֹרַיְיתָא כְּתִיב, (דברים יג) לֹא תוֹסִף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ. דְּאִילָנָא דָּא, דְּאוֹרַיְיתָא הוּא. וַאֲתָר דָּא אַתְקִין הָאֱלֹהִים תְּדִיר. הָאֱלֹהִים סְתָם, דָּא גְּבוּרָה מֵאֵין סוֹף וּמֵאֵין זֵקֶר. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (ישעיה מ) אֵין זֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ, הָאֱלֹהִים, וְלָא אֱלֹהִים. וְעַל דָּא עָשָׂה, יַעֲשֶׂה תָּדִיר, כְּמַבּוּעַ דְּלָא פַּסְקָן מֵימוֹי לְדָרֵי דָרִין.

511. בְּאוֹתוֹ אִילָן תְּלוּיָה הָאֱמוּנָה, בּוֹ שׁוֹרֶה מִכָּל שְׁאָר הָאִילָנוֹת, קִיּוּם הַכֹּל בּוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב, כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם. וַדַּאי הוּא הָיָה, הוּא הוֹוֶה, וְהוּא יִהְיֶה. עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ. וְעַל זֶה בַּתּוֹרָה כָּתוּב, (דברים יג) לֹא תֹסֵף עָלָיו וְלֹא תִגְרַע מִמֶּנּוּ. שֶׁאִילָן זֶה תּוֹרָה הוּא. וּמָקוֹם זֶה מִתַּקֵּן הָאֱלֹהִים תָּמִיד. הָאֱלֹהִים סְתָם, זוֹ גְּבוּרָה מֵאֵין סוֹף וּמֵאֵין חֵקֶר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה מ) אֵין חֵקֶר לִתְבוּנָתוֹ. הָאֱלֹהִים, וְלֹא אֱלֹהִים. וְעַל זֶה עָשָׂה, יַעֲשֶׂה תָּמִיד, כִּנְבִיעָה שֶׁלֹּא פּוֹסְקִים מֵימֶיהָ לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

512. בְּגִין כַּךְ כְּתִיב, וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו. אַתְקִין לֵיהּ לְהַאי אִילָנָא, בְּתִקּוּנָא שְׁלִים, דְּאָזִיד לְכָל סִטְרָא עִילָּא וְתַתָּא, בְּגִין דְּיִרְאוּ מִלְּפָנָיו. וְלָא יַזְלִיפוּן לֵיהּ בְּזִלּוּפָא אַזְרָא לְדָרֵי דָרִין.

512. בִּגְלַל זֶה כָּתוּב, וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו. תִּקֵּן לוֹ לְזֶה הָאִילָן בְּתִקּוּן שָׁלֵם שֶׁאָחוּז לְכָל צַד, עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן, כְּדֵי שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו, וְלֹא יַחֲלִיפוּ אוֹתוֹ בְּחִלּוּף אַחֵר לְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

513. אָמַר רִבִּי אַבָּא, וַדַּאי שַׁפִּיר קָא אַמְרַת, אֲבָל תּוּ אִית לְאִסְתַּכְּלָא, בְּקַדְמִיתָא יַעֲשֶׂה, וּלְבָתַר וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה, מַה בֵּין הַאי לְהַאי. אֶלָּא (תדיר) וַדַּאי יַעֲשֶׂה וְאַתְקִין לְהַאי אִילָנָא, דְּלָא פַּסְקִין מֵימוֹי לְדָרֵי דָרִין. וּלְבָתַר עָשָׂה, מַהוּ עָשָׂה. אֶלָּא עָשָׂה הָאֱלֹהִים אִילָנָא אַזְרָא לְתַתָּא מִנֵּיהּ. וְלָא יַעֲשֶׂה כְּהַאי. דְּהַאי אִילָנָא תַּתָּאָה, עָבִיד לֵיהּ וְאַתְקִין לֵיהּ, בְּגִין דְּמַאן דְּיֵעוּל לְאִילָנָא עִלָּאָה, יֵעוּל בְּרִשּׁוּ, וְיִשְׁכּוֹז לְאִילָנָא תַּתָּאָה, וְיַדְזוּל לְמֵיעָאל, אֶלָּא כְּדְקָא זָזֵי.

513. אָמַר רִבִּי אַבָּא, וַדַּאי יָפֶה אַתָּה אוֹמֵר, אֲבָל שׁוּב יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל: בַּתְּחִלָּה יַעֲשֶׂה, וּלְבַסּוֹף – וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה. מַה בֵּין זֶה לָזֶה? אֶלָּא (תָּמִיד) וַדַּאי יַעֲשֶׂה וְיִתַּקֵּן לְזֶה הָאִילָן שֶׁלֹּא יִפָּסְקוּ מֵימָיו לְדוֹרֵי דוֹרוֹת. וּלְבַסּוֹף עָשָׂה. מַהוּ עָשָׂה? אֶלָּא עָשָׂה הָאֱלֹהִים אִילָן אַחֵר לְמַטָּה מִמֶּנּוּ. וְלֹא יַעֲשֶׂה כְּמוֹ זֶה. שֶׁזֶּה הָאִילָן הַתַּחְתּוֹן עָשָׂה אוֹתוֹ וְהִתְקִין אוֹתוֹ, מִשּׁוּם שֶׁמִּי שֶׁיִּכָּנֵס לָאִילָן הָעֶלְיוֹן, יִכָּנֵס בִּרְשׁוּת, וְיִמְצָא לָאִילָן הַתַּחְתּוֹן, וְיִירָא לְהִכָּנֵס, אֶלָּא כְּמוֹ שֶׁרָאוּי.

The Zohar continues the study of the verse from Ecclesiastes 3:14
" יָדַעְתִּי, כִּי כָּל-אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים הוּא יִהְיֶה לְעוֹלָם–עָלָיו אֵין לְהוֹסִיף, וּמִמֶּנּוּ אֵין לִגְרֹעַ; וְהָאֱלֹהִים עָשָׂה, שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו"
"I perceived that whatever God does will make (יַעֲשֶׂה) forever; nothing can be added to it, nor anything can be taken from it. God has done it so that people fear before Him."
The government of the Tree of Life is complete and absolute as the verse says "nothing can be added to it, nor anything taken from it". It is the aspect of Zeir Anpin and the Torah that existed before the Creation. Without the Torah, the world cannot exist and without the Torah reading on Shabbat, there is no flow of light to the world. The Zohar reveals that God was looking at the Torah when He created the world. Every letter in the Torah is important and in its place because it is part of the Tree of Life, "nothing can be added to it, nor anything taken from it". A Torah scroll must be hand scribed following strict rules. The scribe must do a Mikveh before starting his work. He may not speak while writing and if he is disturbed from his work or utters even one word, then he must go to the Mikveh to cleanse that 'physical' link. The entire process must be totally spiritual. There are specific meditations and ways to write the YHVH name. To keep the flow of light, there are no punctuation marks but a continuous flow of Hebrew letters on the parchment. The entire Torah is also considered as one name of God.
Any missing or extra letter invalidates the Torah scroll from being used for reading. It is the tool that connects us to the tree of Life and draws sustenance to the world.
Isaiah 40:28
"הֲלוֹא יָדַעְתָּ אִם-לֹא שָׁמַעְתָּ, אֱלֹהֵי עוֹלָם יְהוָה בּוֹרֵא קְצוֹת הָאָרֶץ–לֹא יִיעַף, וְלֹא יִיגָע: אֵין חֵקֶר, לִתְבוּנָתוֹ"
"Do you not know? Have you not heard? The everlasting God, YHVH, the Creator of the ends of the earth does not become weary or tired. His understanding is inscrutable."
"The Creator of the ends of the earth" means that God is everything and is everywhere and his 'understanding', which is Binah, is what provides the continuous flow of Light to the world.

514. **תָּא חֲזֵי, דְּהַאי, נָטִיר פָּתְוָא הוּא. וְעַל דָּא אִקְרֵי** (תהלים קכא) **שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל וְדָא אִילָנָא תַּתָּאָה עָשָׂה, אִתְשַׁקְיָא וּמִתְּזָן בְּאִילָנָא דְּלְעֵילָא. וְעַל דָּא לָא כְּתִיב יַעֲשֶׂה, אֶלָּא עָשָׂה. מַאי טַעְמָא. שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו בְּנֵי עָלְמָא, וְלָא יִקְרְבוּן לֵיהּ, אֶלָּא אִינּוּן דְּיִתְזַזּוּן לְקָרְבָא, וְלָא אַזְדָּרָא, וְיִסְתַּמְּרוּן בְּנֵי נָשָׁא אָרְחֵי דְּאוֹרַיְיתָא, וְלָא יִסְטוּן לִימִינָא וְלִשְׂמָאלָא.**

514. בֹּא וּרְאֵה שֶׁזֶּה, שׁוֹמֵר הַפֶּתַח הוּא, וְעַל זֶה נִקְרָא (תהלים קכא) שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. וְזֶה הָאִילָן הַתַּחְתּוֹן עָשָׂה, וּמֵשְׁקֶה וְנִזּוֹן מֵהָאִילָן הָעֶלְיוֹן. וְעַל זֶה לֹא כָתוּב יַעֲשֶׂה, אֶלָּא עָשָׂה. מָה הַטַּעַם? שֶׁיִּרְאוּ מִלְּפָנָיו בְּנֵי הָעוֹלָם וְלֹא יִתְקָרְבוּ אֵלָיו אֶלָּא אֵלּוּ שֶׁיִּהְיוּ רְאוּיִים לְהִתְקָרֵב, וְלֹא אֲחֵרִים, וְיִשְׁמְרוּ בְּנֵי הָאָדָם דַּרְכֵי הַתּוֹרָה וְלֹא יִסְטוּ לְיָמִין וְלִשְׂמֹאל.

515. תָּא חֲזֵי, עַל הַאי אִילָנָא דְּכָל זֵילוּי בֵּיהּ שַׁרְיָא, אָמַר דָּוִד, (תהלים טז) אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי. מַהוּ גּוֹרָלִי. דָּא עַרְבָּא דְּאָזִיד בֵּיהּ דָּוִד מַלְכָּא. וְעַל דָּא, עַל פִּי הַגּוֹרָל (ס"א כן ביה על פי) כְּתִיב. וְכֵן הוּא עַל פִּי יְיָ. וַיָּמֹת שָׁם עַל פִּי יְיָ. הַגּוֹרָל כְּתִיב. זַכָּאָה זוּכְלָכֵיהוֹן דְּאִינּוּן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרַיְיתָא יְמָמָא וְלֵילֵי, וַיְדַעֵי אָרְזוּי. וְאִינּוּן אַכְלֵי בְּכָל יוֹמָא מְזוֹנָא עִלָּאָה. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (קהלת ז) הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְּעָלֶיהָ. דְּהָא אוֹרַיְיתָא דִּלְעֵילָא מֵאָתָר דָּא אִתְּזָן, וְהָא אִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (ישעיה סה) הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ.

515. בֹּא וּרְאֵה, עַל זֶה הָאִילָן שֶׁכָּל חֵילָיו בּוֹ נִמְצָאִים, אָמַר דָּוִד, (תהלים טז) אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי. מַהוּ גּוֹרָלִי? זֶה הַגּוֹרָל שֶׁאוֹחֵז בּוֹ דָּוִד הַמֶּלֶךְ. וְעַל זֶה כָּתוּב עַל פִּי הַגּוֹרָל. וְכֵן הוּא עַל פִּי ה׳. וַיָּמֹת שָׁם עַל פִּי ה׳. כָּתוּב הַגּוֹרָל (כֵּן בּוֹ עַל פִּי). אַשְׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל אֵלּוּ שֶׁמִּשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה יוֹמָם וָלַיְלָה וְיוֹדְעִים דְּרָכָיו, וְהֵם אוֹכְלִים בְּכָל יוֹם מָזוֹן עֶלְיוֹן, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (קהלת ז) הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְּעָלֶיהָ. שֶׁהֲרֵי הַתּוֹרָה שֶׁל מַעְלָה מִמָּקוֹם זֶה נִזּוֹנִית, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר עֲלֵיהֶם, (ישעיה סה) הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ.

516. רִבִּי אַבָּא פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א) וַיְהִי קוֹל מֵעַל לָרָקִיעַ. דָּא קוֹל דְּאָזִיד לְהַאי רָקִיעַ, וְאִשְׁתְּתַף בַּהֲדֵיהּ. וְדָא הוּא (תהלים קיא) זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְהַהוּא רְקִיעָא קָאִים עָלַיְיהוּ, עַל אִינּוּן זִיוָון. וְדָא הוּא דְּאִבְרֵי בַּשְׁנִי, (בראשית א) לְהַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם.

516. רַבִּי אַבָּא פָּתַח וְאָמַר, (יחזקאל א) וַיְהִי קוֹל מֵעַל הָרָקִיעַ. זֶה הַקּוֹל שֶׁאָחוּז לְזֶה הָרָקִיעַ וּמִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קיא) זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְאוֹתוֹ רָקִיעַ עוֹמֵד עֲלֵיהֶם, עַל אוֹתָן חִיּוּת. וְזֶה הוּא שֶׁנִּבְרָא בַּשֵּׁנִי, לְהַבְדִּיל (בראשית א) בֵּין מַיִם לָמָיִם.

This Zohar section quotes several Bible verses that link us to the purpose and protection of the Tree of Life.

Psalms 121:4 (This Psalm is well known because of the song “Shir Lama’alot”)

“הִנֵּה לֹא-יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.”

“Behold, he who keeps Israel will neither slumber nor sleep.”

The keeper of Israel is Zeir Anpin, which is the lower Tree of Life, nourished from Binah that continuously sustains him.

Psalms 16:5

“יְהוָה, מְנָת-חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה, תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי”

“YHVH is my inheritance and my cup. You are the one who determines my destiny”

King David appreciated his connection to the Tree of Life that fulfilled and supported his vessel. It is the root and the path of his destiny.

Ecclesiastes 7:12

“כִּי בְּצֵל הַחָכְמָה, בְּצֵל הַכָּסֶף; וְיִתְרוֹן דַּעַת, הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְעָלֶיהָ.”

“For in the shadow of Wisdom (Chokhmah), in the shadow of money (silver) and the advantage of knowledge (Da’at), the wisdom preserves the life of him that own it”

The wisest of all, King Solomon, reveals to us that in the Tree of Life, the Chokhmah is above Chessed that is the aspect of Silver and it feeds from Chokmah. Both are in the right column.
Da'at gives the advantage because it is the Sefirah that channels the Light of Chokhmah through the central column and brings life to all the lower levels. It is not automatically for everyone but only for those who 'own' it. Ownership comes only through the process of earning it with our spiritual work.
Isaiah 65:13
" לָכֵן כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה, הִנֵּה עֲבָדַי יֹאכֵלוּ וְאַתֶּם תִּרְעָבוּ–הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׁתּוּ, וְאַתֶּם תִּצְמָאוּ; הִנֵּה עֲבָדַי יִשְׂמָחוּ, וְאַתֶּם תֵּבֹשׁוּ"
"This is what YHVH God says: My servants will eat, but you will be hungry. My servants will drink, but you will be thirsty. My servants will be glad, but you will be ashamed."
The servants that God is referring to are those who work to draw and continue the flow of light from the Tree of Life to the world. As channels of Light, they are the first to benefit from it.
Ezekiel 1:25
"וַיְהִי-קוֹל–מֵעַל, לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁם; בְּעָמְדָם, תִּרְפֶּינָה כְנָפֵיהֶן"
"A voice came from above the expanse over their heads; when they stood still, they lowered their wings"
The 'voice' is the aspect of Zeir Anpin and the heads are the aspect of Yessod of Zeir Anpin that connects Malchut to the Tree.
Psalms 111:4
"זֵכֶר עָשָׂה, לְנִפְלְאֹתָיו; חַנּוּן וְרַחוּם יְהוָה"
"He has caused His wonderful works to be remembered. YHVH is gracious and compassionate"
The 'זֵכֶר', 'remembering', is the male aspect that is related to the connection of Yessod and Malchut that brings down the pure light that is gracious and compassionate.
Lesson:
The concentration of the verse above is a well of light that links us to the Tree of Life. The Zohar 'digs' for us wells of life from the Bible. It reveals the inner light of the verses and that is why the Daily Zohar brings the full verse even if the Zohar refers to it with few words.
We should focus and read the quoted verses from the Bible. It is highly recommended to have the Bible book next to us when we study the Daily Zohar. You can use this link to http://Mechon-mamre.org to locate Bible verses online and have the Hebrew with other languages side by side.

517. וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּשִׁבְעָה רְקִיעִין לְעֵילָא לְעֵילָא. וַדַּאי וִילוֹן אֵינוֹ מְשַׁמֵּשׁ, דְּהָא לֵית לֵיהּ מִדִּילֵיהּ, אֶלָּא מַה דְּיָהֲבִין לֵיהּ. וּמִסְכְּנֵי בֵּיהּ אִתְאַזָּדוּ, דָּא הוּא רָזָא דִּכְתִיב, (דברי הימים ב כב) וּבְעָנְיֵי הֲכִינוֹתִי לְבֵית אֱלֹהַי. וְדָא מַכְנִיס

517. וְהָרֵי בֵּאֲרוּהָ, שֶׁשִּׁבְעָה רְקִיעִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וַדַּאי וִילוֹן אֵינוֹ מְשַׁמֵּשׁ, שֶׁהָרֵי אֵין לוֹ מִשֶּׁלּוֹ, אֶלָּא מַה שֶּׁנּוֹתְנִים לוֹ. וְהָעֲנִיִּים בּוֹ אֲחוּזִים. זֶהוּ סוֹד הַכָּתוּב, (דברי הימים-א כב) (ו)בְּעָנְיֵי הֲכִינוֹתִי לְבֵית אֱלֹהַי. וְזֶה מַכְנִיס שַׁחֲרִית וּמוֹצִיא עַרְבִית. שֶׁהָרֵי

שַׁזְרִית וּמוֹצִיא עַרְבִית. דְּהָא בְּכֵלִילָא, אַפִּיק זַיְלוּי לְכָל סִטְרִין, וְשַׁלְטָא עַל אִינּוּן זַיְילִין וְאַכְלוּסִין. וּבְשַׁזְרִית כָּנִישׁ לְכֻלְּהוּ, וְאָעִיל לְנַקְבַּיְיהוּ, וְלָא שַׁלְטִין. דְּהָא בֹּקֶר כָּלִיל כֻּלְּהוּ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (תהלים צב) לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. וְהָא אוֹקְמוּהָ.

בַּלַּיְלָה מוֹצִיא חֵילוֹתָיו לְכָל הַצְּדָדִים, וְשׁוֹלֵט עַל אוֹתָם חֵילוֹת וַהֲמוֹנִים. וּבַשַּׁחֲרִית מְכַנֵּס לְכֻלָּם, וּמַכְנִיסָם לְנִקְבָּם וְלֹא שׁוֹלְטִים. שֶׁהֲרֵי הַבֹּקֶר כּוֹלֵל אֶת כֻּלָּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים צב) לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. וַהֲרֵי בֵּאֲרוּהוּ.

518. וְקוֹל אִית עַל הַאי רָקִיעַ, מִגֵּיהּ אִתְּזָן הַאי רָקִיעַ, בְּשַׁעֲתָא דְּהַאי קוֹל אִתְעַר, כֻּלְּהוּ אַכְלוּסִין לָא נַטְלִין, וְלֵית בְּהוּ רְשׁוּ, אֶלָּא לְמֵיקָם בְּדוּכְתַּיְיהוּ, וְאַקְרְבֵי זְיִלֵיהוֹן וּמִזַּכָּאן, לְהַהוּא טִיבוּ דְּנָגִיד לְהַהוּא רָקִיעַ, וְיִתְבָּרְכָן בִּגִינֵיהּ, וְעַל דָּא אִיהוּ מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם.

518. וְיֵשׁ קוֹל עַל זֶה הָרָקִיעַ, מִמֶּנּוּ נִזּוֹן זֶה הָרָקִיעַ. בְּשָׁעָה שֶׁקּוֹל זֶה מִתְעוֹרֵר, כָּל הַהֲמוֹנִים לֹא נוֹסְעִים, וְאֵין לָהֶם רְשׁוּת אֶלָּא לַעֲמֹד בִּמְקוֹמָם, וּמְקָרְבִים אֶת חֵילוֹתֵיהֶם וּמְחַכִּים לְאוֹתוֹ טוּב שֶׁנִּמְשָׁךְ לְאוֹתוֹ רָקִיעַ וְיִתְבָּרְכוּ בִּגְלָלוֹ, וְעַל זֶה הוּא מֵעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם.

519. תָּא חֲזֵי וּמִמַּעַל לָרָקִיעַ אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁם כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא, כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר, דָּא אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. וְדָא הוּא רָזָא דִּכְתִיב, (בראשית כט) וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן וְגוֹ'. זַד אֶבֶן נַזְוְתָא מִכְּלֵעֵילָא, כַּד בָּעוּ יִשְׂרָאֵל לְמֵירַת אַרְעָא, וּכְתִיב בֵּיהּ גּוֹרָל. וְאִיהוּ אָמַר, דָּא לִפְלַנְיָא, וְדָא לִפְלַנְיָא. וְדָא אֶבֶן הוּא מִתְּזוּזוֹת (דף ר"מ ע"א) כֵּרְסְיָיא דְּמַלְכָּא נַזְוְתָא. וַדַּאי (בראשית מט) מִשָּׁם רוֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל כְּתִיב. וּבְגִינֵי כַּךְ עַל פִּי הַגּוֹרָל וַדַּאי תֵּזוּזְלֵיךְ נַזְוַלְתּוֹ.

519. בֹּא וּרְאֵה, רָקִיעַ רָקִיעַ אֲשֶׁר עַל אֶבֶן סַפִּיר דְּמוּת כִּסֵּא, מַה שֶּׁכָּתַב כְּמַרְאֵה אֶבֶן סַפִּיר – זוֹ אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. וְזֶהוּ סוֹד הַכָּתוּב, (בראשית כט) וְגָלְלוּ אֶת הָאֶבֶן וְגוֹ'. אֶבֶן אַחַת יָרְדָה מִלְּמַעְלָה כַּאֲשֶׁר רָצוּ יִשְׂרָאֵל לָרֶשֶׁת אֶת הָאָרֶץ, וְכָתוּב בָּהּ גּוֹרָל. וְהִיא אָמְרָה: זֶה לִפְלוֹנִי, וְזֶה לִפְלוֹנִי. וְזוֹ הָאֶבֶן הִיא מִתַּחַת כִּסֵּא הַמֶּלֶךְ יוֹרֶדֶת. וַדַּאי (שם מט) מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל כָּתוּב. וּמִשּׁוּם זֶה עַל פִּי הַגּוֹרָל וַדַּאי תֵּחָלֵק נַחֲלָתוֹ.

The seventh heaven is called Vilon, 'curtain', and represents the border from Yessod to Malchut.

(See also Daily Zohar # 1228 – Breaking through seven heavens)

It doesn't have light of its own but only from what it receives from above. The 'poor' connects to it as it says in 1 Chronicles 22:14

" וְהִנֵּה בְעָנְיִי הֵכִינוֹתִי לְבֵית-יְהוָה, זָהָב כִּכָּרִים מֵאָה-אֶלֶף וְכֶסֶף אֶלֶף אֲלָפִים כִּכָּרִים, וְלַנְּחֹשֶׁת וְלַבַּרְזֶל אֵין מִשְׁקָל, כִּי לָרֹב הָיָה; וְעֵצִים וַאֲבָנִים הֵכִינוֹתִי, וְעֲלֵיהֶם תּוֹסִיף"

"With my poorness I have provided for the house of YHVH 100.000 talents of gold, a million talents of silver, and bronze and iron beyond weighing, for there is so much of it; timber and stone, too, I have provided. To these you must add."

I checked 18 different English translations on http://biblehub.com/1_chronicles/22-14.htm. All of them corrupted the meaning of the Hebrew verse. I assume it is so because of the conflict with the

rest of the verse. I used and modified the English Standard Version translation to bring it closer to the literal meaning of the verse.
King David prepared everything for the building of the Holy Temple. In 1 Chronicles 22 he transferred the control, and assigned his son, King Solomon, to continue with the actual building.
King David is the aspect of Malchut that doesn't have light of its own. He tells his son that all that he prepared for the building of the Holy Temple comes from his 'poorness', meaning from the level of Malchut.
He was a powerful king and the richness of the nation was under his control, yet he knew that nothing is actually his because everything is provided from above. King David felt the 'poorness' of Malchut and that made his vessel empty with ability to receive and channel the Light through the 'curtain' above.
The greatness of King David was in his consciousness of humility and lowliness. That gave him great connection and protection of the Light.
When he finished collecting the money for the building of the Holy Temple he gave praise to God, made connection to the upper six Sefirot (see 1 Chronicles 29:11) and said
1 Chronicles 29:14 "וְכִי מִי אָנִי, וּמִי עַמִּי, כִּי-נַעְצֹר כֹּחַ, לְהִתְנַדֵּב כָּזֹאת: כִּי-מִמְּךָ הַכֹּל, וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ."
"But who am I, and what is my people, that we should be able thus to offer willingly? For all things come from you, and of your own hand have we given you."
He knew that everything in this world is temporary and is given from above.
His son inherited some of this lowliness and consciousness of serving the people. When God asked him (in a dream) to what kind of blessings he wished for, he answered "I am a little child …"
1 Kings 3:9 "וְנָתַתָּ לְעַבְדְּךָ לֵב שֹׁמֵעַ, לִשְׁפֹּט אֶת-עַמְּךָ, לְהָבִין, בֵּין-טוֹב לְרָע: כִּי מִי יוּכַל לִשְׁפֹּט, אֶת-עַמְּךָ הַכָּבֵד הַזֶּה"
"Give your servant therefore an understanding mind to govern your people, that I may discern between good and evil, for who is able to govern this great people of yours?"
God was pleased with the answer and told him, "Because you have asked this thing and have not asked for yourself a long life, nor have asked riches for yourself, nor have you asked for the life of your enemies but have asked for yourself discernment to understand justice"
God gave him his wishes and also everything else as we read in verse 13
"וְגַם אֲשֶׁר לֹא-שָׁאַלְתָּ נָתַתִּי לָךְ, גַּם-עֹשֶׁר גַּם-כָּבוֹד: אֲשֶׁר לֹא-הָיָה כָמוֹךָ אִישׁ בַּמְּלָכִים, כָּל-יָמֶיךָ"
"I give you also what you have not asked, both riches and honor, so that no other king shall be compared to you, all your days."
In the following verse 14 we read
"וְאִם תֵּלֵךְ בִּדְרָכַי, לִשְׁמֹר חֻקַּי וּמִצְוֹתַי, כַּאֲשֶׁר הָלַךְ, דָּוִיד אָבִיךָ–וְהַאֲרַכְתִּי, אֶת-יָמֶיךָ."
"And if you will walk in my ways, keeping my statutes and my commandments, as your father David walked, then I will lengthen your days."
King Solomon was still responsible for his actions and God told him that.

We should know that even if God gives us riches and honor it doesn't mean that we are finished with our correction process. Heaven on earth is an illusionary state because in Malchut we continue the spiritual work 24×7 until our last breath. We still need to follow the spiritual laws because every moment in this life, we are responsible for every action we do.
Making donations and giving charity is a way of sharing gifts given to us for our correction. The consciousness should be of lowliness and thanking God for giving us the opportunity to share the gifts that He let us have. In most cases riches and honor are a big test and responsibility. If we can give, do, share, but we don't, then we abuse the power given to us and it creates blocks and limitations to the soul. We are judged on what and how we use these gifts. After we pass away all that we can carry is our soul. Its size and purity are the only testimony of our actions.

520. רִבִּי יִצְחָק וְרִבִּי יְהוּדָה הֲווּ אָזְלֵי מֵאוּשָׁא לְלוּד, פָּגַע בְּהוּ רִבִּי אֶלְעָזָר, רָהֲטוּ אֲבַתְרֵיהּ. אָמְרוּ, וַדַּאי נַרְהִיט אֲבַתְרֵיהּ דִּשְׁכִינְתָּא. עַד דְּמָטוּ לְגַבֵּיהּ, אָמְרוּ וַדַּאי נִשְׁתַּתֵּף בַּהֲדָךְ, וְנִשְׁמַע מִלָּה זַדְתָּא.

520. רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יְהוּדָה הָיוּ הוֹלְכִים מֵאוּשָׁא לְלוּד. פָּגַע בָּהֶם רַבִּי אֶלְעָזָר. רָצוּ אַחֲרָיו. אָמְרוּ, וַדַּאי נָרוּץ אַחֲרֵי הַשְּׁכִינָה. עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֶצְלוֹ, אָמְרוּ, וַדַּאי נִשְׁתַּתֵּף אִתְּךָ וְנִשְׁמַע דְּבַר חִדּוּשׁ.

521. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נא) שִׁמְעוּ אֵלַי רוֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי וְגוֹ'. שִׁמְעוּ אֵלַי רוֹדְפֵי צֶדֶק, אִינּוּן דְּאַזְלִין בָּתַר מְהֵימְנוּתָא, רוֹדְפֵי צֶדֶק, וַדַּאי אִינּוּן מְבַקְשֵׁי ה'. אִי בְּעִיתוּ לְמִנְדַּע מְהֵימְנוּתָא, וּלְאַזְדָּא לְהַאי צֶדֶק, לָא תִּסְתַּכְּלוּן בָּהּ בְּלוּזוֹדָהָא כְּשָׁאַר בְּנֵי עָלְמָא, דְּגַרְמוּ מִיתָה לְגַרְמַיְיהוּ עַל דָּא. אֲבָל (ישעיה נא) הַבִּיטוּ אֶל צוּר זוּצַבְתֶּם וְאֶל מַקֶּבֶת בּוֹר נוּקַּרְתֶּם.

521. פָּתַח וְאָמַר, (ישעיה נא) שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק מְבַקְשֵׁי וְגוֹ'. שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק – אֵלּוּ שֶׁהוֹלְכִים אַחַר הָאֱמוּנָה, רֹדְפֵי צֶדֶק, וַדַּאי אֵלּוּ מְבַקְשֵׁי ה'. אִם רְצִיתֶם לָדַעַת הָאֱמוּנָה וְלֶאֱחֹז בְּזֶה הַצֶּדֶק, לֹא תִּסְתַּכְּלוּ בָהּ לְבַדָּהּ כִּשְׁאָר בְּנֵי הָעוֹלָם שֶׁגָּרְמוּ מִיתָה לְעַצְמָם עַל זֶה. אֲבָל (שם) הַבִּיטוּ אֶל צוּר חֻצַבְתֶּם וְאֶל מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם.

522. (במדבר כ"ח) צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי וְגוֹ'. כְּתִיב (שמואל א טו) הַזֶּפֶץ לַיְיָ בְּעוֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמוֹעַ בְּקוֹל יְיָ וְגוֹ'. לֵית רְעוּתָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּיֵזוּב בַּר נָשׁ, וְעַל זוּבֵיהּ יַקְרִיב קָרְבָּן. אֶלָּא קָרְבָּן דְּאִיהוּ בְּלִי זוּבָהּ, דָּא אִיהוּ קָרְבָּן שְׁלִים, וְאִקְרֵי שְׁלָמִים, וְקָרְבָּן תָּמִיד אוּף הָכִי, וְאַף עַל גַּב דְּמִכַּפֵּר עַל זוּבִין.

522. צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי וְגוֹ'. כָּתוּב (שמואל-א טו) הַחֵפֶץ לַה' בְּעֹלוֹת וּזְבָחִים כִּשְׁמֹעַ בְּקוֹל ה' וְגוֹ'. אֵין רְצוֹן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁיִּתְחַיֵּב בֶּן אָדָם וְעַל חוֹבוֹ יַקְרִיב קָרְבָּן. אֶלָּא קָרְבָּן שֶׁהוּא בְּלִי חוֹבָה, זֶהוּ קָרְבָּן שָׁלֵם, וְנִקְרָא שְׁלָמִים. וְקָרְבַּן תָּמִיד גַּם כָּךְ, וְאַף עַל גַּב שֶׁמְּכַפֵּר עַל חוֹבוֹת.

Rabbi Yitzchak and Rabbi Yehuda were walking on the way and they saw Rabbi Elazar. They ran after him saying to each other, "let us run after the Shechinah". They reached him and asked to participate in his study and learn something new. Rabbi Elazar opened with a verse from Isaiah 51:1 " שִׁמְעוּ אֵלַי רֹדְפֵי צֶדֶק, מְבַקְשֵׁי יְהוָה; הַבִּיטוּ אֶל-צוּר חֻצַּבְתֶּם, וְאֶל-מַקֶּבֶת בּוֹר נֻקַּרְתֶּם" "Listen to me, you who pursue righteousness, you who seek YHVH: look to the rock from which you were hewn, and to the quarry from which you were dug." He explained the verse saying that those who seek closeness to YHVH should not cling only to the level of Malchut but look up to Zeir Anpin. Malchut is the aspect of death but when we connect to the source of the light with Malchut, then the life force is revealed. The soul comes from higher levels and the body from the material level, which is Malchut. The consciousness of the father produces a substance, which is the sperm that makes the connection with the vessel inside the mother. All the 'extra' sperms lose their life when one sperm is chosen to bring life into the vessel. The body begins to grow inside the woman's womb by 'collecting' materials from the environment. It builds itself through the consumption of food that comes from the level of Malchut. The final outcome is shaped according to the consciousness passed through the sperm and the vessel. After 41 days, the soul from the spiritual level makes the connection to the body. At that time the baby's brain begins to produce electrical pulses. The woman that was growing flesh in her body is now carrying a new soul and a living child. The numerical value of mother, אם, is 41. And mom, אמא, is 42 to represent the source and beginning of creation. Separating life from the body is the aspect of separating Zeir Anpin and Malchut. It will disconnect the life force from the body letting the process of death begin. The body will break down to its natural elements as it was before it became the food that was consumed by the mother to grow the baby. We should always connect to the spiritual source of our souls because it is the only way to feed it with life energy. Depending only on physicality to sustain our lives will only lead to the complete death of the body and soul.

523. **רִבִּי אַבָּא פָּתַח,** (תהלים נא) **זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה וְגוֹ׳. הַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ, דִּרְעוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לָא אִתְרְעֵי בְּקָרְבָּן דְּבַר נָשׁ עַל זוּבוּי, אֶלָּא רוּחַ נִשְׁבָּרָה. וּבְנֵי נָשָׁא לָא יַדְעֵי מַאי קָאַמְרֵי, וְהָכִי שְׁמַעְנָא מִבּוּצִינָא קַדִּישָׁא, דְּכַד אָתֵי בַּר נָשׁ לְאִסְתַּאֲבָא בְּזוּבוּי, אַמְשִׁיךְ עָלֵיהּ רוּחָא, מִסִּטְרָא דְּמִסְאֲבָא, וְאִתְגָּאֵי עַל בַּר נָשׁ, וְשָׁלִיט עָלֵיהּ לְכָל רְעוּתָא. וְהַהוּא סִטְרָא מִסְאֲבָא, אִתְגַּבָּר בְּזֵילֵיהּ וְאִתְתַּקַּף, וְשָׁלִיט עָלֵיהּ לִרְעוּתֵיהּ. אָתֵי בַּר נָשׁ וְשָׁלִיט עָלֵיהּ לְאִתְדַּכְּאָה, מִדַּכְּאִין לֵיהּ.**

523. רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (תהלים נא) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה וְגוֹ׳. פָּסוּק זֶה פֵּרְשׁוּהוּ, שֶׁרְצוֹן הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֵין רְצוֹנוֹ בְּקָרְבָּן שֶׁל אָדָם עַל חֲטָאָיו, אֶלָּא רוּחַ נִשְׁבָּרָה. וּבְנֵי אָדָם לֹא יוֹדְעִים מָה אוֹמְרִים. וְכָךְ שָׁמַעְנוּ מֵהַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁכַּאֲשֶׁר בָּא אָדָם לְהִטַּמֵּא בַּחֲטָאָיו, מַמְשִׁיךְ עָלָיו רוּחַ מִצַּד הַטֻּמְאָה, וּמִתְגָּאֶה עַל הָאָדָם וְשׁוֹלֵט עָלָיו לְכָל רְצוֹנוֹ. וְאוֹתוֹ צַד הַטֻּמְאָה מִתְגַּבֵּר בְּכֹחוֹ וּמִתְחַזֵּק, וְשׁוֹלֵט עָלָיו שֶׁיַּעֲשֶׂה רְצוֹנוֹ. בָּא אָדָם וְשׁוֹלֵט עָלָיו לְהִטַּהֵר – מְטַהֲרִים אוֹתוֹ.

524. בִּזְמַנָּא דְּהֲוָה בֵּי מַקְדְּשָׁא קַיָּים, אַקְרִיב קָרְבָּנֵיהּ, כָּל כַּפָּרָה דִּילֵיהּ תַּלְיָיא עָלֵיהּ, עַד דְּאִתְזַרְטָ, וְתָבַר לְהַהוּא רוּחַ מִגּוֹ גָּאוּתָא דִּילֵיהּ, וּמָאִיךְ לֵיהּ. וְדָא הוּא תְּבִירוּ, דְּהַהוּא דַּרְגָּא דְּמִסְאֲבָא. וְכַד אִתְבַּר הַהוּא רוּחַ מִסְאֲבָא, וְקָרִיב קָרְבָּנֵיהּ, דָּא אִיהוּ דְּאִתְקַבֵּל בְּרַעֲוָא כַּדְקָא יָאוּת.

524. בִּזְמַן שֶׁהָיָה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם, הִקְרִיב קָרְבָּנוֹ – כָּל כַּפָּרָה שֶׁלּוֹ תְּלוּיָה עָלָיו, עַד שֶׁהִתְחָרֵט וְשָׁבַר לְאוֹתָהּ הָרוּחַ מִתּוֹךְ גַּאֲוָתוֹ וְהִשְׁפִּיל אוֹתָהּ. וְזוֹהִי הַשְּׁבִירָה שֶׁל אוֹתָהּ דַּרְגָּה שֶׁל טֻמְאָה. וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבֶּרֶת אוֹתָהּ רוּחַ הַטֻּמְאָה וּמַקְרִיב קָרְבָּנוֹ, זֶהוּ שֶׁמִּתְקַבֵּל בְּרָצוֹן כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

525. וְאִי לָא אִתְבַּר הַהוּא רוּחַ, לָאו קָרְבָּנֵיהּ כְּלוּם, וּלְכַלְבֵּי אִתְמְסַר, דְּהָא קָרְבָּנָא דָּא לָאו דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֶלָּא מִכַּלְבֵּי. וּבְגִין כָּךְ זְבוּזֵי אֱלֹהִים כַּדְקָא יָאוּת, הוּא רוּחַ נִשְׁבָּרָה, דְּיִתְבַּר הַהוּא רוּחָא מִסְאֲבָא, וְלָא יִשְׁלוֹט. וְעַל דָּא מַאן דְּיִתְבַּר לֵיהּ כַּדְקָא יָאוּת, עָלֵיהּ כְּתִיב, (תהלים עח) רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. לִיהֲוֵי הַהוּא גַּבְרָא בְּאַבְטָחוּתָא, דְּלָא יְתוּב לְגַבֵּיהּ לְעָלְמִין. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, וְלֹא יָשׁוּב. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה, הַהוּא גַּבְרָא דְּלָא אִתְגָּאֵי, וְלָא אִתְעַנַּג בְּעִנּוּגִין דְּעָלְמָא, אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, בִּיקָרָא אִיהוּ לְגַבֵּיהּ.

525. וְאִם לֹא נִשְׁבֶּרֶת אוֹתָהּ רוּחַ, אֵין קָרְבָּנוֹ כְּלוּם, וְנִמְסָר לַכְּלָבִים, שֶׁהֲרֵי קָרְבָּן זֶה אֵינוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֶלָּא מֵהַכְּלָבִים. וּמִשּׁוּם זֶה זִבְחֵי אֱלֹהִים כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ הוּא רוּחַ נִשְׁבָּרָה, שֶׁיִּשָּׁבֵר אוֹתָהּ רוּחַ טֻמְאָה וְלֹא תִשְׁלֹט. וְעַל זֶה מִי שֶׁיִּשָּׁבֵר אוֹתָהּ כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ, עָלָיו כָּתוּב, (תהלים עח) רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב. שֶׁיִּהְיֶה אוֹתוֹ אָדָם בְּהַבְטָחָה שֶׁלֹּא יָשׁוּב אֶצְלוֹ לְעוֹלָמִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וְלֹא יָשׁוּב. לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה – אוֹתוֹ אָדָם שֶׁלֹּא הִתְגָּאָה וְלֹא הִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגֵי הָעוֹלָם – אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, בְּכָבוֹד הוּא אֶצְלוֹ.

Psalms 51:19
"זִבְחֵי אֱלֹהִים, רוּחַ נִשְׁבָּרָה:
לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה– אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֶה"
"The sacrifices of God are a broken spirit; a broken and a contrite heart, O God, You will not despise"
When the Holy Temple existed, people brought sacrifices to the altar to cleanse their impurities. The Zohar explains that if a person did not break the negativity from inside, the offering was rejected. If the person overcame the negative spirit from within then he received the Light that purified him.
Every spiritual connection should be with the proper consciousness. The physical action is just to create an opening for the soul to change for the better. The Light of the connection touches the soul, not the physical offering. The sacrifices were burnt and consumed on the altar but the light came down to the person.
If the vessel is not ready then no light is received.
The Light is what we need to cleanse the soul and remove all blockages from it. The ultimate goal is having the ability to harness and use the spiritual forces on the physical level, like Rabbi Shimon and other righteous people did.
Before you meditate, pray, give money or help a friend, look inside your heart and remove any selfishness, pride, entitlement or any kind of condition. Make

it about the receiver and that will be the kind of vessel you are creating inside of you. It will be filled with the light that helps you in the area of your life that you need.

Now that you have this teaching in your mind, it will be harder to remove it when you do the action. You should make greater efforts to purify your heart. To achieve that, develop an iron rule to never say anything that you don't want to be quoted.

526. (במדבר כ"ח) צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מַאי צַו. דָּא עֲבוֹדָה זָרָה. בְּגִין דְּלָא יֵיעוּל גַּרְמֵיהּ לְאִסְתַּאֲבָא בְּרוּחַ מִסְאֲבָא, דְּאִיהוּ עֲבוֹדָה זָרָה מַמָּשׁ.

526. צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל (במדבר כח). מַהוּ צַו? זֶה עֲבוֹדָה זָרָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יַכְנִיס עַצְמוֹ לְהִטַּמֵּא בְּרוּחַ טֻמְאָה, שֶׁהִיא עֲבוֹדָה זָרָה מַמָּשׁ.

527. רִבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח. (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַּלָּה וְגוֹ'. הַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ, אֲבָל אִית סְתָרִים בְּקָרְבָּנָא (ס"א שית סדרין דקרבנא) הָכָא, וְכֹלָּא אִתְּמַר. אָמַר לֵיהּ רִבִּי שִׁמְעוֹן, יָאוּת הוּא, דְּשָׁרִית מִלָּה, וְסַתָּמִת, אֵימָא. (ס"א נסתמת אמאי) אָמַר, בְּגִין דְּזַמִּינָא בְּסִפְרָא דְּזַנּוּךְ מִלָּה, וְאוֹלִיפְנָא. אָמַר, אֵימָא הַהִיא מִלָּה דְּזַמִּית (דף ר"מ ע"ב) וְשַׁמְעַת.

527. רַבִּי אֶלְעָזָר פָּתַח, (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַּלָּה וְגוֹ'. פָּסוּק זֶה בֵּאֲרוּהוּ, אֲבָל יֵשׁ דְּבָרִים נִסְתָּרִים בַּקָּרְבָּן (שִׁשָּׁה סְדָרִים בַּקָּרְבָּן) כָּאן, וְהַכֹּל נִתְבָּאֵר. אָמַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן, יָפֶה הוּא שֶׁהִתְחַלְתָּ הַדָּבָר, וְסָתַמְתָּ, תֹּאמַר. (סָתַמְתָּ מַדּוּעַ?) אָמַר, מִשּׁוּם שֶׁרָאִיתִי בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ דָּבָר וְלָמַדְתִּי. אָמַר, תֹּאמַר אוֹתוֹ הַדָּבָר שֶׁרָאִיתָ וְשָׁמַעְתָּ.

528. אָמַר כֹּלָּא זַד מִלָּה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר דָּא, בָּאתִי לְגַנִּי, בְּגִין דְּכָל קָרְבְּנִין דְּעָלְמָא כַּד סַלְקִין, כֻּלְּהוּ עַיְילִין לְגוֹ גִּנְתָּא דְּעֵדֶן בְּקַדְמִיתָא, רָזָא דִּכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְהַיְינוּ בְּקַדְמִיתָא וְשִׁירוּתָא דְּקָרְבְּנָא, בְּשַׁעֲתָא דְּבַר נָשׁ אוֹדֵי זְנוּתוֹי עָלָה, וּנְכִיסוּ וּזְרִיקוּ דְּדָמֵיהּ עַל מַדְבְּחָא.

528. אָמַר, הַכֹּל דָּבָר אֶחָד, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אָמַר אֶת זֶה, בָּאתִי לְגַנִּי, בִּגְלַל שֶׁכָּל קָרְבְּנוֹת הָעוֹלָם כַּאֲשֶׁר עוֹלִים, כֻּלָּם עוֹלִים לְתוֹךְ גַּן עֵדֶן בַּתְּחִלָּה, סוֹד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְכֵיצַד? בָּרִאשׁוֹנָה וּבְהַתְחָלַת הַקָּרְבָּן, בְּשָׁעָה שֶׁאָדָם מוֹדֶה עַל חֲטָאָיו, וּשְׁחִיטָתוֹ וּזְרִיקַת דָּמוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ.

529. הַשְׁתָּא אִית לְאִסְתַּכְּלָא, הֵיאַךְ אִינּוּן רוּזִין קַדִּישִׁין אִתְהַנּוּן מֵהַאי. וּמַאי טַעְמָא דְּקָרְבְּנָא דִּבְהֵמָה, וְהָא יַתִּיר הֲוָה סַגְיָא, לְתַבְרָא בַּר נָשׁ הַהוּא רוּזָא, וּלְאָתְבָא בְּתִיּוּבְתָּא מַאי טַעְמָא נְכִיסוּ דִּבְהֵמָה, וּלְאוֹקְדָא לֵיהּ בְּנוּרָא דְּמַדְבְּחָא.

529. עַתָּה יֵשׁ לְהִסְתַּכֵּל, אֵיךְ אוֹתָן רוּחוֹת קְדוֹשׁוֹת נֶהֱנוֹת מִזֶּה, וּמַה טַּעַם שֶׁל קָרְבַּן בְּהֵמָה, וַהֲרֵי יוֹתֵר הָיָה רָאוּי לָאָדָם לִשְׁבֹּר אוֹתָהּ הָרוּחַ וְלָשׁוּב בִּתְשׁוּבָה, וּמָה הַטַּעַם שֶׁל שְׁחִיטַת הַבְּהֵמָה וּלְשָׂרְפָהּ בְּאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ?

Numbers 28:2

"צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת-קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי, רֵיחַ נִיחֹחִי, תִּשְׁמְרוּ, לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ"

"Command the children of Israel, and say unto them: the sacrifices, which are presented unto Me for offerings for the fire, of a sweet savor unto Me, shall ye observe to offer unto Me in its due season."

The Zohar says the ‘command’ is idol worshiping and the sacrifices were brought to the Altar to protect us from the impure spirit.
Song of Songs 5:1
“בָּאתִי לְגַנִּי, אֲחֹתִי כַּלָּה–אָרִיתִי מוֹרִי עִם-בָּשְׂמִי,”
“I have come into my garden, my sister, my bride; I have gathered my myrrh with my spice;”
Rabbi Elazar explains that after a person confesses his impurities, the animal is slaughtered and its blood is splashed on the altar. The sacrifices ascend and they first enter into the Garden of Eden because they awaken the unification of the Light and the vessel.
The Zohar asks the question of why the sacrifices are animals. Isn’t it enough that the person breaks the impurities in his heart and repents? What is the point in slaughtering the animals and burning them on the Altar?
Rabbi Elazar gives the answers in the next DZ.

530. אֶלָּא רָזָא הוּא, בְּגִין דְּאִית בְּהֵמָה דִּרְבִיעָא עַל אֶלֶף טוּרִין, וְאֶלֶף טוּרִין אַכְלַת בְּכָל יוֹמָא, וְכֻלְּהוּ אִקְּרוּן (תהלים נ) בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלֶף. וְעַל דָּא תָּנֵינָן, דְּאִית בְּעִירָא אָכִיל בְּעִירֵי. וּמִמַּה הֲווּ. מֵאֶשָּׁא. וְכֻלְּהוּ לָזִיךְ לוֹן הַהִיא בְּהֵמָה בִּלְוָזִיכָא זְוָדָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים ד) כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא. וְכָל מַיָּא דְּיַרְדֵּן, דְּאַמְלָא בְּשִׁית שְׁנִין, הִיא עַבְדַת לֵיהּ גְּמִיעָה זְוָדָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (איוב מ) יִבְטַח כִּי יַגִּיחַ יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ.

530. אֶלָּא סוֹד הוּא, מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בְּהֵמָה שֶׁרוֹבֶצֶת עַל אֶלֶף הָרִים, וְאֶלֶף הָרִים אוֹכֶלֶת בְּכָל יוֹם, וְכֻלָּם נִקְרָאִים (תהלים נ) בְּהֵמוֹת בְּהַרְרֵי אֶלֶף. וְעַל זֶה לָמַדְנוּ שֶׁיֵּשׁ בְּהֵמָה שֶׁאוֹכֶלֶת בְּהֵמָה. וּמִמָּה נַעֲשׂוּ? מֵאֵשׁ. וְאֶת כֻּלָּם לוֹחֶכֶת אוֹתָם אוֹתָהּ בְּהֵמָה בִּלְחִיכָה אַחַת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים ד) כִּי ה׳ אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא. וְכָל מֵי הַיַּרְדֵּן שֶׁנִּתְמַלֵּא בְּשֵׁשׁ שָׁנִים, הִיא שׁוֹתָה אוֹתָם בִּגְמִיעָה אַחַת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (איוב מ) יִבְטַח כִּי יָגִיחַ יַרְדֵּן אֶל פִּיהוּ.

531. סִתְרָא דְּמִלָּה, זְמִירָא דְּכָל הָנֵי, עִקָּרָא וְיסוֹדָא לְהָנֵי בְּעִירֵי דִּלְתַתָּא. בְּגִין דְּרוּחָא מִנַּיְיהוּ מִתְפַּשְׁטָא (ס"א דרוחי דבעירי מנייהו אתפשטו) לְתַתָּא, וְאִתְצַיָּיר הַהוּא רוּחָא לְתַתָּא בִּבְעִירֵי. וְכַד זָב בַּר נָשׁ, אַיְיתֵי בְּעִירָא לְקָרְבָּנָא, וְהַהוּא רוּחָא דִּבְעִירָא דָּא, סַלְקָא וְתָב לְאַתְרֵיהּ, וּמִתְפַּשְׁטָ הַהוּא רוּחָא בְּכֻלְּהוּ. וְכָל אִינּוּן דְּזִינָא דָּא, מִתְקָרְבִין וְאַתְיָין וְאִתְהַנְיָין מֵהַהוּא זְלִבָּא וְדָמָא, דְּהַהוּא לְבוּשָׁא דְּרוּחָא דָּא, דְּהָא מִסְטְרָא דִּלְהוֹן הֲוָה (בגין) הַהוּא רוּחָא (דלהון). וְכֻלְּהוֹן אִתְהַנּוּ וְאִתְזָנוּ, וְאִתְעַבְּדוּן סַיְּיגוֹרִין עַל הַהוּא בַּר נָשׁ.

531. סוֹד הַדָּבָר, הַחֲמוּרָה שֶׁל כָּל אֵלּוּ, עִקָּר וְיסוֹד לְאֵלּוּ הַבְּהֵמוֹת שֶׁלְּמַטָּה, מִשּׁוּם שֶׁהָרוּחַ מִתְפַּשֶּׁטֶת מֵהֶן (שֶׁרוּחוֹת הַבְּהֵמוֹת מִתְפַּשְּׁטוֹת מֵהֶן) לְמַטָּה, וּמִצְטַיֶּרֶת אוֹתָהּ הָרוּחַ לְמַטָּה בַּבְּהֵמוֹת. וְכַאֲשֶׁר חָטָא הָאָדָם, מֵבִיא בְּהֵמָה לְקָרְבָּן, וְאוֹתָהּ הָרוּחַ שֶׁל בְּהֵמָה זוֹ עוֹלָה וְחוֹזֶרֶת לִמְקוֹמָהּ, וּמִתְפַּשֶּׁטֶת אוֹתָהּ הָרוּחַ בְּכֻלָּם. וְכָל אֵלּוּ מִסּוּג זֶה מִתְקָרְבִים וּבָאִים וְנֶהֱנִים מֵאוֹתוֹ חֵלֶב וְדָם שֶׁהָיָה לְבוּשׁ שֶׁל רוּחַ זוֹ, שֶׁהֲרֵי מִצַּד שֶׁלָּהֶם הָיְתָה (בְּגָלַל) אוֹתָהּ הָרוּחַ (שֶׁלָּהֶם). וְכֻלָּם נֶהֱנוּ וְנִזּוֹנוּ וְנַעֲשׂוּ סֶנֵגוֹרִים עַל אוֹתוֹ הָאָדָם. וְנִכְנָס דֶּרֶךְ

וְעָאל דֶּרֶךְ וְשֵׁט, כְּמָה דְּאִתְּמַר. וּבְגִין כָּךְ קָרְבָּנָא מִן הַבְּהֵמָה.

הַוּשֵׁט, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. וּמִשּׁוּם זֶה הַקָּרְבָּן מִן הַבְּהֵמָה.

532. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בְּרִיךְ בְּרִי לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, עֲלָךְ אִתְּמַר (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ. יִשְׂמַח אָבִיךָ, דִּלְעֵילָא. וְאִמֶּךָ, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ, דָּא בְּרָתֵיהּ דְּרִבִּי פִּנְחָס בֶּן יָאִיר וְזַסִּידָא. אֶלְעָזָר בְּרִי אֵימָא, הָא קוּרְבָּנָא דִּבְהֵמָה, קָרְבָּנָא דְּעוֹפֵי מַאי. דִּכְתִיב, (ויקרא א) וְאִם מִן הָעוֹף עוֹלָה קָרְבָּנוֹ. אָמַר לֵיהּ, לָא זָמִינָא, אֲבָל אִסְתַּכַּלְנָא מֵהַאי מִלָּה דִּבְהֵמָה, מִלָּה דְּעוֹפֵי. וְלָא אֵימָא, בְּגִין דְּלָא זָמִינָא, וְעַד כְּעַן לָא שְׁמִעְנָא.

532. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, בָּרוּךְ בְּנִי לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, עָלֶיךָ נֶאֱמַר (משלי כג) יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ. יִשְׂמַח אָבִיךָ – שֶׁלְּמַעְלָה. וְאִמֶּךָ – זוֹ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ – זוֹ בִּתּוֹ שֶׁל רַבִּי פִּנְחָס שֶׁל יָאִיר הֶחָסִיד. אֶלְעָזָר בְּנִי, אֱמֹר, זֶה קָרְבַּן בְּהֵמָה, קָרְבַּן הָעוֹף מַהוּ שֶׁכָּתוּב (ויקרא א) וְאִם מִן הָעוֹף עֹלָה קָרְבָּנוֹ? אָמַר לוֹ, לֹא רָאִיתִי, אֲבָל הִסְתַּכַּלְתִּי מִדָּבָר זֶה שֶׁל הַבְּהֵמָה, דָּבָר שֶׁל עוֹפוֹת. וְלֹא אַחֵר, וְלֹא אֹמַר, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא רָאִיתִי, וְעַד כָּאן לֹא שָׁמַעְתִּי.

The word for animal is בהמה and it has the numerical value of 52 (small number = 7), which is the same as the name YHVH that represents Malchut, יוד-הה-וו-הה. This name is called the double name because it is spelled with double letters. The Yod, י, is spelled יוד with the numerical value of 20, that is equal to two Yods, יי. Malchut reflects all the levels above it and reveals them. It is like a light traveling in dark space. You wouldn't know of its existence until it reflects from an object. Psalms 50:10 "כִּי-לִי כָל-חַיְתוֹ-יָעַר; בְּהֵמוֹת, בְּהַרְרֵי-אֶלֶף" "For every beast of the forest is mine and the cattle (animals) upon a thousand hills." The Zohar reveals that 'thousand hills' is the aspect of Chokhmah that comes down on the left column. Deuteronomy 4:24 "כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֵשׁ אֹכְלָה הוּא: אֵל, קַנָּא" "For YHVH your God is a devouring fire, a jealous (cleansing) God." The fire transforms matter into spirit and the spirit of the animal, בהמה, ascends to its upper place. The 'other side' connects to the fat and blood of the animal, which gives it light from the left column. This nourishment makes it happy and removes the judgment that it holds against the person. Summary: the slaughtering and burning of the animal on the altar open a channel of light between the upper and lower levels. The light that is revealed cleanses the impurities from the person of the group that is connected to that consciousness. The Hebrew letters create the foundation to make that spiritual connection. We study above on the power of the word בהמה, animal, that helps us bridge spiritual levels. To that word, we add fire, אש, which is transformation and consciousness to bring light to the vessel. Psalms 36:7 "אָדָם וּבְהֵמָה תּוֹשִׁיעַ יְהוָה" "man (אדם) and beast (בהמה) you will save, YHVH" Man, אדם, is the aspect of Zeir Anpin, numerically 45, as the name יוד-הא-ואו-הא And beast, בהמה, is numerically 52 as explained above, יוד-הה-וו-הה. This verse tells us that in the Final Redemption YHVH will connect the two together for continuous flow of Light. The Holy Temple was destroyed and there is no altar to bring sacrifices to cleanse our impurities, but we have the Zohar. All the secrets of the Torah that we study from the Zohar are like many sacrifices

that we bring to the altar. They open channels of light for us and for the entire world.

533. אָמַר לֵיהּ אֶלְעָזָר, יַאוּת אַמְרַת. אֲבָל רָזָא דְּקָרְבְּנִין סִתְרִין סַגִּיאִין תַּמָּן, וְלָא אִתְמְסָרוּ לְגַלָּאָה, בַּר לְזַכָּאֵי קְשׁוֹט, דְּרָזָא דְּמָארֵיהוֹן לָא אִתְכַּסֵּי מִנַּיְיהוּ. סִתְרָא דְּקָרְבְּנִין, דָּא אִיהוּ סִתְרָא, לְאִינּוּן מָאנִין (ס"א חיון) קַדִּישִׁין. דְּ' דִּיוּקְנִין זָקוּקִין בְּכִסֵּא, וְדָא אִיהוּ כּוּרְסְיָיא וּפַרְנָסָא דְּמַלְכָּא קַדִּישָׁא. פְּנֵי שׁוֹר. פְּנֵי נֶשֶׁר. פְּנֵי אַרְיֵה. פְּנֵי אָדָם. פְּנֵי אָדָם דְּכָלִיל לְכֻלְּהוּ. וְכָל אַנְפִּין מִסְתַּכְּלִין אִלֵּין לְאִלֵּין, וְאִתְכְּלִילָן אִלֵּין בְּאִלֵּין, וּמִנַּיְיהוּ מִתְפַּשְׁטָן לְכַמָּה סִטְרִין וְרִבְוָון, עֵילָא וְתַתָּא, דְּלֵית לוֹן שִׁיעוּרָא וּמִנְיָינָא וְזִוְשְׁבּוֹן.

533. אָמַר לוֹ, אֶלְעָזָר, יָפֶה אָמַרְתָּ. אֲבָל סוֹד הַקָּרְבָּנוֹת סְתָרִים רַבִּים שָׁם, וְלֹא נִמְסְרוּ לְגַלּוֹת חוּץ מִצַּדִּיקֵי אֱמֶת, שֶׁסּוֹד שֶׁל אֲדוֹנָם לֹא נִכְסָה מֵהֶם. סִתְרֵי הַקָּרְבָּנוֹת זֶהוּ סוֹד לְאוֹתָם כֵּלִים (חַיּוֹת) הַקְּדוֹשִׁים. אַרְבַּע דְּמֵיּוֹת חֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא, וְזֶהוּ כִּסֵּא וּפַרְנָס שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ: פְּנֵי שׁוֹר, פְּנֵי נֶשֶׁר, פְּנֵי אַרְיֵה, פְּנֵי אָדָם. פְּנֵי אָדָם שֶׁכּוֹלֵל לְכֻלָּם. וְכָל הַפָּנִים מִסְתַּכְּלִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וְנִכְלָלִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וּמֵהֶם מִתְפַּשְּׁטִים לְכַמָּה צְדָדִים וּרְבָבוֹת לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר וּמִנְיָן וְחֶשְׁבּוֹן.

534. פְּנֵי שׁוֹר, אִתְפַּשָּׁט לִבְעִירֵי רוּזָא מִנַּיְיהוּ, לְאַרְבָּעָה זַיְינִין, וְאִתְכְּלִילָן בְּזַוְד, וְאִלֵּין אִינּוּן: פָּרִים, וּכְבָשִׂים, וְעַתּוּדִים, וְעִזִּים. וְאִלֵּין קַיְימִין לְקָרְבָּנָא. וּבְגִין דְּמִנְּהוֹן הֲווֹ, אִינּוּן זַיְילִין קַדִּישִׁין דְּמִתְפַּשְׁטֵי מֵהַהוּא פְּנֵי שׁוֹר, מִתְקָרְבִין לִיסוֹדָא דִּלְהוֹן, וְאִתְהַנּוּן מֵהַהוּא יְסוֹדָא וּלְבוּשָׁא דִּלְהוֹן. וְאִי לָא דַּהֲווּ לְהוּ יְסוֹדָא דְּהַאי עָלְמָא, לָא מִתְקָרְבִין תַּמָּן.

534. מִפְּנֵי הַשּׁוֹר מִתְפַּשֶּׁטֶת לַבְּהֵמוֹת רוּחַ מִמֶּנּוּ לְאַרְבָּעָה מִינִים, וְנִכְלָלִים בְּאֶחָד. וְאֵלּוּ הֵם: פָּרִים, וּכְבָשִׂים, וַעֲתוּדִים, וְעִזִּים. וְהֵם עוֹמְדִים לְקָרְבָּן. וּמִשּׁוּם שֶׁמֵּהֶם הָיוּ, אֵלּוּ חַיָּלוֹת קְדוֹשִׁים שֶׁמִּתְפַּשְּׁטִים מֵאוֹתוֹ פְּנֵי שׁוֹר, מִתְקָרְבִים לַיְסוֹד שֶׁלָּהֶם, וְנֶהֱנִים מֵאוֹתוֹ יְסוֹד וּמַלְבּוּשׁ שֶׁלָּהֶם. וְאִם לֹא שֶׁהָיוּ לָהֶם יְסוֹדוֹת שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, לֹא הָיוּ נִקְרָבִים שָׁם.

535. כְּגַוְונָא דַּהֲוִי נַיְיזָא לִשְׁכִינְתָּא קַדִּישָׁא, מֵרוּזֵיהוֹן דְּצַדִּיקַיָּיא, וְאִתְקְרִיבַת לְקַבְּלָא רוּזָא דְּהַהוּא זַכָּאָה, וְאִתְהַנָּאַת מִנַּיְיהוּ, בְּגִין דְּמִנָּהּ הֲוָה הַהוּא רוּזָא. כַּךְ אִלֵּין אִתְהַנּוּן מִסִּטְרָא דִּיסוֹדָא דִּלְהוֹן, וְאִתְהַנּוּן מֵהַהוּא לְבוּשָׁא דְּמִתְקָרְבֵי לֵיהּ, (ס"א דהא) רוּזָא מַלְבּוּשָׁא (ס"א כך אלין מתהנון מההוא לבושא דמתקרבו מסטרא דיסודא דלהון, דהא חלבא ודמא לבושא) דְּרוּזָא דִּלְהוֹן הֲוָה. וּבְגִין כָּךְ אִתְהַנּוּן מִנַּיְיהוּ.

535. כְּדֶגֶמֶת שֶׁיֵּשׁ נַחַת לַשְּׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה מֵרוּחוֹת הַצַּדִּיקִים, וּמִתְקָרֶבֶת לְקַבֵּל רוּחַ שֶׁל אוֹתוֹ צַדִּיק וְנֶהֱנֵית מִמֶּנּוּ, מִשּׁוּם שֶׁמִּמֶּנָּה הָיְתָה אוֹתָהּ רוּחַ – כָּךְ אֵלּוּ נֶהֱנִים מִצַּד הַיְסוֹד שֶׁלָּהֶם, וְנֶהֱנִים מֵאוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ שֶׁמִּתְקָרְבִים אֵלָיו, (שֶׁהֲרֵי) רוּחַ הַמַּלְבּוּשׁ (כָּךְ אֵלּוּ נֶהֱנִים מֵאוֹתוֹ הַלְּבוּשׁ שֶׁמִּקָּרְבִים שֶׁמִּצַּד הַיְסוֹד שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֲרֵי חֵלֶב וְדָם מַלְבּוּשׁ) שֶׁל רוּחַ שֶׁלָּהֶם הָיְתָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶהֱנִים מֵהֶם.

Rabbi Shimon praises his son for the beautiful revelation and adds that there are many more secrets related to the process of the sacrifices. They are revealed

to true righteous people that have the ability to see the secrets of the Creator and His creation. The four Holy Creatures of the Holy Throne, Lion, Ox, Eagle, and Man, are used as 'connectors' to the different sacrifices. When the sacrifice is burnt on the Altar, the spirit of the animal is connected to its spiritual root and draws the specific light. The Zohar reveals that the angels that carry this light come closer to that root and get 'dressed' with it. To understand this principle, think about clay material. It doesn't have any special 'identity' until you give it a shape. Then it could be a cup, a cat, a pitcher or anything else. At its foundation level, it is still clay but now it is 'dressed' with some identity. The angels are pure light but when they are on a 'mission' they are dressed with a specific light to match the task. When a righteous person passes away, his soul ascends to his root in heavens. The Shechina escorts him to his place because his spiritual work on the lower level has created light with affinity to the Shechina. The Shechina welcomes this soul like a son because of the closeness they developed on his righteous path. Every action we do has a specific root in the spiritual system and our vessel is 'shaped' accordingly. With more connections to spiritual roots, we can draw more light to the level of Malchut and a greater 'property' after death, that will be carried on to the next life or with the resurrection at the Final Redemption.

536. פָּנֵי נֶשֶׁר אִתְפַּשֵּׁט לְעוֹפָא רוּזַז מִנֵּיהּ. וְנֶשֶׁר בִּתְרֵין סִטְרִין אִיהוּ. וְרָזָא דָא (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף, תְּרֵין רוּזִין. וּבְגִין כַּךְ אִתְפַּשֵּׁט וְנַזְזָתָא (ס"א ונשר בתרין סטרין איהו. ימינא ושמאלא ורזא דא (בראשית א) ועוף יעופף, ובגין כך תרין רוחי מתפשטו מניה ונחתו) מִימִינָא וּמִשְּׂמָאלָא קָרְבְּנָא דְּעוֹפֵי.

536. פְּנֵי נֶשֶׁר מִתְפַּשֵּׁט לָעוֹפוֹת רוּחַ מִמֶּנּוּ. וְנֶשֶׁר בִּשְׁנֵי צְדָדִים הוּא. וְסוֹד זֶה (בראשית א) וְעוֹף יְעוֹפֵף, שְׁתֵּי רוּחוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה מִתְפַּשֵּׁט וְיוֹרֵד (וְנֶשֶׁר בִּשְׁנֵי צְדָדִים הוּא, יָמִין וּשְׂמֹאל. וְסוֹד זֶה (שם) וְעוֹף יְעוֹפֵף, וּמִשּׁוּם זֶה שְׁתֵּי רוּחוֹת מִתְפַּשְּׁטוֹת מִמֶּנּוּ וְיוֹרְדוֹת) מִיָּמִין וּמִשְּׂמֹאל קָרְבַּן הָעוֹף.

537. מִכָּל סְטָר דַּכְיָא, לָא אִתְקְרִיב אֶלָּא יוֹנָה וְתוֹרִים, דְּאִינּוּן בִּקְשׁוּט לְזַוּוּגַיְיהוּ, (דף רמ"א ע"א) מִכָּל שְׁאַר עוֹפִין. וְהֵם נִרְדָּפִין, וְלֹא רוֹדְפִין. וּמְהֵימְנָא דָא לְדָא, נוּקְבָא לְבַר זוּגוֹ. וְעַל דָּא קָרְבְּנָא מִנַּיְיהוּ. וְנַזְזָתֵי וּמִתְקָרְבֵי אִינּוּן רוּזִין קַדִּישִׁין, וְאִתְהַנְיָין מִיְּסוֹדָא וְעִקָּרָא דִּלְהוֹן.

537. מִכָּל הַצַּד הַטָּהוֹר לֹא מַקְרִיבִים אֶלָּא יוֹנָה וְתוֹרִים, שֶׁהֵם נֶאֱמָנִים לִבְנֵי זוּגָם מִכָּל שְׁאָר הָעוֹפוֹת. וְהֵם נִרְדָּפִים וְלֹא רוֹדְפִים, וְנֶאֱמָנִים זֶה לָזֶה, הַנְּקֵבָה לְבֶן זוּגָהּ, וְעַל זֶה הַקָּרְבָּן מֵהֶם. וְיוֹרְדוֹת וּמִתְקָרְבוֹת אֵלּוּ הָרוּחוֹת הַקְּדוֹשׁוֹת, וְנֶהֱנוֹת מִיסוֹד וְעִקָּר שֶׁלָּהֶם.

538. וְאִי תֵּימָא, הֵיךְ אִתְפַּשֵּׁט זְעֵיר מֵהַאי יוֹנָה, אוֹ מִשַּׁפְנִינָא דָא, לְכַמָּה סִטְרִין זַיְילִין דְּלֵית לוֹן שִׁיעוּרָא. אוֹ מִן בְּעִירָא זְדָא אוּף הָכִי. תָּא זְזֵי. זַד שְׁרָגָא דְּקִיקָ דְּלִיקָ, אִתְמַלְיָיא מִנֵּיהּ כָּל עָלְמָא. תּוּ אָעָא דְּקִיקָ, אַדְלִיקָ לְרַבְּרְבָא.

538. וְאִם תֹּאמַר, אֵיךְ מִתְפַּשֵּׁט מִמְּעַט שֶׁל יוֹנָה זוֹ אוֹ מִתּוֹר זֶה לְכַמָּה צְדָדִים וַחֲיָלוֹת שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר? אוֹ מִן בְּהֵמָה אַחַת אַף כָּךְ? בֹּא רְאֵה, נֵר אֶחָד דַּק דּוֹלֵק, וּמִתְמַלֵּא מִמֶּנּוּ כָּל הָעוֹלָם. עוֹד, עֵץ קָטָן מַדְלִיק לַגָּדוֹל.

539. עַד הָכָא קָרְבָּנָא מִתְּרִין סִטְרִין דְּזָקִיקִין בְּכִסֵּא. הַשְׁתָּא אִית לְמִשְׁאַל, ד׳ דְּיוּקְנִין אִינּוּן, דְּזָקוּקִין בְּכִסֵּא, מַאי טַעְמָא לֵית קָרְבָּנִין מֵאַזְרָנִין. אֶלָּא וַדַּאי מִכֻּלְּהוּ אִית קָרְבָּנָא. אַרְיֵה זָקוּק בְּכוּרְסְיָיא, בְּשַׁעֲתָא דְּקָרְבָּנָא שְׁלִים, אַרְיֵה נָזִית וְעָאל בְּאֶשָּׁא, וְאָכִיל וְאִתְנַהֵי מִתַּמָּן. אָדָם זָקוּק בְּכוּרְסְיָיא, אָדָם עִקָּרָא דְּכֹלָּא, וּמַקְרִיב תַּמָּן רוּזֵיהּ וְנִשְׁמָתֵיהּ, וְאָדָם עִלָּאָה אִתְהַנֵּי מֵאָדָם תַּתָּאָה, וְכָל זִינָא אִתְקְרִיב לְזִינֵיהּ, וְאִתְהַנֵּי מִנֵּיהּ מִדִּילֵיהּ מַמָּשׁ, וּמִיסוֹדָא דִּילֵיהּ.

539. עַד כָּאן קָרְבָּן מִשְּׁנֵי צְדָדִים שֶׁחֲקוּקִים בַּכִּסֵּא. וְעַתָּה יֵשׁ לִשְׁאֹל, אַרְבַּע דְּמְיוֹת הֵן שֶׁחֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא. מַה טַּעַם אֵין קָרְבָּנוֹת מִשְּׁנֵי צְדָדִים אֲחֵרִים? אֶלָּא וַדַּאי מִכֻּלָּם יֵשׁ קָרְבָּן. אַרְיֵה חָקוּק בַּכִּסֵּא, וּבְשָׁעָה שֶׁקָּרְבָּן שָׁלֵם, אַרְיֵה יוֹרֵד וְעוֹלֶה בָּאֵשׁ, וְאוֹכֵל וְנֶהֱנֶה מִשָּׁם. אָדָם חָקוּק בַּכִּסֵּא, אָדָם עִקַּר הַכֹּל, וּמַקְרִיב שָׁם רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ. וְהָאָדָם הָעֶלְיוֹן נֶהֱנֶה מֵהָאָדָם הַתַּחְתּוֹן, וְכָל מִין מִתְקָרֵב לְמִינוֹ וְנֶהֱנֶה מִמֶּנּוּ מִשֶּׁלּוֹ מַמָּשׁ וּמֵהַיְסוֹד שֶׁלּוֹ.

There were different types of sacrifices in the Holy Temple. Among them were dove and turtledove. The Zohar asks about the spiritual value that a small bird could make and explains. The Light spreads to all directions. Even the light from a small candle can reach great distances. A small piece of wood can burn a great tree. The sacrifices on the lower level connect to the Holy Creatures of the Holy Throne, the Lion connects the Right column, Ox connects the Left, Eagle the central column and Man is the channel to Malchut. The person that brings the offering to the Altar makes a higher connection with his consciousness. He sacrifices his soul and spiritually burns his impurities. The light that he channels down is based on his consciousness and on the type of his offerings. A good action rewards us according to the positive outcome of the action itself. When we attach proper consciousness we can enjoy much greater Light. The simple and important meditation before every action is that it is made to connect the light to the vessel for the purpose of continuation.

540. וְאִי תֵּימָא, הָא אַרְיֵה דְּלֵית לֵיהּ יְסוֹדָא לְתַתָּא בְּהַהוּא קָרְבָּנָא. אַרְיֵה כָּלִיל בְּכֻלְּהוּ, דְּהָא לִימִינָא הֲוִי, וּבְגִין כָּךְ אָכִיל בְּכֻלְּהוּ, וְכָל שְׁאַר לָא אָכְלִין (ס"א מניה) מִזִּינֵיהּ, בְּגִין דִּימִינָא הוּא. הָא כָּל ד׳ דְּיוּקְנִין דְּזָקוּקִין בַּכִּסֵּא, מִתְקָרְבִין לְקָרְבָּנָא, וּבְגִין כָּךְ הֲוִי קָרְבָּנָא שְׁלִים. וְכַד אִתְהַנּוּן מֵעִקָּרָא וְיסוֹדָא דִּלְהוֹן, כְּדֵין נָזַח רוּזַ לְאַדְלָקָא בּוּצִינִין עִלָּאִין.

540. וְאִם תֹּאמַר, הֲרֵי אַרְיֵה שֶׁאֵין לוֹ יְסוֹד לְמַטָּה בְּאוֹתוֹ קָרְבָּן – אַרְיֵה כָּלוּל בְּכֻלָּם, שֶׁהֲרֵי לְיָמִין הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה אוֹכֵל בְּכֻלָּם, וְכָל הַשְּׁאָר לֹא אוֹכְלִים (מִמֶּנּוּ) מִמִּינוֹ, מִשּׁוּם שֶׁיָּמִין הוּא. הֲרֵי כָּל אַרְבַּע הַדְּמְיוֹת הַחֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא נִקְרָבוֹת לְקָרְבָּן, וּמִשּׁוּם זֶה הוּא קָרְבָּן שָׁלֵם. וְכַאֲשֶׁר נֶהֱנִים מֵעִקָּר וְיסוֹד שֶׁלָּהֶם, אָז נַחַת רוּחַ לְהַדְלִיק נֵרוֹת הָעֶלְיוֹנִים.

541. כֹּהֲנֵי וְלֵיוָאֵי וְיִשְׂרָאֵלִי, יָהֲבֵי (ס"א אינון) יְסוֹדָא וְעִקָּרָא לְאִינּוּן דַּרְגִּין עִלָּאִין דִּלְהוֹן. וְכָל דַּרְגָּא יָהִיב לִיסוֹדֵיהּ ד׳ דְּיוּקְנִין דְּכוּרְסְיָיא בְּקַדְמִיתָא.

541. כֹּהֲנִים וּלְוִיִּם וְיִשְׂרָאֵלִים נוֹתְנִים (הֵם) יְסוֹד וְשֹׁרֶשׁ לְאֵלּוּ הַמַּדְרֵגוֹת הָעֶלְיוֹנוֹת שֶׁלָּהֶם. וְכָל מַדְרֵגָה נוֹתֶנֶת לִיסוֹדָהּ אַרְבַּע דְּמְיוֹת שֶׁל הַכִּסֵּא

כִּדְאַמְרָן זִינָא לְקֻבֵּל זִינֵיהּ, וּמִתְקָרְבֵי אִינּוּן בְּקַדְמִיתָא זִינָא לְזִינֵיהּ. פְּנֵי שׁוֹר כֻּלְּהוּ פָּנִים דְּמִתְפַּשְׁטָן לְאִינּוּן זִינִין כִּדְקָאַמְרָן, כֻּלְּהוּ מִתְקָרְבֵי לְעֵקָרָא וְיסוֹדָא דִּלְהוֹן. פְּנֵי נֶשֶׁר, כִּדְאַמְרָן. פְּנֵי אַרְיֵה, כִּדְאַמְרָן. פְּנֵי אָדָם, דְּמַקְרִיב רוּחֵיהּ וְנִשְׁמָתֵיהּ מִתְקְרִיב לְגַבֵּי אָדָם עִלָּאָה.

בְּרֵאשׁוֹנָה, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ מִין כְּנֶגֶד מִינוֹ, וּמִתְקָרְבִים אֵלּוּ בְּרֵאשׁוֹנָה מִין לְמִינוֹ. פְּנֵי הַשּׁוֹר, כֻּלָּם פָּנִים שֶׁמִּתְפַּשְּׁטִים לְאוֹתָם מִינִים כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ, כֻּלָּם מִתְקָרְבִים לַשֹּׁרֶשׁ וְלַיְסוֹד שֶׁלָּהֶם. פְּנֵי נֶשֶׁר, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ. פְּנֵי אַרְיֵה, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ. פְּנֵי אָדָם, שֶׁמַּקְרִיב רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ מִתְקָרֵב אֵצֶל הָאָדָם הָעֶלְיוֹן.

542. כַּהֲנָא דְּמִיַּחֲדָא שְׁמָא קַדִּישָׁא, מִתְקְרִיב לְגַבֵּי כַּהֲנָא עִלָּאָה. הַהוּא דְּעָאל לְבֵית קֹדֶשׁ הַקָּדָשִׁים. וְאִתְקְרִיב דָּא, וְאַדְלִיק בְּתִקּוּנֵיהּ בִּנְהִירוּ דְּאַנְפִּין (ס"א דאתוון), לְקַדְמוּת כַּהֲנָא דִּלְתַתָּא. לֵיוָאֵי דִּי מְנַגְּנֵי בְּזֶדְוָה, הַהוּא סִטְרָא דִּלְהוֹן זַדֵּי, וְאַנְהִיר אַנְפִּין. יִשְׂרָאֵל דְּקָרִיב, (ס"א דקיימו) עַל קָרְבְּנָא בְּצִלּוֹתָא, דְּהָא צְלוֹתָא עַל כֹּלָּא הֲוָה. אִתְעַר לְגַבֵּיהוּ יִשְׂרָאֵל סָבָא (ס"א עילאה), סִתְמָא (ס"א חוטמא) קַדִּישָׁא, וְאַנְהִיר אַנְפִּין.

542. כֹּהֵן שֶׁמְּיַחֵד שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, נִקְרָב לְגַבֵּי הַכֹּהֵן הָעֶלְיוֹן. אוֹתוֹ שֶׁנִּכְנָס לְבֵית קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. וְנִקְרָב זֶה, וּמַדְלִיק בְּתִקּוּנוֹ בְּהֶאָרַת הַפָּנִים (שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת) לִקְרַאת הַכֹּהֵן שֶׁלְּמַטָּה. לְוִיִּם שֶׁמְּנַגְּנִים בְּשִׂמְחָה, אוֹתוֹ צַד שֶׁלָּהֶם שָׁמֵחַ וּמֵאִיר פָּנִים. יִשְׂרָאֵל שֶׁמַּקְרִיב, (שֶׁעוֹמְדִים) עַל הַקָּרְבָּנוֹת בִּתְפִלָּה, שֶׁהֲרֵי תְּפִלָּה עַל הַכֹּל הָיְתָה. הִתְעוֹרֵר לְעֻמָּתָם יִשְׂרָאֵל סָבָא (הָעֶלְיוֹן), סָתוּם (חֹטֶם) הַקָּדוֹשׁ, וּמֵאִיר פָּנִים.

No, this is not the beginning of a joke but important aspects of three columns of the Tree of Life.

A Priest, כהן, Kohen, is the aspect of the right column, Chessed. It is below Chokhmah and a Kohen has greater potential to channel Light to the world. The High Priest in the Holy Temple was considered as the healer of the world.

A person who was born to the same line of priests may have similar healing potential but the capabilities are based on their own purity and Chessed they share with others.

A Levite is the aspect of the left column. He has a built-in desire to draw light in order to share. Levites served the Priests in the Holy Temple. Aaron, the first priest was a Levite as his brother Moses. Only the descendants of Aaron could be priests but not Moses who initiated the Holy Tabernacle and served as the first priest before transferring the work to Aaron.

Israelites bring sacrifices to the Holy Temple. The Levites and Priests receive and make the spiritual connection for the owners of the sacrifices. That is the aspect of unifying Right and Left to form the central column to bring light to the world.

543. כָּל זִינָא לְזִינֵיהּ, וְכָל מִלָּה בָּתַר יְסוֹדָא דִּילֵיהּ אַזְלָא וְאַתְעָרוּ דַּרְגִּין תַּתָּאִין לְדַרְגִּין עִלָּאִין, וְאַף עַל גַּב דְּכֻלְּהוּ מִתְעָרִין, וְאַתְעָרוּ דַּרְגִּין דְּזַקִּיקִין בַּכִּסֵּא, לְגַבֵּי דַּרְגִּין דְּאַרְעָא, יְסוֹדָא דִּלְהוֹן. וְאִינּוּן

543. כָּל מִין לְמִינוֹ, וְכָל דִּבּוּר אַחַר יְסוֹד שֶׁלּוֹ הוֹלֵךְ, וּמְעוֹרְרוֹת מַדְרֵגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת לְמַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת, וְאַף עַל גַּב שֶׁכֻּלָּם מִתְעוֹרְרוֹת, וּמִתְעוֹרְרוֹת מַדְרֵגוֹת

דַּרְגִּין עִלָּאִין דְּמִטַּמְּרָן, כֻּלְּהוּ מִתְעָרֵי וּמִתְקָרְבֵי לְסִעוּדָתָא, וּמִתְעַדְּנֵי. אֲבָל לֵית רְשׁוּ לְזַד מִנַּיְיהוּ לְמֵיכַל, לָא לְדַרְגֵּי עִלָּאֵי, וְלָא לְדַרְגֵּי תַּתָּאֵי, וּלְמִתְהַנֵּי שׁוּם הַנָּאָה, וְלָא לְאוֹשִׁיט יְדָא בְּקָרְבָּנָא, עַד דְּמַלְכָּא עִלָּאָה אָכִיל וְאִתְהַנֵּי, וְיָהִיב לוֹן רְשׁוּ.

שֶׁחֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא לְגַבֵּי מַדְרֵגוֹת שֶׁל הָאָרֶץ, יְסוֹד שֶׁלָּהֶן. וְהֵן מַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת שֶׁנִּסְתָּרוֹת, כֻּלָּן מִתְעוֹרְרוֹת וּמִתְקָרְבוֹת לְסְעוּדָה, וּמִתְעַדְּנוֹת. אֲבָל אֵין רְשׁוּת לְאַחַת מֵהֶן לֶאֱכֹל, לֹא לְמַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת וְלֹא לְמַדְרֵגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, וְלֵהָנוֹת שׁוּם הַנָּאָה, וְלֹא לְהוֹשִׁיט יָדָהּ לְקָרְבָּן, עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן אוֹכֵל וְנוֹתֵן לָהֶן רְשׁוּת.

544. לְבָתַר דְּיָהֵב לוֹן רְשׁוּ, כָּל זַד וְזַד אִתְהַנֵּי וְאָכִיל (כדקא יאות). וְהַיְינוּ דִּכְתִיב, (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי עִם בָּשְׂמִי, אֵלֵּין אִינּוּן דַּרְגִּין עִלָּאִין. מוֹרִי עִם בָּשְׂמִי, אַכְלֵי וְאִתְהַנֵּי כַּדְקָא יָאוּת. (ס"א דא דרועא ימינא, בירכא שמאלא). אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי, דָּא יַעֲקֹב בְּרָזֵל, דָּא אֲכִילָה כַּדְקָא יָאוּת. שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי, דָּא דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא, בִּירְכָא יְמִינָא. הָא כֻּלְּהוּ דַּרְגִּין (ס"א קרבנין) עִלָּאִין, דְּאִתְהַנֵּי בְּהוּ מַלְכָּא קַדִּישָׁא בְּקַדְמִיתָא. וְדָא מֵיכְלָא דִּילֵיהּ וַהֲנָאָה דִּילֵיהּ. עַד הָכָא מֵיכְלָא דְּמַלְכָּא עִלָּאָה בְּקַדְמִיתָא.

544. וְאַחַר שֶׁנּוֹתֵן לָהֶן רְשׁוּת, כָּל אַחַת וְאַחַת נֶהֱנֵית וְאוֹכֶלֶת (כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ). וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי עִם בָּשְׂמִי – אֵלּוּ הֵן מַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת. מוֹרִי עִם בָּשְׂמִי, אוֹכְלִים וְנֶהֱנִים כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. (זוֹ זְרוֹעַ יָמִין בְּיֶרֶךְ שְׂמֹאל). אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי – זֶה יַעֲקֹב בְּרָחֵל, זוֹ אֲכִילָה כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ. שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי – זוֹ זְרוֹעַ שְׂמֹאל בְּיֶרֶךְ יָמִין. הֲרֵי כֻּלָּן מַדְרֵגוֹת (קָרְבָּנוֹת) עֶלְיוֹנוֹת שֶׁנֶּהֱנֶה מֵהֶן הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרִאשׁוֹנָה, וְזוֹ הָאֲכִילָה שֶׁלּוֹ וְהַהֲנָאָה שֶׁלּוֹ. עַד כָּאן אֲכִילַת הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן בָּרִאשׁוֹנָה.

When the High Priest enters the Holy of Holies in the Temple, he is ready to sacrifice his soul for the unification with the Light. In this process, he recites a holy name drawing the light that sustains the entire world. The Levites sing with joy while escorting him to his important work.

The Israelites wait in silence to see the High Priest come out safe. They rejoice when his work is successfully completed. The Holy Throne and the Holy Creatures, Lion, Ox, Eagle and Man become fully connected to the lower levels and the Light flows to the world through the seven Sefirot. A few days later that light is distributed to the 70 nations of the world through a process of sacrificing 70 oxen.

If the High Priest doesn't have pure consciousness at the time of the connection, his soul leaves his body and he dies.

Lesson:

Our consciousness is the exercise of the soul in controlling and determining the outcome of our actions. Without consciousness, the body is just flesh connected to the materials of the world to prolong its temporary state.

To prolong life we need to connect to the source of Life with pure consciousness. We should be ready to let go of all attachments to the physical world when our time to leave is due. Even if we are rich and famous we should get to the point

of knowing that the ultimate life's goal is about having the merit to be in the Final Redemption and the Resurrection.

545. מִכָּאן וּלְהָלְאָה, יָהִיב רְשׁוּ לְד׳ דְּיוּקְנִין דְּזָקִיקִין בְּכוּרְסְיָיא, וּלְכָל אִינּוּן דְּמִתְפַּשְׁטָן מִנַּיְיהוּ, לְאִתְהַנֵּי וּלְמֵיכַל. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים. אִכְלוּ רֵעִים, אִלֵּין אִינּוּן אַרְבַּע דְּיוּקְנִין דְּאַמְרָן. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים, כָּל אִינּוּן דְּמִתְפַּשְׁטֵי מִנַּיְיהוּ, וְכֻלְּהוּ אַכְלֵי וּמִתְפַּשְׁטֵי, וְאִתְהַנּוּן כַּדְקָא יָאוּת, וְאַנְהִירוּ אַנְפִּין, וְעָלְמִין כֻּלְּהוּ בְּזִוְּרָוָה, (דף רמ"א ע"ב) וְכָל זַד וְזַד, בֵּין דַּרְגִּין עִלָּאִין, וּבֵין דַּרְגִּין תַּתָּאִין, בִּיסוֹדָא דִלְהוֹן מִתְקָרְבִין וּמִתְהַנִּין. דָּא אִיהוּ רָזָא וְסִתְרָא דְקָרְבְּנָא כַּדְקָא זְזֵי.

545. מִכָּאן וּלְהָלְאָה נָתַן רְשׁוּת לְאַרְבַּע דְּמְיוֹת שֶׁחֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא, וּלְכָל אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מִמֶּנּוּ, לֵהָנוֹת וְלֶאֱכֹל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים. אִכְלוּ רֵעִים – אֵלּוּ הֵן אַרְבַּע דְּמְיוֹת כְּמוֹ שֶׁאָמַרְנוּ. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים – כָּל אוֹתָם שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶן, וְכֻלָּם אוֹכְלִים וּמִתְפַּשְׁטִים וְנֶהֱנִים כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, וּמְאִירִים הַפָּנִים, וְהָעוֹלָמוֹת כֻּלָּם בְּשִׂמְחָה. וְכָל אֶחָד וְאֶחָד, בֵּין מַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת וּבֵין מַדְרֵגוֹת תַּחְתּוֹנוֹת, בַּשֹּׁרֶשׁ שֶׁלָּהֶם מִתְקָרְבִים וְנֶהֱנִים. זֶהוּ סוֹד וְסֵתֶר הַקָּרְבָּן כְּמוֹ שֶׁרָאוּי.

546. אָתוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּשְׁאַר זַבְּרַיָּיא, וְאִשְׁתְּטָזוּ קַמֵּיהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אִלְמְלֵא לָא אִתְמְסַר אוֹרַיְיתָא בְּטוּרָא דְסִינַי, אֶלָּא דְּאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא בַּר יוֹזָאי אוֹרַיְיתָא וְסִתְרִין דִילִי, דַּיֵּי לְעָלְמָא. וַוי כַּד תִּסְתָּלַק מִן עָלְמָא. מַן יַנְהִיר בּוּצִינִין דְּאוֹרַיְיתָא, כְּלָא יִתְזַזַּף מֵהַהוּא יוֹמָא. דְּהָא עַד דְּיֵיתֵי מַלְכָּא מְשִׁיזָא, לָא לִיהֲוֵי דָּרָא כְּדָרָא דָּא, דְּרַבִּי שִׁמְעוֹן שָׁרֵי בְּגַוֵּיהּ.

546. בָּאוּ רַבִּי אֶלְעָזָר וְרַבִּי אַבָּא וּשְׁאָר הַחֲבֵרִים וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי אַבָּא, אִם לֹא נִמְסְרָה הַתּוֹרָה בְּהַר סִינַי, אֶלָּא שֶׁהָיָה אוֹמֵר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הֲרֵי בֶּן יוֹחַאי הוּא הַתּוֹרָה וְהַסְּתָרִים שֶׁלִּי – דַּי לָעוֹלָם. אוֹי כַּאֲשֶׁר תִּסְתַּלֵּק מִן הָעוֹלָם. מִי יָאִיר אוֹרוֹת הַתּוֹרָה. הַכֹּל יֶחֱשַׁךְ מֵאוֹתוֹ יוֹם. שֶׁהֲרֵי עַד שֶׁיָּבֹא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לֹא יִהְיֶה דּוֹר כְּדוֹר זֶה שֶׁרַבִּי שִׁמְעוֹן נִמְצָא בְּתוֹכוֹ.

547. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, עַל רָזָא דָא, אָסִיר לֵיהּ לִבַר נָשׁ לִטְעוֹם כְּלוּם, עַד דְּיֵיכוּל מַלְכָּא עִלָּאָה, וּמַה אִיהוּ. צְלוֹתָא. צְלוֹתָא דְּבַר נָשׁ, כְּגַוְונָא דָא, בְּקַדְמִיתָא, מְזַמְּנִין לְדִיוּקְנִין דְּזָקִיקִין בְּכוּרְסְיָיא, עַל אִינּוּן בְּרִיָּין, דְּמִתְפַּשְׁטֵי רוּזִין דִלְהוֹן, עַל עוֹפֵי וּבְעִירֵי, לְקָרְבְּנָא בְּרִיָּין דְּרוּזָא דִלְהוֹן יְסוֹדָא בְּהַאי עָלְמָא מִנַּיְיהוּ, וְהַיְינוּ (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ, דְּהָא בְּרִיָּין דְּאִתְזַזְיָין לְקָרְבְּנָא רוּזָא דִילְהוֹן, מִתְפַּשְׁטָ עָלַיְיהוּ אַרְבַּע דְּיוּקְנִין, מְזַמְּנָן עַל קָרְבְּנִין אִלֵּין. וְהַיְינוּ דְקָאָמַרְן, וְהָאוֹפַנִּים וְזַיּוֹת

547. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, עַל סוֹד זֶה אָסוּר לוֹ לְבֶן אָדָם לִטְעֹם כְּלוּם עַד שֶׁיֹּאכַל הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן. וּמַה הוּא? תְּפִלָּה. תְּפִלָּה שֶׁל בֶּן אָדָם, כְּדֶגֶמֶת זֶה בַּתְּחִלָּה מְזַמְּנִים לַדְּמְיוֹת שֶׁחֲקוּקוֹת בַּכִּסֵּא עַל אוֹתָן הַבְּרִיּוֹת שֶׁמִּתְפַּשְׁטוֹת רוּחוֹת שֶׁלָּהֶן עַל עוֹפוֹת וּבְהֵמוֹת לְקָרְבָּן, בְּרִיּוֹת שֶׁהָרוּחַ שֶׁלָּהֶן יְסוֹד בָּעוֹלָם הַזֶּה מֵהֶן, וְזֶהוּ (תהלים קד) מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ ה׳, שֶׁהֲרֵי בְּרִיּוֹת שֶׁרָאוּיוֹת לְהַקְרִיב, רוּחַ שֶׁלָּהֶן מִתְפַּשֶּׁטֶת עֲלֵיהֶן, אַרְבַּע דְּמְיוֹת מְזֻמָּנוֹת עַל קָרְבָּנוֹת אֵלּוּ. וְזֶהוּ שֶׁאָנוּ אוֹמְרִים, וְהָאוֹפַנִּים וְחַיּוֹת

הַקֹּדֶשׁ, וְכָל אִינּוּן זַיְילִין אַזְדָּרְנִין דְּקָא מִתְפַּשְׁטֵי הַקֹּדֶשׁ, וְכָל אוֹתָם חֵילוֹת אֲחֵרִים שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶם. בְּעַיְיהוּ.

Song of Songs 5:1
" בָּאתִי לְגַנִּי, אֲחֹתִי כַלָּה–אָרִיתִי מוֹרִי עִם-בָּשְׂמִי, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם-דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי; אִכְלוּ רֵעִים, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים"
"I have come into my garden, my sister, my bride; I have gathered my myrrh along with my balsam. I have eaten my honeycomb and my honey; I have drunk my wine and my milk. Eat, friends; drink and imbibe deeply, O lovers."
Rabbi Shimon reveals the secret of the spiritual effect of the offerings on the Altar.
When they burn and ascend up to the Creatures of the Holy Throne they spread out to upper and lower levels and each comes closer to its root and gets fulfilled.
Rabbi Aba bows down, lowering himself with honor before Rabbi Shimon, saying: "If God didn't give the Torah on Mount Sinai, He would say that the son of Yochai (Rabbi Shimon) is the Torah and the revealed secrets are sufficient for the world.
Wow to the world for the time that you pass away. The world will be in darkness because no one could reveal the light of the Torah as him until Mashiach comes".
Rabbi Shimon then said that the secret he revealed teaches us that we cannot eat until we make a spiritual connection. The upper levels need to 'eat' first before the light can be spread out and down to our levels.
We do that with prayer and blessings before we eat. During meals and especially on Shabbat it would be better to add Zohar study in order to increase the Light that is drawn down through the meal.
A Kabbalist taught his students "Eat in order to make a blessing and not make a blessing to eat".
The students were mumbling their blessings quickly so they could start eating the food. He taught them the lesson of not swallowing words as we studied on the DZ not long ago. The title of this article implies that we should focus on the light that comes through the food and not the physical pleasure of eating it. Following one way can get you fatter and the other, 'lighter'.
Every word in the blessing of "Baruch Ata YHVH …." is like a code used to open a channel of light.
We consume food not to accumulate it in our body but to absorb the positive energy from it and dispose of the waste. We should focus on the energy before we put anything into our mouth.
If you take fruit in your hand, don't think about the juiciness that will fill your mouth with pleasure but the energy that this fruit can provides, to have a healthy mind in a healthy body.
Pause before you eat, look at the food and understand that basically, it is light 'dressed' in material form. The only way to connect to the energy that gave it identity is with a proper blessing.
Now we know how to eat 'light'.

For those who don't know the actual blessings, look for it in books and the internet. In the meantime, you can use the general blessing of "Baruch Ata Adonai Eloheinu Melech HaOlam, Sh'Hakol Nihya Bi'Dvaro" ("Blessed are You Lord God, King of the world that everything came to existence with His words"). Use Hebrew pronunciation.
This blessing connects the power of words to the words of creation and the seed of everything.
and… Bon Appetite… to your health…

548. וּלְבָתַר כַּהֲנָא רַבָּא דְּקָא מְיַיחֵד שְׁמָא קַדִּישָׁא, הַיְינוּ אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבְתָּנוּ וְכוּ׳. יְחוּדָא דְּקָא מְיַיחֵד, הַיְינוּ (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד. וּלְבָתַר לֵיוָאֵי, דְּקָא מִתְעָרֵי לְנַגּוּנָא, הַיְינוּ (דברים יא) וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ וְגוֹ׳, הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה וְגוֹ׳. דָּא נַגּוּנָא דְּלֵיוָאֵי, בְּגִין לְאַסְתָּרָא סִתְרָא (ס"א לאתערא סטרא) דָּא, בְּקוּרְבָּנָא דָּא. וּלְבָתַר יִשְׂרָאֵל, דָּא אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן, יִשְׂרָאֵל סָבָא דְּקַיְימָא עַל קָרְבְּנָא, (קרבנא עילאה הא דרגין) דְּאִיהִי י׳ דַּרְגִּין עִלָּאִין פָּנִימָאִין דְּכֻלָּא, קַיְימָא עַל פָּתוֹרָא.

548. וּלְבַסּוֹף הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל שֶׁהוּא מְיַחֵד אֶת הַשֵּׁם הַקָּדוֹשׁ, וְזֶהוּ שֶׁאוֹמְרִים אַהֲבַת עוֹלָם אַהַבְתָּנוּ וְכוּ׳. וְהַיִּחוּד שֶׁמְּיַחֵד, זֶהוּ (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל ה׳ אֱלֹהֵינוּ ה׳ אֶחָד. וּלְבַסּוֹף הַלְוִיִּם שֶׁמִּתְעוֹרְרִים לְנִגּוּן, זֶהוּ (שם יא) וְהָיָה אִם שָׁמֹעַ וְגוֹ׳, הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה וְגוֹ׳. זֶה נִגּוּן הַלְוִיִּם, כְּדֵי לְהַסְתִּיר סֵתֶר (לְעוֹרֵר צַד) זֶה בְּקָרְבָּן זֶה. וְאַחַר כָּךְ יִשְׂרָאֵל, זֶה אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן, יִשְׂרָאֵל סָבָא שֶׁעוֹמֵד עַל הַקָּרְבָּן, (קָרְבָּן עֶלְיוֹן אֵלּוּ הַמַּדְרֵגוֹת) שֶׁהִיא עֶשֶׂר מַדְרֵגוֹת עֶלְיוֹנוֹת פְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַכֹּל, עוֹמְדוֹת עַל הַשֻּׁלְחָן.

549. אֲבָל אֵין רְשׁוּת לְאֶחָד מֵהֶם לֶאֱכֹל וּלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַקָּרְבָּן עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן אוֹכֵל. וְזֶהוּ ג׳ רִאשׁוֹנוֹת וְג׳ אַחֲרוֹנוֹת. כֵּיוָן דְּאִיהוּ אָכִיל, יָהִיב רְשׁוּ לְד׳ דְּיוּקְנִין, וּלְכָל אִינּוּן סִטְרִין דְּמִתְפָּרְשָׁן מִנַּיְיהוּ, לְמֵיכַל.

549. אֲבָל אֵין רְשׁוּת לְאֶחָד מֵהֶם לֶאֱכֹל וּלְהוֹשִׁיט יָדוֹ לַקָּרְבָּן עַד שֶׁהַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן אוֹכֵל. וְזֶהוּ ג׳ רִאשׁוֹנוֹת וְג׳ אַחֲרוֹנוֹת. כֵּיוָן שֶׁהוּא אָכַל, נָתַן רְשׁוּת לְאַרְבַּע דְּמְיוֹת, וּלְכָל אוֹתָם הַצְּדָדִים שֶׁנִּפְרָדִים מֵהֶן, לֶאֱכֹל.

550. כְּדֵין אָדָם, דְּאִיהוּ דְּיוּקְנָא דְּכָלִיל כָּל שְׁאַר דְּיוּקְנִין, מָאִיךְ וְנָפִיל עַל אַנְפּוֹי, וּמָסִיר גַּרְמֵיהּ וְרוּחֵיהּ לְגַבֵּי אָדָם דִּלְעֵילָא, דְּקַיְימָא עַל אִינּוּן דְּיוּקְנִין, דְּכָלִיל כָּל דְּיוּקְנִין, לְאַתְעָרָא לֵיהּ עָלֵיהּ כַּדְקָא זְזֵי, וְהַיְינוּ (תהלים כה) אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא, לְאַתְעָרָא (תלת) דְּיוּקְנִין אַזְרָנִין, וְכָל אִינּוּן דְּמִתְפַּשְׁטֵי מִנַּיְיהוּ. (תהלה לדוד) וְהַיְינוּ (תהלים קמה) יַבִּיעוּ. יְרַנְּנוּ. יֹאמֵרוּ. יְדַבֵּרוּ. וְכֻלְּהוּ אַכְלִין וְאִתְהַנְּיָין כָּל זַזְד וְזַזְד כַּדְקָא זְזֵי לֵיהּ.

550. וְאָז אָדָם, שֶׁהוּא דְּמוּת שֶׁכּוֹלֶלֶת אֶת כָּל שְׁאָר הַדְּמְיוֹת, יוֹרֵד וְנוֹפֵל עַל פָּנָיו, וּמוֹסֵר עַצְמוֹ וְרוּחוֹ לְגַבֵּי הָאָדָם הָעֶלְיוֹן שֶׁעוֹמֵד עַל אוֹתָן הַדְּמְיוֹת, שֶׁכּוֹלֵל כָּל הַדְּמְיוֹת, לְעוֹרֵר אוֹתוֹ עָלָיו כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים כה) אֵלֶיךָ ה׳ נַפְשִׁי אֶשָּׂא, לְעוֹרֵר (שָׁלֹשׁ) דְּמְיוֹת אַחֵרוֹת וְכָל אֵלּוּ שֶׁמִּתְפַּשְׁטִים מֵהֶן. (תְּהִלָּה לְדָוִד) וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם קמה) יַבִּיעוּ. יְרַנְּנוּ. יֹאמֵרוּ. יְדַבֵּרוּ. וְכֻלָּם אוֹכְלִים וְנֶהֱנִים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לוֹ.

Another aspect of the sacrifices is the prayer of Shema Israel. The first six words are the aspect of the unification that the High Priest does in the Holy Temple. The four paragraphs of the Shema come directly from three places in the Torah and connect to the Holy Throne and the Holy Creatures. Man is the beneficiary of this connection as it fulfills the ten Sefirot with light. The entire Shema prayer has 1000 letters.

Psalms 25:1

"לְדָוִד: אֵלֶיךָ יְהוָה, נַפְשִׁי אֶשָּׂא"

"of David. Unto you, YHVH, do I lift up my soul"

The Zohar teaches us that we need to put our soul into the prayer so we can awaken the Holy Throne to spread out its light.

Psalms 25 is a good meditation to spiritually lift up our souls and open channels for our prayers.

Have this name in front of you when you read Psalms 25.

551. מִכָּאן וּלְהָלְאָה יֹאמַר אָדָם צָרוֹת שֶׁלּוֹ בּוֹ (שֶׁל לִבּוֹ), זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם כ) יַעֲנְךָ ה׳ בְּיוֹם צָרָה. (צָרָה) כְּעֵבָרָה שֶׁיּוֹשֶׁבֶת בְּצָרָה, כְּדֵי לְהַפֵּךְ אֶת כֻּלָּם לִהְיוֹת סָנֵגוֹרִים עַל הָאָדָם. וְעַל זֶה כָּתוּב (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ וְגוֹ׳.

551. מִכָּאן וּלְהָלְאָה יֵיאָמַר בַּר נָשׁ עָאקוּ דִּילֵיהּ בֵּיהּ (ס"א דלביה), הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים כ) יַעֲנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה. (עאקו) כְּעוּבַּרְתָּא דְּיָתְבָא בְּעָאקוּ, לְאִתְהַפָּכָא כֻּלְּהוֹן סַנֵּיגוֹרִין עָלֵיהּ דְּבַר נָשׁ. וְעַל דָּא כְּתִיב (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לוֹ וְגוֹ׳.

552. רַבִּי שִׁמְעוֹן הָיָה הוֹלֵךְ לִטְבֶרְיָה. פָּגַע בּוֹ אֵלִיָּהוּ, אָמַר לוֹ, שָׁלוֹם עָלֶיךָ מוֹרִי. אָמַר לוֹ רַבִּי שִׁמְעוֹן, בַּמָּה עוֹסֵק הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בָּרָקִיעַ? אָמַר לוֹ, בְּקָרְבָּנוֹת עוֹסֵק, וְאוֹמֵר דְּבָרִים חֲדָשִׁים מִשִּׁמְךָ. אַשְׁרֶיךָ! וּבָאתִי לְהַקְדִּים לְךָ שָׁלוֹם, וְדָבָר אֶחָד רוֹצֶה אֲנִי לִשְׁאֹל מִמְּךָ לְהַסְכִּים; בַּיְשִׁיבָה שֶׁל הָרָקִיעַ שָׁאֲלוּ שְׁאֵלוֹת: הָעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, וַהֲרֵי כָּתוּב (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה וְגוֹ׳, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי וְגוֹ׳. מִי

552. רַבִּי שִׁמְעוֹן הֲוָה אָזִיל לִטְבֶרְיָא, פָּגַע בֵּיהּ אֵלִיָּהוּ, אָמַר לֵיהּ שְׁלָמָא עָלֵיהּ דְּמוֹר. אָמַר לֵיהּ רַבִּי שִׁמְעוֹן, בְּמַאי קָא עָסִיק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּרְקִיעָא. אָמַר לֵיהּ בְּקָרְבָּנוֹת עָסִיק, וְאָמַר מִלִּין זַדְּתִין מִשְּׁמָךְ, זַכָּאָה אַנְתְּ, וַאֲתֵינָא לְאַקְדְּמָא לָךְ שְׁלָם, וּמִלָּה זַדָּא בָּעֵינָא לְמִשְׁאַל מִנָּךְ, לְאַסְכְּמָא. בְּמִתִּיבְתָּא דִּרְקִיעָא שְׁאָלְתָּא שָׁאִילוּ, עָלְמָא דְּאָתֵי לֵית בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, וְהָא כְּתִיב (שיר השירים ה) בָּאתִי לְגַנִּי אֲזוֹתִי כַלָּה וְגוֹ׳,

אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי וְגוֹ׳. מַאן דְּלֵית בֵּיהּ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, אֵיהוּ אָמַר אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם זַלְבִּי.

שֶׁאֵין בּוֹ אֲכִילָה וּשְׁתִיָּה, הוּא אוֹמֵר אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי?!

Rabbi Shimon was walking on the way to Tiberia, Elijah the prophet met him and said: “Shalom on you my teacher”. Rabbi Shimon asked him to what God is doing in the heavens and Elijah answered that God is dealing with sacrifices and quoted new revelations from Rabbi Shimon. The story doesn’t sound believable. Elijah was teaching Rabbi Shimon throughout the Zohar and why is he calling him ‘My Teacher’ here? Then Elijah said that God is quoting new revelations from Rabbi Shimon. When we learn something new from someone else he becomes our teacher even if it is for a short time. Giving that respect opens a proper channel to absorb the new knowledge. Rabbi Shimon’s new revelations made him a teacher for the upper worlds. It is no wonder that when he passed away 70 great souls from heavens came to escort his soul on the way up. Rabbi Shimon made himself a pure channel of the light. He could use the light and easily find more sources of light. If we tap into a great source of power we can do a lot more to manifest it and create new things. The kindergarten teacher gives the kids play dough. Each of them can create new and different shapes as they are capable of imagining and forming. We make progress using energies from around us to form new things. They are all pieces of the ‘play-dough’ that God gave us. These new things at the fundamental level existed at the time of creation. The ‘new’ aspect of it is what and how we use it in our actions. The explanation above was just on a material level. Rabbi Shimon could control the flow of light as he wanted and could make more ‘play dough’. He revealed the Torah secrets and created new channels of Light to the world. God, like a good father, hid his treasures from his son, giving him the opportunity to earn and own them by digging them out. When we study the Zohar we connect to the same channels of lights that Rabbi Shimon opened for us. Repeating the study gives us more levels of depth in understanding and connecting to the Torah that is the aspect of the Tree of Life.

553. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאי קָא אָתִיב לוֹן. אָמַר לֵיהּ, אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָא בַּר יוּזָאי יֵימָא. וַאֲתֵינָא לְמִשְׁאַל מִנָּךְ. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כַּמָּה זְבִיבוּ זִבֵּב קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּמִסְגִּיאוּ דְּרָזִימוּ דְּרָזִים לָהּ, שֶׁנֵּי עוֹבָדוֹי מִמַּה דְּהוּא עָבִיד. דְּאַף עַל גַּב דְּלָאו אוֹרְזוּי בְּמֵיכְלָא וּמִשְׁתְּיָיא, בְּגִין רְזִימוּתָא, אָכִיל וְשָׁתֵה. הוֹאִיל וְאָתֵי לְגַבָּהּ, עָבִיד רְעוּתָהּ. כֻּלָּהּ עַיְילַת לְזוּוּפָהּ, וּבָעֵת לְמֵיכַל, לֵית דִּין

553. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַה הֵשִׁיב לָהֶם? אָמַר לוֹ, אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הֲרֵי בַּר יוֹחַאי יֹאמַר, וּבָאתִי לִשְׁאֹל מִמְּךָ. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, כַּמָּה חֲבִיבוּת חִבֵּב הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִכְנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, וּמֵרִבּוּי הָאַהֲבָה שֶׁאוֹהֵב אוֹתָהּ, שִׁנָּה מַעֲשָׂיו מִמַּה שֶׁהוּא עוֹשֶׂה. שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁאֵין דְּרָכָיו בַּאֲכִילָה וּשְׁתִיָּה – בִּגְלַל הָאַהֲבָה אָכַל וְשָׁתָה. הוֹאִיל וּבָא אֶצְלָהּ, עָשָׂה רְצוֹנָהּ. כֹּלָּה נִכְנֶסֶת לַחֲפָּה וְרוֹצָה לֶאֱכֹל, אֵין זֶה דִּין שֶׁיֹּאכַל חֲתָנָהּ עִמָּהּ אַף

דְּיֵיכוּל וְזַתְנָה בַּהֲדָהּ, אַף עַל גַּב דְּלָאו אָרְזֵיהּ לְמֶעְבַּד הָכִי. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב בָּאתִי לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַּלָּה. הוֹאִיל וּבָאתִי אֶצְלָהּ וְלַעֲלוֹת עִמָּהּ לַחֻפָּה, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי וְגוֹ'.

עַל גַּב שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ לַעֲשׂוֹת כָּךְ?! זֶהוּ שֶׁכָּתוּב בָּאתִי לְגַנִּי אֲחוֹתִי כַּלָּה. הוֹאִיל וּבָאתִי אֶצְלָהּ וְלַעֲלוֹת עִמָּהּ לַחֻפָּה, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי וְגוֹ'.

554. וַיִּלְפֵּינָן מִדָּוִד, דְּזַמִּין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְשָׁנֵי עוֹבָדוֹי מִמַּה דְּאָרְזוּוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא קַבִּיל וְעָבִיד רְעוּתֵיהּ. זַמִּין לְמַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא בַּהֲדֵיהּ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים קלב) קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. מַלְכָּא וּמַטְרוֹנִיתָא כַּזְדָא, בְּגִין דְּלָא לְאַפְרָשָׁא לוֹן, שְׁנֵי מָאנִין, וְשָׁנֵי עוֹבָדִין דְּמַלְכָּא.

554. וְלָמַדְנוּ מִדָּוִד, שֶׁהִזְמִין לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וְשִׁנָּה מַעֲשָׂיו מִמַּה שֶׁדְּרָכָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קִבֵּל וְעָשָׂה רְצוֹנוֹ. זִמֵּן לַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה עִמּוֹ – זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קלב) קוּמָה ה' לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. מֶלֶךְ וּמַלְכָּה כְּאֶחָד, כְּדֵי שֶׁלֹּא לְהַפְרִיד אוֹתָם, שִׁנָּה כֵּלִים וְשִׁנָּה מַעֲשִׂים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

555. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים לב) כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ בַּעֲבוּר דָּוִד וְגוֹ'. כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק, לְוֵיֶיךָ מִבָּעֵי לֵיהּ, דְּהָא צֶדֶק מִסִּטְרָא דְּלֵיוָאֵי אִיהוּ. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ, לְוֵיֶיךָ יְרַנֵּנוּ מִבָּעֵי לֵיהּ, דְּהָא רִנָּה וְזִמְרָה בְּלֵיוָאֵי נִינְהוּ, וְאִיהוּ שָׁנֵי וְאָמַר, כַּהֲנֶיךָ וַחֲסִידֶיךָ, דְּאִינּוּן מִסִּטְרָא דִּימִינָא.

555. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שם) כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ בַּעֲבוּר דָּוִד וְגוֹ'. כַּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק?! לְוֵיֶיךָ צָרִיךְ לִכְתֹּב! שֶׁהֲרֵי צֶדֶק מִצַּד הַלְוִיִּם הוּא. וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ?! לְוֵיֶיךָ יְרַנֵּנוּ צָרִיךְ לִכְתֹּב! שֶׁהֲרֵי רִנָּה וְזִמְרָה הִיא בַּלְוִיִּם. וְהוּא שִׁנָּה וְאָמַר כַּהֲנֶיךָ וַחֲסִידֶיךָ, שֶׁהֵם מִצַּד הַיָּמִין.

From this story we learn that God desires and waits for the words of the righteous and with love, He follows them.

Song of Songs 5:1

" בָּאתִי לְגַנִּי, אֲחֹתִי כַּלָּה–אָרִיתִי מוֹרִי עִם-בָּשְׂמִי, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם-דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם-חֲלָבִי; אִכְלוּ רֵעִים, שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דוֹדִים"

"I have come into My garden, My sister, My bride; I have gathered My myrrh along with My balsam. I have eaten My honeycomb and My honey; I have drunk My wine and my Milk. Eat, friends; drink and imbibe deeply, O lovers."

YHVH comes to the garden to connect with the Shechina, Malchut. The Zohar asks why does it say 'I have eaten my honeycomb and my honey' when the YHVH is not one that consumes food and explains: when the Light is unified with the vessel it inherits its attributes. It represents God's unconditional love of all of His Creation.

Like Eve was part of Adam before they were separated, so was the Shechina one with the Light before creating the world of correction.

King David is the aspect of Malchut and in Psalms 132:8 he asks God:

"קוּמָה יְהוָה, לִמְנוּחָתֶךָ: אַתָּה, וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ"

"Arise, YHVH, unto you resting-place; you, and the ark of your strength"

The 'resting-place', מנוחה, is the state of continuous Light that is happening when the Light and the vessel are in unification. Shabbat is a 'resting-place'.

In connection to the previous DZ study, we now understand that God is happy to fulfill Rabbi Shimon's words because they create proper unification between him, the Light and the Shechina, the Vessel.
The Zohar is a tool that Rabbi Shimon left in the world to support the Shechina while she is in exile. Each time we read or listen to the Zohar we connect to the original purpose of the Zohar and share the merit of Rabbi Shimon.

556. אָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּוִד לָאו אוֹרַזוּ דִּילִי הָכִי. אָמַר דָּוִד, בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. תִּקּוּנָא דַּאֲנָא תַּקִּינַת, לָא תְּשַׁנֵּה לֵיהּ. אָמַר לֵיהּ, דָּוִד, הוֹאִיל וְזַמִּינַת לִי, אִית לִי לְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ, וְלָאו רְעוּתִי. וַיַּלְפֵּינָן מֵהַאי, אוֹרְזָא דְּעָלְמָא, דְּמַאן דְּמְזַמֵּן לְאַזְזָרָא, הַהוּא דְּאָתֵי לְגַבֵּיהּ, אִית לֵיהּ לְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ, אַף עַל גַּב דְּלָאו אוֹרְזֵיהּ בְּכָךְ.

556. אָמַר לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, דָּוִד, אֵין דַּרְכִּי כָּךְ. אָמַר דָּוִד, בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ. תִּקּוּן שֶׁאֲנִי תִּקַּנְתִּי, אַל תְּשַׁנֶּה אוֹתוֹ. אָמַר לוֹ, דָּוִד, הוֹאִיל וְזִמַּנְתָּ אוֹתִי, יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ, וְלֹא רְצוֹנִי. וּלְמֵדִים מִכָּאן דֶּרֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁמִּי שֶׁמְּזַמֵּן לְאַחֵר, אוֹתוֹ שֶׁבָּא אֶצְלוֹ יֵשׁ לוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ אַף עַל גַּב שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ בְּכָךְ.

557. כַּךְ (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וְגוֹ', הוֹאִיל וְאָתָא זָתָן לְגַבֵּי כַּלָּה, אַף עַל גַּב דְּלָאו אוֹרְזֵיהּ לְמִשְׁכַּב. אֶלָּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְאִיהִי יָהֲבָה לֵיהּ אֲבָנִין לְמִשְׁכַּב, כֹּלָּא יְקַבֵּל בִּרְעוּתָא דִּלְבָּא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא, עַל אִינּוּן אֲבָנִין, אַף עַל גַּב דְּלָאו אוֹרְזֵיהּ בְּכָךְ.

557. כָּךְ (בראשית כח) וַיִּקַּח מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וְגוֹ'. הוֹאִיל וּבָא חָתָן אֵצֶל הַכַּלָּה, אַף עַל גַּב שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ לִשְׁכַּב אֶלָּא בְּכָרִים וּכְסָתוֹת, וְהִיא נָתְנָה לוֹ אֲבָנִים לִשְׁכַּב – הַכֹּל יְקַבֵּל בִּרְצוֹן הַלֵּב. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא, עַל אוֹתָם אֲבָנִים, אַף עַל גַּב שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ בְּכָךְ.

Psalms 132:9 "כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ-צֶדֶק; וַחֲסִידֶיךָ יְרַנְּנוּ" "May your priests be clothed with your righteousness; may your faithful people (חֲסִידֶיךָ) sing for joy" King David mixed the right and the left. He connected the priests that are from the right, with צֶדֶק, righteousness, that is related to the left column and Malchut. The Levites are from the left column and they serve the Priests in the Holy Temple with singing and joy. King David connected them to Chessed which is the right column. He didn't make a mistake but he wanted God to follow his request and allow this joint light to be revealed in balance. The following verse reveals his request from God. Psalms 132:10 "בַּעֲבוּר, דָּוִד עַבְדֶּךָ– אַל-תָּשֵׁב, פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ" "For the sake of Your servant David, do not reject the one You have anointed (to be a king)" He humbled Himself as a servant and asked not to reject his special connection of words. This is the power of King David and Psalms that he left for us as a great tool of connection to the Light of the Creator. We use Psalms in all of our prayers. The Zohar quotes Psalms in many studies and reveals the inner secrets as in this one. This Zohar section continued the study of the previous one to teach us that when we draw down the light to the vessel it follows our desires. Build the proper vessel and the Light will fulfill it. King David and Rabbi Shimon didn't

write the great secrets for their own connection or glory. They built great vessels for us to use and continue the Light to the world.

558. אוף נָבִיו הָכָא, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי אַף עַל גַּב דְּלָאו אָרְזוּי בְּכָךְ, בְּגִין רְזִימוּ דְּכַלָּה. וְעִם כָּל דָּא בְּבֵיתָא דְּכַלָּה וְלָא בַּאֲתָר אַזְוָרָא. בְּאַתְרֵיהּ לָא אָכִיל וְלָא שָׁתֵי, בַּאֲתָר דִּילָהּ אָכִיל וְשָׁתֵי. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, בָּאתִי לְגַנִּי. מַלְאָכִין דְּשָׁדַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַבְרָהָם, לָא אַכְלוּ וְלָא שָׁתוּ בְּאַתְרֵיהוּ, בְּגִין אַבְרָהָם אַכְלוּ וְשָׁתוּ. אָמַר לֵיהּ, רִבִּי. זַיְיךְ, מִלָּה דָּא בָּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֵימַר, וּבְגִין דְּלָא לְמֶזְזָק טִיבוּ לְגַרְמֵיהּ, קַבְּלִי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, סָלִיק מִלָּה לְגַרְמָךְ, זַכָּאָה אַנְתְּ בְּעָלְמָא, דְּמָארָךְ מִשְׁתַּבַּח בָּךְ לְעֵילָא. וְעָלָךְ כְּתִיב, (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים.

558. אַף גַּם כָּאן, אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי – אַף עַל גַּב שֶׁאֵין דַּרְכּוֹ בְּכָךְ, בִּגְלַל אַהֲבָה שֶׁל הַכַּלָּה. וְעִם כָּל זֶה בְּבֵיתָהּ שֶׁל הַכַּלָּה, וְלֹא בְּמָקוֹם אַחֵר. בִּמְקוֹמוֹ לֹא אוֹכֵל וְלֹא שׁוֹתֶה – בַּמָּקוֹם שֶׁלָּהּ אוֹכֵל וְשׁוֹתֶה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב בָּאתִי לְגַנִּי. מַלְאָכִים שֶׁשָּׁלַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְאַבְרָהָם לֹא אָכְלוּ וְלֹא שָׁתוּ בִּמְקוֹמָם – בִּשְׁבִיל אַבְרָהָם אָכְלוּ וְשָׁתוּ. אָמַר לוֹ, רַבִּי, חַיֶּיךָ דָּבָר זֶה רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לוֹמַר, וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא לְהַחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמוֹ לִפְנֵי כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, הֵבִיא הַדָּבָר לְפָנֶיךָ. אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם, שֶׁאֲדוֹנְךָ מִשְׁתַּבֵּחַ בְּךָ לְמַעְלָה, וְעָלֶיךָ כָּתוּב (שמואל-ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים.

559. (במדבר כ"ח) אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי וְגוֹ', רִבִּי יוּדָאי אָמַר, בְּקָרְבָּנָא אִית עָשָׁן, וְאִית רֵיזַז, וְאִית נִיזוּזַז. עָשָׁן: אִינּוּן מָאנֵי דְּרוּגְזָא. דִּכְתִיב, (דברים כט) כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף יְיָ. אִינּוּן אִתְהַנּוּן מֵעָשָׁן. וְעָשָׁן רוּגְזָא, בְּזוּטָמָא אִיהוּ. רֵיזַז: אִינּוּן דְּאִקְרוּן תַּפּוּזִין. אָמַר רִבִּי אַבָּא, כַּתַּפּוּזִים. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (שיר השירים ז) וְרֵיזַז אַפֶּיךָ כַּתַּפּוּזִים.

559. (במדבר כח). רַבִּי יוּדָאי אָמַר, בַּקָּרְבָּן יֵשׁ עָשָׁן, וְיֵשׁ רֵיחַ, וְיֵשׁ נִיחוֹחַ. עָשָׁן – אֵלּוּ בַּעֲלֵי הָרֹגֶז, שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כט) כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף ה'. אֵלּוּ נֶהֱנִים מֵהָעָשָׁן, וְעַשַּׁן רֹגֶז בַּחֹטֶם הוּא. רֵיחַ – אֵלּוּ שֶׁנִּקְרָאִים תַּפּוּחִים. אָמַר רַבִּי אַבָּא, כַּתַּפּוּחִים – זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שיר השירים ז) וְרֵיחַ אַפֶּךָ כַּתַּפּוּחִים.

In the previous DZs, we learned that God sent Elijah to Rabbi Shimon to discuss the study of the sacrifices. Elijah came to hear Rabbi Shimon's opinion and went back to the study that was in progress in the upper worlds. Elijah revealed to him that God didn't want to deliver the study by Elijah himself but he wanted Rabbi Shimon to do it because he was using him as a channel. The Zohar here quotes the last words of King David revealing that the spirit of God was in him and spoke through him. 2 Samuel 23:2 "רוּחַ יְהוָה, דִּבֶּר-בִּי; וּמִלָּתוֹ, עַל-לְשׁוֹנִי" "The Spirit of YHVH speaks by me; his word is on my tongue" 2 Samuel 23:3 "אָמַר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, לִי דִבֶּר צוּר יִשְׂרָאֵל: מוֹשֵׁל, בָּאָדָם–צַדִּיק, מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים" "The God of Israel has spoken; to me spoke the Rock (also means Creator) of Israel, govern Man – Righteous, govern the awe of God (אֱלֹהִים, ELHYM)" The difference between regular people and righteous ones is that regular people are governed by the system of God and righteous people can control and command the spiritual system to follow their wishes. Most people who are just beginning their study of the Zohar wish to have the 'magical' power of 'Abra CaDabra'. These two words

mean “I’ll create as I speak”. On the deeper levels, the Zohar can get us to that kind of control but the person must be totally pure, humble and without any selfish agenda. Only then he could channel the light and control the material world. Until you achieve the purity level of Rabbi Shimon, of the humility of King David, use the Zohar to control your soul, bringing it to a higher level.

560. (במדבר כ"ח) **אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר. מַאי בַבֹּקֶר. דָּא בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם. דִּכְתִיב,** (בראשית כב) **וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר. מְנָלָן דְּהַאי בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם הוּא. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, מֵהָכָא,** (בראשית מד) **הַבֹּקֶר אוֹר. בֹּקֶר אוֹר לָא כְתִיב, אֶלָּא הַבֹּקֶר אוֹר, וְדָא אוֹר קַדְמָאָה, דְּבָרָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית, וְעַל דָּא תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר דְּאִשְׁתְּמוֹדְעָא. וְלָקֳבֵל בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם, אִתְקְרִיב קָרְבְּנָא דָּא. קָרְבָּן דְּבֵין הָעַרְבַּיִם, דָּא יִצְחָק, וְלָקֳבֵל עֶרֶב דְּיִצְחָק אִתְקְרִיב. מְנָלָן. דִּכְתִיב,** (בראשית כד) **וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב. וְעֶרֶב דְּיִצְחָק הוּא, וְהָא אוֹקִימְנָא.**

560. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר (במדבר כח). מַהוּ בַבֹּקֶר? זֶה בֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כב) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר. מִנַּיִן לָנוּ שֶׁזֶּה הַבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם? אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, מִכָּאן, שֶׁנֶּאֱמַר (שם מד) הַבֹּקֶר אוֹר. בֹּקֶר אוֹר לֹא כָתוּב, אֶלָּא הַבֹּקֶר אוֹר, וְזֶה אוֹר רִאשׁוֹן שֶׁבָּרָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, וְעַל זֶה נֶאֱמַר תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר, בַּבֹּקֶר הַיָּדוּעַ. וּכְנֶגֶד בֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם מַקְרִיבִים קָרְבָּן זֶה. קָרְבָּן שֶׁל בֵּין הָעַרְבַּיִם זֶה יִצְחָק, וּכְנֶגֶד עֶרֶב שֶׁל יִצְחָק נִקְרָב. מִנַּיִן לָנוּ? שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כד) וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה לִפְנוֹת עָרֶב. וְעֶרֶב הוּא שֶׁל יִצְחָק, וַהֲרֵי בֵּאַרְנוּ.

561. **רַעְיָא מְהֵימְנָא פָּקִיד דָּא לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם, וּלְהַקְרִיב קָרְבָּן מוּסַף שַׁבָּת. וַאֲבַתְּרֵיהּ לְהַסְדִּיר לֶחֶם הַפָּנִים וּלְבוֹנָה. וְקָרְבָּן מוּסַף בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, בְּכָל יוֹמָא צָרִיךְ לְשַׁדּוּרֵי דּוּרוֹנָא לְמַלְכָּא בִּידָא דְּמַטְרוֹנִיתָא. אִי אִיהִי בְּרִשּׁוּ בַּעְלָהּ, צָרִיךְ תּוֹסֶפֶת, כְּגוֹן מוּסַף בְּשַׁבָּת וּבְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וּמוּסַף דְּכָל יוֹמִין טָבִין.**

561. מִצְוָה זוֹ לְהַקְרִיב מִנְחָה בְּכָל יוֹם וּלְהַקְרִיב קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת. וְאַחֲרָיו לְסַדֵּר לֶחֶם הַפָּנִים וּלְבוֹנָה, וְקָרְבַּן מוּסָף בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ. הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בְּכָל יוֹם צָרִיךְ לִשְׁלֹחַ דּוּרוֹן לַמֶּלֶךְ בְּיִדֵי הַמַּלְכָּה. אִם הִיא בִּרְשׁוּת בַּעְלָהּ, צָרִיךְ תּוֹסֶפֶת, כְּמוֹ מוּסָף בְּשַׁבָּת וּבְרֹאשׁ חֹדֶשׁ, וּמוּסָף שֶׁל כָּל יָמִים טוֹבִים.

Numbers 28:4
“אֶת-הַכֶּבֶשׂ אֶחָד, תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר; וְאֵת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם”
“The one lamb you shall offer in the morning and the other lamb you shall offer at twilight”
The morning is the aspect of Right column, Chessed, and Abraham. The Zohar connects that to the verse in Genesis 22:3, “וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר”, “And Abraham rose early in the morning”
The morning is light and it is the aspect of the first light created on the first day of Creation. The morning sacrifice connects us to that first light.
The twilight is the aspect of the Left Column, Gevurah, and Isaac. The second sacrifice is offered to create a bridge of light between the day and night. It

subdues the negativity that begins to grow in the afternoon. The code in the Torah is revealed in Genesis 24:63, "וַיֵּצֵא יִצְחָק לָשׂוּחַ בַּשָּׂדֶה, לִפְנוֹת עָרֶב", "And Isaac went out to meditate in the field at the eventide".
Our morning and afternoon prayers are the most important connections of the day because they replace the sacrifices done in the Holy Temple to connect the right and left columns.
Hosea 14:3
"קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אִמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח-טוֹב, וּנְשַׁלֵּמָה פָרִים, שְׂפָתֵינוּ"
"Take words with you, and return to YHVH. Tell Him, 'Forgive all our sins, and accept that which is good: so we offer our lips (prayers) as bulls'."
The Torah teaches us to make a daily connection for our benefit, sustaining a continuous flow of light to our lives.
This is a system that we should follow. People cannot expect to start praying when they are in some kind of trouble and get answered immediately. Some people come to Kabbalah with the belief that it will fix their lives. It's true only after they make the personal correction that may take a long time (especially if you have a big stubborn ego) and build a better and purer vessel.
Field, שדה, is the aspect of Malchut.

562. דְּאִיהִי רְשׁוּת הַיָּחִיד דִּילֵיהּ וְעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא אִיהוּ בַּעְלָהּ דְּהַאי רְשׁוּת. וְיַעֲקֹב דְּתִקֵּן צְלוֹתָא דְּעַרְבִית, אִיהוּ דַּרְגָּא דִּילֵיהּ דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת, דְּאַף עַל גַּב דִּבְגָלוּתָא דְּדוּמָה לְלֵילָה, דְּשַׁלְטִין תַּמָּן סָמָאֵל וְנָחָשׁ, וְכָל מְמָנָן דְּאִכְלוּסִין דִּילֵיהּ, וּשְׁכִינְתָּא נַזְוַתַּת בְּגָלוּתָא עִם יִשְׂרָאֵל, אִיהִי בִּרְשׁוּ דְּבַעְלָהּ אִשְׁתַּכְּוַזַת, הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה מב) אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַוֵּר לֹא אֶתֵּן.

562. שֶׁהִיא רְשׁוּת הַיָּחִיד שֶׁלּוֹ, וְהָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי הוּא בַּעְלָהּ שֶׁל רְשׁוּת זוֹ. וְיַעֲקֹב שֶׁתִּקֵּן תְּפִלַּת עַרְבִית, הוּא מַדְרֵגָה שֶׁלּוֹ שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. בִּגְלַל זֶה בְּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת. שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁבַּגָּלוּת, הַדּוּמָה לְלַיְלָה, שֶׁשּׁוֹלְטִים שָׁם סָמָאֵל וְנָחָשׁ וְכָל הַמְמֻנִּים שֶׁל הַהֲמוֹנִים שֶׁלּוֹ, וּשְׁכִינָה יוֹרֶדֶת בַּגָּלוּת עִם יִשְׂרָאֵל – הִיא נִמְצֵאת בִּרְשׁוּת בַּעְלָהּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מב) אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא אֶתֵּן.

563. וּבְגִין דָּא (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, לֵית פְּגִיעָה, אֶלָּא פִּיּוּסָא. כְּגוֹן (רות א) אַל תִּפְגְּעִי בִּי. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל פַּיְסַת לֵיהּ, דְּלָא יָזוּז מִינָּהּ, דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִיהוּ מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם. מַאי עוֹלָם. דָּא (דף רמ"ב ע"ב) שְׁכִינְתָּא. תַּרְגּוּם עוֹלָם, עָלְמָא, לִישָׁנָא דְּעוּלִימָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמֵר, הָעַלְמָה. וּמַה כְּתִיב בֵּיהּ, (בראשית כח) וַיָּלֶן שָׁם, אִתְפַּיַּיס עִמָּהּ, לְמִיבַּת תַּמָּן בְּגָלוּתָא עִם שְׁכִינְתָּא.

563. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם. אֵין פְּגִיעָה אֶלָּא פִּיּוּס, כְּמוֹ (רות א) אַל תִּפְגְּעִי בִּי. כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל מְפַיֶּסֶת לוֹ שֶׁלֹּא יָזוּז מִמֶּנָּה, שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֵיזֶה עוֹלָם? זוֹ הַשְּׁכִינָה. תַּרְגּוּם עוֹלָם הוּא עָלְמָא, לְשׁוֹן נַעֲרָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות ב) הָעַלְמָה. וּמַה כָּתוּב בּוֹ? (בראשית כח) וַיָּלֶן שָׁם. הִתְפַּיֵּס עִמָּהּ לָלוּן שָׁם בַּגָּלוּת עִם הַשְּׁכִינָה. וְאִם תֹּאמַר שֶׁיַּעֲקֹב פִּיֵּס אוֹתָהּ – נָכוֹן. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא

וְאִי תֵּימָא דְּיַעֲקֹב פָּיֵיס לָהּ, שַׁפִּיר. וּבְגִין דְּאִיהִי בְּכָל לֵילְיָא, דְּאִיהוּ גָּלוּתָא, בִּרְשׁוּת בַּעְלָהּ, אוֹקְמוּהָ תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת. וּפֵירוּשָׁא אַזְדַּרִינָא, אִיהוּ תֶּבֶן לְמֵיכַל לִבְעִירָן זוּמְרִיִּים בְּקַל וָזוֹמֶר. נַזְוֹתוּ מָארֵי מַתְנִיתִין, וְאִשְׁתְּטָזוּ קַמֵּיהּ, וְזַדֵּי בְּהַאי מִלָּה, וְקַשְׁרוּ לָהּ בְּכַמָּה קְשָׁרִין דְּרָזִין סְתִימִין. וְאַעְטְרוּ לָהּ, וּסְלִיקוּ לָהּ לְגַבֵּי זַבְרַיָּא דְּאִשְׁתָּאֲרוּ תַּמָּן.

בְּכָל לַיְלָה, שֶׁהוּא הַגָּלוּת, בִּרְשׁוּת בַּעְלָהּ, פֵּרְשׁוּ תְּפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת. וּפֵרוּשׁ אַחֵר, הוּא תֶּבֶן לֶאֱכֹל לַבְּהֵמוֹת חָמְרִיּוּת בְּקַל וָחֹמֶר. יָרְדוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה וְהִשְׁתַּטְּחוּ לְפָנָיו, וְשָׂמַח בְּדָבָר זֶה, וְקָשְׁרוּ אוֹתָהּ בְּכַמָּה קְשָׁרִים שֶׁל סוֹדוֹת סְתוּמִים וְעִטְּרוּ אוֹתָהּ, וְהֶעֱלוּ אוֹתָהּ אֵצֶל הַחֲבֵרִים שֶׁנִּשְׁאֲרוּ שָׁם.

The evening prayer is the aspect of the central column, Tiferet and Jacob. When the night comes, the light is absent and the Shechina is in exile state. The night is in control of the other side but they never get control over the Shechina because as it said in Isaiah 42:8 "אֲנִי יְהוָה, הוּא שְׁמִי; וּכְבוֹדִי לְאַחֵר לֹא-אֶתֵּן, וּתְהִלָּתִי לַפְּסִילִים" "I am YHVH, that is My name, and My glory will I not give to another, neither My praise to graven images." The spiritual system is stable and protected. Only people can corrupt the environment by losing their light to the other side and by negatively affecting others to do the same. The night prayer is not obligatory because the Shechina is 'locked' away. The light begins to appear again after midnight (halfway between sundown and sunrise, not 12:00 AM) To connect to the Central column at night we make the spiritual connection and the most important part of it is the Shema Israel.

564. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, בְּגִין דָּא בִּשְׁאַר צְלוֹתִין אִיהוּ זוּבָהּ, דִּשְׁטַר זוּב עָלַיְיהוּ, לְסַמְכָא לָהּ בְּצַדִּיק זַי עָלְמִין, דְּבֵיהּ כָּל הַסּוֹמֵךְ גְּאוּלָה לַתְּפִלָּה, אֵינוֹ נִזּוֹק בְּכָל אוֹתוֹ יוֹם. וּבְמַאי סְמִיכַת עַל יְסוֹד. בִּדְרוֹעָא יְמִינָא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (רות ג) זַי יְיָ שֹׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר.

564. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, בִּגְלַל זֶה בִּשְׁאָר הַתְּפִלּוֹת הוּא חוֹבָה, כִּשְׁטַר חוֹב שֶׁעָלָיו, לִסְמֹךְ אוֹתָהּ בְּצַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, שֶׁבּוֹ כָּל הַסּוֹמֵךְ גְּאֻלָּה לִתְפִלָּה אֵינוֹ נִזּוֹק בְּכָל אוֹתוֹ יוֹם. וּבַמֶּה נִסְמָכֶת עַל יְסוֹד? בִּזְרוֹעַ יָמִין. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (רות ג) חַי ה' שִׁכְבִי עַד הַבֹּקֶר.

565. כַּד מָטֵי זְמַן צְלוֹתָא דְּמִנְחָה, בְּעֶרֶב הִיא בָּאָה. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית ח) וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב. בְּגִין דְּמִנְחָה שְׁלוּחָה הִיא לַאֲדוֹנִי, (אדני מבעי ליה) בְּגָלוּתָא דְּעֵשָׂו, (שם לב) וְהִנֵּה גַּם הוּא אַחֲרֵינוּ. וְעוֹד לַאֲדוֹנִי (אדוני לאדוני), דָּא אִיהוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְדָא צַדִּיק, מִתַּמָּן יוֹסֵף הַצַּדִּיק, (דברים לג) בְּכֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. דְּעָתִיד לְנָפְקָא מִנֵּיהּ מָשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם. וּבְגִינֵיהּ

565. כַּאֲשֶׁר מַגִּיעַ זְמַן תְּפִלַּת מִנְחָה, (אסתר ב) בָּעֶרֶב הִיא בָּאָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית ח) וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב. מִשּׁוּם שֶׁמִּנְחָה שְׁלוּחָה הִיא לַאדוֹנִי, (אֲדֹנָי צָרִיךְ לִהְיוֹת) בַּגָּלוּת שֶׁל עֵשָׂו, (שם לב) וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ. וְעוֹד לַאדוֹנִי (אֲדוֹנִי לַאדוֹנִי), זֶהוּ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ, וְזֶה צַדִּיק, מִשָּׁם יוֹסֵף הַצַּדִּיק, (דברים לג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ, שֶׁעָתִיד לָצֵאת מִמֶּנּוּ מָשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם. וּבִגְלָלוֹ נֶאֱמַר (בראשית לז) וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם

אִתְּמַר (בראשית לז) וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה וְהִנֵּה תְּסוּבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוִינָה לַאֲלֻמָּתִי. וּבַצַּדִּיק, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ.

נִצָּבָה וְהִנֵּה תְּסֻבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוִיוָן לַאֲלֻמָּתִי. וּבְצַדִּיק נֶאֱמַר, כָּל הַכּוֹרֵעַ – כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ.

566. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, רַעְיָא מְהֵימְנָא, בָּךְ אִתְּמַר (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף. בְּגִין דְּגוּף וּבְרִית זַשְׁבֵּינָן זַד. וּבְגִין דָּא עֲלָךְ אִתְּמַר, וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה. דְּכַךְ תְּפִלָּה מֵעוּמָד. וְכֵן כָּל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בְּשֵׁם. וּבַצַּדִּיק, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְהַיְינוּ וַתִּשְׁתַּחֲוִינָה לַאֲלֻמָּתִי. דְּאַנְתְּ אָזִיד בִּימִינָא וּבִשְׂמָאלָא, בְּגוּף וּבְרִית. וּלְבָתַר תִּסְתָּכַּל עָלַיְיהוּ לַבִּינָה, לְמִפְתַּח בָּהּ זַמְשִׁין תַּרְעִין דְּזִירוּ לְיִשְׂרָאֵל. לְקַיְיָמָא, (מיכה ז) כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת, וּבְגִין דָּא צְלוֹתָא דְשַׁחֲרִית זוּבָה, דְעַרְבִית רְשׁוּת.

566. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, רוֹעֶה נֶאֱמָן, בְּךָ נֶאֱמַר (שמות יג) וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת עַצְמוֹת יוֹסֵף. מִשּׁוּם שֶׁגּוּף וּבְרִית נֶחְשָׁבִים כְּאֶחָד. וּמִשּׁוּם זֶה עָלֶיךָ נֶאֱמַר, וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם נִצָּבָה. שֶׁכָּךְ תְּפִלָּה בַּעֲמִידָה. וְכֵן כָּל הַזּוֹקֵף – זוֹקֵף בַּשֵּׁם. וּבְצַדִּיק, כָּל הַכּוֹרֵעַ – כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְזֶהוּ וַתִּשְׁתַּחֲוִיוָן לַאֲלֻמָּתִי. שֶׁאַתָּה אָחוּז בְּיָמִין וּבִשְׂמֹאל, בְּגוּף וּבְרִית. וְאַחַר כָּךְ תַּעֲלֶה עֲלֵיהֶם לְבִינָה, לִפְתֹּחַ בָּהּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל חֵרוּת לְיִשְׂרָאֵל, לְקַיֵּם (מיכה ז) כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אַרְאֶנּוּ נִפְלָאוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה תְּפִלַּת שַׁחֲרִית חוֹבָה, וּתְפִלַּת עַרְבִית רְשׁוּת.

With the afternoon prayer, we bring offerings to satisfy and reduce the judgment in our lives and the world. In the evening Malchut comes to have unification with Zeir Anpin. Esther 2:14 "בָּעֶרֶב הִיא בָאָה", " In the evening she comes" Genesis 8:11 "וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב" "And the dove came to him at evening time" This verse is from the story of the Flood. Noah sent the dove to check if the judgment on the world has ended. The dove is the aspect of Malchut and she came back in the evening time to tell Noah that the time came and unification with the Light (Zeir Anpin, Olive leaf) can be made. Genesis 32:19 "וְאָמַרְתָּ, לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב– מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה, לַאדֹנִי לְעֵשָׂו; וְהִנֵּה גַם-הוּא, אַחֲרֵינוּ" "then thou shalt say: They are thy servant Jacob's; it is a present (offering) sent unto my Lord, even unto Esau; and, behold, he also is behind us" The Zohar here reveals a great secret about the future and it could take a long time to explain all of it. The main point is that Jacob, who is the aspect of Zeir Anpin and Central Column, allows Esau, who is the aspect of the other side, to have control so he can go through the process of complete correction, earning the Final Redemption. Jacob wants to have full ownership of the future that his father Isaac and his grandfather Abraham prepared for him and his children, the children of Israel. He was ready to work hard to achieve that. Read Genesis chapter 32 for the full story. Immediately after Jacob sends messengers with offerings to Esau, he gets into a fight with the angel of the other side and wins. The fight represents the aspect of the Tikkun process. In chapter 33 Jacob meets with his brother Esau and tells him (verse 14) to go ahead of him because he has a lot of work to 'catch up' until he reaches the final destination. Jacob let the other side have the control until the Final Redemption and he knew that personal sacrifice and hard work is the only way to earn this.

567. בְּעַרְבִית אִיהוּ הַשְׁכִּיבֻנוּ, דְּשְׁכִיבַת בֵּין זְרוֹעֵי מַלְכָּא בְּגָלוּתָא. כַּד יֵיתֵי צַפְרָא, פָּסַז אָזִיד בֵּיהּ בִּימִינָא. אֲבָל בִּזְרוֹעָא שְׂמָאלָא דְּיִצְחָק, תִּשְׁרֵי. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּכְלָה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יוֹצֵאת, מִן גָּלוּתָא. וּבְגִין דְּלָא נַפְקֵי מִסִּטְרָא דְּדִינָא, יַעֲקֹב (בראשית מח) שִׁכֵּל אֶת יָדָיו, וְשַׁוִּי שׁוֹר בִּימִינָא, אַרְיֵה בִּשְׂמָאלָא. וּבְגִין דָּא (תהלים קי) נְאֻם יְיָ לַאדוֹנִי שֵׁב לִימִינִי, דָּא צַדִּיק, לְקָבְלֵיהּ מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְאָמַר לֵיהּ שֵׁב לִימִינִי, דְּרוֹעָא דְּאַבְרָהָם, בְּגָלוּתָא דְּיִשְׂמָעֵאל, עַד אָשִׁית אוֹיְבֶיךָ הֲדוֹם לְרַגְלֶיךָ.

567. בְּעַרְבִית הוּא בִּרְכַּת הַשְׁכִּיבֵנוּ, שֶׁשּׁוֹכֶבֶת בֵּין זְרוֹעֵי הַמֶּלֶךְ בַּגָּלוּת. כַּאֲשֶׁר יָבֹא הַבֹּקֶר, פֻּסַּח אָחוּז בּוֹ בִּימִין. אֲבָל בִּזְרוֹעַ שְׂמֹאל שֶׁל יִצְחָק – חֹדֶשׁ תִּשְׁרֵי. (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טֶרֶם כִּלָּה לְדַבֵּר וְהִנֵּה רִבְקָה יֹצֵאת, מִן הַגָּלוּת. וּמִשּׁוּם שֶׁלֹּא יוֹצֵאת מִצַּד הַדִּין, יַעֲקֹב שִׁכֵּל אֶת יָדָיו, וְשָׂם שׁוֹר בְּיָמִין, אַרְיֵה בִּשְׂמֹאל. וּמִשּׁוּם זֶה (תהלים קי) נְאֻם ה׳ לַאדוֹנִי שֵׁב לִימִינִי – זֶה צַדִּיק, כְּנֶגְדּוֹ מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וְאָמַר לוֹ שֵׁב לִימִינִי, זְרוֹעַ שֶׁל אַבְרָהָם, בַּגָּלוּת שֶׁל יִשְׁמָעֵאל, עַד אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדוֹם לְרַגְלֶיךָ.

568. בְּהַהוּא זִמְנָא, יִתְעַר רוּזָא יְתֵירָה תּוֹסֶפֶת עַל יִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (יואל ג) אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר, וְיֶהֱוֵי נַיְיזָא לְיִשְׂרָאֵל מֵאוּמִין דְּעָלְמָא, (אסתר ט) וְנוֹחַ מֵאוֹיְבֵיהֶם. כְּגַוְונָא דְּשַׁבָּת, דְּאִתּוֹסַף בְּבַר נָשׁ נֶפֶשׁ יְתֵירָה בְּשַׁבָּת, וְאִית לוֹן בָּהּ נַיְיזָא, אִי בְּנֶפֶשׁ יְתֵירָה אִית לוֹן נַיְיזָא, דְּאִיהִי נוּקְבָא, כָּל שֶׁכֵּן בְּרוּזָא דְּאִיהוּ דְּכוּרָא.

568. בְּאוֹתוֹ זְמַן תִּתְעוֹרֵר רוּחַ יְתֵרָה תּוֹסֶפֶת עַל יִשְׂרָאֵל. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (יואל ג) אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר. וְיִהְיֶה מְנוּחָה לְיִשְׂרָאֵל מֵאֻמּוֹת הָעוֹלָם, (אסתר ט) וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם. כְּדֶגֶמֶת הַשַּׁבָּת, שֶׁנּוֹסֶפֶת בָּאָדָם נֶפֶשׁ יְתֵרָה בְּשַׁבָּת וְיֵשׁ לָהֶם בָּהּ נַחַת – אִם בְּנֶפֶשׁ יְתֵרָה יֵשׁ לָהֶם נַחַת, שֶׁהִיא נְקֵבָה, כָּל שֶׁכֵּן בְּרוּחַ, שֶׁהוּא זָכָר.

The prayer of the night is optional because there is no light of Chassadim to reveal. Malchut is in exile, protected by the King. When the morning comes, the right column is revealed. It is Chessed of Zeir Anpin, the aspect of the Redemption. It is also the aspect of the month of Nissan (Aries) when the Israelites were first redeemed from the exile of Egypt.

Zeir Anpin is holding Malchut in its right to bring Chassadim and correct the left column. The Redemption comes only with the correction of the left because it is judgment.

Psalms 110:1

“לְדָוִד, מִזְמוֹר:

”נְאֻם יְהוָה, לַאדֹנִי–שֵׁב לִימִינִי; עַד-אָשִׁית אֹיְבֶיךָ, הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ

“A Psalm of David. YHVH said unto my master: ‘Sit at My right side until I make your enemies your footstool.”

This verse connects us to Jacob and his plan of bringing the Redemption after controlling the ‘enemies’ that are the left side and judgment in the world.

The Zohar reveals the lesson that Jacob teaches us with his actions. Jacob knew that it will take time for his children to overcome the negative side so he allowed the left to have control over Malchut while they were in exile.

569. וְתַנָּאִים וַאֲמוֹרָאִים, נֶפֶשׁ יְתֵירָה בְּשַׁבָּת לְכָל יִשְׂרָאֵל כַּזַּדָּא, זַד אִיהִי. אֲבָל לְכָל בַּר נָשׁ, אִיהוּ כְּפוּם עוֹבָדוֹי. וְאִלְיָפְנָא מִכָּל וָזוֹמֶר דְּתִיּוּבְתָּא, דְּכָל יִשְׂרָאֵל כַּזַּדָּא, בְּכָל זְמָנָא דְּזַזְּרִין כֻּלְּהוּ, מִתְקַבְּלֵי. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (דברים ד) כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו, דְּשֵׁם יְיָ מוּכְתָּר עָלַיְיהוּ בְּכִתְרֵיהּ, דְּאִיהוּ כֶּתֶר עֶלְיוֹן. וְהַאי אִיהוּ נְשָׁמָה יְתֵירָה דְּכָל יִשְׂרָאֵל, בְּשַׁבָּת וְיוֹמִין טָבִין. וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ בְּכָל יוֹמִין, לְמִזְזְתָם בְּשֵׁם יְדוָ"ד, דְּאִיהוּ זוֹתָם דְּכָל בִּרְכָאן דְּצִלּוֹתִין, וְלָא אַמְרִין מוּסַף בְּלָא כֶּתֶר. וּבְשַׁבָּת, תַּקִּינוּ לְמֵימַר בְּמוּסָף, כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ.

569. וְתַנָּאִים וְאָמוֹרָאִים, נֶפֶשׁ יְתֵרָה לְכָל יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד – אַחַת הִיא, אֲבָל לְכָל אָדָם הוּא כְּפִי מַעֲשָׂיו. וְלָמַדְנוּ מִקַּל וָחֹמֶר שֶׁל הַתְּשׁוּבָה, שֶׁכָּל יִשְׂרָאֵל כְּאֶחָד, בְּכָל זְמַן שֶׁחוֹזְרִים כֻּלָּם – מִתְקַבְּלִים. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים ד) כַּה' אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו. שֶׁשֵּׁם ה' מֻכְתָּר עֲלֵיהֶם בְּכִתְרוֹ, שֶׁהוּא כֶּתֶר עֶלְיוֹן. וְזוֹהִי נְשָׁמָה יְתֵרָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים. וּמִשּׁוּם זֶה תִּקְּנוּ בְּכָל יוֹם לַחְתֹּם בְּשֵׁם יְהוָ"ה, שֶׁהוּא חוֹתָם שֶׁל כָּל הַבְּרָכוֹת שֶׁל הַתְּפִלּוֹת, וְלֹא אוֹמְרִים מוּסָף בְּלִי כֶּתֶר. וּבְשַׁבָּת תִּקְּנוּ לוֹמַר בְּמוּסָף, כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ ה' אֱלֹהֵינוּ.

570. אֲבָל לְכָל זַד מִיִּשְׂרָאֵל, הָכִי נָזִית לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה, כְּפוּם דַּרְגָּא דִילֵיהּ. אִי הוּא זָסִיד, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִמִּדַּת חֶסֶד, כְּפוּם דַּרְגָּא דִילֵיהּ. אִי אִיהוּ גִּבּוֹר, יָרֵא חֵטְא, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה, מִמִּדַּת גְּבוּרָה. וְאִי אִיהוּ אִישׁ תָּם, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה, מִמִּדַּת אֱמֶת. וְנֶפֶשׁ יְתֵירָה דָּא מַלְכוּת, דְּאִיהִי כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, וּכְפוּם מִדָּה דְּדַר נָשׁ. אִם נָשִׁיא יִשְׂרָאֵל, אוֹ זָקֵן, אוֹ מֵבִין בְּזִוְכְמָה, אוֹ בַּתּוֹרָה, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (משלי א) לְהָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה. אוֹ בַּנְּבִיאִים, אוֹ בַּכְּתוּבִים. הָכִי יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה, דְּאִתְקְרִיאַת כֶּתֶר מַלְכוּת.

570. אֲבָל לְכָל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כָּךְ יוֹרֶדֶת לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה כְּפִי מַדְרֵגָתוֹ. אִם הוּא חָסִיד – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִמִּדַּת חֶסֶד כְּפִי מַדְרֵגָתוֹ; אִם הוּא גִּבּוֹר, יָרֵא חֵטְא – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִמִּדַּת הַגְּבוּרָה; וְאִם הוּא אִישׁ תָּם – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִמִּדַּת אֱמֶת. וְנֶפֶשׁ יְתֵרָה זוֹ מַלְכוּת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, וּכְפִי מִדָּה שֶׁל בֶּן אָדָם. אִם נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, אוֹ חָכָם, אוֹ מֵבִין בְּחָכְמָה, אוֹ בַּתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (משלי א) לְהָבִין מָשָׁל וּמְלִיצָה, אוֹ בַּנְּבִיאִים, אוֹ בַּכְּתוּבִים – כָּךְ נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה שֶׁנִּקְרֵאת כֶּתֶר מַלְכוּת.

When the right sweetens the judgments of the left and the negative side is subdued under our feet (see previous DZ) the gate for the light of Mashiach will open. Joel 3:1 "וְהָיָה אַחֲרֵי-כֵן, אֶשְׁפֹּךְ אֶת-רוּחִי עַל-כָּל-בָּשָׂר, וְנִבְּאוּ, בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם; זְקֵנֶיכֶם, חֲלֹמוֹת יַחֲלֹמוּן–בַּחוּרֵיכֶם, חֶזְיֹנוֹת יִרְאוּ" "After all of this, I will pour out My Spirit on all flesh. Your sons and daughters will prophesy. Your elderly will have revelatory dreams; your young men will see prophetic visions" The first step in the revelation of Mashiach will be to fill up the worthy vessels with the light they earned. The Zohar explains it as in the state of Shabbat. We come to it after six days of work to rest and receive additional levels of light to our souls. On Shabbat, we read the Torah and add the prayer of Mussaf, which means 'additional'. With it, we draw extra light from Keter of Zeir Anpin. The first step up on Shabbat is the 'Kedusha' that connects us to Zeir Anpin. After the Torah

reading, we add the Mussaf, connecting us to Keter. As the process of the Final Redemption begins, people will receive the light to strengthen their vessels according to what have they earned. The rest of Joel's prophecy reveals more about the process of this revelation; – Even on male and female servants, I will pour out My Spirit in those days. It is important to know that everyone will receive the light according to their vessel. – I will produce portents both in the sky and on the earth – blood, fire, and columns of smoke. The revelation of God will be strong and transforming. – The sunlight will be turned to darkness and the moon to the color of blood before the day of the Lord comes – that great and terrible day! Before the actual revelation of the Light, darkness will spread everywhere and swallow the weak. – It will so happen that everyone who calls on the name of YHVH will be delivered. For on Mount Zion and in Jerusalem there will be those who survive, just as YHVH has promised; the remnant will be those whom YHVH will call. The message is clear; only those who are connected to YHVH with the knowledge of the name and its secrets will escape the chaos. The mount of Zion is the aspect of Yessod of Malchut where the Light comes down to the world. Jerusalem is the aspect of Malchut and the message here is that those who connect the Light and the Vessel can survive and be called by God to be delivered. To earn the light of Shabbat (Redemption) we need to expand our vessels before it arrives. When it does arrive, it will be too late to do anything. Waiting to see God before one changes himself, does not involve the expansion of the vessel. Only with faith and following the Zohar as the tool that reveals the light of the Torah, one can achieve that. Saying the name of God (Adonai, אדני) as in regular prayers is on the level of Malchut. We need to know the name YHVH on higher levels by studying its secrets. With the study of the Daily Zohar, we get closer but each of us needs to study and connect more. There are many more Kabbalah teachers that go deeper beyond the moral aspect of Kabbalah and provide the additional study of the name. It's not just about being a good person, helping old ladies cross the street or holding the door for the person behind you. It's about knowing the depth of the name, so God will let us in, through the door of the Final Redemption.

571. וְאִי זָכָם, כְּמָה דְּאוּקִימְנָא הַמַּזְכִּים לְכָל אָדָם, דְּאִתְּמַר (תהלים קד) כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִתַּמָּן. וְאִם הוּא מֵבִין דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר בְּאוֹרַיְיתָא, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִבִּינָה. וְאִם הוּא זָכָם בַּנְּבִיאִים וּבַכְּתוּבִים, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִנֶּצַח וְהוֹד. וְאִי אִיהוּ צַדִּיק גָּמוּר דְּנָטַר אוֹת בְּרִית, אוֹת שַׁבָּת, אוֹת יוֹמִין טָבִין, אוֹת תְּפִילִין, יָהֲבִין לֵיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִצַּדִּיק, וּבְכָל אֲתָר, נֶפֶשׁ יְתֵירָה מִמַּלְכוּת.

571. וְאִם חָכָם, כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ, הַמַּחְכִּים לְכָל אָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קד) כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִשָּׁם. וְאִם הוּא מֵבִין דָּבָר מִתּוֹךְ דָּבָר בַּתּוֹרָה – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִבִּינָה. וְאִם הוּא חָכָם בַּנְּבִיאִים וּבַכְּתוּבִים – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִנֶּצַח וְהוֹד. וְאִם הוּא צַדִּיק גָּמוּר שֶׁשּׁוֹמֵר אוֹת בְּרִית, אוֹת שַׁבָּת, אוֹת יָמִים טוֹבִים, אוֹת תְּפִלִּין – נוֹתְנִים לוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִצַּדִּיק. וּבְכָל מָקוֹם, נֶפֶשׁ יְתֵרָה מִמַּלְכוּת.

572. וְאִי אִיהוּ בַּר נָשׁ מִכָּל מִדּוֹת אִלֵּין, יָהֲבִין לֵיהּ כֶּתֶר בְּשֵׁם יְדוָ"ד, כַּידוָ"ד (דף רמ"ג ע"א) אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו. אֵין קָדוֹשׁ כַּידוָ"ד. מֵעָלְמָא דִּדְכוּרָא, דְּאִיהוּ תִּפְאֶרֶת, מֶלֶךְ מוּכְתָּר בְּכֶתֶר עִלָּאָה, דְּבָה יִמְלוֹךְ בִּשְׁכִינְתֵּיהּ, דְּאִיהִי נֶפֶשׁ יְתֵירָה. וְכֶתֶר נְשָׁמָה יְתֵירָה, יְהוָ"ה, רוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר (יואל ג) אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר, וְאִיהוּ כָּלִיל י' סְפִירָאן מֵעֵילָא לְתַתָּא, כְּגַוְונָא דָּא: י' זָכְמָה. ה' בִּינָה. ו' כָּלִיל שִׁית סְפִירָאן, מִזֶּסֶד עַד יְסוֹד. ה' מַלְכוּת. כ' מִן כַּידוָ"ד אֱלֹהֵינוּ, כֶּתֶר עַל רֵישֵׁיהּ. וְהַאי אִיהוּ נְשָׁמָה דְּאִתּוֹסְפָא בְּיוֹם שַׁבָּת.

572. וְאִם הוּא אָדָם מִכָּל מִדּוֹת אֵלּוּ – נוֹתְנִים לוֹ כֶּתֶר בְּשֵׁם יְהוָ"ה, כַּיהוָ"ה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו. אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָ"ה. מֵעוֹלַם הַזָּכָר, שֶׁהוּא תִּפְאֶרֶת, מֶלֶךְ מֻכְתָּר בְּכֶתֶר עֶלְיוֹן, שֶׁבָּהּ יִמְלֹךְ בַּשְׁכִינָה, שֶׁהִיא נֶפֶשׁ יְתֵרָה. וְכֶתֶר נְשָׁמָה יְתֵרָה, יְהוָ"ה, רוּחַ, שֶׁנֶּאֱמַר (יואל ג) אֶשְׁפּוֹךְ אֶת רוּחִי עַל כָּל בָּשָׂר, וְהוּא כָּלוּל עֶשֶׂר סְפִירוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה, כְּדֶגְמַת זֶה: י' חָכְמָה. ה' בִּינָה. ו' כּוֹלֵל שֵׁשׁ סְפִירוֹת מֵחֶסֶד עַד יְסוֹד. ה' מַלְכוּת. כ' מִן כַּיהוָ"ה אֱלֹהֵינוּ, כֶּתֶר עַל רֹאשׁוֹ. וְזוֹהִי נְשָׁמָה שֶׁנּוֹסֶפֶת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת.

Psalms 104:24 "מָה-רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ, יְהוָה– כֻּלָּם, בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ; מָלְאָה הָאָרֶץ, קִנְיָנֶךָ" "How manifold are Thy works, YHVH! In wisdom hast Thou made them all; the earth is full of Thy creatures" The Zohar explains that the extra soul levels that a person receives are based on his spiritual work and actions. It begins with a lower soul level from Malchut and ends up with a soul level from Keter. When we know the name YHVH then we can receive all the levels of the soul from Malchut to Keter. Deuteronomy 4:7 "כִּי מִי-גוֹי גָּדוֹל, אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו, כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-קָרְאֵנוּ אֵלָיו" "For what great nation is there that has a god so near to it as YHVH (כַּיהוָה) our God whenever we call on Him" The Zohar refers to this verse, points to the word כַּיהוָה, KaYHVH and explains that the letter כ in front of the יהוה, YHVH name, is for כתר, Keter. The end of the verse reveals more on how to achieve greatness. "בְּכָל-קָרְאֵנוּ אֵלָיו", "in all - we call upon him" "In all" means all the levels from Malchut to Binah. How to connect to the YHVH name? We'll start from the bottom that is the ה, H, of Malchut. On that level, we connect by becoming a good sharing and caring person. God bestowed upon us different gifts that are not always related to money and social influence and we should recognize those gifts and share them. Tithing is very important to remove the darkness aspect of Malchut (the 10th) from our lives in the material world. Tithing is given to those who spread the light in the world. We cannot be righteous just by giving tithing. We need to be open to the pain of others and offer help when needed and if accepted. The next level is the ו, Vav, of the name that is the aspect of Zeir Anpin. It includes the six Sefirot of (from bottom to top) Yessod, Hod, Netzach, Tiferet, Gevurah and Chessed. We connect to it with spiritual actions like prayers, meditation for others, Torah study, and by following the spiritual laws of the Torah. We should live with truth, positivity, and conduct our lives with total integrity. When people trust and respect us for everything we do, then it's a good sign that we are connected to Zeir Anpin. The next level is the ה, H of Binah. This is beyond the regular system. It is concealed

in the upper Three Sefirot and we can achieve it only with spiritual connection on Shabbat and Holidays. The most supporting tool to connect to Binah and above is the Zohar study. On Shabbat, Malchut is elevated to Binah and with the three meals and Torah reading we can connect to Binah. Zohar's study on Shabbat is a very important connection to Binah, especially on Shabbat afternoon. During the week we need to work hard on the previous two levels, so we can come to Shabbat with a bigger vessel and be able to hold more light from Binah. The weekly cycle helps us increase our vessels without limits. A person should be pure in his actions and thoughts at all times to earn the light of Binah. On this level, we should teach others to do the same and grow like us. There are many ways to do that but start small with friends and family if and when they have the vessel for it. People need to want the light before you can teach them how to get it. The next level is the י, Y, of Chokhmah. This is where everything comes together. A person should be completely selfless and behave as a channel of light in every action. When at work, meditation, studying, and all that we mentioned above, one should be 100 percent dedicated to being pure in spreading the light and helping other people do the same. It's not an easy task and the sages taught us, "כי שבע יפול צדיק וקם", "seven times a righteous will fall and rise". The process of falling and rising is what makes us grow. I studied from Rabbi Menachem Mendel of Kotzk that the righteous one doesn't rise simply after he falls but he grows spiritually, because the fall taught him something new and how to better correct himself. As long as you rise, don't worry if you fall. Just keep connecting to the name and rise again and again because each time you do, you become bigger and better. For those on the path of 'climbing' to the name, Keter will always be open to provide a flow of light to shine their ways.

573. וּבְגִין דְּעִלַּת הָעִלּוֹת, מוּפְלָא וּמְכוּסֶה בְּהַאי כֶּתֶר, וְאִתְפַּשַּׁט בְּשֵׁם יְהוָה בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, לֵית שׁוּלְטָנוּתָא לְסָמְאֵל וּלְנָזֵשׁ וּלְכָל מְמָנָן דִּילֵיהּ, וְלֵית לֵיהּ שֵׁלְטָנוּתָא לַגֵּיהִנָּם, נוּקְבָא בִּישָׁא דְּסָמְאֵל, וְלָא לְמַשְׁרְיָין דִּילֵיהּ, כֻּלְּהוּ מִתְטַמְּרִין מִן קֶדֶם מַשְׁרְיָיתָא דְּמַלְכָּא, כְּגַוְונָא דְּיִתְטַמְּרָן אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת דְּעָלְמָא, כַּד יִתְגְּלֵי מְשִׁיזָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה ב) וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צוּרִים (ישעיה ז) וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים.

573. ומשום שֶׁעִלַּת הָעִלּוֹת מֻפְלָא וּמְכֻסֶּה בְּכֶתֶר זֶה, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּשֵׁם יְהוָה בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, אֵין שִׁלְטוֹן לְסָמְאֵל וּלְנָחָשׁ וּלְכָל הַמְמֻנִּים שֶׁלּוֹ, וְאֵין לוֹ שִׁלְטוֹן לַגֵּיהִנָּם, נְקֵבָה רָעָה שֶׁל סָמְאֵל, וְלֹא לַמַּחֲנוֹת שֶׁלּוֹ. כֻּלָּם נִסְתָּרִים מִלִּפְנֵי מַחֲנֵה הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ שֶׁיִּסְתַּתְּרוּ אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם כַּאֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה הַמָּשִׁיחַ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה ב) וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים (שם ז) וּבִנְקִיקֵי הַסְּלָעִים.

574. קָמוּ תַּנָּאִין וַאֲמוֹרָאִין, וְאָמְרוּ, רַעְיָא מְהֵימְנָא, אַנְתְּ הוּא שָׁקִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל, מְמוּלֵא מִכָּל מִדּוֹת טָבִין, וַדַּאי בָּךְ שַׁרְיָא, הַהוּא דְּאִתְמַר

574. קָמוּ תַּנָּאִים וְאָמוֹרָאִים וְאָמְרוּ, רוֹעֶה נֶאֱמָן, אַתָּה הוּא שֶׁשָּׁקוּל לְכָל יִשְׂרָאֵל, מְמֻלָּא מִכָּל מִדּוֹת טוֹבוֹת, וַדַּאי בְּךָ שׁוֹרֶה

בֵּיהּ, (שמואל א ב) אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ. אַנְתְּ כֶּתֶר עַל כָּל זַד וְזַד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ בַּר נָשׁ, דְּיֵהָא כֶּתֶר עָלָךְ, לָא נָשִׁיא, וְלָא זָקֵם, וְלָא מֵבִין, וְלָא זָסִיד, וְלָא גִּבּוֹר, וְלָא תָּם, וְלָא נָבִיא, וְלָא צַדִּיק, וְלָא מֶלֶךְ. אַנְתְּ הוּא בְּדִיוּקְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּרָא בְּדִיוּקְנָא דַּאֲבוּהִי, כְּגַוְונָא דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם. אַשְׁלִים פָּקוּדִין דְּמָארָךְ, דְּלֵית פָּקוּדִין מֵאִלֵּין דִּילָךְ, דְּלָא יִתְעַטַּר בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עֵילָא וְתַתָּא, בְּכֶתֶר עִלָּאָה, בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה.

זֶה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שמואל-א ב) אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ. אַתָּה כֶּתֶר עַל כָּל זַד וְזַד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ בֶּן אָדָם שֶׁיִּהְיֶה כֶּתֶר עָלֶיךָ, לֹא נָשִׂיא, וְלֹא חָכָם, וְלֹא מֵבִין, וְלֹא חָסִיד, וְלֹא גִּבּוֹר, וְלֹא תָּם, וְלֹא נָבִיא, וְלֹא צַדִּיק, וְלֹא מֶלֶךְ. אַתָּה הוּא בִּדְמוּתוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, בֵּן בִּדְמוּת אָבִיו, כְּמוֹ יִשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם לַה׳ אֱלֹהֵיכֶם. הַשְּׁלֵם מִצְוֹת שֶׁל אֲדוֹנְךָ, שֶׁאֵין מִצְוֹת מֵאֵלּוּ שֶׁלְּךָ שֶׁלֹּא יִתְעַטֵּר בּוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ מַעְלָה וּמַטָּה בְּכֶתֶר עֶלְיוֹן בְּכָל מִדָּה וּמִדָּה.

The cause of all causes is a name that the Zohar gives to the Endless Light that comes from the point of Keter and spreads in the name YHVH. That Light spreads out on Shabbat and Holy Days and nourishes the whole Tree of Life.
We should know that YHVH was formed by the Endless Light to be a system that governs all the worlds of Atziluth, Beriah, Yetzirah, and Asiah (Emanation, Creation, Formation, and Action). The cause of all causes doesn't have a name because we cannot define it. It is Endless without borders or limitations. We can not discuss it because as created beings this is beyond our ability to grasp or comprehend it. The Endless is 'dressed' (revealed himself in a specific form) with the YHVH name to give us access to it and to draw from its light. We explained in previous DZ how to 'climb' the YHVH name.
When this light appears on Shabbat and Holy Days, the negative side hides from it because darkness disappears when light is revealed. The Zohar quotes Isaiah's prophecy and reveals that when the light of Mashiach begins to be revealed in the world, all people that do have the light inside of them will run away and hide.
Isaiah 2:19
"וּבָאוּ בִּמְעָרוֹת צֻרִים, וּבִמְחִלּוֹת עָפָר–מִפְּנֵי פַחַד יְהוָה, וּמֵהֲדַר גְּאוֹנוֹ, בְּקוּמוֹ, לַעֲרֹץ הָאָרֶץ"
"And men shall go into the caves of the rocks, and into the holes of the earth, from before the terror of YHVH, and from the glory of His majesty, when He ariseth to shake mightily the earth"
Many will hide from fear of being swallowed by the light. Those who built a vessel with affinity to the Light will be in great joy at that time.

575. פָּתַח וְאָמַר, תַּנָּאִין וַאֲמוֹרָאִין, דְּכַד הֲוָה קָרֵי לְכֻלְּהוּ, לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בִּכְלַל עִמְּהוֹן בְּכָל זְמָנָא, אָמַר לוֹן, אֲנָא מְשַׁבַּחְנָא לְכוּ, כְּפוּם נְדִיבוּת דִּלְכוֹן, דְּאַתּוּן בְּנֵי נְדִיבִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב.

575. פָּתַח וְאָמַר, תַּנָּאִים וְאָמוֹרָאִים, שֶׁכַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹרֵא לְכֻלָּם, לְרַבִּי שִׁמְעוֹן בִּכְלַל עִמָּהֶם בְּכָל זְמַן, אֱמֹר לָהֶם, אֲנִי מְשַׁבֵּחַ לָכֶם כְּפִי נְדִיבוּת שֶׁלָּכֶם, שֶׁאַתֶּם בְּנֵי נְדִיבִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. אֵין מִי

לֵית מַאן דְּיָכִיל לְשַׁבְּחָא לְכוֹן, אֶלָּא מָרֵי עָלְמָא, דְּאַפִּילוּ אוֹרַיְיתָא כֻּלָּהּ עַד אֵין סוֹף, בְּכוּ הִיא תַּלְיָא. כְּגַוְונָא דְּאִתְּמַר בְּאוֹרַיְיתָא, (איוב יא) אֲרוּכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּה וּרְחָבָה מִנִּי יָם, הָכִי שֶׁבַּח דִּילְכוּ. אֲבָל יִתְקַיֵּים בְּכוּ, מַה דְּאִתְקַיָּים בִּי, דַּזְזַדִּינָא בִּיקָרָא דְּאַהֲרֹן אָזִיז, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, הַלֵּב שֶׁשָּׁמַז בִּגְדוּלַת אָזְזִיו, יִלְבַּשׁ אוּרִים וְתוּמִים.

שֶׁיָּכוֹל לְשַׁבֵּחַ לָכֶם אֶלָּא אֲדוֹן הָעוֹלָם, שֶׁאֲפִלּוּ הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ עַד אֵין סוֹף בָּכֶם הִיא תְּלוּיָה, כְּמוֹ מַה שֶׁנֶּאֱמַר בַּתּוֹרָה, (איוב יא) אֲרֻכָּה מֵאֶרֶץ מִדָּה וּרְחָבָה מִנִּי יָם. כָּךְ הַשֶּׁבַח שֶׁלָּכֶם. אֲבָל יִתְקַיֵּים בָּכֶם מַה שֶׁהִתְקַיֵּים בִּי, שֶׁשָּׁמַחְתִּי בִּכְבוֹדוֹ שֶׁל אַהֲרֹן אָחִי, כְּמוֹ שֶׁבֵּאֲרוּהוּ, הַלֵּב שֶׁשָּׁמַח בִּגְדֻלַּת אָחִיו, יִלְבַּשׁ אוּרִים וְתֻמִּים.

576. וְתַנָּאִין וַאֲמוֹרָאִין, כָּל מוּסָפִין דְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כָּל מוּסַף דְּאַמְרִינָן בֵּיהּ כֶּתֶר, מֵהָכָא אִשְׁתְּמוֹדְעִין. וְכָל צְלוֹתִין דְּיִשְׂרָאֵל, רֵיזָא דִּלְהוֹן, כְּרֵיזָא (שיר השירים ג) דְּמוֹר וּלְבוֹנָה וְכָל אַבְקַת רוֹכֵל, בִּשְׁאַר יוֹמִין. אֲבָל בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, זָשִׁיב עָלֵיהּ מִכָּל מִינֵי בְּשָׂמִים.

576. וְתַנָּאִים וְאָמוֹרָאִים, כָּל מוּסָפִים שֶׁל שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, כָּל מוּסָף שֶׁאוֹמְרִים בּוֹ כֶּתֶר – מִכָּאן נוֹדָעִים. וְכָל תְּפִלּוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל, רֵיחָן כְּרֵיחַ שֶׁל (שיר השירים ג) מוֹר וּלְבוֹנָה וְכֹל אַבְקַת רוֹכֵל, בִּשְׁאָר יָמִים. אֲבָל בְּשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים חָשׁוּב עָלָיו מִינֵי בְּשָׂמִים.

577. בְּגִין דִּבְיוֹמִין טָבִין, סַלְקִין מִכָּל אַבְקַת רוֹכֵל, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (בראשית לב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ. דְּצָלוֹתָא דְּאִיהִי פָּגִימָה, אִתְאַבָּק עִמָּהּ סָמָאֵל, לְאַגָּזָא עִמֵּהּ בְּהַהוּא פָּגִימוּ דַּעֲבִירָה, בְּהַהוּא אָבָק דְּדָא, וְדָא סָלִיק עַד שְׁמַיָּא.

577. מִשּׁוּם שֶׁבְּיָמִים טוֹבִים עוֹלִים מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית לב) וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ. שֶׁתְּפִלָּה שֶׁהִיא פְּגוּמָה, נֶאֱבָק עִמָּהּ סָמָאֵל, לְהִלָּחֵם עִמָּהּ בְּאוֹתוֹ פְּגָם שֶׁל עֲבֵרָה שֶׁבְּאוֹתוֹ אָבָק, שֶׁזֶּה וָזֶה עוֹלֶה עַד הַשָּׁמַיִם.

Song of Songs 3:6

"מִי זֹאת, עֹלָה מִן-הַמִּדְבָּר, כְּתִימְרוֹת, עָשָׁן: מְקֻטֶּרֶת מֹר וּלְבוֹנָה, מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל"

"Who is this that cometh up out of the wilderness like pillars of smoke, perfumed with myrrh and frankincense, with all powders of the merchant"

On Shabbat and Holy Days we have the prayer of Musaf and connections to Keter of Zeir Anpin. The effect of the prayers is considered an aspect of scent that goes up. On the special days that we recite Keter of the Musaf, the 'scent' is stronger and pleases God more than any other scent in the world.

The 'Faithful Shepherd', who is Moses, praises Rabbi Shimon and his students for their study and channeling the light of the Torah and its secrets. He tells them that the Holy One praises and blesses them without measure and that the Torah revelation depends on them all the way to the Endless.

Why does the Torah depend on them?

I will explain this with an example.

Imagine a beam of light crossing in front of us in darkness or light. We can not see it until someone or something stops it and pushes it forward (reflects it). Only then we can see and follow the light to its source.

That is what Rabbi Shimon and his students were doing when studying the Torah and its secrets. Each time they studied a secret, they revealed the source of light. They paved for us many paths of light that reveal the entire Tree of Life. God is like a good father that is happy when His children find ways to benefit from Him.

Every Israelite soul has a root in the Torah and the Zohar helps us find ours easily.

578. אָבָל דְּיַעֲקֹב, לְאוֹלָפָא זְכוּתָא עַל צְלוֹתָא, בְּכַמָּה מַשְׁרְיָין דְּזוּזִבִין (ד"א דזכוון) דְּאִינּוּן (ס"א חילין) זַבִּילִין וּמַשְׁרְיָין, דְּמִתְכַּנְּשִׁין עִמֵּיהּ, לְאוֹלָפָא זְכוּ עָלָהּ. וְאָבָל דְּרִגְּא דְּסָמְאֵל, סָלִיק בְּכַמָּה מַשְׁרְיָין דְּזוּזִבִין, לְאוֹלָפָא זוּזִבִין עָלָהּ, וְדָא צְלוֹתָא דְּעַרְבִית, דְּאִקְרֵי סֻלָּם דְּיַעֲקֹב, דְּכָתִיב (בראשית כח) וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בּוֹ. אִלֵּין דְּסַלְקִין זוּזִבִין, וְנַזְחִתֵּי זַכְוָון תְּזוּזוֹתַיְיהוּ, וְאִלֵּין סַלְקִין זַכְוָון, וְנַזְחִתִּין זוּזִבִין תְּזוּזוֹתַיְיהוּ. וּמַשְׁפִּילִין לוֹן בְּכַמָּה קְרָבִין.

578. אָבָל שֶׁל יַעֲקֹב, לְלַמֵּד זְכוּת עַל הַתְּפִלָּה בְּכַמָּה מַחֲנוֹת שֶׁל חוֹבוֹת (זְכֻיּוֹת) שֶׁהֵם (חֲיָלוֹת) קְבוּצוֹת וּמַחֲנוֹת, שֶׁמִּתְאַסְּפִים עִמּוֹ לְלַמֵּד זְכוּת עָלֶיהָ. וְהָאָבָק בְּמַדְרֵגָה שֶׁל סָמְאֵל עוֹלֶה בְּכַמָּה מַחֲנוֹת שֶׁל חוֹבוֹת לְלַמֵּד חוֹבוֹת עָלֶיהָ, וְזוֹ תְּפִלַּת עַרְבִית שֶׁנִּקְרֵאת סֻלַּם יַעֲקֹב, שֶׁכָּתוּב (בראשית כח) וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ. אֵלּוּ שֶׁמַּעֲלִים חוֹבוֹת וּמוֹרִידִים זְכֻיּוֹת תַּחְתֵּיהֶם, וְאֵלּוּ מַעֲלִים זְכֻיּוֹת, וְיוֹרְדִים חוֹבוֹת תַּחְתֵּיהֶן, וּמַשְׁפִּילִים לָהֶם בְּכַמָּה קְרָבוֹת.

579. דְּאִינּוּן מָארֵי תְּרִיסִין, בְּמִלְזַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, עַד דְּיִשְׁתְּמַע קְרָבָא לְטוּרִין רַבְּרְבִין, דְּאִינּוּן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (מיכה ו) שִׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב יְיָ. רִיב דְּצְלוֹתָא. רִיב דְּאוֹרַיְיתָא. וְהַאי קְרָבָא דְּצְלוֹתָא דְּעַרְבִית, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר. דְּרַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹקְמָהּ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר. דְּתִפְלַת עַרְבִית זְמָנָהּ כָּל הַלַּיְלָה, אֶלָּא שֶׁחֲכָמִים עָשׂוּ גָדֵר עַד חֲצוֹת.

579. שֶׁהֵם בַּעֲלֵי מָגִנִּים בְּמִלְחַמְתָּהּ שֶׁל תּוֹרָה, עַד שֶׁנִּשְׁמַעַת הַמִּלְחָמָה לֶהָרִים הַגְּבוֹהִים, שֶׁהֵם אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מיכה ו) שִׁמְעוּ הָרִים אֶת רִיב ה׳. רִיב הַתְּפִלָּה, וְרִיב הַתּוֹרָה. וְזֶה הַקְּרָב שֶׁל תְּפִלַּת עַרְבִית שֶׁנִּמְשָׁךְ עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר. שֶׁרַבָּן גַּמְלִיאֵל הֶעֱמִיד אוֹתָהּ עַד עֲלוֹת הַשַּׁחַר, שֶׁתְּפִלַּת עַרְבִית זְמַנָּהּ כָּל הַלַּיְלָה, אֶלָּא שֶׁחֲכָמִים עָשׂוּ גָדֵר עַד חֲצוֹת.

Genesis 28:12

"וַיִּחְלָם, וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה, וְרֹאשׁוֹ, מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה; וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים, עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ"

"As he slept, he dreamed of a stairway that reached from the earth up to heaven. And he saw the angels of God going up and down the stairway."

The night prayer is the aspect of Jacob's ladder. It connects to the central column where the prayers go up and the Light comes down. The Zohar explains that it is the way to break the camps of the negative side that come out at night time.

Genesis 32:25

"וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב, לְבַדּוֹ; וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר"

"Then Jacob was left alone, and a man struggled with him until daybreak."

The struggle with the negative side is through the night. Our night prayer and meditations send ‘angels’ up and they come down with the Light that helps us overcome the negativity as Jacob could overcome the angel of the negative side.
The Zohar (Chaye Sarah#242) explains that the prayer of the night, ערבית, Arvit, is optional. The reason is that when we make the morning connection to Chessed and the afternoon connection to Gevurah, we form the central column and the light flows throughout the day.
King David did not pray Arvit but he used to wake up after midnight when the Light begins to appear in the world to sing his songs and praise God for his Creation. This is the reason why we do not recite Psalms at night.
Rabbi Shimon didn’t pray Arvit because he would have brought balance to the entire spiritual system before the time of Mashiach. He was not allowed to do it.
We are not King David or Rabbi Shimon, so we need every opportunity to make a spiritual connection to remove negativity from our lives.

580. וּבְגִין דָּא וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר, מַאן שַׁחַר. צְלוֹתָא דְּעַרְבִית. דְּשִׁיעוּרָהּ עַד בֹּקֶר דְּאַבְרָהָם, דְּאִיהִי אַרְבַּע שָׁעוֹת (בראשית כב) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר. בְּרֵישׁ שַׁעֲתָא קַדְמָאָה, בְּסוֹף הַשַּׁחַר, (דאיהו) נָצַח יַעֲקֹב, דְּתַמָּן (תהלים כב) לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר, לְנַטְלָא נוּקְבָא מִסְּמָאֵל, דְּנָגַע בְּיָרֵךְ שְׂמָאלָא דְּיַעֲקֹב, דְּאִיהוּ הוֹד, דְּבֵיהּ אִתְּמַר (איכה א) נְתָנַנִי שׁוֹמֵמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה, הוֹד, מִסִּטְרָא דְּהוֹד, אֶלֶף זַמִּישָׁאָה, אִשְׁתְּאַרַת בֵּי מַקְדְּשָׁא זָרֵבָה וִיבֵשָׁה.

580. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר. מַהוּ הַשַּׁחַר? תְּפִלַּת עַרְבִית, שֶׁשִּׁעוּרָהּ עַד בֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהוּא אַרְבַּע שָׁעוֹת. (בראשית כב) וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר. בִּתְחִלַּת שָׁעָה רִאשׁוֹנָה בְּסוֹף הַשַּׁחַר, (שֶׁהוּא) נִצַּח יַעֲקֹב, שֶׁשָּׁם (תהלים כב) לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר, לְקַחַת נְקֻמָּה מִסְּמָאֵל, שֶׁנָּגַע בְּיָרֵךְ שְׂמֹאל שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהוּא הוֹד, שֶׁבּוֹ נֶאֱמַר (איכה א) נְתָנַנִי שֹׁמֵמָה כָּל הַיּוֹם דָּוָה, הוֹד, מִצַּד הַהוֹד, אֶלֶף חֲמִשִּׁי, נִשְׁאָר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ חָרֵב וְיָבֵשׁ.

581. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, דָּא הוֹד דִּילָךְ רַעְיָא מְהֵימְנָא, דְּבֵיהּ אַנְתְּ זָרֵב, מִנְּבוּאָה דִּילָךְ מִשְּׁמָאלָא, וּבְגִין דְּאַנְתְּ (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה דְּאִיהוּ נָצַח, רֵישָׁא דְּשַׁזְרִין, (משלי ה) אַיֶּלֶת אֲהָבִים, פָּתַח דָּוִד לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר, דְּבֵיהּ יֵתֵי מָארֵי נַצְחָן קְרָבַיָּיא. וּבְגִין דְּנָצַח וְהוֹד תְּרֵין שַׁזְרִין, אוּקְמוּהָ בְּמַתְנִיתִין מֵאֵימָתַי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁזְרִין, וְלָא אָמַר בַּשַּׁחַר. אֶלָּא בְּשַׁזְרִין תְּרֵין.

581. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, זֶה הוֹד שֶׁלְּךָ, רוֹעֶה נֶאֱמָן, שֶׁבּוֹ אַתָּה חָרֵב מִנְּבוּאָתְךָ מִשְּׁמֹאל, וּמִשּׁוּם שֶׁאַתָּה (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה, שֶׁהוּא נֵצַח, רֹאשׁ שֶׁל הַשַּׁחַר, וְנֶאֱמַר (משלי ה) אַיֶּלֶת אֲהָבִים, לָכֵן פָּתַח דָּוִד וְאָמַר לַמְנַצֵּחַ עַל אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר, שֶׁבּוֹ יָבֹא בַּעַל נוֹצֵחַ הַקְּרָב. וּמִשּׁוּם שֶׁנֵּצַח וְהוֹד הֵם שְׁנֵי מִינֵי שַׁחַר, בֵּאֲרוּ בַּמִּשְׁנָה מֵאֵימָתַי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִין, וְלֹא אָמַר בַּשַּׁחַר, אֶלָּא בְּשַׁחֲרִין – לְשׁוֹן רַבִּים, שְׁנַיִם.

Genesis 32:25
”וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב, לְבַדּוֹ; וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ, עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר“

”Then Jacob was left alone, and a man struggled with him until daybreak.”
Jacob’s struggle with the angel of the other side continued through the night until daybreak. From this, we learn that the negative side gives up when the Light appears. Then it is the time of the morning prayer as it said in Genesis 22:3, ”וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר”, ”And Abraham rose early in the morning”.
The morning is also the aspect of the revelation of the light of Mashiach and the process of the Final Redemption. The world is still under the control of the negative side. It has an influence on every step we make. It holds our heel and doesn’t let us progress or reach the light we are seeking.
When the light of Mashiach appears, the negative side will give up and release its hold on us. It will permanently disappear from the world. Then we will enjoy the spread of Chassadim that the ‘morning’ brings with it.

582. וּתְרֵין מְשַׁיזְזִין יִתְעָרוּן לְגַבֵּיהוּ, מָשִׁיזַ בֶּן דָּוִד, לָקֶבֶל נֶצַוז, וְאִתְקְשַׁר בַּבֹּקֶר דְּאַבְרָהָם, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים טז) נְעִימוֹת (דף רמ"ג ע"ב) בִּימִינְךָ נֶצַוז. הוֹד בִּגְבוּרָה, דְּבֵיהּ מָשִׁיזַ בֶּן אֶפְרַיִם אָזוּד. אַנְתְּ בְּאֶמְצָעִיתָא, דְּדַרְגָּא דִּילָךְ תִּפְאֶרֶת, דְּאִתְקְשַׁר בָּךְ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. וִיסוֹד זַי עָלְמִין בְּדַרְגָּא דִּילָךְ. וְזָכְמָה בַּיְמִין, הָרוֹצֶה לְהַזְכִּים יַדְרִים. וּבִינָה לִשְׂמֹאלָא, הָרוֹצֶה לְהַעֲשִׁיר יַצְפִּין.

582. וּשְׁנֵי מְשִׁיחִים יִתְעוֹרְרוּ לְגַבֵּיהֶם – מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד כְּנֶגֶד הַנֵּצַח, וְנִקְשָׁר בַּבֹּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים טז) נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח. הוֹד קָשׁוּר בִּגְבוּרָה, שֶׁבּוֹ מָשִׁיחַ בֶּן אֶפְרַיִם אָחוּז. אַתָּה בָּאֶמְצַע, שֶׁמַּדְרֵגָה שֶׁלְּךָ תִּפְאֶרֶת, שֶׁנִּקְשָׁר בְּךָ הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. וְיסוֹד חַי הָעוֹלָמִים בַּמַּדְרֵגָה שֶׁלְּךָ. וְחָכְמָה בְּיָמִין, כַּנֶּאֱמַר הָרוֹצֶה לְהַחְכִּים – יַדְרִים. וּבִינָה לִשְׂמֹאל, הָרוֹצֶה לְהַעֲשִׁיר – יַצְפִּין.

583. אִיהִי הַקֶּשֶׁת גַּבָּךְ, וְהַאי אִיהוּ לְבוּשָׁא דִּשְׁכִינְתָּא. לְבוּשָׁא דְּצַדִּיק, דְּאִתְקְרֵי בְּרִית הַקֶּשֶׁת. וְאִיהוּ אוֹת שַׁבָּת, וְאוֹת יוֹם טוֹב, וְאוֹת תְּפִילִין, וְאוֹת בְּרִית מִילָה. וְאָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַאן דְּלָאו אִיהוּ רָשִׁים בְּהַאי אוֹת, לָא יֵיעוֹל בְּמַרְאָה דָא, בְּזִוְדָּר דָא. וְהַאי אִיהוּ מַטֶּה, דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא מַטֶּה בֵּיהּ כְּלַפֵּי זְסֶד לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים, לְמֵיהַב לוֹן זַכְוָון, בְּזוז"י בִּרְכָאן דְּצִלּוֹתָא. וּמַטֶּה כְּלַפֵּי זוּבָה לְרַשִּׁיעַיָּיא, לְמֵידָן לוֹן בִּגְבוּרָה לְדִינָא, כְּפוּם עוֹבָדֵיהוֹן. וּבְעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא מַאֲרִיךְ עַל בֵּינוֹנִים. וְהַאי אִיהוּ שׁ'.

583. הִיא הַקֶּשֶׁת אֶצְלָהּ, וְזֶהוּ לְבוּשׁ הַשְּׁכִינָה, לְבוּשׁ הַצַּדִּיק, שֶׁנִּקְרָא בְּרִית הַקֶּשֶׁת. וְהִיא אוֹת שַׁבָּת, וְאוֹת יוֹם טוֹב, וְאוֹת תְּפִלִּין, וְאוֹת בְּרִית מִילָה. וְאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִי שֶׁאֵינוֹ רָשׁוּם בְּאוֹת זוֹ, לֹא יִכָּנֵס בְּמַרְאָה זוֹ בְּחֶדֶר זֶה. וְזֶהוּ מַטֶּה, שֶׁהָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי מַטֶּה בּוֹ כְּלַפֵּי חֶסֶד לְצַדִּיקִים גְּמוּרִים לָתֵת לָהֶם זְכֻיּוֹת בִּשְׂמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה. וּמַטֶּה כְּלַפֵּי חוֹבָה לָרְשָׁעִים, לָדוּן אוֹתָם בִּגְבוּרָה לְדִין כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם. וּבָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי מַאֲרִיךְ עַל הַבֵּינוֹנִיִּים. וְזוֹהִי אוֹת ש'.

584. תְּלַת גַּוְונִין דְּקֶשֶׁת, אוֹת בְּרִית הַקֶּשֶׁת, בַּת יְזִידָה, שַׁבָּת מַלְכְּתָא. וְאִית לָהּ שִׁית דַּרְגִּין, תְּזוּזוֹת

584. שְׁלֹשָׁה גּוֹנֵי הַקֶּשֶׁת – אוֹת בְּרִית הַקֶּשֶׁת, בַּת יְחִידָה, שַׁבַּת הַמַּלְכָּה. וְיֵשׁ לָהּ שֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת תַּחַת שִׁלְטוֹנָהּ, שֶׁהֵם שֵׁשֶׁת

שׁוּלְטָנוּתָא, דְּאִינּוּן שִׁשָּׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה, דִּכְלִילָן בִּמְטַטְרוֹן. דְּעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (שמות כג) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ. אֲבָל בַּת יְחִידָה, שַׁבָּת לַיְיָ, הָעוֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה יוּמָת.

יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה שֶׁכְּלוּלִים בִּמְטַטְרוֹן, וַעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר, (שמות כג) שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֶׂיךָ. אֲבָל בַּת יְחִידָה הִיא שַׁבָּת לַה׳, הָעוֹשֶׂה בָּהּ מְלָאכָה יוּמָת.

When the 'morning' comes (See previous DZ), two Mashiachs will be awakened. Mashiach, son of David and Mashiach, son of Ephraim.

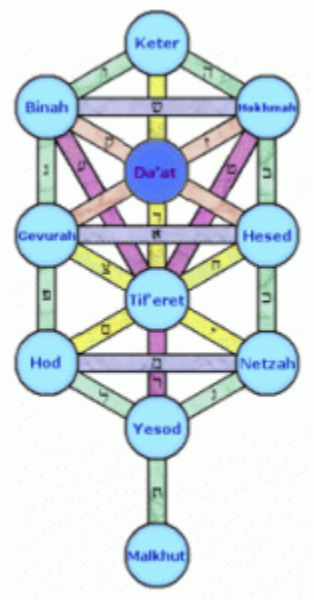

The first is from the right column of Chokmah, Chessed and Netzach and the second is from the left column of Binah, Gevurah and Hod. Moses is the connection from Da'at through the central column, Tiferet and Yessod. He unifies Chessed and Gevurah, Netzach and Hod to bring the light of Da'at from the upper level to support the unification of two Mashiachs.

Moses is the key to channeling the Light of the Final Redemption to the world. His soul is a reincarnation of Abel, who was the first pure soul that came from the unification of Adam and Eve. Cain was the first but his seed was impure because of the sin with the Snake.

It was part of God's plan for us to experience hardship and 'sweat' (Genesis 3:19) before earning the full connection to the Tree of Life and immortality.

For a similar reason, Jacob came after Esau to give us more time to work and build a strong connection to the central column. Moses redeemed the Israelites from Egypt and now he is at the gate between 'heaven', which is the upper three Sefirot of Keter, Chokmah and Binah, and 'earth' which is the lower seven Sefirot. He waits to fulfill his final duty and bring the Final Redemption by supporting and activating Mashiach, son of David and Mashiach son of Ephraim.

585. יְהוָ"ה אִתְקְרֵי בְּאוֹת ה'. וּבְסִטְרָא דָא, יד"ו לִימִינָא. דְּאִיהוּ ה' שְׁלִימוּ דִּילֵיהּ. וְהָכִי לְכָל סִטְרָא בְּשִׁית סִטְרִין, יִדּוֹ, דּוּי, וִיד, יוּד, דִּיו, וּדִי. אִינּוּן זז"י אַתְוָון, דִּכְלִילָן בְּצַדִּיק זַי עָלְמִין. וְאִיהִי רְבִיעִית הַהִין בְּכָל סִטְרָא.

585. יְהוָה נִקְרָא בְּצֵרוּף אוֹת ה' אַחֲרוֹנָה, וּמִצַּד זֶה יה"ו לְיָמִין, שֶׁהִיא ה' שְׁלֵמוּת שֶׁלּוֹ. וְכָךְ לְכָל צַד מִשִּׁשָּׁה צְדָדִים: יהו, הוי, ויה, יוה, היו, והי. שֶׁהֵם שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת שֶׁכְּלוּלוֹת בְּצַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים. וְהִיא רְבִיעִית הַהִין בְּכָל צַד.

586. וְאִיהִי הֵ"א, מִסִּטְרָא דְּשִׁבְעָא מִפַּרְשׁ, יו"ד הֵ"א וָא"ו. יו"ד בְּחֶסֶד, הֵ"א בִּגְבוּרָה, וָא"ו בְּתִפְאֶרֶת. כַּד שַׁלְטָא הַאי ט"ל, אָסְרוּ זְכָמִים אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת. וְאִתְקְרִיאוּ אָבוֹת מְלָאכוֹת, עַל שֵׁם דְּאִינּוּן לָקְבֵל אֲבָהָן, דְּשָׁלִיט עָלַיְיהוּ ט"ל, דְּאִיהוּ אַרְבָּעִים חָסֵר אַחַת.

586. וְהִיא אוֹת הֵ"א, מִצַּד שֶׁל שֵׁם הַמְפֹרָשׁ, יו"ד הֵ"א וָא"ו. יו"ד בְּחֶסֶד, הֵ"א בִּגְבוּרָה, וָא"ו בְּתִפְאֶרֶת. כְּשֶׁשּׁוֹלֵט הַט"ל הַזֶּה, אָסְרוּ חֲכָמִים אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת. וְנִקְרָאוֹת אָבוֹת מְלָאכוֹת, עַל שֵׁם שֶׁהֵם כְּנֶגֶד אָבוֹת שֶׁשּׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם ט"ל, שֶׁהוּא אַרְבָּעִים חָסֵר אַחַת.

587. וּבְאִלֵּין אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת זְסֵר זַד, לָקָה עֲשָׂרָה מַלְקִיּוֹת לָאָדָם. וַעֲשָׂרָה לְזַוָּה. וַעֲשָׂרָה לַנָּוָשׁ. וְתִשְׁעָה לְאַרְעָא. וּבְגִין דְּט"ל שַׁלְטָא בְּשַׁבָּת דְּאִיהוּ ה', אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת. וְהַאי ט"ל לָאו אִיהוּ כְּט"ל דְּזוֹזוֹל, מִסִּטְרָא דְּעֶבֶד מְטַטְרוֹן. וְאַרְבָּעִים מְלָאכוֹת זְסֵר אַזַּת, הֵם הַזּוֹרֵעַ וְהַזּוֹרֵשׁ וְכוּ'.

587. וּבְאֵלּוּ אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת, הִכָּה עֶשֶׂר מַלְקִיּוֹת לָאָדָם, וְעֶשֶׂר לְחַוָּה, וְעֶשֶׂר לַנָּחָשׁ, וְתֵשַׁע לָאָרֶץ. וּמִשּׁוּם שֶׁט"ל שׁוֹלֵט בְּשַׁבָּת, שֶׁהִיא אוֹת ה', לָכֵן אֵין לוֹקִין בְּשַׁבָּת. וְזֶה הַט"ל אֵינוֹ כְּמוֹ הַט"ל שֶׁל יוֹם חֹל, מִצַּד שֶׁל עֶבֶד מְטַטְרוֹן, שֶׁהֵן אַרְבָּעִים מְלָאכוֹת חָסֵר אַחַת: הַזּוֹרֵעַ וְהַחוֹרֵשׁ וְכוּ'.

588. סָבָא סָבָא, שְׁכִינְתָּא אִתְקְרֵי אֶרֶ"ץ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדוֹם רַגְלָי. מִסִּטְרָא דְּזֶסֶד אִתְקְרִיאַת מַיִם. וּמִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה אִתְקְרִיאַת אֵשׁ. וּמִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא אַוִּיר. וְאִיהִי אֶרֶץ, קַרְקַע לְכֻלְּהוּ.

588. זָקֵן זָקֵן, הַשְּׁכִינָה נִקְרֵאת אֶרֶץ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי. מִצַּד הַחֶסֶד נִקְרֵאת מַיִם, וּמִצַּד הַגְּבוּרָה נִקְרֵאת אֵשׁ, וּמִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי – אֲוִיר. וְהִיא אֶרֶץ, קַרְקַע לְכֻלָּם.

Zeir Anpin includes six Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, and Yessod. Each of them has one of the permutations of the YHV name יוה, הוי, ויה, יוה, היו, והי. There are 18 letters to represent the Tzadik (righteous) that connects Yessod and Malchut, channeling life energy through Zeir Anpin to the world. The name יוד-הא-ואו with the numerical value of 39 represents the six Sefirot. Malchut is the H, ה, of the name and it represents the Shabbat. Because of the first sin, the flow of life energy became corrupted and to draw it on Shabbat we have 39 actions that we should avoid. They are against the 39 curses that came on the participants in the sin. Shabbat is our source of life and the most

important connection to healing the impact of the first sin on us. Shabbat rest is a state of connection to life using prayers, three meals, Torah reading, and Zohar's study. We have six days of work to build our vessel. Making money is a tool for spiritual work. We have one day to draw life that fills up our vessels and sustains the next six days. The explanation below was published in DZ #736 (http://dailyzohar.com/daily-zohar-736/) The Snake, Adam and Eve were cursed with ten curses because they caused a disconnection between the Sefirot and the Shechina. The earth was cursed with nine curses. The Snake's curses: 1- Can not talk. 2- His limbs were removed. 3- Eats dust. 4- His tongue connects to the dust of the earth. 5- Hated by people. 6- Sheds his skin and has pain giving birth. 7- Gives birth every seven years. 8- Carries venom. 9- Will not be healed in the Final Redemption. 10- Will die. Man's curses: 1- Will have to earn his bread (light). 2- Eats good and generates waste. 3- Subject to decay, bad smell, and consumed by worms. 4- Will have in his life lice, flees and flies. 5- Short life. 6- His children will move from one place to another. 7- Can be prey for bad animals. 8- Always under judgment. 9- Will have sufferings. 10- Experiences death. Woman's curses: 1- Blood of the period. 2- Blood of the hymen. 3- Pregnancy. 4- Labor pain. 5- Sickness through pregnancy and delivery. 6- Covers her head. 7- Dependents on her husband's light. 8- Limited to her home. 9- Quickly to get old. 10- Death. Earth's curses: 1- Drinks her own water. 2- Bad fruits. 3- Dryness. 4- Brings out thorns and thistles. 5- Will have mountains and rocks. 6- Places with no people and is plowed with metal tools. 7- Can not cover the dead by herself. 8- When men have a judgment on them, they saw many seeds but reap little. 9- Can lose its vitality. Total of 39 curses that represent the disconnection from Light of Zeir Anpin. The name that is the aspect of Zeir Anpin is spelled יוד הא ואו הא The numerical value of the upper levels of this name (יוד-הא-ואו) is 39. It is the secret of the resurrection of the dead. God will bring 'dew' that will raise them from the dust. The Hebrew word for dew is טל, it has the numerical value of 39 and represents the light that comes from יוד-הא-ואו. Isaiah 26:19 " יִחְיוּ מֵתֶיךָ, נְבֵלָתִי יְקוּמוּן; הָקִיצוּ וְרַנְּנוּ שֹׁכְנֵי עָפָר, כִּי טַל אוֹרֹת טַלֶּךָ, וָאָרֶץ, רְפָאִים תַּפִּיל" "Your dead shall live; their bodies shall rise. You who dwell in the dust, awake and sing for joy! For your dew is a dew of light, and the earth will give birth to the dead."

589. **וּבְגִין דְּנִשְׁמְתָא יְתֵירָה אִתְפַּשְׁטָא בִּשְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי שַׁבָּת מַלְכְּתָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ** (תהלים קג) **וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה, מִשָּׁם אִיהִי מַלְכוּת, דְּשָׁלְטָנוּתָהָא עַל אַרְעָא, וְעַל אִילָנִין וּזְרָעִין.** (וטורין ואבנין) **וּבְגִין דְּאִילָנָא דְּזַיֵּי, דְּהִיא נִשְׁמְתָא יְתֵירָה דְּבְשַׁבָּת, בָּהּ תּוֹלְדִין דִּילָהּ, אִית נַיְיזָא לְאַרְעָא, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.**

589. וּמִשּׁוּם שֶׁנִּשְׁמָה יְתֵרָה מִתְפַּשֶּׁטֶת בִּשְׁכִינָה, שֶׁהִיא שַׁבַּת הַמַּלְכָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (תהלים קג) וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה – מִשָּׁם הִיא נַעֲשֵׂית מַלְכוּת, שֶׁשִּׁלִּיטָתָהּ עַל הָאָרֶץ וְעַל אִילָנוֹת וּזְרָעִים (וְהָרִים וַאֲבָנִים). וּמִשּׁוּם שֶׁאִילַן הַחַיִּים, שֶׁהִיא נְשָׁמָה יְתֵרָה בְּשַׁבָּת, בָּהּ תּוֹלְדוֹת שֶׁלָּהּ – יֵשׁ בָּהּ מְנוּחָה לָאָרֶץ, שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה.

590. וּבְגִין דִּשְׁכִינְתָּא עִלָּאָה אִתְפַּשְׁטַת בְּאַרְעָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (במדבר יט) פָּרָה אֲדֹמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹול, אָסוּר לַזָּרוּשׁ בְּשַׁבָּת וְזָרִישָׁה בַּשּׁוֹר. דְּאִתְּמַר (תהלים קכט) עַל גַּבִּי זָרְשׁוּ זוֹרְשִׁים. וּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אִיהִי פָּרָה אֲדֹמָה מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה. תְּמִימָה, מִסִּטְרָא דְּוֶסֶד, דְּאִיהוּ דַּרְגָּא דְּאַבְרָהָם, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית יז) הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וְהְיֵה תָמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם, מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹול, מִסִּטְרָא דִּשְׁכִינְתָּא עִלָּאָה דְּאִיהִי זֵירוּ, בַּאֲתָר דְּאִיהִי שַׁלְטָא (במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת, לֵית רְשׁוּ לְסִטְרָא אַזְרָא לְשַׁלְטָאָה, לֹא שָׁטָן, וְלֹא מַשְׁחִית, וְלֹא מַלְאַךְ הַמָּוֶת, דְּאִינּוּן מִסִּטְרָא דְּגֵיהִנָּם.

590. ומִשּׁוּם שֶׁהַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה הִתְפַּשְּׁטָה בָּאָרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ (במדבר יט) פָּרָה אֲדֹמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל, לָכֵן אָסוּר לַחָרֹשׁ בְּשַׁבָּת. וַחֲרִישָׁה בְּשׁוֹר, שֶׁנֶּאֱמַר (תהלים קכט) עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים. וְהַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה הִיא פָּרָה אֲדֹמָה מִצַּד הַגְּבוּרָה. תְּמִימָה – מִצַּד הַחֶסֶד, שֶׁהִיא מַדְרֵגָה שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (בראשית יז) הִתְהַלֵּךְ לְפָנַי וֶהְיֵה תָמִים. אֲשֶׁר אֵין בָּהּ מוּם – מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. אֲשֶׁר לֹא עָלָה עָלֶיהָ עֹל – מִצַּד הַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה שֶׁהִיא חֵרוּת הַכֹּל, בַּמָּקוֹם שֶׁהִיא שׁוֹלֶטֶת, (במדבר א) וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת, אֵין רְשׁוּת לַצַּד הָאַחֵר לִשְׁלֹט, לֹא שָׂטָן, וְלֹא מַשְׁחִית, וְלֹא מַלְאַךְ הַמָּוֶת, שֶׁהֵם מִצַּד הַגֵּיהִנָּם.

591. וּבְגִין דָּא, בְּיוֹבִלִין דְּזוֹכֵל, אַמְרִין יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְגו׳. בְּגִין דִּבְיוֹבִלִין דְּזוֹכֵל, שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה אִתְכַּלְּבְּשַׁת בְּאִלֵּין קְלִיפִּין דְּמִיתָה דְּדִינָא. וּבְשַׁבָּת אִתְפַּשְׁטַת מִנַּיְיהוּ, בְּגִין דְּאִילָנָא דְּזַיֵּי דְּאִיהוּ בֶּן י״ד, יד״ו, אִתְזַבָּר בְּהֵ״א. בְּהַהוּא זִמְנָא נַיְיזָא אִשְׁתְּכַזַּת לְהֵ״א, וְכָל מַה דְּאִיהוּ תְּזוֹזָתָה, וְלָא צָרִיךְ לְמֵימַר בֵּיהּ וְהוּא רַחוּם. וּמַאן אִינּוּן (ס"א תחותה). תְּזוֹזוֹת י׳ יִשְׂרָאֵל. וְכָל אֲתָר דְּיִשְׂרָאֵל מִשְׁתַּכְּזִין, נְטִירוּ אִשְׁתְּכַזּוּ וְנַיְיזָא.

591. ומִשּׁוּם זֶה בִּימֵי הַחֹל אוֹמְרִים יִשְׂרָאֵל, (תהלים עח) וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְגו׳. מִשּׁוּם שֶׁבִּימֵי הַחֹל הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה מִתְלַבֶּשֶׁת בְּאֵלּוּ הַקְּלִפּוֹת שֶׁל מִיתָה וְדִין. וּבְשַׁבָּת מִתְפַּשֶּׁטֶת מֵהֶם, בִּגְלַל שֶׁעֵץ הַחַיִּים שֶׁהוּא בֶּן י״ד, יה״ו, מִתְחַבֵּר בָּאוֹת הֵ״א. בַּזְּמַן הַהוּא מְנוּחָה נִמְצֵאת לָאוֹת הֵ״א, וְכָל מַה שֶׁהוּא מִתַּחְתֶּיהָ, וְלֹא צָרִיךְ לוֹמַר בָּהּ וְהוּא רַחוּם. וּמִי אֵלּוּ (שֶׁתַּחְתֶּיהָ)? תַּחַת י׳ יִשְׂרָאֵל. וְכָל מָקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל נִמְצָאִים, שְׁמִירָה נִמְצֵאת וּמְנוּחָה.

On Shabbat, the Shechina ascends to Binah which brings down the ‘Life’ of the Tree of Life’. Below Binah, we have the seven Sefirot that represent the process and the world of Tikkun, which is the work of fulfilling our purpose in life. Shabbat is rest because it provides a ‘break’ from the working days and gives us the opportunity to draw life energy from Binah. Binah is the supernal mother that sustains the existence of everything below her level. When we receive the extra soul on Shabbat, Binah spreads throughout the lower levels and becomes the aspect of the Red Heifer (Numbers 19:2), “פָּרָה אֲדֹמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוּם”, “Red heifer, faultless, wherein is no blemish”. Shabbat is pure Light and the

unification of Malchut with the upper, and it radiates energy that forces the negative side and the Klipot to disappear. They have no power against that kind of light. Numbers 1:51, "וְהַזָּר הַקָּרֵב, יוּמָת", "and the 'foreigner' that comes closer (to the Holy) shall be put to death." In the description of how to handle the Tabernacle by the Levites, it said that those who are not close to the Holy Tabernacle, like the Priests and the Levites, may not come close because they will be put to death. The Light from the Holy tabernacle was so great that if a person did not have the proper vessel, he would die. It was so extreme that even if the high priest didn't have the necessary purity to channel the light to the world on Yom Kippur, he would die. Exodus 31:14 " וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַשַּׁבָּת, כִּי קֹדֶשׁ הִוא, לָכֶם; מְחַלְלֶיהָ, מוֹת יוּמָת–כִּי כָּל-הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה, וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ" "'Observe the day of Shabbat because it is holy to you. Whoever treats it like any other day will be put to death. Whoever works on that day must be excluded from the people". We know that people who treat the Shabbat as regular day don't die, so why does the Torah use this term? We can understand the term 'death' in the Torah by studying for the first time this word appears in it. It is in Genesis 2:17 when God tells Adam that he will 'surely die' if he eats from the Tree of Knowledge. Adam and Eve did not die after 'eating' from the Tree of Knowledge. Adam actually lived 930 years! The explanation is that the aspect of death in the Torah is related to the soul and its process. Death is not about the end of a physical body but about the limitations that the soul may have to accept on itself when disconnected from the light that provides life for her. Another lesson we learn here is that when we connect to the Light, especially on Shabbat, the Klipot has no influence on us. Obviously, there are different levels between full and no control, but to achieve more of it in the level of Malchut we need to increase the size of our vessel and its ability to hold the light. How to keep Shabbat? Those who are born as Jews already know a lot about it. For those who are not Jews but have Israelite souls, I suggest the following avoidance to have a better connection to the light of Shabbat: Do not set fire on Shabbat (no smoking). Prepare food before Shabbat and use a warming plate or preheated oven for that purpose (safety first!!!). If you don't cook and your community offers Shabbat meals, join them and avoid cooking at home. Better to eat cold food than cook on Shabbat. Preparing a cold meal is not in the frame of 'work'. Fire transforms everything in its area and it creates a 'work' that should be avoided on Shabbat. If we start it on Shabbat we create a major disconnection as it goes against the 'rest' aspect. Close your business on Shabbat. If you provide special and important services to people then let others do it on Shabbat. Do not make your 'to do' lists on Shabbat. If a business idea 'pops' into your mind then thank the Light for the gift and follow on it after Shabbat. Do not talk about business with people on Shabbat. If you are asked about your work you may hand a business card and ask them to contact you after Shabbat. The main idea is not to go into the process of creating NEW things. We should rest to let the light in. Shabbat is like a gas station that opens only on Shabbat. Doing work is like leaving the gas station without refueling. Living long and easy life for 100 years without the light of Shabbat means that the person did not

expand his soul and may not inherit the merit of the Final Redemption, which is the ultimate aspect of death and the aspect of 'excluded from the people' of the verse above. Spiritual connections are very important on Shabbat as well as three meals and Zohar study. Shabbat afternoon has the highest level of Shabbat light and this time should be dedicated to the Zohar. Binah is in the level of 'thousands', so the benefit of every study is multiplied by thousands. If you are busy during the week and can't catch up with the Daily Zohar, print it and study it during Shabbat. The greeting of 'Shabbat Shalom' literally means 'Peaceful Shabbat' that refers to the 'rest' aspect of Shabbat. The word 'Shalom' comes from the root of 'whole' and 'complete'. It is also the root for the word 'תשלום' that means 'payment', 'reward'. On Shabbat, we are rewarded with the Light that fills our vessel that we worked on during the six working days.

592. וּבְגִין דָּא, אָסוּר לְמֶזְרַשׁ בְּאַרְעָא, וּלְמֶעְבַּד בָּהּ גּוּמּוֹת, דַּהֲוִי כְּאִילוּ עָבִיד פָּגִימוּ בְּאַרְעָא קַדִּישָׁא, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא. וְאָסוּר לְאִשְׁתַּמְּשָׁא בְּכֵלִים דְּאַרְעָא בְּשַׁבָּת. וַאֲפִילוּ לְטַלְטֵל אֶבֶן. וְלָא כְּלִי בְּעָלְמָא. דְּיֶהֱוֵי נַיְיחָא לוֹן בִּזְכוּ דִּשְׁכִינְתָּא דְּאִתְקְרִיאַת אַבְנָא, דִּכְתִיב בָּהּ (בראשית כח) וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה, בִּצְלוֹתָא. עֲמִידָה אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל, דִּבְגִינָהּ אִית לוֹן קִיּוּמָא בְּעָלְמָא. וְעָלֵיהּ אִתְּמַר, (בראשית מט) מִשָּׁם רוֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. (זכריה ג) עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם, (תהלים קיח) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים.

592. וּמִשּׁוּם זֶה אָסוּר לַחֲרֹשׁ בָּאָרֶץ וְלַעֲשׂוֹת בָּהּ גֵּמוֹת, שֶׁנַּעֲשָׂה כְּאִלּוּ עָשָׂה פְּגָם בָּאָרֶץ הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁהִיא שְׁכִינָה. וְאָסוּר לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּכֵּלִים שֶׁל הָאָרֶץ בְּשַׁבָּת, וַאֲפִלּוּ לְטַלְטֵל אֶבֶן וְלֹא דָּבָר, אֶלָּא כְּלִי סְתָם, שֶׁיִּהְיֶה מְנוּחָה לָהֶם בִּזְכוּת הַשְּׁכִינָה שֶׁנִּקְרֵאת אֶבֶן, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (בראשית כח) וְהָאֶבֶן הַזֹּאת אֲשֶׁר שַׂמְתִּי מַצֵּבָה – בִּתְפִלָּה, עֲמִידָה הִיא לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁבִּגְלָלָהּ יֵשׁ לָהֶם קִיּוּם בָּעוֹלָם, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר (שם מט) מִשָּׁם רֹעֶה אֶבֶן יִשְׂרָאֵל. (זכריה ג) עַל אֶבֶן אַחַת שִׁבְעָה עֵינָיִם. (תהלים קיח) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים.

593. וּבְגִין דָּא (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. צָרִיךְ לְנַטְרָא לָהּ בְּדִירָתָם, דְּלָא יִפְקוּן מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לִרְשׁוּת הָרַבִּים. וְהַאי אִיהוּ דְּאוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, יְצִיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם שֶׁהֵן (דף רמ"ד ע"א) אַרְבַּע, הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת, וְהַכְנָסָה נָמֵי יְצִיאָה קָרֵי לָהּ. וְאִינּוּן סָמָאֵל וְנָחָשׁ, צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְנַטְרָא לוֹן, דְּלָא יֵיעֲלוּן לְדִירָה דִּשְׁכִינְתָּא, דְּאִיהִי רְשׁוּת הַיָּחִיד. מַאן רְשׁוּת הָרַבִּים. זְלָלָה שִׁפְחָה זוֹנָה נְדָה גּוֹיָה, רְשׁוּת דְּסָמָאֵל וְנָחָשׁ, וְשִׁבְעִין מִמָּנָן דְּעַמִּין. (ע"כ רעיא מהימנא)

593. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם. צָרִיךְ לִשְׁמֹר אוֹתָהּ בְּדִירָתָם, שֶׁלֹּא יֵצְאוּ מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לִרְשׁוּת הָרַבִּים. וְזֶהוּ שֶׁבֵּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, יְצִיאוֹת הַשַּׁבָּת שְׁתַּיִם שֶׁהֵן אַרְבַּע, הוֹצָאָה מֵרְשׁוּת לִרְשׁוּת, וְהַכְנָסָה גַּם כֵּן יְצִיאָה קוֹרֵא לָהּ. וְאֵלּוּ הֵם סָמָאֵל וְנָחָשׁ, צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לִשְׁמֹר עֲלֵיהֶם שֶׁלֹּא יִכָּנְסוּ לַדִּירָה שֶׁל הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא רְשׁוּת הַיָּחִיד. מִי רְשׁוּת הָרַבִּים? חֲלָלָה שִׁפְחָה זוֹנָה נִדָּה גּוֹיָה, רְשׁוּת שֶׁל סָמָאֵל וְנָחָשׁ, וְשִׁבְעִים מִמֵּנִים שֶׁל הָעַמִּים.

"וְשָׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶת-הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם" Exodus 31:16 "Wherefore the children of Israel shall keep the Sabbath, to observe the Sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant" One of the rules of observing the Shabbat is to avoid moving objects from one place to another. It goes against the 'rest' state of Shabbat. When the Shechina is elevated to Binah and unified with the light we get into a resting state and the light is in constant connection with Malchut. When we do some kind of 'work', we move away from the 'resting' state and the light. The Zohar teaches us that the Shechina is the aspect of the stone. Genesis 28:22 " וְהָאֶבֶן הַזֹּאת, אֲשֶׁר-שַׂמְתִּי מַצֵּבָה–יִהְיֶה, בֵּית אֱלֹהִים; וְכֹל אֲשֶׁר תִּתֶּן-לִי, עַשֵּׂר אֲעַשְּׂרֶנּוּ לָךְ" "and this stone, which I have set up for a pillar (מַצֵּבָה), shall be God's house; and of all that Thou shalt give me I will surely give the tenth unto Thee.'" Jacob's stone was the foundation for the Holy Temple and the connection to the Shechina. The tenth is the aspect of Malchut that is the tenth Sefira. The other aspect of stone is revealed in the verse with the words 'I have set up for a pillar (מַצֵּבָה)'. 'Pillar' has a numerical value of 137, the same as Kabbalah. The 'pillar' is erected from the ground up as our spiritual connection that is made 'to receive' the Light. The Hebrew letters are called stones and we use them with words in our spiritual connection that allow us to gain access to their spiritual roots and draw light. Zechariah 3:9 "כִּי הִנֵּה הָאֶבֶן, אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ–עַל-אֶבֶן אַחַת, שִׁבְעָה עֵינָיִם; הִנְנִי מְפַתֵּחַ פִּתֻּחָהּ, נְאֻם יְהוָה צְבָאוֹת, וּמַשְׁתִּי אֶת-עֲוֹן הָאָרֶץ-הַהִיא, בְּיוֹם אֶחָד." "For behold, the stone that I have set before Joshua; on one stone are seven eyes. Behold, I will engrave an inscription on it", declares YHVH of hosts, "and I will remove the iniquity of that land in one day". In this verse from the prophecy of Zecharia, God tells us that when He brings out Mashiach, Malchut, that is the aspect of stone, will receive light from the seven Sefirot and become purified.

594. **פָּתַזּז וְאָמַר,** (שיר השירים ה) **בָּאתִי לְגַנִּי וְכוּ׳, עַד זוּלְבֵי זוּסַר. נִדְפַּס בִּפְרִשַׁת וַיִּקְרָא דַף ג׳ ע״ב. וּבְזוּבּוּרָא קַדְמָאָה,** (בדף רמ"א ע"א) **אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי, דְּרוֹעָא יְמִינָא בְּיַרְכָא שְׂמָאלָא. אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי, יַעֲקֹב בְּרָזוּל. שָׁתִיתִי יֵינִי עִם זוּלְבֵי, דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא בְּיַרְכָא יְמִינָא. דְּרוֹעָא יְמִינָא בְּיַרְכָא שְׂמָאלָא, אִינּוּן וֶסֶד עִם הוֹד. יַעֲקֹב בְּרָזוּל, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא בַּמַּלְכוּת. דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא בְּיַרְכָא יְמִינָא גְּבוּרָה בְּנֶצַח.**

594. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי – זְרוֹעַ יָמִין בְּיֶרֶךְ שְׂמֹאל. אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי – יַעֲקֹב בְּרָחֵל. שָׁתִיתִי יֵינִי עִם חֲלָבִי – זְרוֹעַ שְׂמֹאל בְּיֶרֶךְ יָמִין. זְרוֹעַ יָמִין בְּיֶרֶךְ שְׂמֹאל, הֵם חֶסֶד עִם הוֹד. יַעֲקֹב בְּרָחֵל – הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי בְּמַלְכוּת. זְרוֹעַ שְׂמֹאל בְּיֶרֶךְ יָמִין – גְּבוּרָה בְּנֵצַח.

595. **וַאֲמַאי שְׁנֵי מִדּוֹת דִּילֵיהּ הָכִי. אֶלָּא רָזָא דְּגֵיבָא הָכָא, דָּוִד אָמַר הָכָא,** (תהלים קלב) **כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ. וְאִתְּמַר הָתָם, וּלְוֵיֶיךָ מִבְּעֵי לֵיהּ לְמֵימַר. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָאו**

595. וּמַדּוּעַ שְׁתֵּי מִדּוֹת שֶׁלּוֹ כָּךְ? אֶלָּא הַסּוֹד שֶׁנֶּאֱמַר כָּאן, דָּוִד אָמַר כָּאן, (תהלים קלב) כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ. וְנֶאֱמַר שָׁם, וּלְוֵיֶיךָ צָרִיךְ הָיָה לוֹ לוֹמַר! אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֵין דֶּרֶךְ לְשַׁנּוֹת

אַרְזוּ לְשַׁנּוֹת מִדּוֹתַי, אֶלָּא בָּתַר דְּזַמִּינָת לִי, אִית לִי לְמֶעְבַּד רְעוּתָךְ. וּמֵהָכָא אוֹלִיפְנָא, דְּבַעַל הַבַּיִת דִּמְזַמִּין אֲפִילוּ לְמַלְכָּא, אִית לֵיהּ לְמֶעְבַּד רְעוּתֵיהּ. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ, כָּל מַה שֶּׁאוֹמֵר לְךָ בַּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה זוּז מִצָּא. וְעִם כָּל דָּא דְּרָזָא דָּא שַׁפִּיר אִיהוּ, הָא כְּתִיב (מלאכי ג) אֲנִי יְיָ לֹא שָׁנִיתִי, וּבְכָל הַקְּרְבָּנִין לָא כְּתִיב בְּהוֹן אֶלָּא לַיְדְוָד, אֵיךְ יָכִיל לְמֶהֱוֵי דִּישַׁנֵּי דַּרְגִּין דִּשְׁמֵיהּ בְּקָרְבְּנָא.

מִדּוֹתַי, אֶלָּא אַחַר שֶׁהִזְמַנְתִּי אוֹתִי, יֵשׁ לִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וּמִכָּאן לָמַדְנוּ, שֶׁבַּעַל הַבַּיִת שֶׁמַּזְמִין אֲפִלּוּ לְמֶלֶךְ, יֵשׁ לוֹ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה בֵּאֲרוּהוּ, כָּל מַה שֶּׁאוֹמֵר לְךָ בַּעַל הַבַּיִת עֲשֵׂה, חוּץ מִצֵּא. וְעִם כָּל זֶה שֶׁסּוֹד זֶה יָפֶה הוּא, הֲרֵי כָּתוּב (מלאכי ג) אֲנִי ה׳ לֹא שָׁנִיתִי, וּבְכָל הַקָּרְבָּנוֹת לֹא כָּתוּב בָּהֶם אֶלָּא לַיהוָה, וְאֵיךְ יָכוֹל לִהְיוֹת שֶׁיְּשַׁנֶּה מַדְרֵגוֹת שֶׁל שְׁמוֹ בַּקָּרְבָּנוֹת?

596. אֶלָּא, אָרִיתִי מוֹרִי: יוֹצֵר אוֹר. עִם בְּשָׂמִי: אַהֲבַת עוֹלָם. אָכַלְתִּי יַעְרִי: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עִם דִּבְשִׁי: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. שָׁתִיתִי יֵינִי: וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, עַד וַיֹּאמֶר. עִם חֲלָבִי: מִן וַיֹּאמֶר, עַד אֱמֶת. אִכְלוּ רֵעִים: ג׳ רִאשׁוֹנוֹת, וְג׳ אַחֲרוֹנוֹת. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים: שְׁאָר בִּרְכָאן דִּצְלוֹתָא.

596. אֶלָּא, אָרִיתִי מוֹרִי – יוֹצֵר אוֹר. עִם בְּשָׂמִי – אַהֲבַת עוֹלָם. אָכַלְתִּי יַעְרִי – שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. עִם דִּבְשִׁי – בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. שָׁתִיתִי יֵינִי – וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, עַד וַיֹּאמֶר. עִם חֲלָבִי – מִן וַיֹּאמֶר עַד אֱמֶת. אִכְלוּ רֵעִים – ג׳ רִאשׁוֹנוֹת, וְג׳ אַחֲרוֹנוֹת. שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים – שְׁאָר בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה.

Malachi 3:6
"כִּי אֲנִי יְהוָה, לֹא שָׁנִיתִי; וְאַתֶּם בְּנֵי-יַעֲקֹב, לֹא כְלִיתֶם"
"I YHVH do not change. So you, the descendants of Jacob, are not destroyed."
The light of the Endless is revealed to us in the form of YHVH. It cannot change because it represents the restriction that the Endless Blessed be He made for us creating all the worlds for our spiritual work.
The Israelites who are the descendants of Jacob have a direct connection to the YHVH name and spiritual levels, which is the Tree of Life. The Torah and its secrets as revealed in the Zohar are the tools that give us a connection to the Tree of Life.
The other souls of the world are nourished by ministers and have a temporary state.
Israelites were exiled from the Holy Land and spread all over the world. That fact kept them safe for thousands of years because they didn't stay in one vulnerable place. Now in the time before the revelation of Mashiach we see all those hidden souls coming out because of the Light of the Zohar is revealed in the world.
The Zohar is like the morning 'dew' that brings life and opens the flowers to the Light.

597. וּבְזִבּוּרָא קַדְמָאָה, סִתְרָא דְּקָרְבְּנָא, פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים וְעִזִּים, אִינּוּן ד׳, פְּנֵי שׁוֹר. פְּנֵי נָשֶׁר וְגוֹ׳, שְׁתֵּי תּוֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה, וְצָרִיךְ

597. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, סֵתֶר הַקָּרְבָּנוֹת – פָּרִים וּכְבָשִׂים וְעַתּוּדִים וְעִזִּים, הֵם אַרְבָּעָה, פְּנֵי שׁוֹר, פְּנֵי נָשֶׁר וְגוֹ׳, שְׁתֵּי תּוֹרִים אוֹ שְׁנֵי

לְפָרְשָׁא. אַרְיֵה נָזִזִית לְגַבֵּי שׁוֹר, דְּאִיהוּ שְׂמָאלָא, לְאִתְקַשְׁרָא זֶסֶד בִּגְבוּרָה. אָדָם נָזִזִית לְגַבֵּי נֶשֶׁר. דַּרְגָּא דְיַעֲקֹב. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, שׁוּפְרֵיהּ דְיַעֲקֹב שׁוּפְרֵיהּ דְאָדָם קַדְמָאָה הֲוָה. וּמַאן גָּרִים לְאִסְתַּלְקָא לְאִתְקְרֵי יִשְׂרָאֵל, דִּכְתִיב, (בראשית לב) לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ, דִּיהֱוֵי יִשְׂרָאֵל עִקָּר לְאַפָּרְשָׁא בֵּינַיְיהוּ. (ע"כ רעיא מהימנא) (רמ"ז ע"א ובחבורא קדמאה סולת למנחה וכו').

בְּנֵי יוֹנָה. וְצָרִיךְ לְפָרֵשׁ. אַרְיֵה יוֹרֵד לְגַבֵּי שׁוֹר, שֶׁהוּא שְׂמֹאל, לִקְשֹׁר חֶסֶד בִּגְבוּרָה. אָדָם יוֹרֵד לְגַבֵּי נֶשֶׁר, דַּרְגָּה שֶׁל יַעֲקֹב. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאָרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, תֹּאַר פָּנָיו שֶׁל יַעֲקֹב הָיָה תֹּאַר פָּנָיו שֶׁל אָדָם הָרִאשׁוֹן. וּמִי גָּרַם שֶׁיַּעֲלֶה וְיִקָּרֵא יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּתוּב (בראשית לב) לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה שְׁמֶךָ? שֶׁיִּהְיֶה יִשְׂרָאֵל עִקָּר לְהַבְדִּיל בֵּינֵיהֶם. (ע"כ רעיא מהימנא).

598. (במדבר כ"ח) וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה, אֲמַאי. אֶלָּא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה, לְקַבֵּל כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל. דְּאִיהִי עֲשִׂירָאָה דְּדַרְגִּין, וְאִצְטְרִיכָא לְאִתְיַיהֲבָא בֵּין תְּרֵין דְּרוּעִין, וְאִיהִי סֹלֶת נָהֲמָא, וְאִיהִי נָהֲמָא. וּבְגִין דְּאִיהִי נָהֲמָא, לָא אִתְפָּקַד עַל נָהֲמָא דְּזַמִּשֶׁת מִינִין, דְּאִיהִי חִטָּה, וּשְׂעוֹרָה, וְשִׁיפּוֹן וְכוּ', מִמְּנָא דְּעָלְמָא. וְלָא שַׁוִּי מִמְּנָא עָלַיְיהוּ, אֶלָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּלְחוֹדוֹי.

598. וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה (במדבר כח), מַדּוּעַ? אֶלָּא עֲשִׂירִית הָאֵיפָה, כְּנֶגֶד כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא הָעֲשִׂירִית שֶׁבַּמַּדְרֵגוֹת, וּצְרִיכָה לְהִנָּתֵן בֵּין שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת, וְהִיא סֹלֶת הַלֶּחֶם, וְהִיא לֶחֶם. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא לֶחֶם, לֹא הֻפְקַד עַל לֶחֶם שֶׁל חֲמֵשֶׁת הַמִּינִים, שֶׁהֵם חִטָּה, וּשְׂעוֹרָה, וְשִׁיפּוֹן וְכוּ', מְמֻנֶּה שֶׁל הָעוֹלָם. וְלֹא שָׂם מְמֻנֶּה עֲלֵיהֶם, אֶלָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ.

599. וּבְגִין דָּא, מַאן דְּמִזַּלְזֵל בְּנַהֲמָא, וְזָרִיק לֵיהּ בְּאַרְעָא, עֲנִיּוּתָא רָדִיף אֲבַתְרֵיהּ. וְזַד מִמְּנָא אִתְפָּקַד עַל דָּא, וְאִיהוּ רָדִיף אֲבַתְרֵיהּ, לְמֵיהַב לֵיהּ עֲנִיּוּתָא, וְלָא יִפּוּק מִן עָלְמָא, עַד דְּיִצְטְרִיךְ לְבַרְיָין. וְעָלֵיהּ כְּתִיב, (איוב טו) נוֹדֵד הוּא לַלֶּחֶם אַיֵּה. נוֹדֵד הוּא, וְיֵהַךְ מִטַּלְטֵל, וְגַלִּי מֵאַתָּר לְאַתָּר, לַלֶּחֶם אַיֵּה הוּא. וְלֵית (דף רמ"ד ע"ב) מַאן דְּיִשְׁגַּח עָלֵיהּ, הָדָא הוּא דִּכְתִיב אַיֵּה. מַאן דְּיִרְחַם עָלֵיהּ, בְּגִין דְּלָא יִשְׁכַּח. (ובחבורא קדמאה אמר רעיא מהימנא מאן דמזלזלא)

599. וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁמְּזַלְזֵל בְּלֶחֶם וְזוֹרֵק אוֹתוֹ בָּאָרֶץ, עֲנִיּוּת רוֹדֶפֶת אַחֲרָיו. וּמְמֻנֶּה אֶחָד הֻפְקַד עַל זֶה, וְהוּא רוֹדֵף אַחֲרָיו לָתֵת לוֹ עֲנִיּוּת, וְלֹא יוֹצֵא מִן הָעוֹלָם עַד שֶׁיִּצְטָרֵךְ לַבְּרִיּוֹת. וְעָלָיו כָּתוּב, (איוב טו) נוֹדֵד הוּא לַלֶּחֶם אַיֵּה. נוֹדֵד הוּא, וְיֵלֵךְ מִטַּלְטֵל, וְגוֹלֶה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם, לַלֶּחֶם אַיֵּה הוּא. וְאֵין מִי שֶׁיִּשְׁגִּיחַ עָלָיו. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אַיֵּה מִי שֶׁיְּרַחֵם עָלָיו, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא יִמָּצֵא.

Numbers 28:5
"וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, רְבִיעִת הַהִין."
"and the tenth part of an ephah ('baked') of fine flour for a meal-offering, mingled with the fourth part of a hin of beaten oil."

The tenth is for the nation of Israel that is the aspect of the tenth level, Malchut. The flour is processed and baked to make bread. It is offered with two hands, right for the Chessed and left for Gevurah.
The bread is made from five species of חִטָּה, וּשְׂעוֹרָה, וְכֻסֶּמֶת, וְשִׁבֹּלֶת שׁוּעָל, וְשִׁיפוֹן
Wheat, barley, buckwheat, oatmeal, and rye.
Jeremiah 2:3
"קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה, רֵאשִׁית תְּבוּאָתֹה"
"Israel is YHVH hallowed portion, His first-grain"
The original grass type (low connection to earth) that holds the grains need to go through a process of several steps before it is ready for baking the bread. It is beaten to loosen up the hold of the elements that hide the desired grain. Then the grains are separated and ground into a fine flour that is used to bake the bread.
Malchut has a greater desire for the light of Chokhmah and the bread for the offering is made with oil. It adds the aspect of Chokhmah and expresses the great desire for the Light.
The Challah bread that we bake (or buy) for Shabbat and holy days has special spiritual value. The Zohar reveals that God is directly responsible and nourishes these grains. The leftovers should not be disposed of as garbage. It should be consumed or fed to birds, animals, fish, etc, with the consciousness of "נותן לחם לכל בשר", "Gives bread to all flesh". We recite these words in 'Birkat Hamazon', the blessing that we do after the meals.
Disposing of the blessed bread as garbage is like wasting the energy of the light. The Zohar tells us that this brings a lack of sustenance and poorness to the person who does that.
It is good to make blessings using two loaves of bread for right and left as explained above. Using twelve Challahs is on a higher level and it can be done when there are 10 or more people sharing the same meal.

600. רעיא מהימנא ובזבורא קדמאה אמר רעיא מהימנא, מאן דמזלזל בפרורין דנהמא, וזריק לון באתר דלא אצטריך. האי כל שכן מאן דמזלזל בפירורין דמוזא, דאינון טפין דזרע, דזריק לון בארעא, דאתמר בהון (בראשית ו) כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ. או דזריק לון בנדה, או בבת אל נכר, או בשפחה או בזונה. וכל שכן מאן דמזלזל בפירורין דנהמא דאוריתא, דאינון קוצי אתוון, ותגי אתוון, דאתמר עליהו כל המשתמש בתגא זלף.

600. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וּמַה מִּי שֶׁמְּזַלְזֵל בַּפֵּרוּרִים שֶׁל הַלֶּחֶם וְזוֹרֵק אוֹתָם בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא צָרִיךְ כָּךְ – כָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמְּזַלְזֵל בַּפֵּרוּרִים שֶׁל הַמּוֹחַ, שֶׁהֵם טִפּוֹת הַזֶּרַע, שֶׁזּוֹרֵק אוֹתָם בָּאָרֶץ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (בראשית ו) כִּי הִשְׁחִית כָּל בָּשָׂר אֶת דַּרְכּוֹ עַל הָאָרֶץ. אוֹ שֶׁזּוֹרֵק אוֹתָם בְּנִדָּה, אוֹ בְּבַת אֵל נֵכָר, אוֹ בְּשִׁפְחָה אוֹ בְּזוֹנָה. וְכָל שֶׁכֵּן וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמְּזַלְזֵל בְּפֵרוּרִים שֶׁל הַלֶּחֶם שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהֵם קוֹצֵי הָאוֹתִיּוֹת וְתָגֵי הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, כָּל הַמִּשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר – יַחֲלֹף.

601. כָּל שֶׁכֵּן מַאן דְּמָסַר רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא, וְסִתְרֵי קַבָּלָה, וְסִתְרֵי מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אוֹ סִתְרֵי אַתְוָון דִּשְׁמָא מְפָרַשׁ, לַאֲנָשִׁים דְּלָאו אִינּוּן הֲגוּנִים, דְּשָׁלִיט עָלַיְיהוּ יֵצֶר הָרָע, אִשָּׁה זוֹנָה, דְּאִתְמַר עָלָהּ, (משלי ו) כִּי בְּעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם. וְלֵית לֶחֶם אֶלָּא כ"ב אַתְוָון דְּאוֹרַיְיתָא. וְלֵית כִּכָּר, אֶלָּא אֲפִילוּ הֲלָכָה אַחַת. (ועוד רעיא מהימנא)

601. וְכָל שֶׁכֵּן מִי שֶׁמּוֹסֵר סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, וְסִתְרֵי קַבָּלָה, וְסוֹדוֹת מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, אוֹ סִתְרֵי הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְפֹרָשׁ לַאֲנָשִׁים שֶׁאֵינָם הֲגוּנִים, שֶׁשּׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם יֵצֶר הָרָע, אִשָּׁה זוֹנָה, שֶׁנֶּאֱמַר עָלֶיהָ (משלי ו) כִּי בְעַד אִשָּׁה זוֹנָה עַד כִּכַּר לָחֶם. וְאֵין לֶחֶם אֶלָּא כ"ב אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה. וְאֵין כִּכָּר אֶלָּא אֲפִלּוּ הֲלָכָה אַחַת. (ועוד רעיא מהימנא).

602. וּבְזִבּוּרָא קַדְמָאָה, לָא גַּלֵּי רָזָא בְּאִלֵּין פָּרוּרִין, אֶלָּא בְּאַרְזוּ פָּשֵׁט, וְלָא יָהִיב בְּהוֹן שִׁיעוּרָא. אֲבָל אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּשִׁיעוּרָא דְּפִירוּרִין כַּזַּיִת לְפָחוּת, כָּל שֶׁכֵּן אִי אִינּוּן כַּבֵּיצָה. דְּמָארֵי מַתְנִיתִין דִּקְדִקוּ עָלַיְיהוּ, עַד כַּזַּיִת עַד כַּבֵּיצָה לְבָרְכָא עָלַיְיהוּ.

602. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן לֹא גִּלָּה סוֹד בְּאוֹתָם פֵּרוּרִים אֶלָּא בְּדֶרֶךְ פְּשָׁט, וְלֹא נָתַן בָּהֶם שִׁעוּר. אֲבָל בֵּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁשִּׁעוּר שֶׁל פֵּרוּרִים כַּזַּיִת לְפָחוֹת, כָּל שֶׁכֵּן אִם הֵם כַּבֵּיצָה. שֶׁבַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה דִּקְדְּקוּ עֲלֵיהֶם, עַד כַּזַּיִת עַד כַּבֵּיצָה לְבָרֵךְ עֲלֵיהֶם.

Genesis 6:12 "כִּי-הִשְׁחִית כָּל-בָּשָׂר אֶת-דַּרְכּוֹ, עַל-הָאָרֶץ" "it was corrupt; for all flesh had corrupted their way upon the earth." The 'Faithful Shepherd' reveals to us that the bread crumbs (size of an olive or greater) that were left over from the meal are like the seeds of man. It should not be disposed of improperly. The seeds are sacred and should not be transferred to a negative woman or one that is in her monthly impure cycle. The seeds are originated from the brain as pure energy of life and through a process, they come out. Wasting it creates negativity and judgment. It is similar to the study of the Torah. We should study all the secrets of the Torah even if they look like small things. The Zohar adds that the secrets should not be revealed to dishonest people or those who are controlled by evil. The reason is that such a person may inject distractive negativity and it is better not to involve them. When we share the study of the Zohar we should check that the person is ready for it. The best way is to introduce knowledge and wait for them to ask the questions. Only then we can tell if their vessels are ready for it.

603. רעיא מהימנא וְאַרְזוּ רָזָא, א"ז הוּא ט' פָּרוּרִין, שָׁלוֹשׁ לְכָל סְטָר, תְּלַת מִן ד', תְּרֵין עֲשַׂר. רְבִיעִית אִיהוּ שְׁלִימוּ, לְאַשְׁלְמָא בֵּיהּ עֶשֶׂר. וּלְאַשְׁלְמָא ד', דְּאִינּוּן יְדוֹד. מַאי עֶשֶׂר. אִינּוּן: יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. קוֹצָא דְּאָת ד' מִן אֶחָד, שִׁעוּרָא כַּזַּיִת. י' מִן יְדוֹד, שִׁעוּרָא דִּילֵיהּ כַּבֵּיצָה.

603. וְדֶרֶךְ סוֹד, א"ח – הוּא תִּשְׁעָה פֵּרוּרִים, שְׁלֹשָׁה לְכָל כִּוּוּן, שְׁלֹשָׁה מִן אַרְבָּעָה – שְׁנֵים עָשָׂר. ד' הִיא הַשְּׁלֵמוּת, לְהַשְׁלִים בָּהּ עֲשָׂרָה. וּלְהַשְׁלִים אַרְבָּעָה, שֶׁהֵם יְהוָה. מָהֶם עֲשָׂרָה? אֵלּוּ יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. קוֹץ שֶׁל אוֹת ד' מֵאֶחָד, שִׁעוּרָהּ בְּכַזַּיִת. י' מֵהֲוָיָ"ה, שִׁעוּרָהּ כַּבֵּיצָה.

604. אִיהִי ד׳, שְׁלִימוּ דִּמְרַכְּבְתָּא דְּאָדָם, וּשְׁלִימוּ דְּאַרְבַּע אַנְפִּין דְּאָדָם. וּבְגִין דָּא, (במדבר ו) יִשָּׂא יְדוָד פָּנָיו אֵלֶיךָ. וְאוֹקְמוּהָ בָּאֵרֵי מַתְנִיתִין, וְהָכְתִיב (דברים י) אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים. אֶלָּא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלֹא אָמַרְתִּי לָהֶם (דברים יא) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ, וְהֵם דִּקְדְּקוּ עֲלֵיהֶם, עַד כַּזַּיִת אוֹ עַד כַּבֵּיצָה, וְאֵיךְ לֹא אֶשָּׂא לָהֶם פָּנִים. וְרַבָּנָן דְּמַתְנִיתִין וַאֲמוֹרָאִין, כָּל תַּלְמוּדָא דִּלְהוֹן, עַל רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא סִדְּרוּ לֵיהּ.

604. הִיא ד׳, שְׁלֵמוּת הַמֶּרְכָּבָה שֶׁל אָדָם וּשְׁלֵמוּת שֶׁל אַרְבַּע פָּנִים שֶׁל אָדָם. וּמִשּׁוּם זֶה (במדבר ו) יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ. וּבֵאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וַהֲרֵי כָּתוּב (דברים י) אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים. אֶלָּא אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְלֹא אָמַרְתִּי לָהֶם (שם יא) וְאָכַלְתָּ וְשָׂבַעְתָּ? וְהֵם דִּקְדְּקוּ עֲלֵיהֶם, עַד כַּזַּיִת אוֹ עַד כַּבֵּיצָה, וְאֵיךְ לֹא אֶשָּׂא לָהֶם פָּנִים?! וְחַכְמֵי הַמִּשְׁנָה וְהָאֲמוֹרָאִים, כָּל הַתַּלְמוּד שֶׁלָּהֶם עַל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה סִדְּרוּ אוֹתוֹ.

605. קָם רַעְיָא מְהֵימְנָא, וְסָלִיק יְדוֹי כַּמֵּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ, וְאָמַר הָכִי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהֵא רַעֲוָא דִּילָךְ, לְמֵיהַב לוֹן מְזוֹנָא שְׁלִימְתָּא, לְתַקְּנָא לְגַבָּךְ, וּלְגַבֵּי מַטְרוֹנִיתָא עִלָּאָה עָלְמָא דְּאָתֵי, דְּאִתְמַר עָלָהּ, (תהלים כב) כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וּלְגַבֵּי מַטְרוֹנִיתָא תִּנְיָינָא, דְּאִתְמַר בָּהּ זִמְנָא תִּנְיָינָא, (עובדיה א) וְהָיְתָה לַיְיָ הַמְּלוּכָה. לְתַקְּנָא פָּתוֹרָא שְׁלִימְתָּא, מִכָּל עִדּוּנִין, וּמִכָּל מַאֲכָלִין.

605. קָם הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וְהֵרִים יָדָיו לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּשְׁכִינָתוֹ, וְכָךְ אָמַר: קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, יְהִי רָצוֹן שֶׁלְּךָ לָתֵת לָנוּ מָזוֹן שָׁלֵם, לְתַקֵּן אֶצְלְךָ וְאֵצֶל הַמַּלְכָּה הָעֶלְיוֹנָה, עוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו (תהלים כב) כִּי לַה׳ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם. וּלְגַבֵּי הַמַּלְכָּה הַשְּׁנִיָּה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ פַּעַם שְׁנִיָּה, (עובדיה א) וְהָיְתָה לַה׳ הַמְּלוּכָה. לְתַקֵּן שֻׁלְחָן שָׁלֵם מִכָּל מַעֲדַנִּים וּמִכָּל מַאֲכָלִים.

The secret of the crumbs is in the word אחד, ‘one’. The first two letters, אח, are numerically 9. The last letter, ד, numerically 4, is the completion of 10 that is the name YHVH. 3 from the 4, add to the 9 to make 12. Rabbi Ashlag in Hasulam explains that there is no completion without the tenth, which is Malchut. The upper 9 (Sefirot) are like crumbs until they reach Malchut and become complete. The three lines of right (Chokhmah, Chessed, Netzach), left (Binah, Gevurah, Hod) and central (Da’at, Tiferet, Yessod) connect to Malchut below that completes each line and makes the total count of 12. From the aspect of the whole, the 4,ד, is added to the three lines (9) to make 13, which is the numerical value of אחד, ‘one’. Obadiah 1:21 “ וְעָלוּ מוֹשִׁעִים בְּהַר צִיּוֹן, לִשְׁפֹּט אֶת-הַר עֵשָׂו; וְהָיְתָה לַיהוָה, הַמְּלוּכָה” “And saviors shall come up on mount Zion to judge the mount of Esau, and the kingdom (Malchut) shall be the YHVH’s” In the Final Redemption, YHVH will be one with Malchut to complete the process.

606. וַאֲנָא מְזַמֵּן עִמָּךְ, לְכָל בָּאֵרֵי מַתְנִיתִין, וּלְבָאֵרֵי מִקְרָא, וּלְבָאֵרֵי תַּלְמוּד, וְכָל שֶׁכֵּן לְבָאֵרֵי סִתְרֵי תּוֹרָה דִּילָךְ, כֻּלָּהּ דִּילָךְ, מַטְרוֹנִיתָא קַדִּישָׁא דִּילָךְ, עִלָּאָה וְתַתָּאָה, וְכֹלָּא בִּרְשׁוּת

606. וַאֲנִי מְזַמֵּן עִמְּךָ לְכָל בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וּלְבַעֲלֵי הַמִּקְרָא, וּלְבַעֲלֵי הַתַּלְמוּד, וְכָל שֶׁכֵּן לְבַעֲלֵי סוֹדוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלְּךָ, כֻּלָּה שֶׁלְּךָ, מַלְכָּה קְדוֹשָׁה שֶׁלְּךָ, עֶלְיוֹנָה וְתַחְתּוֹנָה, וְהַכֹּל בִּרְשׁוּת שֶׁל עֶלְיוֹן כָּל

דְּעִלַּת כָּל עִלָּאִין, אֲדוֹן כָּל הַאֲדוֹנִים, מֶלֶךְ עַל כָּל הַמְּלָכִים דְּעֵילָא וְתַתָּא, דְּאִיהוּ יָזִיד בְּלָא תְנָיָנָא, וְלֵית אָת וּנְקוּדָה דְּמִשְׁתַּתֵּף בַּהֲדֵיהּ, וְלָא שִׁנּוּי גַּוּונִין דְּאִינָּשָׁא. דְּאִיהוּ מָארֵי כָּל מַפְתְּחָזָאן, דְּרָזִין דְּהַוָּיוּת, וּשְׁמָהָן וְכִנּוּיִין, וְכָל רָזִין גְּנִיזִין דְּזָכְמָתָא, דְּתִתְפַּתַּח לוֹן כֻּלְּהוּ לִיקָרָא דִּילֵהּ, עִלַּת עַל כָּל עִלּוֹת. אֲנָא מִתְחַנֵּן קֳדָמָךְ, דְּתִתְפַּתַּח לוֹן לִיקָרָא דִּילָךְ, דְּיִקְרָא דִּילָךְ אִיהוּ מֵאָבִי וְאִמִּי דִּשְׁמַיָּא, וְאָב דְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְאֵם דִּלְהוֹן, דְּאִתְמַר בָּהּ (משלי א) וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ, וְעִמָּךְ לֵית שׁוּתָּפוּ דְּאֵם בְּעָלְמָא.

עֶלְיוֹנִים, אֲדוֹן כָּל הָאֲדוֹנִים, מֶלֶךְ עַל כָּל הַמְּלָכִים שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, שֶׁהוּא יָחִיד בְּלִי שֵׁנִי, וְאֵין אוֹת וּנְקֻדָּה שֶׁמִּשְׁתַּתֶּפֶת עִמּוֹ, וְלֹא שִׁנּוּי גְּוָנִים שֶׁל אֲנָשִׁים. שֶׁהוּא בַּעַל כָּל הַמַּפְתְּחוֹת שֶׁל סוֹדוֹת הַהֲוָיוֹת, וְשֵׁמוֹת וְכִנּוּיִים, וְכָל סוֹדוֹת הַגְּנוּזִים שֶׁל הַחָכְמָה, שֶׁתִּפְתַּח אוֹתָם כֻּלָּם לִכְבוֹדְךָ, עֶלְיוֹן עַל כָּל הָעֲלוֹת. אֲנִי מִתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ שֶׁתִּפְתַּח אוֹתָם לִכְבוֹדְךָ, שֶׁכְּבוֹדְךָ הוּא מֵאָבִי וְאִמִּי שֶׁבַּשָּׁמַיִם, וְאָב שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאֵם שֶׁלָּהֶם, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי א) וְאַל תִּטֹּשׁ תּוֹרַת אִמֶּךָ, וְעִמְּךָ אֵין שֻׁתָּף שֶׁל אֵם בָּעוֹלָם.

607. קָם זְמַן שֵׁנִי וְאָמַר, בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, נִשְׁמוֹת וְרוּחוֹת וּנְפָשׁוֹת שֶׁלָּכֶם, הִתְעוֹרְרוּ כָּעֵת כֻּלְּכֶם וְהַעֲבִירוּ שֵׁנָה מִכֶּם, שֶׁהִיא וַדַּאי מִשְׁנָה, דֶּרֶךְ פְּשָׁט שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה. שֶׁאֲנִי לֹא עוֹרַרְתִּי בָּכֶם אֶלָּא בְּסוֹדוֹת עֶלְיוֹנִים שֶׁל הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁאַתֶּם בָּהֶם (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.

607. קָם זְמַן שֵׁנִי וְאָמַר מָארֵי מַתְנִיתִין, נִשְׁמָתִין וְרוּחִין וְנַפְשִׁין דִּלְכוֹן, אִתְעָרוּ כְּעַן כּוּלְּהוּ, וְאַעְבָּרוּ שֵׁינָתָא מִנְּכוֹן, דְּאִיהִי וַדַּאי מִשְׁנָה, אֹרַח פְּשָׁט דְּהַאי עָלְמָא. דַּאֲנָא לָא אִתְעַרְנָא בָּכוּ, אֶלָּא בְּרָזִין עִלָּאִין דְּעָלְמָא דְּאָתֵי, דְּאַתּוּן בְּהוֹן (תהלים קכא) הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן.

608. פָּתַח וְאָמַר, הֲרֵי בֵּאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרֵחַ מְבָרֵךְ. וְעוֹד בֵּאֲרוּהוּ, צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּה׳ מִן הַמּוֹצִיא. וּשְׁתֵּי ה׳ הֵן כְּנֶגֶד שְׁתֵּי הַלֶּחֶם. שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת שֶׁל הַשַּׁבָּת. אוֹת י׳ הִיא כַּבֵּיצָה שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד. וּמִיהוּ בַּעַל הַבַּיִת שֶׁבּוֹצֵעַ? זוֹ אוֹת ו׳.

608. פָּתַח וְאָמַר, הָא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרֵחַ מְבָרֵךְ. וְעוֹד אוֹקְמוּהָ, צָרִיךְ לְדַקְדֵּק בְּה׳ מִן הַמּוֹצִיא. וּתְרֵין הֵהִין אִינּוּן, לְקָבֵל שְׁתֵּי הַלְּחֻם. שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת דְּשַׁבָּת. י׳, אִיהִי כַּבֵּיצָה לְכָל זַד וְזַד. וּמַאן אִיהוּ בַּעַל הַבַּיִת דְּבוֹצֵעַ. דָּא ו׳.

The Faithful Shepherd, Moses, summons all the great souls in heaven to support the revelation of secrets for us.

The righteous souls are considered as ‘sleepers’ in their resting ground and Moses quotes the verse from Psalms 121:4 to wake them up for the mission.

“הִנֵּה לֹא-יָנוּם, וְלֹא יִישָׁן– שׁוֹמֵר, יִשְׂרָאֵל.”

“Behold, He that keeps Israel does neither slumber nor sleep.”

He continues to reveal the secret of the two loaves of bread we use to make the blessing for the meal. Each loaf of bread represents one of the two H, ה, of the YHVH name. One for Binah and one for Malchut. The piece that is eaten is the aspect of the Y, י, and the person who makes the blessings is the aspect of the letter V, ו.

When the blessing of "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ" "Hamotzie Lechem Min Ha'Aretz" is recited: the 'Ha' sound of HaMotzie and Ha'Aretz should come out as two H like 'HaH' for the unification of Binah and Malchut. 'HaMotzie' means 'brings out' as Binah delivers the Light from the upper levels and Ha'Aretz.
The host of the meal is the one who makes the blessing over the bread because he is the channel. The guest is the one that makes the final blessing because he is the aspect of Yessod, the receiver, and the channel of the light.

609. אַדְּהָכִי, הָא סָבָא דְּסָבִין קָא נָזִית לְגַבֵּיהּ, וְאָמַר, רַעְיָא מְהֵימְנָא זְזוֹר בָּךְ. דְּהָא לֶוֶם אִיהוּ ו', שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת דִּילֵיהּ, כְּמָה דְּאַמְרַת אִינּוּן ה' ה'. וַדַּאי ו' אִיהוּ לְקָבֵל יַעֲקֹב. ה' ה' לְקָבֵל לֵאָה וְרָזֵל. י', כַּבֵּיצָה לְכָל זַד.

609. בֵּין כָּךְ הִנֵּה זְקַן הַזְּקֵנִים הָיָה יוֹרֵד אֶצְלוֹ וְאָמַר, רוֹעֶה נֶאֱמָן, חֲזוֹר בְּךָ, שֶׁהֲרֵי לֶחֶם הוּא אוֹת ו', שְׁתֵּי כִּכָּרוֹת שֶׁלּוֹ, כְּמוֹ שֶׁאָמַרְתָּ הֵן אוֹתִיּוֹת ה' ה'. וַדַּאי אוֹת ו' הִיא כְּנֶגֶד יַעֲקֹב, ה' ה' כְּנֶגֶד לֵאָה וְרָחֵל. י' כַּבֵּיצָה לְכָל אֶחָד.

610. אָמַר לֵיהּ, סָבָא סָבָא, וְהָא בְּכַמָּה אַתְרִין אוּקְמוּהָ, דְּיַעֲקֹב אִיהוּ בַּעַל הַבַּיִת, וְיוֹסֵף אוֹרֵזַז, דְּדַרְגֵּיהּ יְסוֹד זַי עָלְמִין, כָּלִיל זו"י בִּרְכָאן דְּצַלּוֹתָא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ עָלֵיהּ, (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. אָמַר לֵיהּ הָכִי הוּא, וְכֹלָּא קְשׁוֹט. כָּל רָזָא בְּאַתְרֵיהּ, מַה דְּאַנָּא אֲמָרִית, וּמַה דְּאַתְּ אַמְרִת. אֲבָל הַהוּא דְּפָלִיג נָהֲמָא מַאן הוּא.

610. אָמַר לוֹ, זָקֵן זָקֵן, וַהֲרֵי בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת בֵּאֲרוּהוּ, שֶׁיַּעֲקֹב הוּא בַּעַל הַבַּיִת, וְיוֹסֵף אוֹרֵחַ, שֶׁמַּדְרֵגָתוֹ יְסוֹד חַי הָעוֹלָמִים, כּוֹלֵל ח"י בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ עָלָיו, (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק. אָמַר לוֹ, כָּךְ הוּא, וְהַכֹּל אֱמֶת. כָּל סוֹד בִּמְקוֹמוֹ, מַה שֶּׁאֲנִי אָמַרְתִּי וּמַה שֶּׁאַתָּה אָמַרְתָּ. אֲבָל זֶה שֶׁבּוֹצֵעַ אֶת הַלֶּחֶם מִיהוּ?

611. אָמַר לֵיהּ, סָבָא אַנְתְּ בְּדִיוּקְנֵיהּ, וְדָא יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, וְדָא אָדָם דְּמֶרְכַּבְתָּא עִלָּאָה, דְּאַנְפִּין דִּילֵיהּ יְהוָה. וּבְגִין דָּא, ו' לֶוֶם, דְּאִינּוּן ה' ה'. וְשִׁיעוּרָא דְּאוּקְמוּהָ כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה, הָא אִתְּמַר כַּזַּיִת בְּאָן שִׁבְעָא מְשַׁעֲרִין, דְּהָא אוּקְמוּהָ רַבָּנָן דְּאִין עוֹשִׂין מִצְוֹת זְבִילוֹת, אוּף הָכִי, לָא יַהֲבִינָן תְּרֵין שִׁיעוּרִין בְּאָת י', לְמֶהֱוֵי כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה. אֶלָּא תְּרֵי אַלְפָּא בֵּיתוֹת אִינּוּן, אִית י' עִלָּאָה, וְאִית י' זְעֵירָא, י' מִן יְדוּד, עִלָּאָה. י' מִן אֲדֹנָי, זְעֵירָא. וְאִלֵּין תְּרֵין, זַד בְּכַזַּיִת, וְזַד בְּכַבֵּיצָה, בְּרָזָא דָּא יְאֲהַדּוּנָהִי. אָתָא סָבָא וְנָשִׁיק לֵיהּ.

611. אָמַר לוֹ, זָקֵן, אַתָּה בִּדְמוּתוֹ, וְזֶה שֵׁם יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, וְזֶה אָדָם שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה שֶׁהַפָּנִים שֶׁלּוֹ יְהוָה. וּמִשּׁוּם זֶה ו' – לֶחֶם, שֶׁהֵן ה' ה'. וְשִׁעוּר שֶׁקָּבְעוּ כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה, הֲרֵי נִתְבָּאֵר כַּזַּיִת בְּאֵיזֶה שֵׁם מְשַׁעֲרִים, שֶׁהֲרֵי בֵּאֲרוּ חֲכָמִים שֶׁאֵין עוֹשִׂים מִצְוֹת חֲבִילוֹת, אַף כָּאן לֹא נוֹתְנִים שְׁנֵי שִׁעוּרִים בָּאוֹת י', לִהְיוֹת כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה. אֶלָּא שְׁתֵּי אַלְפָּא בֵּיתוֹת הֵן, יֵשׁ י' עֶלְיוֹנָה, וְיֵשׁ י' קְטַנָּה. י' מִן יְהוָה – עֶלְיוֹנָה. י' מִן אֲדֹנָי – קְטַנָּה. וְאֵלּוּ הַשְּׁתַּיִם, אַחַת בְּכַזַּיִת וְאַחַת בְּכַבֵּיצָה, בְּסוֹד זֶה הַשִּׁלּוּב יְאֲהַדּוּנָהִי. בָּא הַזָּקֵן וְנָשַׁק לוֹ.

The 'Elder of the Elders' came to the 'Faithfull Shepherd', who is Moses, to support the study of the blessing over the bread. Rabbi Ashlag explained that the name 'Elder of the Elders' that the Zohar uses here is a code to the level of

Chokhmah. The 'Elder' adds to the explanation and says that the Vav is the aspect of Jacob, Zeir Anpin. His first unification was with Leah, that is the aspect of the upper H of the name. Then he connected to Rachel which is the aspect of Malchut and the lower H of the name. Jacob as Zeir Anpin connects the upper and lower realms, channeling blessings that are the aspect of the Y of the name. The Y represents the light of Chokhmah coming down to the world through the Sefirah of Yessod. Proverb 10:6 "בְּרָכוֹת, לְרֹאשׁ צַדִּיק" "Blessings are upon the head of the righteous" Yessod is the aspect of righteous that makes the connection from Malchut to Zeir Anpin. When he connects upper and lower, the blessings come from above (the head). The sages defined the size of the piece of bread for the blessing as olive size and egg size. The Zohar explains that egg size is for the upper Y, meaning the Y of יהוה, YHVH, and the smaller size is for the lower Y of ADNY, אדני. It comes from the unification of the upper and lower name, יאהדונהי, through the Amen of the blessing. Olive comes from a tree that grows on earth and brings fruit that produces oil, which is the aspect of Chokhmah revealed in Malchut. The egg comes from a live animal and it brings out life and that is why it represents a higher level. The egg is also used as a measurement unit for the Mikveh. We don't always understand the meaning of the 'spiritual technologies' we use and follow, but there is always a deep meaning to them. When we study the meaning of them as we do on the Daily Zohar, we reveal the light of that specific action. In this study, we reveal the light that comes from the blessing of the bread.

612. אַדְּהָכִי קָם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, פָּתַזּ וְאָמַר, וַדַּאי כְּעַן מִתְזַוְּגִין (משלי ל) מַה שְׁמוֹ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ, וְזִדּוּ זִוְּגָא דְּרָחֵל הוּא מַאן דְּזָכֵי לְמֵיכַל מֵהַאי נָהֲמָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (משלי ט) לְכוּ לַזְּמוּ בְּלַזְּמִי. וְזָכָאָה נַפְשָׁא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (ויקרא כב) מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל. (ויקרא כב) וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ. דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ אִתְּמַר, (מלאכי ב) הֲלֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ. וְנַפְשָׁא דְּאִתְעַסְקַת בְּאוֹרַיְיתָא, מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל.

612. בֵּין כָּךְ קָם הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, פָּתַח וְאָמַר, וַדַּאי כְּעֵת מִתְחַבְּרִים (משלי ל) מַה שְׁמוֹ וּמַה שֵׁם בְּנוֹ. שֶׁמְּחוּ הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ, אַשְׁרָיו מִי שֶׁזּוֹכֶה לֶאֱכֹל מֵהַלֶּחֶם הַזֶּה שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי, וְאַשְׁרֵי הַנֶּפֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ויקרא כב) מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל. (שם) וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בּוֹ נֶאֱמַר, (מלאכי ב) הֲלֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ. וְהַנֶּפֶשׁ שֶׁעוֹסֶקֶת בַּתּוֹרָה – מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל.

613. וּמַאן גָּרִים לָהּ דְּאַכְכַלַת מִלֶּחֶם אָבִיהָ. בְּגִין דְּתָבַת בְּתִיּוּבְתָּא (דף רמ"ה ע"א) וְאִתְאַזְּדַת (נ"א ואתחדת) כְּנְעוֹרֶיהָ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ויקרא כב) וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ, כְּגוֹן (איוב לג) וְיָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו. כְּגַוְונָא דְּאִילָנָא דְּקָצִיצוּ לֵיהּ, וְאִתְזַדַּשׁ בְּשָׁרְשׁוֹי. וְהַאי אִיהוּ רָזָא, דְּמַאן דְּמִית בְּלָא זַרְע.

613. וּמִי גָּרַם לָהּ שֶׁאוֹכֶלֶת מִלֶּחֶם אָבִיהָ? מִשּׁוּם שֶׁחָזְרָה בִּתְשׁוּבָה וְנֶאֱחֶזֶת (וּמִתְחַדֶּשֶׁת) כִּנְעוּרֶיהָ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ויקרא כב) וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ, כְּמוֹ (איוב לג) [וְ]יָשׁוּב לִימֵי עֲלוּמָיו. כְּמוֹ הָאִילָן שֶׁקָּצְצוּ אוֹתוֹ וּמִתְחַדֵּשׁ בְּשָׁרְשָׁיו. וְזֶהוּ סוֹד שֶׁל מִי שֶׁמֵּת בְּלִי זֶרַע.

614. וְעוֹד אִית רָזָא אַזְזָרָא, דִּלְבָתַר יֵיתֵי בְּגִלְגּוּלָא, וְיִתְזַזְדֵּשׁ כְּמִלְּקַדְמִין. וְהַיְינוּ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה, דְּאִתְּתְרָכַת מִגִּנְתָּא דְּעֵדֶן, וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאַת גְּרוּשָׁה, כְּגוֹן (בראשית ג) וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם. וּמַאן גָּרִים לָהּ. בְּגִין דְּזַרְעָ אֵין לָהּ, דְּמִית בְּלָא בְּנִין. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ, דְּתָבַת בְּהַאי עָלְמָא בְּהַהוּא נַעַר בֶּן יָמָם, וְהַיְינוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ. וּלְבָתַר דְּזַכָּת לְזַרְעָ מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל. וְכָל זָר לָא יֹאכַל בּוֹ וְגוֹ'. (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה, לְאִישׁ זָר.

614. וְעוֹד יֵשׁ סוֹד אַחֵר, שֶׁלְּבַסּוֹף יָבוֹא בְּגִלְגּוּל וְיִתְחַדֵּשׁ כְּמִזְּמַן קַדְמוֹן. וְזֶהוּ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה, שֶׁהִתְגָּרְשָׁה מִגַּן עֵדֶן, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרֵאת גְּרוּשָׁה, כְּמוֹ (בראשית ג) וַיְגָרֶשׁ אֶת הָאָדָם. וּמַה גָּרַם לָהּ? מִשּׁוּם שֶׁזֶּרַע אֵין לָהּ, שֶׁמֵּת בְּלֹא בָנִים. וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ, שֶׁשָּׁבָה בָּעוֹלָם הַזֶּה בְּאוֹתוֹ נַעַר בֶּן הַיָּמִים, וְזֶהוּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ. וּלְבַסּוֹף שֶׁזָּכְתָה לְזֶרַע – מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל. וְכָל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ וְגוֹ'. (דברים כה) לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה – לְאִישׁ זָר.

Proverb 30:4
"מַה-שְּׁמוֹ וּמַה-שֵּׁם-בְּנוֹ, כִּי תֵדָע"
"What (מַה) is his name, and what (מַה) is his son's name if thou knowest"
The secret of this verse is that מַה, 'what' is a reference to the name of Zeir Anpin with the name יוד-הא-ואו-הא.
The first מַה is for Chokhmah, חכמה, that has the word כח, meaning 'force', with the numerical value of 28 and מה, to represent the force that goes to מַה, Zeir Anpin. Chokhmah is the 'father' and Zeir Anpin is the 'son'. The son receives his energy, 'bread', from his father.
Malachi 2:10
"הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ, הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ"
"Have we not all one father? Hath not one God created us?"
The Zohar reveals that the soul that studies the Torah, eats from the bread of the 'father', Chokhmah. When the soul returns to its roots, meaning the Tree of Life, then it can nourish again from the level of the 'father', Chokhmah, as it is revealed in Leviticus 22:13:
"וְשָׁבָה אֶל-בֵּית אָבִיהָ כִּנְעוּרֶיהָ, מִלֶּחֶם אָבִיהָ תֹּאכֵל; וְכָל-זָר, לֹא-יֹאכַל בּוֹ"
"and she returned unto her father's house, as in her youth, she may eat of her father's bread; but there shall no common man eat thereof."
Proverb 9:5
"לְכוּ, לַחֲמוּ בְלַחְמִי"
"Go, fight with my bread"
The root of 'bread' is the same as for making war. Connecting to the right 'bread' source gives us the power to 'fight' and win the fights on our correction process.
Genesis 3:24, "וַיְגָרֶשׁ, אֶת-הָאָדָם", "So He drove out the man".
After Adam sinned, God sent him away from the Garden of Eden and from the potential connection to the Tree of Life. We are still in the same state of exile and we need to work and 'sweat' (Genesis 3:19) for our bread.
Job 33:25, "רֻטַּשׁ בְּשָׂרוֹ מִנֹּעַר; יָשׁוּב, לִימֵי עֲלוּמָיו"
"His flesh is tenderer than a child's; he returneth to the days of his youth;"

When we find the way back to the Tree of Life we ‘rejuvenate’ our souls and receive the proper nourishment from the force of the father.

615. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, הִלֵּל וְשַׁמַּאי, דְּאָתוּן, זַד מִסִּטְרָא דְּרַזְמֵי, וְזַד מִסִּטְרָא דְּדִינָא, דְּאִינּוּן זֶסֶד וּגְבוּרָה, דַּרְגִּין דְּאַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְאַתּוּן מִגַּוְּעַיְיהוּ, אִתְכְּנָשׁוּ הָכָא, אַתּוּן וּתְמַנְּיָן תַּלְמִידִים דַּהֲווֹ לֵיהּ לְהִלֵּל. וְאוּף הָכִי תַּלְמִידֵי בֵּית שַׁמַּאי, לְסִעוּדָתָא דְּמַלְכָּא.

615. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הִלֵּל וְשַׁמַּאי, שֶׁאַתֶּם אֶחָד מִצַּד הָרַחֲמִים וְאֶחָד מִצַּד הַדִּין, שֶׁהֵם חֶסֶד וּגְבוּרָה, מַדְרֵגוֹת שֶׁל אַבְרָהָם וְיִצְחָק. וְאַתֶּם מֵהַגֶּזַע שֶׁלָּהֶם, הֵאָסְפוּ לְכָאן אַתֶּם וּשְׁמוֹנִים תַּלְמִידִים שֶׁהָיוּ לוֹ לְהִלֵּל, וְאַף כָּךְ תַּלְמִידֵי בֵּית שַׁמַּאי, לְסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ.

616. הָא אוֹקְמוּתוּן, אַתּוּן וְזַבְרַיָּיא דְּעִבּוּכוֹן, מָארֵי דְּהוֹרָאוֹת, דְּאוֹקְמוּתוּן, אֵין הַבּוֹצֵעַ רַשָּׁאי לְמֵיכַל, עַד שֶׁיַּעֲנוּ אָמֵן מָארֵי סְעוּדָתָא, וְלֵית מָארֵי סְעוּדָתָא רַשָּׁאִין לְמֵיכַל, עַד שֶׁיֵּאכַל הַבּוֹצֵעַ. וַדַּאי כַּד בָּצַע בַּעַל הַבַּיִת, וּבָצַע לְאִינּוּן מָארֵי סְעוּדָתָא, לָאו לְכֻלְּהוּ בְּמִשְׁעַר שִׁעוּרָא זַדָּא, דְּלָאו אוֹרַזוּ אִלֵּין בּוּצְעִין, לִבְצוּעַ בְּשָׁוֶה, דְּלוּמְנִין יָהִיב לְדָא כַּבֵּיצָה, וּלְדָא כַּזַּיִת. וְכַד עוֹנִין אָמֵן עַל הַאי בְּצִיעָא, קֹדֶם דְּיֵיכוּל בַּעַל הַבַּיִת, מְזַבְּרִין תְּרֵין שִׁיעוּרִין כַּזַּדָּא, בְּכַזַּיִת וְכַבֵּיצָה, יְאַהֲדוֹנָהִי, אָמֵן, דָּא לָאו אִיהוּ עַל הָאֲכִילָה, אֶלָּא עַל הַבְּצִיעָה, לְבָתַר דְּאִינּוּן שִׁיעוּרִין מִצְטָרְפִין בְּאָמֵן, יֵיכוּל בַּעַל הַבַּיִת. וְהַיְינוּ (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי, וּלְבָתַר אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים. אִכְלוּ רֵעִים, מָארֵי סְעוּדָתָא. דִּיהוֹן בְּנִין בְּדִיוּקְנָא דְּאָבוּהוֹן.

616. הֲרֵי בֵּאַרְתֶּם, אַתֶּם וְהַחֲבֵרִים שֶׁעִמָּכֶם, בַּעֲלֵי הוֹרָאוֹת, שֶׁבֵּאַרְתֶּם אֵין הַבּוֹצֵעַ רַשַּׁאי לֶאֱכֹל עַד שֶׁיַּעֲנוּ אָמֵן בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה, וְאֵין בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה רַשָּׁאִים לֶאֱכֹל עַד שֶׁיֹּאכַל הַבּוֹצֵעַ. וַדַּאי כַּאֲשֶׁר בּוֹצֵעַ בַּעַל הַבַּיִת, וּבוֹצֵעַ לְאוֹתָם בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה, לֹא לְכֻלָּם מִשֵּׁעַר שִׁעוּר אֶחָד, שֶׁאֵין דֶּרֶךְ אֵלּוּ הַבּוֹצְעִים לִבְצֹעַ בְּשָׁוֶה, שֶׁלִּפְעָמִים נוֹתֵן לָזֶה כַּבֵּיצָה, וְלָזֶה כַּזַּיִת. וְכַאֲשֶׁר עוֹנִים אָמֵן עַל בְּצִיעָה זוֹ, קֹדֶם שֶׁיֹּאכַל בַּעַל הַבַּיִת, מְחַבְּרִים שְׁנֵי שִׁעוּרִים כְּאֶחָד בְּכַזַּיִת וְכַבֵּיצָה, שֵׁלּוּב יְאַהֲדוֹנָהִי – אָמֵן זֶה אֵינוֹ עַל הָאֲכִילָה, אֶלָּא עַל הַבְּצִיעָה. לְאַחַר שֶׁאֵלּוּ הַשִּׁעוּרִים מִצְטָרְפִים בְּאָמֵן, יֹאכַל בַּעַל הַבַּיִת. וְזֶהוּ (שיר השירים ה) אָרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי יַעְרִי עִם דִּבְשִׁי. וְאַחַר כָּךְ – אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים. אִכְלוּ רֵעִים – בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה. שֶׁיִּהְיוּ הַבָּנִים בִּדְמוּת אֲבוֹתָם.

617. הָא הָכָא לֶחֶם בִּשְׁתֵּי כִּכָּרוֹת, וְשִׁיעוּרוֹ כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה. מַאי נִיהוּ לֶחֶם הַפָּנִים דְּפָתוּרָא דְּמַלְכָּא. אֶלָּא הָא אוֹקְמוּהָ, דְּאִית לֵיהּ תְּרֵיסָר אַנְפִּין. וּמַאי נִיהוּ. אֶלָּא אִינּוּן ד׳ אַנְפֵּי אַרְיֵה. ד׳ אַנְפֵּי שׁוֹר. ד׳ אַנְפֵּי נֶשֶׁר. וְאִינּוּן (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְדוָ״ד. יָאֵר יְדוָ״ד. יִשָּׂא יְדוָ״ד.

617. הֲרֵי כָּאן לֶחֶם בִּשְׁתֵּי כִּכָּרוֹת, וְשִׁעוּרוֹ – כַּזַּיִת וְכַבֵּיצָה. מַהוּ לֶחֶם הַפָּנִים שֶׁל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ? אֶלָּא זֶה פֵּרוּשׁוֹ, שֶׁיֵּשׁ לוֹ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים. וּמָהֵן? אֶלָּא הֵן אַרְבַּע פָּנִים שֶׁל אַרְיֵה, אַרְבַּע פְּנֵי שׁוֹר, אַרְבַּע פְּנֵי נֶשֶׁר. וְהֵם (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְהוָ״ה. יָאֵר יְהוָ״ה. יִשָּׂא יְהוָ״ה.

After the blessing of ‘Hamotzie Lechem’ over the bread, the host breaks the bread but must wait for the guests to say Amen before he can eat it. Then after

he eats then the guests can eat their share of the bread because the connection is made and the energy can flow to them.
The reason for this process is that Amen makes the connection of the Light to the vessel, which is in this study, the bread. The names used in the blessing are YHVH and ADNY for the two loaves of bread brought to the table for the blessing.
The blessing and the two loaves of bread connect the two Ys of the names as יאהדונהי. This 'unification' of the name is represented with the word Amen, אמן, that has the same numerical value of 91 and as the word for Angel, מלאך. This 'angel' uses the Amen to bring the Light down to the bread.

618. וּמִנָּן דְּלֶחֶם הַפָּנִים אִיהוּ מִפָּתוֹרָא דְּמַלְכָּא. דִּכְתִיב, (יחזקאל מא) וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְדוָד. ז"ה: י"ב אַנְפִּין. וְאוֹף הָכִי, מַאן דְּאִית לֵיהּ, בְּעֵי לְתַקְנָא וּלְסַדְּרָא עַל פָּתוּרֵיהּ, אַרְבַּע כִּכָּרוֹת בְּכֹל סְעוּדָתָא דְּשַׁבָּת, לִתְלַת סְעוּדָתֵי תְּרֵיסָר אַנְפִּין.

618. וּמִנַּיִן לָנוּ שֶׁלֶּחֶם הַפָּנִים הוּא מִשֻּׁלְחַן הַמֶּלֶךְ? שֶׁכָּתוּב (יחזקאל מא) וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה. ז"ה – גִּימַטְרִיָּא שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים. וְאַף כָּךְ, מִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ, צָרִיךְ לְתַקֵּן וּלְסַדֵּר עַל שֻׁלְחָן אַרְבַּע כִּכָּרוֹת בְּכָל סְעוּדָה שֶׁל שַׁבָּת, לְשָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת – שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה פָּנִים.

619. וְאִי תֵּימָא לָאו אִינּוּן אֶלָּא שִׁית מִדְּאוֹרַיְיתָא, מִשּׁוּם לֶחֶם מִשְׁנֶה. אֶלָּא לָא יָכוֹל לְמִדְכַּר ו', בְּלָא זַכְרִיהּ, ו' ו', שִׁית מִלְּעֵילָא לְתַתָּא, וְשִׁית מִלְּתַתָּא לְעֵילָא. לְקָבֵל שִׁית דַּרְגִּין דְּכַרְסְיָיא עִלָּאָה. וְשִׁית דַּרְגִּין דְּכַרְסְיָיא תַּתָּאָה. שִׁית בְּאִתְכַּסְיָיא. וְשִׁית בְּאִתְגַּלְיָיא. (דברים כט) הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיוָ"ד אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם.

619. וְאִם תֹּאמַר שֶׁאֵינָם אֶלָּא שֵׁשׁ מֵהַתּוֹרָה, מִשּׁוּם לֶחֶם מִשְׁנֶה – אֶלָּא לֹא נוּכַל לְהַזְכִּיר שֵׁשׁ בְּלִי חֲבֵרוֹ. ו' ו', שֵׁשׁ מִלְּמַעְלָה לְמַטָּה, וְשֵׁשׁ מִלְּמַטָּה לְמַעְלָה, כְּנֶגֶד שֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת שֶׁל הַכִּסֵּא הָעֶלְיוֹן וְשֵׁשׁ מַדְרֵגוֹת שֶׁל הַכִּסֵּא הַתַּחְתּוֹן. שֵׁשׁ בְּהֶסְתֵּר, וְשֵׁשׁ בְּגִלּוּי. (דברים כט) הַנִּסְתָּרוֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהַנִּגְלוֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד עוֹלָם.

620. וְלַחְמֵי תוֹדָה אִינּוּן מ' זַכּוֹת, י' רְקִיקִין. י' רְבוּכִין. י' (קרח קע"ט ע"א) שֶׁל זָמֵץ. י' שֶׁל מַצָּה. הָא אִינּוּן מ'. לְקָבֵל י' מִן יְדוָ"ד. ד' אַנְפֵּי אָדָם. י' מִן יְדוָ"ד, ד' אַנְפֵּי אַרְיֵה. י' מִן יְדוָ"ד, ד' אַנְפֵּי שׁוֹר. י' מִן יְדוָ"ד, ד' אַנְפֵּי נֶשֶׁר. הַאי אִיהוּ תִּקּוּנָא קַדְמָאָה דְּפָתוּרָא דְּמַלְכָּא, דְּאִינּוּן י' דְּבָרִים דְּצָרִיךְ בַּר נָשׁ לְאַנְהָגָא בְּפָתוּרָא דְּשַׁבָּת.

620. וְלַחְמֵי תוֹדָה הֵם אַרְבָּעִים חַלּוֹת. עֲשָׂרָה רְקִיקִין, עֲשָׂרָה רְבוּכִין, עֲשָׂרָה שֶׁל חָמֵץ, עֲשָׂרָה שֶׁל מַצָּה. הֲרֵי הֵם אַרְבָּעִים. כְּנֶגֶד אוֹת י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי אָדָם. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי אַרְיֵה. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי שׁוֹר. י' מִן יְהוָ"ה, ד' פְּנֵי נָשֶׁר. זֶהוּ תִּקּוּן רִאשׁוֹן שֶׁל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ, שֶׁהֵם עֲשָׂרָה דְּבָרִים שֶׁצָּרִיךְ אָדָם לְהַנְהִיג בְּשֻׁלְחַן הַשַּׁבָּת.

621. זַד, לְתַקְנָא שֻׁלְחָן כְּמַאן דְּאָכִיל קַמֵּי מַלְכָּא. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי

621. אֶחָד – לְתַקֵּן שֻׁלְחָן כְּמִי שֶׁאוֹכֵל לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָ"ה. שֵׁנִי – נְטִילַת יָדַיִם עַד שִׁעוּר

יִדּוֹ"ד. תְּנַיְיָא, נְטִילַת יָדַיִם, עַד שֶׁעוֹרָא דְּגָזְרוּ רַבָּנָן, דְּאִינּוּן זְמִישׁ קְשִׁירִין, דִּבְהוֹן י"ד פָּרְקִין. וְאוּף הָכִי י"ד פָּרְקִין אִינּוּן, דְּיָד שְׂמָאלָא. וְאִינּוּן כ"זַ פָּרְקִין. לְקָבְלַיְיהוּ כ"זַ יִדּוֹ"ד, דְּאִינּוּן כ"זַ אַתְוָון דִּקְרָא קַדְמָאָה דְּעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית. דְּאִתְּמַר בְּהוֹן, (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יִדּוֹד.

שֶׁגָּזְרוּ חֲכָמִים, שֶׁהֵם חֲמִשָּׁה קְשָׁרִים שֶׁבָּהֶם אַרְבָּעָה עָשָׂר פְּרָקִים. וְאַף כָּךְ אַרְבָּעָה עָשָׂר פְּרָקִים הֵם שֶׁל יַד שְׂמֹאל. וְהֵם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים פְּרָקִים. כְּנֶגְדָּם נֶאֱמַר כ"ח יְהוֹ"ה, שֶׁהֵם שְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שֶׁל פָּסוּק רִאשׁוֹן שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (במדבר יד) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ יְהוָה.

In the Holy Temple, there was a table where they placed 12 Challahs. It was called 'לחם הפנים', 'The inner bread' or 'the bread of the face'. The 'face' or 'inner' is the aspect of Chokhmah. The 12 represents the 12 letters of the three YHVH in the blessings of the priests (יברכך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה). Also for the four faces of each of the Holy Creatures of the Holy Throne, Lion (4), Ox (4) and Eagle(4). The Zohar asks the question 'How do we know the twelve Challah are from the table of the 'King'? and quotes Ezekiel 41:22 "זֶה הַשֻּׁלְחָן, אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה" "This (זֶה) is the table that is before the LORD" The word 'this', 'זֶה', has the numerical value of 12. The Zohar suggests that we will have four loaves of bread on the table of Shabbat so the three meals will offer 12 Challahs and make a better connection. The Zohar raises the earlier discussion that we use two loaves of bread for the blessing and six for the three meals, and now they mention 12. The Zohar explains that the six is the letter Vav that is spelled וו, numerically 12, and it represents the six Sefirot of direct light, אור ישר, and the six Sefirot of returning light (אור חוזר). The Zohar here begins to teach us about 10 things that we should do to make the Shabbat meals complete. (This subject will be discussed over the following few DZs). Prepare a table that gives honor to the 'King'. It means that it should be special and better than the one we prepare during the weekdays. Washing our hands before the meal: The two hands have ten fingers for the ten Sefirot and the ten sayings of the action of Creation. "And God said let there be …" The fingers have 14 joints each and together they are 28 as the number of letters in the first verse of the Torah, with the numerical value of for כח, 'force'. During the blessing of the hand washing, that is called "Netilat Yadayim", we raise our hands above the level of the eyes to connect to the upper realm and draw from that special 'force'.

622. וְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת, רְמִיזִי לְעֶשֶׂר אֲמִירָן דְּעוֹבָדָא דִּבְרֵאשִׁית. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, מַאן דְּמְזַלְזֵל בִּנְטִילַת יָדַיִם, נֶעֱקַר מִן הָעוֹלָם. אֲמַאי. בְּגִין דְּאִית בְּהוֹן רָזָא דְּעֶשֶׂר אֲמִירָן, וכ"זז אַתְוָון, דִּבְהוֹן אִתְבְּרֵי עָלְמָא.

622. וְעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת רוֹמְזוֹת לַעֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. וּמִשּׁוּם זֶה בֵּאֲרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מִי שֶׁמְּזַלְזֵל בִּנְטִילַת יָדַיִם, נֶעֱקָר מִן הָעוֹלָם. מַדּוּעַ? מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם סוֹד שֶׁל עֲשָׂרָה מַאֲמָרוֹת וּשְׁמוֹנָה וְעֶשְׂרִים אוֹתִיּוֹת שֶׁבָּהֶם נִבְרָא הָעוֹלָם.

623. תְּלִיתָאָה, כּוֹס דִּבְרָכָה, דְּתָקִינוּ בֵּיהּ עֲשָׂרָה דְּבָרִים. הַדָּחָה. שְׁטִיפָה. עִטּוּר. עִטּוּף. זַי. מָלֵא.

623. שְׁלִישִׁי – כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה שֶׁתִּקְּנוּ בוֹ עֲשָׂרָה דְּבָרִים: הַדָּחָה וּשְׁטִיפָה. עִטּוּר. עִטּוּף. חַי. מָלֵא. מְקַבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו. וְנוֹתְנוֹ

מִקַּבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו. וְנוֹתְנוֹ בַּיָּמִין. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ. וּמַגְּבִיהוֹ מִן הַקַּרְקַע טֶפַח. וּמְשַׁגְּרוֹ בְּמַתָּנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

בַּיָּמִין. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ. וּמַגְּבִיהוֹ מִן הַקַּרְקַע טֶפַח. וּמְשַׁגְּרוֹ בְּמַתָּנָה לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ.

624. וְאוֹרַזּוּ רָזָא, כּוֹס (דברים לג) מָלֵא בִּרְכַּת יְיָ. כּוֹס בְּגִי' אֱלֹהִי"ם. וּמִתַּמָּן נִשְׁמְתָא, דְּאִיהִי עַל שְׁמֵיהּ כּוֹס. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. מַאן יְשׁוּעוֹת. ה' אֶצְבְּעָן. דְּאִינּוּן לָקֶבֶל ה' סְפִירָן דְּכוֹס. דְּאִיהוּ אֱלֹהִים זַיִּים בֵּינָה (דף רמ"ה ע"ב) מִתְפַּשְׁטָא בְּהוֹן, לְזַמְּשִׁין תַּרְעִין. ה' זְמִנִּין עֶשֶׂר. בְּאָת י', דְּאִיהוּ י' דְּבָרִים דְּתָקִינוּ רַבָּנָן בְּכוֹס, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים זַיִּים, ה' אַתְוָון, בְּזַשְׁבֵּן ה'.

624. וּבְדֶרֶךְ סוֹד, כּוֹס (דברים לג) מָלֵא בִּרְכַּת ה'. כּוֹס בְּגִימַטְרִיָּא אֱלֹהִי"ם, וּמִשָּׁם הַנִּשְׁמָה, שֶׁהִיא עַל שְׁמוֹ – כּוֹס. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קטז) כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא. מִי נִקְרָא יְשׁוּעוֹת? חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת, שֶׁהֵן כְּנֶגֶד חָמֵשׁ סְפִירוֹת שֶׁל כּוֹס, שֶׁהוּא שֵׁם אֱלֹהִים חַיִּים שֶׁהַבִּינָה מִתְפַּשֶּׁטֶת בָּהֶם לַחֲמִשִּׁים שְׁעָרִים. ה' פְּעָמִים עֶשֶׂר, בְּאוֹת י', שֶׁהוּא עֲשָׂרָה דְּבָרִים שֶׁתִּקְּנוּ חֲכָמִים בְּכוֹס, שֶׁהוּא אֱלֹהִים חַיִּים, חָמֵשׁ אוֹתִיּוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן ה'.

625. וְאוּקְמוּהָ בְּכוֹס, שֶׁצָּרִיךְ הַדָּזָה וּשְׁטִיפָה. הַדָּזָה מִבַּחוּץ, וּשְׁטִיפָה מִבִּפְנִים. וְרָזָא דְּמִלָּה, שֶׁיְּהֵא תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ. מַאן דְּזָכֵי לִנְשְׁמְתָא מֵהַאי כּוֹס, לְמֶהֱוֵי נִשְׁמְתָא דַּכְיָא מִלְּגוֹ וּמִלְּבַר. וְרָזָא דְּמִלָּה, (ויקרא טז) וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ, טָהֲרָה מִבִּפְנִים, וּקְדוּשָׁה מִבַּחוּץ. וּמַה כּוֹס לָאו טַהְרָתֵיהּ וּקְדוּשָׁתֵיהּ מִלְּגוֹ וּמִלְּבַר בְּלָא מַיָּא. אוּף הָכִי נִשְׁמְתָא, לָאו טַהֲרָתָהּ וּקְדוּשָׁתָהּ מִלְّגוֹ וּמִלְּבַר בְּלָא אוֹרַיְיתָא. וּבְגִין דָּא אָמַר רַבָּן גַּמְלִיאֵל, מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ לֹא יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. בְּגִין דְּלָאו אִיהוּ מִסִּטְרָא דְּאִילָנָא דְּזַיִּי, אֶלָּא מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע.

625. וּבֵאֵרוּ, בְּכוֹס שֶׁצָּרִיךְ הֲדָחָה וּשְׁטִיפָה. הֲדָחָה מִבַּחוּץ, וּשְׁטִיפָה מִבִּפְנִים. וְסוֹד הַדָּבָר – שֶׁיְּהֵא תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ. מִי שֶׁזָּכָה לִנְשָׁמָה מִכּוֹס זֶה, לִהְיוֹת נְשָׁמָה טְהוֹרָה מִבִּפְנִים וּמִבַּחוּץ. וְסוֹד הַדָּבָר – (ויקרא טז) וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ. טָהֲרָה מִבִּפְנִים, וּקְדֻשָּׁה מִבַּחוּץ. וּמַה כּוֹס אֵין טָהֲרָתוֹ וּקְדֻשָּׁתוֹ מִבִּפְנִים וּמִבַּחוּץ בְּלִי מַיִם – אַף כָּךְ הַנִּשְׁמָה אֵין טָהֲרָתָהּ וּקְדֻשָּׁתָהּ מִבִּפְנִים וּמִבַּחוּץ בְּלִי תּוֹרָה. וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר רַבָּן גַּמְלִיאֵל, מִי שֶׁאֵין תּוֹכוֹ כְּבָרוֹ לֹא יִכָּנֵס לְבֵית הַמִּדְרָשׁ. בִּגְלַל שֶׁאֵין הוּא מִצַּד עֵץ הַחַיִּים, אֶלָּא מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע.

The cup, כוס, for the blessing of the wine is called ‘Kiddush’. The numerical value of cup, כוס, is 86, same as אלהים, ELHYM. Psalms 116:13 “כּוֹס-יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא; וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא” “I will lift up the cup of salvation, and call upon the name of YHVH.” We fill the cup with wine to the top, bringing total fulfillment to the vessel. Deuteronomy 33:23 ”וּמָלֵא בִּרְכַּת יְהוָה”, “full with the blessing of YHVH” We hold the cup with five fingers connecting the five Sefirot of the cup (Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod) to the fifty gates of Binah. The blessing and drinking connect the five to Yessod and Malchut. The wine cup by itself requires 10 actions that will be explained below and the following commentaries: · Wash with water from the inside. Wash with water from the outside. The cup is a tool

to draw the light of Binah and purifying it with water is very important. Our soul (inner) and body (outer) should be pure. Our heart and mind (inner) and actions (outer) should be equal and pure in order to have an affinity with the light and draw it down to our lives.

626. עִטּוּר, אוֹקְמוּהָ מְעַטְּרוֹ בַּתַּלְמִידִים. וְאַרְזוּ רָזָא, ה׳ אִיהוּ כּוֹס, מְעַטְּרוֹ בַּתַּלְמִידִים בְּאָת י׳, דְּאִיהוּ עֲטֶרֶת עַל ה׳. עִטּוּף, צָרִיךְ לְאַעְטָפָא רֵישֵׁיהּ בְּגִין דִּשְׁכִינְתָּא עַל רֵישֵׁיהּ. דְּהָכִי אוֹקְמוּהָ מָאֲרֵי מַתְנִיתִין, אָסוּר לְתַלְמִיד זָכָם לְמֵיהַךְ ד׳ אַמּוֹת בְּגִלּוּי הָרֹאשׁ. מִשּׁוּם (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. כָּל שֶׁכֵּן בִּבְרָכָה, וּבְאַדְּרֻכַּת שְׁמָא קַדִּישָׁא, לְמֶהֱוֵי בְּגִלּוּי הָרֹאשׁ.

626. עִטּוּר – פֵּרְשׁוּהוּ מְעַטְּרוֹ בְּתַלְמִידִים. וְדֶרֶךְ סוֹד – ה׳ הִיא כּוֹס, מְעַטְּרוֹ בְּתַלְמִידִים בְּאוֹת י׳, שֶׁהִיא עֲטָרָה עַל ה׳. עִטּוּף – צָרִיךְ לַעֲטֹף רֹאשׁוֹ בִּגְלַל שֶׁהַשְּׁכִינָה עַל רֹאשׁוֹ. שֶׁכָּךְ פֵּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אָסוּר לְתַלְמִיד חָכָם לְהַלֵּךְ ד׳ אַמּוֹת בְּגִלּוּי הָרֹאשׁ, מִשּׁוּם (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. כָּל שֶׁכֵּן בִּבְרָכָה וּבְהַזְכָּרַת שֵׁם הַקָּדוֹשׁ שֶׁאָסוּר לִהְיוֹת בְּגִלּוּי הָרֹאשׁ.

627. דְּאָת י׳ מִן יְדוֹד, אִיהִי אִתְעַטַּף בָּאוֹר, וְאִתְעָבִיד אַוִּיר. (והיינו אוירא דארץ ישראל מחכים) בְּגִין דְּאָת י׳ דְּאִיהִי זָכְמָה בַּאֲוִיר, וְהַיְינוּ אוֹר דְּאִתְעַטַּף בֵּיהּ כַּד בָּרָא עָלְמָא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים קד) עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. וְהַאי אִיהוּ (בראשית א) יְהִי אוֹר יְהִי אַוִּיר. וְאוֹקְמוּהָ מָאֲרֵי סִתְרֵי תּוֹרָה, בְּטֶרֶם נִתְהַוּוּה כָּל דָּבָר, נִתְהַוּוּ הָהַוָּיוֹת. וּבְגִין דָּא יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, דְּהַוָּה מִקַּדְמַת דְּנָא.

627. שֶׁאוֹת י׳ מִן יְהוָ״ה הִיא שֶׁהִתְעַטְּפָה בָּאוֹר, וְנֶעֱשְׂתָה אֲוִיר. (וְזֶהוּ אֲוִיר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל מַחְכִּים) מִשּׁוּם שֶׁאוֹת י׳, שֶׁהִיא חָכְמָה, בָּאֲוִיר, וְזֶהוּ אוֹר שֶׁהִתְעַטֵּף בּוֹ כְּשֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קד) עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. וְזֶהוּ (בראשית א) יְהִי אוֹר – יְהִי אֲוִיר. וּפֵרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי סוֹדוֹת הַתּוֹרָה, בְּטֶרֶם שֶׁנִּתְהַוָּה כָּל דָּבָר, נִתְהַוּוּ הַהַוָיוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, שֶׁהָיָה מִזְּמַן קַדְמוֹן.

628. זַ״י אוֹקְמוּהָ, זַי מִן הֶזְבִּית. וְאַרְזוּ רָזָא, שְׁכִינְתָּא עִלָּאָה אִיהִי תְּמִינָאָה דִּסְפִירָאן מִתַּתָּא לְעֵילָא, וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאַת זוּ׳, וְאִתְּמַר בָּהּ (משלי כד) בְּזָכְמָה יִבָּנֶה בָּיִת. וְהַיְינוּ זָבִית: זוּ׳ בַּי״ת. וּבְגִין דְּאִיהִי זַיִּים, דִּכְתִיב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, יַיִן מִתַּתָּן אִיהוּ זַ״י. וְדָא אִיהוּ יַיְנָא דְּאוֹרַיְיתָא. מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בָּהּ, אִקְרֵי זַ״י. וְעוֹד, צַדִּיק זַ״י. אִיהוּ זַי מִן הֶזְבִּית.

628. חַי – פֵּרְשׁוּהוּ חַי מִן הֶחָבִית. וְדֶרֶךְ סוֹד – שְׁכִינָה עֶלְיוֹנָה הִיא שְׁמִינִית לַסְּפִירוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרֵאת אוֹת ח׳, וְנֶאֱמַר בָּהּ (משלי כד) בְּחָכְמָה יִבָּנֶה בָּיִת. וְזֶהוּ חָבִית: ח׳ בַּי״ת. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא חַיִּים, שֶׁכָּתוּב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ, הַיַּיִן מִשָּׁם הוּא חַי. וְזֶהוּ יֵינָהּ שֶׁל תּוֹרָה. מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בָּהּ נִקְרָא חַי. וְעוֹד, צַדִּיק חַי, שֶׁהוּא חַי מִן הֶחָבִית.

Continuing the subject of the ten actions related to the cup of wine. The cup of the Kiddush by itself is one of the ten things related to the meals of Shabbat. Decorated. The sages explained that decoration is with students and the Zohar reveals that the secret of decoration is the letter Yod. The cup is the aspect of

the letter H of the name. When the letter Y is added to the cup, then it becomes decorated. Wrapped. The letter י, Yod, from YHVH, was 'wrapped' in Light, אור, and became אויר, Air. This is the light God wrapped himself with when he created the worlds. Psalms 104:2 "עֹטֶה-אוֹר, כַּשַּׂלְמָה", "Who covers himself with light as with a garment" When God said "Let there be Light …" he let the Yod of Chokhmah get wrapped around the Light and created the physical 'Air', אויר, and without it, there is no life. The strongest level of Chokhmah in the air is in Israel where Creation began. That is why Israel is a source of wisdom and innovations for the whole world. Live חי, 'Life', 18 The wine should be pure and strong as if it comes directly from the original barrel. It should be undiluted. We pour the 'live' wine into the cup but we can add water to balance it. Most wines sold today already come diluted with water. We add a few drops of water to 'soften' and balance its energy. The requirement of 'live' wine also forms a connection to Yessod that is the aspect of righteous that connects us to Binah, which is Lifeforce and the entire Tree of Life.

629. יַיִן אִית מִנֵּיהּ תְּרֵין גַּוְונִין, זִזְוּר וְסוּמָק. יַיִן, עַ' אַנְפִּין. הָא ע"ב. וְלָקֵבֵל תְּרֵין גַּוְונִין דְּיַיִן, אִיהִי זָכוֹר וְשָׁמוֹר דְּשַׁבָּת, וְעַ' תֵּיבִין דְּקִדּוּשׁ וַיְכֻלּ"ו, הָא ע"ב.

629. יַיִן יֵשׁ מִמֶּנּוּ שְׁנֵי גְוָנִים – לָבָן וְאָדֹם. יַיִן גִּימַטְרִיָּא שִׁבְעִים פָּנִים. הֲרֵי ע"ב. וּכְנֶגֶד שְׁנֵי גְוָנִים שֶׁל הַיַּיִן, הוּא זָכוֹר וְשָׁמוֹר שֶׁל שַׁבָּת, וְשִׁבְעִים תֵּבוֹת שֶׁל קִדּוּשׁ וַיְכֻלּ"ו – הֲרֵי ע"ב.

630. מָלֵא, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב כּוֹס (דברים לג) מָלֵא בִּרְכַּת יְיָ. וְאוֹף דְּאִיהוּ מָלֵא מִיַּיְנָא דְּאוֹרַיְיתָא. בַּר נָשׁ הָכִי צָרִיךְ לְמֶהֱוֵי שְׁלִים, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית כה) אִישׁ תָּם: גְּבַר שְׁלִים. כְּמוֹ (בראשית לג) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם, הָכִי צָרִיךְ לְמֶהֱוֵי נִשְׁמְתָא שְׁלִימָתָא, וְלָא יִהְיֶה בָּהּ פְּגָם, (ויקרא כא) דְּכָל אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב. אוּף הָכִי אִלֵּם עִם יָ"ה, הוּא אֱלֹהִים, כְּזִזּוּשְׁבַּן כּוֹס. (שם י"ה) אִיהוּ מָלֵא, וַהֲפוּךְ אִלֵּם וְתִמְצָא מָלֵא. אֵימָתַי. כַּד אִית תַּמָּן יָ"ה. וְהַיְינוּ (שמות יז) כִּי יַד עַל כֵּס יָ"ה. אֲדֹנָ"י חֶשְׁבּוֹנוֹ ו"ה. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא מָלֵא מִן (תקונים ע' ע"א) תַּרְוַוּיְיהוּ. וּבְגִין דָּא שַׁרְיָא עָלֵיהּ אָדָם, דְּהוּא שְׁמָא מְפֹרָשׁ.

630. מָלֵא – זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כּוֹס (דברים לג) מָלֵא בִּרְכַּת ה'. וְאַף שֶׁהוּא מָלֵא מִיֵּינָהּ שֶׁל תּוֹרָה. אָדָם כָּךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת שָׁלֵם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (בראשית כה) אִישׁ תָּם – גֶּבֶר שָׁלֵם, כְּמוֹ (שם לג) וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם. כָּךְ צָרִיךְ לִהְיוֹת נִשְׁמָה שְׁלֵמָה, וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ פְּגָם, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא כא) שֶׁכָּל (אִישׁ) אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרָב. אַף כָּךְ אוֹתִיּוֹת אִלֵּם עִם יָ"ה – הוּא אֱלֹהִים, כְּחֶשְׁבּוֹן כּוֹס. (שֵׁם י"ה) הוּא מָלֵא, וְהַפּוּךְ אוֹתִיּוֹת אִלֵּם וְתִמְצָא מָלֵא. מָתַי? כַּאֲשֶׁר יֵשׁ שָׁם אוֹתִיּוֹת יָ"ה. וְהַיְינוּ (שמות יז) כִּי יָד עַל כֵּס יָ"ה. אֲדֹנָ"י חֶשְׁבּוֹנוֹ ו"ה. הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי מָלֵא מִשְּׁנֵיהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה שׁוֹרֶה עָלָיו אָדָם, שֶׁהוּא שֵׁם מְפֹרָשׁ.

631. מְקַבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו, כְּגַוְונָא דְּאוֹרַיְיתָא, דְּהָוָה בִּתְרֵין לוּחִין, ה' דִּבְרָן בְּלוּחָא זַדָּא, לְקֵבֵל ה' אֶצְבְּעָאן דְּיַד יְמִינָא. וְה' בְּלוּחָא תִּנְיָינָא, לְקֵבֵל ה'

631. מְקַבְּלוֹ בִּשְׁתֵּי יָדָיו – כְּמוֹ הַתּוֹרָה שֶׁהָיְתָה בִּשְׁנֵי לוּחוֹת, חֲמִשָּׁה דִּבְּרוֹת בְּלוּחַ אֶחָד כְּנֶגֶד חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁל יַד יָמִין, וַחֲמִשָּׁה בְּלוּחַ שֵׁנִי כְּנֶגֶד חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת שֶׁל

אֶצְבְּעָן דְּיַד שְׂמָאלָא. וְאִתְיְהִיבוּ בִּימִינָא דְּהַיְינוּ בְּיַד יָמִין. וּבְגִין דָּא, שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בִּידָוֹ, וְלָא בְּיָדָיו. וְהַאי אִיהוּ דְּאַסְהִיד קְרָא, (דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ.

יַד שְׂמֹאל. וְנִתְּנוּ בְּיָמִין, כְּלוֹמַר בְּיַד יָמִין. וּמִשּׁוּם זֶה, שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים בְּיָדוֹ, וְלֹא בְּיָדָיו. וְזֶהוּ שֶׁמֵּעִיד הַפָּסוּק, (דברים לג) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ.

There are 70 words in the Kiddush prayer and with the two aspects of red and white wines it adds up to 72. It is also the numerical value of the first word of the Kiddush, 72. ויכלו represents the name of the world of Emanation, Atzilut, יוד-הי-ויו-הי. It signifies the connection, between the upper and lower levels, that is made on Shabbat evening with the Kiddush. The wine-cup should be filled, מלא. Deuteronomy 33:23 "וּמְלֵא בִּרְכַּת יְהוָה", "full with the blessing of YHVH" The person holding the cup should be 'filled' with the 'wine' of the Torah. Wine is יין in Hebrew, with the numerical value of 70, same as סוד, secret, referring to the secrets of the Torah. They have 70 'faces', meaning inner levels of revelations. We connect to them with the study of the Zohar and especially of the Tikunei Zohar. The opposite of מלא, 'filled', is אלם, 'mute', meaning that a person who is not filled with the Torah secrets, that is the Zohar, is considered as mute and can not make a proper spiritual connection. The wine should be received with two hands and transferred to the right hand. The Torah was on two tablets with five utterances (commandments) on each side. One person holds the cup with two hands, five fingers on each side and the host, who recites the blessing, receives the cup with two hands, one from the top and one from the bottom, then leaves the cup held by the five fingers of the right hand.

632. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, בְּגִין דְּהַאי כּוֹס, דְּאִיהוּ לְקָבֵל אַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל, דְּאִתְּמַר בָּהּ, (דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בָּהּ. וְעַיְינִין דִּלְעֵילָא, אִינּוּן שִׁבְעִין סַנְהֶדְרִין, וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָלַיְיהוּ. תְּרֵין עַיְינִין עִלָּאִין. זַד עַיִן יָמִין, וְזַד עַיִן שְׂמָאלָא, וְאִינּוּן ע"ב, כְּמִנְיָן בַּיַּיִן. וְהַאי אִיהוּ רָזָא דְּנוֹתֵן בַּכּוֹס עֵינוֹ.

632. וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ – מִשּׁוּם שֶׁכּוֹס זֶה הוּא כְּנֶגֶד אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (דברים יא) תָּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ. וְעֵינַיִם שֶׁל מַעְלָה הֵם שִׁבְעִים סַנְהֶדְרִין, וַעֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. שְׁתֵּי עֵינַיִם עֶלְיוֹנוֹת. אַחַת עַיִן יָמִין, וְאַחַת עַיִן שְׂמֹאל. וְהֵם ע"ב, כְּמִנְיַן "בַּיַּיִן". וְזֶהוּ סוֹד שֶׁל נוֹתֵן בַּכּוֹס עֵינוֹ.

633. וּמַגְּבִיהוּ מִן הַקַּרְקַע טֶפַח, בְּגִין דְּאָת ה' אִיהִי כּוֹס, בָּעֵי לְסַלְקָא לָהּ בְּאָת י', דְּאִיהִי טֶפַח, דְּבֵיהּ אִתְפַּתְּזַת ה' בְּהּ אֶצְבְּעָאן. וּמְשַׁגְּרוּ לְאַנְשֵׁי בֵיתוּ בְּמַתְּנָה, בְּגִין דְּיִתְבְּרַךְ דְּבֵיתְהוּ, דְּאִיהִי נֶפֶשׁ, דְּאִתְּמַר בָּהּ (במדבר יא) נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל, וְאִתְבָּרְכַת וְאִתְעֲבִידַת פֵּרִין, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (בראשית א) תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא.

633. וּמַגְבִּיהוֹ מִן הַקַּרְקַע טֶפַח – מִשּׁוּם שֶׁאוֹת ה' הִיא כּוֹס, צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ בְּאוֹת י', שֶׁהִיא טֶפַח, שֶׁבּוֹ נִפְתַּחַת אוֹת ה' בְּחָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת. וּמְשַׁגְּרוֹ לְאַנְשֵׁי בֵיתוֹ בְּמַתָּנָה – מִשּׁוּם שֶׁתִּתְבָּרֵךְ אִשְׁתּוֹ, שֶׁהִיא נֶפֶשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (במדבר יא) נַפְשֵׁנוּ יְבֵשָׁה אֵין כֹּל. וּמִתְבָּרֶכֶת וְעוֹשָׂה פֵּרוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית א) תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא.

634. רְבִיעָאָה, לְמֶהֱוֵי עַל פָּתוּרֵיהּ דְּבְרֵי תּוֹרָה, דְּלָא יִתְקַיֵּים בֵּיהּ כְּגַוְונָא דְּעַמֵּי הָאָרֶץ, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ (ישעיה כח) כִּי כָּל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה. אֲבָל בְּסִתְרֵי תּוֹרָה אוֹקְמוּהָ, הָרוּצָה לְהַעֲשִׁיר יַצְפִּין, יִתֵּן שֻׁלְחָן לַצָּפוֹן, הֲרֵי שֻׁלְחָן לִשְׁמָאלָא, דְּאִיהוּ דִּין, בָּעֵי לְקַשְׁרָא בֵּיהּ יְמִינָא, דְּאִיהוּ אוֹרַיְיתָא, דְּאִתְיְהִיבַת מִזְּסָד, דְּאִיהוּ רַזְמֵי, יְמִין ה׳.

634. רְבִיעִי – לִהְיוֹת עַל הַשֻּׁלְחָן דִּבְרֵי תּוֹרָה, שֶׁלֹּא יִתְקַיֵּם בּוֹ כְּדֶגֶמֶת עַמֵּי הָאָרֶץ שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (ישעיה כח) כִּי כָּל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צֹאָה. אֲבָל בְּסוֹדוֹת הַתּוֹרָה פֵּרְשׁוּהוּ, הָרוֹצֶה לְהַעֲשִׁיר – יַצְפִּין, יִתֵּן שֻׁלְחָן לַצָּפוֹן. הֲרֵי שֻׁלְחָן לִשְׁמֹאל, שֶׁהוּא דִּין, צָרִיךְ לִקְשֹׁר בּוֹ הַיָּמִין, שֶׁהוּא הַתּוֹרָה, שֶׁנִּתְּנָה מֵחֶסֶד, שֶׁהוּא רַחֲמִים, יְמִין ה׳.

The host should hold the cup in his right hand as explained earlier and look into it. The cup is the vessel and the aspect of the Land of Israel where the energy flows to the entire world. The eyes are the aspect of Chokhmah and that is the Light that is revealed in the Land of Israel. Looking into the cup of wine draws the light of Chokhmah and Binah to the cup that is Malchut. Deuteronomy 11:12 "תָּמִיד, עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בָּהּ" "the eyes of YHVH your God are always upon it" The wine-cup should be raised about 4 inches (10 cm) above the table and the energy and blessings from the cup are 'broadcasted' as gifts to the wife, family, and to the people assembled for the meal.

635. וְזַבְמִישָׁאָה, אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּצָרִיךְ לְהַאֲרִיךְ עַל פָּתוּרֵיהּ, בְּגִין עֲנִיִּים. וְרָזָא דְּמִלָּה, בְּגִין דְּצַדְּקָה יַאֲרִיךְ יוֹמוֹי, דְּלָא יִתְקַצְּרוּן. כְּגַוְונָא דְּאוֹרַיְיתָא אִיהוּ אֲרִיכוּת יוֹמִין, בִּתְרֵין עָלְמִין, בְּעָלְמָא דֵּין וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי לְנִשְׁמְתָא. אוּף הָכִי צְדָקָה, אִיהִי אֲרִיכוּת יוֹמִין לְגוּפָא, בִּתְרֵין עָלְמִין, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים ל) כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ. כִּי הוּא חַיֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאוֹרֶךְ יָמֶיךָ בָּעוֹלָם הַבָּא. דְּעָלְמָא דְּאָתֵי לְגוּפָא (דף רמ"ו ע"א) לִתְחִיַּית הַמֵּתִים, דְּלְבָתַר דְּיִיקוּם לָא יָמוּת. וּכְגַוְונָא דְּעָלְמָא דְּאָתֵי יְהֵא קַיָּים, הָכִי עָלְמָא דֵּין יְהֵא קַיָּים.

635. חֲמִישִׁי – פֵּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁצָּרִיךְ לְהַאֲרִיךְ עַל הַשֻּׁלְחָן בִּגְלַל עֲנִיִּים. וְסוֹד הַדָּבָר – בִּגְלַל הַצְּדָקָה יַאֲרִיךְ יָמָיו, שֶׁלֹּא יִתְקַצְּרוּ. כְּמוֹ הַתּוֹרָה שֶׁהִיא אֲרִיכוּת יָמִים בִּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא לַנְּשָׁמוֹת – אַף כָּךְ הַצְּדָקָה הִיא אֲרִיכוּת יָמִים לַגּוּף בִּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים ל) כִּי הוּא חַיֶּיךָ וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ. כִּי הוּא חַיֶּיךָ – בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֹרֶךְ יָמֶיךָ – בָּעוֹלָם הַבָּא. שֶׁעוֹלָם הַבָּא לַגּוּף לִתְחִיַּת הַמֵּתִים, שֶׁאַחַר שֶׁיָּקוּם לֹא יָמוּת. וּכְמוֹ שֶׁהָעוֹלָם הַבָּא יִהְיֶה עוֹמֵד, כָּךְ הָעוֹלָם הַזֶּה יִהְיֶה עוֹמֵד.

636. שִׁתִּיתָאָה, שֶׁלֹּא יְהֵא גַּרְגְּרָן וּבַלְעָן עַל פָּתוּרֵיהּ דְּמַלְכָּא, כְּגַוְונָא דְּעֵשָׂו דְּאָמַר (בראשית כה) הַלְעִיטֵנִי, אַרְזוּ הַלְעָטָה, אֶלָּא בְּאַרְזוּ טְזוּזִינָה. אוּף הָכִי, מַאן דְּאַפִּיק מִלִּין דְּצִלּוֹתִין אוֹ דְּאוֹרַיְיתָא

636. שִׁשִּׁי – שֶׁלֹּא יְהֵא גַּרְגְּרָן וּבַלְעָן עַל שֻׁלְחָנוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ, כְּמוֹ עֵשָׂו שֶׁאָמַר (בראשית כה) הַלְעִיטֵנִי, דֶּרֶךְ הַלְעָטָה, אֶלָּא דֶּרֶךְ טְחִינָה. אַף כָּךְ מִי שֶׁמּוֹצִיא דִּבּוּרִים שֶׁל תְּפִלָּה אוֹ תּוֹרָה מִפִּיו, צָרִיךְ לְהוֹצִיא אוֹתָם בְּדֶרֶךְ טְחִינָה –

מִפּוּמוֹי, בָּעֵי לְאַפָּקָא לוֹן בְּהַטְזָנָה שְׁלִמִים, וְלָא בְּהַלְעָטָה וְזַסְרִים. וְלָא עוֹד, אֶלָּא בְּגִין סַכְּנָה דְּשֵׁבָא יַקִּדִים קָנֶה לְוִשְׁט.

שְׁלִמִים, וְלֹא בְּהַלְעָטָה – חֲסֵרִים. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא בִּגְלַל סַכָּנָה שֶׁמָּא יַקִּדִים קָנֶה לְוֵשֶׁט.

In the previous DZ study, we studied the ten things we need to do with the Kiddush cup. It was the third element of the ten things recommended to us to do in relation to the Shabbat meals. The dining table should have Torah study: The table is the aspect of the left, which is judgment and the Torah brings Chessed from the right. The process of eating is like bringing sacrifices to the Altar to create a spiritual opening and draw light. This should be done with spiritual connection by studying the secrets of the Torah. The Zohar quotes Isaiah 28:8 to describe tables where people eat without a study of the Torah. Isaiah 28:8 "כִּי כָל-שֻׁלְחָנוֹת, מָלְאוּ קִיא צֹאָה, בְּלִי, מָקוֹם" "For all tables are full of filthy vomit, and no place is clean." This is a terrible picture and to avoid it always has a Zohar on the table to read/scan before and during a meal. Doing Tzedaka by sharing food with poor people: Tzedakah adds days to a person's life. The soul enjoys a longer life from the study of the Torah in this world and the world to come. It is the same with the giving Tzedakah to the poor. Sustaining others by supporting their physical and spiritual life merit the soul of the giver to stand at the time of the resurrection. Before a person comes to enjoy a meal, he should think and share his blessings with others in need. The sixth is about eating food properly. Food should be ground thoroughly between the teeth. The 32 teeth we have are the aspect of the creation of the world. From the 'mouth' of God came out the 10 sayings of 'Let there be …' using the 22 letters of the sacred Hebrew. We should eat by grinding the food and not by swallowing it. Genesis 25:30 "וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל-יַעֲקֹב, הַלְעִיטֵנִי נָא מִן-הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה" "And Esau said to Jacob: Let me swallow, I pray thee, some of this red, red pottage" Esau could not have a proper spiritual connection because he was swallowing his food. Our study should also be done by the method of 'grinding' and not swallowing. The Daily Zohar 'grinds' the Zohar paragraph by paragraph without skips. We may not be able to get to the depth of each paragraph but we are always progressing systematically by the sequential order of the Zohar paragraphs.

637. שְׁבִיעָאָה, מַיִם אַזְזַרוֹנִים. וְאוֹקְמוּהָ, מַיִם רְאשׁוֹנִים מִצָּוָה. וְאַזְזַרוֹנִים חוֹבָה. וְאֶמְצָעִיִּים רְשׁוּת. מַיִם רְאשׁוֹנִים צָרִיךְ לְסַלְקָא אֶצְבְּעָן, בְּגִין דְּלָא יְהַדְּרוּן מַשְׁקִין וִיטַמְּאוּ אֶת הַיָּדַיִם. וְאִית מֵרַבָּנָן דְּאַמְרֵי, דְּאַזְזַרוֹנִים מִשּׁוּם מֶלַח סְדוֹמִית, שֶׁלֹּא יְסַמֵּא אֶת הָעֵינַיִם. וְאִי הָכִי אַפְּקִין לוֹן מֵזוּזָבָא. וְסַתְרֵי מִילִין, אִלֵּין דְּאָמְרוּ עָלַיְיהוּ חוֹבָה, וְלָאו אַרְזוּ אַרְעָא לְסַתְרָא גְּאוֹנִים מִלִּין, (ס"א מאלין

637. שְׁבִיעִי – מַיִם אַחֲרוֹנִים. וּפֵרְשׁוּהוּ, מַיִם רִאשׁוֹנִים מִצְוָה, וְאַחֲרוֹנִים חוֹבָה, וְאֶמְצָעִיִּים רְשׁוּת. מַיִם רִאשׁוֹנִים צָרִיךְ לְהַגְבִּיהַּ הָאֶצְבָּעוֹת כְּדֵי שֶׁלֹּא יַחְזְרוּ מַשְׁקִים וִיטַמְּאוּ אֶת הַיָּדַיִם. וְיֵשׁ מֵהַחֲכָמִים שֶׁאָמְרוּ, שֶׁאַחֲרוֹנִים מִשּׁוּם מֶלַח סְדוֹמִית, שֶׁלֹּא יְסַמֵּא אֶת הָעֵינַיִם. אֲפִלּוּ כָּךְ הוֹצִיא אוֹתָם מֵחוֹבָה. וְסוֹתְרִים הַדְּבָרִים אֶת אֵלּוּ שֶׁאָמְרוּ עֲלֵיהֶם חוֹבָה, וְאֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ לְסַתֵּר דִּבְרֵי הַגְּאוֹנִים, (מֵאֵלּוּ שֶׁאָמְרוּ

דאמרי עלייהו) אֶלָּא דְּאִתְקְרֵי עָלַיְיהוּ, (דברים יז) עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

עֲלֵיהֶם) אֶלָּא שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, (דברים יז) עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

638. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאָמְרוּ עָלַיְיהוּ ג' קְדוּשׁוֹת, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ויקרא יא) וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים. וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם אֵלּוּ מַיִם רִאשׁוֹנִים. וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים אֵלּוּ מַיִם אַחֲרוֹנִים. כִּי קָדוֹשׁ, זֶה שֶׁמֶן עָרֵב. אֲנִי יְיָ, זוֹ בְּרָכָה. וְאֶמְצָעִיים, בֵּין גְּבִינָה לְבָשָׂר. וּבְגִין דָּא, וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְיָ. דְּכָאן עַבָּא, דְּמָארֵיהוֹן יְשַׁוִּי לוֹן לְגַבֵּיהּ.

638. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁאָמְרוּ עֲלֵיהֶם שָׁלֹשׁ קְדֻשׁוֹת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ויקרא יא) וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים. וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם – אֵלּוּ מַיִם רִאשׁוֹנִים. וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים – אֵלּוּ מַיִם אַחֲרוֹנִים. כִּי קָדוֹשׁ – זֶה שֶׁמֶן עָרֵב. אֲנִי ה' – זוֹ בְּרָכָה. וְאֶמְצָעִיים, בֵּין גְּבִינָה לְבָשָׂר, וּמִשּׁוּם זֶה וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי ה'. אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁאֲדוֹנָם יָשִׂים אוֹתָם אֶצְלוֹ.

639. אוּף הָכִי וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם, בְּשַׁעַת תַּשְׁמִישׁ. מַיִם רִאשׁוֹנִים דְּזַרְעָ בַּר נָשׁ, מִצְוָה. אַחֲרוֹנִים דְּנוּקְבָא, זוּלְבָא. וְאֶמְצָעִיים קָא רָמִיז, וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (איוב י) הֲלֹא כֶּחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. וְהַאי אִיהוּ דְּקָא רָמִיז, בֵּין גְּבִינָה לְבָשָׂר, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי.

639. אַף כָּךְ וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם – בִּשְׁעַת תַּשְׁמִישׁ. מַיִם רִאשׁוֹנִים שֶׁזּוֹרֵעַ אָדָם – מִצְוָה. אַחֲרוֹנִים, שֶׁל הַנְּקֵבָה – חוֹבָה. וְאֶמְצָעִיים – הֲרֵי רוֹמֵז, וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (איוב י) הֲלֹא כֶחָלָב תַּתִּיכֵנִי וְכַגְּבִינָה תַּקְפִּיאֵנִי. וְזֶהוּ שֶׁבָּא הָרֶמֶז בֵּין גְּבִינָה לְבָשָׂר, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (איוב י) עוֹר וּבָשָׂר תַּלְבִּישֵׁנִי.

מַיִם אַחֲרוֹנִים, "Final waters" The Zohar and the sages teach that the process of 'first waters' is related to the washing of the hands before the meal. It is a precept, which we do with the blessing of "Al Netilat Yadayim". 'Middle waters' is optional and it is done when we eat dairy followed by meat (the other way around is not Kosher). It is better to wash hands in between so we won't mix the two types of energy on our hands. It is also recommended to wash hands between eating fish and meat. 'Last waters' is a must and it is the process of washing the fingers before making the final blessing of the meal. In this case, we remove the negative energy of the Klipot that is connected to our hands when we eat physical food to satisfy our physical desires. After washing the fingers we can proceed to make the final blessing, 'Birkat Hamazon'. Leviticus 11:44 "וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וְהְיִיתֶם קְדֹשִׁים, כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי" "Sanctify yourselves, therefore, and be ye holy; for I am holy" The instruction above to be holy is constructed from three words with the same root of 'קדש', 'Holy'. Another aspect of 'final waters' is revealed in the Zohar. When a man releases semen from his body into the woman's 'vessel' it is considered as 'first waters'. This action connects to the precept of "Be fruitful and multiply …". The woman's vessel reacts with 'final waters'. The Holy One Blessed be He produces the 'middle waters' and 'freezes' them to form the body of the child. Job 10:10 "הֲלֹא כֶחָלָב, תַּתִּיכֵנִי; וְכַגְּבִנָּה, תַּקְפִּיאֵנִי" "Hast Thou not poured me out as milk, and curdled me like cheese" Milk is the aspect of semen

produced from the body. ‘Cheese’ is גבינה in Hebrew and it has the word בינה, Binah, and בניה, which means building.

640. תְּמִינָאָה, לִשְׁלֹשָׁה צָרִיךְ כּוֹס. אֲמַאי. בִּינָה אִיהִי תְּלִיתָאָה מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, מֵעֵילָא לְתַתָּא. וּבְגִין דָּא פָּזוּת מִשְׁלֹשָׁה לָא צָרִיךְ כּוֹס. (ד"א) לִשְׁלֹשָׁה צָרִיךְ כּוֹס, קָא רָמִיז קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא דְּאוֹרַיְיתָא לָא נַזְזִתָּא פָּזוּת מִג', כֹּהֲנִים, לְוִיִּם, יִשְׂרָאֵלִים. תּוֹרָה, נְבִיאִים, וּכְתוּבִים. בִּירוּז תְּלִיתָאי, בְּיוֹם תְּלִיתָאי. וְדָא בִּינָה, יְד"ו. וּבְגִינָהּ אִתְּמַר, שָׁלֹשׁ מִשְׁמָרוֹת הָוֵי הַלַּיְלָה. מַלְכוּת ה' רְבִיעִית, עָלָהּ אִתְּמַר אַרְבָּעָה מִשְׁמָרוֹת הָוֵי הַלַּיְלָה. וְשׁ' דִּתְלַת עַנְפִּין לְקָבֵל תְּלַת מִשְׁמָרוֹת. וְ דְּאַרְבַּע עַנְפִּין, לְקָבֵל אַרְבָּעָה מִשְׁמָרוֹת.

640. שְׁמִינִי – לִשְׁלֹשָׁה צָרִיךְ כּוֹס. מַדּוּעַ? בִּינָה הִיא הַשְּׁלִישִׁית מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, מִמַּעְלָה לְמַטָּה. וּמִשּׁוּם זֶה פָּחוֹת מִשְּׁלֹשָׁה לֹא צָרִיךְ כּוֹס (ד"א). לִשְׁלֹשָׁה צָרִיךְ כּוֹס. וּבָא בְּרֶמֶז – קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שֶׁהַתּוֹרָה לֹא יוֹרֶדֶת פָּחוֹת מִשְּׁלֹשָׁה – כֹּהֲנִים, לְוִיִּם, יִשְׂרָאֵלִים. תּוֹרָה, נְבִיאִים, וּכְתוּבִים. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי, בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי. וְזוֹ בִּינָה, יְה"וִ. וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר, שָׁלֹשׁ מִשְׁמָרוֹת הָוֵי הַלַּיְלָה. מַלְכוּת, אוֹת ה' רְבִיעִית, עָלֶיהָ נֶאֱמַר, אַרְבַּע מִשְׁמָרוֹת הָוֵי הַלַּיְלָה. וְאוֹת ש' שֶׁל שְׁלֹשָׁה עֲנָפִים כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ מִשְׁמָרוֹת. וְאוֹת שֶׁל אַרְבַּע פָּנִים כְּנֶגֶד אַרְבַּע מִשְׁמָרוֹת.

641. תְּשִׁיעָאָה, כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, רְבִיעִית לוֹג, וְשִׁיעוּרָא דִּילֵיהּ, לְקָבֵל ה', רְבִיעָאָה דְּשֵׁם יְדוֹ"ד. עֲשִׂירָאָה, בְּעַשָּׂרָה אוֹמֵר נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ. וּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, אִיהִי רְבִיעִית, וַעֲשִׂירִית. רְבִיעִית לְשֵׁם יְדוֹד. עֲשִׂירִית לְעֶשֶׂר סְפִירִין. דְּאִינּוּן יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. וְכַמָּה צָרִיךְ בַּר נָשׁ לְנַטְרָא גַּרְמֵיהּ, דְּלָא לִזְרוֹק מִלִּין אִלֵּין בַּאֲתָר דְּלָא אִצְטְרִיךְ. כְּמוֹ מַאן דְּזָרִיק נְהַמָּא. כָּל שֶׁכֵּן מַאן דְּזָרִיק נְהַמָּא דְּאוֹרַיְיתָא, לְבַר מִפָּתוֹרֵיהּ, דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא. דְּאִתְּמַר בָּהּ, (יחזקאל מא) זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ. (ע"כ רעיא מהימנא).

641. תְּשִׁיעִי – כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה, רְבִיעִית הַלּוֹג. וְשִׁעוּר שֶׁלּוֹ לְעֵמַת אוֹת ה', רְבִיעִית שֵׁם שֵׁם יְהוָ"ה. עֲשִׂירִי – בַּעֲשָׂרָה אוֹמֵר נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ. וּשְׁכִינָה תַּחְתּוֹנָה הִיא רְבִיעִית וַעֲשִׂירִית. רְבִיעִית לְשֵׁם יְהוָה. עֲשִׂירִית לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת, שֶׁהֵן יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. וְכַמָּה צָרִיךְ אָדָם לִשְׁמֹר עַצְמוֹ שֶׁלֹּא לִזְרֹק דְּבָרִים אֵלּוּ בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא צָרִיךְ כְּמוֹ מִי שֶׁזּוֹרֵק לֶחֶם. כָּל שֶׁכֵּן מִי שֶׁזּוֹרֵק לֶחֶם שֶׁל הַתּוֹרָה הַחוּצָה מִשֻּׁלְחָנוֹ, שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (יחזקאל מא) זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי ה'. (ע"כ רעיא מהימנא).

Three men sharing a meal should have a cup. When one eats alone he doesn’t make a Kiddush but three or more should make a higher connection with the Kiddush. The Zohar explains that Binah is the third of the ten Sefirot counting from top to bottom. Because of that, less than three do not require a cup. Isaiah 6:3 “וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת; מְלֹא כָל-הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ” “And one called unto another, and said: Holy, Holy, Holy, is the LORD of hosts; the whole earth is full of His glory” ‘Holiness’ is expressed in three as we do in the prayers of Kedusha that we recite daily and Keter on Shabbat and Holy Days. The Torah requires three types of people to read it in holiness: כהן, Kohen, לוי, Levi and

ישראל, Israel. Their initials make the word כלי, meaning vessel and they also represent Right, Left and Center columns of the Tree of Life. The Bible has three parts, the Torah, Prophets, and Writings. The Torah was given in the third month, Sivan (Gemini). A cup of blessing is the aspect of the last H, ה, of the YHVH name. The quantity of wine should be no less than רביעית לוג, 'fourth log'. The log is the volume of 4x4x4 fingers. There is no exact measurement and the average of the commonly known estimation is about 100cc. When 10 or more people share a meal they make the blessing of the food adding "נְבָרֵךְ לֵאלֹהֵינוּ", "we shall bless our God" at the beginning. The explanation is that with ten we express the ten letters of the name of God, יוד-הא-ואו-הא. When we do that then we need to add the name 'אלֹהֵינוּ', 'our God'.

642. וּבְזִוּבּוּרָא קַדְמָאָה, תְּלַת אִינּוּן דְּגַרְמִין בִּישׁ לְגַרְמַיְיהוּ. תְּרֵין בְּהַאי עָלְמָא, וְזַד בְּעָלְמָא אַזְדָּרָא, וְאִלֵּין אִינּוּן: מַאן דְּלָיִיט גַּרְמֵיהּ, דְּתָנֵינָן זַד מִמָּנָא אִתְפָּקַד לְגַבֵּיהּ דְּבַר נָשׁ, וּבְשַׁעֲתָא דְּלָיִיט גַּרְמֵיהּ הַהוּא בַּר נָשׁ, הַאי מִמָּנָא, וְשִׁבְעִין אַזְדָּרִין דְּמִמָּנָן תְּזוּתֵיהּ, נַטְלִין הַהִיא מִלָּה, וְאַמְרֵי אָמֵן, וְסַלְקֵי לָהּ לְעֵילָא, וְדַיְינִין לָהּ, וְאִיהוּ רָדִיף אֲבַתְרֵיהּ, עַד דְּעָבִיד לֵיהּ, וְאַשְׁלִים לֵיהּ הַהוּא מִלָּה.

642. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, שְׁלֹשָׁה הֵם שֶׁגּוֹרְמִים רָעָה לְעַצְמָם – שְׁנַיִם בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְאֶחָד בְּעוֹלָם אַחֵר. וְאֵלּוּ הֵם: מִי שֶׁמְּקַלֵּל עַצְמוֹ, שֶׁלָּמַדְנוּ, מִמַּנֶּה אֶחָד מֻפְקָד לִפְנֵי הָאָדָם, וּבְשָׁעָה שֶׁמְּקַלֵּל עַצְמוֹ אוֹתוֹ הָאָדָם, מִמַּנֶּה זֶה, וְשִׁבְעִים אֲחֵרִים שֶׁמְּמַנִּים תַּחְתָּיו, נוֹטְלִים אוֹתוֹ דִּבּוּר וְאוֹמְרִים אָמֵן, וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה וְדָנִים אוֹתָהּ, וְהוּא רוֹדֵף אַחֲרָיו עַד שֶׁעוֹשֶׂה אוֹתוֹ וּמְשַׁלֵּם לוֹ אוֹתוֹ דִּבּוּר.

643. מַאן לָךְ רַב מִמּשֶׁה, דְּאָמַר (שמות לב) וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ, וְאָמַר לְצוֹרְרָךְ, וְאַף עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָבִיד רְעוּתֵיהּ, עִם כָּל דָּא לָא אִשְׁתְּזִיב מֵעוֹנְשָׁא, וְהָא אִתְּמַר דְּלָא אִדְכַּר בְּפָרָשַׁת וְאַתָּה תְּצַוֶּה, וְאִתְמְזֵי מִתַּמָּן. וְהָא אוֹקְמוּהָ. מַאן לָן רַב מִדָּוִד מַלְכָּא, דְּאָמַר (תהלים לט) אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי. מַאי בְּעוֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי. הַהוּא מִמָּנָא דְּאִתְפָּקַד עַל דָּא, וְנָטִיל הַהִיא מִלָּה לְאַבְאָשָׁא לֵיהּ לְבַר נָשׁ.

643. מִי לָנוּ גָּדוֹל מִמֹּשֶׁה, שֶׁאָמַר (שמות לב) וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ, וְאָמַר לְצָרֶךָ, וְאַף עַל גַּב שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עָשָׂה רְצוֹנוֹ, עִם כָּל זֶה לֹא נִצּוֹל מֵעֹנֶשׁ, וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר שֶׁלֹּא נִזְכַּר בְּפָרָשַׁת וְאַתָּה תְּצַוֶּה, וְנִמְחָה מִשָּׁם. וַהֲרֵי פֵּרְשׁוּהוּ. מִי לָנוּ גָּדוֹל מִדָּוִד הַמֶּלֶךְ שֶׁאָמַר (תהלים לט) אָמַרְתִּי אֶשְׁמְרָה דְרָכַי מֵחֲטוֹא בִּלְשׁוֹנִי אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם בְּעוֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי. מַהוּ בְּעוֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי? הַמְּמֻנֶּה הַהוּא הַמֻּפְקָד עַל זֶה, וְלוֹקֵחַ הַדִּבּוּר הַהוּא לְקַלְקֵל לוֹ לָאָדָם.

There are three kinds of actions that cause harm to ourselves, two in this world and one in the next world.

When a person curses himself, the angel appointed to him and the seventy others under him answer Amen. The words are taken up, judged and the angel fulfills the curse.

The Zohar gives the example of Moses who ‘threatened’ God to follow his advice or remove him from the ‘book’. Even though God followed his advice, Moses got his ‘judgment’ and was removed from the portion of ואתה תצוה, ‘Tetzaveh’.
Psalms 39:2
“אָמַרְתִּי– אֶשְׁמְרָה דְרָכַי, מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי:
אֶשְׁמְרָה לְפִי מַחְסוֹם– בְּעֹד רָשָׁע לְנֶגְדִּי”
“I said: I will take heed to my ways, that I sin not with my tongue;
I will keep a curb upon my mouth, while the wicked is before me.”
King David knew the power of words and watched every word that came out of his mouth. He was aware of ‘the wicked’, who is the angel that has the power to fulfill his negative words.
The lesson is simple. Do not utter any negative words especially curses because they will stick to you until they are fulfilled. The ‘cure’ is to bless and build everyone in your ways. Support and encourage everyone and the energy that you produce will come back to you.
Ecclesiastes 11:1
“שַׁלַּח לַחְמְךָ, עַל-פְּנֵי הַמָּיִם: כִּי-בְרֹב הַיָּמִים, תִּמְצָאֶנּוּ”
“Cast thy bread upon the waters, for thou shalt find it after many days.”
Everything we do comes back to us, sooner or later. Watch your mouth and be blessed.

644. וְזַד מַאן דְּזָרִיק נָהֲמָא, אוֹ פֵּירוּרִין דְּנַהֲמָא בְּאַרְעָא, וְקָא עָבִיד בֵּיהּ זְלִזּוּלָא, כְּמָה דְּאִתְּמַר. הָנֵי תְּרֵי בְּהַאי עָלְמָא. וְזַד בְּהַהוּא עָלְמָא, מַאן דְּאוֹקִיד שְׁרָגָא בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, עַד לָא מָטוּ יִשְׂרָאֵל לִקְדוּשָׁא דְּסִדְרָא, בְּגִין דְּקָא מְזַזְלֵל שַׁבְּתָא, וְגָרִים לְנוּרָא דְּגֵיהִנָּם לְאִתּוֹקְדָא, עַד לָא מָטָא (דף רמ"ו ע"ב) זְמְנֵיהּ.

644. וְאֶחָד מִי שֶׁזּוֹרֵק לֶחֶם אוֹ פֵּרוּרִים שֶׁל לֶחֶם בַּקַּרְקַע וְעוֹשֶׂה בּוֹ זִלְזוּל, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. אֵלּוּ הַשְּׁנַיִם בָּעוֹלָם הַזֶּה. וְאֶחָד בָּעוֹלָם הַהוּא – מִי שֶׁמַּדְלִיק נֵר בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת טֶרֶם מַגִּיעִים יִשְׂרָאֵל לִקְדֻשָּׁא דְּסִדְרָא, מִשּׁוּם שֶׁמְּחַלֵּל שַׁבָּת, וְגוֹרֵם לָאֵשׁ שֶׁל הַגֵּיהִנָּם לִדְלֹק טֶרֶם הִגִּיעַ זְמַנּוֹ.

645. זַד דּוּכְתָּא אִית בְּגֵיהִנָּם, לְאִינּוּן דְּקָא מְזַזְלֵלִי שַׁבְּתָא. כֵּיוָן דְּאִיהוּ אוֹקִיד שְׁרָגָא עַד לָא מָטָא זְמְנֵיהּ, זַד מְמָנָא אִית בְּגֵיהִנָּם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וְאוֹקִיד בְּקַדְמִיתָא לְהַהוּא דּוּכְתָּא, וְאָמַר הַאי דּוּכְתָּא דְּפָלַנְיָא. וְכָל זַיְיבִין דְּגֵיהִנָּם, מְסַיְּיעֵי לְאוֹקְדָא הַהוּא דּוּכְתָּא. הַהוּא מְמָנָא קָאֲרֵי וְאָמַר, (ישעיה כב) הִנֵּה יְיָ מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר וְעֹטֵךְ עָטֹה. זַיְיבִין דְּגֵיהִנָּם אַמְרֵי, (ישעיה כב) כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רַחְבַת יָדַיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְגוֹ'. בְּגִין דְּאִיהוּ גָּרִים לוֹן לְאִתּוֹקְדָא, עַד לָא מָטָא

645. מָקוֹם אֶחָד יֵשׁ בַּגֵּיהִנָּם לְאוֹתָם שֶׁמְּחַלְּלִים שַׁבָּת. כֵּיוָן שֶׁהוּא הִדְלִיק נֵר טֶרֶם הִגִּיעַ זְמַנּוֹ, יֵשׁ מְמֻנֶּה אֶחָד בַּגֵּיהִנָּם בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת, וּמַבְעִיר בָּרִאשׁוֹנָה לְאוֹתוֹ מָקוֹם וְאוֹמֵר: זֶה מָקוֹם שֶׁל פְּלוֹנִי. וְכָל חַיָּבֵי הַגֵּיהִנָּם מְסַיְּעִים לְהַבְעִיר אֶת אוֹתוֹ מָקוֹם. אוֹתוֹ מְמֻנֶּה קוֹרֵא וְאוֹמֵר: (ישעיה כב) הִנֵּה ה' מְטַלְטֶלְךָ טַלְטֵלָה גָּבֶר וְעֹטֵךְ עָטֹה. חַיָּבֵי הַגֵּיהִנָּם אוֹמְרִים: (שם) כַּדּוּר אֶל אֶרֶץ רַחְבַת יָדַיִם שָׁמָּה תָּמוּת וְגוֹ'. מִשּׁוּם שֶׁהוּא גָּרַם לָהֶם לְהִשָּׂרֵף טֶרֶם הִגִּיעַ זְמַנָּם. הֲרֵי לָנוּ

וְמְנַיְיהוּ. הָא כָּן תְּלָתָא, דְּגָרְמֵי בִּישׁ לְגָרְמַיְיהוּ, שְׁלִשָׁה שֶׁגּוֹרְמִים רַע לְעַצְמָם, כְּמוֹ כְּמָה דְּאִתְּמַר. שֶׁנִּתְבָּאֵר.

Another action that causes us harm is throwing bread and wasting it with contempt.
We studied in previous DZ that God Himself is appointed over the energy of grains that make bread. When we don't treat it with the understanding of its energy or dispose of it as any other garbage, then we get the same 'treatment' back.
We should share our bread and leftovers. It should be disposed of by feeding to birds, fish or in any way that will become beneficial for others.
The third action that causes us harm, in the next world, is setting fire before Shabbat is over.
During Shabbat, the cleansing process in the next world, aka hell, is at rest but after Shabbat, it is restored. A person who sets fire on Shabbat is 'rewarded' by having the fire of 'hell' set on himself.
'Hell' is a cleansing process that removes negativities from the soul before continuing to the next incarnation. Fire is a force of transformation and setting fire on Shabbat is the 'heaviest' element of breaking Shabbat.

646. דָּבָר אַחֵר (בראשית כח) וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם, רַעְיָא מְהֵימְנָא, מַה ל׳ אִסְתַּלָּק עַל כָּל אַתְוָון, הָכִי אַתְּ עָתִיד לְאִסְתַּלְּקָא עַל כָּל בְּרִיָּין. בְּגִין דְּאִסְתְּלַק לִשְׁמָא דְּיו״ד הֵ״י וָא״ו הֵ״י. דְּבֵיהּ יי״י, דְּזוּשְׁבָּנֵיהּ ל׳. דְּבְקַדְמֵיתָא הֲוֵית בְּשֵׁם יו״ד הֵ״א וָא״ו הֵ״א, דְּאִיהוּ יאאא, בְּי״ג מִכִּילָן דְּרַזְמֵי, דְּאִינּוּן אֶזֶד. כְּעַן תִּסְתְּלַק בְּאֵל, דְּאִיהוּ ייא״י. דְּתְרֵין שְׁמָהָן סַהֲדִין, הֲלֹא אֵל אֶזֶד בְּרָאָנוּ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (מלאכי ב) הֲלֹא אָב אֶזֶד לְכֻלָּנוּ הֲלֹא אֵל אֶזֶד בְּרָאָנוּ.

646. דָּבָר אַחֵר (בראשית כח) וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם, רוֹעֶה נֶאֱמָן, מָה ל׳ עוֹלֶה עַל כָּל הָאוֹתִיּוֹת, כָּךְ אַתָּה עָתִיד לְהִתְעַלּוֹת עַל כָּל הַבְּרִיּוֹת, מִשּׁוּם שֶׁעָלָה לַשֵּׁם שֶׁל יו״ד הֵ״י וָא״ו הֵ״י, שֶׁבּוֹ שָׁלֹשׁ י׳ י׳ י׳, שֶׁחֶשְׁבּוֹנָן שְׁלֹשִׁים. שֶׁבַּהַתְחָלָה הָיִיתָ בְּשֵׁם יו״ד הֵ״א וָא״ו הֵ״א, שֶׁהוּא יאאא, בְּי״ג מִדּוֹת שֶׁל רַחֲמִים שֶׁהֵן גִּימַטְרִיָּא אֶחָד. כָּעֵת תִּתְעַלֶּה בְּאֵל, שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת ייא״י. שֶׁשְּׁנֵי שֵׁמוֹת הֵם עֵדִים הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (מלאכי ב) הֲלֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ.

647. וּבְגִ׳ יוֹדִין אִלֵּין, יִתְקַיֵּים בָּךְ, (ישעיה נב) יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד, בְּמַ״ה. דְּהָכִי סָלִיק מְא״ד, לְזֻשְׁבָּן אָדָ״ם. וּבְהִפּוּךְ אַתְוָון, מְאֹד הוּא אָדָם. יָרוּם: בְּאַרְבַּע אַנְפִּין דְּאַרְיֵה, דְּאִינּוּן (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְדוָ״ד. וְנִשָּׂא: בְּאַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוֹר, דְּאִינּוּן יִשָּׂא יְדוָ״ד בְּשִׁמְאֹלָא. וְגָבַהּ מְאֹד: יָאֵר יְדוָ״ד, בְּאֶמְצָעִיתָא. וְדָא יוֹד הֵי וָאו הֵי, יִשָּׂא יְדוָ״ד

647. וּבְשָׁלֹשׁ יוֹדִין אֵלּוּ יִתְקַיֵּם בָּךְ, (ישעיה נב) יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ מְאֹד בְּשֵׁם מ״ה. שֶׁכָּךְ עוֹלֶה מְא״ד לְחֶשְׁבּוֹן אָדָ״ם. וּבְהִפּוּךְ אוֹתִיּוֹת – מְאֹד הוּא אָדָם. יָרוּם – בְּאַרְבַּע פָּנִים שֶׁל אַרְיֵה, שֶׁהֵם (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְהוָ״ה. וְנִשָּׂא – בְּאַרְבַּע פְּנֵי שׁוֹר, שֶׁהֵם יִשָּׂא יְהוָ״ה, בִּשְׂמֹאל. וְגָבַהּ מְאֹד – יָאֵר יְהוָ״ה, בְּאֶמְצָעִיתוֹ. וְזֶה שֵׁם יוֹד הֵי וָאו הֵי, יִשָּׂא יְהוָ״ה פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם.

פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם. רִבִּיעָאָה יִדּוֹ"ד, וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרֲכֵם.

רִבִּיעִי – יְהוֹ"ה, וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרֲכֵם.

The Zohar connects the Faithful Shepherd, Moses, to the letter Lamed, ל. It is the only letter that goes above the top line of the letters and Moses is the one who is above all people. He has the connection to Binah with the name יוד-הי-ואו-הי that has three letters Y, י. They have the numerical value of 30, same as for the letter ל, Lamed. Moses was previously on the level of Zeir Anpin with the name יוד-הא-ואו-הא. This name has one Y, י, and three א, Alef, with the numerical value of 13, same as אחד, 'One'. 13 also references to the 13 attributes of God that are the secret form of Creation that is, אדם, 'Man'. Genesis 1:26, "And God said: 'Let us make man in our image, after our likeness". Moses's elevation was with the name אל, which is on the level of Chessed and the bridge between Zeir Anpin and Binah. Malachi 2:10 "הֲלוֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ, הֲלוֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ" "Have we not all one (אֶחָד) father? Hath not one (אֶחָד) God (אֵל) created us" The Zohar also connects the three Yods, יי"י, from the name of Binah, יוד-הי-ואו-הי, to the three Yods from the blessings of the priests from Numbers chapter 6. Rabbi Ashlag explains that the blessings connect to the Holy Creatures of the Holy Throne. Verse 24: "יְבָרֶכְךָ יְהוָה, וְיִשְׁמְרֶךָ", "YHVH bless you and keep you", connects to Lion, Right, and the name of Chokmah, יוד-הי-ויו-הי, numerical value 72=חסד=Chessed. Verse 25: "יָאֵר יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וִיחֻנֶּךָּ", "YHVH makes His face shine on you and Be gracious to you" connects to Central column and the name of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא Verse 26: "יִשָּׂא יְהוָה פָּנָיו אֵלֶיךָ, וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם", "YHVH turns His face toward you and Gives you peace" connects to Ox, Left, the name of Binah יוד-הי-ואו-הי. Verse 27: "וְשָׂמוּ אֶת-שְׁמִי, עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; וַאֲנִי, אֲבָרְכֵם" "And they will put My name on the Israelites, and I will bless them" connects to the name of Malchut, יוד-הה-וו-הה.

648. בִּסִּטְרָא דִּימִינָא, אִתְקְרִיאַת אֶבֶן. וְכַמָּה אֲבָנִין בִּמְפוּלָמִין יַקִּירִין אִשְׁתְּכָזוּ בִּנָּה, דְּמִנַּיְיהוּ מַיָּא דְּאוֹרַיְיתָא נָפְקִין. וּבְגִינֵיהוֹן אִתְּמַר, אָמַר רִבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו כְּשֶׁתַּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שַׁיִשׁ טָהוֹר אַל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם שֶׁמָּא תִּסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. לָא תֵּימְרוּן דְּאִינּוּן מַיִם, מַיִם מַמָּשׁ. מִשּׁוּם (תהלים קא) דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי. דְּאִלֵּין מַיִם, דָּא אוֹרַיְיתָא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אוֹר. וּבְגִין דְּהַאי נְהוֹרָא נְבִיעַ בְּמַבּוּעָא דְּמַיָּא, (ישעיה נח) אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו, אִתְקְרֵי מַיִם.

648. מִצַּד הַיָּמִין נִקְרֵאת אֶבֶן. וְכַמָּה אֲבָנִים לַחוֹת יְקָרוֹת נִמְצְאוּ מִמֶּנָּה, שֶׁמִּמֶּנָּה מֵי הַתּוֹרָה יוֹצְאִים. וּבִגְלָלָם נֶאֱמַר, אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו: כְּשֶׁתַּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שַׁיִשׁ טָהוֹר אַל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם, שֶׁמָּא תִּסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. אַל תֹּאמְרוּ שֶׁהֵם מַיִם, מַיִם מַמָּשׁ, מִשּׁוּם (תהלים קא) דּוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי. שֶׁאֵלּוּ הַמַּיִם זוֹ הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי ו) וְתוֹרָה אוֹר. וּמִשּׁוּם שֶׁזֶּה הָאוֹר נוֹבֵעַ בִּמְקוֹר הַמַּיִם (ישעיה נח) אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו, נִקְרָא מַיִם.

649. וּבִסִּטְרָא דִּשְׂמָאלָא, הַאי אֶבֶן דְּאִיהִי י', אִתְקְרֵי גַּזֶזֶלֶת. וּמִתַּמָּן עֶשֶׂר סְפִירָן כְּשַׁלְהֶבֶת קְשׁוּרָה בַּגַּזֶזֶלֶת. וְאִית לָהּ ד' גַּוְונִין, (ועשרה) אִינּוּן,

649. וּמִצַּד הַשְּׂמֹאל, זוֹ הָאֶבֶן שֶׁהִיא אוֹת י' – נִקְרֵאת גַּחֶלֶת. וּמִשָּׁם עֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּשַׁלְהֶבֶת קְשׁוּרָה בְּגַחֶלֶת. וְיֵשׁ לָהּ אַרְבָּעָה

יוֹד הֵא וָאו הֵא. יְדוֹ"ד. וְאִיהִי יַד הַגְּדוֹלָה בִּימִינָא, יַד הַזְּוָזָקָה בִּשְׂמָאלָא, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, מִתַּמָּן אִיהִי יַד רָמָה, כְּלִיל מִמ"ב גַּוְונִין.

גְּוָנִים, (וַעֲשָׂרָה) וְהֵם: יוֹד הֵא וָאו הֵא. יְהוֹ"ה. וְהִיא יָד הַגְּדוֹלָה בִּימִין, יָד הַחֲזָקָה בִּשְׂמֹאל, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, מִשָּׁם הִיא יָד רָמָה, כְּלוּלָה מֵאַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם גְּוָנִים.

650. וּבְגִין דְּאִיהִי מִסִּטְרָא דִּימִינָא אֶבֶן, וּמִסִּטְרָא דִּשְׂמָאלָא זַוְזָלֶת, בָּהּ נָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נוּקְבָא, מִיִּשְׁמָעֵאל וְאֶדוֹם, דְּאִינּוּן אִישִׁין נוּכְרָאִין, וּמַיִם הַזֵּדוֹנִים. וּמִמָּנָּן דִּלְהוֹן סָמָאל וְנָחָשׁ. סָמָאל אֶשָּׁא דְּגֵיהִנָּם, מְמוּנָּה עַל אוּמָה דְּעֵשָׂו. נָחָשׁ מְמוּנָּה עַל אוּמָה דְּיִשְׁמָעֵאל, וְאִיהוּ רָהָב דְּמִמָּנָא עַל מַיָּא.

650. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא מִצַּד הַיָּמִין – אֶבֶן. וּמִצַּד הַשְּׂמֹאל – גַּחֶלֶת. בָּהּ לוֹקֵחַ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נְקֵבָה מִיִּשְׁמָעֵאל וֶאֱדוֹם, שֶׁהֵם אִשִּׁים נָכְרִיִּים וּמַיִם הַזֵּדוֹנִים. וְהַמְמֻנִּים שֶׁלָּהֶם – סָמָאל וְנָחָשׁ. סָמָאל אֵשׁ הַגֵּיהִנָּם, מְמֻנֶּה עַל הָאֻמָּה שֶׁל עֵשָׂו. נָחָשׁ מְמֻנֶּה עַל הָאֻמָּה שֶׁל יִשְׁמָעֵאל, וְהוּא רַהַב הַמְמֻנֶּה עַל הַמַּיִם.

The Torah comes to the world of Malchut from Zeir Anpin. It is included from Chokhmah and Chassadim of the right column that brings Light. The Light of the Torah is received from the upper unification of Chokhmah and Binah flowing down through Zeir Anpin like ever-flowing waters. The Hebrew letters of the Torah are called stones because they ‘reconstruct’ the Light from the upper level in Malchut. The letters are the source of the 'flowing waters', that is Light.
Proverb 6:23
“כִּי נֵר מִצְוָה, וְתוֹרָה אוֹר”
“For the precept is a candle, and the Torah is light”
Following the precepts of the Torah builds candles, which are the aspect of vessels that receive the Light flowing from the Torah.
Isaiah 58:11
”וְהָיִיתָ, כְּגַן רָוֶה, וּכְמוֹצָא מַיִם, אֲשֶׁר לֹא-יְכַזְּבוּ מֵימָיו“
”and you shall be like a watered garden, and like a spring of water, whose waters fail not.”
Our connections to the Torah and the laws make us a channel of Light, like a spring whose waters never fail.

651. בִּימִינָא דְּאַבְרָהָם, דְּדַרְגֵּיהּ זֶסֶד, נָטִיל נוּקְבָא מִיִּשְׁמָעֵאל, וּמִמָּנָּא דִּילֵיהּ. וּבִשְׂמָאלָא דְּיִצְחָק, דְּדַרְגֵּיהּ פַּחַד, נָטִיל נוּקְבָא מֵעֵשָׂו, וּמִמָּנָּא דִּילֵיהּ. בִּתְרֵין מְשִׁיזִין, דְּאִינּוּן זַוְזָד מִימִינָא, מָשִׁיזַ בֶּן דָּוִד. וְזַוְזָד מִשְּׂמָאלָא, מָשִׁיזַ בֶּן יוֹסֵף. וּבְדַרְגָּא דְּיַעֲקֹב, דְּאִיהִי לְקֻבְּלֵיהּ, בְּרָזָא (בראשית מח) דְּשׁוֹכֵל אֶת יָדָיו (כי מנשה הבכור). אַרְיֵה לִשְׂמָאלָא. שׁוֹר לִימִינָא, דְּיִשְׁמָעֵאל. בְּגִין דִּיהוּדָה גָּלָה בְּעֵשָׂו, אִשְׁתְּכַזּוּ יְמִינָא דִּקְדוּשָׁה, עִם

651. בִּימִין אַבְרָהָם, שֶׁדַּרְגָּתוֹ חֶסֶד, נוֹטֵל נְקֵבָה מִיִּשְׁמָעֵאל וּמֵהַמְמֻנֶּה שֶׁלּוֹ. וּבִשְׂמֹאל יִצְחָק, שֶׁדַּרְגָּתוֹ פַּחַד, נוֹטֵל נְקֵבָה מֵעֵשָׂו וּמֵהַמְמֻנֶּה שֶׁלּוֹ. בִּשְׁנֵי מְשִׁיחִים, שֶׁהֵם אֶחָד מִיָּמִין – מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד, וְאֶחָד מִשְּׂמֹאל – מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף. וּבְדַרְגָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁהִיא כְּנֶגְדּוֹ, בְּסוֹד שֶׁל (בראשית מח) שׁוֹכֵל אֶת יָדָיו (כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר). אַרְיֵה לִשְׂמֹאל. שׁוֹר לִיָּמִין, שֶׁל יִשְׁמָעֵאל. בִּגְלַל שֶׁיְּהוּדָה גָּלָה בְּעֵשָׂו, נִמְצָא יְמִין הַקְּדֻשָּׁה עִם הַשְּׂמֹאל שֶׁל עֵשָׂו.

שְׁמָאלָא דְּעֵשָׂו. וּשְׁמָאלָא דִּקְדוּשָׁה עִם יְמִינָא מִסְאֲבָא דְּיִשְׁמָעֵאל, (בראשית מט) עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה, רַעְיָא מְהֵימְנָא, בְּדַרְגֵּיהּ תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, נָטִיל נוּקְבָא מֵעֵרֶב רַב.

וּשְׁמֹאל הַקְּדֻשָּׁה עִם יָמִין טֻמְאָה שֶׁל יִשְׁמָעֵאל, (שם מט) עַד כִּי יָבֹא שִׁילֹה, רוֹעֶה נֶאֱמָן, בְּדַרְגָּה שֶׁל תִּפְאֶרֶת יִשְׂרָאֵל, נוֹטֵל נְקֵבָה מֵעֵרֶב רַב.

652. בִּתְכֵלֶת דַּרְגִּין אִלֵּין, יִפְקוּד (נ"א יפקון) כֹּהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרְאֵלִים, מִן גָּלוּתָא. וּבְהוֹן נָטִיל נוּקְבָא, מֵעֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל וְעֵרֶב רַב. כְּוָוֹנָא דְּעֵרֶב רַב מְעוֹרְבִין בְּעֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל, הָכִי יַעֲקֹב מְעוֹרֵב בְּאַבְרָהָם וְיִצְחָק, עֵרוּב דְּתַרְוַוּיְהוּ. וְהָכִי מִתְעָרֵב שִׁילֹה, עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וְיֵהָא שַׁלְשֶׁלֶת דְּתַרְוַוּיְהוּ, כְּהַהוּא זְמָנָא דְּזָוְזָא בִּלְעָם בַּנְּבוּאָה דִּילֵיהּ, דְּהָכִי מִתְקַשְּׁרֵי תְּרֵין מְשִׁיחִין בְּרַעְיָא מְהֵימְנָא, בִּתְכֵלֶת אֲבָהָן, בְּגָלוּתָא בַּתְרָאָה.

652. בִּשְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת אֵלּוּ יִפְקֹד (יֵצְאוּ) כֹּהֲנִים לְוִיִּם וְיִשְׂרְאֵלִים מִן הַגָּלוּת, וּבָהֶן יִקַּח נְקֵבָה מֵעֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל וְעֵרֶב רַב. כְּדַרְגָּא שֶׁל עֵרֶב רַב מְעֹרָבִים בְּעֵשָׂו וְיִשְׁמָעֵאל, כָּךְ יַעֲקֹב מְעֹרָב בְּאַבְרָהָם וְיִצְחָק, עֵרוּב שֶׁל שְׁנֵיהֶם. וְכָךְ מִתְעָרֵב שִׁילֹה עִם מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד וּמָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, וּתְהֵא שַׁלְשֶׁלֶת שֶׁל שְׁנֵיהֶם כְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁרָאָה בִּלְעָם בִּנְבוּאָתוֹ, שֶׁכָּךְ מִתְקַשְּׁרִים שְׁנֵי מְשִׁיחִים בָּרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן בִּשְׁלֹשָׁה אָבוֹת בַּגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה.

The right is the aspect of Abraham and the left is the aspect of Isaac. From Abraham came Ishmael with negative aspects and Isaac with righteousness and total commitment to the Light. From Isaac came Esau with negative aspects and Jacob with righteousness and purity.

The other side (Sitra Achra) uses the negative aspects of the two columns to create confusion and chaos in the world until the time of Mashiach. Mashiach ben Yosef will take revenge on Ishmael, meaning the cleansing of the left column. Mashiach ben David will take revenge on Esau, which is the cleansing of the right column.

Moses will open the central column from the upper gate of Da'at and will take revenge on the Erev Rav, which are the souls of the mixed multitude that Moses allowed to join the Israelites when they left Egypt. Because they are a mix of good and bad, Moses will cleanse them with the power of the good side of the right and left columns.

Rabbi Ashlag adds in the 'Sulam' commentary that the process of the Redemption will not be completed until the soul of Moses is revealed. His soul includes both Mashiach and the revelation is through the Torah secrets that come from the Zohar. This gives power to Mashiach ben David and Mashiach ben Yosef to break all the Klipot in the world.

Every study of the Zohar reveals the secrets of the Torah and support the coming of Mashiach. When we share our Kabbalah and Zohar studies with our friends we directly help in creating a greater opening of light and expedite the coming of Mashiach. It can happen soon if we push ourselves to share and expose more people to this knowledge and Light.

653. פָּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וְכֹלָּא לְקַיְּימָא קְרָא, (ישעיה נד) וּבְרַרְחֲמִים גְּדוֹלִים אֲקַבְּצֵךְ. בְּהַהוּא זִמְנָא מִתַּבְּרִין קְלִיפּוֹת, דַּהֲווֹ מִסְזַדְּרִין לִשְׁכִינְתָּא. מִיַּד אִתְגַּלְיָיא אַבְנָא זַדָּא מִתְּכֵלֶת אֲבָנִין, דְּאִינּוּן סְגוֹלְתָּא. דְּעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (יחזקאל א) וַיְהִי בַּשְּׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְאִינּוּן יְיָ בְּרִבִּיעִי, אַבְנָא רְבִיעָאָה. (דף רמ"ז ע"א) בַּזְּמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ, אַבְנָא זְמִשָּׁאָה. לְקָבְלַיְיהוּ, (שמואל א יז) וַיַּקַּח דָּוִד זְמִשָּׁה זַלּוּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל. וְאִינּוּן לְקָבְלַיְיהוּ זְמִשׁ תֵּיבִין, דְּאִינּוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְדוָ"ד אֱלֹהֵינוּ יְדוָ"ד.

653. פָּתַח וְאָמַר, (במדבר כג) לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל ה' אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ. וְהַכֹּל לְקַיֵּם הַפָּסוּק (ישעיה נד) וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים אֲקַבְּצֵךְ. בְּאוֹתוֹ זְמַן נִשְׁבָּרוֹת הַקְּלִפּוֹת שֶׁהָיוּ מְסוֹבְבוֹת לַשְּׁכִינָה. מִיָּד מִתְגַּלִּית אֶבֶן אַחַת מִשָּׁלֹשׁ אֲבָנִים, שֶׁהֵן סְגוֹלָתָא, שֶׁעֲלֵיהֶן נֶאֱמַר (יחזקאל א) וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, וְהֵן יְיָ. בָּרְבִיעִי – אֶבֶן רְבִיעִית. בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ – אֶבֶן חֲמִישִׁית. כְּנֶגְדָּן וַיִּקַּח דָּוִד (שמואל-א יז) חֲמִשָּׁה חַלֵּקֵי אֲבָנִים מִן הַנַּחַל. וְאֵלּוּ לְעֻמָּתָם חָמֵשׁ תֵּבוֹת, שֶׁהֵן: שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוָ"ה.

654. (יחזקאל א) וַאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה, דָּא שְׁכִינְתָּא, בָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶזְדַּוַּג. ו' בְּתוֹסֶפֶת וַאֲנִי, הוּא נָהָר, צַדִּיק זַוִּי עָלְמִין. (בראשית ב) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן, מַאי עֵדֶן. דָּא בִּינָה, נָהָר דְּנָפִיק מִנָּהּ, דָּא ו', בֶּן יָ"ה, דַּרְגָּא דְּרַעְיָא מְהֵימְנָא, וְרַעְיָא מְהֵימְנָא, נָפִיק מֵאִימָּא עִלָּאָה, וְאִתְפַּשַּׁט בְּשִׁית סְפִירָאן עַד צַדִּיק, וּמִנֵּיהּ אַשְׁקֵי לְגִנְתָּא (דעדן), דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.

654. וַאֲנִי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה (יחזקאל א) – זוֹ שְׁכִינָה, בָּהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶחָד. אוֹת ו' בְּתוֹסֶפֶת וַאֲנִי – הוּא נָהָר, צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים. (בראשית ב) וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּן. מַהוּ עֵדֶן? זוֹ בִּינָה. נָהָר שֶׁיּוֹצֵא מִמֶּנָּה זוֹ ו', בֶּן יָ"ה, דַּרְגָּה שֶׁל הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וְהָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן יוֹצֵא מֵאִמָּא הָעֶלְיוֹנָה, וּמִתְפַּשֵּׁט בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת עַד צַדִּיק, וּמִמֶּנּוּ מַשְׁקֶה לַגָּן (שֶׁל עֵדֶן), שֶׁהִיא הַשְּׁכִינָה.

655. מַאי כְּבָ"ר. כ', כֶּתֶר. ב', בִּינָה. ר', רֵאשִׁית חָכְמָה. כֶּתֶר בִּימִינָא, חָכְמָה בִּשְׂמָאלָא, בִּינָה בְּאֶמְצָעִיתָא. רֶכֶב לְעֵילָא לְעֵלַת הָעֵלּוֹת. י' סְפִירָאן כֻּלְּהוּ, אִתְכְּלָלוּ בְּנָהָר, דְּאִיהוּ אִתְפַּשַּׁט עַד צַדִּיק, דְּאִיהוּ כָּל, כָּלִיל כֹּלָא. וּבְגִינֵיהּ אוֹקְמוּהָ, (דניאל ד) אִילָנָא רַבָּא וְתַקִּיף, וּמָזוֹן לְכֹלָּא בֵּיהּ. מִנֵּיהּ תַּלְיָא כֹּלָּא. כַּד זְמָנָא שְׁכִינְתָּא מִגּוֹ קְלִיפִּין, זְוָגָא עִמָּהּ עֶשֶׂר סְפִירָן. (ע"כ רעיא מהימנא) (עיין רכ"ו ע"ב) (ס"א ובחבורא קדמאה)

655. מַהוּ כְּבָר? כ' – כֶּתֶר. ב' – בִּינָה. ר' – רֵאשִׁית חָכְמָה. כֶּתֶר בְּיָמִין, חָכְמָה בִּשְׂמֹאל, בִּינָה בָּאֶמְצַע. רֶכֶב לָעֶלְיוֹן, לְעֵלַת הָעֵלּוֹת. עֶשֶׂר הַסְּפִירוֹת כֻּלָּן נִכְלְלוּ בְּנָהָר, שֶׁהוּא מִתְפַּשֵּׁט עַד צַדִּיק שֶׁנִּקְרָא כֹּל, כּוֹלֵל הַכֹּל. וּבִגְלָלוֹ פֵּרְשׁוּהוּ (דניאל ד) אִילָן גָּדוֹל וְתַקִּיף, וּמָזוֹן לְכֻלָּם בּוֹ. מִמֶּנּוּ תָּלוּי הַכֹּל. כַּאֲשֶׁר רָאָה הַשְּׁכִינָה מִתּוֹךְ הַקְּלִפּוֹת, רָאָה עִמָּהּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת. (ע"כ רעיא מהימנא).

Isaiah 54:7

"בְּרֶגַע קָטֹן, עֲזַבְתִּיךְ; וּבְרַחֲמִים גְּדֹלִים, אֲקַבְּצֵךְ "

" For a brief moment I deserted you, but with great compassion I will gather you."
In the Final Redemption the Creator's compassion will be revealed in the world and all the Klipot that surrounds the Shichina in Malchut will break.
One stone is from the three stones of the Segolta Cantilation

[caption id="" align="alignnone" width="21"]∴Segolta[/caption]

Segolta is one of the Torah Cantillations that are used by the reader to chant the Torah verses.

י - Teamin (Cantillations), Chokmah, Atziltut (Emanation)
ה - Nekudot (Vowels), Binah, B'reah (Creation)
ו - Tagim (Tags on the top of the letters), Zeir Anpin, Yetzirah (Formation)
ה - Otiyot (Letters), Malchut, Asiah (Action)

Each dot (stone) has a numerical value of 10 like the letter י Yod.
Ezekiel 1:1
" וַיְהִי בִּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה, בָּרְבִיעִי בַּחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ, וַאֲנִי בְתוֹךְ-הַגּוֹלָה, עַל-נְהַר-כְּבָר; נִפְתְּחוּ, הַשָּׁמַיִם, וְאֶרְאֶה, מַרְאוֹת אֱלֹהִים. "
" In the thirtieth year, in the fourth month, on the fifth day of the month, as I was among the exiles by the Chebar canal, the heavens were opened, and I saw visions of God."
The Zohar reveals that the thirtieth year is the aspect of the three Yods ייי of the Segolta. The 'fourth' month is the aspect of Netzach, the fourth Sefirah and a fourth stone. The 'fifth' day is a fifth stone and Hod.
1 Samuel 17:40
" וַיִּקַּח מַקְלוֹ בְּיָדוֹ, וַיִּבְחַר-לוֹ חֲמִשָּׁה חַלֻּקֵי-אֲבָנִים מִן-הַנַּחַל וַיָּשֶׂם אֹתָם בִּכְלִי הָרֹעִים אֲשֶׁר-לוֹ וּבַיַּלְקוּט-- וְקַלְעוֹ בְיָדוֹ; וַיִּגַּשׁ, אֶל-הַפְּלִשְׁתִּי "
"Then he took his staff in his hand and chose five smooth stones from the brook and put them in his shepherd’s pouch. His sling was in his hand, and he approached the Philistine"
David (before he was king) chose five stones but used only one to kill Goliath. David knew the spiritual process and he connected to the five Sefirot of Chessed to Hod through Yessod that is the aspect of the brook in the verse above.
The Zohar explains that the five are against the first five words of the Shema prayer that connect Malchut to the upper levels.

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה

Goliath was 'upset' because the Israelites 'sent' kids to fight him. He cursed and promised to give his flesh to the beasts of the field. David didn't show any fear and replied;

" Then David said to the Philistine, “You come to me with a sword and with a spear and with a javelin, but I come to you in the name of YHVH of hosts, the God of the armies of Israel, whom you have defied."
" This day YHVH will deliver you into my hand, and I will strike you down and cut off your head. And I will give the dead bodies of the host of the Philistines this day to the birds of the air and to the wild beasts of the earth, that all the earth may know that there is a God in Israel,"
" and that all this assembly may know that YHVH saves not with sword and spear. For the battle is YHVH's, and he will give you into our hand."
Then David 'sent' ' וַיִּשְׁלַח ' his hand and took a stone and slung it in Goliath's forehead. Read 1 Samuel 17:49 and Genesis 22:10 to find similar action of 'sending' ' וַיִּשְׁלַח' the hand to follow and be a channel for God's wish.
We all know this story but when we read it with what the Zohar reveals to us here we see that it is not about a crazy young shepherd that was great in using his sling but he was well connected to the spiritual system and knew that with certainty in the Light he could win the enemies of God.
King David saved the Israelites from their worst enemy with his trust in YHVH. From his line, the Mashiach will come to save us all. The battle against the negative side is hard. Our physical and financial strength is cannot help us from cancer, accidents of economic calamity. Our only protection against the negative forces of this world is our certainty with the Light and the use of the Zohar.

656. סֹלֶת לְמִנְחָה, לְאַעְלָאָה לְהַאי סֹלֶת, כַּמּוּי מַלְכָּא עִלָּאָה לְמִנְחָה. בֵּין תְּרֵין דְּרוּעִין.

656. סֹלֶת לְמִנְחָה, לְהַעֲלוֹת לְזֹאת הַסֹּלֶת לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן לְמִנְחָה בֵּין שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת.

657. רְעִיָא מְהֵימְנָא (זה בא אחרי דרועין) וּבְזִוּבּוּרָא קַדְמָאָה, אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, מֵהַאי אִשְׁתְּמוֹדַע, הָנֵי מִילִּין סְתִימִין אִינּוּן, וְצָרִיךְ לְמִפְתַּז לוֹן כַּמּוּי זַבְרַיָּיא, אַבְרָהָם יִצְחָק דְּתָקִינוּ שַׁזְרִית וּמִנְחָה, אִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (ישעיה מח) אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ, דָּא יִצְחָק. וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם, דָּא אַבְרָהָם. דְּדַרְגִּין דִּלְהוֹן זְסֶד וָפַזַד. דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ (ישעיה סב) נִשְׁבַּע יְיָ בִּימִינוֹ, וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ, אִינּוּן תְּרֵין דְּרוּעִין דְּמַלְכָּא, דְּאִיהוּ יְדוֹ"ד, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. סֹלֶת דִּילֵיהּ, דָּא שְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, נְהוֹרָא דִּילֵיהּ, סֹלֶת נְקִיָּיהּ מִסִּטְרוֹי בְּלָא פְּגִימוּ דִּזְוַשּׁוֹכָא, וּבְלָא

657. בַּחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, מִכָּאן נוֹדָע אֵלּוּ דְּבָרִים סְתוּמִים הֵם, וְצָרִיךְ לִפְתֹּחַ אוֹתָם לִפְנֵי הַחֲבֵרִים. אַבְרָהָם וְיִצְחָק שֶׁתִּקְּנוּ תְּפִלַּת שַׁחֲרִית וּמִנְחָה, נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם, (ישעיה מח) אַף יָדִי יָסְדָה אֶרֶץ – זֶה יִצְחָק. וִימִינִי טִפְּחָה שָׁמָיִם – זֶה אַבְרָהָם. שֶׁהַדְּרָגוֹת שֶׁלָּהֶם חֶסֶד וָפַחַד, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (שם סב) נִשְׁבַּע ה׳ בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ עֻזּוֹ. אֵלּוּ שְׁתֵּי זְרוֹעוֹת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא יְהוֹ״ה, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. הַסֹּלֶת שֶׁלּוֹ זוֹ הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה, הָאוֹר שֶׁלּוֹ, סֹלֶת נְקִיָּה מִצִּדּוֹ בְּלִי פְּגָם שֶׁל חֹשֶׁךְ וּבְלִי תַּעֲרֹבֶת חֹשֶׁךְ כְּלָל. שֶׁכָּךְ הֵם חֹשֶׁךְ עִם אוֹר, כְּמוֹ דָּגָן בִּפְנֵי מוֹץ וְתֶבֶן.

תַּעֲרוּבָת זְשׁוֹכָא כְּלָל. דְּהָכִי אִינּוּן זְשׁוֹכִין עִם נְהוֹרִין, כְּבַר קֶדֶם מוֹץ וְתֶבֶן.

658. וּבְזוּזֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, מִתְעָרְבִין זְשׁוֹכִין בִּנְהוֹרִין, וּכְגַוְונָא דְּדָשׁ בַּר נָשׁ תְּבוּאָה, וּלְבָתַר אִיהוּ בּוֹרֵר לָהּ, כְּבוֹרֵר אוֹכֶל מִתּוֹךְ פְּסוֹלֶת. כַּךְ יִשְׂרָאֵל, צָרִיךְ לְמֶעְבַּד בְּרוּזֵיהוֹן, כַּד אִתְעָרַב בְּהוֹן זְשׁוֹכִין. וְרָזָא דְּמִלָּה, (תהלים נא) זְבוּזֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה וְגוֹ'. דִּבְהָכִי אִתְבַּר זְשׁוֹכָא, דְּאִיהוּ יֵצֶר הָרָע, דִּמְכַסֵּי עַל רוּזָא, כְּמוֹץ דִּמְכַסֶּה עַל זִזְטָה. אוֹ כְּעָנָן, דִּמְכַסֶּה עַל שִׁמְשָׁא, וְלָא מָנֵיחַ לֵיהּ לְאַנְהָרָא.

658. וּבַחֲטָאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִתְעָרְבִים חֹשֶׁךְ וְאוֹר, וּכְמוֹ שֶׁאָדָם דָּשׁ תְּבוּאָה וּלְבַסּוֹף הוּא בּוֹרֵר אוֹתָהּ כְּבוֹרֵר אֹכֶל מִתּוֹךְ פְּסֹלֶת – כָּךְ יִשְׂרָאֵל צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת בְּרוּחָם כַּאֲשֶׁר מִתְעָרֵב בָּהֶם חֹשֶׁךְ. וְסוֹד הַדָּבָר – (תהלים נא) זִבְחֵי אֱלֹהִים רוּחַ נִשְׁבָּרָה וְגוֹ'. שֶׁבְּכָךְ נִשְׁבַּר הַחֹשֶׁךְ, שֶׁהוּא יֵצֶר הָרָע, שֶׁמְּכַסֶּה עַל הָרוּחַ כְּמוֹ מוֹץ שֶׁמְּכַסֶּה עַל הַחִטָּה, אוֹ כְּמוֹ עָנָן שֶׁמְּכַסֶּה עַל הַשֶּׁמֶשׁ וְלֹא מַנִּיחַ לוֹ לְהָאִיר.

Numbers 28:5
"וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, רְבִיעִת הַהִין"
"also a tenth of an ephah of fine flour (סֹלֶת) for a grain offering, mixed with a quarter of a hin of beaten oil."
Many of the offerings in the Holy Temples required bringing fine flour together with the sacrificed animals.
The Zohar reveals that the fine flour is the aspect of Malchut and when it was brought to the altar it was presented to the 'Supernal King'. As clean and white flour, it represented the purity of the offering and the aspect of the central column that was used to draw down the light through Zeir Anpin without any negative aspect.
The fine flour represented the end result after removing the 7 layers of the bran that covers the endosperm (the main and inner white part of the wheat grain).
As we studied in DZ 1284, http://dailyzohar.com/daily-zohar-1284/ , God directly governs the growth of the wheat grains and not through other angels. Offering the fine flour creates a direct connection from Malchut to the Light that originally nourished the wheat.
White and 'purified' flour has great energy but it is not good for our body. Its purity affects the blood and the rest of the body negatively. Because it is processed and satisfies the body quickly, it increases the desire of the vessel and makes it grow bigger (=fat). When we eat products made from the whole grain (with the bran, endosperm, and germ) it is better for the body. The seven layers of the bran represent the seven Sefirot from Chessed to Malchut and allow the body to process it in natural and balanced energy as it is fit for the Malchut level.

659. וּבְזִמְנִין דְּזוּזֵיךָ, דְּאִיהוּ יֵצֶר הָרָע, מְכַסֶּה עַל יֵצֶר הַטּוֹב, דְּאִיהוּ אוֹר. אִיהוּ כְּמַאן דְּתָפִיס בְּבֵית

659. וּבִזְמַן שֶׁחֹשֶׁךְ, שֶׁהוּא יֵצֶר הָרָע, מְכַסֶּה עַל יֵצֶר הַטּוֹב, שֶׁהוּא אוֹר, הוּא כְּמִי שֶׁאָסוּר בְּבֵית הָאֲסוּרִים שֶׁל יֵצֶר הָרָע. וְאַף

הָאֲסוּרִין דְּיֵצֶר הָרָע. וְאוֹף הָכִי, כַּד יֵצֶר הַטּוֹב אִיהוּ תָּפֵיס בִּרְשׁוּ דְּיֵצֶר הָרָע, הָכִי אִינּוּן תְּפֵיסִין זַיְילִין דְּיֵצֶר הַטּוֹב, בִּרְשׁוּ דְּזַיְילִין דְּיֵצֶר הָרָע. וּבְזִמְנָא דְּיִתְבַּר בַּר נָשׁ רוּזֵיהּ, בְּכָל אֲבָרִין דִּילֵיהּ, קָדָם יְדוָ"ד, מַה כְּתִיב. (ישעיה מט) לֵאמֹר לָאֲסוּרִים צֵאוּ וְלַאֲשֶׁר בַּזֹּשֶׁךְ הִגָּלוּ.

כָּךְ, כַּאֲשֶׁר יֵצֶר הַטּוֹב הוּא אָסוּר בִּרְשׁוּת יֵצֶר הָרָע, כָּךְ הֵם אֲסוּרִים הַחַיָּלִים שֶׁל יֵצֶר הַטּוֹב בִּרְשׁוּת הַחַיָּלִים שֶׁל יֵצֶר הָרָע. וּבִזְמַן שֶׁיִּשְׁבֹּר אָדָם רוּחוֹ בְּכָל אֵיבָרָיו לִפְנֵי יְהוָ"ה, מַה כָּתוּב? (ישעיה מט) לֵאמֹר לַאֲסוּרִים צֵאוּ וְלַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ.

660. אֲבָל שְׁכִינְתָּא אִיהִי סֹלֶת נְקִיָּה, דְּלֵית זִשּׁוּכָא וְקַבָּלָא יָכִיל לְאִתְעָרְבָא בָּהּ. אִיהִי כַּגֶּפֶן, דְּלָא מִקַּבְּלָא הַרְכָּבָה מִמִּין אַחֵר, דְּלָאו אִיהִי מִינָהּ. וְהַאי סֹלֶת בֵּין דְּרוֹעֵי מַלְכָּא אִיהִי יָתְבָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית. (ע"כ רעיא מהימנא).

660. אֲבָל הַשְּׁכִינָה הִיא סֹלֶת נְקִיָּה, שֶׁאֵין חֹשֶׁךְ וַאֲפִלָּה יָכוֹל לְהִתְעָרֵב בָּהּ. הִיא כְּמוֹ גֶּפֶן שֶׁאֵינָהּ מְקַבֶּלֶת הַרְכָּבָה מִמִּין אַחֵר שֶׁאֵינוֹ מִינָהּ. וְזוֹ הַסֹּלֶת בֵּין זְרוֹעוֹת הַמֶּלֶךְ הִיא יוֹשֶׁבֶת, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית. (ע"כ רעיא מהימנא).

661. (ובחבורא קדמאה) בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, בְּשֶׁמֶן, בְּהַהוּא שֶׁמֶן דְּנָגִיד וְנָפִיק מִלְּעֵילָא. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, יָאוּת אַמְרַת. אֲבָל מַאי כָּתִית. אֶלָּא רָזָא עִלָּאָה אִיהוּ. דְּכֵיוָן דְּאִיהוּ שֶׁמֶן, מַאי כָּתִית. אֶלָּא רֶמֶז הוּא דְּקָא רָמִיז לְשַׁמּוּשָׁא בְּנוּקְבָא, לְאַנְגָּדָא לְגַבָּהּ שֶׁמֶן כָּתִית כַּדְקָא יָאוּת לָהּ, לָא הֲוֵי אֶלָּא כָּתִית (ס"א אלא רזא עלאה הוא, דקא רמיז לאנגדא לגבה שמן כתית כדקא יאות לה), לְאַפָּקָא מִזַּיְתִים, דְּאִינּוּן שַׁיְיפִין דְּגוּפָא, וּלְאַמְשָׁכָא הַהוּא נְגִידוּ מִלְּעֵילָא, בְּכָל שַׁיְיפָא וְשַׁיְיפָא. (לא הוי אלא כתית)

661. (וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן) בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, בְּשֶׁמֶן – בְּאוֹתוֹ שֶׁמֶן שֶׁנִּמְשָׁךְ וְיוֹצֵא מִלְּמַעְלָה. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, יָפֶה אָמַרְתָּ. אֲבָל מַהוּ כָּתִית? אֶלָּא סוֹד עֶלְיוֹן הוּא. שֶׁכֵּיוָן שֶׁהוּא שֶׁמֶן, מַהוּ כָּתִית? אֶלָּא רֶמֶז הוּא שֶׁהוּא רוֹמֵז לְשַׁמֵּשׁ בַּנְּקֵבָה, לְהַמְשִׁיךְ אֶצְלָהּ שֶׁמֶן כָּתִית כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לָהּ, לֹא הָיְתָה אֶלָּא כָּתִית (אֶלָּא סוֹד עֶלְיוֹן הוּא, שֶׁהוּא רוֹמֵז לְהַמְשִׁיךְ אֶצְלָהּ שֶׁמֶן כָּתִית כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לָהּ), לְהוֹצִיא מִזַּיְתִים, שֶׁהֵם אֶבְרֵי הַגּוּף, וּלְהַמְשִׁיךְ אוֹתָהּ הַמְשָׁכָה מִלְּמַעְלָה בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר. (לֹא הָיָה אֶלָּא כָּתִית).

In our time darkness, which is the negative side, holds the good side of us, that is the aspect of the light, captive as a prisoner.
The Zohar teaches us that we are like prisoners until we break all of our negative desires and connect to the Light.
Isaiah 49:9
"לֵאמֹר לָאֲסוּרִים צֵאוּ, לַאֲשֶׁר בַּחֹשֶׁךְ הִגָּלוּ"
"Saying to the prisoners: 'Go out'; to them that are in darkness: 'go to exile'."
Those who break out of the captivity of the negative side could go out of bondage and those who are not, keep themselves in a state of 'exile' that is away from the Light.
The process of breaking out has the aspect of revealing the pure part of the wheat by separating and removing the 'shells' that hide it.
Numbers 28:5
"וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, רְבִיעִת הַהִין"

”also a tenth of an ephah of fine flour (סֹלֶת) for a grain offering, mixed with a quarter of a hin of beaten oil.”
Oil is an aspect of the level of Chokhmah and pure light. It is made by pressing and breaking the fruit of the olive tree. When we add the oil to the offering of fine flour we make a complete connection to the Light.
The Zohar reveals that the pressing of the olives is a process that connects the upper Sefirot of Zeir Anpin to Yessod, joining the right and the left columns and allow the flow of light to Malchut.

662. וְצַדִּיק אִיהוּ דְּכָתִישׁ (דף רמ"ז ע"ב) כְּתִישִׁין, וְאַפִּיק מִכָּל אִינּוּן שַׁיְיפִין עִלָּאִין, דְּאִינּוּן זֵיתִין קַדִּישִׁין, מִשַּׁזּוּ רְבוּ בְּתִיאוּבְתָּא שְׁלִים, לְגַבֵּי נוּקְבֵיהּ. וְאִי לָא כָּתִישׁ, לָא יַפִּיק הַהוּא מִשְּׁזָזָא, אֶלָּא בְּלָא תִיאוּבְתָּא דְּשַׁיְיפִין, וְהַהוּא נְגִידוּ, לָא אִתְהַנֵּי מִגֵּיהּ נוּקְבָא, וְלָא הֲוֵי כַּדְקָא יָאוּת, עַד דְּתֵהֵא בְּלוּלָה מִגֵּיהּ מִכָּל שַׁיְיפִין. וְעַל דָּא בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, לְאִתְהַנָּאָה וּלְאִתְזָנָא מִגֵּיהּ. (אמר רעיא מהימנא)

662. וְהַצַּדִּיק הוּא שֶׁכּוֹתֵשׁ כְּתִישׁוֹת, וּמוֹצִיא מִכָּל אוֹתָם אֵיבָרִים עֶלְיוֹנִים, שֶׁהֵם זֵיתִים קְדוֹשִׁים, שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה, בִּתְשׁוּקָה שְׁלֵמָה לְגַבֵּי הַנְּקֵבָה. וְאִם לֹא יִכְתֹּשׁ, לֹא יֵצֵא אוֹתוֹ הַשֶּׁמֶן, אֶלָּא בְּלִי תְּשׁוּקַת הָאֵיבָרִים. וְאוֹתוֹ שֶׁפַע לֹא תֵהָנֶה מִמֶּנּוּ הַנְּקֵבָה, וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹ שֶׁרָאוּי עַד שֶׁתִּהְיֶה בְּלוּלָה מִמֶּנּוּ מִכָּל הָאֵיבָרִים. וְעַל זֶה בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, לֵהָנוֹת וְלִהְיוֹת נִזּוֹנָה מִמֶּנּוּ.

663. **רעיא מהימנא** (שייך לקמן סוף ע"ג (נ"ל דצ"ל ע"ב)) אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, כַּמָּה מְתִיקִין מִילָךְ, וַדַּאי אִתְּמַר הָכָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית. וְאִתְּמַר הָתָם, בְּאוֹרַיְיתָא דְּבַעַל פֶּה, בְּלוּלָה בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּתַּלְמוּד. וְעוֹד אִית רָזָא תִּנְיָינָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית. וַדַּאי לָאו אוֹרַיְיתָא אִיהִי בְּלוּלָה. אֶלָּא לְמַאן דְּסָבִיל כַּמָּה מַכְתְּשִׁין בְּגִינָהּ. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּלֵית אוֹרַיְיתָא מִתְקַיֶּמֶת, אֶלָּא בְּמִי שֶׁמְּמִית גַּרְמֵיהּ עָלָהּ. וְעוֹד אָמְרוּ, בִּזְמַן שֶׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֶיךָ מִמְּדִינָה לַמְּדִינָה, תִּזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי שְׁכִינָה.

663. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, מְנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, כַּמָּה מְתוּקִים דְּבָרֶיךָ. וַדַּאי נֶאֱמַר כָּאן בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, וְנֶאֱמַר שָׁם בַּתּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, בְּלוּלָה בַּמִּקְרָא, בַּמִּשְׁנָה, בַּתַּלְמוּד. וְעוֹד יֵשׁ סוֹד שֵׁנִי, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית – וַדַּאי אֵין הַתּוֹרָה הִיא בְּלוּלָה אֶלָּא לְמִי שֶׁסּוֹבֵל כַּמָּה יִסּוּרִים בִּשְׁבִילָהּ, כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁאֵין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת אֶלָּא בְּמִי שֶׁמֵּמִית עַצְמוֹ עָלֶיהָ. וְעוֹד אָמְרוּ, בִּזְמַן שֶׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֶיךָ מִמְּדִינָה לִמְדִינָה, תִּזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי שְׁכִינָה.

”also a tenth of an ephah [unit of measure] of fine flour (סֹלֶת) for a grain offering, mixed with a quarter of a hin of beaten (כָּתִית) oil.” The Zohar teaches us that the righteous who is the aspect of Yessod is the one that ‘presses’ the ‘holy olives’, which are the Sefirot. They are the ‘limbs’ of the body that is the Tree of Life. The work of the righteous brings down the oil that is the light of Chokhmah and life to the entire body. The Faithful Shepherd, Moses, praises Rabbi Shimon for his Numbers 28:5 ”וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת, לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, רְבִיעִת הַהִין”

teaching and adds that 'mixed with beaten oil' refers to the Oral Torah, which is the secrets of the Torah that are 'mixed' in the study of the Torah text and the Talmud. The secrets are revealed to those who 'press' their life energy into the Torah secrets study. The Zohar reminds us the teaching of the sages that said, "שֶׁאֵין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת אֶלָּא בְּמִי שֶׁמֵּמִית עַצְמוֹ עָלֶיהָ", "The Torah sustains (also becomes revealed) only a person that kills himself on it" (Berachot 63:) Read more here: http://dailyzohar.com/a-change-for-life/ The level of revelation of light is always according to the efforts we put to 'press' ourselves and the study to reveal the Light. The sages also said, " בִּזְמַן שֶׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֶיךָ מִמְּדִינָה לִמְדִינָה, תִּזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי שְׁכִינָה" "When you walk with weary legs from country to country, you will see a face of the Shekhina" 'Country' is the aspect of the area of knowledge taught by a teacher. The Zohar, here, recommends studying from many teachers that will add more to your understanding. As you increase your efforts and knowledge, you come to a point of seeing the inner secrets of Malchut and the Shechina. One should be careful not to mix teachers from different streams or spiritual paths. It will be a dangerous 'mix' of good and bad and creates confusion. It is okay to study Kabbalah from any teacher that follows the teaching of the Holy Ari and Rabbi Ashlag. Some teachers teach the moral aspects of Kabbalah, some teach the deeper study and get into the words, the spiritual worlds and the Sefirot. Start from a low level but always seek the deeper study and progress yourself because staying on one spiritual level is a type of religiosity, even with Kabbalah. We can not get 'stuck' in a routine and some comfort level. We should make continuous efforts and keep 'pressing' to produce 'oil'. It is not enough to be a good person because a 'good' person is the basic and expected human behavior. There are no rewards for being good nor 'punishment'. 'Good' is basic and on a low spiritual level. The more we 'press' we expand our vessel with greater ability to receive Light and affect the world around us.

664. **וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, דָּא הוּא דִּמְקַיֵּים פַּת בַּמֶּלַח תֹּאכַל,** (יחזקאל ד') **וּמַיִם בַּמְּשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב,** (ישעיה נג) **וְהוּא מְזוּלָל מִפְּשָׁעֵינוּ מְדוּכָא מֵעֲוֹנוֹתֵינוּ. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית, דָּא צַדִּיק זַי עָלְמִין, דְּנָגִיד טִפִּין קַדִּישִׁין, דְּאִינּוּן פִּירוּרִין כַּזֵּיתִים, מִמּוּזָא עִלָּאָה, דְּאִינּוּן זַד עֲשָׂרוֹן לָקֶבֶל י׳. וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים, י׳ י׳. וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר, י׳ י׳. וְאִינּוּן עֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וּב׳ עֶשְׂרוֹנִים לָאַיִל, וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר.**

664. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית – זֶהוּ שֶׁמְּקַיֵּם פַּת בַּמֶּלַח תֹּאכַל (יחזקאל ד) וּמַיִם בַּמְּשׂוּרָה תִּשְׁתֶּה. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית – זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נג) וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵנוּ מְדֻכָּא מֵעֲוֹנֹתֵינוּ. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כָּתִית – זֶה צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים שֶׁמּוֹשֵׁךְ טִפּוֹת קְדוֹשׁוֹת, שֶׁהֵן פֵּרוּרִים כַּזֵּיתִים, מֵהַמּוֹחַ הָעֶלְיוֹן, שֶׁהֵם עֶשְׂרוֹן אֶחָד כְּנֶגֶד י׳. וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים – י׳ י׳. וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר – י׳ י׳. וְהֵם – עֶשְׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לָאַיִל, וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים לַפָּר.

665. וְרָזָא דְּמִלָּה אָמְרוּ בְּתַעֲנִיּוֹת, אֵין טִפָּה יוֹרֶדֶת מִלְּמַעְלָה, שֶׁאֵין עוֹלִין כְּנֶגְדָּהּ טִפַּיִים. וְאִינּוּן בְּרָזָא דָא ג׳ וּרְמִיזוּ דִּילְהוֹן לְקָבֵל תְּלָת מוֹזִזִין. זַד מוֹזַז הַזְּכָרוֹן. תְּנְיָינָא מוֹזַז הַמַּזְזֶשֶׁבָּה. תְּלִיתָאָה מוֹזַז הַדִּמְיוֹן. הַדִּמְיוֹן וְהַזְּכָרוֹן סָלְקִין מִן לִבָּא הַמַּזְזֶשֶׁבִּית נַזְזָתָא עַל לִבָּא וּמְקַבְּלִין לָהּ עָלַיְיהוּ כְּמַלְכָּא בְּגִין דְּהָאי אָדָם דְּאִיהוּ מַזְזֶשֶׁבָּה דְּרָכִיב וְשָׁלִיט עַל זִיוָא תְּלִיתָאָה וְנָזִית עֲלָהּ לְגַבֵּי תְּרֵין זִיוָון וּפַתְזִזִין גַּדְפַּיְיהוּ לְקַבְּלָא לָהּ כְּגוֹן זוֹלֵם עַל צִירֵי אִתְעֲבִיד סָגוֹלְתָּא וְדָא כֶּתֶר עֶלְיוֹן עַל זָכְמָה וּבִינָה.

665. וְסוֹד הַדָּבָר אָמְרוּ בְּתַעֲנִיּוֹת, אֵין טִפָּה יוֹרֶדֶת מִלְּמַעְלָה שֶׁאֵין עוֹלוֹת כְּנֶגְדָּהּ טִפַּיִם. וְהֵם בְּסוֹד זֶה: וְהָרֶמֶז שֶׁלָּהֶן כְּנֶגֶד שְׁלִשָּׁה מוֹחִין. אֶחָד – מוֹחַ הַזִּכָּרוֹן. שֵׁנִי – מוֹחַ הַמַּחֲשָׁבָה. שְׁלִישִׁי – מוֹחַ הַדִּמְיוֹן. הַדִּמְיוֹן וְהַזִּכָּרוֹן עוֹלִים מִן הַלֵּב. הַמַּחֲשָׁבָה יוֹרֶדֶת עַל הַלֵּב, וּמְקַבְּלִים אוֹתָהּ עֲלֵיהֶם כְּמֶלֶךְ, מִשּׁוּם שֶׁזֶּה הָאָדָם, שֶׁהוּא מַחֲשָׁבָה, שֶׁרוֹכֵב וְשׁוֹלֵט עַל חַיָּה שְׁלִישִׁית, וְיוֹרֶדֶת עָלֶיהָ אֵצֶל שְׁתֵּי הַחַיּוֹת, וּפוֹתְחִים כַּנְפֵיהֶם לְקַבֵּל אוֹתָהּ כְּמוֹ נִקּוּד חוֹלָם עַל צֵירֵי – נַעֲשֶׂה סֶגוֹלְתָּא, וְזֶה כֶּתֶר עֶלְיוֹן עַל חָכְמָה וּבִינָה.

666. עֶשְׂרוֹן וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים, רְמִיזִין לִתְלַת זִיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא עִלָּאָה. דְּאִינּוּן: גְּדוּלָה, גְּבוּרָה, תִּפְאֶרֶת. שְׁלִשָּׁה עֶשְׂרוֹנִין, רְמִיזִין: לְנֶצַח, הוֹד, יְסוֹד. מִרְכָּבָת הַמִּשְׁנָה. רְבִיעִית הַהִין: דָּא מַלְכוּת קַדִּישָׁא, ה׳ רְבִיעָאָה מִן שֵׁם יְדוֹ״ד. דְּאִיהוּ אַרְבַּע אַנְפֵּי אָדָם. (ע"כ רעיא מהימנא).

666. עֶשְׂרוֹן וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים רוֹמְזִים לְשָׁלֹשׁ חַיּוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה, שֶׁהֵן: גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, תִּפְאֶרֶת. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרוֹנִים רוֹמְזִים לְנֵצַח, הוֹד, יְסוֹד. מֶרְכָּבָת הַמִּשְׁנָה. רְבִיעִית הַהִין – זוֹ מַלְכוּת הַקְּדוֹשָׁה, ה׳ רְבִיעִית מִשֵּׁם יְהוֹ״ה, שֶׁהוּא אַרְבַּע פְּנֵי אָדָם. (ע"כ רעיא מהימנא). (וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן).

Numbers 28:5 "וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת" "also A TENTH of an ephah of fine flour (סֹלֶת) for a grain offering …" Verse 9 "וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן" "and TWO TENTH parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil" Verse 12 "וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן" "and THREE TENTH parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil" The Zohar explains that the reference to 'tenth' with the offerings is the letter Yod, י, that has the numerical value of 10. The three Yods, יי׳, connect to the Segolta, which is against three brains. The brain of memory, the brain of thoughts and brain of imagination. The imagination and memory rise up from the heart and the thoughts come down on them from above. This is like Keter above Chokhmah and Binah. A tenth and two-tenths represent the three Holy Creatures of the Holy Throne and the upper chariot. Three-tenths is for Netzach, Hod, and Yessod that are the lower chariot. Man is the fourth leg of the Holy Throne and the aspect of Malchut. He is the first to receive the light from above. The sacrifices provided the best and direct connection to the upper levels. The only time during the year, that we make a similar connection, is before Yom Kippur when we do the Kapparot. See the special article about it http://dailyzohar.com/yom-kippur-kaparot-killing-sacrifices-and-purification/

667. רְבִיעִית הַהִין, רַגְלָא רְבִיעָאָה לְכֻרְסְיָיא עִלָּאָה, וְאִיהוּ עוֹלָה תָּמִיד לְגַבֵּיהּ בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, עַד מַחֲשָׁבָתָא עִלָּאָה, דְּכֵלִית לָהּ סוֹף. וּבְגִין דָּא, עוֹלָה קָא אַתְיָא עַל הִרְהוּר הַלֵּב.

667. רְבִיעִית הַהִין, רֶגֶל רְבִיעִית לַכִּסֵּא הָעֶלְיוֹן, וְהִיא עוֹלָה תָּמִיד אֶצְלוֹ בְּכָל יוֹם וָיוֹם עַד מַחֲשָׁבָה עֶלְיוֹנָה שֶׁאֵין לָהּ סוֹף, וּמִשּׁוּם זֶה הָעוֹלָה בָּאָה עַל הִרְהוּר הַלֵּב.

668. רעיא מהימנא וּבְזִוּבּוּרָא קַדְמָאָה אָמַר, רַעְיָא מְהֵימְנָא, הַהִיא תָּגָא דְּזַרְקָא, אִיהִי יוֹד, רְבִיעִית. אוּף הָכִי בַּזַּיָּה דְשִׁבְעָה אָדָם, דְּאַרְבַּע אַנְפִּין דִּילֵיהּ דְּאִינּוּן יְדוֹ"ד, מַקָּף שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוֹלְתָּא. תְּכֵלֶת זִיזָן, דְּאִינּוּן תְּרֵיסָר שְׁבָטִין. (ע"כ רעיא מהימנא).

668. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן אָמַר, רוֹעֶה נֶאֱמָן, אוֹתוֹ טַעַם שֶׁל זַרְקָא הִיא אוֹת יו"ד, רְבִיעִית. אַף כָּךְ בַּחַיָּה שֶׁשִּׁבְעָה אָדָם, שֶׁאַרְבַּע פָּנִים שֶׁלָּהּ שֶׁהֵם יְהוֹ"ה, מַקַּף שׁוֹפָר הוֹלֵךְ סְגוֹלְתָּא. שָׁלֹשׁ חַיּוֹת שֶׁהֵן שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים. (ע"כ רעיא מהימנא).

669. וּבְזִוּבּוּרָא קַדְמָאָה, עוֹלַת תָּמִיד, אִיהִי רֶגֶל רְבִיעָאָה לְכֻרְסְיָיא עִלָּאָה, דָּא עוֹלָה תָּמִיד בְּכָל יוֹם, מֵאִינּוּן יוֹמִין שִׁית דְּבְרֵאשִׁית. בְּשַׁבָּת עַל זַד תְּרֵין, בְּגִין דְּיִתּוֹסַף בָּהּ נְהִירוּ וּשְׁלִימָא כַּדְקָא יָאוּת, וְהָא אִתְּמַר.

669. וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן, עוֹלַת תָּמִיד הִיא רֶגֶל רְבִיעִית לַכִּסֵּא הָעֶלְיוֹן. זוֹ עוֹלָה תָּמִיד בְּכָל יוֹם מֵאֵלּוּ הַיָּמִים שֵׁשֶׁת יְמֵי בְּרֵאשִׁית. בְּשַׁבָּת – עַל אֶחָד שְׁנַיִם, כְּדֵי שֶׁיִּתּוֹסֵף בָּהּ אוֹר וּשְׁלֵמוּת כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, וְהֲרֵי נִתְבָּאֵר.

670. רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, מַלְכוּ. בְּשִׁית סְפִירָן אִיהִי עוֹלָה תָּמִיד לְגַבֵּי ו', דְּאָזִיד בְּהוֹן. בֵּן י"ה, גָּנִיז בַּבִּינָה. וּבְאָן סְפִירָה מֵאִינּוּן שִׁית סְלִיקַת לְגַבֵּיהּ. בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה, דְּאִקְרֵי תִּפְאֶרֶת. דְּבְיוֹם הַשַּׁבָּת אִתּוֹסַף עִמֵּיהּ נֶפֶשׁ יְתֵירָה, דְּאִיהִי בִּינָה. ה' עִלָּאָה. י' אוֹת בְּשַׁבָּת, וְזִכְמָה עִלָּאָה. מֶלֶךְ מְעוּטָר בְּכֶתֶר, וּבְגִין דָּא, בִּתְפִלַּת מוּסַף כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ.

670. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, הַמַּלְכוּת בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת הִיא עוֹלָה תָּמִיד אֵצֶל אוֹת ו' שֶׁאֲחוּזָה בָּהֶן. בֵּן י"ה, גָּנוּז בְּבִינָה. וּבְאֵילוּ סְפִירוֹת מֵאֵלּוּ הַשֵּׁשׁ עוֹלָה אֶצְלוֹ? בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, הַנִּקְרָא תִּפְאֶרֶת. שֶׁבְּיוֹם הַשַּׁבָּת נוֹסֶפֶת עִמּוֹ נֶפֶשׁ יְתֵרָה, שֶׁהִיא בִּינָה, ה' עֶלְיוֹנָה. י' – אוֹת בְּשַׁבָּת, חָכְמָה עֶלְיוֹנָה, מֶלֶךְ מְעֻטָּר בְּכֶתֶר, וּמִשּׁוּם זֶה בִּתְפִלַּת מוּסָף כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ.

Numbers 28:10
"עֹלַת שַׁבַּת, בְּשַׁבַּתּוֹ, עַל-עֹלַת הַתָּמִיד, וְנִסְכָּהּ"
"This is the burnt-offering of every Sabbath, beside the continual burnt-offering (עֹלַת הַתָּמִיד), and the drink-offering thereof"
The continual burnt-offering, עֹלַת הַתָּמִיד, is the aspect of the fourth leg of the Holy Throne. The word עֹלַת has the root of 'above' and 'elevation'. On Shabbat, they add two over the one in order to add the light and completion of the Shabbat.
Malchut, ה, H, is elevated to Binah, בינה, letters of בן יה and the six Sefirot of Zeir Anpin, ו, V, hold to the offering. Tiferet, that is one of the Sefirot of Zeir Anpin,

receives the additional soul of Shabbat that comes from Chokhmah to Binah. We can connect to it during the prayer of Musaf of Shabbat.
Every aspect of the prayer of Shabbat is important. It allows us to elevate spiritually to levels that we cannot achieve just by being a good person. There are many good people in the world but the Light is dimmed because people don't do much proper spiritual connection. That is why everyone should read or scan Zohar even if they don't know how to read Hebrew.
The content of this image is discussed in the Zohar section. It's too long to explain and difficult to understand for most people but I bring it for a visual connection.

671. וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם, וְכִי כַּמָּה רֵישִׁין אִית לָהּ לְסִיהֲרָא. אֶלָּא אִינּוּן תְּרֵין נְקוּדִין, כְּגַוְונָא דָא נְקוּדָה תַּתָּאָה סִיהֲרָא, תְּרֵין רֵישִׁין דִּילָהּ, תְּרֵין נְקוּדִין דְּאִינּוּן עֲלָהּ, סֻגּוֹל. בְּקַדְמִיתָא הֲוָה כֶּתֶר עֲלֵי תְּרֵי מַלְכִין כְּגַוְונָא דָא, וַהֲוָת סְגוֹלְתָּא. וּלְבָתַר דְּאַמְרַת אִי אֶפְשָׁר לִשְׁנֵי מְלָכִים לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּכֶתֶר אֶחָד, אָמַר לֵיהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לְכִי וּמַעֲטִי אֶת עַצְמֵךְ. וּנְזוּזִיתַת לְרַגְלוֹי דִּתְרֵין מְלָכִים, כְּגַוְונָא דָא וְהַיְינוּ סֻגּוֹל, מַה דַּהֲוָת סְגוֹלְתָּא, אִתְהַדְּרַת סֻגּוֹל.

671. ובראשי חדשיכם – וכי כמה ראשים יש לה ללבנה? אלא הם שתי נקדות כדגמת זה ◌ֹ נקדה תחתונה – הלבנה, שני ראשים שלה אלו שתי נקדות שהן עליה סגול. בראשונה היה כתר על שני מלכים כדגמת זה ◌ֹ, והיתה סגולתא. ולבסוף שאמרה אי אפשי לשני מלכים להשתמש בכתר אחד, אמר לה הקדוש ברוך הוא: לכי ומעטי את עצמך. וירדה לרגליהם של שני מלכים כמו זה ◌ְ, וזהו נקוד סגול. מה שהיתה סגולתא, חזרה להיות סגול.

672. וְרָזָא דִּמִלָּה, לְקַבֵּל תְּרֵין נְקוּדִין, דְּאִינּוּן תְּרֵין מְלָכִים, קָא רָמִיז פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, וְלְקַבֵּל נְקוּדָה עֲטָרָה עַל רֵישֵׁיהוּ, אָמַר, וְאַיִל אֶחָד, כְּמוֹ כֶּתֶר אֶחָד. בָּתַר דְּאַמְרַת אִי אֶפְשָׁר לִשְׁנֵי מְלָכִים שֶׁיִּשְׁתַּמְּשׁוּ בְּכֶתֶר אֶחָד, אַזְעִירַת גַּרְמָהּ אוּף הָכִי, וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת. אַיִל דְּיִצְחָק, אִתְהַדַּר שָׁעִיר. אִתְהַפָּךְ מֵרַחֲמֵי לְדִינָא, וְאִתְזְעִיר.

672. וסוד הדבר – כנגד שתי נקדות שהן שני מלכים, רומז בפסוק פרים בני בקר שנים. וכנגד נקדה שהיא עטרה על ראשיהם, אמר ואיל אחד, כמו כתר אחד. אחר שאמרה אי אפשר לשני מלכים שישתמשו בכתר אחד, הקטינה עצמה. אף כך, ושעיר עזים אחד לחטאת. איל של יצחק חזר להיות שעיר. התהפך מרחמים לדין, ונקטן.

673. וּבְגִין דָּא שָׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת, וְלֹא אָמַר לְעוֹלָה, לְמֶהֱוֵי כֶּתֶר. וּמִנָּלָן דְּאִית יְרִידָה בַּזְוָטָאת, שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא ט) וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַזְּוָטָאת. וַאֲמַאי שָׁתַף עוֹלָה עִם זְוָטָאת בַּיְרִידָה. אֶלָּא לְאוֹלְפָא, דְּעוֹלָה הַוָּת בְּקַדְמִיתָא בִּמְדַת הָרַחֲמִים,

673. ומשום זה נאמר שעיר עזים אחד לחטאת, ולא אמר לעולה, להיות כתר. ומנין לנו שיש ירידה בחטאת? שנאמר (ויקרא ט) וירד מעשות החטאת. ומדוע שתף עולה עם חטאת בירידה? אלא ללמד, שעולה היתה בהתחלה מדת הרחמים, ולבסוף התהפכה למדת הדין בירידה, ונקראת חטאת, והכל אחד.

וּלְבָתַר אִתְהַפְּכַת לְדִינָא בַּיְרִידָה, וְאִתְקְרִיאַת זַטְּאת, וְכֹלָא זַד.

In the beginning, Malchut was on the left of Binah. Chessed, Gevurah and Tiferet of Zeir Anpin were or the Right of Binah. Malchut was above Netzach and Hod and formed the shape of the Segolta.

Rabbi Ashlag explains that Malchut was like a Keter (Crown) for Netzach and Hod. She was at the same level of Zeir Anpin but without Chassadim. In this situation Malchut cannot receive Light and told the Creator that it is impossible for two kings (the aspect of Netzach and Hod), to have one Crown, meaning herself as their Keter. The Creator told her to go down a level and she went to her final place below Netzach and Hod and form the Shape of the Segol.

Malchut had to go up to receive the Light of Binah to keep a memory of it. That is why Binah and Malchut use the letter ה H (YHVH,יהוה).

The Creator made this situation to form a 'Reshimu', Meaning 'impression'. It created the vessel and the desire in Malchut for the Light of Binah.

In life, we don't have a desire for something that we didn't experience or enjoyed. A mother pushes the food into the baby's mouth so he can have a 'taste' for it. That 'taste' builds a desire (=vessel) for it. Next time he will cry, asking for it. The only desire a newborn baby has and seeks automatically is his mother's milk. It is 'manufactured' by the Light and that is a built-in desire in his soul.

674. וּבְגִין דָּא, הָבִיאוּ עָלַי (דף רמ"ח ע"א) כַּפָּרָה, עָלַי הַוַּת סִיהֲרָא כֶּתֶר וַדַּאי, כְּגַוְונָא דָּא וּלְבָתַר אִתְבְּעִיטַת, וְנַזְוַתַת לְרַגְלִין דִּילֵיהּ, כְּגַוְונָא דָּא וּבְזִמְנָא דָּא הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה, אִיתְּמַר בָּהּ, (ויקרא ו) הִיא הָעוֹלָה, סְלִיקַת מֵרַגְלוֹי. דְּאִתְּמַר בָּהּ, (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדוֹם רַגְלָי. לְמֵימַר בָּהּ, הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי. וְהַאי אִיהוּ רָזָא, (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים. דִּמְהַפֵּךְ דִּינָא לְרַזְמֵי. וְרָזָא דְּמִלָּה, (תהלים קיח) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. כְּגַוְונָא דָּא, דוד"י. יְדִידָ.

674. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה. עָלַי – הָיְתָה הַלְּבָנָה כֶּתֶר וַדַּאי, כְּדַגְמַת זֶה ◌ָ, וּלְבַסּוֹף הִתְמַעֲטָה וְיָרְדָה לְרַגְלָיו כְּדַגְמַת זֶה ◌ֶ, וּבִזְמַן זֶה נֶאֱמַר הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (שם ו) הִיא הָעֹלָה, עוֹלָה מֵרַגְלָיו, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ישעיה סו) וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי, לוֹמַר בָּהּ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי. וְזֶהוּ סוֹד (שמואל-ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאַת אֱלֹהִים. שֶׁמְּהַפֵּךְ דִּין לְרַחֲמִים. וְסוֹד הַדָּבָר – (תהלים קיח) אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה. כְּדַגְמַת זֶה הוה"י, יְהוָה.

675. וְעוֹד, כֶּבֶשׂ אֶחָד וּשְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים, לָקֶבֶל תְּכֵלֶת סְפִירָן. שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, לָקֶבֶל שֶׁבַע סְפִירָן. שִׁבְעָה כְּבָשִׂים, אִינּוּן ז' יוֹבְלִין דְּסִיהֲרָא. בְּנֵי שָׁנָה, בְּנוֹי דְּסִיהֲרָא, דְּאִקְרֵי

675. וְעוֹד, כֶּבֶשׂ אֶחָד וּשְׁנֵי כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים – כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ סְפִירוֹת. שִׁבְעָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה – כְּנֶגֶד שֶׁבַע סְפִירוֹת. שִׁבְעָה כְּבָשִׂים – הֵם שִׁבְעָה יָמִים שֶׁל הַלְּבָנָה. בְּנֵי שָׁנָה – בְּנֵי הַלְּבָנָה

שָׁנָה. דְּאִיהִי זְדָא מֵאִינּוּן שְׁנַיִם קַדְמוֹנִיּוֹת. (ע"כ רעיא מהימנא).

שֶׁנִּקְרֵאת שָׁנָה, שֶׁהִיא אַחַת מֵאוֹתָן שְׁנַיִם קַדְמוֹנִיּוֹת. (ע"כ רעיא מהימנא).

676. וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וְגוֹ'. וְכִי כַּמָּה רָאשִׁין אִינּוּן לְסִיהֲרָא. וְהָא כֵּית רֵישָׁא לְסִיהֲרָא, אֶלָּא שִׁבְעָא, דְּאִיהוּ רֵישָׁא לְגַבָּהּ. אֶלָּא רָאשֵׁי תְּרִין בְּכָל יַרְזָא וְיַרְזָא. וְאִינּוּן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף, דְּמִתְזַדְּתֵי עַל סִיהֲרָא. וְעַל דָּא בָּעוּ לְזַדְּתָא לָהּ.

676. וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם וְגוֹ'. וְכִי כַּמָּה רָאשִׁים יֵשׁ לַלְּבָנָה? וַהֲרֵי אֵין רֹאשׁ לַלְּבָנָה אֶלָּא הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא רֹאשׁ בִּשְׁבִילָהּ. אֶלָּא רָאשֵׁי – שְׁנַיִם, בְּכָל חֹדֶשׁ וְחֹדֶשׁ, וְהֵם יַעֲקֹב וְיוֹסֵף שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים עַל הַלְּבָנָה, וְעַל זֶה רָצוּ לְחַדֵּשׁ אוֹתָהּ.

Numbers 28:11

"וּבְרָאשֵׁי, חָדְשֵׁיכֶם–תַּקְרִיבוּ עֹלָה, לַיהוָה: פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם"

"And in your new moons, you shall present a burnt-offering unto YHVH: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish"

On the day of the new moons, the offerings were one ram and two young bulls connecting to the upper three Sefirot. Seven lambs are for the seven Sefirot from Chessed to Malchut. This process renews the connection to the Tree of Life at the beginning of the month.

The word for the month in Hebrew is חדש with the meaning of 'new' and 'renew'. The offered lambs had to be one year old, to represent the entire year of 12 months.

Moon is the aspect of Malchut that receives the Light from 'head', that is Zeir Anpin and the aspect of the Sun. The special monthly sacrifices renewed the connection and guaranteed continuous flow of light from Zeir Anpin to Malchut during the month.

On the day of the new moon, 'Rosh Chodesh', we read the Torah section from Numbers 28 that describes the monthly sacrifices. With that, we make a similar connection to the process that was done in the Holy Temple.

677. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם, אִלֵּין אִינּוּן דְּאָמְרָה סִיהֲרָא, דְּהֵיךְ יִשְׁתַּמְּשׁוּן בָּהּ כַּזְדָא, וְאַזְעִירַת גַּרְמָהּ תְּזוּתַיְיהוּ. וְאַיִל אֶזֶד, דָּא אַיִל דְּיִצְזָק. וְכִי אַבְרָהָם לְאָן אָזִיל. אֶלָּא בִּגִּין דְּאִתְעַר תַּמָּן עֵשָׂו, אִתְכְּנִישׁ אַבְרָהָם, דְּלָא יֶזֶמֵי לֵיהּ, וּמַאן אִיהוּ שָׂעִיר דְּרֵאשׁ זוּזָדֵשׁ. (תרי נוסחי) וּבְגִין דְּזַמִּין לְאִתְעָרָא תַּמָּן עֵשָׂו דְּאִיהוּ שָׂעִיר אִתְכְּנִישׁ אַבְרָהָם, וְלָא אִשְׁתְּכַזּוּ תַּמָּן, יִצְזָק, אִשְׁתְּכַזּוּ תַּמָּן, דְּרִזְזִימוּ דִּילֵיהּ לְגַבֵּיהּ, כְּזַמְּרָא עַל דּוּרְדֵּיהּ. יַעֲקֹב אִשְׁתְּכַזּוּ תַּמָּן, לְתַבְּרָא אַנְפּוֹי. יוֹסֵף דְּאִיהוּ שׁוֹר (ס"א שטן) דִּילֵיהּ, לְגַבֵּי רָזֵל.

677. פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם – אֵלּוּ הֵם שֶׁאָמְרָה הַלְּבָנָה אֵיךְ יִשְׁתַּמְּשׁוּ בָּהּ כְּאֶחָד, וְהִמְעִיטָה עַצְמָהּ תַּחְתֵּיהֶם. וְאַיִל אֶחָד – זֶה אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק. וְכִי אַבְרָהָם לְהֵיכָן הָלַךְ? אֶלָּא מִשּׁוּם שֶׁהִתְעוֹרֵר שָׁם עֵשָׂו, נֶאֱסַף אַבְרָהָם, שֶׁלֹּא יִרְאֶה אוֹתוֹ. וּמִי הוּא? שָׂעִיר שֶׁל רֹאשׁ חֹדֶשׁ. (שִׁתֵּי נֻסְחָאוֹת) וּמִשּׁוּם שֶׁמְּזַמֵּן לְהִתְעוֹרֵר שָׁם עֵשָׂו, שֶׁהוּא שָׂעִיר – נֶאֱסַף אַבְרָהָם וְלֹא נִמְצָא שָׁם. יִצְחָק נִמְצָא שָׁם, שֶׁהָאַהֲבָה שֶׁלּוֹ אֶצְלוֹ כְּיַיִן עַל שְׁמָרָיו. יַעֲקֹב נִמְצָא שָׁם לִשְׁבֹּר פָּנָיו. יוֹסֵף הוּא הַשּׁוֹר (שָׂטָן) שֶׁלּוֹ אֵצֶל רָחֵל.

678. **רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, וַדַּאי בְּנֵי שָׁנָה אִתְקְרִיאוּ עַל שֵׁם זַמָּה,** (נ"א מלכות) **אִיבָּא קַדִּישָׁא, דְּאִתְמַר בָּהּ פְּנֵי מֹשֶׁה כִּפְנֵי זַמָּה.** (ס"א סיהרא דאקרי שנה דאית בה שנ"ה יומין, כחושבן) **שָׁנָה אִית בָּהּ שס"ה יוֹמִין, כְּזוּשְׁבָּן שס"ה לֹא תַעֲשֶׂה. וְאִיהוּ עַל דָּא לִשְׂמָאלָא. אִיבָּא עִלָּאָה, סִיהֲרָא בִּימִינָא. אֲסוּרָה בְּרַתָּא לְאַבָּא דְּאִיהוּ לִימִינָא וְזֶסֶד. וְאִיהִי כְּלִילָא מרמ"ח פָּקוּדִין. אִשְׁתְּכַח ו' עִם אִיבָּא לִשְׂמָאלָא. בְּרַתָּא עִם אַבָּא לִימִינָא דְּוֶזֶסֶד.** (ואיהי כלילא מרמ"ח פקודין. אשתכח ו' עם אימא, ברתא עם אבא לימינא) **וְרָזָא דִּמִלָּה,** (משלי ג) **בְּחָכְמָה יָסַד אֶרֶץ. זָכְמָה אַבָּא. אֶרֶץ בְּרַתָּא. כּוֹנֵן שָׁמַיִם דְּאִיהוּ בְּרָא, עִם אִיבָּא דְּאִיהוּ תְּבוּנָה, וְהַאי אִיהוּ ידד"ו, הֲוָיוֹת בְּאֶמְצַע.**

678. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וַדַּאי בְּנֵי שָׁנָה נִקְרָאִים עַל שֵׁם הַחַמָּה (מַלְכוּת), הָאֵם הַקְּדוֹשָׁה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ פְּנֵי מֹשֶׁה כִּפְנֵי חַמָּה. (הַלְּבָנָה שֶׁנִּקְרֵאת שָׁנָה, שֶׁיֵּשׁ בָּהּ שנ"ה יָמִים כְּחֶשְׁבּוֹן) שָׁנָה יֵשׁ בָּהּ שס"ה יָמִים, כְּחֶשְׁבּוֹן שס"ה מִצְוֹות לֹא תַעֲשֶׂה, וְלָכֵן הוּא לִשְׂמֹאל. אִמָּא עֶלְיוֹנָה – הַלְּבָנָה בִּימִין. אֲסוּרָה הַבַּת לָאָב, שֶׁהוּא לִימִין, חֶסֶד. וְהִיא כְּלוּלָה מֵרמ"ח מִצְוֹות. נִמְצֵאת ו' עִם אִמָּא לִשְׂמֹאל. הַבַּת עִם הָאָב לִימִין הַחֶסֶד. (וְהִיא כְּלוּלָה מֵרמ"ח מִצְוֹות. נִמְצֵאת ו' עִם אִמָּא, וְהַבַּת עִם הָאָב לִימִין). וְסוֹד הַדָּבָר – (משלי ג) בְּחָכְמָה יָסַד אֶרֶץ. חָכְמָה – אַבָּא. אֶרֶץ – בַּת. כּוֹנֵן שָׁמַיִם – שֶׁהוּא בֵּן, עִם אִמָּא, שֶׁהִיא תְּבוּנָה. וְזֶהוּ צֵרוּף יהה"ו, הֲוָיוֹת בְּאֶמְצַע.

"כְּבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה", "Lambs of one year old." Many of the sacrifices required one year old lambs. The Faithful Shepherd said that the one-year-old lambs are called after the name of the Sun, which is the Holy Mother, Binah. 'One Year', שָׁנָה, has the numerical value of 355 as the number of days in the Lunar year of 12 months. The lunar year on the Right, Chessed of Binah with 248 precepts of "You shall do …" precepts. The solar year has 365 days as the number of precepts of "You shall not do …". Proverb 3:19 " יְהוָה–בְּחָכְמָה יָסַד-אֶרֶץ; כּוֹנֵן שָׁמַיִם, בִּתְבוּנָה." "YHVH by wisdom (Chokhmah, Father, Letter Y, י) founded the earth (Malchut, Daughter, H, ה); by understanding (Binah, Mother, H, ה) He established the heavens (Zeir Anpin, Son, V, ו)." This verse creates the YHVH name in the form of YHHV. Malchut is the aspect of the moon that needs the right column of Chessed to connect with the 248 precepts of actions, "You shall do …", to draw light. To keep this light and benefit our lives we need to avoid the negative aspects of the 365 precepts of "You shall not do …".

679. **וְעוֹד וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד, תְּרֵין שְׂעִירִין אִינּוּן, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ** (ויקרא טז) **וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְגוֹ' גּוֹרָל אֶחָד לַיְיָ וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל. שָׂעִיר לַיְיָ, בְּגִין מִיעוּט סִיהֲרָא, וְאִיהוּ שָׂעִיר אֶחָד לִיהוֹ"ד לְזַטָּאת. אֶחָד: מִסִּטְרָא דִּיזוּדָא. אֲבָל שָׂעִיר דַּעֲזָאזֵל, לָא כְּתִיב בֵּיהּ אֶחָד, לָא קָרְבָּן, וְלָא אִשֶּׁה, וְלָא עוֹלָה. אֶלָּא וְשֻׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי**

679. וְעוֹד, וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד – שְׁנֵי שְׂעִירִים הֵם, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם (ויקרא טז) וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְגוֹ' גּוֹרָל אֶחָד לַה', וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל. שָׂעִיר לַה', בִּגְלַל מִעוּט הַלְּבָנָה, וְהוּא שָׂעִיר אֶחָד לַיהוֹ"ה לְחַטָּאת. אֶחָד – מִצַּד הַיִּחוּד. אֲבָל שָׂעִיר שֶׁל עֲזָאזֵל לֹא כָּתוּב בּוֹ אֶחָד, לָא קָרְבָּן, וְלֹא אִשֶּׁה, וְלֹא עוֹלָה. אֶלָּא – וְשֻׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה. וְשֻׁלַּח, כְּמוֹ שֶׁאָמַר

הַמִּדְבָּרָה. וְשִׁלַּוּז, כִּדְאָמַר יַעֲקֹב (בראשית לב) מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו. אוּף הָכִי שִׁוּוַּד, לְתַבְּרָא רוּגְזָא דְּסָמְאֵ"ל, דְּלָא יִתְקְרִיב לְמַקְדְּשָׂא לְקַטְרְגָא.

יַעֲקֹב, (בראשית לב) מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו. אַף כָּךְ שׁוּוַּד, לִשְׁבֹּר הָרוּגְזוֹ שֶׁל סָמָאֵ"ל שֶׁלֹּא יִתְקָרֵב לַמִּקְדָּשׁ לְקַטְרֵג.

680. לְכַלְבָּא דְּאִיהוּ רָעֵב, וּמַאן דְּבָעֵי דְּלָא נָשִׁיךְ לֵיהּ, יָהִיב לֵיהּ בִּשְׂרָא לְמֵיכַל, אוֹ נָהֲמָא, וַיַּשְׁקֵי לֵיהּ מַיָּא. וְרָזָא דְּמִלָּה, (משלי כה) אִם רָעֵב שׂוֹנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם וְגוֹ'. וּבְדָא יִתְהַדַּר רְזִימוּ דְּבַר נָשׁ, דְּלָא דַּיֵּי דְּלָא נָשִׁיךְ לֵיהּ בְּכַמָּה יִסּוּרִין, אֶלָּא אִתְהַדָּר לְמֶהֱוֵי לֵיהּ סַגִּיגוֹרָא, וְאִתְהַדָּר רְזִימוּ.

680. מָשָׁל לְכֶלֶב שֶׁהוּא רָעֵב, וּמִי שֶׁרוֹצֶה שֶׁלֹּא יִנְשֹׁךְ אוֹתוֹ, נוֹתֵן לוֹ בָּשָׂר לֶאֱכֹל אוֹ לֶחֶם, וְיַשְׁקֶה אוֹתוֹ מַיִם. וְסוֹד הַדָּבָר – (משלי כה) אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וגו'. וּבָזֶה יַחֲזֹר לְאַהֲבָתוֹ שֶׁל הָאָדָם. שֶׁלֹּא דַּי שֶׁלֹּא יִנְשֹׁךְ אוֹתוֹ בְּכַמָּה יִסּוּרִים, אֶלָּא יַחֲזֹר לִהְיוֹת עָלָיו סָנֵגוֹר, וְיַחֲזֹר לִהְיוֹת אוֹהֲבוֹ.

Leviticus 16:7

"וְלָקַח, אֶת-שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם; וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה, פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד", "And he shall take the two goats, and set them before YHVH at the door of the tent of meeting"

"וְנָתַן אַהֲרֹן עַל-שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם, גֹּרָלוֹת–גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה, וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל."

"And Aaron shall cast lots upon the two goats: one lot for YHVH, and the other lot for Azazel."

On Yom Kippur, the High Priest used to take two goats, one as a sacrifice for making a cleansing connection. The Zohar takes notice that the Torah doesn't treat the other one as a sacrifice but only gives it a destination, which is Azazel. It is similar to the way Jacob sent offering to Esau to please him and make peace.

Genesis 32:19

"וְאָמַרְתָּ, לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב–מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה, לַאדֹנִי לְעֵשָׂו; וְהִנֵּה גַם-הוּא, אַחֲרֵינוּ"

"then thou shalt say: They are thy servant Jacob's; it is a present sent unto my lord, even unto Esau; and, behold, he also is behind us"

The offering is sent to someone and not to God.

The reason for this is that on Yom Kippur we want to keep Sam-ael, who is the minister of the negative side and the prosecutor, away and happy. The High Priest selects two equally fine goats but picks only one of them for sacrifice. The second one is sent to 'bribe' Sam-ael. He is happy and busy enjoying his 50% share of the Priest's work. This keeps him away from the Holy Temple and the High Priest can complete his process of drawing light for the whole world.

Proverbs 25:21

"אִם-רָעֵב שֹׂנַאֲךָ, הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם וְאִם-צָמֵא, הַשְׁקֵהוּ מָיִם"

"If your enemy is hungry, give him bread to eat, and if he is thirsty, give him water to drink"

The Zohar gives an analogy to a hungry dog; if we don't want him to bite us, we give him some food and water to avoid being chased and beaten. A satisfied dog will be our friend and love us.

The negative side doesn't depend on us to have sustenance. After the first sin, God cursed the snake to eat from the dirt of the earth, meaning all of his sustenance comes from the lower level of Malchut.
After the destruction of the Holy Temple, we have a lot of 'dogs' going after our food, pushing us to make mistakes and drop some light for them to pick. When we draw a lot of light to our life, the other side also benefits from it, but if we stay in the dark they will 'bite' us and ask for their share.

681. וַאֲמַאי הֲוֹו שַׁלְוָזִין לֵיהּ בְּיַד אִישׁ עִתִּי, פָּגִים. בְּגִין דְּסִטְרִין אַזְדָּרְנִין כֻּלְּהוּ מָארֵי מוּמִין, וְאִתְקְרִיאוּ שְׁעִירִים, דִּכְתִיב, (ישעיה יג) וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ שָׁם. וְאִתְּמַר בְּהוֹן, (ויקרא יז) וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִים. דְּעָלַיְיהוּ אִתְּמַר, (דברים לב) יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ. וּבְשָׂעִיר דָּא, אִתְפָּרַשׁ מִכֹּלָּא, וְנוֹשֵׂא כָּל זִוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל עָלֵיהּ, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנוֹתָם. וְעוֹד, בָּתַר דְּנָטִיל אִיהוּ וְנָשָׂא. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נוֹשֵׂא עָוֹן. (שמות לד) מַאי בֵּין נוֹשֵׂא לְנָשָׂא. נָשָׂא: מָטוּלָא. נוֹשֵׂא: סְלִיקוּ דְּמָטוּלָא. (ובחבורא קדמאה) (ע"כ רע"מ)

681. וּמַדּוּעַ הָיוּ שׁוֹלְחִים אוֹתוֹ בְּיַד אִישׁ עִתִּי, פָּגוּם? מִשּׁוּם שֶׁהַצְּדָדִים הָאֲחֵרִים כֻּלָּם בַּעֲלֵי מוּמִים, וְנִקְרְאוּ שְׂעִירִים, שֶׁכָּתוּב (ישעיה יג) וּשְׂעִירִים יְרַקְּדוּ שָׁם. וְנֶאֱמַר בָּהֶם, (ויקרא יז) וְלֹא יִזְבְּחוּ עוֹד אֶת זִבְחֵיהֶם לַשְּׂעִירִים. שֶׁעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (דברים לב) יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלוֹהַּ. וּבְשָׂעִיר זֶה נִפְרָשׁ מֵהַכֹּל, וְנוֹשֵׂא אֶת כָּל חוֹבוֹת יִשְׂרָאֵל עָלָיו, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ויקרא טז) וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם. וְעוֹד, אַחַר שֶׁנּוֹטֵל הוּא – וְנָשָׂא. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא (שמות לד) נֹשֵׂא עָוֹן. מַה בֵּין נוֹשֵׂא לְנָשָׂא? נָשָׂא – מַשָּׂאוֹי. נֹשֵׂא – הֲרָמַת הַמַּשָּׂאוֹי. (וּבְחִבּוּר קַדְמוֹן) (ע"כ רעיא מהימנא).

682. וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרוֹנִים, תְּלַת דַּרְגִּין קַדְמָאִין דִּילֵהּ, דְּכָל זַד וְזַד עֶשֶׂר, כְּגַוְונָא דִּלְעֵילָא עֶשְׂרוֹנִים, זַד מֵעֲשָׂרָה. וּשְׂעִיר זַטָּאת אֶזֶד, אֲמַאי אִקְרֵי זַטָּאת. בְּגִין דְּאִיהוּ זַטָּאת, וּמִסִּטְרָא דְּזַטָּאת הוּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא כְּתִיב לַיְיָ. (דף רמ"ח ע"ב) אֶלָּא לַיְיָ אִתְקְרִיב וַדַּאי, דִּכְתִיב לְכַפֵּר. לְתַבְּרָא אַנְפִּין, וְכֹלָּא יִתְקְרִיב לְמִקְדְּשָׁא, אֶלָּא יָהֲבֵי זוּלְקָא זְדָא לְסָמָאֵל, וְאָכִיל לֵיהּ, וְלָא אָזִיד בִּשְׁאַר קָרְבָּנִין. וְדָא אִיהוּ לְזוּדֵיהּ, דְּלָא אִשְׁתְּתַף אַזְדָּרָא עִמֵּיהּ לְמֵיכַל בֵּיהּ.

682. וּשְׁלֹשָׁה עֲשָׂרוֹנִים – שָׁלֹשׁ מַדְרֵגוֹת רִאשׁוֹנוֹת שֶׁלָּהּ, שֶׁכָּל אַחַת וְאַחַת – עֶשֶׂר, כְּדֻגְמָא שֶׁל מַעְלָה – עֲשָׂרוֹנִים, אֶחָד מֵעֲשָׂרָה. וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד, מַדּוּעַ נִקְרָא חַטָּאת? מִשּׁוּם שֶׁהוּא חַטָּאת, וּמִצַּד הַחַטָּאת הוּא. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַהֲרֵי כָּתוּב לַה׳. אֶלָּא לְשֵׁם ה׳ מַקְרֵב בְּוַדַּאי, שֶׁכָּתוּב לְכַפֵּר. לְשַׁבֵּר פָּנִים, וְהַכֹּל יִתְקָרֵב לַמִּקְדָּשׁ, אֶלָּא נוֹתְנִים חֵלֶק אֶחָד לְסָמָאֵל, וְאוֹכֵל אוֹתוֹ, וְלֹא אוֹחֵז בִּשְׁאָר הַקָּרְבָּנוֹת. וְזֶהוּ לְבַדּוֹ, שֶׁלֹּא יִשְׁתַּתֵּף אַחֵר עִמּוֹ לֶאֱכֹל בּוֹ.

After the High Priest made the selection by lottery, the scapegoat was sent out to the desert by a person from the Erev Rav who had flaws in his body.
Leviticus 16:22
"וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת-כָּל-עֲוֹנֹתָם, אֶל-אֶרֶץ גְּזֵרָה; וְשִׁלַּח אֶת-הַשָּׂעִיר, בַּמִּדְבָּר"
"And the goat carries upon him all their iniquities unto a land which is cut off, and he shall let go the goat in the wilderness"

Exodus 34:7 list some of the 13 attributes of God and we read that God is
"נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה; וְנַקֵּה"
"Carry iniquity and transgression and sin"
The Zohar asks about the difference between the two types of 'carry' and answers that the scapegoat simply carries the weight of the sins but God removes from us and cleanses them.
Connecting to the Creator gives us continuous protection and cleansing of the 13 attributes, but when we fail and accumulate all kinds of impurities we need Yom Kippur and a scapegoat to do the work for us.
Rav Berg of blessed memory once said that if a person keeps himself pure during the year he doesn't have to worry about Rosh Hashanah, but then such a person won't miss any opportunity of cleansing and keeping away from judgment.

683. אִיהוּ אִתְהֲנֵי בְּגוֹ סְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא בְּזוּלָקָא דָּא, וְעַל דָּא זַדֵּי, וְאִתְפָּרַשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, וְלָא מִקַּטְרְגָא עָלַיְיהוּ. וְאִי לָאו דְּהָוָה מִיעוּטָא דְּסִיהֲרָא, לָא הֲווּ יָהֲבֵי לֵיהּ בִּסְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא כְּלוּם. וְכִי בְּמִיעוּטָא דְּסִיהֲרָא מַאי קָא עָבִיד. אֶלָּא בְּגִין דְּקָרִיב וְיָנִיק, וְנָטִיל זֵילָא לְעַמֵּיהּ, מִגּוֹ סְטָר שְׂמָאלָא דְּסִיהֲרָא, וְאִתְּתַקַּף בֵּיהּ. וּבְשָׁעִיר דָּא אִתְפָּרַשׁ מִכֹּלָּא, וְאִתְהֲנֵי בְּהַאי. וּבְגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַזְעִיר לָהּ לְסִיהֲרָא, מְקָרְבִין לֵיהּ לְהַאי שָׂעִיר, בְּגִין דְּיִתְפָּרַשׁ מִנָּהּ, וְלָא יִתְקְרִיב לְמַקְדְּשָׁא. וְעַל דָּא תָּנֵינָן, הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה. עָלַי: בְּגִינִי, דְּאַזְעִירַת לָהּ, בְּגִין סִבַּת דִּילִי אַתּוּן צְרִיכִין דָּא.

683. הוּא נֶהֱנָה בְּתוֹךְ סְעוּדַת הַמֶּלֶךְ בְּחֵלֶק זֶה, וְעַל זֶה שָׂמֵחַ, וְנִפְרָד מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא מִקַּטְרֵג עֲלֵיהֶם. וְאִם לֹא שֶׁהָיָה מִעוּט הַלְּבָנָה, לֹא הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ בִּסְעוּדַת הַמֶּלֶךְ כְּלוּם. וְכִי בְּמִעוּט הַלְּבָנָה מָה הָיָה עוֹשֶׂה? אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּתְקָרֵב וְיֵינַק וְיִקַּח כֹּחַ לְעַמּוֹ מִתּוֹךְ צַד שְׂמֹאל שֶׁל הַלְּבָנָה, וְיִתְחַזֵּק בּוֹ. וּבְשָׂעִיר זֶה נִפְרָד מֵהַכֹּל וְנֶהֱנָה בָּזֶה. וּמִשּׁוּם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הִמְעִיט לָהּ לַלְּבָנָה, מַקְרִיבִים לוֹ לְזֶה הַשָּׂעִיר, כְּדֵי שֶׁיִּפָּרֵד מִמֶּנּוּ וְלֹא יִתְקָרֵב לַמִּקְדָּשׁ. וְעַל זֶה שָׁנִינוּ, הָבִיאוּ עָלַי כַּפָּרָה. עָלַי – בִּגְלָלִי, שֶׁהִמְעַטְתִּי אוֹתָהּ. בִּגְלַל סִבָּה שֶׁלִּי אַתֶּם צְרִיכִים זֶה.

684. **רעיא מהימנא** (גם זה רעיא מהימנא) (במדבר כ"ח) **וּבְרָאשֵׁי זָדְשֵׁיכֶם, אִינּוּן יַעֲקֹב וְיוֹסֵף.** (בראשית לז) **אֵלֶּה תוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף,** דְּמִזַּדְּתֵי עַל סִיהֲרָא. אַשְׁכַּחְנָא בְּסִפְרָא דְּזַנּוּךְ דְּאָמַר, כְּמָה דִּבְרָאשׁ זוּדָשׁ, דְּאִתְדַּכְּיָאת סִיהֲרָא לְאִתְקָרְבָא בְּבַעְלָהּ, אִצְטְרִיךְ לְמֵיהַב לְסִטְרָא אַזְרָא זוּלָקָא זַדָּא, בְּהַהוּא זִינָא דִּילָהּ. אוּף הָכִי נָמֵי אִצְטְרִיכַת לְאִתְּתָא, בְּשַׁעֲתָא דְּאִתְדַּכְּיָאת לְאִתְקָרְבָא בְּבַעְלָהּ, לְמֵיהַב זוּלָקָא זַדָּא לְסִטְרָא אַזְרָא, בְּהַהוּא זִינָא דִּילֵיהּ.

684. וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם (במדבר כח) – הֵם יַעֲקֹב וְיוֹסֵף. (בראשית לז) אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף, שֶׁמִּתְחַדְּשִׁים עַל הַלְּבָנָה. מָצִינוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוּךְ שֶׁאָמַר, כְּמוֹ שֶׁבְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ, שֶׁנִּטְהֶרֶת הַלְּבָנָה לְהִתְקָרֵב בְּבַעְלָהּ, צָרִיךְ לָתֵת לְצַד הָאַחֵר חֵלֶק אֶחָד בְּאוֹתוֹ מִין שֶׁלָּהּ – אַף כָּךְ גַּם כֵּן צְרִיכָה הָאִשָּׁה בְּשָׁעָה שֶׁנִּטְהֶרֶת לְהִתְקָרֵב בְּבַעְלָהּ לָתֵת חֵלֶק אֶחָד לְצַד הָאַחֵר בְּאוֹתוֹ מִין שֶׁלּוֹ.

Leviticus 16:15 "וּשְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת, לַיהוָה, עַל-עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה, וְנִסְכּוֹ" "And one he-goat for a sin-offering unto YHVH; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof" The one goat offering was brought to satisfy the other side, keeping them away from the Holy Temple and the other sacrifices. It is said "sin-offering unto YHVH" because God himself provides the light that fills the lack that exists in the world of Malchut. God created the system in a way that we work to earn the light and when we do so he provides us with the light needed below. All the details in the process of the sacrifices in the Holy Temple were to give us control over the other side and draw the light of cleansing and sustenance to our lives. Hosea 14:3 "קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אִמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח-טוֹב, וּנְשַׁלְּמָה פָרִים, שְׂפָתֵינוּ" "Take with you words, and return unto YHVH; say unto Him: 'Forgive all iniquity, and accept that which is good; so will we render for bullocks the offering of our lips." The message of the prophet is clear. We don't have the Holy Temple in our times to bring offerings and receive the cleansing light. We can connect to the sacred words of the Torah and their elevated state in the Zohar to give us the cleaning light and power to do good. The more we connect to the sacred text, the greater is the revelation of cleansing light in the world, and that expedites the coming of Mashiach. The Zohar testifies to this and states that by the merit of the Zohar the Israelites will come out of 'exile' that is the state of disconnection from God. Hosea 14:10 " מִי חָכָם וְיָבֵן אֵלֶּה, נָבוֹן וְיֵדָעֵם: כִּי-יְשָׁרִים דַּרְכֵי יְהוָה, וְצַדִּקִים יֵלְכוּ בָם, וּפֹשְׁעִים, יִכָּשְׁלוּ בָם" "Whoso is wise (Chokhmah), let him understand (Binah) these things, whoso is prudent, let him know (Da'at) them. For the ways of YHVH are right (central column), and the just (Tzaddikim, Yessod) do walk in them; but transgressors do stumble therein" The prophet reveals that the higher connection to the upper three Sefirot that we can achieve through the Zohar study can save and no other way. Kabbalah students should understand that being a good person is not what gives you a reward or a 'ticket' to the Final Redemption. We must reveal and share the light by connecting to the Zohar. Before you meditate for your own desires (selfish or not) become like the High Priest and use your lips to bring offerings to reveal light. Read, scan and study Zohar every day. Schedule a few minutes on a daily basis to connect to the Zohar for the purpose of revealing light in the world.

685. **וּמַאן אִיהוּ. הַהוּא זוּלְקָא טוּפְרָהָא בְּטִנּוּפָא דִּלְהוֹן. וּזְעֵיר מֵרֵישׁ דְּשַׂעְרָא, בְּגִין דְּבָעֵי לְאַסְרָקָא רֵישָׁא, וּלְאַכְרְכָא לוֹן דָּא בְּדָא, וְלָא יֵזִיל אֲבַתְרָהּ הַהוּא סִטְרָא בִּישָׁא, לְאַבְאָשָׁא לָהּ, וְאִתְפְּרַשׁ מִנָּהּ בְּכָל סִטְרִין. וּמַה תַּעְבִּיד, מֵהַהוּא שַׂעְרָא וְטוּפְרִין. לְבָתַר דְּתַכְרִיךְ לוֹן כַּזְזָדָא, אִצְטְרִיךְ לְאָנָזָא לוֹן בַּאֲתָר דְּלָא עַבְרִין תַּמָּן בְּנֵי נָשָׁא, אוֹ בְּגוֹ זוּרִין תַּתָּאִין דַּזְזַצְרָא, וְתַגְנִיז לוֹן תַּמָּן.** (ועוד ובראשי חדשיכם אמרו, שייך כאן)

685. וּמַהוּ? אוֹתוֹ חֵלֶק הַצִּפָּרְנַיִם בַּלִּכְלוּךְ שֶׁלָּהֶם. וּמְעַט מִשַּׂעֲרוֹת הָרֹאשׁ, כֵּיוָן שֶׁצָּרִיךְ לִסְרֹק רֹאשָׁהּ, וְלִכְרֹךְ אוֹתָם זֶה בָּזֶה, וְלֹא יֵלֵךְ אַחֲרֵיהָ אוֹתוֹ צַד הָרָע לְהָרַע לָהּ, וְיִפָּרֵד מִמֶּנָּה בְּכָל הַצְּדָדִים. וּמַה תַּעֲשֶׂה מֵאוֹתוֹ שֵׂעָר וְצִפָּרְנַיִם? לְאַחַר שֶׁתִּכְרֹךְ אוֹתָם כְּאֶחָד, צָרִיךְ לְהַנִּיחַ אוֹתָם בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא עוֹבְרִים שָׁם בְּנֵי אָדָם, אוֹ בְּתוֹךְ חוֹרִים תַּחְתּוֹנִים שֶׁל הֶחָצֵר, וְיִגְנֹז אוֹתָם שָׁם.

686. וְעוֹד וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם אָמְרוּ רַבָּנָן דְּמַתְנִיתִין, דְּכַד הֲווֹ מְקַדְּשִׁין יַרְחִין עַל פִּי בֵּית דִּין, הֲווֹ מַשִּׁיאִין מַשּׁוּאוֹת בְּרָאשֵׁי הֶהָרִים, וַהֲווּ אַמְרִין כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ. לְזִמְנִין סְהֲרָא הַוַּת כְּגַוְונָא דָא הֲוָה מִסְתַּכְּלָא לְעֵילָא בְּקַרְנָא. וּלְזִמְנִין מִסְתַּכְּלָא לְתַתָּא כְּגַוְונָא דָא לְזִמְנִין מִסְתַּכְּלָא לְמִזְרָח כְּגַוְונָא דָא כ לְזִמְנִין לְמַעֲרָב כְּגַוְונָא דָא לְזִמְנִין לְדָרוֹם וּלְזִמְנִין לַצָּפוֹן וְהַאי אִיהוּ כ אִסְתַּכְּלוּתָהּ דִּילָהּ לְשִׁית סִטְרִין דְּכָלִיל לוֹן תִּפְאֶרֶת דְּאִיהוּ ו׳ גְּדוּלָה גְּבוּרָה תִּפְאֶרֶת. נֶצַח הוֹד יְסוֹד.

686. וְעוֹד וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם – אָמְרוּ חַכְמֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁכַּאֲשֶׁר הָיוּ מְקַדְּשִׁים חֳדָשִׁים עַל פִּי בֵּית דִּין, הָיוּ מַשִּׁיאִין מַשּׁוּאוֹת בְּרָאשֵׁי הֶהָרִים, וְהָיוּ אוֹמְרִים: כָּזֶה רְאֵה וְקַדֵּשׁ. לִפְעָמִים הָיְתָה הַלְּבָנָה כְּדֻגְמָא זוֹ הָיְתָה מִסְתַּכֶּלֶת לְמַעְלָה בְּקַרְנֶיהָ. וְלִפְעָמִים מִסְתַּכֶּלֶת לְמַטָּה כְּדֻגְמָא זוֹ לִפְעָמִים מִסְתַּכֶּלֶת לַמִּזְרָח כְּדֻגְמָא זוֹ לִפְעָמִים לַמַּעֲרָב כְּדֻגְמָא זוֹ – כ. לִפְעָמִים לַדָּרוֹם, וְלִפְעָמִים לַצָּפוֹן, וְזוֹהִי אוֹת כ, הַהִסְתַּכְּלוּת שֶׁלָּהּ לְשִׁשָּׁה צְדָדִים שֶׁכּוֹלֶלֶת אוֹתָם הַתִּפְאֶרֶת, שֶׁהִיא אוֹת ו׳, גְּדֻלָּה גְּבוּרָה תִּפְאֶרֶת נֵצַח הוֹד יְסוֹד.

687. נְקוּדָא דְּנָגִיד עָלֵיהּ מִלְּגוֹ, הִיא זָכְמָה. וְהַהִיא זוּוּט דְּאַסְזַר עָלָהּ, אִיהוּ כֶּתֶר. וְהַהִיא נְקוּדָא אִיהוּ לְזִמְנִין עַטָּרָה, וּלְזִמְנִין כִּסֵּא, לְמֵיתַב עָלֵיהּ, לְזִמְנִין שִׁרְפְּרַף לַהֲדוֹם רַגְלָיו.

687. נְקֻדָּה שֶׁמּוֹשֶׁכֶת עָלֶיהָ מִבִּפְנִים הִיא חָכְמָה. וְאוֹתוֹ הַחוּט הַסּוֹבֵב עָלֶיהָ הוּא כֶּתֶר. וְאוֹתָהּ הַנְּקֻדָּה הַהִיא לִפְעָמִים עֲטָרָה, וְלִפְעָמִים כִּסֵּא לָשֶׁבֶת עָלֶיהָ, לִפְעָמִים שִׁרְפְּרַף לַהֲדוֹם רַגְלָיו.

On the days of the new moon, the High Priest offers sacrifices to purify Malchut and reconnect her to the Light, Zeir Anpin. He gives a little share to the other side, keeping them away from this monthly renewal connection. The Zohar says that a woman that cleanses her self for unification with her husband attracts the other side that wishes to draw from her vessel. To keep them away from her unification with the husband she needs to give them some offerings. The Zohar suggests that after the woman is cleansed and ready, she brushes her hair and does her nails. She takes the hair that was detached from her head, wraps it around the nails like a little bundle and conceals it in cracks outside the house where people don't pass by. The moon is the aspect of Malchut and reveals the light coming to her from Zeir Anpin. It comes from six directions: south for Chessed, north for Gevurah, east for Tiferet, up for Netzach, down for Hod and west for Yessod. The middle point of Malchut connects to Chokhmah and its surrounding line is Keter.

688. וַאֲמַאי אִתְקְרִיאַת לְבָנָה. עַל שֵׁם לִבּוּן הַהֲלָכָה, דְּאִיהִי מִלְּגוֹ, (תהלים מה) כָּל כְּבוּדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה. וּבְאֵשָׁא דְּבִינָה דְּנָזִית עָלָהּ אִיהִי מִתְלַבְּנַת. וְרָזָא דְּמִלָּה, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ זַנְטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. וּמַאי דַּהֲוַת אֲדֹנָי

688. וּמַדּוּעַ נִקְרֵאת לְבָנָה? עַל שֵׁם לִבּוּן הַהֲלָכָה, שֶׁהִיא מִבִּפְנִים, (תהלים מה) כָּל כְּבוּדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה. וּבְאֵשׁ הַבִּינָה שֶׁיּוֹרֵד עָלֶיהָ הִיא מִתְלַבֶּנֶת. וְסוֹד הַדָּבָר – (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. וּמַה שֶּׁהָיְתָה אוֹתִיּוֹת אֲדֹנָי דִּין, אֲדֻמָּה בִּגְבוּרָה, שֶׁשָּׁם הַבִּינָה –

דִּינָא, סוּמָקָא בִּגְבוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה. אִתְלַבְּנַת מִסִּטְרָא דְּזֵעֵד, דְּתַמָּן זְכוּתָא, וְאִתְדַּרַת יְדוֹד.

הִתְלַבְּנָה מִצַּד הַחֶסֶד, שֶׁשָּׁם חָכְמָה, וְחָזְרָה אוֹתִיּוֹת יְהוָה.

689. וּמַה גָּרִים לְאִתְהַפְּכָא מִדִּינָא לְרַחֲמֵי צַדִּיקִים גְּמוּרִים דְּסִיהֲרָא מִסִּטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, אִיהִי קְלִיפָּא דִּילֵיהּ וְזַשׁוּכָא, אִם בַּהֶרֶת שְׁחוֹרָה, הִיא יֵצֶר הָרָע, שִׁפְחָה. (ויקרא יג) וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה וְהִיא כֵּהָה, וְלֵית לָהּ מִדִּילָהּ, אֶלָּא הַהוּא זוּטוֹ דְּנָהִיר בָּהּ, דְּאִיהוּ לִוָּה לָהּ בְּלֵילְיָא, דְּאִיהִי גָּלוּתָא. וְאִתְעֲבָר מִנָּהּ בִּיּוֹמָא, דְּאִיהוּ עָלְמָא דְּאָתֵי, דְּבֵיהּ (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ.

689. וּמַה גָּרַם לְהִתְהַפֵּךְ מִדִּין לְרַחֲמִים? צַדִּיקִים גְּמוּרִים, שֶׁהַלְּבָנָה מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, הַקְּלִפָּה שֶׁלָּהּ הִיא חֹשֶׁךְ, אִם בַּהֶרֶת שְׁחוֹרָה, הִיא יֵצֶר הָרָע, שִׁפְחָה. (ויקרא יג) וּשְׁפָלָה אֵינֶנָּה, וְהִיא כֵּהָה. וְאֵין לָהּ מִשֶּׁלָּהּ אֶלָּא אוֹתוֹ חוּט שֶׁמֵּאִיר בָּהּ, שֶׁהוּא לִוָּה אוֹתָהּ בַּלַּיְלָה, שֶׁהִיא גָּלוּת. וְעוֹבֵר מִמֶּנָּה בַּיּוֹם, שֶׁהוּא עוֹלָם הַבָּא, שֶׁבּוֹ (מלאכי ג) וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ.

Does the Zohar ask why Malchut is called ‘Moon’? The Hebrew name for ‘Moon’ is ‘לבנה’, meaning ‘white’.

The natural state of Malchut is dark and judgment, which is represented by the red color but when the light of Chokmah that is white joins the ‘fire’ of Binah, it comes down and turns white. Like a metal under strong fire turns from dark to red and white.

Malchut receives light of Chokmah of the left column from Binah. Binah is on the Left but receives her Light from Chokmah.

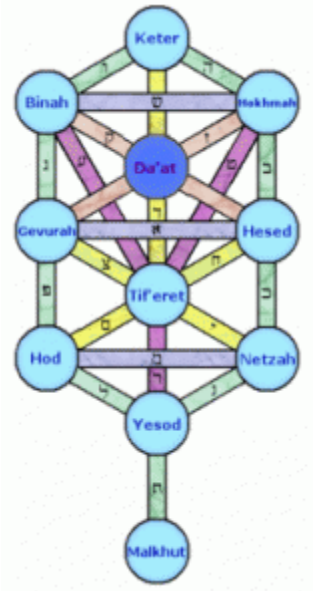

From Chokmah that is on the right column, Malchut receives the right of Chokmah through Chassed and reveals the light of Chassadim. With the power of both, Malchut turns white as it is revealed in the secret of Isaiah 1:18

“אִם-יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ”

“Though your sins be as scarlet, they shall be as white as snow”

Malchut can change Judgment דין to Mercy רחמים with the power of the Tzaddikim צדיקים, (Righteous people). The Moon that is the aspect of Malchut is from the side of the Tree of Knowledge Good and Bad. The Klipah is darkness and the evil side. The light that comes from Chokmah to Malchut is like a thin line that can not reveal its light without Chassadim and it appears only at night. (Like the moon that can show its light only at night.) This is the aspect of the state of exile when we are far from the Light and its full revelation. Day time is the aspect of Chessed and the moon's light is not revealed.
Malachi 3:20
"וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי, שֶׁמֶשׁ צְדָקָה, וּמַרְפֵּא, בִּכְנָפֶיהָ"
"But unto you that fear My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings"
In the Final Redemption, the Light will be revealed in its fullness and will heal the entire world. 'The sun…' is the aspect of Zeir Anpin that brings the Light from Binah and '…of righteousness' is 'צְדָקָה'. It means that the Light from Binah will benefit those who are like a righteous person connecting Malchut to Zeir Anpin. They support the revelation of light in the world of Malchut. With their actions, they build a 'bridge' to the 'Sun', the light of Binah, and benefit from it.
[note color="#fff0ff"]From Daily Zohar #932
"Why the sun is burning and never being consumed. Where does its energy come from?"
Scientists say that the Sun produces energy by the nuclear fusion of hydrogen into helium in its core, Hydrogen has an atomic number of 1 and when they are fused together they become Helium that has an atomic number of two. Hydrogen and helium are the first two elements in the periodic table. The sun is the source of light energy of life that is generated from one single proton. There is an amazing balance in the nuclear fusion that is going on inside the sun's core. The root is a simple 1, the fusion of 1+1 makes 2 and together 3. This is the aspect of the top three sefirot of Chokmah, Binah and Da'at that bring down the energy of life to the seven sefirot below that is revealed when we use the test of the prism.
After studying this part of the Zohar (DZ 932) I understood the connection of the sun to light and life and also why it is the aspect of Zeir Anpin. This was a 'wow' moment for me and I thank God and Rabbi Shimon for opening this window of understanding for us.
The Sun is 'fed' with spiritual energy, Binah that transforms to energy/fire and brings us the sustenance of life on the physical level.

690. אֲבָל סִיהֲרָא דְּעֵץ הַדַּעַת, הַהִיא נְקוּדָה דִּלְגָו מִנָּהּ, אִיהִי כְּמַבּוּעָא דְּלֵית לֵיהּ פָּסָק, דִּכְתִיב בָּהּ, (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו. וְאִתְקְרִיאַת אַיֶּלֶת אַהֲבִים מִסִּטְרָא דְּחֶסֶד,

690. אֲבָל הַלְּבָנָה שֶׁל עֵץ הַחַיִּים, אוֹתָהּ נְקֻדָּה שֶׁבִּפְנִים מִמֶּנָּה, הִיא כִּמְקוֹר הַמַּעְיָן שֶׁאֵין לוֹ הֶפְסֵק, שֶׁכָּתוּב בָּהּ (ישעיה נח) וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו. וְנִקְרֵאת אַיֶּלֶת אֲהָבִים מִצַּד הַחֶסֶד,

דְּהַיְינוּ (ירמיה לא) אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חֶסֶד. וּתְרֵין קַרְנַיִן אִית לָהּ מִן נְהוֹרָא, כְּגַוְונָא דָא לְזִמְנִין הָאוַזַת גָּבוֹהַּ מִן הַשְׁנִית כְּגַוְונָא דָא: לְזִמְנִין קַרְנַיִן אִינוּן שָׁוִין. (ע"כ רעיא מהימנא).

כְּלוֹמַר (ירמיה לא) אַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךָ חָסֶד. וּשְׁתֵּי קַרְנַיִם יֵשׁ לָהּ מִן הָאוֹר, כְּדֵגְמָא זוֹ לִפְעָמִים הָאַחַת גְּבוֹהָה מִן הַשְׁנִיָּה כְּדֵגְמָא זוֹ לִפְעָמִים הַקַּרְנַיִם הֵן שָׁוֹות. (ע"כ רעיא מהימנא).

691. וּבַזְוָדֵשׁ הָרִאשׁוֹן וְגוֹ'. רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (תהלים מב) כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. פָּסוּק זֶה פֵּרְשׁוּהוּ, כָּתוּב כָּאן אַיָּל, וְכָתוּב שָׁם אַיֶּלֶת. מִשּׁוּם שֶׁיֵּשׁ זָכָר וְיֵשׁ נְקֵבָה (וְאַף עַל גַּב שֶׁיֵּשׁ זָכָר וּנְקֵבָה, הַכֹּל אֶחָד. הָאַיָּל הַזֶּה, הוּא נִקְרָא זָכָר, וְהוּא נִקְרָא נְקֵבָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב כְּאַיָּל תַּעֲרֹג, וְלֹא כָתוּב יַעֲרֹג. וְהַכֹּל אֶחָד.

691. וּבַזְוָדֵשׁ הָרִאשׁוֹן וְגוֹ'. רַבִּי אַבָּא פָּתַח, (תהלים מב) כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים. הַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ, כְּתִיב הָכָא אַיָּל וּכְתִיב הָתָם אַיֶּלֶת בְּגִין דְּאִית דְּכַר וְאִית נוּקְבָא (ואף על גב דאית דכר ונוקבא, כולא חד. האי איל, איהו אקרי דכר. ואיהו אקרי נוקבא. הדא הוא דכתיב כאיל תערוג ולא כתיב יערוג. וכלא חד. אילת השחר).

The Malchut from the side of the Tree of Life, that is opposite to the Tree of Knowledge Good and Bad, receives its light from Chokhmah of the right side that is Chessed. It comes out as endless flowing spring as is written in Isaiah 58:11

"וּכְמוֹצָא מַיִם, אֲשֶׁר לֹא-יְכַזְּבוּ מֵימָיו"

"like a spring of water, whose waters fail not"

In this state of Chessed, that is love, Malchut is called "אַיֶּלֶת אֲהָבִים", "hind (female deer) of love"

Proverb 5:19

"אַיֶּלֶת אֲהָבִים, וְיַעֲלַת-חֵן:

דַּדֶּיהָ, יְרַוֻּךְ בְּכָל-עֵת;"

"A lovely hind and a graceful doe, let her breasts satisfy thee at all times"

A woman in the regular monthly cycle is in the aspect of Good and Bad. She receives (internally) energy of life with the development of a new egg and falls into 'death' when the egg is 'flushed' out. When a seed from a man, Zeir Anpin, is connected to the energy of life in the vessel, Malchut, the woman becomes "אַיֶּלֶת אֲהָבִים", "hind of love". When the light is in the vessel, her breasts become like a spring flowing with the energy of life, and the 'bad' cycle stops. This state continues until the woman keeps sharing that energy.

Sarah the matriarch, breastfed 400 children after delivering Isaac.

The secret is in Genesis 21:7, "And she said: 'Who would have said unto Abraham, that Sarah should give children (Plural form!) suck? For I have borne him a son in his old age'."

The use of plural form tells us that Sarah nursed more than one child. The sages reveal that there were 400 children who came to see the miracle of Sarah's giving birth at old age. She proved the miracle by nursing 400 children. Each one of them gave a coin that later was used by Abraham to buy the cave of the Machpelah.

Jeremiah 31:2

"וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךָ, עַל-כֵּן מְשַׁכְתִּיךָ חָסֶד."
"I have loved thee with an everlasting love; therefore with affection (Chessed) have I drawn thee"

692. מַאי אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר. אֶלָּא דָּא אִיהִי זַיְתָה וְזַדָּא רַחֲמָנִית, דְּכֵלִית בְּכָל זַיְתָן דְּעָלְמָא רַחֲמָנִית כְּוָתָהּ. בְּגִין דִּבְשַׁעֲתָא דִּרְזִיקַת לָהּ שַׁעֲתָא, וְאִצְטְרִיכַת לְמִזּוֹנָא לָהּ וּלְכָל זַיְתָן. אִיהִי אַזְכַּת לְמֵרָזִיק לְאַרְזָז רְזִיקָא. וְאָתְיָאת וְאוֹבִילַת מְזוֹנָא. וְלָא בָּעָאת לְמֵיכַל, עַד דְּתֵיתֵי וְתִתְהַדַּר לְאַתְרָהָא. אֲמַאי. בְּגִין דְּיִתְכַּנְּשׁוּן לְגַבָּהּ שְׁאַר זַיְתָן, וּתְזַוְּגֵי לוֹן מֵהַהוּא מְזוֹנָא. וְכַד אָתַת, מִתְכַּנְּשִׁין לְגַבָּהּ כָּל שְׁאַר זַיְתָן, וְהִיא קַיְּימָא בְּאֶמְצָעִיתָא, וּפַלְגַת לְכָל זַד וְזַד. וְסִימָן, (משלי לא) וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. וּמִמַּה דְּפַלְיגַת לוֹן, אִיהִי שַׂבְעָה, כְּאִלּוּ אָכְלָה יַתִּיר מֵיכְלָא מִכֻּלָּא. (אימתי פליגת לון).

692. אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר).מַהִי אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר? אֶלָּא זוֹהִי חַיָּה אַחַת רַחֲמָנִית שֶׁאֵין בְּכָל חַיּוֹת הָעוֹלָם רַחֲמָנִית כְּמוֹתָהּ. מִשּׁוּם שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁדְּחוּקָה לָהּ הַשָּׁעָה וּצְרִיכָה לְמָזוֹן לָהּ וּלְכָל הַחַיּוֹת, הִיא הוֹלֶכֶת לְמֵרָחוֹק לְדֶרֶךְ רְחוֹקָה, וּמְבִיאָה וּמוֹבִילָה מָזוֹן, וְלֹא רוֹצָה לֶאֱכֹל עַד שֶׁתָּבֹא וְתַחֲזֹר לִמְקוֹמָהּ. מַדּוּעַ? כְּדֵי שֶׁיִּתְאַסְּפוּ אֶצְלָהּ שְׁאָר הַחַיּוֹת וּתְחַלֵּק לָהֶן מֵאוֹתוֹ מָזוֹן. וְכַאֲשֶׁר מַגִּיעָה, מִתְאַסְּפוֹת אֶצְלָהּ כָּל שְׁאָר הַחַיּוֹת, וְהִיא עוֹמֶדֶת בָּאֶמְצַע וּמְחַלֶּקֶת לְכָל אַחַת וְאַחַת. וְסִימָן לַדָּבָר - (משלי לא) וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. וּמִמַּה שֶׁמְּחַלֶּקֶת לָהֶן הִיא שְׂבֵעָה, כְּאִלּוּ אָכְלָה יוֹתֵר אֹכֶל מִכֻּלָּן. (מָתַי מְחַלֶּקֶת לָהֶן?).

693. וְכַד יֵיתֵי צַפְּרָא דְּאִקְרֵי שַׁחַר. יֵיתֵי לָהּ זַבָּלִים דְּגָלוּתָא. וּבְגִין דָּא, אִתְקְרִיאַת אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר. עַל שֵׁם קַדְרוּתָא דְּצַפְּרָא. דְּזַבָּלִים לָהּ כְּיוֹלֶדֶת. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּזִיל תִּזְעַק בַּזַּבָּלֶיהָ וְגוֹ'. (אמר רעיא מהימנא בההוא זמנא שייך אחרי זה)

693. וְכַאֲשֶׁר יַגִּיעַ הַבֹּקֶר שֶׁנִּקְרָא שַׁחַר, יַגִּיעַ לָהּ חֶבְלֵי גָּלוּת. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרֵאת אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר, עַל שֵׁם שַׁחֲרוּת הַבֹּקֶר. שֶׁיֵּשׁ לָהּ כְּאֵבִים כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה כו) כְּמוֹ הָרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ וְגוֹ'.

694. אֵימָתַי פַּלְגַת לְהוֹן. כַּד צַפְּרָא בָּעֵי לְמֵיתֵי. בְּעוֹד דְּאִיהִי לֵילְיָא, וְקַדְרוּתָא סְלִיקַת לְאַנְהָרָא.

694. מָתַי מְחַלֶּקֶת לָהֶן? כַּאֲשֶׁר הַבֹּקֶר רוֹצֶה לָבֹא, בְּעוֹד שֶׁהוּא לַיְלָה וְהַשַּׁחֲרוּת עוֹלָה לְהָאִיר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַתָּקָם בְּעוֹד

כְּמָה דְּאַתְּ אָמֵר, וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. כֵּיוָן דְּאַנְהִיר צַפְרָא, כֻּלְּהוּ שַׂבְעִין בִּמְזוֹנָא דִילָהּ.

לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְגוֹ'. כֵּיוָן שֶׁהֵאִיר הַבֹּקֶר, כֻּלָּם שְׂבֵעִים בַּמָּזוֹן שֶׁלָּהּ.

The Zohar asks: "What is the hind of the dawn?", and explains that it is the most merciful among all animals of the world. When she is in need of food she goes to a distant place to bring her food. She won't eat it until she is back to her original place and shares the food with other animals that come to her. She gives to each one of them. Proverbs 31:15, " וַתָּקָם, בְּעוֹד לַיְלָה–וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ; וְחֹק, לְנַעֲרֹתֶיהָ." "She rises while it is yet night and provides food for her household and portions for her maidens." She feels satiated as if she ate more than all of them. When the morning that is called 'dawn', שחר, comes, she suffers the pain of the exile. Like a woman delivering a child, she cries with pain. Isaiah 26:17, " כְּמוֹ הֹרָה תַּקְרִיב לָלֶדֶת, תָּחִיל תִּזְעַק בַּחֲבָלֶיהָ" "As a pregnant woman about to give birth writhes and cries out in her pain" When the morning light spreads in the world, everyone is 'satiated' with her food. 'The Hind of the Dawn', 'the Morning Star', is a name given to a bright star that appears shortly before the sunrise. It is a sign that the morning light will come soon. The secret of the Hind of the Dawn is revealed in the Zohar portion of Vayikra paragraphs #368 - #374. When the night falls, all channels of light are closed and the 'other side' is awakened to roam the world. It is looking for people without a spiritual connection to the light, feeding on their unprotected body. Those who make a spiritual connection can sleep well and their souls ascend to higher levels without delays or obstacles of the other side. After midnight, the light of Chokhmah of the left column awakens and spreads out. The Holy One then goes to the Garden of Eden having the time of joy and love with the righteous souls. Waking up after midnight is a great time to study the Zohar. One becomes a 'friend' of the Holy One and all the angels in the Garden of Eden. Our "garden", גן, is the Torah. The word גן has the numerical value of 54 with the Kolel (adding one for the whole), as the number of portions in the Torah. Song of Songs 8:13, " הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים, חֲבֵרִים מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ–הַשְׁמִיעֵנִי" "O you who dwell in the gardens, with companions listening for your voice; let me hear it." Studying the Zohar anytime after midnight until the first light has a great spiritual value. The gates of Light begin to open and the negative side moves away. Our meditation can have a 'shorter' distance' to travel and the 'ears' of heavens are in desire to hear our words of light. Before going to sleep, clean yourself physically and spiritually, relax your body, read some Zohar, recite the Shema Prayer, the Ana B'Koach and sleep. Wake up after midnight (check myzmanim.com) for your local midnight as it is rarely 12:00 am. Midnight is accurately calculated as the time between sundown and sunrise divided by two. Wash hands (Netilah), say the first 15 blessings of the morning (all of them if you don't plan to go back to sleep). Recite/scan Elijah open, פתח אליהו, study the Zohar. Start by going to UnityZohar.com to connect to the one Zohar shared by thousands of people from all over the world. Then use your own Zohar book or use DailyZohar.com for study. Meditate for others by sending healing energy and other blessings for those in need. Make a list of such people

or pick some random names from Unity Pinchas online http://unityzohar.com/uzreadpinchas.php?lang=en These actions will ‘feed’ you with a light of Chessed, from the ‘Morning Star’, connecting and protecting you throughout the day.

695. כְּדֵין, קָלָא זַדָא אִתְעַר בְּאֶמְצָעִיתָא דִּרְקִיעַ, קָאֲרֵי בְּזַזִּיל וְאָמַר, קְרִיבִין עוּלוּ לְדוּכְתַיְיכוּ. רְזִיקִין. פּוּקוּ. כָּל זַד וְזַד לִיכְנֵשׁ לְאַתְרֵיהּ דְּאִתְזַזֵּי לֵיהּ. כֵּיוָן דְּאַנְהִיר שִׁמְשָׁא, כָּל זַד וְזַד אִתְכְּנִישׁ לְאַתְרֵיהּ. הָדָא הוּא דִכְתִיב, (תהלים קד) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְגוֹ׳. וְאִיהִי אַזְלַת בִּימָמָא, וְאִתְגַּלְיָא בְּלֵילְיָא. וּפַלְגָּא בְּצַפְרָא. וּבְגִין כָּךְ אִקְרֵי, אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר.

695. אָז קוֹל אֶחָד מִתְעוֹרֵר בְּאֶמְצַע הָרָקִיעַ, קוֹרֵא בְּכֹחַ וְאוֹמֵר: קְרוֹבִים הִכָּנְסוּ לִמְקוֹמְכֶם! רְחוֹקִים צְאוּ! כָּל אֶחָד וְאֶחָד יֵאָסֵף לִמְקוֹמוֹ הָרָאוּי לוֹ. כֵּיוָן שֶׁהֵאִיר הַשֶּׁמֶשׁ, כָּל אֶחָד וְאֶחָד נֶאֱסָף לִמְקוֹמוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים קד) תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְגוֹ׳. וְהִיא הוֹלֶכֶת בַּיּוֹם, וּמִתְגַּלֵּית בַּלַּיְלָה, וּמְחַלֶּקֶת בַּבֹּקֶר. וְלָכֵן נִקְרֵאת אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר.

696. לְבַתַר אִתַּתְקְפַת כְּגִיבָּר וְאַזְלַת, וְאִקְרֵי אַיָּל. לְאָן אֲתָר אַזְלַת. אַזְלַת שִׁתִּין פַּרְסֵי מֵהַהוּא (דף רמ"ט ע"ב) אֲתָר דְּנָפְקָא, וְעָאלַת לְגוֹ טוּרָא דַּזְזַשׁוֹכָא. (ומתמן ארחת מזונא) אַזְלַת בְּגוֹ הַהוּא טוּרָא דַּזְזַשׁוֹכָא, אָרַזוּ לְרַגְלָהּ זִזְוָיָא זַדָא עַקִּימָא, וְאָזִיל לְרַגְלָהּ. וְאִיהִי סַלְקָא מִתַּמָּן, לְגַבֵּי טוּרָא דִּנְהוֹרָא. כֵּיוָן דְּמָטַת תַּמָּן, זַמִּין לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זִזְוָיָא אַזְרָא, וְנָפִיק וּמִקַּטְרְגָא דָא בְּדָא, וְאִיהִי אִשְׁתְּזִיבַת. וּמִתַּמָּן נַטְלַת מְזוֹנָא, וְתָבַת לְאַתְרָהּ, בְּפַלְגוּת לֵילְיָא. וּמִפַּלְגוּ לֵילְיָא, שַׁרְיָא לְפַלְגָּא, עַד דִּסְלִיקַת קַדְרוּתָא דְצַפְרָא. כֵּיוָן דְּאַנְהִיר יְמָמָא, אַזְלַת, וְלָא אִתְזַזְיַאת, כְּמָה דְּאִתְמַר.

696. לְבַסּוֹף מִתְגַּבֶּרֶת כְּגִבּוֹר וְהוֹלֶכֶת, וְנִקְרֵאת אַיָּל. לְאֵיזֶה מָקוֹם הוֹלֶכֶת? הוֹלֶכֶת שִׁשִּׁים פַּרְסָאוֹת מֵאוֹתוֹ מָקוֹם שֶׁיָּצְאָה, וְנִכְנֶסֶת לְתוֹךְ הַר שֶׁל חֹשֶׁךְ. (וּמִשָּׁם מְרִיחָה מָזוֹן) הוֹלֶכֶת בְּתוֹךְ אוֹתוֹ הַר שֶׁל חֹשֶׁךְ, וּמֵרִיחַ אֶת רַגְלֶיהָ נָחָשׁ אֶחָד עֲקַלְתּוֹן, וְהוֹלֵךְ לְמַרְגְּלוֹתֶיהָ. וְהִיא עוֹלָה מִשָּׁם אֵצֶל הַר שֶׁל אוֹר. כֵּיוָן שֶׁמַּגִּיעָה שָׁם, מְזַמֵּן לָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נָחָשׁ אֶחָד, וְיוֹצֵא וְנִלְחָם זֶה בָּזֶה, וְהִיא נִצּוֹלֵית. וּמִשָּׁם נוֹטֶלֶת מָזוֹן וְשָׁבָה לִמְקוֹמָהּ בַּחֲצוֹת הַלַּיְלָה. וּמֵחֲצוֹת לַיְלָה מַתְחִילָה לְחַלֵּק, עַד שֶׁעוֹלָה שַׁחֲרוּת הַבֹּקֶר. כֵּיוָן שֶׁמֵּאִיר הַיּוֹם, הוֹלֶכֶת וְלֹא מִתְרָאָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר.

‘The Hind of the Dawn’, ‘the Morning Star’ in the night, is the aspect of Binah, receiving the light of Chokhmah. She spreads her ‘nourishment’ to all of those who depend on her and when the morning breaks they are all ‘fed’.
Psalms 104:22
“תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ, יֵאָסֵפוּן; וְאֶל-מְעוֹנֹתָם, יִרְבָּצוּן”
“The sun ariseth, they slink away, and couch in their dens”
Then the 'Hind' walks sixty parses from her original place and enters a mountain of darkness. A snake follows her heels until she reaches a mountain of Light. The Holy One sends a snake to fight the first snake, keeping her safe from harm. She picks food from the mountain of light and returns to her place at midnight.

After midnight, she starts sharing the food until morning when she goes again into hiding.
The analogy of the 'Hind' has deep secrets of the Final Redemption and I will expand the explanation in the following studies.

697. וּבְשַׁעְתָּא דְּעָלְמָא אִצְטְרִיךְ לְמִטְרָא, מִתְכַּנְּשִׁין לְגַבָּהּ כָּל שְׁאַר זִינִין, וְהִיא סְלִיקַת לְרֵישׁ טוּרָא רַמְאָה, וְאִתְעַטְּפַת רֵישָׁהָא בֵּין בִּרְכָהָא, וְגָעַת גּוֹעָה בָּתַר גּוֹעָה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁמַע קָלָהּ, וְאִתְמְלֵי רַוְזַמִּין, וְזָס עַל עָלְמָא. וְהִיא נַזְזַתַת מֵרֵישׁ טוּרָא, וְרָהֲטַת, וּטְמִירַת גַּרְמָהָא. וְכָל שְׁאַר זִינָהָא אֲבַתְרָהָא רָהֲטִין, וְלָא מַשְׁכְּחִין לָהּ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים מב) כְּאַיָּל תַּעֲרוֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. מַאי עַל אֲפִיקֵי מָיִם. עַל אֲפִיקֵי מָיִם מֵהַנְהוּ דְּאִתְיְבְּשׁוּ, וְעָלְמָא צָוְוֵי עַל מַיָּיא, כְּדֵין תַּעֲרוֹג.

697. וּבְשָׁעָה שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ לְמָטָר, מִתְאַסְּפוֹת אֶצְלָהּ כָּל שְׁאָר הַחַיּוֹת, וְהִיא עוֹלָה לְרֹאשׁ הַר גָּבוֹהַּ, וּמַכְנִיסָה רֹאשָׁהּ בֵּין בִּרְכֶּיהָ, וּבוֹכָה בְּכִיָּה אַחַר בְּכִיָּה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ קוֹלָהּ וּמִתְמַלֵּא רַחֲמִים וְחָס עַל הָעוֹלָם. וְהִיא יוֹרֶדֶת מֵרֹאשׁ הָהָר, וְרָצָה, וּמַסְתִּירָה עַצְמָהּ, וְכָל שְׁאָר הַחַיּוֹת רוֹדְפוֹת אַחֲרֶיהָ וְלֹא מוֹצְאוֹת אוֹתָהּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים מב) כְּאַיָּל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מָיִם. מַהוּ עַל אֲפִיקֵי מָיִם? עַל אֲפִיקֵי מַיִם – מֵאֵלּוּ שֶׁהִתְיַבְּשׁוּ, וְהָעוֹלָם צָמֵא לְמַיִם, וְאָז תַּעֲרֹג.

698. בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְעַבְּרַת, אַסְתִּימַת, כֵּיוָן דְּמָטָא זְמָנָא לְמֵילַד, גָּעָאת וְרָמַאת קָלִין, קָלָא בָּתַר קָלָא, עַד שִׁבְעִין קָלִין, כְּזוּשְׁבַּן תֵּיבִין (תהלים כ) דְּיַעַנְךָ יְיָ בְּיוֹם צָרָה, דְּאִיהִי שִׁירָתָא דְּעוּבַּרְתָּא דָּא. וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שָׁמַע לָהּ, וְזַמִּין לְגַבָּהּ. כְּדֵין אַפִּיק זַד זִוְיָא רַבְּרְבָא, מִגּוֹ טוּרֵי זָשׁוּךְ וְאָתֵי בֵּין טוּרִין, פּוּמֵיהּ מְכַלְוְזָכָא בְּעַפְרָא, מָטֵי עַד הַאי אַיָּל, וְאָתֵי וְנָשִׁיךְ לָהּ בְּהַהוּא אֲתָר, תְּרֵי זְמְנֵי.

698. בְּשָׁעָה שֶׁמִּתְעַבֶּרֶת, נִסְתֶּמֶת. כֵּיוָן שֶׁמַּגִּיעַ זְמַנָּהּ לֵילֵד, בּוֹכָה וּמְרִימָה קוֹלוֹת, קוֹל אַחַר קוֹל, עַד שִׁבְעִים קוֹלוֹת כְּחֶשְׁבּוֹן תֵּבוֹת שֶׁל מִזְמוֹר (תהלים כ) יַעֲנְךָ ה' בְּיוֹם צָרָה, שֶׁהִיא שִׁירָה שֶׁל הַמְעֻבֶּרֶת הַזֹּאת. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵעַ לָהּ וּמָצוּי אֶצְלָהּ. וְאָז מוֹצִיא נָחָשׁ אֶחָד גָּדוֹל מִתּוֹךְ הָרֵי הַחֹשֶׁךְ, וּבָא בֵּין הֶהָרִים, פִּיו מְלַחֵךְ בְּעָפָר, מַגִּיעַ עַד אַיָּל זֶה, וּבָא וְנוֹשֵׁךְ לָהּ בְּאוֹתוֹ מָקוֹם פַּעֲמַיִם.

699. זְמְנָא קַדְמָאָה נָפִיק דָּמָא, וְאִיהִי לָזוּזִיךְ. זְמְנָא תִּנְיָינָא, נָפִיק מַיָּיא וְשָׁתוּ כָּל אִינּוּן בְּעִירָן דִּי בְּטוּרַיָּיא, וְאִתְפַּתְזַת וְאוֹלִידַת. וְסִימָנָךְ (במדבר כ) וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם. וּכְתִיב וַתֵּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם.

699. פַּעַם רִאשׁוֹנָה יוֹצֵא דָּם, וְהִיא לוֹחֶכֶת. פַּעַם שְׁנִיָּה יוֹצֵא מַיִם, וְשָׁתוּ כָּל אוֹתָן הַחַיּוֹת שֶׁבֶּהָרִים, וְנִפְתַּחַת וְיוֹלֶדֶת. וְסִימָנְךָ – (במדבר כ) וַיַּךְ אֶת הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ פַּעֲמָיִם. וְכָתוּב וַתֵּשֶׁת הָעֵדָה וּבְעִירָם.

Notes: The commentary below is mixed with symbols that I kept closer to the original text to 'train' the reader in understanding Zohar 'codes'. The Zohar article about the 'Hind of the Dawn' that spreads over several DZ studies teaches us a lot about the Revelation of light and many aspects of it. When the people in the lower world involve with negativity and impurities they disconnect themselves from the light. The result is a lack of light and desire for fulfillment and mercy. The Shechina goes for the Light of Chokhmah and 'cries' because of

the judgments in the world. She seeks 'water'. Psalms 42:2 (This Psalms chapter is a good reading to awaken the soul to the light) "כְּאַיָּל, תַּעֲרֹג עַל-אֲפִיקֵי-מָיִם" "As the hart panteth after the water brooks" The Holy One, Blessed be He opens channels of light of Chassadim that feeds Malchut. +=+=+ When Malchut becomes 'pregnant' with the souls of the righteous she receives Light from Zeir Anpin into her desiring vessel. Because of the awakened desires, the left column takes control and the vessel is sealed. When it's time to deliver, the soul wants to come out but the vessel is still closed. She raises her voice with seventy cries (voices) of pain. That connects her to Chokhmah of the Left column. The seventy voices are in the secret of Psalms 20. It has 70 words and it is used to awaken the light of mercy and purification. "יַעֲנְךָ יְהוָה, בְּיוֹם צָרָה" "YHVH answer thee in the day of trouble;" Psalms 20 is good to ease up a woman's delivery process. The husband should stand on his wife's right side, facing her. He should not see the actual delivery because of the judgments revealed at the 'opening'. When he recites Psalms 20 repeatedly he draws the light of mercy. Other people who care for the woman can do the same meditation for her. When she is in pain, the Holy One, Blessed be He, is next to her. He brings a snake to 'bite' at the opening breaking the 'curtain'. This is the first step that releases judgment and draws blood to satisfy the other side. The next 'bite' is to release the lights related to the Tikkun process and water comes out from the vessel. It is the aspect of the central column that brings light to the lower levels. The Zohar connects this secret to Moses and the way he brought water for the people. Number 20:11 "וַיָּרֶם מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ, וַיַּךְ אֶת-הַסֶּלַע בְּמַטֵּהוּ–פַּעֲמָיִם; וַיֵּצְאוּ מַיִם רַבִּים, וַתֵּשְׁתְּ הָעֵדָה וּבְעִירָם." "And Moses lifted up his hand, and smote the rock with his rod twice; and water came forth abundantly, and the congregation drank, and their cattle." The next DZ I will expand the explanation on the 'codes' revealed here and the connection to the Final Redemption.

700. בְּהַהוּא זְמְנָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זָס עָלָה עַל (ס"א עובדא) עוּבַּרְתָּא דְּנָזוּשׁ (ס"א דחיה) דָּא. מַה כְּתִיב, (תהלים כט) קוֹל יְיָ יְזוֹכֵל אַיָּלוֹת וַיְזַשֵּׁף יְעָרוֹת וְגוֹ׳, קוֹל יְיָ יְזוֹכֵל אַיָּלוֹת, אִינּוּן זַבָּלִין וְצִירִין, לְאַתְעָרָא אִינּוּן שִׁבְעִין קַלִּין. מִיַּד וַיְזַשֵּׁף יְעָרוֹת, לְאַעְבָּרָא (נ"א לאתערא) הַהוּא נָזוּשׁ, וּלְאִתְגַּלְיָיא הַהִיא זַיָּה בֵּינַיְיהוּ לְבֵיתָךְ. וּבְהֵיכָלוֹ, מַאי וּבְהֵיכָלוֹ. בְּהֵיכָלוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כָּל אִינּוּן אָכְלוּסִין, דַּתְזִין וְאַמְרִין כָּבוֹד. מַאי כָּבוֹד. (יחזקאל ג) בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ.

700. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חָס עָלֶיהָ עַל (מַעֲשֶׂה) עִבּוּר שֶׁל נָחָשׁ (שֶׁל חַיָּה) זֶה, מַה כָּתוּב? (תהלים כט) קוֹל ה׳ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וְגוֹ׳. קוֹל ה׳ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת – אֵלּוּ חֲבָלִים וְצִירִים, לְעוֹרֵר אֵלּוּ הַשִּׁבְעִים קוֹלוֹת. מִיָּד – וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת, לְהַעֲבִיר (לְעוֹרֵר) אוֹתוֹ נָחָשׁ וּלְהִתְגַּלּוֹת אוֹתָהּ חַיָּה בֵּינֵיהֶם לָלֶכֶת. וּבְהֵיכָלוֹ, מַהוּ וּבְהֵיכָלוֹ? בְּהֵיכָלוֹ שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, כָּל אֵלּוּ הַהֲמוֹנִים פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים כָּבוֹד. מַהוּ כָּבוֹד? (יחזקאל ג) בָּרוּךְ כְּבוֹד ה׳ מִמְּקוֹמוֹ.

701. רעיא מהימנא אמר רעיא מהימנא בההוא זמנא אלין מארי זוכמתא וכו׳ עד אתעבר נזוש

701. וְאִם תֹּאמַר שֶׁלְּשִׁבְעִים שָׁנָה תָּחִיל וְלִשְׁתֵּי שָׁנִים יוֹלֶדֶת, אַחַר אֶלֶף וּמָאתַיִם, כְּחֶשְׁבּוֹן רע״ב – הֲרֵי כָּתוּב (ישעיה

מועֲלְמָא (נדפס בפרשת אחרי מות דף ס"ז ע"ב ואחריו נמשך מה שכתוב בסמוך) **וְאִי תֵּימָא דִּלְעֹ' תָּזוּזִיל וּלְבֹ' שְׁנִין אוֹלִידַת, בָּתַר אֶלֶף וּמְאָתָן, כְּזוּשְׁבַּן רע"ב. הָא כְּתִיב** (ישעיה סו) **בְּטֶרֶם תָּזוּזִיל יָלְדָה. וְרָזָא דְּמִלָּה,** (ישעיה סה) **וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגוֹ'. וּמַאי** (ס"א יומא) **בְּטֶרֶם. אֶלָּא קֹדֶם דְּיִשְׁתְּלִימוּ, שִׁבְעִין וּתְרֵין שְׁנִין, בָּתַר אֶלֶף וּמְאָתָן, אִינּוּן זַבָּלִים דְּיוֹלֵדָה, יִתְגָּלְיָין ב' מְשִׁיזִין בְּעָלְמָא. וּבְהַהוּא זְמָנָא** (תהלים כט) **וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד, וְהָא אוּקְמוּהָ** (משלי ג) **כָּבוֹד זַכָּמִים יִנְחָלוּ.**

סו) בְּטֶרֶם תָּחִיל יָלָדָה. וְסוֹד הַדָּבָר – (שם סה) וְהָיָה טֶרֶם יִקְרָאוּ וַאֲנִי אֶעֱנֶה עוֹד וְגוֹ'. וּמַהוּ (הַיּוֹם) בְּטֶרֶם? אֶלָּא קֹדֶם שֶׁיִּשְׁלְמוּ שִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם שָׁנִים אַחַר אֶלֶף וּמָאתַיִם אֵלּוּ חֲבְלֵי הַיּוֹלֶדֶת, יִתְגַּלּוּ שְׁנֵי מְשִׁיחִים בָּעוֹלָם. וּבְאוֹתוֹ הַזְּמַן נֶאֱמַר, (תהלים כט) וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד, וּכְבָר פֵּרְשׁוּהוּ, (משלי ג) כָּבוֹד חֲכָמִים יִנְחָלוּ.

Psalms 29:9
"קוֹל יְהוָה, יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת:
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד"
"The voice of YHVH maketh the hinds to calve, and strippeth the forests bare; and in His temple, all say: 'Glory'."
When the 'time' comes for 'delivery', God will bring the delivery pain to awaken the seventy voices. The Snake and judgments will be let out. All the angels of the upper levels will be saying (Ezekiel 3:12) "בָּרוּךְ כְּבוֹד-יְהוָה, מִמְּקוֹמוֹ", "Blessed be the glory of YHVH from His place"
This is the process of delivering Mashiach to the world for the 'deliverance' from all bondage, which is the Final Redemption.
Isaiah 66:7
"בְּטֶרֶם תָּחִיל, יָלָדָה; בְּטֶרֶם יָבוֹא חֵבֶל לָהּ, וְהִמְלִיטָה זָכָר"
"Before she travailed, she brought forth; before her pain came, she was delivered of a male-child"
The Zohar connects this verse to the revelation of the two Mashiach in the world, Mashiach son of Yosef (from the tribe of Efraim) and Mashiach son of David. Rabbi Ashlag reveals in his commentary that they will exist before the end of the seventy years of labor pain.
The process of revelation of Light in the world goes through the upper nine Sefirot. It is parallel to the nine months of pregnancy. The Hebrew word for pregnancy is 'הריון' with the numerical value of 271 that are the days in a period of nine months. They represent the unification between Chokhmah (Father) and Binah (Mother), that forms Da'at (Knowledge) and 'push' the light to the lower 7 Sefirot. During this period the vessel is closed but growing in a concealed environment. At the end of the difficult process, the pain increases in order to sweeten the judgments. Because in the world of Malchut we experience time, the process is very important. Every revelation of light must go through a 'breaking of the vessel'.
When God created the world the vessels were part of the endless light, and to reveal the Creation, the vessels had to break in order to form the physical world.

The first sin created separation from the upper three Sefirot of pure light to the lower seven that is the process.
The 'sweat' we go through the six days is the 'payment' for the rest on the seventh.
The pain of the Holocaust was a big aspect of sweetening judgment before the delivery of the 'deliverer'. All the souls of the murdered people gathered up in heavens in preparation for the Final Redemption. Few years after and with the declaration of the state of Israel, the gathering of Israelites from all over the world began. That was in 1948 and that began the 'delivery' process. The 'hind' began her seventy voices.
In recent years we also experience the gathering of Israelites souls from all 70 nations of the world. They come closer to the 'seventy faces' (inner studies) of the Torah through the Zohar and that helps to reveal the 'waters' and brings Chassadim to ease up the delivery process.
May we all experience the miracles of the Final Redemption in our times, Amen.

702. בְּהַהִיא שַׁעֲתָא, אִלֵּין מָאֲרֵי תּוֹרָה יְהוֹן נִכְבָּדִים. אִלֵּין דִּסְבִילוּ כַּמָּה זְוָבְלִים וְצִירִין כַּיּוֹלֶדָה, וַהֲוּ מְבוּזִּין בֵּין עַמֵּי הָאָרֶץ, יְהוֹן נִכְבָּדִים. וּמִיַּד (תהלים כט) יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב, לְרַשִּׁיעֵיָא. אֵין מַבּוּל, אֶלָּא דִּינִין דְּמַבּוּל. כְּגַוְונָא דְּנַפְתָּזוּז (בראשית ז) מַעְיְינוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתְּחוּ בְּיוֹמֵי טוּפָנָא, אוּף הָכָא יִתְעָרוּן דִּינִין לְגַבֵּיהוּ עֵילָא וְתַתָּא, עַד דְּכֵלִית סוֹף וְתַכְלִית, וְכָל בִּזּוּיִין וּקְלָנָא, דְּעָבְדוּ אוּמִין עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת דְּעָלְמָא, לְשֵׁם יְהוָה וּלְעַמֵּיהּ, וְכַמָּה זַרְוּפִין דִּסְבִילוּ יִשְׂרָאֵל מִנַּיְיהוּ עַל שֵׁם יְיָ, מִכֻּלְּהוּ נָטִיל נוּקְמָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְעַל דָּא אִתְקְרֵי, (נחום א) נוֹקֵם יְיָ וְנוֹטֵר וּבַעַל זְעָמָה לְגַבֵּיהוּ.

702. בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אֵלּוּ בַּעֲלֵי הַתּוֹרָה יִהְיוּ נִכְבָּדִים. אֵלּוּ שֶׁסָּבְלוּ כַּמָּה חֲבָלִים וְצִירִים כְּמוֹ הַיּוֹלֶדֶת, וְהָיוּ מְבֻזִּים בֵּין עַמֵּי הָאָרֶץ – יִהְיוּ נִכְבָּדִים. וּמִיָּד – (תהלים כט) ה׳ לַמַּבּוּל יָשָׁב – לָרְשָׁעִים. אֵין מַבּוּל, אֶלָּא דִּינִים שֶׁל מַבּוּל. כְּמוֹ שֶׁנִּפְתְּחוּ מַעְיְנוֹת תְּהוֹם וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ בִּימֵי הַמַּבּוּל, אַף כָּאן יִתְעוֹרְרוּ דִּינִים עֲלֵיהֶם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, עַד שֶׁאֵין סוֹף וְתַכְלִית. וְכָל הַבִּזּוּיִים וְהַבּוּשָׁה שֶׁעָשׂוּ אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת שֶׁל הָעוֹלָם לְשֵׁם ה׳ וּלְעַמּוֹ, וְכַמָּה חֲרָפוֹת שֶׁסָּבְלוּ יִשְׂרָאֵל מֵהֶם עַל שֵׁם ה׳ – מִכֻּלָּם יִקַּח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נְקָמָה, וְעַל זֶה נִקְרָא אֶצְלָם, (נחום א) נֹקֵם ה׳ וְנוֹטֵר וּבַעַל חֵמָה.

703. וּבַזְוָדֵשׁ הָרִאשׁוֹן, מַאן רִאשׁוֹן. דָּא נִיסָן. תַּמָּן אוֹלִידַת הַהִיא זַיְתָא, לְקַיֵּים מַה דְּאוֹקְמוּהָ מָאֲרֵי מַתְנִיתִין, בְּנִיסָן נִגְאֲלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִין לְהִגָּאֵל. וּבְי״ד דִּילֵיהּ, (שמות יז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָהּ, תַּמָּן אוּמֵי לְאַעְבָּרָא מֵעָלְמָא זַרְעָא דְּעֵשָׂו עֲמָלֵקִיים, בְּהַהוּא זְמָנָא (שמות יב) מִשְּׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחוֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח. מִשְּׁכוּ: (הושע ז) מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת לוֹצְצִים.

703. וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, מִי הוּא רִאשׁוֹן? זֶה נִיסָן. שָׁם הוֹלִידָה אוֹתָהּ חַיָּה, לְקַיֵּם מַה שֶּׁפֵּרְשׁוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּנִיסָן נִגְאָלוּ וּבְנִיסָן עֲתִידִים לְהִגָּאֵל. וּבְי״ד שֶׁלּוֹ, (שמות יז) וַיֹּאמֶר כִּי יָד עַל כֵּס יָהּ. שָׁם נִשְׁבַּע לְהַעֲבִיר מֵהָעוֹלָם זַרְעוֹ שֶׁל עֵשָׂו עֲמָלֵקִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר, (שם יב) מִשְּׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח. מִשְּׁכוּ – (הושע ז) מָשַׁךְ יָדוֹ אֶת לוֹצְצִים.

704. בְּהַהוּא זְמַנָּא, כֹּה אָמַר יְיָ לָרוֹעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וְאוֹמֵר, (יחזקאל יג) וְאֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאִלֵּין אִינּוּן רוֹעִים דְּעָנָא, פַּרְנָסֵי דָּרָא. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (הושע ב) הִנֵּה אָנֹכִי מְסַתֶּיהָ וְהוֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּרָה. (יחזקאל כ) וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם וְגוֹ׳, כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם דְּקָטִיל לוֹן בְּמַכַּת זוֹשָׁךְ. (ע"כ רעיא מהימנא) (ר' אלעזר וכו' שהוא בהפך הדף)

704. בְּאוֹתוֹ זְמַן, כֹּה אָמַר ה׳ לָרוֹעִים הַפּוֹשְׁעִים בִּי. וְאוֹמֵר, (יחזקאל יג) וְאֶל אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ. וְאֵלּוּ הֵם רוֹעֵי הַצֹּאן, פַּרְנְסֵי הַדּוֹר. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם, (הושע ב) הִנֵּה אָנֹכִי מְסַתֶּיהָ וְהֹלַכְתִּיהָ הַמִּדְבָּר. (יחזקאל כ) וְנִשְׁפַּטְתִּי אִתְּכֶם וְגוֹ׳, כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם. שֶׁהָרַג אוֹתָם בְּמַכַּת חֹשֶׁךְ. (ע"כ רעיא מהימנא).

At the end of the ‘seventy’, the ‘owners’ of the Torah, meaning those who study its 70 inner dimensions through the Zohar, will be honored. Those who suffered in ‘delivering’ the light to the world like a woman in labor will rise above the rest. Psalms 29:10 “יְהוָה, לַמַּבּוּל יָשָׁב; וַיֵּשֶׁב יְהוָה, מֶלֶךְ לְעוֹלָם” “YHVH sits enthroned over the flood; YHVH is enthroned as King forever.” God will bring the state before the Flood, where the entire world is judged and cleansed. Only those who entered the ‘Ark’, that is the protection of the Zohar, will escape that time of judgment. Nachum 1:2 “אֵל קַנּוֹא וְנֹקֵם יְהוָה, נֹקֵם יְהוָה וּבַעַל חֵמָה; נֹקֵם יְהוָה לְצָרָיו, וְנוֹטֵר הוּא לְאֹיְבָיו” “YHVH is a jealous God and avengeth; YHVH avengeth and is full of wrath; YHVH taketh vengeance on his adversaries, and he reserveth wrath for his enemies” As we studied in previous lessons, ‘jealousy’ and ‘vengeance’ are types of cleansing that God will enact on all of us to remove all negativity from the world. The enemies are those who have no affinity with Him. We were created in the ‘Image’ of God, meaning the Tree of Life and the 13 attributes of mercy. If these attributes are not part of our souls then we will have to go through the painful process of cleansing. Ezekiel 13:10 “וְהָיְתָה יָדִי, אֶל-הַנְּבִיאִים הַחֹזִים שָׁוְא וְהַקֹּסְמִים כָּזָב, בְּסוֹד עַמִּי לֹא-יִהְיוּ וּבִכְתָב בֵּית-יִשְׂרָאֵל לֹא יִכָּתֵבוּ, וְאֶל-אַדְמַת יִשְׂרָאֵל לֹא יָבֹאוּ; וִידַעְתֶּם, כִּי אֲנִי אֲדֹנָי יְהוִה” “My hand will be against the prophets who see false visions and who give lying divinations. They shall not be in the council of my people, nor be enrolled in the register of the house of Israel, nor shall they enter the land of Israel. And you shall know that I Am YHVH GOD” Leaders have greater responsibility and those who draw people with false vision will not be part of the ‘house of Israel’, which is the shelter of the Light for those who have an affinity with Him. Ezekiel 20:36 “כַּאֲשֶׁר נִשְׁפַּטְתִּי אֶת-אֲבוֹתֵיכֶם, בְּמִדְבַּר אֶרֶץ מִצְרַיִם–כֵּן אִשָּׁפֵט אִתְּכֶם, נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה” “' As I entered into judgment with your fathers in the wilderness of the land of Egypt, so I will enter into judgment with you', declares YHVH GOD”. Moses redeemed the Israelites from Egypt but those who have sinned died in the wilderness. There is no escape from the judgment except for walking the just path as the Zohar teaches us.

705. (במדבר כ"ח) וּבַזְזַדְּשׁ הָרִאשׁוֹן, מַאן זְזַדְּשׁ הָרִאשׁוֹן. דָּא אִיהוּ זְזַדְּשׁ, דְּהַאי זַיָּה אִתְגַּלְיָיא בֵּיהּ וְאִתַּתְקְפַת בֵּיהּ, וְנָפְקָא לְעָלְמָא בְּאַרְבָּעָה

705. וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן (במדבר כח), מִיהוּ הַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן? זֶהוּ חֹדֶשׁ שֶׁזּוֹ הַחַיָּה מִתְגַּלֵּית בּוֹ וּמִתְחַזֶּקֶת בּוֹ, וְיוֹצֵאת לָעוֹלָם בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם. בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר – אֵלּוּ

עָשָׂר יוֹם. בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר, אִלֵּין שְׁאַר זְזִיוָתָא, דְּאִינּוּן י׳ י׳ לְכָל סְטָר, בְּד׳ סִטְרִין דְּעָלְמָא. וּבְסִפְרֵי קַדְמָאֵי, אִיהוּ י׳, וְזַד לְכָל סְטָר לְאַרְבַּע סִטְרִין, וְאִינּוּן אַרְבַּע עָשָׂר. כֵּיוָן דְּאִינּוּן אַרְבַּע, מִתְזַוְּגָן וּמִתְתַּקְּנָן עִם אִינּוּן עֶשֶׂר דְּבִסְטְרָא דִּימִינָא, כְּדֵין י״ד, בְּזֻוְגָא לְאִתְתַּקְּנָא זַיְיָה דָּא (ס"א לאתקנא סיהרא חיה דא) בְּתִקּוּנָהָא.

שְׁאָר הַחַיּוֹת שֶׁהֵן י׳ י׳ לְכָל צַד, בְּאַרְבַּעַת צִדְדֵי הָעוֹלָם. וּבְסִפְרֵי הָרִאשׁוֹנִים, הוּא י׳, וְאַחַת לְכָל צַד לְאַרְבָּעָה צְדָדִים, וְהֵן אַרְבַּע עֶשְׂרֵה. כֵּיוָן שֶׁהֵן אַרְבַּע, מִתְחַבְּרוֹת וְנִתְקָנוֹת עִם אֵלּוּ הָעֶשֶׂר שֶׁבְּצַד יָמִין, וְאָז י״ד בְּשִׂמְחָה לְתַקֵּן חַיָּה זוֹ (לְתַקֵּן הַלְּבָנָה חַיָּה זוֹ) בְּתִקּוּנֶיהָ.

706. רִבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַדַּאי הָכִי הוּא. וְתָא זְזֵי, כְּתִיב (שמות יב) מִשְׁכּוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן וְגוֹ׳, מִשְׁכוּ, (בחבורא קדמאה) מַאי מִשְׁכוּ. כְּמַאן דְּמָשִׁיךְ מֵאֲתָר אַזְרָא, לַאֲתָר דָּא. מִשְׁכוּ יוֹמִין עִלָּאִין לְגַבֵּי יוֹמִין תַּתָּאִין. יוֹמִין עִלָּאִין אִינּוּן שֵׁס״וֹ, (דף ר"נ ע"א) כְּזוּוּשְׁבַּן מִשְׁכוּ. יוֹמִין תַּתָּאִין, זְמִנִּין דְּאִינּוּן שֵׁנֵ״ה, וּבְזִמְנָא, דְּאִתְנַהֲרָא סִיהֲרָא בְּאַשְׁלְמוּתָא, סְלִיקוּ לְמֶהֱוֵי אִינּוּן יוֹמִין שֵׁס״ה, כְּזוּוּשְׁבַּן מִשְׁכוּ זָסֵר זַד.

706. רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר, וַדַּאי כָּךְ הוּא. וּבֹא רְאֵה, כָּתוּב (שמות יב) מִשְׁכוּ וּקְחוּ לָכֶם צֹאן וְגוֹ׳. מִשְׁכוּ, (בַּחִבּוּר הַקַּדְמוֹן) מַהוּ מִשְׁכוּ? כְּמִי שֶׁמּוֹשֵׁךְ מִמָּקוֹם אַחֵר לְמָקוֹם זֶה. מִשְׁכוּ יָמִים עֶלְיוֹנִים לְגַבֵּי יָמִים תַּחְתּוֹנִים. יָמִים עֶלְיוֹנִים הֵם שֵׁס״וֹ, כְּחֶשְׁבּוֹן מִשְׁכוּ. יָמִים תַּחְתּוֹנִים, פְּעָמִים שֶׁהֵם שֵׁנֵ״ה. וּבִזְמַן שֶׁמְּאִירָה הַלְּבָנָה בִּשְׁלֵמוּתָהּ, עוֹלִים לִהְיוֹת אֵלּוּ הַיָּמִים שֵׁס״ה, כְּחֶשְׁבּוֹן ״מִשְׁכוּ״ חָסֵר אֶחָד.

The sages told us that in the month of Nisan the Israelites were redeemed from Egypt and the month of Nisan will be the future Redemption. The Zohar reveals that it will be on the fourteenth of the month and the secret comes from the verse from Exodus 17:16 "וַיֹּאמֶר, כִּי-יָד עַל-כֵּס יָהּ, מִלְחָמָה לַיהוָה, בַּעֲמָלֵק–מִדֹּר, דֹּר" "And he said: 'The hand יד (numerically 14) upon the throne of YHVH: YHVH will have war with Amalek from generation to generation'." The fourteenth of Nisan is the day that we burn the Chametz and on that evening we celebrate Passover that is all about telling the story of the first Redemption. The Torah declared Nisan as the first month of the year. Not surprisingly, the Zodiac also marks this month as the beginning of the 'wheel'. Cosmically, Nisan, Aries, is the beginning and the 'head' of everything. The counting of years for the kings of Israel started on Nisan. God rules the world through the control of the Zodiac beginning with Nisan. Rabbi Nissim Peretz of blessed memory once raised the question to why God started the 'Ten Commandments' with "I am YHVH your God, who brought you out of Egypt, out of the land of slavery". Why not something more impressive as "I am YHVH your God, Who created all the worlds…". The idea is for us to understand the purpose of creation and the process that will lead us to the Final Redemption. It is not about 'worshiping' a powerful God but it's about preparing ourselves for the time where we go out of slavery to the material world (code name Egypt) forever. The world is getting darker every day because of all the corrupted world leaders and the greed of those who control the money of the world. Only those who are close to the Zohar will experience the 'Light' as it was

before the first redemption. Exodus 10:23 "וּלְכָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר, בְּמוֹשְׁבֹתָם" "but all the children of Israel had light in their dwellings" Stay away from darkness and keep the 'Light' on.

707. מִשֶּׁכּוּ יוֹמִין עִלָּאִין לְגַבֵּי יוֹמִין תַּתָּאִין, לְמֶהֱוֵי כֻּלְּהוּ כַּזְוַדְא בְּזִוּבּוּרָא זַוְדָא. וּמַאן מָשִׁיךְ לוֹן. אִינּוּן עֶשֶׂר דְּלִסְטַר יְמִינָא, דִּכְתִיב בֶּעָשׁוֹר. בֶּעָשׁוֹר, בַּעֲשָׂרָה מִבָּעֵי לֵיהּ, מַאי בֶּעָשׁוֹר. אֶלָּא (תצוה ק"פ ע"א) ט' אִינּוּן לְכָל סִטְרָא, וּנְקוּדָה זַוְדָא דְּאַזְלָא בְּאֶמְצָעִיתָא. כְּגַוְונָא דָא, וְהַהִיא נְקוּדָה אֲשְׁלִימָת לְעֶשֶׂר וְעַל דָּא בְּעָשׁוֹר כְּמָה דְּאִתְּמַר זָכוֹר וְשָׁמוֹר לְשִׁמּוּשָׁא בַּעֲשָׂרָה אִינּוּן יוֹמִין תֵּשַׁע בְּהַהוּא נְקוּדָה. לַזַּדְשׁ הַזֶּה יוֹמִין דְּלִסְטַר יְמִינָא בְּגִין לְאִתְזַבְּרָא זֹאת בָּזֶה לְמֶהֱוֵי כֹּלָּא זַוְד.

707. מִשֶּׁכּוּ יָמִים עֶלְיוֹנִים אֵצֶל יָמִים תַּחְתּוֹנִים לִהְיוֹת כֻּלָּם כְּאֶחָד בְּחִבּוּר אֶחָד. וּמִיהוּ שֶׁמּוֹשֵׁךְ אוֹתָם? אֵלּוּ עֶשֶׂר שֶׁלְּצַד יָמִין, שֶׁכָּתוּב בֶּעָשׁוֹר. בֶּעָשׁוֹר?! בַּעֲשָׂרָה הָיָה צָרִיךְ לִכְתֹּב! מַהוּ בֶּעָשׁוֹר? אֶלָּא תֵּשַׁע הֵם לְכָל צַד, וּנְקֻדָּה אַחַת שֶׁהוֹלֶכֶת בָּאֶמְצַע כְּדֶגֶמֶת זֶה: (ציור למעלה), וְאוֹתָהּ נְקֻדָּה מַשְׁלִימָה לְעֶשֶׂר, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בֶּעָשׁוֹר, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר זָכוֹר וְשָׁמוֹר, לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּעֲשָׂרָה אֵלּוּ הַתִּשְׁעָה יָמִים בְּאוֹתָהּ נְקֻדָּה. לַחֹדֶשׁ הַזֶּה – יָמִים שֶׁלְּצַד יָמִין כְּדֵי לְהִתְחַבֵּר זֹאת בְּזֶה, לִהְיוֹת הַכֹּל אֶחָד.

708. וּבִזְמַנָּא דְּאִינּוּן ד' אִתְקְשָׁרוּ לְד' סִטְרִין (מתחברן) בַּהֲדַיְיהוּ. כְּדֵין אוֹלִידַת הַהוּא זַיְתָה וְזִוְוָיָא אָזִיל לֵיהּ וּבְהַהוּא זִמְנָא מִקַּדְּשִׁין לְעֵילָא לְהַאי זַיְתָה וְקָרְאָן לָהּ כָּבוֹד. וּכְדֵין אִתְקַדָּשׁ מוֹעֲדָא. מַה דְּלָא הֲוָה עַד הַשְׁתָּא, וּכְעַן קָרְאָן לָהּ כָּבוֹד, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים כט) וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אוֹמֵר כָּבוֹד. (אמר רעיא מהימנא מילין אלין שייך כאן)

708. וּבִזְמַן שֶׁאֵלּוּ הָאַרְבָּעָה נִקְשָׁרִים לְאַרְבָּעָה צְדָדִים (וּמִתְחַבְּרִים) עִמָּהֶם, אָז יוֹלֶדֶת אוֹתָהּ הַחַיָּה, וְהַנָּחָשׁ הוֹלֵךְ לוֹ. וּבְאוֹתוֹ זְמַן מְקַדְּשִׁים לְמַעְלָה לְאוֹתָהּ חַיָּה וְקוֹרְאִים לָהּ כָּבוֹד. וְאָז מִתְקַדֵּשׁ הַמּוֹעֵד, מַה שֶּׁלֹּא הָיָה עַד עַתָּה, וְעַתָּה קוֹרְאִים לָהּ כָּבוֹד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים כט) וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד.

When all four sides connect together, the 'hind' delivers and the Snake leaves her. The 'hind' is sanctified on the upper levels and they call her 'Honor'.
Psalms 29:9
"וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד"
"and in His temple all say: 'Honor'"
Malchut is the middle point of Creation like the nucleus of the atom that holds the 'story' of all the levels connected to it.

The Zohar explains that on each of the four sides of Malchut there are three lines and nine Sefirot. Malchut is the connecting point for all sides. It is the tenth from all directions and where the light of the nine is revealed.
The illustration shows 25 points כה as in the blessings of the priests כה תברכו את בני ישראל "Bless the children of Israel" and חנו-כה that is the light revealed on Hanukah. 25 is the reference to where the blessings are channeled to the world. The middle point of Malchut is the 26th and it completes the four letters of the YHVH name that has the numerical value of 26.
When Malchut receives the upper 'honor' the process is complete and 'new life' appears in the world. The soul of this 'new life' comes from the highest level of Keter.
Isaiah 52:13
"הִנֵּה יַשְׂכִּיל, עַבְדִּי; יָרוּם וְנִשָּׂא וְגָבַהּ, מְאֹד "
"Behold, My servant shall prosper, he shall be exalted and lifted up, and shall be very high"
Only when all four sides connected in unity the soul of Mashiach could be 'delivered' in Malchut. The five levels of soul Nefesh, Ruach, Neshamah, Chaya and Yechida. The first level of Nefesh exists in all living. Ruach and Neshamah can be achieved by righteous people. The level of Chaya was given to Moses and for other high-level souls in the spiritual level. Only one soul can have the level of Yechida and it is the Mashiach that is called 'King'. His soul level is one with the Endless light at the level of Keter.
The Zohar in the portion of Shemot reveals to us that Mashiach will show himself to the world and leave for one year while the cleansing process is done in the world.
His level of Light could 'burn' the world, if not restricted immediately. Rabbi Shimon and his son, Rabbi Elazar, studied with Elijah and Moses in their hiding cave. They revealed great Light that they carried with them when leaving the cave. When they saw people busy with simple actions of this world a fire came from them and burned the people. They were forced to go back to the cave for another year to balance their Light force with the world of Malchut.
This study gives us an understanding of what the Mashiach can do in this world. We should stay close to the Zohar and grow our soul and light to be able to withstand the levels of Light revealed at the time of Mashiach.
The Path to Redemption must be earned by spiritual connection and that means the Zohar because it is the only tool the reveals the hidden Light of the Torah.
Joshua 1:8

" לֹא-יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ, וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה, לְמַעַן תִּשְׁמֹר לַעֲשׂוֹת, כְּכָל-הַכָּתוּב בּוֹ: כִּי-אָז תַּצְלִיחַ אֶת-דְּרָכֶךָ, וְאָז תַּשְׂכִּיל"

" "This book of the law (The Torah) shall not depart from your mouth, but you shall meditate on it day and night, so that you may be careful to do according to all that is written in it; for then you will make your way prosperous, and then you will have success."

God gave Joshuah this advice immediately after Moses departed from the world. If this advice was good for Joshuah then it's definitely good advice for us.

The physical world is our 'corridor' to the world of the Final Redemption. The body is a tool for the soul to use for cleansing and spiritual growth. It is a great advantage to be strong and powerful on the physical, material level. Rich and influential is a great tool for the soul. A rich or influential person can do more and support many on their path to the Final Redemption. Every soul that we help to connect to the Light is like adding another branch on our personal Tree of Life. We can grow without limitations. Imagine you connect one person that does a great job and connect many more. They are all connected to your 'root' as long as you didn't disconnect yourself. Tithing is an action that reveals light in our Malchut level. Supporting the community that gives us spiritual home and supports our spiritual growth is important. Supporting spiritual teachers connects us to their revelation of light. Removing 'bread of shame' from our lives is a major part of everyone's Tikkun. By 'earning' the light (paying or giving back) even if it was offered for free. Support those who spread the Light of the Zohar because they affect the entire world. These actions make you a spiritual partner and benefit your soul with a bigger vessel full of Light.

709. **רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, מִכֹּלִּין אִלֵּין סְתִימִין, וְצָרִיךְ לְמִפְתַּחַז לוֹן לְגַבֵּי זִבְרַיָּיא, דְּמַאן דְּסָתִים לוֹן גְּנִיזִין דְּאוֹרַיְיתָא, אִיהוּ מְצַעֵר לוֹן. דִּלְרַשִׁיעַיָּיא נְהוֹרִין דְּרָזִין, אִתְזַזְרָן לוֹן זַשׁוֹכִין. וְאִיהוּ מָתְקָא לְמָמוֹנָא דְּאִיהוּ גְּנִיז, מַאן דְּזָפַר לֵיהּ, עַד דְּגַלֵּי לֵיהּ, וְלָאו אִיהוּ דִּילֵיהּ, אִתְהַדָּר בְּסוּכְלְתָּנוּתֵיהּ בַּזַּשׁוֹכָא וְקַבְּלָא. וּלְמַאן דְּאִיהוּ דִּילֵיהּ, נָהִיר לֵיהּ. וּבְגִין דָּא, אִית לְבַר נָשׁ לְגַלָּאָה רָזִין סְתִימִין דִּבְאוֹרַיְיתָא.**

709. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, דְּבָרִים אֵלּוּ סְתוּמִים, וְצָרִיךְ לִפְתֹּחַ אוֹתָם אֵצֶל הַחֲבֵרִים. שֶׁמִּי שֶׁסּוֹתֵם לָהֶם סִתְרֵי הַתּוֹרָה, הוּא מְצַעֵר אוֹתָם. שֶׁלָּרְשָׁעִים, אוֹרוֹת שֶׁל הַסּוֹדוֹת חוֹזְרִים לִהְיוֹת לָהֶם חֹשֶׁךְ. וְהוּא מָשָׁל לְמָמוֹן שֶׁהוּא גָּנוּז – מִי שֶׁחוֹפֵר אוֹתוֹ עַד שֶׁמּוֹצֵא אוֹתוֹ, וְאֵינוֹ שֶׁלּוֹ, חוֹזֵר בְּשִׂכְלוֹ לְחֹשֶׁךְ וַאֲפֵלָה. וּלְמִי שֶׁהוּא שֶׁלּוֹ, מֵאִיר לוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ לַבֶּן אָדָם לְגַלּוֹת סוֹדוֹת סְתוּמִים שֶׁבַּתּוֹרָה.

710. **בְּעָשׂוֹר: ט׳ אִינּוּן לְכָל סִטְרָא, לְקָבֵל ט׳ יַרְזִין דְּיוֹלֶדֶת, כְּזוּוּשְׁבָּן א״וז. מַאן יוֹלֶדֶת. ד׳ מִן אֶזֶד. א״וז, אִיהוּ ט׳, לְד׳ סִטְרִין דְּאָת ד׳, וְאִינּוּן אַרְבָּעִים. א״וז זָכוֹר, ד׳ שָׁמוֹר. הָא אַרְבְּעִין וּתְרֵין.**

710. בְּעָשׂוֹר – תִּשְׁעָה הֵם לְכָל כִּוּוּן, כְּנֶגֶד תִּשְׁעָה חֲדָשִׁים שֶׁל הַיּוֹלֶדֶת, כְּחֶשְׁבּוֹן א״ח. מַהִי יוֹלֶדֶת? אוֹת ד׳ מֵאֶחָד. א״ח, הִיא ט׳, לְאַרְבָּעָה צְדָדִים שֶׁל אוֹת ד׳, וְהֵם אַרְבָּעִים. א״ח – זָכוֹר. ד׳ – שָׁמוֹר. הֲרֵי אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם.

711. **אִשְׁתְּאַר כָּבוֹד, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְאִיהוּ כָּבוֹד ל"ב, ד' זְמִנִּין לְכָל סְטָר דְּאָת ד', הֲרֵי ס"ד לְד' סִטְרִין, רנ"ו. וְאוֹקְמוּהָ, כָּבוֹד לְעֵילָא, ל"ב לְתַתָּא. וּבְגִין דָּא מְיַיחֲדִין בְּכָל יוֹמָא תְּרֵין זְמִנִּין, דְּאַמָּרָן בְּהוּ תְּרֵין זְמִנִּין כָּבוֹד, דְּאִיהוּ ס"ד. וּתְרֵין זְמִנִּין ד' ד' מִן אֶחָ"ד, הֲרֵי ע"ב. הֲרֵי ד' דְּאֶחָ"ד, שְׁלִימוּ דְמ"ב שְׁמָהָן. וּשְׁלִימוּ דְע"ב שְׁמָהָן. וּבְגִין דָּא אַמְרִין בְּמִזְמוֹר לְדָוִד** (תהלים כד) **מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר. וּבְזִמְנָא תִּנְיָינָא מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד.** (ע"כ רעיא מהימנא) (אמר רעיא מהימנא מילין אלין שייך כאן).

711. נִשְׁאָר כָּבוֹד, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. וְהוּא כָּבוֹד ל"ב, אַרְבַּע פְּעָמִים לְכָל צַד שֶׁל אוֹת ד', הֲרֵי ס"ד לְאַרְבָּעָה צְדָדִים – רנ"ו. וּפֵרְשׁוּהוּ – כָּבוֹד לְמַעְלָה, ל"ב לְמַטָּה. וּמִשּׁוּם זֶה מְיַחֲדִים בְּכָל יוֹם פַּעֲמַיִם, שֶׁאוֹמְרִים בָּהֶם פַּעֲמַיִם כָּבוֹד, שֶׁהֵם ס"ד. וּפַעֲמַיִם ד' ד' מֵאֶחָד – הֲרֵי ע"ב. הֲרֵי ד' שֶׁל אֶחָ"ד הִיא שְׁלֵמוּת שֶׁל מ"ב שֵׁמוֹת, וּשְׁלֵמוּת שֶׁל ע"ב שֵׁמוֹת. וּמִשּׁוּם זֶה אוֹמְרִים בְּמִזְמוֹר לְדָוִד, (תהלים כד) מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד ה' עִזּוּז וְגִבּוֹר. וּבְפַעַם שְׁנִיָּה אוֹמְרִים, מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. (ע"כ רעיא מהימנא).

The Faithful Shepherd, Moses, explains that the secrets of the Torah should be revealed and shared among friends. The secrets of the Torah turn into darkness for the wicked. Like hidden money that was dug out, it can not be enjoyed if there is no 'ownership'. The Light shines for those who 'own' it.

I mentioned in previous commentary important tools that help us keep the light by earning it. One of them is the removal of 'Bread of Shame'. It is a spiritual principle that requires from us 'work' or 'payment' for every benefit we receive in this world. Everything comes from the Light and we should appreciate, give thanks and bless it.

During Rosh Hashanah and Yom Kippur, I got 'hit' with the thought that I may cause many people to have Bread of Shame because everything I do and share is unconditionally for free. I made a decision to keep the free and open source of Zohar study because it is Light. It is given to me as a gift and I 'pay' for it by sharing and spreading it where is possible. Thank God we have thousands of subscribers and more come to study without a subscription. My duty is to teach you the spiritual system and its principles and how to benefit from the Zohar.

The Daily Zohar is not an organization and your tithing should go to those that provide spiritual home and support. If you study and benefit from the Daily Zohar then consider small donations to earn the Light revealed in your life with the study. When you support a spiritual channel you share its merit and reveal that Light in your life as Moses taught us above. This principle applies for all the free sources of Light and websites you visit and study from them. Give proportionally according to the value the channel adds to your soul and benefits your life.

Moses continues, 'On the tenth', means nine Sefirot of each side against the nine months of pregnancy and as the numerical value of אח, from the word אחד, 'One', of the Shema Israel prayer. The pregnant woman is the letter ד, numerical

value 4. 9 on each side equals 36 + 4 = 40. Shabbat represents the unification of the Light and the Vessel as One, אחד.
The Ten Commandments appear twice in the Torah. The first is in Exodus 20:7 "זָכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ". "Remember the sabbath day, to keep it holy".
And for the commandment related to Shabbat, the word used is "Remember", "זָכוֹר", with the root word זכר, meaning 'male'.
In the second place, Deuteronomy 5:11, the Torah uses one different word with the commandment of Shabbat and it is "Observe", "Keep".
"שָׁמוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת, לְקַדְּשׁוֹ", "Observe the sabbath day, to keep it holy"
The אח of אחד, 'One', is for זכור, 'Remember', that is the aspect of Zeir Anpin. ד from אחד is for שמור, "observe", "guard", which is the aspect of Malchut. Together it comes to 42 and that refers to the power of Creation.

712. מַאן הֵיכָלוֹ. דָּא הֵיכָל עִלָּאָה פְּנִימָאָה, דְּתַמָּן מִתְקַדְּשָׁא כֻּלָּא. תַּמָּן מְקַדְּשִׁין לְמַאן דְּזָזֵי לְאִתְקַדְּשָׁא. הֵיךְ מְקַדְּשִׁין לֵיהּ בְּהַהוּא הֵיכָלָא. בְּקַדְמִיתָא אִתְפְּתָזוּ תַּרְעִין, וְזַוְד מַפְתְּזָא סִתִּימָא, אַתְקִין וּפָתַזוּ תַּרְעָא זַוְד, לִסְטַר דָּרוֹם, כְּדֵין עָאל כַּהֲנָא רַבָּא בְּהַהוּא פָּתְזָא, וְאוֹדְרוּ בְּהֵימְיָינוּי, וְתִקּוּנוּי. וְאִתְעַטָּר בְּעִטְרָא דִּקְדוּשָׁה וּלְבִישׁ זוּשְׁנָא וְאֶפּוֹדָא, וּמְעִילָא דְּשִׁבְעִין זָגִין וְרִמּוֹנִין, דְּאִינּוּן (שמות כח) פַּעֲמוֹן זָהָב וְרִמּוֹן. וְצִיץ נְזָרָא דְּקוּדְשָׁא עַל מִצְוַזְיֵיהּ, דְּאִתְקְרֵי צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ, וְאִתְקְשַׁט בְּד׳ בִּגְדֵי זָהָב, וּבְד׳ בִּגְדֵי לָבָן. וְעַל הַהוּא צִיץ מ״ב אַתְוָון מְלַהֲטָן בֵּיהּ, וּמְנַצְּצָן עָלֵיהּ, וְנָהִיר כָּל הַהוּא הֵיכָלָא בִּנְהוֹרִין עִלָּאִין. (רעיא מהימנא אסתחר ההוא היכלא לקמן וכו')

712. מיהו הֵיכָלוֹ? זֶה הַהֵיכָל הָעֶלְיוֹן הַפְּנִימִי שֶׁשָּׁם מִתְקַדֵּשׁ הַכֹּל. שָׁם מְקַדְּשִׁים לְמִי שֶׁרָאוּי לְהִתְקַדֵּשׁ. אֵיךְ מְקַדְּשִׁים אוֹתוֹ בְּאוֹתוֹ הֵיכָל? בָּרִאשׁוֹנָה נִפְתָּחִים שְׁעָרִים, וּמַפְתֵּחַ אֶחָד סָתוּם מִתֵּקֵן וּפוֹתֵחַ שַׁעַר אֶחָד, לְצַד דָּרוֹם, וְאָז נִכְנָס הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּאוֹתוֹ פֶּתַח וּמִזְדָּרֵז לַחְגֹּר אֲבָנֵטוֹ וּמַלְבּוּשָׁיו, וּמִתְעַטֵּר בַּעֲטָרָה שֶׁל קְדֻשָּׁה, וְלוֹבֵשׁ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד, וּמְעִיל שֶׁל שִׁבְעִים פַּעֲמוֹנִים וְרִמּוֹנִים, שֶׁהֵם (שמות כח) פַּעֲמוֹן זָהָב וְרִמּוֹן. וְצִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ עַל מִצְחוֹ, וְנִקְרָא צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ, וּמִתְקַשֵּׁט בְּאַרְבָּעָה בִּגְדֵי זָהָב וּבְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן. וְעַל אוֹתוֹ צִיץ יֵשׁ מ״ב אוֹתִיּוֹת שֶׁלּוֹהֲטוֹת בּוֹ וְנוֹצְצוֹת עָלָיו, וּמֵאִיר כָּל אוֹתוֹ הֵיכָל בְּאוֹרוֹת עֶלְיוֹנִים.

713. אִסְתְּוַזַּר הַהוּא מַפְתְּזָא, וּפָתַזוּ סִטְרָא אַזְוָרָא דְּבִסְטַר צָפוֹן, כְּדֵין עָאל לֵוִי, מַעֲשֵׂרָא דְּיַעֲקֹב, דְּאַפְרִישׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְכִנּוֹר דְּעֶשֶׂר נִימִין עִמֵּיהּ, וְאִתְעַטָּר בְּעִטְרוֹי, וּכְדֵין אִסְתְּוַזַּר מַפְתְּזָא, וּפָתַזוּ בְּהַהוּא הֵיכָלָא זַוְד תַּרְעָא, הַהוּא תַּרְעָא דְּקַיְימָא בְּאֶמְצָעִיתָא, עַמּוּדָא דְּלִסְטַר מִזְרָזוּ (דף ר"נ ע"ב) עָאל וְאִתְעַטָּר בְּשִׁבְעִין עִטְרִין, וְאִתְעַטָּר בְּאַרְבַּע אַתְוָון, דְּאִינּוּן תְּרֵיסָר. וְאִתְעַטָּר בְּגִלּוּפִין דְּמָאתָן וְע׳ אֶלֶף עָלְמִין, וְאִתְעַטָּר בְּעִטְרִין דְּסַיְיפֵי

713. מִסְתּוֹבֵב אוֹתוֹ מַפְתֵּחַ וּפוֹתֵחַ צַד אַחֵר שֶׁבְּצַד צָפוֹן, וְאָז נִכְנָס לֵוִי, מַעֲשֵׂר שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁהִפְרִישׁ לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְכִנּוֹר שֶׁל עֲשָׂרָה נִימִים עִמּוֹ, וּמִתְקַשֵּׁט בְּקִשּׁוּטָיו, וְאָז סוֹבֵב הַמַּפְתֵּחַ, וּפוֹתֵחַ בְּאוֹתוֹ הֵיכָל שַׁעַר אֶחָד, אוֹתוֹ שַׁעַר שֶׁעוֹמֵד בָּאֶמְצַע. עַמּוּד שֶׁלְּצַד מִזְרָח עוֹלֶה וּמִתְקַשֵּׁט בְּשִׁבְעִים עִטּוּרִים, וּמִתְקַשֵּׁט בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵם שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה. וּמִתְקַשֵּׁט בַּחֲקִיקוֹת שֶׁל מָאתַיִם וְשִׁבְעִים אֶלֶף עוֹלָמוֹת, וּמִתְקַשֵּׁט בְּקִשּׁוּטִים שֶׁל סוֹף

עָלְמָא עַד סַיְיפֵי עָלְמָא, בְּכַמָּה לְבוּשֵׁי יְקָר, בְּכַמָּה עִטְרִין קַדִּישִׁין. הָעוֹלָם עַד סוֹף הָעוֹלָם בְּכַמָּה מַלְבּוּשֵׁי כָבוֹד, בְּכַמָּה קִשּׁוּטִים קְדוֹשִׁים.

Psalms 29:9
"וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ, אֹמֵר כָּבוֹד"
"and in His temple, all say: 'Honor'."
The Zohar asks, 'What is his Temple?' and answers that it is the inner palace where everything is sanctified and turns Holy. It is the level of Binah that the High Priest enters in the process of drawing light to the world on Yom Kippur. He opens a gate to the south, which is the aspect of the right column and Chessed, as the High Priest himself. He wears four pieces of garments against the four letters of אדני, ADNY, that is the aspect of Malchut.
Then he wears the breastplate and the top garment with 70 bells and decorations. On his head, there is a special 'crown', 'Tzitz', ציץ נזר הקודש, which is the aspect of the letter Y, י, of the YHVH name. The first four garments are white and the additional four are garments of gold. The eight garments represent the letters of the upper יהוה, YHVH, and the lower, אדני, ADNY, name. When he is fully dressed his 'Tzitz', 'crown', shines with 42 letters that we know as the initials of the Ana B'Koach:
אבגיתץקרעשטנגדיכשבטרצתגחקבטנעיגלפזקשקוצית.
From the gate of the north side that represents the left column, Gevurah, enters Levy. The Zohar explains that Jacob dedicated his son, Levy, as a Ma'aser to serve in the Holy.
In the east of the palace, there is another gate that is the aspect of the central column. The High Priest enters through the gate and receives 70 'crowns' that is the secret of the 72 names. (There are only 70 unique names in the table). When he passes through the eastern gate, the High Priest completes the unification of the right and left into the central column and the Light spreads out and fills up Malchut.

714. אִסְתְּוַזַּר הַהוּא מַפְתְּוָזָא, וּפָתַוז לֵיהּ כָּל תַּרְעִין גְּנִיזִין, וְכָל תַּרְעִין דִּקְדוּשִׁין טְמִירִין, וְאִתְקַדַּשׁ בְּהוּ, וְקַיְּימָא תַּמָּן כְּמַלְכָּא. מִתְבָּרֵךְ בְּכַמָּה בִּרְכָאן, מִתְעַטַּר בְּכַמָּה עִטְרִין. כְּדֵין נַפְקֵי כֻּלְּהוּ בְּזִוּבּוּרָא זַוְדָא, מִתְעַטְּרָן בְּעִטְרַיְיהוּ כַּדְקָא יָאוּת. כֵּיוָן דְּנַפְקֵי אִתְעַר לֵיהּ בְּקִשּׁוּטוֹי.

714. וּמִסְתּוֹבֵב אוֹתוֹ מַפְתֵּחַ, וּפוֹתֵחַ לוֹ כָּל הַשְּׁעָרִים הַגְּנוּזִים, וְכָל הַשְּׁעָרִים הַקְּדוֹשִׁים הַנִּסְתָּרִים, וּמִתְקַדֵּשׁ בָּהֶם, וְעוֹמֵד שָׁם כְּמֶלֶךְ. וּמִתְבָּרֵךְ בְּכַמָּה בְּרָכוֹת, וּמִתְקַשֵּׁט בְּכַמָּה קִשּׁוּטִים. אָז יוֹצְאִים כֻּלָּם בְּחִבּוּר אֶחָד, מִתְקַשְּׁטִים בְּקִשּׁוּטִים כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. כֵּיוָן שֶׁיּוֹצְאִים, מְעוֹרֵר אוֹתוֹ בְּקִשּׁוּטָיו.

715. וְהַאי זַוְיָה אִתְעָרָא, וְאַזְעִירַת גְּרָמָה, מִגּוֹ רְזִימוּ דְּשִׁירָתָא, הֵיךְ אַזְעָרַת גְּרָמָה מִגּוֹ רְזִימוּ דְּשִׁירָתָא, אַזְעָרַת גְּרָמָה זְעֵיר זְעֵיר, עַד דְּאִתְעֲבִידַת נְקוּדָה זַוְדָא. כֵּיוָן דְּאִיהִי אַזְעִירַת גְּרָמָה, (בשירתא) כְּדֵין כְּתִיב, (שמות ב) וַיֵּלֶךְ אִישׁ

715. וְחַיָּה זוֹ מִתְעוֹרֶרֶת וּמְמַעֶטֶת עַצְמָהּ מִתּוֹךְ אַהֲבָה שֶׁל הַשִּׁירָה. אֵיךְ מְמַעֶטֶת עַצְמָהּ מִתּוֹךְ אַהֲבָה שֶׁל הַשִּׁירָה? הִמְעִיטָה עַצְמָהּ מְעַט מְעַט, עַד שֶׁנַּעֲשֵׂית נְקֻדָּה אַחַת. כֵּיוָן שֶׁהִיא הִקְטִינָה עַצְמָהּ (בְּשִׁירָה), אָז כָּתוּב (שמות ב) וַיֵּלֶךְ אִישׁ מִבֵּית לֵוִי

מִבֵּית לֵוִי וַיִּקָּחוּ אֶת בַּת בַּת לֵוִי. בַּת לֵוִי וַדַּאי, מִסִּטְרָא דִשְׂמָאלָא. הֵיאַךְ אָזִיד לָהּ. אוֹשִׁיט שְׂמָאלָא תְּזוּזוֹת רֵישַׁהּ מִגּוֹ זְבִיבוּ.

וַיִּקַּח אֶת בַּת בַּת לֵוִי. בַּת לֵוִי וַדַּאי, מִצַּד הַשְּׂמֹאל. אֵיךְ אוֹחֵז אוֹתָהּ? מוֹשִׁיט שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשָׁהּ מִתּוֹךְ חִבָּה.

716. וְאִי תֵּימָא, כֵּיוָן דְּאִיהִי נְקוּדָה זְדָא, אֵיךְ יָכִיל לְאַזְדָּא בִּנְקוּדָה זְעֵירָא. אֶלָּא לְגַבֵּי עֵילָא, כָּל מַה דְּהוּא מִלָּה זְעֵירָא, דָּא תּוּשְׁבַּזְתָּא, וְדָא עָלוּיָיא וְרַב בִּרְבוּ עִלָּאָה. מִיַּד כַּהֲנָא רַבָּא אִתְעַר לָהּ, וְאָזִיד לָהּ, וְזָבִיק לָהּ, דְּאִלּוּ הֲוָות רַבְּרְבָא, לָא יַכְלִין לְאַזְדָּא כְּכֹלָּ. אֲבָל כֵּיוָן דְּאַזְעִירַת גַּרְמָהּ, וְאִיהִי נְקוּדָה זְדָא, כְּדֵין אֲזָדִין בָּהּ, וְסַלְקִין לָהּ לְעֵילָא, כֵּיוָן דְּסַלְקִין לָהּ, וְיָתְבָא בֵּין תְּרֵין סִטְרִין אִלֵּין, כְּדֵין הַהוּא עַמּוּדָא דְּקַיְּימָא בְּאֶמְצָעִיתָא, אִתְזַוַּגָּר בַּהֲדָהּ בְּזָבִיבוּ דְּנִשִׁיקִין, בְּרִזּוּמוּ דְּזִבּוּרָא זְדָא. כְּדֵין (בראשית כט) וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל, בְּרִזּוּמוּ דְּנִשִׁיקִין מִתְדַּבְּקָן דָּא בְּדָא, בְּלָא פָּרוּדָא, עַד דְּנַקְטָא נַפְשָׁא דְּעַנּוּגִין כַּדְקָא יָאוּת.

716. וְאִם תֹּאמַר, כֵּיוָן שֶׁהִיא נְקֻדָּה אַחַת, אֵיךְ יָכוֹל לֶאֱחֹז בִּנְקֻדָּה קְטַנָּה? אֶלָּא אֵצֶל הָעֶלְיוֹן, כָּל מַה שֶׁהוּא דָּבָר קָטָן, זֶה שֶׁבַח וְזוֹ מַעֲלָה וּגְדֻלָּה בַּגֹּדֶל הָעֶלְיוֹן. מִיָּד הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מְעוֹרֵר אוֹתָהּ, וְאוֹחֵז בָּהּ וּמְחַבֵּק אוֹתָהּ. שֶׁאִלּוּ הָיְתָה גְּדוֹלָה, לֹא יְכוֹלִים לְהִתְאַחֵד כְּלָל. אֲבָל כֵּיוָן שֶׁמַּקְטִינָה עַצְמָהּ, וְהִיא נְקֻדָּה אַחַת, אָז אוֹחֲזִים בָּהּ וּמַעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה. וְכֵיוָן שֶׁמַּעֲלִים אוֹתָהּ וְיוֹשֶׁבֶת בֵּין שְׁנֵי צְדָדִים אֵלּוּ, אָז אוֹתוֹ עַמּוּד שֶׁעוֹמֵד בָּאֶמְצַע מִתְחַבֵּר עִמָּהּ בְּחִבָּה שֶׁל נְשִׁיקוֹת, בְּאַהֲבָה שֶׁל חִבּוּר אֶחָד. אָז נֶאֱמַר (בראשית כט) וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל, בָּאַהֲבָה שֶׁל הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁמִּתְחַבְּרִים זֶה בָּזֶה בְּלִי פֵּרוּד, עַד שֶׁלּוֹקַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָעֲנוּגִים כְּמוֹ שֶׁרָאוּי.

When the right and the left column are in unification with the central column, the ‘key’, which is Da’at, opens all the concealed gates. The lights from Chokhmah and Binah come down to Zeir Anpin united as one light. Zeir Anpin is then awakened with love to Malchut.

Song of Songs 2:6

“שְׂמֹאלוֹ תַּחַת לְרֹאשִׁי, וִימִינוֹ תְּחַבְּקֵנִי”

“Let his left hand be under my head, and his right hand embrace me”

Malchut at this stage is still on the left column. The High priest, who is the aspect of Chassadim of the right column, turns to hold her head while she reduces and lowers herself to a point under Yessod of Zeir Anpin and the central column.

Genesis 29:11

“וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב, לְרָחֵל; וַיִּשָּׂא אֶת-קֹלוֹ, וַיֵּבְךְּ”

“And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept.”

Jacob is the central column and Rachel is Malchut. When he raised his voice and cried he actually created a bridge from Malchut to Chokhmah and Binah. The secrets of the voices are concealed in Psalms 29 that we sing every Friday night when we elevate ourselves with Malchut, the ‘Bride’, to Binah, through the 7 voices that are the rungs of Zeir Anpin to Binah.

717. בְּשַׁעְתָּא דְּנַקְטָא נַפְשָׁא דְּעַנּוּגִין כַּדְקָא יָאוּת, וּבַעְיָא לְפַקְדָּא לְזֵילָהָא, מִתְכַּנְּשִׁין כֻּלְּהוּ, וְקָרְיִין

717. בְּשָׁעָה שֶׁלּוֹקַחַת אֶת הַנֶּפֶשׁ שֶׁל הָעֲנוּגִים כְּמוֹ שֶׁרָאוּי וְרוֹצָה לְצַוּוֹת

לָהּ מִגּוֹ הֵיכָלָא קַדִּישָׁא, כָּבוֹד כָּבוֹד כָּבוֹד. בְּהֵיכָלָא קַדִּישָׁא אַבָּא וְאִמָּא, פַּתְזֵי וְאַמְרֵי מִקּוּדָּשׁ מִקּוּדָּשׁ. כְּדֵין יַרְזָא אִתְקַדָּשׁ כַּדְקָא יָאוּת. וּכְדֵין כְּתִיב, וּבַזְזֶדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, רִאשׁוֹן וַדַּאי, וְעַל דָּא מִשְּׁכוּ וְגוֹ'. וְעַל דָּא בֶּעָשׂוֹר לַזְזֶדֶשׁ הַזֶּה, דְּאִתְזַוַּגָּר סִיהֲרָא בְּשִׁמְשָׁא, וּמַה דַּהֲוַת (נקטא) נְקוּדָה זְוָרָא, כַּד נַזְוָתָא אִתְפָּשַׁט זְעֵיר זְעֵיר, וְאִתְמַלְיָיא, וְאִתְעָבִידַת ה', מַלְיָיא מִכָּל סִטְרִין, מִתְקַדְּשָׁא כַּדְקָא יָאוּת.

לְחֵילוֹתֶיהָ, מִתְאַסְּפִים כֻּלָּם, וְקוֹרְאִים לָהּ מִתּוֹךְ הַהֵיכָל הַקָּדוֹשׁ: כָּבוֹד כָּבוֹד כָּבוֹד. בַּהֵיכָל הַקָּדוֹשׁ אַבָּא וְאִמָּא פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים: מְקֻדָּשׁ מְקֻדָּשׁ. וְאָז הַלְּבָנָה מִתְקַדֶּשֶׁת כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְאָז כָּתוּב וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן. רִאשׁוֹן וַדַּאי. וְעַל זֶה נֶאֱמַר מִשְּׁכוּ וְגוֹ'. וְעַל זֶה נֶאֱמַר בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה. שֶׁמִּתְחַבֶּרֶת הַלְּבָנָה בַּשֶּׁמֶשׁ, וּמַה שֶּׁהָיְתָה לוֹקַחַת נְקֻדָּה אַחַת, כַּאֲשֶׁר יוֹרֶדֶת, מִתְפַּשֶּׁטֶת מְעַט מְעַט וּמִתְמַלֵּאת, וְנַעֲשֵׂית אוֹת ה' מְלֵאָה מִכָּל הַצְּדָדִים, מִתְקַדֶּשֶׁת כְּמוֹ שֶׁרָאוּי.

718. רעיא מהימנא (דף ר"נ ע"א) אִסְתְּזַר הַהוּא הֵיכָלָא, וּפָתְזוּ תַּרְעָא אַזְרָא דְּסִטְרָ דָּרוֹם (ד"א צפון) בְּשִׁבְעִין וּתְרֵין עִטְרִין. לְבָתַר אַפְתְּזוּ תַּרְעָא תְּלִיתָאָה, לְסִטְרָ מִזְרָח, בְּזַזְמִשִּׁין (ותרין) נְהוֹרִין, דְּזַזְמִשִּׁין תַּרְעִין דְּבִינָה. לְבָתַר אַפְתְּזוּ תַּרְעָא אַזְרָא דְּלִסְטְרָ צָפוֹן (ד"א מערב), בְּע"ב עִטְרִין, וְכֻלְּהוּ רמ"ז בְּזוּשְׁבָּן תֵּיבִין דְּפָרְשִׁיָּין דְּקִרְיַאת שְׁמַע. וּמַה דְּבְקַדְמֵיתָא הַהִיא זַיְיָה הֲוַת זְעֵירָא, בְּהַהוּא זְמָנָא אִתְרְבִיאַת, הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, דְּאִיהוּ כָּבוֹד עִלָּאָה וְתַתָּאָה.

718. מִסְתּוֹבֵב אוֹתוֹ הֵיכָל, וּפוֹתֵחַ שַׁעַר אַחַר שֶׁל צַד דָּרוֹם (צָפוֹן) בְּשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם עֲטָרוֹת. וְאַחַר כָּךְ פּוֹתֵחַ שַׁעַר שְׁלִישִׁי לְצַד מִזְרָח בַּחֲמִשִּׁים (וּשְׁנַיִם) אוֹרוֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים שַׁעֲרֵי בִינָה. לְבַסּוֹף פּוֹתֵחַ שַׁעַר אַחֵר שֶׁל צַד צָפוֹן (מַעֲרָב) בְּשִׁבְעִים וּשְׁתַּיִם עֲטָרוֹת, וְכֻלָּם בְּחֶשְׁבּוֹן רמ"ח תֵּבוֹת שֶׁל פָּרָשִׁיּוֹת קְרִיאַת שְׁמַע. וּמַה שֶׁבַּהַתְחָלָה הָיְתָה אוֹתָהּ חַיָּה קְטַנָּה, בְּאוֹתוֹ זְמַן נִגְדֶּלֶת. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה ו) מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא כָּבוֹד עֶלְיוֹן וְתַחְתּוֹן.

When Malchut accepts the pleasures of the soul she is filled with Light of Glory and Chokhmah and Binah sanctify her connection with Zeir Anpin. Then the Light from all the nine Sefirot above her spreads and grows inside of her. The small point that she was before now turns into a full-size H, ה, that is the last letter of the YHVH name. To explain the process, I use the process of creating life in this world. From Keter comes the spark of light that 'ignites' Chokhmah (Father) to connect to Binah (Mother). This is the higher level of male and female that resides in our right and left brains. These are the Right and Left Gates of the upper level that the High priest opens in the process of drawing light on Yom Kippur. When the two gates are open, the male and female bond and the brain raises the consciousness of the connection. This bond creates balance and the central column, the eastern gate, is open to let the light flow. On the lower level, this is when the man draws light from the brain and through the brain channels through the spine, and the energy flows down. This is the result of the bond that is the Sefirah of Da'at, Knowledge, as in "And Adam knew Eve …". The High

Priest turns to the left and channels the light to the head of ‘Malchut’. Down here the man holds the head of his wife, lowers her down because the light comes from above and kisses her with love. Love is אהבה, with the numerical value of 13, same as for אחד, ‘one’, that we studied in DZ 1325 and 1326. The kiss establishes the balance and unity that allows the Light to flow through Da’at between the right and the left down to Yessod (penis) and through the י, Y, of Yessod, יסוד, fills the vessel. Yessod is י and סוד, meaning ‘secret’ of the י, Y. ‘Secret’ is numerically 70 and it reveals the connection of all the Sefirot from Da’at through Zeir Anpin to Malchut. The Zohar reveals that at the end of the connection the gate of the west, which is Yessod, opens with 72 עטרות, ‘crowns’. The head of the penis is called in Hebrew עטרה, ‘crown’. 70 comes from the סוד, ‘secret’, of Yessod and the 2 is for Zeir Anpin, man, and Malchut, his wife. Isaiah 6:3 “וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמַר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת; מְלֹא כָל-הָאָרֶץ, כְּבוֹדוֹ” “And one called unto another, and said: Holy, holy, holy, is YHVH of hosts; the whole earth is full of His glory” When the three columns are together in holiness then the earth, Malchut, is filled with Light. Understanding this process benefits us in everything we do in life and not just when making love with our spouse. Every good idea in our brain (after we filter the negative ones) should be processed as a gift of love from the Light and through the opening of the spiritual gates, we can draw light to fulfill and manifest the idea.

719. כַּד מָטֵי לְזַ"י עָלְמִין, דְּבֵיהּ זַ"י בִּרְכָאן דְּצָלוֹתָא, וּפָתַזוּ בֵּיהּ (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּחוּ וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. כְּדֵין עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אִתְזַוַּגָּר בַּהֲדָהּ בְּזִוְּגִיבוּ דְּנִשִּׁיקִין דְּשִׂפְוָון, וְאִינּוּן נָצוּז וְהוֹד, דְּלָשׁוֹן אִיהוּ צַדִּיק בֵּינַיְיהוּ. לְשׁוֹן לְמוּדִים בְּהַהוּא זִמְנָא, (בראשית כט) וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל, כְּדֵין קָרָאן לְהַהִיא זִוָּיָה כָּבוֹד כְּבוֹד אַבָּא וְאִימָּא, מְקוּדָּשׁ מְקוּדָּשׁ. כְּדֵין יַרְזָא אִתְקַדְּשָׁא כַּדְקָא יָאוּת, כְּדֵין וּבְזוּדָשׁ הָרִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וַדַּאי.

719. כַּאֲשֶׁר מַגִּיעַ לְחַ"י עוֹלָמוֹת, שֶׁבּוֹ ח"י בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה, וּפָתַח בּוֹ פָּסוּק (תהלים נא) אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. אָז הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי מִתְחַבֵּר עִמָּהּ בַּחֲבִיבוּת שֶׁל נְשִׁיקוֹת הַשְּׂפָתַיִם, שֶׁהֵם נֵצַח וְהוֹד, וְהַלָּשׁוֹן הוּא צַדִּיק בֵּינֵיהֶם. לְשׁוֹן לִמּוּדִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן נֶאֱמַר, (בראשית כט) וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב לְרָחֵל. וְאָז קוֹרְאִים לְאוֹתָהּ חַיָּה כָּבוֹד כָּבוֹד, אַבָּא וְאִמָּא, מְקֻדָּשׁ מְקֻדָּשׁ. אָז הַיֶּרַח מִתְקַדֵּשׁ כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, וְאָז נֶאֱמַר וּבַחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, רִאשׁוֹן וַדַּאי.

720. וּכְדֵין מִשְׁכּוּ. וְעַל דָּא בֶּעָשׂוֹר לַזּוּדָשׁ הַזֶּה, דְּאִתְזַוַּגָּר סִיהֲרָא קַדִּישָׁא בְּשִׁמְשָׁא. דְּאִתְמַר בֵּיהּ, (תהלים פד) כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים (צבאות). וּמַה דַּהֲוַת נְקוּדָה זְעֵירָא, (ס"א כגוונא דא) אִתְמַלְּאַת בְּסִיהֲרָא, וּכְדֵין אִיהִי הַזּוּדָשׁ מְלֵא. (דף ר"נ ע"ב) וְסִיהֲרָא אִתְמַלְיָיא כְּגַוְונָא דָא. מְלֵא כָּל

720. וְאָז מִשְׁכוּ. וְעַל זֶה נֶאֱמַר בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה, שֶׁמִּתְחַבֶּרֶת הַלְּבָנָה הַקְּדוֹשָׁה בַּשֶּׁמֶשׁ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהלים פד) כִּי שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן ה' אֱלֹהִים (צְבָאוֹת). וּמַה שֶּׁהָיְתָה נְקֻדָּה קְטַנָּה, (כְּמוֹ זֶה) מִתְמַלֵּאת בַּלְּבָנָה, וְאָז הוּא חֹדֶשׁ מָלֵא. וְהַלְּבָנָה מִתְמַלֵּאת כְּמוֹ זֶה , מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בַּהַתְחָלָה חֲסֵרָה, וְכָעֵת בִּשְׁלֵמוּת. (ע"כ רעיא מהימנא).

הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּקַדְמִיתָא זָסֵר, וּכְעַן בְּשִׁלִּימוּ. (ע"כ רעיא מהימנא) (ר' חייא פתח וכו')

The unification of Zeir Anpin and Malchut through Yessod is the secret of the Shema Israel prayer. When one reaches the standing silent prayer with the 18 blessings, Zeir Anpin, that is the central column, connects with 'kissing of the lips'. What is the meaning of it? When we open the silent prayer we use a verse of Psalms 51:17 "אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח; וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ" "O Lord (ADNY), open my lips; and my mouth shall declare your praise" The prayer has 18 blessings and should be spoken in a silent voice or whisper that cannot be heard by a person standing next to us. It is beneficial to move our lips when following the prayer. The lips are Netzach and Hod and between them is Yessod. It is the Sefirah that channels the Light to the world, Malchut. The special words of our prayers reveal the Light when we conduct our prayers with proper consciousness of unification of the Light and the vessel. Genesis 29:11 " וַיִּשַּׁק יַעֲקֹב, לְרָחֵל; וַיִּשָּׂא אֶת-קֹלוֹ, וַיֵּבְךְ" "And Jacob kissed Rachel, and lifted up his voice, and wept." As we explained in DZ 1328, Jacob is the aspect of Zeir Anpin, central column, and Rachel is for Malchut. When they met for the first time Jacob 'knew' Rachel on the spiritual level. Their kiss was a unification of spiritual levels and not physical. The word for kiss, in Hebrew, is also related to the aspect of connecting the line (Malchut) to the circle that is like the Light has, with no beginning or end. The sages teach us "As above, so below" and the Torah tells us that God created us in his "own image". Every action is this world connects us to spiritual forces and energies. One can make love to his wife with great pleasure on the physical level, but with proper consciousness, they can draw great and lasting light into their lives. One can speak words of no value that drain his energy, but also can speak words that spread the light and read the sacred text that adds light and expands his vessel. From the New York Times; http://www.nytimes.com/2013/10/09/science/englert-and-higgs-win-nobel-physics-prize.html?_r=0 "Two theoretical physicists who suggested that an invisible ocean of energy suffusing space is responsible for the mass and diversity of the particles in the universe won the Nobel Prize in Physics on Tuesday morning". In 1964 the scientists came with the theory of the "God's Particle", and last year they 'discovered' it after investing billions of dollars in building the Large Hadron Collider at CERN, in Switzerland. Why don't they call the 'invisible ocean of energy' of GOD? Maybe now it's time for courageous scientists to give it the true name, that is YHVH. Deuteronomy 4 :35 - " אַתָּה הָרְאֵתָ, לָדַעַת, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים: אֵין עוֹד, מִלְּבַדּוֹ" "It was shown to you, that YHVH, He is God; there is none else beside Him" :39 - " וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם, וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל-לְבָבֶךָ, כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים, בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל-הָאָרֶץ מִתָּחַת: אֵין עוֹד" "Know therefore today, and lay it to your heart, that the LORD is God in heaven above and on the earth beneath; there is no other" Every atom in our body and the world around us is part of the 'ocean of energy' that is the system of YHVH. The tool to connect to this force is the sacred words of the prayers and the Zohar. Because of the negativity in the world, most

people have a polluted ‘ocean of energy’. When we read, listen and study the Zohar, we purify this ocean, to have a better soul and life.

721. רִבִּי חִיָּיא פָּתַח, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ פֶּסַח וְגוֹ׳. אִיתְּמָרָא דְּאִיהוּ פְּסִוָּא אֲמַאי. אֶלָּא דַּוְזַלָא דְּמִצְרָאֵי, וְאֶלָהָא דִּלְהוֹן, הֲוָה אִתְּמָרָא. בְּגִין דְּמִצְרָאֵי פַּלְוִזִין לְמַזַּל טָלֶה, וּבְגִין כָּךְ פַּלְוִזִין לְאִיתְּמָרָא. תָּא חֲזֵי, כְּתִיב (שמות ח) הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם. מַאי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם. וְכִי עַל דְּשַׁנְּאִין לֵיהּ, כְּתִיב תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם. אֶלָּא דַּוְזַלָא דְּמִצְרָאֵי, וְאֶלָהָא דִּילְהוֹן, אִקְרֵי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם. כְּמָה דִּכְתִיב, (דברים יח) כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם, דַּוְזַלָא דִּשְׁאַר עַמִּין.

721. רבי חיא פתח, באַרבָּעה עשר יום לַחֹדֶשׁ פֶּסַח וגו׳. שֶׁה שֶׁהוּא פֶּסַח, מַדּוּעַ? אֶלָּא יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרִים וֵאלוֹהַּ שֶׁלָּהֶם הָיָה שֶׁה. מִשּׁוּם שֶׁהַמִּצְרִים עוֹבְדִים לְמַזַּל טָלֶה, וּמִשּׁוּם זֶה עוֹבְדִים לַשֶּׂה. בֹּא וּרְאֵה, כָּתוּב (שמות ח) הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם. מַהִי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם? וְכִי עַל שֶׁשּׂוֹנְאִים אוֹתוֹ כָּתוּב תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם? אֶלָּא יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרִים וְהָאֱלוֹהַּ שֶׁלָּהֶם נִקְרָא תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (דברים יח) כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם, יִרְאָתָם שֶׁל שְׁאָר הָאֻמּוֹת.

722. תָּא חֲזֵי זְכוּתָא דְּיוֹסֵף, דִּכְתִיב, (בראשית מז) וּמִקְּצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים, וְאוֹלִיף לוֹן לְמֵימַר, אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ. וְכִי מַלְכָּא דְּהַוָה שַׁלִּיט עַל כָּל אַרְעָא, וְאַבָּא לְמַלְכָּא, עָבִיד כְּדָא, וְעָבִיד לַאֲזוּוֹי דְּיִשְׁנָאוּן (דף רנ"א ע"א) לְהוֹן, וְלָא יַזְשְׁבּוּן לְהוֹן. (למעבד להון רועי צאן) אֶלָּא וַדַּאי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם, דַּוְזַלָא וְאֱלָהָא דִּילְהוֹן אִקְרֵי הָכִי, וְעַל דָּא כְּתִיב, (שמות ח) הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם.

722. בֹּא וּרְאֵה חָכְמָתוֹ שֶׁל יוֹסֵף, שֶׁכָּתוּב (בראשית מז) וּמִקְּצֵה אֶחָיו לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים, וּמְלַמֵּד אוֹתָם לוֹמַר, אַנְשֵׁי מִקְנֶה הָיוּ עֲבָדֶיךָ. וְכִי יוֹסֵף שֶׁהָיָה מֶלֶךְ שֶׁהָיָה שׁוֹלֵט עַל כָּל הָאָרֶץ, וְאָב לְמַלְכוּת, עָשָׂה כָּךְ, וְעָשָׂה לְאֶחָיו שֶׁיִּשְׂנְאוּ אוֹתָם וְלֹא יַחֲשִׁיבוּ אוֹתָם (שֶׁיַּעֲשׂוּ מֵהֶם רוֹעֵי צֹאן)?! אֶלָּא וַדַּאי תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם, יִרְאָה וֵאלוֹהַּ שֶׁלָּהֶם נִקְרָא כָּךְ, וְעַל זֶה כָּתוּב (שמות ח) הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם.

Genesis 47:2 “וּמִקְּצֵה אֶחָיו, לָקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים; וַיַּצִּגֵם, לִפְנֵי פַרְעֹה” ”And from among his brethren, he took five men and presented them unto Pharaoh” Joseph took the five weakest brothers (relatively) and presented them as shepherds before Pharaoh. The Egyptians treated shepherds as low-level servants, so why Joseph, who was the second to Pharaoh, presented a low image of his brothers and family to Pharaoh? Joseph wanted to protect his brothers, so he put them in the land of Goshen, a place where they had fruitful land and freedom to grow stronger and benefit from the riches of Egypt. The Egyptians worshiped the ram and they didn’t eat it. Taking care of the sheep gave the Israelites control over the God of the Egyptians.

723. אָמַר יוֹסֵף, כָּל (בראשית מז) מֵיטַב מִצְרַיִם הִיא אֶרֶץ רַעְמְסֵס, וְהַהִיא אַרְעָא אַפְרִישׁוּ לְדַוְזַלָא דִּלְהוֹן, לְרַעְיָא וּלְמֵיהַךְ בְּכָל עַנּוּגִין דְּעָלְמָא. וְכָל

723. אָמַר יוֹסֵף, כָּל מֵיטַב מִצְרַיִם הִיא אֶרֶץ רַעְמְסֵס, וְאוֹתָהּ אֶרֶץ הִפְרִישׁוּ לְיִרְאָתָם, לִרְעוֹת וְלָלֶכֶת בְּכָל תַּעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם. וְכָל הַמִּצְרִים הֶחְשִׁיבוּ לְאֵלֶּה

מִצְרָאֵי זְשִׁיבוּ לְאִינּוּן דְּרָעָאן לְדַזְזַלֵּיהוֹן, כְּדַזְזַלֵּיהוֹן. אַעֲבִיד לְאַזַּי דְּיַרְתּוּן הַהִיא אַרְעָא, וְיִסְגְּדוּן לוֹן מִצְרָאֵי, וַיַּזְשִׁבוּן לוֹן כַּדְקָא יָאוּת. וְהַיְינוּ דִּכְתִיב, (בראשית מז) כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רוֹעֵה צֹאן, מְזַשְּׁבִין לוֹן כְּדַזְזַלֵּיהוֹן.

שְׁרוּעִים לְיִרְאָתָם, כִּיְרָאָתָם. אֶעֱשֶׂה לְאַחַי שֶׁיִּירְשׁוּ אוֹתָהּ אֶרֶץ, וְיִשְׁתַּחֲווּ לָהֶם הַמִּצְרִים, וַיַּחֲשִׁיבוּ אוֹתָם כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (בראשית מו) כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם כָּל רֹעֵה צֹאן. מַחֲשִׁיבִים אוֹתָם כְּיִרְאָתָם.

724. אָמַר רִבִּי יוֹסֵי, וְהָא תָּנִינָן כְּמָה דְּאִתְפְּרַע קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵאִינּוּן דְּמַלְוֵזֵי לְעַבּוֹדָה זָרָה, הָכִי אִתְפְּרַע מֵעַבּוֹדָה זָרָה מַמָּשׁ, וְכִי יוֹסֵף עָבִיד לַאֲזוֹוֵי עַבּוֹדָה זָרָה. אָמַר לֵיהּ, לָא עָבִיד יוֹסֵף לַאֲזוֹוֵי עַבּוֹדָה זָרָה, אֶלָּא עָבִיד לוֹן לְשַׁלְטָאָה עַל עַבּוֹדָה זָרָה דִּילְהוֹן, וּלְאַכְפְּיָא עַבּוֹדָה זָרָה דִּילְהוֹן תְּזוּזוֹת יְדֵיהוּ, וּלְרַדְאָה לוֹן בַּמֵּקֵל. (אמר רעיא מהימנא כגון, בסוף דף שקודם זה) אָמַר יוֹסֵף, אִי יִשְׁלְטוּן אַזַּי עַל עַבּוֹדָה זָרָה דִּילְהוֹן, כָּל שֶׁכֵּן דְּיִשְׁלְטוּן עַל גַּרְמַיְיהוּ, וּבְגִין כָּךְ אוֹתִיב לוֹן בְּמֵיטַב אַרְעָא, וְאַשְׁלִיט לוֹן עַל כָּל אַרְעָא.

724. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, וַהֲרֵי לָמַדְנוּ, כְּמוֹ שֶׁנִּפְרַע הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵאֵלּוּ שֶׁעוֹבְדִים לַעֲבוֹדָה זָרָה – כָּךְ נִפְרַע מֵעֲבוֹדָה זָרָה מַמָּשׁ. וְכִי יוֹסֵף עָשָׂה לְאֶחָיו עֲבוֹדָה זָרָה?! אָמַר לוֹ, לֹא עָשָׂה יוֹסֵף לְאֶחָיו עֲבוֹדָה זָרָה, אֶלָּא עָשָׂה לָהֶם שֶׁיִּשְׁלְטוּ עַל הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם, וְלִכְפּוֹת הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם תַּחַת יְדֵיהֶם וְלִרְדּוֹתָם בְּמַקֵּל. אָמַר יוֹסֵף, אִם יִשְׁלְטוּ אַחַי עַל הָעֲבוֹדָה זָרָה שֶׁלָּהֶם, כָּל שֶׁכֵּן שֶׁיִּשְׁלְטוּ עַל עַצְמָם, וּמִשּׁוּם זֶה הוֹשִׁיב אוֹתָם בְּמֵיטַב הָאָרֶץ וְהִשְׁלִיט אוֹתָם עַל כָּל הָאָרֶץ.

725. וְעַל דָּא אִמְרָא דְּאִיהוּ פֶּסַח מַדּוּעַ אֲמַאי. אֶלָּא דַּזְזַלָּא דְּמִצְרָאֵי, וְאֶלָהָא דִּילְהוֹן הֲוָה אִימְרָא. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מִבְּעָשׁוֹר לַזּוֹדֶשׁ סִיבוּ דַּזְזַלָּא דִּילְהוֹן דְּמִצְרָאֵי, וְתִפְשׁוּ לֵיהּ, וִיהֵא אָסוּר וְתָפֵיש בִּתְפֵישָׁה דִּילְכוֹן, יוֹמָא זַד וּתְרֵין וְג׳, וּבְיוֹמָא ד׳, אַפִּיקוּ לֵיהּ לְדִינָא, וְאִתְכְּנָשׁוּ עָלֵיהּ.

725. וְעַל זֶה שֶׁה שֶׁהוּא פֶּסַח – מַדּוּעַ? אֶלָּא יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרִים וֵאלוֹהַּ שֶׁלָּהֶם הָיָה הַשֶּׂה. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: מִבְּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ קְחוּ אֶת יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרִים, וְתִפְשׂוּ אוֹתוֹ, וְיִהְיֶה קָשׁוּר וְתָפוּס בִּתְפִיסָה שֶׁלָּכֶם יוֹם אֶחָד וּשְׁנַיִם וּשְׁלִשָׁה, וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ לְדִין וְהֵאָסְפוּ עָלָיו.

Genesis 47:11

וַיּוֹשֵׁב יוֹסֵף, אֶת-אָבִיו וְאֶת-אֶחָיו, וַיִּתֵּן לָהֶם אֲחֻזָּה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּמֵיטַב הָאָרֶץ בְּאֶרֶץ רַעְמְסֵס–כַּאֲשֶׁר, צִוָּה פַּרְעֹה"

"So Joseph settled his father and his brothers and gave them a possession in the land of Egypt, in the best of the land, in the land of Ramses, as Pharaoh had ordered."

The Egyptians worshiped the constellation of Aries. Pharaoh let the Israelites settle in the best land of Egypt because as shepherds they were taking care of the sheep, the ram that they worshiped as a god.

Joseph gave his brothers the control over the idols of the Egyptians and by that, the control over Egypt.

Just before the tenth plague that was the death of the firstborn in Egypt, God gave the last instruction:
Exodus 12:2,3
”הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם, רֹאשׁ חֳדָשִׁים: רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם, לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה.”
”דַּבְּרוּ, אֶל-כָּל-עֲדַת יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר, בֶּעָשֹׂר, לַחֹדֶשׁ הַזֶּה: וְיִקְחוּ לָהֶם, אִישׁ שֶׂה לְבֵית-אָבֹת–שֶׂה לַבָּיִת.”
“This month shall be for you the beginning of months. It shall be the first month of the year for you.”
“Speak to all the congregation of Israel, saying, ‘On the tenth of this month they are each to take a lamb for themselves, according to their fathers’ households, a lamb for each household’.”
On the Tenth day (the aspect of the complete ten Sefirot) of the first month (the head and the root of the year), which is the month of Aries, God gave the final ‘blow’ to the Egyptians. Following God’s instructions, each of the Israelites took a lamb that is the symbol of Egyptians’ god into their homes. On the fourteenth day of Aries, they slaughtered the lamb, put from its blood on their doorposts and door frames, then they roasted the meat (not raw or cooked in water, so it went through the transformation of fire) for eating it at night. That night God removed the ‘heads’ of the Egyptians from the earth, leaving them powerless.
Exodus 12:12
” וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ-מִצְרַיִם, בַּלַּיְלָה הַזֶּה, וְהִכֵּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם, מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה; וּבְכָל-אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים, אֲנִי יְהוָה”
”For I will pass through the land of Egypt that night, and I will strike all the firstborn in the land of Egypt, both man and beast; and on all the gods of Egypt I will execute judgments: I am YHVH.”
That night was the same night that we celebrate Passover every year since then. It is called Passover because God passed over the homes of the Israelite families. Those who demonstrated control over the idol of the Egyptians and slaughtered the lamb were saved. Their actions removed the judgments, giving them freedom from the desire for the self alone that bounded and enslaved them all the years of their stay in Egypt.
When God made the covenant with Abraham he showed him the future of his descendants:
Genesis 15:14
”וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ, דָּן אָנֹכִי; וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ, בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל”
”But I will punish the nation that enslaves them, and in the end, they will come away with great wealth.”
God’s plan was to give the Israelites the opportunity to have full control over the physical level, code name Egypt, and the desire for the self alone that is the negative aspect that exists in Malchut.

726. **וּבְשַׁעֲתָא דְּמִצְרָאֵי הֲווֹ שַׁמְעִין קָל דַּזְוַלָּא דִּילְהוֹן, דְּתָפֵישׁ בִּתְפֵישָׁה דְּיִשְׂרָאֵל, וְלָא יַכְלִין לְשֵׁזָבָא לֵיהּ, הֲווֹ בָּכָאן, וַהֲוָה קַשְׁיָא עָלַיְיהוּ, כְּאִילּוּ גַּרְמַיְיהוּ אִתְעֲקִידוּ לְקָטְלָא. אָמַר קוּדְשָׁא**

726. וּבְשָׁעָה שֶׁהַמִּצְרִים הָיוּ שׁוֹמְעִים קוֹל יְרָאָתָם שֶׁתָּפוּס בִּתְפִיסָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל וְאֵינָם יְכוֹלִים לְהַצִּיל אוֹתוֹ, הָיוּ בוֹכִים, וְהָיָה קָשֶׁה עֲלֵיהֶם כְּאִלּוּ אֶת עַצְמָם קָשְׁרוּ לַהֲרִיגָה. וְאָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: יִהְיֶה

בְּרִיךְ הוּא, יְהֵיה תָּפֵיש בְּרִשּׁוּתַיְיכוּ, יוֹמָא בָּתַר יוֹמָא, אַרְבָּעָה יוֹמִין, בְּגִין דְּיֶיזְזְמוּן יָתֵיה תָּפֵיש, וּבְיוֹמָא רְבִיעָאָה אַפִּיקוּ לֵיה לְקָטְלָא, וְיֶיזְזְמוּן לֵיה מִצְרָאֵי הֵיךְ אַתּוּן עַבְדִּין בֵּיה דִּינָא, וְדָא קַשְׁיָא לְהוּ מִן כָּל מַכְתְּשֵׁי דְּעָבַד לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִינּוּן דִּינִין דְּיַעַבְּדוּן בְּדַרְזְלֵיהוֹן.

תָּפוּס בִּרְשׁוּתְכֶם יוֹם אַחַר יוֹם – אַרְבָּעָה יָמִים, כְּדֵי שֶׁיִּרְאוּ אוֹתוֹ תָּפוּס, וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי הוֹצִיאוּ אוֹתוֹ לַהֲרִיגָה, וְיִרְאוּ אוֹתוֹ הַמִּצְרִים אֵיךְ אַתֶּם עוֹשִׂים בּוֹ דִּין, וְזֶה קָשֶׁה לָהֶם מִכָּל הַמַּכּוֹת שֶׁעָשָׂה לָהֶם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, אֵלּוּ הַדִּינִים שֶׁיַּעֲשׂוּ בְּיִרְאָתָם.

727. לְבָתַר דַּיְינִין לֵיה (דף רנ"א ע"ב) בְּנוּרָא, דִּכְתִיב, (דברים ז) פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ. אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא. דְּלָא יֵימְרוּן בִּרְעוּתָא וּבְתִיאוּבְתָּא דְּדַזְלִנָּא, אַכְלִין לֵיה הָכִי. אֶלָּא אַתְקִינוּ לֵיה צָלִי, וְלֹא מְבוּשָׁל, דְּאִלּוּ מְבוּשָׁל יְהֵא טָמִיר, וְלָא יֶיזְזְמוּן לֵיה, אֶלָּא תִּקּוּנָא דִּילֵיה דְּיֶיזְזְמוּן לֵיה הָכִי מוּקְדָּא בְּנוּרָא, בְּגִין דְּרֵיזֵיה נוֹדֵף.

727. לְבַסּוֹף דָּנִים אוֹתוֹ בְּאֵשׁ, שֶׁכָּתוּב (דברים ז) פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ. אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא. שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ שֶׁבְּרָצוֹן וּבַתַּאֲוָה שֶׁל יִרְאָתֵנוּ אָכְלוּ אוֹתוֹ כָּךְ. אֶלָּא תַּקְנוּ אוֹתוֹ צָלִי, וְלֹא מְבֻשָּׁל, שֶׁאִם יִהְיֶה מְבֻשָּׁל, יִהְיֶה מֻסְתָּר וְלֹא יִרְאוּ אוֹתוֹ, אֶלָּא תִּקּוּנוֹ שֶׁיִּרְאוּ אוֹתוֹ כָּךְ שָׁרוּף בָּאֵשׁ, כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה רֵיחוֹ נוֹדֵף.

728. וְתוּ רֵישֵׁיהּ עָלֵיהּ כָּפוּף עַל קַרְסוֹלוֹי, דְּלָא יֵימְרוּן דְּזַיָּה, אוֹ מִלָּה אַזְרָא הוּא, אֶלָּא דְּיִשְׁתְּמוֹדְעוּן לֵיה, דְּאִיהוּ דַּזְלָא דִּלְהוֹן. וְתוּ, דְּלָא יֵיכְלוּן לֵיה. בְּתִיאוּבְתָּא, אֶלָּא עַל שַׂבְעָא, אַרְזוּ קְלָנָא וּבְזָיוֹן. וְתוּ, עֻצָּם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ, אֶלָּא דְּיֶיזְזְמוּן גַּרְמוֹי רָמְאָן בְּשׁוּקָא, וְלָא יֵיכְלוּן לְשֵׁזָבָא לֵיה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר לג) וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. דִּינִין סַגִּיאִין. תּוּ וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם, וְלֹא זַרְבָּא וְרוֹמְזָא וּשְׁאַר מָאנֵי הָרְבָּא.

728. וְעוֹד, רֹאשׁוֹ עָלָיו כָּפוּף עַל קַרְסֻלָּיו, שֶׁלֹּא יֹאמְרוּ שֶׁחַיָּה אוֹ דָּבָר אַחֵר הוּא, אֶלָּא שֶׁיַּכִּירוּ אוֹתוֹ שֶׁהוּא יִרְאָתָם. וְעוֹד, שֶׁלֹּא יֹאכְלוּ אוֹתוֹ בְּתֵאָבוֹן, אֶלָּא עַל הַשֹּׂבַע, דֶּרֶךְ קָלוֹן וּבִזָּיוֹן וְעוֹד, עֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ, אֶלָּא שֶׁיִּרְאוּ עַצְמוֹתָיו מֻשְׁלָכוֹת בַּשּׁוּק, וְלֹא יִהְיוּ יְכוֹלִים לְהַצִּיל אוֹתוֹ. וְעַל זֶה כָּתוּב, (במדבר לג) וּבֵאלֹהֵיהֶם עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. דִּינִים רַבִּים. וְעוֹד נֶאֱמַר, וּמַקֵּלְכֶם בְּיֶדְכֶם, וְלֹא חֶרֶב וְרֹמַח וּשְׁאָר כְּלֵי מִלְחָמָה.

God ordered each Israelite family to take an unblemished one-year-old lamb into their homes and have control over it. They had to keep it for four days and before the end of the fourth day to slaughter it. During this time the Egyptians were confused and without their god that was taken over by the Israelites.

Exodus 12:5

"שֶׂה תָּמִים זָכָר בֶּן-שָׁנָה, יִהְיֶה לָכֶם; מִן-הַכְּבָשִׂים וּמִן-הָעִזִּים, תִּקָּחוּ"

"The animals you choose must be year-old males without defect, and you may take them from the sheep or the goats"

Exodus 12:6

"וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת, עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה; וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ, כֹּל קְהַל עֲדַת-יִשְׂרָאֵל–בֵּין הָעַרְבָּיִם"

"and you shall keep it until the fourteenth day of this month when the whole assembly of the congregation of Israel shall kill their lambs at twilight"
The next step was to roast the lamb well done on fire and eat it.
Exodus 12:8
"וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר, בַּלַּיְלָה הַזֶּה: צְלִי-אֵשׁ וּמַצּוֹת, עַל-מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ"
"They shall eat the flesh that same night, roasted with fire, and they shall eat it with unleavened bread and bitter herbs"
In the next verse (Exodus 12:9) God makes it clear for all the 'smart' Israelites. The spiritual technology is important to follow in order to remove the desire for the self alone that also 'infected' the Israelites. It was not enough to get out of Egypt. They had to break the gods of the Egyptians.
"אַל-תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא, וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם: כִּי אִם-צְלִי-אֵשׁ, רֹאשׁוֹ עַל-כְּרָעָיו וְעַל-קִרְבּוֹ"
"Do not eat any of it raw or boiled at all with water, but rather roasted with fire, both its head and its legs along with its entrails."
Raw meat still carries the original energy of the animal and they shouldn't connect to it. Cooking it in water would not do the job either. Only when the lamb is burnt its energy is transformed into vapor and the flesh can be eaten. Since the Egyptians didn't eat lamb, that was the symbol and aspect of their gods, eating it showed the full control the Israelites had over their god. The additional element of the meal was the unleavened bread that we know as the Matzah and the bitter herbs. Both don't have the aspect of desire for the self, which is the 'illness' that enslaves us to the material of this world by the negative side.
The full moon of Aries appears on the fourteenth day of Nisan. On that night God, YHVH, took the life of all firstborns of the other side. That disconnected them from the head and the body, or the essence, of the god of the Egyptians; it collapsed without possible recovery.
Following the spiritual laws is important on the path to the Final Redemption. Nullifying the desire for the self alone is the key to get on the express lane and witness the Revelation of God in this world.

729. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, הָא אוֹקְמוּהָ, דְּמִצְרָאֵי פַּלְוֵזֵי לְמַזָּל טָלֶה, וּבְגִין כָּךְ פַּלְוֵזִין לְאִיבְּרָא. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אִי הָכִי, טָלֶה יִפָּלְוֵזוּן, וְלָא אִיבְּרָא. אָמַר לֵיהּ, כֹּלָּא פַּלְוֵזִין, אֶלָּא מַזָּל טָלֶה נָזִית וְסָלִיק בְּטָלֶה וְאִיבְּרָא, וּבְגִין כָּךְ פַּלְוֵזִין לְכֹלָּא. אָמַר לֵיהּ הָכִי שְׁמַעְנָא, דְּכָל בְּעִירָא רַבָּא (ס"א דצאן) דַּזְוַלָּא דִּלְהוֹן הֲוָה, וְעַל דָּא קָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כָּל בְּכוֹר בְּהֵמָה. וְהָא אִתְּמַר דְּאִלֵּין אִינּוּן דַּרְגִּין דִּלְעֵילָא, דְּאִקְּרוּן הָכִי.

729. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, כְּבָר פֵּרְשׁוּהוּ שֶׁהַמִּצְרִים עוֹבְדִים לְמַזַּל טָלֶה, וּמִשּׁוּם כָּךְ עוֹבְדִים לְשֶׁה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, אִם כֵּן, יַעַבְדוּ טָלֶה וְלֹא שֶׁה. אָמַר לוֹ, הַכֹּל עוֹבְדִים, אֶלָּא שֶׁמַּזַּל טָלֶה יוֹרֵד וְעוֹלֶה בְּטָלֶה וְשֶׂה, וּמִשּׁוּם זֶה עוֹבְדִים לְכֻלָּם. אָמַר לוֹ, כָּךְ שָׁמַעְתִּי, שֶׁכָּל בְּהֵמָה גְּדוֹלָה (שֶׁל צֹאן), יִרְאָה שֶׁלָּהֶם הָיְתָה, וְעַל זֶה הָרַג הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא כָּל בְּכוֹר בְּהֵמָה. וַהֲרֵי נִתְבָּאֵר שֶׁאֵלּוּ הֵן מַדְרֵגוֹת שֶׁלְּמַעְלָה שֶׁנִּקְרָאוֹת כָּךְ.

730. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, כְּתִיב (שמות יב) כָּל מַזְּמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ, וּכְתִיב (שמות יג) לֹא יֵאָכֵל זָמֵץ. אֶלָּא דָּא דְּכַר, וְדָא נוּקְבָא. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר בְּרִי, בְּדָא (זה שייך ברעיא מהימנא אחר קרבנא) כְּתִיב לֹא תֹאכֵלוּ, וּבְדָא כְּתִיב לֹא יֵאָכֵל, אֲמַאי לָא כְּתִיב לֹא תֹאכְלוּ. אֶלָּא, נוּקְבָא דְּאִיהִי אַסְטִיאַת אָרְזָהָא, בְּאַזְהָרָה וַדַּאי, דְּכַר דְּאִיהוּ אָזִיד בְּזוּטָא דְּדַכְיוּ יַתִּיר, בְּבַקָּשָׁה. וְעַל דָּא כְּתִיב, לֹא יֵאָכֵל, לֹא תֹאכֵלוּ.

730. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, כָּתוּב (שמות יב) כָּל מַחְמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ, וְכָתוּב (שם יג) לֹא יֵאָכֵל חָמֵץ. אֶלָּא זֶה זָכָר, וְזוֹ נְקֵבָה. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר בְּנִי, בָּזֶה כָּתוּב לֹא תֹאכֵלוּ, וּבָזֶה כָּתוּב לֹא יֵאָכֵל. מַדּוּעַ לֹא כָתוּב לֹא תֹאכְלוּ? אֶלָּא נְקֵבָה שֶׁהִיא נוֹטָה מִדַּרְכָּהּ – וַדַּאי בְּאַזְהָרָה. זָכָר שֶׁהוּא אָחוּז בְּחוּט שֶׁל טָהֳרָה יוֹתֵר – בְּבַקָּשָׁה. וְעַל זֶה כָּתוּב לֹא יֵאָכֵל, לֹא תֹאכֵלוּ.

731. אָמַר לֵיהּ אַבָּא, וְהָא כְּתִיב (דברים טז) לֹא תֹאכַל עָלָיו זָמֵץ. אָמַר לֵיהּ, אַסְגֵּי תָּבִין יְתֵירִין לִיקָרָא לְקָרְבָּנָא. אֲבָל בְּקַדְמִיתָא בְּבַקָּשָׁה לֹא יֵאָכֵל. אֲבָל לְבָתַר בְּאַזְהָרָה, לֹא תֹאכְלוּ, דְּהוּא קַשְׁיָא מִתַּרְוַיְיהוּ. מַזְּמֶצֶת מַאי טַעְמָא. בְּגִין דְּרֵיזָא דְּמוֹתָא אִית תַּמָּן. זָמֵץ, דְּכַר. מַזְּמֶצֶת, נוּקְבָא. (משלי ה) רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מָוֶת, בְּרֵישָׁא וְסִיפָא דְּתֵיבָה, תִּשְׁכַּח זָז לָהּ. וּבְגִין דָּא מַאן דְּאָכִיל זָמֵץ בַּפָּסַח, אִיהוּ אַקְדִּימַת לֵיהּ מוֹתָא, וְלִינְדַע דְּמִית הוּא בְּעָלְמָא דֵּין, וּבְעָלְמָא דְּאָתֵי, כְּתִיב (שמות יב) וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא.

731. אָמַר לוֹ, אַבָּא, וַהֲרֵי כָּתוּב (דברים טז) לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ. אָמַר לוֹ, הַרְבֵּה תֵּבוֹת יְתֵרוֹת לִכְבוֹדוֹ שֶׁל הַקָּרְבָּן. אֲבָל בַּתְּחִלָּה בַּקָּשָׁה – לֹא יֵאָכֵל, אֲבָל לְבַסּוֹף בְּאַזְהָרָה – לֹא תֹאכֵלוּ, שֶׁהוּא קָשֶׁה מִשְּׁנֵיהֶם. מַחְמֶצֶת, מַה טַּעֲמָהּ? מִשּׁוּם שֶׁרֵיחַ שֶׁל מָוֶת יֵשׁ שָׁם. חָמֵץ – זָכָר, מַחְמֶצֶת – נְקֵבָה. (משלי ה) רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת, בְּרֹאשׁ וּבְסוֹף הַתֵּבָה תִּמְצָא אוֹתָהּ. וּמִשּׁוּם זֶה מִי שֶׁאוֹכֵל חָמֵץ בְּפֶסַח הוּא מַקְדִּים לְעַצְמוֹ הַמָּוֶת, וְשֶׁיֵּדַע שֶׁהוּא מֵת בָּעוֹלָם הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁכָּתוּב (שמות יב) וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא.

After the slaughtering of the lamb, God instructed the Israelites that for a week they can not eat leavened bread.
Deuteronomy 16:3
"לֹא-תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ, שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי"
"You shall eat no leavened bread with it. Seven days you shall eat it with unleavened bread, the bread of affliction"
Exodus 12:19
"שִׁבְעַת יָמִים–שְׂאֹר, לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם: כִּי כָל-אֹכֵל מַחְמֶצֶת, וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל–בַּגֵּר, וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ"
"For seven days leaven (מַחְמֶצֶת) is not to be found in your houses. Indeed, any person who eats anything leavened is to be cut off from the congregation of Israel, whether an alien or a native of the land"
The word used in this verse for leavened bread is מַחְמֶצֶת. The first letter and the last letter spell מת, meaning 'death'. The middle three letters spell 'חָמֵץ', meaning leavened bread.

This restriction is not just about eating but also about possessing it. The danger of eating leavened bread during those seven days brings the aspect of death on the person regardless if he is Israelite or an alien.
WHY so?
Every 'event' in the Torah has a spiritual effect that appears every year at the same time. When God let the Israelites control the god of the Egyptians, he also told them to remove the desire for the self alone. Their meal had to include unleavened bread and bitter herbs. At that time, which was the fourteenth day of Aries, Nisan, God killed all the firstborns of the Egyptians including the firstborn of their animals. That energy of removal of negativity, and enjoying freedom, requires the removal of the desire for the self alone that is impacted by the food we eat.
The restriction of seven days is to guarantee disconnection from the negativity and purify the desire for the self alone on all the levels, which is the seven Sefirot from Malchut to Chessed. The Shabbat that occurred during that week gives the purification from Binah and that is why we also have a special Torah reading for it.
The restriction is not just about the food but also about our behavior. In order to enjoy freedom, we must sacrifice the ego and all desires for the self alone.

732. מַצָּה, אֲמַאי (ס"א אתקריאת מצה). אֶלָּא הָכִי תְּנִינָן, שַׁדַּי: בְּגִין דְּאָמַר לְעוֹלָמוֹ דַּי, דְּיֵאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דַּי. אוּף הָכִי מַצָּה, בְּגִין דְּקָא מְשַׁדֵּד דְּמַבְרָזַת לְכָל סִטְרִין בִּישִׁין, וְעָבִיד קְטָטָה בְּהוּ, כְּגַוְונָא דְּשַׁדַּי דְּמְזוּזָה, דְּמַבְרִיזוּ לְשֵׁדִים וּמַזִּיקִים דְּתַרְעָא, אוּף הָכִי אִיהִי מַבְרָזַת לוֹן מִכָּל מִשְׁכְּנֵי קְדוּשָׁה, וְעָבִיד מְרִיבָה וּקְטָטָה בְּהוּ. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (שמות יז) מַסָּה וּמְרִיבָה. עַל דָּא כְּתִיב מַצָּה. וְהָא מַסָּה בְּסָמֶךְ אִיהוּ. אֶלָּא תַּרְגּוּמוֹ דְּמַסָּה, אִיהוּ מְצוּתָא.

732. מַצָּה, מַדּוּעַ (נִקְרֵאת מַצָּה)? אֶלָּא כָּךְ שָׁנִינוּ, שַׁדַּי – מִשּׁוּם שֶׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דַּי, שֶׁיֹּאמַר לְצָרוֹתֵינוּ דַּי. אַף כָּךְ מַצָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא מְשַׁדֶּדֶת וּמַבְרִיחָה לְכָל צְדָדִים רָעִים וְעוֹשָׂה קְטָטָה בֵּינֵיהֶם כְּדֶגְמַת שֵׁם שַׁדַּי שֶׁבַּמְּזוּזָה, שֶׁמַּבְרִיחַ לְשֵׁדִים וּמַזִּיקִים שֶׁבַּשַּׁעַר – אַף כָּךְ הִיא מַבְרִיחָה אוֹתָם מִכָּל מִשְׁכְּנֵי הַקְּדֻשָּׁה, וְעוֹשָׂה מְרִיבָה וּקְטָטוֹת בָּהֶם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמות יז) מַסָּה וּמְרִיבָה. וְעַל זֶה כָּתוּב מַצָּה, וַהֲרֵי מַסָּה נִכְתֶּבֶת בְּאוֹת סָמֶ"ךְ? אֶלָּא תַּרְגּוּם שֶׁל מַסָּה הוּא מַצּוּתָא.

733. רְעֵיא מְהֵימְנָא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, כְּגוֹן לִישָׁנָא דְּאִיהוּ מַקֵּל לְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתֵיהּ, וְאִיהוּ לִישָׁנָא דְּאָת ו', וְאִיהוּ מַטֵּה דְּבֵיהּ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת, וּבֵיהּ מָזָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדוֹי י' מָזָאן. וּבְגִין דְּכָל מָזָאן הֲווּ מִסִּטְרָא דְּה' ה', רִבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל חָמֵשׁ מַכּוֹת וְכוּ', אֲמוֹר מֵעַתָּה וְכוּ'. וְאָת ה' סַלְקָא בְּאָת

733. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, כְּמוֹ לָשׁוֹן שֶׁהוּא מַקֵּל לְכָל אַנְשֵׁי בֵּיתוֹ, וְהוּא לָשׁוֹן צוּרַת אוֹת ו', וְהוּא מַטֶּה שֶׁבּוֹ עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת, וּבוֹ הִכָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל יָדוֹ עֶשֶׂר מַכּוֹת. וּמִשּׁוּם שֶׁכָּל הַמַּכּוֹת הָיוּ מִצַּד שֶׁל ה' ה', אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל חָמֵשׁ מַכּוֹת וְכוּ', אֲמוֹר מֵעַתָּה וְכוּ'. וְאוֹת ה' עוֹלָה בְּאוֹת י' לַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת. חָמֵשׁ פְּעָמִים

י׳ לְזַמְּשִׁין מָזָאן, זָמֵשׁ זְמִנִּין זַמְּשִׁין, אִינּוּן ר״ן. וּבְגִין דָּא, וְעַל הַיָּם לָקוּ ר״ן מַכּוֹת.

חֲמִשִּׁים הֵם מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר, וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם וַחֲמִשִּׁים מַכּוֹת.

The Zohar asks why the Matzah, מצה, is called by that name and answers that Matzah pushes away the negative side and creates conflicts among them.
Exodus 17:7
"וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם, מַסָּה וּמְרִיבָה: עַל-רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל"
"And the name of the place was called Massah (Test), and Meribah (Arguing), because of the striving of the children of Israel"
The word מַסָּה, Massah, is like Matzah, מצה, where the letter ס is replaced with צ. The Zohar explains that the Aramaic word for it is מַצּוּתָא, Matzutah, and it connects to the inner energy of the work.
Matzah is also like the name שדי, which is a name of God that we put on the Mezuzah, מזוזה. It has the power to block the negative side from entering our homes. This name separates and protects the gate to the upper three Sefirot by blocking all negativity from reaching higher levels. No negativity can reach or 'contaminate' the purity of the upper three.
The Matzah, like the name שדי, will stop the negative and brings freedom to the world when the Final Redemption comes, because the process will be similar to the one that took us out of Egypt.
Micah 7:15
"כִּימֵי צֵאתְךָ, מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אַרְאֶנּוּ, נִפְלָאוֹת"
"As in the days when you came out from the land of Egypt, I will show you miracles."
The sages tell us "בניסן נגאלו ובניסן עתידים להיגאל", "In the month of Nissan were redeemed and in Nissan will be redeemed".
The opportunity to break the negativity is available to us in this month because we had this 'event' before (as explained in previous DZ). All we need is to follow the instructions of the Torah and connect to that energy.
The Torah is valid until God nullifies it and brings a new one to replace it. Since it hasn't happened yet, we should cling to it and to the Zohar that reveals its secrets and gives us the deeper meaning of the Torah codes.

734. אָמַר יוֹסֵף, כָּל מֵיטַב אֶרֶץ מִצְרַיִם רַעְמְסֵס הִיא, וְהַהִיא אַרְעָא אַפְרִישׁוּ לְדַזְכָּן דִּלְהוֹן, לְרַעְיָא וּלְמֵיהַךְ בְּכָל עִנּוּגִין דְּעָלְמָא. וְכָל מִצְרָאֵי זָשִׁיבוּן לְאִינּוּן דְּרַעֲן *) לדחלייהון, כדחליהון. ודא שאיל יוסף מפרעה, לשלטאה אחוי על דחלן דמצראי, דאתכפיין תחות ידיה, כעבדים בתר מלכיהון, למהוי כלהו מתכפיין תחות שם

734. אָמַר יוֹסֵף, כָּל טוּב אֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא רַעְמְסֵס, וְאוֹתָהּ אֶרֶץ הִפְרִישׁוּ לְיִרְאָתָם, לִרְעוֹת וּלְהַלֵּךְ בְּכָל תַּעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם. וְכָל הַמִּצְרִים הֶחְשִׁיבוּ לְאוֹתָם שֶׁרוֹעִים לְיִרְאָתָם – כְּיִרְאָתָם. וְזֶה מַה שֶּׁשָּׁאַל יוֹסֵף מִפַּרְעֹה, שֶׁיִּשְׁלְטוּ אֶחָיו עַל יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרִים, שֶׁכְּפוּיִים תַּחַת יָדָיו כַּעֲבָדִים אַחַר מַלְכֵיהֶם, לִהְיוֹת כֻּלָּם נִכְפִּים תַּחַת שֵׁם יְהוָה מִצַּדָּם, וְלֹא יִשְׁלֹט בָּעוֹלָם אֶלָּא שֵׁם יְהוָה, וְיִכָּנְעוּ כָּל מְמֻנִּים תַּחַת יָדָיו.

יי' מסטריהון, ולא שליט בעלמא אלא שם ידוד.
ואתכפיין כל ממנן תחות ידיה.

735. ולאזוזאה לון, דאיהו עתיד לאיתפרעא מנהון, הה"ד, ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ידוד. כד מטעיין לבריין ועבדין גרמייהו אלוהות. ובגין דטלה ממנא דיליה, איהו רב על כל ממנן דאלהים אזרים, מני קב"ה לישראל, ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית, ואשליט לון עליה, ותפשי ליה תפיש בתפישה דלהון יומא ותרין ותלת. ולבתר דא אפיקו ליה לדינא לעיני כל מצראי, לאזוזאה דאלהא דלהון ברשו דישראל למעבד ביה דינא.

735. וּלְהַרְאוֹת לָהֶם שֶׁהוּא עָתִיד לְהִפָּרַע מֵהֶם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות יב) וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה. כֵּיוָן שֶׁהִטְעוּ לַבְּרִיּוֹת וְעָשׂוּ עַצְמָם אֱלוֹהוּת, וּמִשּׁוּם שֶׁטָּלָה, מְמֻנֶּה שֶׁלּוֹ, הוּא גָּדוֹל עַל כָּל הַמְמֻנִּים שֶׁל אֱלֹהִים אֲחֵרִים, צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, (שמות יב) וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבוֹת שֶׂה לַבָּיִת, וְהִשְׁלִיט אוֹתָם עָלָיו, וְתָפְסוּ אוֹתוֹ תָּפוּס בַּתְּפִיסָה שֶׁלָּהֶם יוֹם וּשְׁנַיִם וְשָׁלֹשׁ, וּלְאַחַר זֶה הוֹצִיאוּ לוֹ לְדִין לְעֵינֵי כָּל מִצְרַיִם, לְהַרְאוֹת שֶׁהָאֱלוֹהַּ שֶׁלָּהֶם בִּרְשׁוּת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת בּוֹ דִּין.

Joseph gave his brothers the best of the land of Egypt and made them shepherds to control the gods of the Egyptians. He is the aspect of Yessod, the Sefirah that channels the light to the world. Joseph knew that YHVH was going to be revealed in the world and take over all other gods' systems. Egypt was controlling the spiritual system of the negative side and Joseph was there as a pioneer, preparing the world for the full control of YHVH. He interpreted Pharaoh's dream to manifest into full control of Egypt over the material world. Genesis 41:13 explains the secret, "as he interpreted to us, so it was".

Now after Joseph helped Egypt gain control over the material world, it was time for the revelation of YHVH. That 'job' was in the hands of Moses who was on the level of Da'at. This level represents the connection between the Father, Chokhmah and the Mother, Binah. The child is Zeir Anpin and until that time he was not revealed in the world because the Torah was waiting for Moses to write it down on Mount Sinai.

Moses came to Pharaoh demanding in the name of YHVH to let the Israelites go. Pharaoh was surprised because he was never aware of that spiritual force.

Exodus 5:2

"וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה–מִי יְהוָה אֲשֶׁר אֶשְׁמַע בְּקֹלוֹ, לְשַׁלַּח אֶת-יִשְׂרָאֵל: לֹא יָדַעְתִּי אֶת-יְהוָה, וְגַם אֶת-יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלֵּחַ"

"And Pharaoh said: 'Who is YHVH, that I should hearken unto His voice to let Israel go? I know not YHVH, and moreover, I will not let Israel go."

Following Pharaoh's response, God empowered Moses, Da'at, to carry the execution of a ten-step plan. The final outcome was that Egypt lost stronghold in the material world. The ten plagues revealed the ten Sefirot of YHVH and his dominance over all aspects of the physical and spiritual world. The Israelites could then arrive at Mount Sinai to receive the Torah that is the manifestation

of Zeir Anpin, YHVH, in the world. The Torah became the ruler of the world and everything follows the laws of the Torah.
The world today is in a similar state. We have few Pharaohs. A few trillion owners of the major banks of the world and pharmaceutical companies manipulate the economy and the well being of the entire world. They have many 'agents' that serve them loyally, giving them control over the life of billions. When the new set of plagues come to break them, only those who have the certainty and follow the Light will be saved.
When the Egyptians were in darkness, the Israelites enjoyed the Light.
Exodus 10:23, "but all the children of Israel had light in their dwellings."

736. בג"ד, אל תאכלו ממנו נא ובשל מבושל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו, למהוי דן באש צלי, ומני לזרקא לגרמיה דיליה בשוקא בבזוי. ובג"ד, ועצם לא תשברו בו. ומני ליומא ד', בתר דהוה תפיש ג' יומין קשור, למעבד ביה דינא. ודא קשיא לון מכל מכתשין דמזזא לון קב"ה, על ידא דרעיא מהימנא. ולא עוד, אלא דמני דלא למיכל ליה בתיאובתא. ומיד דזזמאן גרמוי בשוקא, ולא יכלין לשזבא ליה, דא קשיא לון מכלא. ולא עוד, אלא דאתמר בהו, (שמות יב) ומקלכם בידכם, לאתכפיא כל דזזלן דמצראי, תזזות ידייהו. ובגין דאינהו בכורות מבנן, כתיב (שמות יב) וביי הכה כל בכור.

736. בגלל זה נאמר, (שם) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו, להיות נדון באש צלי, וצוה לזרק לעצמותיו בשוק בבזיון. ומשום זה נאמר, (שם) ועצם לא תשברו בו. וצוה ליום הרביעי, אחר שהיה תפוס שלשה ימים קשור, לעשות בו דין. וזה קשה להם מכל נגעים שהכה להם הקדוש ברוך הוא על ידי הרועה הנאמן. ולא עוד, אלא שצוה שלא לאכל אותו בתאוה. ומיד שראו עצמותיו בשוק ולא יכלו להצילו, זה קשה להם מהכל. ולא עוד, אלא שנאמר בהם (שם) ומקלכם בידכם, לכפות כל יראתם של המצרים תחת ידיהם. ומשום שהם בכורות ממנים, כתוב (שם) וה' הכה כל בכור.

737. בתר כל דא כתיב, (דברים טז) לא יאכל חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עוני. וכתיב (שמות יב) כל מזמצת לא תאכלו. אמר רעיא מהימנא, אמאי מני דלא למיכל חמץ שבעת ימין, ולמיכל בהון מצה. ואמאי לא יאכל, ואמאי לא תאכלו. אלא ז' כוכבי לכת ואינון: שצ"ם חנכ"ל. ואינון מסטרא דטוב ורע, נהורא דלגו מצה. קליפה דלבר חמץ. ואינון חמץ דכר מזמצת נוקבא.

737. אחר כל זה, כתוב (שם יג) לא יראה חמץ, (דברים טז) שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני. וכתוב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו. אמר הרועה הנאמן, מדוע צוה שלא לאכל חמץ שבעת ימים ולאכל בהם מצה? ומדוע לא יאכל, ומדוע נאמר לא תאכלו? אלא שבעה כוכבי לכת, והם: שצ"ם חנכ"ל. והם מצד של טוב ורע, אור הפנימי, מצה. קלפה שבחוץ – חמץ. והם, חמץ – זכר. מחמצת – נקבה.

738. מַצָּה דִּלְגוֹ שְׁמוּרָה. וְאִינּוּן, (אסתר ב) שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֶת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. וְאִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (שמות יב) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת. מַצָּה אִיהִי שְׁמוּרָה לְבַעְלָהּ, דְּאִיהוּ ו׳. וּבֵיהּ אִתְעָבִיד מִצְוָה.

738. מַצָּה שֶׁבִּפְנִים – שְׁמוּרָה. וְהֵם (אסתר ב) שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֶת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. וְנֶאֱמַר עֲלֵיהֶם (שמות יב) וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת. מַצָּה הִיא שְׁמוּרָה לְבַעְלָהּ, שֶׁהוּא אוֹת ו׳, וּבוֹ נַעֲשֵׂית מִצְוָה.

Deuteronomy 16:3
"לֹא-תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ, שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי"
" You shall eat no leavened bread with it. Seven days you shall eat it with unleavened bread, the bread of affliction"
The Zohar explains that the seven days represent the connection to the seven major planets, שצמחנכ"ל, and the seven Sefirot.
Controlling Letter – Planet Name
ב - שבתאי – Saturn,
ג - צדק – Jupiter,
ד - מאדים – Mars,
כ - חמה – Sun,
פ - נגה – Venus,
ר - כוכב – Mercury,
ת - לבנה – Moon
Their inner light is the aspect of the מצה, Matzah (no leavened bread), and the negative side is the aspect of חמץ, Chametz (leavened bread).
The month of Nissan (Aries) controls the entire year. It is the 'head' of the year and the Zodiac. During the seven days of Passover Holy Day, we read different sections of the Torah where the major Holy Days are mentioned. It gives us a strong connection to the positive aspects of every month and its controlling planet.

739. וּמַאן דְּנָטִיר לָהּ לְגַבֵּי יָהּ, דְּגְנִיזִין בְּמ״ץ מִן מַצָּה, וְאִינּוּן. י״ם ה״ץ. וּמָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְבָרֵךְ לָהּ שֶׁבַע בְּרָכוֹת לֵיל פֶּסַח, דְּאִינּוּן שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת דִּילָהּ, שצ״ם חנכ״ל. וּמָנֵי לְאַעְבְּרָא מִנָּהוֹן זְמִין וּמַזְמָנָּת, דְּאִינּוּן עֲנָנִים זַשּׁוּכִין דִּמְכַסְיָין עַל נְהוֹרִין, דְּשִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (בראשית מא) וַתָּבֹאנָה אֶל קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע, וְזַשּׁוּךְ כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה. דְּכָל כַּךְ זַשּׁוּכָא דַּעֲנָנִין דִּלְהוֹן, דְּלָא יַכְלִין נְהוֹרִין לְאַנְהָרָא לְהוֹן, וּבְגִין דָּא וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבֶּנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

739. וּמִי שֶׁשּׁוֹמֵר לָהּ בִּשְׁבִיל יָ״הּ הַגְּנוּזִים בְּאוֹתִיּוֹת מ״ץ מִמַּצָּה, וְהֵם י״ם ה״ץ. וְצִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְבָרֵךְ אוֹתָהּ בְּשֶׁבַע בְּרָכוֹת לֵיל פֶּסַח, שֶׁהֵן שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת שֶׁלָּהּ, שֶׁהֵן שצ״ם חנכ״ל. וְצִוָּה לְהַעֲבִיר מֵהֶן חָמֵץ וּמַחְמֶצֶת, שֶׁהֵם עֲנָנִים חֲשׁוּכִים שֶׁמְּכַסִּים עַל אוֹרוֹת שֶׁל שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (בראשית מא) וַתָּבֹאנָה אֶל קִרְבֶּנָה וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבֶּנָה וּמַרְאֵיהֶן רַע. חֲשׁוּךְ כַּאֲשֶׁר בַּתְּחִלָּה. שֶׁכָּל כָּךְ הַחֹשֶׁךְ שֶׁל הָעֲנָנִים שֶׁלָּהֶם, שֶׁלֹּא יְכוֹלִים אוֹרוֹת לְהָאִיר לָהֶם, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר וְלֹא נוֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבֶּנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

740. רִבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (תהלים סח) גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים. גְּעַר חַיַּת, דָּא זַיָּה דְּאִתְאֲזָד בָּהּ עֵשָׂו. קָנֶה: תְּנִינָן, דְּבִיוֹמָא דְּנָסַב שְׁלֹמֹה מַלְכָּא בַּת פַּרְעֹה, בָּא גַּבְרִיאֵל, נָעַץ קָנֶה בְּיַמָּא רַבָּא, וְעָלֵיהּ אִתְבְּנֵי קַרְתָּא דְּרוֹמִי. מַאי קָנֶה. דָּא דְּכוּרָא דְּהַאי זַיָּה (דף רנ"ב ע"א) בִּישָׁא, דְּאִית לֵיהּ סִטְרָא זְעֵירָא בְּאַזְדוּתָא דִּקְדוּשָׁה. וְדָא אִיהוּ קָנֶה, דְּנָעִיץ בְּיַמָּא רַבָּא. וּבְגִין כָּךְ אִיהִי שַׁלְטָא עַל עָלְמָא, וְעַל שׁוּלְטָנוּ דָּא כְּתִיב, (ישעיה יט) קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ. קָנֶה, שׁוּלְטָנוּתָא וְרֵאשׁ לְכָל מַלְכוּתָן. תּוּ קָנֶה, דְּזַמִּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַבְּרָא לֵיהּ כְּקָנֶה דָּא.

740. רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (תהלים סח) גְּעַר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים. גְּעַר חַיַּת – זוֹ הַחַיָּה שֶׁאָחוּז בָּהּ עֵשָׂו. קָנֶה – לָמַדְנוּ, שֶׁבַּיּוֹם שֶׁנָּשָׂא שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֶת בַּת פַּרְעֹה, בָּא גַּבְרִיאֵל, נָעַץ קָנֶה בַּיָּם הַגָּדוֹל, וְעָלָיו נִבְנֵית עִיר שֶׁל רוֹמִי. מַהוּ קָנֶה? זֶה הַזָּכָר שֶׁל זוֹ הַחַיָּה רָעָה, שֶׁיֵּשׁ לוֹ צַד קָטָן בַּאֲחִיזָתוֹ בַּקְּדֻשָּׁה. וְזֶהוּ קָנֶה שֶׁנָּעוּץ בַּיָּם הַגָּדוֹל, וּמִשּׁוּם זֶה הִיא שׁוֹלֶטֶת עַל הָעוֹלָם, וְעַל שִׁלְטוֹן זֶה כָּתוּב, (ישעיה יט) קָנֶה וָסוּף קָמֵלוּ. קָנֶה, שִׁלְטוֹן וָרֹאשׁ לְכָל הַמַּלְכוּת. וְעוֹד קָנֶה, שֶׁעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִשְׁבֹּר אוֹתוֹ כְּקָנֶה זֶה.

The word Matzah, מצה, conceals the spiritual level of Chokhmah and Binah that provide a life for the lower levels. The letters Mem מ and צ in ‘Atbash’, אתב"ש, become יה, YH.

‘Atbash’ is a method of replacing the letter with its opposite position in the Hebrew Alef-Bet. The first letter א, Alef, can reveal the light of the last letter ת, Tav. The second letter ב, Bet, reveals the second to last letter ש, Shin.

The first two letters of the YHVH name are for Chokhmah and Binah and that gives the Matzah a supernal power to break negativity.

The special connection of the Seder night with the seven blessings of the night removes the negative aspects from the seven planets and gives Malchut the ability to draw the light of Chassadim that usually appears only in the morning time. The night of the Seder is the only night during the year that we read the Hallel that is usually done in the mornings of Rosh Chodesh and Holidays. The sages recommend staying up all night and study the story of Egypt and the Exodus, to bridge the day before through the ‘day’ of the Seder night, to experience the total revelation of the light.

That level of control gives us sustenance for the entire year. פסח, Passover, is the initials of three angels of sustenance, פא"י, סא"ל, חת"ך.

The sum of the names is 610, same as מעשר, ‘Tithing’, and with the Kolel (adding one for the whole) is 611, תורה.

The process of getting out of Egypt leads the Israelites to Mount Sinai and the receiving of the Torah, the Light that sustains us in this world and prepares us for the Final Redemption and the world to come.

741. תָּא חֲזֵי, בְּמִצְרַיִם אִיהִי שַׁלְטָא, וּבְמָנָה נַפְקוּ כַּמָּה שַׁלְטָנִין לְזַנֵּיהוּ, וְכֹלָּא בְּרָזָא דְּזַמִּין, כֵּיוָן דְּתָבַר לָהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אַפִּיק זַמִּין וְאָעִיל

741. בֹּא וּרְאֵה, בְּמִצְרַיִם הִיא שׁוֹלֶטֶת, וּמִמֶּנָּה יוֹצְאִים כַּמָּה שִׁלְטוֹנִים לְמִינֵיהֶם, וְהַכֹּל בְּסוֹד שֶׁל חָמֵץ. כֵּיוָן שֶׁשָּׁבַר אוֹתָהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, הוֹצִיא חָמֵץ וּמַכְנִיס

מַצָּה. בְּמָה. בְּזוּטָא זְעֵירָא מִכֹּלָּא, תָּבַר זז׳ זָמִין, וְאִתְעָבִיד מַצָּה. אִינּוּן אַתְוָון. אֶלָּא דְּתָבַר זז׳ דְּהַאי זַיָּה, דְּאִקְרֵי זָמִין. וְעַל דָּא אִקְרֵי זַיִת קָנֶה, דְּנוּזַז לְאַתְבְּרָא כְּקָנֶה דָּא. בְּמָה אִתְבַּר. בְּזוּטָא זְעֵירָא כְּנִימָא, תָּבַר זז׳ וְאִתְעֲבָר מֵאִיתָנָה, וַהֲוָה מַצָּה. וְעַל דָּא כְּתִיב, גְּעַר זַיִת קָנֶה, גָּעַר בָּהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאַתְבַּר זז׳ זָמִין, וְאִתְעָבִיד ה׳. (ס"א ואתעבר ח׳ חמץ ואתאביד)

מַצָּה. בַּמָּה? בְּחוּט קָטָן מֵהַכֹּל שָׁבַר אוֹת ח׳ שֶׁל חָמֵץ, וְנַעֲשָׂה מַצָּה. אֵלּוּ אוֹתִיּוֹת, אֶלָּא שֶׁשָּׁבַר ח׳ שֶׁל חַיָּה זוֹ, שֶׁנִּקְרָא חָמֵץ. וְעַל זֶה נִקְרָא חַיַּת קָנֶה, שֶׁנּוֹחַ לְשַׁבְּרוֹ כְּמוֹ קָנֶה זֶה. בַּמָּה נִשְׁבָּר? בְּחוּט קָטָן כְּמוֹ שַׂעֲרָה שָׁבַר ח׳ וְעָבַר מֵאֵיתָנָה, וְהָיָה מַצָּה. וְעַל זֶה כָּתוּב גְּעַר חַיַּת קָנֶה. גָּעַר בָּהּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, וְנִשְׁבַּר ח׳ שֶׁל חָמֵץ וְנַעֲשָׂה ה׳. (וְעוֹבֵר ח׳ שֶׁל חָמֵץ וְנַעֲשָׂה).

742. וְזָמִין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. לְתַבְּרָא לֵיהּ לְהַהוּא קָנֶה, כְּגַוְונָא דָּא, יַתְבָּר רַגְלֵיהּ דְּקִ׳ מִקָּנֶה, וְיִשְׁתְּאַר הִנֵּה. (ישעיה מ) הִנֵּה יְיָ אֱלֹהִים בְּחָזָק יָבֹא וּזְרוֹעוֹ מוֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו. מַאי וּפְעֻלָּתוֹ. דָּא פַּעֲלָ דְּהַהִיא קִ׳ (ס"א פעולה דההוא חמץ) דְּיַתְבַּר לָהּ, וְאִיהִי פָּעוּלָה לְפָנָיו, אִיהוּ יַעְבַּר רַגְלֵיהּ, וְיֵהֵא הִנֵּה (ישעיה מא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְגוֹ׳.

742. וְעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִשְׁבֹּר לוֹ לְאוֹתוֹ קָנֶה כְּמוֹ זֶה, יִשְׁבֹּר רֶגֶל ק׳ מִקָּנֶה, וְיִשָּׁאֵר הִנֵּה. (ישעיה מ) הִנֵּה ה׳ אֱלֹהִים בְּחָזָק יָבוֹא וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו. מַהוּ וּפְעֻלָּתוֹ? זֶה פֹּעַל שֶׁל אוֹתָהּ ק׳ (פְּעֻלָּה שֶׁל אוֹתוֹ חָמֵץ) שֶׁיִּשְׁבֹּר אוֹתָהּ, וְהִיא פְּעֻלָּה שֶׁלְּפָנָיו, וְהוּא יַעֲבִיר רַגְלוֹ וְיִהְיֶה הִנֵּה, שֶׁנֶּאֱמַר (שם מא) רֵאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְגוֹ׳.

גְּעַר חַיַּת קָנֶה, עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים– מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי-כָסֶף; בִּזַּר עַמִּים, קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ" Psalms 68:31 "Rebuke the beasts that dwell among the reeds, the herd of bulls with the calves of the peoples. Trample underfoot those who lust after tribute; scatter the peoples who delight in war." The Zohar reveals to us that when King Solomon took the daughter of Pharaoh he created an opening for judgments and the angel Gabriel placed a cane of reed (hollow in the middle) in the sea. The cane is the aspect of Chokhmah and the sea is the aspect of Malchut. It was the aspect of the male of the Klipah that has a spark of Light that gives it sustenance. On that cane of reed, the city of Rome was built and gained control over the world. The minister of the negative side is Sama-el and his female, Lil-ith, influences impurities in the Holy. The male of the Klipah has a spark of light that gives him sustenance. He places himself between the Klipah and the Holiness that is the 'sea' of Light that is revealed in Malchut. The 'cane' also feeds the female and gives her life. God broke the hold of the "beast of the reeds" in Egypt with the secret of the Matzah, מצה. God broke the letter ח of חמצ and made it ה. When the little gap was made, the ח, the life of the Klipah, was removed. Isaiah 19:6 "וְהֶאֱזִינוּ נְהָרוֹת, דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר; קָנֶה וָסוּף, קָמֵלוּ" "and its canals will become foul, and the branches of Egypt's Nile will diminish and dry up, reeds and rushes (Cane) will rot away" In the future, God will break the 'cane', קנה, that is the leg of the letter ק that goes below the baseline of the letters and feeds the Klipah in the 'ground'. The קנה will become הנה. Isaiah 40:10 " הִנֵּה אֲדֹנָי יְהוִה בְּחָזָק יָבוֹא, וּזְרֹעוֹ מֹשְׁלָה לוֹ; הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ, וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו" "Behold (הִנֵּה), YHVH GOD comes with might,

and his arm rules for him; behold (הִנֵּה), his reward is with him, and his recompense before him." When the Klipah is broken, its hold on the left column and Chokhma will be diminished and the Light could flow abundantly to Malchut and reward us with the care of God. :11 " כְּרֹעֶה, עֶדְרוֹ יִרְעֶה, בִּזְרֹעוֹ יְקַבֵּץ טְלָאִים, וּבְחֵיקוֹ יִשָּׂא; עָלוֹת, יְנַהֵל." "He will tend his flock like a shepherd; he will gather the lambs in his arms; he will carry them in his bosom, and gently lead those that are with young" Isaiah 41:27 "רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן, הִנֵּה הִנָּם; וְלִירוּשָׁלִַם, מְבַשֵּׂר אֶתֵּן" "I was the first to say to Zion, 'Behold (הִנֵּה), here they are!' and I give to Jerusalem a messenger of good news" Zion is the Yessod of Malchut and Jerusalem is Malchut. Here God is bringing the good news of removing the negativity from the world and the 'messenger of good news' is the Mashiach.

743. **רעיא מהימנא רבי שמעון פתח ואמר, גֹּעֵר זַיִת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים. גֹּעֵר זַיִת קָנֶה, דָּא קָנֶה דְּאִתְאֲזַד בֵּיהּ עֵשָׂו, דְּאִיהִי קַרְתָּא דְּרוֹמִי רַבְּתָא, דְּנָעַץ גַּבְרִיאֵל קָנֶה בְּיַמָּא רַבָּא, וּבְנוּ עָלֶיהָ כְּרַךְ גָּדוֹל דְּרוֹמִי. קָנֶה דְּזָמִין. וְכַד יִיתֵי פּוּרְקָנָא לְיִשְׂרָאֵל, יִתְבַּר לֵיהּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב גֹּעֵר זַיִת קָנֶה עֲדַת. וּמִתְעַבָּר מִיַּד זָמִין מֵעָלְמָא. מַזְמֵצֶת דִּילֵיהּ רוֹמִי. וְיִתְגַּלְיָא מַצָּה בְּעָלְמָא, דְּאִיהִי בֵּי מַקְדְּשָׁא דְּבֵית רִאשׁוֹן וּבֵית שֵׁנִי.**

743. רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח וְאָמַר, גֹּעֵר חַיַּת קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים. גֹּעֵר חַיַּת קָנֶה – זֶה קָנֶה שֶׁאָחוּז בּוֹ עֵשָׂו, שֶׁהִיא עִיר רוֹמִי הַגְּדוֹלָה, שֶׁנָּעַץ גַּבְרִיאֵל קָנֶה בַּיָּם הַגָּדוֹל, וּבָנוּ עָלֶיהָ כְּרַךְ גָּדוֹל שֶׁל רוֹמִי. קָנֶה שֶׁל חָמֵץ. וְכַאֲשֶׁר תָּבֹא גְּאֻלָּתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, יִשְׁבְּרוּ אוֹתוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב גֹּעֵר חַיַּת קָנֶה עֲדַת. וּמִיָּד עוֹבֵר חָמֵץ מֵהָעוֹלָם. הַמַּחְמֶצֶת שֶׁלּוֹ הִיא רוֹמִי. וְתִתְגַּלֶּה מַצָּה בָּעוֹלָם, שֶׁהוּא בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל בַּיִת רִאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי.

744. **אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא** (ס"א רעיא מהימנא), **דְּאִינּוּן לְקֶבֶל בַּת עַיִן יָמִין, וּבַת עַיִן שְׂמֹאל. וְאִינּוּן לְקֶבֶל** (לחם משנה) **רוֹמִי רַבְּתִי, רוֹמִי זְעֵירָא. לְקֶבֶל תְּרֵין עֲנָנִין, דְּמִכַּסְיָין עַל בַּת עֵינָא יְמִינָא וּשְׂמֹאלָא. וְאִינּוּן לְקֶבֶל שְׂאוֹר וְזָמֵץ. וְעַד דְּאִלֵּין יִתְבַּעֲרוּן מֵעָלְמָא כֹּל יְרָאָה וּכֹל יִמָּצֵא זַד מִנַּיְיהוּ, בֵּית רִאשׁוֹן וְשֵׁנִי לָא יִתְגַּלְיָין בְּעָלְמָא.**

744. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה (הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן), שֶׁהֵם כְּנֶגֶד בַּת עַיִן יָמִין, וּבַת עַיִן שְׂמֹאל. וְהֵם כְּנֶגֶד (לֶחֶם מִשְׁנֶה) רוֹמִי הַגְּדוֹלָה וְרוֹמִי הַקְּטַנָּה, וּכְנֶגֶד שְׁנֵי עֲנָנִים שֶׁמְּכַסִּים עַל בַּת עַיִן יָמִין וּשְׂמֹאל. וְהֵם כְּנֶגֶד שְׂאוֹר וְחָמֵץ. וְעַד שֶׁאֵלּוּ יִתְבַּעֲרוּ מֵהָעוֹלָם, כֹּל יְרָאָה וּכֹל יִמָּצֵא אֶחָד מֵהֶם, בַּיִת רִאשׁוֹן וּבַיִת שֵׁנִי לֹא יִתְגַּלּוּ בָּעוֹלָם.

745. **וְאַסְוָותָא דַּעֲנָנָא עֵינָא, דְּאַזְזַשִׁיךְ לְבַת עֵינָא יָמִין וּשְׂמֹאל, מַה יְהֵא אַסְוָותָא דִּלְהוֹן. בָּרָה דְּעֶגְלָא. וְהַיְינוּ** (ישעיה כז) **שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ. שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל, דָּא מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף, דְּאִתְמַר בֵּיהּ** (דברים לג) **בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. וְשָׁם יִרְבָּץ, דָּא מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. זַד אַעְבָּר רוֹמִי רַבְּתִי. וְזַד**

745. וְהָרְפוּאָה שֶׁל עַנְנֵי הָעַיִן שֶׁהֶחְשִׁיכוּ לְבַת עַיִן יָמִין וּשְׂמֹאל, מַה תִּהְיֶה רְפוּאָתָם? הַמְּרִירוּת שֶׁל הָעֵגֶל. וְזֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה כז) שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל וְשָׁם יִרְבָּץ. שָׁם יִרְעֶה עֵגֶל – זֶה מָשִׁיחַ בֶּן יוֹסֵף שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דברים לג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ. וְשָׁם יִרְבָּץ – זֶה מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד. אֶחָד לְהַעֲבִיר אֶת רוֹמִי

אַעְבָּר רוּמִי זְעֵירְתָּא. וְגַבְרִיאֵ"ל דְּמִיכָאֵל לָקֶבְלֵיהוּ אִינּוּן. הַגְּדוֹלָה, וְאֶחָד לְהַעֲבִיר אֶת רוֹמִי הַקְּטַנָּה. וּמִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל כְּנֶגְדָּם הֵם.

Psalms 68:31 "גְּעַר חַיַּת קָנֶה, עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים– מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי-כָסֶף; בִּזַּר עַמִּים, קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ" "Rebuke the beasts that dwell among the reeds, the herd of bulls with the calves of the peoples. Trample underfoot those who lust after tribute; scatter the peoples who delight in war." Rabbi Shimon reveals to us that the 'cane' that the Angel Gabriel placed in the big 'sea' is held by Esau and the great city of Rome. This city brings the 'Chametz', which is the aspect of death to the world. The Israelites will break it at the time of Redemption, and the 'Matzah', that is the aspect of purity and holiness, will be revealed in the world. As long as the 'Chametz' exists in the world, the two Klipot that block the light of Binah and Malchut have power. They block us from seeing the first and second Holy Temples. These Klipot are called Great Rome and small Rome. The small Rome will be broken by Mashiach ben Joseph with the angel Gabriel, and Great Rome by Mashiach ben David with the Angel Michael. In the early 19th century, the area that is now Washington DC where the government of the USA resides was called Rome. http://wiki.answers.com/Q/What_was_the_original_name_of_Washington_DC Like ancient Rome, Washington DC is built on seven hills. The US and the rich people that control its politics and government created a great 'Chametz'. Their desire for greater riches and control contaminated the 'Land of the Free' and turned it into slavery to the money. Everyone worships 'In God, We Trust' that is the motto on the dollar bills but in the end, this 'Golden Calf' is going to be burnt. Our 'Rome' is in a volatile state and I don't want to express the negative prediction of economists around the world. Our goal is to try to mitigate all risks by clinging to the Zohar, studying it and reveal its light in the world. We would have been in the worst state by now if it wasn't for the power of the Zohar. Don't leave home without it and connect to http://UnityZohar.com for a global connection.

746. וּבְגִין דָּא זז', דְּאִיהוּ זוּטָא זְעֵירָא, תָּבַר לָהּ, וְיֵיעוֹל ה' בְּאַתְרָהָא. דִּבְקַדְמִיתָא קָנֶה וְסוּף קָמֵלוּ. קָנֶה שֶׁלְּטָנוּתָא דְּרוּמִי, וְסוּף לְכָל מַלְכִּין, דְּעָתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְתַבְּרָא לֵיהּ. גְּעַר זַיִת קָנֶה, גְּעַר זַיָּה בִּישָׁא, זז' מִן זָמִין, וְאַתְבַּר רַגְלֵיהּ מִן מַזְמֶצֶת, דְּאִתְמַר בָּהּ (משלי ה) רַגְלֶיהָ יוֹרְדוֹת מָוֶת. וְעוֹד גְּעַר זַיִת קָנֶה, יַתְבַּר רֶגֶל קוֹף מִן קָנֶה, וְיִשְׁתְּאַר הִנֵּה. מִיָּד הִנֵּה יְיָ אֱלֹהִים בְּחָזָק יָבֹא, (ישעיה מא) רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן. הִנֵּה: ס' בָּתַר אֶלֶף וּמָאתָן.

746. וּמִשּׁוּם זֶה ח', שֶׁהוּא חוּט קָטָן, תִּשְׁבֹּר אוֹתָהּ, וְתִכָּנֵס אוֹת ה' בִּמְקוֹמָהּ. שֶׁבַּתְּחִלָּה נֶאֱמַר קָנֶה וְסוּף קָמֵלוּ. קָנֶה – שִׁלְטוֹן שֶׁל רוֹמִי. וְסוּף – לְכָל הַמַּלְכֻיּוֹת, שֶׁעָתִיד הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לִשְׁבֹּר אוֹתוֹ. גְּעַר חַיַּת קָנֶה – גְּעַר חַיָּה רָעָה, שֶׁהִיא אוֹת ח' מֵחָמֵץ, וּשְׁבֹר רַגְלֶיהָ מִן הַמַּחְמֶצֶת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (משלי ה) רַגְלֶיהָ יֹרְדוֹת מָוֶת. וְעוֹד גְּעַר חַיַּת קָנֶה – שְׁבֹר רֶגֶל הַקּוֹ"ף מִקָּנֶה, וְיִשָּׁאֵר הִנֵּה. מִיָּד – (ישעיה מ) הִנֵּה ה' אֱלֹהִים בְּחָזָק יָבֹא, (שם מא) רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן הִנֵּה הִנָּם וְלִירוּשָׁלַיִם מְבַשֵּׂר אֶתֵּן. הִנֵּה – ס', אַחַר אֶלֶף וּמָאתַיִם.

747. **וְאָמַר** (שמות מט) **בּוּצִינָא קַדִּישָׁא,** (בראשית מ"ו) **כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ. שִׁשִּׁים, לְאַתְעָרוּתָא דְּמָשִׁיחַ רִאשׁוֹן. וָשֵׁשׁ, לְאַתְעָרוּתָא דְּמָשִׁיחַ שֵׁנִי. אִשְׁתָּאֲרוּ ו' שָׁנִים לְע"ב, לְקַיֵּים בְּהוּ,** (ויקרא כה) **שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמוֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ, דְּאִתְּמַר** (ירמיה ב) **קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיְיָ רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.**

747. וְאָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, נֶאֱמַר (בראשית מו) כָּל הַנֶּפֶשׁ לְבֵית יַעֲקֹב שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ. שִׁשִּׁים, לְהִתְעוֹרְרוּת שֶׁל מָשִׁיחַ רִאשׁוֹן. וָשֵׁשׁ, לְהִתְעוֹרְרוּת מָשִׁיחַ שֵׁנִי. נִשְׁאֲרוּ שֵׁשׁ שָׁנִים לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם, לְקַיֵּם בָּהֶם (ויקרא כה) שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ, שֶׁנֶּאֱמַר (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַה' רֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ.

748. **אִם כֵּן, מַה כְּתִיב לְעֵיל** (ירמיה לא) **רָנוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה. אֶלָּא אַרְבַּע גְּאוּלוֹת עֲתִידִין לִמְהֵוֵי, לְקֻבֵּל אַרְבַּע כּוֹסוֹת דְּפֶסַח. בְּגִין דְּיִשְׂרָאֵל מְפוּזָּרִין בְּאַרְבַּע פָּנוֹת עָלְמָא, וְאִינּוּן דִּיהוּן רְזוּקִין מֵאוּמִין, אַקְדִּימוּ לְרָנוּ. וְתִנְיָינִין, לְשִׁתִּין. וּתְלִיתָאִין, לְשִׁתִּין וְשִׁית. וּרְבִיעָאִין לְע"ב.**

748. אִם כֵּן, מַה כָּתוּב לְמַעְלָה (שם לא) רָנוּ לְיַעֲקֹב שִׂמְחָה? אֶלָּא אַרְבַּע גְּאֻלּוֹת עֲתִידוֹת לִהְיוֹת כְּנֶגֶד אַרְבַּע כּוֹסוֹת שֶׁל פֶּסַח. מִשּׁוּם שֶׁיִּשְׂרָאֵל מְפֻזָּרִים בְּאַרְבַּע פִּנּוֹת הָעוֹלָם, וְאֵלּוּ שֶׁיִּהְיוּ רְחוּקִים מֵהָאֻמּוֹת, יַקְדִּימוּ לְרָנוּ. וְהַשְּׁנִיִּים – לְשִׁשִּׁים. וְהַשְּׁלִישִׁיִּים – לְשִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ. וְהָרְבִיעִיִּים – לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם.

Isaiah 19:6 "וְהֶאֱזִנִיחוּ נְהָרוֹת, דָּלְלוּ וְחָרְבוּ יְאֹרֵי מָצוֹר; קָנֶה וָסוּף, קָמֵלוּ" "and its canals will become foul, and the branches of Egypt's Nile will diminish and dry up, reeds and rushes (cane) will rot away" The קָנֶה, 'cane' of the reed is the aspect of the control Rome has over the world. וָסוּף is the aspect of the other rulers that have their roots in the negative side. Isaiah 42:6 " הִנֵּה בָטַחְתָּ עַל-מִשְׁעֶנֶת הַקָּנֶה הָרָצוּץ הַזֶּה, עַל-מִצְרַיִם, אֲשֶׁר יִסָּמֶךְ אִישׁ עָלָיו, וּבָא בְכַפּוֹ וּנְקָבָהּ" "Behold, you are trusting in Egypt, that broken reed of a staff, which will pierce the hand of any man who leans on it. Such is Pharaoh king of Egypt to all who trust in him." The prophet Isaiah warns us about leaning on the broken 'cane' Egypt and the aspect of the material world. If one trusts the 'cane' that 'sucks' energy from the material world, then he will find that his hand cannot hold anything. Genesis 46:26 " כָּל-הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיְמָה, יֹצְאֵי יְרֵכוֹ, מִלְּבַד, נְשֵׁי בְנֵי-יַעֲקֹב–כָּל-נֶפֶשׁ, שִׁשִּׁים וָשֵׁשׁ" "All the souls belonging to Jacob that came into Egypt, that came out of his loins, besides Jacob's sons' wives, all the souls were sixty and six" With the house of Joseph in Egypt, they were altogether 70. That number is key to have full control over the negativity. It represents the seven Sefirot that construct the vessel and its light. The six Sefirot from Chessed to Yessod are the process and the light that comes to the vessel, Malchut. Rabbi Shimon quotes this verse and uses the number 66 to calculate the Final Redemption. Sixty is for the awakening of the first Mashiach and six for the second one. There are six more to complete seventy-two that will be the Redemption. The actual calculation is encrypted with Torah verses that we cannot determine directly from the Zohar but for us the goal is simple. We should be ready for the Redemption with big and pure vessels to be able to

connect and benefit from it. Recommended reading: http://kabbalahsecrets.com/?p=2296

749. וּפוּרְקָנִין אִלֵּין, יְהוֹן בְּאַרְבַּע זִיוָן, בְּשֵׁם יְדוֹד דְּרָכִיב עָלַיְיהוּ. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (חבקוק ג) כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶךָ מַרְכְּבוֹתֶיךָ יְשׁוּעָה. דְּלָקְבְלַיְיהוּ, יִתְעַר לְתַתָּא אַרְבַּע דְּגָלִין, וּתְרֵיסָר שְׁבָטִין. בְּרָזָא דַיְדוֹד מֶלֶךְ, יְדוֹד מָלָךְ, (שמות טו) יְדוֹד יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד. תְּרֵיסָר אַתְוָון אִינּוּן, לְקָבֵל תְּרֵיסָר שְׁבָטִין, וְי"ב אַנְפִּין דְּתִלַת אֲבָהָן, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה. וְאִינּוּן עֶשֶׂר שְׁבָטִין, אֶלֶף שְׁנִין. תְּרֵין שְׁבָטִין, מְאָתָן שְׁנִין. וּבְמִי"ב אַתְוָון, תַּלְיָין ע"ב שְׁבָחָן, דְּאִינּוּן ע"ב שְׁנִין, בָּתַר אֶלֶף וּמְאָתָן.

749. וּגְאֻלּוֹת אֵלּוּ יִהְיוּ בְּאַרְבַּע חַיּוֹת, בְּשֵׁם יְהוָ"ה שֶׁרוֹכֵב עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (חבקוק ג) כִּי תִרְכַּב עַל סוּסֶיךָ מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה. שֶׁכְּנֶגְדָּם יְעוֹרֵר לְמַטָּה אַרְבָּעָה דְגָלִים וּשְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים, בְּסוֹד שֶׁל יְהוָה מֶלֶךְ, יְהוָה מָלָךְ, (שמות טו) יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד. שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה אוֹתִיּוֹת הֵן, כְּנֶגֶד שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים, וּשְׁנֵים עָשָׂר פָּנִים שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה. וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁבָטִים, אֶלֶף שָׁנִים. שְׁנֵי שְׁבָטִים – מָאתַיִם שָׁנָה. וּמִי"ב אוֹתִיּוֹת תְּלוּיִים ע"ב שֵׁמוֹת, שֶׁהֵם ע"ב שָׁנִים אַחַר הָאֶלֶף וּמָאתַיִם.

750. וְאִינּוּן כ"ד, לְכָל זַיָּה מִתְּכַלַּת זִיוָן. כ"ד רָזָא דִילֵיהּ, (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. וְאִינּוּן תְּכַלַּת כִּתּוֹת, מִן כ"ד צוּרוֹת. כַּת אַזַּת אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ, וְכַת תִּנְיָינָא אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ, וְכַת תְּלִיתָאָה אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ. מִיַּד אִתְעַר שְׁמָאלָא בְּמִ"ב אַתְוָון, דְּעָבַד דִּינָא בַּעֲמָלֵק.

750. וְהֵם כ"ד, לְכָל חַיָּה מִשְׁלֹשׁ חַיּוֹת. כ"ד הַסּוֹד שֶׁלּוֹ, (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר. וְהֵם שָׁלֹשׁ כִּתּוֹת מִכ"ד צוּרוֹת. כַּת אַחַת אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ, וְכַת שְׁנִיָּה אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ, וְכַת שְׁלִישִׁית אוֹמֶרֶת קָדוֹשׁ. מִיָּד מִתְעוֹרֵר הַשְּׂמֹאל בְּמ"ב אוֹתִיּוֹת, וְעוֹשֶׂה דִּין בַּעֲמָלֵק.

751. (דברים כב) כִּי יִקָּרֵא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ מָארֵי מִקְרָא. בְּכָל עֵץ, מָארֵי מִשְׁנָה. דְּאִינּוּן כְּאֶפְרוֹזִים, דְּמִקַּנְּנִין בְּעַנְפֵי אִילָנָא. אִית דְּאַמְרֵי, בְּכָל עֵץ, אִלֵּין יִשְׂרָאֵל. (דף רנ"ב ע"ב) דְּאִתְמַר בְּהוּ, (ישעיה סה) כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי. אוֹ עַל הָאָרֶץ, אִלֵּין מָארֵי תּוֹרָה (ד"א משנה), דְּאִתְמַר בְּהוּ, עַל הָאָרֶץ תִּישָׁן וְזַיֵּי צַעַר תִּזְזֶיהָ וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל. אֶפְרוֹזִים: אִלֵּין פָּרְזֵי כְּהוּנָה. אוֹ בֵּיצִים: אִלֵּין דְּזָן לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִקַּרְנֵי רְאֵמִים וְעַד בֵּיצֵי כִּנִּים. וְהָאֵם רוֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹזִים, בְּזִמְנָא דַּהֲווֹ קְרֵבִין קָרְבָּנִין. מַה כְּתִיב לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

751. (דברים כב) כִּי יִקָּרֵא קֵן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ – בַּעֲלֵי מִקְרָא. בְּכָל עֵץ – בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, שֶׁהֵם כְּאֶפְרוֹחִים הַמְקַנְּנִים בְּעַנְפֵי הָאִילָן. יֵשׁ שֶׁאוֹמְרִים, בְּכָל עֵץ – אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (ישעיה סה) כִּי כִימֵי הָעֵץ יְמֵי עַמִּי. אוֹ עַל הָאָרֶץ – אֵלּוּ בַּעֲלֵי תּוֹרָה (מִשְׁנָה), שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם, עַל הָאָרֶץ תִּישַׁן וְחַיֵּי צַעַר תִּחְיֶה וּבַתּוֹרָה אַתָּה עָמֵל. אֶפְרוֹחִים – אֵלּוּ פִּרְחֵי כְהֻנָּה. אוֹ בֵּיצִים – אֵלּוּ שֶׁזָּן אוֹתָם הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִקַּרְנֵי רְאֵמִים וְעַד בֵּיצֵי כִּנִּים. וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים – בִּזְמַן שֶׁהָיוּ מַקְרִיבִים קָרְבָּנוֹת. מַה כָּתוּב? לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

The Zohar discusses four periods of salvation and connects them to the four cups of wine we drink on the night of the Seder that is the night of the full moon of the month of Nissan (Aries). The codes for the years are 1256, 1260, 1266 and 1272. Obviously, these and other numbers in this commentary are not calendaring dates but codes related to spiritual forces. The Redemption will come through the four letters of the YHVH name. YHVH 'rides' on the four Holy Creatures of the Holy Throne, Lion, Ox, Eagle, and Man. Habakkuk 3:8 "כִּי תִרְכַּב עַל-סוּסֶיךָ, מַרְכְּבֹתֶיךָ יְשׁוּעָה." "You will ride on your horses, your chariots of salvation" "יְהוָה מָלָךְ, יְהוָה מָלָךְ; יְהוָה יִמְלֹךְ, לְעֹלָם וָעֶד" "YHVH King, YHVH was King, YHVH will be rein forever and ever." The three names with 12 letters represent the control over the three columns. The 12 is the aspect of the 12 tribes and the four flags that rose above the camps of the Israelites for their protection. 72 years after 1200 will be the Redemption. The 72 names receive their energy from the 12 letters of the three names. 72 divided by 12 gives us 6, which refers us to the six Sefirot of Zeir Anpin. When the 72 goes to the three columns of Chessed, Gevurah, and Tiferet, we have 24 in each column. This flow of light connects 3 camps of angels with 24 forms each, and each says קדוש קדוש קדוש, Kadosh, Kadosh, Kadosh (Holy Holy Holy). When the light of the 72 shines on the 3 camps of angels the name of 42 (Ana B'Koach) awakens to remove Amalek, that is the aspect of all negativity in the world. Rabbi Ashlag comments that all the numbers mentioned in this Zohar sections are openings for all of us to do repentance, Teshuvah, and merit the Final Redemption.

752. זְרַב בֵּי מַקְדְּשָׁא, וּבָטְלוּ קָרְבְּנִין, מַה כְּתִיב, שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּחוּ אֶת הָאֵם. וְגָלוּ הַבָּנִים, וְהַיְינוּ וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּחוּ לָךְ, מִסִּטְרָא דְּא' דְּאָת ו', דְּאִיהוּ עוֹלָם אָרוּךְ דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (דברים כב) לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים, לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ אָרוּךְ.

752. חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלוּ הַקָּרְבָּנוֹת, מַה כָּתוּב? שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. וְגָלוּ הַבָּנִים. וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ, מִצַּד זֶה שֶׁל הָאוֹת ו', שֶׁהוּא עוֹלָם אָרֹךְ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דברים כב) לְמַעַן יִיטַב לָךְ וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים, לְעוֹלָם שֶׁכֻּלּוֹ אָרֹךְ.

753. וּבַאֲתָר דְּקָרְבְּנִין, תַּקִּינוּ צְלוֹתִין, וּמְצַפְּצְפִין בְּקָלִין דְּשִׁירִין. בְּקוֹל דִּקְרִיאַת שְׁמַע, לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ לְעֵילָא. דְּהָא אִיבָּא וּבְרַתָּא בְּגָלוּתָא, וּמִיַּד דְּנָזִית, קָשְׁרִין לֵהּ בִּבְרַתָּא, דְּאִיהִי יַד כֵּהָה, לְמֶהֱוֵי קָשִׁיר ו' עִם ה', בְּשִׁית סְפִירָאן. מִיַּד מִלַּזְשִׁין לְגַבֵּי זְכוּתָא, בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

753. בִּמְקוֹם הַקָּרְבָּנוֹת תִּקְנוּ תְּפִלּוֹת, וּמְצַפְצְפִים בְּקוֹלוֹת שֶׁל שִׁירִים, בְּקוֹל שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, לִקְרַאת הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי שֶׁהוּא לְמַעְלָה. שֶׁהֲרֵי אִמָּא וּבַת בַּגָּלוּת, וּמִיָּד שֶׁיּוֹרֵד, קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ בַּבַּת, שֶׁהִיא יָד כֵּהָה, לִהְיוֹת קְשׁוּרָה ו' עִם ה' בְּשֵׁשׁ סְפִירוֹת. מִיָּד לוֹחֲשִׁים לְעֲמַת הַחָכְמָה: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

754. אֶחָד"ד וְכָבוֹ"ד, גִּימַטְרִיָּא מ"ה בֵּן זְכוּתָא. דְּנָזִית לֵיהּ לְגַבֵּי אִמָּא, וּמִיַּד דְּנָזִית, קָשְׁרִין לֵיהּ עַמָּא בְּקִשּׁוּרָא דִּתְפִילִין דְּרֵישָׁא. וּבְגִין דָּא

754. אֶחָד וְכָבוֹד גִּימַטְרִיָּא מ"ה מַחְכְּמָה. שֶׁמּוֹרִיד אוֹתוֹ אֵצֶל אִמָּא, וּמִיָּד שֶׁיּוֹרֵד, קוֹשְׁרִים אוֹתוֹ עִמָּהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת שֶׁל

בְּאַרְבַּע פָּרְשִׁיָּין דִּתְפִילִין, קַדֵּשׁ לִי, זָכְמָה. וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ, בִּינָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל תִּפְאֶרֶת, כָּלִיל וּ סְפִירָן, בְּשִׁית תֵּיבִין. וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, מַלְכוּת, יַד כֻּהָה. צְלוֹתָא כֶּתֶר כ׳ עַל רֵישֵׁיהּ, אֵין קָדוֹשׁ כַּידוֹד, דְּסַנְדַּלְפוֹן קוֹשֵׁר כָּל צְלוֹתִין, וְעָבִיד לוֹן כֶּתֶר.

הַתְּפִלִּין, שֶׁהֵם: קַדֵּשׁ לִי – חָכְמָה. וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ – בִּינָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל – תִּפְאֶרֶת שֶׁכּוֹלֶלֶת שֵׁשׁ סְפִירוֹת בְּשֵׁשׁ תֵּבוֹת. וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ – מַלְכוּת, יָד כֵּהָה. תְּפִלָּה כֶּתֶר, כ׳ עַל רֹאשׁוֹ, אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה, שֶׁסַּנְדַּלְפוֹן קוֹשֵׁר כָּל הַתְּפִלּוֹת וְעוֹשֶׂה מֵהֶן כֶּתֶר.

כִּי יִקְרָא קַן-צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ, אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים, וְהָאֵם Deuteronomy 22:6 ” רֹבֶצֶת עַל-הָאֶפְרֹחִים, אוֹ עַל-הַבֵּיצִים–לֹא-תִקַּח הָאֵם, עַל-הַבָּנִים ”If you come across a bird’s nest with chicks or eggs, either in a tree or on the ground along the road, and the mother is sitting on the chicks or eggs, you must not take the mother from the young (sons).” Along the ‘road’ is a reference to those who read the Torah. The ‘Tree’ is for the students of the Torah with a better connection to it. On the ‘ground’ is for those who put all their efforts to study the Torah and its secrets. The ‘chicks’ are the Israelites and the 'mother' is the Shechina. “Must not take the mother from the young” is the aspect of the Shechina, that we should not separate ourselves from her because we are ‘young’ and dependent on her. When the Holy Temple was destroyed and we lost the ability to make a connection to the upper levels, the Shechina had to be sent away from the Holy Temple. Deuteronomy 22:7 ” שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת-הָאֵם, וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ, לְמַעַן יִיטַב לָךְ, וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים” ”You shall take the sons but release the mother, so that life will go well for you and that you may have a long life.” When the Shechina cannot reside in the Holy Temple it is a state of exile for her and us. The sacrifices at the Holy Temple created spiritual connections to the upper levels, helping us cleanse all negativity. We were left with the responsibility to make the connections and draw Light to our lives. The ‘sons’ are Zeir Anpin and Malchut. We need to make the connection between the Shechina in Malchut and Zeir Anpin to the Mother, which is Binah, in order to draw light to the world. We do so with our prayers replacing the sacrifices that were made in the Holy Temple. Hosea 14:3 ” קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אִמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח-טוֹב, וּנְשַׁלְּמָה פָרִים, שְׂפָתֵינוּ” ”Take with you words and return to YHVH; say to him, 'Take away all iniquity; accept what is good, and we will pay with bulls the words of our lips'.” The only way to draw light into our lives is through the prayers and the sacred texts. Then we can draw beneficent to this world. ‘Long life’ should be translated to ‘Long days’ where ‘days’ is the aspect of the connection to the upper levels of light from Malchut to Arich Anpin (meaning ‘Long Face’), which is Keter. The last words of Rabbi Ashlag were a quote from Psalms 91:16 ” אֹרֶךְ יָמִים, אַשְׂבִּיעֵהוּ; וְאַרְאֵהוּ, בִּישׁוּעָתִי” ”I will satisfy him with long days, and will let him see my salvation.” On Yom Kippur of 1954, the gates of heavens opened to receive the soul of Rabbi Ashlag. He saw the reward of his work on the Zohar and the fulfillment of God’s promise through the words of King David (Malchut). Reaching that level is the true state of immortality because the soul is connected to the realm of no death and resurrection in the Final Redemption. Make your ‘days’ long and earn your ticket to immortality.

755. בְּהַהוּא זְמַנָּא צָרִיךְ לְסַדְּרָא מְנוֹרָא (ס"א פתורא) לִסְעוּדָתָא דְּמַלְכָּא, וּמַשְׁכְּנָא וּמְנַרְתָּא וַאֲרוֹנָא וּמַזְבְּחָא, וְכָל מִינֵי שִׁמּוּשָׁא דְּבֵיתָא דְּמַלְכָּא. וְלָאו בָּתַר פָּתוּרָא אַזְלִינָן דְּלָאו עוֹבָדָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּלָא אַזְלִינָן אֶלָּא בָּתַר פָּתוּרָא דְּאִיהוּ עוֹבָדֵי יְדוֹי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִיהוּ שְׁכִינְתֵּיהּ. מִשְׁכָּן דִּילֵיהּ, פָּתוּרָא דִּילֵיהּ, מְנַרְתָּא דִּילֵיהּ, אֲרוֹנָא דִּילֵיהּ, מַזְבְּחָא דִּילֵיהּ, אִיהִי כְּלִילָא מִכָּל מָאנֵי שִׁמּוּשָׁא לְמַלְכָּא עִלָּאָה.

755. בְּאוֹתוֹ זְמַן צָרִיךְ לְסַדֵּר מְנוֹרָה (שֻׁלְחָן) לַסְּעוּדָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וּמִשְׁכָּן וּמְנוֹרָה וְאָרוֹן וּמִזְבֵּחַ, וְכָל מִינֵי שִׁמּוּשׁ שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ. וְלֹא אַחַר שֻׁלְחָן אָנוּ הוֹלְכִים שֶׁאֵינוֹ עֲבוֹדַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁאֵין אָנוּ הוֹלְכִים אֶלָּא אַחַר שֻׁלְחָן שֶׁהוּא מַעֲשֵׂה יָדָיו שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא הַשְּׁכִינָה, מִשְׁכָּן שֶׁלּוֹ, שֻׁלְחָן שֶׁלּוֹ, מְנוֹרָה שֶׁלּוֹ, אָרוֹן שֶׁלּוֹ, מִזְבֵּחַ שֶׁלּוֹ. הִיא כְּלוּלָה מִכָּל כְּלֵי שִׁמּוּשׁ לַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן.

756. אֵינְהוּ אִינּוּן דִּמְתַקְּנֵי זַמְּרָא וְנָהֲמָא דְּמַלְכָּא עִלָּאָה, דְּאִתְּמַר בְּהוּ אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי, דְּלֵית לְקָרְבָּא לֵיהּ לְגַבֵּיהּ אֶלָּא אִלֵּין דְּאִתְקְרִיאוּ אִשֵּׁי יְיָ. וּבְגִין דָּא אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. דְּעָלֵיהּ אִתְּמַר, (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְּלַחְמִי. וְאִתְקְרֵי לֶחֶם הַפָּנִים, דְּאִינּוּן י"ב אַנְפִּין, (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְהוָה, יָאֵר יְהוָה, יִשָּׂא יְהוָה, תְּרֵיסָר אַנְפִּין דִּתְכֵלֶת זִיוָן.

756. הֵם אֵלּוּ שֶׁמְּתַקְּנִים יַיִן וְלֶחֶם שֶׁל הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי, שֶׁאֵין לְהַקְרִיב לוֹ אֶצְלוֹ אֶלָּא אֵלּוּ שֶׁנִּקְרָאִים אִשֵּׁי ה׳. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי. וְנִקְרָא לֶחֶם הַפָּנִים, שֶׁהֵם י״ב פָּנִים, שֶׁנֶּאֱמַר (במדבר ו) יְבָרֶכְךָ יְהוָה, יָאֵר יְהוָה, יִשָּׂא יְהוָה. שְׁנֵים עָשָׂר פָּנִים שֶׁל שָׁלֹשׁ חַיּוֹת.

757. מַאי לֶחֶם דְּאִלֵּין פָּנִים. דָּא נַהֲמָא דְּאָדָם, דְּאִיהוּ יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. וְאִית לֵיהּ נַהֲמָא בְּאַרְבַּע אַנְפִּין, דְּאִינּוּן אַרְבַּע אַתְוָון יְדוֹד. הַאי נַהֲמָא דְּפָתוּרָא דְּמַלְכָּא, אִיהוּ סֹלֶת נְקִיָּה.

757. מַהוּ הַלֶּחֶם שֶׁל אֵלּוּ הַפָּנִים? זֶה לֶחֶם שֶׁל אָדָם, שֶׁהוּא יו״ד הֵ״א וָא״ו הֵ״א. וְיֵשׁ לוֹ לֶחֶם בְּאַרְבָּעָה פָּנִים, שֶׁהֵם אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָ״ה. זֶה הַלֶּחֶם שֶׁל שֻׁלְחַן הַמֶּלֶךְ, הוּא סֹלֶת נְקִיָּה.

Hosea 14:3

"קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים, וְשׁוּבוּ אֶל-יְהוָה; אִמְרוּ אֵלָיו, כָּל-תִּשָּׂא עָוֹן וְקַח-טוֹב, וּנְשַׁלְּמָה פָרִים, שְׂפָתֵינוּ"

"Take with you words and return to YHVH; say to him, 'Take away all iniquity; accept what is good, and we will pay with bulls the words of our lips'."

We learned that the sacrifices served as a tool to open spiritual gates and draw light that cleansed all impurities from us and the entire world.

One of the tools to make a high connection to Binah is the prayer Shema Israel. The words אֶחָד and כָבוֹד from the first two lines add up to 45, מה, same as the name of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא. The name of 45, מה, draws light from Chokhmah, חכמה, to Binah and with the connection to the Tefillin of the head, it is connected together and draws down to the lower levels. The four chambers of the head Tefillin represent the YHVH and Chokhmah, Binah, Zeir Anpin, and Malchut. The prayers are connected together and the angel of the prayers gathers them together as a crown above the head of the person.

After the prayers, we prepare a meal on a table that serves as an altar. The wine and bread become the tools that 'bridge' between the spiritual and the physical.
Proverbs 9:6
"לְכוּ, לַחֲמוּ בְלַחְמִי; וּשְׁתוּ, בְּיַיִן מָסָכְתִּי"
"Come, eat of my bread, and drink of the wine I have mingled"
The English translation is corrupted because it doesn't make sense to literally translate the Hebrew words. It should say "Go fight with my bread and drink, with wine that I poured."
This verse teaches us that bread can be a great channel of energy from God. It was given to us as a tool of spiritual connection.
Genesis 3:19
"בְּזֵעַת אַפֶּיךָ, תֹּאכַל לֶחֶם"
"By the sweat of your face, you shall eat your bread"
After the first sin, Adam and Eve got disconnected from the free flow of light. God gave them the tool and the method to draw sustenance. The verse reveals that there is 'earning' process before receiving sustenance, which is the bread of God. The spiritual connection comes first and then we can benefit from the 'bread'. Having the 'material' bread without the connection to the light just adds more 'mass' and gravity force on the body and soul of the person.
Related and recommended reading: http://dailyzohar.com/daily-zohar-1305-2/
Ezekiel 41:22
" הַמִּזְבֵּחַ עֵץ שָׁלוֹשׁ אַמּוֹת גָּבֹהַּ וְאָרְכּוֹ שְׁתַּיִם-אַמּוֹת, וּמִקְצֹעוֹתָיו לוֹ, וְאָרְכּוֹ וְקִירֹתָיו, עֵץ; וַיְדַבֵּר אֵלַי–זֶה הַשֻּׁלְחָן, אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה"
"The altar was of wood, three cubits high and its length two cubits; its corners, its base, and its sides were of wood. And he said to me, 'This is the table that is before YHVH'."
This verse reveals the connection between the Altar and the table.
Our dining table should always be treated with respect as if every food we eat on it is a sacrifice that is brought to the Altar on the Holy Temple. Keep the table clean and on Shabbat make it even extra special with better settings and food. Bless the food before and after you eat and it will draw greater blessings into your lives.

758. כִּבְשָׁן דִּילֵיהּ, דְּאוֹפָה בֵּיהּ נַהֲמָא, שְׁכִינְתָּא. תַּמָּן אִתְבַּשַּׁל וְאִשְׁתְּלִים. וּבְגִין דָּא, אֵין בּוּצְעִין אֶלָּא מֵאַתָּר דְּגָמַר בִּשּׁוּלָא. כְּגַוְונָא דִּשְׁלִימוּ דְּפָרִי, אִיהוּ גָּמַר בִּישּׁוּלוֹ. וְהַאי אִיהוּ אֲדֹנָי, גָּמַר וּשְׁלִימוּ דַּיְדוָד, דְּאִיהוּ לֶוֶם הַפָּנִים. אֲדֹנָי, כִּבְשָׁן דִּילֵיהּ. דְּאִיהִי כְּבוּשָׁה תְּחוֹת בַּעְלָהּ. וּבְגִינָהּ אִתְּמַר, (שמות יט) וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן. וְלֹא

758. הַכִּבְשָׁן שֶׁלּוֹ שֶׁאוֹפֶה בּוֹ לֶחֶם הִיא הַשְּׁכִינָה, שֶׁשָּׁם מִתְבַּשֵּׁל וְנִשְׁלָם. וּמִשּׁוּם זֶה אֵין בּוֹצְעִים אֶלָּא מִמָּקוֹם שֶׁנִּגְמַר בִּשּׁוּלוֹ. כְּדֻגְמַת שְׁלֵמוּת הַפְּרִי, שֶׁהוּא גָּמַר בִּשּׁוּלוֹ. וְזֶהוּ שֵׁם אֲדֹנָי, גָּמַר וּשְׁלֵמוּת שֵׁם יְהוָה, שֶׁהוּא לֶחֶם הַפָּנִים. אֲדֹנָי הוּא הַכִּבְשָׁן שֶׁלּוֹ. שֶׁהִיא כְּבוּשָׁה תַּחַת בַּעְלָהּ. וּבִגְלָלָהּ נֶאֱמַר, (שמות יט) וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה' בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן. וְלֹא כְּמוֹ כִּבְשָׁן שֶׁל אֵשׁ הֶדְיוֹט,

כִּכְבִשָׁן דְּאֵשׁ דְּהֲדְיוֹט, אֶלָּא כִּכְבִשָׁן, דְּבֵיהּ כָּבַשׁ רַוְזַמָּיו לְעַמֵּיהּ, כַּד מִצָּלִין וּבָעוּתִין, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַוְזַמֶּיךָ אֶת כַּעַסְךָ. וּבֵיהּ כִּבְשֵׁי דְּרַוְזַמְנָא לְמָה לָךְ.

אֶלָּא כְּמוֹ כִּבְשָׁן שֶׁבּוֹ כּוֹבֵשׁ רַחֲמָיו עַל עַמּוֹ כַּאֲשֶׁר מִתְפַּלְּלִים וּמְבַקְּשִׁים בַּקָּשׁוֹת, כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ. וּבוֹ, דְּבָרִים הַכְּבוּשִׁים שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לָמָּה לָךְ לַחְקֹר?

759. וּבְנַהֲמָא דְּאוֹרַיְיתָא, אִית סֹלֶת דִּיהָבֵ לֵיהּ מַלְכָּא, לְאִינּוּן דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. מֵיכְלָא דְּצַדִּיקַיָּיא. וְאִית נַהֲמָא דְּאוֹרַיְיתָא, דְּאִיהוּ פָּסוֹלֶת, לְאִינּוּן עַבְדִּין וּשְׁפָוזוֹת, דְּבֵי מַלְכָּא. וּבְגִין דָּא בְּמַטְרוֹנִיתָא אִתְמַר (משלי לא) וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, דְּאִינּוּן מָארֵי מַתְנִיתִין. וּבְגִין דָּא אִתְמַר בְּמֵיכְלָא דְּמַלְכָּא, וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סוֹלֶת וַדַּאי, וְדָא יו"ד מִן אֲדֹנָי, אִיהִי עֲשִׂירִית. וְדָא סֹלֶת דְּהֵיכְלָא דְּמַלְכָּא אַשְׁבְּזַזוּת (ד"א דמיכלא דמלכא אשתכחת).

759. וּבְלֶחֶם הַתּוֹרָה יֵשׁ סֹלֶת שֶׁנִּתַּן לוֹ הַמֶּלֶךְ לְאוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. מַאֲכַל הַצַּדִּיקִים. וְיֵשׁ לֶחֶם שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהוּא פְּסֹלֶת לְאוֹתָם עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ. וּמִשּׁוּם זֶה בַּמַּלְכָּה נֶאֱמַר, (משלי לא) וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרוֹתֶיהָ, שֶׁהֵם בַּעֲלֵי מִשְׁנָה. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בַּמַּאֲכָל שֶׁל הַמֶּלֶךְ, וַעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֹלֶת, וַדַּאי. וְזוֹ יו"ד מֵאֲדֹנָי, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית. וְזֶה סֹלֶת שֶׁל הֵיכַל הַמֶּלֶךְ, וּמִשְׁתַּבַּחַת (שֶׁל מַאֲכַל הַמֶּלֶךְ נִמְצֵאת).

The bread is the bread of man, אדם, and represents the 12 ‘faces’ of Zeir Anpin. Each Sefirah has a ‘side’ and there are 12 lines connecting them to each other. Imagine a cube with six sides. There are 12 points of connection between the ‘walls’. The secret of the bread is in the name of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא, numerical value 45, as אדם, ‘man’. The 12 also refers to the three columns, each with the YHVH name, bringing together 12 letters.
The table in the Holy Temple had 12 loaves of bread arranged on top of it. That was the aspect of connecting Zeir Anpin (the loaves of bread) and Malchut (the table).
The Zohar reveals to us that GOD’s ‘furnace’, כבשן, for ‘baking’ his bread is the Shechina because this is where the light manifests itself. The Zohar warns us from giving the ‘furnace’ the physical meaning of oven with fire. The word for furnace, כבשן, has the root כבש that means ‘conquer’. Zeir Anpin ‘conquers’ Malchut and brings Light of Mercy. This is not a conquer that takes away freedom but one that removes judgments and brings mercy and fulfillment.
Exodus 19:18
”וְהַר סִינַי, עָשַׁן כֻּלּוֹ, מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה, בָּאֵשׁ; וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן, וַיֶּחֱרַד כָּל-הָהָר מְאֹד“
“Now Mount Sinai was all in smoke because YHVH descended upon it in a fire, and its smoke ascended like the smoke of a furnace (כִּבְשָׁן), and the whole mountain quaked”
When the Torah was revealed on Mount Sinai, the ‘furnace’ brought out the attributes of God’s mercy.

During the morning prayer, we read the section of the Torah describing the binding of Isaac. He represents the left column. This connection helps us 'bind' the left column and remove judgments from our path on that day. After reading it we continue with the following part, used by the High Priest in the Holy Temple.

"רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם כְּמוֹ שֶׁכָּבַשׁ אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וְיָגֹלוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ. וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ ה' אֱלֹהֵינוּ בְּמִדַּת הַחֶסֶד וּבְמִדַּת הָרַחֲמִים. וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמֵאַרְצְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ:"

"Master of the world, just as Abraham our father 'conquered' his mercy to do your will whole-heartedly, so too may your mercy conquer your anger from us, and may your mercy reveal above your attributes. And treat us, YHVH our God, with the attribute of loving-kindness and the attribute of mercy. And may your great goodness turn back your wrath from your people and your city and your land and your dwellings."

The Zohar adds that the bread of the Torah has a purity that is given to the Israelites who are considered as 'sons of God'. We explained in the previous comment that the 'sons of God' are those who are connected strongly to the elevated study of the Torah.

Proverbs 31:15

"וַתָּקָם, בְּעוֹד לַיְלָה–וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ; וְחֹק, לְנַעֲרֹתֶיהָ"

"She rises also while it is still night And gives food to her household And portions to her maidens"

When Malchut (us) wakes up after midnight to the light, she (we) gets Light and spreads it to those who deserve it.

760. קוּם בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, אַנְתְּ וְרִבִּי אֶלְעָזָר בְּרָךְ, וְרִבִּי אַבָּא, וְרִבִּי יְהוּדָה, וְרִבִּי יוֹסֵי, וְרִבִּי זִזַיָּא, וְרִבִּי יוּדָאִי, לְתַקְנָא דּוּרוֹנָא לְמַלְכָּא, וּלְקָרְבָא כָּל אֵבָרִין, דְּאִינּוּן יִשְׂרָאֵל, קָרְבְּנִין לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא הַהוּא דְּאִתְקְרֵי נְשָׁמָה, לְגַבֵּי אֵבָרִים שְׁכִינְתָּא קַדִּישְׁתָּא, אֵשׁ שֶׁל גְּבוֹהַּ. דְּאָזִיד בְּעֵצִים, דְּאִתְקְרִיאוּ עֲצֵי הָעוֹלָה, דְּאִינּוּן עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ אִתְקְרִיאוּ, אִינּוּן מָאֲרֵי תּוֹרָה, דְּאִתְאֲזִידַת בְּהוֹן אוֹרַיְיתָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כְּאֵשׁ נְאֻם יְיָ.

760. קוּם הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, אַתָּה וְרַבִּי אֶלְעָזָר בִּנְךָ, וְרַבִּי אַבָּא, וְרַבִּי יְהוּדָה, וְרַבִּי יוֹסֵי, וְרַבִּי חִיָּא, וְרַבִּי יוּדָאִי, לְתַקֵּן מַתָּנָה לַמֶּלֶךְ, וּלְהַקְרִיב כָּל אֵיבָרִים, שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל, קָרְבָּנוֹת לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, זֶה שֶׁנִּקְרָא נְשָׁמָה שֶׁל הָאֵיבָרִים, שְׁכִינָה הַקְּדוֹשָׁה, אֵשׁ שֶׁל גְּבוֹהַּ. שֶׁאָחוּז בְּעֵצִים שֶׁנִּקְרָאִים עֲצֵי הָעוֹלָה, שֶׁהֵם עֵץ הַחַיִּים וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ נִקְרָאִים אֵלּוּ בַּעֲלֵי תּוֹרָה, שֶׁמִּתְאַחֶדֶת בָּהֶם הַתּוֹרָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ירמיה כג) הֲלֹא כֹה דְּבָרִי כְּאֵשׁ נְאֻם ה'.

761. וְאִתְמַר בָּהּ, עוֹלָה לַיְיָ, קָרְבָּן לַיְיָ, אִשֶּׁה לַיְיָ, וְאִתְמַר אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. וְהָא כְּתִיב דְּלֵית לְקָרְבָא קָרְבָּן אֶלָּא לַיְיָ, מַאי נִיהוּ, אֶת קָרְבָּנִי

761. וְנֶאֱמַר בָּהּ עֹלָה לַה', קָרְבָּן לַה', אִשֶּׁה לַה'. וְנֶאֱמַר אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי. וַהֲרֵי כָּתוּב שֶׁאֵין לְהַקְרִיב קָרְבָּן אֶלָּא לְשֵׁם ה', מַהוּ אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי? אֶלָּא

לַזְּמִי לְאִשַּׁי. אֶלָּא אָרְזָא, דְּמַאן דְּקָרִיב דּוֹרוֹנָא, לְמִקְרַב לֵיהּ לְמַלְכָּא, וּלְבָתַר אִיהוּ פָּלִיג לֵיהּ, לְמַאן דְּבָעֵי. אוּף הָכִי יִשְׂרָאֵל, מַקְרִיבִין אוֹרַיְיתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, (דף רנ"ג ע"א) דְּאִיהוּ לַזְּמוֹ, וְאִיהוּ יֵינוֹ, וְאִיהוּ בָּשָׂר דִּילֵיהּ, וְאִתְּמַר בֵּהּ, (בראשית ב) עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי. בְּשַׂר קֹדֶשׁ, דְּאוֹקְמוּהָ עָלָהּ מָאנֵי מְתִיבְתָּאן, בְּבָשָׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם עֲסִקִינָן.

הַדֶּרֶךְ, שֶׁמִּי שֶׁמַּקְרִיב דּוֹרוֹן לְהַקְרִיב אוֹתוֹ לַמֶּלֶךְ וְאַחַר כָּךְ הוּא מְחַלֵּק אוֹתוֹ לְמִי שֶׁרוֹצֶה, אַף כָּךְ יִשְׂרָאֵל מַקְרִיבִים תּוֹרָה לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁהוּא לַחְמוֹ, וְהוּא יֵינוֹ, וְהוּא בְּשָׂרוֹ, וְנֶאֱמַר בָּהּ (בראשית ב) עֶצֶם מֵעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי. בְּשַׂר קֹדֶשׁ, שֶׁפֵּרְשׁוּ עָלֶיהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּבָשָׂר הַיּוֹרֵד מִן הַשָּׁמַיִם אָנוּ עֲסוּקִים.

The 'Faithful Shepherd', Moses, asks Rabbi Shimon and his son, Rabbi Elazar, to stand, meaning elevate themselves, and bring a 'gift' to the King, the Holy One, Blessed be He.

When the Zohar uses 'The Holy One, Blessed be He', the reference is to the Endless Light. The Holy name YHVH is a 'representative' of the Endless. All of God's names and Sefirot are vessels for the Endless light. It is important to remember that.

We DO NOT pray to the Sefirah of Chessed or Keter or any other one. We pray to the Endless Light to bring different lights into our lives using the different vessels. Praying to a specific Sefira is idol worshiping. We use the name YHVH to draw the Light of the Endless, the Creator Blessed be He.

When the leader of the prayer says the name YHVH (Adonai) during blessings we say "ברוך הוא וברוך שמו", "Baruch Hu U'Baruch Shemo", translated into "Blessed be He and blessed be His name". 'He' is the Endless light and His name is YHVH. We ask to connect the Endless with the name to draw the Light when the blessing is completed and we answer אמן, 'Amen'. The meditation of Amen is יאהדונהי that is the combination of the upper and lower names.

Numbers 28:2

"צַו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם: אֶת-קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי, רֵיחַ נִיחֹחִי, תִּשְׁמְרוּ, לְהַקְרִיב לִי בְּמוֹעֲדוֹ"

"You are to command the Israelis about my offerings that they are to be sure to bring my bread offerings to me, presented by fire, and a pleasing aroma to me, you shall observe to bring near to Me in its due season."

The sacrifices and offerings are described as "עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ, אִשֶּׁה לַיהוָה", "Elevated pleasant fragrance burnt unto YHVH".

When Moses asked Rabbi Shimon to bring 'gift' to the Holy One Blessed be He, he was referring to the souls of the Israelites. They are 'members' and limbs of the Shechina. When the 'fire' of the Torah spreads through the parts they are considered עֲצֵי הָעוֹלָה, meaning woods of the sacrifice, but it also means trees of the 'elevated'. The Trees are the Tree of Life and the Tree of Knowledge Good and Bad.

With the study of the deep levels of the Torah through the study or Rabbi Shimon's teaching, we connect to the good side of the Tree of Knowledge and with that to the Tree of Life.

Jeremiah 23:29

"הֲלוֹא כֹה דְבָרִי כָּאֵשׁ, נְאֻם-יְהוָה"
"Is not My word like a fire?, said YHVH"
The sacred words of the Torah and Rabbi Shimon are like the Holy fire that elevates the sacrifice and opens channels of Light to the lower levels.
I heard from Rabbi Benyahu Shmueli (head of Kabbalist yeshiva in Jerusalem) that the first word of the Torah 'Beresheet', 'בְּרֵאשִׁית', gives the initials of
א- אור
ת – תורת
ר – רבי
ש – שמעון
ב – בר
י – יוחאי
The Light of the Torah of light of Rabbi Shimon Bar Yochai (The Zohar).
Do I need to say more?

762. קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מַאי עָבִיד מֵהַהוּא דּוֹרוֹנָא. לְמַלְכָּא דְּאָכִיל עַל פָּתוּרָא. דְּקָרְבִין עַל פָּתוּרֵיהּ מִכָּל מִין וָמִין, סֹלֶת, וּבֵינוֹנִי, וּפְסוֹלֶת. וְאִיהוּ פָּלִיג מִפָּתוּרֵיהּ, לְכָל מָארֵי סְעוּדָתָא, לְכָל זַרְ כַּדְקָא יָאוּת, עַל יְדֵי מְמָנָן דִּילֵיהּ. וּמֵהַהוּא נַהֲמָא, דְּאִיהוּ סֹלֶת, דְּמַלְכָּא אָכִיל, אִיהוּ מָנֵי לְמֵיהַב לְאִינּוּן דְּרִזְמִין גַּבֵּיהּ. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, אֶת קָרְבָּנִי לַזְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחוֹחִי. דְּהַיְינוּ (דברים יח) אִשֵּׁי יְיָ וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן (ודא הוא ההוא דאתמר ביה (משלי ט) לכו לחמו בלחמי ושתו ביין מסכתי.) הַאי אִיהוּ מִסִּטְרָא דְּאִילָנָא דְּזַיִּי. אֲבָל מִסִּטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, מָנֵי לְמֵיהַב בֵּינוֹנִי, לְמַלְאָכִים. וּפְסוֹלֶת לַשֵּׁדִין וּמַזִּיקִין, דְּאִינּוּן מְשַׁמְּשִׁין לְסוּסְוָון וּלְפָרְשִׁיָּין דְּמַלְכָּא.

762. מָה עוֹשֶׂה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מֵאוֹתוֹ דּוֹרוֹן? מָשָׁל לְמֶלֶךְ שֶׁאָכַל עַל שֻׁלְחָן, וּמַקְרִיבִים עַל שֻׁלְחָנוֹ מִכָּל מִין וָמִין – סֹלֶת, וּבֵינוֹנִי, וּפְסֹלֶת. וְהוּא מְחַלֵּק מִשֻּׁלְחָנוֹ לְכָל בַּעֲלֵי הַסְּעוּדָה, לְכָל אֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, עַל יְדֵי הַמְמֻנִּים שֶׁלּוֹ. וּמֵאוֹתוֹ לֶחֶם שֶׁהוּא סֹלֶת, שֶׁהַמֶּלֶךְ אוֹכֵל, הוּא מְצַוֶּה לָתֵת לְאֵלּוּ שֶׁאֲהוּבִים אֶצְלוֹ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב אֶת קָרְבָּנִי לַחְמִי לְאִשַּׁי רֵיחַ נִיחֹחִי. כְּלוֹמַר, (דברים יח) אִשֵּׁי ה' וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן (וְזֶהוּ אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (משלי ט) לְכוּ לַחֲמוּ בְלַחְמִי וּשְׁתוּ בְּיַיִן מָסָכְתִּי) –זֶהוּ מִצַּד שֶׁל עֵץ הַחַיִּים. אֲבָל מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע, מְצַוֶּה לָתֵת בֵּינוֹנִי לַמַּלְאָכִים, וּפְסֹלֶת לַשֵּׁדִים וּמַזִּיקִים, שֶׁהֵם מְשַׁמְּשִׁים לַסּוּסִים וְלַפָּרָשִׁים שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

763. וְאוּף הָכִי דְּפָרְשִׁין דְּמַלְכָּא, הֲווֹ מָארֵי מִשְׁנָה, דְּאִינּוּן כְּמַלְאָכִים. מְשַׁמְּשִׁין לוֹן שֵׁדִים יְהוּדָאֵי, דְּאִינּוּן רְשִׁימִין בְּאוֹת שַׁדַּי, (ס"א באות י') וְאִית שֵׁדִין וּמַזִּיקִין מִסִּטְרָא דְּמִסְאֲבוּ, דְּאִתְקְרִיאוּ שֵׁדִים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. (קהלת ז) וְזֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

763. וְאַף כָּךְ שֶׁפָּרְשֵׁי הַמֶּלֶךְ הָיוּ בַּעֲלֵי מִשְׁנָה, שֶׁהֵם כְּמַלְאָכִים – מְשַׁמְּשִׁים לָהֶם שֵׁדִים יְהוּדִיִּים, שֶׁהֵם רְשׁוּמִים בְּאוֹת שַׁדַּי (בְּאוֹת י'). וְיֵשׁ שֵׁדִים וּמַזִּיקִים מִצַּד הַטֻּמְאָה, שֶׁנִּקְרָאִים שֵׁדִים עוֹבְדֵי כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת. (קהלת ז) וְזֶה לְעֻמַּת זֶה עָשָׂה הָאֱלֹהִים.

764. וּבְגִין דָּא אָמְרוּ בָּאֲרֵי מַתְנִיתִין, דְּאִינּוּן ג׳ מִינִין מִינַיְיהוּ, זַרְד מִין דִּלְהוֹן כְּמַלְאָכֵי הַשָּׁרֵת. וּמִין תְּנַיְיָא, כְּבְנֵי אָדָם. וּמִין תְּלִיתָאי, כְּבְעִירָן. וְאִית בְּהוֹן זַכִּימִין בְּאוֹרַיְיתָא דְּבִכְתָב וְדִבְעַל פֶּה. אִתְקְרֵי יוֹסֵף שִׁידָא, עַל שֵׁם דְּאוֹלִיד לֵיהּ שֵׁד. וְלָאו לְמַגָּנָא אָמְרוּ בָּאֲרֵי מַתְנִיתִין, אִם הָרַב דּוֹמֶה לְמַלְאַךְ יְיָ צְבָאוֹת תּוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ. וְאַשְׁמְדָאי מַלְכָּא, הוּא וְכָל מִשְׁפַּחְתֵּיהּ, הָא אוֹקִימְנָא דְּאִינּוּן שֵׁדִין יְהוּדָאִין, דְּאִתְכַּפְיָין בְּאוֹרַיְיתָא, וּבִשְׁמָהָן דְּאוֹרַיְיתָא.

764. וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁהֵם ג׳ מִינִים מֵהֶם: אֶחָד מִין שֶׁלָּהֶם כְּמַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת, וּמִין שֵׁנִי כִּבְנֵי אָדָם, וּמִין שְׁלִישִׁי כַּבְּהֵמוֹת. וְיֵשׁ בָּהֶם חֲכָמִים בַּתּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב וְשֶׁבְּעַל פֶּה. נִקְרָא יוֹסֵף הַשֵּׁד, עַל שֵׁם שֶׁהוֹלִיד אוֹתוֹ שֵׁד. וְלֹא לְחִנָּם אָמְרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם הָרַב דּוֹמֶה לְמַלְאַךְ ה׳ צְבָאוֹת, תּוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ. וְאַשְׁמְדַאי הַמֶּלֶךְ, הוּא וְכָל מִשְׁפַּחְתּוֹ, כְּבָר בֵּאַרְנוּ שֶׁהֵם שֵׁדִים יְהוּדִיִּים, שֶׁנִּכְנָעִים בַּתּוֹרָה וּבִשְׁמוֹת הַתּוֹרָה.

765. וּבְנֵי אַהֲרֹן, בְּגִין דַּעֲרִיכוּ קָרְבְּנֵיהוֹן, בְּגִין דָּא אִתְעֲנָשׁוּ, דְּכֻלְּהוּ קָרְבְּנִין אַף עַל גַּב דְּאִתְקְרִיבוּ לְגַבֵּי מַלְכָּא, אִיהוּ פָּלִיג לוֹן לְכָל זַרְד כַּדְקָא זְזֵי. וְנָטַל לְזוּלְקֵיהּ מַה דְּאִתְזְזֵי לֵיהּ. (ע"כ רעיא מהימנא).

765. וּבְנֵי אַהֲרֹן, מִשּׁוּם שֶׁעָרְכוּ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם, בִּגְלַל זֶה נֶעֱנְשׁוּ. שֶׁכָּל הַקָּרְבָּנוֹת, אַף עַל גַּב שֶׁנִּקְרָבִים בִּשְׁבִיל הַמֶּלֶךְ, הוּא מְחַלֵּק לָהֶם לְכָל אֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי, וְנוֹטֵל לְחֶלְקוֹ מַה שֶּׁרָאוּי לוֹ. (ע"כ רעיא מהימנא).

766. וּבְזִבּוּרָא קַדְמָאָה (במדבר כ"ח) וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה וְגוֹ׳. אָמַר רִבִּי אַבָּא, יוֹם הַבִּכּוּרִים, מַאן יוֹם. דָּא נָהָר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן, דְּאִיהוּ יוֹבָא מֵאִינּוּן בְּכוֹרִין עִלָּאִין. וְדָא אִיהוּ דְּאוֹרַיְיתָא תַּלְיָא בֵּיהּ, וְאִיהוּ אַפִּיק כָּל רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא. וּבְגִין דְּאִיהוּ אִילָנָא דְּזַזֵּי, פָּרֵי אִילָנִין אִצְטְרִיכוּ לְאַיְיתָאָה.

766. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן, נֶאֱמַר (במדבר כח) וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה וְגוֹ׳. אָמַר רַבִּי אַבָּא, יוֹם הַבִּכּוּרִים, מִיהוּ הַיּוֹם? זֶה נָהָר הַיֹּצֵא מֵעֵדֶן, שֶׁהוּא יוֹם מֵאוֹתָם בִּכּוּרִים עֶלְיוֹנִים. וְזֶהוּ שֶׁהַתּוֹרָה תְּלוּיָה בּוֹ, וְהוּא מוֹצִיא כָּל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה. וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, צְרִיכִים לְהָבִיא פֵּרוֹת הָאִילָן.

767. רעיא מהימנא (במדבר כ"ח) וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה וְגוֹ׳. רִבִּי אַבָּא אָמַר, יוֹם הַבִּכּוּרִים אִינּוּן בְּכוֹרִים עִלָּאִין דְּאוֹרַיְיתָא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (שמות כג) רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא וְגוֹ׳. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, כְּגַוְונָא דִּבְכוֹרִים לְאִמְּהוֹן, אוּף הָכִי אִתְקְרִיאוּ פֵּירוֹת בִּכּוּרִים, דְּפֵירוֹת דְּאִילָנִין, (הושע ט) כְּבִכּוּרָה בַּתְּאֵנָה, הָכִי יִשְׂרָאֵל קַדְמוֹנִים וּבִכּוּרִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מִכָּל אֻמּוֹת הָעוֹלָם, הָדָא הוּא

767. וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה וְגוֹ׳ (במדבר כח). רַבִּי אַבָּא אָמַר, יוֹם הַבִּכּוּרִים הֵם בִּכּוּרִים עֶלְיוֹנִים שֶׁל הַתּוֹרָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות כג) רֵאשִׁית בִּכּוּרֵי אַדְמָתְךָ תָּבִיא וְגוֹ׳. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, כְּמוֹ הַבִּכּוֹרוֹת לְאִמּוֹתֵיהֶם, אַף כָּךְ נִקְרְאוּ הַפֵּרוֹת בִּכּוּרִים, שֶׁל פֵּרוֹת הָאִילָנוֹת. (הושע ט) כְּבִכּוּרָה בְּתְאֵנָה, כָּךְ יִשְׂרָאֵל קַדְמוֹנִים וּבִכּוּרִים לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִכָּל אֻמּוֹת הָעוֹלָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָה וְגוֹ׳.

דִּכְתִיב, (ירמיה ב) קֹדֶשׁ יִשְׂרָאֵל לַיהוָ"ה וְגוֹ'. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר בְּהוֹן, (שמות כג) תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. וּבְגִין דָּא אוּמִין עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן (ישעיה ט) וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה. יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם.

וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר בָּהֶם, (שמות כג) תָּבִיא בֵּית ה' אֱלֹהֶיךָ. וּמִשּׁוּם זֶה אֻמּוֹת עוֹבְדֵי כוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (ישעיה ט) וַיֹּאכְלוּ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּכָל פֶּה – יֶאֱשָׁמוּ רָעָה תָּבֹא אֲלֵיהֶם.

Nadav and Avihu, the sons of Aaron the first high priest, brought ‘gifts’ in the initiation of the Holy Tabernacle but ended up ‘punished’. The Zohar explains that they wanted the Light to come for a specific purpose, which was bringing the Final Redemption. They recognized the power of the newly create Tabernacle and wanted to maximize its use immediately. They had to pay with their lives because no one can control the path or the distribution of light drawn down by their offerings. Our lesson is to bring our sacrifices and offerings, which are the Zohar studies and prayers, without personal agenda. The light that is revealed will go first toward cleansing our negativity then for building and growing our vessels. In Psalms 51 King David shows us how to prepare ourselves before praying or asking from YHVH. Please read the entire Psalms 51 to get the most of it. Click here for the text: http://www.mechon-mamre.org/p/pt/pt2651.htm In the last verse we read ”אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי-צֶדֶק, עוֹלָה וְכָלִיל; אָז יַעֲלוּ עַל-מִזְבַּחֲךָ פָרִים“ “Then there will be righteous sacrifices, whole burnt offerings to delight you; then bulls will be offered on your altar.” Like King David, we need to ask first to remove all the aspects of impurities that we brought on ourselves. They are curtains that separate us from the light and should be removed before being able to bring righteous offerings and receive the light. Psalms 51: א לַמְנַצֵּחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד. ב בְּבוֹא- אֵלָיו, נָתָן הַנָּבִיא– כַּאֲשֶׁר-בָּא, אֶל-בַּת-שָׁבַע. ג חָנֵּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּךָ; כְּרֹב רַחֲמֶיךָ, מְחֵה פְשָׁעָי. ד הרבה (הֶרֶב), כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי; וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי. ה כִּי-פְשָׁעַי, אֲנִי אֵדָע; וְחַטָּאתִי נֶגְדִּי תָמִיד. ו לְךָ לְבַדְּךָ, חָטָאתִי, וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ, עָשִׂיתִי: לְמַעַן, תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ– תִּזְכֶּה בְשָׁפְטֶךָ. ז הֵן-בְּעָוֹן חוֹלָלְתִּי; וּבְחֵטְא, יֶחֱמַתְנִי אִמִּי. ח הֵן-אֱמֶת, חָפַצְתָּ בַטֵּחוֹת; וּבְסָתֻם, חָכְמָה תודיעני תוֹדִיעֵנִי. ט תְּחַטְּאֵנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר; תְּכַבְּסֵנִי, וּמִשֶּׁלֶג אַלְבִּין. י תַּשְׁמִיעֵנִי, שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה; תָּגֵלְנָה, עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ. יא הַסְתֵּר פָּנֶיךָ, מֵחֲטָאָי; וְכָל-עֲוֹנֹתַי מְחֵה. יב לֵב טָהוֹר, בְּרָא-לִי אֱלֹהִים; וְרוּחַ נָכוֹן, חַדֵּשׁ קְרָבִי. יג אַל-תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ; וְרוּחַ קָדְשְׁךָ, אַל-תִּקַּח מִמֶּנִּי. יד הָשִׁיבָה לִּי, שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ; וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי. טו אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ; וְחַטָּאִים, אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ. טז הַצִּילֵנִי מִדָּמִים, אֱלֹהִים– אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי: תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי, צִדְקָתֶךָ. יז אֲדֹנָי, שְׂפָתַי תִּפְתָּח; וּפִי, יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ. יח כִּי, לֹא-תַחְפֹּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה; עוֹלָה, לֹא תִרְצֶה. יט זִבְחֵי אֱלֹהִים, רוּחַ נִשְׁבָּרָה: לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה– אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֶה. כ הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ, אֶת-צִיּוֹן; תִּבְנֶה, חוֹמוֹת יְרוּשָׁלִָם. כא אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי-צֶדֶק, עוֹלָה וְכָלִיל; אָז יַעֲלוּ עַל-מִזְבַּחֲךָ פָרִים.

768. אוּף הָכִי ו' דְּכָלִיל שִׁית סְפָרָאן, וְאִיהוּ בֶּן י"ד, אִתְקְרֵי בְּכ"ר. וְכָל עַנְפִין דְּנָפְקִין מִנֵּיהּ דִּבְהוֹן רָאשִׁין, כְּגַוְונָא דָא אִתְקְרִיאוּ בְּכוּרִים. ו' אִיהוּ נָהָר, בֵּאינוּן בְּכוּרִים עִלָּאִין, וְהַהוּא נָהָר נָפִיק מֵעֵדֶן. וְדָא אִיהוּ דְּאוֹרַיְיתָא תַּלְיָיא בֵּיהּ. וְכַד נָפִיק נַפְקֵי כָּל רָזִין דְּאוֹרַיְיתָא, וּבְגִין דְּאִיהוּ אִילָנָא דְּזַיְיתָא,

768. אַף כָּךְ ו' שֶׁכְּלוּלָה מִשֵּׁשׁ סְפִירוֹת, וְהוּא בֶּן י"ד, שֶׁנִּקְרָא בְּכ"ר. וְכָל עֲנָפִים שֶׁיּוֹצְאִים מִמֶּנּוּ שֶׁבָּהֶם רָאשִׁים, כְּמוֹ זֶה (ציור למעלה) נִקְרָאִים בְּכוּרִים. אוֹת ו' הִיא נָהָר מֵאֵלּוּ בְּכוּרִים עֶלְיוֹנִים, וְאוֹתוֹ נָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן, וְזֶהוּ שֶׁהַתּוֹרָה תְּלוּיָה בּוֹ. וְכַאֲשֶׁר יוֹצֵא, יוֹצְאִים כָּל סוֹדוֹת הַתּוֹרָה,

אוֹרַיְיתָא, הֲדָא הוּא (נ"א חדא היא) דִּכְתִיב, (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וּפָקוּדִין דִּילָהּ דַּמְיָין לְאִיבָּא פְּרִי דְּאִילָנִין, אִצְטְרִיכוּ לְאַיְיתָאָה.

וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים שֶׁל הַתּוֹרָה, זֶהוּ (אַחַת הִיא) שֶׁכָּתוּב (משלי ג) עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ. וְהַמִּצְוֹות שֶׁלָּהּ דּוֹמוֹת לַפְּרִי שֶׁל הָאִילָנוֹת, צְרִיכִים לַהֲבִיאָן.

769. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא וְאִי תֵּימְרוּן אֲמַאי בִּכּוּרִים, דִּלְהוֹן אִתְקְרִיאוּ מִנְּזָה וְזַדְשָׁה, מִשִּׁית יַרְזִזִין לְשִׁית יַרְזִזִין. וּמִבַּר נָשׁ דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לִתְשֹׁעַ יַרְזִזִין, אוֹ לְשִׁבְעָה. וּבְעִירָא אוּף הָכִי, (ויקרא כב) שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַיהוָה, לְקָרְבָּא קָרְבְּנָא קֶדֶם יְיָ. וְעוֹד סִפֵּירָאן, בְּהוֹן שֵׁם יְהוָה, וְכָל כִּנּוּיָין דִּילֵיהּ, אֲמַאי אִתְקְרִיאוּ בְּשֵׁם זַיְיָן.

769. אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא וְאִם תֹּאמְרוּ מַדּוּעַ הַבִּכּוּרִים שֶׁלָּהֶם נִקְרָאִים מִנְחָה חֲדָשָׁה, מִשִּׁשָּׁה חֲדָשִׁים לְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים, וּמֵאָדָם שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דברים כ) כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה – לְתִשְׁעָה חֲדָשִׁים אוֹ לְשִׁבְעָה. וּבְהֵמוֹת אַף כָּךְ – שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה (ויקרא כב) תַּחַת אִמּוֹ וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה לְקָרְבַּן אִשֶּׁה לַה', לְהַקְרִיב קָרְבָּן לִפְנֵי ה'. וְעוֹד, הַסְּפִירוֹת, בָּהֶן שֵׁם יְהוָה, וְכָל הַכִּנּוּיִים שֶׁלּוֹ, מַדּוּעַ נִקְרָאוֹת בְּשֵׁם חַיּוֹת?

770. אֶלָּא מִנְּזָה חֲדָשָׁה בְּאַרְזוּ רָזָא, דָּא שְׁכִינְתָּא. מִשִּׁית יַרְזִזִין לְשִׁית יַרְזִזִין, אִינּוּן שִׁית סִפֵּירָאן, דְּאִתְקְרִיאוּ שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת לִבְרִיאַת עָלְמָא, דְּאִינּוּן שִׁיתָּא אַלְפֵי שְׁנִין הֲוֵי עָלְמָא, מִסִּטְרָא דְּאִימָּא עִלָּאָה. וּמִסִּטְרָא דְּאִימָּא תַּתָּאָה, אִתְקְרִיאוּ יַרְזִזִין. וּבְגִין דְּקַדְמוּ לְעָלְמָא, וְכָל בְּרִיָּין, אִתְקְרִיאוּ בִּכּוּרִים.

770. אֶלָּא מִנְחָה חֲדָשָׁה בְּדֶרֶךְ סוֹד זוֹ הַשְּׁכִינָה. מִשִּׁשָּׁה חֲדָשִׁים לְשִׁשָּׁה חֲדָשִׁים אֵלּוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת, שֶׁנִּקְרָאוֹת שָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת לִבְרִיאַת הָעוֹלָם, שֶׁהֵן שֵׁשׁ אֶלֶף שָׁנִים שֶׁקַּיָּם הָעוֹלָם, מִצַּד שֶׁל אִמָּא עֶלְיוֹנָה. וּמִצַּד שֶׁל אִמָּא תַּחְתּוֹנָה נִקְרָאִים חֲדָשִׁים. וּמִשּׁוּם שֶׁקִּדְּמוּ לָעוֹלָם וּלְכָל הַבְּרִיּוֹת, נִקְרָאִים בִּכּוּרִים.

Numbers 28:26

"וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים, בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה–בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם: מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, כָּל-מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ"

"Also on the day of the first fruits (יוֹם הַבִּכּוּרִים), when you present a new grain offering to YHVH in your Feast of Weeks, you shall have a holy convocation; you shall do no laborious work."

The holiday of Shavuot is the one that comes on the fiftieth day after Passover, at the end of the seven weeks of counting of the Omer. This holiday is called יוֹם הַבִּכּוּרִים (pronounced 'Yom Habikurim') 'the day of first fruits'. The word בִּכּוּרִים has the root 'בכר' meaning 'the firstborn', and the Zohar reveals to us that the reference is to the origin and source of light that is Chokhmah and Binah. They 'feed' the fruits of the Tree, which are Zeir Anpin and Malchut.

This holiday is when we celebrate the giving of the Torah on Mount Sinai. We clearly understand the connection to the head and the 'fruits' of the Tree. The Torah itself comes from the upper 'river' (Genesis 2:10): "וְנָהָר יֹצֵא מֵעֵדֶן, לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַגָּן", "And a river comes out of Eden to water the garden". The river is the aspect of YH, יה, that is Chokhmah and Binah. When it comes out, meaning flows down

to Zeir Anpin, the Torah is revealed. It is our connection to the Tree of Life. The connection to the secrets of the Torah through the study of the Zohar is the aspect of eating the fruits that sustain us with the energy of Life.
The Torah instructs us to bring from the first fruits to the Holy Temple in order to make a connection to the upper three Sefirot. It is the source of light and on such a high-level day we do not work to keep the flow of light to our lives.
We don't have the Holy Temple to bring from our first fruits but we can make a similar connection to the upper levels. When we make or receive benefits from something new, it is a great opportunity for us to make meditation and connection to a higher level. We share from the actual benefit or replace the value with money to open our vessel to receive from Chokhmah and Binah.

771. וּשְׁכִינְתָּא מִנְּזָה זַדְשָׁה, מִסִּטְרָא דְּזַיָּה, דְּאִתְמַר בָּהּ (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְאִיהוּ תְּשַׁע לְוֶשְׁבּוֹן זְעֵיר דְּזַנּוּךְ. אִיהוּ בַּר נָשׁ (דף רנ"ג ע"ב) דְּאִתְיְלִיד לִתְשַׁע יַרְזִין דְּעוּבָרָא, דְּאִיהִי עֲשִׂירָאָה. וּבְדָא כָּלִיל מִכֻּלְּהוּ, וְאִתְקְרֵי בֵּן בּוּכְרָא, עַל שֵׁם אוֹת בְּרִית, דְּאִיהוּ י׳, טִפָּה קַדְמָאָה דְּאִתְמְשַׁךְ מִנֵּיהּ זֶרַע יוֹרֶה כַּזַּיִן. דְּאִיהוּ ו׳, וְאִיהוּ י׳, סָלִיק עַל ו׳, כְּאִיבָּא דְּסָלִיק עַל עַנְפָּא דְּאִילָנָא.

771. וְהַשְּׁכִינָה, מִנְּחָה חֲדָשָׁה, מִצַּד שֶׁל חַיָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וְהוּא תֵּשַׁע לְחֶשְׁבּוֹן קָטָן שֶׁל חֲנוּךְ. הוּא אָדָם שֶׁנּוֹלָד לְתִשְׁעָה חֲדָשִׁים שֶׁל הַמְעֻבֶּרֶת, שֶׁהִיא עֲשִׂירִית. וּבָזֶה כָּלוּל מִכֻּלָּם, וְנִקְרָא בֵּן בְּכוֹר, עַל שֵׁם אוֹת בְּרִית, שֶׁהִיא י׳, טִפָּה רִאשׁוֹנָה שֶׁנִּמְשָׁךְ מִמֶּנָּה זֶרַע יוֹרֶה כַּחֵץ, שֶׁהִיא ו׳, וְהִיא י׳ שֶׁעוֹלָה עַל ו׳ כִּפְרִי שֶׁעוֹלֶה עַל עֲנַף הָאִילָן.

772. וְאַף עַל גַּב דְּכַמָּה עַנְפִּין אִית בְּאִילָנָא, וְכַמָּה תְּאֵנִים עָלַיְיהוּ, אִינּוּן דְּאַקְדִּימוּ בְּקַדְמִיתָא, אִתְקְרִיאוּ בְּכוּרִים. אִלֵּין אִינּוּן רֵישִׁין דְּכֻלְּהוּ. כְּגַוְונָא דְּלְהוֹן אִתְּמַר (תהלים כד) שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. (ישעיה מ) שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה. (במדבר א) שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

772. וְאַף עַל גַּב שֶׁכַּמָּה עֲנָפִים יֵשׁ בָּאִילָן וְכַמָּה תְּאֵנִים עֲלֵיהֶם – אֵלּוּ שֶׁהִקְדִּימוּ בָּרִאשׁוֹנָה נִקְרָאִים בִּכּוּרִים. אֵלּוּ הֵם רָאשִׁים שֶׁל כֻּלָּם. כְּדֵגְמָא שֶׁלָּהֶם נֶאֱמַר (תהלים כד) שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. (ישעיה מ) שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֵלֶּה. (במדבר א) שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

773. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. שְׁעָרִים אִלֵּין, אִינּוּן זַמְשִׁין תַּרְעִין דְּבִינָה. דְּאִיהִי מִתִּיבְתָּא דִּלְעֵילָא. וּשְׂאוּ פָּתְחֵי עוֹלָם, דְּמִתִּיבְתָּא תַּתָּאָה, דְּכָל מַאן דְּאִשְׁתְּדַל בְּאוֹרַיְיתָא לְסוֹף מִתְנַשֵּׁא. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ל) אִם נָבַלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂא. וְאוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, כָּל הַמְנַבֵּל עַצְמוֹ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה,

773. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. שְׁעָרִים אֵלּוּ הֵם חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים שֶׁל בִּינָה, שֶׁהִיא יְשִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה. וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם – שֶׁל יְשִׁיבָה שֶׁל מַטָּה. שֶׁכָּל מִי שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לְבַסּוֹף מִתְנַשֵּׂא. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ל) אִם נָבַלְתָּ בְּהִתְנַשֵּׂא. וּבֵאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, כָּל הַמְנַבֵּל עַצְמוֹ עַל דִּבְרֵי תוֹרָה, לַסּוֹף מִתְנַשֵּׂא, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, וְאֵין כָּבוֹד אֶלָּא תּוֹרָה.

לְסוֹף מִתְנַשֵּׂא, וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, וְלֵית כָּבוֹד אֶלָּא תּוֹרָה.

One of the most important actions of the offering of the בִּכּוּרִים, Bikurim, is פדיון הבן, 'Pidyon HaBen', 'Redemption of the firstborn'. There is a special process in the presence of 10 men, the parents give money (5 silver coins) to a Kohen (a man from the genetic line of the priests) to redeem their child and connect him to Chokhmah and Binah.
The vessel accepts the light and reveals it, so the action of connection to Bikurim is a female aspect. The first born child for Pidyon HaBen is the first child that came out of a woman. If a woman had miscarriage then there is no such process. It is also not required when the grandfather is a Kohen or a Levi. They are already connected to Chokhmah and Binah and genetically connected to the higher levels. The Kohen and the Levite were already selected by God to serve the Holy, so they are not to be redeemed.
When a man and a woman join to make a child, the man 'יורה' (numerically 216+5), 'shoots out' seeds from his penis, which is Yessod. Yessod is the ninth Sefirah counting from Keter. The seeds are the aspect of the letter Yod, numerically 10, for the ten Sefirot.
The child of man is called אדם, numerically 45, and in a small number (4+5) = 9. It represents the nine months of pregnancy and the child that comes out is the aspect of the tenth and completion of the process.
When the child is the first fruit of the woman he needs to be redeemed from the upper levels in order to follow his work in the world of Malchut.

774. מֵהָכָא, מַאן דְּיָלִיף אוֹרַיְיתָא דְּאִתְקְרִיאַת כָּבוֹד, אִקְרֵי מֶלֶךְ. וְלָא תֵּימָא בְּהַהוּא עָלְמָא דְּאָתֵי וְלָא יַתִּיר, אֶלָּא מֶלֶךְ בִּתְרֵין עָלְמִין, בְּדִיוּקְנָא דְּמָארֵיהּ. וּבְגִין דָּא כְּפוּל פָּסוּקָא תְּרֵין זִמְנִין, זַד מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. תִּנְיָינָא מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, מַאי רָאשֵׁיכֶם תְּרֵין זִמְנִין. אִינּוּן זִיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא עִלָּאָה, וְזִיוָן דְּמֶרְכַּבְתָּא תַּתָּאָה. וּבְזִוּרָא קַדְמָאָה (ע"כ רעיא מהימנא).

774. מִכָּאן, מִי שֶׁלּוֹמֵד תּוֹרָה שֶׁנִּקְרֵאת כָּבוֹד, נִקְרָא מֶלֶךְ. וְלֹא תֹּאמַר בְּאוֹתוֹ עוֹלָם הַבָּא וְלֹא יוֹתֵר – אֶלָּא מֶלֶךְ בִּשְׁנֵי עוֹלָמוֹת, בִּדְמוּת רִבּוֹנוֹ. וּמִשּׁוּם זֶה כָּפוּל הַפָּסוּק פַּעֲמַיִם. אַחַת – מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. שְׁתַּיִם – מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, מַהוּ רָאשֵׁיכֶם? פַּעֲמַיִם. אֵלּוּ חַיּוֹת הַמֶּרְכָּבָה הָעֶלְיוֹנָה, וְחַיּוֹת הַמֶּרְכָּבָה הַתַּחְתּוֹנָה. וּבַחִבּוּר הַקַּדְמוֹן. (ע"כ רעיא מהימנא).

775. רִבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח זְהַר וְאָמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְגוֹ'. הַאי קְרָא אוֹקְמוּהָ וְאִתְּמַר. אֲבָל שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, אִלֵּין אִינּוּן תַּרְעִין עִלָּאִין, תַּרְעִין דְּסָכְלְתָנוּ עִלָּאָה. וְאִינּוּן זַמְשִׁין תַּרְעִין. רָאשֵׁיכֶם, אִינּוּן רָאשִׁים מַאן אִינּוּן. אֶלָּא, כָּל זַד

775. רַבִּי שִׁמְעוֹן פָּתַח פָּסוּק וְאָמַר, שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְגוֹ'. פָּסוּק זֶה בֵּאֲרוּהוּ וְנִתְבָּאֵר. אֲבָל שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם – אֵלּוּ הֵם שְׁעָרִים עֶלְיוֹנִים, שְׁעָרִים שֶׁל שֵׂכֶל עֶלְיוֹן, וְאֵלּוּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרִים. רָאשֵׁיכֶם – אֵלּוּ הָרָאשִׁים מִי הֵם? אֶלָּא כָּל אֶחָד וְאֶחָד

וְזַד, אִית לֵיהּ רֵישָׁא לְאִתְפַּשְׁטָא וּלְמֵיעַל דָּא בְּדָא, וּלְאַכְלְלָא דָא בְּדָא.

יֵשׁ לוֹ רֹאשׁ לְהִתְפַּשֵּׁט וְלַעֲלוֹת זֶה בָּזֶה וּלְהִכָּלֵל זֶה בָּזֶה.

776. אַשְׁכַּזְנָא בְּסִפְרָא דְזֹהַר, שְׁאוּ שְׁעָרִים, אִלֵּין אִינּוּן תַּרְעִין דִּלְתָתָא מֵאַבָּהָן, וְאִינּוּן תְּלָתָא בַּתְרָאִין. רָאשֵׁיכֶם: אִלֵּין אִינּוּן רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל, וְאִינּוּן אֲבָהָן עִלָּאִי, וְאִינּוּן רָאשִׁין דְּאִינּוּן תַּרְעִין. וּבְגִין אִלֵּין דְּאִינּוּן אוֹפַנִּים, דְּסָזְרָן וְנַטְלִין לוֹן עַל כַּתְפֵיהוּ, אַמְרֵי שְׁאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם, שְׁאוּ לְמַאן. לְרָאשֵׁיכֶם. דְּאִינּוּן רָאשִׁין עָלַיְיכוּ, וְשָׁלְטָנִין עָלַיְיכוּ. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם. אִלֵּין אִמָּהָן וְאַרְבַּע אִינּוּן דִּלְתָתָא.

776. מָצָאנוּ בְּסִפְרוֹ שֶׁל חֲנוֹךְ: שְׂאוּ שְׁעָרִים – אֵלּוּ הֵם שְׁעָרִים שֶׁלְּמַטָּה מֵהָאָבוֹת, וְאֵלּוּ שְׁלֹשָׁה אַחֲרוֹנִים. רָאשֵׁיכֶם – אֵלּוּ הֵם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֵלּוּ הָאָבוֹת הָעֶלְיוֹנִים, וְאֵלּוּ רָאשִׁים שֶׁל אוֹתָם שְׁעָרִים. וּמִשּׁוּם אֵלּוּ שֶׁהֵם אוֹפַנִּים, שֶׁסּוֹבְבִים וְנוֹטְלִים אוֹתָם עַל כִּתְפֵיהֶם, אוֹמְרִים שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם. שְׂאוּ, לְמִי? לְרָאשֵׁיכֶם. שֶׁהֵם רָאשִׁים עֲלֵיכֶם וְשׁוֹלְטִים עֲלֵיכֶם. וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם – אֵלּוּ הָאִמָּהוֹת, וְאַרְבַּע הֵן שֶׁלְּמַטָּה.

Psalms 24:7
"שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וְהִנָּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם;
וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד."
"Lift up your heads, gates! And be uplifted ancient doors so the King of Glory may come in."
Psalms 24:9
"שְׂאוּ שְׁעָרִים, רָאשֵׁיכֶם, וּשְׂאוּ, פִּתְחֵי עוֹלָם;
וְיָבֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד."
"Lift up your heads, gates! And lift up ancient doors so the King of Glory may come in."
In Psalms chapter 24 verses 7 and 8 are very similar to verses 9 and 10. The Zohar explains that they reveal the connection between the upper and lower presence of God.
Rabbi Shimon reveals that the 'gates' are the connection to Binah with the 50 gates. Each gate has its own 'head' and can rise to connect and be included with the next gate.
This Psalm is added to the prayers every Sunday morning. It also has a special focus on the first evening of Rosh Hashanah. It relates to the initial connection of upper and lower. On Sunday we still carry the extra soul of Neshamah from Shabbat and we use it to elevate to the higher level.
Rosh Hashanah is the 'head' of the Year and our 'head' is going up for evaluation of its ability to connect to the higher levels (purity of the vessel and its light).
When the two realms connect, they activate the 'wheels' who are angels and forces that put everything in this world in motion. They define the keeping of the material world in existence. When we control the wheels we are able to control matter. We have many curtains that limit our ability to do so but with the power of the Zohar to elevate our souls to higher levels, we have a greater ability to positively influence the world around us.

Rabbi Shimon had total control over the material world because he was always connected to the secrets of the Torah that ensured continuous connection to the upper levels. The angel of death was afraid to come closer to him because Rabbi Shimon's light could nullify his existence.
Because we neither have the Holy Temple to provide a high level of energy nor the presence of Rabbi Shimon, in the world, we should be satisfied with the tool given to us as a gift of life, which is the Zohar.

777. וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד, דָּא מַלְכָּא עִלָּאָה דְּכֹלָּא, דְּאִיהוּ מֶלֶךְ מֵהַהוּא כָּבוֹד, דְּנָהִיר לְסִיהֲרָא, וּמַאן אִיהוּ. יְיָ צְבָאוֹת. וַיָּבֹא, לְאָן אַתָּר. לְמֵיעַל אוֹרַיְיתָא בַּאֲרוֹנָא, בְּזִוּבּוּרָא זַדָּא, כַּדְּקָא יָאוּת. וְכֵיוָן דְּהַאי עָאל לְאַתְרֵיהּ, כַּדֵּין אוֹרַיְיתָא עָאל בַּאֲרוֹנָא. וְאִתְזַוַּבָּר זִוּבּוּרָא זַדָּא, אוֹרַיְיתָא עִלָּאָה, בְּאוֹרַיְיתָא (דף רנ"ד ע"א) דִּבְעַל פֶּה, מִתְזַוְּבְּרוּ לְפָרְשָׁא מִילִּין סְתִימִין.

777. וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד – זֶה הַמֶּלֶךְ הָעֶלְיוֹן שֶׁל הַכֹּל, שֶׁהוּא מֶלֶךְ מֵאוֹתוֹ כָּבוֹד, שֶׁמֵּאִיר לַלְּבָנָה. וּמִי הוּא? ה' צְבָאוֹת. וְיָבוֹא, לְאֵיזֶה מָקוֹם? לְהַכְנִיס הַתּוֹרָה בָּאָרוֹן, בְּחִבּוּר אֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְכֵיוָן שֶׁזֶּה נִכְנָס לִמְקוֹמוֹ, אָז הַתּוֹרָה נִכְנֶסֶת בָּאָרוֹן, וּמִתְחַבֵּר חִבּוּר אֶחָד, תּוֹרָה עֶלְיוֹנָה בְּתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה, מִתְחַבְּרוֹת לְפָרֵשׁ דְּבָרִים סְתוּמִים.

778. אֵיבָתַי. בְּשֶׁבוּעוֹתֵיכֶם. לְמִנְיָינָא דְּאַתּוּן מוֹנִין. דִּבְכָל שַׁעְתָּא דְּיִשְׂרָאֵל עַבְדִּין זוּשְׁבָּנִין לְיַרְזִין וְזִמְנִין, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אַתְקִין תֵּיבָה גּוֹ אִינּוּן רְקִיעִין, וְאַעְבַּר כְּרוֹזָא, הָא בְּנֵי לְתַתָּא, קַדְּשׁוּ יַרְזָא, קַדְּשׁוּ זִמְנָא, אִתְקַדְּשׁוּ כֻּלְּכוּ לְעֵילָא. וְעָבִיד לְכָל זֵילֵי דְּבִשְׁמַיָּא, דְּמִתְקַדְּשִׁין כַּזַּדָּא בְּעַמָּא קַדִּישָׁא, וְכֻלְּהוּ נַטְרֵי כַּזַּדָּא, נְטִירָא זַדָּא, וְעַל דָּא בְּשֶׁבוּעוֹתֵיכֶם, לְמִנְיָינָא דְּאַתּוּן מוֹנִין אִינּוּן שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת.

778. מָתַי? בְּשֶׁבֻּעֹתֵיכֶם, לַמִּנְיָן שֶׁאַתֶּם מוֹנִים. שֶׁבְּכָל שָׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂים חֶשְׁבּוֹן לֶחֳדָשִׁים וּזְמַנִּים, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְתַקֵּן תֵּבָה תּוֹךְ אוֹתָם רְקִיעִים, וּמַעֲבִיר כָּרוֹז: הִנֵּה בְּנֵי לְמַטָּה, קַדְּשׁוּ הַחֹדֶשׁ, קַדְּשׁוּ זְמַן, הִתְקַדְּשׁוּ כֻּלְּכֶם לְמַעְלָה! וְעוֹשֶׂה לְכָל הַחֲיָלוֹת שֶׁבַּשָּׁמַיִם שֶׁמִּתְקַדְּשִׁים כְּאֶחָד בָּעָם הַקָּדוֹשׁ, וְכֻלָּם שׁוֹמְרִים כְּאֶחָד שְׁמִירָה אַחַת, וְעַל זֶה נֶאֱמַר בְּשֶׁבֻּעֹתֵיכֶם, לַמִּנְיָן שֶׁאַתֶּם מוֹנִים אוֹתָם שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת.

779. וּכְדֵין מָשִׁיךְ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מְשִׁיכוּ דְּשֶׁבַע דַּרְגִּין לְתַתָּא, בְּהַהוּא דַּרְגָּא דְּאִתְאֲזַד בְּהוּ, בְּאִינּוּן שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת. (ס"א באינון שבע שבתות. וכדין משיך קודשא בריך הוא, משיכו דשבע דרגין דלעילא, בההוא דרגא לתתא דאתאחד באינון שבע שבתות). וְאִי תֵּיבָה, וְהָא שִׁיתָא אִינּוּן וְלָא יַתִּיר. אֶלָּא כְּדֵין אִיבָּא יָתְבָא עַל אֶפְרוּזִין, וְאִשְׁתְּכָזַת רְבִיעָא עָלַיְיהוּ. וַאֲנָן מְפָרְזִין לָהּ, וְנַטְלִין אִינּוּן שִׁית בְּנִין.

779. וְאָז מוֹשֵׁךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַמְשָׁכָה שֶׁל שֶׁבַע מַדְרֵגוֹת לְמַטָּה בְּאוֹתָהּ מַדְרֵגָה שֶׁמִּתְאַחֶדֶת בָּהֶן, בְּאֵלּוּ שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת. (בְּאוֹתָן שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת. וְאָז מוֹשֵׁךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא הַמְשָׁכָה שֶׁל שֶׁבַע מַדְרֵגוֹת שֶׁלְּמַעְלָה בְּאוֹתָהּ מַדְרֵגָה שֶׁלְּמַטָּה שֶׁמִּתְאַחֶדֶת בְּאֵלּוּ שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת). וְאִם תֹּאמַר, וַהֲרֵי שֵׁשׁ הֵן וְלֹא יוֹתֵר – אֶלָּא כַּאֲשֶׁר אִמָּא יוֹשֶׁבֶת עַל הָאֶפְרוֹחִים וְנִמְצֵאת רוֹבֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְאָנוּ מְשַׁלְּחִים אוֹתָהּ וְלוֹקְחִים אֵלּוּ הַשִּׁשָּׁה בָּנִים בְּזוֹ הַמַּדְרֵגָה שֶׁלְּמַטָּה, לְקַיֵּם

בְּהַאי דַּרְגָּא דִּלְתַתָּא, לְקַיְּימָא דִּכְתִיב, (דברים כב) שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וגו׳.

שֶׁנֶּאֱמַר (דברים כב) שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם וְאֶת הַבָּנִים וגו׳.

Psalms 24:7
"… וְיָבוֹא, מֶלֶךְ הַכָּבוֹד"
"… so the King of Glory may come in."
The Zohar explains that the 'King of Glory' is Zeir Anpin, יהוה צבאות, that comes to the Torah in the Ark, which is Malchut. When they get unified then the Torah becomes the aspect of Zeir Anpin. The Zohar that reveals the secrets of the Torah is the aspect of the Oral Torah. When the secrets are unified with the written Torah, the Light is revealed.
During special events and holy days, God establishes an Ark on the upper levels to give us the opportunity to elevate the secrets of the Torah from the Zohar and reveal light on higher levels.
The ultimate connection of Zeir Anpin and Malchut is on Shavuot, the holiday of the giving of the Torah. We read from every portion of the Torah and from every book of the Bible. On that night it is important to read the entire Idra Rabah that is one of the most elevated Zohar studies. It is located in Zohar Naso where the 'Faithfull Shepherd', who is Moses, states that by the merit of the Zohar we will be redeemed.
We should carry this study to every action that we do. All of our desires are aspects of vessels. We should sanctify them by adding the aspect of sharing. This will remove the negative aspects of the vessel. Then we study Zohar and invite the light to the vessel.

780. רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּהַאי יוֹמָא, לָא נַטְלִין יִשְׂרָאֵל אֶלָּא זְמִישׁ בְּנִין, וְאִינּוּן זְמִישָׁה זוּמְשֵׁי תּוֹרָה. וְאִי תֵּימָא שִׁית אִינּוּן. אֶלָּא שֶׁבַע אִינּוּן, בְּזַוְד צִפּוֹרָא דְּאִשְׁכְּוַזַת בֵּין גַּרְפָּהָא דְּאִימָּא. וְיִשְׂרָאֵל, יַדְעֵי לְמֵיצַד צֵידָא טָבָא, רַבָּא וְיַקִּירָא. מַה עָבְדֵי. מַפְקֵי מִתְּזוּזוֹת גַּרְפָּהָא דְּאִמָּהָא, הַהוּא צִפּוֹרָא, בִּלְזוּזֵישׁוּ דְּפוּמָא מְכַלְּוֵשׁוּ לְגַבָּהּ, לְזוּזֵישׁוּ בָּתַר לְזוּזֵישׁוּ.

780. רַב הַמְנוּנָא סָבָא אָמַר, בְּיוֹם זֶה לֹא לוֹקְחִים יִשְׂרָאֵל אֶלָּא חֲמִשָּׁה בָּנִים, וְאֵלּוּ הֵם חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה. וְאִם תֹּאמַר שִׁשָּׁה הֵם – אֶלָּא שִׁבְעָה הֵם בְּצִפּוֹר אַחַת שֶׁנִּמְצֵאת בֵּין כְּנָפֶיהָ שֶׁל אִמָּא. וְיִשְׂרָאֵל יוֹדְעִים לָצוּד צַיִד טוֹב, גָּדוֹל וְחָשׁוּב. מָה עוֹשִׂים? מוֹצִיאִים מִתַּחַת כְּנָפֶיהָ שֶׁל אִמָּא אוֹתָהּ הַצִּפּוֹר, בִּלְחִישַׁת הַפֶּה מְלַחֲשִׁים לָהּ, לְחִישָׁה אַחַר לְחִישָׁה.

781. וְהַהוּא צִפּוֹרָא דְּזוּזֵישׁ (ס"א דרחים) לְאִינּוּן לְזוּזֵישִׁין, וּלְאִינּוּן כָּלִין, דְּקָא מְכַלְּוֵשֵׁי לְגַבָּהּ. וְאַף עַל גַּב דְּאִיהִי תְּזוּזוֹת גַּרְפֵּי אִמָּהָא, זָקִיף רֵישָׁא וְאִסְתַּכְּלַת לְגַבֵּי הַהוּא לְזוּזֵישׁוּ דְּקָלָא, וּפָרְזַת לְגַבֵּיהוּ, וְנַפְקַת מִתְּזוּזוֹת גַּרְפָּהָא דְּאִימָּא. כֵּיוָן דְּיִשְׂרָאֵל נַטְלֵי לָהּ, אַתְקִיפוּ בָּהּ, וְכַלְּוֵשִׁין לָהּ,

781. וְאוֹתָהּ צִפּוֹר שֶׁחוֹשֶׁשֶׁת (שֶׁאוֹהֶבֶת) לְאוֹתָן הַלְּחִישׁוֹת וּלְאוֹתָם קוֹלוֹת שֶׁמְּלַחֲשִׁים לָהּ, וְאַף עַל גַּב שֶׁהִיא תַּחַת כַּנְפֵי אִמָּהּ, זוֹקֶפֶת רֹאשָׁהּ וּמִסְתַּכֶּלֶת אֵצֶל אוֹתָהּ לְחִישַׁת הַקּוֹל, וּפוֹרַחַת אֲלֵיהֶם, וְיוֹצֵאת מִתַּחַת כְּנָפֶיהָ שֶׁל אִמָּא. וְכֵיוָן שֶׁיִּשְׂרָאֵל לוֹקְחִים אוֹתָהּ, מַחֲזִיקִים בָּהּ וְלוֹחֲשִׁים אֶצְלָהּ, וְקוֹשְׁרִים

וְקַשְׁרִין לָהּ בְּקִשּׁוּרָא דִּלָּא תִּפָּרֵז וְתֵזִיל. מִיַּד נַטְלֵי לָהּ יִשְׂרָאֵל בְּהַהוּא קִשּׁוּרָא, וְאִיהִי בָּעָאת לְמִפָּרֵז וּלְמֵיזַל, וְלָא יָכִילַת לְמֵיזַל לָהּ.

אוֹתָהּ בְּקֶשֶׁר שֶׁלֹּא תָּעוּף וְתֵלֵךְ. מִיָּד לוֹקְחִים אוֹתָהּ יִשְׂרָאֵל בְּאוֹתוֹ קֶשֶׁר, וְהִיא מְבַקֶּשֶׁת לָעוּף וְלָלֶכֶת, וְאֵינָהּ יְכוֹלָה לָלֶכֶת לָהּ.

782. וּבְעוֹד דְּהִיא קְשִׁירָא בִּידַיְיהוּ, אִינּוּן מְזַלְזְלֵי בְּכָלֵיהוֹן, וְאִיהִי מְצַפְּצָפָא בַּהֲדַיְיהוּ, (דף רנ"ד ע"ב) וּפָרְזַת לְעֵילָא, וְנַזְחַת. וְכָל אִינּוּן בְּנִין דִּתְזוּת גַּדְפֵי אִמְּהוֹן, כֵּיוָן דְּשַׁמְעֵי הַהוּא צִפְצָפָא דְּאַזְדַּתְּהוֹן, וּלְזִישׁוּ דְּהַהוּא קָלָא, מִיַּד נַפְקֵי מִתְּזוּת גַּדְפָּהָא דְּאִמְּהוֹן, וּפָרְזֵי לְגַבֵּי הַהוּא צִפּוֹרָא, וְיִשְׂרָאֵל נַטְלֵי לוֹן, וְאַזְדֵּי בְּהוּ. וְאִלְמָלֵא הַהוּא צִפּוֹרָא דְּקָא אַזְדֵּי בְּקַדְמִיתָא, אִינּוּן לָא פָרְזֵי לְגַבַּיְיהוּ לְעָלְמִין, וְלָא יַכְלִין לְאַזְדָּא בְּהוּ.

782. וּבְעוֹד שֶׁהִיא קְשׁוּרָה בִּידֵיהֶם, הֵם לוֹחֲשִׁים בְּקוֹלָם, וְהִיא מְצַפְצֶפֶת עִמָּהֶם, וּמְעוֹפֶפֶת לְמַעְלָה וְיוֹרֶדֶת. וְכָל אוֹתָם בָּנִים שֶׁתַּחַת כַּנְפֵי אִמּוֹתֵיהֶם, כֵּיוָן שֶׁשּׁוֹמְעִים אוֹתוֹ הַצְּפְצוּף שֶׁל אֲחוֹתָם וּלְחִישַׁת אוֹתוֹ הַקּוֹל, מִיָּד יוֹצְאִים תַּחַת כַּנְפֵי אִמּוֹתֵיהֶם וּמְעוֹפְפִים אֵצֶל אוֹתָהּ הַצִּפּוֹר. וְיִשְׂרָאֵל לוֹקְחִים אוֹתָם וְאוֹחֲזִים בָּהֶם. וְאִם לֹא אוֹתָהּ צִפּוֹר שֶׁאוֹחֲזִים בָּהּ בַּתְּחִלָּה, לֹא הָיוּ אֵלּוּ מְעוֹפְפִים אֶצְלָם לְעוֹלָמִים, וְלֹא יְכוֹלִים לֶאֱחֹז בָּהֶם.

Deuteronomy 22:6

" כִּי יִקָּרֵא קַן-צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ, אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים, וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל-הָאֶפְרֹחִים, אוֹ עַל-הַבֵּיצִים–לֹא-תִקַּח הָאֵם, עַל-הַבָּנִים"

"If you come across a bird's nest beside the road, either in a tree or on the ground, and the mother is sitting on the young or on the eggs, do not take the mother with the young."

"שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת-הָאֵם, וְאֶת-הַבָּנִים תִּקַּח-לָךְ, לְמַעַן יִיטַב לָךְ, וְהַאֲרַכְתָּ יָמִים"

"You may take the sons, but be sure to let the mother go so that it may go well with you and you may have a long life"

This strange precept has so many deep meanings that the Zohar refers to it in many places, including the beginning of the Tikunei Zohar.

The secret of the mother is revealed in Isaiah 50:1

"הֵן בַּעֲוֹנֹתֵיכֶם נִמְכַּרְתֶּם, וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם"

"for your iniquities were you sold, and for your transgressions was your mother sent away."

The mother is Binah, which is the upper Shechina. She went into exile from the Holy Temple because we didn't follow the spiritual guidance of the Torah. The 'sons' as this Zohar section explains, are the five books of the Torah. Rabbi Ashlag adds that they are the aspects of the Sefirot, Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod. The five are the main Sefirot that form the vessel and Yessod connects all of them to Malchut.

Malchut and Yessod together make a connection to the five above them in order to connect to the mother. We hold to the 'sons' that are the five books of the Torah to connect to 'mother', Binah.

Yessod is called כל, 'all', because as we said above he holds the five Sefirot above his 'head'. The numerical value of כל is 50 and it reveals the relation to the five Sefirot above him.

We learn here that what looks like separation and ‘cruelty’ is actually a concealed secret of how to make a connection to Binah and be rewarded with ‘long life’. The literal and correct translation to ‘long life’ is ‘long days’. ‘Long’ is for the height of the Tree of Life and 'Days' is a reference to the Sefirot. Our connection to the Torah merits us unification with Binah and its light.

783. הֵיךְ צָדִין צֵידָה דְּהַאי צִפָּרָא קַדִּישָׁא. מִתַּקְּנִין לְקָמָא מֵיכְלָא יַקִּירָא בְּזֵזְדָּוָה, וְכָל עַנּוּגִין, וְעָאלִין לְבֵי כְּנִשְׁתָּא וּלְבֵי מִדְרָשָׁא, וּמִצַּפְצְפָן לְגַבָּהּ בְּקָל לְזִזִישׁוּ כַּדְקָא יָאוּת. וְאִיהִי דְּמִטַּמְּרָא תְּזוּזוֹת גַּדְפָהָא דְּאִימָּא, זַקְפָת רֵישָׁא, וְזָמְרָאת פָּתוּרִין מִתַּקְּנָן, וְצִפְצוּפִין לְגַבָּהּ כַּדְקָא יָאוּת. נַפְקַת וּפָרְזַת לְגַבֵּיהוּ כְּמָה דְּאִתְּמַר, וּבָהּ אֲזָזְדִין כָּל אִינּוּן בְּנִין.

783. אֵיךְ צָדִים צֵידָה שֶׁל צִפּוֹר קְדוֹשָׁה זוֹ? מִתַּקְּנִים לְפָנֶיהָ מַאֲכָל מְכֻבָּד בְּשִׂמְחָה וְכָל תַּעֲנוּגִים, וְנִכְנָסִים לְבָתֵּי כְּנֵסִיּוֹת וּלְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת, וּמְצַפְצְפִים אֵלֶיהָ בְּקוֹל לַחַשׁ כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְהִיא נִסְתֶּרֶת תַּחַת כְּנָפֶיהָ שֶׁל אִמָּא, וְזוֹקֶפֶת רֹאשָׁהּ, וְרוֹאָה שֻׁלְחָנוֹת מְתֻקָּנִים וְצִפְצוּפִים אֵלֶיהָ כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. יוֹצֵאת וּמְעוֹפֶפֶת אֶצְלָם כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וּבָהּ אֲחוּזִים כָּל אוֹתָם בָּנִים.

784. וּמְשַׁלְּחִין לְהַהוּא דְּרְבִיעָא עָלַיְיהוּ וְאַזְלַת. בְּגִין דְּהָא מִן רְקִיעָא שְׁבִיעָאָה וּלְעֵילָא, בַּמְכוּסֶה מִמָּךְ אַל תִּדְרוֹשׁ. שָׁלֹוז לֵיהּ, דְּלָא תִּיכוֹל לְאַדְבְּקָהּ וְעַל דָּא כְּתִיב, (דברים כב) שַׁלֹּוז תְּשַׁלַּח וְגוֹ'.

784. וּמְשַׁלְּחִים לְאוֹתָהּ שֶׁרוֹבֶצֶת עֲלֵיהֶם, וְהוֹלֶכֶת. מִשּׁוּם שֶׁהֲרֵי מֵהָרָקִיעַ הַשְּׁבִיעִי וּלְמַעְלָה, בַּמְכֻסֶּה מִמְּךָ אַל תִּדְרֹשׁ. שָׁלַח אוֹתָהּ, שֶׁלֹּא תוּכַל לְהַשִּׂיגָהּ, וְעַל זֶה כָּתוּב (דברים כב) שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח וְגוֹ'.

785. מִקְרָא קֹדֶשׁ, דָּא קְרִיאָה וְצִפְצוּפָא, דְּעַבְדִין לְהַהוּא צִפָּרָא קַדִּישָׁא בְּקַדְמִיתָא. וְכֵיוָן דְּאַזְזִדִין בָּהּ שְׁאַר יוֹמִין, אִקְרוּן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. הַאי צִפָּרָא אִקְרֵי קֹדֶשׁ, דִּכְתִיב, כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם. וּבְגִין דְּאִיהִי קֹדֶשׁ, אִיהִי קָרְאָה לְכוּלְהוּ וְאַתְיָין לְגַבָּהּ. וּבְגִין כַּךְ אִקְרוּן מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ.

785. מִקְרָא קֹדֶשׁ – זוֹהִי הַקְּרִיאָה וְהַצִּפְצוּף שֶׁעוֹשִׂים לְאוֹתָהּ צִפּוֹר קְדוֹשָׁה בָּרִאשׁוֹנָה. וְכֵיוָן שֶׁאֲחוּזִים בָּהּ שְׁאָר הַיָּמִים, נִקְרָאִים מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ. צִפּוֹר זוֹ נִקְרֵאת קֹדֶשׁ, שֶׁכָּתוּב כִּי קֹדֶשׁ הִיא לָכֶם. וּמִשּׁוּם שֶׁהִיא קֹדֶשׁ, הִיא קוֹרֵאת לְכֻלָּם וּבָאִים אֶצְלָהּ, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאִים מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ.

786. אִיהִי קָרְאָה, וְיִשְׂרָאֵל מִצַּפְצְפָן בַּהֲדָהּ, וּקְרָאָן אוּף הָכִי. וְעַל דָּא אִינּוּן אַתְיָין לְגַבֵּיהוּ, וְאַזְזִדִי בְּהוּ. בְּגִין כַּךְ (ויקרא כג) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם. מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, בְּצִפְצוּפָא דִלְהוֹן, וּבְהַהוּא צִפָּרָא קַדִּישָׁא קֹדֶשׁ, דְּקָרָא לוֹן.

786. הִיא קוֹרֵאת, וְיִשְׂרָאֵל מְצַפְצְפִים עִמָּהּ וְקוֹרְאִים גַּם כָּךְ. וְעַל זֶה הֵם בָּאִים אֶצְלָם וְאוֹחֲזִים בָּהֶם. וּמִשּׁוּם זֶה (ויקרא כג) אֵלֶּה מוֹעֲדֵי ה' מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם. מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ – בַּצִּפְצוּפִים שֶׁלָּהֶם, וּבְאוֹתָהּ צִפּוֹר קְדוֹשָׁה. קֹדֶשׁ – שֶׁקּוֹרֵאת לָהֶם.

We studied that we need to send the 'mother' away and keep the ‘sons’. The Zohar brings another aspect of ‘send the mother’ and explains that the 'mother', Binah, is out of our reach but the ‘sons’ that are the Sefirot of Chessed through Hod, we can get to ourselves. Leviticus 23:4 “ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ

אֹתָם, בְּמוֹעֲדָם" "These are YHVH's appointed times, the sacred readings that you are to proclaim at their appointed times" The 'readings' and prayers that we do during the different spiritual events are called 'sacred readings'. They are the aspect of 'and the mother is sitting on the young or on the eggs' (Deuteronomy 22:6). The Mother brings the 'sons' closer to her and with that, she elevates Malchut to her. The prayers create 'female waters' (מ"ן,מים נוקבין) that draw light from Chokhmah and Binah. The sacred text is Holy because it makes a connection to the upper levels. We study all the Torah through the Zohar to draw the light from every letter, word, and verse. Even though the main theme of the study of the Zohar is always to draw down light to our lives, the different verses bring different aspects of Light. We should not lose even one letter because each one of them has a different 'life' of its own and a specific and perfect place in our soul. When we 'read' the different parts of the prayers and Torah at their appointed times, we nourish our soul with everything it needs. This is like taking care of 'vitamin deficiency' in the soul. We may be able to survive by consuming all the calories we need from one food item but it doesn't make us truly healthy. We need to study the entire Torah to have a complete and healthy soul. The Torah gives us 613 (248 + 365) precepts that most of them cannot be fulfilled practically in this world. When we study all of them we achieve complete and healthy souls. There is a great benefit in the studying of the Zohar in sequence because it fulfills us better. Keep your daily Zohar study in sequence and if you miss a day or a few of them then go back and 'catch up' because it is important for your soul.

787. **רעיא מהימנא אָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא, מִלִּין אִלֵּין, כַּמָּה סְתִימִין אִינּוּן, לְמַאן דְּלָא יָדַע, וְגַלְיָין לְמַאן דְּיָדַע בְּהוּ. וַדַּאי הַהוּא צִפּוֹרָא אִיהוּ שְׁכִינְתָּא. קֵן דִּילָהּ, דָּא בֵּי מַקְדְּשָׁא. וְיִשְׂרָאֵל אִינּוּן אֶפְרוּזִין, דְּאִימָּא יָתְבָא עָלַיְיהוּ. הֲדָא הוּא דִכְתִיב,** (דברים כב) **וְהָאֵם רוֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרוֹזִים, וְאִינּוּן מָארֵי מִשְׁנָה, דְּפַרְזִין בְּפָקוּדִין דִּילָהּ. אוֹ בֵּיצִים, אִינּוּן מָארֵי מִקְרָא.**

787. אָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, דְּבָרִים אֵלּוּ כַּמָּה סְתוּמִים הֵם לְמִי שֶׁלֹּא יוֹדֵעַ, וְנִגְלִים לְמִי שֶׁיּוֹדֵעַ בָּהֶם. וַדַּאי אוֹתָהּ צִפּוֹר הִיא הַשְּׁכִינָה. הַקֵּן שֶׁלָּהּ זֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. וְיִשְׂרָאֵל הֵם הָאֶפְרוֹחִים, שֶׁאִמָּא יוֹשֶׁבֶת עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים לב) וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל הָאֶפְרֹחִים, וְהֵם בַּעֲלֵי מִשְׁנָה שֶׁמְּעוֹפְפִים בַּמִּצְוֹת שֶׁלָּהּ. אוֹ בֵּיצִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִקְרָא.

788. **וּבְזִמְנָא דְּזָכוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִתְזָרִיב בֵּי מַקְדְּשָׁא, מַה כְּתִיב. שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם, הֲדָא הוּא דִכְתִיב,** (ישעיה נ) **וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם. וְאִינּוּן מָארֵי שִׁיתָא סִדְרֵי מִשְׁנָה כְּתִיב בְּהוּ, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. דְּאִינּוּן שִׁית, מִסִּטְרָא דְּשִׁית בְּנִין דִּתְזוּזוֹת אִמָּא עִלָּאָה, דְּאִינּוּן בְּשִׁית תֵּיבִין דִּקְרִיאַת שְׁמַע. אוֹ בְּשִׁית סִדְרֵי מִשְׁנָה, אֶחָד**

788. וּבִזְמַן שֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל וְנֶחֱרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, מַה כָּתוּב? שַׁלֵּחַ תְּשַׁלַּח אֶת הָאֵם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה נ) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שֻׁלְּחָה אִמְּכֶם. וְאֵלּוּ בַּעֲלֵי שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה כָּתוּב בָּהֶם, וְאֶת הַבָּנִים תִּקַּח לָךְ. שֶׁהֵם שִׁשָּׁה מִצַּד שֶׁל שִׁשָּׁה בָנִים שֶׁתַּחַת הָאִמָּא הָעֶלְיוֹנָה, שֶׁהֵם בְּשֵׁשׁ תֵּבוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, אוֹ בְּשִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה, אֶחָד הַמַּרְבֶּה וְאֶחָד הַמַּמְעִיט וּבִלְבַד שֶׁיְּכַוֵּן

הַמַּרְבֶּה וְאֶזֶּד הַמַּמְעִיט וּבִלְבַד שֶׁיְּכַוִּין לִבּוֹ לַשָּׁמַיִם. וְקַשְּׁרִין לוֹן בְּקִשְׁרִין דִּתְפִלִּין, עַל רֵישָׁא וְעַל דְּרוֹעָא.

לִבּוֹ לַשָּׁמַיִם. וְקוֹשְׁרִים אוֹתָם בִּקְשָׁרֵי הַתְּפִלִּין, עַל הָרֹאשׁ וְעַל הַזְּרוֹעַ.

789. וּבְמַאי נַטְלִין בְּנִין בְּכַמָּה צִפְצוּפִין דְּקָלִין דִּקְרִיאַת שְׁמַע. וּלְבָתַר לַזְּשִׁין בִּלְזִישׁוּ בִּצְלוֹתָא דַּזְזַשַּׁאי, לְגַבֵּי אִימָּא וּבְרַתָּא, וְאִינּוּן ה׳ ה׳, וְנַזְזִתִּין לְגַבֵּיהּ ו׳, בְּקֶשֶׁר דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ יו״ד. וְשַׁרְיָא ה׳ עִלָּאָה, עַל ו׳, תְּפִלִּין עַל רֵישֵׁיהּ. ה׳ זְעֵירָא, נָזַזַת לְגַבֵּי י׳, דְּאִיהוּ קֶשֶׁר דְּה׳ עִלָּאָה, עַל רֹאשׁ ו׳, וְאִיהוּ ו׳, קֶשֶׁר עִמָּהּ בְּה׳ דְּיָד כֵּהָה.

789. וּבַמֶּה לוֹקְחִים הַבָּנִים? בְּכַמָּה צִפְצוּפִים שֶׁל קוֹלוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע. וּבַסּוֹף לוֹחֲשִׁים בִּלְחִישַׁת הַתְּפִלָּה שֶׁבַּחֲשַׁאי אֵצֶל אִמָּא וּבִתָּהּ, וְאֵלּוּ ה׳ ה׳, וְיוֹרְדִים אֵצֶל ו׳ בַּקֶּשֶׁר שֶׁלּוֹ, שֶׁהִיא יו״ד. וְשׁוֹרָה ה׳ עֶלְיוֹנָה עַל ו׳, תְּפִלִּין עַל רֹאשׁוֹ. ה׳ קְטַנָּה יוֹרֶדֶת אֵצֶל י׳, שֶׁהִיא קֶשֶׁר שֶׁל ה׳ עֶלְיוֹנָה, עַל רֹאשׁ ו׳, וְהִיא ו׳, קֶשֶׁר עִמָּהּ בְּה׳ שֶׁל יָד כֵּהָה.

כִּי יִקָּרֵא קַן-צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ, אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים, וְהָאֵם " Deuteronomy 22:6 רֹבֶצֶת עַל-הָאֶפְרֹחִים, אוֹ עַל-הַבֵּיצִים–לֹא-תִקַּח הָאֵם, עַל-הַבָּנִים" "If you come across a bird's nest beside the road, either in a tree or on the ground, and the mother is sitting on the young or on the eggs, do not take the mother with the young." The 'Faithfull Shepherd', who is Moses, reveals these concealed secrets and explains that the bird is the Holy Shechina and the nest is the Holy Temple. Israelites are the sons, the chicks of the bird. "and the mother sitting upon the young" means that the mother protects the young, who are the students of Torah. After the destruction of the Holy Temple, the 'mother' went to exile and our connection to her became limited. Deuteronomy 22:7 "You shall let the mother go, but the sons you may take for yourself, that it may go well with you, and that you may live long." We are unable to connect to the Mother but her sons are in our reach and we should take them. The Zohar explains that the sons are the six Sefirot of Zeir Anpin, Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yessod. When we connect to Zeir Anpin through our prayers and higher-level studies of the Torah, we are able to connect to the 'mother' and draw her protection.

790. וּבְנִין דָּא, אֶפְרוּזִים מִסִּטְרָא דְּאָת ו׳, כְּלִיל ו׳ סִדְרֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵיצִים, אִלֵּין. מָארֵי מִקְרָא, דְּאִתְמַר עָלַיְיהוּ, בֶּן ה׳ שָׁנִים לְמִקְרָא, וְדָא ה׳. בְּנִין מִסִּטְרָא דְּבֶן י״ה, אִלֵּין מָארֵי קַבָּלָה. עָלַיְיהוּ אִתְמַר (דברים כב) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

790. וּמִשּׁוּם זֶה אֶפְרוֹחִים, מִצַּד שֶׁל אוֹת ו׳, כּוֹלֵל שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. אוֹ בֵיצִים – אֵלּוּ בַּעֲלֵי מִקְרָא שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם בֶּן חָמֵשׁ שָׁנִים לְמִקְרָא, וְזוֹ ה׳. בָּנִים מִצַּד שֶׁל בֶּן י״ה, אֵלּוּ בַּעֲלֵי קַבָּלָה. עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (דברים כב) לֹא תִקַּח הָאֵם עַל הַבָּנִים.

791. וּמָארֵי קַבָּלָה, אִינּוּן מָארֵי תַּלְמוּד. וְאִתְמַר עָלַיְיהוּ, (דברים ו) וְשִׁנַּנְתָּם. וְאוֹקְמוּהָ מָארֵי מָתְנִיתִין, אַל תִּקְרֵי וְשִׁנַּנְתָּם, אֶלָּא וְשִׁלַּשְׁתָּם, דְּאִינּוּן שְׁלִישׁ בַּמִּקְרָא, שְׁלִישׁ בַּמִּשְׁנָה, שְׁלִישׁ

791. וּבַעֲלֵי קַבָּלָה אֵלּוּ בַּעֲלֵי תַּלְמוּד, וְנֶאֱמַר עֲלֵיהֶם (שם ו) וְשִׁנַּנְתָּם. וּבֵאֲרוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אַל תִּקְרֵי וְשִׁנַּנְתָּם אֶלָּא וְשִׁלַּשְׁתָּם. שֶׁהֵם שְׁלִישׁ בַּמִּקְרָא, שְׁלִישׁ בַּמִּשְׁנָה, שְׁלִישׁ בַּתַּלְמוּד. וְסוֹד הַדָּבָר

בַּתַּלְמוּד. וְרָזָא דְּמִלָּה, (דברים כב) כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ, בִּמְאֵרֵי מִקְרָא. (שמות כה) וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר. הָא אוֹקְמוּהָ, וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת, כְּלָל. זָהָב, פְּרָט. מִקְשָׁה, כְּלָל. וְכַמָּה מִקְרָאִין מָאֵרֵי מַתְנִיתִין, אִינּוּן מַרְבִּין וּמְמַעֲטִין, כְּגוֹן רִיבָּה וּמִיעֵט. אוּף הָכִי, מַרְבִּין, אַל תִּקְרֵי מַה. אֶלָּא מֵאָה. אוּף הָכִי, אַל תִּקְרֵי וְשִׁנַּנְתָּם, וְשִׁלַּשְׁתָּם. אֶלָּא וְדַרְשֵׁינָן מִנֵּיהּ, שְׁלִישׁ בַּמִּקְרָא, שְׁלִישׁ בַּמִּשְׁנָה, שְׁלִישׁ בַּתַּלְמוּד. כִּדְאִיתָא בִּקְדוּשִׁין.

– (שם כב) כִּי יִקָּרֵא קַן צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ, בִּבַעֲלֵי מִקְרָא. (שמות כה) וְעָשִׂיתָ מְנוֹרַת זָהָב טָהוֹר. הֲרֵי בֵּאֲרוּהוּ, מְנוֹרַת – כְּלָל. זָהָב – פְּרָט. מִקְשָׁה – כְּלָל. וְכַמָּה פְּסוּקִים בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, אֵלּוּ מַרְבִּים וּמְמַעֲטִים, כְּגוֹן רִבָּה וּמִעֵט. אַף כָּךְ מַרְבִּים, אַל תִּקְרֵא מָה אֶלָּא מֵאָה. אַף כָּךְ אַל תִּקְרֵא וְשִׁנַּנְתָּם אֶלָּא וְשִׁלַּשְׁתָּם. וְדוֹרְשִׁים מִמֶּנּוּ, שְׁלִישׁ בַּמִּקְרָא, שְׁלִישׁ בַּמִּשְׁנָה, שְׁלִישׁ בַּתַּלְמוּד. כְּמוֹ שֶׁיֵּשׁ בְּקִדּוּשִׁין.

Deuteronomy 22:6 " כִּי יִקָּרֵא קַן-צִפּוֹר לְפָנֶיךָ בַּדֶּרֶךְ בְּכָל-עֵץ אוֹ עַל-הָאָרֶץ, אֶפְרֹחִים אוֹ בֵיצִים, וְהָאֵם רֹבֶצֶת עַל-הָאֶפְרֹחִים, אוֹ עַל-הַבֵּיצִים–לֹא-תִקַּח הָאֵם, עַל-הַבָּנִים" "If you come across a bird's nest beside the road, either in a tree or on the ground, and the mother is sitting on the chicks or on the eggs, do not take the mother with the sons." The 'eggs' is the aspect of those who study the Torah at the simple story level. The 'chicks' is the aspect of those who study the Torah a little bit deeper. The 'sons' is the aspect of those who study all levels and secrets of the Torah. Exodus 25:31 "וְעָשִׂיתָ מְנֹרַת, זָהָב טָהוֹר; מִקְשָׁה תֵּעָשֶׂה הַמְּנוֹרָה, יְרֵכָהּ וְקָנָהּ, גְּבִיעֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ, מִמֶּנָּה יִהְיוּ" "And you shall make candelabra of pure gold: of beaten work shall the candelabra be made, even its base and its shaft; its cups, its knops, and its flowers shall be of one piece with it." Here the Zohar mentions God's instruction to make the Menorah, candelabra for the Holy Tabernacle. The instruction of 'make candelabra' is a general description but the rest of the verse and the following verses give a detailed description of how to construct it. When they completed the making of the Menorah they had an important tool that drew the light of Zeir Anpin to the tabernacle and sustains it and all Israelites. The Torah has seventy layers of secrets and only with the study of the Zohar we can come closer to connecting to those levels. Rabbi Shimon gave us 70 studies on the first word of the Torah, "In the Beginning", בראשית, in the book of Tikunei HaZohar. The Daily Zohar started and completed this study and everyone can go to the beginning and study it through 1069 lessons. The Holy Ari revealed to us that Rabbi Shimon wrote the Tikunim to correct the world of Malchut. For those who want to be a perfect 'son', study the Tikunei Zohar. We have a special version for mobile devices of Tikunei Zohar for reading and scanning in unity here: http://UnityZohar.com/unitytz.php

792. אוּף הָכִי, (במדבר ז) בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה, כַּלַּת דַּרְשִׁינָן בֵּיהּ. אִי תֵּימָא דְּדַרְשֵׁינָן לוֹן מִנְּהוֹן. כֵּיצַד מֵאַלְפָא בֵּיתָא, וְלָא מֵעַצְמָן דְּאִינּוּן לֵית לוֹן רְשׁוּ, לְאוֹסָפָא, וְלָא לְמִגְרַע אוֹת מִנֵּיהּ, (דהיא ו') אוֹ

792. אַף כָּךְ (במדבר ז) בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה, וְדוֹרְשִׁים בּוֹ כַּלַּת. אִם תֹּאמַר שֶׁדּוֹרְשִׁים לָהֶם מֵהֶם – כֵּיצַד מֵאָלֶף בֵּית וְלֹא מֵעַצְמָם, שֶׁהֵם אֵין לָהֶם רְשׁוּת לְהוֹסִיף וְלֹא

לְאַזְוְלָפָא אֶת דָּא בְּאֶת אַזְוָרָא. הָא כְּתִיב כַּלּוֹת מָלֵא בְּאוֹרַיְיתָא. מַאן יָהִיב לוֹן רְשׁוּת לְמִגְּרַע אוֹת מִנַּיהּ, דְּהוּא ו׳, הָא לָא אִית הָכָא מִלָּה דְּאִתְזַלְזָלִיף בְּאַלְפָא בֵּיתָא. אֶלָּא עַל אִלֵּין תֵּיבִין זַוְסִרִין, דְּאִינּוּן מְלֵאִים. וּמְלֵאִים, דְּאִינּוּן זַוְסִרִים. וְעַל כָּל פֵּרוּשִׁין דְּיַכְלִין לְמֶעְבַּד לְקַשְׁטָא כַּלָּה בְּתַכְשִׁיטִין דִּילָהּ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מָנֵי לְמֶעְבַּד, כְּמָה דְּיֵיבְּרוּן, וּלְמֶהֱוֵי מַאֲמִין לוֹן, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דברים יז) עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

לִגְרַע אוֹת מִמֶּנּוּ, (שֶׁהִיא ו׳) אוֹ לְהַחֲלִיף אוֹת זוֹ בְּאוֹת אַחֶרֶת. הֲרֵי כָּתוּב כַּלּוֹת מָלֵא בַּתּוֹרָה, וּמִי נוֹתֵן לָהֶם רְשׁוּת לִגְרַע אוֹת מִמֶּנָּה, שֶׁהִיא ו׳? הֲרֵי אֵין כָּאן דָּבָר שֶׁמִּתְחַלֵּף בָּאָלֶף בֵּית. אֶלָּא עַל אֵלּוּ תֵּבוֹת חֲסֵרוֹת שֶׁהֵן מְלֵאוֹת, וּמְלֵאוֹת שֶׁהֵן חֲסֵרוֹת, וְעַל כָּל פֵּרוּשִׁים שֶׁיְּכוֹלִים לַעֲשׂוֹת לְקַשֵּׁט כַּלָּה בְּתַכְשִׁיטֶיהָ, הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מְצַוֶּה לַעֲשׂוֹת כְּמוֹ שֶׁיֹּאמְרוּ, וְלִהְיוֹת מַאֲמִין לָהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דברים יז) עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

793. לְאוּמָּן דְּזָוְתָךְ מָאנֵי לְבוּשִׁין דְּמַלְכוּתָא, וְעָבִיד מִנְּהוֹן זַוְתִיכָן סַגִּיאִין, אִינּוּן דְּיַדְעִין אַתְרִין דְּזַוְסִרִין אִלֵּין זַוְתִיכוֹת, אוֹ אִלֵּין דְּמִשְׁתַּאֲרִין, אִינּוּן מִתַּקְּנִין אִינּוּן לְבוּשִׁין, וְשָׁוְיָן אִינּוּן זַוְתִיכוֹת דְּאִתּוֹסְפָן, בַּאֲתָר דְּמִעוּטִין, וַזַוְתִיכוֹת דְּאִינּוּן מְעַטִּין, מוֹסִיפִין עָלַיְיהוּ, וְהַאי אִיהוּ עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

793. לְאַמָּן שֶׁחָתַךְ כְּלֵי לְבוּשִׁים שֶׁל הַמַּלְכוּת וְעָשָׂה מֵהֶם חֲתִיכוֹת רַבּוֹת – אֵלּוּ שֶׁיּוֹדְעִים הַמְּקוֹמוֹת שֶׁחֲסֵרִים אֵלּוּ הַחֲתִיכוֹת אוֹ אֵלּוּ שֶׁנִּשְׁאָרִים, אֵלּוּ מְתַקְּנִים אוֹתָם הַלְּבוּשִׁים, וְשָׂמִים אֵלּוּ הַחֲתִיכוֹת שֶׁנּוֹסָפוֹת בִּמְקוֹם הַחֲסֵרוֹת, וַחֲתִיכוֹת שֶׁהֵן מוּעָטוֹת, מוֹסִיפִים עֲלֵיהֶן, וְזֶהוּ שֶׁנֶּאֱמַר עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ.

794. וְאִי תֵּימָא, אִי כַּךְ הוּא, מַאי אִיהוּ דִּלְוָמְנִין טָעֵי זַדּ מִנַּיְיהוּ, וְיֵיתָא הַדְרֵי בִּי. אֶלָּא עַד דְּיַעַבְדֵי הוֹרָאָה מֵהַהִיא מִלָּה דְּזוֹלְקִין עָלָהּ, יָכִיל הַהוּא דְּאַקְשֵׁי עָלָהּ, לְמֵימַר הַדְרֵי בִּי. דְּלָא כָּל מְפָרְקֵי תַּכְשִׁיטִין דְּכַלָּה, יַדְעִין בַּזַוְתִיכוֹת לְאָן אַזְלָן, עַד דְּיֵיתֵא פְּסָק עַל בּוּרְיֵיהּ, פָּרוּקִין דַּהֲלָכוֹת עַל בּוּרְיֵיהוֹן.

794. וְאִם תֹּאמַר, אִם כָּךְ הוּא, מַהוּ שֶׁלִּפְעָמִים טוֹעֶה אֶחָד מֵהֶם וְיֹאמַר חוֹזְרָנִי בִּי? אֶלָּא עַד שֶׁיַּעֲשׂוּ הוֹרָאָה מֵאוֹתוֹ דִּבּוּר שֶׁחוֹלְקִים עָלָיו, יָכוֹל אוֹתוֹ שֶׁהִקְשָׁה עָלָיו לוֹמַר חוֹזְרָנִי בִּי. שֶׁלֹּא כָּל אֵלּוּ שֶׁמְּפָרְקִים תַּכְשִׁיטֵי הַכַּלָּה יוֹדְעִים בַּחֲתִיכוֹת לְאָן הוֹלְכוֹת, עַד שֶׁיְּהֵא הַפְּסָק עַל בֵּרְיוֹ, תֵּרוּצֵי הַהֲלָכוֹת עַל בֵּרָיָם.

There are verses in the Torah that look like they are missing words. There are words in the Torah that look like they are missing letters. Some have extra, some have less. The Zohar explains that when we study the concealed elements of the Torah we bring to light the ‘decorations’ of the ‘bride’ that is the Torah. Our study of the Zohar makes the Torah ‘whole’ and ‘lights up’ our correction path in life. Deuteronomy 17:11 “עַל-פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ” “According to the Torah which they will teach you” The Zohar helps us ‘dig’ the wells of life from the Torah. The light revealed is important to our lives because it fills the ‘cracks’ and empty spaces with the energy of Life. Zohar's study should be a part of our daily routine of work, eat, sleep and study. Missing it would significantly affect our lives.

795. מְנוֹרָה, שֶׁבַע בּוּצִינִין דִּילָהּ, (אסתר ב) אֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֶת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. לְקֻבֵּל שִׁי"ן דִּתְכֵלֶת רָאשִׁין ש. וְשִׁי"ן דְּאַרְבַּע רָאשִׁין דִּתְפִילִין. וְאִינּוּן לְקֻבֵּל ז' בִּרְכָאן דִּקְרִיאַת שְׁמַע, דְּאִינּוּן בַּשַּׁזַּר מְבָרֵךְ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַזַּת לְאַזְּרֵיהָ, וּבְעֶרֶב מְבָרֵךְ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וּשְׁתַּיִם לְאַזְּרֵיהָ. לְבָתַר, כַּהֲנָא רַבָּא בַּעֲבוֹדָה, דִּמְשַׁמֵּשׁ בְּכַנְפֵי מִצְוָה, פַּעֲמוֹנִים וְרִמּוֹנִים, אִינּוּן קְשִׁירִין וְזוּזְלִיָּין וְצִיץ תְּפִילִין, מִתַּמָּן וְאֵילָךְ (שמות ל) וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטַר קְטֹרֶת.

795. הַמְּנוֹרָה, שִׁבְעַת נֵרוֹתֶיהָ הוּא שֶׁנֶּאֱמַר, (אסתר ב) אֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאָיוֹת לָתֶת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ. כְּנֶגֶד שִׁי"ן שֶׁל שְׁלֹשָׁה רָאשִׁים ש, וְאוֹת שִׁי"ן שֶׁל אַרְבָּעָה רָאשִׁים שֶׁבִּתְפִלִּין, וְהֵם כְּנֶגֶד שֶׁבַע בְּרָכוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁהֵן: בַּשַּׁחַר מְבָרֵךְ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרֶב מְבָרֵךְ שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ. וְאַחַר כָּךְ כֹּהֵן גָּדוֹל בָּעֲבוֹדָה, שֶׁמְּשַׁמֵּשׁ בְּכַנְפֵי מִצְוָה. פַּעֲמוֹנִים וְרִמּוֹנִים – אֵלּוּ הַקְּשָׁרִים וְהַחֲלִיּוֹת. וְצִיץ – תְּפִלִּין. מִשָּׁם וְאֵילָךְ, (שמות ל) וְעָשִׂיתָ מִזְבַּח מִקְטַר קְטֹרֶת.

796. פָּתַח הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן (רבי שמעון) וְאָמַר, כְּתִיב בְּפַרְשְׁתָּא דָא, וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עוֹלָה לַיְיָ. וְאוֹקְמוּהָ, דְּעוֹלָה לָאִשִּׁים. וּבְגִין כָּךְ סָמַךְ עוֹלָה לְאִשֶּׁה. וְעוֹד אוֹקְמוּהָ, דְּלֵית עוֹלָה אַתְיָא אֶלָּא עַל הִרְהוּר הַלֵּב.

796. פָּתַח הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן (רבי שמעון) וְאָמַר, כָּתוּב בְּפָרָשָׁה זוֹ, וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַה'. וּפֵרְשׁוּהָ, שֶׁעוֹלָה לָאִשִּׁים. וְלָכֵן סָמַךְ עוֹלָה לְאִשֶּׁה. וְעוֹד פֵּרְשׁוּהוּ, שֶׁאֵין עוֹלָה בָּאָה אֶלָּא עַל הִרְהוּר הַלֵּב.

797. וַדַּאי, כָּל קָרְבְּנִין לָא אַתְיָין, אֶלָּא לְכַפָּרָא. כָּל קָרְבְּנָא וְקָרְבְּנָא, עַל כָּל אֵבָרִין דְּבַר נָשׁ, כְּפוּם הַהוּא זִוְטָא דְּהַהוּא אֵבָר. עַל טִפָּין דְּמוּזָא, (שמות יב) עוּגוֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ. אִי זָרִיק טִפָּין קַדְמָאִין, קֹדֶם דְּאַזְמִיצוּ, בַּאֲתָר דְּלָאו דִּילֵיהּ. וְעַל אִלֵּין דְּאַזְמִיצוּ, וְזָרִיק לוֹן בַּאֲתָר דְּלָא אִצְטְרִיךְ, צָרִיךְ לְאַיְיתָאָה עָלַיְיהוּ לְוָזֵם זָמֵץ, וְאִינּוּן לַזְמִי תּוֹדָה הָכִי הֲווּ, מִנְּהוֹן זָמֵץ, וּמִנְּהוֹן מַצָּה.

797. וַדַּאי, כָּל הַקָּרְבָּנוֹת לֹא בָּאִים אֶלָּא לְכַפָּרָה. כָּל קָרְבָּן וְקָרְבָּן עַל כָּל אֵיבָרִים שֶׁל אָדָם כְּפִי אוֹתוֹ חֵטְא שֶׁל אוֹתוֹ אֵיבָר. עַל טִפּוֹת הַמּוֹחַ נֶאֱמַר, (שמות יב) עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ. אִם זוֹרֵק טִפּוֹת רִאשׁוֹנוֹת קֹדֶם שֶׁהֶחְמִיצוּ בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא שֶׁלּוֹ. וְעַל אֵלּוּ שֶׁהֶחְמִיצוּ וְזָרַק אוֹתָן בְּמָקוֹם שֶׁלֹּא צָרִיךְ, צָרִיךְ לְהָבִיא עֲלֵיהֶן לֶחֶם חָמֵץ, וְאוֹתָם לַחְמֵי תוֹדָה כָּךְ הֵם – מֵהֶם חָמֵץ וּמֵהֶם מַצָּה.

Esther 2:9 "וְאֵת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאֻיוֹת לָתֶת-לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ" "and the seven maidens, who were chosen to be given to her out of the king's house" The sages tell us that Esther was 75 years old when chosen by King Ahasuerus to be his wife. Her spiritual level and inner light shined with great beauty and the king was captured by it. The Zohar reveals that the verse above indicates her connection to the seven Sefirot as it is with the Candelabra. The Candelabra had seven candles to channel the light from the Sefirah of Zeir Anpin to Malchut. There are three candles on the right, three on the left and the middle one unify them together as one channel to Malchut. The Tefilin of the head has the letter Shin,

ש, on both sides. One side has the regular Shin that is constructed with three Vavs, ווו, and the opposite side has the Shin with four Vavs, וווו. These are seven channels unified on the top of our forehead. The strap connects the box of the four chambers, encircles the head to bind Chokhmah and Binah, then it has a knot at the base of the skull for Da'at and from there it splits to the right and left in the front of the body. The left strap should reach the heart or below, and the right strap, the navel (belly button). The strap itself should be one long piece without breaks. The Tefilin is activated by the prayer of the Shema Israel that connects to the light of Zeir Anpin and draws it down to Malchut. It is a powerful connection to recite the Shema Israel three times a day. The first time is in the morning or after the first light. The second is at the beginning of the night, after sundown, and the third is in bed just before going to sleep, for the night. This is a fast version of the Shema Israel Prayer. 1 minute 50 seconds. You can download it to your PC and to your MP3 player listen. Click on the down arrow below For the Shema Israel page and learning video click here: http://dailyzohar.com/shema-israel/

798. פָּרִים מִסִּטְרָא דִּדִינָא, כְּבָשִׂים וְאֵילִים וְעַתּוּדִים וְעִזִּים. בְּגִין דְּאִינּוּן אַנְפֵּי דְּשׁוֹר, כֻּלְּהוּ שְׁזִיטָתָן בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. שְׁזִיטָה וְקַבָּלָה וּזְרִיקָה כֻּלָּם בַּצָּפוֹן. לְבַסְּמָא מִדַּת הַדִּין, דְּאָתֵי לְבֵית דִּין מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה. בֵּית דִּין הַגָּדוֹל מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה. בֵּית דִּין הַקָּטָן, מִסִּטְרָא דְּמַלְכוּת. וְכָל אִינּוּן שׁוֹפְכֵי דָמִים לְמִצְוָה, אִינּוּן מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה.

798. פָּרִים – מִצַּד הַדִּין, וְכֵן כְּבָשִׂים וְאֵילִים וְעַתּוּדִים וְעִזִּים. מִשּׁוּם שֶׁהֵם פְּנֵי שׁוֹר, כֻּלָּם שְׁחִיטָתָם בַּצָּפוֹן, וְקִבּוּל דָּמָם בִּכְלֵי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן. שְׁחִיטָה וְקַבָּלָה וּזְרִיקָה כֻּלָּם בַּצָּפוֹן, לְבַסֵּם מִדַּת הַדִּין שֶׁבָּאָה לְבֵית דִּין מִצַּד הַגְּבוּרָה. בֵּית דִּין הַגָּדוֹל מִצַּד הַגְּבוּרָה, שֶׁשָּׁם בִּינָה. בֵּית דִּין הַקָּטָן מִצַּד הַמַּלְכוּת. וְכָל אוֹתָם שׁוֹפְכֵי דָמִים לְמִצְוָה הֵם מִצַּד הַגְּבוּרָה.

799. וּמַה דְּאוּקְמוּהָ, עוֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ וְלָא בְּשַׁבָּת אָחֳרָא, בְּגִין דְּעָבַר יוֹמוֹ בָּטֵל קָרְבָּנוֹ. דְּקָרְבָּן דּוֹחֶה שַׁבָּת, וְאַדְלִיק אֵשׁ בְּשַׁבָּת, בְּגִין דְּאִיהוּ אֶשָּׁא קְדוֹשָׁה. דְּכָל אֵשׁ דְּקָרְבְּנִין אִיהוּ קֹדֶשׁ, וְשַׁבָּת קֹדֶשׁ, אֲזִידָן דָּא בְּדָא.

799. וּמַה שֶׁבְּאֲרוּהָ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבָּתוֹ – וְלֹא בְּשַׁבָּת אַחֶרֶת, מִשּׁוּם שֶׁעָבַר יוֹמוֹ בָּטֵל קָרְבָּנוֹ. שֶׁקָּרְבָּן דּוֹחֶה שַׁבָּת, וּמַדְלִיק אֵשׁ בְּשַׁבָּת, מִשּׁוּם שֶׁהוּא אֵשׁ שֶׁל קְדֻשָּׁה. שֶׁכָּל אֵשׁ שֶׁל קָרְבָּנוֹת הוּא קֹדֶשׁ, וְשַׁבָּת קֹדֶשׁ, אֲחוּזִים זֶה בָּזֶה.

800. אֲבָל אֵשׁ שֶׁל חֹל אָסוּר לָתֵת לוֹ אֲחִיזָה בַּקֹּדֶשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה צִוָּה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, (שמות לה) לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. שֶׁזֶּהוּ כִּלְאַיִם שֶׁל טוֹב וָרָע. וּבְשַׁבָּת שֶׁשּׁוֹלֵט עֵץ הַחַיִּים, שֶׁאֵין בּוֹ תַּעֲרֹבֶת, (אָסוּר לְהַבְעִיר בּוֹ חֵלֵין, שֶׁזֶּה הָאֵשׁ שֶׁל חֵלֵין שֶׁל טֻמְאָה, וְלֹא שֶׁל חֵלֵין שֶׁל טָהֳרָה) וְחֵלֵין שֶׁל טָהֳרָה אָסוּר לְעָרֵב בְּאֵשׁ

800. אֲבָל אֵשׁ שֶׁל חֹל אָסוּר לָתֵת לוֹ אֲחִיזָה בַּקֹּדֶשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה צִוָּה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל, (שמות לה) לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת. דְּהַאי אִיהוּ כִּלְאַיִם דְּטוֹב וָרָע. וּבְשַׁבָּת דְּשַׁלְטָא אִילָנָא דְּחַיֵּי, דְּלֵית בֵּיהּ תַּעֲרוּבָת, (אסיר לאבערא ביה דחולין, דהאי אש דחולין דטומאה ולא דחולין דטהרה) וְזוּלִין דְּטָהֳרָה אָסִיר לְעָרְבָא בְּאֵשׁ דִּקְדוּשָׁה. כָּל שֶׁכֵּן זוּלִין

דְּטוּמְאָה, דְּאָסִיר לְעָרְבָא לוֹן בִּקְדוּשָׁה. אוּף הָכִי כָּל קָרְבְּנִין, אִתְקְרִיאוּ בְּשַׂר קֹדֶשׁ. וְכָל קָרְבְּנִין דְּכָל מִין, אִית בְּהוֹן זוּכִלִין דְּטָהֲרָה, וְאִית בְּהוֹן (דף רנ"ה ע"א) קֹדֶשׁ וְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים.

שֶׁל קְדֻשָּׁה. כָּל שֶׁכֵּן חֵלִין שֶׁל טֻמְאָה שֶׁאָסוּר לְעָרֵב אוֹתָם בִּקְדֻשָּׁה. אַף כָּךְ כָּל קָרְבָּנוֹת נִקְרָאִים בְּשַׂר קֹדֶשׁ, וְכָל קָרְבָּנוֹת שֶׁל כָּל מִין יֵשׁ בָּהֶם חֵלִין שֶׁל טָהֳרָה, וְיֵשׁ בָּהֶם קֹדֶשׁ וְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים.

Exodus 35:3 “לֹא-תְבַעֲרוּ אֵשׁ, בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם, בְּיוֹם, הַשַּׁבָּת.” “You shall kindle no fire throughout your habitations upon the Sabbath day” The Torah forbids us from turning on fire on Sabbath. As we studied in early Daily Zohars, the reason is that fire causes a process of transformation. On the material level, we see how it turns solid to fluid and vapor. When we turn on fire on Shabbat we activate a process of transformation in Malchut that creates dis-affinity with Binah and disconnects us from the light of Shabbat. Numbers 28:9 “וּבְיוֹם, הַשַּׁבָּת–שְׁנֵי-כְבָשִׂים בְּנֵי-שָׁנָה, תְּמִימִם; וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים, סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן–וְנִסְכּוֹ” “And on the Sabbath day two he-lambs of the first year without blemish and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal offering mingled with oil, and the drink offering thereof” This tells us about the sacrifices that were made on Shabbat and for that they had to set fire. The Zohar explains that the fire set on Shabbat in the Holy Temple is a holy fire that has no connection to the fire of the weekdays. On Shabbat, we have a connection to the Tree of Life on the level of Binah, and there should not be a mix of good and bad that comes from the unholy. The Torah forbids from putting fire ‘throughout your habitations’ because it is done in an unholy place. This limitation did not include the Holy Temple. When we arrive at the Redemption time, and the flow of Light from Binah will be continuous, there will be no more restrictions because everything will become holy. In the Final Redemption, every day will be called Shabbat. Rabbi Shimon and other tzadikim that achieved a continuous connection to the upper levels were called Shabbat. May we all merit the time that is all Shabbat.

801. **רעיא מהימנא** (המשך) **וְרָזָא, דְּאִית הֶפְרֵשׁ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב,** (שמות כו) **וְהַבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. אוּף הָכָא אֶשּׁוֹת דְּקָרְבְּנִין, לָאו אִינּוּן שָׁוִין. דְּאֵשׁ שֶׁל גָּבוֹהַּ מִקּוֹדֶשׁ מֵאֵשׁ דְּקֹדֶשׁ דִּלְתַתָּא. דְּאִתְקְרֵי אֵשׁ עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ, אוֹ אֵשׁ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ. וְאֶשָּׁא דְּקוּדְשָׁא, אִית בֵּיהּ הַפְרָשָׁה לְבֵין אֵשׁ הֶדְיוֹט. אַף עַל גַּב דְּאוֹקְמוּהָ עָלֵיהּ, דְּמִצְוָה לְהָבִיא מִן הַהֶדְיוֹט, אַף עַל גַּב דְּאִית אֵשׁ דְּקוּדְשָׁא, דְּכָל זַד צָרִיךְ לְאַתְרֵיהּ.**

801. וְהַסּוֹד שֶׁיֵּשׁ הֶפְרֵשׁ בֵּין קֹדֶשׁ לְקֹדֶשׁ, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שמות כו) וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת לָכֶם בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים. אַף כָּךְ אִשֵּׁי הַקָּרְבָּנוֹת אֵינָם שָׁוִים. שֶׁאֵשׁ שֶׁל גָּבוֹהַּ מִקֹּדֶשׁ מֵאֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ שֶׁלְּמַטָּה, שֶׁנִּקְרָא אֵשׁ עֲצֵי הַקֹּדֶשׁ, אוֹ אֵשׁ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ. וְאֵשׁ שֶׁל קְדֻשָּׁה יֵשׁ בּוֹ הַבְדָּלָה בֵּינוֹ לְבֵין אֵשׁ שֶׁל הֶדְיוֹט. אַף עַל גַּב שֶׁבְּאֵרוּ עָלָיו שֶׁמִּצְוָה לְהָבִיא מִן הַהֶדְיוֹט אַף עַל גַּב שֶׁיֵּשׁ אֵשׁ שֶׁל קֹדֶשׁ, שֶׁכָּל אֶחָד צָרִיךְ לִמְקוֹמוֹ. וּמָשָׁל נִמְשְׁלוּ יִשְׂרָאֵל הָרִאשׁוֹנִים לְסוֹד זֶה יִשְׂרָאֵל.

802. וּמַתְּלָא אִמְּתִילוּ יִשְׂרָאֵל קַדְמָאֵי לְהַאי רָזָא יִשְׂרָאֵל. (נ"א ישראל אמתילו להאי. דהא ישראל בכלל) אִתְקְרִיאוּ מְלָכִים כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. אֲבָל כַּד הֲווֹ עָאלִין לְבֵי מִקְדְּשָׁא, כָּל זַוּד שַׁרְיָא בְּאַתְרֵיהּ, כַּדְקָא יָאוּת לֵיהּ. אוּף הָכִי כָּל קָרְבְּנִין לָאו אִינּוּן שָׁוִין, דְּאַף עַל גַּב דִּבְכוּלְּהוּ כְּתִיב קָרְבָּן לַיְיָ, אִיהוּ פָּלִיג כֹּלָּא כָּל זַוּד וְזַוּד כַּדְקָא יָאוּת. וְרָזָא דָא, אִשְׁתְּמוֹדַע בְּפָרֵי הֶזְגָּ, דַּהֲווֹ קְרִיבִין לוֹן יִשְׂרָאֵל קֶדֶם יְיָ.

802. (יִשְׂרָאֵל נִמְשְׁלוּ לָזֶה. שֶׁהֲרֵי יִשְׂרָאֵל בִּכְלָל) נִקְרָאִים מְלָכִים, כְּמוֹ שֶׁבֵּאֲרוּהוּ, כָּל יִשְׂרָאֵל בְּנֵי מְלָכִים. אֲבָל כַּאֲשֶׁר הָיוּ עוֹלִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ, כָּל אֶחָד שׁוֹרֶה בִּמְקוֹמוֹ כְּמוֹ שֶׁרָאוּי לוֹ. אַף כָּךְ כָּל הַקָּרְבָּנוֹת אֵינָם שָׁוִים, שֶׁאַף עַל גַּב שֶׁבְּכֻלָּם כָּתוּב קָרְבָּן לַה׳, הוּא מְחַלֵּק הַכֹּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְסוֹד זֶה נוֹדָע בְּפָרֵי הֶחָג, שֶׁהָיוּ מַקְרִיבִים לָהֶם יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי ה׳.

Exodus 26:33 "וְהִבְדִּילָה הַפָּרֹכֶת, לָכֶם, בֵּין הַקֹּדֶשׁ, וּבֵין קֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים" "and the veil shall divide unto you between the holy and the holy of hollies." The 'holy' is the Holy Temple in general and the 'holy of holies' is the special place inside, where the ark of the covenant resides. The Zohar quotes this verse to teach us that there are differences and levels of 'holiness'. The sacrifices that each one brings to the Altar connect to the Holy Light but each one connects on a different level. The Zohar brings an example of the sacrifices that were done in the Holy Temple during the Holy Day of Sukkot. On each day there were sacrifices of bulls to draw and send light to the 70 nations of the world. Each day had a different connection and type of Light sent out to the different nations. Many people may participate in the same spiritual event but each one receives a different light. We may sit quietly listening to the Torah reading on Shabbat but each one in the congregation receives that light differently. Some may get just a little bit because they made some effort to come. Some may even lose light because they disturbed other people in their connection. Some may receive the full light from the reading because they had the vessel, the desire, and the pure consciousness to receive the light of the Torah and the specific Shabbat. The farther and deeper you go with your connection the greater the 'holiness' of your connection. One important tool to achieve that is to protect the eyes from looking at others in order to keep the inner consciousness and focus. This should be together with total silence during the spiritual connection. Some people enjoy coming to the synagogues for weekly social meetings and catch up with the latest gossip. I suggest to the leaders of such communities to announce one hour before or after the connection for socializing and exchange of hugs and drinks. The veil that was between the holy and holy of holies is called פָּרֹכֶת and the numerical value of it is 700. This indicates that in order to go inside the holy of holies we need a full connection to the seven Sefirot of Malchut and Zeir Anpin (Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod and Yessod). Leviticus 4:6 " וְטָבַל הַכֹּהֵן אֶת-אֶצְבָּעוֹ, בַּדָּם; וְהִזָּה מִן-הַדָּם שֶׁבַע פְּעָמִים, לִפְנֵי יְהוָה, אֶת-פְּנֵי, פָּרֹכֶת הַקֹּדֶשׁ" "And the priest shall dip his finger in the blood, and sprinkle of the blood seven times before YHVH, in front of the veil (פָּרֹכֶת) of the sanctuary" There are deep secrets in this verse and the

explanation is long. I am including it for the greater spiritual connection to the 'veil', פָּרֹכֶת, of the holy of holies.

803. אָמַר בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, קוּם רַעְיָא מְהֵימְנָא מִשְׁנָתָךְ, דְּאַנְתְּ וַאֲבָהָן יְשֵׁנֵי עָפָר אִתְקְרוּן, דְּעַד כְּעַן הֲוִיתוּן מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרַיְיתָא, בְּאִינּוּן יְשֵׁנִים בַּמִּשְׁנָה, דְּאִתְּמַר בְּהוֹן עַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. אַתּוּן אִינּוּן (בני) בִּכּוּרִים דִּשְׁכִינְתָּא, וּבְעוֹבָדִין דִּלְכוֹן, אִיהִי אִתְחַדְּשַׁת בִּצְלוֹתִין דַּאֲבָהָן בְּכָל יוֹמָא. דְּאוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, תְּפִלּוֹת כְּנֶגֶד אָבוֹת תִּקְּנוּם. וּבְקְרִיאַת שְׁמַע דְּאָמַר רַעְיָא מְהֵימְנָא שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאוֹקְמוּהָ כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל יוֹם, כְּאִלּוּ הוּא מְקַיֵּים (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה.

803. אָמַר הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, קוּם רוֹעֶה נֶאֱמָן מִשְׁנָתְךָ, שֶׁאַתָּה וְהָאָבוֹת נִקְרָאִים יְשֵׁנֵי עָפָר, שֶׁעַד כָּאן הֱיִיתֶם מִשְׁתַּדְּלִים בַּתּוֹרָה בְּאוֹתָם יְשֵׁנִים בַּמִּשְׁנָה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם עַל הָאָרֶץ תִּישָׁן. וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה׳. אַתֶּם הֵם (בְּנֵי) בִּכּוּרִים שֶׁל הַשְּׁכִינָה, וּבְמַעֲשִׂים שֶׁלָּכֶם הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת בַּתְּפִלּוֹת שֶׁל הָאָבוֹת בְּכָל יוֹם. שֶׁבֵּאֲרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, תְּפִלּוֹת כְּנֶגֶד אָבוֹת תִּקְּנוּם. וּבִקְרִיאַת שְׁמַע שֶׁאָמַר הָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וּפֵרְשׁוּהָ כָּל הַקּוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכָל יוֹם כְּאִלּוּ הוּא מְקַיֵּם (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה.

804. וַדַּאי בִּצְלוֹתִין דִּלְכוֹן, בִּקְרִיאַת שְׁמַע דִּלְכוֹן, שְׁכִינְתָּא אִיהִי אִתְחַדְּשַׁת קַמֵּיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וּבְגִין דָּא, וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה. בִּצְלוֹתִין דְּאִינּוּן בַּאֲתָר דְּקָרְבְּנִין. בְּאָן קָרְבְּנִין דִּצְלוֹתִין אִיהִי מִתְחַדְּשַׁת. בְּשָׁבוּעוֹתֵיכֶם. דְּהַיְינוּ שָׁבוּעוֹת, דְּבֵיהּ מַתַּן תּוֹרָה, וְאִתְקְרֵי חֲמִשִּׁים יוֹם לָעוֹמֶר. וּבֵיהּ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת, מִסִּטְרָא דְּהַהוּא דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים קיט) שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ, וְאִיהִי מַלְכוּת כַּלָּה. כְּלִילָא מִשְׁבַּע סְפִירָן, כְּלִילָא בַּבִּינָה, דְּאִיהִי אִתְפַּשְׁטַת בְּהּ׳ סְפִירָאן לְחַמִּשִּׁין.

804. וַדַּאי בַּתְּפִלּוֹת שֶׁלָּהֶם, בַּקְּרִיאַת שְׁמַע שֶׁלָּכֶם, הַשְּׁכִינָה הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַה׳. בַּתְּפִלּוֹת שֶׁהֵן בִּמְקוֹם הַקָּרְבָּנוֹת. בְּאֵילוּ קָרְבָּנוֹת שֶׁל הַתְּפִלּוֹת הִיא מִתְחַדֶּשֶׁת? בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם. כְּלוֹמַר שָׁבוּעוֹת, שֶׁבּוֹ מַתַּן תּוֹרָה, וְנִקְרָא חֲמִשִּׁים יוֹם לָעֹמֶר. וּבוֹ שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת, מִצַּד אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהלים קיט) שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ. וְהִיא מַלְכוּת, כַּלָּה, כְּלוּלָה מִשֶּׁבַע סְפִירוֹת, כְּלוּלָה בְּבִינָה, שֶׁהִיא מִתְפַּשֶּׁטֶת בְּחָמֵשׁ סְפִירוֹת לַחֲמִשִּׁים.

Numbers 28:26

"וּבְיוֹם הַבִּכּוּרִים, בְּהַקְרִיבְכֶם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה–בְּשָׁבֻעֹתֵיכֶם"

"Also in the day of the first fruits, when you bring a new meal offering unto YHVH in your feast of weeks"

Rabbi Shimon, 'The Holy Candle', calls on Moses, 'The Faithful Shepherd', to rise up from his sleep together with the patriarchs and support the renewal of their prayers. Moses and the patriarchs are called 'sleepers of the earth' because they are not considered dead but in a state of sleep.

Because they were great chariots to the different Sefirot, they cannot die like regular humans. When we sleep, one of the 60 parts of the soul stays in the body to sustain its connection to the life that comes from the spiritual level,

meaning Zeir Anpin. The Patriarchs - Moses, Aaron, Joseph, and David, must keep their 'presence' in the level of Malchut to keep their channels active.
The Zohar describes the patriarchs as the 'first fruits' we offer to make a higher connection to the light.
In our daily prayers, we mention Abraham, Isaac, and Jacob because they create the connection from the upper three of Zeir Anpin (Chessed, Gevurah, and Tiferet) to the upper three (Chokhmah, Binah and Da'at).
Chokhmah and Binah are always in continuous unification, and Da'at, which is Moses, is activated and releases energy to the lower levels when we unify Chessed (Abraham), Gevurah (Isaac) and Tiferet (Jacob). This unification is done mostly during the silent and standing connection (18 blessings of the Amida).
The sages tell us that those who recite the prayer Shema Israel fulfill the precept of "וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה", "and you shall meditate on it (the book of Torah) day and night" (Joshua 1:8)
It's a powerful statement, and when we study the secrets of these prayers we realize the level of connection between Zeir Anpin, that is the aspect of the day, and Malchut, that is the aspect of the night.
Among the many secrets of the Shema Israel, 'Hear O Israel' prayer, we learn that the first six words that initiate the connection, ascend us to Zeir Anpin, and that is why we recite it with closed eyes. The six words have 25 letters that connect us to the channel of blessings that come from the priests (כה [= 25] תברכו את בני ישראל).
The second word 'Israel' is for Jacob, who was called Israel after he fought and won over the angel of the negative side. This connects us to the central column and Da'at. When one recites longer the last word of the six, אחד, 'Echad', and meditates to give away his soul for the unification of Zeir Anpin and Malchut, he opens the central column and the light flows to him and to the world.
Every person should learn this prayer by heart. Those who recite it while giving their last breath have a speedier ascend to the next world, bypassing a lot of negative steps on the way up.
Because of the cycle of day and night, we need to make daily prayers to renew our connection to the energy of life.
Shema Israel

805. יְסוֹד כָּל, כָּלוּל מֵאֵלּוּ הַחֲמִשִּׁים. כַּלָּ"ה – כ"ל ה'. כְּלוּלָה מֵחֲמִשִּׁים, כֻּלָּם נִבְלָעִים בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים, חָכְמָה שֶׁהִיא י' עֶלְיוֹנָה מַבְלַעַת בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים. ה' פְּעָמִים עֶשֶׂר. ה' – בִּינָה. י' – חָכְמָה. עֶשֶׂר פְּעָמִים ה', כְּלוֹמַר חֲמִשִּׁים בְּחֶשְׁבּוֹן כ"ל, וּבְחֶשְׁבּוֹן י"ם, וְהוּא יָם הַתּוֹרָה. הַמָּקוֹר שֶׁלּוֹ כֶּתֶר, שֶׁאֵין לוֹ סוֹף. שְׁאָר הַסְּפִירוֹת נִקְרָאוֹת עַל שְׁמָהּ שִׁבְעַת יָמִים. וְהַמַּלְכוּת יַם סוּף, שֶׁהִיא סוֹף כָּל הַיָּמִים.

805. יְסוֹד כָּל, כָּלוּל מֵאֵלּוּ הַחֲמִשִּׁים, כְּלִילָא מֵחֲמִשִּׁים, כֻּלְּהוּ נִבְלָעִים בְּגוֹ חֲמִשִּׁים, חָכְמָה דְּאִיהִי, י' עִלָּאָה, מוּבְלַעַת בְּגוֹ חֲמִשִּׁין. ה' חֲמִנִּין עֶשֶׂר. ה' בִּינָה. י' חָכְמָה. עֶשֶׂר חֲמִנִּין ה' הַיְינוּ חֲמִשִּׁין וּבְחוּשְׁבָּן כָּ"ל. וּבְחוּשְׁבָּן יָ"ם. וְאִיהוּ יַם הַתּוֹרָה. מְקוֹרָא דִּילֵיהּ כֶּתֶר, דְּלֵית לֵיהּ סוֹף. שְׁאַר סְפִירָאן, אִתְקְרִיאוּ עַל שְׁמָהּ שִׁבְעַת יָמִים. וּמַלְכוּת יַם סוּף, סוֹף דְּכָל יָמִים.

806. וּבְגִין דָּא דְּאִינּוּן זַמְּשִׁין, שֶׁבַע שָׁבוּעוֹת, מִנְּזָתָם שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים, וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים. זַמֵּשׁ, דְּאִינּוּן זַמֵּשׁ זְמִנִּין עֶשֶׂר. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, וּמִנְּזָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים לַפָּר הָאֶחָד וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים. וְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים, לְקֻבֵּל (ויקרא כג) שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה. כָּל זַד עִם שִׁית יוֹמִין דִּילֵיהּ.

806. ומשום זה שֶׁהֵם חֲמִשִּׁים, שִׁבְעָה שָׁבוּעוֹת, מִנְּזָתָם שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרוֹנִים, חָמֵשׁ, שֶׁהֵם חָמֵשׁ פְּעָמִים עֶשֶׂר. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (במדבר כח) וּמִנְּזָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרֹנִים לַפָּר הָאֶחָד (ו)שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל הָאֶחָד, עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים. וְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים כְּנֶגֶד (ויקרא כג) שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה. כָּל אֶחָד עִם שִׁשָּׁה הַיָּמִים שֶׁלּוֹ.

807. (במדבר כט) וּבְעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, דְּאִיהוּ תִּשְׁרֵי. מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, דָּא יוֹם הַכִּפּוּרִים. דְּאִיהוּ עֲשִׂירִי י׳, כָּלִיל מֵעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה. וְתַקִּינוּ בֵּיהּ ה׳ צְלוֹתִין, לְזַוְּגָא לָהּ עִם ה׳. (מאי מקרא קדש. יהיה לכם דא יום הכפורים דאיהי עשירי י', כליל מעשרת ימי תשובה. ותקינו ביה ה' צלותין, לחברא עם ה') מַאי מִקְרָא קֹדֶשׁ. לְאַפָּרְשָׂא לֵיהּ מִשְּׁאַר יוֹמִין, דְּאִית בְּהוּ פּוּלְחָנָא דְּזוּלּ. וּבְגִין דָּא, כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

807. וּבְעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי (במדבר כט) – שֶׁהוּא תִּשְׁרֵי. מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם – זֶה יוֹם הַכִּפּוּרִים, שֶׁהוּא עֲשִׂירִי, י׳, כָּלוּל מֵעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה. וְתִקְּנוּ בּוֹ חָמֵשׁ תְּפִלּוֹת, לְחַבֵּר אוֹתוֹ עִם ה׳. (מַהוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם? זֶה יוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁהוּא עֲשִׂירִי, י׳, כָּלוּל מֵעֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה. וְתִקְּנוּ בּוֹ חָמֵשׁ תְּפִלּוֹת, לְחַבְּרוֹ עִם ה') מַהוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ? לְהַבְדִּילוֹ מִשְּׁאָר יָמִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם עֲבוֹדָה שֶׁל חֹל. וּמִשּׁוּם זֶה, כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ.

Our prayers replace the process of sacrifices that were made in the Holy Temple. The Shechina on the lower levels is dependent on us for the renewal of her unification with Zeir Anpin. The Zohar explains that the Shechina is renewed on the Holy Day of Shavuot, on the fiftieth day, which is 7 weeks after Passover. We read from the entire Torah and Bible to 'pick' 24 'decorations' for the 'bride', כלה in Hebrew. This is the name for the Shechina and we elevate her for unification with Zeir Anpin. The word כלה is 'bride'; כל is numerically 50 and is the aspect of Yessod that includes the five Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod. Each Sefira has its own 10 Sefirot, and the number 50 also represents the 50 gates from Yessod to Binah. The letter ה, H, is for Malchut, the Shechina that needs Yessod for the unification of the renewal. The sacrifices made on that day also have the aspect of 50; (Numbers 28:28) "and their meal offering, fine flour mingled with oil, three tenth parts for each bullock, two tenth parts for the one ram". Three-tenths is 30 and two-tenths is 20 and together it is 50 to create a bridge from Yessod to Binah. Rabbi Shimon, who saw the future and the little spiritual connections, wrote the Zohar and especially the Tikunei Zohar to support the Shechina in the last generations, before the coming of Mashiach. Without the Zohar, the Shechina is weak and unable to support us. It's in our best interest to study the Zohar and help others who are open for it,

follow our path, connect to the Zohar, support the Shechina and expedite the coming of Mashiach.

808. דְּיוֹמִין דְּאִית בְּהוֹן מְלֶאכֶת זוֹל, אִינּוּן מִסִּטְרָא דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. דְּאִתְהַפָּךְ מִמַּטֶּה לְנָזֵשׁ, וּמִנָּזֵשׁ לְמַטֶּה. לְכָל זַד כְּפוּם עוֹבָדוֹי, וְדָא מִטַּטְרוֹן מַטֶּה, נָזֵשׁ, סָמְאֵל. אֲבָל בְּהַאי יוֹמָא דְּאִיהוּ יוֹם הַכִּפּוּרִים דְּאִתְקְרֵי קֹדֶשׁ, שַׁלְטָא אִילָנָא דְּזַיִּי, דְּלָא אִשְׁתְּתַף עִמֵּיהּ שָׁטָן וּפֶגַע רָע. וּמִסִּטְרֵיהּ (תהלים ה) לֹא יְגוּרְךָ רָע. וּבְגִין דָּא, בֵּיהּ נַיְיזִין עַבְדִין בְּאִילָנָא דְּזַיִּי, (נ"א ואשתתפן גביה) וּבֵיהּ נַפְקָן לְזֵירוּת, בֵּיהּ נַפְקֵי מִשַּׁלְשְׁלֵיהוֹן.

808. שֶׁיְּמִים שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם מְלָאכָה שֶׁל חֹל, הֵם מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. שֶׁהִתְהַפֵּךְ מִמַּטֶּה לְנָחָשׁ, וּמִנָּחָשׁ לְמַטֶּה, לְכָל אֶחָד כְּפִי מַעֲשָׂיו. וְזֶה מִטַּטְרוֹן מַטֶּה, נָחָשׁ, סָמְאֵל. אֲבָל בְּיוֹם זֶה, שֶׁהוּא יוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁנִּקְרָא קֹדֶשׁ, שׁוֹלֵט עֵץ הַחַיִּים, שֶׁלֹּא מִשְׁתַּתֵּף עִמּוֹ שָׂטָן וּפֶגַע רָע. וּמִצִּדּוֹ (תהלים ה) לֹא יָגוּר רָע. וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ בּוֹ מְנוּחָה לַעֲבָדִים בְּעֵץ הַחַיִּים, (וּמִשְׁתַּתְּפִים אֶצְלוֹ) וּבוֹ יוֹצְאִים לַחֵרוּת, בּוֹ יוֹצְאִים מִשַּׁלְשְׁלוֹתֵיהֶם.

809. אִינּוּן דְּאִית עָלַיְיהוּ גְּזַר דִּין, בְּנֶדֶר וּבִשְׁבוּעָה, וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ לְמֵימַר בֵּיהּ, כָּל נִדְרֵי וְאֵיסָרֵי וְכוּ׳, כּוּלְּהוֹן יְהוֹן שְׁבִיתִין וּשְׁבִיקִין לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיְּימִין. וּבְגִין דָּא נֶדֶר דַּיְדוֹ"ד, דְּאִיהוּ תִּפְאֶרֶת. וּשְׁבוּעָה דַּאֲדֹנָי, דְּאִיהוּ מַלְכוּת. דְּעַבְדּוּ עַל גָּלוּתָא דִּלְהוֹן, בְּזִכְמָה וּבִינָה יְהוֹן שְׁבִיקִין וּשְׁבִיתִין לָא שְׁרִירִין וְלָא קַיְּימִין, (במדבר טו) וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. דְּוֶסֶד אִיהוּ מַיִם. גְּבוּרָה אֵשׁ. תִּפְאֶרֶת אַוִּיר. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, הֵתֵּר נְדָרִים פּוֹרְחִים בַּאֲוִיר.

809. אֵלּוּ שֶׁיֵּשׁ עֲלֵיהֶם גְּזַר דִּין בְּנֶדֶר וּבִשְׁבוּעָה, וּמִשּׁוּם זֶה הִתְקִינוּ לוֹמַר בּוֹ: כָּל נְדָרִים וְאִסּוּרִים וְכוּ׳, כֻּלָּם יִהְיוּ מֻשְׁבָּתִים וַעֲזוּבִים בְּלִי תֹּקֶף וְלֹא קַיָּמִים. וּמִשּׁוּם זֶה נֶדֶר שֶׁל שֵׁם יְהוָ"ה, שֶׁהִיא תִּפְאֶרֶת. וּשְׁבוּעָה – שֶׁל אֲדֹנָי, שֶׁהִיא מַלְכוּת. שֶׁעָשׂוּ עַל גָּלוּת שֶׁלָּהֶם, בְּחָכְמָה וּבִינָה יִהְיוּ נֶעֱזָבִים וּמֻשְׁבָּתִים לְלֹא תֹּקֶף וּבְלִי קַיּוּם, (במדבר טו) וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁחֶסֶד הוּא מַיִם, וּגְבוּרָה אֵשׁ, וְתִפְאֶרֶת אַוִּיר. וּמִשּׁוּם זֶה בְּאֵרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הֶתֵּר נְדָרִים פּוֹרְחִים בָּאֲוִיר.

Numbers 29:7

"וּבָעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה, מִקְרָא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם, וְעִנִּיתֶם, אֶת-נַפְשֹׁתֵיכֶם; כָּל-מְלָאכָה, לֹא תַעֲשׂוּ"

"And on the tenth day of this seventh month, ye shall have a holy convocation; and ye shall afflict your souls; ye shall do no manner of work"

On the tenth day of the seventh month, which is Tishrei (Libra), we have Yom Kippur. It is the holiest day of the year that is dedicated to a spiritual connection with five prayers.

On this day we refrain from work to keep it holy because work is the aspect of the Tree of Knowledge of good and bad. On this day the Tree of Life, that is all good, is in control and the negative side cannot hold to that high light. We follow five restrictions related to eating and drinking, wearing leather (shoes), physical cleaning, using oil and perfumes and sex.

The aspect of 5 is always about the vessel.

●The Five Sefirot of Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, and Hod define the vessel. Yessod is the 'pipe' that channels the light from the vessel to Malchut.

●The five books of the Torah are the vessel and conduit of Light to the world.
●The word for soul, 'נפש', appears five times on the instructions about Yom Kippur in the Torah.
●The five senses that connect the soul to the material world
●The five prayers of Yom Kippur
●The five-time that the High Priest goes to the Mikveh to cleanse himself during the service of Yom Kippur.
Before we start the first prayer of Yom Kippur we make a special connection called 'Kol Nidrei' to nullify all vows from us and the world. With that action, we disconnect from all kinds of vessels that the negative side may have held on, and enter into the holy day with purity.
The Zohar reveals to us that a full and proper connection on Yom Kippur helps us cling to the Tree of Life and remove any hold or influence that the other side may have on us.

810. וּבְגִין דִּשְׁבוּעָה מִמַּלְכוּת, דְּאִיהִי לְתַתָּא מִינַּיהּ. אוֹקְמוּהָ, נְדָרִים עַל גַּבֵּי שְׁבוּעוֹת עוֹלִים. וְעוֹד אוֹקְמוּהָ, כָּל הַנִּשְׁבַּע כְּאִילּוּ נִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ עַצְמוֹ. וְכָל הַנּוֹדֵר כְּאִילּוּ נוֹדֵר בְּזַיֵּי הַמֶּלֶךְ. הַמֶּלֶךְ עַצְמוֹ, אֲדֹנָי. זַיֵּי הַמֶּלֶךְ, יְדוֹ"ד. וּבְגִין דָּא (במדבר ל) כִּי יִדֹּר נֶדֶר לַיְדוֹ"ד.

810. ומִשּׁוּם שֶׁשְּׁבוּעָה מִמַּלְכוּת, שֶׁהִיא לְמַטָּה מִמֶּנּוּ, פֵּרְשׁוּהוּ, נְדָרִים עַל גַּבֵּי שְׁבוּעוֹת עוֹלִים. וְעוֹד פֵּרְשׁוּ, כָּל הַנִּשְׁבָּע כְּאִלּוּ נִשְׁבָּע בַּמֶּלֶךְ עַצְמוֹ, וְכָל הַנּוֹדֵר כְּאִלּוּ נוֹדֵר בְּחַיֵּי הַמֶּלֶךְ. הַמֶּלֶךְ עַצְמוֹ – אֲדֹנָי. חַיֵּי הַמֶּלֶךְ – יְהוֹ"ה. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר (במדבר ל) כִּי יִדֹּר נֶדֶר לַיהוֹ"ה.

811. וְאוֹף הָכִי אִית רָזָא אַזְדָּרָא, זַיֵּי (דף רנ"ה ע"ב) הַמֶּלֶךְ, זָכְמָה. הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (קהלת ז) הַזָּכְמָה תְּזַיֶּה בְּעָלֶיהָ. כָּל הַנּוֹדֵר בַּיְהוָה, דְּאִיהוּ תִּפְאֶרֶת. כְּאִילּוּ נוֹדֵר בַּזָּכְמָה, דְּאִיהוּ יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, זַיֵּי הַמֶּלֶךְ. וְכָל הַנִּשְׁבַּע בַּאדֹנָי, כְּאִילּוּ נִשְׁבַּע בַּמֶּלֶךְ עַצְמוֹ. עַצְמוֹ דָּא אִיבָּא עִלָּאָה, כְּאִילּוּ נִשְׁבַּע בָּהּ, דְּאִיהִי (שמות כד) עֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. מִסִּטְרָא דְּזֶסֶד, (בראשית ב) עֶצֶם מֵעֲצָמַי. וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה, דָּא מַלְכוּת. וּבְזָכְמָה דְּאִיהִי זַיֵּי תִּפְאֶרֶת, אִיהוּ סָלִיק לְאִתְקְרֵי אָדָם, הֲדָא הוּא דִכְתִיב, (ישעיה מד) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם.

811. וְאַף כָּךְ יֵשׁ סוֹד אַחֵר, חַיֵּי הַמֶּלֶךְ – חָכְמָה. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (קהלת ז) הַחָכְמָה תְּחַיֶּה בְּעָלֶיהָ. כָּל הַנּוֹדֵר בַּיהוָה, שֶׁהוּא תִּפְאֶרֶת, כְּאִלּוּ נוֹדֵר בַּחָכְמָה, שֶׁהוּא שֵׁם יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א, חַיֵּי הַמֶּלֶךְ. וְכָל הַנִּשְׁבָּע בַּאדֹנָי, כְּאִלּוּ נִשְׁבָּע בַּמֶּלֶךְ עַצְמוֹ. עַצְמוֹ, זוֹ אִמָּא עֶלְיוֹנָה, כְּאִלּוּ נִשְׁבָּע בָּהּ, שֶׁהִיא (שמות כד) עֶצֶם הַשָּׁמַיִם לָטֹהַר. מִצַּד הַחֶסֶד – (בראשית ב) עֶצֶם מֵעֲצָמַי. וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי – מִצַּד הַגְּבוּרָה, זוֹ מַלְכוּת. וּבַחָכְמָה, שֶׁהִיא חַיֵּי תִּפְאֶרֶת, הוּא עוֹלֶה לִקְרֹאת אָדָם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה מד) כְּתִפְאֶרֶת אָדָם.

Numbers 30:3 "אִישׁ כִּי-יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה, אוֹ-הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל-נַפְשׁוֹ–לֹא יַחֵל, דְּבָרוֹ: כְּכָל-הַיֹּצֵא מִפִּיו, יַעֲשֶׂה" "If a man vows a vow to YHVH, or swears an oath to bind himself by a pledge, he shall not break his word. He shall do according to all that proceeds out of his mouth." On Yom Kippur, we cancel oath, שבועה, and vows, נדרים. The Zohar explains that an oath, שבועה, is on the level of Malchut and the

name אדני, ADNY, and a Vow, נדר, is on the level of Zeir Anpin and the name YHVH, יהוה. 'If a man vows a vow to YHVH' reveals the connection of vow to Zeir Anpin and defines it on a higher level than oath. For that reason, a vow is more powerful and able to draw light from Chokhmah. Why does the Torah instruct us to follow our words and never to break them? God created the worlds by the power of His 'mouth'. When He said a command, it happened immediately. We were created in His own 'image', meaning Tree of Life, and inherited this ability on the Malchut level. We should know that the mouth is a powerful spiritual tool. With a few words, we can change the life of a person forever. Vows and oaths create vessels that make the light available for their fulfillment. The instruction to do "according to all that proceeds out of His 'mouth'" is important because the words are channels of light and if we don't use that light for its purpose then the negative side grabs it. Uttering words create fields of energy, vessels, with potential light that requires manifestation in Malchut. People make vows to YHVH promising to follow some actions in return for a specific light that they are lacking. The use of vows can draw great light into our lives but the risk of not following it is worse. If we neglect to use them or neglect to channel their light in the proper direction, then it becomes 'prey' for the negative side. Yom Kippur is our best connection to cleanse the negativity related to our vows and oaths and removes their negativity from us. We should not wait for Yom Kippur for this cleansing because the judgment that comes from not following our vows and oaths can affect us much earlier. To protect ourselves from that judgment we use the words 'Bli Neder', meaning without a vow when we make promises to other people. With that, we leave the vessel at a potential level that doesn't attract the light until the action is made.

812. וְאִתְּמַר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. (ויקרא טז) וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם. וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם. תַּקִּינוּ בֵּיהּ ה׳ עִנּוּיִים, בְּגִין דְּתִתְלַבֵּן ה׳ זְעֵירָא בְּהּ׳ עִלָּאָה, דְּאִיהוּ ה׳ צְלוֹתִין. לְקַיֵּים בְּיִשְׂרָאֵל, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. וְהַאי אִיהוּ רָזָא דִּלְשׁוֹן שֶׁל זְהוֹרִית, בְּגִין דְּכָל זוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל מָטוּן לְגַבֵּי מַלְכוּת. וּתְשׁוּבָה דְּאִיהִי בִּינָה, מְלַבֶּנֶת לוֹן. בְּגִין דְּאִתְּמַר בָּהּ, (ויקרא טז) הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם. וְד׳ בִּגְדֵי לָבָן, וְד׳ בִּגְדֵי זָהָב לְמִלְבַּשׁ, יְאַהֲדוֹנָהִי.

812. וְנֶאֱמַר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, (ויקרא טז) וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם. וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם. תִּקְּנוּ בוֹ חֲמִשָּׁה עִנּוּיִים, כְּדֵי שֶׁתִּתְלַבֵּן ה׳ קְטַנָּה בְּה׳ עֶלְיוֹנָה, שֶׁהִיא חָמֵשׁ תְּפִלּוֹת. לְקַיֵּם בְּיִשְׂרָאֵל, (ישעיה א) אִם יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ. וְזֶהוּ סוֹד שֶׁל לְשׁוֹן זְהוֹרִית, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הַחוֹבוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל מַגִּיעִים אֵצֶל הַמַּלְכוּת, וּתְשׁוּבָה, שֶׁהִיא בִּינָה, מְלַבֶּנֶת אוֹתָם, מִשּׁוּם שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ויקרא טז) הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם. וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי לָבָן וְאַרְבָּעָה בִּגְדֵי זָהָב לְהַלְבִּישׁ – יְאַהֲדוֹנָהִי.

813. וְתַקִּינוּ לִתְקוֹעַ שׁוֹפָר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, לְסַלְקָא קוֹל דְּאִיהוּ ו׳, לְזֵרוּת. דְּאִתְּמַר בָּהּ, (ישעיה סג) בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר, בְּא׳, וּבְו׳, קְרֵי וּכְתִיב.

813. וְתִקְּנוּ לִתְקַע שׁוֹפָר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים, לְהַעֲלוֹת קוֹל, שֶׁהוּא אוֹת ו׳, לְחֵרוּת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (ישעיה סג) בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר

וַעֲבוֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים אִיהִי בַּאֲרִיכוּת, וְאִיהִי כְּלִילָא מִתְּלַת דַּרְגִּין, בְּמַזְוַשְׁבָּה דִּבּוּר וּמַעֲשֶׂה.

– בְּא׳ וּבוֹ׳, קְרִי וּכְתִיב. וַעֲבוֹדַת יוֹם הַכִּפּוּרִים הִיא בַּאֲרִיכוּת, וְהִיא כְּלוּלָה מִשָּׁלֹשׁ מַדְרֵגוֹת – בְּמַחֲשָׁבָה, דִּבּוּר וּמַעֲשֶׂה.

Leviticus 16:16

וְכִפֶּר עַל-הַקֹּדֶשׁ, מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִפִּשְׁעֵיהֶם, לְכָל-חַטֹּאתָם; וְכֵן יַעֲשֶׂה, לְאֹהֶל מוֹעֵד, הַשֹּׁכֵן אִתָּם, בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם"

"And he shall make atonement for the holy place, because of the uncleannesses of the children of Israel, and because of their transgressions, even all their sins; and so shall he do for the tent of meeting, that dwelled with them in the midst of their uncleannesses."

On Yom Kippur, we cleanse our vessels through the five restrictions and spiritual connections. The five is the aspect of the H, ה, of Malchut that goes up to the H, ה, of Binah and get cleansed.

The Holy Tabernacle was the dwelling place for the Shechinah, that is the aspect of the H, ה, of Malchut. The verse above reveals that the cleansing process of Yom Kippur cleansed the entire world.

The High Priest was wearing four pieces of white garments that represented Binah and the Light at the higher level of יהוה, YHVH, and four garments of gold that represented the lower name of Malchut, ADNY, אדני. The High Priest created the unification of the two names, יאהדונהי, to bring cleansing to the lower levels.

Isaiah 1:18

"אִם-יִהְיוּ חֲטָאֵיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשֶּׁלֶג יַלְבִּינוּ"

"though your sins are as scarlet, they shall be as white as snow"

This verse teaches us that white, לבן, is the aspect of Binah. The two words share the letters בנ that is the aspect of the name of the world of Action, Malchut, יוד-הה-וו-הה. This name is called the double name because the spelled name in that form shows יוד, numerically 20 as two Yods and the rest are exactly the same. It reveals to us the ability of Malchut to ascend to Binah by creating affinity with it from below.

The sound of the Shofar that is sound at the end of Yom Kippur represents the freedom that we can achieve after doing the proper work of Yom Kippur.

In our prayer, we say "תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ", "blow a big Shofar for our freedom".

We use this to connect to the prophecy of Isaiah 27:13

וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא, יִתָּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל, וּבָאוּ הָאֹבְדִים בְּאֶרֶץ אַשּׁוּר, וְהַנִּדָּחִים בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם; וְהִשְׁתַּחֲווּ לַיהוָה בְּהַר הַקֹּדֶשׁ, בִּירוּשָׁלִָם"

"And it shall come to pass in that day, that a great horn (Shofar) shall be blown; and they shall come, those that were lost in the land of Assyria, and those that were dispersed in the land of Egypt; and they shall worship YHVH in the holy mountain in Jerusalem"

After the final cleansing process, the Shofar will be blown and everyone will be freed from negativity. There will be no more obstacles to connect to the Light of YHVH that will shine, on the entire world, from Jerusalem. May we all merit this day, today, Amen.

814. (ויקרא כג) בַּזְּמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגוֹ׳, דְּאִיהִי תִּשְׁרֵי, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ חַג לַיְיָ שִׁבְעַת יָמִים וְגוֹ׳. בַּזְּמִשָּׁה עָשָׂר, מִסִּטְרָא דְיָ״ה. וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ, דָּא אוֹת ו׳, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. (ח"ג חסד גבורה) שִׁבְעַת יָמִים, מִסִּטְרָא דְּבַת שֶׁבַע, דְּאִיהִי מַלְכוּת. אֲבָהָן, וַרְעָיָא מְהֵימְנָא, וְאַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה, הָא אִינּוּן שֶׁבַע, לָקֳבֵל שֶׁבַע סְפִירָאן. אֲנָא בָּעֵינָא לְתַקְנָא לְכוֹן סֻכָּה, דְּאִיהִי אִימָּא עִלָּאָה, לְסַכְּכָא עָלַיְיהוּ, כְּאִמָּא עַל בְּנִין.

814. בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגוֹ׳ (ויקרא כג), שֶׁהוּא תִּשְׁרֵי, מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. כָּל מְלֶאכֶת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ. וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ חַג לַה׳ שִׁבְעַת יָמִים וְגוֹ׳. בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר – מִצַּד שֶׁל יָ״ה. וְחַגֹּתֶם אוֹתוֹ – זוֹ אוֹת ו׳, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. (הַ"ג - חֶסֶד גְּבוּרָה) שִׁבְעַת יָמִים – מִצַּד שֶׁל בַּת שֶׁבַע, שֶׁהִיא מַלְכוּת. הָאָבוֹת, וְהָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וְאַהֲרֹן, דָּוִד וּשְׁלֹמֹה – הֲרֵי הֵם שִׁבְעָה, כְּנֶגֶד שֶׁבַע סְפִירוֹת. אֲנִי רוֹצֶה לְתַקֵּן לָכֶם סֻכָּה, שֶׁהִיא אִמָּא עֶלְיוֹנָה, לְסַכֵּךְ עֲלֵיהֶם כְּאִמָּא עַל בָּנִים.

815. וּבְגִין דְּ׳ סְפִירָאן אָמַר קְרָא, (ויקרא כג) כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּמַפְקָנוּתְהוֹן מֵאַרְעָא דְּמִצְרַיִם, בְּז׳ עֲנָנֵי כְּבוֹד. סוּכָּה (אית באת ו׳, בסוכות חסר ו׳, דאתמר בה בסכת תשבו שבעת ימים, איהי אימא אבל סוכה) בְּאָת ו׳, אִיהוּ בְּרָזָא (דתיבין) דִּתְרֵין בְּנִין, יְדִוָד אֲדֹנָי. וְהָכִי סָלִיק סוּכָּ״ה בְּזִוּוּגָא דֵּן יְאֲהַדּוֹנָהִי. תְּרֵין כְּרוּבִים, דְּהֵם (שמות כה) סוֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו.

815. וּמִשּׁוּם שֶׁבַע סְפִירוֹת אָמַר הַפָּסוּק, (ויקרא כג) כִּי בַּסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, בְּצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בְּשִׁבְעָה עֲנָנֵי כָבוֹד. סֻכָּה (יֵשׁ שֶׁכְּתוּבָה בְּאוֹת ו׳, בַּסֻּכּוֹת חָסֵר ו׳, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ בַּסֻּכּוֹת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים. הִיא אִמָּא. אֲבָל סֻכָּה) בְּאוֹת ו׳ הִיא בְּסוֹד (הַתֵּבוֹת) שֶׁל שְׁנֵי בָנִים – יְהוָה אֲדֹנָי. וְכָךְ עוֹלֶה סוּכָּ״ה בְּחֶשְׁבּוֹן יְאֲהַדּוֹנָהִי. שְׁנֵי כְּרוּבִים, שֶׁהֵם (שמות כה) סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו.

816. וְאִית עֲשָׂרָה טְפָזִים בַּכְּרוּבִים מִמַּתָּא לְעֵילָא, מֵרַגְלֵיהוֹן עַד רֵישֵׁיהוֹן, וּמֵרֵישֵׁיהוֹן וְעַד רַגְלֵיהוֹן, וְשַׁרְיָין עַל טֶפַח דְּאִיהוּ י׳. וְעֲשָׂרָה עֲשָׂרָה מֵעֵילָא לְתַתָּא, וּמִתַּתָּא לְעֵילָא, הַיְינוּ יו״ד. וּבְגִין כָּךְ, שִׁיעוּרָא דְּסֻכָּה אָמְרוּ רַבָּנָן, לֹא פָּחוֹת מֵעֲשָׂרָה, וְלֹא לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִים. סֻכָּה הַעֲשׂוּיָה כְּכִבְשָׁן מִסִּטְרָא דְּאִימָּא, עָלָה אִתְּמַר, (שמות יט) וְהַר סִינַי עָשָׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֲשֶׁן הַכִּבְשָׁן. (ואוקמוה מאי (יחזקאל א) והחיות רצוא ושוב, כאור היוצא מפי הכבשן) וְכֹלָּא זַד.

816. וְיֵשׁ עֲשָׂרָה טְפָחִים בַּכְּרוּבִים מִמַּטָּה לְמַעְלָה, מֵרַגְלֵיהֶם עַד רָאשֵׁיהֶם, וּמֵרָאשֵׁיהֶם עַד רַגְלֵיהֶם, וְשׁוֹרִים עַל טֶפַח שֶׁהוּא י׳. וַעֲשָׂרָה עֲשָׂרָה מִמַּעְלָה לְמַטָּה, וּמִמַּטָּה לְמַעְלָה, כְּלוֹמַר יו״ד. וּמִשּׁוּם זֶה שִׁעוּר סֻכָּה אָמְרוּ חֲכָמִים, לֹא פָּחוֹת מֵעֲשָׂרָה, וְלֹא לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִים. סֻכָּה הָעֲשׂוּיָה כְּכִבְשָׁן מִצַּד שֶׁל אִמָּא, עָלֶיהָ נֶאֱמַר (שמות יט) וְהַר סִינַי עָשָׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו ה׳ בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֲשֶׁן הַכִּבְשָׁן. (וּפֵרְשׁוּהוּ, מַהוּ (יחזקאל א) וְהַחַיּוֹת רָצוֹא וָשׁוֹב? כְּאוֹר הַיּוֹצֵא מִפִּי הַכִּבְשָׁן) וְהַכֹּל אֶחָד.

אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּאָסְפְּכֶם אֶת-תְּבוּאַת הָאָרֶץ, תָּחֹגּוּ אֶת-חַג- יְהוָה, שִׁבְעַת יָמִים; בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן, וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן “On the fifteenth day of the” Leviticus 23:39

seventh month, when you have gathered the produce of the land, you shall celebrate the feast of YHVH seven days. On the first day shall be a solemn rest, and on the eighth day shall be a solemn rest." Leviticus 23:41 " וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה, שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ" "You shall celebrate it as a feast to the LORD for seven days in the year. It is a statute forever throughout your generations; you shall celebrate it in the seventh month." The fifteenth of the seventh month is the Holy Day of Sukkoth and it's a seven days celebration. 'וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ', ' You shall celebrate it'; the Zohar reveals that 'it', 'אֹתוֹ', is את and ו, which means celebrating the ו, Vav, that is Zeir Anpin. On Sukkoth, we connect to Zeir Anpin through the use of the Sukkah, the Lulav and the Ushpizin. The Sukkah is a simple construction of four walls and a 'roof' that is made out of natural branches of tree or similar. It has six directions for the six Sefirot of Zeir Anpin. We are instructed to dwell in the Sukkah for seven days because inside it we become the aspect of Malchut and able to connect and draw the light that comes from the six Sefirot of Zeir Anpin. The Lulav is a branch of palm tree bonded together with three myrtle branches and two willow branches. The six elements are the aspect of Zeir Anpin on a physical level. The seventh element is the Etrog, which is a citrus fruit and the aspect of Malchut. We use the Lulav and Etrog during the prayer of the Halel. The Halel connects us to the Sefirot of Zeir Anpin, and with the Lulav and the Etrog, we maximize in drawing the light that is available for us during the seven days. The Ushpizin are special 'guests' that we invite during a meal that we do in the Sukkah. They are the chariots of the Seven Sefirot, and on each day we invite a different one corresponding to the Sefira of that day. The first day is Chessed and we invite Abraham, then Isaac for Gevurah, Jacob for Tiferet, Moses for Netzach, Aaron for Hod, Joseph for Yessod and David for Malchut. The word for Sukkah, סוכה, has the numerical value of 91 and represents the unification of the upper name יהוה, YHVH, with the lower name אדני, ADNY, as יאהדונהי. Exodus 25:20 " וְהָיוּ הַכְּרֻבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה, סֹכְכִים בְּכַנְפֵיהֶם עַל-הַכַּפֹּרֶת, וּפְנֵיהֶם, אִישׁ אֶל-אָחִיו; אֶל-הַכַּפֹּרֶת–יִהְיוּ, פְּנֵי הַכְּרֻבִים" "The cherubim shall spread out their wings above, סֹכְכִים, overshadowing the mercy seat with their wings, their faces one to another; toward the mercy seat shall the faces of the cherubim be." The word used to describe the action of the cherubim over the Ark is the same as the word used for the cover of the Sukkah, (סכך=100), and ים, that is numerically 50, is for Binah. Rabbi Ashlag reveals that the Cherubim are the secret of Zeir Anpin and Malchut. The entire process and tools are for us, to manifest in our lives, and for the coming year, the light of Binah that we drew a few days earlier, on Yom Kippur. It is important to know that studying the deep secrets and the spiritual aspects of the holy days, as well as every precept in the Torah, is a way to connect to the root energy of the events or the precepts. The root of our souls is in the Torah, and the secret revealed by the Zohar shines that light on our soul, correct it and cleanse it. That aspect is what makes the study of the Zohar so valuable to our souls. Even if we miss some precepts or holidays we can fill the gap with the study of the Zohar.

817. (ישעיה ד) וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם, דְּסֻכָּךְ בְּעֵינָן. וּסְכַךְ אִתְעֲבִיד לְצֵל. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים צא) בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן. וְלָא בְּצֵל סֻכַּת הֲדְיוֹט, דְּאָגִין עַל גּוּפָא מִשְּׁמְשָׁא. אֶלָּא צֵל לְאַגָּנָא עַל נִשְׁמְתָא. (שיר השירים ב) בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי. (איכה ד) אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַגּוֹיִם. צֵל עִם ס׳, אִיהִי צֶלֶם. דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים לט) אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. ס׳ סְתוּמָה אִית לָהּ אַרְבָּעָה דְּפָנוֹת.

817. וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם (ישעיה ד), שֶׁצָּרִיךְ סֻכָּךְ. וּסְכָךְ נַעֲשָׂה לְצֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהלים צא) בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן. וְלֹא בְּצֵל סֻכַּת הֲדְיוֹט, שֶׁמֵּגֵן עַל הַגּוּף מִשֶּׁמֶשׁ. אֶלָּא צֵל לְהָגֵן עַל הַנְּשָׁמָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שיר השירים ב) בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי. (איכה ד) אֲשֶׁר אָמַרְנוּ בְּצִלּוֹ נִחְיֶה בַגּוֹיִם. צֵל עִם ס׳ הוּא צֶלֶם, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (תהלים לט) אַךְ בְּצֶלֶם יִתְהַלֵּךְ אִישׁ. ס׳ סְתוּמָה יֵשׁ לָהּ אַרְבַּע דְּפָנוֹת.

818. וּמַה דְּאוּקְמוּהָ שְׁתַּיִם כְּהִלְכָתָן וּשְׁלִישִׁית אֲפִילוּ טֶפַח וגו׳. וּלְמַאן דְּאָמַר שְׁלִשָּׁה כְּהִלְכָתָן וּרְבִיעִית אֲפִילוּ טֶפַח וגו׳. וְאִינּוּן בְּגִין דָּא, תְּרֵין, תְּלַת, אַרְבַּע, הָא תֵּשַׁע, טֶפַח וגו׳ אִיהִי עֲשִׂירָאָה, לְאַשְׁלָמָא כָּל זֶסְרוֹן. וּבְגִין דָּא, שִׁיעוּר סֻכָּה לֹא פָּחוֹת מֵעֶשֶׂר, דְּאִיהִי מַלְכוּת, עֲשִׂירָאָה דְּכָל דַּרְגִּין. וְלָא לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִין, דְּאִיהִי כ׳, כֶּתֶר עֶלְיוֹן, דְּלָא שַׁלְטָא בֵּיהּ עַיְנָא. כָּבוֹד עִלָּאָה, עָלֵיהּ אָמַר מֹשֶׁה, (שמות לג) הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבוֹדֶךָ. וְאָתִיב לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנָי. וְלֵית כָּבוֹד, בְּלָא כ׳.

818. וּמַה שֶּׁפֵּרְשׁוּהוּ שְׁתַּיִם כְּהִלְכָתָן וּשְׁלִישִׁית אֲפִילוּ טֶפַח, וּלְמִי שֶׁאָמַר שְׁלִשָּׁה כְּהִלְכָתָן וּרְבִיעִית אֲפִילוּ טֶפַח, וְהֵם בִּגְלַל זֶה, שְׁתַּיִם, שָׁלֹשׁ, אַרְבַּע – הֲרֵי תֵּשַׁע. וְטֶפַח הוּא עֲשִׂירִי, לְהַשְׁלִים כָּל חִסָּרוֹן. וּמִשּׁוּם זֶה שִׁעוּר סֻכָּה לֹא פָּחוֹת מֵעֶשֶׂר, שֶׁהִיא מַלְכוּת, עֲשִׂירִית שֶׁל כָּל הַדְּרָגוֹת. וְלֹא לְמַעְלָה מֵעֶשְׂרִים, שֶׁהִיא אוֹת כ׳, כֶּתֶר עֶלְיוֹן, שֶׁלֹּא שׁוֹלֶטֶת בּוֹ עַיִן. כָּבוֹד עֶלְיוֹן, עָלָיו אָמַר מֹשֶׁה, (שמות לג) הַרְאֵנִי נָא אֶת כְּבוֹדֶךָ. וְהֵשִׁיב לוֹ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, לֹא תוּכַל לִרְאוֹת אֶת פָּנָי. וְאֵין כָּבוֹד בְּלִי אוֹת כ׳.

Isaiah 4:6 "וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל-יוֹמָם, מֵחֹרֶב; וּלְמַחְסֶה, וּלְמִסְתּוֹר, מִזֶּרֶם, וּמִמָּטָר" "There will be a shelter (Sukkah) to give shade (צל) from the heat by day, and refuge and protection from the storm and the rain." Psalms 91:1 "בְּצֵל שַׁדַּי, יִתְלוֹנָן" "... abide in the shadow (צל) of the Almighty" The סכך of the Sukkah is the branches that cover it. It brings a special shade that is the shadow of God that protects our souls. The word shadow, צל, with the letter ם create the word צלם. The letter ם is constructed from four Vavs, וווו, that represent the four walls of the Sukkah. Psalms 39:7 "אַךְ-בְּצֶלֶם, יִתְהַלֵּךְ-אִישׁ" "Surely a man walks in a shadow!" Genesis 1:27 "וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת-הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ" "And God created man in his own image, in the image (shadow, צלם) of God He created him;" Shadow, Image, צֶלֶם, is numerically 160, same as עץ, 'tree', which is the aspect of the Ten Sefirot and the Tree of Life. The Endless, blessed be He started His creation by forming the Ten Sefirot that created the world of Adam Kadmon, which is part of the Endless, and from that came the world of Atziluth. Everything in creation is part of the ten Sefirot and includes ten sefirot in itself. YHVH has ten Sefirot, so it is another aspect of the 'shadow' of the Endless. YHVH has no shape or image as

we define it in the physical world, but everything is driven by the government of the Ten Sefirot. Our physical body is the 'shadow' of the Ten Sefirot. The head is the aspect of the upper three Sefirot of Keter, Chokhmah, and Binah. Keter is a spiritual point above the head that makes the connection between the spiritual levels and physical existence. Chokhmah and Binah are the brain's right and left sides. They are concealed but they control all the functions of the body, that is, the aspect of the lower seven Sefirot. The Sukkah is a holy place that gives us a direct connection to the Tree of Life. When the Holiday comes we should find shelter under its shade because after this study of the Zohar we know how important it is.

819. וּבְגִין דָּא שִׁעֵרוּ מָאנֵי מַתְנִיתִין לְקָבְלֵיהוּ, סֻכָּה הַעֲשׂוּיָה כְּמָבוֹי, מִסִּטְרָא דְּאָת ב׳, כְּמִין גא״ם, מִסִּטְרָא דְּאָת ג׳. כְּמִין צְרִיף, מִסִּטְרָא דְּאָת ד׳. וְשֶׁבַע אַתְוָון אִינּוּן, בְּגִין דָּא כפר״ת. כ׳, כִּבְשָׁן. ב׳, בּוּרְגָּנִין. וּשְׁאָר סֻכּוֹת. וְכֻלְּהוּ רְמִיזֵי לְגַבֵּי מָאנֵי מַתְנִיתִין. וְלֵית לְאַרְכָּא בְּהוֹן.

819. ומִשּׁוּם זֶה שִׁעֲרוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה כְּנֶגְדָּם, סֻכָּה הָעֲשׂוּיָה כְּמָבוֹי, מִצַּד אוֹת ב׳, כְּמִין גא״ם, מִצַּד אוֹת ג׳. כְּמִין צְרִיף, מִצַּד אוֹת ד׳. וְשֶׁבַע אוֹתִיּוֹת הֵן, בִּגְלַל זֶה כפר״ת: כ׳ – כִּבְשָׁן. ב׳ – בּוּרְגָּנִין. וּשְׁאָר סֻכּוֹת. וְכֻלָּם רְמָזִים אֵצֶל בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאֵין לְהַאֲרִיךְ בָּהֶם.

820. וְאִינּוּן לְקָבְלֵיהוּ שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת, וְאִינּוּן דְּכַר וְנוּקְבָא. וּבְגִין דָּא אִתְקְרִיאוּ ז׳ כְּפוּלוֹת. כְּגוֹן שִׁבְעָה שַׁרְגִּין דְּמַנְרְתָּא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (תהלים קיט) שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ. הָכִי (זכריה ד) שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת. הָכִי שִׁבְעָה סְפִירָאן כְּפוּלוֹת. וְשִׁבְעָה יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית לְתַתָּא, שִׁבְעָה לְעֵילָא, (קהלת א) אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

820. וְאֵלּוּ לְעֻמָּתָם שִׁבְעָה כּוֹכְבֵי לֶכֶת, וְהֵם זָכָר וּנְקֵבָה. וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרָאִים שֶׁבַע כְּפוּלוֹת, כְּמוֹ שִׁבְעָה קָנִים שֶׁל הַמְּנוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ (תהלים קיט) שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ. כָּךְ (זכריה ד) שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת. כָּךְ שֶׁבַע סְפִירוֹת כְּפוּלוֹת. וְשִׁבְעָה יְמֵי בְּרֵאשִׁית לְמַטָּה, שִׁבְעָה לְמַעְלָה, (קהלת א) אֵין כָּל חָדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ.

821. לוּלָב דָּא צַדִּיק. דְּדָמֵי לְזוּזוּ הַשִּׁדְרָה, דְּבֵיהּ זז״י זזוּלְיָין, לְקָבֵל זז״י נְעָנוּעִין דְּלוּלָב. וְאִינּוּן לְקָבֵל זז״י בִּרְכָאן דְּצְלוֹתָא. לְקָבֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַזְכָּרוֹת, (תהלים כט) דְּהָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים. לְקָבֵל שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַזְכָּרוֹת דְּקְרִיאַת שְׁמַע. וְנְעָנוּעַ לְשִׁית סִיטְרִין, בְּזוּזוּשְׁבַּן ו׳. תְּלַת נְעָנוּעִין בְּכָל סִטְרָא, אִינּוּן זז״י.

821. לוּלָב זֶה צַדִּיק, שֶׁדּוֹמֶה לְחוּט הַשִּׁדְרָה, שֶׁבּוֹ שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה חֲלִיּוֹת, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֶה עָשָׂר נִעְנוּעִים שֶׁל הַלּוּלָב. וְהֵם כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שֵׁמוֹת שֶׁל (תהלים כט) הָבוּ לַה׳ בְּנֵי אֵלִים, כְּנֶגֶד שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שֵׁמוֹת שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע. וְנִעְנוּעַ לְשִׁשָּׁה צְדָדִים, בְּחֶשְׁבּוֹן ו׳. וּשְׁלֹשָׁה נִעְנוּעִים בְּכָל צַד, הֵם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר.

Psalms 119:164
"שֶׁבַע בַּיּוֹם, הִלַּלְתִּיךָ– עַל, מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ"
"Seven times a day do I praise You, because of Your righteous ordinances"
Zechariah 4:2

"וְשִׁבְעָה נֵרֹתֶיהָ עָלֶיהָ–שִׁבְעָה וְשִׁבְעָה מוּצָקוֹת, לַנֵּרוֹת אֲשֶׁר עַל-רֹאשָׁהּ"
"and its seven candles thereon; there are seven pipes, and seven solid, to the candles, which are upon her head"
We learned that the Sukkah connects us to the seven Sefirot. The Zohar explains in this section that it also connects us to the seven major planets of the solar system with the 7 double letters, בגכפרת. They are called 'doubles' because they have two forms. One form is with 'Dagesh', that means there is a dot in the middle of the letter. The Dagesh brings the female aspect and the letter without it has the male aspect.
The סכך, top of the Sukkah, should not be too condensed with branches on top because it will invalidate it. It's better to leave small cracks to be able to see the stars from within the Sukkah.
The lulav has three myrtle branches for Chessed, Gevurah, and Tiferet. Two willow branches for Netzach and Hod. Unopened palm branch for Yessod. It is like the spine that holds the entire body. The Spine has 18 links and 18 is the numerical value of חי, 'life'. It also represents the purpose of Yessod that connects the nine Sefirot on the way up and down. Malchut doesn't have a light of its own and Yessod is the one that channels the 'life' energy from the upper Sefirot of Light to Malchut.

822. לוּלָב בַּיָּמִין, כְּלִיל שִׁשָּׁה מִינִין (דאינון) ג' (דף רנ"ו ע"א) הֲדַסִּין, גְּדוּלָה גְּבוּרָה תִּפְאֶרֶת. וְדַבְּיָין לִתְּלַת גָּוְוֵי עֵינָא. ב' בַּדֵּי עֲרָבוֹת, נֶצַח וְהוֹד. וְדַבְּיָין לִתְרֵין שִׁפְוָון. לוּלָב, יְסוֹד, דּוֹמֶה לַשִּׁדְרָה. דְּבֵיהּ קְיוּם דְּכָל גַּרְמִין. וְעָלֵיהּ אָמַר דָּוִד, (תהלים לה) כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. אֶתְרוֹג, מַלְכוּת. דּוֹמֶה לְלִבָּא. דְּבֵיהּ הִרְהוּרִין.

822. לוּלָב בְּיָמִין, כּוֹלֵל שִׁשָּׁה מִינִים (שֶׁהֵם) שְׁלֹשָׁה הֲדַסִּים – גְּדֻלָּה גְּבוּרָה תִּפְאֶרֶת. וְדוֹמִים לִשְׁלֹשֶׁת גּוֹנֵי הָעַיִן. שְׁנֵי בַּדֵּי עֲרָבוֹת – נֵצַח וְהוֹד, וְדוֹמִים לִשְׁתֵּי שְׂפָתַיִם. לוּלָב – יְסוֹד, דּוֹמֶה לַשִּׁדְרָה, שֶׁבּוֹ קִיּוּם שֶׁל כָּל הָעֲצָמוֹת, וְעָלָיו אָמַר דָּוִד, (תהלים לה) כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה ה' מִי כָמוֹךָ. אֶתְרוֹג – מַלְכוּת, דּוֹמֶה לַלֵּב, שֶׁבּוֹ הַהִרְהוּרִים.

823. וְנִעְנוּעִין דְּהַלֵּל, אִינּוּן מִשְׁתַּתְּפִין בְּנִעְנוּעִין דִּנְטִילַת לוּלָב, וְאִינּוּן זז"י בְּאָנָא. זז"י זז"י, בְּהוֹדוּ תְּזוּלָה וָסוֹף. זז"י דִּנְטִילַת לוּלָב, הֲרֵי ע"ב. וּבְגִין דָּא לוּלָב בְּזוּשְׁבַּן זז"ס, וְד' מִינִין דְּלוּלָב, הָא זֶסֶד, דְּרוֹעָא יְמִינָא. וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ לוּלָב בַּיָּמִין, לְסִטְרָא דְּזֶסֶד. אֶתְרוֹג לְסִטְרָא דִּגְבוּרָה, לִשְׂמָאלָא לִבָּא. וּבְגִין דָּא אֶתְרוֹג הַדּוֹמֶה לַלֵּב, תַּקִּינוּ לְמֶהֱוֵי בְּיַד שְׂמֹאל. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, לוּלָב בַּיָּמִין, וְאֶתְרוֹג בִּשְׂמֹאלוֹ. אִינּוּן לָקֶבֶל זָכוּר

823. וְנִעְנוּעֵי הַהַלֵּל הֵם מְשֻׁתָּפִים בַּנִּעְנוּעִים שֶׁל נְטִילַת לוּלָב, וְהֵם שְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּ"אָנָּא". שְׁמוֹנָה עָשָׂר שְׁמוֹנָה עָשָׂר בְּהוֹדוּ תְּחִלָּה וָסוֹף, שְׁמוֹנָה עָשָׂר שֶׁל נְטִילַת לוּלָב – הֲרֵי ע"ב. וּמִפְּנֵי זֶה לוּלָב בְּחֶשְׁבּוֹן ח"ס, וְאַרְבָּעָה מִינֵי הַלּוּלָב – הֲרֵי חֶסֶד, זְרוֹעַ יָמִין. וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְּנוּ לוּלָב בְּיָמִין, לְצַד הַחֶסֶד. אֶתְרוֹג לְצַד הַגְּבוּרָה, לִשְׂמֹאל הַלֵּב. וּמִפְּנֵי זֶה אֶתְרוֹג הַדּוֹמֶה לַלֵּב, תִּקְּנוּ לִהְיוֹת בְּיַד שְׂמֹאל. כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ, לוּלָב בְּיָמִין, וְאֶתְרוֹג בִּשְׂמֹאלוֹ. וְהֵם כְּנֶגֶד זָכוּר וְשָׁמוֹר. וּמִי נָטַל שְׁנֵיהֶם?

וְשֻׁמּוֹר. וּמַאן נָטִיל תַּרְוַוּיְיהוּ. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. לוּלָב בִּימִינָיהּ, וְאֶתְרוֹג בִּשְׂמָאלֵיהּ.

הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. לוּלָב בִּימִינוֹ, וְאֶתְרוֹג בִּשְׂמֹאלוֹ.

The Lulav includes six items, three myrtle branches, two willow branches, and the unopened palm branch. Its name is Lulav because it is the main item and the aspect of Yessod, it lends its name to the entire six when they are assembled together. It is the 'spine' of the Lulav that holds the essence of the six. Similarly, the spine of the body holds the other bones and gives them strength.

Psalms 35:10

"כָּל עַצְמוֹתַי, תֹּאמַרְנָה– יְהוָה, מִי כָמוֹךָ:

"מַצִּיל עָנִי, מֵחָזָק מִמֶּנּוּ; וְעָנִי וְאֶבְיוֹן, מִגֹּזְלוֹ

"All my bones shall say, 'YHVH, who is like you, delivering the poor from him who is too strong for him, the poor and needy from him who robs him?'."

Bones, עצמות, also mean essence, power. In the body, they are the aspect of Chokhmah. The Lulav and the process of shaking it during the seven days of Sukkot is a great tool for us in connecting to Zeir Anpin and drawing its light into our lives.

The Lulav shakings are done in four sets of 18 with a total of 72. Lulav, לולב, is numerically 68, same as חס, and with the 4, ד, species, it sums up 72. This is also the value of Chessed, חסד. Each of the 72 shakings has its own 3 shakings and that brings the total to 216, same as Gevurah, גבורה.

When we connect the Lulav on the right that is Chessed, with the Etrog on the left that is Gevurah, we bind them together and the central column helps the flow of light to come down to the world of Malchut.

The Zohar mentions that the Etrog has the shape of a heart, where thoughts and consciousness are. When we connect the Etrog to the Lulav we should have the proper consciousness in order to maximize the connection.

824. אָתוּ אֲבָהָן, וְרַעְיָא מְהֵימְנָא, וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה, וּבָרִיכוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ לֵיהּ, אַנְתְּ בּוּצִינָא קַדִּישָׁא, וְזַבְרַיָּיא דִּילָךְ דְּאִינּוּן שִׁית, לָקֳבֵל אִינּוּן ז׳. וְאַנְתְּ בּוּצִינָא קַדִּישָׁא נֵר מַעֲרָבִי בְּאֶמְצַע, דְּכָל שִׁית נַרְוֹת נְהִרִין מִנָּךְ. בְּכָל זַרְד אִתְּמַר בֵּיהּ, (משלי כ) נֵר יְיָ נִשְׁמַת אָדָם. וְרַעְיָא מְהֵימְנָא נָהִיר בָּךְ, וְאַנְתְּ בְּזַבְרַיָּיא דִּילָךְ, וְכֹלָּא זַרְד, בְּלָא פָּרוּדָא כְּלָל. וּמִתַּמָּן וְאִילָךְ מִתְפַּשְׁטִין עַנְפִּין לְכָל מָאנֵי זְכִמְתָּא, אַשְׁלִים מִכֹּלִּין דְּזַבּוּרָא קַדְמָאָה דִּילָךְ לְאַעְטָרָא לוֹן.

824. בָּאוּ הָאָבוֹת, וְהָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן, וְאַהֲרֹן וְדָוִד וּשְׁלֹמֹה, וּבֵרְכוּ אוֹתוֹ וְאָמְרוּ לוֹ, אַתָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהַחֲבֵרִים שֶׁלְּךָ שֶׁהֵם שִׁשָּׁה, כְּנֶגֶד אֵלּוּ שֶׁהֵם שִׁבְעָה. וְאַתָּה הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, נֵר מַעֲרָבִי בָּאֶמְצַע, שֶׁכָּל שִׁשָּׁה נֵרוֹת מְאִירִים מִמְּךָ. בְּכָל אֶחָד נֶאֱמַר בּוֹ, (משלי כ) נֵר ה׳ נִשְׁמַת אָדָם. וְהָרוֹעֶה הַנֶּאֱמָן מֵאִיר בְּךָ, וְאַתָּה בַּחֲבֵרִים שֶׁלְּךָ, וְהַכֹּל אֶחָד בְּלִי פֵּרוּד כְּלָל. וּמִשָּׁם וְאֵילָךְ מִתְפַּשְּׁטִים עֲנָפִים לְכָל בַּעֲלֵי הַחָכְמָה, הַשְּׁלֵם דִּבְרֵי הַחֲבוּרָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁלְּךָ לְעַטֵּר אוֹתָם.

825. פָּתַח הַמְּנוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה וְאָמַר, בַּחֲבוּר הָרִאשׁוֹן נֶאֱמַר, (שיר השירים ח) מַיִם לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וְגוֹ׳.

825. פָּתַח בּוּצִינָא קַדִּישָׁא וְאָמַר, בְּזַבּוּרָא קַדְמָאָה אִתְּמַר (שיר השירים ח) מַיִם רַבִּים לֹא

יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וְגוֹ׳. מַאי בּוּז. יוֹבָא תְּנַיְיָא, וְיוֹבָא שְׁתִיתָאָה, וְיוֹבָא שְׁבִיעָאָה דְּסוּכּוֹת. דְּבְהוֹן הֲווֹ מְנַסְּכִים מַיִם וְיַיִן.

מַהוּ בּוּז? יוֹם שֵׁנִי וְיוֹם שִׁשִּׁי וְיוֹם שְׁבִיעִי שֶׁל סֻכּוֹת, שֶׁבָּהֶם הָיוּ מְנַסְּכִים מַיִם וְיַיִן.

826. דְּשֶׁבַע יוֹמִין דְּסוּכּוֹת, בְּהוֹן הָיוּ מַקְרִיבִין יִשְׂרָאֵל שִׁבְעִים פָּרִים, לְכַפָּרָא עַל שִׁבְעִין מִמָּנָן, בְּגִין דְּלָא יִשְׁתְּאַר עָלְמָא זָרוּב מִנַּיְיהוּ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, וּבַזְּמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחוֹחַ כַּיָּיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר תְּמִימִים. וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים י״ב. וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי י״א. וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי עֲשָׂרָה. וּבַיּוֹם הַזְּמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמוֹנָה. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְעָה. וְכֻלְּהוּ שִׁבְעִין. וּבְכָל יוֹבָא הֲווֹ זָסְרִים. אֲמַאי זָסְרִים.

826. שִׁבְעָה יְמֵי סֻכּוֹת בָּהֶם הָיוּ מַקְרִיבִים יִשְׂרָאֵל שִׁבְעִים פָּרִים לְכַפֵּר עַל שִׁבְעִים מִמֵּנָּם כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשָּׁאֵר הָעוֹלָם חָרוּב מֵהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֶּׁה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַה׳ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר תְּמִימִים. וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים שְׁנֵים עָשָׂר. וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי אַחַד עָשָׂר. וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי עֲשָׂרָה. וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמוֹנָה. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְעָה. וְכֻלָּם שִׁבְעִים. וּבְכָל יוֹם הָיוּ חֲסֵרִים. מַדּוּעַ חֲסֵרִים?

The Zohar tells us that after Rabbi Shimon finished the study of the Sukkah and the Lulav, the patriarchs came to him with Moses, Aaron, David, and Solomon, and blessed him.

We learn from this story that when we study from the Torah and reveal the secrets, we make a direct connection to the spiritual elements and receive their blessings. Rabbi Shimon taught about the Sukah and Ushpizin (See DZ 1366) and they came to bless him. The Zohar adds Solomon with David because both of them connect to Malchut. King David formed the vessel of Malchut with his great desire for the Light and his son, King Solomon, built the Holy Temple connecting the light to Malchut.

The Ushpizin blessed Rabbi Shimon and told him that he is the Holy Menorah, Candelabra. His six students are the aspects of the six candles and Rabbi Shimon is the seventh, the candle of Yessod, that is in the middle and holds all the others together. They shine because of him. On each of them, it is said (Proverb 20:27) “נֵר יְהוָה, נִשְׁמַת אָדָם”, “The soul of man is the candle of YHVH”, but in the soul of Rabbi Shimon, the light of the Faithfull Shepherd (Moses) shines. Rabbi Shimon's branches of light are spread to all students that own the wisdom.

Rabbi Shimon continues with the study and quotes Song of Songs 8:7

“מַיִם רַבִּים, לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת-הָאַהֲבָה, וּנְהָרוֹת, לֹא יִשְׁטְפוּהָ; אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת-כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ, בָּאַהֲבָה– בּוֹז, יָבוּזוּ לוֹ”

“Many waters cannot quench love, neither can floods drown it. If a man offered for love all the wealth of his house, he would be utterly despised.”

The word “בּוֹז” and the numerical value of each of its letters, is a reference to the second, sixth and seventh days of the holy day of Sukkot when they were celebrating the pouring of wine and water in the Holy Temple. Because of the

great light revealed on Sukkot, the pouring of wine over the altar had greater significance than when it was done during the rest of the year. The pouring of water was done only on Sukkot.

Rabbi Shimon didn't invite his guests, but they came because he made a spiritual connection to them by revealing the secrets of the Torah, the holy days, and the precepts. When we join the study of the Zohar with Rabbi Shimon, we benefit from his connection to these great souls and channels of Light.

There are no better ways to achieve such a level of connection. Rabbi Shimon and the Zohar paved the path and all we need is to use it and 'own' it.

827. אֶלָּא הָכָא קָא רָמִיז, (בראשית ח) וַתָּנַח הַתֵּיבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. וּמַה הָתָם בְּיֹמֵי טוֹפָנָא, (בראשית ח) וְהַמַּיִם הָלְכוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. אוּף הָכִי בְּתִשְׁרֵי, דְּאִיהוּ יַרְחָא שְׁבִיעָאָה, דְּבֵיהּ כַּמָּה פָּקוּדִין, רֹאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכִּפּוּרִים, סֻכָּה וְלוּלָב אֶתְרוֹג, מִינִין דְּלוּלָב שׁוֹפָר. שְׁכִינְתָּא עִלָּאָה שַׁרְיָיא עַל יִשְׂרָאֵל, דְּאִיהִי תְּשׁוּבָה, סוּכָּה. אֶתְרוֹג, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ לוּלָב. מִיַּד וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, מִתְמַעֲטִין חוֹבִין דְּיִשְׂרָאֵל, אוּף הָכִי מִתְמַעֲטִין מִמָּנָן דְּאִינּוּן מַלְאֲכֵי חַבָּלָה, דְּמִמָּנָן עָלַיְיהוּ, דְּדַמְיָין לְמֵי טוֹפָנָא. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ, עָשָׂה עֲבֵרָה אַחַת קָנָה לוֹ קַטֵּיגוֹר אֶחָד. בְּהַהוּא זִמְנָא דְּמִתְמַעֲטִין חוֹבִין, מִתְמַעֲטִין פָּרִים דִּלְהוֹן, מִתְמַעֲטִין מִמָּנָן דְּעֹ אוּמִין, מִתְמַעֲטִין עֹ אוּמִין, מִתְמַעֲטִין טוּבָא דִּלְהוֹן.

827. אֶלָּא כָּאן הוּא רָמוּז, (בראשית ח) וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי. וּמַה שָּׁם בִּימֵי הַמַּבּוּל (שם) וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר – אַף כָּךְ בְּתִשְׁרֵי, שֶׁהוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ כַּמָּה מִצְוֹות: רֹאשׁ הַשָּׁנָה, וְיוֹם הַכִּפּוּרִים, סֻכָּה וְלוּלָב, אֶתְרוֹג, מִינִים שֶׁל הַלּוּלָב, שׁוֹפָר – הַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה שׁוֹרָה עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהִיא תְּשׁוּבָה, סֻכָּה, אֶתְרוֹג, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא לוּלָב. מִיָּד – וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. מִתְמַעֲטִים הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל. אַף כָּךְ מִתְמַעֲטִים הַמְמֻנִּים, שֶׁהֵם מַלְאֲכֵי הַחַבָּלָה שֶׁמְּמֻנִּים עֲלֵיהֶם שֶׁדּוֹמִים לְמֵי הַמַּבּוּל. כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ, עָשָׂה עֲבֵרָה אַחַת, קָנָה לוֹ קָטֵגוֹר אֶחָד. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁמִּתְמַעֲטִים הַחֲטָאִים, מִתְמַעֲטִים הַפָּרִים שֶׁלָּהֶם, מִתְמַעֲטִים הַמְמֻנִּים שֶׁל שִׁבְעִים אֻמּוֹת, מִתְמַעֲטִים שִׁבְעִים אֻמּוֹת, מִתְמַעֵט הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם.

828. תֵּיבַת נֹחַ, צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְהַכְנִיס עִמּוֹ שְׁנַיִם שְׁנַיִם (בראשית ז) שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה, לְקָרְבָּן, לְהָגֵן עַל נֹחַ וְעַל כָּל אֵלּוּ שֶׁנִּכְנָסִים עִמּוֹ לַתֵּבָה. אַף כָּךְ אֵלּוּ שֶׁשּׁוֹמְרִים חַגִּים וּזְמַנִּים, שֶׁהֵם יָמִים טוֹבִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה. שְׁנַיִם שְׁנַיִם – שְׁנֵי יְמֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וּשְׁנֵי יָמִים שֶׁל שָׁבוּעוֹת. וּמִפְּנֵי שֶׁאֵלּוּ שְׁנַיִם מֵהֶם בְּסָפֵק, הֲרֵי שְׁנֵי יְמֵי הַפּוּרִים בִּמְקוֹמָם. שִׁבְעָה שִׁבְעָה – שִׁבְעַת יְמֵי הַפֶּסַח, שִׁבְעַת יְמֵי הַסֻּכּוֹת. נֹחַ כְּנֶגֶד יוֹם הַשַּׁבָּת, וְזֶהוּ (שם ו) מִכָּל הָחַי.

828. תֵּיבַת נֹחַ, מָנֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, לְאַעֲלָא עִמֵּיהּ (בראשית ז) שְׁנַיִם שְׁנַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה זָכָר וּנְקֵבָה, לְקָרְבָּנָא, לְאַגָּנָא עַל נֹחַ, וְעַל כָּל אִינּוּן דְּעָאלִין עִמֵּיהּ לַתֵּיבָה. אוּף הָכִי אִלֵּין דִּמְנַטְּרִין זַגִּין וּזְמַנִּין, דְּאִינּוּן יָמִים טוֹבִים, שְׁנַיִם שְׁנַיִם שִׁבְעָה שִׁבְעָה, שְׁנַיִם שְׁנַיִם תְּרֵין יוֹמִין דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּתְרֵין יוֹמִין דְּשָׁבוּעוֹת, וּבְגִין דְּאִינּוּן תְּרֵין מִנַּיְיהוּ בְּסָפֵק, הָא אִית שְׁנֵי יְמֵי הַפּוּרִים בְּאַתְרַיְיהוּ. שִׁבְעָה שִׁבְעָה, ז' יוֹמִין דְּפֶסַח, ז' יוֹמִין

דְּסוּכּוֹת. נ"ז לְקָבֵל יוֹם הַשַּׁבָּת, וְהַאי אִיהוּ מִכָּל הַזַּי.

During the seven days of Sukkot, the priests brought seventy bulls to the altar as sacrifices for the benefit of the seventy nations of the world. On the first day, they brought 13 bulls, on the second 12, on the third 11, on the fourth 10, on the fifth 9, on the sixth 8 and on the seventh 7. The Zohar asks, "Why the numbers went down every day?" and explains by giving another example from the story of the Flood.

Genesis 8:4 "וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, עַל, הָרֵי אֲרָרָט" "and in the seventh month, on the seventeenth day of the month, the ark came to rest on the mountains of Ararat" " וְהַמַּיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי; בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים" "And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth month, on the first day of the month, the tops of the mountains were seen"

Noah's Ark rested on the mountains of Ararat on the seventeenth day of the seventh month. It is the month of Tishrei (Libra), a time that we celebrate Rosh Hashanah, Yom Kippur, Shofar, and Sukkot with the Lulav and Etrog. The seventeenth day was the third day (Tiferet) of Sukkot.

The waters of the flood started decreasing because the judgment on the world decreased by the light that was revealed at that time. When negativity is removed there is a need for more sacrifices.

Genesis 7:2 " מִכֹּל הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה, תִּקַּח-לְךָ שִׁבְעָה שִׁבְעָה–אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ; וּמִן-הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר לֹא טְהֹרָה הִוא, שְׁנַיִם–אִישׁ וְאִשְׁתּוֹ" "Of every clean beast you shall take for you seven and seven, each with his mate; and of the beasts that are not clean two and two, each with his mate"

God asked Noah to bring pairs of impure animals, male and female into the Ark. From the pure animals, God asked to bring seven pairs. The Zohar reveals that they were brought for sacrifices to protect Noah and everyone inside the Ark.

Two and two is a reference to the two days of Rosh Hashanah and two days of Shavuot (the second day is celebrated outside Israel). Rabbi Ashlag explains that the doubts in celebrating the second day of Shavuot can be replaced with the two days of Purim. The Seven and Seven are for the seven days of Passover and seven days of Sukkot.

2+2+7+7 = 18, 'חי', 'life'. Those who keep the holy days are protected like the ones inside Noah's Ark.

829. סֵכָּה קָא אֲגִינָת עָלַיְיהוּ דְּיִשְׂרָאֵל, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (ישעיה ד) וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵזֹּרֶב. סֻכָּה קָא אֲגִינָת. מַה תֵּיבַת נֹחַ לְאַגָּנָא, אוּף הָכִי סֻכָּה לְאַגָּנָא. (תיקונין ב ע"א) וְעוֹד מִכָּל הַזַּי, זז"י בִּרְכָאן דְּצָלוֹתָא, מֵאִינּוּן ט' ט', בִּרְכָתָא דְּמִינִין

829. הַסֻּכָּה מְגִנָּה עַל יִשְׂרָאֵל, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ישעיה ד) וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב. הַסֻּכָּה הִיא מְגִנָּה. מַה תֵּבַת נֹחַ לְהָגֵן, אַף כָּךְ סֻכָּה לְהָגֵן. וְעוֹד מִכָּל הָחַי – ח"י בִּרְכוֹת הַתְּפִלָּה, וְהֵן תֵּשַׁע תֵּשַׁע. בִּרְכַּת הַמִּינִים בָּהּ נִשְׁלָמוֹת עֶשֶׂר סְפִירוֹת

בָּהּ אִשְׁתְּכִלִּימוּ י׳ סְפִירָאן מֵעֵילָא לְתַתָּא, וּמִתַּתָּא לְעֵילָא. וְאִיהוּ לָקֵבֵל נֹזַז.

מִמַּעְלָה לְמַטָּה וּמִמַּטָּה לְמַעְלָה, וְהִיא כְּנֶגֶד נֹחַ.

830. וְעוֹד מִכָּל הַזַּי, שְׁכִינְתָּא אֲגִינָת עַל אִלֵּין דְּנַטְרִין י׳, אוֹת שַׁבָּת בִּתְזוּמָא דִּילֵיהּ, דְּאִיהוּ זז׳ אַלְפִּים, תְּרֵין אַלְפִּין לְכָל צַד. וְעוֹד, מִכָּל הַזַּי, אִלֵּין דְּנַטְרִין י׳ אוֹת בְּרִית, דְּאִיהוּ בְּזז׳ יוֹמִין, דְּאִתְּמַר עָלַיְיהוּ, (ויקרא יב) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ. וְעוֹד, מִכָּל הָזַּי, אִלֵּין דְּנַטְרִין אוֹת י׳, תְּפִלִּין בִּתְמַנְיָיא פָּרַשְׁיָין.

830. וְעוֹד מִכָּל הָחַי – הַשְּׁכִינָה מְגִנָּה עַל אֵלּוּ שֶׁשּׁוֹמְרִים י׳, אוֹת שַׁבָּת בַּתְּחוּם שֶׁלּוֹ, שֶׁהוּא שְׁמוֹנַת אֲלָפִים, אַלְפַּיִם לְכָל צַד. וְעוֹד מִכָּל הָחַי – אֵלּוּ שֶׁשּׁוֹמְרִים י׳, אוֹת בְּרִית, שֶׁהוּא בִּשְׁמוֹנָה יָמִים, שֶׁנֶּאֱמַר עֲלֵיהֶם, (ויקרא יב) וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ. וְעוֹד מִכָּל הָחַי – אֵלּוּ שֶׁשּׁוֹמְרִים אוֹת י׳, תְּפִלִּין בִּשְׁמוֹנֶה פָּרָשִׁיּוֹת.

831. שְׁכִינְתָּא דְּאִיהִי סוּכָּה, אֲגִינָת עָלַיְיהוּ, וּפָרִישַׁת גַּדְפָּאָה עָלַיְיהוּ, כְּאִמָּא עַל בְּנִין, וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ לְבָרְכָא, הַפּוֹרֵס סוּכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וּבְגִין דָּא בִּירוּזָא שְׁבִיעָאָה, דְּבֵיהּ כָּל פִּקּוּדִין אִלֵּין, (שיר השירים ח) מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה. עַם יִשְׂרָאֵל בַּאֲבוּהוֹן שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְלֵית מַיִם רַבִּים, אֶלָּא כָּל אוּמִין וּמְמָנָן דִּלְהוֹן. אִם יִתֵּן אִישׁ, דְּאִיהוּ סָמְאֵל, כָּל מַה דְּאִית לֵיהּ בְּעָלְמָא דֵּין, בְּגִין (דף רנ"ו ע"ב) דְּיִשְׁתָּתַף בְּאִלֵּין פִּקּוּדִין עִם יִשְׂרָאֵל, בּוז יָבוּזוּ לוֹ.

831. הַשְּׁכִינָה, שֶׁהִיא סֻכָּה, מְגִנָּה עֲלֵיהֶם, וּפוֹרֶשֶׂת כְּנָפָהּ עֲלֵיהֶם כְּאִמָּא עַל בָּנִים, וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְּנוּ לְבָרֵךְ הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ. וּמִפְּנֵי זֶה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, שֶׁבּוֹ כָּל מִצְוֹות אֵלּוּ, (שיר השירים ח) מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה, עַם יִשְׂרָאֵל בַּאֲבִיהֶם שֶׁבַּשָּׁמַיִם. וְאֵין מַיִם רַבִּים אֶלָּא כָּל הָאֻמּוֹת וְהַמְמֻנִּים שֶׁלָּהֶם. אִם יִתֵּן אִישׁ, שֶׁהוּא סָמְאֵל, כָּל מַה שֶׁיֵּשׁ לוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה, כְּדֵי שֶׁיִּשְׁתַּתֵּף בְּאֵלּוּ הַמִּצְוֹות עִם יִשְׂרָאֵל – בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ.

Isaiah 4:6 "וְסֻכָּה תִּהְיֶה לְצֵל-יוֹמָם, מֵחֹרֶב; וּלְמַחְסֶה, וּלְמִסְתּוֹר, מִזֶּרֶם, וּמִמָּטָר" And Sukkah shall be for a shadow in the day-time from the heat, and for a refuge and for a covert from storm and from rain"

The Zohar quotes Isaiah and states that like Noah's Ark that provided protection from the judgments outside the Ark, the Sukkah provides the same protection. Noah was asked to bring "from all the 'living'" "מכל החי". The 'living', חי is numerically 18 for the 18 blessings in the prayer that divided into nine for the direct light of the Sefirot from Keter to Yessod and nine for the returning light from Yessod to Keter. Malchut doesn't have light of its own and the 'life' energy comes from the nine Sefirot above it. We reveal the upper light in Malchut when we 'push' it up, restrict, and create returning light.

The spiritual light is revealed in a similar manner as the physical light. We can see things only when the light is directed toward an object (vessel) and the object reflects the light back. Black represents the desire for the self alone. It swallows the light but stays in the 'darkness'. White shares everything it receives but has a great revelation of light.

The Shechina is the aspect of Sukkah. She protects us and spreads her wings like a mother over her children. The seventh is the aspect of the Shechina. The precepts of Sukkah is in the seventh month. On Shabbat that is the seventh day, we have the elevation to Binah and the Shechina is revealed. For that reason we bless on Friday night " הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ", "Blessed...that spreads Sukkah of peace on us.."

Other than preserving the wisdom of Kabbalah for future generations, Rabbi Shimon wrote the Zohar to provide support for the Shechina in exile after the destruction of the Holy Temple. The secrets that are revealed in the Zohar create a unification of upper יהוה and lower אדני to provide protection like in the Sukkah.

The Sukkah סוכה is numerically 91 as the combination of the two names יאהדונהי.

I heard from Rabbi Benyahu Shemueli, quoting Rabbi Shimshon of Ostropoli about the connection between the two names and the Ark through the measurements of the Ark.

Genesis 6:15 " וְזֶה, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ: שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה, אֹרֶךְ הַתֵּבָה, חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ, וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ" This is how you are to make it: the length of the ark 300 cubits, its breadth 50 cubits, and its height 30 cubits. "

One cubit 18 = אמה inches or 45 centimeters.

The actual measurements specified in the Torah can make a nice boat size but not one that can hold all the animals needed to be loaded into it.

The secret of the measurements is the connection to the names of God, unifying upper and lower levels.

We multiply the value of the letters of the names with each other as in the table below to reveal the connection and protection of the Ark.

	י	10	א	1	1x10 =10	The height of the Ark is the aspect of the upper three Sefirot, Keter, Chokmah and Binah. They go together and the sum is 30
	ה	5	ד	4	5x4 =20	
					30	Height of the Ark 30 cubits
	ו	6	ג	50	6x50 =**300**	Length of the Ark 300 cubits
	ה	5	י	10	5x10 =**50**	Width of the Ark 50 cubits

We don't need to look for the remains of Noah's Ark at the top of the Ararat mountains but open the books of the Zohar. When we study the Zohar we get inside a spiritual Sukkah that connects upper and lower and protects us from judgments as if we are inside Noah's Ark.

832. וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד, הָא אוּקְמוּהָ בְּאַרֵי מַתְנִיתִין, לְמַלְכָּא דְּזַמִּין אוּשְׁפִּיזִין,

832. וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת, פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד. הֲרֵי פֵּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, לְמֶלֶךְ

לְבָתַר דְּשָׁלַז לוֹן, אָמַר לְאִלֵּין בְּנֵי בֵיתָא דִּילֵיהּ, אֲנָא וְאַתּוּן נַעְבִּיד סְעוּדָה קְטַנָּה. וּמַאי עֲצֶרֶת. כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (שמואל א ט) זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי, וְלֵית עֲצָר אֶלָּא מַלְכוּת. מִסִּטְרָא דִּשְׁכִינְתָּא עִלָּאָה, עָבִיד סְעוּדָתָא רַבְּרְבָא, וּמִסִּטְרָא דְּמַלְכוּתָא, סְעוּדָתָא זְעֵירָא. וְנוֹהֲגִין לְמֶעְבַּד יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ זֶדְוָה, וְאִתְקְרִיאַת שִׂמְחַת תּוֹרָה. וּמְעַטְּרִין לְסֵפֶר תּוֹרָה בְּכֶתֶר דִּילֵיהּ, רֶמֶז סֵפֶר תּוֹרָה לְתִפְאֶרֶת, שְׁכִינְתָּא עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת.

שֶׁזְּמַן אוֹרְחִים, לְאַחַר שֶׁשָּׁלַח אוֹתָם, אָמַר לְאֵלּוּ בְּנֵי בֵיתוֹ: אֲנִי וְאַתֶּם נַעֲשֶׂה סְעוּדָה קְטַנָּה. וּמָה עֲצֶרֶת? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל-א ט) זֶה יַעְצֹר בְּעַמִּי, וְאֵין עֶצֶר אֶלָּא מַלְכוּת. מִצַּד הַשְּׁכִינָה הָעֶלְיוֹנָה עוֹשֶׂה סְעוּדָה גְּדוֹלָה, וּמִצַּד הַמַּלְכוּת סְעוּדָה קְטַנָּה. וְנוֹהֲגִין לַעֲשׂוֹת יִשְׂרָאֵל עִמָּהּ שִׂמְחָה, וְנִקְרֵאת שִׂמְחַת תּוֹרָה. וּמְעַטְּרִים לַסֵּפֶר תּוֹרָה בַּכֶּתֶר שֶׁלּוֹ, רֶמֶז סֵפֶר תּוֹרָה לְתִפְאֶרֶת, הַשְּׁכִינָה – עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת.

833. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, אֲמַאי בְּסִטְרָא דְּאִמָּא עִלָּאָה, זַמִּין לְכָל מְמָנָן דְּכָל אוּמִין, וּבְסִטְרָא דִּשְׁכִינְתָּא תַּתָּאָה, לָא זַמִּין אֶלָּא לְאוּמָה יְזִידָה, לְקֻבֵּל פַּר יְזִידָא.

833. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, מַדּוּעַ מִצַּד הָאִמָּא הָעֶלְיוֹנָה מְזַמֵּן כָּל הַמְמֻנִּים שֶׁל כָּל הָאֻמּוֹת, וּמִצַּד הַשְּׁכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה לֹא מְזַמֵּן אֶלָּא אֻמָּה יְחִידָה, כְּנֶגֶד פַּר יָחִיד?

834. אָמַר לֵיהּ בְּרִי, שַׁפִּיר שְׁאִילַת. בְּגִין דְּמַלְכוּת אִיהִי רְמִיזָא לִבְרָתָא, דְּאִיהִי צְנוּעָה בְּבֵית אָבִיהָ וְאִמָּהּ. וְאִיהִי אֲרוּסָה וְלָא נְשׂוּאָה. לָאו אוֹרַח אַרְעָא, לְמֵיכַל עִם אוּשְׁפִּיזִין. אֲבָל אִמָּא דְּהִיא נְשׂוּאָה, אוֹרַח אַרְעָא אִיהוּ (למיכל עם אורחי) בָּתַר דְּמַזְּמִין בַּעְלָהּ אוּשְׁפִּיזִי, לְמֵיכַל עַל פָּתוּרָא עִם בַּעְלָהּ. וְאִי אִינּוּן אוּשְׁפִּיזִין נֻכְרָאִין, לָא אַכְלִי עִמְּהוֹן, לָא אַבָּא, וְלָא אִמָּא, וְכָל שֶׁכֵּן בְּרַתָּא. וּבְגִין כַּךְ בִּסְעוּדָתָא דְּשִׁבְעִין מְמָנָן, לָא אִשְׁתְּתַף לְמֵיכַל עִמְּהוֹן, זַד מִן מָארֵי מַלְכָּא, בְּגִין דְּאִינּוּן נֻכְרָאִין. אָמַר לֵיהּ וַדַּאי כְּעַן אִתְיַישְׁבַת מִלָּה בְּלִבָּאִי, עַל בּוּרְיֵיהּ.

834. אָמַר לוֹ, בְּנִי, טוֹב שָׁאַלְתָּ. מִפְּנֵי שֶׁמַּלְכוּת הִיא רוֹמֶזֶת לְבַת, שֶׁהִיא צְנוּעָה בְּבֵית אָבִיהָ וְאִמָּהּ. וְהִיא אֲרוּסָה וְלֹא נְשׂוּאָה. אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ לֶאֱכֹל עִם אוֹרְחִים. אֲבָל אִמָּא שֶׁהִיא נְשׂוּאָה, דֶּרֶךְ אֶרֶץ הוּא (לֶאֱכֹל עִם הָאוֹרְחִים) אַחַר שֶׁמַּזְמִין בַּעְלָהּ אוֹרְחִים לֶאֱכֹל עַל הַשֻּׁלְחָן עִם בַּעְלָהּ. וְאִם הֵם אוֹרְחִים נָכְרִים, לֹא אוֹכְלִים עִמָּהֶם לֹא אַבָּא וְלֹא אִמָּא, וְכָל שֶׁכֵּן הַבַּת. וּמִשּׁוּם כָּךְ בַּסְּעוּדָה שֶׁל שִׁבְעִים הַמְמֻנִּים לֹא מִשְׁתַּתֵּף לֶאֱכֹל עִמָּהֶם אֶחָד מִבַּעֲלֵי הַמֶּלֶךְ, מִפְּנֵי שֶׁהֵם נָכְרִים. אָמַר לוֹ, וַדַּאי עַתָּה יִתְיַשֵּׁב הַדָּבָר בְּלִבִּי עַל בֵּרְיוֹ.

During the seven days of Sukkoth, we sacrifice seventy bulls for the seventy nations of the world but on the eighth day, we sacrifice only one bull. This day is called “שמיני עצרת”, “the assembly of the eighth”, and the bull is for a special spiritual connection and celebration for the Israelites with YHVH. During the previous seven days, the seventy nations receive Light of sustenance and life from Binah through the process of bringing 70 bulls on the Altar. The Israelites were the last one to receive the Light but their celebration is special. They have a direct benefit from the unification of Zeir Anpin and Malchut that happens on that day. This special day is called “שמחת תורה”, ‘Joy of Torah’, a day that we

complete the yearly cycle of the Torah reading and start again from Genesis 1. This lesson teaches us that the Israelites are a special nation that is treated differently by YHVH. They need to make connections to draw light to the world and share it with the rest of the world before they can benefit themselves. Isaiah 42:6 "אֲנִי יְהוָה קְרָאתִיךָ בְצֶדֶק, וְאַחֲזֵק בְּיָדֶךָ; וְאֶצָּרְךָ, וְאֶתֶּנְךָ לִבְרִית עָם–לְאוֹר גּוֹיִם" "I am YHVH; I have called you in righteousness; I will take you by the hand and keep you; I will give you as a covenant for the people, a light for the nations" The nations of the world depend on the Israelites for their spiritual sustenance. As Israelites, we have the responsibility for all the nations. Exodus 19:6 " וְאַתֶּם תִּהְיוּ-לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים, וְגוֹי קָדוֹשׁ" "and ye shall be unto Me a kingdom of priests, and a holy nation" Rabbi Ashlag, in his article about the 'responsibility', Arvut, ערבות, from the book "The Gift of the Bible", "מתן תורה", wrote the following: אולם הגמר של תיקון העולם, יהיה בהכנסת כל באי העולם בסוד עבודתו ית', כמ"ש והיה ה' למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, ודייק הכתוב "ביום ההוא" ולא לפני זה, וכן כמה כתובים: כי מלאה הארץ דעה את ה' וגו', ונהרו אליו כל הגויים וגו'. אולם תפקידם של ישראל כלפי כל העולם דומה לתפקידם של אבותינו הק' כלפי האומה הישראלית, דהיינו, כמו שזכות אבותינו עמדה לנו להתפתח ולהזדכך עד שנעשינו ראויים לקבלת התורה, שלולא אבותינו שקיימו כל התורה מטרם שניתנה, כי אז לא היינו משובחים כלל משאר האומות כמובן, (כנ"ל אות י"ט). כמו כן מוטל על האומה הישראלית ע"י העסק בתורה ובמצוות לשמה להכשיר את עצמם ואת בני העולם כולו עד שיתפתחו לקבל עליהם את העבודה הגבוהה הזו של אהבת הזולת שהוא הסולם לתכלית הבריאה, שהיא דביקותו ית' כמבואר Translation by Zion: But the final correction of the world will be achieved by introducing everyone to the secret of God's work, and as it said in Zecharia 14:9, "and YHVH will be king over the entire earth. On that day YHVH will be One and His name one", and the verse specifically says "on that day" and not before it, and it is also written (Isaiah 11:9): "Because the land is filled with the knowledge of YHVH", etc [numerical value 506, same as unconditional love, אהבת חנם] "… and flocked to him all nations, etc". However, the role of the Israelites for the world is like the role of our holy fathers for the nation of Israel. The merit of our patriarchs allowed us to develop and refine until we became worthy to receive the Torah. Without them following the law of the Torah before it was given, we would not be better than all the other nations. Also, the Israelites have the responsibility to study the Torah and precepts for cleansing and prepare themselves and the rest of the world until they accept the high work of unconditional love for others. It is the ladder to reach the purpose of Creation, which is to be one with the Light, blessed be He. Share the light with all the people in your life, bring them into the unity that is needed for the entire world to bring about Mashiach.

835. עֹולַת תָּמִיד, דָּא שְׁכִינְתָּא, דִּסְלִיקַת לְעֵילָא בְּהַהוּא דַּרְגָּא, דְּאִתְמַר בָּהּ עֶרֶב וָבוֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד, וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְאִיהִי סְלִיקַת בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, דְּאִיהוּ תָּדִיר עִמָּהּ בְּלָא פְּרוּדָא כְּלָל.

835. עֹולַת תָּמִיד – זוֹ הַשְּׁכִינָה, שֶׁעוֹלָה לְמַעְלָה בְּאוֹתָהּ דַּרְגָּה, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֶרֶב וָבֹקֶר בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְהִיא עוֹלָה בָּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שֶׁהוּא תָּדִיר עִמָּהּ בְּלִי פֵּרוּד כְּלָל.

836. וּלְאָן סְלִיקַת. לְאַתָּר דְּאִתְגְּזָרַת מִתַּמָּן, דְּאִיהוּ אֵין סוֹף, וְאִיהוּ גָּבוֹהַּ מִכָּל סְפָרִין. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ. עוֹלָה כֻּלָּהּ לְגָבוֹהַּ סַלְקָא. וְכַד אִיהִי סְלִיקַת, אֲזִידָן בָּהּ כָּל סְפָרִין, וְאִינּוּן סַלְקִין עִמָּהּ. וּמַאי סְלִיקוּ דִּילָהּ. לְרֵיזָז נִיזוּזָז, לְמֵיהַב רֵיזָזָא טָבָא קֶדֶם יְיָ, וּלְבָתַר אִתְמַר בָּהּ, (ויקרא ט) וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעוֹלָה. נַזְוִתַת מַלְיָא כַּפָּרָה מִכָּל זוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל.

836. וּלְאָן עוֹלָה? לְמָקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה מִשָּׁם, שֶׁהוּא אֵין סוֹף, וְהוּא גָּבוֹהַּ מִכָּל הַסְּפִירוֹת. וּמִפְּנֵי זֶה פֵּרְשׁוּהָ, עוֹלָה – כֻּלָּהּ לְגָבוֹהַּ עוֹלָה. וְכַאֲשֶׁר הִא עוֹלָה, אוֹחֲזוֹת בָּהּ כָּל הַסְּפִירוֹת, וְהֵן עוֹלוֹת עִמָּהּ. וּמָה הָעֲלִיָּה שֶׁלָּהּ? לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לָתֵת רֵיחַ טוֹב לִפְנֵי ה׳, וְאַחַר כָּךְ נֶאֱמַר בָּהּ, (ויקרא ט) וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה. יָרְדָה מְלֵאָה כַּפָּרָה מִכָּל חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל.

837. וְהָא סְלִיקוּ דִּילָהּ אִיהוּ, בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. אוּף הָכִי נְזוּזִיתוּ דִּילָהּ אִיהוּ בֵּיהּ, וְכָל זַיְילִין דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא אִקְרֵי סֻלָּם, דְּבֵיהּ כָּל הַוָּיָין (נ"א כנויין) סַלְקִין וְנַזְוִתִין, דְּאִינּוּן תַּלְיָין מִן יְדוֹד. וּבְגִין דָּא, כָּל קָרְבְּנִין וְעֹלָוָן אִינּוּן לַיְדוֹד. וְאִתְקְרִיאַת קָרְבָּן, עַל שֵׁם דְּאִתְקְרִיבוּ בָּהּ כָּל כִּנּוּיִין לַיְדוֹד.

837. וַהֲרֵי הָעֲלִיָּה שֶׁלָּהּ הִיא בָּעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. וּמִפְּנֵי כָּךְ הֵרִידָה שֶׁלָּהּ הִיא בּוֹ, וְכָל הַצְּבָאוֹת שֶׁלָּהּ. וּמִפְּנֵי זֶה נִקְרָא סֻלָּם, שֶׁבּוֹ כָּל הַהֲוָיוֹת (הַכִּנּוּיִים) עוֹלוֹת וְיוֹרְדוֹת, שֶׁהֵן תְּלוּיוֹת מִן יְהוָה. וּמִפְּנֵי זֶה כָּל הַקָּרְבָּנוֹת וְהָעוֹלוֹת הֵם לַיהוָה. וְנִקְרֵאת קָרְבָּן עַל שֵׁם שֶׁמִּתְקָרְבִים בָּהּ כָּל הַכִּנּוּיִים לַיהוָה.

838. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר עָלָהּ, (במדבר ז) קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת. לֵית דַּרְגָּא דְּאִתְקְרִיב לְגַבֵּי יְדוֹד, פָּזוּת מִנָּהּ. וְלֵית צְלוֹתָא וּפַקּוּדָא מִכָּל פַּקּוּדִין דְּאוֹרַיְיתָא, וְכָל קָרְבְּנִין וְעֹלָוָן, דְּאִינּוּן לְבַר מִנָּהּ. בְּכָל דַּרְגִּין דְּסִפָּרִין לָא מִתְקַבְּלָן קֶדֶם יְדוֹד, לְבַר מִנָּהּ. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר עָלָהּ, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּבְגִין דָּא אָמַר נָבִיא, (ירמיה ט) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל.

838. וּמִפְּנֵי זֶה נֶאֱמַר עָלֶיהָ, (במדבר ז) קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת. אֵין דַּרְגָּה נִקְרֶבֶת לְגַבֵּי יְהוָה פְּחוּתָה מִמֶּנָּה. וְאֵין תְּפִלָּה וּמִצְוָה מִכָּל מִצְוֹת הַתּוֹרָה, וְכָל קָרְבָּנוֹת וְעוֹלוֹת, שֶׁהֵם לְחוּץ מִמֶּנָּה. בְּכָל דַּרְגּוֹת הַסְּפִירוֹת לֹא מִתְקַבְּלוֹת לִפְנֵי יְהוָה חוּץ מִמֶּנָּה. וּמִפְּנֵי זֶה נֶאֱמַר עָלֶיהָ, (ויקרא טז) בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ. וּמִפְּנֵי זֶה אָמַר הַנָּבִיא, (ירמיה ט) כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל.

The Zohar reveals that עֹלַת תָּמִיד, ‘a continual burnt offering‘, is the aspect of the Shechinah that rises up like the prayer of the Shema Israel through the central column that is in continuous connection with her.

The Shechinah is elevated with the burnt offering to the Endless where she originally came from. When she comes down she brings blessings and cleansing with her to the people below.

Leviticus 9:22 ”וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן אֶת-יָדוֹ אֶל-הָעָם, וַיְבָרְכֵם; וַיֵּרֶד, מֵעֲשֹׂת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה–וְהַשְּׁלָמִים” ”Then Aaron lifted up his hands toward the people and blessed them, and it came down from offering the sin offering and the burnt offering and the peace offerings.”

Aaron processed the offering and when the light came down he channeled the blessings to the Israelites.
The Shechinah must accompany the offering to open the central column for the blessings to come down. This requirement is concealed in the verse from Leviticus 16:3 "בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן, אֶל-הַקֹּדֶשׁ: בְּפַר בֶּן-בָּקָר לְחַטָּאת, וְאַיִל לְעֹלָה" "Aaron shall enter the holy place with this [זאת]: with a bull for a sin offering and a ram for a burnt offering."
The secret is in the name 'זאת', 'this', (female form).
Psalms 27:3 "אִם-תָּקוּם עָלַי, מִלְחָמָה– בְּזֹאת, אֲנִי :אִם-תַּחֲנֶה עָלַי, מַחֲנֶה– לֹא-יִירָא לִבִּי בּוֹטֵחַ" "Though a host should encamp against me, my heart shall not fear; though war should rise up against me, even then in this [זאת] I am confident."
Jeremiah 9:23 "כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל, הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי–כִּי אֲנִי יְהוָה, עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ: כִּי-בְאֵלֶּה חָפַצְתִּי, נְאֻם-יְהוָה" "but let him who boasts boast in this [זאת], that he understands and knows me, that I am YHVH who practices steadfast love, justice, and righteousness in the earth. For in these things I delight, declares YHVH."
The numerical value of זאת is 408. The total number of foundation letters in the Torah is 599592 and with the 408 it comes up to a perfect 600,000. This number represents the number of Israelite souls that left Egypt and received the Torah on Mount Sinai.
(read more about this number at http://kabbalahsecrets.com/?p=110)
The lesson here is that we must connect the Shechinah to the central column to have unification with the Light and draw blessings. Only with this (זאת), we can bring the Final Redemption.
http://dailyzohar.com/daily-zohar-732/

839. **אִיהִי שְׁלָמִים, שְׁלִימוּ דִּשְׁמָא דַּיְדוָד, בְּכָל דַּרְגָּא וְדַרְגָּא. אִיהִי ה׳. אֲדֹנָי. י׳ דַּיְדוָד. אִיהִי ה׳ מִן אֱלֹהִים. אִיהִי ה׳ מִן אֶהְיֶה. י׳ מִן שַׁדַּי. סוֹף דְּכָל הַוָּיָה וְכִנּוּי. וּבְגִין דָּא אִתְמַר בָּהּ,** (קהלת יב) **סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. אִיהִי סוֹף מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, יַם סוּף. שְׁלִימוּ דְּעִלָּאִין וְתַתָּאִין. אִיהוּ תַּרְעָא לְאַעֲלָא לְכָל זְכִמְתָּא, לְכָל כִּנּוּי וַהֲוָיָה, וּלְאַעֲלָא בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה, יְדִיעָה דְּכֹלָּא. וּפָזוּת מִינָּהּ, לֵית רְשׁוּ לְשׁוּם בְּרִיָּה, לְאַשְׁגָּחָא לְשׁוּם יְדִיעָה בָּעוֹלָם. עָלָהּ אִתְמַר,** (תהלים קיח) **זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.**

839. הִיא שְׁלָמִים, שְׁלֵמוּת הַשֵּׁם שֶׁל יְהוָה, בְּכָל דַּרְגָּה וְדַרְגָּה. הִיא ה׳. אֲדֹנָי. י׳ שֶׁל יְהוָה. הִיא ה׳ מֵאֱלֹהִים. הִיא ה׳ מֵאֶהְיֶה. י׳ מִשַּׁדַּי. סוֹף כָּל הַוָּיָה וְכִנּוּי. וּמִפְּנֵי זֶה נֶאֱמַר בָּהּ, (קהלת יב) סוֹף דָּבָר הַכֹּל נִשְׁמָע אֶת הָאֱלֹהִים יְרָא וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר. הִיא סוֹף מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, יַם סוּף. שְׁלֵמוּת עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. הִיא שַׁעַר לְהִכָּנֵס לְכָל חָכְמָה, לְכָל כִּנּוּי וַהֲוָיָה, וּלְהִכָּנֵס בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה, יְדִיעָה שֶׁל הַכֹּל. וּפָחוֹת מִמֶּנָּה אֵין רְשׁוּת לְשׁוּם בְּרִיָּה לְהַשְׁגִּיחַ לְשׁוּם יְדִיעָה בָּעוֹלָם. עָלֶיהָ נֶאֱמַר, (תהלים קיח) זֶה הַשַּׁעַר לַה׳ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ.

840. **אִיהוּ שֵׁם מ״ב אַתְוָון, דִּבְהוֹן אִתְבְּרִיאוּ עִלָּאִין וְתַתָּאִין.** (ואלין אינון אתוון כנויין לאתוון דהוויין דבהון

840. הִיא שֵׁם שֶׁל מ״ב אוֹתִיּוֹת, שֶׁבָּהֶן נִבְרְאוּ עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. (וְאֵלּוּ הֵן אוֹתִיּוֹת

אתבריאו עלאין) אִיהִי אִתְקְרִיאַת עַיִן מִסִּטְרָא דִּימִינָא, (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְדוָד אֶל יֵרָאָיו. וְאִתְקְרִיאַת אֹזֶן מִסִּטְרָא דִּשְׂמָאלָא, (דניאל ט) הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. וְאִתְקְרִיאַת רֵיזוֹ מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. וְאִתְקְרִיאַת פֶּה, מִגַּרְמָהּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ.

כִּנּוּיִים לְאוֹתִיּוֹת הַהֲוָיוֹת שֶׁבָּהֶן נִבְרְאוּ עֶלְיוֹנִים). הִיא נִקְרֵאת עַיִן מִצַּד הַיָּמִין, (תהלים לג) הִנֵּה עֵין יְהוָה אֶל יֵרָאָיו. וְנִקְרֵאת אֹזֶן מִצַּד הַשְּׂמֹאל, (דניאל ט) הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע. וְנִקְרֵאת רֵיחַ מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. וְנִקְרֵאת פֶּה מֵעַצְמָהּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (במדבר יב) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֶּר בּוֹ.

Leviticus 7:37 "זֹאת הַתּוֹרָה, לָעֹלָה לַמִּנְחָה, וְלַחַטָּאת, וְלָאָשָׁם; וְלַמִּלּוּאִים–וּלְזֶבַח, הַשְּׁלָמִים" "This is the Torah [laws] of the burnt-offering, of the meal-offering, and of the sin-offering, and of the guilt-offering, and of the consecration-offering, and of the sacrifice of peace-offerings" The Zohar here discusses the sacrifices of type שלמים, 'peace-offering'. The word 'שלמים' has two parts, שלם, that means complete and 'peace' and ים, that means 'sea', with the numerical value of 50, and it refers to Binah, where all the sacrifices elevate to make a spiritual connection. The sacrifice of שלמים is the aspect of Malchut and the Shechina that connects to and completes the special names of God, שדי, אהיה, אלהים, אדני, יהוה, (sorry but there are no proper translations for the names). The word שלמים is also the aspect of the name of the 42 that we know as the Ana B'koach. It is so because of the number of letters in the spelling of the YHVH name. That is the four letters יהוה + spelling of the four letters 28 + יוד-הי-ויו-הי letters of the spelling. Together with the previous 14, it adds up to 42. With this type of sacrifice, we make a complete connection from Malchut to Chokhmah and Binah through Zeir Anpin, the central column. This connection brings the aspect of peace that we seek in all of our prayers. At the end of every Kadish, we invite "the maker of peace" to bring peace to all the upper worlds and ours.

841. אִתְקְרִיאַת פָּקוּדָא קַדְמָאָה אָנֹכִי, מִסִּטְרָא דִּכְתֶר, דְּאִיהוּ אַיִ"ן מֵאֱלֹהֵינוּ. אָנֹכִי בֵּיהּ כ', כֶּתֶר. וּבֵיהּ אַיִן. וְכֶתֶר אִתְקְרֵי מִסִּטְרָא דְּאִימָּא עִלָּאָה. דְּאִדְכַּר לְגַבָּהּ זַמְשִׁין זַמְנִין יְצִיאַת מִצְרַיִם בְּאוֹרַיְיתָא. וְאִיהִי בַּ"ת מִן בְּרֵאשִׁית, דִּכְלִילָא עֶשֶׂר אֲמִירָן, מִסִּטְרָא דִּזְוָכְמָה בַּת י', (משלי ג) בְּזְוָכְמָה יָסַד אֶרֶץ. בְּאַבָּא יָסַד בִּרְתָּא. וְאִיהוּ (איוב כח) נָתִיב לֹא יְדָעוֹ עָיִט, דִּכְלִיל כ"ב נְתִיבוֹת, דְּאִינּוּן כ"ב אֱלֹהִים מִסִּטְרָא דְּאִימָּא עִלָּאָה, דְּאִתְקְרֵי כָּבוֹד. וְכַד אִתְכְּלִילָן בִּבְרַתָּא, אִתְקְרֵי כ"ב. וּבְגִין דָּא כָּבוֹד לְעֵילָא, כ"ב לְתַתָּא.

841. נִקְרֵאת מִצְוָה רִאשׁוֹנָה אָנֹכִי, מִצַּד הַכֶּתֶר, שֶׁהוּא אַיִ"ן מֵאֱלֹהֵינוּ. אָנֹכִי – בּוֹ כ', כֶּתֶר. וּבוֹ אַיִן. וְכֶתֶר נִקְרָא מִצַּד הָאִמָּא הָעֶלְיוֹנָה, שֶׁהִזְכִּיר אֶצְלָהּ חֲמִשִּׁים פְּעָמִים יְצִיאַת מִצְרַיִם בַּתּוֹרָה. וְהִיא בַּ"ת מִבְּרֵאשִׁית, שֶׁכּוֹלֶלֶת עֶשֶׂר אֲמִירוֹת מִצַּד הַחָכְמָה, בַּת י', (משלי ג) בְּחָכְמָה יָסַד אֶרֶץ. בְּאַבָּא יָסַד הַבַּת. וְהוּא (איוב כח) נָתִיב לֹא יְדָעוֹ עָיִט, שֶׁכּוֹלֵל ל"ב נְתִיבוֹת, שֶׁהֵם ל"ב אֱלֹהִים מִצַּד הָאִמָּא הָעֶלְיוֹנָה, שֶׁנִּקְרֵאת כָּבוֹד. וְכַאֲשֶׁר נִכְלָלִים בַּבַּת, נִקְרָא ל"ב. וּמִפְּנֵי זֶה כָּבוֹד לְמַעְלָה, ל"ב לְמַטָּה.

842. וי' דִּבְּרָן אִתְּיְהִיבוּ. וְזַמִּשׁ בְּלוּזָא זְדָא, וְזַמִּשׁ בְּלוּזָא תְּנְיָינָא. אִיהִי כְּלִיל לוֹן, ה' מִכֶּתֶר עַד גְּבוּרָה. וְה' מֵעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, עַד (דף רנ"ז ע"א) בְּרַתָּא. וְאִינּוּן ה' ה'. וְכִי אִית לְמִלְּלָא בַּעֲשָׂרָה פְּיוֹת. אֶלָּא כְּלִיל לוֹן בְּבַת יְזִידָה י' וְאִתְעָבִידוּ כֻּלְּהוּ זְדָא. אוּף הָכִי ו', אִתְּקְרֵי קוֹל, וְלָא אִשְׁתְּמוֹדְעִין בֵּיהּ, עַד דְּאִשְׁתָּתַף עַד (ס"א עם) דִּבּוּר. וּבְגִין דָּא, (דברים ד) קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שׁוֹמְעִים.

842. וַעֲשָׂרָה דִּבְרוֹת נִתְּנוּ. חֲמִשָּׁה בְּלוּחַ אֶחָד, וַחֲמִשָּׁה בְּלוּחַ שֵׁנִי. הִיא כּוֹלֶלֶת אוֹתוֹ, חֲמִשָּׁה מִכֶּתֶר עַד גְּבוּרָה, וַחֲמִשָּׁה מֵהָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי עַד הַבַּת. וְהֵם חֲמִשָּׁה חֲמִשָּׁה. וְכִי יֵשׁ לְדַבֵּר בַּעֲשָׂרָה פִּיּוֹת? אֶלָּא כּוֹלֵל אוֹתָם בְּבַת יְחִידָה י', וְנַעֲשׂוּ כֻּלָּם אֶחָד. אַף כָּךְ ו' נִקְרָא קוֹל, וְלֹא מַכִּירִים בּוֹ עַד שֶׁמִּשְׁתַּתֵּף עַד (עִם) דִּבּוּר. וּמִפְּנֵי זֶה, (דברים ד) קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים.

843. אִיהִי פָּקוּדָא תְּנְיָינָא מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה, יִרְאָה בְּזוּשְׁבָּן. וּרְמִיזָא בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, יָרֵא בְּשֵׁת. וְאוֹקְמוּהָ, מַאן דְּלֵית לֵיהּ בְּשֵׁת פָּנִים, וַדַּאי דְּלָא עָמְדוּ אֲבָהָתוֹי עַל טוּרָא דְּסִינַי.

843. הִיא מִצְוָה שְׁנִיָּה מִצַּד הַגְּבוּרָה, יִרְאָה בְּחֶשְׁבּוֹן. וּרְמוּזָה בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, יָרֵא בְּשֵׁת. וּפֵרְשׁוּהָ, מִי שֶׁאֵין לוֹ בּשֶׁת פָּנִים, וַדַּאי שֶׁלֹּא עָמְדוּ אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינַי.

First special precept Exodus 20:2 “אָנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים” “I am YHVH your God, who brought you out of the land of Egypt, out of the house of slaves.” The first word of the Ten Commandments is אנכי, this means “I am”, and the Zohar explains that it’s the beginning of the revelation of God and his government over the created worlds. אנכי is אין and כ אין means ‘nothingness’ and it comes from the word אלהינו, ‘our God’. כ is for כתר, ‘crown’, ‘Keter’, a point where we know nothing about what precedes it. Keter is for supernal Mother, Binah. The Torah makes a special connection to Binah with the fifty times it mentioned the Exodus ‘יציאת מצרים’. These fifty places are gates to Binah and with the study of the Torah, we open those gates to help us make the correction of the world. After leaving Egypt we had to count the ‘Omer’ for 7 weeks and on the fiftieth day, we received the Torah on Mount Sinai. The task now is for the Israelites to bring the world into the Torah and open 49 gates to Binah. Then God will send Mashiach from Keter with the light of יחידה, ‘Yechida’, of Keter to open the fiftieth gate to reveal the light of the Final Redemption. The supernal mother, Binah, includes within it the ten sayings of “And God said let there be …”. They came from Chokhmah, the Father, and created the world. The paths for the Creation came through the 32 times the name of God, אלהים, appears in the story of Creation. The Ten Commandments were given as five on one tablet and five on the other one. The first five are for Keter, Chokhmah, Binah, Chessed, and Gevurah that lead to the central column. The next five continued from the central column, Tiferet, with Netzach, Hod, Yessod, and Malchut.

844. אִיהִי פָּקוּדָא תְּלִיתָאָה, דְּאִתְּקְרֵי אַהֲבַת חֶסֶד. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, (ירמיה לא) אַהֲבַת עוֹלָם

844. הִיא מִצְוָה שְׁלִישִׁית, שֶׁנִּקְרֵאת אַהֲבַת חֶסֶד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (ירמיה

אַהֲבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד. אַהֲבָה כְּלִילָא מֵאַבָּהָן, דְּאִתְקְרֵי בְּהוֹן בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל. וְרָזָא דְּמִלָּה, (ירמיה ב) זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ.

לא) אַהֲבַת עוֹלָם אַהַבְתִּיךְ עַל כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד. אַהֲבָה כְּלוּלָה מֵהָאָבוֹת, שֶׁנִּקְרָא בָּהֶם בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל. וְסוֹד הַדָּבָר – (שם ב) זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ.

845. וְאִיהִי פָּקוּדָא רְבִיעָאָה, יִזּוּד, מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְאִיהִי כ"ה כ"ה אַתְוָון, עִמֵּיהּ בְּשִׁית תֵּיבִין, דְּאִינּוּן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. וּבְגִינָהּ אָמַר אַבְרָהָם (בראשית כב) גַּלְכָּה עַד כ"ה וְנִשְׁתַּחֲוֶה. (שמות יט) כ"ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב.

845. וְהִיא מִצְוָה רְבִיעִית, יִחוּד, מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל. וְהִיא כ״ה כ״ה אוֹתִיּוֹת עִמּוֹ בְּשֵׁשׁ תֵּבוֹת, שֶׁהֵן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל (וְכוּ'). וּבִגְלָלָהּ אָמַר אַבְרָהָם, (בראשית כב) גַּלְכָּה עַד כ״ה וְנִשְׁתַּחֲוֶה. (שמות יט) כ״ה תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב.

846. אִיהוּ א"זז, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, וְאִיהִי ד', שְׁלִימוּ דְּיִזּוּדָא דִּילֵיהּ, לְאַשְׁלְמָא בֵּיהּ אֶזֶוד. א"זז, כְּלִיל ט' סְפִירָאן, דְּאִינּוּן א' אֵין סוֹף. זז' תְּמַנְיָא סְפִירָאן, מֵזָכְמָה עַד יְסוֹד. ד' מַלְכוּת, קוֹצָא דִּילָהּ, בָּהּ אִשְׁתְּלִימוּ לְעַשָּׂרָה, דְּאִינּוּן יו"ד הֵ"א וָא"ו הֵ"א. ד' כְּלִילָא מִד' אַתְוָון יְדוֹד.

846. הוּא א״ח, עַמּוּד הָאֶמְצָעִי, וְהִיא ד׳, שְׁלֵמוּת הַיִּחוּד שֶׁלּוֹ לְהַשְׁלִים בּוֹ אֶחָד. א״ח כּוֹלֵל תֵּשַׁע סְפִירוֹת, שֶׁהֵן א׳ – אֵין סוֹף, ח׳ – שְׁמוֹנֶה סְפִירוֹת, מֵחָכְמָה עַד יְסוֹד. ד׳ – מַלְכוּת, הַקּוֹץ שֶׁלָּהּ, בָּהּ נִשְׁלָמוֹת לְעֶשֶׂר, שֶׁהֵם יו״ד הֵ״א וָא״ו הֵ״א. ד׳ כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָה.

847. פָּקוּדָא זַבּוּשִׁיָּאָה, (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. אִיהִי אוֹרַיְיתָא דִּבְכִתָּב מִסִּטְרָא דְּזֶסֶד. וְאוֹרַיְיתָא דִּבְעַל פֶּה מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה. דִּבְהוֹן זָכְמָה וּבִינָה. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מָאנֵי מַתְנִיתִין, הָרוּצָה לְהַחְכִּים יַדְרִים. לְהַעֲשִׁיר יַצְפִּין. וְעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא כְּלִיל תַּרְוַוּיְיהוּ, וּבְגִין דָּא אִתְקְרֵי שָׁמַיִם, כְּלִיל אֵשׁ וּמַיִם, אֵשׁ דִּגְבוּרָה, וּמַיִם דְּזֶסֶד.

847. מִצְוָה חֲמִישִׁית, (יהושע א) וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה. הִיא תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב מִצַּד הַחֶסֶד, וְתוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה מִצַּד הַגְּבוּרָה, שֶׁבָּהֶן חָכְמָה וּבִינָה. כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, הָרוּצָה לְהַחְכִּים – יַדְרִים. לְהַעֲשִׁיר – יַצְפִּין. וְהָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי כּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, וּמִפְּנֵי זֶה נִקְרָא שָׁמַיִם, כּוֹלֵל אֵשׁ וּמַיִם, אֵשׁ שֶׁל גְּבוּרָה וּמַיִם שֶׁל חֶסֶד.

The second special precept is from the side of Gevurah and it is יראה, “awe” and “fear”. Gevurah, גבורה, and יראה, have the same numerical value of 216. This precept is implied in the first word of the Torah, בראשית, when we arrange the letters as ירא בשת, meaning “fear of shame”. The sages explained that if a person acts without fear of shame, it is certain that his ancestors didn’t stand on Mount Sinai at the Torah Revelation. The third special precept is called ‘אַהֲבַת חֶסֶד’, ‘love of Chessed’: Jeremiah 31:2 “וְאַהֲבַת עוֹלָם אֲהַבְתִּיךְ, עַל-כֵּן מְשַׁכְתִּיךְ חָסֶד” “I have loved you with an everlasting love; therefore with affection (Chessed) have I drawn for you” Love, that is the aspect of Malchut, were included in the patriarchs that received the love and Chessed of God because of their merits. The fourth special precept

is the unification of the Central Column with the prayer of Shema Israel that is in Zeir Anpin. The six words of the Shema have 25 letters. אח from אחד, the sixth word of the Shema, is numerically 9 and the aspect of the central column that includes all the sefirot of Light from Keter to Yessod. א is the source that is the Endless Light and ח, numerically 8, for the eight Sefirot from Chokhmah to Yessod. The ד of אחד represents 'poorness' and 'lack' and is the aspect of Malchut. It has a numerical value of 4 to represent the vessel, for the 4 letters of YHVH. The ד has a dot on the top right of it and is the aspect of Yod, numerically 10. The Yod supports the potential of the vessel to receive the light coming from the ten letters of the YHVH of Zeir Anpin, יוד-הא-ואו-הא. The fifth special precept is Joshua 1: "וְהָגִיתָ בּוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה", "… and you shall meditate on it, day and night". This precept is about the study of the Torah. The written Torah is from Chessed and the south direction where it includes the connection to Chokhmah (Wisdom). The oral Torah is from the side of Gevurah, north direction and connection to Binah. The sages said (הָרוֹצֶה לְהַחְכִּים יַדְרִים – לְהַעֲשִׁיר יִצְפֹּין) בָּבָא בַּתְרָא כ"ה:", "the one who seeks wisdom will go south and for richness will go north". These are not physical directions because every point on earth (except the south and north poles) is relatively north or south to another point. The direction is the aspect of the Tree of Life. Chessed is south and is on the right column, under Chokhmah. To get 'wiser', one should act with Chessed, kindness, and reveal the Light of Chokhmah in his life. To become rich, a person should build a big vessel on the left side, of Gevurah, which is under Binah, where all the sustenance to the world comes from. Before you go 'north' you should know that there's no richness if the person doesn't have a 'north' direction in his Tikkun process. Also, there's no richness without sharing. The central column is called שמים, 'heavens', and includes both Chessed, water, מים, and Gevurah, fire; 'heavens' = שמים (אש+מים=). When we connect the right and the left, we form the central column with access to heavens and benefit from wisdom and sustenance.

848. **וּבְגִין דָּא כֶּתֶר,** (תיקונין קל"ד) **דְּאִיהִי כַּף,** (במדבר ז) **עַשָּׂרָה עַשָּׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. דְּאִינּוּן יה"ה, תְּלַת אַתְוָון, אִתְעָבִידוּ כַּף, עַל ו'. וְהַיְינוּ כְּנֶגֶד כֶּתֶר תּוֹרָה, ו' הַיְינוּ סֵפֶר תּוֹרָה, כַּף עֲטָרָה עַל רֵישֵׁיהּ. וְכֹלָּא יְדוֹ"ד, כ"ו בְּזוּוּשְׁבַּן.**

848. וּמִפְּנֵי זֶה כֶּתֶר, שֶׁהִיא כַּף, (במדבר ז) עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. שֶׁהֵם יה"ה, שָׁלֹשׁ אוֹתִיּוֹת, נַעֲשׂוֹת כַּף עַל ו'. וְזֶהוּ כְּנֶגֶד כֶּתֶר תּוֹרָה. ו' זֶה סֵפֶר תּוֹרָה. כַּף עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ. וְהַכֹּל יְהוֹ"ה, עֶשְׂרִים וָשֵׁשׁ בְּחֶשְׁבּוֹן.

849. **פָּקוּדָא שְׁתִיתָאָה, אִיהִי תְּפִלָּה שֶׁל יַד, בִּדְרוֹעָא שְׂמָאלָא. וּמִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה ה' דְּיַד כֵּהָה, מִכֶּתֶר וְעַד גְּבוּרָה, ה' סְפִירָאן, וְאִינּוּן תְּפִילִין דְּרֵישָׁא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. וְאִיהִי קֶשֶׁר תְּלַת רְצוּעוֹת, דְּאִינּוּן נֶצַח הוֹד יְסוֹד.**

849. מִצְוָה שִׁשִּׁית הִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד בִּזְרוֹעַ שְׂמֹאל. וּמִצַּד הַגְּבוּרָה ה' שֶׁל יָד כֵּהָה, מִכֶּתֶר וְעַד גְּבוּרָה, חָמֵשׁ סְפִירוֹת, וְהֵן תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. וְהִיא קֶשֶׁר שָׁלֹשׁ רְצוּעוֹת, שֶׁהֵן נֵצַח הוֹד יְסוֹד.

850. וְאִיהִי פָּקּוּדָא שְׁבִיעָאָה, מִצְוַת צִיצִית, כְּלִיל תְּכֵלֶת וְלָבָן, דִּינָא וְרַחֲמֵי. בְּנוּרָא, אֶשָּׁא זִוְוּרָא לָא אָכִיל. תְּכֵלָא, אָכִיל וְשָׁצֵי, (מלכים א יח) וַתֹּאכַל אֶת הָעוֹלָה. זִוְוּר בִּימִינָא, תְּכֵלֶת בִּשְׂמָאלָא, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, יִחוּד בֵּין תַּרְוַיְיהוּ, יָרוֹק. בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהָ בָּאֲרֵי בַּתְנִיתִין, בְּאֵימָתַי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית, מִשֶּׁיַּכִּיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן. וּבְגִין דָּא תַּקִּינוּ פָּרָשַׁת צִיצִית, לְמִקְרֵי לָהּ בְּיִחוּדָא.

850. וְהִיא מִצְוָה שְׁבִיעִית, מִצְוַת צִיצִית, כּוֹלֶלֶת תְּכֵלֶת וְלָבָן, דִּין וְרַחֲמִים. בָּאֵשׁ, אֵשׁ לְבָנָה לֹא אוֹכֶלֶת. תְּכֵלֶת אוֹכֶלֶת וּמְכַלָּה, (מלכים-א יח) וַתֹּאכַל אֶת הָעֹלָה. לָבָן מִיָּמִין, תְּכֵלֶת מִשְּׂמֹאל. הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי יִחוּד בֵּין שְׁנֵיהֶם, יָרֹק. מִשּׁוּם כָּךְ פֵּרְשׁוּהוּ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, מֵאֵימָתַי קוֹרִין אֶת שְׁמַע בְּשַׁחֲרִית? מִשֶּׁיַּכִּיר בֵּין תְּכֵלֶת לְלָבָן. וּמִפְּנֵי זֶה תִּקְּנוּ פָּרָשַׁת צִיצִית לִקְרֹא אוֹתָהּ בְּיִחוּד.

The sixth special precept is the wearing of Tefilin. One Tefilin is for the head and it is to connect to the central column, the five Sefirot from Keter to Gevurah. Keter – top of the skull, spiritual entry point to the physical body Chokmah – right brain, Wisdom Binah – left brain, Understanding Chessed – right arm, Sharing Gevurah – left arm, desire to receive the light for sharing. We put the second Tefilin on the left arm to control the Sefirot from Gevurah to Malchut. The two connections of the head strap and the one on the left arm The Sefirot of Netzach, Hod, and Yessod connect the lower triangle of Netzach, Hod, and Yessod. The seventh precept is the wearing of the Tzitzit. It's the prayer shawl that we cover ourselves during the prayer of the day. Its colors are white for right and Chessed and blue color for left and Gevurah. They represent judgment and mercy. When the first light of the morning is enough for us to distinguish between blue and white, it is the best time to recite the Shema Israel prayer and unify Zeir Anpin and Malchut. It strengthens the spiritual connection to the light of Chessed, of the day that begins, to appear at that time. The color blue (like sky blue), תכלת, is the color of Malchut. It is the end action and purpose, תכלית, of Creation. The purpose in Hebrew has the additional Yod, י, over the 'blue', תכלת, and that means that the purpose is to bring the light of the ten Sefirot to Malchut. The first three letters of 'blue', תכל, are for 'end of' so the 'blue' of Malchut represents the end. The Zohar tells us that all the colors are good in dreams except for the blue of Malchut. It may represent the end of something in our lives or others' in the dream. (NEVER interpret dreams that show blue color negatively). The color of earth and the sky is blue because the י, Yod, of the Light, אור, that makes the אויר, 'air', vibrates in Malchut with frequencies that show the blue colors. Some people have the ability to see colors of spiritual energies emanating from a physical object like a person's aura and special objects. Additional reading: Colorful angels http://dailyzohar.com/daily-zohar-945/ Why the rainbow has seven colors? http://dailyzohar.com/daily-zohar-764/

851. וְאִיהִי פָּקּוּדָא תְּמִינָאָה, מְזוּזָה. שְׁכִינְתָּא אִתְקְרִיאַת מְזוּזָה, מִסִּטְרָא דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא,

851. וְהִיא מִצְוָה שְׁמִינִית, מְזוּזָה. הַשְּׁכִינָה נִקְרֵאת מְזוּזָה מִצַּד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי שֶׁל אוֹתִיּוֹת יְהוָ״ה. וּמִצַּד שֶׁל צַדִּיק, סוֹד

דְּאַתְוָון דַּיְדְוָ"ד. וּבִסְטְרָא דְּצַדִּיק, רָזָא דִּבְרִית, אִתְקְרֵי שַׁדַּי. שַׁדַּי זוֹתָמָא דְּמַלְכָּא, דְּאִיהוּ יְדוֹד.

הַבְּרִית, נִקְרֶאת שַׁדַּי. שַׁדַּי חוֹתֶמֶת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהוּא יְהוָה.

852. פָּקוּדָא תְּשִׁיעָאָה, שְׁכִינְתָּא אִתְקְרִיאַת אוֹת בְּרִית, בִּסְטְרָא דְּצַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. (בראשית ט) זֹאת אוֹת הַבְּרִית. (שמות לא) בֵּינִי, עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נֶצַח הוֹד. אוֹת, דָּא צַדִּיק. הִיא, דָּא שְׁכִינְתָּא. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם, מִכֶּתֶר עַד עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. דְּלֵית שִׁית בְּכָל אֲתָר, אֶלָּא בִּסְטְרָא דְּאָת ו'. וְלֵית שְׁבִיעִי, אֶלָּא בִּסְטְרָא דְּאָת י', עֲטָרָה עַל רֵישֵׁיהּ וְזִכְמָה עִלָּאָה. אוֹת הוּא. וְזִכְמָה תַּתָּאָה, אוֹת הִיא.

852. מִצְוָה תְּשִׁיעִית, הַשְּׁכִינָה נִקְרֶאת אוֹת בְּרִית מִצַּד שֶׁל צַדִּיק יְסוֹד עוֹלָם. (בראשית ט) זֹאת אוֹת הַבְּרִית. (שמות לא) בֵּינִי, הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, נֵצַח וְהוֹד. אוֹת – זֶה צַדִּיק. הִיא – זוֹ הַשְּׁכִינָה. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה ה' אֶת הַשָּׁמַיִם – מִכֶּתֶר עַד הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. שֶׁאֵין שִׁשָּׁה בְּכָל מָקוֹם אֶלָּא מִצַּד הָאוֹת ו'. וְאֵין שְׁבִיעִי אֶלָּא מִצַּד הָאוֹת י', עֲטָרָה עַל רֹאשׁוֹ חָכְמָה עֶלְיוֹנָה, אוֹת הוּא. חָכְמָה תַּחְתּוֹנָה, אוֹת הִיא.

853. וְתַקִּינוּ לְמִגְזַר לִתְמַנְיָא, דְּאִינּוּן זז', מִן זִכְמָה עַד יְסוֹד. לְקַבְּלָא בְּהוֹן י' זְעֵירָא, לְסַלְקָא לָהּ עַד כֶּתֶר, לְמֶהֱוֵי עֲטָרָה עַל רֵאשֵׁיהוֹן. וְתַקִּינוּ לְשָׁווּיָא לַעֲרִלָּה בְּמָנָא דְּעַפְרָא, לְקַיֵּים (ישעיה סה) וְנָחָשׁ עָפָר לַזִּזְמוֹ.

853. וְתַקְּנוּ לָמוּל לִשְׁמוֹנָה, שֶׁהֵם ח', מֵחָכְמָה עַד יְסוֹד. לְקַבֵּל בָּהֶם י' קְטַנָּה, לְהַעֲלוֹת אוֹתָהּ עַד כֶּתֶר, לִהְיוֹת עֲטָרָה עַל רֹאשָׁם. וְתַקְּנוּ לָשִׂים הָעָרְלָה בִּכְלִי עָפָר, לְקַיֵּם (ישעיה סה) וְנָחָשׁ עָפָר לַחְמוֹ.

The eighth special precept is the Mezuzah. The Mezuzot (plural for Mezuzah) that we put on our doorposts have the power to remove death. The word מזזות has the letters of זז מות, meaning moving death away. The door and gate posts are the aspect of the gate that brings the light from the upper three Sefirot to the lower seven. The home is the dwelling place of the Shechina and we should protect it with the holy name שדי that is the force at the supernal gates. The numerical value of שדי is the same as for the archangel Metatron. (This name is very high and should not be pronounced as it reads. Use 'Metat' as the short version of the name). The right and left sides of the gates are the aspects of Netzach and Hod and the passage in the middle is Yessod. To keep the protection, there should be truth at home. With that, we block the negativity from entering. Outside is the aspect of Malchut of the other side and inside is the place for the light and the Shechina. If there is any negativity inside the home it creates affinity with the outside negativity and the protection of the Mezuzah weakens. It is good to check the Mezuzah if you feel that its energy of protection weakened. There could be faded letters or even broken ones in the inner scrolls. In such cases, the scroll in the Mezuzah should be replaced. The ninth special precept is the Shechina that is called 'sign of the covenant' from the side of the Yessod. Exodus 31:17 "בֵּינִי, וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל–אוֹת הִוא, לְעֹלָם" "It is a sign between Me and the children of Israel forever" This verse indicates that the Shabbat is a sign between God as the central column Zeir Anpin, and the

children of Israel as the aspect of the Sefirot of Netzach and Hod. The אות, 'sign', is the aspect of Yessod that is between Netzach and Hod. The circumcision is the precept that is a process of removing the Klipot of Yessod from the newly born child. A proper circumcision process will open a channel for the Israelite child, connecting to the Shechina. It is done on the eight-day because it reveals the light of Chokhmah, which is represented by the letter Yod, י, of the YHVH name on the level of Yessod that is the eighth Sefirah from Chokhmah. The Shabbat is our connection to the Shechina after six working days, that is the process of connecting to the six Sefirot of Zeir Anpin. A unification between Yessod (man) and Malchut (woman) is on the highest level of Shabbat (Friday night) because the Shechina and the energy level is of Binah.

854. פָּקוּדָא עֲשִׂירָאָה, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. שְׁכִינְתָּא אִתְקְרִיאַת שַׁבָּת, מִסִּטְרָא דִּתְלַת דַּרְגִּין עִלָּאִין דְּאִינּוּן ש׳, ג׳ כִּתְרִין: כֶּתֶר, וְחָכְמָה, וּבִינָה. וְאִיהִי בַּת, רְבִיעָאָה לוֹן. שִׁית יוֹמִין, מֵזֵו"ַ עַד יְסוֹד, בְּהוֹן תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, בְּגִין דְּבִנְיָינָא מַתְזִיל מֵזֵו"ַ, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (תהלים פט) עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה. אֲבָל מִבִּינָה וּלְעֵילָא, אִיהִי מְנוּחָה וְעֹנֶג וּשְׁבִיתָה לְכָל עוֹבָדָא.

854. מִצְוָה עֲשִׂירִית, (שמות לא) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת. הַשְּׁכִינָה נִקְרֵאת שַׁבָּת מִצַּד שָׁלֹשׁ דְּרָגוֹת עֶלְיוֹנוֹת שֶׁהֵן ש׳, שְׁלֹשָׁה כְּתָרִים: כֶּתֶר, חָכְמָה, בִּינָה. וְהִיא בַּת, רְבִיעִית לָהֶם. שִׁשָּׁה יָמִים, מֵחֶסֶד עַד יְסוֹד, בָּהֶם תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה, מִפְּנֵי שֶׁהַבִּנְיָן מַתְחִיל מֵחֶסֶד. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (תהלים פט) עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה. אֲבָל מִבִּינָה וּלְמַעְלָה הִיא מְנוּחָה וְעֹנֶג וּשְׁבִיתָה לְכָל מַעֲשֶׂה.

855. פָּקוּדָא זַד סָר, אִיהִי אִתְקְרִיאַת צְלוֹתָא דְּשַׁזְרִית מִנְּזָה עַרְבִית, מִסִּטְרָא דִּתְלַת אֲבָהָן, וְאִיהִי תְּפָלַת כְּ"ל פֶּ"ה, לֵית כָּל, אֶלָּא צַדִּיק דִּכְתִיב, (דברי הימים א כט) כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגֵּם יוֹנָתָן בֶּן עוּזִיאֵל, דְּאָזִיד בִּשְׁמַיָּיא וּבְאַרְעָא. פֶּ"ה כְּזוּשְׁבַּן מִילָה. וּמַה בְּרִית בֵּיהּ מִתְיַיְחֲדִין דְּכַר וּנְוֹקְבָא דִּלְתַתָּא, אוּף בַּיְסוֹד, מִתְיַיְחֵד זָתָן וְכַלָּה דִּלְעֵילָא, הוּא זַי עָלְמִין כָּלִיל זַ"י בִּרְכָאן, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

855. מִצְוָה אַחַת עֶשְׂרֵה הִיא נִקְרֵאת תְּפִלָּה שֶׁל שַׁחֲרִית, מִנְחָה וְעַרְבִית, מִצַּד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת, וְהִיא תְּפִלַּת כְּ"ל פֶּ"ה. אֵין כֹּל אֶלָּא צַדִּיק, שֶׁכָּתוּב (דברי הימים-א כט) כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ, וְתִרְגֵּם יוֹנָתָן בֶּן עֻזִּיאֵל, שֶׁאוֹחֵז בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. פֶּ"ה כְּחֶשְׁבּוֹן מִילָה. וּמַה בְּרִית בָּהּ מִתְיַחֲדִים זָכָר וּנְקֵבָה שֶׁלְּמַטָּה – אַף בַּיְסוֹד מִתְיַחֵד חָתָן וְכַלָּה שֶׁלְּמַעְלָה, הוּא חַי הָעוֹלָמִים כּוֹלֵל חַ"י בְּרָכוֹת, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי י) בְּרָכוֹת לְרֹאשׁ צַדִּיק.

Exodus 31:16

"וְשָׁמְרוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל, אֶת-הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת-הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם, בְּרִית עוֹלָם"

"Wherefore the children of Israel shall keep the Sabbath, to observe the Sabbath throughout their generations, for a perpetual covenant."

The tenth special precept is the Shabbat. The Shechina is called Shabbat from the aspect of the upper three 'crowns', Keter, Chokmah and Binah. They are represented by the first letter ש from the word שבת, Shabbat. The other two

letters spell בת, 'daughter'. The Shechina is the daughter of the upper three. Keter is the light source, Chokhmah is the father and Binah is the mother.
Psalms 89:3
"כִּי-אָמַרְתִּי–עוֹלָם, חֶסֶד יִבָּנֶה; שָׁמַיִם, תָּכִן אֱמוּנָתְךָ בָהֶם"
"For I have said: 'For the world in mercy (Chessed) will be built; in heavens, you establish your faithfulness"
The process of work in this world begins with the Sefirah of Chessed. The six Sefirot from Chessed to Yessod are represented by the six days of the week. Shabbat is Malchut and the place where we receive the light we 'earn' during the work process. Since the upper three Sefirot are not part of the correction process, they are in a resting state. It means no time and space. On Shabbat, we arrive at a point in the weekly cycle that gives us the opportunity to tap into the upper light. It is achieved by 'resting' from the work that we do during the week. Taking a quick look into the prayer book for Shabbat reveals that the word for rest, מנוחה, appears many times.
The Zohar is a pure connection to the upper three Sefirot and Shabbat is the best time to read and study Zohar. Kabbalists say that one minute on Shabbat is worth a thousand times more than during the week. We should remember that the light we receive is based on the size and purity of the vessel we built during the week so we have to study Zohar every day and double the study on Shabbat.
The eleventh special precept is the prayers of morning, afternoon and night. There are channels created by the three patriarchs, Abraham, Isaac, and Jacob. The prayer words that we utter from our mouth make the connection between upper and lower levels. Mouth, פה, is numerically 85, same as מילה, 'word' and 'circumcision'. They make a connection to the level of Yessod, where male and female unite. Yessod is called חי, 'life', numerically 18. We have 18 blessings in the 'Amida', which is the silent standing prayer. We repeat that three times a day and make a connection on the upper level like a groom is unified with the bride.
Proverbs 10:6 "בְּרָכוֹת, לְרֹאשׁ צַדִּיק", "Blessings are upon the head of the righteous"
The mouth is the aspect of Malchut and the tongue is the aspect of Yessod. Every word we say is a unification of light (thought) and vessel (word). The Holy Ari teaches us that every word we utter from our mouth creates an angel with the power to manifest the word. If it's negative it could hurt us but if it's sacred, like words of prayers and Zohar, then it can support and elevate us.

856. וּבְגִין דָּא, כָּל הַכּוֹרֵעַ כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ וְכָל הַזּוֹקֵף זוֹקֵף בַּשֵּׁם. דָּא שְׁכִינְתָּא, בְּשֵׁם דַּיְדוֹ"ד, בֵּיהּ צָרִיךְ לְזַקְפָא שְׁכִינְתָּא. הַהִיא דְּאִתְּמַר בָּהּ, (עמוס ה) נָפְלָה לֹא תוֹסִיף (דף רנ"ז ע"ב) קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי דַּרְגָּא אַחֲרָא, וּבְגִין דָּא (עמוס ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֻכַּת דָּוִד

856. וּמִפְּנֵי זֶה, כָּל הַכּוֹרֵע – כּוֹרֵעַ בְּבָרוּךְ, וְכָל הַזּוֹקֵף – זוֹקֵף בַּשֵּׁם. זוֹ הַשְּׁכִינָה. בְּשֵׁם יְהוָ"ה, בּוֹ צָרִיךְ לִזְקוֹף הַשְּׁכִינָה, הַהִיא שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, (עמוס ה) נָפְלָה לֹא תוֹסִיף קוּם בְּתוּלַת יִשְׂרָאֵל, עַל יֵדֵי דַּרְגָּה אַחֶרֶת. וּמִפְּנֵי זֶה, (שם ט) בַּיּוֹם הַהוּא אָקִים אֶת סֻכַּת דָּוִיד הַנֹּפֶלֶת. אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ, (תהלים קמו) יְהוָ"ה זוֹקֵף כְּפוּפִים.

הַנּוֹפֶלֶת. הַהוּא דְּאִתְּמַר בֵּיהּ, (תהלים קמו) יְדוֹנָ"ד זוֹקֵף כְּפוּפִים.

857. פָּקוּדָא תְּרֵיסָר, אִיהִי אִתְּקְרִיאַת זַוְגָ הַמַּצּוֹת, וְזַוְגָ הַשָּׁבוּעוֹת, וְזַוְגָ הַסֻּכּוֹת, מִסִּטְרָא דְּגָ' אֲבָהָן. וּרְאֹשׁ הַשָּׁנָה מִסִּטְרָא דִּילָהּ, דְּיָנָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. וְאִית דְּיֵימָא, פֶּסַח זְרוֹעָא יְמִינָא. שָׁבוּעוֹת, מַתַּן תּוֹרָה, דְּאִתְיְיהִיבַת בְּמַדְבְּרָא, דְּאִיהוּ מְמָנָא עָלֵיהּ שׁוֹר, מִסִּטְרָא דִּגְבוּרָה. סֻכּוֹת (בראשית לג) וַיַּעֲקֹב נָסַע סֻכּוֹתָה. פָּקוּדָא תְּלֵיסַר, קְרִיאַת שְׁמַע.

857. מִצְוָה שְׁתַּיִם עֶשְׂרֵה, הִיא נִקְרֵאת חַג הַמַּצּוֹת וְחַג הַשָּׁבוּעוֹת וְחַג הַסֻּכּוֹת, מִצַּד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת. וְרֹאשׁ הַשָּׁנָה מֵהַצַּד שֶׁלָּהּ, דִּין הַמַּלְכוּת – דִּין. וְיֵשׁ שֶׁיֹּאמַר, פֶּסַח זְרוֹעַ יָמִין. שָׁבוּעוֹת, מַתַּן תּוֹרָה, שֶׁנִּתְּנָה בַּמִּדְבָּר, שֶׁהוּא מְמֻנֶּה עָלָיו שׁוֹר, מִצַּד הַגְּבוּרָה. סֻכּוֹת, (בראשית לג) וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה.

858. וְאִית לְמִנְדַּע, דְּאִיהוּ אִתְּקְרֵי זָקָם בְּכָל מִינֵי זָכְמוּת. וּמֵבִין, בְּכָל מִינֵי תְּבוּנוֹת. וְוָסִיד, בְּכָל מִינֵי וַסָּדִים. וְגִבּוֹר, בְּכָל מִינֵי גְּבוּרוֹת. וְיוֹעֵץ, בְּכָל מִינֵי עֵצוֹת. וְצַדִּיק, בְּכָל מִינֵי צְדָקוֹת. וָמֶלֶךְ, בְּכָל מִינֵי מַלְכוּת. עַד אֵין סוֹף. עַד (ס"א כתר) אֵין וֵקֶר. וּבְכָל אִלֵּין דַּרְגִּין, בְּוַזַד אִקְרֵי רַוְזָמָן. וּבְוַזַד אִקְרֵי דַּיָּין. וְהָכִי בְּכַמָּה דַּרְגִּין, עַד אֵין סוֹף. אִי הָכִי שִׁנּוּי אִית, בֵּין רַוְזָמָן לְדַיָּין. אֶלָּא קוֹדֶם דְּבָרָא עָלְמָא, אִתְּקְרֵי הוּא בְּכָל אִלֵּין דַּרְגִּין, עַל שֵׁם בְּרִיָּין דַּהֲווֹ עֲתִידִין לְהִבָּרְאוֹת, דְּאִי לָאו בְּרִיָּין דְּעָלְמָא, אֲמַאי אִתְּקְרֵי רַוְזוּם דַּיָּין, אֶלָּא עַל שֵׁם בְּרִיָּין דַּעֲתִידִין.

858. מִצְוָה שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה, קְרִיאַת שְׁמַע. וְיֵשׁ לָדַעַת שֶׁהוּא נִקְרָא חָכָם בְּכָל מִינֵי חָכְמוֹת, וּמֵבִין בְּכָל מִינֵי תְּבוּנוֹת, וְחָסִיד בְּכָל מִינֵי חֲסָדִים, וְגִבּוֹר בְּכָל מִינֵי גְּבוּרוֹת, וְיוֹעֵץ בְּכָל מִינֵי עֵצוֹת, וְצַדִּיק בְּכָל מִינֵי צְדָקוֹת, וּמֶלֶךְ בְּכָל מִינֵי מַלְכוּת, עַד אֵין סוֹף. עַד (כְּתָר) אֵין חֵקֶר. וּבְכָל אֵלּוּ הַדְּרָגוֹת, בְּאַחַת נִקְרָא רַחֲמָן, וּבְאַחַת נִקְרָא דַּיָּן. וְכָךְ בְּכַמָּה דְּרָגוֹת עַד אֵין סוֹף. אִם כָּךְ, שִׁנּוּי יֵשׁ בֵּין רַחֲמָן לְדַיָּן. אֶלָּא קֹדֶם שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם נִקְרָא הוּא בְּכָל אֵלּוּ הַדְּרָגוֹת, עַל שֵׁם בְּרִיּוֹת שֶׁהָיוּ עֲתִידוֹת לְהִבָּרְאוֹת. שֶׁאִם לֹא בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם, מַדּוּעַ נִקְרָא רַחוּם, דַּיָּן? אֶלָּא עַל שֵׁם הַבְּרִיּוֹת הָעֲתִידוֹת.

The twelfth special precept is the three major Holy Days that we are asked to go to Jerusalem and see the Holy Temple. These holy days bring energy for the entire year. Passover is for the right column, Chessed. Shavuot is for the left column, Gevurah. And Sukkot is for the central column, Tiferet. The Zohar connects Sukkot to Jacob who is the chariot for the central column. Genesis 33:17 "וַיַּעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה", "And Jacob journeyed to Sukkoth" In other places, it says that Sukkot is for left and Shavuot for the central column. The thirteenth special precept is the reciting of the Shema Israel prayer. אחד, 'one', is the last word of the first line of the Shema and it was made to unify the light and the vessel. 13 is also love, אהבה, for the love of God that brings light to sustain our lives. The first word of the first paragraph of the Shema is 'ואהבת', 'and you should love'. 13 is for the love that comes from this word. It has a numerical value of 414 that is twice the value of אור, 'Light'. 13 is for the love and the desire for the Light

that we should express in all aspects of our lives. 13 is for the thirteen attributes of God. Text of the Shema Israel (PDF): http://dailyzohar.com/wp-content/uploads/2010/10/shemaisrael.pdf Video: http://dailyzohar.com/shema-israel/

859. וּבְגִין דָּא, כָּל שְׁמָהָן, אִינּוּן כִּנּוּיִין דִּילֵיהּ. עַל שֵׁם עוֹבָדִין דִּילֵיהּ. כְּגַוְונָא דָּא, בָּרָא נִשְׁמְתָא, בְּדִיוּקְנָא דִּילֵיהּ, דְּאִתְקְרִיאַת עַל שֵׁם פְּעוּלוֹת דִּילֵהּ, בְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר דְּגוּפָא, דְּאִתְקְרֵי עָלְמָא זְעֵירָא. כְּגַוְונָא דְּמָארֵי עָלְמָא, אִתְנְהִיג בְּכָל בְּרִיָּין. וּבְכָל דָּרָא, כְּפוּם עוֹבָדוֹי. כַּךְ נִשְׁמְתָא, כְּפוּם עוֹבָדוֹי דְּכָל אֵבֶר וְאֵבֶר. הַהוּא אֵבֶר דְּעָבִיד בֵּיהּ פָּקוּדָא, אִתְקְרֵי נִשְׁמְתָא, לְגַבֵּי זְמִילָה וְזִסְדָּא זִנָּא וְרַזְמֵי. וּבְהַהוּא אֵבֶר דְּעָבִיד בֵּיהּ עֲבֵירָה, אִתְקְרֵי נִשְׁמְתָא לְגַבֵּי, דִּינָא וְזֵימָה וְכַעַס. אֲבָל לְבַר מִן גּוּפָא, לְמַאן תְּהֵא זְמִילָה, אוֹ אַכְזָרִיּוּת.

859. ומִפְּנֵי זֶה כָּל הַשֵּׁמוֹת הֵם כִּנּוּיִים שֶׁלּוֹ, עַל שֵׁם הַמַּעֲשִׂים שֶׁלּוֹ. כְּמוֹ כֵּן בָּרָא הַנְּשָׁמָה בַּדְּמוּת שֶׁלּוֹ, שֶׁנִּקְרֵאת עַל שֵׁם פְּעֻלּוֹת שֶׁלָּהּ בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר שֶׁל הַגּוּף, שֶׁנִּקְרָא עוֹלָם קָטָן. כְּמוֹ שֶׁאֲדוֹן הָעוֹלָם נוֹהֵג בְּכָל הַבְּרִיּוֹת וּבְכָל דּוֹר כְּפִי מַעֲשָׂיו, כָּךְ הַנְּשָׁמָה כְּפִי מַעֲשָׂיו שֶׁל כָּל אֵיבָר וְאֵיבָר. אוֹתוֹ אֵיבָר שֶׁעוֹשֶׂה בּוֹ מִצְוָה, נִקְרֵאת הַנְּשָׁמָה לְגַבָּיו חֶמְלָה וָחֶסֶד וְחֵן וְרַחֲמִים. וּבְאוֹתוֹ אֵיבָר שֶׁעוֹשֶׂה בּוֹ עֲבֵרָה, נִקְרֵאת הַנְּשָׁמָה לְגַבָּיו דִּין וְחֵמָה וָכַעַס. אֲבָל לַחוּץ מִן הַגּוּף, לְמִי תִּהְיֶה חֶמְלָה אוֹ אַכְזָרִיּוּת?

860. אוּף הָכִי מָארֵי עָלְמָא, קֹדֶם דְּבָרָא עָלְמָא, וּבָרָא בְּרִיָּין דִּילֵיהּ, לְמַאן אִתְקְרֵי רַזּוּם וְזַנּוּן אוֹ דַּיָּין. אֶלָּא כָּל שְׁמָהָן דִּילֵיהּ, אִינּוּן כִּנּוּיִין, וְלָא אִתְקְרֵי בְּהוֹן, אֶלָּא עַל שֵׁם בְּרִיָּין דְּעָלְמָא, וּבְגִין דָּא, כַּד מָארֵי דָּרָא אִינּוּן טָבִין, אִיהוּ אִתְקְרֵי לְגַבַּיְיהוּ, יְהוָ"ה בְּמִדַּת רַזְמִים. וְכַד מָארֵי דָּרָא אִינּוּן זַיְיבִין, אִתְקְרֵי אֲדנָ"י בְּמִדַּת הַדִּין. לְכָל דָּרָא, וּלְכָל בַּר נָשׁ, כְּפוּם מִדָּה דִילֵיהּ. אֲבָל לָאו דְּאִית לֵיהּ מִדָּה וְלָא שֵׁם יְדִיעַ.

860. אַף כָּךְ אֲדוֹן הָעוֹלָם, קֹדֶם שֶׁבָּרָא אֶת הָעוֹלָם וּבָרָא בְּרִיּוֹתָיו, לְמִי נִקְרָא רַחוּם וְחַנּוּן אוֹ דַּיָּן? אֶלָּא כָּל הַשֵּׁמוֹת שֶׁלּוֹ הֵם כִּנּוּיִים, וְלֹא נִקְרָא בָּהֶם אֶלָּא עַל שֵׁם בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם. וּמִפְּנֵי זֶה, כַּאֲשֶׁר בַּעֲלֵי הַדּוֹר הֵם טוֹבִים, הוּא נִקְרָא אֶצְלָם יְהוָ"ה, בְּמִדַּת הָרַחֲמִים. וְכַאֲשֶׁר בַּעֲלֵי הַדּוֹר הֵם רְשָׁעִים, נִקְרָא אֲדנָ"י, בְּמִדַּת הַדִּין. לְכָל דּוֹר וּלְכָל בֶּן אָדָם כְּפִי מִדָּתוֹ. אֲבָל לֹא שֶׁיֵּשׁ לוֹ מִדָּה וְלֹא שֵׁם יָדוּעַ.

The world was created with the Hebrew letters, which are the building blocks of everything in the universe. Whatever under our noses or billion light-years away, whatever we can name or measure is part of the Malchut level. The light of the Endless sustains everything through their names. Genesis 1:1 “ בְּרֵאשִׁית, בָּרָא אֱלֹהִים, אֵת” “In the beginning, God created the אֵת” (אֵת) are the first and last letters of the Hebrew Alef-Bet. We learn that God first created the Hebrew letters. They were ‘agents’ of the Endless to create, form, the physical world. The fourth word of the Torah is אֵת and it represents the world of Action, ‘Asiah’, which is Malchut. בְּרֵאשִׁית – In the Beginning - Atzilut (Emanation) – י – Y, Keter, and Chokhmah בָּרָא – Created – Beriah (Creation) - ה – H, Binah אֱלֹהִים – God (ELHYM)

– Yetzirah (Formation) - ו – V, Zeir Anpin אֵת – the (with, and) - Asiah (Action) - ה – H, Malchut The above chart teaches us that the letters are part of the world of Action, Malchut. In the third verse, God uses the letters to reveal the Light in his creation. “And God said ‘let there be Light’ …” Kabbalah teaches us that the letters define all vessels in existence. Everything with a name is a vessel for the Endless Light. That includes the different names of God that we find in the Torah. שדי,אלהים, יהוה, and all the others reveal different aspects of the Endless Light. They provide different forces that help us in correcting our souls that were shaped by our past actions. Malachi 3:6 ”כִּי אֲנִי יְהוָה, לֹא שָׁנִיתִי” ”For I YHVH do not change” The Light that is in the vessel is always the same but it is revealed and perceived according to the vessel itself. Every part of our body has the Light in it. If we use it for positive actions and follow the precepts that the Torah teaches us, we purify our vessels. Negativity corrupts the image of God (Tree of Life) that is in us.

861. כְּגַוְונָא דִּסְפִירָאן, דְּכָל סְפִירָה אִית לָהּ שֵׁם יְדִיעַ, וּמִדָּה, וּגְבוּל, וּתְזוּם. וּבְאִלֵּין שְׁמָהָן מָאנֵי עָלְמָא אִיהוּ אִתְפַּשַּׁט, וְאַמְלִיךְ בְּהוֹן, וְאִתְקְרֵי בְּהוֹן, וְאִתְכַּסֵּי בְּהוֹן, וְדָר בְּהוֹן, כְּנִשְׁמְתָא לְגַבֵּי אֵבָרִים דְּגוּפָא. וּמַה רְבוֹן עָלְמִין, לֵית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ וְלָא אֲתָר יְדִיעַ, אֶלָּא בְּכָל סִטְרָא שׁוּלְטָנוּתֵיהּ. אוּף הָכִי לֵית לָהּ לְנִשְׁמְתָא שֵׁם יְדִיעַ, וְלָא אֲתָר יְדִיעַ, בְּכָל גּוּפָא אֶלָּא בְּכָל סִטְרָא שׁוּלְטָנוּתֵיהּ, וְלֵית אֵבֶר פָּנוּי מִנָּהּ.

861. כְּמוֹ הַסְּפִירוֹת, שֶׁכָּל סְפִירָה יֵשׁ לָהּ שֵׁם יָדוּעַ וּמִדָּה וּגְבוּל וּתְחוּם. וּבְאֵלּוּ הַשֵּׁמוֹת אֲדוֹן הָעוֹלָם הוּא מִתְפַּשֵּׁט, וּמוֹלֵךְ בָּהֶם, וְנִקְרָא בָּהֶם, וְנִתְכַּסֶּה בָּהֶם, וְגָר בָּהֶם, כַּנְּשָׁמָה אֵצֶל אֵבְרֵי הַגּוּף. וּמָה רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אֵין לוֹ שֵׁם יָדוּעַ, וְלֹא מָקוֹם יָדוּעַ, אֶלָּא בְּכָל צַד שִׁלְטוֹנוֹ – אַף כָּךְ אֵין לָהּ לַנְּשָׁמָה שֵׁם יָדוּעַ, וְלֹא מָקוֹם יָדוּעַ בְּכָל הַגּוּף, אֶלָּא בְּכָל צַד שִׁלְטוֹנָהּ, וְאֵין אֵיבָר פָּנוּי מִמֶּנָּה.

862. וּבְגִין דָּא, לֵית לְרַשְׁמָא לָהּ בְּזַזַד אֲתָר, דְּאִי לָאו הָא זָסֵר שׁוּלְטָנוּתָא בִּשְׁאַר אֵבָרִים. וְלָא לְאִתְקְרֵי לָהּ בִּשְׁמָא זַזַד, אוֹ בִּתְרֵין, אוֹ בְּג׳. לְמֵימַר דְּאִיהִי זָזְכְמָה מִבִּינָה, וְאִית לָהּ דַּעַת, וְלָא יַתִּיר. דְּאִי עָבִיד הָכִי, הָא זָסֵר לָהּ מִשְּׁאַר דַּרְגִּין.

862. וּמִפְּנֵי זֶה אֵין לְצַיֵּר אוֹתָהּ בְּמָקוֹם אֶחָד, שֶׁאִם לֹא הֲרֵי חָסֵר הַשִּׁלְטוֹן בִּשְׁאָר הָאֵיבָרִים. וְלֹא לִקְרֹא לָהּ בְּשֵׁם אֶחָד, אוֹ בִּשְׁנַיִם, אוֹ בִּשְׁלֹשָׁה, לוֹמַר שֶׁהִיא חָכְמָה מִבִּינָה וְיֵשׁ לָהּ דַּעַת, וְלֹא יוֹתֵר. שֶׁאִם עוֹשֶׂה כָּךְ, הֲרֵי חָסֵר לָהּ מִשְּׁאָר דְּרָגוֹת.

863. כָּל שֶׁכֵּן לְמָאנֵי עָלְמָא, דְּלֵית לְרַשְׁמָא לֵיהּ בַּאֲתָר יְדִיעַ, אוֹ לְאִתְקְרֵי לֵיהּ בִּשְׁמָהָן, אוֹ לְשַׁנָּאָה לֵיהּ בְּהוֹן, אוֹ (ס"א לשלשא) לְשַׁלְטָאָה לֵיהּ כְּגוֹן דַּרְגָּא דְּמֶרְכְּבְתָּא, דְּאִתְמַר בָּהּ קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ, דְּכָל דַּרְגִּין דְּכָל מַרְכְּבוֹת דִּילֵיהּ, אִינּוּן מְשׁוּלָּשִׁים, כְּגוֹן הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה, דְּאִינּוּן דְּמוּת אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, דְּאִינּוּן מֶרְכָּבָה לְאָדָם.

863. כָּל שֶׁכֵּן לַאֲדוֹן הָעוֹלָם שֶׁאֵין לְצַיֵּר אוֹתוֹ בְּמָקוֹם יָדוּעַ, אוֹ לִקְרֹא לוֹ בְּשֵׁמוֹת, אוֹ לִשְׁנוֹת לוֹ בָּהֶם, אוֹ (לְשַׁלֵּשׁ) לְהַשְׁלִיט לוֹ כְּמוֹ דַּרְגַּת הַמֶּרְכָּבָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. שֶׁכָּל הַדַּרְגּוֹת שֶׁל הַמֶּרְכָּבוֹת שֶׁלּוֹ הֵן מְשֻׁלָּשׁוֹת, כְּמוֹ הָאָבוֹת הֵן הֵן הַמֶּרְכָּבָה, שֶׁהֵם דְּמוּת אַרְיֵה שׁוֹר נֶשֶׁר, שֶׁהֵם מֶרְכָּבָה לְאָדָם, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו (יחזקאל א) וּדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם.

דְּאִתְּמַר עָלֵיהּ, (יחזקאל א) וּדְמוּת פָּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם. וּבִסִּטְרָא דְּנוּקְבָּא, אִינּוּן שַׁלְטִין עַל אָדָם, וְנוּקְבָּא אִיהִי מֶרְכָּבָה לְגַבֵּיהוּ. וּבְגִין דָּא אִתְּמַר עָלָהּ, קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ.

וּמִצַּד הַנְּקֵבָה הֵם שׁוֹלְטִים עַל אָדָם, וְהַנְּקֵבָה הִיא מֶרְכָּבָה לְגַבֵּיהֶם. וּמִפְּנֵי זֶה נֶאֱמַר עָלֶיהָ, קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ.

As we learned previously, everything that has a name is a vessel with the light of the Endless. Each one of the Sefirot has a name that defines the light of the Endless that operates from within it. The root of the name Sefira, ספירה, is ספר. It has the meaning of ‘counting’, ‘book’, and ‘border’. Every word variations that use the root ספר include, within its beginning, end and individual ‘story’.
The names of the Sefirot reveal their purpose. They were created by the Endless light as a special system to govern His Creation. There’s no place that doesn’t have the presence of the Endless light.
The Zohar teaches us that we should not think that the soul has a specific place in the body. Like the Endless light, the soul has a similar aspect over the body. It fills every single cell of the body with its light.
Everything in creation has the ten Sefirot and the light of the Endless that ‘animates’ it, meaning giving it existence in the physical world.

864. וְאוֹף הָכִי אַתְוָון, דְּאִינּוּן אַנְפִּין דְּזֵיוָן, מִשּׁוּלָּשִׁין, כְּגַוְונָא דָא: יד"ו. הו"י. וה"י. ה' רְבִיעָאָה, קְדוּשָׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. אִיהִי שְׁלָמִים דְּכֻלְּהוּ, לְאַשְׁלְמָא בְּכֻלְּהוּ שֵׁם יְדוֹ"ד. אֲבָל לְמָאנֵי דְּכֹלָּא, לֵית לְשַׁלְּשָׁא בֵּיהּ בִּשְׁמָהָן, וְלָא בְּאַתְוָון, אֶלָּא אִיהוּ אִתְקְרֵי בְּכָל שְׁמָהָן, וְלֵית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ. וְכָל שֵׁם וְשֵׁם אִסְתְּיַיד עָלֵיהּ, דְּאִיהוּ אֲדוֹן כָּל עָלְמִין. אִסְתְּיַיד עָלֵיהּ אֲדָנָי.

864. וְאַף כָּךְ הָאוֹתִיּוֹת, שֶׁהֵן פְּנֵי הַחַיּוֹת, מְשֻׁלָּשׁוֹת, כְּמוֹ זֶה: יה"ו. הו"י. וה"י. ה' רְבִיעִית – קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. הִיא שְׁלָמִים שֶׁל כֻּלָּם, לְהַשְׁלִים בְּכֻלָּם שֵׁם יְהוֹ"ה. אֲבָל לַאֲדוֹן הַכֹּל אֵין לְשַׁלֵּשׁ בּוֹ בְּשֵׁמוֹת וְלֹא בְּאוֹתִיּוֹת, אֶלָּא הוּא נִקְרָא בְּכָל הַשֵּׁמוֹת, וְאֵין לוֹ שֵׁם יָדוּעַ, וְכָל שֵׁם וְשֵׁם מֵעִיד עָלָיו שֶׁהוּא אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת. מֵעִיד עָלָיו אֲדָנָי.

865. וְלֵית דְּיַדְעִין דְּאִית בַּר נָשׁ, דְּיָרִית ג' מְאָה וְעֶשֶׂר עָלְמִין, הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (משלי ח) לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ. כְּפוּם דַּרְגָּא דִּילֵיהּ, דְּאִתְקְרֵי יֵשׁ מֵאַיִן. וְדָא זָכְמָה עִלָּאָה. וְאִית בַּר נָשׁ דְּלָא יָרִית אֶלָּא עָלְמָא זַד, כְּפוּם דַּרְגָּא דִּילֵיהּ, כְּמָה דְּאוֹקְמוּהָ, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בִּפְנֵי עַצְמוֹ. וְהָכִי יָרִית עָלְמִין כָּל בַּר נָשׁ מִיִּשְׂרָאֵל, כְּפוּם דַּרְגָּא דִּילֵיהּ לְעֵילָא. אֲבָל לְמָאנֵי עָלְמָא, לֵית לְרַשְׁמָא לֵיהּ עָלְמִין בְּזוּשְׁבָּן, אֶלָּא אֲדוֹן כָּל עָלְמִין, וְאֲדָנָ"י קָא סְתִיד עָלֵיהּ.

865. וְאֵין שֶׁיּוֹדְעִים שֶׁיֵּשׁ בֶּן אָדָם שֶׁיּוֹרֵשׁ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַעֲשָׂרָה עוֹלָמוֹת, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (משלי ח) לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ. כְּפִי הַדַּרְגָּה שֶׁלּוֹ, שֶׁנִּקְרֵאת יֵשׁ מֵאַיִן. וְזוֹ חָכְמָה עֶלְיוֹנָה. וְיֵשׁ בֶּן אָדָם שֶׁלֹּא יוֹרֵשׁ אֶלָּא עוֹלָם אֶחָד, כְּפִי הַדַּרְגָּה שֶׁלּוֹ, כְּמוֹ שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ, כָּל צַדִּיק וְצַדִּיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בִּפְנֵי עַצְמוֹ. וְכָךְ יוֹרֵשׁ עוֹלָמוֹת כָּל אָדָם מִיִּשְׂרָאֵל כְּפִי הַדַּרְגָּה שֶׁלּוֹ לְמַעְלָה. אֲבָל לַאֲדוֹן הָעוֹלָם אֵין לְצַיֵּר לוֹ עוֹלָמוֹת בְּחֶשְׁבּוֹן, אֶלָּא אֲדוֹן כָּל הָעוֹלָמוֹת, וַאדנָ"י הוּא מֵעִיד עָלָיו.

866. אוּף הָכִי יְהוָ"ה, מִנַּיְיהוּ תַּלְיָיא כָּל הַוָּיָין, וְאִיהוּ וְכָל הַוָּיָין דִּילֵיהּ, סָהֲדִין עַל מָארֵי עָלְמָא, דְּאִיהוּ הַוָּה קֹדֶם כָּל הַוָּיָין. וְאִיהוּ בְּתוֹךְ כָּל הַוָּיָה. וְאִיהוּ לְאַזַּר כָּל הַוָּיָה. וְדָא רָזָא, דְּסָהֲדִין הַוָּיָין עָלֵיהּ, הָיָה, הֹוֶה, וְיִהְיֶה.

866. אַף כָּךְ יְהוָ"ה, מִמֶּנּוּ תְּלוּיוֹת כָּל הַהֲוָיוֹת, וְהוּא וְכָל הַהֲוָיוֹת שֶׁלּוֹ מְעִידִים עַל אֲדוֹן הָעוֹלָם, שֶׁהוּא הָיָה קֹדֶם כָּל הַהֲוָיוֹת, וְהוּא בְּתוֹךְ כָּל הַוָּיָה, וְהוּא לְאַחַר כָּל הַוָּיָה. וְזֶה סוֹד שֶׁמְּעִידוֹת הַהֲוָיוֹת עָלָיו – הָיָה, הֹוֶה, וְיִהְיֶה.

The spiritual system that governs the worlds below has different names. The YHVH name is permutated to reveal different aspects of the light. YHV, יהו, is for the right of the Holy Throne. HVY, הוי, is for the left. VHY, והי, is for the center. ה is for the Malchut where it is all revealed and the name is changed to ADNY, אדני, because the vessel is different and includes judgments in it. The letters of YHVH, which is the highest name in our worlds, reveal the Endless light when we rearrange the letters. יהוה is היה, הוה, יהיה. The three words become ‘was’, ‘is’, and ‘will be’ to reveal a dimension beyond time and space. Proverb 8:21 “לְהַנְחִיל אֹהֲבַי יֵשׁ; וְאֹצְרֹתֵיהֶם אֲמַלֵּא” “That I may cause those that love me to inherit substance (יֵשׁ), and that I may fill their treasuries” The substance is יש, numerically 310. The same letters also spell שי, meaning a gift. The Zohar reveals that righteous people could inherit 310 worlds. Every Israelite can inherit one or more worlds according to their merits. These worlds are spiritual levels that allow righteous souls to continue their spiritual work on higher levels.

867. דִּינָא, בְּהִפּוּךְ אַתְוָון אֲדֹנָ"י. וּבְגִין דָּא אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, דִּינָא דְּמַלְכוּתָא דִּינָא. שֵׁם אֵ"ל סָהִיד עַל מָארֵי דְּכֹלָּא, דְּלֵית יְכוֹלֶת לְכָל שֵׁם, וַהֲוָיָה וְדַרְגָּא. כָּל שֶׁכֵּן לִשְׁאָר בְּרִיָּין, פָּזוּת מִנַּיְיהוּ. הֲדָא הוּא דִּכְתִיב, (דניאל ד) כְּלָא (דף רנ"ח ע"א) זַשִׁיבָין וּכְמִצְבְּיֵהּ עָבִיד בְּזֵזִיל שְׁמַיָּא וְגוֹ'. אֱלֹהִי"ם, סָעִיד עַל אֱלָהוּת דִּילֵיהּ, דְּאִיהוּ אֱלֹהִי"ם וְאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְאִיהוּ אֱלוֹהַּ עַל כֹּלָּא, וְלֵית אֱלוֹהַּ עָלֵיהּ. צְבָאו"ת, סָהִיד עָלֵיהּ כְּדִכְתִיב, וּכְמִצְבְּיֵהּ עָבִיד בְּזֵזִיל שְׁמַיָּא. שַׁדַּ"י, סָהִיד עָלֵיהּ, דְּכַד אִיהוּ אָמַר לְעוֹלָם דַּי עָמַד בִּתְזוּמֵיהּ, וְלָא אִתְפַּשָּׁט יַתִּיר. וְאוּף לְמַיָּא וְרוּזָא וְאֶשָּׁא.

867. דִּינָא בְּהִפּוּךְ אוֹתִיּוֹת – אֲדֹנָ"י. וּמִפְּנֵי זֶה אָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זִכְרוֹנָם לִבְרָכָה, דִּין הַמַּלְכוּת – דִּין. שֵׁם אֵ"ל מֵעִיד עַל אֲדוֹן הַכֹּל, שֶׁאֵין יְכֹלֶת לְכָל שֵׁם וַהֲוָיָה וְדַרְגָּה. כָּל שֶׁכֵּן לִשְׁאָר בְּרִיּוֹת פָּחוֹת מִמֶּנּוּ. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (דניאל ד) כְּלֹא נֶחְשָׁבִים וְכִרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בִּצְבָא הַשָּׁמַיִם וְגוֹ'. אֱלֹהִי"ם מֵעִיד עַל אֱלָהוּת שֶׁלּוֹ, שֶׁהוּא אֱלֹהִי"ם וֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְהוּא אֱלוֹהַּ עַל הַכֹּל, וְאֵין אֱלוֹהַּ עָלָיו. צְבָאו"ת מֵעִיד עָלָיו כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (שם) וְכִרְצוֹנוֹ עוֹשֶׂה בִּצְבָא הַשָּׁמַיִם. שַׁדַּ"י מֵעִיד עָלָיו, שֶׁכַּאֲשֶׁר הוּא אָמַר לָעוֹלָם דַּי, עָמַד בִּתְחוּמוֹ וְלֹא הִתְפַּשֵּׁט יוֹתֵר. וְגַם לַמַּיִם, וְרוּחַ וְאֵשׁ.

868. וְאוּף הָכִי, כָּל הַוָּיָה, וְשֵׁם, סָהֲדִין עָלֵיהּ. דְּכַד הַוָּה אִיהוּ יָזִיד קוֹדֶם דְּבָרָא עָלְמָא, אֲמַאי הַוָּה אִיהוּ צָרִיךְ לְאִתְקְרֵי בִּשְׁמָהָן אִלֵּין, אוֹ בִּשְׁאָר כִּנּוּיִין, כְּגוֹן (שמות לד) רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגוֹ',

868. וְאַף כָּךְ, כָּל הַוָּיָה וְשֵׁם מְעִידִים עָלָיו. שֶׁכַּאֲשֶׁר הָיָה הוּא יָחִיד קֹדֶם שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם, מַדּוּעַ הָיָה הוּא צָרִיךְ לְהִקָּרֵא בְּשֵׁמוֹת אֵלּוּ, אוֹ בִּשְׁאָר כִּנּוּיִים, כְּגוֹן (שמות לד) רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְגוֹ',

דַּיָּן אַמִּיץ וְזָזָק. וְסַגִּיאִין בְּכָל אִינּוּן שְׁמָהָן וְכִנּוּיִין, אִתְקְרֵי עַל שֵׁם כָּל עָלְמִין וּבְרִיָּין דִּלְהוֹן, לְאַזְזָאָה שׁוּלְטָנוּתֵיהּ עָלַיְיהוּ.

דַּיָּן, אַמִּיץ, חָזָק. וְרַבִּים בְּכָל אֵלּוּ שֵׁמוֹת וְכִנּוּיִים. אֶלָּא נִקְרָא עַל שֵׁם כָּל עוֹלָמוֹת וּבְרִיּוֹת שֶׁלָּהֶם, לְהַרְאוֹת שִׁלְטוֹנוֹ עֲלֵיהֶם.

The name of God in Malchut is אדני ADNY. The letters form the word דינא DYNA that means judgment. It tells us that in Malchut we have the aspect of judgments, good and bad, cause and effect and all that comes from it.

The name of God צבאות, is translated as 'armies'. This name controls the armies above and below. The Sefirot Netzach and Hod govern the armies of spiritual forces.
Each of God's names in the Torah represent different revelations of the Endless Light. The secret is in the letters and the nikkud (vowels) of the names.
All Torah translations use different descriptive names of God's name but they are all 100% wrong because you can not translate the energy levels revealed through the Hebrew letters and Nikkud.
The charts below show the names related to each Sefira. Remember that the name of the sefira reveals the type of vessel and the name of God related to it, the light that activates and 'works' through it.

Sefira	Name
Keter	אהיה
Chokmah	יה
Binah	יהוה
Daat	אהוה
Chessed	אל
Gevurah	אלהים
Tiferet	יהוה
Netzach	יהוה צבאות
Hod	אלהים צבאות
Yessod	אל זי, אל שדי
Malchut	אדני

There are more names and descriptive names of God for each level. I suggest the book שערי אורה - יוסף גקיטיליא, Shaare Orah by Yosef Gekitilia where you can find explanation and names for each of the ten Sefirot.

Original text in Hebrew (PDF format by DailyZohar). Click on the link to download (free).
ספר שערי אורה להורדה
The book in English. I found the link on Amazon but I can't tell how good is the English edition. (I usually don't value English translation and even in my English commentary I give the Aramaic and Hebrew strong presence so on the spiritual level you will get more.)
Gates of Light: Sha'are Orah (Sacred Literature Trust Series)
or
Gates of Light / Sha'Are Orah (Sacred Literature Series) (English and Hebrew Edition)
The book in Hebrew (the original text with additional notes).
http://www.seforimcenter.com/product.asp?cookiecheck=yes&numPageStartPosition=1&P_ID=4960&strPageHistory=cat&strKeywords=&strSearchCriteria=&PT_ID=197

869. **אוף הָכִי נִשְׁמְתָא,** (תיקונין כ"ד ע"א) **עַל שֻׁלְטָנוּתָא דְּכָל אֲבָרִים דְּגוּפָא, אַמְתִּיל לָהּ לְגַבֵּיהּ. לָאו דְּאִיהִי אַדְמְיָא לֵיהּ אִיהִי בְּעַצְמָהּ, דְּהוּא בָּרָא לָהּ, וְלֵית לֵיהּ אֱלוֹהַּ עָלֵיהּ דְּבָרָא לֵיהּ. וְעוֹד, נִשְׁמְתָא אִית לָהּ כַּמָּה שִׁנּוּיִים וּמִקְרִים וְסִבּוֹת, דְּאִתְקְרִיאוּ לָהּ. מַה דְּלָאו הָכִי לְמָאנֵי כֹּלָּא. וּבְגִין דָּא הִיא אַדְמְיָא בְּשֻׁלְטָנוּתָא דִּילָהּ עַל כָּל אֲבָרֵי גּוּפָא, אֲבָל לָא בְּמִלָּה אַזְדָּרָא.**

869. אַף כָּךְ הַנְּשָׁמָה, עַל שִׁלְטוֹן כָּל אֵבְרֵי הַגּוּף הִמְשִׁיל אוֹתָהּ אֶצְלוֹ. לֹא שֶׁהִיא דּוֹמָה לוֹ הִיא בְּעַצְמָהּ, שֶׁהוּא בָּרָא אוֹתָהּ, וְאֵין לוֹ אֱלוֹהַּ עָלָיו שֶׁבָּרָא אוֹתוֹ. וְעוֹד, הַנְּשָׁמָה יֵשׁ לָהּ כַּמָּה שִׁנּוּיִים וּמִקְרִים וְסִבּוֹת שֶׁקּוֹרִים לָהּ, מַה שֶּׁאֵין כָּךְ לַאֲדוֹן הַכֹּל. וּמִפְּנֵי זֶה הִיא דּוֹמָה בַּשִּׁלְטוֹן שֶׁלָּהּ עַל כָּל אֵבְרֵי הַגּוּף, אֲבָל לֹא בְּדָבָר אַחֵר.

870. **וְעוֹד,** (דברים ו) **שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, שֵׁם ע' רַבָּתִי, ד' מִן אֶחָ"ד רַבָּתִי, הַיְינוּ עֵ"ד, בֵּין שֵׁ"ם מִן שְׁמַע, א"זז מִן אֶזְ"ד.** (שמואל א יב) **עֵד יְיָ בָּכֶם. וְעַל כָּל אֶזְדָּ וְאֶזְדָּ דְּמִיזְדָּ אוֹתוֹ בָּעוֹלָם. וְעַל כֵּן אָמַר**

870. וְעוֹד, (דברים ו) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל – שֵׁם ע' רַבָּתִי, ד' מִן אֶחָ"ד רַבָּתִי, זֶהוּ עֵ"ד, בֵּין שֵׁ"ם מִן שְׁמַע, א"ח מִן אֶחָ"ד. (שמואל-א יב) עֵד ה' בָּכֶם. וְעַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד שֶׁמְּיַחֵד אוֹתוֹ בָּעוֹלָם. וְעַל כֵּן אָמַר דָּוִד, (תהלים

דָּוִד, (תהלים קד) אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיְיָ, (עיין לעיל רל"ו ע"ב) ש"מ מִן שְׂמַע, א"ז מִן אֶזֶן"ד, הֲרֵי אֶשְׂמַח.

קד) אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיְיָ. ש"מ מִן שְׂמַע, א"ח מִן אֶזֶן"ד, הֲרֵי אֶשְׂמַח.

871. וְעוֹד. ד' רַבָּתִי, ד' בָּתֵּי תְּפִילִין, דְּמָנַזּוּ לְהוֹן א"ז, וְאִתְעַטָּר בְּהוּ, וְאִינּוּן פָּאֵר עַל רֵישֵׁיהּ. וְאִינּוּן יהו"ה (ס"א יהה"ו), י' עַטָּרָא עַל ה', דְּאִיהִי בְּרַתָּא, וְהַיְינוּ (משלי ג) יְדוָ"ד בְּזוֹכְמָה יָסַד אָרֶץ, אַבָּא יָסַד בְּרַתָּא. ה', אִמָּא עִלָּאָה, עַטָּרָה עַל ו', דְּאִיהוּ בְּרָא, וְהַיְינוּ (משלי ג) כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה. בְּאִמָּא כּוֹנֵן בְּרָא. וְהַאי אִיהוּ דְּעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה, אֶלָּא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם.

871. וְעוֹד, ד' רַבָּתִי – אַרְבָּעָה בָּתֵּי תְּפִלִּין, שֶׁמְּנִיחַ אוֹתָם א"ח וּמִתְעַטֵּר בָּהֶם, וְהֵם פְּאֵר עַל רֹאשׁוֹ. וְהֵם יְהוָ"ה (יהה"ו), י' עֲטָרָה עַל ה', וְזוֹהִי בַּת, וְזֶהוּ (משלי ג) יְהוָ"ה בְּחָכְמָה יָסַד אָרֶץ. אַבָּא יָסַד בַּת. ה', אִמָּא עֶלְיוֹנָה, עֲטָרָה עַל ו', שֶׁהוּא בֵּן, וְזֶהוּ (משלי ג) כּוֹנֵן שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה. בְּאִמָּא כּוֹנֵן בֵּן. וְזֶהוּ שֶׁעוֹלָם הַבָּא אֵין בּוֹ לֹא אֲכִילָה וְלֹא שְׁתִיָּה, אֶלָּא צַדִּיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרָאשֵׁיהֶם.

Deuteronomy 6:4

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד

שְׁמַע ,יִשְׂרָאֵל: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ, יְהוָה אֶחָד

" Hear, O Israel: YHVH our God, YHVH is one."
We have studied many times before, about the power of the Shema Israel prayer. The Zohar teaches us that the two large letters עד spell 'witness'. The other letters of the two words spell אשמח, 'I will rejoice'.
1 Samuel 12: 5 " וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם עֵד יְהוָה בָּכֶם, וְעֵד מְשִׁיחוֹ הַיּוֹם הַזֶּה--כִּי לֹא מְצָאתֶם בְּיָדִי, מְאוּמָה; וַיֹּאמֶר, עֵד." "And he said to them, “YHVH is witness (עֵד) against you, and his anointed (Mashiach) is witness (עֵד) this day, that you have not found anything in my hand.” And they said, “He is witness (עֵד).”
YHVH is our witness and that means that he is always by our side, keeping account on all of our actions. This 'witnessing' process has great joy in it for those who are entitled to it.
King David in Psalms 104:34 announces the pleasure he takes with his meditations and the reward of joy (אֶשְׂמַח) that he receives from YHVH when he makes unification of the light and vessel.
" יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי; אָנֹכִי, אֶשְׂמַח בַּיהוָה " " May my meditation be pleasing to him, for I rejoice (אֶשְׂמַח) in YHVH."

872. וּבְרַתָּא אִיהִי תְּפִלָּה שֶׁל יַד, כֵּהָ"ה. י' קֶשֶׁר דִּילֵיהּ. ה' עִלָּאָה אִמָּא, תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא עַל רֹאשׁ תִּפְאֶרֶת. תְּפִלִּין דִּילֵיהּ, כְּסֵדֶר יְדוָ"ד, דְּאִיהוּ קַדֵּשׁ

872. וּבַת הִיא תְּפִלָּה שֶׁל יָד כֵּהָ"ה. י' קֶשֶׁר שֶׁלָּהּ. ה' עֶלְיוֹנָה אִמָּא, תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ עַל רֹאשׁ תִּפְאֶרֶת. תְּפִלִּין שֶׁלּוֹ כְּסֵדֶר יְהוָ"ה, שֶׁהוּא: קַדֵּשׁ לִי. וְהָיָה כִּי יְבִאֲךָ.

לִי. וְהָיָה כִּי יִבֹאֵךְ. שְׁמַע. וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ. אֲבָל בְּעָלְמָא דְּאָתֵי, הֲוָיוֹת בְּאֶמְצַע, דְּאִינּוּן ה׳ ה׳. וּבְגִין דָּא אָמַר הַנָּבִיא, (ירמיה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ״מִּתְהַלֵּל הַ״שְׂכֵל וְ״יָדוֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְדוָ״ד. וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מָארֵי מַתְנִיתִין, דְּאִית בְּרֵישָׁא אַתָּר, לְאָנָזָא תְּרֵי זוּגֵי דִּתְפִלֵּי. וְדָא זָכֵי לִתְרֵין פִּקּוּדִין, דְּאוֹקְמוּהָ עָלַיְיהוּ, לֹא כָּל אָדָם זוֹכֶה לִשְׁתֵּי שׁוּלְזָנוֹת.

שְׁמַע. וְהָיָה אִם שָׁמַע. אֲבָל בָּעוֹלָם הַבָּא הֲוָיוֹ״ת בָּאֶמְצַע, שֶׁהֵם ה׳ ה׳. וּמִפְּנֵי זֶה אָמַר הַנָּבִיא, (ירמיה ט) בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַ״מִּתְהַלֵּל הַ״שְׂכֵל וְ״יָדוֹעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהוָ״ה. וּמִפְּנֵי זֶה פֵּרוּשׁוֹ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שֶׁיֵּשׁ בָּרֹאשׁ מָקוֹם לְהָנִיחַ שְׁנֵי זוּגוֹת תְּפִלִּין. וְזֶה זוֹכֶה לִשְׁתֵּי מִצְוֹות שֶׁפֵּרְשׁוּ עֲלֵיהֶן, לֹא כָּל אָדָם זוֹכֶה לִשְׁנֵי שַׁלְחָנוֹת.

873. י׳ זָכְמָה. ה׳ בִּינָה. ו׳ עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא. ה׳ מַלְכוּת קַדִּישָׁא. רֵישָׁא דְּאִתְעַטָּר בְּאַרְבַּע אַתְוָון, דָּא כֶּתֶר רִיהֲטָא דְּרֵישָׁא דְּאַסְוַר לוֹן, וְכַסֵּי לוֹן. אַהֲבָה חֶסֶד קְרִיאַת שְׁמַע, דִּשְׁקִילָא לְאוֹרַיְיתָא, דְּאִתְיְיהִיבַת בִּימִינָא. תְּפִלִּין עוֹז, מִשְׂמָאלָא דִּגְבוּרָה. עַמּוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, כָּלִיל כֹּלָא, כַּנְפֵי דְּמִצְוָה, נֶצַח וְהוֹד, תְּכֵלֶת וְלָבָן. מִזּוּזָה רָשִׁים שַׁדַּי, צַדִּיק. וּשְׁכִינְתָּא תַּרְעָא דְּמִזּוּזָה, זֶה הַשַּׁעַר לַיְדוָ״ד.

873. י׳ –חָכְמָה, ה׳ –בִּינָה. ו׳ –הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי. ה׳ – מַלְכוּת קְדוֹשָׁה. הָרֹאשׁ שֶׁמִּתְעַטֵּר בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת זֶה כֶּתֶר הֶקֵּף הָרֹאשׁ שֶׁמְּסוֹבֵב אוֹתָם וּמְכַסֶּה אוֹתָם. אַהֲבָה חֶסֶד קְרִיאַת שְׁמַע, שֶׁשְּׁקוּלָה לַתּוֹרָה שֶׁנִּתְּנָה מִיָּמִין. תְּפִלִּין עוֹז, מִשְּׂמֹאל שֶׁל גְּבוּרָה. הָעַמּוּד הָאֶמְצָעִי כּוֹלֵל הַכֹּל, כַּנְפֵי הַמִּצְוָה, נֵצַח וְהוֹד, תְּכֵלֶת וְלָבָן. בַּמְּזוּזָה רָשׁוּם שַׁדַּי, צַדִּיק. וְהַשְּׁכִינָה שַׁעַר הַמְּזוּזָה, זֶה הַשַּׁעַר לַה׳.

874. וְעוֹד שׁ׳ תְּכֵלֶת רְצוּעוֹת. ד׳ קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִילִין מֵאֲזוּרוֹי. י׳ קֶשֶׁר דִּתְפִלִּין דְּיָד. וּבְגִין דָּא שַׁדַּ״י מִלְּבַר, יְדוָ״ד מִלְּגוֹ, דְּאִיהִי ד׳ פָּרְשִׁיָּין. דד׳ רָאשִׁין רֶמֶז לד׳ בָּתֵּי דִּתְפִילִין, שַׁדַּ״י אוֹת דִּילֵיהּ עוֹלֶה מִטַּטְרוֹ״ן.

874. וְעוֹד, ש׳ – שָׁלֹשׁ רְצוּעוֹת. ד׳ – קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין מֵאֲחוֹרָיו. י׳ – קֶשֶׁר שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד. וּמִפְּנֵי זֶה שַׁדַּ״י מִבַּחוּץ, יְהוָ״ה מִבִּפְנִים, שֶׁהִיא אַרְבַּע פָּרְשִׁיּוֹת. שֶׁל אַרְבָּעָה רָאשִׁים רֶמֶז לְאַרְבָּעָה בָּתֵּי הַתְּפִלִּין. שַׁדַּ״י, אוֹת שֶׁלּוֹ עוֹלֶה מִטַּטְרוֹ״ן.

Jeremiah 9:23

כִּי אִם-בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל, הַשְׂכֵּל וְיָדֹעַ אוֹתִי--כִּי אֲנִי יְהוָה

"but let him who boasts boast in this, that he understands and knows me, that I am YHVH"

The Tefilin of the head has four chambers with scrolls arranged in the order of YHVH to represent Central Column, Tiferet, Zeir Anpin. In the world to come, the H ה of Malchut is elevated to Binah and the name for that state is YHHV יהוה as in the verse above. For that reason, men wear two sets of Tefilin during the Morning Prayer. One set uses the order of יהוה YHVH and the second is worn after the prayer with the order of יהוה YHHV. It is okay to wear Tefilin throughout daylight time while praying and studying. It is also okay to wear both Tefilin on the head at the same time.

The unification of the upper Light through the Tefilin is achieved using the prayer of the Shema Israel.
The Holy name שדי, is connected to the Tefilin. The letter ש, numerically 300, represents the three straps of the Tefilin. The letter ד represents the knot of the head Tefilin at the back of the head. It has the shape of the letter ד. The letter י is for the knot of the hand Tefilin.

The mark on the head Tefilin is a letter ש but with four lines ש to represent the connection of the world below with the concealed light of YHVH that is inside the Tefilin. The name שדי (314) protects the 'gate' between the lower and upper levels. The archangel Metatron מטטרון (314) carries the prayers from the gate to the higher levels. The number 314 is related to Pi, 3.14 that we can associate with the Endless Light because of its uniqueness.
Deuteronomy 28:10
"וְרָאוּ כָּל-עַמֵּי הָאָרֶץ, כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא עָלֶיךָ; וְיָרְאוּ, מִמֶּךָּ"
"and all the peoples of the land see that the name of YHVH is called upon you, and they have been afraid (also awed) of you."
The Tefillin we wear put the name YHVH on top of our heads. They push away negativity and bring those who lack the light to have awe and desire it.

875. וְעוֹד. י׳ זָכְמָה קַדֵּשׁ לִי. ה׳ בִּינָה, וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ. ו׳ שְׁמַע, שִׁית תֵּיבִין, רְמִיזָא לְשִׁית סְפָרָן, שִׁית עַנְפִין דְּאִילָנָא, דְּכָלַל לוֹן תִּפְאֶרֶת. ה׳ וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ מַלְכוּת. אִלֵּין אִינּוּן דְּרֵישָׁא, דְּאִיהוּ כֶּתֶר, כ׳, (שמואל א ב) אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ.

875. וְעוֹד, י׳ חָכְמָה, קַדֵּשׁ לִי. ה׳ בִּינָה – וְהָיָה כִּי יְבִאֲךָ. ו׳ – שְׁמַע, שֵׁשׁ תֵּבוֹת, רוֹמֵז לְשֵׁשׁ סְפִירוֹת, שִׁשָּׁה עַנְפֵי הָאִילָן, שֶׁכּוֹלֶלֶת אוֹתָם תִּפְאֶרֶת. ה׳ – וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ, מַלְכוּת. אֵלּוּ הֵם שֶׁל הָרֹאשׁ, שֶׁהוּא כֶּתֶר, כ׳, (שמואל-א ב) אֵין קָדוֹשׁ כַּה׳ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ.

876. שַׁדַּי, רְמִיז רְצוּעֵי וּבָתֵּי וְקִשְׁרֵי דִּתְפִלִּין מִלְּבַר. אוּף הָכִי בַּמְזוּזָה, יְדוֹ"ד מִלְّגוֹ, שַׁדַּי מִלְּבַר, דְּאַרְבַּע רָאשִׁין עִם ד׳ רְמִיז לד׳ בָּתֵּי וּלְקֶשֶׁר תְּפִלִּין מֵאָזוֹר ד׳ כְּפוּלָה אוּף הָכִי ש׳ כְּפוּלָה, י׳ קֶשֶׁר דְּיָד כֵּהָה דְּאִיהוּ בַּיְתָא וְזַמִּישָׁאָה

876. שַׁדַּ״י, רָמוּז רְצוּעוֹת וּבָתֵּי וְקִשְׁרֵי הַתְּפִלִּין מִבַּחוּץ. אַף כָּךְ בַּמְּזוּזָה, יְהוָ״ה מִבִּפְנִים, שַׁדַּ״י מִבַּחוּץ, שֶׁל אַרְבָּעָה רָאשִׁים עִם ד׳, רֶמֶז לְאַרְבָּעָה בָּתִּים וּלְקֶשֶׁר תְּפִלִּין מֵאָחוֹר. ד׳ כְּפוּלָה, אַף כָּךְ ש׳ כְּפוּלָה, י׳ קֶשֶׁר שֶׁל יָד כֵּהָה, שֶׁהוּא בַּיִת

ד׳ (ס"א י') דְּשַׁדַּ"י אִיהוּ מוּזָזָא דְּאוּקְמוּהָ עָלֵיהּ בַּמָּקוֹם שֶׁמּוּזָזוֹ שֶׁל תִּינוֹק רוֹפֵס בּוֹ, וְדָא תִּינוֹק יוֹנֵק מִשְּׁדֵי אִמּוֹ שַׁדַּ"י.

חֲמִישִׁי. ד׳ (י') שֶׁל שַׁדַּ"י הוּא מוֹחַ, שֶׁפֵּרְשׁוּהוּ עָלָיו, בְּמָקוֹם שֶׁמּוֹחוֹ שֶׁל תִּינוֹק רוֹפֵס בּוֹ, וְהוּא תִּינוֹק יוֹנֵק מִשְּׁדֵי אִמּוֹ, שַׁדַּ"י.

877. תְּפִלִּין דְּמָארֵי עָלְמָא, כֶּתֶר. וּמַאי נִיהוּ כֶּתֶר דְּמָארֵי עָלְמָא. יְדֹו"ד. דְּאִיהוּ: י׳ חָכְמָה. ה׳ בִּינָה. ו׳ תִּפְאֶרֶת. כְּלִיל שִׁית סְפִירִין. ה׳ מַלְכוּת. וּבְגִין דָּא (שמואל ב ז) וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל (דברים ד) כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרוֹבִים אֵלָיו, כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו. אַרְבַּע קְרָאֵי, כְּלִהוּ רְשִׁימִין בְּכ׳, רָזָא דְּאָת כ׳: י׳ י׳. דְּאִיהִי י׳ י׳ מִן יְאֲהַדּוֹנָהִי, (במדבר ז) עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ, כ׳ מִן כֶּתֶר, כְּלִילָא מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן, כְּלִילָן מֵעֵילָא לְתַתָּא, וּמֵעֶשֶׂר סְפִירָאן מִתַּתָּא לְעֵילָא.

877. תְּפִלִּין שֶׁל אֲדוֹן הָעוֹלָם – כֶּתֶר. וּמַהוּ הַכֶּתֶר שֶׁל אֲדוֹן הָעוֹלָם? שֵׁם יְהוֹ"ה, שֶׁהוּא: י׳ – חָכְמָה. ה׳ – בִּינָה. ו׳ – תִּפְאֶרֶת, כּוֹלֶלֶת שֵׁשׁ סְפִירוֹת. ה׳ – מַלְכוּת. וּמִפְּנֵי זֶה, (שמואל-ב ז) וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל. (דברים ד) כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּה׳ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו. אַרְבָּעָה פְּסוּקִים, כֻּלָּם רְשׁוּמִים בְּכ׳. סוֹד הָאוֹת כ׳ – י׳ י׳. שֶׁהוּא י׳ י׳ מִן יְאֲהַדּוֹנָהִי, (במדבר ז) עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ. כ׳ מִן כֶּתֶר, כְּלוּלָה מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת, כְּלוּלוֹת מִמַּעְלָה לְמַטָּה, וּמֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת מִמַּטָּה לְמַעְלָה.

The Tefilin of the Creator of the world is Keter and it is the ten Sefirot revealed through the name YHVH: Yod – Chokmah, H – Binah, V - Zeir Anpin (Six Sefirot of Chessed to Yessod), H - Malchut. Deuteronomy 4:7 “כִּי מִי-גוֹי גָּדוֹל, אֲשֶׁר-לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו, כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל-קָרְאֵנוּ אֵלָיו” “For what great nation is there that has a god so near to it as YHVH our God is to us, whenever we call upon him?” The Israelites have a connection to the Hebrew letters and YHVH. The other nations don’t have that because they refused to receive the Torah. The verse teaches us that YHVH is close to us when we call on Him. Most people don’t feel God close to them and we read the explanation in Psalms 145:18 “קָרוֹב יְהוָה, לְכָל-קֹרְאָיו– לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֵהוּ בֶאֱמֶת” “YHVH is near to all who call on Him, to all who call on Him in truth” God is truth, אמת, that is represented by the central column. When we make the connection with pure and true hearts, we merit to have YHVH close to us.

878. וְאִלֵּין אִינּוּן, (תהלים קמח) וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם, מַיִם עֶלְיוֹנִים זְכָרִים, מַיִם תַּחְתּוֹנִים נְקֵבוֹת. וְעָלַיְיהוּ אָמַר רִבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתַּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שַׁיִשׁ טָהוֹר, אַל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם, שֶׁמָּא תִּסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. דְּלָאו אִינּוּן מַיִם כְּמַשְׁמָעָן. אֶלָּא אִיהוּ אוֹר נוֹבֵעַ. וּבְגִין דָּא, אִדְּמוּ לְמַיִם נוֹבְעִים. וְהַאי נְהוֹרָא לֵית לֵיהּ פָּסָק, וְלָא קְצוּץ, וּפָרוּד. וּבְגִין דְּאִינּוּן מִכֶּתֶר, אִתְקְרִיאָן שֶׁאֵין

878. וְאֵלּוּ הֵם: (תהלים קמח) וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם, מַיִם עֶלְיוֹנִים – זְכָרִים, מַיִם תַּחְתּוֹנִים – נְקֵבוֹת. וַעֲלֵיהֶם אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו: כְּשֶׁתַּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שַׁיִשׁ טָהוֹר, אַל תֹּאמְרוּ מַיִם מַיִם, שֶׁמָּא תִּסְתַּכְּנוּ בְּנַפְשְׁכֶם. שֶׁאֵינָם מַיִם כְּמַשְׁמָעָם, אֶלָּא הוּא אוֹר נוֹבֵעַ, וּמִפְּנֵי זֶה נִדְמוּ לְמַיִם נוֹבְעִים, וְזֶה הָאוֹר אֵין לוֹ הֶפְסֵק, וְלֹא קִצּוּץ וּפֵרוּד. וּמִפְּנֵי שֶׁהֵם מִכֶּתֶר, נִקְרְאוּ שֶׁאֵין

לָהֶם סוֹף, דְּכֶתֶר אֵין סוֹף אִתְקְרֵי. (ע"כ רעיא מהימנא).

879. (דף רנ"ח ע"ב) (במדבר כ"ח) **וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה** לְרֵיזַז נִיזוּזַז לַיְיָ. תָּא זְוֵוי, בְּפָסַזז כְּתִיב, **וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עוֹלָה לַיְיָ. וְהָכָא לָא כְּתִיב אִשֶּׁה,** (דהא ביומא דא אשה לא כתיב ביה) **אֶלָּא וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה. מַאי טַעְמָא. יוֹמָא דָא, יוֹמָא דְּעַיְילַת כַּלָּה לְזוּוּפָה אִיהוּ. וְיִשְׂרָאֵל מָנוּ יוֹמִין דְּדַכְיוּ. יוֹמִין וְשָׁבוּעִין, וְאִתְכְּלִילוּ וְעָאלוּ בְּיוֹמִין דְּדַכְיוּ. וְהִיא נַפְקַת מִכָּל סִטְרָא בִּישָׁא, וְנַטְרַת יוֹמֵי דַכְיוּ כַּדְקָא זְוֵוי. וְרָזָא דָא, מַלְכָּא טַעֲם בְּתוּלָה טָעִים. בְּגִין כָּךְ לָא כְּתִיב בֵּיהּ אִשֶּׁה, דְּהָא אַזְוָרָא לָא קָרִיב לְמַשְׁכְּנָא, וְהָא אִתְרְזַזְק מִתַּמָּן. וְעַל דָּא אִשִּׁים לָאו הָכָא, וְלָאו אִצְטְרִיכוּ לְהָכָא, וְיִשְׂרָאֵל מְרַזְזָקָן אִינּוּן מִן סִטְרָא בִּישָׁא.** (ומנן יומין דדכיו, יומין ושבועין, ואתכלילו ועאלו ביומין דדכיו). **אָמַר רִבִּי אַבָּא, עֲדַיִין צְרִיכִין אֲנָן לְפָתְזָא דָא לְמִפְתַּזז.**

879. וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַה' (במדבר כח). בֹּא וּרְאֵה, בְּפֶסַח כָּתוּב וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַה'. וְכָאן לֹא כָתוּב אִשֶּׁה (שֶׁהֲרֵי בְּיוֹם זֶה אִשֶּׁה לֹא כָתוּב בּוֹ), אֶלָּא וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה. מָה הַטַּעַם? יוֹם זֶה, יוֹם שֶׁנִּכְנֶסֶת כַּלָּה לְחֻפָּה הוּא, וְיִשְׂרָאֵל מוֹנִים יְמֵי טָהֳרָה, יָמִים וְשָׁבוּעוֹת, וְנִכְלָלִים וְנִכְנָסִים בִּימֵי הַטָּהֳרָה. וְהִיא יוֹצֵאת מִכָּל צַד רַע, וְשׁוֹמֶרֶת יְמֵי טָהֳרָה כְּמוֹ שֶׁרָאוּי. וְסוֹד זֶה, הַמֶּלֶךְ טַעַם בְּתוּלָה טוֹעֵם. מִשּׁוּם כָּךְ לֹא כָתוּב בּוֹ אִשֶּׁה, שֶׁהֲרֵי אַחַר לֹא קָרֵב לַמִּשְׁכָּן, וְהֲרֵי מִתְרַחֵק מִשָּׁם. וְעַל כֵּן אִשִּׁים לֹא כָאן, וְלֹא צְרִיכִים לְכָאן, וְיִשְׂרָאֵל מְרַחֲקִים הֵם מִצַּד רַע (ומוֹנִים יְמֵי טָהֳרָה, יָמִים וְשָׁבוּעוֹת, וְנִכְלָלִים וְנִכְנָסִים בִּימֵי הַטָּהֳרָה). אָמַר רַבִּי אַבָּא, עֲדַיִן צְרִיכִים אֲנַחְנוּ לְפֶתַח זֶה לִפְתֹּחַ.

Psalms 148:4 "הַלְלוּהוּ, שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם; וְהַמַּיִם, אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם" "Praise Him, highest heavens, and the waters that are above the heavens!" The Zohar explains that the water above the heavens refers to the fountain of light coming out from the Endless through Keter. The flowing light from Keter has the aspect of water because the Light, like water, has the 'desire' to go deep down to the lower levels and spread evenly using any and every channel available. The flow of light is Endless because if it stops for one 'heartbeat' the entire creation will cease to exist in an instant. The whole Creation is a thought of God and the only 'real' thing is the Hebrew letters, which provide a link from an existing 'particle' or detail in the Creator's thought to the energy source, that preserve and maintain it. A friend (thank you M.O.) shared with me an interesting article titled "Is The Universe A Hologram? Physicists Say It's Possible" about the String Theory and holographic universe. I quote; (the comments in parenthesis and the bold made by me). "They have numerically confirmed, perhaps for the first time, something we were fairly sure had to be true, but was still a conjecture — namely that the thermodynamics of certain black holes can be reproduced from a lower-dimensional universe," says Leonard Susskind, a theoretical physicist at Stanford University in California who was among the first theoreticians to explore the idea of holographic universes. Neither of the model universes explored by the Japanese team resembles our own, Maldacena notes. The

cosmos with a black hole has ten dimensions, with eight of them forming an eight-dimensional sphere (Chokhmah to Yessod). The lower-dimensional, gravity-free one has but a single dimension (Keter), and its menagerie of quantum particles resembles a group of idealized springs, or harmonic oscillators, attached to one another." Whatever they call 'lower-dimension' is actually the highest level because it's the source, the spring, which is Keter. Malchut is the 'Black Hole'. Link to the complete article: http://www.huffingtonpost.com/2013/12/11/universe-hologram-physicists_n_4428359.html?utm_hp_ref=tw If scientists were to study Kabbalah and the Tree of Life, they would find it easier to understand the world around them. The Zohar teaches us that the upper waters are ten Sefirot of direct light, אור ישר, and male aspect. The lower waters are the ten Sefirot of returning light, אור חוזר, with female aspect. The male aspect means seed level, giving, and channeling. The female aspect is the desire to receive, vessel, fruitfulness, and manifestation. When we understand and follow the system of the ten Sefirot, we connect to the Endless light and the thought of Creation. With that, we make sure that our 'particle' of existence has a significant and continuous presence.

880. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֲרִימִית יְדֵי בְּצַלּוּ לְמַאן דְּבָרָא עָלְמָא, וְרָזָא דָא, אַשְׁכְּזָן בְּסִפְרֵי קַדְמָאֵי, אִשִּׁים אִינּוּן בְּאֶמְצָעִיתָא, וְאַתְיָין בְּסִטְרָא דָא וּבְסִטְרָא דָא, אִדַּבְּקוּ בְּאִילָנָא דְּדַעַת טוֹב וָרָע, אִדַּבְּקָן בְּרָע, וְאִדַּבְּקָן בְּטוֹב. וּבְגִין כָּךְ, בִּשְׁאַר יוֹמִין כְּתִיב בְּהוּ אִשֶּׁה עוֹלָה. אֲבָל בְּהָנֵי יוֹמָא, דְּאִילָנָא דְּזַזֵּי קַיְּימָא, וְלָא אַזְזָרָא, לֵית אֲנָן צְרִיכִין לְאִשֶּׁה, וְלָא אִצְטְרִיךְ לְמֶהֱוֵי תַּמָּן. וְיוֹמָא דָא, יוֹמָא דְּאִילָנָא דְּזַזֵּי אִיהוּ, וְלָא דְּדַעַת טוֹב וָרָע. וּבְגִין דָּא, וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיזַז נִיזוּזַז לַיְיָ, וְלָא אִשֶּׁה לַיְיָ עוֹלָה. וְעוֹלָה, לָשׁוֹן (נ"א לשם) עוֹלָה, כְּמָה דְּאִתְּמַר, וְהָא אִתְעַרְנָא מִכֹּל דְּפָרִים בְּנֵי בָקָר, וְכָל הַהוּא קָרְבָּן.

880. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, הֵרַמְתִּי יָדַי בִּתְפִלָּה לְמִי שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם, וְסוֹד זֶה מָצָאנוּ בְּסִפְרֵי הָרִאשׁוֹנִים. אִשִּׁים הֵם בָּאֶמְצַע, וּבָאִים בְּצַד זֶה וּבְצַד זֶה, נִדְבָּקִים בְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע. נִדְבָּקִים בָּרָע וְנִדְבָּקִים בַּטּוֹב. וּמִשּׁוּם כָּךְ בִּשְׁאָר הַיָּמִים כָּתוּב בָּהֶם אִשֶּׁה עוֹלָה, אֲבָל בְּאֵלּוּ הַיָּמִים שֶׁעֵץ הַחַיִּים קַיָּם וְלֹא אַחֵר, אֵין אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְאִשֶּׁה, וְלֹא צָרִיךְ לִהְיוֹת שָׁם. וְיוֹם זֶה יוֹם שֶׁל עֵץ הַחַיִּים הוּא, וְלֹא שֶׁל דַּעַת טוֹב וָרָע. וּמִפְּנֵי זֶה, וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַה׳, וְלֹא אִשֶּׁה לַה׳ עוֹלָה. וְעוֹלָה לְשׁוֹן (לְשֵׁם) עוֹלָה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וַהֲרֵי הֵעַרְנוּ דְּבָרִים שֶׁל פָּרִים בְּנֵי בָקָר, וְכָל אוֹתוֹ קָרְבָּן.

881. (במדבר כ"ט) וּבַזּוּזָדֵשׁ הַשְּׁבִיעִי, כְּמָה דְּאִתְּמַר, יוֹמָא דְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה, דִּינָא דְּכָל עָלְמָא, דִּינָא תַּקִּיפָא, וְדִינָא רַפְיָא. וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה, וְהִקְרַבְתֶּם מִבָּעֵי לֵיהּ, כִּשְׁאַר כָּל יוֹמִין, מַאי וַעֲשִׂיתֶם. אֶלָּא בְּיוֹמָא דָא, (בראשית כז) וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים כְּתִיב.

881. וּבַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי (במדבר כט), כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, יוֹם שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה דִּין שֶׁל כָּל הָעוֹלָם, דִּין חָזָק וְדִין רָפֶה. וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה?! וְהִקְרַבְתֶּם הָיָה צָרִיךְ לוֹ, כִּשְׁאָר כָּל הַיָּמִים! מַהוּ וַעֲשִׂיתֶם? אֶלָּא בְּיוֹם זֶה כָּתוּב (בראשית כז) וַעֲשֵׂה לִי מַטְעַמִּים. כַּמָּה מַטְעַמִּים וְתַבְשִׁילִים עוֹשִׂים יִשְׂרָאֵל

כַּמָּה מַטְעַמִּים וְתַבְשִׁילִים עָבְדוּ יִשְׂרָאֵל בְּהָנֵי יוֹמֵי, בְּעוֹד דִּמְקַטְרְגָא אָזִיל לְפַשְׁפָּשָׁא בְּזוּבִין דְּעָלְמָא. וְעַל דָּא לָא כְּתִיב וְהִקְרַבְתֶּם, אֶלָּא וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה. וְלָא אִשֶּׁה עוֹלָה. וְכֵן בְּכָל שְׁאַר יוֹמִין, (ס"א בקרבנין) לָא כְּתִיב אִשֶּׁה, דְּלֵית לוֹן זוּלָקָא בְּכָל הָנֵי יוֹמֵי. כָּל שֶׁכֵּן בְּהַאי יוֹמָא, דַּאֲנָן עָבְדִין מַטְעַמִּים וְתַבְשִׁילִים בְּלָא דַּעְתָּא דְּסִטְרָא אַזְרָא, דְּהָא יִצְזָק בְּשַׁדֵּר לֵיהּ לְצוּד צֵידָה דְּזוּבִין דְּבְנֵי עָלְמָא, וּלְאַיְתָאָה לְגַבֵּיהּ.

בְּאִלּוּ הַיָּמִים, בְּעוֹד שֶׁהַמְקַטְרֵג הוֹלֵךְ לְפַשְׁפֵּשׁ בַּחֲטָאֵי הָעוֹלָם. וְעַל כֵּן לֹא כָתוּב וְהִקְרַבְתֶּם, אֶלָּא וַעֲשִׂיתֶם עוֹלָה, וְלֹא אִשֶּׁה עֹלָה. וְכֵן בְּכָל שְׁאָר הַיָּמִים (בַּקָּרְבָּנוֹת) לֹא כָתוּב אִשֶּׁה, שֶׁאֵין לָהֶם חֵלֶק בְּכָל אֵלּוּ הַיָּמִים. כָּל שֶׁכֵּן בְּזֶה הַיּוֹם, שֶׁאֲנַחְנוּ עוֹשִׂים מַטְעַמִּים וְתַבְשִׁילִים בְּלִי דַּעַת הַצַּד הָאַחֵר, שֶׁהֵרֵי יִצְחָק שׁוֹלֵחַ אוֹתוֹ לָצוּד צֵידָה שֶׁל חֲטָאֵי בְּנֵי הָעוֹלָם וּלְהָבִיא אֵצְלוֹ.

On the holy day of Shavuot, the Torah asks to bring different kinds of sacrifices. Numbers 28:27 "וְהִקְרַבְתֶּם עוֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיהוָה" "but ye shall present a burnt-offering for a sweet savor unto YHVH" On Passover the sacrifices described as (Numbers 28:19) "וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהוָה" "but ye shall present an offering made by fire" The English translation cannot reveal the secret, but the Zohar explains that on Shavuot we receive the Torah after a cleansing process of seven weeks. The type of sacrifice is on a higher level because on that day we achieve purification and Malchut can have unification with Zeir Anpin. The bride comes to the groom after seven pure days in order to have pure unification and connect to the life aspect that is Binah. We have six days to work on our vessels and prepare it for unification with the Light of Shabbat. When we prepare it properly, we can elevate to Binah and connect to the life of the Tree of Life. Without a good and pure vessel, we stay at the lower level of Tree of Knowledge Good and Bad.

882. וּבְעוֹד דְּאִיהוּ אָזִיל, יִשְׂרָאֵל נַטְלֵי עֵיטָא בִּרְבִקָה, וְעַבְדִין כָּל אִינּוּן פּוּלְזָנִין, כָּל אִינּוּן צְלוֹתִין, מְזַמְּנֵי שׁוֹפָר וְתַקְעִין לֵיהּ, בְּגִין לְאַתְעָרָא רַזְזַמֵּי. וְהָא אוּקִימְנָא, (בראשית כז) וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ, דְּאָתֵי (ס"א דאכל) מֵרָזוּקָ, מִגּוֹ אַתָּר דְּזַמְּרָא עַתִּיקָא, וְשָׁתֵי. וְאַטְעִים לֵיהּ, וְזַדֵּי. וְאַזַּר כַּף מְבָרֵךְ לֵיהּ בְּכַמָּה בִּרְכָאן, וְאַעְבַּר עַל זוּבוּי. מַה כְּתִיב, (בראשית כז) וַיְהִי אַךְ יָצוֹא יָצָא יַעֲקֹב וְעֵשָׂו אָזְזִיו בָּא מִצֵּדוֹ, טָעִין מִכַּמָּה טוּעֲנֵי כְּמָה דְּאִתְמַר, וְהָא אוּקִימְנָא מִלָּה.

882. וּבְעוֹד שֶׁהוּא הוֹלֵךְ, יִשְׂרָאֵל לוֹקְחִים עֵצָה מֵרִבְקָה וְעוֹשִׂים כָּל אֵלּוּ הָעֲבוֹדוֹת, כָּל אֵלּוּ הַתְּפִלּוֹת, מְזַמְּנִים שׁוֹפָר וְתוֹקְעִים בּוֹ כְּדֵי לְעוֹרֵר רַחֲמִים. וְהֵרֵי בֵּאַרְנוּ, (שם) וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיֵּשְׁתְּ, שֶׁבָּא (שֶׁאָכַל) מֵרָחוֹק, מִתּוֹךְ מְקוֹם הַיַּיִן הָעַתִּיק, וְשׁוֹתֶה. וְטוֹעֵם אוֹתוֹ, וְשָׂמֵחַ. וְאַחַר כָּךְ מְבָרֵךְ אוֹתוֹ בְּכַמָּה בְּרָכוֹת, וּמַעֲבִיר עַל חֲטָאָיו. מַה כָּתוּב? (שם) וַיְהִי אַךְ יָצוֹא יָצָא יַעֲקֹב, וְעֵשָׂו אָחִיו בָּא מִצֵּידוֹ. טָעוּן מִכַּמָּה מַשָּׂאוֹת כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר, וְהֵרֵי בֵּאַרְנוּ הַדָּבָר.

883. וּבְגִין כָּךְ אִיהוּ יוֹמָא דִּיבָבָא, וְקָרְבָּנָא אִיהוּ עוֹלָה. אֵיל אֶזֶוד, כְּמָה דְּאִתְמַר, בְּגִין אֵילוֹ

883. וּמִשּׁוּם כָּךְ הוּא יוֹם שֶׁל יְבָבָה, וְהַקָּרְבָּן הוּא עוֹלָה. אַיִל אֶחָד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, מִפְּנֵי אֵילוֹ שֶׁל יִצְחָק. וּשְׂעִיר עִזִּים

דְּיִצְזָק. וּשְׁעִיר עִזִּים אֶזֶד לְזַזָּאת, שׁוּזַד לְסַמָּאֵל לְכַפָּרָה (לתברא) אַנְפּוֹי, בְּהַהוּא בְּכִיָּה דְּאִיהוּ בָּכֵי בְּהַאי יוֹמָא, כֵּיוָן דְּזָזְמֵי דְּלָא אִתְעָבִיד רְעוּתֵיהּ, וְהָא לְמַגָּנָא צַד צֵידָה. כְּמָה דְּאִתְּמַר. כְּגַוְונָא דָּא יוֹמָא דְּכִפּוּרֵי, וְהָא כְּתִיב בְּפָרָשַׁת אֱמוֹר.

אֶחָד לְחַטָּאת, שׁוּחַד לְסָמָאֵל לְכַפֵּר (לְשַׁבֵּר) פָּנָיו בְּאוֹתָהּ בְּכִיָּה שֶׁהוּא בּוֹכֶה בְּזֶה הַיּוֹם כֵּיוָן שֶׁרוֹאֶה שֶׁלֹּא נַעֲשָׂה רְצוֹנוֹ וְהֲרֵי לְחִנָּם צָד צֵידָה, כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּאֵר. כְּמוֹ כֵן יוֹם הַכִּפּוּרִים, וַהֲרֵי כָּתוּב בְּפָרָשַׁת אֱמֹר.

884. (במדבר כ"ט) וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם וְגוֹ'. רִבִּי אַבָּא פָּתַח, (בראשית ח) וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגוֹ', תָּא חֲזֵי, כָּל הָנֵי יוֹמִין, אַזְכַּת אִימָּא עַל בְּנָיָא, בְּגִין דְּלָא יִשְׁלוֹט סִטְרָא אַחֲרָא עָלַיְיהוּ, וּבְגִין לְשַׁזָּבָא לוֹן. כֵּיוָן דְּאִשְׁתְּזִיבוּ בְּנָהָא, וְהָא יַתְבִּין בְּסֻכּוֹת, מִתְנַטְּרִין בְּנִטּוּרָא. יוֹמָא קַדְמָאָה, וְיוֹמָא תִּנְיָנָא, פַּקְדַת לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, לְמֶעְבַּד סְעוּדָתָא לְמָנָן דְּשָׁאַר עַמִּין, וְאִיהִי לָא שַׁרְיָא תַּמָּן. בְּיוֹמָא תְּלִיתָאָה, דְּאִיהוּ י"ז לַזּוֹדֶשׁ, שָׁרְיָאת לְמִשְׁרֵי עָלַיְיהוּ. הָדָא הוּא דִּכְתִיב, וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחוֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט, טוּרִין דְּכָל לָוָוטִין וּמְרָדִין שָׁרָאן בְּגַוָוּיְיהוּ.

884. וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם וְגוֹ' (במדבר כט). רִבִּי אַבָּא פָּתַח, (בראשית ח) וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וְגוֹ'. בֹּא וּרְאֵה, כָּל אֵלּוּ הַיָּמִים הוֹלֶכֶת אִמָּא עַל הַבָּנִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁלֹט הַצַּד הָאַחֵר עֲלֵיהֶם וּבִכְדֵי לְהַצִּיל אוֹתָם. כֵּיוָן שֶׁנִּצְּלוּ בָּנֶיהָ וַהֲרֵי יוֹשְׁבִים בַּסֻּכּוֹת, שְׁמוּרִים בִּשְׁמִירָה, יוֹם רִאשׁוֹן וְיוֹם שֵׁנִי צִוְּתָה לָהֶם לְיִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת סְעוּדָה לְמִמֵּנֵי שְׁאָר הָעַמִּים, וְהִיא לֹא שׁוֹרָה שָׁם. בְּיוֹם שְׁלִישִׁי, שֶׁהוּא י"ז לַחֹדֶשׁ, מַתְחִילָה לִשְׁרוֹת עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שֶׁכָּתוּב וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ עַל הָרֵי אֲרָרָט. הָרִים שֶׁכָּל קְלָלוֹת וְיִסּוּרִים שְׁרוּיִים בְּתוֹכָם.

In the seventh month, we come to Rosh Hashanah and there is a special instruction about the offerings on that day. Numbers 29:2 " וַעֲשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ, לַיהוָה" "and you shall make a burnt offering, for a pleasing aroma to YHVH" The different word here is 'וַעֲשִׂיתֶם', 'and you shall make'. The Zohar reveals that on that day Isaac asked Esau to go out for a hunt and make for him delicious food so he can bless him. Genesis 27:4 " וַעֲשֵׂה-לִי מַטְעַמִּים כַּאֲשֶׁר אֶהָבְתִּי, וְהָבִיאָה לִּי–וְאֹכֵלָה: בַּעֲבוּר תְּבָרֶכְךָ נַפְשִׁי, בְּטֶרֶם אָמוּת." "and prepare a savory dish for me such as I love, and bring it to me that I may eat, so that my soul may bless you before I die" Isaac sending out Esau is the aspect of letting the prosecutor go 'hunting' for the impure actions of the people and prepare them for prosecution. Isaac is the aspect of the left column and he gave permission to the other side to bring the impurities of the people before the upper court. The Sulam commentary explains that the upper three Sefirot of the left column are released to the other side to awaken judgments. Jacob, with his purity, stayed back and prepared the food that is the prayers and the Shofar blowing that reveal the aspect of mercy. With the Shofar blowing the power of the left side over the upper three Sefirot is lessened and gets confused. When this happens, the good food that Jacob brings with the power of Mercy takes over the judgment of the left. The prayers and Shofar blowing on Rosh Hashanah are important tools that elevate

and become the pleasant aroma before YHVH, turning judgment into mercy. It is better to make 'food' of mercy during the year so when we come to Rosh Hashanah, the other side cannot find our impurities and release judgment on us. Since we can't tell for certain that we didn't hurt others unknowingly, we should make our best 'food' on Rosh Hashanah.

885. אָמַר רִבִּי אֶלְעָזָר, יוֹבָא קַדְמָאָה דְּזַגִּ, לָא שַׁרְיָא עָלַיְיהוּ, וְלָא יוֹבָא תִּנְיָינָא, אֶלָּא יוֹבָא תְּלִיתָאָה, דְּאוֹסִיף וְגָרַע שַׁרְיָא עָלַיְיהוּ, אוֹסִיף אַתְוָון, וְגָרַע קָרְבְּנִין. דִּכְתִיב עַשְׂתֵּי עָשָׂר וְגוֹ׳. וְהָכִי אִתְזְוֵי לְרַע עַיִן, בְּגִין דְּיוֹבָא קַדְמָאָה וְיוֹבָא תִּנְיָינָא זֶדְוָה דִּבְנָהָא, וְאִינּוּן מְסַלְּגֵי עִדָּאן לוֹן. מִיּוֹבָא תְּלִיתָאָה וּלְהָלְאָה, דְּאִיהִי שַׁרְיָא עָלַיְיהוּ, מַה כְּתִיב. (בראשית ח) וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים (דף רנ"ט ע"א) וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, אִלֵּין קָרְבְּנִין, דְּאַזְלִין וּמִתְמַעֲטִין. וּכְמָה דְּאִינּוּן מִתְמַעֲטִין, הָכִי נָמֵי אִתְמְעַט טוּבָא דִּלְהוֹן.

885. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, יוֹם רִאשׁוֹן שֶׁל חַג לֹא שׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם, וְלֹא יוֹם שֵׁנִי, אֶלָּא יוֹם שְׁלִישִׁי, שֶׁמּוֹסִיף וְגוֹרֵעַ שׁוֹרֶה עֲלֵיהֶם. מוֹסִיף אוֹתִיּוֹת וְגוֹרֵעַ קָרְבָּנוֹת, שֶׁכָּתוּב עַשְׂתֵּי עָשָׂר וְגוֹ׳. וְכָךְ רָאוּי לְרַע עַיִן, מִפְּנֵי שֶׁיּוֹם רִאשׁוֹן וְיוֹם שֵׁנִי שִׂמְחַת בָּנֶיהָ, וְהֵם מְחַלְּקִים שְׁלָלָם לָהֶם. מִיּוֹם שְׁלִישִׁי וְהָלְאָה, שֶׁהִיא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, מַה כָּתוּב? (שם) וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים. וְהַמַּיִם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר – אֵלּוּ הַקָּרְבָּנוֹת שֶׁהוֹלְכִים וּמִתְמַעֲטִים. וּכְמוֹ שֶׁהֵם מִתְמַעֲטִים, כָּךְ גַּם מִתְמַעֵט הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם.

886. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר, תָּא זְוֵי, מִיּוֹבָא תִּנְיָינָא שָׁרִיאוּ מַיָּיא לְאִתְזְוָאָה, כֵּיוָן דְּשָׁרִיאוּ מַיִם, מִיּוֹבָא תְּלִיתָאָה אִיהִי שָׁרַת עָלַיְיהוּ, וְאִינּוּן מַיִם לָא הֲווּ יַדְעֵי בַּבְלָאֵי (ס"א בכולא), אֲמַאי רְשִׁימִין הָכָא, דְּהָא טוּבָא דְּיִשְׂרָאֵל לָא הֲוִי בַּאֲתָר דְּמוֹעוֹטָא, אֶלָּא בַּאֲתָר דְּרִבּוּיָא. וּבְגִין דְּאִלֵּין מַיִין דְּרִשִׁימִין הָכָא אִתְמַעֲטָן, אָתֵי קְרָא לְאַשְׁמוּעִינָן דִּכְתִיב, וְהַמַּיִם אִינּוּן דִּיְדִיעָן בְּיוֹמֵי דְּזַגִּ, אִינּוּן דְּרִשִׁימִין גּוֹ קָרְבְּנִין, דְּאִינּוּן טוּרֵי לְוָוטִין, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר טוּבָא דִּלְהוֹן, וּנְגִידוּ דְּאַנְגִּיד עָלַיְיהוּ, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, וּבְגִין דְּאִינּוּן מַיִם דִּלְהוֹן הוּא, לָא אִתְזַבְּרָן אַתְוָון, דְּלָא יִתְזַבַּר טוּבָא דִּלְהוֹן, אֶלָּא זְעֵיר זְעֵיר.

886. אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן, אֶלְעָזָר, בֹּא וּרְאֵה, מִיּוֹם שֵׁנִי מַתְחִילִים הַמַּיִם לְהֵרָאוֹת. כֵּיוָן שֶׁהִתְחִילוּ הַמַּיִם – מִיּוֹם שְׁלִישִׁי הִיא שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וְאֵלּוּ הַמַּיִם לֹא הָיוּ יוֹדְעִים הַבַּבְלִים (בַּכֹּל) מַדּוּעַ רְשׁוּמִים כָּאן, שֶׁהֲרֵי הַטּוֹב שֶׁל יִשְׂרָאֵל אֵינוֹ בִּמְקוֹם הַמִּעוּט, אֶלָּא בִּמְקוֹם הָרִבּוּי. וּמִפְּנֵי שֶׁאֵלּוּ הַמַּיִם שֶׁרְשׁוּמִים כָּאן מִתְמַעֲטִים, בָּא הַפָּסוּק לְהַשְׁמִיעֵנוּ, שֶׁכָּתוּב וְהַמַּיִם, אֵלּוּ שֶׁיְּדוּעִים בִּימֵי הֶחָג, אֵלּוּ שֶׁרְשׁוּמִים תּוֹךְ הַקָּרְבָּנוֹת, שֶׁהֵם הָרֵי קְלָלוֹת, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם. וּמִשִּׁיכָה שֶׁנִּמְשֶׁכֶת עֲלֵיהֶם הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. וּמִפְּנֵי שֶׁאֵלּוּ הַמַּיִם שֶׁלָּהֶם הוּא, לֹא מִתְחַבְּרוֹת אוֹתִיּוֹת, שֶׁלֹּא יִתְחַבֵּר הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם אֶלָּא מְעַט מְעַט.

Genesis 8:4
"וַתָּנַח הַתֵּבָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי, בְּשִׁבְעָה-עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ, עַל, הָרֵי אֲרָרָט."
"And the ark rested in the seventh month, on the seventeenth day of the month, upon the mountains of Ararat"

The seventh month is Tishrei (Libra) when we have Rosh Hashanah, the days that we appear in court. On Yom Kippur, which is ten days later, we receive the verdict. On Sukkot, which is on the fifteenth day of the month, we receive the Light for the coming year. Noah's Ark rested on the mountains of Ararat on the seventeenth day. The Zohar reveals that the fifteenth and the sixteenth days are the first two days of the holiday that the seventy nations nourish from. During the holiday of Sukkoth, we sacrifice 70 bulls to channel light to all 70 nations of the world.

The mountains of Ararat are the aspects of the negative side and the judgments in the world where the ministers of the 70 nations dwell. The word Ararat, אררט, has ארר in it and it's the root for curses. On the seventeenth day the Shechina, that is the secret of the Ark, begins to reveal the light for the Israelites.

8:5 "וְהַמַּיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי; בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים" "And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen"

The decreasing water is the aspect of reducing the sacrifices for the 70 nations and increasing the light for the Israelites.

On the first day, they received 13 young bulls (channels of light). On the second day, 12, 'שְׁתֵּי-עָשָׂר', young bulls, and on the third day, 11 bulls. Here the Torah doesn't mention 'young' bulls but simple bulls. The Zohar reveals that the number 11, עַשְׁתֵּי-עָשָׂר, begins with the letter ע, spelled as עין 'eye'. It was added to 12 'שְׁתֵּי-עָשָׂר' to protect from evil and jealous eye. The 70 nations continue receiving the channels of light through the sacrifices but from the level of Malchut.

The Sukkah that we use during Sukkot gives the Israelites the protection of the Shechina while receiving surrounding light and inner light from Binah and Zeir Anpin.

887. אֲבָל לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִינּוּן בְּקִדּוּשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מַה כְּתִיב. (תהלים לד) וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. רֵישֵׁיהּ דִּקְרָא, כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ, אִלֵּין בְּמָנָּן דִּשְׁאַר עַמִּין. וְדֹרְשֵׁי יְיָ, אִלֵּין יִשְׂרָאֵל, לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב, אִלֵּין אַזְלִין וְאִסְתַּלְקוּ לְעֵילָא לְעֵילָא. וּבְגִין כָּךְ, טוּבָא דִּלְהוֹן דְּאִינּוּן מַיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר. עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי. דָּא טֵבֵת, דְּהָא כְּדֵין יְמֵי הָרָעָה הֲווֹ, וְאִתְעֲרַת הַהִיא רָעָה וְאִתְתַּקְפַּת, וְכֻלָּהּ קַדִּישָׁא לָא אַנְהִירַת בּוּגּוֹ שִׁבְשָׁא, כְּדֵין נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים, אִלֵּין אִינּוּן הֲרֵי זַשׁוֹכָא, טוּרִין דִּלְוָוטִין אִתְזָזוּן וְאִתְתְּקָפוּ, וְעַבְדִּין בִּישִׁין בְּעָלְמָא.

887. אֲבָל לְיִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם מֵהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מַה כָּתוּב? (תהלים לד) וְדֹרְשֵׁי ה' לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. רֹאשׁ הַפָּסוּק – כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ – אֵלּוּ הַמְּמֻנִּים שֶׁל שְׁאָר הָעַמִּים. וְדֹרְשֵׁי ה' – אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל – לֹא יַחְסְרוּ כָּל טוֹב. אֵלּוּ הוֹלְכִים וְעוֹלִים לְמַעְלָה לְמַעְלָה. וּמִשּׁוּם כָּךְ הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם מַיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי, זֶה טֵבֵת, שֶׁהֲרֵי אָז יְמֵי הָרָעָה הֵם, וּמִתְעוֹרֶרֶת אוֹתָהּ רָעָה וּמִתְחַזֶּקֶת, וְהַכֹּלָּה הַקְּדוֹשָׁה לֹא מְאִירָה מִתּוֹךְ הַשֶּׁמֶשׁ. אָז נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים, אֵלּוּ הֵם הָרֵי הַחֹשֶׁךְ, הָרֵי הַקְּלָלוֹת נִרְאִים וּמִתְחַזְּקִים וְעוֹשִׂים רָעוֹת בָּעוֹלָם.

888. בְּיוֹמִין אִלֵּין, אִשֶּׁה בְּהַאי עוֹלָה, דְּהָא כְּדֵין הָנֵי אִשִּׁים אָכְלֵי זוּלְקֵיהוֹן. שִׁבְעִים פָּרִים אִלֵּין, אִינּוּן לְקֵבֵל שִׁבְעִים מִמָּנָן, דְּשַׁלְטוּ עַל שִׁבְעִין עַמִּין. וְסַלְקִין בְּיוֹמָא קַדְמָאָה, וְנַזְזִתֵּי בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא, וְאִקְרוּן פָּרִים מְנַגְּזִין בְּיוֹמִין דִּלְהוֹן. אֵילִם, (חסר) אַרְבִּיסָר, תְּרֵין בְּכָל יוֹמָא אִינּוּן י"ד יְהוֹ"ה. יְדָא דְּשַׁלִּיטָא עָלַיְיהוּ תָּדִיר, בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא. אַמִּרִין בְּנֵי שָׁנָה, מִנְּיָינָא דִּלְהוֹן זַז"ץ.

888. בִּימִים אֵלּוּ אִשֶּׁה בְּזוֹ הָעוֹלָה, שֶׁהֲרֵי אָז אֵלּוּ הָאִשִּׁים אוֹכְלִים חֶלְקָם. שִׁבְעִים פָּרִים אֵלּוּ הֵם כְּנֶגֶד שִׁבְעִים מְמֻנִּים שֶׁשּׁוֹלְטִים עַל שִׁבְעִים עַמִּים, וְעוֹלִים בְּיוֹם רִאשׁוֹן, וְיוֹרְדִים בְּכָל יוֹם וָיוֹם, וְנִקְרָאִים פָּרִים מְנַגְּחִים בַּיָּמִים שֶׁלָּהֶם. אֵילִם אַרְבָּעָה עָשָׂר, שְׁנַיִם בְּכָל יוֹם הֵם י"ד יְהוֹ"ה. יָד שֶׁשּׁוֹלֶטֶת עֲלֵיהֶם תָּדִיר, בְּכָל יוֹם וָיוֹם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה, הַמִּנְיָן שֶׁלָּהֶם חֵ"ץ.

Genesis 8:5 "וְהַמַּיִם, הָיוּ הָלוֹךְ וְחָסוֹר, עַד, הַחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי; בָּעֲשִׂירִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ, נִרְאוּ רָאשֵׁי הֶהָרִים"
"And the waters decreased continually until the tenth month; in the tenth month, on the first day of the month, were the tops of the mountains seen"
The Zohar reveals that the water מים that represents the light was given to the other nations in three separate processes. The letters of the word מים are concealed in the description of the sacrifices as below.

Verse 21 day 2 וְנִסְכֵּיהֶם
Verse 31 day 6 וְנִסְכָּיוּ
Verse 33 day 7 כְּמִשְׁפָּטָם

Psalms 34:11
"כְּפִירִים, רָשׁוּ וְרָעֵבוּ; וְדֹרְשֵׁי יְהוָה, לֹא-יַחְסְרוּ כָל-טוֹב"
"The young lions do lack, and suffer hunger; but those who seek YHVH will have no lack of any good thing. "
The 'young lions' is the aspect of the ministers of the seventy nations that are always in hunger and depend on the light from the Israelites to sacrifice from their share in order to have fulfillment.
Those who seek YHVH, meaning the central column, enjoy the continuous flow of light and all that is good for them.

889. וְאִי תֵּימָא אִי הָכִי, רַע עַיִן הֲוִינָן לְגַבֵּיהוּ. אִין, דְּהָא כְּתִיב, (משלי כה) כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה זוּתָה עַל רֹאשׁוֹ. אֲבָל אֲנַן לָא יַהֲבִינָן אֶלָּא בְּזִוְּדְוּתָא, דְּלֵית בְּיוֹמֵי שַׁתָּא, זִוְּדְוּתָא, כְּאִלֵּין יוֹמִין. וּבְגִין דַּאֲנַן יָהֲבִין בְּטוּב לִבָּא, וּבְזִוְּדְוּתָא דִּרְעוּתָא, אִתְהַפָּךְ עָלַיְיהוּ גֶּחָלִים עַל רֵישֵׁיהוֹן, גּוּמִרִין מִלַּהֲטָן, דְּזִוְּדְוּתָא דִּילָן, עֲבָדֵי לוֹן בִּישׁ. י"ד, (ס"א ה') עֹ', וזזץ. כַּד סַלְקִין בְּזוּשְׁבָּנָא דִּילְהוֹן.

889. וְאִם תֹּאמַר, אִם כָּךְ, רַע עַיִן אָנוּ אֶצְלָם – כֵּן, שֶׁהֲרֵי כָּתוּב (משלי כה) כִּי גֶחָלִים אַתָּה חֹתֶה עַל רֹאשׁוֹ. אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא נוֹתְנִים אֶלָּא בִּשְׂמְחָה, שֶׁאֵין בִּימֵי הַשָּׁנָה שִׂמְחָה כְּאֵלּוּ הַיָּמִים. וּמִפְּנֵי שֶׁאֲנַחְנוּ נוֹתְנִים בְּטוּב לֵב וּבְשִׂמְחָה שֶׁל רָצוֹן – מִתְהַפֵּךְ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים עַל רָאשֵׁיהֶם, גֶּחָלִים לוֹהֲטוֹת שֶׁל הַשִּׂמְחָה שֶׁלָּנוּ עוֹשׂוֹת

לָהֶם רָע. י״ד (ה'), ע׳, וח״ץ, כָּךְ עוֹלִים בַּחֶשְׁבּוֹן שֶׁלָּהֶם.

890. וְכָל זֶה אִם תֹּאמַר מִי נָתַן לָנוּ לְהַקְרִיב עֲלֵיהֶם, אוּלַי הֵם לֹא רוֹצִים אֶת כָּל זֶה? אֶלָּא אֵין שִׂמְחָה לְכָל אֵלּוּ הַמְמַנִּים בְּכָל אֵלּוּ הַתּוֹרִים, הָאֵילִים, וְהַכְּבָשִׂים כְּאֵלּוּ, בְּשָׁעָה שֶׁיִּשְׂרָאֵל נָתְנוּ לָהֶם סְעוּדוֹת אֵלּוּ. וְעִם כָּל זֶה לֹא קָרֵב הַכֹּל אֶלָּא לְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בִּלְבַדּוֹ, וְהֵם מִתְקָרְבִים שָׁם וְהוּא מְחַלֵּק לָהֶם. וְעַל זֶה כָּתוּב, (שם) אִם רָעֵב שֹׂנַאֲךָ הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם – אֵלּוּ הֵם קָרְבְּנוֹת הֶחָג. וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם – אֵלּוּ מַיִם שֶׁרְשׁוּמִים כָּאן בִּימֵי הֶחָג, וּבְיוֹם שֵׁנִי, וּבְיוֹם שִׁשִּׁי וּשְׁבִיעִי, וְסִימָן – (שיר השירים ח) בוֹ״ז יָבוּזוּ לוֹ.

890. וְכָל דָּא אִיתֵיבָא מַאן יָהִיב לָן לְאַקְרְבָא עָלַיְיהוּ, דִּלְמָא אִינּוּן לָא בָּעָאן כָּל דָּא. אֶלָּא לֵית זֶדְוָוה לְכָל אִינּוּן מְמָנָן, בְּכָל אִינּוּן תּוֹרִים אֵילִים וְאִמְּרִין כְּהָנֵי, בְּשַׁעֲתָא דְיִשְׂרָאֵל יַהֲבֵי לוֹן סְעוּדָתִין אִלֵּין. וְעִם כָּל דָּא לָא מִתְקָרְבוּ כֻּלָּא, אֶלָּא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּלְחוֹדוֹי, וְאִינּוּן מִתְקָרְבֵי תַּמָּן, וְאִיהוּ פָּלִיג לוֹן. וְעַל דָּא כְּתִיב, (משלי כה) אִם רָעֵב שׂוֹנַאֲךָ הַאֲכִילֵהוּ לָחֶם, אִלֵּין אִינּוּן קָרְבְּנִין דְּחָגָא. וְאִם צָמֵא הַשְׁקֵהוּ מָיִם, אִלֵּין מַיִם דְּרִשִׁימִין הָכָא בְּיוֹמֵי דְחָגָא. וּבְיוֹמָא תְּנִיְינָא, וּבְיוֹמָא שְׁתִיתָאָה וּשְׁבִיעָאָה, וְסִימָן (שיר השירים ח) בוֹ״ז יָבוּזוּ לוֹ.

The Zohar raises a point that one may consider the 98 lambs sacrifices as a negative sign. There are 98 curses in the Torah (Deuteronomy 27). Also, 98 is numerically חץ, ‘arrow’, that can hurt or kill a person.

Another question is “Who gave us the light to sacrifice for them? The 70 nations may not want to have that”. The Zohar tells us that the gift is given to them during the holy day, that is a special event, and we share the light willingly, happily and with a kind heart. We bring the sacrifices to make the spiritual connections, so they can come close to the Holy One and receive the light from them.

Proverb 25:21

“אִם-רָעֵב שֹׂנַאֲךָ, הַאֲכִלֵהוּ לָחֶם; וְאִם-צָמֵא, הַשְׁקֵהוּ מָיִם”

“If your enemy is hungry, give him bread to eat, and if he is thirsty, give him water to drink,”

The Zohar explains that ‘give him bread to eat’ refers to the sacrifices and ‘give him water’ is the water, מים, connection in the second, sixth and seventh day of the holy day. (See DZ #1393)

The Torah is the seed of the whole Creation and given to the entire humankind. It’s obvious that God can provide light to the 70 nations as he provides for the rest of Creation, but the responsibility for the entire humankind was given to the Israelites. They accepted the responsibilities of the Torah and the difficult process of the reward at the end of the ‘seven’.

There is a lot to learn about all the aspects of seven, but for this study, we connect to the holiday of Sukkot. During the seven days, we work hard with all the tools to draw light for us and the world. On the eighth day, we sacrifice only

one bull to celebrate a unification of YHVH, the Light, with the Torah. That gives us the power to control the light for the entire year.
The Jews are the part of the Israelites that didn't go into complete exile and stayed connected to the Torah. They have the responsibility to wake up the Israelites souls that are still in exile among the nations of the world and gather them back into the Torah and its light. The spreading of the Zohar awakened many Israelites souls that help in building the greater and needed vessel to draw and reveal the Endless light in the world, which is the time of Mashiach.
That is one of the reasons why the Bible says "If your enemy is hungry, give him bread to eat, and if he is thirsty, give him water to drink". We are all soul brothers.

891. מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה, אִלֵּין אִינּוּן מַיִם, דִּי מְנַסְּכֵי יִשְׂרָאֵל, בְּזֶוְדָוָה וּבְרִוּוִימוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דִּכְתִיב, (ישעיה יב) וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ, אִלֵּין אִינּוּן נַהֲרֵי דְאֲפַרְסְמוּנָא דַכְיָא, דְּכֻלְּהוּ דַּבְקֵי וּמִתְקַשְּׁרֵי בִּרְוִוימוּ דָא. אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוּז יָבוּזוּ, דָּא סַמָּאֵל, בְּאַהֲבָה דְּיִשְׂרָאֵל, לְמֶהֱוֵי לֵיהּ זוּוּלָקָא בַּהֲדֵיהוּ, בְּאִינּוּן מַיִם דִּרְשִׁימִין הָכָא בְּפַרְשְׁתָּא, דִּכְתִיב אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוּז יָבוּזוּ, סִימָנָא דְּאִינּוּן מַיִם בּו"ז, יָבוּזוּ לוֹ וַדַּאי, דְּהָא כֻּלְּהוּ אִתְזַוְּשִׁיבוּ לְגַבָּן, זֶרֶשׁ נִשְׁבָּר, דְּלֵית לֵיהּ תְּקָנָה לְעָלְמִין.

891. מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה – אֵלּוּ הֵם מַיִם אֲשֶׁר מְנַסְּכִים יִשְׂרָאֵל בְּשִׂמְחָה וּבְאַהֲבַת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, שֶׁכָּתוּב (ישעיה יב) וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן. וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ – אֵלּוּ הֵם נַהֲרוֹת אֲפַרְסְמוֹן טָהוֹר, שֶׁכֻּלָּם דְּבוּקִים וּמִתְקַשְּׁרִים בְּאַהֲבָה זוֹ. אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוּז יָבוּזוּ – זֶה סָמָאֵל, בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, לִהְיוֹת לוֹ חֵלֶק אִתָּם בְּאֵלּוּ הַמַּיִם שֶׁרְשׁוּמִים כָּאן בַּפָּרָשָׁה, שֶׁכָּתוּב אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בְּאַהֲבָה בּוּז יָבוּזוּ, סִימָן שֶׁל אֵלּוּ הַמַּיִם בּו"ז – יָבוּזוּ לוֹ וַדַּאי, שֶׁהֲרֵי כֻּלָּם נֶחְשָׁבִים אֶצְלֵנוּ חֶרֶשׁ נִשְׁבָּר, שֶׁאֵין לוֹ תַּקָּנָה לְעוֹלָמִים.

892. מַיִם דִּלְהוֹן אִתְפָּלִיגוּ בְּיוֹמִין בּו"ז, אִשְׁתָּאֲרוּ שְׁאַר יוֹמִין, דְּאִינּוּן ג' ד' ה' (נוטריקון) זַמְּמִישִׁי רְבִיעִי שְׁלִישִׁי, וְסִימָן, (ישעיה מה) זֶרֶ"שׁ אֶת זַרְשֵׁי הָאֲדָמָה, וְלֵית לוֹן תִּקּוּנָא בַּהֲדָן, וְלָא לְעָלְמִין. וְאִי תֵּימָא בּוּז יָבוּזוּ לוֹ כְּתִיב. הָתָם (תהלים כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת.

892. הַמַּיִם שֶׁלָּהֶם נֶחֱלָקִים בִּימֵי בּו"ז. נִשְׁאֲרוּ שְׁאָר יָמִים, שֶׁהֵם ג' ד' ה' (נוֹטָרִיקוֹן) חֲמִישִׁי רְבִיעִי שְׁלִישִׁי, וְסִימָן – (ישעיה מה) חֶרֶ"שׁ אֶת חַרְשֵׁי [הָ]אֲדָמָה, וְאֵין לָהֶם תִּקּוּן אִתָּנוּ וְלֹא לְעוֹלָמִים. וְאִם תֹּאמַר, בּוּז יָבוּזוּ לוֹ כָּתוּב שָׁם, (תהלים כב) כִּי לֹא בָזָה וְלֹא שִׁקַּץ עֱנוּת.

893. יוֹמָא קַדְמָאָה מַאי עָבִיד לֵיהּ. אֶלָּא לָא אִקְרֵי רִאשׁוֹן, וְלָא אִקְרֵי אֶחָד, אֶלָּא זַמְּמִישָׁה עָשָׂר סִתָּם, בְּלָא רִשּׁוּמָא כְּלַל. אֲבָל שֵׁירוּתָא דְּרִשִׁימוּ דְּמַיִין, מִיּוֹם שֵׁנִי הֲוִי. וְהָכִי אִתְזַוְּוִי, בְּגִין דְּלֵית טוֹב

893. יוֹם רִאשׁוֹן מָה עוֹשֶׂה לוֹ? אֶלָּא לֹא נִקְרָא רִאשׁוֹן וְלֹא נִקְרָא אֶחָד, אֶלָּא חֲמִשָּׁה עָשָׂר סְתָם, בְּלִי רִשּׁוּם כְּלָל. אֲבָל הַתְחָלַת רִשּׁוּם הַמַּיִם מִיּוֹם שֵׁנִי הוּא. וְכָךְ רָאוּי, מִפְּנֵי שֶׁאֵין טוֹב בַּשֵּׁנִי, וּמִשּׁוּם כָּךְ לֹא

בַּשֵּׁנִי, וּבְגִין כָּךְ, לָא רִשִּׁים רִאשׁוֹן וְלָא אֶזְדַּ כְּלַל, וַהֲוֵי בִּסְתָּם, וְשָׁרֵי רִשִּׁימוּ דְּיוֹמִין, בְּיוֹם שֵׁנִי. וְאִתְפְּלָגוּ מַיִם בְּבוו"ז, וְאִשְׁתָּאֲרוּ בְּיוֹמִין זֶרֶ"שׁ, כְּמָה דְּאִתְּמַר, וְכֹלָּא כַּדְקָא יָאוֹת.

רָשׁוּם רִאשׁוֹן וְלֹא אֶחָד כְּלָל, וְהוּא בִּסְתָּם, וּמַתְחִיל רִשּׁוּם הַיָּמִים בְּיוֹם שֵׁנִי. וְנֶחְלְקוּ מַיִם בְּבוו"ז, וְנִשְׁאֲרוּ בִּימֵי חֵרֶ"שׁ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, וְהַכֹּל כְּמוֹ שֶׁצָּרִיךְ.

מַיִם רַבִּים, לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת-הָאַהֲבָה, וּנְהָרוֹת, לֹא יִשְׁטְפוּהָ; אִם-יִתֵּן אִישׁ אֶת- Song of Songs 8:7 "כָּל-הוֹן בֵּיתוֹ, בָּאַהֲבָה–בוֹז, יָבוּזוּ לוֹ." "Many waters cannot quench love, nor will rivers overflow it; if a man were to give all the riches of his house for love, it would be utterly despised." The waters are the ones that the Israelites connect to during the holy day of Sukkot with happiness and love to the Holy One Blessed Be He. That joy is mentioned in Isaiah's prophecy (Isaiah 12:3): "וּשְׁאַבְתֶּם-מַיִם, בְּשָׂשׂוֹן, מִמַּעַיְנֵי, הַיְשׁוּעָה" "With joy, you will draw water from the wells of salvation." 'Nor will rivers overflow it' from the verse above, is a reference to the 18 rivers of sustenance that come from Yessod of Binah. They are connected to love, which is the unification of the Israelites with the upper levels. 'If a man were to give all the riches' is a reference to the minister of the negative side Sam-el, that wishes to have a share of those waters. In the last parts of the verse, it says 'בוֹז, יָבוּזוּ לוֹ', where בוז is the code for the second, ב, sixth, ו, and seventh, ז, days that the other nations of the world receive their share of water. The celebration, that is called 'ניסוך המים', 'the pouring of the water', is not done on the third, fourth and fifth day of the holy day because there is no connection to the spiritual waters on these days. (See DZ 1393) The first day is called 'אחד', 'one' (Genesis 1:5) because it includes unity and love, 'אהבה', that is numerically 13 as is 'one'. The beginning of sharing the water is on the second day of the holy day because on the second day of Creation there was a separation between the upper and lower waters, so sharing with the other side is possible.

894. זַכָּאָה זוּלְקֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל, דְּיַדְעֵי (דף רנ"ט ע"ב) לְאַעְלָאָה לְגוֹ מוֹזָא דֶּאֱגוֹזָא. וּבְגִין לְמֵיעָאל לְגוֹ מוֹזָא, מִתַּבְּרִין קְלִיפִּין אִכִּין, וְעָאלִין. מַה כְּתִיב לְבָתַר כָּל הַאי. בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם. לְבָתַר דְּתַבְּרוּ כָּל הָנֵי קְלִיפִּין, וְתַבְּרוּ כַּמָּה גְּוִיזִין, וְכַמָּה נְזָקִים קַטְלוּ, וְכַמָּה עַקְרַבִּים דַּהֲווֹ לוֹן בְּאִינּוּן טוּרֵי דַּזְקוּכָא, עַד דְּאַשְׁכָּחוּ אַתָּר דִּישׁוּבָא, וְקַרְתָּא קַדִּישָׁא, מַקְבָּא שׁוּרִין סְזוּר סְזוּר, כְּדֵין עָאלוּ לְגַבָּהּ, לְמֶעְבַּד נַיְיחָא תַּמָּן, וּלְמֵזְדֵּי בָּהּ. וְהָא אוּקִימְנָא מִלָּה.

894. אַשְׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁיּוֹדְעִים לְהִכָּנֵס לְתוֹךְ מֹחַ הָאֱגוֹז, וּכְדֵי לְהִכָּנֵס לְתוֹךְ הַמֹּחַ מְשַׁבְּרִים קְלִפּוֹת אֵלּוּ וְנִכְנָסִים. מַה כָּתוּב לְאַחַר כָּל זֶה? בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם. לְאַחַר שֶׁשָּׁבְרוּ כָּל אֵלּוּ הַקְּלִפּוֹת, וְשָׁבְרוּ כַּמָּה חֲתִיכוֹת, וְכַמָּה נְחָשִׁים הָרְגוּ, וְכַמָּה עַקְרַבִּים שֶׁהָיוּ לָהֶם בְּאֵלּוּ הָרֵי הַחשֶׁךְ, עַד שֶׁמָּצְאוּ מְקוֹם יִשּׁוּב וְעִיר קְדוֹשָׁה מֻקָּפֶת חוֹמוֹת סָבִיב סָבִיב – אָז נִכְנָסִים אֶצְלָהּ, לַעֲשׂוֹת מְנוּחָה שָׁם וְלִשְׂמֹחַ בָּהּ. וַהֲרֵי בֵּאַרְנוּ הַדָּבָר.

895. וְדָא אִיהוּ עֲצֶרֶת, כְּנִישׁוּ. אֲתָר דְּמִתְכְּנַשׁ כֹּלָּא לְגַבָּהּ. תִּהְיֶה לָכֶם, וְלָא לְאַזְרָא, לְמֶזְדֵּי אַתּוּן

895. וְזֶהוּ עֲצֶרֶת, אֲסִיפָה, מָקוֹם שֶׁנֶּאֱסָף הַכֹּל אֶצְלָהּ. תִּהְיֶה לָכֶם, וְלֹא לְאַחֵר, לִשְׂמֹחַ אִתָּם בַּאֲדוֹנְכֶם, וְהוּא אִתְּכֶם. וְעַל

בְּמָאֲרִיכוֹן, וְאִיהוּ בַּהֲדַיְיכוּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (תהלים לב) שִׂמְחוּ בַיְיָ וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב. אמר ר' שמעון כל מאן דזוזי וכו' עד שלא עשו וזסד עם העניים (נדפס בהקדמת בראשית דף י' ע"ב)

כֵּן כָּתוּב, (תהלים לב) שִׂמְחוּ בַה' וְגִילוּ צַדִּיקִים וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב.

The Zohar praises the share of the Israelites that know how to get into the ‘מוח האגוז’, ‘brain of the nut’. We need to break the shell, the ‘Klipah’ before we can get inside and enjoy the fruit. During the process we went through the holy day of Sukkot we shared with the 70 nations and gradually weakened their hold on the most important prize that we have, which is the Torah. Now on the eighth day, we have a special assembly and we celebrate our unification with the Torah and its inner light. Numbers 29:35 “בַּיּוֹם, הַשְּׁמִינִי–עֲצֶרֶת, תִּהְיֶה לָכֶם” “On the eighth day, the assembly will be for you” The special assembly is the gathering of the light from the six sefirot of Zeir Anpin in Malchut. We celebrate this event by dancing with the Torah. We dance following seven circles, drawing the light from Chessed, Gevurah, Tiferet, Netzach, Hod, and Yessod to Malchut. This is the ‘brain’, מוחין, of the ‘nut’. The verse says ‘assembly will be for you’, and the Zohar emphases ‘for you’ and not for others. The other side has no part in this light, that is reserved for the Israelites that accepted the Torah on Mount Sinai. Psalms 32:11 “שִׂמְחוּ בַיהוָה וְגִילוּ, צַדִּיקִים; וְהַרְנִינוּ, כָּל-יִשְׁרֵי-לֵב.” “Be glad in YHVH and rejoice you righteous ones; and shout for joy, all you who are upright in heart.” The Zohar completes the study of Pinchas with this verse, to make us aware of the great merit that we have with the Torah and the connection to YHVH. The first word, with the count of the letter, is numerically Mashiach, and the last three with a count of letters and Kolel, is numerically the same as Torah. The last two letters are the same as the first and last letters of the Torah. The Torah is our path to righteousness and Mashiach. The Zohar is the light that guides us on this path. Pinchas is immortal and the entire teaching of Zohar Pinchas connects us to the immortality of our souls. We read from the portion of Pinchas every day of the year in our prayers. On Rosh Chodesh and holy days, we read an additional Torah section from Pinchas to elevate the connection of the holy day. Abraham made the covenant with God, and Pinchas is the one that keeps and maintains it for us. He connects to every Israelite soul during the circumcision ceremony and is the one who comes as Elijah to announce the Mashiach. The study of Pinchas should be treasured and repeated, so even after the Daily Zohar continues with other Zohar studies, we should come back to Pinchas for reading, scanning, and listening. Many thanks to the thousands who joined this study, thanks to Rabbi Shimon, Moses and Elijah that gave us this study and thank God for everything. After reading the last Zohar paragraph of Pinchas, make a meal with full blessings to honor and elevate this connection.

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.